INTRU SLAVA SFINTEI
ȘI CELEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIEAȚĂ FĂCĂTOAREI
ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

TRIODUL

ADICĂ

TREI CÂNTĂRI

CARELE CUPRINDE ÎN SINE
TOATĂ ORÂNDUIALA SERVICIULUI BISERICESC, CU ÎNCEPERE
DELA DUMINICA VAMEȘULUI ȘI FARISEULUI
PÂNĂ LA SFÂNTA ÎNVIERE

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE BINECREDINCIOSULUI

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU APROBAREA ȘI BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI
NOASTRE BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA IV-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1930

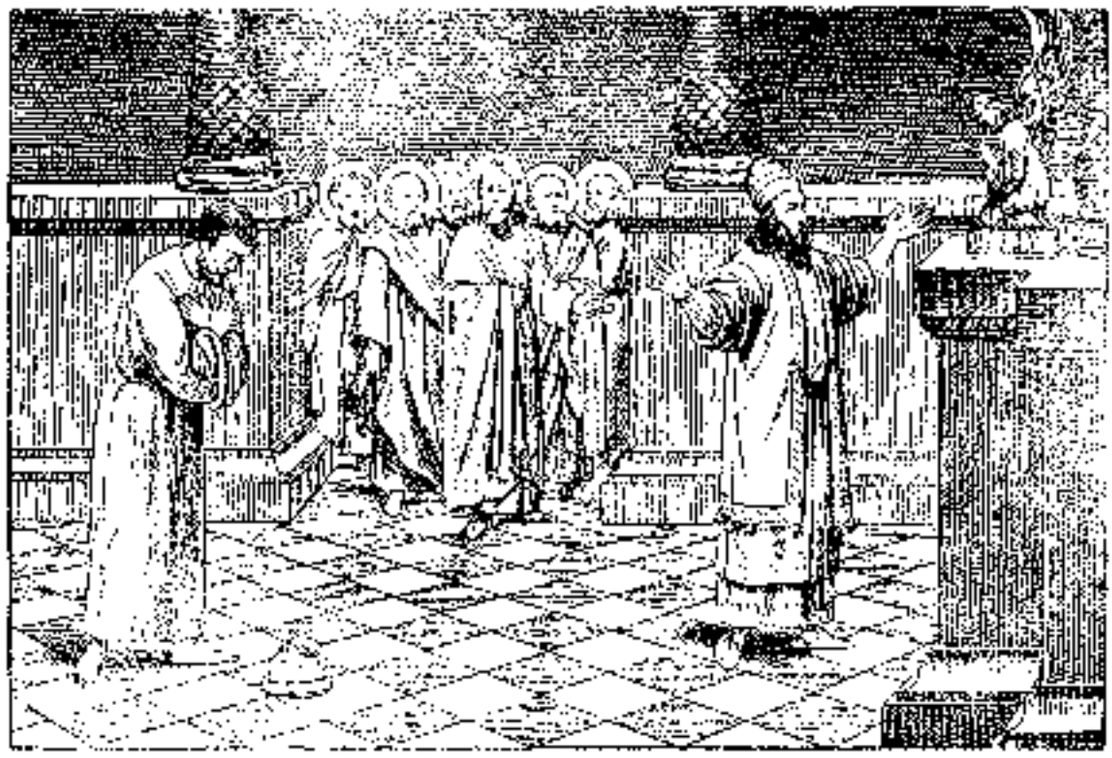

TRIODUL

ADECĂ

TREI-CÂNTĂRI CU DUMNEZEU CEL SFÂNT.

Care cuprinde în sine servirea Dumnezeească, cu începere de la Duminica aceasta a Vameşului şi a Fariseului până la Sfânta Înviere.

DUMINECA

IN CARE SE CETEŞTE SFÂNTA EVANGHELIE A PILDEI VAMEŞULUI ŞI A FARISEULUI.

Sâmbătă seara la Vecernie, după Psalmul obişnuit, cetim Fericit bărbatul... Catisma întâi, la Doamne strigat-am, punem stihiri 10 şi cântăm din Octoih stihiri ale Învierii 3, ale lui Anatolie 4, şi ale Triodului aceste două idiomele, repetind pe cea dintâi. Glasul 1-lu.

Să nu ne rugăm ca Fariseul, fraţilor, că cel ce se înalţă pre sine, se va smeri; ci să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca Vameşul prin postire, strigând: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi păcătoşii. De 3 ori.

Fariseul de slava deşartă biruindu-se, iar Vameşul cu pocăinţă plecându-se, a venit la tine însuţi, Stăpâne. Ci acela lăudându-se, s'a lipsit de bunătăţi; iar acesta negrăind, s'a învrednicit darurilor. In aceste suspinuri întăreşte-mă, Hris-

toase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă. glasul al 8-lea.

Atottiitorule, Doamne, ştiu cât pot lacrămile! Că pre Ezechia din porţile morţii l'a ridicat, pre cea păcătoasă din păcatele cele de mulţi ani o a mântuit; iar pe Vameşul, mai pre sus de cât pre Fariseul, l'a îndreptat. Ci mă rog, împreună cu aceştia numărându-mă, să mă milueşti.

Şi acum a Născătoarei. cea dintâiu a glasului ce este de rând.

LA LITIE

Stihira Imnurilor, după obicein.

Slavă. Glasul al 3-lea.

Cunoscând, suflete al meu, osebirea Vameşului şi a Fariseului, urăşte glasul cel trufaş al aceluia; iar a acestuia pofteşte-i rugăciunea cea cu bună umilinţă şi strigă: Dumnezeule milostiveşte-te spre mine păcătosul şi mă milueşte.

Şi acum. a Născătoarei învierii. acelaş Glas.

Fără sămânţă, din Dumnezeescul Duh, şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, pre cel ce este din Tatăl, fără mumă mai'nainte de veci, şi pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup l'ai născut, şi prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta a-l ruga, să se mântuiască din primejdii sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Stihirile Octoihului, după alfa-vitu.

Slavă. Glasul al 5-lea.

Îngreuiaţi fiind ochii mei, de fără de legile mele, nu pot să privesc şi să văd înălţimea cerului; ci mă primeşte ca pre Vameşul, pe mine, cel ce mă pocăesc, Mântuitorule şi mă milueşte.

Şi acum. a Născătoarei, acelaş Glas.

Biserică şi uşă eşti, palat şi scaun împărătesc, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Răscumpărătorul meu, Hristos Domnul, celor ce dormiau întru întunerec, s'a arătat, Soarele dreptăţii fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit dupre chipul său, cu mâna sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceiace ai agonisit îndrăsneală ca o maică către dânsul, roagă-l neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul. Glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Se zice de trei ori

Şi se face bine-cuvântarea pâinilor; şi se citire din Trimiterile Apostolilor. Iar de nu se face priveghere, zicem Troparul învierii şi al Născătoarei.

Slujba sfântului ce s'ar întâmpla în Duminecă aceasta, şi în Duminica Fiului desfrânat, o cântăm Vineri la după ciuare, sau când va socoti cel mai mare; afară de cazul când se va întâmpla vre un Sfânt mare, sau Sfântul al căruia este hramul. Pentru că hramul, măcar de nu este Sfânt mare, mai multă slujbă are decât un Sfânt mare în ziua hramului său; în care trebue să se facă priveghere, şi nici cum să nu se lase în ziua pomenirii lui, nici să se mute în altă zi; ci cântăm slujba hramului, ce şi a întâmpinării Domnului.

Iar pentru tipicul Întâmpinării Domnului, veţi căuta la sfârşitul cărţii, la litera A.

La Utrenie

Dupa cei şase psalmi. Dumnezeu este Domnul, ne glasul Octoihului. Şi zicem Troparul invierii de două ori. Slavă. Şi acum, a Născătoarei lui. Şi obişnuitele Stihologii. Sedelnele Octoihului. Dupa Fericiţi e cei fără prihana. Troparele. Soborul ingeresc: Ipacoi, Antifoanele, şi Prochimenul glasului. Toată suflarea, Evangheliа invierii, a rîndului. Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50.

Slavă, Glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţei deschide-mi mie, Dătătorule de viaţă; că mânecă duhul meu la Biserica ta cea sfântă, purtând locaş al trupului, cu totul spurcat. Ci ca un îndurat curăţeşte-l, cu mila milostivirii tale.

Şi acum, a Nascătoarei.

In cărările mântuirii îndreptează-mă, Născătoare de Dumnezeu, că cu păcate grozave mi-am spurcat sufletul, şi cu lenevire mi-am cheltuit toată vieaţa mea; ci cu rugăciunile tale spală-mă de toată necurăţia.

Apoi Glasul al 6-lea, Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta, şi dupre mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fără de legea mea.

Şi Stihira aceasta.

La mulţimea faptelor mele celor rele, cugetând eu, ticălosul, mă cutremur de înfricoşata zi a judecăţii; ci îndrăsnind spre mila milostivirii tale, ca David strig ţie: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Apoi Diaconul sau Preotul zice

Mântueşte, Dumnezeule, poporul Tau...
Doamne milueşte, de 12 ori.

CANONUL

Invierii din Octoih, cu Irmosul pe 4, al Crucii şi invierii pe 2, al Nascătoarei de Dumnezeu pe 2, şi al Triodului pe 6, iar de se va întâmpla pomenirea vre-unui Sfânt mare, Canonul invierii cu Irmosul pe 4, al Sfântului pe 4, şi al Triodului pe 6.

Facerea lui Gheorghie.

Cântarea 1, Glasul al 6-lea. Irmos.

Ca pe uscat umblând Israil...

Cu pilde îndemnând pe toţi Hristos, spre îndreptarea vieţii, pre Vameşul înalţă din smerenie, arătând pe fariseul că s'a smerit dintru înălţare.

Din smerenie văzând cinste făcătoare de înălţime, şi din înălţare cădere rea, rîvneşte la bunătăţile Vameşului şi urăşte răutatea Fariseului.

Din trufie se împrăştie tot binele, iar din smerenie piere toată răutatea; carea să o îmbrăţişăm noi credincioşii, despreţuind după adevăr năravul cel măreţ.

Impăratul tuturor, vrând să fie ucenicii lui smeriţi în cugete, sfătuindu-i îi învăţa să râvnească suspinului Vameşului, şi umilinţei.

Slavă.

Ca Vameşul suspin, şi cu tânguiri neîncetate mă apropiu eu, Doamne acum la milostivirea ta; milueşte-mă şi pre mine, cel ce-mi petrec acum vieaţa cu smerenie.

Şi acum, a Nascătoarei.

Gândul, sfatul, nădejdea, trupul, sufletul şi duhul, către tine mi-am pus, Stăpână; scapă-mă de vrăjmaşii cei cumpliţi, de supărări, şi de îngrozirea cea viitoare, şi mă mântueşte.

Catavasiile.

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea 3-a, Irmos.

Nu este Sfânt precum Tu...

Din gunoiu şi din patimi se înalţă cel smerit, şi din înălţimea bunătăţilor cade rău tot cel înalt cu inima; de al căruia nărav al răutăţii să fugim.

Slava deşartă deşertează bogăţia dreptăţii; iar smerenia risipeşte mulţimea poftelor. Căruia noi urmând, pune-ne în partea Vameşului, Mântuitorule.

Ca Vameşul şi noi bătându-ne în piept, strigăm cu umilinţă: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi păcătoşii! ca să luăm iertarea aceluia.

Spre râvnă să venim credincioşii, săvârşind blândeţile vieţuind cu smerenie, cu suspinarea inimii, cu plâns şi cu rugăciune; ca să luăm iertare de la Dumnezeu.

Slavă.

Să lepădăm, credincioşii, trufia cea fără măsură, cumplita mândrie şi urâta înălţare, şi cruzimea cea rea a Fariseului, cea necuvioasă lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei.

Intru tine ceeace eşti singură scăpare nădăjduindu-mă să nu pierd nădejdea cea bună; ci să dobândesc Preacurată ajutorul tău, mântuindu-mă de toată spurcăciunea celor rele.

Sedealna glasul al 4-lea. Podobia:

De grab ne întâmpină...

Smerenia a înălţat pre cel ruşinat de răutăţi, pre Vameşul ce a suspinat şi a strigat către Ziditorul, milostiveşte-te! Iar înălţarea a surpat din dreptate pe ticălosul Fariseu ce a grăit mare. Deci să urmăm celor bune, depărtându-ne de la răutăţi.

Slavă.

Smerenia, odinioară, a înălţat pre Vameşul ce a strigat cu plângere, milostiveşte-te! şi l'a îndreptat. Lui să ne asemănăm toţi cei ce am căzut întru adâncul răutăţilor; să strigăm Mântuitorului dintru adâncul inimii: Greşit-am! milostiveşte-te, unule iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei.

Primeşte Stăpână, degrabă rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, Doamnă, cu totul fără prihană. Scapă din primejdii pe cei ce aleargă către tine; strică meşteşugurile, surpă semeţia celor ce se într'armează nedumnezeeşte, Preacurată, asupra robilor tăi.

Cântarea 4-a, Irmos.

Hristos este puterea mea...

Arătat-a Cuvîntul smerenia a fi calea cea aleasă a înălţării, smerindu-se până şi la chipul cel de rob; căruia urmând fie-cine, smerindu-se se înalţă.

Înălţatu-s'a dreptul Fariseu şi a căzut; iar Vameşul cel în-

greulat cu mulţimea răutăţilor, s'a smerit şi s'a înălţat, fără nădejde, îndreptându-se.

Pricinuitoare de sărăcie, din bogăţia bunătăţilor s'a arătat înălţarea; şi îndestulare iarăşi smerenia îndreptării din sărăcia cea desăvîrşită, care să o câştigăm.

Zis-ai mai'nainte, Stăpâne, că stai cu adevărat împotriva celor ce se mândresc; iar celor smeriţi, le dai, Mântuitorule, darul tău. Deci trimiti-ne darul tău nouă celor ce ne-am smerit.

Slavă.

Către dumnezeiasca înălţare suindu-ne pre noi pururea Mântuitorul şi stăpânul, a arătat smerenia făcătoare de înălţime; că a spălat cu mânile sale picioarele ucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca ceea ce ai născut lumina cea ne apropiată, Fecioară, risipeşte întunerecul sufletului meu cu raza cea luminătoare, şi îndreptează vieaţa mea la cărările mântuirii.

Cântarea 5-a, Irmos.

Cu dumnezeeasca strălucirea ta...

Să ne sârguim a urma bunătăţilor Fariseului, şi a râvni smereniei Vameşului; urând necuviinţa greşelilor cea dela amândoi, adică trufia şi pierzarea.

Văditu-s'a călătoria dreptăţii cea deşartă, de oare ce a însoţit cu dânsa Fariseul trufia; asemenea şi Vameşul cu bunătatea cea făcătoare de înălţime, câştigând împreună mergătoare smerenia.

Intru bunătăţi ca un şezător în căruţă se părea Fariseului că aleargă; iar Vameşul pedestru alergând, ca pre lângă o căruţă, bine a trecut, înjugând smerenia cu umilinţa.

Pilda Vameşului înţelegând-o toţi cu mintea, veniţi să-i urmăm cu lacrămi, aducând lui Dumnezeu duh umilit, cerând ertare păcatelor.

Slavă.

Să lepădăm înţelepţilor departe năravul cel măreţ şi urât, trufaş şi obraznic al Fariseului, cel mult lăudăros şi cumplit, ca să nu ne lipsim de dumnezeescul dar.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce eşti bună, trimite toiag de putere nouă tuturor celor ce scăpăm la tine; ca să biruim în mijlocul tuturor vrăjmaşilor, ajutorindu-ne şi din toată vătămarea scoţându-ne.

Cântarea 6-a, Irmos.

Marea vieţii văzându-o...

Prin curgerea vieţii, tot de odată, au alergat Fariseul şi cu Vameşul. Deci acela de mândrie fiind cuprins, s'a primejduit rușinat; iar acesta s'a mântuit cu smerenia.

Călătoria vieţii cu cea dreaptă schimbându-o, noi să urmăm înţelepciunii Vameşului celei dorite, şi să fugim de trufia cea urâtă a Fariseului, ca să fim vii.

Să urmăm năravurilor lui Iisus, Mântuitorul, şi smereniei lui, noi cei ce poftim a dobândi sălaşul bucuriei celei fără sfârşit, sălăşluindu-ne în locul celor vii.

Arătat-ai, Stăpâne, ucenicilor tăi smerenie înălţătoare; căci încingându-te cu ştergătorul preste mijloc, şi spălându-le picioarele, le-ai poruncit să urmeze acestui obiceiu.

Slavă.

Fariseul şi-a petrecut vieaţa cu bunătăţile, şi Vameşul cu greşelile; ci acela, din înălţarea cea stricătoare de minte, a luat smerenia; iar acesta s'a înălţat, arătându-se smerit cu mintea.

Şi acum, a Născătoarei.

Gol fiind zidit întru nerăutate, şi întru vieaţă neamăgitoare, m'a îmbrăcat vrăjmaşul cu răutatea călcării de poruncă, şi cu grosimea trupului; iar acum prin mijlocirea ta Fecioară mă mântuesc.

Condacul glasul al 4-lea. Podobia:

Arătatu-Te-ai astăzi ..

Să fugim de vorba cea înaltă a Fariseului, şi să ne învăţăm înălţimea graiurilor celor smerite ale Vameşului cu pocăinţă strigând: Mântuitorul lumii, milostiveşte-te spre robii Tăi.

Altul glasul al 3-lea. Podobia:

Fecioara astăzi ..

Suspinuri ca ale Vameşului să aducem Domnului, şi la dânsul să cădem ca la un Stăpân, noi păcătoşii; că voeşte mântuirea tuturor oamenilor, şi dă ertare tuturor celor ce se căesc. Că pentru noi s'a întrupat, Dumnezeu fiind împreună cu Tatăl, fără de început.

ICOS.

Pre noi înşine, fraţilor, toţi să ne smerim, cu suspinuri şi cu tânguiri să ne batem gândurile. Ca atuncea, la judecata cea veşnică, să ne arătăm acolo credincioşi, nevinovaţi, dobândind iertare; că acolo este odihna cea adevărată, pe care să ne rugăm acum să o vedem noi. Acolo durerea, întristarea şi suspinurile cele dintru adânc, sunt depărtate din Edemul cel minunat. Al căruia făcătorul este Hristos, Dumnezeu fiind împreună cu Tatăl, fără de început.

PROLOG

Sau pricinuire pe scurt asupra Sinaxarelor.

Sinaxarele sunt ale lui Nichifor Calist, din Xantopol, carele arată la fiecare praznice vestite ale Triodului, care în ce chip şi câte s'au făcut din început; şi pentru care pricină aşa acum se ţin, şi sunt rânduite de Sfinţii Părinţi de Dumnezeu purtători, cu o socoteală oarecare cuvioasă. Aceste Sinaxare se încep de la Vameşul şi Fariseul, şi se sârşesc la Duminica Tuturor Sfinţilor. Are încă şi Mineiul Sinaxar

înainten cântării a șaptea, precum este obiceiu a se ceti.

Zice-vei dară după cetirea acestia, așa Stihurile la Triod.

Doamne, precum dela îngeri primești cântare,
Și de întreită închinăciune dare
Iar dela noi acest dar de umilința
Cari trei cântari ț-aducem întru o ființă

Asupra Vameșului și a Fariseului.

Ca și Fariseul, tot cela ce viează,
De Sfânta Biserică se instrăinează.
Căci la sine pre Vameșul Hristos primește,
Și pre tot smeritul nici cum nu gonește.

În ziua de astăzi începem cu ajutorul lui Dumnezeu și Triodul; carele l'au așezat mulți din sfinții părinți ai noștri, făcători de cântări cu cuviință și înțelepțește fiind îndemnați de Duhul Sfânt, lar mai înainte de toți aceste trei cântări, spre închipuirea sfintei și de viață începătoarei Treimi, le-a introdus marele scriitor de cântări Cosma, la săptămâna cea mare a sfintelor patimi ale Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, așezând cântări prin acrostihide. Dela carele și alți părinți, și mai ales Teodor și Iosif Studiții, urmându-l, au scris și la alte săptămâni ale maretul post asemenea cântări, și le-au dat întâi la Mânăstirea lor anume *Studion*. Unele cântări le-au scris în versuri, adunând întru această carte câteva și ale altor părinți. Însă de oare ce Duminica se privește întâia zi, ca și Duminica învierii lui Hristos întâia Duminică; încă și a opta, și cea după urmă se socotește a fi; au găsit cu cale de au pus cântarea întâia în ziua cea de a doua, adică Luni; cântarea doua în cea de a treia, adică Marți; cântarea treia în ziua a patra, adică Miercuri; cântarea patra în ziua cincia, adică Joi; și cântarea a cincia în ziua a șasea, adică Vineri. Iar întru a șaptea zi, adică Sâmbătă, a șoasea și a șeaptea cântare și cele-l'alte doua, adică a opta și a noua. Care amândouă aceste zile, adică Sâmbăta și Duminica, mai întâi de cât toate zilele a fi se socotesc. De aceea și dumnezeescul Cosma a pus în Sâmbăta cea mare Tripesnet făcut de dânsul; care după aceea prea înțeleptul Leon Împăratul a poruncit lui Marcu Monahul, Episcopul de la Indrunt, de l'a plinit și l'a făcut Canon deplin. Dar cartea aceasta tot se numește Triod, măcar că nu are pretutindenea trei cântări, și măcar că se adaug într'însul și Canoane depline. Eu socotesc că are numirea aceasta pentru lucrurile cele mai desăvârșite și mai mari dintr'însul; sau pentru acele cântări din săptămâna cea mare, care s'au făcut întâi precum am zis. Toată socotința însă și gândul sfinților noștri părinți, prin aceste cântări ale Triodului și prin scrierea Sinaxarelor, acesta a fost: Ca să aducă aminte pe scurt toate facerile de bine ale lui Dumnezeu cele din început, care au fost pentru noi, și să le dea tuturor spre cunoștință. Și mai ales cum fiind noi făcuți de Dumnezeu, am lepădât porunca lui cea dată nouă spre ispitire, și cum pentru călcarea poruncii ne-a alungat din desfătarea raiului. Și cum am viețuit înstreinați de bunătăți, de diavolul fiind stăpâniți; în ce chip Fiul lui Dumnezeu și Cuvântul pentru milostivirea milei sale a plecat cerurile și s'a pogorît, și a voit de a locui în pântecele Curatei Fecioare, și pentru noi s'a făcut om; și a arătat suire la cer, celora ce viețuiesc după plăcerea lui, adică întâi prin smerenie, prin post, prin depărtarea de răutăți, și prin alte fapte bune. Și încă cum a pătimit, și din morți s'a sculat, și iarăș la cer s'a suit, și a trimis Duhul Sfânt sfinților săi ucenici și Apostoli. În ce chip au predicat Apostolii că el este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu desăvârșit. Și încă ce au făcut dumnezeeștii Apostoli cu darul Duhului Sfânt? Că au adunat dela marginile lumii sfinți cu învățăturile lor, ca să împlinească lumea cea de sus. Iară scopul Triodului, adică a Tripesnețului, și ale acelor cântări spre lauda sfintei Treimi pentru asemenea lucruri. Însă aceste trei praznice numite: Cel dintâi al Vameșului și al Fariseului; al doilea al Fiului celui desfrânat; al treilea a venirii lui Hristos la judecată, au socotit sfinții părinți de le-au tocmit ca o învățătură oarecare și îndemnare mai 'nainte, ca să ne gătim și să ne ispitim spre nevoințele și luptele cele sufletești mai 'nainte de post, lepădând dela noi năravurile cele urâte, care ne vin din obicinuința noastră. Și mai 'nainte de toate ne-au pus în vedere pilda Vameșului și a Fariseului; Și o au numit întâia Duminică, ca o vestitoare a luptelor ce urmează. Că în ce chip, cel ce vor să meargă la războaie trupești, iau învățătură și știință dela Capitanii lor pentru gătire de război, ca să-și ascută sabiile, și să-și gătească toate armele de război, și depărtând de la sine toate alte amintele de valuri, să vie cu gătire bună la război, și toate câte le trebuesc să-și ia; încă și mai 'nainte de războiu și de lovirea cu neprietenii, învățături și istorii, și pilde frumoase le aduc înainte, deșteptând sufletele lor spre urmarea altora, și depărtând dela dânșii lenea și trândăvia, și frica, și toată neîndrăzneala; așa și dumnezeeștii Părinți ve stesc înainte, ca cu o trâmbiță, gătirea de război asupra demonului în postul ce vine, ca să ne curățim de toată patima, ce o simțim în sufletele noastre, adecă de pofte care prin timpul îndelungat s'a făcut venin. Încă purtând grija, ca să agonisim și aceea ce avem noi lipsa de fapte bune, și într'armându-ne cum se cade ca niște viteji ai lui Hristos, așa gata fiind să mergem la luptele și ostenelele sfântului post. Dar fiind-că într'urmarea cea mai bună spre bunătăți este pocăința și smerenia; lar smintela și impedicarea cea mai mare este mândria și înălțarea; pentru aceea Sfinții Părinți.

cei numiți mai sus, această pildă de acum vrednică a se crede din dumnezeeasca Evanghelie mai întâi de toate o tâlcuesc și o luminează, învățându-ne pre noi cu adevărat prin Fariseul, ca să ne ferim de mândrie și de înălțare; iar prin Vameșul foarte să prețuim fapta contrară mândriei, adică smerenia și pocăința. Căci de oare-ce, patima cea mai rea, decât alte patimi, este mândria și înălțarea, când printr'însa nu numai căderea diavolului din cer s'a făcut, carele întâi a fost luceafăr luminos, iar după aceea întuneric, și s'a făcut, și s'a numit. Ci încă s'a făcut și căderea începătorului neamului omenesc adică lui Adam, din dulceața raiului, printr'aceiași patimă. Pentru aceea cu o asemănare oare-care ca aceasta aduce aminte sfinții, ca nimenea să nu se înalțe pentru bunătăți, măcar de le-ar face și deplin, și pe vecinul să nu-l defăimeze, nici să-l urgisească, ci să fie pururea smerit. Că Domnul mândrilor le stă împotrivă, iar smeriților le dă dar. Și adevărat, mai bun lucru este când păcătosul se întoarce, de cât când se înalță și se mândrește cel bun Că zice: Zic vouă, că a ieșit Vameșul mai îndreptat de cât Fariseul. Pilda arată dar, că nimenea nu trebuie să se înalte, măcar de ar fi făcătorul și fapte bune; Ci pururea să se smerească, și să se roage Domnului Dumnezeu din tot sufletul; și de ar fi cineva împresurat și de faptele cele mai cumplite, să creadă că nu este departe de mântuire. Pentru rugăciunile tuturor sfinților făcătorilor de cântări, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, Amin.

Cântarea 7-a, Irmos.

Dătător de rouă...

Cu lucrurile îndreptării înălțindu-se Fariseul, în lațurile slavei deșarte rău s'a încurcat, lăudându-se preste măsură; iar Vameșul înălțându-se cu aripile smereniei, prea ușor s'a apropiat de Dumnezeu.

Prin mijlocirea smereniei, ca cu o scară servindu-se Vameșul s'a înălțat la înălțimea cerurilor; iar Fariseul, cu putreda ușurime a trufiei înălțându-se, s'a pogorît în adâncimea iadului.

Pre cei drepți vânându-i vicleanul, îi fură prin mijlocirea slavei deșerte; iar pe cei păcătoși cu lațurile desnădăjduirii îi leagă. Ci să ne sârguim a scăpa de amândouă răutățile, noi râvnitorii Vameșului.

Cu rugăciune să cădem la Dumnezeul nostru, cu lacrimi și cu suspinuri fierbinți, urmând smereniei Vameșului celei înălțătoare, și să cântăm noi credincioșii: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slava.

Învățând pre ucenici mai înainte le-ai poruncit, Stăpâne, să nu cugete cele înalte, ci să se unească cu cei smeriți. Pentru aceasta, Mântuitorule, noi credincioșii strigăm ție: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei

Frumusețea și scara cea dumnezeească, care mai înainte o a văzut Iacov, de jos întinsă către înălțime, pre tine te cunoaștem a fi Preacurată; pogorând de sus pre Dumnezeu întrupat, și pre oameni printr'însa ridicându-i.

Cântarea 8-a, Irmos.

Din văpaie cuvioșilor...

Cu minte smerită suspinând Vameșul, a aflat pe Domnul milostiv, și s'a mântuit; iar prin mijlocirea cea rea a limbii ce grăia mari, a căzut Fariseul din dreptate.

De trufia gândului Fariseului, și de numirea curăției, să fu-

gim noi credincioşii, râvnind smereniei şi gândului Vameşului celui bine primit.

Cuvintele Vameşului credincioşii să le grăim în sfânta Biserică: Dumnezeule, milostiveşte-te! ca împreună cu dânsul să aflăm iertare, scăpând de peirea Fariseului celui mult lăudăros.

Suspinării Vameşului să urmăm toţi, şi cu Dumnezeu vorbind, să strigăm către Dânsul cu lacrămi fierbinţi: Iubitorule de oameni, greşit-am! Milostive îndurate, milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, Domnul.

Spre suspinul Vameşului s'a uitat Dumnezeu, şi pre el îndreptându-l, l'a arătat pildă tuturor; ca să se plece pururea cu suspinuri şi cu lacrimi, cerând deslegarea păcatelor.

Şi acum, a Născătoarei.

Nu ştiu altă sprijineală afară de tine, Curată şi cu totul fără prihană. Pre tine te pun rugătoare, pre tine mijlocitoare către cel ce s'a născut din tine; scapă-mă de toate cele ce mă întristează.

Cântarea 9-a, Irmos.

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Luând dela Hristos cale de înălţare smerenia pilda mântuirii, să poftim obiceiul Vameşului. Şi lepădând departe înălţarea trufiei, cu minte smerită să facem pre Dumnezeu îndurător.

Trufia sufletului să o lepădăm, să câştigăm cuget drept cu smerenie, să nu ne sârguim a ne îndrepta pre noi înşine, să urîm deşarta mândrie, şi să milostivim cu Vameşul pre Dumnezeu.

Să aducem rugăciuni umilitoare cu osârdie Ziditorului ca Vameşul; lepădându-ne de nemulţumitoarele rugi ale Fariseului; de glasurile cele cu laudă mare, care aduc defăimare împotriva aproapelui; ca să ne agonisim pre Dumnezeu milostiv şi lumină.

Cu multă adunare de păcate îngreuindu-mă, am întrecut pe Vameşul cu prisoseala răutăţii, şi am câştigat şi trufia cea mai lăudătoare a Fariseului, făcându-mă în totul pustiu de toate bunătăţile. Doamne, fie-ţi milă de mine.

Invredniceşte fericirii tale pre cei ce sunt săraci cu duhul pentru tine, că după învăţătura poruncii tale, aducem ţie duh umilit. Şi primindu-l, Mântuitorule, mântueşte pre cei ce-ţi slujesc ţie.

Slavă.

Vameşul suindu-se în Biserică cu credinţă oare-când, şi rugându-se lui Dumnezeu s'a îndreptat, că cu suspinuri viind

şi cu lacrimi, şi cu sfărâmarea inimii, toată povara păcatelor o a lepădat prin rugăciune.

Şi acum, o Născătoarei.

Dă-ne nouă a te lăuda, a te slăvi şi a te ferici după cuviinţă, celor ce te cinstim pre tine Preacurată, şi mărim naşterea ta, ceeace eşti singură bine-cuvântată. Că tu eşti lauda creştinilor, şi către Dumnezeu rugătoare bine primită.

LUMINĂNDA ÎNVIERII

Slavă a Triodului. Podobie:

Cu treceiei să ne scuim...

Să fugim de grăirea cea înaltă şi înrăutăţită a Fariseului, şi să ne învăţăm smerenia Vameşului cea prea alcasă, ca să ne înălţăm, strigând către Dumnezeu, împreună cu acela: Milostiveşte-te spre robii tăi, cel ce te-ai născut din Fecioară, Hristoase Mântuitorule, şi răbdând crucea de voie, ai ridicat lumea ta cu dumnezeeasca putere.

Şi acum, o Nascătoarei.

Făcătorul zidirii şi Dumnezeul tuturor a luat trup omenesc, Născătoare de Dumnezeu, din curatul tău pântece, întru tot lăudată, şi toată firea mea cea stricată o a înoit; lăsându-te după naştere iarăşi ca şi mai nainte de naştere. Pentru aceasta cu credinţă toţi lăudându-te, strigăm: Bucură-te lauda lumii.

LA LAUDERI

Stihirile învierii din Octoih 4, şi ale Triodului idiomele 1 Glasul I-iu.

Să nu ne rugăm ca Fariseul, fraţilor; că cel ce se înalţă pre sine, se va smeri. Să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameşul prin postire strigând: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi păcătoşii.

Fariseul de slava deşartă biruindu-se, iar Vameşul cu pocăinţă plecându-se au venit la tine însuţi Stăpâne. Ci acela lăudându-se, s'a lipsit de bunătăţi; iar acesta negrăind s'a învrednicit darurilor. Intru aceste suspinuri întăreşte-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih: Scoate-Te Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Cunoscând suflete al meu osebirea Vameşului şi a Fariseului, urăşte glasul cel trufaş al aceluia; iar a acestuia poftеşte-i rugăciunea cea cu bună umilinţă, şi strigă: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine păcătosul, şi mă milueşte.

Stih: Mărturisi-mu-voi ţie, Doamne cu tot tot inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Glasul Fariseului cel mult lăudăros, credincioşii urându-l şi râvnind rugăciunii Vameşului, celei cu bună umilinţă, smerindu-ne pre noi înşine, să nu cugetăm cele înalte; ci să strigăm cu umilinţă: Dumnezeule, mi-

lostiveşte-te spre păcatele noastre.

Slava, Glas 8.

Pre Fariseul ce se îndrepta pre sine lăudându-şi faptele, l-ai osândit, Doamne, şi pre Vameşul, ce s'a smerit şi cu suspinuri a cerut ertare, l-ai îndreptat. Că nu primeşti cugetele cele măreţe, şi inimile cele umilite nu le defăimezi. Pentru aceasta şi noi cu smerenie cădem înaintea ta: Cel ce ai pătimit pentru noi, dă-ne iertare şi mare milă.

Şi acum.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu...

Doxologia mare. Apolisul, şi obişnuita Litie: la care cântăm Stihira Evangheliei cea de la Utrenie.

Se cade a şti,

Că toate cele 11 Stihiri ale Evangheliilor de dimineaţă, începând din această Duminică până la Duminica tuturor Sfinţilor, se cântă în pridvor, la Litiile dimineţilor.

IARĂŞI SĂ SE ŞTIE. Că dintru această Duminică începem a ceti în pridvor, după Apolisul Litiei învăţătura sfântului părintelui nostru Teodor Studitul; şi de este acolo Igumenul o celeşte el, iar de nu, atuncea o celeşte Ecleziarhul; iar fraţii stau ascultând cu luare aminte.

Iar după sfârşitul cetirei, zicem Troparul Cuviosului Teodor, Glasul al 8-lea

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Şi Apolisul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului, şi din Canon Cântarea 6 a. Prochimen al Glasului ce se va întâmpla: Apostolul către Timoteiu: Evanghelia de la Luca.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri....

Iar de se va întâmpla Sărbătoarea întâmpinării Domnului, în Sâmbăta Sfântului de carne, slujba morţilor, seara şi dimineaţa, se cântă la cimitir. Iar de nu este cimitir, atuncea se cântă Sâmbătă, înainte Dumineci Fiului desfrânat; iar în Sâmbăta lăsatului de carne se cântă numai ale întâmpinării.

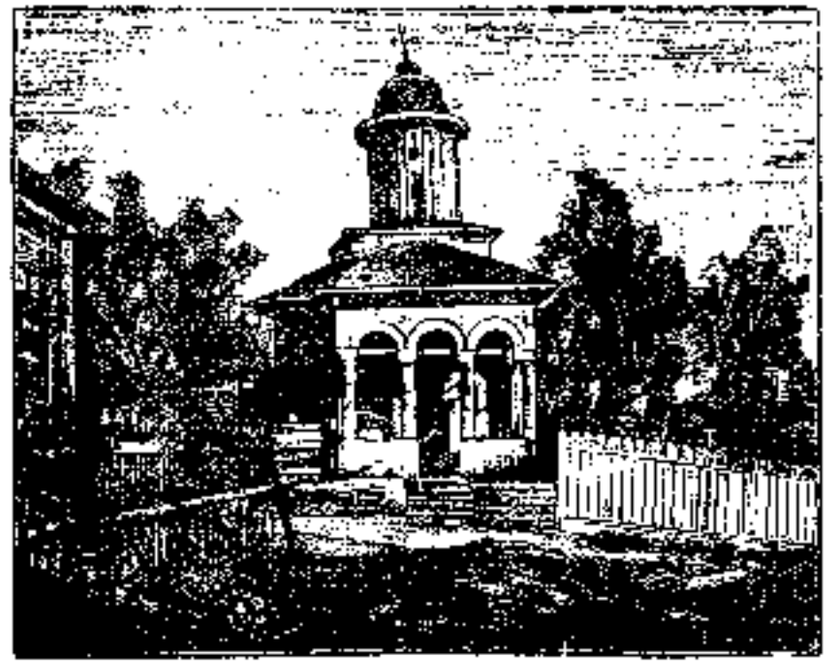

Biserica Schitu-Măgureanu din Bucureşti.

DUMINICA

IN CARE SE CETEŞTE SFÂNTA EVANGHELIE CU PILDA FIULUI CELUI DESFRÂNAT

Sâmbătă seara la priveghere, după **psalmul** cel **obişnuit**, cetim Fericit bărbatul...Catisma **toată**. La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 10, şi căutăm Stihiri, **din** Octoih ale Învierii 3. ale lui Anatolie. 3, şi ale Triodului pe 4, repetindu-le.

Glasul 1-iu.

În ţară nepăcătoasă şi plină de vleaţă m'am încredinţat, şi semănând păcatul, cu secera am secerat spicele nevirii, şi în loc de snopi, am grămădit stogurile faptelor mele, pe care le-am şi aşternut, nu în aria pocăinţii. Ci te rog pre tine, prea veşnicul, lucrătorul nostru Dumnezeu, vântură pleava lucrărilor mele cu vântul milostivirii tale, şi adună grâu, ertarea sufletului meu; încuindu-mă în jitniţa ta cea cerească, şi mă mântuieşte. De două ori.

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei, că prea bunul Părinte, întâmpinând pre fiul cel desfrânat, carele s'a întors de la păcat la casa părintească, îl îmbrăţişează, şi iarăşi îi dărueşte cunoştinţele slavei sale; şi veselie de taină face celor de sus, junghiind viţelul cel hrănit; ca noi să vieţuim cu vrednicie, celui ce a înjunghiat atuncea iubitorului de oameni Părinte şi

celui slăvit, ce s'a junghiat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea.

O! de cât bine m'am lipsit eu ticălosul pre mine însumi! O! de la ce împărăţie am căzut eu pătimaşul! Avuţia care am luat, o am cheltuit, porunca o am călcat. Vai mie ticăloase sufletel că în focul cel veşnic, vei să te osândeşti. Pentru aceasta mai 'naînte de sfârşit, strigă către Hristos Dumnezeu: Primeşte-mă, Dumnezeule ca pre fiul cel desfrânat, şi mă miluieşte.

Şi acum, a Născătoarei.
Cea dintâiu a Glasului.
Eşire: Lumină lină...
Prochimenul: Domnul a împărăţit

LA LITIE.

Stihira hramului după obiceiu.
Slavă, glasul al 4-lea.

Ca fiul cel desfrânat am venit şi eu, Indurate, carele toată viaţa o am cheltuit întru înstreinare; risipit-am bogăţia, care mi-ai dat, părinte; primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum, a Născătoarei.
Acelaş glas.

Caută spre rugăciunea robilor tăi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului după Alfa-Vita.
Slavă, glasul al 6-lea.

Risipind bogăţia darului celui părintesc, m'am păscut eu ticălosul împreună cu dobitoacele cele necuvîntătoare şi poftind hrana lor, leşinam de foame, nesăturându-mă. Ci întorcându-mă la Tatăl cel milostiv, strig cu lacrămi: Primeşte-mă ca pre un năimit, pre mine cel ce cad la iubirea ta de oameni, şi mă mântueşte.

Şi acum, a Născătoarei

Făcătorul şi răscumpărătorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău eşind, întru mine îmbrăcându-se din blestemul cel dintâi, pre Adam l'a scăpat. Pentru aceasta, fie Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul, bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoare şi acoperemântul şi mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, de trei ori.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Şi cea-laltă urmare a privegherei după obiceiu.
Iar de nu este priveghere: zicem troparul învierii, a Născătoarei şi Apolisul.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul: Troparul învierii de două ori. Slavă şi acum, a Născătoarei, şi obişnuitele Stihologii. Polieleul, cei doi Psalmi obişnuiţi, la cari adăugăm şi al treilea Psalm: La riul Vavilonului... cu Aliluia, frumos, Antifoanele şi prochimenul glasului. Toată suflarea, Evanghelia învierii, Învierea lui Hristos. Psalmul 50.

Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţei...

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

În cămările mântuirii...

Apoi Stihira glasul al 6-lea, cu Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta...

La mulţimea faptelor mele...

Caută-le înapoi, pagina 7.

CANONUL

Învierii cu Irmosul pe 4, al Crucii şi al Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 şi la Triod pe 6

Iar stihira de la Mineiu, o cântam la După cinare, Vineri seara.

CANONUL

Facerea lui Iosif.
Cântarea I, glasul al 2-lea. Irmos:

Cântarea lui Moisi...

Iisuse, Dumnezeule, primeşte-mă acum şi pre mine cel ce mă pocăesc, ca pre fiul cel desfrânat; căci toată viaţa în lene mi-am petrecut, şi pre Tine te-am mâniat.

Rău am risipit dumnezeeasca bogăţie, care mai 'nainte mi-ai dat; depărtatu-m'am de la Tine, necurat vieţuind, milostive Părinte. Primeşte-mă dar şi pre mine cel ce mă întorc.

Slavă.

Braţele părinteşti acum tinzându-le, primeşte-mă, Doamne şi pre mine ca pre desfrânatul, prea îndurate; ca, cu mulţumită să te slăvesc.

Şi acum, a Născătoarei.

Arătându-ţi, Dumnezeule, toată bunătatea spre mine, treci mulţimea greşelilor mele, ca un făcător de bine; pentru dumnezeeştile rugăciuni ale Maicii tale.

Catavasie:
Ziceri Irmosele Canonului.

Cântarea lui Moisi luând, su-„flete, strigă: Ajutor şi acoperi-„tor mi-a fost mie spre mântu-„ire; Acesta este Dumnezeul „meu, şi-l voiu prea slăvi pre El.

Cântarea 3-a, Irmos.

Mintea mea cea neroditoare..

Eşindu-mi cu totul din fire, ca un stricat la minte, m'am lipit de aflătorii poftelor; ci mă primeşte, Hristoase, ca pre desfrânatul.

Urmând glasului celui pierdut, strig: Greşit-am, Părinte, îmbrăţişează-mă şi pre mine ca pre acela, şi nu mă lepăda.

Slavă.

Tinzându-ţi, Hristoase, braţele tale cu milostivire, primeşte-mă pre mine, carele mă întorc din laturca cea depărtată a păcatului şi a poftelor.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce eşti bună între femei, înbogăţeşte-mă Preacurată, cu chipurile bunătăţilor tale şi pre mine, cel ce am sărăcit pentru păcate multe; ca să te slăvesc.

Catavasie.

Mintea mea cea neroditoare, „aducătoare de roadă arată-o, „Dumnezeule; lucrătorule al „bunătăţilor şi săditorule al ce-„lor cuvioase, cu milostivirea ta.

Sedealna, glasul 1-iu. Podobie:
Mormântul Tău...

Grăbeşte de-mi deschide braţele părinteşti, că rău mi-am

cheltuit vieaţa mea. Ci căutând spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor tale, Mântuitorule, nu-mi trec cu vederea acum inima mea cea sărăcită; că ţie, Doamne, cu umilinţă strig: Greşit-am, Părinte, la cer şi înaintea ta.

Slavă, iar aceasta. Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce nu ştii de mire, Curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, care singură eşti folositoarea şi acoperământul credincioşilor, scapă de primejdii şi de necazuri şi de cumplitele nevoi, pre toţi cei ce-şi au nădejdiile spre tine, Fecioară; şi cu dumnezeeştile tale rugăciuni mântueşte sufletele noastre.

Cântarea 4-a. Irmos.

Naşterea Ta cea din Fecioară...

Bogăţia bunătăţilor, care mi-ai dat, cerescule Părinte, o am risipit rău, făcându-mă rob streinilor cetăţeni. Pentru aceasta strig: Greşit-am ţie! primeşte-mă ca odinioară pre pierdutul, întinzându-mi braţele tale.

La toată răutatea m'am robit, plecându-mă mişeleşte făcătorilor de pofte, şi din firea mea eşindu-mi prin nebăgare de seamă, milueşte-mă, Mântuitorule, cerescule Părinte, pre mine, cel ce scap la îndurările tale cele multe.

Slavă.

De toată ruşinea m'am umplut, necutezând a căuta la înălţimea ceriului, că fără preget m'am plecat păcatului. Iar acum întorcându-mă, cu umilinţă strig: Greşit-am ţie, Impărate al tuturor, primeşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei

Ajutătoarea oamenilor, nădejdea cea tare a tuturor creştinilor, scăparea celor ce se mântuesc, Preacurată Fecioară, mântueşte-mă cu rugăciunile tale cele de maică, şi vieţii, celei ce va să fie, mă învredniceşte.

Catavasie.

Naşterea ta cea din Fecioară, „prorocul mai 'nainte văzân„du-o, a propovăduit strigând: „Auzit-am auzul tău şi m'am „temut; că de la amiază-zi şi „din muntele cel sfânt şi umbrit „ai venit, Hristoase".

Cântarea 5-a. Irmos:

Noaptea trecând...

Robitu-m'am cetăţenilor celor streini, şi la loc mocirlos m'am depărtat, şi de ruşine m'am umplut; iar acum întorcându-mă, strig ţie, Indurate: Greşit-am!

Deschide-mi acum milostivirea cea părintească, mie celui ce mă întorc de la răutăţi, cerescule Părinte, şi nu mă lepăda, celui ce ai milă, prea îndestulată.

Slavă.

Nu cutez a căuta sus la înălţime, că te-am mâniat pre tine, Hristoase, fără măsură, ci ştiind

milostivirea ta, Indurate, strig ţie: Greşit-am! milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea sfântă Fecioară plină de dar, ceea ce ai născut curăţirea tuturor, uşurează povara cea grea a păcatelor mele, cu rugăciunile tale.

Catavasie.

Noaptea trecând s'a apropiat „ziua, şi lumina în lume a strălu„cit. Pentru aceasta te laudă ce„tele îngereşti, şi te slăvesc pre „tine, Hristoase Dumnezeule".

Cântarea 6-a. Irmos.

Întru adâncul păcatelor:

Adâncul păcatelor mă cuprinde de pururea, şi valul greşelilor mă cufundă; îndreptează-mă la limanul vieţii, Hristoase Dumnezeule, şi mă mântueşte, Împărate al slavei.

Bogăţia părintească o am risipit rău, şi sărăcind, m'am umplut de ruşine, rob făcându-mă gândurilor celor neroditoare. Pentru aceasta strig ţie, iubitorule de oameni, îndurându-te, mântueşte-mă.

Slava

Pre mine cel rupt de foamea a tot felul de bunătăţi, şi înstreinat de la tine, prea bunule milueşte-mă şi mă mântueşte, Hristoase acum, pre cel ce mă întorc şi laud iubirea ta de oameni.

Şi acum, a Născătoarei.

Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos, Mântuitorul şi Domnul, mântuirii învredniceşte mă; că am sărăcit de tot felul de bunătăţi, Fecioară Curată, ca să laud slăvirile tale.

Catavasie.

Întru adâncul păcatelor sunt „cuprins, Mântuitorule, şi în „marea vieţii mă cufund; ci „precum ai scos pre Iona din „fiară, aşa mă scoate şi pre mine „din patimi, şi mă mântueşte".

Condacul glasul al 3-lea, Podobia:

Fecioara astăzi..

De la părintească slava ta depărtându-mă neînţelepţeşte, întru răutăţi am risipit bogăţia care mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc ţie: Greşit-am înaintea ta, Părinte îndurate! Primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, şi mă fă ca pre unul din argaţii tăi.

I C O S

Să auzim scripturile Mântuitorului nostru, care ne învaţă totdeauna cu glasul său, pentru cel ce a fost căzut, şi în urmă iarăş s'a înţelepţit; şi cu credinţă să urmăm pocăinţei celei bune a acestuia; şi celui ce ştie toate cele ascunse, cu inimă smerită să strigăm: Greşit-am ţie, Părinte îndurate, şi nu suntem vrednici nici odinioară să ne chemăm fii ai tăi, ca mai 'nainte; ci ca cela ce eşti din

fire iubitor de oameni, tu ne primeşte şi ne fă ca pre unul din argaţii tăi.

SINAXAR

LA DUMINECA FIULUI CELUI DESFRÂNAT

STIHURI.

Tot cela ce în lume ca păcătos trăeşti,
A veni la Tatăl ceresc să îndrăzneşti,
Că el ca un părinte de fii mult doreşte,
Şi în sânul milei sale pe toţi primeşte.

Intru această zi prăznuim întoarcerea fiului celui desfrânat, care fericiţii părinţii noştri o au rânduit a fi a doua Duminecă la Triod, pentru nişte cauze ca acestea. Sunt unii, cari multe lucruri spurcate intru sine ştiind şi foarte în voia trupului din tinereţe vieţuind, şi petrecând în beţii şi în curvii, şi căzând intru adâncul răutaţilor, vin apoi la desnădăjduire, care desnădăjduire este fica mândriei, şi de acolo nu vor să vină nici într'un chip la îngrijirea pentru bunătăţi; şi mulţime de răutaţi adaogând, intru aceleaşi răutăţi şi în mai rele încă cad. Deci, sfinţii părinţi, spre astfel de oameni milostivindu-se, şi vrând să-i scoată din desnădăjduire, au pus după pildă Vameşului şi a Fariseului şi această pildă, cu scop de a desrădăcina patima desnădăjduirii, şi a îndemna spre căutarea bunătăţilor. Şi arătând prin fiul cel pierdut, îndurările lui Dumnezeu cele iubitoare de oameni, şi foarte milostive spre acela, cari foarte mult au greşit; invederând din această pildă a lui Hristos, cum că nu este nici un păcat, carele ar putea birui mila lui cea iubitoare de oameni.

Insă doi sunt feciori ai omului, adică ai lui Dumnezeu cuvântului: drepţii şi păcătoşii. Cel mai mare, carele petrece pe lângă dânsul, pururea intru poruncile lui Dumnezeu, şi în bunătăţi, şi nici odată nu se depărtează de la el. Iar cel mai tânăr a poftit păcatul, şi n'a voit petrecerea împreună, cu Dumnezeu, alegând faptele cele necurate şi a cheltuit în zadar iubirea de oameni a lui Dumnezeu, n'a păzit chipul lui Dumnezeu întreg, după care s'a făcut, ci s'a dat dupre vrăşmaşul diavol; a slujit voiei lui prin dulceţuri, şi n'a putut să-şi umple poftele; păcatul este nesaţios, care prin deprindere căci înşală pentru dulceaţa cea trecătoare. Pentru aceea şi cu troscotul se aseamănă, care este mâncarea porcilor. Că ramurile lui dau mai întâi oarecare dulceaţă, iar după aceea produc amărăciune şi desgust, însă abia socotindu-se, şi venindu-şi în fire fiul cel rătăcit, ca cela ce era perilor de foamea bunătăţilor, vine la părintele său, zicând: Părinte! Greşit-am la cer şi înaintea ta, şi nu sunt vrednic să mă numesc fiu al tău. Iar el îl primeşte ca pe cel ce se căeşte, neimputându-i, ci îmbrăţişindu-l şi cuprinzându-l, îi arată îndurările cele dumnezeeşti şi părinteşti, şi îi dă lui haina, Sfântul Botez, şi pecete şi arvuna, darul Sfântului Duh. Incă şi încălţăminte, ca să nu se mai vătăme umbletele lui, cele dupre voia lui Dumnezeu, de şerpi, şi de scorpii, ci mai ales să poată sdruncina capetele lor. Iar după aceea jungăie cu bucurie mare şi viţelul cel hrănit, adică pe unul născut Fiul Său, şi-l face părtaş trupului şi sângelui lui.

Intre acestea feciorul cel mai mare, mirându-se de milostivirea lui cea nemăsurată, grăeşte multe şi critică. Dar iubitorul de oameni şi pre acela îl întoarce, şi îi zice să tacă, îmblânzindu-l cu cuvinte dulci şi zicându-i: Tu de-apururea eşti cu mine. Se cuvine însă a ne veseli: că fiul meu acesta mort era mai 'nainte prin păcat, şi a învieat; perit fiind şi depărtat de la mine pentru obişnuinţa desmierdărilor, s'a aflat acum prin mine, carele am răbdat patima de bună voia îndurărilor mele, şi l'am chemat pre el.

Se poate încă să se tâlcuească şi să se înţeleagă această pildă şi pentru poporul jidovesc, şi pentru noi. Insă pentru acea pricină această pildă o au pus aicea Sfinţii părinţi, ca să înfiereze, precum am zis, desnădăjduirea şi temerea de ea, să se primească în loc de fapte bune, îndemnând însă spre pocăinţă şi spre plângere de păcate pe acela carele a greşit ca desfrânatul. Căci căinţa şi lacrimile sunt o pavăză mare şi armă care spre împingerea dela sine a săgeţilor protivnicului. Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru miluieşte-ne pre noi. Amin

Cântarea 7-a, Irmos.
Heruvimilor asemănându-se.

Desfătărilor trupeşti m'am plecat mişeleşte, şi m'am făcut rob cu totul născocitorilor de pofte; şi m'am înstreinat de la tine, iubitorule de oameni. Iar acum strig cu glasul celui rătăcit: Greşit-am, Hristoase, nu mă trece, ca cela ce eşti însuţi milostiv.

Nici cum îndrăznind a căuta la înălţimea cerului, strig ţie, Impărate al tuturor; că cu nepriceperea eu însumi te-am

mâniat, nebăgând seamă de poruncile tale. Pentru aceasta ca cela ce eşti însuţi bun, nu mă lepăda pe mine de la faţa ta.

Slavă.

Cu rugăciunile apostolilor şi ale profeţilor, ale cuvioşilor şi ale cinstiţilor mucenici, şi ale dreptilor, iartă-mi, Doamne, toate câte am greşit, mâniind, Hristoase, bunătatea ta; ca să te laud întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai arătat mai luminată de cât Heruvimii şi de cât toate oştile cereşti, cu acestia roagă pe Dumnezeescul Cuvînt al Tatălui celui fără început, pe carele l'ai întrupat Preacurată, ca toţi să ne învrednicim binelui celui veşnic.

Catavasie.

Heruvimilor asemănându-se „tinerii, dănţuiau în cuptor, stri„gând: Bine eşti cuvîntat Dum„nezeule! că întru adevăr şi ju„decată ai adus asupră-ne aces„tea toate, pentru păcatele noa„stre, Cel ce eşti prea lăudat, „şi prea slăvit întru toţi vecii".

Cântarea 8-a. Irmos.

Pre cela ce a închipuit.

Cela ce te-ai pogorît pre pământ cu sărăcie de bună voie, ca să mântuesti lumea, pentru multa milostivire; mântuieşte-mă pre mine, cela ce am sărăcit acum de toată fapta bună, ca un milostiv.

De la poruncile tale depărtându-mă, m'am făcut mişeleşte rob înşelătorului. Iar acum întorcându-mă, primeşte-mă, ca odinioară pe curvarul; pre mine cel ce cad înaintea ta, cerescule Părinte.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Supunându-mă cugetelor celor de stricăciune făcătoare, m'am întunecat, şi de la tine m'am depărtat, cu totul eşindu-mi din minte, Indurate. Pentru aceasta pre mine, cel ce cad cu pocăinţă înaintea ta, mântuieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei.

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti singură îndreptarea celor căzuţi, îndreptează-mă şi pre mine cel sdrobit şi smerit cu tot felul de păcate.

Catavasie.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce a închipuit mai „'nainte în rug lui Moisi minu„nea Fecioarei, în muntele Sinai „oarecând lăudaţi-l, bine-l „cuvântaţi, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Cântarea 9-a. Irmos.

Din pământeni cine a auzit.

Vezi-mi, Hristoase, necazul inimii, vezi întoarcerea mea, vezi-mi lacrămile, Mântuitorule, şi nu mă trece pre

mine; ci mă îmbrăţişează iarăş pentru milostivirea, numărându-mă împreună cu mulţimea celor mântuiţi; ca să laud cu mulţămită milele tale.

Ca tâlharul te rog pomeneşte-mă! ca Vameşul întristându-mă, mă bat în piept şi strig: Milostiveşte-te, primeşte mă, prea îndurate, ca pe cel curvar, pre mine cel ce mă întorc de la toate răutăţile mele, Impărate al tuturor; ca să laud plecăciunea ta cea prea multă.

Suspină acum suflete al meu prea ticăloase, şi strigă lui Hristos: Doamne, cela ce ai sărăcit de a ta voie pentru mine, însuţi tu mă îmbogăţeşte pre mine cel sărăcit de toată fapta bună, cu bogăţia bunătăţilor, ca un bun şi milostiv.

Slava.

Veselia care ai făcut oarecând, Bunule, pentru întoarcerea cea de voie a fiului pierdut, fă-o acum şi spre mine păcătosul, tinzându-mi cinstitele tale braţe; ca mântuindu-mă, să laud plecăciunea ta cea prea multă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cu luminătoarele tale rugăciuni, Fecioară, luminează-mi, rogu-mă, ochii cei înţelegători, ce sunt întunecaţi cu răutatea, şi la calea pocăinţii mă îndreptează. Ca după datorie să te laud pre tine, ceea ce ai întrupat mai pre sus de cuvînt pre Cuvîntul.

Catavasie.

Din pământeni cine a auzit „una ca aceasta; sau cine a vă„zut vre-odinioară: Fecioară să „se fi aflat având în pântece, şi „fără durere să fi născut prunc? „In acest chip este minunea ta, „şi pre tine, Preacurată, Născă„toare de Dumnezeu, Marie, „te mărim".

LUMINÂNDA INVIERII.

Apoi a Triodului. Podobie

Femei auziţi glas...

Bogăţia darului, care mi-ai dat, Mântuitorule, ducându-mă în laturi cu ticălosul, rău o am cheltuit, vieţuind desfrânat, şi o am risipit dracilor, înşelându-mă; ci acum întorcându-mă, primeşte-mă ca pre rătăcitul, Părinte; îndură-te şi mă mântueşte.

Slava.

Asemenea.

Cheltuind avuţia ta, Doamne, o am risipit, şi m'am supus eu ticălosul dracilor celor vicleni; ci tu, prea milostive Mântuitorule, îndură-te spre mine păcătosul şi mă curăţeşte pre mine spurcatul, dându-mi haina cea dintâi a împărăţiei tale.

Şi acum, a Născătoarei.

Sfântă Maică Fecioară, binevestirea cea mare a apostolilor şi a martirilor, a profeţilor şi a

cuvioşilor, fă milostiv nouă robilor tăi pre Fiul tău şi Domnul, de Dumnezeu Născătoare, când va şedea să judece pre fie-care dupre vrednicia faptelor.

LA LAUDE

Stihiri din Octoih ale Învierii 4, şi una a lui Anatolie şi de la Triod trei idiomele.

Glasul al 2-lea.

Glasul pierdutului aduc ţie, Doamne, greşit-am înaintea ochilor tăi, Bunule; risipit-am bogăţia darurilor tale; ci mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc, Mântuitorule, şi mă mântueşte.

Glasul al 4-lea.

Stih: Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu înalţă-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârşit.

Ca fiul cel curvar am venit şi eu, Indurate, carele toată vieaţa o am cheltuit întru înstrăinare; risipit-am bogăţia care mi-ai dat, Părinte; primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, Dumnezeule şi mă miluieşte.

Glasul al 8-lea.

Stih: Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Cheltuind în desfrânări averea părintească şi risipindu-o, pustiu m'am făcut, sălăşluindumă în oraşul viclenilor cetăţeni; dar neputând mai mult răbda locuinţa cea dimpreună cu dânşii, întorcându-mă strig ţie, îndouratului părinte: Greşit-am la cer şi înaintea ta! Şi nu sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pre unul din argaţii tăi, Dumnezeule şi mă miluieşte.

Slava, glasul al 6-lea.

Bunule părinte, depărtatu-m'am de la tine, ci nu mă părăsi, nici să mă faci netrebnic împărăţiei tale. Vrăjmaşul cel cu totul viclean m'a golit, şi mi-a luat bogăţia; darurile cele sufleteşti le-am risipit nebuneşte. Deci sculându-mă şi întorcându-mă către tine strig: Fămă ca pre unul din argaţii tăi, Cela ce pentru mine ţ'ai întins pre cruce prea curatele tale mâini; ca să mă scoţi de la fiara cea cumplită, şi cu haina cea dintâi să mă îmbraci, ca un mult milostiv.

Şi acum

Prea binecuvântata este...

Doxologia cea mare, Ectenile şi Apolisul, şi obişnuita Litie, la care cântăm: Slava, şi acum, Stihira Evanghelei cea de la Utrenie. Apoi se citeşte învăţătura pentru credinţă: şi Ceasul 1-iu, în pridvor, şi Apolisul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Octoih, pe 8, şi din Triod cântarea 9-a, pe 4. Prochimenul glasului. Apostolul: către Corinteni. Aliluia al glasului: Evanghelia de la Luca.

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri.

Cade-se a şti:

Că în săptămâna lăsatului de carne. Aliluia nu cântăm. Şi o Catisma întâia a Psaltirii de dimineaţă, şi o zicem aceasta la Vecernie, şi

lăsăm și mijloceasurile; și Canonul cel de rugăciune al prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, ce se cântă la după cinare: iar după cinare, se citește cea mică. Asemenea facem și în săptămâna brânzei (afară de Miercuri și de Vineri). Ci de aceasta toate cântă învățătură acolo. Și citim întru această săptămână în fiecare zi dimineața cuvântul sfântului Macarie, pentru cele patruzeci de zile ale postului și pentru cele cincizeci. Al cărui început este: Fiii mei, bucură-se inima mea pentru voi.

SĂ SE ȘTIE ca rânduiala slujbelor sfinților ce se vor întâmpla Sâmbăta și în Duminica lăsatului de carne, se cântă mai înainte la după-cinările trecute. Asemenea facem și în Sâmbăta și în Duminica lăsatului de brânza: sau cum va voi cel mai mare, fără numai unde se va întâmplă pomenirea vre-unui sfânt mare, sau hramul bisericii.

IN SÂMBĂTA

LĂSATULUI DE CARNE

Facem pomenirea tuturor celor din veac adormiți, ortodoxilor creștini, părinților și fraților noștri.

Vineri seara.

După Psalmul începător, și obișnuita Stihologie, la Doamne strigat'um punem Stihirile pe 6; și cântăm din Octoih stihirile martiritor 3 ale glasului ce este de rând și ale Triodului trei podobnice.

Glasul al 8-lea. Podobia:

In raiul cel din Edem...

Astăzi, credincioșii săvârșim pomenirea tuturor morților celor din veac, anume a celor ce întru credință au viețuit creștinește. Să lăudăm pre Mântuitorul și Domnul, și să cerem cu deadinsul, ca să dea ei răspuns bun în ceasul judecății, la însuș Dumnezeul nostru, cel ce va să judece tot pământul, dobândind cu bucurie starea cea de a dreapta lui, în partea drepților și întru soarta cea luminată a sfinților; și să se facă vrednici împărăției lui celei cerești.

Mântuitorule, cela ce ai răscumpărat pre oameni cu sângele tău, și cu moartea ta, din moartea cea amară ne-ai mântuit pre noi, și vieață veșnică ne-ai dat cu învierea ta. Odihnește, Doamne, pre toți cei adormiți întru buna credință, în pustii sau în cetăți, în mare, sau pre pământ, și în tot locul; pre împărați, pre arhierei și preoți, pre sihastri și pre cei întru una adunați, din toată vârsta, din tot neamul; și-i învrednicește împărăției tale celei cerești.

După scularea ta din morți, Hristoase, moartea nu mai stăpânește pre cei ce au murit cu bună credință. Pentru aceasta ne rugăm cu deadinsul, odihnește în curțile tale, în sânul lui Avraam pre robii tăi, ceice ți-au slujit ție în curățenie, dela Adam până astăzi; pre părinții și pre frații noștri, prietenii și rudele, și pre tot omul ce a lucrat ale vieții cu credință, și la tine, Dumnezeule, s'au mutat în multe feluri și în multe chipuri, și-i învrednicește pre ei împărăției tale celei cerești.

Slava, glasul al 8-lea.

Plâng și mă tânguiesc, când gândesc de moarte, și văd în

mormânturi zăcând frumuseţea noastră, cea zidită dupre chipul lui Dumnezeu, grozavă neslăvită, neavând chip. O minune! Ce taină este aceasta, carc s'a făcut pentru noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat dupre porunca lui Dumnezeu, precum este scris, a celui ce dă odihnă celor răposaţi.

Şi acum. a Născătoarei, acelaş glas.
În locul Prochimenului, cântăm Aliluia pe Glasul al 8-lea.

Stih: Fericiţi sunt, pe carc i-ai ales, şi i-ai primit, Doamne şi pomenirea lor din neam în neam.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui, şi sămânţa lor va moşteni pământul.

LA STIHOAVNĂ

Două stihiri ale martirilor, şi una a morţilor, din octoih ale glasului de rând, cu stihurile de mai sus.

Slavă glasul al 6-lea.

Al lui Ioan Damaschin.

Începătură şi stat mi-a fost mie porunca ta cea zidítoare, că voind să mă alcătueşti vieţuitor, din fire văzută şi nevăzută, trupul mi-ai zidit din pământ, şi suflet mi-ai dat cu dumnezeeasca şi de viaţă făcătoarea ta însuflare. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihneşte pre robii tăi, în laturea celor vii, şi în corturile dreptilor.

Şi acum. a Născătoarei.

Cu rugăciunile celei ce te-a născut pre tine, Hristoase, şi ale martirilor tăi, ale apostolilor, ale proorocilor, ale arhiereilor, ale cuvioşilor, ale dreptilor, şi ale tuturor sfinţilor; pre robii tăi cei adormiţi odihneşte-i.

Deci: Acum slobozeşte: Sfinte Dumnezeule: Şi după: Tatăl nostru:

Troparul glasul al 8-lea

Cela ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le tocmeşti, şi celc de folos tuturor le dărueşti, Insuţi făcătorule, odihneşte, Doamne, sufletele robilor tăi; că spre tine şi-au pus nădejdea, spre făcătorul, şi zidítorul, şi Dumnezeul nostru.

Slavă. şi acum. a Născătoarei, asemenea.

Pre tine zid şi liman te avem, şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pre carele l'ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, mântuirea credincioşilor.

Apoi Ectenia şi Apolisul

După apolisul Vecerniei, facem Panihida pentru cei morţi; şi cântăm canonul morţilor al glasului de rând.

La Utrenie

După cei 6 Psalmi. Aliluia, pe glasul al 8-lea. Troparul de două ori.

Cela ce cu adâncul înţelepciunii...

Slavă, şi acum. a Născătoarei.

Pre Tine zid şi liman.

Şi obişnuitele Stihologii. Apoi se cetește cuvânt pentru cei morţi, dela Corinteni întâia epistolă. Şi se cântă şi Fericiţi cei fără prihană... pe două stâlpări cu pripeala glasul al 5-lea.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Şi după aceasta, Troparele morţilor, glasul al 5-lea cu pripeală:

Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pre noi îndreptările Tale.

Ceata sfinţilor a aflat isvorul vieţii, şi uşa raiului; să aflu şi eu calea prin pocăinţă; cu sunt oaia cea pierdută, chiamă-mă, Mântuitorule şi mă mântuieşte.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Cei ce pre mielul lui Dumnezeu aţi mărturisit, şi aţi fost junghiaţi ca nişte mici, fiind mutaţi la vieaţa cea neîmbătrânitoare şi pururea veşnică, sfinţilor; aceluia cu deadinsul Mucenicilor, vă rugaţi să ne dăruească nouă deslegare datoriilor.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Cei ce aţi umblat pre calea cea strâmtă şi cu scârbe, toţi cari în vieaţă crucea ca jugul aţi luat, şi mie mi-aţi urmat cu credinţă; veniţi de luaţi darurile, care am gătit vouă şi cununile cereşti.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Chipul slavei tale celei negrăite sunt, măcar de şi port ranele păcatelor; miluieşte zidirea ta, Stăpâne şi o curăţeşte cu îndurarea ta şi moştenirea cea dorită dărueşte-mi, făcându-mă pre mine iarăş cetăţean raiului.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Cela ce cu mâna dintru nefiinţă m-ai zidit, şi cu chipul tău cel dumnezeesc m-ai cinstit; iar pentru călcarea poruncii iarăş m-ai întors în pământ, din carele am fost luat. La cel după asemănare mă ridică cu frumuseţea cea dintâi iarăş împodobindu-mă.

Bine eşti cuvântat Doamne...

Odihneşte, Dumnezeule, pe robii tăi, şi-i aşcază în raiu, unde cetele sfinţilor Doamne, şi dreptii ca luminătorii strălucesc. Pre adormiţii robii tăi, îi odihneşte, trecându-le lor toate greşelile.

Slavă.

Pre o Dumnezeire în trei străluciri cu bună credinţă să o lăudăm, strigând: Sfânt eşti Părinte, fără de început; Fiule cel împreună fără de început şi Duhule cel dumnezeesc; luminează-ne pre noi, cari cu credinţă slujim ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum...

Bucură-te Curată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine şi noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, Curată şi binecuvântată.

Aliluia. Aliluia. Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule, de trei ori. După aceasta Ectenia pentru cei morţi. Iară şi iară cu pace.... Preotul zice: Dumnezeul duhurilor; iar noi: Doamne miluieşte de 40 de ori. Şi după Ectenie. Sedealnu glasul al 5-lea.

Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu cei drepţi pre robii tăi, şi-i sălăşlueşte pre ei în curţile tale, precum este scris; trecându-le ca un bun greşelile lor

cele de voie, şi cele fără de voie, şi toate cele întru ştiinţă şi întru neştiinţă, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei.

Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule şi, printr'însa fiii luminii ne-ai arătat, milueşte-ne pre noi.

Psalmul 50 şi cântam Stihurile.

Să cântăm Domnului...

Iar canoanele se cântă: al Învierii cu Irmosul pe 6, şi în Triod pe 8. Şi cântăm şi a doua cântare, fără stihuri; iar celelalte cu stihuri.

CANONUL

Făcere a lui Teodor Studitul cu acrostihul:

Cel nevrednic Teodor...

Cântarea I-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare: Să înălţăm popoare...

Toţi să ne rugăm lui Hristos, făcând astăzi pomenire morţilor celor din veac, ca să scutească de focul cel veşnic pre cei ce au adormit în credinţă şi în nădejdea vieţii celei veşnice.

Cu adâncul judecăţilor tale, Hristoase, prea înţelepţeşte ai rânduit mai înainte sfârşitul vieţii fie căruia, hotarul şi locul. Pentru aceasta mântueşte, prea Indurate, la judecată, pre cei ce i-a acoperit pământul în tot locul.

Cela ce ai dat hotarele vieţii noastre, Insuţi pe cei ce au trecut din noaptea vieţii acesteea, arată-i fii zilei celei neînserate, Doamne: pre preoţii ortodoxi şi pre împăraţi şi pre tot poporul tău.

Pre credincioşii pre cari i-a acoperit apa, şi războiul i-a secerat, şi pre cari i-a cuprins cutremurul, şi tâlharii i-au ucis, şi pre cei ce i-a ars focul, Milostive, rânduieşte-i în partea dreptilor.

Toate datoriile trupului trecându-le cu vederea Mântuitorul nostru, întru toată vârsta a tot neamul omenesc, pune-i înaintea judecăţii tale, să răspundă neosândiţi ţie, Ziditorule.

Slava, a Treimei.

Trei feţe în ipotasurile sale ale unei firi laud, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul, cel ce s'a născut, şi pre Duhul Sfânt; o împărăţie fără început, o stăpânie şi o dumnezeire.

Şi acum.... a Născătoarei.

Cu adevărat fu te-ai arătat cer pre pământ, mai mare de cât cerul cel mai de sus, Fecioară, ceea ce nu ştii de mire; că din tine a răsărit Soarele în lume, cel ce stăpâneşte dreptatea.

Catavasii: ziceri Irmoasele acestui Canon.

Cântare să înălţăm popoare, „minunatului, Dumnezeului nostru, cela ce a mântuit pre Israil „din robie; cântare de biruinţă „cântând şi strigând: Să cântăm „ţie, cela ce eşti însuţi Stăpân".

Cântarea 2-a, Irmos:

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt Dumnezeul vostru, cel ce

„m'am născut mai înainte de veci „din Tatăl şi din Fecioară mai „pe urmă, fără bărbat m'am în„trupat şi am deslegat păcatul „strămoşului Adam, ca un iubi„tor de oameni".

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt Dumnezeul vostru, carele cu dreaptă judecată am întărit hotarele vieţii, cel ce primesc din stricăciune, întru nestricăciune, pe toţi cei adormiţi întru nădejdea învierii celei veşnice.

Doamne, cela ce primeşti din cele patru margini ale lumii pre cei ce au adormit cu credinţă, în mare sau pre pământ, în râuri, în isvoare sau în bălţi şi în puţuri, pre cei ce s'au făcut mâncare fiarelor şi pasărilor şi jigăniilor, pre toţi îi odihneşte.

Doamne, cela ce cu palma Ta toate le-ai despărţit mai înainte, pre cei ce s'au deslegat în patru stihii, aicătueşte-i şi-i învieză la venirea ta; toate datoriile cele întru ştiinţă şi cele întru neştiinţă iertându-le lor.

O, cât va fi de înfricoşată a doua venire a ta, Doamne! Că venind în chipul fulgerului pre pământ, vei să scoli toată zidirea să se judece. Atuncea pre cei ce au vieţuit ţie cu credinţă, învredniceşte-i să fie împreună cu tine, întâmpinându-te.

Slava, o Treimei.

Unime prea desăvârşită, Dumnezeule prea înalte, cela ce eşti în trei ipostasuri, Părinte, cel nenăscut, Fiule unul născut, şi Duhule, cel ce purcezi din Tatăl, şi prin Fiul te arăţi; o fiinţă, o fire, o domnie, o împărăţie, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum... a Născătoarei.

Negrăită este minunea naşterii tale, Maică Fecioară; că în ce chip ai şi născut şi curată petreci? Cum ai născut prunc, şi nu ştii nici cum de ispită bărbătească? Precum ştie Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din tine mai presus de fire, cu cuvioasă înoire.

Catavasie.

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt...

Cântarea 3-a. Irmos:

Cuvântule al lui Dumnezeu...

Pre cei ce şi-au petrecut călătoria vieţii cu credinţă dreaptă, învredniceşte-i Dumnezeule, a se încununa cu cununa dreptăţii, şi a dobândi bunătăţile cele veşnice.

Pre cei răpiţi fără veste, pre cei arşi de trăsnete, pre cei ce au murit de ger şi de toată bătaia, odihneşte-i, Dumnezeule, când toate cu foc le vei lămuri.

Pre cei ce au înnotat în marea vieţii cea deapururea furtunoasă, învredniceşte-i să apuce la limanul nestricatei vieţii tale, Hristoase, cei ce au fost ocâr-

mulţi în vieaţa de dreapta credinţă.

Pre cei ce i-au luat spre mâncare toată firea celor din mare şi a pasărilor cerului, pentru judecăţile tale, Hristoase Dumnezeule, înviază-i cu cinste în ziua cea de apoi.

Slavă o Treimei

Unimea cea dumnezecască când o despart cu gândul în trei feţe, fără amestecare, îndată-şi împreun cele nedespărţite; că precum este graba fulgerului, aşa şi cea întreit strălucitoare se vede întru o unime.

Şi acum... a Născătoarei.

Necunoscută este minunea ta, că ai născut fără de bărbat, şi fecioria ta după ce ai născut curată o păzeşti. Pentru aceasta mulţimea îngerilor şi neamul omenesc te laudă în veci.

Catavasie.

Cuvântule al lui Dumnezeu, „cela ce ai întărit cerurile cu „mâna ta, întăreşte şi inimile „noastre, ale celor ce nădăjduim „spre tine, întru lumina cunoş„tinţei tale celei adevărate".

Sedealna, glasul al 5-lea, de două ori. Podobie:

Pre cuvântul cel împreună...

Cela ce pentru noi ai răbdat crucea şi moartea şi ai omorît iadul, şi împreună ai sculat pre cei morţi, odihneşte Mântuitorule pre cei ce s'au mutat dela noi, ca un Dumnezeu, iubitor de oameni. Şi la înfricoşata şi groaznica ta venire, Dătătorule de vieaţă, învredniceşte-i împărăţiei tale, ca cela ce ai mulţime de îndurări.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei.

Acoperemântul tău cel grabnic, şi ajutorul, şi mila arată-o spre robii tăi, şi alinează valurile gândurilor celor deşarte, Preacurată. Şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că ştiu, Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

Cântarea 4-a. Irmos:

Vrând să Te întrupezi...

Pre părinţi, pre moşi, pre strămoşi, de la cei dintâi până la cei de apoi, carî s'au mutat în bună lege, şi în bună credinţă, pre toţi pomeneşte-i, Mântuitorul nostru.

Pre cei ce li s'a întâmplat a-şi sfârşi vieaţa cu credinţă în munte, în cale, în locuri pustii; pre sihaştri şi pre cei întru una adunaţi, pre tineri şi pre bătrâni, cu sfinţii, Hristoase, sălăşlueşte-i.

Pre cei ce cu credinţă şi-au mutat vieaţa degrab, din întristare şi din bucuria ce le va fi venit fără nădejde, pre cei ce au pătimit în zile bune, sau în nenorocire, pre toţi odihneşte-i Mântuitorul nostru.

Pre cei ce i-a omorît frigul, sau i-a răpit calul, sau grindina

zăpada, şi ploaia îmmulţită; şi pre cel ce i-a omorît cărămida, sau ţărâna i-a împresurat, Hristoase, Mântuitorul nostru, odihneşte-i.

Slavă... Treimica.

Minunat lucru, că Dumnezeirea este una şi întreită! toată în fiecare faţă fără despărţire; că Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt ne închinăm, ca unui Dumnezeu.

Şi acum... a Născătoarei.

Indreptează-ne cu rugăciunile tale, ocârmuindu-ne pre noi cei înviforaţi de valul păcatului, la limanul cel de mântuire, Născătoare de Dumnezeu, şi ferindu-ne de toate răutăţile.

Catavasiile:

Vrând a te întrupa din mun„tele cel umbros Cuvinte din „singură Născătoarea de Dum„nezeu, proorocul a cunoscut „cu privire dumnezeească şi cu „frică a slăvit puterea ta".

Cântarea 5-a. Irmos.

Mânecă duhul meu către...

Făcând astăzi pomenire tuturor celor ce au murit cu bună credinţă din veac, Doamne, cu deadinsul strigăm ţie: Pre toţi odihneşte-i cu sfinţii tăi.

Pre cei ce i-au luat din tot neamul şi neamul, din împăraţi, din boeri, sau din sihaştri, întru credinţă dreaptă, Indurate, scapă-i de munca cea veşnică.

Ştiind cele de folos ale tuturor celor ce i-ai zidit, pre cari i-ai lăsat, Doamne, să moară prin căderi năprasnice fără veste, mântuieşte-i de toată munca, Dumnezeul nostru.

De focul cel pururea arzător, şi de întunerecul cel îngrozitor, şi de scrâşnirea dinţilor, şi de viermele cel ce munceşte fără de sfârşit, şi de toată munca, scapă Mântuitorul nostru pre toţi cei ce cu credinţă au murit.

Slavă. Treimica.

Unime în trei ipostasuri ceia ce eşti de un scaun, fără început, care ai unirea cu despărţirea, şi iarăşi firea în faţe; uneşte-ne pre noi întru o voie a poruncilor tale.

Şi acum... a Născătoarei.

Mai pre sus slăvită de cât Serafimii cei cu chipuri de foc, te-ai arătat Preacurată; că ai născut pre acela, de carele ei nu se pot apropia, pre Iisus Mântuitorul; Carele cu întruparea a îndumnezeit frământătura pământenilor.

Catavasie.

Mânecă Duhul meu către tine, „Dumnezeule, pentru că lumi„nă sunt poruncile venirii tale. „Deci întru acelea luminează „mintea noastră Stăpâne, şi ne „povăţuieşte pre calea vieţii".

Cântarea II-a, Irmos:

Primeşte-mă pre mine...

Cela ce ai deslegat durerile morţii pătimind, începătorule al vieţii, Dumnezeul nostru, pre robii tăi, cei din veac adormiţi, odihneşte-i.

Pre cei ce cu judecăţile tale cele negrăite, i-au omorât băuturile cele cu farmece, otrăvile, înecările de oase, cu sfinţii, Doamne odihneşte-i.

Când vei judeca toate, stând goale şi descoperite înaintea feţei tale, atuncea Indurate, să-ţi fie milă de cei ce ţi-au servit cu credinţă Dumnezeule.

Trâmbiţând Arhanghelul tău cu trâmbiţa cea de apoi, spre scularea în viaţă a tuturor, atuncea, Hristoase, odihneşte pre robii tăi.

Învredniceşte, Dumnezeule, împreună cu slugile tale pre credincioşii cei din veac, pre cari i-ai luat, şi pre tot neamul omenesc, ca să te slăvească.

Slavă. Treimica

Stăpânie dumnezeească întreit sfântă, ceeace eşti de un scaun, Părinte, Fiule, şi cu Duhul; tu eşti Dumnezeul meu, cela ce cu stăpânirea ta cea a tot puternică toate le cuprinzi.

Şi acum... a Născătoarei.

Saltă Iesce, strămoşule, că din rădăcina ta, din Curata Fecioară a răsărit floare de viaţă, Hristos Dumnezeu, cel ce a mântuit lumea.

Catavasie.

Primeşte-mă pre mine cel cu„prins de păcate multe, Iubitoo„rule de oameni, carele cad la „îndurările tale, şi ca pe prooro„cul, Doamne miluieşte-mă".

Condacul, glasul al 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase sufletele adormiţilor robilor tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin; ci viaţă fără de sfârşit.

ICOS.

Tu însuţi eşti fără de moarte, cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi, şi întru acelaşi pământ vom merge, precum mi-ai poruncit, cela ce mai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce, unde vom merge toţi pământenii, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântare, Aliluia.

SINAXAR

PENTRU POMENIREA MORŢILOR

STIHURI

Păcatele morţilor iartă-le, Cuvinte,
Şi cu milele Tale miluieşte! Sfinte.

Întru această zi dumnezeeştii părinţi au aşezat să se facă pomenire tuturor celor din veci răposaţi întru buna credinţă, pentru nişte asemenea pricini; de vreme ce mulţi în călătorie fiind, au luat moarte de multe ori grabnică şi fără veste adică în mare şi în munţi pustii, în crăpăturile pietrelor, în prăpăstiile pământului şi în foamete, în moarte de ciumă şi în războaie, în pârjoale şi

în gerun; şi alţii multe feluri de morţi au răbdat. Asemenea unii saraci fiind lipsiţi, n'au putut să albă parte de pomeniri. Pentru aceea dumnezeeştii părinţi îndemnându-se, au dat această porunci şi au întocmit să facă sfânta Biserică a răsăritului tuturor pomenire de obşte; arătând prin aceasta, că aceea ce se face pentru dânşii, mare folos le aduce.

Aceasta după socotinţa cea dintâi; iar a doua socoteală este: Fiindcă mâine se prăznuieşte a doua venire a lui Hristos la judecată, pentru aceea cu cuviinţă tace şi pomenire pentru suflete, ca şi cum ar îmblânzi şi ar face milostiv pre judecătorul cel înfricoşat şi drept; ca după îndelungă răbdarea sa şi după mila sa cea nemăsurată între dânşii, să-i aşeze întru desfătarea cea făgăduită. Trebue să lăm aminte că Sâmbăta mai ales facem pomenire sufletelor; care, sabat, adică odihnă, închipueşte la jidovi. Şi pentru morţi cu adevărat, cu pentru aceia cari au reposat, şi s'au odihnit de lucrurile lumii acesteia şi de toate alte valuri; măcar că în ziua odihnei facem rugi şi pomenire, precum cu lege s'a dat să se facă în toate Sâmbetele, însă acum la un fel facem pomenire rugându-ne pentru tot creştinul. Că ştiind dumnezeeştii părinţi, cum că acele pomeniri, cari se fac pentru cei morţi, adică milosteniile şi liturgiile, le aduc lor mare odihnă şi folos; pentru aceea porunceşte să facă aceleia în deosebi şi în genere, adică în biserică. Luând aceasta de la sfinţii Apostoli precum s'a zis: precum scrie şi Dionisie Areopagitul, iar cum ca aduce sufletelor folos, aceea ce se face pentru dânsele, se încredinţează cu adevărat şi de alte doveditori multe, dar ne putem şi din istoria sfântului Macarie, care mergând pre cale a găsit o căpăţână uscată a unui Elin păgân, şi a întrebat o: Oare au şi când-va în iad vre-o simţire de mângâiere? Iar acea căpăţână a răspuns: Simţim mare uşurare când tu, Părinte, te rogi pentru morţi. Se mai spune de S. Grigorie Dialogul că prin rugăciune a mântuit pre împăratul Traian păgânul, dar a muzit de la Dumnezeu ca nici altădată să nu se mai roage pentru păgâni. Asemenea împărăteasa Teodora prin rugăciunile bărbaţilor sfinţi şi mărturisitori a scos din munci şi a mântuit pe arhiul de Dumnezeu Teofil, precum se arată în istorie. Lăudă milosteniile pentru morţi cu pe mişte lucruri bune, şi Grigorie Teologul, în cuvântul ce l'a făcut la moartea fratelui său Chesarie. Şi marele Gură de aur în cartea care Filipeni zice: Să purtăm grijă pentru folosul celor ce au răposat. Să le dăm cuvenitul ajutor acum, adică milosteniă şi rugăciune; pentru ca acel lucru mare agoniseală le aduce lor, mare dobândă şi câştig. Că nu în zadar s'a aşezat aceasta cu lege şi s'a dat dumnezeeştii Biserici prin ucenicii Domnului, cei cu totul înţelepţi, ca să facă pruoţii pomenire la înfricoşatele taine pentru morţii, cari au adormit întru credinţă. Grăeşte încă şi vestitul Atanasie: Măcar de s'ar risipi în văzduh, acela care s'a săvârşit întru creştinătate, dar nu părăsi a aprinde la mormântul lui unt-de lemn şi fumânare, chemând pe Hristos Dumnezeu; căci aceste lucruri sunt primite lui Dumnezeu, şi aduc mare plată. Şi de va fi păcătos mortul ca să-i ieşlugi păcatele, iar de va fi drept, ca să-i fie adăogire de plată. Aşadarea de va fi cineva străin şi ne avut, şi nu are pre nimeni ca să poarte grije de dânsul, întru unele ca acestea, atunci Dumnezeu drept fiind şi iubitor de oameni va da şi aceluia pentru lipsa lui milostivirea sa, precum numai ştie, mai pre sus de înţelegerea minţii noastre. Iar încă şi acela carele aduce daruri pentru unii ca aceia, să face părtaş acelei răsplătiri, căci a arătat dragoste pentru mântuirea prietenului său. Căci acela care unge pre altul cu unsoare mirositoare, el unsu-şi mai mirositor şi frumos. Iar acei neputători de grije, ca şi cei ce iau pe cineva în chezăşie şi nu plinesc legătura ce au făcut, toată judecata vor avea. Aşa, până când va sosi a doua venire a lui Hristos, ori ce se face pentru cei morţi, folos mare le aduce, precum zice dumnezeeştii părinţi: şi mai ales acelora, cari mai puţin s'au îngrijit de lăptele lume, când în numărul viilor s'au aflat. Şi măcar că spune dumnezeeasca Scriptura şi mare-care grăeşte spre învăţătura şi îndreptarea multor oameni; însă iubirea de oameni a lui Dumnezeu mai mult birueşte: că de se va afla dreapta măsură de bunătăţi şi de păcătoşi, birueşte bunătatea lui Dumnezeu, care o are pentru om. Iar de se va îngreuia cevva cumpăna căutătorului şi va afunda în jos, atuncea aceea îndurare a lui Dumnezeu, îar o va sprijini. Se cuvine să ştim şi aceasta că vor cunoaşte unul pre altul, toţi cari vor fi acolo, şi aceea, pre cari acum nu i-au cunoscut, şi pre cari nici odată nu i-au văzut, precum zice dumnezeescul Gură de-aur; dovedind aceea din pilda Evangheliei pentru bogatul şi pentru Lazar. Şi încă nu este o închipuire ouvecurne trupească; pentru că o vârstă şi o măsură de ani toţi vor avea, nici vor lua aceea cunoştinţă din statul trupului, ci cu ochiul cel sufletesc luminos şi limpede văzător. Precum şi Teologul Grigorie zice în cuvântul său la mormântul fratelui său Chesarie: Atuncea (zice) te voiu vedea, Chesarie luminat şi preamărit, în ce chip, frate preaiubite, te ai arătat mie de multe ori prin vis. Iar marele şi preaalesul Atanasie, zice, eu, până la învierea obşteaseă a tuturor morţilor, s'a dat sfinţilor să cunoască unul pre altul, şi să se veselească împreună; păcătoşii însă şi de aceasta s'au lipsit. Iar sfinţilor mucenici s'a dat să privească la lucruri care se petrec la noi, şi să ne cerceteze. Pentru aceea atuncea toţi vor cunoaşte unul pre altul, şi faptele tuturor celor arătate şi cele ascunse se vor arăta. Însă se cuvine a şti: Că sufletele dreptilor petrec acum în nişte locuri oare-care osebite, iar păcătoşii într'alt chip; unii bucurându-se cu nădejdea mântuirii; iar alţii întristându-se cu aşteptarea cumplitelor munci. Nici sfinţii n'au luat făgăduinţele bineîni, precum zice dumnezeeştul Apostol: Dumnezeu mai înainte văzând pentru noi ceva ce mai bun, ca să nu ia fără de noi săvârşirea.

Trebue a şti: Că aceia cari cad în prăpăstii, în foc, în mare, sau prin alte morţi năprasnice ies din lumea aceasta, precum prin frig, prin foamete, şi prin altele asemenea, nu toţi din porunca lui Dumnezeu rabdă aceea; acelea sunt judecăţile lui Dumnezeu, din care, unele se fac dupre buna voia lui, iar altele din îngăduinţa sa; încă şi pentru ştiinţa, îngrozirea şi îndreptarea altora se fac. Şi spre rânduiala vieţii fiecăruia, sfatul lui Dumnezeu şi voia, mai înainte însemnează ceasul şi felul morţii; iar pentru sfârşitul vieţii, nu este anume hotar. Că zice Apostolul către Corinteni scriind: Pentru aceea eu nevrednicie luaţi, că mulţi sunt între voi neputincioşi şi bolnavi, şi dorm destui, adecă mor mulţi. Şi David: Nu mă duce pre mine întru jumătăţirea zilelor mele şi cu palme măsurate ai pus zilele mele. Şi Solomon: Fiule, cinsteşte pre tatăl tău şi pre mumă ta, ca să trăeşti ani mulţi; şi iarăş, ca să nu mori tără de vreme. Şi la Iov, zice Dumnezeu către Elifas: N'aşi fi pierdut pre voi, de nu m'aşi fi oprit pentru servul meu Iov. Şi dacă se vorbeşte de hotar, să înţelegi, că hotar este voia lui Dumnezeu şi judecata lui; că unuia îi adaoge ani, iar altuia îi împuţinează; toate lucrurile spre folos rânduindu-le. Şi când voeşte şi judecă Dumnezeu, rânduieşte şi felul morţii şi ceasul. Că zice marele Atanasie: Hotarul vieţii fiecăruia om, este voia şi sfatul lui Dumnezeu. Cade-se încă şi aceasta a şti, cu pruncii cei botezaţi sunt în bine; iar cei nebotezaţi şi ai păgânilor, nici la bine nici în gheena nu vor merge. Şi după ce iese sufletul din trup, nici o grije nu are de lucrurile acestea de aicea pământeşti; ci numai se grijeşte totdeauna de cele de acolo. Însă pomenire a treia zi facem, că a treia zi mortul îşi schimbă vederea. Şi a noua zi, pentru că atunceia pierde podoaba trupului omului, rămânând numai inima, iar la patruzeci de zile facem pomenire, pentrucă atunci şi singură inima piere. Şi la naştere tot întru acest chip merge lucrul: că în ziua a treia se închipueşte inima, iar până la ziua a noua se întregeşte trupul. Iar până la patruzeci de zile se închipueşte chipul vederii desăvârşit. Deci pentru aceste pricini ce am zis mai sus, facem pomenire pentru sufletele morţilor. Pe cari în corturile, adecă în locaşurile dreptilor Tăi a se odihni îi învredniceşte, Stăpâne Hristoase şi ne miluieşte pre noi, ca cela ce eşti îndurat tără de moarte. Amin.

Cântarea 7-a, Irmos:

Cel ce ai întemeiat pământul...

Săvârşind pomenirile celor ce au murit cu bună credinţă din veac, strigăm: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei ce au murit în buna credinţă fără veste, şi pe credincioşii ce au adormit de lovirea a tot felul de aruncare, a fierului, a lemnului, a tot felul de piatră, odihneşte-i, Dumnezeule.

La înfricoşată venirea ta, îndurate, pune de-a dreapta oilor tale pre cei ce ţi-au slujit ţie Hristoase, în vieaţă cu dreaptă credinţă şi la tine s'au mutat.

Rândueşte pre robii tăi, Hristoase, în ceata aleşilor tăi, ca să strige ţie: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai zidit din pământ ţărâna trupului, şi cu Duh o ai înviat, îndurate Mântuitorule; pre cei ce i-ai luat, odihneşte-i, Dumnezeule, întru vieaţa cea neîmbătrânitoare.

Slavă, a Treimei.

Să se laude dumnezeirea ca cum ar fi trei sori, cu o amestecare a luminii Tatăl şi Fiul şi dumnezeescul Duh, unul în fire, şi în trei ipostasuri.

Şi acum... a Născătoarei.

Cântarea lui David cântăm ţie, munte al lui Dumnezeu, chemându-te Fecioară, întru carele sălăşluindu-se Cuvântul dupre trup, ne-a îndumnezeit pre noi duhovniceşte întru sine.

Catavasie.

Cela ce ai întemeiat pămân-

„tul întru început, şi cerurile „cu cuvântul le-ai întărît, bine „eşti cuvântat în veci, Doamne, „Dumnezeul părinţilor noştri".

Cântarea 8. Irmos.

Pre cel ce s'a preaslăvit...

Cela ce ai risipit mai înainte umbra morţii, răsărind ca soarele din mormânt, fii ai învierii şi măririi veşnice fă, Doamne, pre toţi, cei ce au murit, cu credinţă.

Cunoscătorule al celor nearătate şi ascunse, când vei vrea să descoperi lucrurile întunerecului şi sfaturile inimilor noastre, atuncea să nu pui în socoteală faptele tuturor celor ce au adormit întru credinţă.

Când vei şedea pre scaun, şi vei porunci să stea la judecată cei adunaţi cu trâmbiţa de la marginile pământului, să-i erţi atuncea pre toţi, Hristoase, ca un milostiv.

Pre cei ce au murit din întâmplări de năprasnă, şi din chiotul tare, şi din alergarea grabnică, de palmă, de pumn şi de lovirea cu piciorul, Doamne al slavei; de vreme ce au adormit întru credinţă, iartă-i în veci.

Binecuvântam pre Tatăl...

Ca pre o unime întru o fiinţă te laud, ca pre o Treime în feţe te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea Sfinte Duhule. Stăpânia cea fără de început a împărăţiei tale, o slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei.

Isvor pecetluit al apei vieţii te-ai arătat Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, că, pre Domnul fără bărbat născându-l, adăpi pe credincioşi cu apa nemuririi în veci.

Catavasie.

Să laudăm bine să cuvântam...

Pre cel ce S'a preaslăvit în „muntele cel sfânt, şi a arătat „lui Moisi în rug prin foc taina „pururea Fecioarei, pre Dom„nul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii".

Cântarea 9-a. Irmos.

Naşterea pururea Fecioarei...

Unde este locaşul sfinţilor tăi, celor ce se veselesc, acolo învredniceşte, Doamne, să se bucure toţi cei din veac adormiţi întru credinţă şi întru nădejde.

Pre toţi credincioşii ce au pierit din mânia lui Dumnezeu, cu feluri de trăsnete de moarte din cer căzute, sau pământul desfăcându-se, sau marea învăluindu-se, Hristoase, odihneşte-i.

Pre cei ce au murit de muşcăturile celc veninate, de înghiţirea şerpilor, de călcarea cailor, de spânzurare şi de sugrumarea de cel de aproape, cari au slujit ţie cu credinţă, odihneşte-i.

Toată vârsta, pre bătrâni şi tineri, pre voinici şi copilandri, pre copii şi pre pruncii cei fără de vreme, firea bărbătească şi cea femeiască odihneşte, Dumnezeule, pre credincioşii cari i-ai luat.

Pre fiecare anume, din cei ce au murit cu credinţă din veac şi din neamuri, şi din neam, atuncea, Hristoase, întru venirea ta, învredniceşte-i fără de osândă a sta înaintea ta.

Slavă, a Treimei...

Cela ce eşti un Dumnezeu în Treime, slavă Ţie neîncetat! Că cu toate că este fie care faţă Dumnezeu, dar în fire, unul este Tatăl şi Fiul şi Duhul, cu cele trei luminate osebiri.

Şi acum... a Născătoarei.

Mai pre sus de minte este naşterea ta, că ai născut pre Cela ce este de mai înainte, şi ai alăptat negrăit pre dătătorul de hrană lumii, şi ai culcat pre cela ce cuprinde toate, pre însuşi Mântuitorul nostru, Hristos; ceeace eşti cu totul fără prihană.

Catavasie.

Naşterea pururea Fecioarei, „ce s'a arătat mai înainte legiui„torului în munte prin foc şi „prin rug, spre mântuirea noa„stră a credincioşilor, cu cântări „neîncetate să o slăvim".

LUMINÂNDA

Podobia: Cela ce ai împodobit cerul...

Cela ce stăpâneşti pre cei morţi şi pre cei vii, ca un Dumnezeu, odihneşte pre robii tăi în locaşurile aleşilor tăi; că de au şi greşit, Mântuitorule, dar nu s'au depărtat dela tine.

Slavă, asemenea.

Odihneşte pre robii tăi în locul celor vii, Doamne, de unde s'a depărtat durerea, scârba şi suspinarea; iartă-le ca un iubitor de oameni, cela ce în viaţă au greşit; că singur eşti fără de păcat, şi Stăpân celor morţi şi celor vii.

Şi acum... a Născătoarei.

Marie, mireasă dumnezească, roagă neîncetat pre Hristos pentru robii tăi, împreună cu proorocii grăitorii de Dumnezeu, şi cu adunările mucenicilor, cu arhiereii şi cu cuvioşii, şi împreună cu toţi drepţii, ca să ne facem moştenitori împărăţiei cerurilor.

LA LAUDĂRI

Stihirile pe 4. glasul al 8-lea.

Podobia: In raiul cel din Edem...

Veniţi fraţilor, toţi mai înainte de sfârşit, ca văzând ţărâna noastră şi neputinţa firii noastre să ne vedem sfârşitul şi părţile vasului celui trupesc; şi cum că praf este omul, mâncare viermilor şi stricăciune; că uscate sunt oasele noastre şi nici suflare având; să ne uităm în mormânturi, ca să vedem unde este slava? Unde frumuseţea

chipului? Unde este limba ceeace grăia frumos? Unde sunt sprâncenele, sau unde este ochiul? Toate sunt pulbere şi umbră. Pentru aceasta fie-ţi milă, Mântuitorule, de noi păcătoşii.

Pentru ce se înşală omul lăudându-se? Ce se turbură în deşert lutul, cel ce preste puţin iar acciaş se face? Căci nu socoteşte ţărâna, că praf este frământătura, lepădare putrejunii şi stricăciunii! Deci de vreme ce lut suntem noi oamenii, pentru ce ne lipim de pământ? Şi de oarece suntem de un neam cu Hristos, de ce nu alergăm la dânsul? Şi toată vieaţa cea muritoare şi curgătoare lăsând, să urmăm vieţii celei nestricăcioase, care este Hristos, luminarea sufletelor noastre.

Cela ce ai zidit pre Adam cu mâna ta, şi ai pus hotar nestricăciunii şi morţii, Mântuitorule, şi vieţii celei dupre dar, şi l'ai mântuit de stricăciune, mutându-l la vieaţa cea dintâi; Insuţi, Stăpâne, fă robilor tăi, pre care i-ai luat de la noi, odihnă cu drepţii, în ceata celor aleşi; scrie numele lor în cartea vieţii, şi întru glasul Arhanghelului, înviindu-i prin sunetul trâmbiţei, învredniceşte-i pre ei împărăţiei tale celei cereşti.

Hristos a înviat, deslegând din legături pre Adam cel întâi zidit, şi sfărâmând tăria iadului. Indrăsniţi toţi morţii, că s'a omorît moartea, s'a prădat şi iadul împreună cu dânsa, şi Hristos a luat împărăţia, cel ce s'a răstignit şi a înviat. Acesta ne-a dăruit nouă nestricăciunea trupului; acesta ne va scula pre noi şi ne va dărui învierea, şi slaveî aceleea va învrednici cu veselie, pre toţi câţi cu credinţă neabătută, au crezut într'însul cu căldură.

Slavă, glasul al 2-lea.

Ca o floare se veştejeşte şi ca un vis se trece şi se desleagă tot omul. Şi iarăş sunând trâmbiţa morţii, ca dintr'un cutremur toţi se vor scula, întru întâmpinarea ta, Hristoase, Dumnezeule. Atuncea, Stăpâne, pre cei ce i-ai mutat dela noi, aşază-i în locaşurile sfinţilor tăi, odihnind sufletele robilor tăi, Hristoase.

Şi acum... a Născătoarei.

Bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu, locaşul cel nestricat şi sfânt mai ales, precum strigă profetul: Sfânt este locaşul tău, minunat întru dreptate!

La STIHOAVNĂ

Stihirile podobnice ale lui Teolan, din Octoih, ale glasului de rând.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Damaschin.

Durere s'a făcut lui Adam, gustarea din pom, de demult în Edem, când şarpele şi-a vărsat veninul; că printr'însul a intrat moartea, care mănâncă pre tot

neamul omenesc. Ci venind Stăpânul a surpat balaurul, şi ne-a dăruit nouă odihnă. Deci, către dânsul să strigăm: Fie-ţi milă, Mântuitorule, şi, pre cei ce i-ai luat, odihneşte-i împreună cu aleşii tăi.

Şi acum... a Născătoarei.

Tu eşti Dumnezeul nostru, carele cu înţelepciune toate le-ai făcut şi le-ai plinit. Prooroci ai trimis, Hristoase, ca să prevestească venirea ta, şi Ucenici ca să propoveduiască măririle tale: Aceia au propoveduit venirea ta, iar aceştia cu botezul au luminat pre păgâni; iar mucenicii pătimind, au dobândit cele ce au poftit. Şi cetele acestora se roagă ţie împreună cu ceeace te-a născut, să odihneşti, Dumnezeule, sufletele care ai luat, şi pre noi să ne învrednicească împărăţiei tale; cela ce ai răbdat crucea pentru mine osânditul, Mântuitorule şi Dumnezeul meu.

Bine este a se mărturisi... Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru... Troparul: Cela ce cu adâncul înţelepciunii... Slavă şi acum. Pre tine zid şi lunam... Apoi Ceasul I-iu. şi Apolisul

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Triodului. Cântarea 3-a. şi a 6-a. Prochimen, Apostolul către Corinteni; altul al morţilor către Tesalonicenii. Evanghelia de la Luca, şi alta a morţilor, de la Ioan.

CHINONICUL

Fericit pre care l-ai ales, şi l-ai primit, Doamne, şi pomenirea lor în neam şi în neam.

CADE-SE A ŞU. Că această rânduială a morţilor se face neschimbată şi în Sâmbăta Rusaliilor.

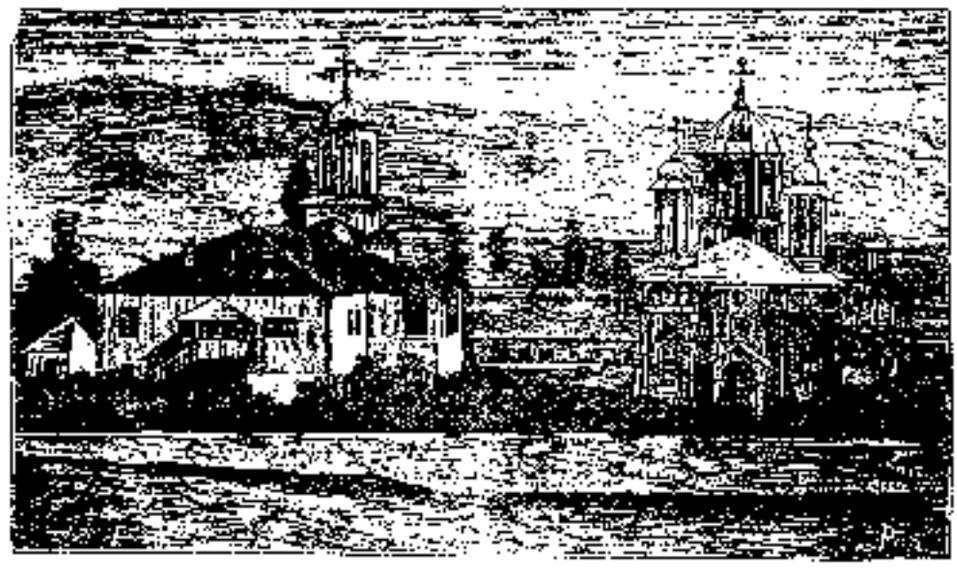

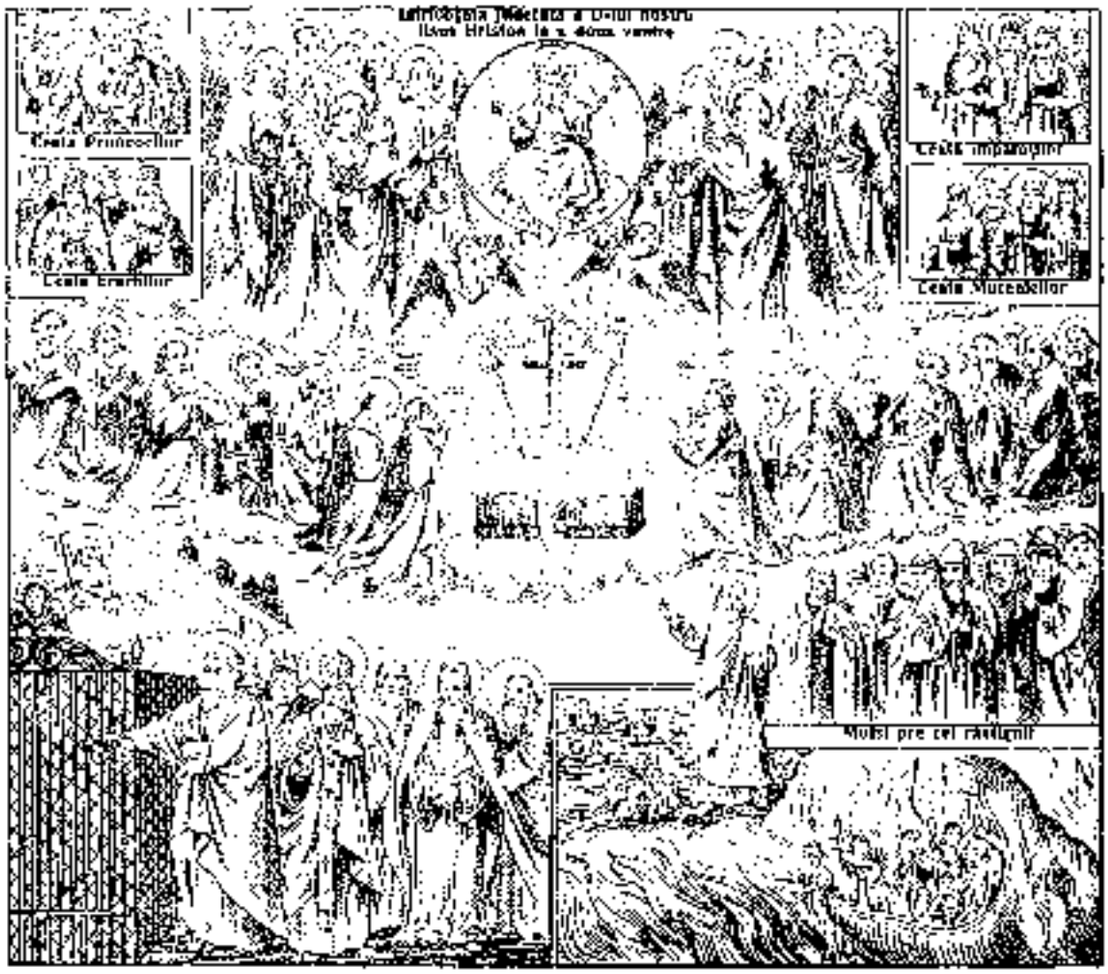

DUMINICA

LASATULUI DE CARNE

Sâmbăta seara la vecernie, după Psalmul cel obicinuit, cetim Fericit bărbatul... Catisma tonta. La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 10, și cântăm Stăări din Octoih ale învierii trei, ale lui Anatolie trei, și în Triod ale zilei, patru Podobnice. Glasul al 6 lea, Podobia:

Ponta nadejdea puindu-și

Când vei vrea să vii să faci judecată dreaptă, dreptule judecător, șezând pre scaunul slavei tale, râu de foc înfricoșând, va trage înaintea divanului tău pre toți, stând înaintea ta, puterile cerești, și oamenii cu frică judecându-se, fiecine, precum a lucrat; atuncea să-ți fie milă de noi, și să ne învrednicești, Hristoase, în partea celor mântuiți, ca un îndurat, cu credință te rugăm.

Cărțile se vor deschide și se vor arăta faptele oamenilor îna-

intea divanului tău celui nesuferit, şi va răsuna toată valea plângerii cu groaznică scrâşnire, văzând pe toţi cei ce au greşit trimişi în muncile cele veşnice, cu dreapta judecata ta, şi fără de folos plângând, îndurate. Pentru aceasta te rugăm pre tine, Bunule, să-ţi fie milă de noi, cei ce te lăudăm, unule, mult milostive.

Trâmbiţele vor suna, şi mormîntuvile se vor deşerta, şi se va scula toată firea omenească cutremurându-se; cei ce au făcut bine, cu bucurie se vor bucura, aşteptând să ia plată; iar cei ce au greşit, vor tremura cumplit văetându-se, în muncă trimiţându-se şi de cei aleşi despărţindu-se, Doamne al slavei, milostiveşte-te spre noi, ca un bun, şi ne învredniceşte părţii celor ce te-au iubit pre tine.

Plâng şi mă tânguesc, când îmi vine în simţire focul cel veşnic, întunerecul cel mai dinafară, şi tartarul, viermele cel cumplit şi scrâşnirea dinţilor cea neîncetată, şi durerea ce va să fie celor ce au greşit preste măsură, şi pre tine cel prea bun cu vicleană voe te-au mâniat; din care unul şi cel dintâi sunt eu ticălosul. Ci, judecătorule, ca un îndurat, mântueşte-mă cu mila Ta.

Slavă, glasul al 8-lea.

Când se vor pune scaunele şi se vor deschide cărţile, şi Dumnezeu va şedea la judecată, o! ce frică va fi atuncea! Îngerii stând înainte cu frică, şi rîul de foc curgând, ce vom face atuncea noi oamenii cei vinovaţi cu multe păcate? Şi când îl vom auzi chemând pre cei binecuvântaţi ai Tatălui întru împărăţie, iar pre cei păcătoşi trimiţându-i în muncă. Cine va suferi acea înfricoşată răspundere? Ci unule iubitorule de oameni, Mântuitorule, împărate al veacurilor, mai înainte până ce va sosi sfârşitul prin pocăinţă întorcându-mă, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei.
Cea dintâiu a Glasului.
Vohod: Lumina lină..
Prochimenul: Domnul s'a împărăţit.
Şi cele-l'alte.

LA LITIE.

Stihira hramului. Slavă, glasul al 7-lea.

Cunoscând poruncile Domnului, aşa să vieţuim: Pre flămânzi să-i hrănim, pre setoşi să-i adăpăm, pre cei goli să-i îmbrăcăm, pre streini să-i aducem în casă, pre bolnavi şi pre cei din temniţă să-i căutăm; ca să zică şi către noi, cel ce va să judece tot pământul: Veniţi, bine-cuvîntaţii Tatălui meu, de moşteniţi împărăţia ce s'a gătit vouă.

Şi acum, a Născătoarei.

Supt acoperământul tău, stăpână, toţi pământenii scăpând, strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră: Mân-

tueşte-ne pre noi de greşelile cele fără de măsură, şi mântueşte sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului după Alfa, Vita. Slavă, glasul al 8-lea.

Vai mie, înegritule suflete! până când de la răutăţi nu te mai curmezi? Până când zaci în lene? Căci nu-ţi aduci aminte de înfricoşatul ceas al morţii? Căci nu te cutremuri cu totul de înfricoşata judecată a Mântuitorului? Oare, ce vei să răspunzi, sau cum vei să dai seamă? Lucrurile tale stau faţă spre mustrarea ta, faptele tale te vădesc pârându-te: Deci, o suflete! Vremea a sosit, aleargă, apucă înainte şi cu credinţă strigă: Greşit-am, Doamne, greşit-am ţie; ci ştiu, iubitorule de oameni, bunătatea ta; păstorule cel bun, nu mă despărţi pre mine de la starea cea de-adreapta ta, pentru mare mila ta.

Şi acum, a Născătoarei, asemeneu.

Fecioară ce nu ştii de mire, care ai zămislit negrăit pre Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, primeşte rugăciunile robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care dărueşti tuturor curăţire de greşeli; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Tropar. Născătoare de Dumnezeu: de trei ori. Şi ceea-laltă urmare a Privegherii. Şi se face cetire din faptele Apostolilor. Iar de nu este priveghere după, Acum slobozeşti: Troparul invierii, Slavă şi acum a Născătoarei, şi Apolisul.

La Utrenie.

Dumnezeu este Domnul, pe glasul troparului din Octoih. Troparul invierii de două ori, Şi acum, a Născătoarei.

Apoi obişnuitele Stihologii. Cetim şi pentru iubirea de săraci, Cuvântul St. Grigorie Teologul, în trei părţi, al căruia început este: Bărbaţi fraţi, dimpreună cu cei săraci...

Polieleul, Antifoanele, Prochimenul glasului şi Evangelia Utreniei ce este de rând a invierii; Invierea lui Hristos văzând; Psalmul 50. Slavă, glasul al 8-lea. Uşile Pocăinţei... Şi acum, a Născătoarei. In cărările mântuirii... Apoi glasul al 6-lea. Stih: Mântueşte-mă Dumnezeule.

La mulţimea faptelor mele. Vezi pag. 3. Şi. Mântueşte, Dumnezeule, poporul tau...

Doamne miluieşte, de 12 ori, Ecfonisul: Cu mila şi cu indurările...

CANOANELE.

Al invierii cu Irmosul pe 4: al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 şi la Triod pe 8.

CANONUL

Facerea lui Teodor Studitul.
Cântarea 1. glasul al 6-lea, Irmos
Ajutor şi acoperitor...

Ziua cea înfricoşată a venirii tale, celei cu totul negrăite, mă cutremur cugetând'o, şi cu frică mai 'nainte o văd; întru care vei şedea să judeci pre cei vii şi pre cei morţi, Dumnezeul meu a tot puternice.

Când vei veni, Dumnezeule, cu mii şi cu negure de puteri cereşti ale îngerilor, învredniceşte-mă, Hristoase şi pre mine, ticălosul, a te întâmpina pre nori.

Vino de ia întru tine sufletul meu ziua aceea şi ceasul, întru

carele Dumnezeu de faţă va veni; şi te tângueşte şi plângi, ca să te afli curat în ceasul întrebării.

Ingrozeşte-mă şi mă înfricoşează focul cel nestins al gheenei, vermele cel cumplit, scrâşnirea dinţilor; ci slăbeşte şi-mi lasă greşalile, şi în starea cea dimpreună cu aleşii tăi, Hristoase, rânduieşte-mă.

Glasul tău cel dorit, carele va chema la bucurie pre sfinţii tăi, să-l aud şi eu ticălosul, şi să aflu nespusa desfătare a împărăţiei cereşti.

Să nu intri cu mine la judecată, aducând faptele mele, cercând cuvintele, şi îndreptând poruncile. Ci cu îndurările tale trecând cu vederea răutăţile mele, mântueşte-mă a-tot-puternice.

Slava, a Treimei.

Unime în trei Staturi, prea Stăpânitoare, Domnie a tuturor, prea desăvârşit Stăpânitoare, stăpânic preste toate, tu însuţi mântueşte-ne pre noi, Părinte şi Fiule şi Duhule prea sfinte.

Şi acum, a Naşterii.

Cine a născut fiu nesemănat dupre legea părintească? Pre acesta dar îl naşte Tatăl fără de maică. Prea-slăvită minune! Că tu ai născut, Curată, pre Dumnezeu împreună şi om.

Catavasie.

A jutor şi acoperitor s'a făcut „mie spre mântuire, acesta este „Dumnezeul meu, şi-l voiu prea „slăvi pre el, Dumnezeul părin„telui meu, şi-l voiu înălţa pre „el, că cu slavă s'a prea-slăvit".

Cântarea 8. Irmos.

Întăreşte Doamne pre poatru...

Domnul vine şi cine va suferi frica lui? Cine se va arăta feţei lui? Ci fii gata, o suflete, spre întâmpinarea lui.

Mai înainte să apucăm să plângem, şi să ne împăcăm cu Dumnezeu mai'nainte de sfîrşit, că înfricoşat este divanul la carele toţi cu grumazii plecaţi vom sta.

Miluieşte-mă, Doamne, miluieşte-mă, strig ţie, când vei veni cu îngerii tăi, să răsplăteşti tuturor dupre vrednicia faptelor.

Cum voiu răbda nesuferită mânia judecăţii tale, Doamne, neascultând porunca ta? Ci să nu te înduri de mine în ceasul judecăţii.

Intoarce-te, suspină ticăloase suflete, mai 'nainte până ce va lua sfârşit turnul vieţii, până nu-ţi va închide Domnul uşa cămării.

Păcătuit-am, Doamne, ca altul nimenea din oameni, greşind mai pe sus de cât omul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, iubitorule de oameni.

Slavă. a Treimei.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, ceea ce eşti lăudată în trei feţe, mântueşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm cu credinţă stăpânirii tale.

Şi acum. a Născătoarei.

O dră slit-ai, Preacurată, cu naştere fără de sămânţă, pre cuvîntul cel viu întrupându-se în pântecele tău, iar nu schimbându-se. Slavă naşterii tale Maica lui Dumnezeu.

Catavasie.

Întăreşte, Doamne, pre peatra „poruncilor tale inima mea, ceea „ce se clătesţe, că singur eşti „sfânt şi drept".

Sedealna, glasul al 6-lea.

Gândesc de ziua cea înfricoşată şi plâng de faptele mele cele viclene; cum voiu răspunde împăratului celui nemuritor? şi cu ce îndrăzneală mă voiu uita la judecătorul, eu desmierdatul? Milostive părinte, Fiule unule născut şi Duhule sfinte, miluieşte-mă.

Slava.

In valea plângerii, în locul ce ai rânduit, când vei şedea, milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor; ci te milostiveşte, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum. a Născătoarei.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi înfricoşată ajutorinţă cer; milostiveşte-te spre poporul cel ce lesne se primejduieşte, roagă pre îndura tul Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată certarea, ceeace eşti una bine cuvântată.

Cântarea 4-a. Irmos.

Auzit-a proorocul de venirea ta...

Sosit-a ziua, iată înaintea uşilor este judecata; suflete privighează! aici împăraţii împreună şi boerii, bogaţii, săracii se vor aduna, şi-şi va lua ficcare om dupre vrednicia faptelor.

Intru a sa rânduială, sihastrul şi arhiereul, bătrânul şi tânărul, sluga şi stăpânul, se vor întreba; văduva şi fecioara se vor îndrepta; ci vai atuncea de toţi, cei ce nu vor avea vieaţă nevinovată.

Nemitarnică este judecata ta, neînşelat divanul tău de graiul cel meşteşugit, că nu fură dreptatea vorba cea iscusită a ritorilor, nici se amăgeşte prin aducerea martorilor; că la tine, Dumnezeule, cele ascunse ale tuturor stau de faţă.

Să nu viu la pământul plângerii, să nu văd locul întunecatului, Hristoase al meu, Cuvinte, nici legându-mă de mâini şi de picioare să fiu lepădat afară din cămara ta, având îmbrăcămintea nestricăciunii întinată, eu nevrednicul.

Când vei despărți pre păcătoși dintre cei drepți judecând lumea, rânduește-mă a fi una din oile tale, alegându-mă dintre capre, iubitorule de oameni, ca să aud glasul tău cel bine cuvântat.

Făcându-se întrebare de lucruri, și cărțile deschizându-se, ce vei să faci, o ticăloase suflete! Ce vei să răspunzi la judecată? neavând roduri de dreptate, ca să aduci lui Hristos, Ziditorul tău.

Auzind cuvîntul cel cu plângere al bogatului în văpaea muncilor, plâng ticălosul și mă tânguesc, întru aceeași osândă fiind, și mă rog: Miluește-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecății.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl, și pre Duhul slăvesc, ca din soare lumina și raza; însă pre Fiul dupre naștere, că și naștere este, iar pre Duhul dupre eșire, că și eșire este; pre dumnezeeasca Treime cea împreună fără început, Căreia se închină toată făptura.

Și acum. a Născătoarei.

Fecioară prunc născând și curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pre Dumnezeu și omul, pre acelaș unul în amândouă chipurile; minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul și cugetul.

Catavasie.

Auzit-a proorocul de venirea „ta, Doamne, și s'a temut, că „vrei să te naști din Fecioară, „și oamenilor să te arăți, și „a zis: Auzit-am auzul tău și „m'am temut, slavă puterii tale, „Doamne".

Cântarea 5-a. Irmos.

De noapte mânecând eu.

Cutremur nepovestit, și frică va fi acolo; că va veni Domnul, și împreună cu dânsul lucrul fiecăruia din oameni. Și cine dar de aicea nu se va plânge?

Râul cel de foc mă turbură, mă topește, mă roade scrâșnirea dinților, întunerecul adâncului; deci în ce chip și cum voiu face să milostivesc pre Dumnezeu?

Iartă, Doamne, pre robul tău, ca nu cândva să mă dai muncitorilor celor amari, îngerilor celor cumpliți, între cari nu poate acolo a se afla odihnă.

Domnul și Voevodul d'împreună acolo, bogatul și cel neslăvit, cel mare împreună și cel mic, se vor îndrepta întocmai; ci vai fiecăruia, care nu va fi gata.

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă câte ți-am greșit ție, și să nu mă arăți acolo înaintea îngerilor, întru osânda focului și a rușinii celei fără de sfârșit.

Fie-ți milă, fie-ți, Doamne, de

zidirea ta; greşit-am ţie, iartă-mă; că din fire curat numai tu eşti, şi altul afară de tine nimenea nu este fără spurcăciune.

Slava, a Treimei.

Una în fire pre tine Treime te laud, care eşti fără de început, necuprinsă de minte, stăpânitoare, împărăţitoare, unime prea desăvârşit, Dumnezeu, şi lumină, şi vieaţă, şi făcătoare lumii.

Şi acum, a Născătoarei.

Intru cinstită naşterea ta cea mai pre sus de fire, legile firii arătat se desleagă; că fără sămânţă ai născut pre Dumnezeu cel născut din Tatăl mai 'nainte de veacuri.

Catavasie.

De noapte mânecând eu, iu„bitorule de oameni, lumînca„ză-mă, rogu-mă; şi mă îndrep„tează şi pre mine spre poruncile „tale, şi mă învaţă, Mântuito„rule, să fac voia ta".

Cântarea 6-a, Irmos.

Strigat-am cu toată inima...

La înfricoşata venirea ta, Hristoase, când te vei arăta din cer, şi se vor pune scaunele, şi se vor deschide cărţile, fie-ţi milă, fie-ţi, atuncea, Mântuitorule, de zidirea ta.

Acolo nimica nu va putea ajuta, fiind judecător Dumnezeu; nici învăţătura, nici meşteşugul, nici mărirea, nici prieteşugul, fără numai puterea ta, cea din fapte, o suflete al meu!

Acolo împreună va fi domnul şi voevodul, săracul şi bogatul, suflete! Nici tată va putea, nici mumă va ajuta, nici frate va izbăvi de osândire.

La înfricoşata întrebare a judecătorului cugetând suflete, îngrozeşte-te, de aicea găteşte-ţi răspunsul, ca să nu te osândeşti în legăturile cele veşnice.

Să nu aud, Doamne, zicându-mi-se: Ia-ţi al tău de la tine gonit fiind; nici: Du-te în locul cel blestemat! Ci glasul cel dorit al dreptilor.

Din porţile iadului scapă-mă, Doamne; mântueşte-mă din prăpastie şi din întunerecul cel adânc, din cele de desubt ale pământului şi din focul cel nestins, şi de toată altă pedeapsă veşnică.

Slava, a Treimei.

Dumnezeirea, unimea Treimii o laud, pre Tatăl şi pre Fiul, şi pre Dumnezeescul Duh, puterea a unei stăpânii ce se desparte în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei.

Tu eşti uşa, prin care singur Iisus, Fiul tău, a trecut, cel ce a intrat şi a eşit, şi cheile fecioriei nu le-a stricat Curată; cel ce a zidit pre Adam.

Catavasie.

Strigat-am cu toată inima „mea către înduratul Dumne-

„zeu, şi m'a auzit din iadul cel „mai de jos, şi a scos din stri„căciune viaţa mea".

Condacul glasul 1-iu.

Când vei veni, Dumnezeule, pre pământ cu mărire şi toate se vor cutremura, şi rîul cel de foc înaintea divanului va curge, cărţile se vor deschide şi cele ascunse se vor vădi; atuncea să mă izbăveşti de focul cel nestins, şi să mă învredniceşti a sta deadreapta ta, judecătorule prea drepte.

ICOS.

De înfricoşat divanul tău aducându-mi aminte, prea bunule Doamne, şi de ziua judecăţii mă înfricoşez şi mă tem, vădit fiind de **cunoştinţa** mea. Când vei şedea pre scaunul tău, şi vei face întrebare, atunci nimenea nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le, şi frica cuprinzând. Că tare va suna atuncea focul gheenei, şi păcătoşii vor scrâşni; ci mă milueşte mai 'nainte de sfîrşit, şi mă iartă, judecătorule prea drepte.

SINAXAR

STIH:

Când vei şedea Stăpâne să judeci pământul.
Vino la mine, fă-mă vrednic să-ţi aud Cuvântul.

Pentru această zi facem pomenire de a doua venire a lui Hristos, judecătorul cel nemiternic, care Sfinţii Părinţi o au pus după acele doua pilde, ca să nu înceapă cineva a vieţui cu lene, ştiind din acele pilde iubirea de oameni a lui Dumnezeu, şi nu cumva să zică: Iubitor de oameni este Dumnezeu, şi dacă mă voiu departa de păcat, voi fi primit îndată. Aceasta înfricoşata zi o a aşezat aicea, ca îngrozind prin moartea şi prin aşteptarea nevoilor cumplite ce vor să fie, să aduca pre cei ce vieţuiesc cu lene la fapte bune, ca să nu se nădăjduească numai spre iubirea de oameni a Judecătorului, ci să socotească că şi drept este Judecătorul, şi va răsplăti fiecărum dupre faptele lui. Şi într'alt chip: Că trebuia să vie şi Judecătorul sufletelor celor ce au mers mai înainte. Şi cu o socoteală oare-care, aceasta serbare de acum se pune ca un scop al tuturor sărbătorilor, precum va să şi fie ziua aceasta, mai pre urmă de cât toate ale noastre. Ca trebuie a socoti, ca în Duminica ce va să vie, vor să pună începutul lumii, şi isgonirea lui Adam din raiu; iar această Duminică de acum este ca un sfârşit al tuturor zilelor şi cărar al lumii. Şi o pune la lăsatul secului, ca să oprească desfătarea şi mâncarea preste măsură, prin îngrozirea serbării, şi să ne îndemne spre mitostivire către aproapele. Şi într'alt chip: Pentru că petrecând în desfătări, şi noi ne-am alungat din Edem, şi sub osândă şi blestem am rămas. Şi pentru aceasta s'a pus aicea acest praznic de acum, că avem în cealaltă Duminică dupre închipuire prin Adam a fi isgoniţi din raiu; până când venind Hristos, ne va duce pre noi iarăş în raiu. Insă a doua venire se chiama, pentru că a mai venit odată la noi trupeşte, dar lin şi fără slavă; iar atuncea va veni din cer cu minuni mai presus de fire, iarăşi în trup şi cu strălucire mare; ca să fie cunoscut de toţi ca acesta este, carele şi mai înainte a venit, şi a mântuit neamul omenesc; şi carele iarăşi vine să-l judece, de a păzit bine lucrurile cele ce i s'a dat. Iar când va fi acea venire, nimenea nu ştie; că aceasta o a tăinuit Domnul şi de către Apostolii săi. Insă a arătat că vor fi mai înainte nişte semne oarecare. Şi ca mai înainte de venirea lui va să vie antihrist, care se va naşte, precum zice sfântul Ipolit romanul, dintr'o femee desfrânată, dintre Evrei. Antihrist va umbla ca cum şi-ar petrece vieaţa dupre Hristos şi minuni va face câte şi Hristos a făcut, şi va invia şi morţii. Insă toate după nălucire le va face. Şi nu singur diavolul se va preface în trup, zice sfântul Ion Damaschin, ci, om născându-se din curvie, va lua toată lucrarea satanei şi de grab se va ridica; apoi bun şi blând tuturor se va arăta. Şi va fi atuncea foamete mare, şi va ajuta oamenilor; şi va străbate dumnezeeştile scripturi, şi în post se va nevoi. Şi-l vor sili

jidovii, de se va vesti împărat; și va iubi mai mult pre poporul evreesc; și va veni în Ierusalim, și va ridica biserica lor. Iar mai înainte de șapte ani, va veni Enoh și Ilie, de vor predica popoarelor sa nu-l primească; iar el prinzându-i îi va munci, și le va tăia și capetele. Iar cei ce vor voi să fie creștini, vor fugi, și aflându-i prin munți, îi va ispiti prin draci. Dar se vor împuțina acei șapte ani, pentru cei aleși. După aceea fără veste ca un fulger din cer va fi venirea Domnului, și va merge înaintea lui cinstita Cruce. Atunci îndată vor prinde pe antihrist și pe slugile lui și i vor arunca în focul cel veșnic. Și trâmbițând îngerii, va veni degrab, de la marginile pământului și din toate stihiile, tot neamul omenesc în Ierusalim, și acolo se vor pune scaunele la judecată, și oamenii cu trupurile și cu sufletele vor sta înainte, și toți întru nestricăciune se vor întoarce, și vor avea toți o vârstă și un chip; și stihiile se vor schimba spre mai bună fire. Și va despărți Domnul cu un cuvânt pre cei drepți din cei păcătoși; și vor merge cei ce au făcut bine în viața veșnică, iar păcătoșii în munca veșnică; și nici odată nu vor înceta acele amândouă. Și să se știe, că nu va întreba atuncea Hristos nici de post, nici de sărăcie, nici de munci, măcar că sunt lucruri bune și acestea; ci de cele ce sunt cu mult mai bune de cât acestea, adică de milostivire și de facere de bine. Ca va zice drepților și păcătoșilor, aceste șase lucruri: Am flămânzit, și nu mi-ați dat să mănânc, însetat-am, și nu mi-ați dat să beau, strein am fost, și nu m'ați primit; gol, și nu m'ați îmbrăcat; bolnav am fost, și nu m'ați cercetat; în temniță am fost, și nu ați venit la mine. Ca ori câte ați făcut unuia dintre acești mai mici, mie ați făcut. Aceste bunătăți poate ori cine să le facă după puterea sa. Atunci cu adevărat toți vor mărturisi, ca Domnul Iisus Hristos este întru slava lui Dumnezeu Tatal (Filip. Cap. 2). Iar muncile, care zice sfânta Evanghelie, vor fi acestea: Acolo va fi plângere și scrâșnirea dinților, viermele lor nu va înceta, și focul lor nu se va stinge; și aruncați-i între întunericul cel mai dinafară. (Matei Cap. 20, Marcu Cap. 9). Care toate luminat primindu-le biserica lui Dumnezeu, înțelege ca desfătarea și împărăția cerului va fi petrecerea sfinților cu Dumnezeu, și strălucirea lor, care va fi deapărtarea și îndestularea. Iar munca și întunericul, și cele de acel fel, va fi depărtarea de la Dumnezeu; și dosadirea sufletelor va fi mustrarea conștiinții pentru răutăți și parerea de rău, că pentru lene și pentru desfătarea cea trecătoare s'au lipsit de dumnezeeasca strălucire. Cu iubirea Ta de oameni cea negraită, Hristoase Dumnezeule, învrednicește-ne pre noi să auzim glasul tău cel dorit, și ne fă părtași celor ce vor fi deadreapta ta, și ne miluește pre noi. Amin.

Cântarea 7-a, Irmos.

Greșit-am fără de lege...

Să cădem și să plângem mai înainte de judecata aceea credincioșilor; când cerurile vor pieri, stelele vor cădea și tot pământul se va clăti; ca să aflăm milostiv la sfârșit pre Dumnezeul părinților.

Nemitarnică va fi întrebarea, înfricoșată va fi acolo judecata, unde înaintea judecătorului nu se va tăinui nimica, unde nu va fi cu putință a se face fățărie cu daruri; ci fie-ți milă de mine, Stăpâne, și mă apără de mânia ta cea înfricoșată.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea lui? Infricoșează-te, ticăloase al meu suflete, înfricoșează-te, și-ți gătește lucrurile tale spre ieșirea ta; ca să afli milostiv și îndurat pre însuș Dumnezeul părinților.

Focul cel nestins mă turbură, și îngrozirea cea amară a viermilor; iadul cel stricător de suflet mă sperie, și bine umilit nici de cum nu mă fac; ci, Doamne, Doamne! mai 'nainte de sfârșit, întărește-mă cu frica ta.

Cad înaintea ta și aduc ție ca niște lacrămi graiurile mele. Greșit-am, precum nici păcătoasa n'a greșit, și fără-de-lege am făcut ca altul nimenea pre pământ; ci te îndură, Stăpâne, spre făptura ta, și iarăș mă chiamă.

Intoarce-te, căeşte-te, descoperă cele ascunse, zi lui Dumnezeu, celui ce toate le ştie: Tu ştii ascunsurile mele, unule Mântuitorule; tu însuţi mă miluieşte, precum cântă David, dupre mare mila ta.

Slavă, a Treimii.

Pre trei ca pre unul întru o fiinţă, şi unul în trei feţe te laud; acestea sunt: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh; o putere, o voie şi lucrare; un Dumnezeu întreit sfânt, o împărăţie singură stăpânitoare.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ieşit-a Dumnezeu, cel prea frumos, din cămara pântecului tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină ţesută de Dumnezeu, roşită în văpseaoa cea de taină a prea curatului tău sânge, ceea ce nu ştii de mire, şi împărăţeşte tot pământul.

Catavasie.

Greşit-am, fără-de-lege am „făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea ta, nici am păzit, nici „am făcut, precum ai poruncit „nouă. Ci nu ne părăsi pre noi „până în sfârşit, Dumnezeul pă„rinţilor".

Cântarea 8-a, Irmos.

Pre cei ce-l slăvesc ostile...

Cugetând de întâmpinarea înfricoşatei venirii tale celei de a doua, Doamne, mă cutremur de cercetarea ta, mă tem de mânia ta, şi strig ţie: Mântuieşte-mă de ciasul acela în veci.

Când vei judeca tu, Dumnezeule, toate, cine din pământeni, fiind înconjuraţi de patimi, vor suferi? Că atunci focul cel nestins şi viermele cel neadormit va cuprinde în veci pre cei osândiţi.

Când vei chema toată suflarea într'un loc, ca să iei seama, Hristoase, mare frică va fi atuncea, mare nevoie, de oarece numai faptele singure vor ajuta în veci.

Judecătorule a toate, Dumnezeul meu şi Doamne, fă să aud atuncea glasui tău cel dorit, să văd lumina ta cea mare, să privesc la corturile tale, să mă uit la slava ta, bucurându-mă întru toţi veciĭ.

Drepte judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de focul şi de îngrozirea ce am să întâmpin pre dreptate la judecată; lasă-mi mai înainte de sfârşit mântuire, prin fapta bună şi prin pocăinţă.

Când vei şedea, judecătorule, ca un milostiv, şi vei arăta, Hristoase, înfricoşată slava ta, o, ce frică va fi atuncea! Cuptorul arzând, şi toţi temându-se de judecata cea nesuferită.

Bine-cuvântăm...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc, trei feţe laud du-

pre osebire; altele, iar nu de altfel; că Dumnezeirea una este în trei feţe: Tatăl, Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din luminatul pântecele tău ieşind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întunerec; pentrucă strălucind soarele dreptăţii, lumea a luminat, Curată.

Catavasie:

Să laudăm bine să cuvântăm.

Pre cel ce-l slăvesc oştile „cereşti, şi de dânsul se înfri„coşează Heruvimii şi Serafimii, „toată suflarea şi făptura lău„daţi-l, bine-cuvântaţi, şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9-a, Irmos.

Naşterea zămislirii....

Domnul vine ca pre păcătoşi să-i muncească, pre drepţi să-i mântuească; să ne înfricoşăm şi să plângem, şi să luăm simţire de ziua aceea, întru care descoperind cele nearătate şi cele ascunse ale oamenilor, va răsplăti cele dupre vrednicie.

Înfricoşatu-s'a şi s'a îngrozit Moisi văzându-te din dos; dar eu ticălosul cum voiu suferi văzând faţa ta atunci, când vei veni din cer; ci să-ţi fie milă de mine, Doamne, cu îndurare căutând spre mine.

Daniil s'a temut de ceasul întrebării, iar eu ticălosul ce voiu pătimi, Doamne, viind la acea zi înfricoşată? Ci-mi dă mai'nainte de sfârşit, cu plăcere a sluji ţie ca să dobândesc împărăţia ta.

Focul se găteşte, viermele se rânduieşte; cinstea veseliei, iertarea, lumina cea neînserată, bucuria dreptilor. Deci, cine este acel fericit, ca să scape de munca celor dintâi, şi să moştenească cele de a doua?

Să nu mă întoarcă dela faţa ta, Doamne, mânia urgiei tale, nici să aud glasul tău cel de blestem trimiţându-mă în foc; ci să intru în bucuria cămării tale celei nestricăcioase şi eu atuncea, cu sfinţii tăi.

Mintea mi s'a rănit, trupul mi s'a trândăvit, mi se bolnăveşte duhul, cuvântul a slăbit, vieaţa mi s'a omorît, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni judecătorul să cerce ale tale?

Slavă, a Treimei.

Unule, născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui unul născut, şi unele Fiule al unuia, lumină şi strălucirea luminii, şi unule Duhule sfinte, numai al unuia Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime unime sfântă, mântuieşte-mă pre mine, cel ce vorbesc de dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii tale mă ui-

meşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânţă pre cel necuprins? Cum ai rămas Fecioară, născând ca o maică? Acest lucru preste fire cu credinţa primindu-l, închină-te celui născut, căci câte le voeşte le şi poate.

Catavasie.

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlmăcită, ro„dul Maicii celei fără de bărbat „este nestricat, că naşterea lui „Dumnezeu înoeşte firile. Pen„tru aceasta pre tine toate nea„murile, ca pre o Maică mireasă „a lui Dumnezeu cu dreaptă „credinţă te slăvim".

Svetilna învierii din Octoih: apoi această podobie: Cu ucenicii să ne suim...

La ziua cea înfricoşată a judecăţii şi a slavei tale celei negrăite gândind, mă îngrozesc cu totul, Doamne, şi tremurând strig cu frică: Când vei veni, Hristoase Dumnezeule, cu slavă pre pământ, ca să judeci toate câte sunt, atuncea să mă scapi de toată munca pre mine ticălosul, învrednicindu-mă a sta dendreapta ta, Stăpâne.

Slavă altă. Podobie.

Femei aduseră...

Iată vine ziua Domnului a tot stăpânitorului, şi cine va suferi frica venirii lui? Că cuptorul arzător, şi ziua mânîci este, întru care Judecătorul va şedea, dând fiecăruia dupre vrednicia faptelor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

La ceasul întrebării şi al venirii celei înfricoşate a Stăpânului celui iubitor de oameni, gândind, cu totul mă cutremur, şi întristându-mă, strig către tine, prea drepte judecătorul meu, şi unule mult îndurate: Primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

LA LAUDE

Stihirile învierii din Octoih 4, a lui Anatolie 1, şi în Triod 4 idiomele, glasul al 6 lea

Gândesc la ziua aceea şi la ceasul, când avem să stăm toţi goi, ca nişte osândiţi, înaintea nemitarnicului Judecător; că atuncea trâmbiţa va suna tare, şi temeliile pământului se vor clăti, şi morţii din mormânturi vor învia, şi toţi de o vârstă se vor face. Şi cele ascunse ale tuturor vor sta de faţă înaintea ta, şi vor plânge şi se vor tângui şi în focul cel mai dinafară vor merge, cei ce nici odinioară nu s'au pocăit. Iar soarta dreptilor va intra în bucurie şi în veselie în cămara cerească.

Stih: Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

O! ce ceas va fi atuncea, şi ce zi înfricoşată, când va şedea Judecătorul pre scaunul cel înfricoşat! Cărţile se vor deschide, şi faptele se vor vădi, şi cele ascunse ale întunerecului se vor arăta; îngerii vor alerga împrejur adunând toate neamurile.

Veniţi de auziţi împăraţi şi domni, robi şi cei slobozi, păcătoşii şi dreptii, bogaţii şi cei săraci, că vine Judecătorul, cel ce va să judece toată lumea. Şi cine va putea sta înaintea feţii lui, când îngerii vor sta vădind lucrurile, cugetele, şi gândurile cele din noapte şi cele din zi? O, ce ceas va fi atuncea! Ci mai 'naintc de ce va sosi sfârşitul, sârgueşte-te suflete, strigând: Dumnezeule, întoarce-mă şi mă mântueşte ca un îndurat.

Glasul al 8-lea.

Stih: Veseli-ua-voiu şi nu voiu bucura întru tine, cânta-voiu numele tău, Înalte.

Daniil proorocul, bărbatul dorirîlor fiind, dacă a văzut puterea lui Dumnezeu, aşa a strigat: Judecătorul a şezut şi cărţile s'au deschis. Vezi, suflete al meu, de postesti nu defăima pre vecinul tău. Fereşte-te de bucate, dar nu osândi pre fratele tău; ca nu cumva trimiţându-te în foc, să te topeşti ca ceara; ci fără împiedecare să te ducă Hristos întru împărăţia sa.

Glasul 1-iu.

Stih: Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârşit.

Să ne curăţim mai 'naintc pre noi, fraţilor, cu împărăteasa bunătăţilor; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăţie neperitoare; potoleşte umflarea poftelor, şi împacă cu Stăpânul pre cei ce au greşit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pre dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu: Cela ce ai înviat din morţi, păzeşte-ne neosândiţi pre noi, cei ce te slăvim pre tine, cela ce însuţi eşti fără de păcat.

Slavă tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată eşti...

Doxologica cea mare, şi Otpustul.

Apoi obişnuita Litie în pridvor, la care cântam: Slavă şi acum, Stihira Evangheliei, cea dela Utrenie. Apoi ceasul întâi, la care se citeşte învăţătura pentru credinţă a cuviosului părintelui nostru Tundor Studitul.

LA LITURGHIE.

Fericirile glasului pe 6. Şi din Canonul Triodului cântarea 6-a, pre 4. Apostolul către Corinteni. Evanghelia dela Mateiu.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri..

Altul:

Binecuvântaţi-vă drepţi întru Domnul...

DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat-am... Cântăm după obiceiu Stihirile din Octoih 3, şi ale Sfântului dela Mineiu 3. Slavă şi acum a Naşterei. Iar la Stihoavnă se lasă Octoihul, şi cântăm Samoglasnica zilei, într'amândouă strunele împreună.

Glasul al 8-lea.

Lăcomind, ne-am supus goliciunii celei dintâi, biruiţi fiind de gustarea cea amară, şi dela Dumnezeu ne-am lepădat. Ci

să ne întoarcem la pocăinţă, şi să ne curăţim simţirile asupra cărora este războiul, făcând începerea postului. Cu nădejdea darului inimile întărindu-ne, iar nu cu mâncările, întru care cei ce au umblat nu s'au folosit. Şi întru acest chip vom mânca Mielul lui Dumnezeu, întru sfânta şi purtătoarea de lumină noaptea învierii: Cel ce s'a adus jughiere pentru noi şi s'a împărtăşit pre sine ucenicilor la Cina cea de taină, carele risipeşte întunerecul necunoştinţii cu lumina învierii sale.

STIH:

Către tine am ridicat ochii mei...
Tot aceasta Samoglasnica.

Apoi Stih: Mîntuieşte ne pre noi, Doamne...

Mucenicii.

Mucenicî ai Domnului tot locul sfinţiţi, şi toată boala tămăduiţi. Şi acum rugaţi-vă, să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Cele cereşti te laudă pre tine, cea plină de dar Maică, care nu ştii de mire, şi noi slăvim naşterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Tipicul pentru mărirea sărbătorii Praznicului Întâmpinării, caută, la sfârşitul cărţii, la lit. B. Şi pentru ieşire Praznicul Întâmpinării, caută la lit. D.

In Lunea brânzei

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Sfântului de 2 ori. Slavă şi acum, a Născătoarei, dupre glas. După întâia Stihologie, cântam Sedealna din Octoih, şi rostim cuvântul marelui Vasile, cu tema:

Să luăm aminte de noi...

După a doua Stihologie, cântam din Triod sezânda, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită.

Deschisu-s'au porţile dumnezeeştei pocăinţe, să ne apropiem cu grabă curăţindu-ne trupurile, depărtându-ne de mâncări şi de pofte, ca nişte ascultători ai lui Hristos, cel ce a chemat lumea întru împărăţia cerească. Zeciueala a tot anul aducând Impăratului tuturor, ca şi învierea lui cu dragoste să o vedem.

Slavă, şi acesta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Fecioară întinzându-ţi dumnezeeştile tale mâini, cu care ai purtat pre Ziditorul, carele s'a întrupat cu dumnezeirea, roagă-l ca să scăpăm de ispite, şi de patimi, şi de primejdii, noi cei ce te lăudăm pre tine cu dragoste, şi strigăm ţie: Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce s'a născut din tine; slavă celui ce ne-a liberat pre noi prin naşterea ta.

Iar CANOANE cântam, precum este obiceiul, din Octoih şi din Mineiu. Iar în care cântări

vine Tripesnețul, lăsam din Octoih amândouă cânoanele, și cântăm în Mineiu.

CANONUL cu Irmosul pe 6, și această Tri-cântare, compunere a lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul 1-iu. Irmos.

Cântare de biruință...

Luminate sunt cele din'aintea prăznuirii înfrânării; strălucite sunt astăzi începuturile postului. Pentru aceasta să alergăm împreună, fraților, cu nădejde și cu multă nevoință.

Lui Adam, strămoșului, urmând cu călcarea de poruncă, m'am scos din desfătare eu ticălosul. Drept aceasta cad înaintea ta cu pocăință și cu plângere: Doamne, mântuește-mă.

Inceputul umilinții și al pocăinții este înstreinarea de răutăți și oprirea de pofte. Pentru aceasta să ne sârguim a face tăerea lucrurilor viclene.

A Născătoarei de Dumnezeu.

De noaptea păcatelor fiind întunecat, la tine acum alerg cu de-adinsul Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos, soarele dreptății, celor dintru întunerec; mântuește-mă.

Altă Tri-cântare.

Glas și Irmos acelaș.

Iată, mai 'nainte s'a deschis ușa pocăinții, veniți dar iubitorilor de Dumnezeu, să ne sârguim să intrăm printr'însa, mai 'nainte până ce nu o va închide pre ea Hristos nouă, ca unor nevrednici.

Apropiatu-s'a această întru tot cinstită săptămână de acum, mai 'nainte curățitoare vestindu-ne primăvara sfântului post, care luminează trupurile și sufletele tuturor.

Slavă a Treimii

Neamestecată, nezidită Treime sfântă, unime prea bună, Părinte și Fiule și duhule cel de o fire, păzește pururea pre cei ce se închină ție cu credință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Biruitu-s'au hotarele firii întru tine, Fecioară, cu totul curată, că născând fără bărbat pre Dumnezeu, ai rămas curată, ca și mai 'nainte de naștere, iarăș nevătămată.

Irmosul.

Cântare de biruință să cân„tăm toți lui Dumnezeu, cel ce „a făcut minunate semne, cu „braț înalt, și a mântuit pre „Israil, că s'a prea slăvit".

După a 3-a cântare, Sedealna dela Mineiu. Slavă, și acum, a Născătoarei de Dumnezeu. După a 6-a cântare, condacul și icosul sfântului.

Cântarea 8-a, Irmos:

De carele se mîrîcoșează...

Vieața mea toată în desfrânări cheltuindu-mi, m'am făcut rob amarilor și viclenilor cetățeni. Ci acum, poftind să mă întorc către îndurările tale, Hristoase, nu mă trece.

Petrecerea vieții mele este cumplită și rușinată, iar mila îndurării tale este nemăsurată, iubitorule de oameni, Mântui-

torule; ci-mi dă vreme de pocăință mie, celui ce cer și cu dragoste te laud.

Vieața cea ticăloasă a lui Cain am poftit, vrednicia minții mele omorându-mi cu adevărat, și tremur, Făcătorule de bine, de judecata ta; să nu mă osândești cu acela în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară prea lăudată, care singură ești ajutătoare tare credincioșilor către Dumnezeu, mântuește-mă de întunerec și de munca ce este gătită celor ce viețuesc rău.

Alt Irmos:

Cântarea celor fără de trup:

Aceasta este vremea pocăinții, pentru aceasta cu bun gând să o începem fraților, strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Astăzi de mâncări lepădându-ne, să ne sârguim a ne lepăda și de lucrarea păcatelor, pocăindu-ne și dupre vrednicie strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântam pre Tatăl...

A Treimii.

Slavă ție, Treime sfântă, nevăzută, căreea întru unime ne închinăm, și cu credință te slăvim. Mântuește pre robii tăi de toată vătămarea.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, întru tot fericită curată Fecioară; bucură-te, slujitoare și Maică a Domnului, bucură-te acoperământul lumii, Născătoare de Dumnezeu, binecuvântată Marie, cu totul luminată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cântarea celor fără de trup „aducem ție, ca și tinerii în „cuptor; și cântând, zicem: „Binecuvântați lucrurile Dom„nului pre Domnul".

Cântarea 9-a, Irmos.

Norul cel purtător...

Cu pașnică așezare, cu dragoste curată, să primim credincioșii prea sfințită vremea sfântului post, cerând iertare de cele ce am greșit fiecare, ca să dobândim bucuria cea de acolo.

Iată vremea pocăinței, început este aceasta de înainte prăznuire a postului. Scoală suflete al meu cu căldură, împacă-te cu făcătorul de bine, Dumnezeu, ca să scapi de acea judecată dreaptă și înfricoșată cu adevărat.

Intrările și ușile cele din 'naintea postului, să nu le spurcăm nimenea cu neînfrânarea și cu beția. Ci prin curățiа gândurilor cu osârdie să intrăm, ca să luăm cununile nestricăciunii și rodurile ostenelilor, după vrednicie.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Nu înceta rugând pentru noi

pre cel bun, carele singur ştie neputinţa noastră, să izbăvească de foamete şi de pierzare şi de cutremur şi de toată răutatea, cetatea care te cinsteşte pre tine, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea pământenilor.

Alt Irmos:

Pre tine, uşa cea văzută...

Intrat-a vremea pocăinţii, nu pregeta sufletul meu; dă pâine flămânzilor, roagă-te Domnului zi şi noapte şi în tot ceasul, ca să te odihnească.

Precum ne-am părăsit de cărnuri şi de multe mâncări, aşa şi de toată vrajba cea către aproapele, de desfrânare şi de minciună şi de tot răul să fugim.

Slavă a Treimei:

Închinu-mă Dumnezeirei celei fără de început, care este una în fire şi în trei feţe; slăvesc în Treime unimea cea nedespărţită şi de un scaun.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti lauda credincioşilor, Fecioară, nădejdea şi folosinţa. Pre tine cu versuri de cântări te slăvim neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Marie, mântuieşte pre robii tăi.

Irmosul:

Pre tine, uşa cea văzută de „Iezechiil profetul, prin care ni„menea n'a trecut, fără numai „Dumnezeu singur, Născătoare „de Dumnezeu Fecioară, cu „cântări te slăvim".

SVETILNA. din Octoih, Slavă a sfântului, de are: Iar de nu. Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ

Somoglasnica, glasul al 3-lea.

In toată vremea postul este de folos celor ce-l iubesc şi-l fac pre dânsul. Că nici supărările drăceşti nu îndrăznesc asupra celui ce posteşte, ci încă şi păzitorii vieţii noastre, îngerii mai cu deadinsul stau pre lângă noi, cei care ne curăţim cu postul.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila...
Şi laraş acceaş Stihiră.
Stih: Şi să fie lumina Domnului...

Martirica.

Veniţi popoarelor să cinstim cu toţii pomenirea sfinţilor martiri, că priveală făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununile biruinţii de la Hristos au luat şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fără sămânţă ai zămislit din Duhul Sfânt şi pentru aceasta privindu-te, pre tine te lăudăm. Bucură-te, prea sfântă Fecioară!

Să se ştie, că Luni în săptămâna brânzei, mâncăm de două ori în zi.

LUNI SEARA

La Doamne strigat-am Stihirile dupre obiceiu la Octoih 3, şi la Mineiu a sfântului 3. Slavă a sfântului, de are, iar de nu. Slavă şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Samoglasnica de două ori, glasul al 8-lea.

Prin post să ne sârguim a ne curăţi de spurcăciunea păcatelor noastre şi prin milostenie şi prin iubirea de oameni către săraci, a intra în cămara mirelui Hristos, cel ce ne dă nouă mare milă.

Şi zicem Stihurile cele obişnuite precum este eri şi Martirica.

Mucenicii Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre mulţimea îndurărilor şi iertare de multe greşeli, rugămu-vă.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Pre cea slăvită şi preacurată, adevărat Născătoare de Dumnezeu, să o lăudăm cu bună credinţă, ca pre o maică a lui Dumnezeu, zicându-i ca îngerul, să se bucure! Bucură-te, maică sfântă a Fiului lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat; bucură-te, locaşul Sfântului Duh; ceeace te rogi pururea pentru noi, ca să se mântuească sufletele noastre.

Troparul Sfântului şi al Născătoarei.

Pentru praznicul întâmpinării.

De se va întâmpla în săptămâna brânzei, Luni sau Marţi, sau Joi, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera aceasta (E).

Pentru înainte praznuirea serbării întâmpinării, sau după prăznuire

De se va întâmpla Luni sau Miercuri într'aceasta săptămână, vei căuta la sfârşitul cărţii la litera (F).

In Marţea Brânzei.

La Utrenie după întâia Stihologie Sedelne la Octoih. După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al 8-lea.

Podobia: Pre înţelepciunea...

Prea bunule cuvinte, carele împreună cu Tatăl şi cu Duhul ai zidit cele văzute şi cele nevăzute cu înţelepciunea ta cea negrăită, bine voeşte milostive, să trecem cu pace adâncă vremea luminatului post, risipind înşelăciunea păcatului celui amar; dându-ne umilinţă şi lacrimi de tămăduiri şi iertare de greşeli. Ca postind cu suflet neîndoit şi cu duh osârduitor, să lăudăm stăpânirea ta împreunăcu îngerii.

Slavă, toi aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre înţelepciunea şi cuvântul în pântecele tău zămislindu-l negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce ţine lumea. Şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul firii. Pentru aceasta te rog pre tine, prea sfântă Fecioară şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă curăţeşti de păcate, când voiu vrea să stau înaintea feţii Ziditorului meu; Stăpână Fecioară Curată, dă-mi atunci al tău ajutor. Pentrucă poţi câte le voeşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi cetim şi cuvântul marelui Vasile: Pentru mulţămite... Apoi Psalmul 50.

CANOANELE cântăm ale Octoihului şi în Mineiu, precum am arătat Luni; şi celelalte să urmezi tot aşa.

Şi Tricântarea lui Iosif.

Cântarea a 2-a, glasul al 3-lea, Irmos
Ca ploaia pre trusent...

Strălucitu-ne-au nouă luminat ca nişte zori razele pocăinţii, adică înainte intrările înfrânării.

De întunerecul cel mai dinafară mântueşte-mă, Hristoase, cu mulţimea milii tale, ca un îndurat.

Scoate-mă din foc şi dela viermele cel neadormit, Mântuitorule, cu nevoinţa pocăinţii curăţindu-mă.

A Nascătoarei de Dumnezeu.

Fecioară prea lăudată, fii nouă cale de pocăinţă, îndreptându-ne spre uşile mântuirii.

Alt Irmos, glasul al 2-lea.
Luaţi aminte poporul meu...

Vremea pocăinţii a sosit, să ne grăbim iubitorilor de Hristos, să ne curăţim de toate păcatele, şi să ne arătăm Stăpânului fericiţi.

Postire curată fără de pacat, să ne sârguim să săvârşim acum neîncetat, ca să aflăm iertare greşelilor.

Mult milostiv eşti, Hristoase, că primeşti pururea, bunule, pre toţi întru pocăinţă. Pentru aceasta toţi te slăvim pururea.

Slavă a Treimei.

Pre Treimea întru o unime să o lăudăm, netăiată, neamestecată, nedespărţită în fiinţă, şi despărţită în feţe, pre un Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată Fecioară Maică, roagă pre cel ce l-ai întrupat ca pre un om, Prea Sfântă, şi ca pre un cuvânt, ca să mântuiască din primejdii pre robii tăi.

Irmosul:

Luaţi aminte poporul meu la „legea mea, plecaţi urechea „voastră spre graiurile gurii „mele; că numele tău, Doamne, „am chemat".

Cântarea 8-a, Irmos.
Din Tatăl cel fără de început...

Vreme de pocăinţă este. Grăbeşte a arăta lui Dumnezeu roduri vrednice de pocăinţă, suflete al meu. Scoală-te, şi strigă cu deadinsul prin posturi şi prin rugăciuni: Lăudaţi, binecuvântaţi şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Să ne curăţim mai 'nainte, fraţilor, simţirile cele sufleteşti. Şi de Domnul să ne lipim acum cu deprinderi de umilinţă; cu pocăinţă curată strigând necurmat: Lăudaţi, binecuvântaţi şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Să ne grăbim a omorî pre vrăjmaşul cel ce ne vânează cu aduceri aminte de lăcomie, şi

care înșeală simțirea cu neînfrânarea dulceții celei scurte. Cu rugăciune neîncetată lăudând, binecuvântând și prea înălțând pre Hristos întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce ai făcut cerească frământătura noastră cea pământească, fă roditoare de bunătăți, cu ploaia îndurărilor tale, brazda sufletului meu cea înțelenită și stricată, care strigă și prea înalță pre Hristos în veci.

Alt Irmos:
Pre cel ce a închipuit...

Să ne curățim acum mai'naînte nu numai de mâncări, ci și de faptele rele, și să începem credincioșii cu gând călduros, a ne arăta Ziditorului luminați în veci.

Așa se cade nouă să postim, nu cu vrajbă și cu sfadă, nu cu pizmă și cu prigonire, nu cu îngâmfare și cu vicleșug ascuns, ci ca și Hristos cu smerenie.

Cei ce miluesc pre săraci, împrumută înțelepțește pre Mântuitorul. O, bucurie neasemănată! Că dă din destul răsplătirile bunătăților, întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, că un Dumnezeu sunt acești trei; și împreună cu îngerii noi oamenii neîncetat te lăudăm pre tine prea sfântă Treime întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Fecioară Curată Născătoare de Dumnezeu, Marie, curățirea lumii, cornul ortodoxiei. Roagă-te să se mântuească din focul cel nestins, cei ce te slăvesc pre tine întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre cela ce a închipuit mai „'naînte oarecând în rug lui „Moisi minunea fecioarei, în „muntele Sinai, lăudați-l, bine-l „cuvântați, și-l prea înălțați în„tru toți vecii".

Cântarea 9-a, Irmos.
Pre tine rugul cel ne ars...

Deschide-ne nouă milostivirile cele prea curate ale îndurării tale, cela ce ai dăruit oamenilor pocăință spre mântuire; unule Mântuitorule mult milostive.

Vai mie, cât este de înfricoșat județul cel fără de milă, la care noi avem a da răspuns, pentru răutățile care am făcut în viață.

Rourează-ne nouă picătura milostivirii, făcătorule de bine, ca să cufunde toată spurcăciunea noastră, dându-ne pricini de pocăință.

Intrând toți cu inimă voioasă

şi luminaţi, prin uşile cele din 'naintea sfântului post, să aducem lui Hristos cântări de mulţumire.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, sprijinitoarea cea tare şi nădejdea cea adevărată, lăudându-te, cu bună credinţă te rugăm: Roagă pre Fiul tău, Fecioară, să ne mântuiască pre noi.

Alt Irmos: Fecioria ta...

Acum mai 'nainte să ne curăţim cu post şi cu lacrămi, şi cu fapte mari, ca să aflăm milă mare.

Să urmăm acum fecioarelor celor înţelepte, iubitori de Hristos, şi să ne sârguim a întâmpina pe Hristos cu făclii luminoase.

Acum să urmăm lui Ilie, care a postit şi a fugit de Izabela cea vicleană; ca în acest chip să ne înălţăm dela pământ.

Slavă, a Treimei.

Sfânt, Sfânt, Sfânt, întreit sfinte Părinte Atotţiitorule, şi Fiule cel de o fiinţă, cu Duhul, o dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intru tine ne lăudăm, şi la tine scăpăm curată, cinstită pururea Fecioară, scapă-ne de muncă pre noi pre toţi.

Irmosul:

Fecioria ta Născătoare de „Dumnezeu cea nespurcată, „care nu o a ars focul dumnezeirii, pre aceasta pururea o „slăvim".

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 3-lea.

Să primim popoarelor postul cu dragoste, că a sosit începătura duhovniceştilor nevoinţe. Să lăsăm dulcea pătimire a trupului, şi să creştem darurile sufletului. Să pătimim împreună ca nişte robi ai lui Hristos, ca să ne şi preaslăvim împreună ca nişte fii ai lui Dumnezeu. Şi Duhul cel sfânt sălăşluindu-se întru noi, va lumina sufletele noastre.

Stih:

Umplutu-se-au dimineaţa de mila ta.

Tot acea Stihira.

Stih: Şi să fie lumina Domnului...

Mărtirica.

Frica împăraţilor şi a tiranilor o au lepădat ostaşii lui Hristos, şi cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte l-au mărturisit pre el Domn tuturor, Dumnezeu şi împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor ce se roagă, spre tine ne încredem şi cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră; roagă pre cel ce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

MARŢI SEARA

De la începutul Vecerniei începem metaniile, şi Catisma dupre obicei, la rând. La Doamne strigat-am... Stihirile din Octoih ale pocăinţei trei şi din Mineiu ale sfântului trei; Slavă a sfântului; iar de nu are, Slavă şi acum a Născătoarei Crucii.

Prochimenul zilei.

Învredniceşte ne, Doamne... Ectenitile.

LAŢI STIHOAVNĂ

Samoglasnica, glasul 1-iu.

Cu bucurie să primim credincioşilor vestirea postului, cea însuflată de Dumnezeu, precum mai 'nainte Ninevitenii, şi apoi desfrânatele şi vameşii, vestirea pocăinţei de la Ioan. Prin înfrânare să ne gătim spre împărtăşirea stăpânească sfinţenii celei din Sion; cu lacrimi să ne curăţim mai 'nainte spre dumnezeeasca spălare, cea printr'însul; să ne rugăm a vedea săvârşirea paştilor celor ce se închipuesc aicea, şi arătarea celor adevărate; să ne gătim spre închinarea crucii şi a învierii lui Hristos Dumnezeu, strigând către dânsul: Nu ne ruşina pre noi din nădejduirea noastră, ajutorule de oameni.

Stih: Către tine am ridicat ochii mei...

Şi iarăş avem Stihira.

Stih: Miluieşte ne pre noi, Doamne...

Martirica.

O, cât este de bună neguţătoria voastră, sfinţilor, că sângiurile v-aţi dat şi cerurile aţi moştenit, şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat bună este neguţătoria voastră, că cele stricăcioase părăsind, cele nestricăcioase aţi luat; şi cu îngerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Slavă. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici.

Curata Fecioară, oarecând văzând pre lemn, pre cel ce l-a născut din pântece fără sămânţă şi nerăbdând rănirea inimii, mâhnindu-se a zis: Cela ce cu voia ţii toată făptura, cum te-ai ridicat pre cruce ca un osândit? Vrând cu adevărat să mântuieşti pre om.

Acum slobozeşte, Stăpâne Dumnezeule,

şi după Tatăl nostru.

Troparele:

Născătoare de Dumnezeu, şi o metanie.

Slavă:

Botezătorul lui Hristos... şi iarăş o metanie.

Şi acum.

Rugaţi-vă pentru noi... şi o metanie.

Sub milostivirea ta... fără metanie.

Doamne miluieşte, de 40 ori. Slavă şi acum, Cea cu adevărat mai cinstită... Întru amintirea Domnului binecuvintează Părinte. Preotul: Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeul nostru... Şi noi zicem rugăciunea: Împărate ceresc, pre credinciosul şi trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem. Doamne şi Stăpânul vieţii mele; şi celelalte 12 închinăciuni şi sfârşind iar zicem rugăciunea, precum s'a zis mai sus: Doamne şi Stăpânul vieţii mele.... şi o metanie mare. Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru, Doamne miluieşte, de 12 ori. Slavă, şi acum, Doamne miluieşte, de trei ori. Binecuvintează! Şi apostasul. Pavecerniţa cea mare, cu metanii. După

Cade-se să te fericim. Troparele zilii şi al braunlui şi otpustul cel mic.

Tot aşa facem şi Joi seara.

Se cuvine a şti:

Pentru Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului, că de se va întâmpla Miercuri sau Vineri în săptămâna brânzei, cantă la sfârşitul cărţii la litera aceasta (Ц), iar de se va întâmpla Prăznuirea Întâmpinării Miercuri, sau Vineri în săptămâna brânzei, să se cante la sfârşitul cărţii la litera (Н).

In Mercurea brânzei.

Pohvaliţi cu metaniile ei.

LA UTRENIE

Cântăm aliluia, pe glasul Octoihului, şi troiceinele glasului. Apoi două Catisme celu obişnuite.

SĂ SE ŞTIE, că Miercuri şi Vineri, în săptămâna brânzei, cântăm Aliluia şi facem metanii şi seara şi dimineaţa, precum mai sus s'a zis; şi ajunăm după rânduială. Mijlo Ceasurile nu le cetim, măcar de s'ar întâmpla vreun sfânt, şi ar avea şi Tropar; fără numai de va fi prăznicul Întâmpinării, sau Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan. Înainte Mergătorul sau hramul sfântului; că atuncea cântăm Troparul, şi nu facem de cât numai trei metanii mari.

După întâia Stihologie, Sedelnele din Octoih ale crucii. După a doua Stihologie, Sedelna Triodului, glasul al 2-lea, Podobie:

Ceea ce eşti izvorul milii....

Binevoeşte, Hristoase Dumnezeule, cu nespusa ta iubire de oameni, să trecem noi smeriţii cu pace săptămâna cea curăţitoare din'naintea postului; surpă meşteşugirile vrăjmaşului, şi cu crucea ta pre toţi ne mântueşte, cela ce însuţi ştii ale inimilor.

Slavă, tot aceasta. Şi acum a Născătoarei Crucii.

Stând înaintea crucii tale ceea ce te-a născut fără sămânţă, şi nesuferind a te vedea fără dreptate pătimind, s'a tânguit cu plângere şi a strigat: Cum pătimeşti cela ce eşti din fire nepătimitor, prea dulcele meu Fiu? Laud bunătatea ta cea prea multă.

Aicea cetim Cuvântul marelui Vasilie pentru post, al cărui început este:

Mângâiaţi-vă, mângâiaţi-vă poporul meu....

Psalm 50.

CANONUL din Octoih al Crucii cu Irmosul pe 6, în Minei al sfântului pe 4, şi în Triod pe 4. Iar în care Cântare ne vine Tripesneţul, cântăm în Triod cu Irmosul pe 6, şi Tripesneţul pe 8. Apoi Irmosul.

TREBUIE SĂ ŞTIM, că întru această Cântare se lasă Canonul Octoihului şi al sfântului din Mineiu; şi cântăm Mineiul în cânsarile cele ce sunt mai sus, în acest chip: Întâia Cântare a Canonului din Octoih cu Irmosul pe 4, şi în Mineiu al sfântului, Cântarea 1-a şi a 3-a, pe 6, şi în Triod pe 4. Asemenea cântăm Cântarea 8-a cu a 6-a, şi a 9-a cu a 7 a.

CANONUL TRIODULUI

Facerea lui Andrei Criteanul.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pre „popor din robia Egiptului, şi „ai acoperit căruţele lui Faraon „şi puterea lui".

Postindu-se Domnul dupre omenire spre învăţătura noastră, a biruit pre ispititorul; arătând cele ce sunt ale firii noastre şi hotar puindu-ne nouă.

Dumnezeescul Moisi prin postire s'a învrednicit în Sinai

a vorbi cu Dumnezeu față către față; aceluia credincioșii să râvnim.

Milostivește-te, Doamne, spre poporul tău, și căutând, ca un Dumnezeu, cu ochiu milostiv, cercetează pre toți cu mulțimea îndurărilor tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Toți la tine alergăm, Născătoare de Dumnezeu, ca la o ajutătoare tare, spre rugăciuni îndemnându-te, ca să scapi turma ta de toată primejdia.

Cântarea 3-a, Irmos.

Intru Domnul Dumnezeul meu s'a întărit inima mea, pentru „aceasta cei neputincioși s'au „încins cu putere".

Minunatul Enoh prin postire s'a mutat de pre pământ. Aceluia râvnind, să ne mutăm de la stricăciune la vieață.

Cu rugăciuni și cu posturi să facem milostiv pre Mântuitorul; că se bucură ziditorul de pocăința făpturilor sale.

Gătește-te, o suflete, și te curățește mai 'nainte de patima lui Hristos, ca să prăznuești la înviere duhovnicește, împreună cu el.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, roagă-l neîncetat pentru noi; că la tine năzuim, Născătoare de Dumnezeu, noi păcătoșii.

Apoi Tri-pesnețul lui Iosif..
Cântarea 3-a, glasul al 2-lea. Irmos.
Pre puterea credinței.

Intinsu-ți-ai palmele pe cruce, omorît-ai blestemul cu moartea ta, și ai înviat cu patima ta pre oameni. Pentru aceasta lăudăm dumnezecască răstignirea ta, Iisuse iubitorule de oameni, Dumnezeul nostru.

Cu mâncarea cea din lemn omorându-ne, cu lemnul crucii tale ne-am înviat. Ci aceasta o aducem ție spre rugăciune, trimite-ne nouă dar și milă, făcătorule de bine, Stăpâne mult îndurate.

Ușile cele din 'naintea postului s'au deschis, nevoința înfrânării se apropie; cu călduroasă voință să ne sculăm ca să luăm darul cel dat de Dumnezeu, care potolește arsura păcatului.

Vremea cea fericită a postului, care strălucește razele pocăinții a răsărit, să ne apropiem cu grabă, scuturând întunericul cel prea adânc al lenevirii, toți vesclindu-ne.

Postul să-l sfințim cu dragoste; să propoveduim oprirea poftelor, să strigăm cu lacrămi către Stăpânul: Dă-ne, Doamne dar, să ne ajutorezi spre voile tale, mult îndurate.

Primind darul postului, să preaslăvim pre cel ce ni l-a dat spre mântuire; și să-l lucrăm

cu deadinsul, ca să luăm iertare greşelilor noastre, din mâna celui ce ne-a făcut.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Potoleşte turburarea poftelor mele, tămăduieşte ranele sufletului meu, ridică-mă din somnul lenevirii cu mijlocirea ta, cu ajutorul tău prea sfântă Stăpână, Maică Fecioară.

Alt Irmos, acelaş glas.
Mintea meu cea stearpă...

Înălţându-te de voie pe cruce, Mântuitorule, toată făptura pământului s'a clătit, şi s'a rupt catapeteasma bisericii.

Rănitu-te-ai pre cruce, Iisuse al meu, pentru mine, şi te-ai împuns în coastă bunule; pentru aceasta cu credinţă mă închin dumnezeeştei stăpânirii tale.

Slavă, a Treimei...

Plecând genunchele la pământ, mă închin Tatălui, pre Fiul slăvesc, şi pre Duhul laud, stăpânirea cea cu o voie şi în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Necuprinsă este taina naşterii tale, prea curată Marie, că ai născut pre Dumnezeu fără ispită bărbătească, şi ai rămas nestricată.

Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Sfinţind, Hristoase, vremea postului cu puterea ta, mântuieşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm ţie, de toate laţurile vrăjmaşului.

Irmosul:

Mintea mea cea stearpă fă-o „roditoare de bunătăţi, lucrătorule al celor bune, săditorule „al celor folositoare, cu milostivirea ta".

Sedelna din Minciu, a sfântului. Slavă, şi acum, a Crucii, a Născătoarei de Dumnezeu.
Cântarea 4-a. Irmos.

Auzit-am auzul tău şi m'am „temut, cunoscut-am lucrurile tale şi m'am spăimântat, „Doamne".

Avraam prin bunătăţi şi prin iubirea de străini, a primit pre Treimea, care a venit la el îngereşte.

Bogăţia nefurată este darul postului, şi cel ce se îmbogăţeşte cu acesta, se va îmbogăţi de Dumnezeire.

Veniţi să plângem împreună cu cuvântul, prin credinţă strigând: Dumnezeule, fii milostiv nouă, celor ce am greşit mult.

A Născătoarei de Dumnezeu

Maică fără prihană, binecuvântată Fecioară curată, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru lume.

Cântarea 5-a. Irmos.

Cela ce ai răsărit lumina şi ai „luminat zorile, şi ai arătat „ziua, slavă ţie; slavă ţie, Iisuse, „Fiul lui Dumnezeu".

Postindu-se odinioară Moisi

Postindu-se mai'nainte Iosif, a scăpat de amestecarea femeei celei fără de lege, şi împărăţia a dobândit. Pentru aceasta şi noi să stingem cu postul săgeţile cele aprinse ale vrăjmaşului Veliar.

Cu postul David a căpătat biruinţă asupra celui de alt neam şi împărăţia a aflat. Pentru aceasta şi noi prin înfrânare să luăm biruinţă asupra vrăjmaşilor, şi întru Domnul să ne încununăm.

Să păzim şi noi bunătăţile acestora: bărbăţia lui Iov, nevicleniа lui Iacov, credinţa lui Avraam, curăţia lui Iosif, şi vitejiile lui David.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Impăratul, Hristos, pre care l-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată, toate lucrurile lăudaţi-l, ca pre un Domn, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tri-posneţul. Alt Irmos.

Pre Dumnezeu cel ce S'a pogorît...

In chipul crucii ridicându-şi Moisi palmele în munte a biruit pre vrăjmaşi; iară tu, Mântuitorule, pre cruce mâinile întinzându-ţi, ai omorît tăria iadului cea a tot pierzătoare.

Cu piroane pe cruce pironindu-te, şi în coastă împuns fiind, Hristoase Mântuitorul meu, ai izbăvit pre pământeni din blestem, şi bucuriei celei, fără de sfârşit părtaşi l-ai arătat; pentru aceasta binecuvântăm iubirea ta de onmeni.

Răsărind vremea postului duhovniceşte luminează simţirile sufletului, şi goneşte negura patimilor. Pentru aceasta să-l cuprindem din inimă, înălţând pe Hristos întru toţi vecii.

Postul omoară patimile cele de suflet pierzătoare, şi desfătările cele omorîtoare, şi cu adevărat aşează pornirile şi mişcările inimii. Deci, să-l primim cu credinţă şi cu osârdie.

Nu ca pre o începere de post, ştiind credincioşii această sfântă zi, o cinstim cu gând curat, ci pentru că este infrare şi mergere către uşile cele din 'naintea postului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Deschide-ne nouă, celor ce batem şi mila ta chiemăm Fecioară, ceea ce eşti oamenilor grabnică scăpare, şi întru toate tare ajutătoare, şi celor din nevoi adevărată sprijinitoare.

Alt Irmos: Pre cel ce a închipuit...

Ridicându-te pre cruce, Stăpâne al tuturor, iarăş ai chemat pre Adam împreună cu Eva, Hristoase Mântuitorule, şi ducându-i în raiu, te laudă pre tine întru vecii.

Inălţându-te tu, Hristoase, pe cruce de voie, razele soarelui

de frică s'au stins, și ziua a apus. Pentru aceasta tâlharul te-a mărturisit pre tine, Dumnezeu întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Întocma cu Tatăl pre Fiul și pre Duhul Sfânt credem a fi, Sfânta Treime întru o dumnezeire, căreea cu credință ne închinăm, învățătura lui Arie pururea călcând-o.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cum te voiu lăuda cum se cade Născătoare de Dumnezeu Fecioară, eu cel întunecat acum cu multe păcate? Ci o Prea Sfântă! Iartă-mi îndrăsneala proasteĭ mele cântări.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, Slavă ție...

Cruce: nădejdea credincioșilor, arma împăraților, slavă preoților, tăria sihaștrilor, cu puterea ta pre toți cei ce te slăvesc mântuește-i în veci.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce a închipuit mai „'nainte oarecând în rug lui „Moisi, mântuitorul Fecioarei în „muntele Sinai, lăudați-l, bine-l „cuvântați și-l prea înălțați în„tru toți vecii".

Și cântăm:

Cum ce ești mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos:

Slăvim toți iubirea ta de oameni, Hristoase Mântuito„rul nostru, cela ce ești slava „robilor tăi, și cununa credin„cioșilor Cela ce ai slăvit pro„slăvirea celeia ce te-a născut „pre tine".

Moisi în Egipt marea a desfăcut și pre popor l-a trecut și l-a hrănit în pustia cea neumblată, cu postul făcând minuni.

Iisus al lui Navi cu înfrânarea a sfințit pre popor, și cu sorți le-a împărțit pământul făgăduinții, trecându-i mai 'nainte Iordanul.

Ghedeon acela numai cu trei sute de bărbați, cu luminile a biruit pre cel de alt neam, cu înfrânarea și cu rugăciunea; aceluia și noi râvnind să ne asemănăm.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te Curată prea cinstită, lauda fecioriei, întărirea îngerilor, ajutătoarea oamenilor, bucuria lumii Marie, Maica și slujitoare Dumnezeului nostru.

Apoi Tri-cântarea, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Pre cruce dumnezeeștile palme întinzându-ți ai împreunat cele de mai 'nainte osebite Mântuitorule, și mijlocind, ai adus ca un dar Tatălui ființa omenească cea osândită. Pentru aceasta lăudăm prea curată răstignirea ta.

Darul sfântului post strălucind, ne trimete nouă raze curățind mai 'nainte curgerea gân-

durilor, şi gonind întunerecul saţiului. Pentru aceasta cu osârdie să-l primim credincioşii.

Postul cel purtător de lumină plinind paharul dumnezeeştilor daruri, astăzi mai 'naînte ni-l arată tuturor; ci vrând să luăm şi noi parte din acestea, spre folosul sufletului, să ne rugăm Stăpânului tuturor ca să ne ajute.

Cu piroanele dumnezeeştilor tale mâini, ai pironit îndurate păcatele noastre pe cruce, şi cu sulița coastei tale, ai rupt viclenele scrisori ale păcatelor şi smintelelor celor rele; pentru aceasta lăudăm preacurata ta răstignire.

Cărarea cea bună a bunătăţilor se deschide, nevoinţa dumnezeeştilor posturi, iată, tuturor se găteşte; cei ce voiţi să vă nevoiţi dupre lege, rugaţi pre Hristos să ne dărucească nouă pace de sus.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunea cea prea grabnică, cu acoperământul tău cel priveghetor, cu ajutorul tău cel tare Stăpână Curată, păzeşte acum pre credincioşii robii tăi, de toată asupreala protivnică, de patimi, de greşeli, şi de ispite mântueşte-ne.

Alt Irmos:

Pre ceea ce a zămislit...

Pre lemnul crucii de voie pironindu-te, pre noi pre toţi ne-ai mântuit din blestemul legii. Pentru aceasta dupre datorie pre tine te slăvim, Hristoase.

Toţi ne închinăm patimilor tale, Mântuitorule, care de bună voie le-ai primit, ca să scapi neamul omenesc din robia vrăjmaşului.

Slavă. a Treimii.

Din veac şi fără stricăciune a născut Tatăl pre Fiul şi Duhul este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul, Treime nedespărţită.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prea binecuvântată Marie, roagă pre Mântuitorul, cel ce s'a întrupat din tine, ca să ne dea iertare păcatelor, nouă păcătoşilor.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Pre cei ce te iubesc pre tine, Cruce, învredniceşte-i cu puterea ta a trece vremea postului cu pace, şi-i scapă de robia vrăjmaşului.

Irmosul:

Pre ceea ce a zămislit dupre „trup în pântece mai pre sus „de fire, pre cuvântul cel ce a „strălucit mai 'naînte fără de ani „din Tatăl, pre singură Născă„toarea de Dumnezeu, credin„cioşii să o slăvim".

Sveteina glasului din Octoih. A Treimii de trei ori

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul 1-iu.

De bucate postîndu-te, sufletе al meu, şi de pofte necură-

ţindu-te în deşert te lauzi cu nemâncarea; că de nu ţi se va face ţie pricină spre îndreptare, ca un mincinos vei fi urît de Dumnezeu, şi răilor draci te vei asemăna, cari nici odinioară nu mănâncă. Deci caută să nu faci netrebnic postul, păcătuind; ci nemişcat să rămâi spre pornirile cele fără cale, părându-ţi că stai înaintea Mântuitorului celui ce s'a răstignit, şi mai ales ţă te răstigneşti împreună cu cel ce s'a răstignit pentru tine; strigând către El: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia ta.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta

Şi aceeaş Stihiră.

Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului.

Mărtirica.

Pre voi prea lăudaţilor mucenici nici scârba, nici strâmtorarea, nici foamea, nici goana, nici primejdia, nici mânia fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor n'au putut să vă despartă de Dumnezeu. Ci mai vârtos pentru dragostea ce aţi avut către dânsul nevoindu-vă, ca şi cum aţi fi fost cu trupuri streine, nu v'aţi adus aminte de fire, nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta dupre vrednicie, pentru durerile voastre, aţi luat plată; împărăţiei cerurilor moştenitori v'aţi făcut. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu Podobia: Ceea ce eşti bucuria... la Crucii

Fecioara cea fără prihană dacă a văzut pre mielul înălţat pre cruce, plângând a strigat: Prea ducele meu fiu, ce vedere nouă şi prea slăvită este aceasta? Cum cela ce ţii toate cu mâna, te-ai pironit pre lemn cu trupul?

Apoi,

Bine este a te mărturisi... Sfinte Dumnezeule; după Tatăl nostru. Troparul: În Biserica slavei tale stând... Doamne miluieşte de 40 de ori. Slavă şi acum Ceea ce eşti mai cinstită, întru numele Domnului bine cuvinteza părinte.

Preotul.

Cel ce este bine cuvântat Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acuma şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Apoi Împărate ceresc, pre credincioşul...

Şi facem trei metanii mari, cu rugăciunea sfântului Efrem:

Doamne şi stăpânul vieţii mele. Cu alte 12 închinăciuni mici zicând întru sine în taină la fiecare închinăciune: Dumnezeule curăţeşte-mă pre mine păcătosul. Şi sfârşind închinăciunile, zicem iarăşi rugăciunea toată: Doamne şi stăpânul vieţii mele. Şi o metanie mare. Şi împreunam şi ceasul întâi. La care cetim şi învăţătura pentru credinţă a lui Studitul. La ceasul întâi, Troparul: Dimineaţă auzi glasul meu, fără cântare. Paşii mei. Şi: Să se umple gura mea... după Sfinte Dumnezeule, Troparul. Degrab ne întâmpină pre noi. Doamne miluieşte, de 40 ori şi rugăciunea: Cela ce în toată vremea, Doamne miluieşte, de 3 ori, Slavă şi acum. Ceea ce eşti mai cinstită... Întru numele Domnului bine cuvinteză părinte, şi metaniile obişnuite. Sfinte Dumnezeule, Doamne miluieşte. de 12 ori. Hristoase lumina cea adevărată, şi Otpustul. Apoi Litie în pridvor şi ecteniile pentru morţi. Întru aceeaşi Miercuri a brânzei, cetim ceasul al 3-lea şi al 6-lea, cu metanii şi cu Troparele postului. La ceasuri, în clopot nu lovim. La ceasul al şaselea.

Troparul proorocului, glasul al 3-lea.

Împărate sfinte, Atotputernice, de care se înfricoşează şi

se cutremură toate, mântuieşte-ne pre noi; că poţi ierta păcatele ca un milostiv.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Apoi Prochimen. glasul al 6-lea.

Mântuieşte, Doamne, poporul tău...

Stih:

Către Tine, Doamne, voiu strigă...

Din proorocia lui Ioil cetire.

Cap. 2, 12.

Acestea grăieşte Domnul: Întoarceţi-vă la mine din toată inima voastră, cu post şi cu plângere şi cu tângnire, şi vă rupeţi inimile voastre, iar nu hainele voastre. Şi vă întoarceţi la Domnul Dumnezeul vostru; că milostiv şi îndurat este, îndelung răbdător şi mult milostiv; şi-i pare rău de răutăţile oamenilor. Cine ştie, dacă se va întoarce şi se va căi, şi va lăsă după sine binecuvântare şi aducere de jertfe şi de dar Domnului Dumnezeului vostru. Trâmbiţaţi cu trâmbiţă în Sion, sfinţiţi post, vestiţi vindecare, adunaţi popor, sfinţiţi adunare, alegeţi preoţi, adunaţi pruncii cari sug ţâţă. Să iasă mirele din aşternutul său şi mireasa din cămara sa. Între tindă şi între altar vor plânge preoţii, cari slujesc Domnului, şi vor zice: Nu te îndura, Doamne, de poporul tău, şi nu da moştenirea ta spre ocară, ca să o stăpânească pre dânsa păgânii? Ce să nu se zică în neamuri: Unde este Dumnezeul lor? Şi i s'a făcut Domnului milă de pământul său, şi nu s'a îndurat de poporul său. Şi a răspuns Domnul, şi a zis poporului său: Iată eu vă voiu trimite vouă grâu şi vin şi untdelemn, şi vă veţi satura de dânsele, şi nu vă voiu mai da pre voi spre ocară între neamuri. Şi pre cela ce este despre miazănoapte îl voiu goni dela voi, şi-l voiu alunga în pământ fără apă, şi voiu pierde faţa lui la marea cea dintâi, şi dosul lui în marea cea de apoi, şi se va înălţa putrejunea lui, şi se va ridica puoarea lui; că şi a slăvit Domnul lucrurile sale. Cutremură pământule, bucură-te şi te veseleşte; că a mărit Domnul ca să facă. Îndrăzniţi voi dobitoacele câmpului, că au înverzit câmpii pustiei, că pomul şi-a dat rodul său, via şi smochinul şi-au dat tăria lor. Şi voi, fii Sionului, bucuraţi-vă şi vă veseliţi întru Domnul Dumnezeul vostru; că va da vouă învăţător întru dreptate, şi va trimite vouă ploaie timpurie şi târzie, ca şi mai înainte. Şi se vor umplea arniile de grâu, şi se vor vărsa teascurile de vin şi de untdelemn. Şi voiu răsplăti vouă pentru anii cari i-au mâncat lăcustele, omizile şi gândacii şi pălitura; puterea mea cea mare care am trimis-o asupra voastră. Şi mâncând veţi mânca, şi vă veţi sătura, şi veţi lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, care a făcut minuni cu voi: şi nu se va ruşină poporul meu în veac.

Prochimen, glasul al 7 lea.

Domnul va da tărie poporului său.

Domnul va binecuvânta pre poporul său cu pace...

Stih:

Aduceţi Domnului pre fiii lui Dumnezeu...

Apoi. Degrab să ne întâmpine îndurările tale. Sfinte Dumnezeule. Şi celelalte obişnuite ale postului. Apoi rugăciunea: Dumnezeule şi Doamne al puterilor... Şi cetim împreună şi Ceasul al 9 lea, după aceasta, Tipica şi Fericirile, fără cântare. Slavă, Şi acum: Pomeneşte-ne pre noi, Doamne... Şi închinăciuni trei: Ceata cerească... Şi celelalte. Şi după: Tatăl nostru. Condacul Învăţătorului, şi al sfântului. Slavă Cu sfinţii odihneşte. Hristoase Şi acum: Ceea ce eşti folositoare creştinilor. Doamne miluieşte.. de 40 de ori. Slavă şi acum. Ceea ce eşti mai cinstită.. Trei metanii mari, şi cele 12. După aceasta alt cor începe vecernia: Veniţi să ne închinăm... de trei ori:

Psalmul 103.

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul. Şi celelalte:

MIERCURI SEARA

La Doamne strigat-am... Stihirile precum este obiceiul:

Slavă. Şi acum, a Născătoarei.

Prochimen, glasul al 5 lea.

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă, şi întru puterea Ta mă judecă...

Stih:

Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele...

Din proorocia lui Ioil cetire.

Cap. 3.

Acestea graeşte Domnul: Să se scoale şi să se sue toate neamurile la valea lui Iosafat; că acolo voiu şedea să judec toate neamurile dimprejur. Trimiteţi cosoare, ca a sosit culegerea de struguri; intraţi şi călcaţi, ca este plin Igheabul; se varsa tocitorile, că s'au immulţit răutăţile lor. Glasuri au răsunat in valea uciderii: Că aproape este ziua Domnului, in valea judecăţii. Soarele şi Luna se vor întunecea, şi stelele îşi vor ascunde lumina lor: şi Domnul din Sion va strigă, şi din Ierusalim îşi va da glasul său. Şi se va clăti cerul şi pământul, şi Domnul nu se va îndură de poporul său, şi va întări pre feciorii lui Israil. Şi veţi cunoaşte că eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, cel ce locuesc in Sion, in muntele cel sfânt al meu. Şi va fi Ierusalimul sfânt, şi streinii nu vor mai trece printr'insul. Şi va fi in ziua aceea, pica-va din munţi dulceaţă şi din deaiuri va curge lapte, şi din toate izvoarele Iudeii vor izvori ape, şi izvor din casa Domnului va ieşi şi va adăpă Valea Siumului. Egiptul spre pierdere va fi, şi Idumea un câmp pustiu, pentru nedreptăţile făcute feciorilor Iudei, căci au varsat sânge drept in pământul lor. Şi Iudeea in veci va avea locuitori, şi Ierusalimul din neam in neam. Şi voiu cere inapoi sângele lor şi nu-l voiu curăţi: şi Domnul va locui in Sion.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Sa nadajduiesca Israil spre Domnul de acum şi până in vene.

Stih: Doamne, nu s'a inălţat inima mea, nici s'au inălţat ochii mei... Şi Invredniceşte-ne Doamne in seara aceasta...

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul al 3-lea.

Răsărit-a primăvara postului şi floarea pocăinţii. Deci să ne curăţim pre noi fraţilor de toată spurcăciunea, şi dătătorului de lumină cântând să-i zicem: Slavă ţie, unule iubitorule de oameni.

Stih: Către tine am ridicat ochii mei...

Şi iarăş Samoglasnica.

Stih: Mileşte-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Mucenicii tăi, Doamne, cu credinţă întărindu-se, cu nădejdea adeverindu-se, şi cu dragostea crucii tale sufleteşte unindu-se, au stricat tirănia vrăjmaşului, şi dobândind cununile, cu cei fără de trup se roagă pentru sufletele noastre.

Slava, şi acum, a Nascătoarei.

Ceeace eşti mai întâi sfântă curată, lauda cetelor cereşti, cântarea apostolilor, plinirea prorocilor, Stăpână primeşte rugăciunile noastre.

Acum slobozeşte: după Tatăl nostru, Troparul sfântului, Slavă, Şi acum, a Nascătoarei. Apoi Ecteniile: Mileşte-ne pre noi, Dumnezeule... Şi trei metanii mari Fie numele Domnului, Bine voiu cuvântă pre Domnul. Cade-se să te fericim; Apolisul, leşirea in Pridvor, şi Litie pentru cei morţi, dupre obiceiu.

IN ŞTIINŢĂ SĂ FIE. Ca in Palestina, care este in părţile Ierusalimului, nu am apucat de la Sfinţii Părinţi să se facă Liturghie Miercurea şi Vinerea, in săptămâna brânzii, nici cea mai'nainte sfinţită; că intru aceste două zile cântăm Alliluia, cu metanii seara şi dimineaţa, precum s'a zis mai sus.

Iar după Vecernie.

In aceste două zile mâncăm brânza şi ouă, pazind pravila celui intre sfinţi părintelui nostru Nichifor, Patriarhul Constantinopolei, mărturisitorul.

VEZI. In Miercurea brânzei seara cetim Dupăcinarea cea mică, şi cântăm din Mineiu slujba sfântului ce se va intâmplă Sâmbăta la rând; Canonul şi Stihirile Vecerniei.

Pentru praznicul aflării cinstitului cap al sf. Ioan Inainte Mergătorul.

De se va intâmpla Luni, sau Marţi, sau Joi, in săptămâna brânzei, să se caute tipicul la sfârşitul cărţii, la litera (I).

Iar de se va intâmplă Miercuri, sau Vineri in săptămâna brânzei, să se caute la sfârşitul cărţii, la litera (J).

Joi la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedelnele din Octoih ale Apostolilor.

După a doua Stihologie Sedelnele Triodului, glasul al 5-lea.

Podobia: Pre Cuvântul cel împreună...

Astăzi încununează toți apostolii postul cel de patru-zeci de zile, și mai 'nainte curățitor, și sfințesc vremea postului cu puterea lui Hristos Mântuitorul, vestind mai 'nainte tuturor învierea lui și se roagă Domnului, ca să miluească sufletele noastre.

Slavă tot aceasta. Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară Preacurată, ceea ce ești acoperământ celor ce necurmat nădăjduesc întru tine, mântuește-i de tot felul de ispite și de nevoi și de primejdii cumplite, rugându-te Fiului tău împreună cu apostolii lui; și mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Apoi cetim Cuvântul sfântului Anastasie, igumenul muntelui Sinai, și psalmul 50. Iar *Crezul* cântăm, precum este obiceiul, din Octoih și din Minelu. Iar în care pesme cântăm tripesnețul, rămân cântările din Octoih.

Tripesnețul lui Iosif.

Cântarea 4-a, glasul al 4-lea, Irmos.

Auzit-a Proorocul...

Luminat-au lumea cu raza cunoștinții de Dumnezeu ucenicii tăi, Doamne, și rătăcirea o au întunecat, risipind întunerecul înșelăciunii; cu rugăciunile lor mântuește pre cei ce te laudă pre tine.

Ușile cele din'naintea postului ce sunt încununate cu bunele roduri ale nevoințelor, primesc pre cei ce aleargă cu trezvie. Deci să alergăm împreună toți credincioșii de grab, cu laude și cu cântări de taină.

Pentru îndrăzneala neînfrânării, primind hainele muriciunii, m'am îmbrăcat în ele, eu ticălosul; ci tu Fiul lui Dumnezeu, îmbracă-mă cu vestmântul luminat al nașterii de a doua.

Viața mea s'a sfârșit cu vicleșuguri și cu toată necurăția, ci scap la tine, cel prea îndurat; apucă înainte și mă mântuește, Hristoase, Dumnezeule, cu bunătatea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Zemislit-ai în pântece mai pre sus de cuvânt, și ai născut mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoare, pre Stăpânul făpturii. Căruia neîncetat te roagă, să ne mântuească de toată mânia, pre noi cei ce te fericim pre tine.

Alt Irmos, glasul al 2-lea.

Venit-ai din Fecioară.

Risipind întunerecul neînfrânării cu razele învățăturilor voastre, apostoli ați luminat cu înfrânarea pre toți cei păcătoși

și pre cei drepți, ca niște prea lăudați.

Ca niște mărgăritare luminoase, apostoli ai cuvântului, toate marginile le-ați înpodobit cu postirea, și ați înfrumusețat acum cu adevărat spița cea de bun neam a sufletelor noastre.

Cuptorul poftelor cu roua postului răcorindu-l, apostoli, pre toți oamenii i-ați învățat să-l aibă ca o cetate nejăfuită și locuință de sfințenie.

Slavă.

Greșit-am mai mult de cât toți oamenii, eu ticălosul, și am păcătuit fără căință, ca Manasi; ci fă-mi, Doamne, mijlocire de pocăință, mai 'nainte de a mă topi moartea.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine liman de mântuire și zid nemișcat, toți credincioșii te știm, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; că tu cu rugăciunile tale, scapi din primejdii sufletele noastre.

Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, „nici înger, ci tu însuți, Domnul, „te-ai întrupat și m'ai mântuit „pre mine tot omul. Pentru „aceasta strig ție: Slavă puterii „tale, Doamne".

Cântarea 8-a, Irmos.

Toate le-ai așezat...

Tot pământul s'a umplut de lauda ta, Doamne, că printr'însul tot a trecut dumnezeeasca vestire a dumnezeeștilor tăi ucenici; din adâncul necunoștinții întorcându-l la cunoștință, ca să cânte: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați în veci.

Darul pocăinței cel dumnezeesc s'a arătat, mântuire aducând celor ce petrec întru nevoințele și în luptele sudorilor și ostenelelor ei. Pentru aceasta aleargă sufletul meu către Stăpânul tău, cerând să iei iertare păcatelor tale celor multe.

Curgerea postului celui dat de Dumnezeu s'a deschis. Deci să-l întâmpinăm luminat, cei ce avem trebuință de milă; că însetează Induratul de mântuirea noastră, și se întinde să dea iertare celor ce-l caută cu osârdie, și îi slujesc cu dragoste.

Suflete, oprește-ți gura cu postul și cu cuget de pace, și hrănește pre Domnul cu facerea de bine, aducându-i lui bucatele bunătăților, ca niște jertfe bine mirositoare, și strigă neîncetat: Bine-cuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce stăpânești pre toți, primind rugăciunile robilor tăi, mântuește-mă de întunerec și de focul cel nestins, curățind mulțimea răutăților mele cu mij-

locirea ta, şi cu singură dumnezeească rugăciunea ta.

Alt Irmos:

Infricoşatu-s'au de nespurcatul....

Pre voi apostoli, dându-vă Hristos ca o lumină în toate marginile lumii, v'a zis: Mergând între neamuri, învăţaţi ca să mă ştie pre mine, că fiind cu trup m'am hrănit cu postul, şi călcând toată puterea vrăjmaşului, am arătat oamenilor calea cea dreaptă.

Arătat-ai, Hristoase, postul spre iertarea oamenilor, şi spre lepădarea poftelor; că printr'însul apostolii tăi bine ţi-au plăcut, şi luminători luminaţi pre pământ s'au arătat; propoveduind pre Domnul în trei feţe şi întru o fiinţă tuturor celor ce-l laudă.

Trimişi aţi fost de învăţătorul Hristos, o! ucenicilor, propoveduitori neamurilor, ca să le luminaţi cugetele cu dumnezeeştile învăţături, să se oprească de pofte şi de bucate, să iubească înfrânarea, şi să-l cunoască pre dânsul, Domn şi Ziditor lumii şi făcător de bine tuturor.

Binecuvântăm....

Precum Cain ucigaşul oarecând, aşa şi eu, nu am adus jertfa sufletului meu fără prihană, Hristoase, fiind biruit de cuget necurat; ci nu mă urî pre mine cel ce viu cu post către tine, prea bunule Mântuitorul meu. Caută spre darurile care cu dragoste le aduc ţie, Dumnezeul meu, în vremea postului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericit s'a făcut pântecele Maicii lui Dumnezeu, de vreme ce a primit pre Cuvântul, carele s'a amestecat cu chipul omenesc dupre ipotas, prin grosimea trupului ce a luat dintr'însa; şi s'a arătat cetate lui Dumnezeu, întru care a bine-voit a locui cel prea înalt şi Domnul Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, cea plină de dar, Curată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Infricoşatu-s'a de nespurca„tul trup, cel întru o podoabă „cu sufletul, al tinerilor celor „cu bună credinţă, şi s'a depăr„tat focul cel neostenitor, ce se „hrănise cu multă materie; şi „văpaia cea pururea vie poto„lindu-se, cântare vecuitoare se „cântă: Pre Domnul toate lu„crurile lăudaţi-l, şi-l prea înăl„ţaţi întru toţi vecii".

Şi se cântă, ceea ce eşti mai cinstită...

Cântarea 9-a Irmos:

Că mi-a făcut mie mărire....

Pentrucă v'a trimis ca pre nişte luminitori neînşelători în lume, ca să ne scoateţi din adâncul păcatelor, lăudăm cu bucurie pre cel ce v'a întărit

pre voi, ca pre niște apostoli ai săi.

Pentru că v'a trimis Hristos pre voi înțelepților, ca niște sare în lumea cea de demult neînțeleaptă, ca să o înțelepțiți spre cunoștința lui, îl lăudăm cu credință.

Pentrucă mulțimea greșelilor celor cumplite m'a cuprins, cu lacrămi cad înaintea ta, Hristoase, cerând să-mi dai loc de iertare în vremea postului.

Pentrucă sunt legat cu lanțuri nedeslegate ale poftelor mele, suspin și strig către tine, Mântuitorule: Slăbozește-mă și pre mine, ca să laud cu bucurie milostivirea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fiind că te-a arătat Dumnezeu pre tine, Fecioară Curată, ajutătoare neamului omenesc, nu lipsi rugându-l cu deadinsul pentru noi credincioșii.

Alt Irmos:

Ceea ce ai încăput în pântece

Postul a arătat ceata apostolilor în toată lumea, strălucind cu raza cea dumnezeească și luminând neamurile.

Ceata Ucenicilor tăi, Iisuse, iubitorule de oameni, a învățat neamurile păgânilor să strângă bogăția postului.

Glăsuirea cea de douăsprezece strune, adică adunarea apostolilor tăi, dărueste oamenilor bogăția înfrânării și izvorul mântuirii.

Slavă.

Cu glasul curvarului strig către tine, Doamne, Părinte îndurate! greșit-am, mântuește-mă; să nu mă desparți de slava ta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Dumnezeu, ca pre un om, și vieața lumii ai isvorît; pre tine te lăudăm, prea sfântă Fecioară.

Irmosul:

Ceea ce ai încăput în pânte-„ce pre Dumnezeu cel neîncă-„put, și ai născut bucuria lumii, „pre tine te lăudăm prea sfântă Fecioară."

Sveteaina glasului.

LA STIHOAVNĂ

Sumuglasnica zilei, glasul al 3-lea.

Strălucita buna podoaba înfrânării, care gonește negura cea drăcească; sosit-a cinstea postului, aducând tămăduirea patimilor sufletești. Cu aceasta oarecând Daniil și tinerii cei din Vavilion întrarmându-se, acela a înfrânat gura leilor, iară aceștia au stins văpaia cuptorului. Cu cari împreună mântuește-ne și pre noi prin acestaș post, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineața de mila ta....

Tot Stihira aceasta.

Stih: Și să fie lumina Domnului...

Martirica

Ca nişte luminători în lume strălucit şi după moarte, sfinţilor, cu nevoinţă bună nevoindu-vă; deci având îndrăsneală, rugaţi pre Hristos, să miluească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti între femei sfântă, Născătoare de Dumnezeu, Maică care nu ştii de nuntă, roagă pre împăratul şi Dumnezeul, pre carele l-ai născut să ne mântuească pre noi, ca un iubitor de oameni.

Apoi: Bine este a ne mărturisi De unului... Apoi. Sfinte Dumnezeule: După Tatăl Nostru, Troparul; Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu, şi clasul 1, dupre obiceiu şi Otpustul.

Intru aceeaş Joi

A brânzei seara, din început începem metaniile, şi cealaltă slujbă toată, precum am arătat şi mai 'nainte, în Marţia brânzei.

La Doamne strigat-am... Stihirile dupre obiceiu. Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Lumină lină... Prochimenul zilei:

LA STIHOAVNĂ

Sumoglasnica zilei, glasul al 2-lea.

Crucea Domnului este înfrânarea a toată desfătarea, şi lege de postire celor ce se închină ei nepărăsit. Că cei ce privesc neîncetat la cel ce s'a pironit pre dânsa, îşi răstignesc trupul împreună cu patimile şi cu poftele. Dintre cari să ne sârguim să ne facem şi noi curaţi prin post; să ne împărtăşim cu cela ce s'a împărtăşit nouă cu iubirea de oameni prin patimi şi dintru a sa nepătimire a împărţit firii noastre, cela ce are mare milă.

Stih:

Catre tine am ridicat ochii mei...

Şi iar aceasta:

Stih: Milueşte-ne pre noi, Doamne

Martirica.

Mucenicii cei ce n'au poftit desfătarea pământească, cereştilor bunătăţi s'au învrednicit, şi s'au făcut împreună cetăţeni cu îngerii. Doamne, cu rugăciunile lor milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Slavă, Şi acum, a crucii Născătoarei. Podobie: Când de pre lemn...

Pre strugurul cel prea copt, pre care ne lucrat l-ai purtat în pântece, Curată, dacă l-ai văzut spânzurat pre lemn, plângând te-ai tânguit, şi ai strigat: Fiule, pentru mine, ceea ce Te-am născut, pică dulceaţă, făcătorule de bine, prin care să se curăţească toată beţia patimilor, cu dumnezeeştile mângâeri, ca un milostiv.

Acum slobozeşti pre robul tău...

Troparul, Născătoare de Dumnezeu... şi celelalte, făcând metaniile cele mari; şi Apolisul. Cetim Pavecerniţa cea mare cu metanii, precum şi Marţi s'a arătat.

In Vineria Brânzei.

LA UTRENIE.

După cei 6 Psalmi, cântăm Aliluia, pe glasul

Octoihului şi Treimicile glasului. După întâia Stihologie, Şezândele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, Şezândele Triodului, glasul al 7-lea.

Înalţă cornul bisericilor, cinstită cruce, surpă trufia ereticilor cu puterea ta, şi veseleşte cetele ortodocşilor; învredniceşte-ne să ajungem şi noi toţi la înălţarea ta, şi să ne închinăm ţie, aşternutului picioarelor lui Hristos, că întru tine ne lăudăm lemn binecuvântat.

Slavă, tot aceasta, şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Ca cea ce ai îndurare spre smerenia noastră, şi vezi pre cei de pre pământ, milostiveşte-te spre poporul cel ce este în primejdii, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, petreci neîncetat rugându-te ca să nu perim rău. Roagă ca o Preacurată pre Dumnezeu cel lesne iertător, să mântuiască sufletele noastre, prea sfântă Fecioară.

Apoi cetim cuvântul marelui Vasile pentru post al căruia început este:

Trâmbiţaţi cu trâmbiţa la lună nouă.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Din Octoih, din Mineiu, şi ale Triodului, iar în care Cântări cântăm Tri-cântarea, lăsăm acele Cântări ale Octoihului şi ale Minciului, şi urmăm după cum s'a arătat în Miercurea aceasta.

CANONUL TRIODULUI

Facerea lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

Apa trecând-o...

Vremea cea dumnezească a postului a strălucit tuturor lumina cunoştinţii, risipind întunerecul păcatelor. Să-l primim dar cu inimă umilită.

Iată frumuseţea pocăinţii preface sufletele cu venirea postului. Să intrăm într'însul cu trezvie noi, credincioşii, ca să luăm dezlegare păcatelor.

Slavă.

Domnii, stăpânii şi heruvimii, şi toate puterile, rugaţi-vă, ca să săvârşim noi cu pocăinţă vremea postului, şi cu toată curăţia.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Fecioară, ceea ce singură eşti sprijineala credincioşilor, dă-ne rugăciunea ta ajutătoare în vremea postului, tuturor celor ce te ştim pre tine, Curată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea 3-a. Irmos.

Doamne. Cela ce ai făcut cele...

Să fugim cu primirea postului de patimile cele pierzătoare de suflet, şi să arătăm roduri de umilinţă, cei ce mai'naainte am mâniat cu păcatele pre Dumnezeu cel îndurat.

Toţi să poftim cu osârdie, să ne aprindem acum candelile cu untuldelemn al faptelor bune, ca să intrăm cu fecioarele cele înţelepte în luminata cămară, bucurându-ne.

Slavă.

Grăitorilor de Dumnezeu profeţi, cuvioşilor mucenici, şi dumnezeeştilor ucenici ai Mântuitorului, rugaţi-l pre Dânsul să începem bine, şi sfârşim toţi cu plăcere vremea postului, rugămu-vă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre o pricină a tuturor bunătăţilor, pre tine, Stăpână, toţi cu deadinsul te rugăm, ca să vii împreună cu noi în lupta postului, şi prin mijlocirea ta să ne dăruesti şi sfârşitul lui mântuitor.

Irmosul:

Doamne, cela ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc, şi al „Bisericii, ziditorule, Tu pre mi„ne mă întăreşte întru dragostea „ta: că tu eşti marginea doriri„lor şi întărirea credincioşilor, „unule iubitorule de oameni".

După a 9-a Cântare, Şezânda Mneiului, Slavă, şi acum, a Crucii Născătoarei.

Cântarea 4-a, Irmos.

Auzit-am Doamne taina...

In ce chip se ivesc zorile, aşa şi darul postului acum ne pune înainte vremea pocăinţii, risipind întunerecul păcatelor.

Să hrănim pre săraci, ca să luăm milă în loc de milă; şi cu apa cea dumnezeească a postului să ne spălăm întinăciunile sufleteşti.

Slavă.

Cereştilor îngeri, rugaţi pre dătătorul de bine să primească nevrednica noastră pocăinţă, cu nemăsuratele îndurări.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată, curăţitoarea celor ce greşesc, sfântă Stăpână, cu mijlocirea ta rupe zapisul păcatelor mele.

Cântarea 5-a, Irmos.

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti tu lu„mină neapusă, şi m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine, „ticălosul? Ci mă întoarce şi la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Intru această zi făcând început curăţirii vieţii, să ne gătim cu bucurie credincioşilor spre nevoinţă; aducând ostenelele trupului şi bună rodirea sufletului Stăpânului tuturor.

Pre Moisi postul l-a arătat părtaş minunatei vederi de Dumnezeu. Acestuia dar suflete al meu urmând, primeşte postul, puind întru tine dumnezeeşti suiri, ca să vezi lumina lui Dumnezeu.

Cu rugăciunile sfinţilor apostoli, şi cu ale sfinţilor mucenici, învredniceşte-ne pre noi, Iisuse îndurate, să trecem vremea postului cu pocăinţă şi cu toată părăsirea de păcate, rugămu-ne.

A Născătoarei, de Dumnezeu.

Vrând să intrăm prin uşa postului, te rugăm pre tine, uşa

lui Dumnezeu Stăpână, să intri împreună cu robii tăi, şi să ne lăţeşti cu adevărat gândurile şi cugetele, ca să facem voile cele mântuitoare.

Apoi Tri-cântarea lui Iosif.

Cântarea a 5-a, glasul al 6-lea. Irmos:

Cu dumnezeeasca lumina Ta...

Pironindu-ţi mânile pre cruce, împungându-te cu sulliţa în coastă, iubitorule de oameni, ai rupt zapisul lui Adam cel căzut. Pentru aceasta dătătorule de vicaţă, cu laude te slăvim.

Puindu-mi asupră, cu viclesug şearpele cel viclean, patimi sufleteşti, m'a alungat din raiu; iar tu, Mântuitorule, pironindu-ţi palmele pe cruce, m'ai tras la înălţimea nestricăciunii.

Dumnezeeasca vremea postului, care curăţeşte sufleteştile patimi şi spală rancle cele trupeşti, a sosit acum credincioşilor. Să alergăm dar cu toţii, şi cu dragoste să o primim.

Vremea cea bună s'a arătat, care îmbracă toată faţa cu dumnezeească veselia sufletului; deci veniţi să o primim bucuroşi, cu post şi cu rugăciuni mai înainte curăţindu-ne.

Post, lacrimi, rugăciuni şi deprinderi smerite să aducem celui ce s'a smerit pentru noi, ca în ziua postirii să ne dea iertare de cele ce am greşit.

A Născătoarei:

Cu strălucirile tale cele luminoase, Stăpâna lumii cea bună, goneşte întunerecul sufletului meu, şi noaptea păcatului meu, ca să-ţi cânt cu dragoste şi să te fericesc.

Alt Irmos, glasul al 8-lea.

Pentru ce m'ai lepădat

Crucii tale mă închin, Doamne iubitorule de oameni, prin care m'am izbăvit. Şi laud mântuitoarele şi dumnezeeştile patimi, Stăpâne, prin care am scăpat din patimile mele cele cu durere, cuvinte, mutându-mă la vieaţa cea nevătămătoare.

Nădăjduindu-ne în Cruce, lepădăm dela noi înşelăciunea protivnicilor, şi întru dânsa credincioşii întărindu-ne, cunoscuţi ne-am făcut lui Dumnezeu, şi ca nişte miei aleşi de curând născuţi, am băut laptele cel neînşelător.

Slavă, a Treimei.

Pre tatăl şi pre cuvântul şi pre Sfântul Duh, toţi slăvim, întru o fiinţă; cunoştinţă luminată puind, închinăciunea de obşte şi despărţirea dupre feţe, fără amestecare şi fără schimbare.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea marginilor lumii şi bucuria robilor tăi tu eşti, Fecioară curată. Păzeşte, Preacurată, pre cei ce cinstesc chipul tău cu dragoste, şi cu rugăciunitale tale pre noi pre toţi ne mântueşte de cel strein, ca o prea milostivă.

Slavă Tie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Calea ta cea dreaptă, îndrepteaz-o, Doamne, tuturor robilor tăi, celor ce cinstesc cu dragoste nevoinţa postului, şi pre noi ne întăreşte cu îndemnurile cele mai spre bine, învrednicindu-ne împărăţiei tale celei sfinte.

Irmosul:

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa ta...

Cântarea a 6-a. Irmos.

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Postindu-se Răscumpărătorul, ne-a hotărît nouă această vreme curăţitoare de spurcăciunile sufleteşti. Deci să ne apropiem credincioşii cu inimă ferbinte, ca să luăm iertare.

Hristoase, cela ce ai primit suspinul vameşului, şi ai primit plângerea păcătoasei cea din suflet, primeşte ca uniubitor de oameni şi rugăciunile noastre, dăruindu-ne iertare.

Slavă.

Cu rugăciunile propoveduitorilor şi ale proorocilor, ale mucenicilor şi ale apostolilor tăi, ale cuvioşilor, ale arhiereilor şi ale tuturor dreptilor tăi, trimite Hristoase sufletelor noastre iertare de păcate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace singură ai întărit nepufinţa fiinţii omeneşti cu dumnezeeasca naşterea ta, prea Curată, arată-te ajutătoare mie celui ce intru în dumnezeească curgerea postului.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fără de legile „mele, şi dintru adâncul răută„ţilor mă scoate, rogu-mă, căci „către tine am strigat, şi m'ai „auzit, Dumnezeul mântuirii „mele".

După a 6-a Cântare, Condacul sfântului, iar de nu are sfântul cuvânt, zicem Mărturisirea glasului.

Cântarea a 7-a. Irmos.

Cuptorul evreeşti în rouă...

Luminându-se Ilie odinioară cu postul, o sufletel s'a înălţat în căruţă de foc. Acestuia asemănându-te, omoară nestâmpărările cu înfrânarea.

Iată vremea postirii îţi arată lumina mântuirii; nu te lenevi, o suflete al meu! văzând că Dumnezeu rabdă îndelung; ci strigă cu deadinsul: Prea bunule, miluieşte-mă.

Slavă.

Postul întărind pre tinerii, i-a ferit focul nearşi. Ci cu rugăciunile lor Iisuse izbăveşte-mă de focul cel veşnic, cu multă milostivirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti singură ajutătoarea oamenilor, fii nouă, robilor tăi, ajutătoare în vremea postirii; ca întru pocăinţă spre plăcerea ta făcând, să luăm împărăţia cerurilor.

Cântarea 8-a, Irmos.

De șeapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars ne„bunește cinstitorilor de Dumne„zeu. Iar văzându-i pe aceștia „cu putere mai bună mântuiți, „Făcătorului și Izbăvitorului au „strigat: Tineri binecuvântați, „preoți lăudați, popoare prea „înălțați-l întru toți vecii".

Cuptorul pocăinții să-l aprindem cu osârdie, și într'însul să ardem toate desfătările trupului, și să ne rugăm celui bogat întru milă, să nu luăm ispita focului celui ce va să fie, strigând: Preoți binecuvântați, popoarelor prea înălțați-l întru toți vecii.

Vremea postului ce vine, ne va fi nouă îndemn a părăsi tot păcatul. Ci să nu ne plecăm în jos, nici cu lene să alergăm, ca în scurte și în puține zile să spălăm spurcăciunile cele de mulți ani; cu umilința inimii, pre unul Dumnezeul nostru lăudând întru toți vecii.

Cetele Ingerilor, adunarea mucenicilor, sfântul sobor al dumnezeeștilor apostoli, mulțimea cuvioșilor, a arhiereilor și a proorocilor, pre tine te roagă Bunule, prea îndurate, dă pocăință adevărată robilor tăi în vremea postului ce a intrat acum.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, la tine scăpăm, miluește-ne pre noi cu rugăciunea ta cea bună, și fă îndurat nouă, tuturor, pre Fiul tău și Domnul, în vremea postului ce vine acum; spre mântuirea credincioșilor, celor ce te laudă pre tine în toți vecii.

Tripesnețul, glasul al 6-lea. Irmos:

Pentru legile părinteșți....

Nepăzind moștenirea părintească, ne-am robit legii păcatului; dar întinzându-ți palmele tale pre dumnezeeasca cruce, slobozire tuturor ai dăruit printr'însa; pre care cu credință o aducem ție în zilele cele sfinte. Milueste-ne, îndurate, pre noi cei ce te prea înălțăm întru toți vecii.

Cela ce cu Crucea ta ai stricat despărțirea și păretele cel din mijloc al vrajbii, înnoind în marginile lumii pace bogată; dă-ne, Hristoase, să trecem postul ce vine cu pace, noi cei ce te lăudăm pre tine Domnul neîncetat, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Astăzi darul postului, raze de soare revarsă tuturor, curățind mai întâi întunerecul cel din păcat. Deci cei cuprinși de multe feluri de patimi, cu bucurie apropiindu-ne, să primim darul cu dragoste, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu amărăciune culegând cel

întâi zidit în raiu odinioară, mâncarea cea fără socoteală, s'a lepădat, şi osândindu-se s'a alungat din desfătare. Dar pironindu-te tu, Hristoase, cu piroane pre lemn, ai pironit înscrisul cel viclean al păcatului aceluia. Pentru aceea lăudăm milostivirea ta cea multă întru toţi vecii.

Legea postului lepădând, ne-am alunecat în groapa păcatului. Deci trebuia să fie postul de acum, ca săvârşindu-l noi, îndurate, să ne trimiţi nouă dar din cer şi pace bogată, celor ce strigă: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătnarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Fecioară ceea ce eşti celor căzuţi îndreptare, păcătoşilor mijlocitoare, streinilor odihnă, celor întristaţi mângâere, risipeşte Preacurată întristarea sufletului meu, şi te roagă să mi se dea mângâere de sus de la Dumnezeu, mie celui ce-ţi cânt cu osârdie şi te laud întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Ingerii şi cerurile...

Văzându-te firea zidirilor îndurate pironit pe cruce cu trupul, s'a mutat lumina zilei întru întunerec, pământul s'a clătit şi toate s'au cutremurat.

Pe înălţimea crucii împreună ai înălţat firea omenească, şi din dumnezeeasca ta coastă bogăţie de mântuire ai izvorît, Mântuitorule, celor ce se închină cu credinţă prea curatelor tale patimi.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Un Dumnezeu este treimea nemutându-se Tatăl în ipostasul Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere; ci osebite şi d'impreună pre câte trele, o lumină, un Dumnezeu slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Spune cum ai născut pre cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, pre cel împreună cu Duhul sfânt lăudat? Intr'alt chip nu, ci numai precum ştie singur cel ce bine a voit a se naşte dintru tine, în veci.

Slavă Tie, Dumnezeul nostru, slavă Tie.

Primind pocăinţa noastră, ca cela ce eşti bun din fire, izbăveşte-ne, Doamne, de cursele vrăjmaşului, ca cu credinţă şi cu dragoste să lăudăm acum sfântă stăpânirea ta.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântam...

Ingerii şi cerurile, pre cel ce „şeade pre scaunul slavei şi ca „un Dumnezeu este lăudat ne„încetat, bine-l cuvântaţi, lău„daţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Şi se cântă ceea ce eşti mai cinstită.

Cântarea 9-a. Irmos.

Spăimântatu-s'a de aceasta cerul şi marginile pământu„lui s'au minunat; că Dumne-

„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce„rurile. Pentru aceasta, Născă„toare de Dumnezeu, începăto„riilor îngereşti şi omeneşti pre „tine te măresc".

Iată vremea cea luminătoare a venit, ziua cea sfântă a strălucit. Fugi de întunecatele tale patimi, o suflete! şi primeşte razele care te povăţuesc la lumină, bea umilinţa ca nişte vin, veseleşte-te şi urăşte beţia desfătărilor.

Cu adevărat foarte bună este vremea postului, care o ai dat, Hristoase, tuturor credincioşilor spre biruinţa păcatelor, spre iertarea cea de mântuire şi spre primirea darurilor; întru care te rugăm, Mântuitorule, fă-ne părtaşi pre toţi bunătăţilor tale.

Vărsă-ne spre noi, îndurate, milele tale cele bogate, dupre obicciu, dă-ne lacrimi curăţitoare de spurcăciuni, şi gânduri a te iubi pre tine; credinţă şi dragoste curată, pocăinţă din destul, şi apropiere desăvârşit către tine, unule cel mult îndurat.

Dumnezeeasca mulţime a tuturos, îngeri şi cete prea lăudate ale sfinţilor, rugaţi-vă acum cu deadinsul celui bun, să ne întărească pre noi, să alergăm fără împedecare această dumnezeească călătorie a postului, şi purtători de biruinţă să ne facă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Iubitoare de bine Fecioară, ceea ce ai născut pre Mântuitorul cel bun, înbunătăţează-ne Stăpână pre noi cei plini de răutăţile patimilor şi ale gândurilor celor nemăsurate, şi îngreuiaţi cu sarcini de păcate cu anevoie a se purtă. Ca dupre datorie să te slăvim, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Tripesniţul, alt Irmos:

Ne se pricepe toată limba...

Nu se pricepe nici o fire a oamenilor şi a îngerilor să mulţumească milostivirii tale, Făcătorule de bine; că cu trupul de voie pentru noi ai sărăcit, şi pre lemn pentru noi te-ai răstignit, blestem făcându-te ca să ridici blestemul cel dintâi al omenirii.

Luminata zi a postirii a sosit, vino să o întâmpinăm, suflete al meu, cu faţă luminată, cerând dela Stăpânul să ne trimită nouă de sus dar, şi să aflăm dreptate de multe greşeli; ca să nu ne ispitim acolo întru înfricoşata gheenă.

Sosit-a acum sfânta intrare a pocăinţii, luminând sufletele tuturor celor ţinuţi întru întunerecul păcatelor. Pentru aceasta, suflete al meu, abătându-te de la întunecarea saţiului poftelor, sârgueşte-te a află acolo desfătarea cea veşnică.

Pe lemn întinzându-ţi de voie mâinile, toate cele depărtate le-ai adunat, dătătorule de viaţă, şi cu sulița în coastă împungându-te, îndelung răbdătorule, ai îndreptat răutatea ce a răsărit din coastă. Pentru aceasta mulţămind, lăudăm îndurarea ta.

Venind acum purtătorul de lumină post, ne chiamă la masă de nevoinţă. Pentru aceasta şi noi credincioşii cu toţii să primim cu trezvie cinstitul lui pahar cel de lacrimi curăţitor, ca să nu ne ispitim acolo cu lacrămile cele fără tămăduire.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceia ce eşti sprijinitoarea tuturor celor ce nădăjduesc întru tine, şi folositoare neadormită celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, scapă-ne pre noi de gheena cea veşnică, şi de amarele munci care ne aşteaptă; ca dupre datorie să lăudăm măririle tale.

Alt Irmos:

Strein lucru este maicilor...

Ranelor tale ne închinăm, dătătorule de viaţă, prin care neam mântuit din păcatul patimilor; că prin cinstită crucea ta, ne-am cunoscut pecetluiţi spre mântuirea şi apărarea, despre toată cursa vrăjmaşului.

Luminează cu strălucirea crucii tale, cela ce te-ai răstignit de bună voie pentru mântuirea tuturor, sufletele care laudă patimile tale, întru tot îndurate; îndreptează-le şi le povăţueşte spre cărarea vieţii.

Am greşit călcând poruncile tale şi de la începerea dumnezeeştii tale cărări, Mântuitorule, departe ne-am abătut cu neîngrijire, iubitorule de oameni; ci îndurate, chiamă din înşelăciune sufletele noastre.

Slava:

Laudă, cinste şi slavă Treimii se cuvine, ca unei dumnezeiri şi unei împărăţii neamestecată, netăiată. Unei dumnezeiri închinându-ne, că netăiată este cu firea, şi neîncetat se slăveşte.

Şi acum, a Născătoarei.

Milostiveşte-te întru tot îndurate împărate al slavei, pentru rugăciunile prea cinstitei tale Maice, când vei veni să judeci pre robii tăi, ca un milostiv; că întru tine toţi am crezut, şi pre tine Dumnezeu te ştim.

Slavă ţie Dumnezeului nostru, slavă ţie.

Postul cel purtător de lumină acum sosind, urmează a se primi masa nevoinţelor cea pusă înainte. Pentru aceasta dar cu tresvire, şi cu curăţitoare lacrimi, credincioşii să primim acest pahar, ca să ne ispitim acolo cu lacrămile cele nesecate.

Irmosul:

Strein lucru este maicilor fe-

„cioria, streină este şi fecioare- „lor naşterea de fii; iar întru „tine Născătoare de Dumne- „zeu, amândouă s'au rânduit. „Pentru aceasta toate seminţiile „pământului, pre tine neîncetat „te slăvim".

Luminânda. Treimica glasului de trei ori Şi celelalte.

LA STIHOAVNĂ

Cântăm Samoglasnica zilei, glasul al 6-lea.

Mai'nainte de crucea cea mântuitoare, păcatul împărăţind, păgânătatea stăpânind, se fericea desfătarea cea trupească a oamenilor, şi poftele cele trupeşti puţin le defăimau; iar de când s'a petrecut taina crucii, şi s'a stins tirănia drăcească, cu cunoştinţa de Dumnezeu, bunătatea cerurilor petrece pe pământ. Pentru aceasta postul se cinsteşte, înfrânarea străluceşte, rugăciunea se săvârşeşte, şi mărturie este vremea aceasta, care ni s'a dat dela Hristos, Dumnezeu, cel ce s'a răstignit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta. Şi repetim tot aceasta.

Stih: Şi să fie lumina Domnului. Şi Martirica.

Doamne, întru pomenirea sfinţilor tăi toată zidirea prăznueşte: Cerurile se veselesc cu îngerii, şi pământul se bucură cu oamenii. Pentru rugăciunile lor miluieşte-ne pre noi.

Slavă, şi acum, a crucii.

Preacurata, dacă te-a văzut pre cruce răstignit, plângând a strigat ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum rabzi patimă de ocară?

Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului. Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru.

Troparul: In Biserica slavei tale stând...

Doamne miluieşte, de 40 ori.

Preotul:

Cel ce este bine cuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Împărate ceresc... şi facem 3 metanii mari cu rugăciunea cuviosului, părintelui nostru Efrem Sirul:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele... Apoi celelalte închinăciuni

După care, Ceasul întâi după obiceiu, şi după metaniile cele obişnuite, cetim învăţătura cuviosului părintelui nostru, Teodor Studitul; apoi Apolisul.

Intru aceiaş Vineri a brânzei.

Cetim ceasurile cu metanii, precum am arătat Miercuri. La ceasul al şaselea cântăm troparul Profeţiei, glasul al 8-lea.

Dă-ne nouă ajutor celor din necaz, Doamne, şi ne mântueşte pre noi, cela ce te-ai născut din Fecioară, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul 1-iu.

Fie, Doamne, mila ta spre noi precum am nădăjduit întru tine.

Stih: Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine lauda.

Din proorocia Zahariei cetire.
Cap. 8. Stih 7.

Aşa graeşte Domnul, a tot Stăpânitorul: Iată eu voiu mântui pre poporul meu din pământul răsăritului, şi din pământul apusului, şi-i voiu aduce pre dânsul în ţara lui, şi-l voiu aşeza în mijlocul Ierusalimului, şi mi va fi mie popor şi eu voiu fi lui Dumnezeu, întru adevăr şi întru dreptate. Acestea zice Domnul, a-tot stăpânitorul: Să se întărească mâinile voastre cari au zidit în zilele acestea cuvintele acestea din gura proorocilor, din zina dintru care s'a întemeiat casa Domnului, a tot stăpânitorul, şi de când s'a zidit biserica. Pentru ca mai'nainte de zilele acestea plata oamenilor n'a fost spre folos, şi preţ au aveau dobitoacele; şi nici cela ce intra, nici cela ce ieşea nu avea pace de necaz. Şi am trimis pre toţi oamenii, fiecare asupra vecinului său, iar acum nu precum în zilele cele dintâi, voiu face Eu în zilele acestea rămăşiţii poporului acestuia, zice Domnul, atotstăpânitorul; ci voiu face pace, vieţ îşi va da rodul său, şi pământul îşi va da pâinea sa, şi cerul îşi va da roua sa; şi cu sort voiu împărţi rămăşiţii poporului meu toate acestea. Şi va fi, în ce chip aţi fost, blestem între neamuri, casa Iudei şi casa lui Israil; aşa vă voiu mântui pre voi, şi veţi fi întru binecuvântare. Îndrăzniţi şi să se întărească mâinile voastre! Pentru ca aşa zice Domnul, atotstăpânitorul: În ce chip am gândit să vă necăjesc pre voi când m'au mânia pre mine părinţii voştri, zice Domnul, atotstăpânitorul, şi nu mi-a părut rău; aşa am aşezat şi am gândit în zilele acestea, să fac bine Ierusalimului, şi casei Iudei. Îndrăzniţi! Acestea sunt cuvintele care să le faceţi: Grăiţi adevărul fiecare către vecinul său; adevăr şi judecată de pace, şi drept judecaţi în porţile voastre şi nimenea din voi răul vecinului său să nu gândească în inima sa; şi jurământul cel mincinos să nu-l iubiţi; pentru că toate acestea le-am urît, zice Domnul, atotstăpânitorul.

Prochimen, glasul al 3-lea.

Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi; cântaţi, Împăratului nostru, cântaţi.

Stih. Toate neamurile plesniţi cu mâinile.. Şi celelalte toate, precum s'au arătat în Miercurea brânzei.

SĂ SE ŞTIE, ca în Sâmbăta şi Duminecea brânzei, Mineiul nu se cântă; ci slujba sfinţilor ce se vor întâmpla o cântăm la Pavecerniţa mai 'nainte, sau când va vrea mai marele bisericii.

Sâmbătă în săptămâna brânzei

Facem pomenire tuturor cuvioşilor şi de Dumnezeu, purtătorilor părinţi, cei ce au strălucit întru nevoinţă.

VINERI SEARA

Cântăm Venerniţa mai de timpuriu. Dupa Psalmul începător. Catisma:

Caire Domnul când m'am necăjit
La Doamne strigat-am, cântăm Stihirile podobnice, puindu-le pe 6, şi repeţindu-le.
Podobia, glasul al 8-lea: Veniţi toţi credincioşii..

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm cetele cuvioşilor părinţi: Pre Antonie căpetenia, pre luminatul Eftimie; pre fiecare deosebi şi pre toţi împreună, şi vieţile acestora, ca alt raiu al desfătării cu gândul socotindu-le, cu bucurie să strigăm: Aceşti pomi cari i-a sădit Dumnezeul nostru, aceştia înflorind, rodurile vieţii cele nestricăcioase le-au adus lui Hristos, ca să hrănească sufletele noastre. Către cari să strigăm: Fericiţi purtători de Dumnezeu, rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre. De două ori.

Bucură-te, Egipte credincioase, bucură-te, Libie prea cuvioasă, bucură-te, Tebaido aleasă, bucură-te, tot locul şi cetatea şi laturea, care aţi hrănit pre cetăţenii împărăţiei ce-

reşti; şi pre aceştia, cu înfrânarea şi cu ostenelele crescându-i, i-aţi făcut dorirîlor lui Dumnezeu bărbaţi desăvârşiţi. Aceştia, luminători sufletelor noastre s'au arătat; aceştia, cu raza minunilor şi cu semnele faptelor, au strălucit înţelepteşte în toate laturile. Către cari să strigăm: Părinţi prea fericiţi, rugaţi-vă ca să ne mântuim noi!

De două ori.

Cine din pământeni va spune minunatele voastre vieţi, părinţi din toată lumea? Şi ce limbă va povesti sfinţitele întru Duhul nevoinţele şi sudorile voastre? Nevoinţele bunătăţilor, topirea trupului, luptele patimilor cele din privegheri, rugăciuni şi lacrimi. Voi în lume ca nişte îngeri cu adevărat v'aţi arătat; voi înşivă puterile drăceşti desăvârşit le-aţi surpat, făcând minunate şi prea vestite semne. Pentru aceaste rugaţi-vă cu noi, prea fericiţilor, ca să aflăm bucuria cea fără sfârşit.

De două ori.
Slavă, glasul al 6-lea.

Sufletul, cel dupre chipul lui Dumnezeu, ferindu-l nevătămat, şi mintea prin pusnicie punând-o stăpână preste patimile cele pierzătoare, v'aţi urcat cât s'a putut la cea dupre asemănare. Că vitejeşte silindu-vă firea, v'aţi nevoit să supuneţi cel mai rău celui mai bun, şi trupul să-l faceţi rob Duhului. Pentru aceasta sihaştrilor v'aţi arătat înălţime locuitorilor pustiei, celor ce bine se nevoesc ajutători, îndreptători bunătăţilor prea adevăraţi. Şi acum prea cuvioşilor, sfărâmându-se oglinzile, curat vedeţi în ceruri pre sfânta Treime; rugându-vă fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste vă cinstesc pre voi.

Şi acum. a Născătoarei, cea dintâi a glasului, ce va fi de rând la Octoih.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea.

Dumnezeule sprijinitorul meu eşti tu şi mila ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea izbăveşte mă.

Din proorocia lui Zaharia cetire
Cap. 8.

Acestea grăieşte Domnul atotstăpânitorul: Postul al patrulea şi postul al cincilea, şi postul al şaptelea, şi postul al zecilea, vor fi casei lui Iuda spre bucurie şi spre veselie, şi de sărbători voioase. Să vă veseliţi dar şi adevărul şi pacea să o iubiţi. Aceasta zice Domnul atotstăpânitorul: Vor veni încă popoare multe şi cei ce locuesc în cetăţi multe şi locuitorii unei cetăţi se vor aduna la alta cetate zicând: Mergând să mergem să ne rugăm feţei Domnului, şi să căutăm faţa Dumnezeului atotstăpânitorul în Ierusalim: mergi-voiu şi eu. Şi vor veni popoare multe, şi neamuri multe, şi vor căuta faţa Domnului atotstăpânitorul, în Ierusalim, ca să facă milostivă faţa Domnului, atotstăpânitorul. Acestea zice Domnul atotţiitorul: În zilele acelea, apuca-se-vor zece oameni din toate limbile străine, şi se vor apuca de poalele hainei bărbatului Iudeu, zicând: Merge vom cu tine, pentru că am auzit că Dumnezeu cu voi este.

Prochimen, glasul al 6-lea.
(Îl cântăm cu dulce cântare).

Să nădăjduească Israel spre

Domnul, de acum şi până în veac.

Stih: Doamne nu s'a înălţat inima mea, nici s'au mărit ochii mei....
Îndreptează-ne Doamne...

LA STIHOAVNĂ

Stihira Samoglasnica glasul al 2-lea.

Să ne curăţim, fraţilor de toată spurcăciunea trupului şi a sufletului; făcliile sufletelor noastre să le luminăm cu iubirea de săraci, nemâncând unul pre altul cu clevetirea; că a sosit vremea, întru care mirele va veni să răsplătească tuturor dupre fapte. Să intrăm cu Hristos împreună cu fecioarele cele înţelepte, cu glasul acela al tâlharului, strigând către dânsul: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia ta.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei....
Şi iarăş această Stihiră. Apoi Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne...

Mărtirica

Sfinţii mucenici, rugându-se pentru noi şi pre Hristos lăudând, toată înşelăciunea a încetat, şi neamul omenesc prin credinţă se mântueşte.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre voi îndreptătorilor părinţi cuvioşi, vă cinstim; că prin voi pre cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umbla, am cunoscut. Fericiţi sunteţi că lui Hristos aţi slujit, şi a vrăşmaşului aţi biruit puterea; cei ce sunteţi cu îngerii împreună vorbitori, cu dreptii şi cu sfinţii împreună locuitori. Cu cari rugaţi-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: O prea slăvită minune

Bucură-te, odorul curăţiei! Bucură-te, sălăşluirea cea curată a lumii celei fără de materie! Bucură-te, capul mântuirii noastre! Bucură-te, propoveduirea apostolilor! Bucură-te lauda mucenicilor, bucură-te, Preacurată plinire profeţilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană! lumina pustnicilor, şi a sihastrilor şi mântuirea credincioşilor.

Apoi: Acum slobozeşte pre robul Tău...
şi după Sfinte Dumnezeule, zicem troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale, nu depărta mila ta de la noi, ci prin rugăciunile lor în pace îndreptează viaţa noastră.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat; Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-se, şi crucea de voie pentru noi luând; prin care, înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

Tot acestea zicem şi la: Dumnezeu este Domnul, şi la sfârşitul Utreniei. După aceasta, Ectenia: Miluieşte ne pre noi, Dumnezeule... Şi trei metanii mari. Apoi Fie numele Domnului, de trei ori: Bine voi cuvânta pre Domnul; Cade-se să te fericim, şi Apostolul

Și se face masă dupre obiceiu, precum s'a urâtat și în Miercurea brânzei.
La dupa cinare, Canonul morților cel de rând al glasului, fa cimitir.

VEZI De va fi odovania praznicului Intâmpinării în Sâmbăta aceasta, să se caute Tipicul la litera (K)

In Sâmbăta brânzei.

LA UTRENIE

Dupa cei 6 Psalmi, și dupa întâia Stihologie Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca ceu cu taină...

Cu strălucire părinților luminându-ne, și ca într' un raiu vesel acum intrând, din pârâul desfătării să ne îndulcim, vitejiile acestora cu mirare socotindu-le, să urmăm bunătăților lor, Mântuitorului strigând: Cu rugăciunile lor, Dumnezeule, fă-ne pre noi părtași împărăției tale celei cerești.

Slava, a emetica.

Pre începătorul sihastrilor, Pavel, și pre Antonie, înțeleptul, și pre Eftimie, și pre ceilalți părinți, cu un glas să-i lăudăm toți, și pre dânșii să-i rugăm, ca să roage neîncetat pre Hristos pentru noi, cari săvârșim dumnezeească și prea luminată pomenirea lor; slăvind cu cântări pre Mântuitorul și Domnul.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mulțumim ție, pururea, Născătoare de Dumnezeu, și te slăvim curată și ne închinăm ție, lăudând nașterea ta, ceea ce ești plină de daruri, strigând neîncetat: Mântuește-ne pre noi, Fecioară, întru tot milostivă și prea bună, și ne răpește de la înfricoșata pâră a dracilor, în ceasul întrebării; ca să nu ne rușinăm noi robii tăi.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea
Podobie: Fluerile păstorești...

Pre Antonie și pre Eftimie și pre toți ceilalți purtători de Dumnezeu părinți, toți să-i lăudăm cu cântări, prăznuind pomenirea lor; că aceștia se roagă Domnului pentru toată lumea, ca să ne mântuim de blestemul cel de demult, și să scăpăm de muncă.

Cu rugăciunile îngerilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, aleșilor Arhierei și ale tuturor cuvioșilor, trimite milele tale tuturor, Mântuitorule, și pace lumii, și Bisericii liniște dăruește-i; cela ce pentru noi de bună voie ai luat trup din Fecioară.

Slava, alta Sedealna glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca ceu cu taină...

Ca întru o livadă, plină de florile bunătăților, a pusnicilor celor purtători de Dumnezeu, umblând, ne umplem de mirosul cel dulce; că cu nevoințele supărărilor întărindu-se, trupul prin postire și-au supus duhului, ca pre un rob; vieață îngerească pe pământ viețuind;

pentru aceasta slavei s'au învrednicit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunile celor fără de trup ai tăi, Hristoase şi ale Mergătorului înainte, ale apostolilor, proorocilor şi mucenicilor; ale tuturor sfinţilor şi cuvioşilor şi ale bunei Maicii tale, celei neispitită de bărbat, fiind îmblânzit, dă-ne nouă să umblăm întru lumina ta, şi ne învredniceşte să aflăm împărăţia ta, pentru milostivirea îndurărilor tale.

Apoi cetim cuvintele sfântului Efrem pentru părinţii cei ce s'au sfârşit; şi facem trei părţi.

CANOANELE

Al Icramului cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor pe 8.

Să cântam Domnului...

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm împăratului...

Toţi împreună cu cântări duhovniceşti cu un glas să lăudăm pre dumnezeeştii părinţii noştri, cei ce au strălucit întru sihăstrie; pre cari i-au izvodit Egiptul, Tebaida, şi Libia, tot locul, cetatea şi laturea.

Bucură-te, începătorule al sihaştrilor, prea slăvite Antonie, Amoane de Dumnezeu purtătorule, lauda Nitrici, Arsenie îngere, puternicul tăcerii, şi Amona, purtătorule de duh.

Veseleşte-te vasul lui Dumnezeu, cu adevărat, Agatoane cel cu suflet sfinţit, Ahilo şi Amonie, florile pustiului. Anuvie şi Alonie, Amonata şi Antimie, luminaţi mărgăritari ai bunătăţilor.

Sfeşnicile alegerii, astăzi să se laude de noi, Aris şi Apolos cel mare; luminile ascultării, Atre şi Acachie; cu aceştia şi Avvachir, împreună străluceşte ca un luceafăr.

Hotar vieţii celei înalte s'a arătat Avxentie, şi nevoitor al curăţirii, Avramie cel mare; cu cari Afrodisie, stâlp înfrânării, împreună cu Afinodor, se cinstesc.

Străluceşte ca o stea pe cer între sihaştrii, Amonie şi dumnezeescul Anina; luminează împreună cu aceştia şi marele Antioh şi Agapit, cel foarte luminat, şi alţii strălucind împreună cu aceştia.

Cu cântări sfinţite să lăudăm pre marele Atanasie, care luminat a sihăstrit în muntele Atonului, pre luminătorul cel mare a toată lumea; cu ale cărula rugăciuni, toţi să ne mântuim.

Cu vieţile, cele însuflate de Dumnezeu, v'aţi arătat rai Bisericii, cu adevărat, înţelepţilor fericiţi părinţi, toţi dupre nume. Faceţi rugăciuni pentru noi către Domnul, neîncetat.

Veniţi credincioşilor, iubitori

de mucenici, să cinstim pre răbdătorii de chinuri cu cântări preste ani; și cu laude, întru credință, lui Hristos, Dumnezeul nostru, cântând să strigăm: Să cântăm ție unuia Stăpânului.

Slava a Treimii...

Trei fețe, prin sine singure, ipostatice ale unei ființe, laud, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul cel ce s'a născut, și pre Sfântul Duh, o împărăție fără început, o stăpânire și o dumnezeire.

Și acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, prea sfânt locaș, lână de Dumnezeu rourată, izvorule cel pecetluit al apei celei fără de moarte. Păzește Stăpână cetatea ta nebiruită de nici un fel de vrăjmași.

Catavasie:

Cântare să înălțăm popoare „minunatului Dumnezeului „nostru, cel ce a scăpat din robie „pre Israil, care cânta cântare „de biruință și striga: Să cântăm „ție unuia Stăpânului".

Iar a doua Cântare din Psaltire nu o cântam: ci cântăm Pripeala:

Cuvioșilor părinți rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cântarea 2-a. Irmos:

Vedeți, vedeți, că eu sunt „Dumnezeul vostru, care „m'am născut mai'nainte de veci „din Tatăl, și din Fecioară, fără „de bărbat, mai pre urmă m'am „întrupat, și am deslegat păcatul „strămoșului Adam; ca un iubi„tor de oameni.

Acum ne umplem de mireasmă, alergând ca în alt rai al bunătăților sihăstrești, celor sădite de Dumnezeu; care cu postirea și cu lacrimi le-au înflorit, în multe feluri roduri de vieți alese aducând lui Dumnezeu, prea cuvioșii.

Marele Visarion, care viețuind viața pasărilor, ca alt înger; noul Iov, încă și tarele Veniamin, încă și Vitalic luminătorul, care a mântuit pre desfrânata, și dumnezeescul Vitimie, și măritul Vavila, cu aceștia să se laude.

Cu înălțimea vieții, cer te-ai făcut, o Venedicte! și casa înțelepciunii, păstorul Vasian; încă și oare-care, Vasilie, a luat cununa ascultării, că în mormânt de viu locuind, arată nouă lumina ascultării.

Cinste să se dea lui Ghelasie, căci acesta pururea pomenitul a domnit preste patimi. Laudă lui Gherasim, căruia i-a slujit fiara, că, a venit la dânsul pentru săvârșirea bunătăților; slavă și lui Ghermano, părintele, împreună și lui Gaie, înțeleptul, slujitorul lui Hristos.

David, carele este cinstea și lauda Tesalonicului, primitorul de Dumnezeu Daniil, să se laude cel mult întru minuni și cu lucrul și cu cuvântul; Daniil al schitului, Dia și Dalmat, mai marii sihastrilor, întărirea credinții.

Ascultarea cu mult mai buni de cât lumina stelelor, a arătat pre Dometian şi pre Dometie, gânditorii lui Dumnezeu, ca pre doi luminători, luminându-ne pre noi; cu aceştia împreună şi cei nenumiţi, cu cinste să se laude.

Ca o bogăţie neîmputinată este credincioşilor, a cuprinde sicriul cu moaştele celor ce s'au nevoit pentru Domnul, cu bună credinţă! Veniţi, fraţilor, să-i lăudăm ca pre nişte mucenici, luând prin credinţă tămăduiri sufletelor şi trupurilor.

Slavă a Treimii.

Unime, ceea ce eşti prea desăvârşită, prea înalte Dumnezeule, în trei ipostasuri; Părinte, cela ce eşti nenăscut, şi Fiule, unule născut; Duhule cel ce purcezi din Tatăl şi prin Fiul te arăţi; o fire, o fiinţă, o domnie, o împărăţie, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi unum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Singură tu ai adus omenirii naştere streină, singură n-ai luat stricăciuuca cea firească, primind naşterea neasemănată, fără stricăciune. Pentru aceasta credincioşii pre tine curată, ca pre o Născătoare de Dumnezeu, dupre datorie, te prea slăvim.

Catavasie,

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt...

Cântarea a 3-a. Irmos.

Nu este sfânt ca Domnul...

Intr'alt raiu de bunătăţi al minunaţilor părinţi intrând, să gustăm din insufleţita dulceaţă a acestuia, cea pururea dătătoare de vieaţă, cu credinţă lăudându-i pre ei.

Să se cinstească Eftimie, steaua cea prea luminoasă, luccafărul Eladei, Efrem cel de Dumnezeu însuflat, cu Evloghie, cel foarte luminos, cari au strălucit la marginile lumii, cu faptele şi cu minunile.

Să se laude cu cântări minunatul Zosima şi Zaharia, prea cinstitul, şi Zinon şi Zoil; Isaia cel mare, şi Ilie cel slăvit, cu aceştia să se cinstească.

Laud pre măritul Teodor al Fermiei, şi pre Ennat prea lăudatul, cu cari dimpreună vestesc şi pre Teodul cu Teona; cinstesc pre minunatul şi marele Teodosie.

Lăudat să fie Teoctist, păstorul cel prea ales, şi înaltul la gând Talasie. Marele Teodor, ce s'a numit Sicheotul, care s'a arătat mare pre pământ cu semnele şi cu minunile.

Alte stele răsar iarăş prea luminoase, colibaşul Ioan, împreună cu cei trei din scară, purtători de lumină, şi cu alţii mai mulţi, cari cu laudă au strălucit.

Să cinstim, cu cântări şi cu versuri duhovniceşti, noi cei ce ne-am adunat, iubitori de prăznuire, prea cinstita şi cea de

preste ani pomenirea mucenicilor; că pururea se roagă lui Hristos pentru neamul nostru.

Slavă. a Treimii.

Treime de o ființă și unime, prea înaltă Dumnezeire, ceea ce unimea o ai cu despărțire, iar firea nedespărțită, ca feţele; unește-ne pre noi întru o voie a poruncilor tale.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Corf, făcut de Dumnezeu, mai 'nainte te-a însemnat Moisi, care acoperia cu serafimii sfintele sfintelor, închipuind mai'nainte, Fecioară, a ta curată naștere, din care era să se hrănească Hristos dupre trup.

Catavasie.

Nu este sfânt, ca Domnul, și „nu este drept ca Dumnezeul „nostru, pre care îl laudă toată „făptura; și nu este drept afară „de tine, Doamne.

Sedeahna, glasul al 4-lea.
Podobie: De grabă ce întâmpină pre noi...

Hristos, soarele dreptății, v'a trimis pre voi sfinților, ca pre niște raze, să luminați pământul; pentru aceasta luminați sufletul meu, cel întunecat întru răutate, prin dumnezeeștile voastre rugăciuni, cu dumnezeească lumina cunoștinții de Dumnezeu, cei ce sunteți de Dumnezeu fericiți.

Alta, glasul al 8-lea.
Podobia: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Blândețele și curăția lui Antonie, mărirea și minunile lui Eftimie, prostimea și tăcerea lui Pavel, lui Arsenie și lauda lui Teoctist, și cetele tuturor celorlalți cuvioși, credincioșii să-i slăvim și să-i lăudăm cu cântări; cu cari împreună și cu fecioara, Evpraxia, să o lăudăm, cu toate femeile cele de Dumnezeu înțelepțite; și cu un glas să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greșeli, celor ce cinstesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă asemenea.

Legăturile patimilor rupându-le, v'ați lipit de dragostea bunătăților, și v'ați îmbrăcat întru Hristos, cu slava cea mai pre sus de lume, aflând odihnă în ostenelele voastre, și cu nevoințele înfrânării dobândind viața cea de sus. Pentru aceasta dupre vrednicie vă bucurați, împreună cu puterile cele de sus, stând și veselindu-vă înaintea lui Dumnezeu, întru cântare. Purtătorilor de Dumnezeu, părinți ai noștri, cereți iertare greșelilor, celor ce serbează cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

In noroiul păcatelor m'am împlântat, și nu este întru mine stare. Rău m'a înecat viforul greșelilor mele. Ci ca ceea ce ai născut pre Cuvântul cel unul iubitor de oameni, caută rogu-

mă spre mine, robul tău. Mântuieşte-mă de păcat şi de patimile cele vătămătoare de suflet, şi de toată răutatea vrăjmaşului Stăpână; ca să cânt veselindumă: Roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să-mi dea iertare de greşeli, că pre tine te am nădejde, cu robul tău.

Cântarea 4-a, Irmos.

Vrând să te întrupezi, Cuvinte...

Luminătorul în lume arătat este dumnezeescul Ilarion, munte cunoscător marele Iustin; cu cari şi Ierax să se cinstească, şi Ivistion cu Iosif, vitejii cei aleşi.

Ieremia încă a strălucit în vieaţă, şi Ishirion s'a arătat cu mare tărie. Cu cari străluceşte Carion, Copris, Castor şi Casian cel prea frumos.

Mă minunez de vorba cea blândă a lui Calist, laud facerile de bine ale lui Laurentie, şi vestesc fapta cea bună a lui Loghin, şi lui Lot îi cinstesc bunătăţile.

Pre Leontie adâncul teologiei laud, şi slăvesc pre Macsim nocanul învăţăturilor; mă fălesc cu Marchian, şi laud pre Marco cel supus şi ascultător de Dumnezeu.

Cinstea bunătăţilor Macarie cel mare, şi Politic odorul evseviei se proclamă; cu aceştia şi Marco cel foarte lăudat, şi cu Dalmatoiu, arapul Moisi.

Măresc nevoinţele lui Martinian şi ale lui Malhu, şi umblete cele pentru curăţia şi faptele bune ale lui Marchel, mai marele păstorilor; cinstesc şi pre Milli, învietorul morţilor.

Mucenici ai lui Hristos, aduceţi rugăciuni neîncetate Făcătorului şi Zidítorului pentru pacea lumii şi pentru cei ce cinstesc pomenirea voastră cu cântări.

Slavă, a Treimii.

Minune se vede că dumnezeirea este una şi trei, toată în trei feţe fără despărţire, că Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, dăm închinăciune întru o fire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu cea desfătată; bucură-te, sicriul legii celei nouă; bucură-te, năstrapă din care s'a dat tuturor oamenilor mana cea cerească.

Catavasie.

Vrând să te întrupezi Cu„vinte din muntele cel umbros, „din singură Născătoarea de „Dumnezeu, profetul a cuno„scut cu vedere dumnezeească, „şi cu frică a slăvit puterea ta".

Cântarea 5-a. Irmos.

Din negura patimilor...

Veniţi să vedem florile cele pururea vii ale raiului celui din Édem, cele odrăslite de Dumnezeu, nevoinţele părinţi-

lor, a cărora singur lucrător este Domnul.

Cu izvoarele cuvintelor lui Nil se adapă tot sufletul cel înțelegător; cu sfintele vieți a lui Navcratie și a lui Nicon se luminează, și Natanail cu Nisthenor îl înfrumusețează.

Xenofont cu fiii săi întru bunătăți strălucind, ne luminează, și marele Orsisie, iar mai ales Onufrie; dar pre Pimen, cine din oameni îl va lăuda dupre cuviință?

Panvo și cu fapta și cu cuvântul să se fericească dupre vrednicie ca un înalt, și Puplie măritul, cel ce oprește dracii, să se laude, și întocma cu el și luminatul Pinufrie.

Dupre vrednică datorie să se cinstească Pafnutie cu adevărat prea măritul, Pior, Patermutie, Pavel prostul, Pitirun cel mare și Exarhul părinților.

Luminat să se laude luminătorul luminătorilor Pahomie, Palamon împreună pătimitorul, dumnezeescul Petronie; și împreună cu aceștia să se laude Passarion cu cântări dumnezeești.

Slavă, a Treimii....

De și dupre fire dumnezeirea, este una, dupre fețe însă este întreită; întru care ne-am botezat și întru care credem, Tatăl, Cuvântul și Duhul cel de o ființă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată, ceea ce ai născut prin cuvânt pre Cuvântul, mai presus de cuvânt, pre Acela rugându-l nu înceta, roagă-te-mu-ne, să se mântuească pururea din primejdii turma ta.

Catavasia.

Din negura patimilor, ca din „tr'o noapte prea adâncă, mân„tuindu-mă, învrednicește-mă „să mănece duhul meu, ro„gu-mă, la lumina zilei porun„cilor tale, Hristoase“ .

Cântarea 6-a, Irmos:

Pre tine cel cuprins...

Minunați sunt prea cinstiții părinții noștri, ale cărora le sunt dumnezeeștile nevoințe, ale cărora luptele, ale cărora tămăduirile; că cine mai mult de cât aceștia au arătat tăria minunilor.

Ravula cel minunat, Ruf împreună, și Sisoiu cel întocmai cu îngerii, să se laude; cu cari și dumnezeescul Erid și Siluan.

Cer cu patru luminători s'a arătat pre pământ, această de două ori îndoită, cu acelaș nume numirea Simconilor, din cari trei sunt stâlpnici, și unul cel nebun pentru Hristos.

Prin mijlocul stelelor ca soarele au strălucit acela, cărora era povățuitor sfințitul Sava; cu care strălucește Sarapion, și Silvan cu faptele.

Sarmat și Timoteiu, și Titoiu

împreună cu Iperehie, şi Farmutie, Foca, Hariton, Herimon, Psoe şi înţeleptul Or, să se laude.

Sfântă şi lăudată mulţimea părinţilor, cea amintită şi cea nenumită, scapă de primejdii pre cei ce săvârşesc pomenirile voastre cu dragoste.

Slavă, a Treimii:

Pre tine, Treimea cea mai pre sus de toată stăpânirea, şi Dumnezeească unime, lumină şi lumini, te laud, vieaţă şi vieţi, minte, pre Cuvântul şi pre Duhul Sfânt, un Dumnezeu întreit, sfânt.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iessee, strămoşule, saltă, că din rădăcina ta, din curata Fecioară, a răsărit floarea vieţii, Hristos Dumnezeu, cel ce a mântuit lumea.

Catavasie.

Pre mine cel cuprins de multe „greşeli, care cad la îndurările „tale, primeşte-mă, iubitorule „de oameni, Doamne, ca pre „proorocul, şi mă mântueşte".

Condacul, glasul al 8-lea.

Prosomia: Ca nişte pârga a firii...

Ca pre nişte propoveduitori ai bunei credinţe, şi înfrânători ai păgânătăţii, ai luminat, Doamne, adunarea purtătorilor de Dumnezeu, cari partea cea de subt soare o au strălucit. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârşit, pre cei ce te slăvesc pre tine şi te laudă, păzeşte-i, ca să-ţi cânte ţie, aliluia.

Icos:

La cele frumoase ale vieţii m'am uitat, văzând cu gândurile cele ce se fac, socotind cele de întristare ale lor, am plâns vieaţa oamenilor, şi numai pre voi v'am fericit, cari aţi ales partea cea bună, adecă a pătimi cu Hristos şi a petrece împreună cu dânsul, şi a cânta împreună cu profetul David, aliluia.

Şi cetim la Prolog. Apoi

SINAXAR

IN SÂMBĂTA BRÂNZEI

Stih:

Sufletele drepţilor sunt întru pomenire.
Pentru aceea le facem sfinte pomeniri.

Întru aceasta zi facem pomenire tuturor sfinţilor, atât a bărbaţilor, cât şi femeilor, cari au strălucit întru gândirea de Dumnezeu, şi întru învăţătura lucrurilor celor dumnezeeşti. Pentrucă purtătorii de Dumnezeu părinţi învăţându-ne pre noi pre uşor prin sărbătorile ce au trecut, şi vestindu-ne să ne gătim şi să ne îmbrăcăm spre alergarea postului; aducându-ne aminte să ne depărtăm de la desmierdăciuni şi de la mâncarea fără de măsură; punându-ne înainte din destul groaza judecătorului ce vine; şi încă acum vrând, ca mai înainte să ne curăţim, prin săptămâna brânzei, cu pas, precum se cădea cu cuviinţă şi cu bună socoteală, şi două posturi în mijlocul ei, adică Miercuri şi Vineri; ca să ne deştepte, şi să ne îndemne cu încetul spre postul acare; iată că prin aceasta înaintea aceasta încă şi pre toţi acei bărbaţi şi femei cari au vieţuit bine şi cu temere de Dumnezeu prin multe ostenele şi nevoinţe, ca prin amintirea lor şi a luptelor lor, să ne facă pre noi mai plecaţi, şi mai gata a veni la locul nevoinţelor. Şi având vieţile acelora ca o oglindă, ca o povaţă, dobândind de la

dânșii ajutor de armă și întărire, să ne putem întrarma spre luptele cele sufletești. Socotind aceasta întru noi, că și ei au avut tot aceeași împărtășire a firii noastre. Ca precum Voevozii rânduindu-și oștile, și stând în frunte întoarnă și întăresc oastea cu cuvinte, și cu aducerea aminte, și cu pildele bărbaților celor de demult, cari cu vrednicie au fost Voevozi, și vitejește au stătut împotriva nepriatenului; și de acolo, luând ei îndrăzneală și îndemnare cu nădejde de biruință, merg cu toată inima asupra nepriatenului, și se lovesc cu dânsul. Așa înțelepțește și cu bună socoteală fac acum și purtătorii de Dumnezeu părinți; că îndemnând partea bărbătească și femeiască spre luptele sufletești printr'acele fețe de oameni, cari cu temere de Dumnezeu au viețuit, îi îndeamnă așa spre curgerea postului; ca privind noi la viața bună și grea a acelora, ca la o pildă și chip luminos, să putem face multe feluri de bunătăți, fiecare dupre putere. Și mai întâi, să avem dragoste și să ne depărtăm cu mintea de la lucrări și fapte necuvioase; și încă întru acest post să ne depărtăm nu numai dela mâncări, ci de la neînfrânarea limbii, și de la mânie, și de la vederea nerușinică, și cu un cuvânt de la tot răul. Pentru această pricină sfinții părinți au așezat aicea pomenirea tuturor sfințiilor acelora, cari prin post și prin alte fapte bune au făcut cele plăcute lui Hristos Dumnezeu, și i-au slujit Lui punându-i pre aceia înaintea noastră, și îndemnându-ne prin pilda lor spre sporirea bunătăților, și spre întrarmarea cea vitejească asupra poftelor și asupra dracilor: dându-ne a înțelege că de vom face și noi asemenea acelora, nimica nu ne va împiedeca și pre noi a plini toate acelea ce au plinit și ei, și a ne învrednici de aceaș cinste; mai ales că și ei au avut tot o fire cu noi.

Pentru săptămâna lăsatului de brânză spun unii, că o a așezat împăratul Eraclie, care oștindu-se împotriva lui Hozroi și a Perșilor șease ani, a făgăduit lui Dumnezeu că de-l va birui, să schimbe acea săptămână din carne cum era, și să o pue între post și între dulce precum a și urmat. Mai de crezut este însă că această săptămână o a pus sfinții părinți ca o trecere treptată către postul deplin: ca nu de odată, ci cu încetul să luăm frâul postului, și să ni-l impunem spre binele și mântuirea noastră. Pentru rugăciunile tuturor sfințiilor Tăi, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai răcorit pre tineri...

Veniți să aducem cântări dupre datorie femeilor, celor ce au viețuit cu cuviință și întocmai cu îngerii, și să strigăm: Pentru ale acelora rugăciuni, Dumnezeule, mântuește-ne pre noi pre toți.

Purtătoarea de Hristos Vriena, cu dumnezeeasca Fevronia să se cinstească, și Tomaida cu Ieria și Platonida să se laude cu credință; împreună cu acestea și Melantia.

Laudă fie Evpraxiilor celor cu minte îngerească, și celor două Teodore; Anastasiilor celor prea fericite mărire și laudă ne încetată, care au servit minunat lui Dumnezeu.

Maria Egipteanca a fost ca o lumină în lume, și cel ce s'a numit Marin, stea lumii s'a arătat, și Evfrosina ca un soare strălucind cu bunătățile.

Luminoasă ca focul a fost Teodula întru viață, și a strălucit întru pustnicie Iulita, și împreună cu acestea luminează întru fapte prea fericita Isidora.

Cugetătoare de cele cerești Marina acum să se cinstească cu Matrona cea mare; Singlitichia și Sarra, cu Iusta întru cântări, ca niște înțelepte să se laude.

Pelaghia, îngerul Domnului; Taisia, sfeșnicul pocăinții; și ori care alta din femeile, ce au strălucit în sihăstrii, să se laude.

Slavă, a Treimii.

Tatălui, împreună și Fiului, și Sfântului Duh, cu un gând

ne închinăm, şi mărindu-l cu credinţă, strigăm: Slavă ţie Treime, unime, Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, carea ai născut pre Mântuitorul lumii şi Stăpânul, pre acela roagă-l, pururea să miluească sufletele noastre.

Catavasie:

Cela ce ai răcorit pre tineri „în cuptor şi ai păzit pre aceea „ce te-a născut, Fecioară după „naştere, bine eşti cuvântat „Doamne, Dumnezeul părinţilor „noştri".

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cela ce s'a preaslavit...

Pre păstorii şi pre înţelepţii dascăli; pre arhiereii bisericii lui Hristos, şi pre cuvioşi, toţi să-i lăudăm, pre Domnul lăudându-l şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Dupre datorie Vasile cel mare, şi acesta cel dupre adevăr mult nevoitorul Atanasie să se laude întru cântări, cu Grigorie cel mai ales de cât toţi în teologie.

Pre Ioan cel cu gura de aur şi pre Kiril, stâlpii cei de Dumnezeu înţelepţiţi, să-i lăudăm; asemenea şi pre Isichie, alt teolog, şi pre dumnezeescul Meletie, grăitorul de cele dumnezeeşti.

Grigore ale Nisiarilor, şi ceilalţi doi făcători de minuni părinţi, şi înţeleptul întru cele dumnezeeşti Epifanie, împreună cu Amfilohie, luminatul luminător, să se laude în veci.

Pre Mitrofan, lauda preoţilor, cu Nectarie, cu Attic şi cu Ghenadie, împreună şi pre Anatolie să lăudăm, pre strălucitorii cei vii, împreună cu Evsevie şi cu Proclu prea înţelepţii.

Pre Nicolae, sfinţitul propoveduitor pre Sofronie cel adevărat cu limba de miere, şi pre Evlavie laud, şi pre Diadoh, împreună cu Evstaţie şi cu Iuvenalie, căpeteniile părinţilor.

A Treimii

Binecuvântăm pre Tatal...

Ca pre o unime în fiinţă te laud, ca pre o Treime în feţe te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhuie; stăpânirea cea fără început a împărăţiei tale o slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu, munte a lui Dumnezeu te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, întru care Hristos locuind, dumnezeeşti locaşuri a făcut pre cei ce cântă: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Catavasie.

Să laudam, bine să cuvântam...

Pre Domnul, cel ce s'a preaslăvit în muntele cel sfânt, şi

„a arătat lui Moisi în rug taina „pururea Fecioarei prin foc, lă„udați-l și-l prea înălțați în„tru toți vecii".

Și cântăm.

Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos.

Născutei pururea Fecioarei..

Cine va spune îndrăzneala lui Ambrosie, și înțelepciunea lui Ierotei, cum o va povesti? Dar tăria cea pentru credința a Alexandrilor de Dumnezeu înțelepților părinți?

Fedim dumnezeescul, Spiridon purtătorul de Dumnezeu, cu Antipatru, cu Pamvo, Palladie și Nonn, dimpreună cu Ieronim și cu Ghermano prea cinstitul, ca niște luminători dumnezeești să se laude.

Dionisie, cel avut în cele dumnezeești, să se cinstească ca un tăinuitor al celor cerești; asemenea Climent, mult pătimitorul, Flavian și Pavel cel mare, vestitorii mărturisirii.

Mihail al Sinadelor împreună cu Tarasie; Nichifor iarăș cu Teodor cel foarte minunat și Teofan cel cu nume adevărat sfințit, să se laude, ca apărători icoanelor lui Hristos.

Petru și Ignatie purtătorii de Dumnezeu, ca niște adevărați Apostoli ai lui Hristos și sfințiți nevoitori, să se laude împreună cu Policarp și cu Chiprian, martirii Mântuitorului.

Prea cuvioșii părinți și arhiereii ai Domnului, împreună cu sfinții mucenici și cu sfintele femei, toți cei numiți și cei nenumiți, rugați-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Treimii.

Unule în treime Dumnezeule, slavă ție neîncetat, că de și este Dumnezeu fiecare față, dar unul ești în ființă Tatăl, Fiul și Duhul, cu cele trei luminate osebiri.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rug aprins cu foc și nearzând a văzut Moisi mai 'nainte în muntele Sinai, pântecele tău Fecioară cel primitor de Dumnezeu, care a primit focul cel neperitor.

Catavasie.

Nașterea pururea Fecioarei „ce s'a arătat legiuitorului mai „'nainte prin foc și prin rug, „spre mântuirea noastră a cre„dincioșilor, cu cântări fără tă„cere să o slăvim".

LUMINÂNDA

Podobie: Femei auziți..

Mulțimea cuvioșilor părinți, cari v'ați lepădat de lume, și crucea ați ridicat împreună cu cetele mucenicilor, împreunarea Arhiereilor, și adunarea femeilor, luminați-ne ca să lăudăm dupre vrednicie prea luminată pomenirea voastră.

Slava, Și acum, alta Podobie:

Cu Apostolii să ne sfim..

Pre purtătorii de Dumnezeu

părinţi, carî au strălucit în sihăstrie, şi pre ierarhî împreună şi pre cuvioasele femei, şi cetele sfinţilor mucenicî, cu cântări luminat să-i lăudăm, ca să ne sfinţim; şi cu rugăciunile lor, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, lesne să săvârşim călătoria postului

LA LĂUDĂRI

Punem Stihiri patru, şi cântăm Stihirile Glasul al 8-lea.

Podobie: În raiul cel din Edem.

Mulţimea părinţilor, carî au sihăstrit cu cuviinţă, toţi credincioşii cu cântări să o lăudăm. Şi pre Ierarhii lui Hristos să-i cinstim întru laude, cu un dumnezeesc cuget, şi cu un suflet, fraţilor; că întru ajunare au vieţuit, şi întru post curat, şi cu Evanghelia lui Hristos ne-au luminat. Cu carî dimpreună să lăudăm şi pre purtătoarele de Dumnezeu şi luminatele femei, vieţii lor din suflet râvnind cu dumnezeească cuviinţă, ca să aflăm acolo iertarea greşelilor.

Pre cei ce luminat au strălucit în sihăstrie, şi cu cuviinţă au vieţuit, să-i lăudăm cu prea mărire, fraţilor; ca pre cei ce au vieţuit bine şi la vieaţa veşnică cu bună credinţă s'au mutat bucurându-se. Şi la odihna cea neperitoare şi fericită, care este acolo, prin bunătăţi şi prin curăţie drept au alergat. Deci dupre vrednicia lor să-i cinstim, ca să aflăm milă de la Dumnezeu prin rugăciunea lor, şi veşnică mărire şi bucurie; şi să scăpăm acolo de muncile cele neîmblânzite.

Ceata tuturor ierarhilor, adunarea dreptţilor şi a sihaştrilor, şi a cuvioaselor femei, carî aţi vieţuit cu bună credinţă, milostivindu-vă dupre dar, rugaţi pre singur cel bun, prea îndelungatul Domn, să ne miluească şi pre noi. Şi de osânda cea de acolo, cu rugăciunile voastre, înţelepţilor, să ne mântuim toţi; şi întru desfătarea ce va să fie să ne îndulcim fără sfârşit în veci, bucurându-ne şi noi, şi neîncetată cântare strigând dătătorului de vieaţă.

Cuvioasă prăznuire lui Dumnezeu astăzi credincioşii să prăznuim, întru pomenirea din destul a sfinţilor arhierei şi a sihastrilor; a sfinţilor mucenicî, şi a cuvioaselor şi bine credincioaselor femei. Că cele stricăcioase şi trecătoare le-au defăimat cu adevărat, şi ca nişte păianjeni şi gunoaie le-au socotit; ca să dobândească pre Hristos şi împărăţia lui, şi dumnezeeştile acelea bunătăţi, care ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit cândva. Cu ale cărora rugăciuni, Dumnezeule, scoate din stricăciune sufletele noastre.

Stavii, glasul al 6-lea.

Cuvioşilor părinţi! în tot pământul a ieşit vestirea lucrărilor

voastre, prin care în cer ați aflat plata ostenelilor voastre; risipit-ați taberile dracilor, ajunsați la cetele îngerilor, a cărora vieață fără prihană ați râvnit; și acum îndrăzneală având către Domnul, cereți pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; pre tine te rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu cuvioșii părinți și cu toți sfinții, să se miluească sufletele noastre.

Doxologia cea mare, Ecteniile, Apolisul și Ceasul 1-iu.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul părinților. Cântarea a 3-a și a 6-a, pe opt.

Apostolul zilei, din cartea cea către Romani: Fraților, pacea să o iubim; și altul al părinților, din cea către Galateni:

Fraților, roada Duhului este dragostea...

Evanghelia de la Matei:

Zis-a Domnul. Toați aminte milostenia voastră...

Și alta Evanghelie a cuvioșilor, tot de la Matei:

Zis-a Domnul, toate ... sunt date mie de la Tatăl meu...

Chinonicul:

Bucurați-vă dreptii intru Domnul...

De se va întâmpla prazaicul Intâmpinării în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Să se caute Tipic la sfârșitul cărții, la F fiera L.

De se va întâmpla aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan înainte-mergătorul intru această Sâmbătă a lăsatului brânzei:

Să se caute tipic la sfârșitul cărții, la litera M.

Cade-se a ști.

Că de la Duminica Vameșului și a Fariseului se citește Apostolul și Evanghelia în Sâmbete, mai mainte ale Sâmbetei de rând, apoi ale Sfântului; până la Duminica tuturor sfinților.

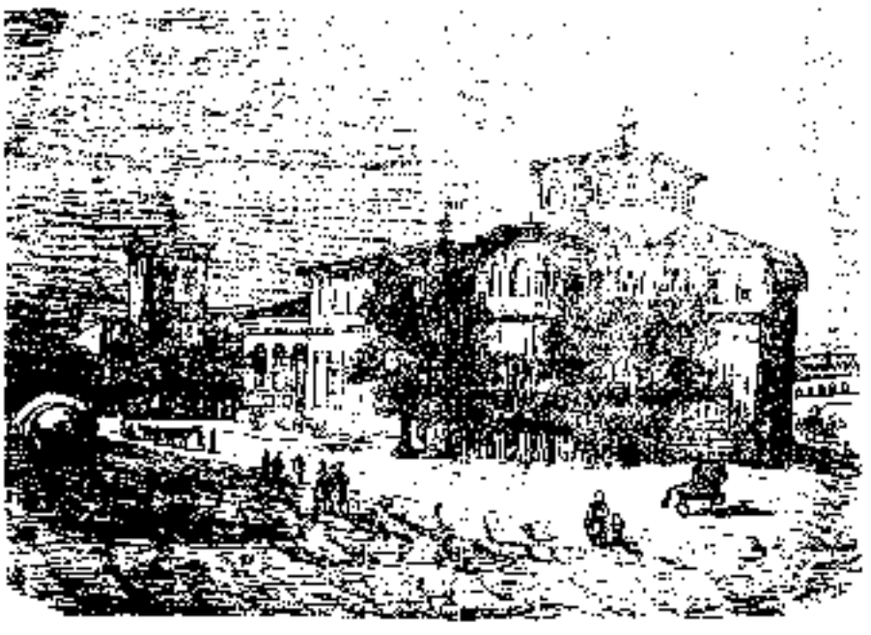

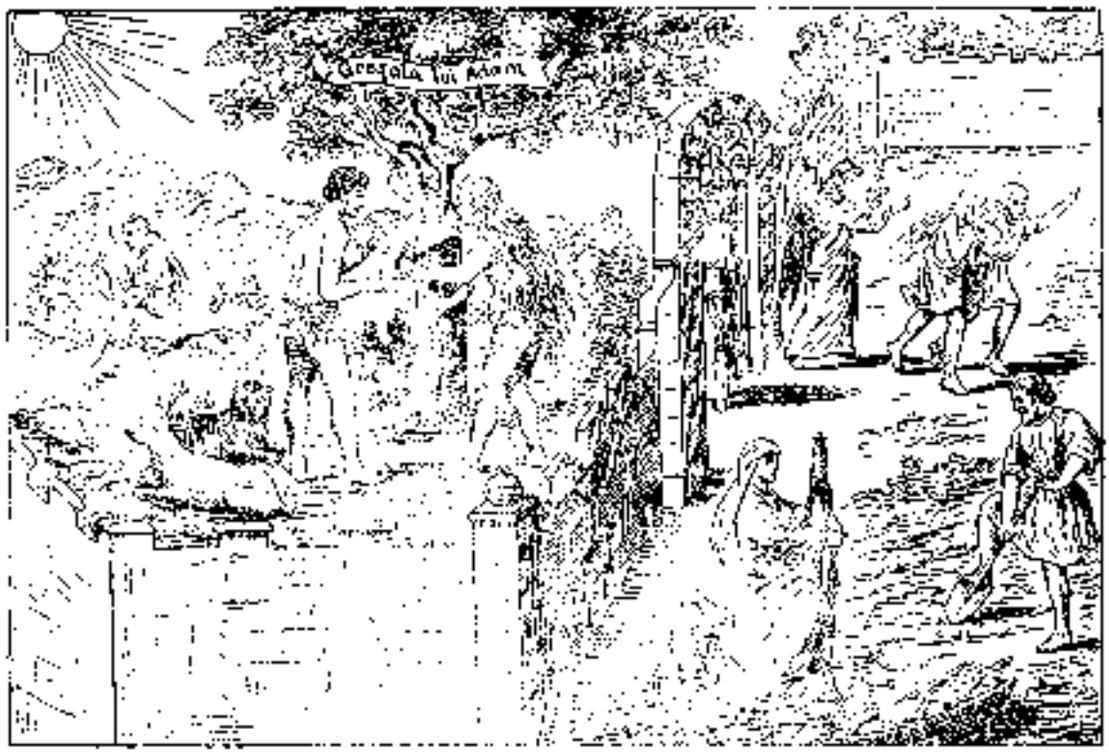

ÎN DUMINICA

LĂSATULUI DE BRÂNZĂ

IZGONIREA LUI ADAM DIN RAI

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia mare, după Psalmul cel obișnuit cetim: Fericit bărbatul. Catisma toată. La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, și cântăm trei Stihiri din Octoih ale Învierii, trei ale lui Anatolie, și patru ale Triodului. Glasul al 6-lea, Podobie: Toată nădejdea...

Făcătorul meu Domnul, luând țărână din pământ, și însuflețindu-mă cu suflare de viață, m'a înviat și m'a cinstit a fi stăpânitor pre pământ tuturor celor văzute, și locuitor împreună cu Îngerii. Iar satana, înșelătorul, lucrând cu șarpele, ca cu o unealtă m'a amăgit prin mâncare, și de mărirea lui Dumnezeu m'a osebit, și m'a dat morții celei mai de desubt în pământ. Ci tu ca un stăpân și îndurat, iarăș mă chiamă.

De veșmântul cel de Dumnezeu țesut, m'am desbrăcat eu, ticălosul, prin sfatul vrăjmașului, neascultând porunca ta cea dumnezeească, Doamne! Și m'am îmbrăcat acum cu frunze de smochin, și cu haine de piele; căci m'am osândit a mânca prin sudori pâine cu muncă; și pă-

mântul s'a blestemat să-mi rodească spini şi pălămidă. Ci tu, cel ce te-ai întrupat din Fecioară în anii cei de apoi, chemându-mă, iarăş mă bagă în rai.

Raiule prea cinstite, podoaba cea prea frumoasă, locaşul cel de Dumnezeu zidit, veselia cea nesfârşită şi desfătarea, slăvirea dreptilor, frumuseţea profeţilor şi sălăşluirea sfinţilor, cu sunetul frunzelor tale, roagă pre Ziditorul tuturor, să-mi deschidă uşile care cu neascultarea le-am închis; şi să mă învrednicesc a mă împărtăşi pomului vieţii şi bucuriei, cu care mai-'nainte întru tine m'am desfătat.

Adam s'a scos din rai pentru neascultare, şi din desfătare s'a lepădat, de vorbele femeiei amăgindu-se, şi gol a şezut în preajma locului, vai mie! tânguindu-se. Deci să ne sârguim toţi să primim vremea postului supuindu-ne evangheliceştilor rânduieli; ca printr'însele făcându-ne plăcuţi lui Hristos, să dobândim iarăş sălăşluirea raiului.

Slavă, glasul al 8-lea.

Şezut-a Adam în preajma raiului, şi de goliciunea sa plângând se tânguia: Vai mie! celui ce m'am supus înşelăciunii celei viclene, şi m'am furat, şi de mărire m'am depărtat. Vai mie! celui desbrăcat de nevinovăţie şi lăsat în sărăcie. Ci, o raiule! De acum nu mă voiu mai desfăta întru dulceaţa ta. Nu voiu mai vedea pre Domnul şi Dumnezeul şi Ziditorul meu; căci în pământ voiu merge, din carele m'am şi luat. Milostive îndurate, strig către tine: Miluieştemă pre mine, cel ce am căzut.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.
A glasului ce va fi de rând.
Vohod: Lumină lină...
Prochimen: Domnul a împărăţit...

LA LITIE.

Dupre obicetu, Stihira Hramului.
Slavă, glasul al 6-lea.

Soarele razele şi-a ascuns, luna cu stelele în sânge s'au schimbat, munţii s'au înfricoşat, dealurile s'au cutremurat, când s'a închis raiul ieşind Adam cu mâinile bătându-şi faţa şi zicând: Milostive, miluieşte-mă pre mine cel ce am căzut.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu taină le lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie: că te-ai arătat scaun al marelui Impărat, cort prea sfânt mai desfătat de cât cerurile, căruţă de heruvimi, şi mai presus de cât serafimii, cămară a măririi; că din tine a ieşit întrupându-se Dumnezeul tuturor. Pre acela roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

STIHOAVNA OCTOIHULUI

Slava, glasul al 6-lea.

Scosu-s'a Adam din rai pentru mâncare; pentru aceasta şi şezând în preajma lui, plângea

tânguindu-se, şi cu glas de umilinţă zicea: Vai mie! ce am pătimit eu ticălosul. O poruncă am călcat a Stăpânului meu, şi de tot binele m'am lipsit. Raiule prea sfinte, cel ce eşti pentru mine sădit şi pentru Eva încuiat, roagă pre cela ce te-a făcut pre tine şi pre mine m'a zidit, ca să mă satur de florile tale. Pentru aceasta şi Mântuitorul către dânsul a zis: Zidirea mea nu voiu să piară, ci voiu să se mântuească, şi la cunoşiinţa adevărului să vină. Că pre cel ce vine la mine nu-l voiu goni afară.

Stihos, Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Făcătorul şi Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l-a scăpat. Pentru aceasta ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te! Bucurăte Stăpână, folositoarea, şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozeşte pre robul tău...
După Sfinte Dumnezeule. Troparul.
Născătoare de Dumnezeu. de trei ori.
Şi cealaltă urmare a Privegherii,
iară de nu este Priveghere, Troparul Invierii şi a Născătoarei de Dumnezeu.

VEZI. Iar slujba sfântului dela Minei se cântă la Pavecerniţă.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii de două ori, şi a Născătoarei. Obişnuitele Stihologii. şi Polileul. precum s'a arătat în Duminica Fiului celui risipitor. Şi începem a ceti cartea, cea a şase zile. a lui Ioan Gură de aur.

Apoi. Bine eşti cuvântat Doamne. şi Antifoanele glasului.
Toată suflarea. şi Evanghelia Utreniei cea de rând.
Învierea lui Hristos văzând. Psalmul 50.

Slavă, glasul al 8-lea.
Uşile pocăinţii deschide-mi mie...
Şi acum. În cărările mântuirii...

Apoi Stih, glasul al 6-lea.
Miluieşte-mă Dumnezeule...
Şi La mulţimea îndurărilor mele...
Caută-le înapoi, pagina 5.

CANONUL ÎNVIERII.

Din Octoih, al crucii învierii. şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 8. Şi în Triod pe 6.
Facerea lui Cristofor Protosiritul

Cântarea 1, glasul al 6-lea, Irmos.
Ca pre uscat umblând Israil...

Vino, ticălosul meu suflete, de plângi astăzi, de cele ce s'au făcut cu tine, aducându-ţi aminte de goliciunea cea dintâi din Edem, prin care te-ai scos din desfătare şi din bucuria cea neîncetată.

Pentru milostivirea cea multă şi îndurările tale, Ziditorule al lumii, şi făcătorule al tuturor, viu făcându-mă întâi din ţărână, mi-ai poruncit să te laud împreună cu îngerii tăi.

Pentru bogăţia bunătăţilor, tu ai sădit, Ziditorule şi Doam-

ne, desfătarea raiului în Edem, poruncindu-mi să mă desfătez întru rodurile cele frumoase, veselitoare şi nestricăcioase.

Slavă.

Vai mie! ticălosul meu suflete, că ai luat volnicie de la Dumnezeu, să te îndestulezi de cele ce sunt în Edem, şi ţi-s'a poruncit să nu mănânci din rodul cunoştinţii. Pentru ce ai călcat legea lui Dumnezeu?

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca ceea ce eşti dupre neam fiica lui Adam, iar dupre dar Născătoare lui Hristos, Dumnezeu, pre mine, cel alungat din Edem, mă chiamă iarăş.

Iar Catavasii cântăm, Irmosele acestui **Canon.**

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre go„nacul Faraon văzându-l înne„cat, a strigat: lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm".

Cântarea 3-a, Irmos:

Nu este sfânt...

Şarpele cel viclean oarecând pismuind cinstea mea, a şoptit în urechile Evei cu înşelăciune; de care eu amăgindumă, vai mie! m'am lepădat din veselia vieţii.

Mâna cu obrăznicie întinzându-mi, am gustat din pomul cunoştinţii, din care mi-a poruncit Dumnezeu să nu gust nici de cum, şi din dumnezeeasca mărire m'am lepădat cu amar.

Slavă.

Vai mie! ticăloase suflete: Cum n'ai cunoscut vicleşugul? Cum n'ai simţit înşelăciunea şi zavistia vrăjmaşului? Ci mintea ţi-ai întunecat, şi ai călcat porunca Ziditorului tău.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea şi acoperemântul meu, Cinstită, ceea ce singură ai acoperit de demult, prin naşterea ta, goliciunea lui Adam celui căzut, curată cu nestricăciune iarăş îmbrăcându-mă.

Catavasie:

Nu este sfânt precum Tu „Doamne, Dumnezeul meu, care „ai înălţat cornul credincioşilor „tăi, bunule, şi ne-ai întărit pre „peatra mărturisirii tale".

Sezânda, glasul al 4-lea.

Podobie: Spaimântatu-s'a Iosif...

Lepădatu-s'a Adam din desfătarea raiului, prin mâncarea cea amară, pentru neînfrânare, nepăzind porunca Stăpânului, şi s'a osândit să lucreze pământul dintru care s'a luat, şi cu multe sudori să mănânce pâinea sa. Pentru acesta noi să iubim înfrânarea, ca să nu plângem afară din rai ca şi acela, ci să intrăm într'însul.

Slava.

Podobia: Cel ce te-ai înălțat...

Acum vremea bunătăților s'a arătat și judecătorul este lângă uși, să nu ne mâhnim. Ci postindu-ne, veniți să aducem lacrămi de umilință și milostenie, strigând: Greșit-am mai mult de cât nisipul mării. Ci iartă toate ale tuturor, Mântuitorule, ca să luăm cununa cea nestricăcioasă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu vom tăcea nici odată, Născătoare de Dumnezeu, a vesti puterile tale noi nevrednicii; că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâte primejdii? sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

Cântarea 4-a, Irmos.

Hristos este puterea mea...

Cinstei m'am învrednicit eu, ticălosul, de la tine Stăpâne în Edem. Vai mie! cum m'am înșelat, și de diavolul fiind zavistuit, m'am lepădat de la fața ta.

Plângeți-mă, cete ingerești, frumusețile raiului, și podoaba pomilor celor de acolo, pre mine cel înșelat rău și dela Dumnezeu depărtat.

Livadă fericită, pomi sădiți de Dumnezeu, frumusețî ale raiului, acum vărsați lacrămi din frunze ca din niște ochi, pentru mine cel golit, și înstreinat de mărirea lui Dumnezeu.

Slavă.

Nu te voiu mai vedea, nici mă voiu mai îndestula, de prea dulcea și dumnezeeasca strălucire a ta, prea cinstite raiule; că gol la pământ m'am lepădat, mâniind pre făcătorul meu.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Stăpână, ceea ce ai deschis tuturor credincioșilor ușile raiului, pre care le-a încuiat Adam odinioară cu neascultarea, deschide-mi ușile milei tale.

Catavasie.

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, cinstita „Biserică cu dumnezeească cu„vîință cântă, strigând: Din cu„get curat întru Domnul prăz„nuind".

Cântarea 5-a, Irmos.

Cu dumnezeeasca strălucire...

Zavistuindu-mi mie vrăjmașul, de demult, pentru petrecerea cea norocită din rai, urîtorul de oameni în chip de șarpe m'a amăgit, și strein de mărirea cea vecuitoare m'a arătat.

Plâng și mă tânguesc cu sufletul, și cer să se adaoge ochilor mei mulțime de lacrămi; când privesc și văd goliciunea mea, care o am câștigat prin călcarea poruncii Domnului.

Slavă.

Din pământ m'am zidit cu mâna lui Dumnezeu, şi cum că iarăş am să mă întorc în pământ cu, ticălosul, am auzit. Cine nu mă va plânge pre mine, cel lepădat de la Dumnezeu, şi care am schimbat raiul cu iadul?

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cămară de taină a slăvirii, toţi credincioşii te vestim, pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul fără prihană. Pentru aceasta te rog Curată, pre mine, cel căzut din cămara raiului, fă-mă iarăş primit într'însul.

Catavasie.

Cu dumnezeească strălucirea „ta, bunule, sufletele celor ce „mânecă la tine cu dragoste „mă rog luminează-le, ca să te „vadă, Cuvinte al lui Dumne„zeu, pre tine adevăratul Dum„nezeu, cela ce chemi din ne„gura greşelilor".

Cântarea 6-a, Irmos.

Marea vieţii văzând-o...

Cu veşmânt de Dumnezeu ţesut m'ai îmbrăcat, Mântuitorule, în Edem, ca un milostiv; iar eu am călcat porunca ta, plecându-mă vrăjmaşului, şi gol m'am văzut eu ticălosul.

Suflete al meu prea ticăloase, depărtatu-te-ai de Dumnezeu pentru neînfrânarea ta; lipsitute-ai de desfătarea raiului; de îngeri te-ai despărţit; în sricăciune te-ai pogorît; o, ce cădere!

Slavă.

Indură-te, milueşte făptura mâinilor tale, atotţiitorule Dumnezeule; nu mă trece cu vederea, rogu-mă ţie, Bunule, pre mine cel ce m'am despărţit de ceata îngerilor tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie ceea ce eşti de Dumnezeu chemată şi Doamnă a tuturor, ca ceea ce ai născut pre Domnul, împăratul tuturor şi Mântuitorul, pre mine cel ce sunt robit, iarăş mă cheamă în desfătarea raiului.

Catavasie.

Marea vieţii văzând-o înăl„ţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând „strig către tine: Scoate din „stricăciune vieaţa mea mult „milostive".

Condac, glasul al 6-lea.

Al înţelepciunii îndreptătorule, şi de ştiinţă dătătorule, al celor neînţelepţi învăţătorule, şi al săracilor sprijinitorule, întăreşte, înţelepţeşte inima mea, Stăpâne; dă-mi cuvânt, cuvinte al Tatălui; că iată buzele mele nu le opresc a striga către tine: Indurate! Milueşte-mă pre mine cel căzut.

Icos.

Şezut-a Adam atunci în preajma desfătării raiului şi a plâns, şi cu mâinile bătându-şi faţa, zicea: Indurate! milueşte-mă pre mine cel căzut.

Văzând Adam pre Inger alun-

gându-l şi încuind uşa dumnezeeştei grădine, tare a oftat şi a zis: Indurate! miluieşte-mă pre mine cel căzut.

Simte durere, raiule, împreună cu lucrătorul care a sărăcit, şi cu sunetul frunzelor tale, roagă pre Făcătorul să nu-ţi încuie uşa. Indurate! miluieşte-mă pre mine cel căzut.

Raiule prea îmbunătăţite, prea sfinte, prea fericite, cela ce eşti sădit pentru Adam şi încuiat pentru Eva, roagă pre Dumnezeu pentru cel căzut. Indurate, miluieşte-mă pre mine cel căzut.

SINAXAR

ÎN DUMINICA BRÂNZEI

PENTRU CĂDEREA LUI ADAM

Stihuri.

Cu amar, cu jale, toată firea omenească
Odată cu strămoşii să se tânguească.
Căci când şi prin mâncare, scoţându se afară,
Tot neamul a căzut întru acea ocară.

Întru această zi, facem pomenire despre: căderea din desfătarea raiului a lui Adam cel întâiu zidit; pre care dumnezeeştii şi Sfinţii Părinţii noştri o au aşezat înaintea celor patru-zeci de zile, ca şi cum ar arăta printr'aceasta că foarte de folos este firii omeneşti leacul postului; iară din mâncarea fără de măsură şi neascultarea, este ruşine mare şi ocară. Lăsând dar sfinţii părinţi a face vorba de alte lucruri, ne punem înainte pre Adam cel întâiu zidit arătând luminat, cât de mare răutate a pătimit, pentrucă n'a vrut să postească puţin; şi printr'aceasta acelaş rău a adus şi firii noastre; şi că întâia poruncă a lui Dumnezeu între oameni este cea a postului, pe care nepăzindu-l acela, ci făcându-se ascultător pântecelui şi mai ales vicleanului şarpe, nu numai nu s'a făcut Dumnezeu, ci şi moarte şi-a adus asupra-şi şi pelril sale pre tot neamul omenesc l-a făcut părtaş. Deci pentru mâncarea şi călcarea de poruncă a lui Adam, Domnul a postit patru-zeci de zile, şi s'a făcut ascultător. Şi pentru aceste pricini prin sfinţii Apostoli s'au legiuit aceste sfinte patruzeci de zile de acum ale postului, ca pazind noi ceea ce n'a păzit strămoşul nostru Adam, iarăşi să dobândim prin post nestricăciunea pierdută de el. Iar într'alt chip, înţelegând scrisoarea şi gândul sfinţilor părinţi acestuia este, ca în scurt să cuprindă şi să aducă aminte toate acele lucruri care le a făcut Dumnezeu din început şi până în sfârşit. Deci fiindcă pricina a toată răutatea este neascultarea şi căderea lui Adam, ne pun nouă acum aceasta înainte, ca aducându-ne aminte să fugim mai ales de la slobozenia într'toate, şi să urmăm bunătăţilor. Deci Adam adecă în ziua a şasea s'a făcut cu mâinile lui Dumnezeu, cinstindu se cu chipul Lui prin suflare, şi luând porunca îndată, până la al şaselea ceas a locuit în rai; apoi călcând acea poruncă, a fost depărtat de acolo. Filon evreul spune însă, că o sută de ani a locuit Adam în rai; iar alţii zic şapte zile, sau şapte ani, în cinstea numărului al şaptelea. Pentrucă adecă în ceasul al şaselea şi-a întins mâinile şi s'a atins de pom, arătatu-o-a aceasta şi Hristos, Adam cel nou, care în ziua şi în ceasul al şaselea şi-a întins mâinile pe cruce, vindecând căderea aceluia. Marele şi dumnezeeşcul Gură de aur spune, că acel pom din rai are o putere amăreare de două feluri; şi zice, că raiul este pre pământ; şi filosofeşte acelaş, că raiul este înţelegător şi simţitor, precum a fost şi Adam, şi amândoui acelea, între strieăciune şi între nestricăciune. Mai socot oarecari, că pomul acela al neascultării a fost smochin; fiindcă omul cunoscându-şi îndată goliciunea, luând frunze dintru acelaş arbore s'a acoperit. Pentru aceea şi Hristos ar fi blestemat smochinul, ca pre acela care a fost pricina acelei neascultări, şi pentrucă fructul acestui arbore are o asemănare oarecare şi cu păcatul. Căci întâi este dulce, apoi produce în stomac oarecare amărăciune; şi încă la fii este ascuţit şi înghimpos, încă şi cleios pentru lucrele ce are. După ce a greşit Adam şi după ce s'a 'mbrăcat în trup muritor, şi a luat blestem asupraşi, s'a gonit din rai, şi a poruncit Dumnezeu unei sabii de foc să păzească uşile raiului. Iar el şezând înaintea raiului, a plâns, căci de atâtea bunătăţi s'a lipsit şi gol a rămas; pentrucă în puţină vreme n'a postit şi tot neamul cel dintr'însul a rămas părtaş acelor nevoi întocmai cu ale lui. Până când cel ce ne-a făcut pre noi milostivindu-se spre firea noastră, până când Iisus născându-se din sfânta Fecioară, şi viefuind pre pământ prin fapte bune, adică prin post şi prin smerenie, biruindu-l pre diavolul care ne amăgise, iarăş ne-a adus la cinstea cea dintâi. Deci toate aceste lucruri vrând purtătorii de Dumnezeu părinţi să le pună înaintea ochilor noştri, ne arată prin tot Triodul lucrurile lui Dumnezeu. Şi întâi toate lucrurile Testamentului celui vechiu.

din care sunt făpturile și omul: asemenea căderea lui Adam din dulceața raiului, de care acum facem pomenire. Apoi și alte lucruri oarecare din cuvintele lui Moisi și ale profeților, și mai ales din cuvintele lui David; adăogând ceva și din legea darului. Apoi pe rând se înșira acele ale Testamentului nou, și mai întâi Bunavestire care cu rânduiala lui Dumnezeu cea negrăită mai totdeauna se prăznuesc în postul cel mare. Tot în Triod se cetesc sfintele evanghelii pentru Lazar și pentru stâlpările de finic ce le-au așternut prunciî, când a mers Hristos la Ierusalim: asemenea pentru sfânta săptămână cea mare, când cântăm cu umilință și cu cuviință chiar sfintele și mântuitoarele patimi ale lui Hristos, care prin patimi și moarte a surpat pre cela ce avea puterea morții. Deci de vreme ce pricina nenorocirilor noastre este călcarea legii postului, căci Adam nimica n'a postit, pentru aceea ni se pune înainte stadiul sfintei patruzecimi; ca aducându-ne aminte câtă răutate a adus nepostirea aceea, să purtăm grijă, și să ne silim să primim postul cu dragoste, și cu toată voia, și să l păzim, ca să dobândim prin post aceea de care s'a lipsit Adam, adecă darul lui Dumnezeu. Cu amar plângând postindu-ne și smerindu-ne până când ne va cerceta Dumnezeu; căci fără de aceste lucruri, cu anevoie este a afla ce am pierdut. Suntem datori să păzim nu numai acest post, ci și celelalte trei, adecă al sfinților Apostoli, al prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, și postul Nașterii lui Hristos: pentrucă după patru vremi ale anului s'au așezat și posturile de dumnezeeștii părinți. Insă mai mult datori suntem să cinstim aceste patru-zeci de zile pentru sfintele patimi; căci și Hristos a postit acestea și s'a prea slăvit. Și Moisi patruzeci de zile postindu-se, a luat legea. Și Ilie acela, și Daniil, și alții câți au fost dovediți și lăudați înaintea lui Dumnezeu. Și cum că postul este lucru bun, ne arată și ne învață pre noi Adam din lucrul protivnic. Cu milostivirea Ta cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, fa-ne pre noi vrednici dulceții raiului, și ne milueste ca un bun de oameni iubitor, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dătător de rană...

Cela ce stăpânești toate veacurile, Doamne, cela ce m'ai zidit pre mine cu voia ta, nu mă trece cu vederea, Dumnezeule, pre mine cel zavistuit de vicleanul balaur oarecând, și care te-am mâniat, Mântuitorule, ci iarăș mă chiamă.

Cu îmbrăcăminte de rușine fiind îmbrăcat, vai mie! în loc de veșmânt luminat, plâng pierderea mea, Mântuitorule, și cu credință strig ție, bunule: Nu mă trece cu vederea, Dumnezeule, ci iarăș mă chiamă.

Slava.

Rănit-a șarpele cel prea viclean tot sufletul meu cu vicleșug, și gonit m'a făcut din desfătarea raiului; ci o, îndurate Mântuitorule! nu mă trece cu vederea, ci, ca un Dumnezeu, iarăș mă chiamă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rugăciunea mea cea smerită, primește-o cu milostivirea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, și-mi dă, curată, iertare de greșeli mie, celui ce strig neîncetat cu plângere: Nu mă trece cu vederea prea bună, ci iarăș mă chiamă.

Catavasie.

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul cuvioșilor tineri; „iar pe Haldei arzându-i po„runca lui Dumnezeu, pre mun„citorul l-a plecat a striga: Bine „ești cuvântat Dumnezeul pă„rinților noștri".

Cântarea 8-a, Irmos.

Din văpaia cuvioșilor...

Cu daruri de multe feluri odinioară ai cinstit lucrul mâinilor tale, unule iubitorule de oameni; iar cumplitul balaur cu șuerarea m'a înșelat, vai mie!

golindu-mă de bunătăţile ce am avut.

Pentruce ai ascultat sfatul cel amar şi dumnezeeştei porunci neascultător te-ai făcut? Vai mie! smerite suflet, pre Dumnezeu scârbind, pre carele pururea a-l slăvi cu îngerii, te-a rânduit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Şerpilor şi fiarelor te-ai făcut stăpân; dar cum ai vorbit cu şarpele cel pierzător de suflet, luând sfetnic pre vrăjmaşul ca pre un prieten adevărat? Vai de a ta înşelăciune ticălosul meu suflet!

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, corful cel purtător de lumină al întrupării lui Dumnezeu, te lăudăm, Marie, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, mie, celui rău întunecat de patimi, străluceşte-mi lumina îndurării, nădejdea celor desnădăjduiţi.

Catavasie.

Să lăudăm, limnă şi cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea. „Pre tine te prea înălţăm întru „toţi vecii".

Cântarea 9-a. Irmos.

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Dulce la gustare mi s'a arătat în rai rodul cunoştinţei; iar săturându-mă de mâncare, venin s'a făcut sfârşitul lui. Vai, suflete ticăloase! Cum neînfrânarea ta te-a înstrăinat din lolaşul raiului.

Dumnezeule al tuturor, Doamne al îndurării, caută spre smerenia mea cu milostivire, şi nu mă trimite departe de dumnezeescul rai; ca văzând frumuseţile de unde am căzut, să mă nevoesc cu plângeri, să iau iarăş cele ce am pierdut.

Plâng, suspin şi mă tânguesc, văzând pre heruvim că este rânduit a păzi cu sabia cea de văpaie intrarea în Edem cea neapropiată tuturor călcătorilor de poruncă; vai! de nu mi-o vei face tu neoprită, Mântuitorule.

Slavă:

Îndrăznesc spre mulţimea milei tale, Hristoase Mântuitorule, şi spre sângele dumnezeeştei coastei tale, prin carele ai sfinţit firea omenească şi celor ce slujesc ţie, Bunule, le-ai deschis uşile raiului, care mai 'nainte le-a încuiat Adam.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti uşă a vieţii neumblată şi înţelegătoare, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care nu ştii de nuntă; deschide-mi mie cu rugăciunile tale, uşile raiului cele încuiate mai de'nainte, ca să te slăvesc pre tine, ajutătoarea mea cea

după Dumnezeu, şi scăparea cea tare.

Catavasie.

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu putinţă oamenilor, spre „care nu cutează a căuta cetele „îngereşti. Iară prin tine, Prea„curată, s'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat; pre carele „slăvindu-l cu oştile cereşti, pre „tine te fericim".

LUMINĂNDA ÎNVIERII

Slavă, acesstu.

Podobia: Femei auziţi.

Porunca ta, Doamne, nu o am ascultat eu ticălosul, şi golindu-mă de mărirea ta, vai mie! m'am umplut de ruşine, şi din desfătarea raiului m'am depărtat, îndurate bunule, miluieşte-mă pre mine cel lipsit, dupre dreptate, de a ta bunătate.

Şi acum, altă Podobie.

Cu Apostolii să ne suim...

Depărtaţi fiind, Doamne, din rai mai 'nainte, pentru mâncarea cea din lemn, iarăşi ne-ai adus pre noi prin crucea şi prin patima ta, Mântuitorule şi Dumnezeul meu. Prin care întăreşte-ne să săvârşim postul cu cuvioasă curăţie, şi să ne închinăm dumnezeeştei învieri, paştilor celor mântuitoare; cu rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine.

LA LAUDĂRI

Stihirile Octoihului ale învierii 4, ale lui Anatolie 1, şi ale Triodului aceste samoglasnice, glasul al 5-lea.

Adam cu plângere a strigat: Vai mie! că şarpele şi femeia dela dumnezeească îndrăzneală m'a gonit, şi din desfătarea raiului, mâncarea din pom m'a înstrăinat. Vai mie! nu mai pot răbda ocara. Cel ce eram odinioară împărat tuturor făpturilor lui Dumnezeu, celor pământeşti, acum rob m'am făcut, dintr'o sfătuire fără-de-lege. Şi cel ce eram oarecând îmbrăcat cu mărirea nemuririi, cu piele de omorâciune ca un muritor cu jale sunt înfăşurat. Vai mie! Ce plângere îmi voiu lua întru ajutor? Ci tu, iubitorule de oameni, cela ce din pământ m'ai făcut, cu milostivirea îmbrăcându-te, din robia vrăjmaşului iarăşi mă chiamă, şi mă mântueşte.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Călătoria bunătăţilor s'a deschis. Cei ce voiţi să vă nevoiţi intraţi, încingându-vă cu nevoinţa cea bună a postului. Că cei ce se luptă dupre lege, dupre dreptate se şi încununează. Şi luând toată într'armarea crucii să ne luptăm împotriva vrăjmaşului, ca un zid nestricat ţiind credinţa, şi ca o platoşă rugăciunea, şi ca un coif milostenia. In loc de sabie, postul carele taie toată răutatea de la inimă. Cel ce face acestea, va primi cununa cea adevărată de la împăratul tuturor, Hristos, în ziua judecăţii.

Glasul al 6-lea.

Stih: Veselită-voi și mai voiu bucura întru tine, cânta voiu numele tău, înalte.

Adam din rai s'a gonit, cu mâncarea împărtășindu-se, ca un neascultător. Moisi văzător de Dumnezeu s'a făcut cu postul, curățindu-și ochii sufletului, Pentru aceasta cei ce poftim să fim locuitori raiului, să ne lepădăm de hrana cea nefolositoare; și dorind să vedem pre Dumnezeu, să postim ca Moisi patru-zeci de zile. Cu rugăciuni și cu cereri, stăruind din toată inima să potolim patimile cele sufletești, să gonim sburdările cele trupești. Ușori să trecem spre călătoria cea de sus, unde cetele îngerilor cu glasuri fără tăcere laudă pre nedespărțita Treime; să vedem neasemănata și stăpânească frumusețe. Acolo învrednicește-ne, Fiule a lui Dumnezeu, dătătorule de viață, pre noi cei ce nădăjduim întru tine, să dănțuim împreună cu ostile îngerești. Pentru rugăciunile Maicii, celeea ce te-a născut, Hristoase, și ale apostolilor, și ale mucenicilor, și ale prea cuvioșilor.

Stih: Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârșit.

Sosit-a vremea, începătura luptelor celor duhovnicești, biruința cea împotriva dracilor, înfrânarea cea într'armată, podoaba îngerilor, îndrăznirea cea către Dumnezeu. Că prin aceasta Moisi s'a făcut vorbitor cu Zidítorul, și nevăzut a primit glas în urechile lui. Doamne, prin aceasta învrednicește-ne și pre noi, să ne închinăm patimilor Tale și sfintei învieri, ca un iubitor de oameni.

Slavă, tot aceasta.
Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată ești...

Doxologia cea mare.

Și obișnuita Litie în pridvor, la care cântăm, Slavă. Și acum, Stihira Evangheliei. Apoi ecsasul 1, și se citește învățătura pentru credință a cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul, și Apolisul.

LA LITURGHI

Fericirile glasul pe 6, și Canonul Triodului Cântarea 6 pe 4.
Apostol din Cartea cea către Romani.
Evanghelia de la Matei și dumnezeeasca Liturghie a lui Ioan Gură-de-aur.
CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din cereri...
CADE-SE A ȘTI. Ci dintru această Duminică până la înălțarea cinstitei Cruci se părăsește Polieleul, și se cântă numai la Privighetile Praznicilor stăpânești și la sfinții cei mari.

In Duminica Brânzei

SEARA

După Psalmul obișnuit, la Doamne strigat-am, punem stihuri 10, și cântăm Stihiri ale pocăinței din Octoih, ale glasului de rând 4.

Acestea sunt scrise, din toate glasurile, la sfârșitul cărții.

In Triod 3, și de la Minei 3, Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobia: Cântul de pre lemn...
Pacostea lui Iosif.

Cu înfrânare să ne sârguim toți a smeri trupul, trecând

dumnezeească măsura postului celui fără prihană. Şi cu rugăciuni şi cu lacrămi să căutăm pre Domnul, cel ce ne mântueşte pre noi, şi uitare răutăţii desăvârşit să facem, strigând: Greşit-am ţie, mântueşte-ne ca odinioară pre nineviteni, Hristoase împărate, şi ne fă părtaşi împărăţiei cereşti, mult îndurate.

Mă desnădăjduesc, aducându-mi aminte la lucrurile mele, Doamne, cele vrednice de toată munca; că iată neuitându-mă la cinstitele tale porunci Mântuitorule, rău mi-am cheltuit viaţa mea. Pentru aceasta mă rog curăţindu-mă cu ploile pocăinţii, luminează-mă prin post şi prin rugăciuni, ca un îndurat, şi nu te scârbi de mine făcătorule de bine al tuturor ,şi prea bunule.

Alta, a lui Teodor Studitul, glas acelaş.

Podobia: Darurilor celor mai presus...

Vremea postului să o începem luminat, supuindu-ne pre noi nevoinţelor celor duhovniceşti. Să ne lămurim sufletul, să ne curăţim trupul. Să postim precum de bucate, aşa şi de toată patima, desfătându-ne cu bunătăţile Duhului. Intru care petrecând cu dragoste, să ne învrednicim toţi a vedea prea cinstită patima lui Hristos, Dumnezeu, şi sfintele paşti, dohovniceşte bucurându-ne.

Apoi din Mineiu ale sfântului 3 Podobnice; Slavă de are, iar de nu. Slavă şi acum, a Născătoarei, acelaş glas, din Mineiu.

Eşire cu cădelniţa. Lumină lină..

Prokimen mare, glasul al 8-lea.

Să nu întorci faţa ta de la sluga ta; când mă necăjesc degrab mă auzi. la aminte spre sufletul meu, şi-l mântueşte pre el.

Stih: Mântuirea ta, Dumnezeule, să mă sprijinească

Stih: Vada săracii şi să se veselească...

Stih: Căutaţi pre Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru.

Şi iarăşi cu glas mai înalt:

Să nu întorci faţa ta de la sluga ta.

CADE-SE A ŞTI, că în toate Duminicile sfintelor patruzeci de zile, la Vecernie se face ieşirea pentru Prochimenul cel mare. Apoi învredniceşte-ne, Doamne, şi trei rânduri mari. şi Ecteniile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira aceasta, glasul al 4-lea.

Strălucit-a darul tău Doamne, strălucit-a luminarea sufletelor noastre. Iată vreme bine primită, iată vremea pocăinţei. Să lepădăm lucrurile întunericului, şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Ca trecând nolanul cel mare al postului, să ajungem la învierea cea de a treia zi, a Domnului şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, cel ce mântueşte sufletele noastre.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei cela ce locuieşti în cer; iată precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii roabei, în mâinile stăpânei sale: aşa ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milosti spre noi.

Şi cântăm tot acea Stihiră. Apoi Stih:

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne; că prea mult ne-am umplut de ruşine, prea mult

s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare, și hulă celor mândri.

Și Martirica.

Cel ce Te prea slăvești întru pomenirea sfinților tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă a sfântului în Mineiu de are, și acum, a Născătoarei, dupre glasul Mineiului; iar de nu are, Slavă și acum, a Născătoarei, glas acelaș.

Podobia: Ca pre un viteaz...

Cetele îngerilor te slăvesc pre tine, Maica lui Dumnezeu. Că pre Dumnezeu Prea curată l-ai născut, pre Cel ce este pururea cu Tatăl și cu Duhul, și carele a așezat oștile îngerești din neființă cu voia, pre care roagă-l să mântuiască și să lumineze sufletele, celor ce te laudă pre tine cu dreaptă credință Preacurată.

Acum slobozește pre robul Tău... Sfinte Dumnezeule, Trei metanii, Prea sfântă Treime: după Tatăl nostru, aceste Tropare, glasul 1-iu. Născătoare de Dumnezeu, și facem o metanie. Slavă: Botezatorul lui Hristos, iar o metanie. Și acum: Rugați-vă pentru noi, încă o metanie. Apoi cel mai mare zice aceasta fără metanie: Sub milostivirea ta scapam..... Doamne miluește de 40 de ori, cu glas lin și regulat; apoi slavă și acum. Cecace ești mai cinstită... Intru numele Domnului binecuvintează Părinte... Preotul zice Ecfonisul: Cel ce Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeul nostru iar noi Amin, și rugăciunea: Impărate cerese... și facem trei metanii mari, și zicem și rugăciunea cuviosului Efram Sirul acesta.

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijirii de multe, al iubirii de stăpânie, și ale grăirii îndeșert nu mi-l da mie.

O metanie.

Iar duhul curăției, și al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruește-l mie robului tău.

O metanie.

Așa, Doamne împărate, dăruește-mi ca să-mi văd greșelile mele, și să nu osândesc pre fratele meu; că bine ești cuvântat în vecii vecilor, Amin.

O metanie.

Și sarutăm icoanele, la locurile noastre dupre obicei, și zice cel mai mare:

Slavă ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă ție.

Și se face rugăciunea de Preot, și Apolisul deplin.

După cinarea cea mică dupre obicei, cu închinăciuni și cu metaniile postului.

La Slavă întru cei de sus trei metanii. Canonul Născătoarei de Dumnezeu. Cuie-se să te fericim, Sfinte Dumnezeule, trei metanii și obișnuitele Tropare, Doamne miluește de 40 ori, Cela ce m'ai tenuit vremea Preotul: Dumnezeule milostivește-te. Și trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem: Doamne și stăpânul vieții, și cele-lalte 12 închinăciuni mici. Apoi Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru, Doamne miluește de 12 ori, și rugăciunea: Nespurcata neîntinată; Și ne dă nouă Stăpâne. Și Apolisul.

In ce chip s'a arătat slujba Vecerniei, și a După-cinăru, întru această Duminică, tot așa se face și în celelalte Duminici până la Duminica a cincea a sfântului post; neschimbând nici cum; fără numai unde vor fi arătate cele ce trebuie a se schimbă.

ÎNCEPUTUL
SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST
LUNI INTÂIA SĂPTĂMÂNĂ

Tonecă Paraclisiarhul la ziuă, pentru întârzierea mângâierii de seară, și adunându-ne toți dupre obicei în Biserică, cetim miezo-nopticea fără metanii; numai la sfârșit, trei metanii mari cu rugăciunea: Doamne și Stăpânul; iar aceasta facem numai în ziua cea întâi; în celelalte zile ale sfântului și marelui post, cetim Miezo noptica cu 16 metanii dupre obicei.

Apoi sculându-se Preotul face obișnuita metanie celui mai mare, și intrând în sfântul Altar, și luând cădelnița, stă înaintea sfintei mese și cădind în chipul crucii zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru; și noi răspundem, Amin. Și ieșe Preotul și cădește; iar cetitorul Psalmilor, ce este rândul, zice: Sfinte Dumnezeule, tot fără metanii; după Tatăl nostru, Preotul ectenisul: Că a Ta este împărăția; și după Amin, Doamne miluește, de 12 ori. Veniți să ne închinăm, de trei ori, și Psalmii 19 și 20. După sfârșitul lor, Sfinte Dumnezeule, fără de metanii. După Tatăl nostru, obișnuitele Tropare. Acestea cântându-le cădește Preotul Sfântul Altar și toata Biserica; apoi Ectenia:

Miluește-ne pre noi, Dumnezeule...

Pentru Arhiereul, pentru Regele Apoi Ectenismul:

Că milostiv și iubitor...

Cetețul Amin, Și îndată zice: Întru numele Domnului, și preotul: Slavă sfintei și celei de o ființă... Iar fratele, cel rânduit, zice Amin; și cetește cei șase Psalmi, fără metanii cu toată luarea aminte și cu frica lui Dumnezeu, ca către însuș Dumnezeu vorbind nevăzut, și nu este voie să se facă șoapte, nici să scuipe sau să tușească, ci mai vârtos să ia aminte cele ce se cetește, având mâinile strânse la piept și capetele plecate, și cu ochii căutând jos iar cu ochii inimii căutând la răsărit, rugându-ne pentru păcatele noastre și aducându-ne aminte de moarte, de munca ce va să fie, și de viața veșnică.

La începutul Psalmului 102, zice preotul rugăciunile Utreniei. După sfârșitul Psalmilor, Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori, apoi Ectenia cea mare. Și cântă cântărețul cel rândului, Aliluia pe glasul ce se întâmplă în Octoih.

Stih: 1:

De noapte mânecu duhul meu către tine, Dumnezeule; Pentrucă luminile sunt poruncile tale.

Stih: 2:

Dreptate vă învățați cei ce locuiți pre pământ.

Stih: 3:

Pizmuire va lua pre poporul cel neînvățat.

Stih: 4:

Adaoge lor rele Doamne; adaoge rele celor mărit ai pământului.

Și după fiecare Stih, Aliluia de trei ori, apoi Treimica glasului; și le cântam cu umilința și cu glas mare și rar. La al 2-lea Tropar, Slavă, iar la al 3-lea, Și acum. Apoi cetim o catismă a Psaltirii, și după fie-care stare, la Aliluia, facem câte trei închinăciuni toți întocmai, urmând Igumenului, sau Eclesiarhului.

După întâia Stihologie, Şezândele cele de umilinţă, din Octoih.

Apoi cetim pe Sfântul Efrem Sirul.

(Pentru că dintru această zi se începe sfântul Efrem, şi se citeşte până în Marţea stâlpărilor). După a doua Stihologie, Şezânda Triodului, a lui Iosif. Glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce eşti izvorul milei...

Cu dumnezeescul început al postului, să câştigăm umilinţă sufletească, strigând: Stăpâne Hristoase, primeşte rugăciunea noastră, ca nişte tămâe aleasă, şi ne mântueşte pre noi deîmputita stricăciune, rugămu-ne, şi de înfricoşata muncă; ca cela ce eşti însuţi bine primitor.

Slavă, tot aceasta; şi acum, a Născătoarei asemenea.

Ceea ce eşti izvorul milei, milostivirii ne învredniceşte pre noi Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată, precum deapururea, puterea ta; că spre tine nădăjduind, bucură-te! strigăm ţie, precum oarecând Gavriil mai marele Voevod al celor fără de trupuri.

Şi iarăşi cetim la sfântul Efrem. După a treia Stihologie, Şezânda lui Teodor, glasul al 2-lea.

Podobia: Prea curatului tău chip..

Prea cinstitul post să-l începem luminat, strălucind noi cu razele sfintelor porunci, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru, care sunt: strălucirea dragostii, fulgerul rugăciunii, sfinţenia curăţiei, tăria bunei vitejii. Ca să ajungem luminaţi la sfânta şi de a treia zi învierе, care luminează lumea cu nestricăciunea.

Slavă, tot aceasta.
Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rugăciunea ta cea nebiruită câştigând-o în nevoi, scap minunat, mai pre sus de nădejde, de cei ce mă necăjesc, o Maică a Dumnezeului nostru! Că tu apuci înainte totdeauna, gonind întunerecul multelor păcate, ale celor ce se roagă ţie cu credinţă. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm ţie: Primeşte Stăpână aceste scurte laude de mulţumită, pentru că-mi eşti mie întru toate ajutătoare.

Apoi cetim din Lavsaic, sau din sfântul Ioan Scărarul. Psalmul 50, şi obişnuita rugăciune, Mântueşte Dumnezeule poporul tău... Apoi începem: Să cântăm Domnului, pe glasul Canonului celui din Mineiu al sfântului zilei, şi cântăm Canonul cu Irmosul pe 6. Iar de la Stihul: atunci s'au grăbit voevozii Edomului... Se încep cele de Triod; şi cântam Tropare 4. Ale lui Iosif. Iar dela Stihul: Domnul. Cela ce împărăţeşte veacurile, se încep Troparele lui Teodor. Şi cântă o strană un Tropar, şi a doua strană alt tropar. Slavă, Treimica, şi acum, a Născătoarei; apoi zicem cu glas mai înalt. slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie. şi cântam alt Tropar al lui Teodor; pentru că fie-care cântare are câte cinci tropare. Şi mai pe urmă zicem Catavasia, Irmosul Canonului al doilea. In acest chip cântăm cântarea 8 şi 9; aşa facem preste tot postul acesta. Iar a treia cântare o cântăm aşa: In strana cea mare zice Stihul: Domnul s'a suit în ceruri, şi Troparul Canonului din Mineiu. Şi a doua strană Stih: Şi va da tărie împăraţilor noştri. Şi al doilea Tropar al Canonului din Mineiu. Apoi slavă, şi acum, a Născătoarei, cu troparele Canonului: şi cântă strana cea mare Irmosul de la a 3 a Cântare a Mineiului pe urma Canonului. Intru acest chip cântăm şi a 6-a cântare. După a 3-a Cântare, Şezânda la Mineiu şi a Născătoarei. Iar Cântările 4, 5, şi a 7-a, aşa le cântam: zicem Irmosul Canonului din Mineiu, şi cele două Stihuri de la sfârşitul Cântării cu două Tropare ale Mineiului. şi slavă, şi acum. Iar cu cântările nu acoperim Irmosul, pentru că Irmosul se zice mai 'nainte de Cântări. Iar Irmoasele Mineiului se cântă după Canon, numai după a 3-a şi după a 6-a Cântare, pentru că

la aceste Cântari nu se cânta Irmosul intâi. Iar după a 6-a Cântare, Martirica glasului, și Sinacsarul la Mineiu.

CADE-SE A ȘTI ca Cântările din Psaltire așa le cântam în șease zile ale săptămânii în tot postul; numai în săptămâna cea dintâiu și în săptămâna a cincea și a șeasea, Luni cântam Cântarea 1-a, Marți Cântarea 2-a, Mercuri Cântarea 3-a, Joi Cântarea 4-a, Vineri Cântările 5, 6, 7, 8, și 9. Iar la a 9-a Cântare pururea cântăm. Mărește suflete al meu pre Domnul... Iar în săptămâna a 2, 3 și 4-a din post, cântăm. Sâmbăta Cântarea a 6-a toată pe glas. De asemenea a 7-a, 8-a și a 9-a.

CADE-SE A ȘTI. Ca de se va întâmpla în zilele săptămânii, afară de Sâmbătă și de Duminică, în Mineiu la rând 2 sfinți, cântăm Stihirile unuia la Vecernie; iar ale altuia la Lăudări, pe 4; iar Canoanele lor le cetim ale amândoror sfinților pe 6. Iar unde este Tricântarea la Triod, acolo cântăm Irmosul sfântului celui dintâi odată, și după dânsul zicem două Tropare pentru unul și Troparul cel d'înaintea Născătoarei, iar aceasta, se lasă; apoi al sfântului al doilea, asemenea zicem, două Tropare în loc de unul, și Troparul al 3-lea, cel d'înaintea Născătoarei și a Născătoarei. Și la Triod amândouă Canoanele pe 8, precum s'a zis mai sus. Insă să se știe, că Octoihul nu se cântă în tot postul mare, fără numai Duminecă, ci se cântă numai Mineiul și Tricântarea, iar în care Cântări nu este Tricântare, cântăm numai Mineiul. După a treia Cântare zice preotul Ectenia cea mică; apoi Șezânda sfântului odată, slavă, și acum, a Născătoarei; și cetire din Scărarul. După a 6-a Cântare, Ectenia mică, apoi Martirica glasului. Iar de are sfântul Condac, al lui îl zicem aici; iar Martirica o zicem după întâia Catisma cu Șezândele, cu Pripeala Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi; și cetim Sinacsarul zilei în Mineiu.

TRI-CÂNTAREA LUI IOSIF

Cântarea 1, Glasul al 2-lea, Irmos.

Veniți popoare... Aici se cetește întâia Cântarea din Psaltire.

Cum voiu plânge acum căderea mea? Ce început voiu pune mântuirii mele? Eu cel ce desfrânat am viețuit, Indurate, cu judecățile care știi, mântuește-mă.

Iată vremea pocăinții, iată ziua mântuirii, intrarea postului; suflete priveghează, și intrările poftelor închide-le, către Domnul uitându-te.

Intreitul val al păcatelor învăluindu-se, întru adâncul desnădăjduirii mă trage; ci la noianul îndurării tale alerg, Doamne, mântuește-mă.

Insu-mi eu păcatului m'am făcut rob, însumi eu mi-am deschis ușa poftelor. Lesne iertătorule, Cuvinte, întoarce-mă, mântuește-mă, cu milostivirea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, tămăduește-mă pre mine, cel rănit de patimi, și din focul cel veșnic mă scoate, ceea ce singură ești de Dumnezeu dăruită.

Altă Tri-cântare a lui Teodor. Glasul și Irmosul, aceluș.

Veniți popoare să primim astăzi darul posturilor, ca o vreme a pocăinții de Dumnezeu dăruită, și cu aceasta pre Mântuitorul să-l milostivim.

Sosit-a acum vremea nevoințelor, întrat-a călătoria postului; să-l începem toți cu dragoste, aducând Domnului bunătăți, ca niște daruri.

Slavă a Treimii...

Unime nealcătuită, întreit luminătoare, singură prea Stăpânitoare, atotputernică, atotviețuitoare, Dumnezeule și Doamne, Părinte atotțiitorule, Fiule și

Duhule, mântuește pre cei ce te cinstesc pre tine.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm sfântul munte al lui Dumnezeu, pre Maria cea nespurcată, dintru care a răsărit soarele dreptății celor din întunerec, Hristos, viața tuturor.

Slava ție, Dumnezeul nostru. Slavă ție...

Căruță de foc a luat pre Ilie cel luminat, cu postul fiind într'armat, pre Moisi l-a arătat văzător celor negrăite, și noi pre acesta primindu-l, vom vedeà pre Hristos.

Slava ție Dumnezeul nostru...

Adam a mâncat mâncare, și l-a alungat din raiu neînfrânarea, iar pre noi, Doamne, primindu-ne postul, ne va arătà vrednici de pocăință, iubitorule de oameni.

Irmosul:

Veniți popoarelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, „cel ce a despărțit marea, și a „trecut pre poporul, pre care „l-a scăpat din robia Egipteni„lor, că s'a prea-slăvit".

După a 6-a Cântare. Mărtirica Glasului Cântarea 8-a. Irmos:

În cuptorul cel de foc...

Pre mine cel aprins de pofte și întunecat la vederea sufletului, înnoindu-mă, Hristoase, cu focul temerii tale, mă luminează cu lumina mântuirii; ca să te slăvesc întru toți vecii.

Sațiul poftelor urmând, hrănește-te smeritul meu suflet cu dulceața bunătăților, și te îndulcește mai mult cu desfătarea postului, abătându-te dela amărăciunea dulceților și viează în veci.

Fiind orbit la suflet, și de beția patimilor întunecat, nici cum nu pot căuta către tine, unul Dumnezeu. Pentru aceasta îndură-te și mă luminează, și-mi deschide mie ușile pocăinții.

A Născătoarei de Dumnezeu

Curată, ceea ce ai făcut cerească firea noastră cea pământească și stricăcioasă, cu călduroasa ta rugăciune, fă să se îndrepteze rugăciunile și cererile noastre, către al tău fiu și al tuturor Dumnezeu și împărat.

Alt Irmos.

Cel ce ai răsărit de demult...

Luminat să primim, credincioșilor, intrarea postului, și să nu ne mâhnim, ci să ne spălăm fețele noastre cu apa nepătimirii, binecuvântând, și prea înălțând pre Hristos în veci.

Cu untul-de-lemn al milostivirii, ungându-ne capul sufletului, să nu grăim multe către Tatăl nostru cel ce este în ceruri, rugăciuni trimițând, binecuvântând, și prea înălțându-l în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh Domnul.

Pre Tatăl, cel fără început și pururea vecuitor să-l lăudăm

credincioşii, şi pre Fiul, cel împreună fără început, şi pre Duhul cel ce d'împreună este strălucit din Tatăl; fiind feţe de o fiinţă ale unei stăpânii şi puteri prea puternice.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, ceea ce eşti chemată de Dumnezeu, şi cu adevărat credincioşilor curăţitoare, că din tine se dă iertare tuturor din destul, nu înceta îmblânzind pre fiul tău şi Domnul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Slavă ţie Domnul nostru, slavă ţie.

Postind Domnul numărul cel de patruzeci de zile, a cinstit şi a sfinţit aceste zile de acum, fraţilor, la care ajungând strigăm: Binecuvântaţi şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm. şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l pre dânsul întru toţi vecii.

Pre Domnul, cel ce a răcorit „de demult în văpae pre tinerii „evreilor, şi a ars într'însa pre „haldei cu prea mărire; să-l „lăudăm zicând: Binecuvântaţi „şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Apoi cântăm. Ceea ce eşti mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ziua postului părăsire păcatelor să-ţi fie ţie, suflete, şi către Dumnezeu plecare şi apropiere; ca să scapi dintru adâncul răutăţii, şi să iubeşti numai căile, cari aduc la repausul cel de acolo.

Şi cu cugetele alunecându-mă, şi cu trupul greşind, mă tânguesc, suspin şi strig: Mântueşte-mă, Doamne, mântueşte-mă, cela ce eşti singur fără de răutate, şi nu mă osândi în focul gheenei aceea, pre mine vrednicul de osândă.

Cu luminatul veşmânt al postului înbrăcându-ne, să ne desbrăcăm de haina cea întunecată şi rău îngreuiată a beţiei; şi luminaţi făcându-ne prin dumnezeeştile bunătăţi cu credinţă să vedem luminatele patimi ale Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre ticălosul meu suflet, cel bolnăvit de toate asuprelele răilor draci, tămăduieşte-l, Preacurată Stăpână, ceea ce ai născut pre tămăduitorul Hristos, Răscumpărătorul nostru, al celor ce te ştim pre tine curată, Fecioară nestricată.

Alt Irmos:

Pre ceea ce mai presus de fire...

Acum a sosit vremea sfintelor posturi, să le începem cu bune petreceri, că zice: Cu judecăţi şi cu gâlcevi să nu vă postiţi.

In muntele Horeb, cu postul curăţindu-se Ilie, a văzut pre Dumnezeu. Să ne curăţim şi noi inima cu postul, şi vom vedea pre Hristos.

Slavă, a Treimei.

Unei firi mă închin, trei feţe laud, pre un Dumnezeu al tuturor, pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh, stăpânirea cea vecuitoare.

Şi acum, a Născătoarei.

Curată ai născut prunc, Fecioară ai hrănit cu lapte, şi întru acestea amândouă, după ce ai născut, ai rămas fecioară. Dumnezeu este cel ce a făcut aceasta. Nu o întreba dela mine, în ce chip?

Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

O zi zice, că este toată vieaţa pământenilor celor ce se ostenesc din dragoste; patruzeci sunt zilele postului, care să le săvârşim cu bucurie.

Irmosul.

Pre ceea ce mai presus de „fire cu trup a zămislit în pân„tece, pre cuvântul, cel ce, fără „de ani, mai'ainte a strălucit „din Tatăl cu neîncetate laude „să o slăvim credincioşii".

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi cu totul fără prihană, şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii, şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii; care fără de stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut; pre tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Şi o metanie şi Ectenia:

Iară şi iară cu pace Domnului...

Şi Luminânda, Treimiea glasului, de trei ori.
La toată suflarea...

Stihiri nu cântăm, ci numai:
Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Cei trei Psalmi obişnuiţi.

Iar de sunt la Mineiu doi sfinţi la rând, cântăm seara la Vecernie Stihirile unuia; iar ale celuilalt le cântăm dimineaţa la Laudări Stihiri 4, de vor fi. iar de nu sunt. zice fratele cel de rând:

Ţie slavă se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, şi ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Slavă ţie celui ce ne-ai arătat nouă lumină... Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu...

Şi celelalte.

Şi facem trei metanii toţi deodată, la locurile noastre unde stăm...

După aceasta, Preotul:

Să plinim rugăciunile noastre Domnului...

Şi Ectenisul.

Şi unindu-se amândoua stranele cântăm:

LA STIHOAVNĂ

Stihiru, glasul al 5-lea, singur glasul.

Venit-a postul, maica curăţiei, defăimătoarea păcatului şi vestitoarea pocăinţei, petrecerea îngerilor, şi mântuirea oamenilor; să strigăm credincioşii: Dumnezeule miluieşte-ne pre noi.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta Doamne şi ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în

care ne ai smerit pre noi; anii întru cari am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile tale şi îndreptează pre fiii lor.

Şi zicem tot acceas.

Apoi. Stih:

Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi; şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi, şi lucrurile mâinilor noastre îndreptează.

Mărturisirea.

Bine-cuvântată este oastea împăratului ceresc. Că de au şi fost pământeni mucenici, dar s'au sârguit a ajunge la vrednicia îngerească; de trupuri negrijindu-se, şi prin pătimiri, cinstei celor fără de trupuri învrednicindu-se. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slava Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară curată şi de cât Heruvimii mai sfântă, cu glasuri de cântări te slăvim; că cu sufletul, şi cu trupul te mărturisim, Născătoare de Dumnezeu, ca pre ceea ce ai născut cu adevărat pre Dumnezeu întrupat. Roagă-te, Preacurată, pentru sufletele noastre.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cântă numelui tău, prea Înalte, a vesti dimineaţa mila ta, şi adevărul tău în toată noaptea. De două ori

Stinle Dumnezeule. Preu Sfântă Treime, Tatăl nostru; şi după ce zice Preotul:

Ca a ta este împărăţia....

Zicem Troparul:

In biserica slavei tale stând, în cer ni se pare că stăm, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti uşe cerească; deschide-ne nouă uşile milei tale.

Şi zicem Doamne miluieşte. de 40 ori şi iese Preotul şi zice: ceea ce este binecuvântat. Hristos, Dumnezeul nostru. Noi Amin.

Împărate ceresc. Şi după aceasta facem trei metanii mari, cu rugăciunea cuviosului părintelui nostru. Efrem: şi după aceste trei metanii mari. facem alte 12 metanii mici, rugându-ne întru noi, la fiecare metanie acest

Stih: Dumnezeule milostiveşte-te spre mine păcătosul.

Apoi iar facem o metanie mare. zicând şi la această rugăciunea toată a sfântului Efrem. Şi după ce ne sculăm. începe cel mai mare: Veniţi să ne închinăm de trei ori, şi cetim întâiul Ceas, şi la sfârşitul Psalmului al treilea, zicem Slavă, Şi acum. Aliluia, şi metanii trei.

CADE-SE A ŞTI Că întru toate Lunile sfântului post, la întâiul Ceas nu cetim Catismă; Iar în celelalte zile cetim; de asemenea şi Vineri la ceasul întâi şi la al nouălea ceas, nu se cetesţe Catismă. Şi cântă fratele cel rândul Troparul pe

glasul al 8-lea.

Dimineaţa vei auzi glasul meu, şi Dumnezeul meu.

Şi cântându-l. facem închinăciune cu genuchele la pământ, asemenea şi la celelalte două Stihuri:

Stih 1:

Graiurile mele ia-le în urechi, Doamne. înţelege strigarea mea.....

Stih 2:

Căci către Tine mă voiu ruga Doamne:

Şi iarăş: Dimineaţa vei auzi glasul meu..

Slava. Şi acum.

Ce te vom chema, o, ceea ce eşti cu dar dăruită! Cer? Că ai răsărit pre soarele dreptăţii. Rai? Că ai odrăslit floarea nestricăciunii. Fecioară? Că ai rămas nestricată. Maică Curată? Că ai avut în sfintele tale braţe Fiu pre Dumnezeul tuturor.

Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi trei metanii; apoi:

Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău, şi să nu mă stăpânească toată fără-de-lege a.

Şi repetim aceasta; apoi:

Scapă-mă de clevetirea oamenilor, şi voiu păzi poruncile tale.

Şi iar aceasta zicem:

Faţa ta arată-o preste robul tău, şi mă învaţă îndreptările tale.

Iarăşi de două ori. Şi iarăşi cu glas mai înalt zicem:

Să se umple gura mea de lauda ta, Doamne, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviinţa ta.

De trei ori. Apoi.

Sfinte Dumnezeule. Prea Sfânta Treime. Tatăl nostru; Preotul: că a ta este împărăţia; şi după Amin, zicem Troparul.

Luni, Marţi şi Joi, zicem aceasta.

Pre mărită maica lui Dumnezeu, şi mai sfântă de cât sfinţii îngeri, fără tăcere o lăudăm cu inima şi cu gura. Născătoare de Dumnezeu, pre dânsa mărturisind-o, ca pre ceea ce dupre adevăr a născut pre Dumnezeu întrupat, şi se roagă ne încetat pentru sufletele noastre.

Iar Miercuri, şi Vineri, se zice:

De grab ne întâmpină pre noi, mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii te hulesc pre tine, şi ne îngrozesc pre noi Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu crucea ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept măritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Doamne miluieşte de 40 de ori, rugăciunea: Cela ce în toată vremea. Doamne miluieşte, de trei ori Slavă. Şi acum. Ceea ce eşti mai cinstită. şi o închinăciune.

Întru numele Domnului bine-cuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne bine-cuvintează; luminează faţa ta preste noi, şi ne miluieşte.

Şi facem trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem. precum s'a arătat mai 'nainte. Şi puţin tăcând. începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru. Doamne miluieşte. de 12 ori. şi rugăciunea:

Hristoase, lumina cea adevărată, carele luminezi şi sfinţeşti pre tot omul ce vine în lume, să se însemneze preste noi lumina feţii tale, ca într'însa să vedem lumina cea neapropiată. Şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale, şi ale tuturor sfinţilor tăi Amin.

Apărătoarei Domnei.. Preotul; Slavă ţie Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă ţie. Iar noi slavă, şi acum, Doamne miluieşte, de trei ori, bine-cuvintează. Şi Apolisul. Apoi Polihroniu. Şi sărutăm cinstita Cruce. cu o purtăm la piept fiecare. şi sfintele icoane. ce sunt la locurile noastre unde stam; eşim apoi facând Litie în pridvor. şi acolo se zic obişnuitele rugăciuni. şi se cetesce învăţătura pentru credinţă, a cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul. precum mai 'nainte s'a scris. adecă Miercuri şi Vineri. Şi se face sfârşit şi

Apolis. Intr'acest chip se face în tot sfântul post, la Utrenie şi la ceasul întâi. Iar după Apolis, ieşind din biserică, mergem cu linişte în chiliile noastre, sau la ascultare, şi nu ni se cade să facem vorbă unul cu altul prin Mănăstire, căci s'a oprit aceasta de la Sfinţii Părinţi.

Pentru al treilea ceas

Loveşte în toacă de trei ori aprinzătorul de candele, şi ne adunăm în biserică, şi facem mai 'nainte de începere, fie-care din noi, câte trei metanii înaintea sfintelor uşi şi sărutăm sfintele icoane, apoi altă singură o metanie, aşijderea şi către strane câte una.

Şi bine-cuvântând Preotul, noi începem: Împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule; după Tatăl, nostru, zice Preotul; Că a Ta este împărăţia; după Amin. Doamne miluieşte de 12 ori. Veniţi să ne închinăm, de trei ori, şi se citeşte al treilea ceas după obiceiu. Şi la sfârşitul Psalmului al treilea, după Aliluia, începem Catisma. Şi la fie care stare, facem câte trei închinăciuni. După sfârşitul Catismei cântă fratele cel rânduit acest

Tropar, glasul al 6-lea.

Doamne, cela ce prea sfântul Tău Duh, în ceasul al treilea l-ai trimis apostolilor tăi, pre acela bunule, nu-l lua dela noi ci îl înoeşte întru noi cei ce ne rugăm ţie.

Şi noi asemenea cântăm, făcând închinăciuni cu genuchele până la pământ; asemenea şi la cele-lalte două Stihuri;

Stih: Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule, şi Duh drept înoeşte întru 'cele din lăuntru ale mele.

Stih: Nu mă lepăda pre mine dela faţa ta, şi Duhul tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te, Stăpână, cu sfinţii apostoli, să se miluească sufletele noastre.

Şi ceteţi din sfântul Ioan Scărarul.

Şi de aici începe fratele cel rânduit, a deş tepta fraţii în tot sfântul post şi umblă binişor şi vede pre cei ce dorm, şi-i scoală la ascultarea ceteţii, dupre învăţătura celui ce-l rânduieşte.

Şi după ceteţe.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat. Bine este cuvântat Domnul ziua în toate zilele; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... şi trei metanii. Şi după Tatăl nostru, Preotul: Că a Ta este împărăţia după Amin, Cântăm:

Troparele, glasul al 8-lea.

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, cela ce prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr'ânşii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Slavă:

Grabnică şi tare mângâiere dă robilor tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre, nu te osebi de sufletele noastre, întru necazuri. Nu te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pre noi. Apropie-te de noi, apropie-te, cela ce eşti pretutindenea. Precum şi cu apostolii tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de tine te uneşte, îndurate. Ca fiind uniţi, să te lăudăm pre tine, şi să slăvim pre Duhul tău cel întru tot sfânt.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea şi folosirea şi scăparea creştinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neviforat, tu eşti, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Ci precum lumea o mântueşti cu neîncetată rugăciunea ta, pomeneşte-ne şi pre noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne miluieşte de 40 de ori. Ceea ce în toată vremea. Doamne miluieşte de trei ori. Slavă. Şi acum, ceea ce eşti mai cinstită, întru numele Domnului binecuvintează Părinte; Preotul: Dumnezeule milostiveşte-te spre noi. Şi facem metaniile precum s'a scris la ceas întâi. Şi începe cel mai mare rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotţiitorule. Iar aprinzătorul de candele face obişnuita mutanie mai marelui şi merge de loveşte în toacă de 6 ori; şi după sfârşitul rugăciunii: Veniţi să ne închinăm de trei ori, şi cetim

Ceasul al şaselea

Şi după sfârşitul Psalmului al treilea. La Aliluia închinăciuni trei, şi se începe Catisma; la toată starea, Aliluia şi trei închinăciuni. După Catismă, fratele cel rânduit cântă acest

Tropar, glasul al 2-lea.

Cela ce în ziua şi în ceasul al şaselea pre cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai; şi înscrisul greşelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Stih 1.

Auzi Dumnezeule glasul meu, şi nu trece cu vederea ruga mea.

Stih. 2.

Eu către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m'a auzit.

Şi facem trei metanii, precum mai înainte s'a scris.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre; tu, pre cel ce s'a născut din tine roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor Preacurată, că milostiv este, şi poate să mântuiască, cel ce e primit a pătimi pentru noi.

Apoi, Troparul proorociei, glasul al 5-lea.

Doamne, Doamne, de carele toate se înfricoşează, şi se cutremură de faţa puterii tale, înaintea ta cădem, nemuritorule, şi ţie ne rugăm sfinte: Mântueşte sufletele noastre, pentru rugăciunea sfinţilor tăi.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Ştie Domnul calea dreptilor, şi calea necredincioşilor va pieri.

Stih:

Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioşilor, şi în calea păcătoşilor n'a stătut.

Din proorocia Isaiei, cetire.

Cap. 1. Vers 1.

edenia, care o a văzut Isaia feciorul lui Amos, care o a văzut asupra Iudeii, şi asupra Ierusalimului, întru împărăţia lui Ozie, şi a lui Ioatam, şi a lui Ahaz, şi a lui Ezechie, carii au împărăţit în Iudeea. Auzi, cerule şi ascultă, pământule, că Domnul a grăit: Fii am născut şi am ridicat, iar aceia s'au lepădat de mine. Cunoscut-a boul pre Stăpânul său, şi asinul ieslea Domnului său; iar Israil nu m'a cunoscut pre mine, şi poporul meu n'a înţeles.

Vai neamului celui păcătos, poporului celui plin de păcate, seminţiei celei rele, feciorilor celor fără-de-lege! Lăsat-aţi pre Domnul, şi aţi mâniat pe sfântul lui Israil; întorsu-v'aţi înapoi. Cari încă va răniţi, adăogând fără-de-lege? Tot capul spre întristare, şi toată inima spre durere. Dela picioare până la cap, nu este într'însul întregime, nici bubă, nici vineţeală, nici rană cu puroiu; nu este unde pune doctorie, nici unt-de-lemn, nici legături. Pământul vostru pustiu, cetăţile voastre s'au ars cu foc, ţara voastră înaintea voastră streinii o mănâncă, şi se va pustii risipită fiind de neamuri străine. Rămânea-va faţa Sionului ca o colibă în vie, şi ca un pătul în grădină, şi ca o cetate prădată. Şi de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânţă, am fi fost ca Sodomul, şi ne-am fii asemănat Gomorului. Ascultaţi cuvântul Domnului, Domnii Sodomului, şi luaţi în urechi legea lui Dumnezeu, popoarele Gomorului. Ce-mi este mie de mulţimea jertfelor voastre, zice Domnul? Plin sunt de arderile întregi ale berbecilor, şi seul mieilor, şi sângele taurilor, şi ale ţapilor, nu voesc, nici măcar de aţi veni să vă arătaţi mie; ca cine a cerut acestea din mâinile voastre? Nu veţi mai adăoge a umblă prin curtea mea! Măcar de veţi aduce mie făină de grâu, în zadar, tămâea urâciune-mi este mie. Lunile cele nouă ale voastre, şi Sâmbetele, şi ziua cea mare, nu le voiu suferi; postul, şi sărbătorile, şi praznicile voastre, le-a urît sufletul meu; făcutu-v'aţi mie spre saţiu; nu voiu mai suferi păcatele voastre. Când veţi tinde mâinile voastre la mine, întoarce-voiu ochii mei despre voi, şi de veţi înmulţi rugăciunea, nu vă voiu asculta; că mâinile voastre sunt pline de sânge. Spălaţi-vă şi vă curăţiţi, ştergeţi răutăţile din sufletele voastre, înaintea ochilor mei părăsiţi-vă de vicleşugurile voastre. Învăţaţi-vă a face bine; căutaţi judecata, mântuiţi pre cei năpăstuiţi, judecaţi pre săracul, şi faceţi dreptate văduvei. Şi veniţi să ne întrebăm zice Domnul; Şi de vor fi păcatele voastre ca mohorăciunea, ca zăpada le voiu albi; şi de vor fi ca roşeala, ca lâna le voiu face albe. Şi de veţi vrea şi mă veţi asculta pre mine, bunătăţile pământului veţi mânca; iar de nu veţi vrea şi nu mă veţi asculta, sabia vă va mânca pre voi; ca gura Domnului a grait aceasta.

Prochimen glasul al 7-lea.

Slujiţi Domnului cu frică, şi vă bucuraţi lui cu cutremur.

Stih: Pentru ce s'au întărâtat neamurile, şi popoarele au cugetat cele deşarte.

Şi se face cetire din sfântul Ioan Scărarul Apoi Troparul:

De grab să ne întâmpine pre noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slăvirea numelui tău. Doamne, mântueşte-ne pre noi, şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeule, Tatal nostru, că a ta este împărăţia..

Şi Troparele, glasul al 2-lea.

Mântuirea ai lucrat cu mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pre cruce ai întins prea curatele mâinile tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă ţie.

Slavă:

Prea curatului tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie bine ai voit cu trupul a te sui pre cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului, pre cari i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, cela ce ai venit să mântueşti lumea.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti izvorul milei, milostivirii învredniceşte-ne pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos, arată precum deapururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oare-când Gavriil al celor fără trupuri mai marele voevod.

Iar Miercuri şi Vineri, zicem a Născătoarei Crucii.

Prea mărită eşti Născătoare

de Dumnezeu Fecioară, lăudămu-te pre tine; că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul, şi moartea s'a omorît, şi cei morţi ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind slăvim ca pre cel puternic, pre Hristos, Dumnezeul nostru, şi unul mult îndurat.

Doamne miluieşte de 40 ori. Cela ce în toate vremea; Doamne miluieşte, de 3 ori.

Slavă, şi acum.

Ceea ce eşti mai cinstită...
Întru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul.

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi...
Şi facem metaniile după obicciu. Şi după ce împlinim metaniile, începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, şi sărutăm sfintele icoane, şi după Tatăl nostru, Doamne miluieşte de 12 ori; apoi slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Şi se face Apoliş.

Această rânduială, este de datorie a se face în tot sfântul post, la al treilea şi la al şaselea ceas. Iar unde nu se face eşire, după rugăciunea: Dumnezeule şi Doamne al puterilor, îndată zicem: Veniţi să ne închinăm, de trei ori, şi ceasul al 9-lea.

La ciasul al nouălea.

Loveşte aprinzătorul de candele în toacă de 9 ori, şi ne adunăm în biserică şi binecuvântând Preotul, începem: Sfinte Dumnezeule; după Tatăl nostru, Preotul: Că a Ta este împărăţia.. Doamne miluieşte de 12 ori, veniţi să ne închinăm, de trei ori şi cetim ceasul al nouălea, trei Psalmi; apoi începem a ceti Catisma, şi după sfârşitul Catismei cântăm.

Troparul pe glasul al 8-lea.

Cela ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Stih 1.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Stih 2.

Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă mântueşte

Şi la acestea facem metanii 3.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trecea cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni, milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu ceea ce te-a născut pre tine care se roagă pentru noi; şi mântueşte, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

Şi iarăşi se face cetire din Sfântul Ioan Scărarul; şi după cetire zicem:

Nu ne da pre noi până în sfârşit pentru numele tău cel sfânt, şi nu strica legătura ta, şi nu depărta mila ta de la noi; pentru Avraam cel iubit de tine, şi pentru Isaac robul tău şi Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule. Prea sfânta Treime. Tatăl nostru, Preotul: că a Ta este împărăţia; şi cântăm Troparele acestea.

glasul al 8-lea.

Văzând tâlharul pre începătorul vieţii pre cruce spânzurând, a zis: De n'ar fi fost Dum-

nezeu întrupat, carele cu noi s'a răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se. Ci, celace toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia ta.

Slavă.

In mijlocul a doi tâlhari cumpănă a dreptăţii s'a aflat crucea ta; acela adecă, pogorându-se în iad cu îngreuerea hulii, iar celălalt uşurându-se de greşeli spre cunoştinţa cuvântării de Dumnezeu. Hristoase Dumnezeule, slavă ţie.

Şi acum.

Pre mieluşelul şi păstorul şi Mântuitorul lumii, pre cruce văzându-l ceeace l'a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu arde, văzând răstignire ta, care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte de 40 ori. Celace în toată vremea. Doamne miluieşte de trei ori, Slavă, Şi acum: Ceeace esti mai cinstită; Intru numele Domnului binecuvintează părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi; şi facem trei metanii mari, zicând rugaciunea cuviosului Miron. Iar celelalte 12 nu facem, ci zicem rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...

Deaci, începe stratia căria îi este rândul a cânta: pre glasul al 8-lea.

Intru împărăţia ta pomeneşte-ne pre noi, Doamne...

Şi cântăm fericirile cu cântare dulce şi cu glas mare şi rar, într'un acelaş glas.

Fericiţi cei săraci cu Duhul, că acelora este împărăţia cerurilor...

Pomeneşte-ne pre noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia ta.

Şi celelalte Stihuri toate până la...

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.., Pomeneşte-ne pre noi, Doamne..
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin. Pomeneşte-ne pre noi, Doamne...

Apoi unindu-se amândoua stranele, cântăm cu glas mai înalt şi cu capetele descoperite:

Pomeneşte-ne pre noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia ta...

Şi o Metanie.

Pomeneşte-ne pre noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăţia ta.

Iarăşi o metanie.

Pomeneşte ne pre noi, Sfinte, când vei veni întru împărăţia ta.

Şi iarăş o metanie. Apoi cetim.:

Ceata cerească te laudă pre tine şi zice: Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava ta.

Stih:

Apropiaţi-vă către dânsul şi vă veţi lumina şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Şi iarăş zice: Ceata cerească...

Slavă.

Ceata sfinţilor îngeri şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, te laudă pre tine şi zice: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava ta.

Şi acum.

Cred într'unul Dumnezeu...
Stăreşte, lasă, iartă Dumnezeule...

Apoi. Tatăl nostru..

După Exonis, Condacele după obiceiu ce sunt după zilele săptămânii şi al sfântului, al căruia îi este hramul; iar de este hramul lui Hristos, zicem mai'nainte al hramului, apoi al zilei şi al sfântului de rând al căruia îi este ziua, de are:

Slavă.

Cu sfinţii îi odihnă, Hristoase...

Şi acum.

Ceeace eşti folositoare... Doamne miluieşte, de 40 ori, Slavă, şi acum. Cea ce eşti mai cinstită, întru numele Domnului, binecuvintează părinte. Şi zice Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi... Şi facem cele 16 metanii, ce sunt insemnate mai'nainte cu rugăciunea sfântului Efrem. Iar Paraclisiarhul, făcând metanie celui mai mare şi luând binecuvântare, merge şi trage clopotul. Apoi începe cel mai mare: Veniţi să ne închinăm de trei ori şi Psalmul 103, încet şi cu glas blând; iar Preotul citeşte rugăciunile Vecerniei înaintea sfintelor uşi. După Psalm, Slavă, Şi acum, Aliluia de trei ori. Ectenia cea mare şi cetim Catisma: Către Domnul când mi'am necăjit; şi la fiecare Antifon, Slavă, Şi acum, Aliluia de trei ori şi trei metanii.

LUNI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA DINTÂIU

La Doamne strigat am... Punem Stihiru 6. glasul al 2-lea, facere a lui Iosif.

Podobia: Pre toţi i am întrecut...

Tot păcatul am făcut, pre toţi i-am întrecut cu desmierdarea. De aşi vrea să mă pocăesc, nu am râuri de lacrimi. De voiu vieţui şi acum cu lene, sunt vinovat muncii. Ci-mi dă mie îndreptare, unule bunule Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Dă-mi, Hristoase, ploi de lacrimi, în ziua cea veselă a postului. Ca să plâng şi să-mi spăl spurcăciunea cea din pofte şi să mă arăt ţie curăţit, când vei vrea să vii din cer judecător, Doamne, să judeci pre oameni, ca un judecător şi singur drept.

Alta a lui Teodor, glasul al 5-lea.
Podobie: Cuvioase Părinte...

Veniţi credincioşilor cu dragoste având ca o pavăză arma cea tare a postului, să întoarcem înapoi tot meşteşugul înşelăciunii vrăjmaşului; să nu ne îndulcim cu desmierdăciunile poftelor, ca să nu ne temem de focul ispitelor; prin care post Hristos, iubitorul de oameni, cu darurile răbdării ne va încununa pre noi. Pentru aceasta, cu îndrăzneală rugându-ne, cădem înaintea lui strigând şi cerând sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi în Mineiu trei.
Slavă, şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lumina lină...

Prochimen, glasul al 6-lea.

A Domnului este mântuirea şi preste poporul tău binecuvântarea ta.

Stih. Doamne, căci s'au înmulţit cei ce mă necăjesc.

De la Facere cetire.

Cap. 1-iu, Vers 1-iu.

Întru început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul. Şi pământul era nevăzut şi netocmit şi întunerec era deasupra adâncului şi Duhul lui Dumnezeu se purta pre deasupra apei. Şi a zis Dumnezeu: Să se facă lumină! Şi s'a făcut lumină. Şi a văzut Dumnezeu lumina ca este bună; şi a despărţit Dumnezeu între lumină şi între întunerec; şi a numit Dumnezeu lumina ziua şi întunerecul l-a numit noapte; şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă zi unu. Şi a zis Dumnezeu: Să se facă tărie în mijlocul apei şi să fie despărţind apa de apă! Şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu tăria şi a despărţit Dumnezeu între apă, care era deasupra tăriei şi între apă, care era sub tărie; şi a numit Dumnezeu tăria cer. Şi a văzut Dumnezeu că este bine şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă, ziua a doua. Şi a zis Dumnezeu: Să se adune apa cea de sub cer într'o adunare şi să se arate uscatul şi s'a făcut aşa. Şi s'a adunat apa cea de sub cer

intru adunările sale, şi s'a arătat uscatul. Şi a numit Dumnezeu uscatul pământ, şi adunările apelor le-a numit mări. Şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânţă dupre fel şi dupre asemănare, şi pom roditor, care face roade, cărula sămânţa lui este într'însul, dupre fel pe pământ; şi s'a făcut aşa. Şi a dus din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânţa dupre fel şi dupre asemănare şi pom roditor, care face roade, cărula sămânţa lui este într'însul dupre fel, pre pământ; şi a văzut Dumnezeu că este bine, şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţă ziua a treia.

Prochimen, glasul al 5-lea.

Domnul mă va auzi când voiu striga către Dânsul.

Stih:

Când am strigat cu auzitu-m'ai, Dumnezeul dreptăţii mele.

De la Pilde citire.

Cap. 1-iu, Vers 1-iu.

Pildele lui Solomon, fiul lui David, carele a împărăţit în Israil. A cunoaşte înţelepciunea şi învăţătura, a înţelege cuvintele măestrei, a pricepe învăţăturile vorbelor şi deslegarea cuvintelor celor întunecoase, şi a socoti dreptatea şi adevărul, şi judecată a face. A dă celor fără de răutate meşteşugire, şi pruncului tânăr ştiinţă şi cunoştinţă. Acestea auzindu-le înţeleptul, mai înţelept va fi, şi cel înţelegător îndreptare va dobândi. Şi va cunoaşte pilda şi cuvântul întunecos, şi vorbele înţelepţilor şi întrebările cele ascunse. Începerea înţelepciunii este frica Domnului, şi cunoştinţă bună este tuturor celor ce o fac pre ea. Credinţa în Dumnezeu este începerea priceperii; iar cei necredincioşi defăimează înţelepciunea şi învăţătura. Ascultă, fiule, învăţătura tătâne-tău, şi nu lepăda legile mumei tale. Că cununa darurilor vei lua pe creştetul tău, şi lanţ de aur împrejurul grumazului tău. Fiule, să nu te înşele pre tine oamenii cei necredincioşi, nici să voeşti lor. De te vor ruga, zicând: Vino cu noi însoţeşte-ne la sânge, şi să ascundem în pământ cu strâmbătate pre omul cel drept; să-l înghiţim pre el cu iadul de viu, şi să stingem pomenirea lui de pe pământ. Averea lui cea de mult preţ să o apucăm, şi vom umplea casele noastre de dobânzi; pune-ţi soarta ta cu noi şi o pungă obştească să avem toţi, şi un sac să se facă nouă tuturor. Fiul meu, să nu mergi în cale cu dânşii, ci să-ţi abaţi picioru tău de la cărările lor. Că picioarele lor la răutate aleargă, şi grăbesc sunt a vărsa sânge. Că nu fără dreptate se întind mreje le păsărilor; pentru că aceia ce se însoţesc sângiurile, îşi agonisesc lor-şi rele, şi sfărâmarea oamenilor călcători de lege este rea. Aceste sunt căile tuturor celor ce fac fără de legi, că ce păgânătatea îşi răpesc sufletul său. Înţelepciunea în răspântii se laudă, şi prin uliţe îndrăzneaţă aduce.

Învredniceşte ne Doamne în seara aceasta. Trei metanii, după aceea, Preotul.

Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ
Idiomela zilii, glasul al 8-lea.

Să postim post primit, bine plăcut Domnului; postul cel adevărat este înstreinarea de răutăţi, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună şi de jurământul mincinos. Lipsirea acestora este postul cel adevărat şi bine primit.

Stih: Către tine am rădicat ochii mei...
Şi tot acesta Apoi.
Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne...

Mărtirica.

Mare este puterea mucenicilor tăi, Hristoase, că în mormânturi zac şi duhurile gonesc; şi au stricat puterea vrăjmaşului cu credinţa Treimii, nevoindu-se pentru buna credinţă.

Slava, şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoare tuturor celor ce se roagă, întru tine îndrăznim, întru tine ne lăudăm, întru tine ne este toată nădejdea noastră. Roagă pre cel ce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

Apoi Canonarhul face obişnuita metanie în mijloc, asemenea şi la strane

Acum slobozeşte pre robul tău..
Sfinte Dumnezeule... Cu 3 închinăciuni
Preotul:

Că a tu este împărăţia...

Şi după Amin, cântăm Troparele glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei, şi binecuvântat este rodul pântecelui tău; că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi o metanie. Slavă.

Botezătorul lui Hristos pre noi pre toţi ne pomeneşte, ca să ne mântuim de fără-de-legile noastre. Că ţie s'a dat dar a te ruga pentru noi.

O metanie şi acum.

Rugaţi-vă pentru noi sfinţilor apostoli, şi sfinţii toţi, ca să ne ferim de nevoi, şi de necazuri. Că pre voi calzi folositori către Mântuitorul v'am câştigat.

O metanie.

Apoi se zice de cel mai mare, fără metanie cu glas blândişor şi cu dulceaţă:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea întru necazuri, ci din primejdii ne scapă pre noi, una curată, una binecuvântată.

Doamne miluieşte de 40 ori.

Slavă, şi acum.

Ceea ce eşti mai cinstită...
Întru numele Domnului bine cuvinteazăpărinte.

Preotul:

Cel ce este bine-cuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru,

Iar noi.

Împărate ceresc...

Şi zicem rugăciunea cuviosului Efrem:

Doamne şi stăpânul vieţii mele..
Şi facem trei metanii mari şi 12 mici.
Şi iarăşi zicem rugăciunea de sus, şi o metanie. Sfinte Dumnezeule: Doamne miluieşte, de 12 ori, apoi rugăciunea:

Prea sfântă Treime, stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, bine-voeşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să te slăvesc, şi să te laud, şi să mă închin ţie şi să zic: Unul sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Apoi:

Fie numele Domnului bine-cuvântat de acum şi până în veac; de trei ori, şi trei metanii

Apoi.

Bine voi cuvânta pre Domnul...

Şi când punem masă, zicem şi Psalmul 144:

Înălta-Te-voiu Dumnezeul meu...

Şi se face Apolis.

Şi ieşind în tindă, cântam dupre obiceiu Stihira hramului şi rugăciunile cele obişnuite de la Preot; şi pomeneşte pre cei morţi, şi se face desavârşitul Apolis.

Această rânduială se face după Vecernie întru tot sfântul post, nefiind Liturgia cea mai 'nainte sfinţită.

Şi n'am luat a face această liturgie până Mercuri, ca să postească dupre prealanie toată fraţimea; iar cei ce vor putea, să rămâie postindu-se până Vineri.

Iar când se face Liturgia cea mai 'nainte sfinţită, zice Preotul la fiecare slavă a Stihologiei: Iarăşi şi iarăşi...

CADE-SE A ŞTI, că în Lavra cuviosului părintelui nostru Sava, nu cântăm După-cinarea în biserică, ci în chilie o cântăm fie-care; aşa am apucat.

Iar în Chinoviile din Palestina, se cânta După-cinare aşa:

In ceasul al zecelea.

Intră aprinzătorul de candele, şi face o metanie celui mai mare, şi merge şi loveşte în toacă de 12 ori. Şi ne adunăm toţi în biserică şi facem fiecare metaniile cele orânduite; şi aşteptăm puţintel, până se strâng toţi, sau mai mulţi. Şi sculându-se Preotul din strana lui, face obişnuita metanie Igumenului, şi începe: Bine-cuvântat este Dumnezeul nostru.

Şi noi zicem, Amin.

Impărate ceresc. Sfinte Dumnezeule, Veniţi să ne închinăm, de trei ori şi îndată

Psalmul 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte...

Apoi începem CANONUL CEL MARE.

Făcându-l în patru părţi cu Irmoasele şi-l sfârşim Joi seara.

Irmoasele, de câte două ori.

Facerea sfântului părintelui nostru Andrei Criteanul Ierosolimitul. Şi facem la fiecare Tropar trei închinăciuni.

Cântarea 1, glasul al 6-lea.

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire. Acesta „este Dumnezeul meu şi-l voiu „slăvi pre el; Dumnezeul pă„rintelui meu, şi-l voiu înălţa „pre el, că cu mărire s'a preaslăvit.

Pripeală zicem aceasta.

Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

De unde voiu începe a plânge faptele vieţii mele ticăloase? Care începere voiu pune Hristoase, tânguirii cestei de acum? Ci ca un milostiv dă-mi iertare greşelilor.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te măturiseşte la Ziditorul tuturor. Şi te părăseşte de acum de dobitocia cea din 'nainte, şi du lui Dumnezeu lacrămi de pocăinţă.

Râvnind neascultării lui Adam, celui întâi zidit, m'am cunoscut pre mine desbrăcat de Dumnezeu, şi de împărăţia cea vecuitoare, şi de desfătare, pentru păcatele mele.

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? că ai căzut rău şi te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom, şi ai gustat cu îndrăzneală dobitocească mâncare.

In locul Evei celei simţite, făcutu-s'a mie Evă înţelegătoare, cugetul cel cu poftă trupească; arătându-mi cele dulci, şi gustând pururea din băutura cea amară.

Dupre dreptate s'a lepădat Adam din Edem, nepăzind o poruncă a ta, Mântuitorule. Dar eu ce voiu pătimi, nebăgând seamă totdeauna de cuvintele tale cele de vieaţă.

Slavă, a Treimii.

Treime, fiinţa prea înaltă, căreia ne închinăm întru o unime, ridică de-asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca un milostiv dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică de-asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o stăpână, curată,

mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc.

Şi iarăş irmosul cel dintâi, în loc de Catavasie odată. Aşa facem la toate cântările.

Cântarea a 2 a, Irmos:

Ia aminie cerule, şi voiu grăi, şi voiu lăuda pre Hristos. Ca„rele a venit din Fecioară cu „trup„.

Ia aminte cerule, şi voiu grăi pământule, primeşte în urechi glasul celui ce se pocăeşte lui, Dumnezeu, şi-l laudă pre Dânsul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul tău cel blând şi-mi primeşte mărturisirea mea cea călduroasă.

Greşit-am mai mult de cât toţi oamenii, însu-mi am greşit ţie; ci te milostiveşte, Mântuitorule, ca un Dumnezeu spre făptura ta.

Chip făcând grozăviei patimilor mele, cu pofte iubitoare de desmierdare, mi-am stricat frumuseţea minţii.

Viforul răutăţilor m'a cuprins milostive, Doamne; ci ca lui Petru, tinde-mi şi mie mâna ta.

Intinatu-mi-am haina trupului meu, şi mi-am spurcat podoaba cea dupre chipul şi dupre asemănarea ta, Mântuitorule.

Intunecatu-mi-am frumuseţea sufletului cu dulceţile poftelor, şi cu totul, toată mintea, ţărână mi-am făcut.

Ruptu-mi-am acum vestmântul cel dintâi, carele mi l'a ţesut mie Ziditorul din început, şi pentru aceasta zac acum gol.

Imbrăcatu-m'am în haină ruptă, care mi-a ţesut mie şarpele cu sfătuirea, şi mă ruşinez.

Lacrămile desfrânatei, Induratc, şi cu le vărs înaintea ta; milostiveşte-te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea ta.

Căutat-am spre frumuseţea pomului, şi mi s'a amăgit mintea, şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Lucrat-au pre spatele mele toţi începătorii răutăţilor, lungind asupra mea fărădelegea lor.

Slavă, a Treimii...

Pre tine unul, Dumnezeul tuturor, în trei feţe te laud; pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Sfântul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una eşti prea lăudată, roagă-te cu de-adinsul, să ne mântuim.

Cântarea 3-a, Irmos:

Pre piatra cea neclătită a poruncilor tale, Hristoase, în„tăreşte mintea mea„.

Foc dela Domnul plouînd oare când a ars Domnul de demult pământul Sodomitenilor.

In munte scapă suflete, ca Lot acela, şi fugi în Sigor.

Fugi de aprindere o sufletc! Fugi de arderea Sodomului! Fugi de stricăciunea dumnezeeşti văpăi.

G reşit-am ţie singur eu, greşit-am mai mult de cât toţi, Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti păstorul cel bun; caută-mă pre mine mielul, şi rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti ducele Iisus, tu eşti Ziditorul meu; întru tine Mântuitorule mă voiu îndrepta.

Mărturisescu-mă ţie, Mântuitorule: Greşit-am ţie fără măsură; ci lasă-mi, iartă-mi, ca un îndurat.

Slavă, a Treimii.

O Treime, unime Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi de înşelăciune şi de ispite şi de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, pântece primitor de Dumnezeu; bucură-te, scaunul Domnului; bucură-te, Maica vieţii noastre.

Cântarea 4-a, Irmos.

Auzit-a proorocul de venirea ta, Doamne, şi s'a temut, „că vrei să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi, şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut. Slavă puterii tale, „Doamne".

Lucrurile tale nu le trece cu vederea, zidirea ta nu o părăsi, drepte Judecătorule; că de am şi greşit eu însumi, ca un om, şi mai mult de cât tot omul, iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta păcatele.

Se apropie, suflete, sfârşitul se apropie, şi nu te grijeşti; nu te găteşti. Vremea se scurtează, scoală-te, aproape lângă uşi este Judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieţii. Pentru ce în deşert ne turburăm.

Deşteaptă-te o sufletul meu! la seama faptelor tale care ai făcut, şi le dă pre ele înaintea ochilor tăi; varsă picături de lacrămile tale; spune cu îndrăzneală faptele tale, şi cugetele tale lui Hristos, şi te îndreptează.

N'a fost în viaţă păcat, nici faptă, nici răutate, care să n'o fi săvârşit eu, Mântuitorule, cu mintea şi cu cuvântul, cu voinţa şi cu gândul, şi cu ştiinţa; şi cu fapta păcătuind, ca altul nimenea, nici odinioară.

Dintru aceasta m'am judecat, dintru aceasta m'am osândit eu, ticălosul, adecă din cunoştinţa mea, de cât care nimic nu este în lume mai silnic; Judecătorule, Mântuitorul meu şi cunoscătorule, milostiveşte-te şi mă scapă şi mă mântueşte pre mine, robul tău.

Scara care a văzut de demult marele între Patriarhi, suflete al meu, este arătarea suirii celei de lucrare, şi a înălţării gândului. Deci, de voeşti să vieţueşti cu lucrarea şi cu cunoştiinţa, şi cu înălţarea gândului, înoeşte-te.

Arşiţa zilei a răbdat patriarhul pentru lipsă, şi gerul nopţii a suferit, în toate zilele făcând câştigare, păstorind, trudindu-se şi slujind, ca să-şi ia amândouă femeile.

Două femei se înţeleg: lucrarea şi cunoştinţa întru gândire. Insă, prin Lia lucrarea, ca pre ceea ce a fost cu mulţi copii; iar prin Rahil gândirea, ca pre cea cu multă osteneală. Că fără de ostenele, nici lucrarea, nici gândirea nu se va săvârşi suflete.

Slavă a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunoc pre tine, Dumnezeire, una în Treime, ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut, şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Cel ce s'a născut înoeşte legile firi, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte se birueşte rânduiala firii; că face câte voeşte.

Cântarea 5-a, Irmos:

De noapte mânecând iubitorule de oameni, mă rog lu„minează-mă, şi mă îndreptează „la poruncile tale, şi mă învaţă „Mântuitorule să fac voia ta".

In noapte vieaţa mea mi-am trecut pururea, că întunerec s'a făcut mie şi negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pre un fiu al zilei arată-mă, Mântuitorule.

Lui Ruvim asemănându-mă eu ticălosul, făcut-am sfat necuvios şi călcător de lege asupra lui Dumnezeu celui înalt, spurcându-mi patul meu, precum acela al tătână-său.

Mărturisescu-mă ţie, Hristoase împărate; greşit-am, greşit-am, ca mai înainte fraţii lui Iosif, văzând rodul curăţiei şi al înţelepciunii.

De cei de un sânge s'a dat, s'a vândut în robie dulcele suflet cel drept, spre închipuirea Domnului; iar tu suflete cu totul te-ai vândut răutăţilor tale.

Lui Iosif celui drept, şi minţii lui celei curate urmează ticăloase şi neiscusite suflete, şi nu te spurca cu pornirile cele fără pricepere, pururea făcând fărăde-lege.

De s'a şi sălăşluit în groapă oare când Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării şi a sculării tale a fost

aceasta; iar eu, ce-ţi voiu aduce ţie întru acest chip vre-odată?

Slavă, a Treimii.

Pre tine Treime te slăvim, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, unime, căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură, Dumnezeu, cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat; şi a împreunat lui-şi firea omenească.

Cântarea 6-a. Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, şi „m'a auzit din iadul cel mai de „jos, şi a scos din stricăciune „vieaţa mea".

Lacrămi din ochii mei, Mântuitorule, şi suspinuri dintru adânc curat aduc ţie, strigând inima mea: Dumnezeule, greşit-am ţie, milostiveşte-te spre mine.

Instreinatu-te-ai suflete, de la Domnul tău, ca Datan şi ca Avirion; ci din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pre tine prăpastia pământului.

Ca o junice sălbătăcită asemănatu-te-ai suflete lui Efrem; ca o căprioară păzeşte-ţi vieaţa de curse, înălţându-ţi ca cu aripi mintea, cu lucrarea şi cu gândirea.

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că poate Dumnezeu vieaţa cea leproasă să o albească şi să o cureţe; nu te deznădăjdui dar, măcar de şi eşti lepros.

Slavă a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărţită; despărţită dupre feţe, şi unime sunt din fire unită; Tatăl, zice, şi Fiul şi dumnezeescul duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci, ca pre un Ziditor al tuturor, roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul a 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie, şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea 7 a. Irmos:

Greşit-am, fără-de-lege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea ta, nici am păzit, nici am „făcut precum ne-ai poruncit „nouă; ci nu ne părăsi pre noi „până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor".

Greşit-am, păcătuit-am şi am

lepădat porunca ta; că întru păcate m'am zămislit, şi am adaos ranelor mele, rană. Ci tu mă milueşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Cele ascunse ale inimii mele le-am mărturisit ţie, judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi şi necazul meu, şi ia aminte acum la judecata mea; şi tu mă milueşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Saul, oarecând, dacă a pierdut asinii tătână-său, suflete, degrab a aflat împărăţia dupre întâmplare; ci păzeşte-te să nu greşeşti, alegând mai cu deadinsul poftele tale cele dobitoceşti, de cât împărăţia lui Hristos.

David dumnezeescul părinte, de a şi greşit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata prea curviei săgetându-se şi cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele din voia ta.

Impreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire că a amestecat preacurvia cu uciderea; dar îndată îndoită pocăinţă a arătat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

David oare când a însemnat cântarea, scriindu-o ca într'o icoană, prin care-şi mustra fapta care a lucrat, strigând: Milueşte-mă! că ţie unuia am greşit, Dumnezeului tuturor; însuţi mă curăţeşte.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, unime sfântă; lumini şi lumină, şi trei Sfinte şi unul Sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu; ci laudă şi prea slăveşte, suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu, şi tu singură ne-ai deschis nouă, celor de pre pământ, cele cereşti.

Cântarea 8-a, Irmos:

Pre cela ce-l slăvesc oştile ce-„reşti, şi de dânsul se cutre-„mură heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi zidirea, lăuda-„ţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Milueşte-mă pre mine, cel ce am greşit, Mântuitorule; ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc; milueşte-mă pre mine, cel ce strig: Greşit-am ţie, mântueşte-mă, nelegiuit-am, milueşte-mă.

Ilie cel ce s'a purtat în car, suindu-se în căruţa bunătăţilor, s'a înălţat ca spre cer oarecând, mai presus de cele pământeşti.

Deci la suirea acestuia cugetă suflete al meu.

Eliseiu luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat dela Domnul dar îndoit; iar tu o, suflete al meu, acestui dar nu te-ai împărtăşit pentru neînfrânare.

Curgerea Iordanului oarecând, a stătut de o parte şi de alta prin lovirea cojocului lui Ilie prin Elisciu; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit pentru neînfrânare.

Samariteanca oarecând a primit pre cel drept cu gând bun; iar tu, o suflete! n'ai adus în casă nici strein, nici călător. Pentru aceasta te vei lepăda afară de cămară, tânguindu-te.

Mânţii celei spurcate a lui Ghiezi, pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a căruia iubire de argint leapădă-o măcar la bătrâneţe. Fugi de focul Gheenei! Depărtându-te de răutăţile tale.

Binecuvântare.

Părinte, celace eşti fără început; Fiule, cel împreună fără de început; Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime unime miluieşte-mă.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca nişte văpsele mohorîte s'a ţesut trupul lui Emanuil, înlăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceea ce eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea 9-a. Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără sământă este netâlcuită; ro„dul Maicii celei fără de băr„bat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică, mi„reasă a lui Dumnezeu, cu drea„ptă credinţă te slăvim.

Mintea s'a rănit, trupul s'a trândăvit, duhul boleşte; cuvântul a slăbit, viaţa s'a omorît, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face, când va veni judecătorul să cerce ale tale?

Adusu-ţi-am aminte, suflete, de la Moisi facerea lumii şi toată Scriptura cea aşezată de acela; care îţi povesteşte ţie de cei drepţi şi de cei nedrepţi; din cari celor de al doilea, adică celor nedrepţi ai urmat, o suflete, greşind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâiu.

Legea a slăbit, nu lucrează Evanghelia şi toată Scriptura întru tine nu este băgată în seamă; profeţii au slăbit şi tot cuvântul celui drept. Şi ranele tale, o suflete, s'au îmmulţit, nefiind doctor să te vindece.

Pildele Scripturii celei nouă îți aduc ție, ca să te aducă pre tine suflete spre umilință. Râvnește dar dreptilor, iar de păcatoși te leapădă; și îmblânzește pre Hristos, cu rugăciunile și cu postul și cu curăția și cu smerenia.

Hristos s'a făcut om, chemând la pocăință pre tâlhari și pre curve. Suflete, pocăește-te că s'a deschis ușa împărăției acum și o apucă mai 'naînte fariseii și vameșii și preacurvarii, pocăindu-se.

Hristos s'a făcut om, împreunându-se cu mine prin trup și toate câte sunt ale firii, cu voia le-a împlinit, afară de păcat; arătându-ți ție, o suflete, pilda și închipuirea smereniei sale.

Hristos pre vrăjitori i-a mântuit, pre păstori i-a chemat, mulțimea pruncilor o a făcut mucenici, pre bătrânul l-a mărit și pre văduva cea bătrână. Cărora n'ai râvnit, suflete, nici lucrurilor, nici vieții. Ci vai ție când te vei judeca!

Postindu-se Domnul patru zeci de zile în pustie, mai pre urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi! De va năvăli asupra ta vrăjmașul, cu rugăciunea și cu postul departe îl gonește de la picioarele tale.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-l lăudăm, pre Fiul să-l prea înălțăm, dumnezeescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, unimii dupre ființă; ca unei lumini și luminilor și vieții și vieților, făcătoarei de viață și luminătoare marginilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că întru tine aceasta cu credință împărățind, întru tine se și întărește și prin tine biruind, înfrânge toată supărarea, robește pre vrăjmași și îndepărtează pre supușii ei.

Sfinte a lui Dumnezeu Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite și părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru ceice te laudă; ca să scăpăm de toată mânia, necazul și stricăciunea și de greșeli să ne mântuim noi, ceice cinstim pururea pomenirea ta.

Apoi cântăm Irmosul într'amândouă stranele. După sfârșitul Canonului, începem Psalmul al patrulea.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai...

Și ceilalți Psalmi ai După-cinării. La Aliluia, trei metanii și îndată începem a doua stare.

Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

Și alți doi Psalmi, zicând la sfârșitul acestora. Aliluia, cu trei închinăciuni.

Apoi începe strana mare.

Cu noi este Dumnezeu...

Și zicem aceste Stihuri cu glas mare și cu dulce cântare, zicând'o strană unul și răspunde cealaltă altul; asemenea zicem și:

Firea celor fără de trupuri...

Și Crez intru unul Dumnezeu...

Cu glas tin. Apoi Preotul zice:

Prea sfântă Stăpână...

Zice și celeștul tot aceiași. Și facem toți câte o metanie. Asemenea facem și la celelalte. Stihuri de rugăciune la toate. Iar când zicem:

Dumnezeule, curățește-ne pre noi păcătoșii...

De trei ori, facem trei metanii. Apoi. Sfinte Dumnezeule și aceste Tropare pre glasul al 2-lea, care le cântăm cu glas mare și cu cântare dulce.

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule...

Slavă.

Sprijinitor sufletului meu, fii Dumnezeule...

Și acum.

Că nu avem îndrăzneală...

Și sunt și alte Tropare care se cântă preste zile, adică: Marți și Joi seara, acestea sunt:

Neadormirea nevăzutilor mei...

Stih: Caută și mă auzi, Doamne...
Cât va fi de înfricoșată judecata ta, Doamne...

Slavă:

Lacrimi da-mi mie, Dumnezeule...

Și acum.

Nerușinată nădejdea ta...
Doamne miluește, de 40 ori.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și rugăciunea.

Doamne, Doamne, Celace ne mântuești pre noi...

Apoi.

Veniți să ne închinăm, de trei ori.

Și Psalm 50.

Miluește-mă, Dumnezeule...

Și Psalm 101.

Doamne, auzi rugăciunea mea...

Și

Doamne atotputernice, Dumnezeul părinților noștri.

Apoi.

Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru.

Preotul.

Că a ta este împărăția: și după Amin, zicem aceste Tropare degrab, pe glasul al 6-lea.

Miluește-ne, pre noi, Doamne...

Slavă:

Doamne, miluește-ne pre noi...

Și acum.

Ușa milostivirii deschide nouă...
Doamne miluește, de 40 ori.

Slavă, și acum.

Cea ce ești mai cinstită...
Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Dumnezeule părinte...

Apoi.

Veniți să ne închinăm... de trei ori, și

Doamne, auzi rugăciunea mea...
Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu...
Doamne, scăpare te-ai făcut nouă...
Îndreptățește-ne, Doamne, în noaptea...

Apoi.

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru...

Preotul:

Că a ta este împărăția.

Apoi cântăm cel și Irmos pe glasul al 6-lea.

Doamne al puterilor fii cu noi...

Și în cealaltă strană tot aceasta, și zice strana ceea ce a început, Stih:

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții lui...

Și iarăși cântă.

Doamne al puterilor...

Apoi cealaltă strană, zice Stih:

Lăudați pre el întru puterile lui...
Doamne al puterilor fii cu noi...

Și încă:

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții lui; lăudați pre el întru tăria puterii lui.

Doamne, al puterilor fii cu noi...

Apoi strana ce a început

Slavă.

Doamne, de n'am avea pre sfinții tăi...

Și acum.

Multe sunt **mulțimile** greșelilor mele...
Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu...
Toată nădejdea mea spre tine o pun...
Doamne miluește, de 40 ori.

Cela ce în toată vremea... Doamne miluește de trei ori.

Slavă, și acum.

Ceea ce ești mai cinstită...
Întru numele Domnului binecuvintează, părinte...

Preotul:

Dumnezeule, **milostivește-te** spre noi...
Și facem 16 metanii, după obiceiu, cu rugăciunea sfântului Efrem, și le facem rar, ca să se potrivească toți; apoi începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, și după Tatăl nostru; Doamne miluește de 12 ori, și zicem rugăciunea facere a lui Pavel Mărturisitorul, din Mănăstirea făcătoarei de bine.

Nespurcată, neîntinată...
Și ne dă nouă. Stăpâne...

Și îndată îngenunche toți la pământ, și zice Preotul cu glas mare rugăciunea dela Vecernia mare:

Stăpâne mult milostive...

Și după rugăciune, face închinăciune cel mai mare către frați, și zice:

Bine cuvântați părinți sfinți, și-mi iertați, mie păcătosului, toate câte am greșit cu cuvântul, cu lucrul, cu cugetul, și cu toate simțirile mele.

Iar noi răspundem:

Dumnezeu să te ierte părinte sfinte.
Și încep din strana stângă după rânduiala unul după altul a face asemenea, a cere și a lua iertăciune până când se săvârșesc toți.

Și așa începe Preotul a zice:

Să ne rugăm pentru bine credinciosul Regele (q)

Și celelalte precum s'au așezat de demult în vechile rânduieli; și așa merge fiecare la chilia sa. Această rânduială se face în tot sfântul post la După-cinare.

Marți întâia săptămână.

LA UTRENIE

După întâia Stihologie. Sedelnele din Octoih. După a doua Stihologie. Sedealna, glasul al 2-lea.

Podobie: Prea binecuvântată ești...

Binecuvântat este darul prea cinstitului post, că Moisi printr'însul s'a mărit, și legea cea scrisă cu slove pe lespezi a luat, și tinerii mai puternici de cât focul s'au arătat. Deci, cu aceasta să stingem patimile trupului cele arzătoare, lui Hristos Mântuitorului strigând: Dărueşte-ne nouă tuturor întoarcere, și ne scapă de gheena.

Slavă, glas acelaș.

Podobia: Ceea ce ești izvorul milei...

Sosit-a vremea pocăinții, arată rodurile înfrânării, o suflete al meu! Caută spre cei ce mai 'nainte s'au pocăit; strigă către Hristos: Greșit-am, mântuește-mă, precum ai mântuit bunule Stăpâne pre vameșul, carele a suspinat din inimă; cela ce unul ești mult îndurat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești folositoare căldurosă creștinilor, roagă pre Fiul tău, pururea Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuiască de toată răutatea și cumplirea vrăjmașului, și să ne dea iertare de

cele ce am greșit; pentru milostivirea îndurărilor, prin rugăciunile tale Maică Fecioară.

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Doamne, ajungând la ziua a doua a mântuitorului post, strigăm către tine: Umilește inimile noastre ale robilor tăi și primește rugăciunile noastre cele cu frică, dă-ne nouă a alerga prea lesne călătoria postului, iertarea și mare milă.

Slavă, acecaș.
Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu
Podobie: Pre cuvântul cel împreună...

Rădăcină, ceea ce ai odrăslit floarea cea dumnezeească, sicriule și sfeșnice, și năstrapă cu totul de aur, sfântă masă care porți pânea vieții; ca pre un Fiu al tău și Dumnezeu, roagă-l pre el dimpreună cu sfântul Înainte Mergătorul să miluiască și să mântuiască, pre cei ce te mărturisesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

CANONUL MINEIULUI.

Și se cetește a doua cântare din Psaltire.

TRI-CÂNTARE.

Cântarea a 2-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Vedeți, vedeți că eu sunt cel ce am mântuit în mare și „am săturat în pustie pre poporul Israiltenesc, și apă din „piatră am izvorît oamenilor; „ca îmbrăcându-mă întru cel ce „a căzut în stricăciune de „demult, să-l trag la mine, pen„tru nespusa milă".

Pripeală.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Trezește-te, privegheză, suspină, lăcrămează prin post; leapădă toată sarcina păcatului, sufletc; ca cu călduroasă pocăință să scapi de foc, și cu plângere pentru patimi, să rupi haina cea de jalc, luând vestmântul cel Dumnezeesc.

Spre muntele faptelor celor alese să ne apropiem toți prin post, lăsând năvălirile desfătărilor, care râvnesc la cele de jos. Și în norul cinstitelor vedenii intrând, să vedem singură frumusețea cea dorită a lui Hristos; îndumnezeindu-ne cu taină prin dumnezeeștile suiri.

Vai mie! Ce voi să fiu? Ce voi să mă fac lucrând păcatul, și de Stăpânul ne înfricoșându-mă eu, necunoscătorul? Pentru aceasta mai'nainte de judecată sunt osândit. Drepte judecătorule bunule, întorcându-mă, mântuește-mă pre mine, cel ce te-am mâniat mai mult de cât toți oamenii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pământe nelucrate, cela ce ai odrăslit pre hrănitorul tuturor, carele'și deschide mâna și de bună voința lui se satură tot viețuitorul cu puterea cea dumnezeească, întărește cu pâinea vieții inimile cele slăbănogite prin sațiul greșelilor celor rele.

Alt Irmos, glasul al 5-lea.
Vedeți, vedeți..

Veniți să ne adunăm în camara sufletului, dând rugăciuni Domnului, și strigând: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, slăbește, lasă datoriile noastre și le iartă, cela ce ești unul mult îndurat.

Blândețele sufletului nostru în post arătându-le, să nu ne mâhnim pentru schimbarea doritelor zile; că ne strălucesc nouă faptele evlaviei.

Slavă, a Treimii.

Ceea ce ești fără de început nezidită, în trei fețe, unime, doamnă, împărăție a veacurilor, pre tine Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh, te slăvește mulțimea îngerilor, și toată firea oamenilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine mărirea neamului nostru, cea cu toate bunătățile, te lăudăm. Că prin tine, Fecioară, ne-am îndumnezeit; că ai născut nouă pre Hristos, Mântuitorul și Dumnezeu, carele ne-a deslegat pre noi din blestem.

Slava ție Dumnezeul nostru, slavă ție.

Cine a stins focul? Cine a înculat gurile fiarelor? Postul cel ce a mântuit pre tineri din cuptor, și pre proorocul Daniil de la mâncarea leilor; pre carele să-l cuprindem și noi, fraților.

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că eu sânt „Dumnezeu, cela ce m'am îm„brăcat cu trup de a mea bună „voie, ca să mântuesc pre Adam, „cel căzut prin amăgirea șar„pelui, cu călcarea poruncii".

Cântarea a 8-a, Irmos:
Cel ce a închipuit lui Moisi.

Leapădă, suflete, somnul lenevirii celei rele și cu dragoste privegheză spre dumnezeeștile porunci; se apropie mirele, deci purtând lumină, sârguește-te, să-l întâmpini.

Pre mine, cel rănit rău cu sabia desfătărilor, cu doctoria voiei milostivirii tale îndurate tămăduește-mă, cuvinte, ca cu mulțămită să te slăvesc în veci.

De patimi vătămătoare, de pismă și urâciune, și de toată răutatea oprește-te, suflete, hrănindu-te cu bucatele cele ce aduc desfătarea cea de sus, fără materie.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu curată, tămăduește ranele sufletului meu, și patimile inimii, și răsvrătirea minții; ca ceea ce ești singură ajutătoare păcătoșilor, și zidul celor sfărâmați.

Alt Irmos:
Pre Făcătorul Făpturii...

Cu postirea înălțându-ne sufletele toți la ceruri, rugăciuni bine primite să aducem Domnului.

Duhul umilinții luând, să lă

crămăm pentru răscumpărarea sufletelor, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime, ceea ce eşti de o fiinţă şi unime nezidită, şi Dumnezeul tuturor, pre tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă rugăciune pentru noi cei ce te lăudăm pre tine prea curată, să ne apărăm de tot felul de ispite şi de primejdii.

Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Desfătarea bogatului defăimându-o, veniţi să postim cu Lazăr, ca şi pre noi să ne încălzească sânul lui Avraam.

Irmosul: Să lăudăm. bine să cuvântăm şi, să ne închinăm Domnului...

Pre Făcătorul a toată făp„tura, de carele se spăimântează „îngerii, cântaţi-l popoare, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea a 9-a. Irmos:

Din pământeul cine...

Cine din pământeni alunecându-se, aşa a mâniat pre Dumnezeu cândva? Cine a urmat pornirile răutăţii şi s'a arătat sălaş păcatului, precum eu ticălosul? Ci Dumnezeule, voitorul milei, tu mă mileşte.

Puterilor îngereşti, cele de Dumnezeu văzătoare, rugaţi pre Dumnezeu cel lesne iertător, să mântuească sufletul cel înviforat în luciul desfătărilor lumeşti, şi în valurile patimilor, şi care se primejdueşte prin năvălirile duhurilor celor protivnice.

Vino suflete, scoală-te din răutatea cea râvnitoare spre cele de jos. Cu aripile bunătăţilor, prin postire uşurându-te, desfătează-te întru gândirile cele luminoase, care pricinuesc desfătarea bunătăţilor, făcându-te prin credinţă cuvios lui Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cine va face auzite laudele tale Preacurată? Ceea ce ai născut mai pre sus de tot gândul pre lăudatul Stăpânul şi Domnul, pre care îl laudă cetele îngereşti. Pre acela roagă-l, Fecioară nenuntită, pentru poporul cel păcătos.

Alt Irmos: Isaie dănţueşte..

Vreme este bine primită. Să aducem fraţilor, lui Dumnezeu daruri de bunătăţi, sosit-a ziua mântuirii, întru care lepădând lucrurile întunerecului să ne îmbrăcăm în lucrurile luminii, precum strigă Pavel.

Precum a ucis Domnul cu postul pre vrăjmaşul, aşa şi noi veniţi să sfărâmăm tot cu acesta săgeţile şi vicleniile lui, fiecare zicând: Mergi înapoia mea satanol când va vrea să ne ispitească.

Slavă, a Treimii.

Intru o fiinţă te laud pre tine,

Treime fără de început, cinstită, începătoare de vieaţă, nedespărţită unime. Părinte, cela ce eşti nenăscut, Cuvinte şi Fiule, cela ce eşti născut şi sfinte Duhule, mântueşte-ne pre noi cei ce te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus de minte este naşterea ta, Maica lui Dumnezeu. Că întru tine zămislirea s'a făcut fără de bărbat, şi după naştere ai rămas Fecioară. Dumnezeu este Cel ce s'a născut, pre carele slăvindu-l, pre tine Fecioară te fericim.

Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cu postul apropiindu-ne spre muntele rugăciunilor, să vedem şi noi cu inimă curată pre Dumnezeu, lespezile poruncilor primindu-le înlăuntru ca şi Moisi; strălucindu-ne cu slavă prin faţa dragostii lui.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut „Fiu pre Emanuil, pre Dumne„zeu şi om. Răsăritul este nu„mele lui, pre carele slăvindu-l „pre Fecioara o fericim„.

Lumînările: Treimea glasului, de trei ori
LA STIHOAVNĂ.
Stihira zilei, glasul al 8-lea, însuş glasul.

Să începem, popoare, postul cel fără prihană, carele este mântuirea sufletelor; să servim domnului cu frică, cu untuldelemn al facerii de bine să ne ungem capetele, şi cu apa curăţiei să ne spălăm feţele. Să nu grăim multe întru rugăciuni; ci precum ne-am învăţat, aşa să strigăm: Tatăl nostru carele eşti în ceruri, iartă-ne nouă greşelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Stihul 1-iu. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta...

Tot aceeaş
Stih 2. Şi fie lumina Domnului...
Apoi Mărtirica.

Frica împăraţilor şi a tiranilor o au lepădat ostaşii lui Hristos, şi cu bună îndrăsneală, şi bărbăteşte pre el l'au mărturisit Domn al tuturor, Dumnezeu şi împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, şi acum a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoare tuturor celor ce se roagă ţie, spre tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te celui ce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

Şi celelalte, şi Apolisul.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei glasul 1-iu.

Pentrucă suntem nemernici pre pământ, ca toţi părinţii noştri, vlaţa noastră cea scurtă păzeşte-o fără păcat, Mântuitorul

nostru, și ne mîlueşte pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ia aminte glasul rugăciunii mele, împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Stih: Graiurile mele ia-le în urechi, Doamne, înțeleg strigarea mea.

Din proorocia lui Isaiei cetire.
Cap. 1-iu, Versul al 19-lea.

şi zice Domnul. De veți vrea şi de mă veți asculta, bunătățile pământului veți mânca: iar de nu veți vrea, şi de nu mă veți asculta, sabia vă va mânca pre voi, că gura Domnului a grăit acestea. Cum s'a făcut păcătoasă cetatea cea credincioasă, Sionul, plină de judecată, întru care a dormit dreptatea, şi întru care acum sunt ucigaşi! Arginţul vostru nu este lămurit; cârciumarii tăi amestecă vinul cu apă. Domnii tăi nu se plenesc; părtaşi sunt furilor, iubitori de daruri, şi umblă după mită; pre cei săraci nu i judecă, şi judecata văduvelor nu o socotesc. Pentru aceasta aşa zice Stăpânul, Domnul Savaot, cel puternic al lui Israil: Vai' celor puternici ai lui Israil, că nu va înceta mânia mea asupra celor protivnici, şi judecata pentru vrăjmaşii mei voiu face. Şi voiu aduce mâna mea preste tine, şi te voiu lămuri spre curăţenie; iar pre cei necredincioşi îi voiu pierde, şi voiu lepăda pre toți cei fărădelege de la tine, şi pre toți semeții voiu sfărâma. Şi voiu pune judecătorii tăi ca şi mai 'nainte, şi sfetnicii tăi ca din început. Şi după aceasta te vei chema cetatea dreptății, Mitropolie credincioasă Sionul; că cu judecata şi cu milostivire se va mântui robii lui. Şi se vor sfărâma cei fără de lege, şi păcătoşii împreună, şi cei ce au părăsit pre Domnul se vor sfârşi. Pentru că acum se vor ruşina întru idolii săi, pre cari i-au făcut, şi se vor ruşina pentru grădinile lor care le-au iubit. Şi se vor ruşina pentru lucrurile mâinilor sale, întru care ei au voit. Că vor fi ca un Terevint ce şi-a lepădat frunzele sale, şi ca o grădină fără apă. Şi va fi virtutea lor ca pusderiile câlților, şi lucrurile lor împreună ca scânteiele focului; şi vor arde cei fără de lege, şi păcătoşii împreună, şi nu va fi cine să-i stingă. Cuvântul care s'a făcut către Isaia, feciorul lui Amos, pentru Iudea şi pentru Ierusalim: Şi va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, şi casa lui Dumnezeu pre vârfurile munților; şi se va înălța mai presus de dealuri, şi vor veni la Dânsul toate neamurile. Şi vor merge neamuri multe, şi vor zice: Veniți să ne suim la muntele Domnului, şi la casa Dumnezeului lui Iacov; şi ne va spune nouă calea Sa şi vom merge pre dânsa.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine.

Stih: Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt.

MARȚI SEARA

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului, glasul al 2-lea.

Prosomia: Precum Te-ai arătat, Hristoase..

Cei ce am fost scoşi din rai pentru mâncarea cea amară oarecând, acum prin oprirea poftelor să ne silim a intra iarăş; strigând Dumnezeului nostru: Cela ce ţi-ai întins pre cruce palmele, oţet bând şi fiere gustând, şi cela ce ai răbdat durerile piroanelor, scoate toate desfătările cele prea amare din sufletele noastre; şi pentru milostivirea îndurărilor, mântuieşte pre robii tăi.

Cei ce am fost izgoniți din Rai oarecând pentru mâncarea din pom, acum prin crucea ta într'însul ne-am sălăşluit; care cruce, spre rugăciune o aducem ţie, mult îndurate, şi cu credinţă toți ne rugăm: Izvoare de lacrimi acum trimite-ne nouă, în vremea postirii, curăţind toa-

tă înfinăciunea patimilor, şi a păcatelor noastre. Ca toţi să strigăm ţie cu deadinsul: Doamne, slavă ţie.

Alte Stihiri, glasul al 2-lea.

Podobie: La rautăţile lucrurilor mele...

Dăruieşte-mi şi mie Cuvinte desfătarea postirii, precum lui Adam raiul odinioară şi a gusta din toate poruncile tale, Dumnezeul nostru, şi a mă feri pururea de rodul păcatului, carele ai oprit. Ca să ajung cu bucurie la purtătoarea de vieaţă patima ta cea de pre cruce.

Şi în Minciu 3, Slavă, Şi acum, a Născătoarei Crucii.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Doamne, Dumnezeul meu, spre tine am nădăjduit, mântueşte-mă.

Stih:

De toţi cei ce mă gonesc scapă-mă.

De la Facere cetire.

Cap. 1, Vers 14.

Zis-a Domnul: să se facă luminători pe tăria cerului, să lumineze pământul, şi să despartă între zi şi între noapte: şi să fie spre semne, spre vremi şi spre zile şi spre ani. Şi să fie spre luminare pe tăria cerului ca să lumineze pe pământ, şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu doi luminători mari, luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei, şi luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopţii, şi stelele. Şi i-a pus Dumnezeu pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, şi să stăpânească preste zi şi preste noapte, şi să despartă între lumină şi între întunerec. Şi a văzut Dumnezeu că este bine şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţă, ziua a patra. Şi a zis Dumnezeu să rodească apele vietăţi cu suflete vii, şi păsări sburătoare pe pământ sub tăria cerului, şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu chiţii cei mari, şi tot sufletul vietăţilor ce vieţuesc, care le-au rodit apele dintru sine dupre felul lor, şi toată păsărea sburătoare dupre fel: şi a văzut Dumnezeu că este bine: şi le-a binecuvântat Dumnezeu, zicând: creşteţi şi vă înmulţiţi, şi umpleţi apele mărilor, şi păsările să se înmulţească pe pământ. Şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţa ziua a cincea.

Prochimen, glasul al 5-lea

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălţat mare cuviinţa ta mai pre sus de ceruri.

De la pilde cetire.

Cap. 1. Vers 20.

Înţelepciunea pe ulită se laudă, şi pre căi îndrăznire aduce. Pe vârfurile zidurilor se vesteşte, şi la porţile celor puternici stăruieşte. şi în porţile cetăţii cutezând grăieşte. Câtă vreme cei fără de răutate se vor ţinea de dreptate, nu se vor ruşina; iar cei nepriceputi, fiind poftitori de batjocoră, necredincioşi făcându-se au urât ştiinţa, şi vinovaţi s'au făcut certătorilor. Iată vă pun înainte graiul sfatului meu, şi voiu învăţa pre voi cuvântul meu. Că am strigat, şi nu m'aţi auzit, şi am întins cuvinte, şi n'aţi luat aminte; ci netrebnice aţi făcut sfaturile mele, şi n'aţi băgat seamă de certările mele. Pentru aceasta şi eu voiu râde de peirea voastră, şi mă voi bucura când va veni vouă perderea, şi când va năvăli asupra voastră fără de veste turburarea, şi va veni surparea asemenea viforului; şi când va veni vouă necazul şi înconjurarea cetăţii. Că va fi când mă veţi chema, eu nu vă voiu auzi pre voi; căuta mă-vor pre mine cei răi, şi nu mă vor afla; că au urât înţelepciunea, şi frica Domnului nu o au primit, nici au voit sa ia aminte la sfaturile mele, şi au batjocorit învăţăturile mele. Pentru aceasta vor mânca rodurile căilor lor, şi se vor sătura de păgânătatea lor. Pentru că făcea strâmbătatea pruncilor, se vor omorî, şi certarea va pierde pre cei necredincioşi. Iar cela ce mă va asculta pre mine, va locui spre mădejde, şi se va odihni fără frică de tot răul.

Apoi, Învredniceşte-ne, Doamne, şi Ectenille

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul.

Să nu săvârşim postul numai cu părăsirea mâncărilor, ci cu înstreinare de toată patima cea pământească; ca robind trupul,

carele tirăneşte stă împotriva noastră, vrednici să ne facem împărtăşirii mielului, Fiului lui Dumnezeu, celui ce s'a junghiat de bună voie pentru lume; şi duhovniceşte să prăznuim cea din morţi învierea Mântuitorului; la înălţime ridicându-ne, întru lumina bunătăţilor, şi cu desfătarea faptelor noastre celor alese, veselind pre iubitorul de oameni.

Stih:

Către tine am ridicat ochii mei..

Şi lasă Stihira aceasta. Apoi Stih:

Miluieşte-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Mucenicii tăi, Doamne, uitând cele din vieaţă, şi nebăgând seamă de munci pentru vieaţa ce va să fie, aceleia s'au făcut moştenitori. Pentru aceasta şi împreună cu îngerii se bucură; pentru rugăciunile lor, dărueşte poporului tău mare milă.

Slava. Şi acum. a Crucei Născătoarei însăşi Podobia.

O! prea slăvită minune; O taină nouă! O, înfricoşată rânduială! Fecioara a zis, dacă te-a văzut răstignit în mijlocul a doi tâlhari, pre tine pre carele fără durere cu minuni te-a născut. Şi a plâns, zicând: Vai mie, prea iubite Fiule! Cum te-a pironit pre cruce poporul cel cumplit şi nemulţămitor.

Şi celalaltă rânduială, precum s'a arătat.

Marţi întâia săptămână.

La După-cinare, după ce ziccm Psalm 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu..

Cântăm CANONUL cel mare.

Cântarea 1 la. glasul al 6-lea.

Irmos

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire. „Acesta este Dumnezeul „meu şi-l voiu slăvi pre el; „Dumnezeul părintelui „meu, şi-l voiu înălţa pre „el, că cu slavă s'a prea slăvit".

De doua ori

Covârşind cu uciderea lui Cain, din buna voinţă m'am făcut ucigaş sufleteştei cunoştinţe, hrănindu-mi trupul şi oştind asupra lui cu faptele mele cele viclene.

Nu m'am asemănat, Iisuse, dreptăţii lui Avel. Daruri primite nu ţi-am adus ţie nici odinioară, nici fapte Dumnezeeşti, nici jertfă curată, nici vieaţă fără prihană.

Precum Cain, aşa şi noi, ticăloase suflete, am adus fapte spurcate făcătorului tuturor, şi jertfă cu prihană, şi vieaţă netrebnică; pentru acestea ne-am osândit dimpreună.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup şi oase, şi suflare de vieaţă! Ci, o făcătorul meu, Mântuitorul meu şi judecă-

torule, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc.

Mărturisesc ţie, Mântuitorule, păcatele care am făcut, şi ranele sufletului şi ale trupului meu, care tâlhăreşte mi-au pus mie asupra cugetele cele ucigătoare din lăuntru.

De am şi greşit, Mântuitorule, dar ştiu că eşti iubitor de oameni; baţi cu milă, şi te milostiveşti fierbinte, pre cel ce plânge îl vezi, şi alergi ca un părinte, chemând pre cel perdut.

Slavă, a Treimii.

Treime, fiinţa prea înaltă, căreia ne închinăm întru o unime, ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o Stăpână Curată, mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc.

Cântarea a 2-a. Irmos:

Ia aminte cerule, şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, „carele a venit din Fecioară cu „trup". De două ori.

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi ţesută de Dumnezeu.

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de ruşine, ca cu nişte frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din bună voia mea.

Îmbrăcatu-m'am urît cu haină împestriţă şi sângerată, prin curgerea vieţii celei cu patimi şi iubitoare de desfătări.

Căzut-am întru întristarea patimilor şi în stricăciunea cea trupească, şi pentru aceasta acum vrăjmaşul mă necăjeşte.

Vieaţă iubitoare de cele pământeşti şi iubitoare de averi, prin neînfrânare alegând eu, Mântuitorule, m'am împresurat acum cu sarcină grea.

Impodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcăminte de multe feluri de cugete grozave, şi mă osândesc.

Grijitu-m'am cu deadinsul numai de podoaba mea cea dinafară, ne băgând seamă de cortul din lăuntru cel dupre chipul lui Dumnezeu.

Ingropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumuseţea chipului celui dintâi; ci precum drahma oarecând, aşa mă caută şi mă află.

Greşit-am, ca şi păcătoasa strig ţie, însumi am greşit ţie; primeşte-mi, Mântuitorule, ca mir şi lacrămile mele.

Fii mie milostiv, strig ţie ca şi vameşul; Mântuitorule, cu-

răţeşte-mă; că nimenea din cei din Adam n'au greşit ţie precum eu.

Slavă a Treimii.

Pre tine, unul Dumnezeul tuturor, în trei feţe te laud: Pre Tatăl, şi pre Fiul, şi pre Sfântul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una eşti prea lăudată; roagă-te cu deadinsul, să ne mântuim.

Cântarea 8-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, pre pieatra poruncilor tale inima mea „cea clătită; că însuţi eşti sfânt „şi domn".

De două ori.

Izvor de vieaţă te-am câştigat pre tine surpătorul morţii şi strig ţie din inima mea mai'nainte de sfârşit: Greşit-am! Milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Greşit-am, Doamne, greşit-am ţie, milostiveşte-te spre mine; că nu este cineva între oameni, din cei ce au greşit, pre carele să nu-l fi întrecut eu cu păcatele.

Păcătoşilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moştenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Lui Ham aceluia, batjocoritorului de tată, urmând suflete, n'ai acoperit ruşinea celui de aproape, cu faţa înapoi întorcându-te.

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca şi Lot. Fugi de Sodoma şi de Gomora; fugi de văpaia a toată pofta dobitocească.

Miluieşte-mă, Doamne, miluieşte-mă! strig către tine, când vei veni cu îngerii tăi, să răsplăteşti tuturor dupre vrednicia faptelor.

Slavă, a Treimi.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care te lauzi în treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, cari ne închinăm stăpânirii tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani din Tatăl, subt ani l-ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos.

Auzit-a profetul de venirea ta, Doamne şi s'a temut; că „vreai să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut: Slavă puterii tale, „Doamne".

Priveghiază-o, suflete al meu, şi te fă lăudat, ca cel mare între Patriarhi; ca să dobândeşti lucrarea cu gândirea cea 'naltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu şi să ajungi în norul cel neapus cu gândirea şi să te faci negutător de lucruri mari.

Pre cei doisprezece Patriarhi născându-i cel mare între Patriarhi, ţi-a făcut ţie cu taină, suflete al meu, scară spre suirea cea de lucrare; pre fiii săi, ca pre nişte temeie şi trepte, ca nişte suişuri, prea înţelepţeşte aşezându-i.

Lui Isav celui urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naştere, a frumuseţii celei dintâi; şi de la binecuvântarea părintească ai căzut şi îndoit te-ai amăgit, ticăloase, cu lucrarea şi cu gândirea; pentru aceasta acum pocăieşte-te.

Edom s'a chemat Isav, pentru marea înverşunare a amestecării cu femei. Că cu neînfrânarea pururea aprinzându-se şi cu desmierdările spurcându-se, Edom s'a numit, care va să zică, înferbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

De Iov cel din gunoi, auzind o! suflete al meu, că s'a îndreptat, n'ai râvnit bărbăţiei aceluia; n'ai avut întărirea gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai ştiut şi în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rane; cel cu mulţi fii şi mărit, de năpraznă fără de fii şi de casă lipsit; că socotia gunoiul palat şi ranele mărgăritar.

Slavă a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunosc pre tine dumnezeire una Treime; ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cei de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară; cel ce s'a născut înoeşte legile firii şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rânduiala firii, că face câte voeşte.

Cântarea 5-a, Irmos:

„De noapte mânecând iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă şi mă îndreptează la poruncile tale şi mă învaţă, „Mântuitorule, să fac voia ta".

De două ori.

Auzit-ai de sicriul lui Moisi, suflete, cel purtat de apele şi de valurile râului, că s'a păzit de demult ca întru o cămară, fugând de lucrul cel amar al sfatului lui Faraon.

De ai auzit, ticăloase de suflete, de moaşele ce ucideau oarecând lucrarea curăţici cea bărbătească fără de vârstă, suge acum înţelepciune, ca marele Moisi.

Nu ţi-ai omorât mintea lovindu-o, precum marele Moisi pre egipteanul, ticăloase suflete; şi

cum te vei sălăşlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăinţă?

In pustietăţi a locuit marele Moisi; vino dar suflete de urmează vieţii lui; ca să te învredniceşti a vedea şi arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toiagul lui Moisi te închipueşte, suflete, carele a lovit marea şi a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeeştii Cruci; prin care vei putea şi tu să săvârşeşti lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleşug; iar Ofni şi Fineeş; ca şi tu, suflete, au adus lui Dumnezeu vieaţă spurcată şi străină.

Slavă, a Treimei.

Pre tine Treime te slăvim, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, Unime căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat, şi a unit luişi firea omenească.

Cântarea 6-a, Irmos.

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dum„nezeu şi m'a auzit din iadul „cel mai de jos şi a scos din „stricăciune viaţa mea". De două ori.

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea roşie întorcându-se, m'au acoperit degrab, ca oarecând pre Egipteni şi pre Voevozi.

Voie slobodă fără pricepere ai avut, suflete, ca şi Israil mai 'nainte; că mai mult de cât dumnezecasca mană ai ales neînţelepţeşte lăcomia patimilor cea iubitoare de dulceţuri.

Puţurile hananeeştilor gânduri, mai mult ai cinstit suflete de cât vâna pietrii, din care izvorul înţelepciunii varsă curgerile Teologiei.

Cărnurile cele de porc şi căldările şi bucatele cele egiptenesti, mai vârtos de cât cele cereşti ai voit, suflete al meu; ca şi de demult necunoscătorul popor în pustie.

Când a lovit Moisi, sluga ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai 'nainte a însemnat coasta ta cea de vieaţă făcătoare; din care toţi băutură de viaţă scoatem, Mântuitorule.

Cearcă suflete şi iscodeşte, ca Iisus al lui Navi, ce fel este pământul făgăduinţii şi locueşte într'însul cu bună legiuire.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt, neamestecată, nedespărţită; despărţită după feţe; şi unime sunt din fire unită, Tatăl, zice şi Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi, deci ca pre un zidităr al tuturor roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 7-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie şi vrei să te turburi. Deşteaptă-te dar! ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea 7-a Irmos:

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai porun„cit nouă; ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârşit, Dumne„zeul părinţilor".

Purtându-se sicriul în car, când s'au întors junicile, numai cât s'a atins Zan acela de dânsul, s'a certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinsteşte bi[illegible] cele dumnezeeşti.

Auzit-ai de Avesalom, cum s'a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele spurcate, cu care a batjocorit patul lui David, tătână-său; ci şi tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi şi iubitoare de desfătări. Supus-ai trupului tău, vrednicia ta cea nerobită şi ca alt Ahitofel, aflând pre vrăjmaşul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; ci le-a risipit pre acestea însuş Hristos, ca tu să te mântuieşti adevărat.

Solomon cel minunat, cel plin de darul înţelepciunii, acesta, făcând vicleşug înainte lui Dumnezeu oarecând, s'a depărtat de la dânsul; căruia şi tu ţi-ai asemănat, blestemată vieaţa ta, suflete.

De desfătările poftelor sale silindu-se, s'a întinat, vai mie! iubitorul înţelepciunii, iubitor de femei curve făcându-se şi înstreinat dela Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin desmierdări spurcate.

Lui Rovoam, celui ce n'a ascultat sfatul tătână-său, ai râvnit suflete, împreună şi lui Ierovoam, slugii celei rele ce s'a viclenit oarecând; ci fugi de asemănarea lor şi strigă lui Dumnezeu: Greşit-am, miluieşte-mă.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, unime sfântă; lumini şi lumină şi trei sfinte şi unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu; ci lauda şi prea-slăveşte, suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvân-

tăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu, şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pre pământ cele cereşti.

Cântarea 8-a. Irmos.

Pre cel ce-l slăvesc oştile cereşti, şi de Dânsul se cutremură heruvimii şi serafimii; „toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit o ai luat; că cele necuvioase cugeţi şi cele fără de lege faci; lasă cele ce ai şi aleargă la pocăinţă.

De Niniviteni ai auzit, suflete, că s'au pocăit către Dumnezeu cu sac şi cu cenuşă. Acestora n'ai urmat; ci te-at arătat mai rău de cât toţi, cei ce au greşit mai'nainte de lege şi după lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, carele a plâns cu tânguire cetatea Sionului şi lacrimi a vărsat. Urmează vieţii lui celei plângătoare şi te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând mai nainte întoarcerea Ninivitenilor, că a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentrucă se feria să nu mintă proorocia lui.

De Daniil ai auzit, o suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înţeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria, au stins, prin credinţă, văpaia cuptorului cea arzătoare.

Pre toţi cei din legea veche i-am adus ţie, suflete, spre pildă; urmează faptele celor iubite de Dumnezeu ale drepţilor, şi fugi de păcatele celor vicleni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Părinte, cela ce eşti fără început, Fiule, cel împreună fără de început, Mângâietorule cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu cuvântului, cuvinte al Tatălui celui fără de început, Duhule cel viu şi făcător, Treime, Unime, miluieşte-mă.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte vopsele mohorâte s'a ţesut trupul lui Emanoil, în lăuntru în pântecele tău Preacurată, ceea ce eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..
Pre cel ce-l slăvesc oştile cereşti...

Cântarea 9-a, Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără sămânţă este netălcuită; ro„dul Maicii celui fără de bărbat „este nestricat; că naşterea lui „Dumnezeu înoeşte firile. Pen„tru aceasta pre tine toate nea-

„murile, ca pre o Maică mireasă „a lui Dumnezeu, cu dreaptă „credință te slăvim". De două ori.

Hristos s'a ispitit, diavolul îl ispitia, arătându-i pietrele ca să le facă pâini. In munte l-a suit, să vadă toate împărățiile lumii întru o clipeală. Teme-te, o suflete, de înșelăciune, trăsvește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă, a glăsuit predicând pocăința; Irod a făcut fără de lege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, că cuprinde pocăința.

In pustie a locuit Mergătorul înainte al darului și locuitorii din toată Iudeea și Samaria auzind au alergat și și-au mărturisit păcatele lor, botezându-se voioși; cărora tu, suflete, n'ai urmat.

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a bine-cuvântat mai înainte, ospătându-se trupește și în Cana Galileii la nuntă apa în vin prefăcând; arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o suflete.

Hristos a întărit pe paralitic cel ce și-a ridicat patul și pre tânărul cel mort l-a înviat și pre fiul văduvii, și pre al sutașului, și Samarinencii arătându-se, a închipuit mai 'nainte ție, suflete, închinarea cea întru Duhul.

Pre ceea ce-i curgea sânge o a tămăduit Domnul, cu atingerea de poala lui; pre cei leproși i-a curățit; pre orbi și pre șchiopi i-a luminat și i-a îndreptat; pre surzi și pe muți și pre cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul; ca tu să te mântuești, ticăloase suflete.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-l slăvim, pre Fiul să-l prea înălțăm, dumnezeescului Duh cu credință să ne închinăm; Treimii celei nedespărțite, Unimei dupre ființă; ca unei lumini și luminilor și vieții și vieților, făcătoarei de viață și luminătoarei marginilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, că întru tine aceasta cu credință împărățind întru tine să și întărește și prin tine biruind, înfrânge toată supărarea și robește pre vrăjmași și îndreptează pre supușii ei.

Sfinte al lui Dumnezeu Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi

Andree cinstite, de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să scăpăm de toată

mânia, necazul şi stricăciunea; şi de greşeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Apoi cântăm Irmosul în amândouă stranele.

Naşterea zămislirii...

Şi cealaltă rânduială a După cinăril.

Miercuri întâia săptămână.

LA UTRENIE

După întâia Stihologie. Sedelnele din Octoih.

După a doua Stihologie. Sedealna

Glasul al 2-lea.

Podobie: Iosif cel cu bun chip...

Cela ce ai dat tuturor nepătimire cu patimile tale, iubitorule de oameni, omorând patimile trupului meu cu crucea ta, învredniceşte-mă a vedea dumnezeeasca patimă, prin post plăcând slavei tale; ca să iau din destul mare milă.

Slava, tot aceasta, şi acum, a Crucii Născătoarei, glas acelaş.

Podobie: Ceea ce eşti izvorul milii...

Fecioara şi Maica ta, Hristoase, văzându-te întins pre lemn, mort, plângând cu amar zicea: Fiul meu, ce taină înfricoşată este aceasta? Cela ce dăruieşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori de voie pre cruce cu moarte de ocară?

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 2-lea

Făcătoarei de viaţă cruci...

Vremea cea dătătoare de lumină a postului, care acum o ai sfinţit şi o ai dăruit nouă, Doamne, învredniceşte-ne pre noi toţi, cu umilinţă curată, să o săvârşim în pace, prin puterea crucii, unule Iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta. Şi acum a crucii Născătoarei.

Podobia: Milostivire având...

Cu cinstită crucea Fiului tău, fiind păziţi, Stăpână curată, Născătoare de Dumnezeu, toată năvala vrăjmaşului prea lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie pre tine te fericim, ca pre Maica luminii şi singură nădejdea sufletelor noastre.

Apoi cetire din Lavsaic, sau din sfântul Ioan Scărarul. Psalmul 50.

Canonul Mineiului. Şi Tri-cântarea.

Se cetesţe a treia cântare din Psaltire.

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Înflorit-a pustiul...

Să ne răstignim mădulările prin postire, să ne trezim întru rugăciuni precum scrie, şi să vieţuim pre urma celui ce a pătimit şi patimile a omorît.

Vărsând păcatul cel amar, să ne nevoim a plăcea lui Hristos, celui ce a gustat fiere de bună voie şi a surpat cu crucea pre începătorul răutăţii.

Luând păcatul obiceiu, mă frage la pierderea cea desăvârşită; ci tu mă scapă de dânsul,

cu crucea ta, îndurate, mult milostive.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Doamnă, ceea ce stăpânești toate făpturile, ca ceea ce ai născut pre Mântuitorul, scapă-mă de robia vicleanului și singur luptătorului.

Alt Irmos, glasul acelaș.

Întărește-ne pre noi...

Lemnul crucii înfrânare lumii a înflorit; pre care cu dragoste sărutându-o, să culegem toată rodirea dumnezeeștilor porunci ale lui Hristos.

Purtând înfrânarea patimilor, să ne răstignim acum Domnului trupul, și gândul nostru să-l omorîm prin dumnezeeasca vieață.

Slava, a Treimii.

Trei fețe slăvesc ale unui chip: pre Tatăl, pre Fiul și pre Duhul; o Stăpânire a Dumnezeirii, o împărăție a tuturor și lumină.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nașterea ta, Preacurată, s'a arătat înfricoșată; că Dumnezeu este cel ce s'a făcut om; carele s'a născut fără început din Tatăl și din tine mai pre urmă s'a întrupat fără de bărbat.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Laud răstignirea și împungerea dumnezeeștii tale coaste, din care scoți băutură fără de moarte în toate zilele, Hristoase, și mă sfințesc.

Irmosul:

Întărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin lemn „ai omorît păcatul, și frica ta o „sădește în inimile noastre, ale „celor ce te lăudăm pre tine".

Cântarea 8-a, Irmos:

În cuptorul cel cu foc...

Cuptorul patimilor arde sufletul meu, ci cu roua milii tale potolește-l, cela ce ai izvorît izvoare de nepătimire, din nestricata coasta ta, răstignindu-te, făcătorule de bine, pentru multă plecăciunea ta.

Înălțatu-ne-ai pre noi cei căzuți în răutate, cu înălțarea ta pre cruce, Hristoase. Pentru aceasta ridică-mă pre mine, cel ce m'am alunecat întru adâncurile păcatului, și mă întărește pre piatra mântuirii, ca să slăvesc stăpânirea ta.

Cu sulița ta Hristoase, curățind putrejunea inimii mele, vindecă-mă de tot pre mine, pre carele m'a vătămat șearpele cu dinții cei veninați, și-mi dă ca să umblu nemișcat în dumnezeeștile cărări.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, făclia cea luminoasă și sfeșnicul, întru carele sălășluindu-se focul dumnezeirii, a luminat pre cei cuprinși de noaptea stricăciunii, te cinstim toți, Preacurată, binecuvântând nașterea ta.

Alt Irmos:
Cela ce ai închipuit...

Pre cel ce s'a răstignit pre lemn în mijlocul tâlharilor, şi cu sulița s'a împuns în coasta cea izvorîtoare de vieață, lăudați-l, bine-l cuvântați şi-l prea înălțați întru toți vecii.

Cela ce judeci tot pământul, înaintea judecății ai stătut; cu palme te-au bătut, te-au batjocorit, pre cruce te-au spânzurat, scoțându-mă din sticăciunea păcatului celui de demult, întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime, ceea ce eşti o dumnezeire, fire nedespărțită şi despărțită dupre fețe stăpânire neclătită, Părinte, Fiule şi Duhule, pre tine te lăudăm întru toți vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce eşti poartă cerească, uşa mântuirii tuturor creştinilor, primeşte rugăciunea celor ce te fericesc întru toți vecii.

Slavă ție, Dumnezeului nostru, slavă ție.

Cruce a lui Hristos, ceea ce ai îndreptat pre tâlharul spre credință, învredniceşte-mă şi pre mine, cu întărire spre călătoria postului, să ajung la închinarea ta şi să mă fac viu.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm.

Pre cel ce a închipuit mai 'naînte în rug lui Moisi minunea „Fecioarei, în muntele Sinai „oare când, lăudați-l, binc-l cu„vântați şi-l prea înălțați întru „toți vecii".

Cântarea 9-a, Irmos:
Flul Părintelui...

Mai luminat de cât soarele strălucind postul, darul cel cu multă lumină, vesteşte tuturor razele crucii şi strălucirile cinstitei patimi şi ziua învierii cea mântuitoare.

Curăția să o iubim, de păcat să fugim, mijloacele cu curăție să ne încingem, ca să ne arătăm curați, celui ce numai el însuş, din toți este curat şi cearcă curățiа, Mântuitorului sufletelor noastre.

Hristoase, cu frica ta pironeşte trupul meu, cel ce ai pironit pre cruce păcatul lui Adam; desleagă legătura răutăților mele; frânge săgețile vicleanului, cu sulița ta stăpâne şi mă păzeşte de vătămarea acestuia.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut pre unul judecătorul cel prea drept şi lesne iertător, pre Hristos Domnul, scapă-mă de judecata şi de focul şi de munca care mi-a pricinuit mie îndulcirea păcatului.

Alt Irmos:

Pre maica, Fecioara...

O! milostivirea ta, Doamne, că ai răbdat cruce, piroane şi suliță, pentru mine cel osândit spre stri-

căciune; pentru aceasta te laud pre tine, Hristoase.

Crucii, trestiei, piroanelor, sulițîi și patimilor tale, celor de viață făcătoare, toate popoarele închinându-ne, cu cântări te lăudăm, Hristoase.

Slava, a Treimii.

Unime în trei ipostasuri, Treime prea singuratică, domnie stăpânitoare, fire întocma slăvită, Părinte, Fiule și dumnezeescule Duhule, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, curățitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu; către care năzuind toți păcătoșii, aflăm pururea împăcare cu Dumnezeu.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cu crucea ta, Doamne, întărindu-mă și pre mine, dăruește-mi bunule să săvârșesc stadiul postului cu bună nevoință.

Irmosul:

Pre Maica Fecioara, cea Curată și fără prihană, cu cântări „de laude, toți credincioșii, ca „pre o Născătoare de Dumnezeu, cu evlavie o slăvim".

Luminânda, de trei ori.

LA STIHOAVNA

Samoglasnica zilei, glasul al 8-lea.

Veniți prin post să supunem patimile gândurilor, acoperindu-ne cu aripi duhovnicești. Ca trecând ușor viforul vrăjmașului cel pornit, să ne facem vrednici a ne închina crucii Fiului lui Dumnezeu, celui ce s'a junghiat de voie pentru lume. Și duhovnicește să prăznuim învierea cea din morți a Mântuitorului. In munte suindu-ne, împreună cu apostolii să slăvim pre Fiul cel iubitor de oameni, carele a luat toată puterea de la Tatăl.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineața de mila ta...

Tot aceasta. Apoi Stih:

Și să fie lumina Domnului...

Martirica.

Mucenicii lui Hristos cei nebiruiți, biruind rătăcirea cu puterea crucii, ați luat darul vieții veșnice. De îngrozirile tiranilor nu v'ați spăimântat; rănindu-vă cu munci, v'ați veselit. Și acum sângiurile voastre, s'au făcut tămăduiri sufletelor noastre. Rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei. Crucii.

Podobie: O, prea slăvită minune...

Ce priveală este aceasta ce se vede, care se arată ochilor mei, o Stăpâne? Cela ce ții toată făptura, pre lemn te-ai ridicat. Și mori, cela ce dai viață tuturor! Născătoarea de Dumnezeu, cea Preacurată, plângând a zis, când a văzut pre cruce pre cela ce a strălucit negrăit dintr'însa Dumnezeu și om.

Și celelalte, și ceasul întâiu cu Catisma, obișnuitele metanii și Apolisul.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 4-lea.

Ştii făptura noastră, ştii neputinţa noastră, iubitorule de oameni; greşit-am, dar nu ne-am depărtat de la tine, Dumnezeule, nici am tins mâinile noastre către dumnezeu străin; fie-ţi milă de noi cu bunătatea ta, îndurate.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea.

Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea.

Stih:

Veseli-mă-voiu şi mă voiu bucura...

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 2. Versul al 3-lea.

Acestea graeşte Domnul: Din Sion va ieşi legea, şi cuvântul Domnului din Ierusalim. Şi va judeca între neamuri, şi va hotărî între popoare multe, şi-şi vor face sabiile lor fiare de plug şi suliţile lor seceri; şi nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, şi nu se vor mai învăţa a se bate. Şi acum tu, casa lui Iacov, veniţi să umblăm întru lumina Domnului. Că a lepădat pre poporul său, pre casa lui Iacov, pentru că s'a umplut ţara lor de vrăji ca şi a celor străini, şi fii mulţi străini s'au născut lor. Că s'a umplut ţara lor de argint, şi de aur şi nu au număr vistieriile lor. Şi s'a umplut pământul lor de cai şi n'au număr căruţele lor, şi s'a umplut pământul lor de idoli, lucrurile mânilor lor, şi s'au închinat acelor pe care i-a făcut degetele lor. Şi s'a plecat omul şi s'a smerit bărbatul şi nu mi se va face milă de dânşii. Şi acum intraţi în pietre şi vă ascundeţi în pământ de la faţa îngrozirii Domnului şi de la slava tăriei lui; când se va scula să sfărâme pământul. Ca ochii Domnului sunt înalţi, iar omul este smerit şi se va pleca înălţarea oamenilor şi se va înălţa Domnul însuşi în ziua aceia.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Drept este Domnul şi dreptate iubeşte, îndreptări a văzut faţa lui.

Stih:

Spre Domnul am nadăjduit, cum veţi zice sufletului meu.

Şi cealaltă rânduială a ceasurilor, precum s'a arătat mai 'nainte şi Apolisul.

MIERCURI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA DINTÂI

După obişnuitul Psalm. Catisma 18.

VEZI: Când se face liturgina cea mai 'nainte sfinţită, zice preotul după fiecare stare a Catismei, ectenia mică.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 10 de la: Scoate din temniţă...

După glasul Stihirei zilei repetându-o. Apoi Martirica întru acelaş glas. Apoi trei podobnice ale Triodului, şi trei dela Minei, repetind una.

Stihiria zilei, glasul al 8-lea, singur glasul:

Postindu-ne, fraţilor, trupeşte, să ne postim şi duhovniceşte. Să dezlegăm toată legătura nedreptăţii. Să rupem încurcăturile tocmelelor celor silnice. Tot înscrisul nedrept să-l spargem. Să dăm flămânzilor pâine şi pre săracii cei fără case să-i aducem în casele noastre; ca să luăm de la Hristos Dumnezeu mare milă.

De două ori.

Apoi Martirica.

De este vreo cuviinţă, de este vreo laudă, se cuvine sfinţilor; că săbiilor şi-au plecat grumajii pentru tine, cel ce ai plecat

cerurile şi te-ai pogorît. Vărsatu-şi-au sângele pentru tine, cel ce te-ai micşorat pre tine însuţi şi chipul robului ai luat. Smeritu-s'au până la moarte, sărăciei tale urmând. Cu ale cărora rugăciuni, dupre mulţimea îndurărilor tale, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Apoi podobnice ale lui Iosif, Stihira, glasul al 2-lea.

Podobia: Precum te-ai arătat, Hristoase..

Ca pre nişte fulgere strălucitoare, trimiţându-vă pre voi în toată lumea, Iisus, soarele dreptăţii cel înţelegător, a gonit, cu strălucirile dumnezeeştii predicii voastre, întunerecul înşelăciunii, văzătorilor de Dumnezeu apostoli; şi a luminat pre cei ţinuţi întru întunerecul necunoştinţei. Pre carele rugaţi-l să ne trimită şi nouă luminare şi mare milă.

A aceleiaş.

În Dumnezecască căruţa bunătăţilor suindu-se Ilie, cu postul fiind luminat, s'a suit spre înălţimea cerului. Acestuia râvneşte smeritul meu suflete, şi posteşte de toată răutatea, pisma şi vrajba şi de desfătarea cea trecătoare şi îndulcitoare. Ca să scapi de întristarea cea cumplită şi vecuitoare a Gheenii. Strigând lui Hristos: Doamne, slavă ţie.

Alta a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvioase părinte.

Apostoli dumnezeeşti, rugătorii cei prea ferbinţi ai lumii şi părtinitorii drept-măritorilor, având puterea îndrăznirii către Hristos, Dumnezeul nostru, rugaţi-l pentru noi, rugămu-ne vouă, prea cinstiţilor, ca să trecem lesne vremea cea bună a postului, şi să luăm darul Treimii celei de o fiinţă. Prea lăudaţilor, mari predicatori, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Şi din Mineiu 4, Slavă. Şi acum a Născătoarei.

Şi se face ieşire cu cădelniţa, fără Evanghelie. Iar când este să se cetească Evanghelia, atunci şi cu Evanghelia.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 5-lea.

Tu Doamne ne vei păzi, şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih:

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios...

De la Facere cetire.

Cap. 1, Vers 24.

Zis a Domnul, să rodească pământul suflet viu dupre el, de cele cu patru picioare şi de cele ce se târăsc şi fiare pe pământ, dupre fel; şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu fiarele pământului dupre felul lor, şi dobitoacele dupre felul lor, şi toate cele ce se târăsc pe pământ dupre felul lor. Şi a văzut Dumnezeu că sunt bune. Şi a zis Dumnezeu: Să facem om dupre chipul şi dupre asemănarea noastră, ca să stăpânească peştii mării şi paserile cerului şi dobitoacele şi tot pământul şi toate cele ce se târăsc pre pământ. Şi a făcut Dumnezeu pre om; dupre chipul lui Dumnezeu l'a făcut pre dânsul; bărbat şi femeie i-a făcut pre ei. Şi i-a binecuvântat Dumnezeu, zicând: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi pre el; şi stăpâniţi peştii mării şi paserile cerului şi toate cele ce se târăsc pe pământ. Şi a zis Dumnezeu: Iată am dat vouă toată iarba ce face sămânţa de semănat, care este deasupra pământului; şi tot pomul care are în sine rod cu sămânţă de semănat, ca să fie de mâncare vouă şi tuturor fiarelor pământului şi tuturor păsărilor cerului şi tuturor vieţuitoarelor ce se tă-

râsc pe pământ, care au în sine suflet viu; şi toată iarba verde, ca să aibă de mâncare; şi s'a făcut aşa. Şi a văzut Dumnezeu toate câte a făcut şi iată erau bune foarte; şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă ziua a şasea. Şi s'a săvârşit cerul şi pământul şi toată podoaba lor. Şi a săvârşit Dumnezeu în ziua a şasea lucrurile sale, care a făcut. Şi s'a odihnit în ziua a şaptea de toate lucrurile sale care a făcut. Şi a bine-cuvântat Dumnezeu ziua a şaptea şi o a sfinţit pre ea; că într'însa s'a odihnit de toate lucrurile sale, care a început Dumnezeu a face.

Prochimon. glasul al 6-lea.

Cântă şi mă auzi Doamne, Dumnezeul meu.

Stih:

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârşit? Până când întorci faţa Ta de către mine?

Şi după aceasta strigă Diaconul:

Porunceşte! Iar preotul luând cu amândouă mâinile cădelniţa, şi sfeşnicul cu făclia, stă înaintea sfintei mese căutând spre Răsărit şi însemnând cruce zice.

Cu înţelepciune drepţi!

Apoi întorcându-se spre apus către popor zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Cetetul.

De la pilde cetire.

Diaconul: Să luăm aminte!

Cap. al 2-lea, Vers 1-iu.

Fiule! De vei primi graiurile mele şi de vei ascunde poruncile mele la tine, va auzi urechia ta înţelepciunea şi vei lipi inima ta de cunoştinţă şi o vei pune Fiul tău spre învăţătură. Că de vei chema înţelepciunea şi de vei da glasul tău cunoştinţii şi de vei căuta măestria cu glas mare; şi de o vei căuta pre dânsa ca argintul şi de o vei cerca ca pre nişte comori, atunci vei înţelege frica Domnului şi cunoştinţa lui Dumnezeu vei afla. Că Domnul dă înţelepciunea şi din gura lui iese cunoştinţa şi ştiinţa. El păstrează ajutor celor ce lucrează mântuire şi apără mergerea lor. El păzeşte căile dreptăţilor şi veghiază asupra căii celor ce se tem de dânsul. Atunci vei cunoaşte dreptatea şi judecata şi vei face toate căile bune. De va veni înţelepciunea în gândul tău şi de va plăcea ştiinţa sufletului tău, atunci sfatul bun te va păzi şi cugetul drept te va apăra. Ca să te scape de calea rea şi de omul ce nu grăieşte nimica de crezut; de cei ce au lăsat căile cele drepte şi umblă în căile întunerecului. De cei ce se veselesc de rele şi se bucură de nărăvile celor răi. Ale căror cărări sunt întortochiate şi strâmbe umbletele lor. Acelea te vor depărta de calea dreaptă şi te vor înstreina de la gândul cel bun. Fiule, să nu te apuce pe tine sfatul rău, care lasă învăţătura tinereţilor şi uită legea lui Dumnezeu. Că şi-a pus lângă moarte casa sa şi lângă iad cu cei pământeşti cărările sale. Toţi cei ce umblă pre dânsa nu se vor întoarce, nici vor ajunge la cărări drepte; că nu i vor apuca pre ei anii vieţii. Că de ar fi umblat pe cea bună, ar fi aflat cărările celor drepţi netede; cei buni vor fi locuitori pe pământ şi cei fără răutate vor rămânea pre ei. Că dreptii vor moşteni pământul, şi cei curaţi vor rămânea pre dânsul. Iar căile necredincioşilor vor pieri de pe pământ, şi cei fărădelege vor pieri dintr'însul.

După Parimii, zice Preotul: Pace ţie! Şi diaconul: Înţelepciune şi se cântă: Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Şi cealaltă rânduiala a Liturghiei celei mai 'nainte sfinţită.

CADE-SE A ŞEDE. Când se face Eşirea mare cu sfintele daruri, cântăreţii cântă:

Acum puterile cereşti...

Să se ştie asemenea: când preotul poartă la Eşirea mare dumnezeeştile taine, cad jos şi se închină şi cântăreţii şi tot poporul şi fac dumnezeeasca închinăciune lui Hristos Dumnezeu, carele este desăvârşit în taine; pentrucă sunt sfinţite mai 'nainte.

După sfârşitul Heruvicului, facem trei metanii, cu capetele descoperite în faţă.

CHINONICUL.

Gustaţi şi vedeţi, că bun este Domnul.

Aliluia, de trei ori.

După deschiderea uşilor, zice Diaconul:

Cu frica lui Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi.

Iar noi făcând o metanie, cântăm.

Bine-voiu-cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea. Pâinea cea cerească şi paharul vieţii gustaţi, şi vedeţi că bun este Domnul. Aliluia, de trei ori.

După ce zice Preotul Ectenisul:

Totdeauna acum şi pururea şi în veci vecilor.

Strana. Amin.

Să se umple gura noastră: Aliluia. de 3 ori.

După rugăciunea Amvonului, zicem:

Fie numele Domnului binecuvântat:

Şi trei închinăciuni.

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Şi ni se dă Anaforă, şi se face Apolisul deplin.

Această rânduială se ţine în tot sfântul post, când este Liturghia cea mai înainte sfinţită.

Iar unde nu este Liturghie, se cântă la vecernie Stihiri ii: din Triod şi din Mineiu. Slavă, Şi acum, a Născătoarei, dupre glasul Mineiului. Slitoavna din Triod, Idiomela zilei de două ori şi Mărtirisa, care este la: Domnule strigat-am. Slavă, şi acum, acelaş glas. Şi obişnuitul Apolis.

La masă ni se dă puţină mâncare uscată; nici Joi în această săptămână masă nu punem, ci rămânem postindu ne până Vineri, şi atunci mergând la masă, mâncăm.

Miercuri întâia săptămână

LA DUPĂ-CINARE

Început ca şi în zilele, ce au trecut: şi cântăm acest

Canon, din cel mare.

Al cuviosului părintelui nostru, Andrei Criteanul, Ierosolimitul. Şi facem la fiecare Tropar trei închinăciuni, zicând şi Stihul:

Miluieşte mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cântarea I, glasul al 6-lea Irmos:

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, acesta este Dumnezeul meu şi-l voiu slăvi pre el, Dumnezeul părintelui meu şi-l voiu înălţa pre el, că cu slavă s'a preaslăvit.

De 2 ori.

Din tinereţe, Mântuitorule, poruncile tale am lepădat şi mi-am trecut toată viaţa cu pofte, negrijindu-mă şi lenevindumă; pentru aceasta strig ţie, Mântuitorule: Măcar la sfârşit, mântueşte-mă.

Pre mine, cel lepădat înaintea uşilor tale, Mântuitorule, măcar la bătrâneţe, nu mă lăsa în iad deşert; ci mai'nainte de sfârşit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greşelilor.

Avuţia mea, Mântuitorule, cheltuind-o în desfrânări, pustiu sunt de roduri evlavioase, şi flămânzind strig: Părinte al îndurărilor, apucând tu înainte miluieşte-mă.

Eu sunt cel căzut în tâlhari, în cugetele mele; cu totul sunt rănit acum de dânsele şi plin de bube! Ci tu însuţi viind de faţă, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Preotul văzându-mă mai'naainte m'a trecut, şi Levitul, văzându-mă gol întru răutăţi, nu m'a băgat în seamă, iar tu, Iisuse, cel ce ai răsărit din Maria, venindu-mi de faţă, miluieşte-mă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu-mi dă dar luminător din osârdia ta cea dumnezeească de sus, ca să scap de întunerecul patimilor, şi să laud din inimă faptele vieţii tale cele frumoase, Marie.

Slavă a Treimii...

Treime, fiinţă prea înaltă, căreea ne închinăm întru o unime, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi, ca o stăpână curată, mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc.

Cântarea a 2, Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, „carele a venit din Fecioară cu „trup.

Alunecatu-m'am curveşte ca şi David şi m'am înnoroit; ci mă spală şi pre mine cu lacrămile mele, Mântuitorule.

Nici lacrimi, nici pocăinţă nu am, nici umilinţă. Ci tu însuţi acestea, Mântuitorule, dăruieştemi-le, ca un Dumnezeu.

Pierdut-am frumuseţea cu care am fost zidit întâi şi nevinovăţia mea. Şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Uşa ta să nu mi-o închizi atuncea, Doamne, Doamne, ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăesc către tine.

Ascultă suspinurile sufletului meu şi primeşte picăturile ochilor mei, Doamne, şi mă mântueşte.

Iubitorule de oameni, cela ce voeşti să se mântuească toţi, tu mă chiamă ca un bun şi mă primeşte pre mine, cel ce mă pocăesc.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace una eşti prea lăudată, roagă-te cu de-adinsul, ca să ne mântuim.

Alt Irmos:

Vedeţi, vedeţi! că eu sunt „Dumnezeu, carele am plouat „mană şi apă din piatră am iz„vorît de demult în pustie po„porului meu, cu singura drea„pta şi cu tăria mea.

Vedeţi, vedeţi! că eu sunt Dumnezeu. Ascultă, suflete al meu, pre Domnul cel ce strigă şi te depărtează de la păcatul cel mai d'înainte, şi te teme, ca de un nefăţarnic judecător şi Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat mult păcătoase suflete? Vai mie! lui Cain celui dintâi şi lui Lameh aceluia, ucigându-ţi cu pietre trupul cu fapte rele, şi omorându-ţi mintea cu pornirile cele dobitoceşti.

Pre toţi cei mai 'nainte de lege trecându-i, o suflete! lui Sit nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cu mutarea, nici lui Noe. Ci te-ai arătat sărac de viaţa dreptilor.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, carc te lauzi în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, care ne închinăm stăpânirii tale cu credinţă.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani, din Tatăl subt vreme l-ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune streină! Că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea 4-a, Irmos:

Auzit-a proorocul de venirea „ta, Doamne, şi s'a temut; „că vrei să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi şi a „grălt: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut; slavă puterii tale, „Doamne".

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, preste tot m'am rănit; ci ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăinţă le tămăduieşte, spală-le, curăţeşte-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate de cât zăpada.

Trupul tău şi sângele, răstignindu-te, pentru toţi ţi-ai pus Cuvinte; trupul adică, ca să mă înoeşti, iar sângele ca să mă speli. Duhul ţi-ai dat, ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui tău.

Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului, îndurate, ca să ne mântuim; de bună voie pe lemn te-ai răstignit; Edemul cel ce se încuiase s'a deschis; cele de sus şi cele de jos, făptura şi toate neamurile minunându-se, se închină ţie.

Să-mi fie mie scăldătoare sângele cel din coasta ta, împreună şi băutură şi apa iertării ceea ce a izvorît. Ca să mă curăţesc cu amândouă, ungându-mă şi bând şi ca o ungere şi băutură, Cuvinte, cuvintele tale cele de vieaţă.

Pahar, Biserica a câştigat coasta ta cea purtătoare de vieaţă, din care a izvorît nouă îndoit izvorul iertării şi al cunoştinţei, spre închipuirea celei vechi şi celei nouă, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

Gol sunt spre a intra în cămară, gol sunt şi de a merge la nuntă şi la cină; candela mi s'a stins, fiind fără de unt-de-lemn, cămara mi s'a închis, dormind eu. Cina s'a mâncat; iar eu fiind legat de mâini şi de picioare, m'am lepădat afară.

Slavă a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunosc pre tine, Dumnezeire, una în Treime; ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară; cel ce s'a năs-

cut înoește legile firii și pântecele a născut nesimțind dureri. Dumnezeu unde voește, se biruește rânduiala firii; că face câte voește.

Cântarea 5-a, Irmos:

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, mă rog lu„minează-mă și mă îndreptează „la poruncile tale și mă învață, „Mântuitorule, să fac voia ta".

Greu la minte m'am făcut, Doamne, ca și Faraon cel cumplit, Ianis și Iamvri la suflet și la trup, cufundat cu gândul. Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrămilor mele, mă rog ție, albă, făcând haina trupului meu, ca zăpada.

De voi cerca lucrurile mele, Mântuitorule, mă văd pre mine însumi întrecând pre tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Milostivește-te, milostivește-te, Doamne, spre zidirea ta; greșit-am, iartă-mă, cela ce ești însuți din fire curat, și afară de tine nimenea altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni, vindecând pre cei leproși și întărind pre cei slăbănogi; curgerea celeea ce-i curgea sânge o ai oprit, Mântuitorule, cu atingerea de poalele tale.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecându-o, ai aflat odihnă, fugind de dulceața trupească cea cu durere; din care și pre noi scoate-ne cu rugăciunile tale cuvioasă.

Slavă, a Treimii.

Pre tine Treime te slăvim pre unul Dumnezeu Sfânt, Sfânt Sfânt ești Părinte, Fiule și Duhule, ființă singură prin sine, unime căreea pururea ne închinăm.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură, Dumnezeu, cel ce a zidit veacurile maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat și a împreunat luișI firea omenească.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea, către înduratul Dumnezeu „și m'a auzit din iadul cel mai „de jos și a scos din stricăciune „viața mea".

Stăi împrotivă și te oștește asupra patimilor trupești, ca Iisus asupra lui Amalic; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pre Gavaoniteni.

Treci preste firea cea curgătoare a vremii, ca mai 'nainte corabia, și te fă moștenitor pă-

mântului aceluia al făgăduinței, suflete, Dumnezeu poruncește.

Precum ai mântuit pre Petru cel ce a strigat, mântuește-mă, așa apucând înainte, Mântuitorule; scapă-mă și pre mine de fiară, tinzându-ți mâna ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Pre tine te cunosc liman liniștit stăpâne, stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte mântuește-mă dintru adâncurile păcatului cele neumblate și din desnădăjduire.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită dupre fețe și unime sunt din fire unită; Tatăl zice și Fiul și dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca pre un Ziditor al tuturor, roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie, și vei să te turburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine, Hristos Dumnezeu, cel ce este pretutindenea și toate le plinește.

Cântarea 7-a, Irmos:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit „nouă; ci nu ne părăsi pre noi „până în sfârșit, Dumnezeul pă„rinților".

Greșelile lui Manasi ți-ai câștigat cu voința, suflete, puind ca niște chipuri patimile, și înmulțind idolii; ci pocăinței lui râvnind cu osârdie, câștigă umilință.

Necurățiilor lui Ahaav ai râvnit, suflete al meu. Vai mie! te-ai făcut locaș spurcăciunilor trupești, și vas urît patimilor. Ci dintru adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Incuiatu-s'a ție cerul, suflete, și foamete dela Dumnezeu te-a cuprins, de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca și Ahaav oarecând. Ci Sarathencei ascmănându-te, hrănește sufletul proorocului.

Ars-a Ilie oarecând pre cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pre proorocii cei de rușine ai Isavelei, spre mustrarea lui Ahaav. Ci fugi, suflete, de asemănarea acestor doi, și te întărește.

Slava, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă, Unime sfântă. Lumini și lumină și trei sfinte și unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu. Ci laudă și preaslăvește suflete, vieață și vieți, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine-te-cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu; şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cereşti.

Cântarea 8-a, Irmos:

Pre cela ce-l slăvesc oştile cereşti şi de dânsul se cu„tremură heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi zidirea lău„daţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de foc şi de groaza ce voiu să petrec la judecată, dupre dreptate; iartă-mă mai 'nainte de sfârşit, prin fapte bune şi prin pocăinţă.

Ca tâlharul strig ţie, pomeneşte-mă; ca Petru plâng cu amar. Iartă-mă, Mântuitorule, strig ca Vameşul; lăcrimez ca păcătoasa. Primeşte-mi tânguirea, ca oarecând a Hananeencei.

Tămăduieşte putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, unule tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare şi untdelemn şi vin, lucrurile celc de pocăinţă şi umilinţă cu lacrimi.

Hananeencei şi eu urmând strig, miluieşte-mă, Fiul lui David! Mă ating dc poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta şi ca Maria pentru Lazăr.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Părinte, cela ce eşti fără început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime, Unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte vopsele mohorâte s'a ţesut trupul lui Emanoil, în lăuntru în pântecele tău Preacurată, ceeace eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea 9, Irmos:

Naşterea zemislirii celei fără dc sămânţă este netâlcuită, „rodul Maicii celei fără de băr„bat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică mi„reasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim".

Boalele tămăduind, săracilor bine a vestit Hristos Cuvântul. Pre şchiopi i-a vindecat, împreună cu vameşii a mâncat, cu păcătoşii s'a amestecat; sufletul fetei lui Iair celei moarte mai de 'nainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vameşul s'a mântuit şi pă-

cătoasa s'a înţelepţit, iar fariseul lăudându-se s'a osândit. Că vameşul striga: milostiveşte-te, şi păcătoasa: milueşte-mă. Iar fariseul se trufia zicând: Dumnezeule, mulţămescu-ţi şi celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zacheu vameş a fost, dar s'a mântuit; şi fariseul Simon s'a smintit şi păcătoasa şi-a luat deslegare de iertare, de la cel ce are putere a ierta păcatele; căreia sârgueşte de urmează, suflete.

N'ai râvnit păcătoasei, o ticălosul meu suflet, care luând alavastru cu Mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului şi cu părul le-a şters. Căci i-a rupt înscrisul păcatelor ei celor de demult.

Cetăţile cărora le-a dat Hristos bunavestire, ştii, suflete al meu, cum s'a blestemat; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; care asemănându-le Stăpânul cu cele din Sodoma, până la iad le-a osândit.

Să nu te arăţi, o sufletul meu, mai rău pentru desnădăjduire, auzind credinţa Hananeencii, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s'a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca şi aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântueşte-mă şi pre mine.

Slavă, a Treimii

Pre Tatăl să-l slăvim, pre Fiul să-l prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii celei nedespărţite, Unimii dupre fiinţă; ca unei lumini şi luminilor şi vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că întru tine aceasta cu credinţă împărţind, întru tine se şi întăreşte şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea şi robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Cuvioase Părinte Andree, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să scăpăm de toată mânia, necazul şi stricăciunea şi de greşeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Apoi cântăm Iraiosul în amândouă corurile. Naşterea zemislirii...

Asemenea şi cealaltă rânduială a După-cinării.

Joi întâia săptămână.

LA UTRENIE.

După întâia Stihologie, Sedelnele apostolilor din Octoih şi a Născătoarei.

Apoi cetire. După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 2-lea.

Podobia: Cela ce ai înțeleptit pre pescari.

Cela ce ai arătat pre apostoli luminători în margenile lumii, Cuvinte al lui Dumnezeu, luminează prin propoveduirea lor inimile noastre cu lumina bunătăților și cu postul le curățește, dând pocăință de întoarcerea robilor tăi; ca să te slăvim Mântuitorule, pre tine, cela ce ești însuți prea bun.

Slava, aceiaș. Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, pre mine cel ce ce am nevoe de sprijinul tău. Că întru tine a nădăjduit sufletul meu, miluește-mă.

După a treia Stihologie. Sedealna glasul al 5-lea.

Podobia: Pre tine cea mai sfântă...

Rugămu-ne vouă celor doisprezece apostoli, rugați-vă ca să trecem cu pace postul cel mai luminat de cât alte bunătăți și locuitorul cerurilor și să luăm rodurile mântuirii. Că voi cu adevărat sunteți întărirea pământenilor și scăparea sufletelor noastre.

Slava, tot aceasta. Și acum a Născătoarei.

Pre tine, mai sfântă de cât heruvimii și mai înaltă de cât cerurile, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat mărturisindu-te, te avem păcătoșii mântuire, și te aflăm întru primejdii folositoare. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, ceea ce ești întărirea și scăparea sufletelor noastre.

Psalmul 50. Și cântăm CANONUL Mineiului pe 8. Și Tricântările dupre rânduiala lor; și se citește a 4-a cântare din Psaltire.

TRICÂNTAREA LUI IOSIF.

Cântarea 4-a, glasul al 2-lea. Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Razele postului primindu-le, strălucește suflete și fugi de întunerecul păcatului; ca să-ți răsară ție lumina iertării prin dumnezeescul Duh.

Cu undița dulceții amăgindu-mă vicleanul, rob m'a răpit; ci voi, apostolilor, cari ați vânat lumea cu cuvântul, din răutatea lui scăpați-mă.

Arătatu-v'ați raze ale soarelui slavei, prea lăudaților apostoli, gonind întunerecul înșelăciunii. Luminați-mă dar și pre mine, cel întunecat de toată răutatea.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Striga-voiu noaptea și ziua către tine, fiind necăjit și mă voiu mântui și voiu trece zidul desfătărilor, cu ajutorul și cu puterea ta, Fecioară, fiind îngrădit.

Alt Irmos, glasul al 5-lea, al lui Teodor.

Lucrurile rânduelii tale, Doamne...

Raze prea luminoase ale soarelui dreptății fiind, apostolilor, ați luminat lumea cea pă-

mântească, gonind întunerecul înşelăciunii.

Alăută a Mântuitorului cu adevărat mişcată de Duhul, apostoli, cunoscându-vă pre pământ, cântaţi cântarea voastră cea cu glas frumos şi lumea la Dumnezeu o întoarceţi.

Slavă, a Treimii.

Pre Treimea întru o fiinţă slăvindu-o, pre unul Domnul Dumnezeu să-l lăudăm; pre Tatăl cel născut, şi pre Duhul cel viu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara în pântece te-a zămislit, Doamne, şi te-a născut pre tine, Emanoil; că ai ieşit spre mântuirea poporului tău, ca să mântueşti pre unşii tăi, iubitorule de oameni.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Dumnezeescule şi prea cinstite număr al celor doisprezece apostoli, roagă-te lui Hristos pentru noi, rugămu-ne, ca să trecem cu putinţă măsura acestor patruzeci de zile.

Irmosul:

Lucrurile Iconomiei tale, „Doamne, au spăimântat pre „profetul Avacum; că ai ieşit „spre mântuirea poporului tău; „ca să mântueşti pre unşii tăi „ai venit".

Cântarea a 8-a. Irmos.
Porunca muncitorului.....

Să postim de toată dulceaţa, şi îngrăşându-ne simţirile cu postul şi băutura umilinţei, cu căldură să bem, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Rugaţi-vă apostolilor să mă fac părtaşi stării celei deadreapta eu, cel vinovat de multe păcate şi de judecată, când veţi şedea cu Hristos să judecaţi pre oameni.

In căruţa dumnezeeştilor bunătăţi să ne suim, curăţindu-ne prin post şi să ne înălţăm gândul spre înălţimea văzduhului, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Rămas-ai Fecioară nevătămată, născând focul dumnezeirii. Deci arde patimile sufletelor celor ce strigă ţie întru credinţă cu glasul îngerului: Tu singură eşti pricina bucuriei.

Alt Irmos: Cuviosii tăi tineri...

Pre trâmbiţile Duhului, pre apostolii lui Hristos lăudându-i, strigăm: Bine-cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Ca pre nişte rugători ai lumii şi surpători înşelăciunii, pre apostolii lui Hristos să-i lăudăm, strigând: Bine-cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Treimea cea prea sfântă în Tatăl, în Fiul şi în Duhul, lăudându-o cântăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta cea nespusă, Curată, toţi oamenii o lăudăm cu bună credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Apostoli rugaţi-vă, ca să săvârşim noi în pace zilele cele curăţitoare, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuvioşii tăi tineri în cuptor, „Hristoase, cântând au zis: „Bine-cuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Cântarea 9-a. Irmos:

Pre Dumnezeu cel neîncăput...

Aruncat fiind în luciul cel adânc al desfătărilor, chem adâncul milostivirii tale, îndreptătorule, mântueşte-mă.

Izvorule al milostivirii, dă-mi acum umilinţă şi suspinuri, ca să plâng noianul cel fără margini al răutăţilor mele.

Cu cinstitele rugăciuni ale apostolilor tăi, Iisuse, dă-mi să mă închin cinstitei învieri, şi dumnezeeştei tale patimi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai făcut cerească frământătura noastră cea pământească, cu sălăşluirea lui Dumnezeu întru tine; ceea ce eşti cu totul fără prihană, mântueşte-ne de primejdii.

Alt Irmos: Slăvim, Hristoase, pre cea cu totul...

Din fântânile cele mântuitoare, precum zice proorocul, scoţându-şi apostolii apa nemuririi, pre cei însetaţi adapă pururea cu învăţăturile vieţii.

Făcându-vă domni ai împăratului ceresc, apostoli, aţi supus toată lumea să-l cinstească numai pre el, să-i se închine şi să-l slăvească ca pre un Dumnezeu.

Slavă, a Treimii.

Treime nedespărţită, Unime atotfăcătoare şi atotputernică, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, tu eşti Dumnezeul meu, Domn şi lumină; şi ţie mă închin lăudându-te.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine, Maică, Fecioară Curată, te fericim neamurile neamurilor; că te-ai făcut curăţitoare lumii, născând nespus pre Mântuitorul şi făcătorul.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Ceată a apostolilor, păzeşte-ne pre noi, cei ce te lăudăm şi ne învredniceşte, ca să trecem întru umilinţa inimii, toate zilele postului celui de lumină purtător.

Irmosul:

Slăvim, Hristoase, pre cea cu „totul fără prihană, Curata „Maica ta; că mai pre sus de „fire te-a născut dupre trup, „pre tine cel ce ne-ai scos pre

„noi din toată rătăcirea şi stri-
„căciunea".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, dupre obiceiu de două ori.

Glasul al 8-lea, Samoglasnica:

Doamne, tu mi-ai pus mie păcătosului pocăinţa, vrând să mă mântueşti pre mine nevrednicul, cu mila ta cea nemăsurată. Inaintea ta cad rugându-mă: Smereşte cu postirile sufletul meu; căci către tine, cel unul mult milostiv, am năzuit.

Mărtirica.

Ca nişte luminători, în lume luminaţi şi după moarte sfinţilor mucenici, după ce cu bună nevoinţă, v'aţi nevoit. Deci având îndrăsneală, rugaţi pre Hristos să miluiască sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor ce se roagă ţie, la tine îndrăsnim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te celui ce s'a născut din tine, pentru nevrednicii robii tăi.

Şi celelalte ale Utreniei şi Apolisul.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul 1.

Mântueşte-ne pre noi, Doamne, de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, ca nu cândva să zică păgânii: Unde este Dumnezeul lor? Să cunoască, Stăpâne, că treci păcatele poporului tău, celui ce se pocăeşte.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 1-lea, Psalm 19.

Când va întoarce Domnul robia poporului său

Stih:

Zis-a cel nebun întru inima sa, nu este Dumnezeu.

Din proorocia lui Isaiia citire.

Cap. 2, Vers. 11.

Înălţa-se-va Domnul însuşi în ziua aceea. Că ziua Domnului Savaot va veni preste tot semeţul şi trufaşul şi preste tot cel înalt şi măreţ; şi se vor smeri. Şi preste tot cedrul Livanului cel înalt şi prea înălţat şi preste tot stejarul Vasanului. Şi preste tot muntele înalt şi preste tot dealul înalt. Şi preste tot turnul înalt şi preste tot zidul înalt. Şi preste toată corabia mării şi preste toata vederea frumuseţii corăbiilor. Şi se va smeri tot omul şi va răbda înălţimea oamenilor şi se va înălţa Domnul însuşi în ziua aceea. Şi-şi vor ascunde toţi idolii săi, băgându-i în peşteri şi în crăpăturile pietrelor şi în găurile pământului, din naintea feţii înfricoşării Domnului şi din naintea slavei tăriei lui, când se va scula să sfărâme pământul. Aşa în ziua aceea va lepăda omul idolii săi cei de argint şi de aur, cari i-a făcut lui şi-ca să se închine celor deşarte şi lilieciior; şi îi va băga în gaură de piatră vârtoasă şi în crăpăturile pietrilor de faţa mâniei Domnului şi de slava puterii lui, când se va scula să piardă pământul.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 14.

Doamne cine va locui în locaşul tău?...

Stih:

Cela ce umblă fără prihană şi lucrează dreptate.

JOI SEARA

După Psalmul începător, obişnuita Stihologie.

La Doamne strigat-am. Stihiri samoglasnice ale Triodului, a lui Iosif, glasul al doilea.

Podobie: Pre luminătorul nostru.

Pre mine, cel întunecat de înşelăciunile luptătorului, lumineazâ-mă, Hristoase al meu, cela ce ai întunecat oarecând soarele, răstignindu-te pre cruce şi ai strălucit cu adevărat credincioşilor lumina cea adevărată a ertării. Ca umblând întru lumina poruncilor tale, să ajung curat la raza cea mântuitoare a învierii tale.

Pre lemn, Mântuitorule, spânzurându-te ca o viţă ai adăpat lumea, Hristoase, cu vinul nestricăciunii. Pentru aceasta strig: Adăpându-mă cu mustul umilinţei celei adevărate, pre mine, cel întunecat pururea cu beţia păcatelor, întăreşte-mă acum a posti de dulceţi, Mântuitorule, ca un bun şi de oameni iubitor.

Altă podobie a lui Teodor, glas aselea.

Podobie: O taină prea mare!

O, câtă este puterea crucii tale! Aceasta a înflorit Bisericii înfrânarea, smulgând din rădăcină neînfrânarea lui Adam cea din Edem oarecând. Că aceea a adus oamenilor moarte; iar aceasta fără stricăciune izvorăşte lumii nemurire, ca din alt izvor al raiului, cu vărsarea izvorâtorului de viaţă sângele tău şi a apei. Pentru acestea toate s'au înviat. Prin carele şi nouă îndulceşte-ne desfătarea postului, Dumnezeul lui Israil, cel ce ai mare milă.

Şi de la Mineiu, Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Prochimen glasul al 4-lea, Psalm 15.

Bine voiu cuvânta pre Domnul, cel ce mi'a înţeleptit pre mine.

Stih:

Păzeşte-mă, Doamne, că spre tine am nădăjduit.

Dela Facere cetire

Cap. 2, vers. 4, Psalm 16.

Aceasta este cartea facerii cerului şi a pământului, când s'a făcut, în care zi a făcut Domnul Dumnezeu cerul şi pământul şi toată verdeaţa câmpiilor, mai 'nainte de a răsări pre pământ şi toată iarba ţarinei mai'nainte de ce s'a făcut. Că nu dedese Dumnezeu ploae pre pământ şi omul nu era să-l lucreze. Şi izvor eşia din pământ şi uda toată faţa pământului. Şi a făcut Dumnezeu pre om, ţărână luând din pământ, şi a suflat în faţa lui suflare de viaţă, şi s'a făcut omul cu suflet viu. Şi a sădit Dumnezeu rai în Edem spre răsărit şi a pus acolo pre omul, pre carele l-a făcut. Şi a mai făcut Dumnezeu să răsară încă din pământ tot pomul frumos la vedere şi bun la mâncare şi pomul vieţii în mijlocul raiului şi pomul ştiinţei binelui şi al răului. Şi râu eşia din Edem, spre udarea raiului, carele de acolo se împarte în patru capete. Numele unuia Fison; acesta înconjură tot pământul Evilatului; acolo este aur şi aurul pământului aceluia este bun şi acolo este rubin şi piatră verde. Şi numele râului celui de al doilea Gheon: acesta înconjură tot pământul Etiopiei. Şi râul cel de al treilea Tigrul; acesta merge împotriva Asirilor. Iar râul al patrulea Eufrat. Şi a luat Domnul Dumnezeu pre omul pre care l-a făcut şi l-a pus în raiul desfătării să-l lucreze şi să-l păzească. Şi a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: Din tot pomul carele este în rai să mănânce mâncare; iar din pomul cunoştinţei binelui şi al răului să nu mâncaţi dintr'însul, că ori în ce zi veţi mânca dintr'însul

cu moarte veți muri. Și a zis Domnul Dumnezeu: Nu este bine să fie omul singur, să-i facem lui ajutor asemenea lui. Și a mai făcut Dumnezeu încă din pământ toate pasările cerului, și toate fiarele țarinei și le-a adus la Adam, să vadă cum le va numi. Și tot sufletul viu, cum l'a numit Adam, acesta este numele lui.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului.

Stih: Auzi, Doamne, dreptatea mea...

Dela Pilde cetire:

Cap. 1, vers. 2.

Fiule, nu uita legile mele și cuvintele mele să le păzească inima ta. Că lungime zilelor și anii vieții și pace vor adăuga ție. Milostenia și credința să nu-ți lipsească și le înfășură pre dânsele pre grumazul tău și le scrie pe tăblițele inimii tale și vei afla milă. Și să gândești bine înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Să aibi nădejde cu toată inima în Dumnezeu și cu înțelepciunea ta nu te mări. Intru toate căile tale să-l cunoști pre dânsul, ca să îndrepteze căile tale și să nu se poticnească piciorul tău. Nu fii înțelept intru tine însuți, ci te teme de Dumnezeu și te ferește de tot rău. Atunci vindecare va fi trupului tău și pază oaselor tale. Cinstește pre Domnul din ostenelile tale cele drepte și-i dă lui pârgă din toate rodurile tale cele drepte. Ca să umple jitnițele tale de mulțime de grâu și să se verse teascurile tale de vin. Fiule, nu defăima învățăturile Domnului, nici slăbi, fiind certat de dânsul. Că pre care iubește Domnul, pre acela îl și ceartă și bate pre tot fiul pre carele primește. Fericit este omul, carele a aflat înțelepciunea și muritorul carele a cunoscut știința. Că mai bună este negoțătoria acesteia, decât vistieriile aurului și ale argintului. Că mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț. Nu-i stă ei nimica împotrivă ce este rău; cunoscută este tuturor celor ce o iubesc și tot ce este scump, nu este vrednic ei. Pentru că lungimea zilelor și anii vieții sunt în dreapta ei și în stânga ei bogăție și slavă. Din gura ei ese dreptatea, legea și mila pre limbă le poartă. Căile ei sunt căi bune și toate cărările ei cu pace. Pom de viață este tuturor celor ce se lipesc de dânsa și cei ce se reazimă de ea, sunt ca pre Domnul întemeiați.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 4-lea însuși glasul.

Cei ce dorim să ne împărtășim paștilor dumnezeești, care nu se încep din Egipt, ci din Sion, să ridicăm din mijloc aluatul păcatului prin pocăință. Să ne încingem mijloacele noastre cu omorîrea plăcerilor. Să ne împodobim picioarele cu încălțăminte oprîtoare despre toată calea rea, și să ne întărim cu toiagul credinței; să nu râvnim vrăjmașului crucii Stăpânului, făcându-ne pântecele Dumnezeu. Ci să urmăm celui ce prin post ne-a arătat biruință asupra diavolului, Mântuitorului sufletelor noastre.

Martirica.

Cela ce te prea slăvești întru pomenirea mucenicilor tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slava. Și acum, a Crucii Născătoarei.

Podobie: Cu pre un viteaz...

Dacă te-a văzut pironit pe cruce, Doamne, mielușaua și Maica ta, s'a mirat și a zis: Ce vedere este aceasta, prea iubite Fiule? Acestea ți-a răsplătit ție poporul cel neplecat și fără de lege, carele s'a îndulcit din multe minunile tale? Ci slavă smereniei tale celei nespuse, Stăpâne!

Și cealaltu rândulalà după obiceiu.

Joi întâia săptămână.

LA DUPĂ-CINARE.

Cântăm acest Canon, al celui mare, al cuviosului părintelui nostru, Andrei Criteanul Ierosolimitul. Şi facem la fiecare tropar trei închinăciuni, zicând şi Stihul acesta:

Mîluieşte-mă, Dumnezeule, mîluieşte-mă...

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

Irmosele de câte două ori.

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu şi-l voiu slăvi pre el, Dumnezeul părin„telui meu, şi-l voiu înălţa pre „el; că cu slavă s'a preaslăvit".

Mielule al lui Dumnezeu, cela ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca un milostiv dă-mi lacrimi de umilinţă.

Înaintea ta cad, Iisuse, greşit-am ţie, milostiveşte-te spre mine; ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu intri cu mine la judecată, văzând faptele mele, iscodind cuvintele şi îndreptând pornirile; ci cu îndurările tale trecând cu vederea răutăţile mele, mântueşte-mă Atotputernice.

Vremea este a pocăinţii, vin către tine, Făcătorul meu; ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Bogăţia sufletului cheltuindu-o întru păcate, pustiu sunt de creştineşti bunătăţi, şi flămânzind strig: Dătătorule de milă, apucând înainte, mîlueşte-mă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Plecându-te dumnezeeştilor legi ale lui Hristos, la dânsul ai venit, lăsând pornirile desfătărilor celc neoprite şi toată fapta cea bună foarte cu cucernicie, ca pre una ai săvârşit.

Slavă, a Treimii.

Treime, fiinţă prea înaltă, căreia ne închinăm întru o unime, ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o Stăpână curată mă primeşte pre mine, cel ce mă pocăesc.

Cântarea 2-a, Irmos.

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt Dumnezeu, carele am plo„uat mană şi apă din piatră am „izvorît de demult în pustie „poporului meu, cu singură „dreapta şi cu tăria mea".

Bărbat am ucis, zice, spre rană mie şi tânăr spre vătămare, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o suflete al meu, întinându-ţi trupul şi mintea spurcându-ţi.

Turn te-ai meşteşugit să zideşti, o suflete! şi întărire să faci poftelor tale, de n'ar fi oprit Zidítorul sfaturile tale şi de n'ar fi surpat până la pământ meşteşugurile tale.

O! cum am râvnit lui Lameh, ucigătorul cel mai din 'nainte; sufletul, ca pre un bărbat, mintea, ca pre un tânăr şi ca pre un frate trupul mi-am ucis, ca şi Cain ucigaşul, cu pornirile cele poftitoare de desfătări.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înferbântată a Sodomenilor; iar tu ţi-ai aprins focul gheenei, întru carele vei să arzi o suflete!

Rănitu-m'am, vătămatu-m'am, iată săgeţile vrăjmaşului au pătruns sufletul meu şi trupul! Iată ranele şi bubele şi sdruncinăturile strigă, şi vătămăturile patimilor mele celor de bună voie.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundându-te întru adâncul răutăţilor şi ţi-a tins mână de ajutor cu milostivire, ca şi lui Petru, cercând cu adevărat întoarcerea ta.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită, nedespărţită, Unime, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, şi mă mântueşte pre cel ce am greşit; a ta zidire sunt, nu mă trece; ci mă iartă şi mă scapă de osânda focului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, şi limanul celor înviforaţi; pre milostivul şi făcătorul şi Fiul tău, fă-l îndurat şi mie cu rugăciunile tale.

Cântarea 3-a. Irmos.

Întăreşte, Doamne, pre piatra „poruncilor tale inima mea „cea clătită; că însu-ţi eşti sfânt „şi Domn".

Agarei celei de demult, Egiptencei, te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bună voia ta şi născând semeţia ca pre un nou Ismail.

Scara lui Iacov o ştii, suflete al meu, care s'a arătat de la pământ până la cer; pentruce n'ai avut treaptă tare, buna credinţă?

Preotului lui Dumnezeu şi împăratului celui înstrelnat între oameni de vieaţa lumii, urmează, adecă închipuirile lui Hristos.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai'nainte până ce nu ia sfârşit zborul vieţii; mai'naînte până ce nu-ţi încuie Domnul uşa camerii celei de nuntă.

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoşeze pilda Sodomului; sus în Sigor mântueşte-te.

Rugăciunea celor ce te laudă pre tine, stăpâne nu o lepăda; ci te milostiveşte iubitorule de oameni, şi dărueşte iertare celor ce se roagă ţie cu credinţă.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care te lauzi în treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, cari ne închinăm stăpânirii tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani, din Tatăl, sub ani l'ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea 4-a, Irmos:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s'a temut; „că vrei să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut. Slavă puterii tale „Doamne".

Timpul vieţii mele este scurt şi plin de dureri şi de vicleşug; ci întru pocăinţă primeşte-mă şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare şi mâncare celui strein; Mântuitorule, însuţi tu mă mileşte.

Dupre vrednicia împărătească, fiind îmbrăcat cu diademă şi cu porfiră, omul cel cu multă avere şi dreptul cel îndestulat de bogăţie şi de dobitoace, degrab sărăcind de avere, de mărire şi de împărăţie, s'a stins.

De a fost acela drept şi mai fără prihană de cât toţi şi n'a scăpat de cursele şi vicleşugurile înşelătorului, dară tu fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face, de se va întâmpla să-ţi vie ţie ceva asupră din cele negândite?

Falnic sunt acuma şi semeţ cu inima, în deşert şi în zadar. Să nu mă osândeşti împreună cu fariseul; ci mai ales dă-mi smerenia vameşului, unule îndurate, drepte judecătorule, şi cu acesta împreună mă numără.

Ştiu îndurate că am greşit, de am ocărît vasul trupului meu; ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însu-ţi mă mileşte.

Însu-mi idol m'am făcut, spurcându-mi cu poftele sufletul meu. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă

chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însu-ţi mă miluesţte.

N'am auzit glasul tău, n'am ascultat scriptura ta, dătătorule de lege. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însu-ţi mă miluesţte.

Cuvioasă muică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

In adânc de necuviinţe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo; ci te-ai suit cu prea slăvire, vederat cu gând mai bun, la bunătatea cea desăvârşit prin lucrare, minunând Marie, firea îngerească.

Slavă, a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunosc pre tine, Dumnezeire una în Treime, ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu tronul; şi strig ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară, şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Cela ce s'a născut înnoeşte legile firii, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rânduiala firii; că face câte voeşte.

Cântarea 5-a, Irmos.

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, mă rog lu„mineazâ-mă, şi mă îndreptează „pre mine la poruncile tale şi „mă învaţă, Mântuitorule, să fac „voia ta".

Celei gârbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndrepteze, să umbli drept în căile Domnului.

Deşi eşti fântână adâncă, Stăpâne, izvorăşte-mi ape din prea curatele tale vine. Ca bând, ca şi Samarincanca, să nu mai însetez. Că izvoare de vieaţă izvorăşti.

Siloam să mi se facă mie lacrămile mele, Stăpâne, Doamne, ca să-mi spăl şi eu luminile inimii şi să te văd cu gândul pre tine lumina cea mai înainte de veci.

Cuvioasă muică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, prea fericită, dorind să te închini lemnului crucii, te-ai învrednicit doririi; învredniceştemă dar şi pre mine, să dobândesc slava cea de sus.

Slavă, a Treimii.

Pre tine, Treime, te cântăm, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule, şi Duhule, fiinţă singură prin sine, Unime căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, cel ce a zidit veacurile, maică Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat şi a unit luişi firea omenească.

Cântarea 6-a, Irmos.

Strigat-am cu toată inima mea „către înduratul Dumnezeu, „şi m'a auzit din iadul cel mai „de jos şi a scos din strică„ciune vieaţa mea".

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, care o ai perdut de demult; ci aprinzând făclie pre Mergătorul înnaintea ta, Cuvinte, caută şi află chipul tău.

Stăi împotrivă şi te oşteşte asupra patimilor trupeşti, ca Iisus asupra lui Amalic, biruind pururea gândurile cele înşelătoare, ca şi pre Gavaoniteni.

Cuvioasa maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorît pururea pâraie de lacrămi, Marie, arzându-ţi sufletul. Al căror dar dă-mi-l şi mie, robului tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepătimire cerească ai dobândit, prin vieţuirea cea prea înaltă de pre pământ, maică; pentru aceasta roagă-te să se mântuească din patimi cu rugăciunile tale, cei ce te laudă pre tine.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată nedespărţită; despărţită după feţe şi unime sunt, din fire unită: Tatăl zice şi Fiul şi Dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi. Deci ca pre un ziditor al tuturor roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Greşit-am, fără de lege am făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai porun„cit nouă; ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârşit, Dumnezeul „părinţilor".

Stinsu-s'au zilele mele, ca visul celui ce se deşteaptă. Pentru aceasta ca Ezechia lăcrămez pe patul meu, ca să mi se adaoge anii vieţii. Dar care Isaie va să stea pentru tine, suflete, fără numai Dumnezeul tuturor.

Cad înaintea ta şi aduc ţie ca nişte lacrimi cuvintele mele: Greşit-am, precum nici păcătoasa n'a greşit; şi am făcut fărădelege, ca nimenea altul pre pământ. Ci, fie-ţi milă, Stăpâne, de făptura ta şi iarăş mă chiamă.

Ingropat-am chipul tău şi am stricat porunca ta; toată podoaba mi s'a întunecat şi cu patimile mi s'a stins făclia, Mântuitorule. Ci, milostivindu-te, dă-mi bucurie, precum cântă David.

Intoarce-te, căeşte-te, descopere cele ascunse, grăeşte lui Dumnezeu, celui ce ştie toate. Insuţi, Mântuitorule, tu ştii cele ascunse ale mele; ci însuţi tu mă miluieşte, precum cântă David, dupre mare mila ta.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către Preacurata maica lui Dumnezeu, mai 'naînte ai gonit turburarea poftelor celor cu sila supărătoare şi ai ruşinat pre vrăjmaşul cel ce te-a vicleuit. Ci dă-mi acum ajutor întru necazuri şi mie, robului tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pre Hristos, pre carele ai iubit, de carele ai dorit, pentru carele ţi-ai topit trupul cuvioasă, roagă-l acum pentru noi robii tăi; ca fiind milostiv nouă tuturor, să ne dea vieaţă paşnică celor ce-l cinstim pre el.

Slavă, a Trehnii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, unime sfântă; lumini şi lumină şi trei sfinte şi unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu. Ci laudă şi prea slăveşte, suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu şi tu singură ne-ai deschis nouă, celor de pe pământ, cele cereşti.

Cântarea 8-a, Irmos:

Pre cela ce-l slăvesc oştile „cereşti şi de dânsul se cu„tremură Heruvimii şi Sera„fimii, toată suflarea şi zidirea, „lăudaţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Alavastru cu lacrimi turnând pre capul tău, Mântuitorule, ca nişte mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc şi cer să iau iertare.

De n'a şi greşit nimenea precum eu, totuşi primeşte-mă, milostive Mântuitorule şi pre mine carele cu frică mă pocăesc şi cu dragoste strig: Greşit-am ţie unuia, nelegiuit-am, miluieşte-mă.

Milostiveşte-te, Mântuitorule, spre zidirea ta şi mă caută ca un păstor pre mine, oaia cea pierdută şi rătăcit fiind, răpeşte-mă de la lup şi mă fă oaie întru păşunea oilor tale.

Când vei şedea judecător ca un milostiv şi vei arăta slava ta cea înfricoşată, Hristoase, o, ce frică va fi atuncea! cuptorul arzând şi toţi temându-se de nesuferită judecata ta.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica luminii celei neapuse, pre tine luminându-te, te-a deslegat de întunerecul păcatelor; de unde primind tu darul Duhului, luminează Marie pre cei ce te laudă cu credinţă.

Cuvioasă maica Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune nouă cu adevărat văzând întru tine maică, dumnezeescul Zosima, s'a spăimântat; că înger în trup vedea şi cu totul de minune s'a umplut, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Părinte, cela ce eşti fără început, Fiule, cel împreună fără de început, Mângâitorule, cel bun, Duhule cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime, unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte vopsele mohorâte, s'a ţesut trupul lui Emanuil, înlăuntru în pânteccle tău, Preacurată, ceea ce eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea a 9 a, Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără de sămânţă este netâlcuită, „rodul maicii celei fără de bărbat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o maică „mireasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim".

Milostiveşte-te, mântueşte-mă, Fiul lui David, miluieşte-mă, cel ce ai tămăduit cu cuvântul tău pre cei îndrăciţi şi glasul cel milostiv ca şi tâlharului grăeşte-mi: Amin zic ţie, cu mine vei fi în rai, când voiu veni întru slăvirea mea.

Tâlharul te-a hulit, tâlharul Dumnezeu te-a cunoscut; că amândoi împreună pre cruce erau spânzuraţi. Dar, o mult Indurate! Ca şi tâlharului celui credincios, carele te-a cunoscut pre tine Dumnezeu, deschide-mi şi mie uşa slavei împărăţiei tale.

Făptura s'a mâhnit, văzându-te răstignit; munţii şi pietrile de frică s'au despicat şi pământul s'a cutremurat şi iadul s'a golit; şi s'a întunecat lumina

zilei, văzându-te pre tine, Iisuse, cu trupul pre cruce pironit.

Roduri vrednice de pocăinţă să nu ceri de la mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dărueşte-mi inimă pururea umilită şi sărăcie duhovnicească; ca să-ţi aduc acestea ca o jertfă primită, unule Mântuitorule.

Judecătorul meu şi cunoscătorule, cela ce vei să vii iarăş cu îngerii să judeci lumea toată, atuncea văzându-mă cu ochiul tău cel blând, să te milostiveşti şi să mă miluieşti, Iisuse, pre mine carele am greşit mai mult de cât toată firea omenească.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngereşti şi adunările omeneşti le-ai spăimântat cu viaţa ta cea minunată, ca cei fără de trup vieţuind şi firea covârşind; pentru care ca şi cum ai fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pre apă, Marie şi Iordanul ai trecut.

Cuvioasă maica Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fă milostiv pre Ziditorul pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine, cuvioasă Maică, să ne izbăvească de răutăţi şi de necazurile care împrejur ne coprind. Ca mântuindu-ne să slăvim neîncetat pre Domnul, cel ce te-a slăvit pre tine.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toată mânia, necazul şi stricăciunea, şi de greşeli necuvioase noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta cu credinţă.

Slavă:

Pre Tatăl să-l slăvim, pre Fiul să-l prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii celei nedespărţite, unimii dupre fiinţă, ca unei lumini şi luminilor, vieţii şi vieţilor, făcătoarei de viaţă, şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine se şi întăreşte şi prin tine biruind înfrânge toată supărarea şi robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Apoi cântăm Irmosul în amândouă stranele:

Naşterea zămislirii...

Şi ceealaltă urmare a Pavecerniţei şi Otpustul.

Vineri întâia săptămână.

LA UTRENIE

Truicinicele. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele Crucii din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu. După a doua Stihologie, Sedealna lui Iosif, glasul al 2-lea.

Podobie: Iosif cel cu bun chip...

Cela ce cu patimile tale ai dat tuturor nepătimire, omorând patimile trupului meu cu dumnezeeasca cruce, învredniceşte-mă a vedea şi cinstită învierea ta, Doamne.

Slavă, tot aceasta.
Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Cu cinstită crucea Fiului tău fiind păziţi, stăpână curată, Născătoare de Dumnezeu, toată năvala vrăjmaşului, toţi prea lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie pre tine pururea te fericim, ca pre maica lui Dumnezeu şi singură nădejdea sufletelor noastre.

După a treia Stihologie, Sedelna lui chir Teodor, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceea ce eşti izvorul milei...

Cela ce eşti fântâna curăţiei, cu postul păzeşte-ne pre noi, milostive; caută spre noi, cari cădem înaintea ta. Ia aminte la ridicarea mâinilor noastre, cel ce ţi-ai întins palmele pre lemn, răstignindu-te pentru toţi pământenii, însuţi cela ce eşti Domnul celor fără de trup.

Slavă, tot aceasta.
Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Fecioara şi maica ta, Hristoase, văzându-te mort întins pre lemn, plângând cu amar a zis: Fiul meu, ce taină înfricoşată este aceasta! Cela ce dărueşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori de bună voie pre cruce, cu moarte de ocară?

Psalmul 50, Canonul Mineiului cu Irmosul pe li, şi Tricântarea după regulă.
Şi se ceteşte a 5-a Cântare din Psaltire, dupre obiceiu.

TRICÂNTAREA

Cântarea a 5-a, glasul al 2-lea, Irmos:
Lumina celor ce zăceau întru...

Văzând păcatul ce este întru mine înşelătorul se sileşte şi ajută păcatului; că se bucură cu adevărat de pieirea mea. Ci tu îmi dă îndreptare rogu-mă, Mântuitorule, spre ruşinarea lui.

Cela ce ai biruit stăpâniile întunerecului cu crucea ta, scoate-mă din răutatea lor pre mine, cel căzut întru adâncul păcatului şi în groapa faptelor celor necuvioase; pre mine, cel ce nădăjduesc spre mila ta, ca să mă mântuesc.

Cela ce te-ai omorît, fiind întins pre cruce, înviază sufletul meu cel omorît cu păcatul. Şi mă învredniceşte, Hristoase, să ajung cu pace la cinstită învierea ta, pre mine cel ce fac cu osârdie îndreptările tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti luminarea neputinţei mele, mântuirea întunecatului meu suflet, Preacurată, mântueşte-mă Fecioară, mântueşte-mă pre mine cel pierdut, şi cu haina nestricăciunii îmbracă-mă pre mine, cel stricat cu greşeli cumplite.

Alt Irmos, glasul acelaș.
Noaptea trecând...

Tu în locul căpățânii ai primit a te răstigni cu trupul, unule fără de moarte, făcând nemuritor neamul omenesc, și din nou înfrumusețându-l, Doamne.

Ocara pătimirii tale lumea văzându-o, toată s'a schimbat, Doamne, tânguindu-se pentru uciderea ta cea de la Iudei. Ci ai răbdat ca să mântuești neamul nostru.

Slavă, a Treimii.

Tu ești, o Treime prea sfântă! căreia îți slujim noi; tu ești și scăparea și întărirea noastră. Deci trimite iertare greșelilor, celor ce te laudă pre tine întru o fire.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce ești în multe chipuri numită, bucurăte Născătoare de Dumnezeu, sicriule și năstrapă și masă; sfeșnice purtător de lumină, rugule cel cu chipul de foc, muntele lui Dumnezeu cel umbrit.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Lepădându-ne de lume și de cele din lume și împreună cu Hristos, ca și cum ne-am răstigni acum, să răbdăm ocară, batjocori și altele; ca împreună cu dânsul să ne proslăvim.

Irmosul:

Noaptea trecând, s'a apro„piat ziua și lumina lumii s'a „arătat. Pentru aceasta te laudă „cetele îngerești și toate te slă„vesc pre tine, Hristoase Dum„nezeule".

Cântarea a 8-a. Irmos:
În cuptorul cel de foc...

Cela ce te-ai smerit și te-ai înălțat pe cruce pentru milostivirea, înălțând pre cel ce a căzut oarecând prin mâncare din lemn; pre tine, unule prea bunule, cel ce însuți ești prea slăvit, te lăudăm în veci.

Cu dormitarea nepurtării de grijă, am suferit somnul cel greu al păcatului; ci tu, carele ai adormit pe cruce pentru mine, Hristoase al meu, ridică-mă pre mine cel căzut, ca să nu mă cuprindă noaptea morții.

Orbindu-mă cu desfătările îmi port sufletul întunecat și văzându-mă, râde de mine vrăjmașul, născocitorul răutății. Pentru aceasta lumincază-mă și mă izbăvește de răutatea lui, Hristoase în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu lene viața cheltuindu-mi, mi-am îngreuiat sufletul cu dormitarea păcatului; ci alerg la neadormită rugăciunea ta, nu mă lăsa, Fecioară Preacurată, să adorm spre moarte.

Alt Irmos: Pre cel ce a închipuit...

Cu spini încununându-te, și cu haină de porfiră îmbrăcându-te, te-ai arătat mai frumos, Hristoase, cu chipul de cât toți fiii omenești, cu slavă strălucind.

Fiere şi oţet bând, două izvoare ai izvorît, al vieţii şi al nestricăciunii, din dumnezeeasca coasta ta celor ce te laudă cu credinţă şi te slăvesc întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime, dumnezeire una, fire nedespărţită şi despărţită în feţe, stăpânie neperitoare, Părinte, Fiule şi Duhule, pre tine te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu curată, uşa cea cerească, poarta cea de mântuire, primeşte rugăciunea tuturor creştinilor, celor ce te fericesc pre tine întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cruce, ceea ce eşti sceptrul lui Hristos, cornul Bisericii, biruinţa împăraţilor, păzitoarea creştinilor; tu eşti luminarea mea, tu şi lauda mea întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce a închipuit mai „'nainte în rug lui Moisi mi„nunea Fecioarei, în muntele „Sinai oarecând, lăudaţi-l, bi„ne-l cuvântaţi, şi-l prea în„nălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Începătorul cel mântuitor...

Sufletul cel stricat cu necuvioase gânduri, curăţeşte-l cu stropirea sângelui tău, dumnezeescule Cuvinte şi mă fă părtaş slavei tale, Hristoase, cela ce pentru mine ai răbdat neslăvită răstignire.

Cu totul m'am împilat Hristoase prin greutatea necuvioaselor fapte. Şi întristându-mă, strig către tine, iubitorule de oameni: Vindecă cu cinstit sângele tău ranele sufletului meu cele nevindecate, ca să laud dumnezeirea ta.

Având răutatea ca mâncare şi lenevirea băutură, eu cel ce rămân neîndreptat în toate, în deşert mă bucur de oprirea mâncărilor; că n'a zis Domnul să fie postul de acest fel.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce eşti pierzătoarea osândirii celei cumplite de mult şi mijlocitoarea apropierii neamului nostru către Dumnezeu şi punte către Făcătorul, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Alt Irmos: Pre maica Fecioară...

Pre lemn răstignindu-te tu, făptura s'a clătit, că Dumnezeu fiind ai pătimit trupeşte, pentru milostivirea îndurărilor, ca să ne mântuieşti pre noi.

Puterea crucii tale, Doamne este mare; că închipuindu-o întru noi, îndată şi gonim puterea dracilor.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei ipostasuri, Treime prea singurită, domnească stăpânie, fire întocma slăvită, Părinte, Fiule şi dumnezeescule Duhule, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, curăţitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, la carea năzuind toţi păcătoşii, aflăm pururea împăcare cu Dumnezeu.

Slavă şe, Dumnezeul nostru, slavă şe.

Cu dumnezeească puterea crucii tale Doamne întăreştemă, ca să-ţi aduc ţie vremea postului fără prihană şi curată.

Irmosul:

Pre maica Fecioară, cea cu„rată şi fără prihană, cu cântări „de laude toţi credincoşii, ca „pre o Născătoare de Dumne„zeu, cu evlavie o slăvim.

Sveţilna glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea, singur glasul.

Vestirea postului să o primim cu bucurie, că de l-ar fi păzit strămoşul, n'am fi suferit căderea cea din Edem. Că frumos era la vedere şi bun la mâncare rodul, carele m'a omorît. Să nu ne amăgim cu vederea, nici să se îndulcească gâtlejul nostru cu bucate scumpe, care după mâncare sunt fără de cinste. Să fugim de neînfrânare, şi după săturare să nu ne supunem patimilor. Să ne însemnăm cu sângele celui ce s'a adus pentru noi de bună voie la moarte, şi nu se va atinge de noi pierzătorul. Şi vom mânca paştele lui Hristos cele prea sfinţite, spre mântuirea sufletelor noastre.

Mărtirica.

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi? Că întru voi s'a odihnit Hristos. Serafimi? Că neîncetat l-aţi slăvit pre el. Ingeri? Că de trup v'aţi lepădat. Sau puteri? Că minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi încă mai mari darurile. Rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobie: O prea slăvită minune...

Dacă te-a văzut răstignit în locul căpăţânei, Mântuitorule, făptura toată s'a schimbat şi s'a mâhnit clătindu-se, neputând suferi. Iar Preacurata Fecioară şi maica ta, tânguindu-se, a strigat către tine: Vai mie, o Fiul meu! Prea dulce Mântuitorul meu! Ce este această nouă, prea slăvită şi streină vedere?

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Şi celelalte rânduiala. Ceasul 1-iu, fără Catisme. Tot aşa şi în celelalte Vineri ale sfântului post

Intru această Vineri.

LA AL ŞASELEA CEAS

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea

Viaţa noastră cea mult păcătoasă şi năravul cel nepocăit, întâmpină-le Doamne cu îndurările tale. Că afară de tine pre altul nu ştim să stăpânească vicaţa şi moartea, mântuieşte-ne ca un iubitor de oameni.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 7-lea: Psalm, 17.

Iubi-te-voiu Doamne vârtutea mea, Domnul este întărirea mea...

Stih: Dumnezeul meu, ajutorul meu...

Din Proorocia Isaiei cetire.
Cap. 3, Vers 1:

Pată Stăpânul, Domnul Savaot, va lepăda din Iudeia şi din Ierusalim pre cel tare şi pre cea tare, şi puterea pâinii şi puterea apei, pre uriaşul şi pre cel puternic şi pre omul ostaş şi pre judecător şi pre prooroc şi pre vrăjitor şi pre bătrân şi pre căpetenia preste cincizeci şi pre sfetnicul cel minunat şi pre mai marele meşter de lemn cel înţelept şi pre ascultătorul de întrebări cel ştiutor. Şi voiu pune lor domni tineri, şi cei batjocoritori îi vor stăpâni pre ei. Şi va năvăli popor, om asupra omului şi om asupra vecinului său, şi se va scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân şi cel necinstit asupra celui de cinste. Că se va apuca omul de fratele său sau de casnicul tatălui său, zicând: haină ai, fii căpetenie noua, şi bucatele mele să fie sub tine. Şi răspunzând acela în ziua aceia va zice: nu voiu fi ţie căpetenie, că în casa mea nu este pâine, nici haina, nu voiu fi căpetenie poporului acestuia. Ca s'a pustiit Ierusalimul, şi Iudeia a căzut, şi limbile lor sunt cu fărădelege, neascultând de Domnul, pentrucă acum s'a smerit mărirea lor. Şi ruşinea feţii lor a stătut împotriva lor, şi păcatul său ca al Sodomei l-a vestit şi l-a arătat. Vai sufletului lor! Că au sfătuit sfat rău ei asupra sa, zicând: să legăm pre cel drept, că nu ne este nouă de nici o treabă; drept aceea, rodurile mâinilor sale vor mânca. Vai celui fărădelege! Că rele îi vor veni după lucrul mâinilor lui. Poporul meu! Cârmuitorii voştri vă jefuesc pre voi, şi cei ce vă silesc vă stăpânesc pre voi. Poporul meu! Cei ce vă fericesc vă înşeală pre voi, şi cărarea picioarelor voastre o strică. Ci acum va sta Domnul la judecată şi va pune la judecată pre poporul său. Iosuşi Domnul la judecată va veni, cu bătrânii poporului şi cu domnii lui.

Prochimen, glasul al 6-lea: Psalm 18.
Doamne, ajutorul meu şi Mântuitorul meu...

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

In ştiinţă să fie:

Că slujba Mineiului, a sfântului ce se va întâmpla Sâmbătă şi Duminică, se cântă la Pavecerniţă sau când va socoti cel mai mare.

De se va întâmpla într'această Sâmbătă Aflarea capului sfântului Ioan, să se caute Tipic, la sfârşitul cărţii la litera (N).

VINERI SEARA

După Psalmul începător, obişnuita Stihologie La Doamne strigat-am... punem Stihiri 10 şi cântăm Stihira zilei, de două ori.

Glasul al 5-lea, singur glasul:

Veniţi credincioşilor să lucrăm la lumină lucrurile lui Dumnezeu; să umblăm cu chip smerit ca ziua. Toată scrisoarea nedreaptă a celui de aproape să o lepădăm dela noi, nepuindu-i împiedicare spre sminteală. Să lăsăm desfătarea trupească, să creştem darurile sufletului să dăm celor lipsiţi pâine, şi să ne apropiem către Hristos cu pocăinţă, strigând: Dumnezeul nostru milueşte-ne pre noi.

Apoi cântam şi patru martirice ale glasului ce se întâmplă la Octoih; şi îndată patru idiomele ale sfântului Teodor, glasul al 2-lea.

Veniţi toţi iubitorii de mucenici să ne veselim duhovniceşte şi să serbăm. Că astăzi, ne pune înainte masa de taină mucenicul Teodor, veselindu-ne pre noi iubitorii de prăznuire şi să strigăm către dânsul: Bucură-te, purtătorule de chinuri cel nebiruit, cela ce ai surpat pe pământ îngrozirile tiranilor. Bucură-te, cela ce ţi-ai dat trupul tău cel de ţărâna muncilor, pentru Hristos Dumnezeu. Bucură-te, cela ce te-ai arătat în multe feluri de primejdii ostaş iscusit

al oştii celei cereşti. Pentru aceasta te rugăm pre tine, lauda mucenicilor: Roagă-te pentru sufletele noastre.

Darul cel de Dumnezeu dăruit al minunilor tale, mucenice Teodore, îl întinzi tuturor celor ce aleargă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pre tine zicând: Pre cei robiţi îi mântueşti, pre bolnavi tămăduieşti, pre cei săraci îmbogăteşti şi mântueşti pre cei ce înoată cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o opreşti, şi arăţi, pătimitorule, pagubele celor ce li s'a furat. Pre ostaşi îi înveţi să se ferească de răpire. Pruncilor dăruieşti cu milostivire cererile. Ferbinte ajutător te afli celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea ta. Pentru care, prea sfinţite pătimitorule, şi nouă celor ce lăudăm mucenia ta cere-ne dela Hristos mare milă.

Dar al lui Dumnezeu prea mare te-ai arătat, mucenice Teodore; că şi după sfârşit, ca un viu, dai cererile celor ce aleargă la tine; pentru că şi fiul femeei, răpindu-se odinioară rob în oaste păgânească, venind înaintea ta văduva şi udând cu lacrimi biserica ta, tu ca un milostiv pre cal alb încălecând ai pus pre fiul ei înaintea ei, nevăzut. Şi după aceasta, şi cu aceasta, n'ai încetat lucrând minuni. Ci roagă pre Hristos Dumnezeu să mântuească sufletele noastre.

Pre tine, cel numit cu numele dumnezeeştilor daruri, te cinstesc de trei ori, fericite Teodore. Că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezeeşti, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea; şi arătându-te de cât focul mai puternic, văpaia ai stins şi capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeescul tău cap. Mare mucenice biruitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Lucrând vrăjmaşul cu tiranul cel ca şi dânsul viclean, ca cu un organ, prin rea izvodire se ispitia să spurce cu bucate din jertfele cele necurate, pe prea creştinul popor, cel ce se curăţia cu postul. Ci tu ai stricat meşteşugirea lui cu chibzuială mai înţeleaptă şi în vis arătându-te arhiereului celui de atuncea, i-ai descoperit adâncul gândului, arătându-i meşteşugirea cea necuviosă a vicleanului. Pentru aceasta aducându-ţi ţie mulţumire, te numim mântuitor şi facem în toţi anii pomenirea minunii ce s'a făcut. Şi încă ne rugăm să ne păzim nevătămaţi de meşteşugirile vicleanului, cu rugăciunile

tale celc către Dumnezeu, mucenice Teodore.

Şi acum a Născătoarei, a glasului ce se va întâmpla de rând.

IEŞIRE, fără Evanghelie.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 19:

Auză-te Domnul în ziua necazului...

Stih: Scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

Dela Facere ceţire.

Cap. 2. Vers 20

Şi a pus Adam nume tuturor dobiloacelor şi tuturor păsărilor cerului şi tuturor fiarelor pământului; iară lui Adam nu s'a aflat ajutor asemenea lui. Şi a pus Dumnezeu somn în Adam şi a adormit; şi a luat o coastă dintru ale lui şi a plinit cu carne locul ei. Şi a făcut Dumnezeu coastă, care o a luat din Adam, femeie, şi o a adus pre ea la Adam. Şi a zis Adam: iată acum os din oasele mele şi trup din trupul meu, aceasta se va chema femee, pentru că din bărbatul său s'a luat. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său şi pre muma sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Şi erau amândoi goi şi Adam şi femeia lui, şi nu se ruşinau. Iar şarpele era mai înţelept decât toate fiarele celе de pre pământ, care le a făcut Domnul Dumnezeu. Şi a zis şarpele către femeie: ce este, că a zis Dumnezeu să nu mâncaţi din tot pomul Raiului? Şi a zis femeia către şarpe: din tot pomul care este în Raiu mâncăm, iară din rodul pomului, care este în mijlocul Raiului a zis Dumnezeu: să nu mâncaţi dintr'însul, nici să vă atingeţi de dânsul, ca să nu muriţi. Şi a zis şarpele către femeie: nu veţi muri cu moarte. Că ştie Dumnezeu, că ori în ce zi veţi mânca dintr'însul, se vor deschide ochii voştri şi veţi fi ca nişte dumnezei, cunoscând binele şi răul. Şi a văzut femeia că bun este pomul la mâncare şi plăcut ochilor la vedere, şi cum că frumos este a cunoaşte: şi luând din rodul lui a mâncat şi a dat şi bărbatului său şi a mâncat cu dânsa. Şi li s'au deschis ochii amândorora şi au cunoscut că erau goi. Şi au cusut frunze de smochin şi şi-au făcut acoperământ împrejurul trupului. Şi au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând prin Raiu după amiazăzi, şi s'au ascuns Adam şi femeia lui de către faţa Domnului Dumnezeu între pomii Raiului. Şi a strigat Domnul Dumnezeu pre Adam şi a zis lui: Adame, unde eşti? Iar el a zis: glasul tău am auzit umblând prin Raiu şi m'am temut, că gol sunt şi m'am ascuns. Şi i-a zis Dumnezeu: cine ţi-a spus ţie că eşti gol? fără numai că ai mâncat din pomul, din carele ţi-am poruncit numai dintru acesta să nu mănânci. Şi a zis Adam: femeia care mi-ai dat să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom şi am mâncat. Şi a zis Domnul Dumnezeu femeei: de ce ai făcut aceasta? Şi a zis femeia: şarpele m'a amăgit şi am mâncat. Şi a zis Domnul Dumnezeu şarpelui: pentrucă ai făcut aceasta, blestemat să fii tu din toate dobitoacele şi din toate fiarele pământului; pre pieptul tău şi pre pântece te vei târî şi pământ vei mânca în toate zilele vieţii tale. Vrăjmăşie voiu pune între tine şi între femeie şi între sămânţa ta şi între sămânţa ei: acela va păzi capul tău şi tu vei păzi călcâiul ei. Femeei a zis: înmulţind voi înmulţi necazurile tale şi suspinul tău, în dureri vei naşte fii şi spre bărbatul tău va fi întoarcerea ta; şi el te va stăpâni. Iară lui Adam a zis: pentru că ai ascultat glasul femeei tale şi ai mâncat din pomul, din care ţi-am poruncit ţie, numai dintru acela să nu mănânci, şi ai mâncat dintr'însul, blestemat să fie pământul întru lucrurile tale; întru necazuri vei mânca dintr'însul în toate zilele vieţii tale. Spini şi pălămidă va răsări ţie, şi vei mânca iarba pământului. Întru sudoarea feţii tale vei mânca pâinea ta, până când te vei întoarce în pământ din care eşti luat; că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce. Şi a pus Adam numele femeei sale Eva, adică Viaţă, pentrucă ea este muma tuturor celor vii.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm. 20

Înalţă-te Doamne întru puterea ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile tale.

Stih:

Doamne întru puterea ta se va veseli împăratul.

Dela Pilde ceţire.

Cap. 3. Vers 19

Dumnezeu cu înţelepciune a întemeiat pământul, şi a gătit cerurile cu priceperea. Întru cunoştinţa lui adâncurile s'au deschis şi norii au izvorît apă. Fiule! Să nu treci, ci păzeşte sfatul meu şi gândul. Ca să fie viu sufletul tău, şi să fie har împrejurul tău, şi vei fi vindecare trupului tău, şi purtare de grije de oasele tale. Ca să umble în pace, având nădejde în toate căile tale, şi ca să nu se poticnească piciorul tău. Că de vei şedea, fără de frică vei fi, şi de vei dormi, dulce vei dormi. Şi nu te vei teme de frica ce va veni asupră-ţi, nici de năvălirile necredincioşilor celе împresurătoare. Că Domnul va fi întru toate căile tale, şi va întări piciorul tău, ca să nu te clătească. Nu te lepăda a face bine celui lipsit, când poate a ajuta mâna ta. Nu zice: du-te şi să te întorci şi mâine îţi voi da, putând tu face bine, că nu ştii ce va aduce ziua ce vine. Nu

meşteşugi rele asupra prietenului tău, carele vine de aiurea şi nădăjdueşte spre tine. Nu fii iubitor de vrajbă împotriva omului în zadar, ca să nu-ţi facă ţie ceva rău. Nu-ţi agonisi ocările oamenilor răi, nici urma căilor lor. Că necurat este înaintea Domnului tot călcătorul de lege, şi cu cei drepţi nu se împreună. Blestemul Domnului în casele celor necredincioşi, iar curţile drepţilor bine se cuvintează. Domnul mândrilor le stă împrotivă, iar celor smeriţi le da dar.

După aceasta,

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Şi cecalaltă rânduială a Liturgiei celei mai înainte sfinţite.

Iar după rugăciunea Amvonului cântăm acest canon de rugăciune, al sfântului Teodor, aducându-se şi coliva, începem cu: Doamne, auzi rugăciunea mea...

Apoi, Dumnezeu este Domnul şi îndată

Troparul, glasul al 2-lea.

Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii, ca întru o apă de odihnă, sfântul mucenic Teodor s'a bucurat; că cu foc tot arzându-se ca nişte pâine dulce Treimii s'a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea slăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi fecioară păzită, maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat. Pre carele, roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Şi îndată Psalmul 50:

Milueşte mă, Dumnezeule...

Apoi acest CANON, Compunere a lui Ioan Damaschin. Al cărula Acrostihul la Greci este acesta:

Pre tine te laud cel numit *Darul lui Dumnezeu.*

Cântarea 1, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre tine, Teodore, ştiindu-te iubitor de Dumnezeu şi fiind legat cu dragostea ta cea nedepărtată, sufletul şi trupul meu şi cuvintele laudelor, ţie închin.

Se scria porunca cea urâtă lui Dumnezeu, a aduce jertfe idolilor, iar nu lui Dumnezeu celui viu. Ci tu ai venit, nu ca să jertfeşti lor, purtătorule de biruinţă, ci ca să te aduci jertfă lui Dumnezeu.

Slavă:

Fiind pătruns cu dumnezeeasca dragoste a lui Dumnezeu celui prea înalt, mucenice Teodore, te-ai făcut ostaş Fiului, celui unuia născut şi darurile nu le-ai greşit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngereşti şi omeneşti, maică care nu ştii de mire, te laudă neîncetat; pentru că ai ţinut în braţele tale pre Ziditorul lor, ca pre un prunc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Cântare din buzele mele, şi din sufletul meu rugăciune cu durere aduc ţie, milostiveşte-te spre mine purtătorule de chinuri, Teodore.

Trupul ţi-ai supus minţii celei singure stăpânitoare, mare mucenice, şi cu amândouă slujeşti Ziditorului.

Slavă:

Stătut-ai la judecata cea tirănească, vestind Dumnezeu pre Hristos împăratul; şi te-ai lepădat a jertfi celor spurcaţi, Teodore.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine toţi creştinii te-am câştigat scăpare şi zid pururea; pre tine te slăvim fără tăcere, ceeace nu ştii de mire.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne...

Din tainele cele dumnezeeşti gustând cu cunoştinţa, mucenice Teodore, fără sfială ai propoveduit naşterea lui Dumnezeu şi o ai mărturisit.

Cei ce slujiau patimilor, socotiau dumnezeirea pătimitoare, pre cari, cu duhul luminându-te, i-ai mustrat, pătimitorule Teodore.

Slavă.

Rugămu-ne, fericite Teodore, să ne fii cu rugăciunea ta ajutător nouă, celor ce te lăudăm. Scapă-ne din tot felul de primejdii şi de patimi.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace, fiind brazdă nearată, ai odrăslit spicul cel de vieaţă făcător, care dărueşte lumii vieaţă, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te laudă pre tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mănecând către tine...

Iubiţi pre Domnul, cel ce vă iubeşte! Strigat-ai, viteazule Teodore, către mucenicii cei ce au pătimit împreună cu tine.

Aprinzându-ţi inima cu râvnă, purtătorule de biruinţă, ai ars pre dumnezeoaia cea cu numire mincinoasă, împreună cu capiştea ei.

Slavă, a Treimei.

Cu puterea ta cea nebiruită purtătorule de chinuri, Teodore, pierde îndrăsneala barbarilor şi patimile mele.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, după naştere te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut lumii pre Dumnezeu, Cuvântul cu trup.

Cântarea a 6-a Irmos:

Curăţeşte-mă pre mine...

Ca o slabă, ca o neputincioasă ce era întărâtarea mincinoşilor dumnezei, spre izbândirea sa cerea ajutor dela oameni; de vreme ce se biruia de împotrivirea nemincinoşilor mucenici, cari propoveduiau adevărul.

De două ori.

Slavă, a Treimii.

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, lauda mucenicilor Teodore, muncile cele dela pă-

gâni ca niște săgetături de prunci, fericite, le-ai socotit, trăinicia celor viitoare mai înnainte văzându-o.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă să ne mântuim de greșeli cu rugăciunile tale, curată Născătoare de Dumnezeu, și să aflăm Preacurată dumnezeească strălucirea Fiului lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat din tine negrăit.

Condac, glasul al 8-lea.

Credința lui Hristos, ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice le-ai călcat, mult pătimitorule; și cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Cântarea a 7-a Irmos:
Din Iudeea venind tinerii...

Rănitu-te-ai la trup, pentru Cuvântul cel ce s'a rănit dupre trup pentru noi, și acestuia cu mulțumită veselindu-te, ai strigat, mucenice Teodore: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Precum s'a pus în mormânt și de bună voie s'a pecetluit Mântuitorul tuturor, așa te-ai sălășluit în temniță pecetluită, purtătorule de biruință, Teodore, strigând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Omorît fiind, și de patimile trupești de bună voie scuturându-te, nu cu mâncarea, purtătorule de chinuri, ci cu dragostea cea dumnezecască hrănindu-te, ai cântat: Dumnezeul părinților noștri, binc ești cuvântat.

Slavă a Treimii.

In temniță, ca în cuptorul tinerilor oarecând, unul din nestricata Treime arătându-se, ți-a dat îndrăzneală ție, purtătorule de chinuri, celui ce cântai: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Când ai vrut să rânduești mântuirea noastră, Mântuitorule, te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pre care o ai arătat folositoare lumii; Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:
De șapte ori cuptorul.....

Orbit fiind la minte, mai marele nelegiuitorilor te îngrozia pre tine păgânește, cinstitorule de Dumnezeu; pentru ce în deșert ți-ai pus nădejdile nebune, spre omul carele cu sila a murit? Iar tu ai strigat: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Ca un priceput și înțelept iconom al darului, cu darul ce s'a dăruit ție de la Dumnezeu, ai strigat, Teodore, celui ce po-

runcia păgâneşte: Această ruşine să fie mie şi celor ce cântă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vitejeşte te-ai nevoit, cu îndrăzneală ai mustrat, strigând către tiranul: Pentru ce eşti fără de minte, poruncind să lăsăm pre Făcătorul şi să slujim cu minciună făpturilor? Iar eu cânt: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu închipuiri trupeşti, cu multe feluri de graiuri ascunse şi cu arătări însemnătoare şi închipuitoare, au vestit mai 'naainte grăitorii de Dumnezeu naşterea ta, Fecioară, cea mai pre sus de fire şi minunată. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine cu bună credinţă te lăudăm, prea înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Cântarea 9-a, Irmos:

Pre tine cea neispitită...

Pricina muceniciei tale, Teodore a fost dragostea lui Dumnezeu. Pentru aceasta trupul tău s'a dat focului celui material, şi prin aceasta ai mers la focul cel dumnezeesc, bucurându-te, purtătorule de biruinţă, cinstitorule de Dumnezeu, Teodore.

Mucenic prea slăvite, ai ars, dar nu te-ai ars; că tu ai ars înşelăciunea, şi stai viu înaintea lui Dumnezeu, şi întru Dânsul ca un mucenic te veseleşti, purtătorule de biruinţă, şi cinstitorule de Dumnezeu, Teodore.

Slavă:

Pre tine un Hristos te ştim, pre unul din Treime în două firi desăvârşit; păzeşte pre poporul tău acesta, pre carele l-ai câştigat cu scump sângele tău; pentru rugăciunile lui Teodor, purtătorul de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, mântuitoare întru primejdii, ceea ce ai purtat în braţe pre Dumnezeu cel nevăzut şi lăudat în ceruri de toate puterile, şi carele pre tine s'a dăruit nouă, pururea te slăvim.

Irmosul:

Pre tine, Maica lui Dumne„zeu şi Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine, ceea ce ai „născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeu cel „adevărat, pre cea mai înaltă „de cât prea curatele puteri, „cu neîncetate doxologii te „slăvim".

Şi îndată: Sfinte Dumnezeule

Şi Troparul Sfântului:

Mari sunt isprăvile credinţei...

Slavă, Condacul.

Credinţa lui Hristos ca o pavăză...

Şi acum, a Născătoarei, glasul acelaş.

Ca pre o folositoare şi sprijineală tare, toţi cei ce am gre-

şit am câştigat ajutorul tău cel ferbinte, Preacurată Fecioară, maică Marie, mântuirea creştinilor. Pentru aceasta nu înceta rugând pre Mântuitorul, ca să ne dăruiască iertare.

Şi se face binecuvântarea colivii.

Apoi: Fie numele Domnului... de trei ori. Şi Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Şi se dă anaforă de Preot, Şi Apolisul. Iar unde nu se face Liturghia cea mai 'nainte sfinţită, sfârşim ceasurile aşa:

După: Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule.....

Şi după metaniile cele de pe urmă, zicem:

Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru, Doamne miluieşte, de 12 ori.

Apoi rugăciunea aceasta:

Prea Sfânta Treime, Stăpânie...

Şi începem Vecernia:

Veniţi să ne închinăm... de trei ori. Şi Psalmul 103. Apoi obişnuita Catismă şi cântăm, la: Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, Martirice 3, din Octoih a glasului ce va fi de rând. Şi ale sfântului Teodor 3, Slavă, a sfântului Teodor. Şi acum, a Născătoarei, a glasului ce va fi de rând. Eşire nu facem. Lumină linii... Paremiile.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira Idiomelă a zilei, de două ori. Şi Martirica, glasul al 5-lea: Binecuvântată este oastea... Slavă, a sfântului Teodor, glasul al 2-lea: Al dumnezeeştilor daruri... Caută intre Stihirile Vecerniei. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu: Toată nădejdea mea... Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru Troparul: Mari sunt isprăvile credinţei... Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu: Toate fainele tale... Apoi Ecteniile, şi trei metanii. Şi se îmbracă Preotul în Felon mohorit, şi începe: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Şi noi cetim Psalmul 142 şi celelalte precum mai n'ainte am arătat. Canonul pe 4. Şi după sfârşitul Canonului, în loc de Cade se să te fericim... cântăm Irmosul Cântării a 9-a: Pre tine, Maica lui Dumnezeu...

Apoi Sfinte Dumnezeule; După, Tatăl nostru... Troparul: Mari sunt isprăvile credinţei... Slavă, Condacul: Credinţa lui Hristos ca o pavăză... Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu; Ca pre folositoarea... Apoi rugăciunea şi binecuvântarea colivii. După aceasta zicem: Fie numele Domnului binecuvântat... Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Şi Apolisul. Şi intrând la masă, gustăm vin şi undelemn pentru Sfântul.

Aceasta am luat în Lavra cuviosului părintelui nostru Sava, şi în Monastirile de obşte: ale cuviosului Eftimie cel mare; ei aceasta, acum nu facem pentru cinstea zilei. Insă mâncăm prune fierte fără de unt delemn şi varză, iar cei ce vor voi, mănâncă mâncare uscată ca şi Miercuri.

In ştiinţă să fie:

Că în toate Vinerile sfântului post, la Vecernie şi După-cinare, nu facem metanii; numai unde sunt însemnate, la Liturghia cea mai 'nainte sfinţită, care sunt: după să se îndrepteze rugăciunea mea, 3 metanii, după Eşirea Sfintelor daruri, metanii 3; la Fie numele Domnului, 3 metanii; iar După cinare cetim cea mare, la care cântăm Canonul morţilor la gropniţă, al glasului de rând. Iar Canoanele Mineintul, ce se vor întâmpla intru această Sâmbătă şi Duminică, le cântam când va socoti cel mai mare; unul adică îl cântăm la După-cinarea Vinerii, iar altul la După-cinarea Duminicii; aşa facem la toate Vinerile seara, în tot sfântul post.

SÂMBĂTĂ

ÎNTÂIA SĂPTĂMÂNĂ A SFÂNTULUI POST.

LA UTRENIE

După cei şase Psalmi cântăm: Dumnezeu este Domnul, pe glasul al 2-lea. Şi zicem Troparul sfântului Teodor.

Mari sunt isprăvile credinţei... De 2 ori.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale...

Şi obişnuitele Stihologii. După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele mucenicilor din Octoih, ale glasului de rând. După a doua Stihologie, cântăm aceste Sedelne ale sfântului Teodor, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Înfierbântat fiind de adevărul credinţei, ai stins înşelăciunea păgânătăţii, surpând dumnezeirea idolilor; şi jertfă dumnezeească făcându-te, cu minunile răcoreşti marginile lumii, slăvite mucenice. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruească nouă mare milă.

Slavă.

Dar dumnezeesc te-a dat pre tine, spre mântuirea a toată lumea, Domnul, cel ce te-a întărit întru pătimire; boalele noastre cele sufleteşti tămăduindu-le şi patimile trupeşti biruindu-le. Mucenice Teodore, roagă pre Hristos Dumnezeu să dăruească nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară curată, ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cel ce a răsărit din Tatăl fără patimă mai 'nainte de veci, pre Cuvântul, cel într'un ipostas, şi Fiul cel de o fiinţă, pre acesta roagă-l, cu profeţii şi cu mucenicii, cu cuvioşii, pustnicii şi drepţii, să ne dea nouă deslegare greşelilor.

Apoi cetim viaţa sfântului Teodor. După aceea Psalmul 50 şi CANONUL Ioanului cu Irmosul pe 6 şi al sfântului Teodor pe 8. Cântăm şi: Să cântăm Domnului...

CANON, al cărnia Acrostihul la Greci este acesta:

Tiron cel prea slavit, lauda Sâmbetei dintâi

CANON

Facerea lui Ioan, Mitropolitul Evhaitenilor.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Cel ce este mai pre sus de toate, pre tine, ceea ce l-ai născut negrăit, te-a pus mai 'nainte de cât toţi aleşii lui; pentru aceasta astăzi lăudând pre cel încununat de dânsul, ţie prea lăudată, mai 'nainte începem laudă.

Pre marele între mucenici Teodor, pre viteazul cel prea luminat, pre cel prea numit şi prea slăvit, pre cel întru minuni vestit de la marginile pământului până la margini, cu cântări îl vom lăuda.

Zi de veselie a strălucit întru cele de întristare şi mâhnirea lor o a veselit, luminând de departe cu darul dumneze-

esclui mucenic începuturile şi zilele cele din 'naintea sărbătorilor.

Cel ce s'a jertfit şi în jertfă a primit sfânta înjunghiere, stropeşte Biserica pre care o a ales, ca cu nişte curăţiri, cu sângele celui ce a pătimit pentru dumnezeească slăvirea lui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Frumos lucru s'a legiuit a prăznui, măcar şi fără vreme. Pentrucă Stăpâna ceea ce împodobeşte toate, şi acum s'a arătat de faţă la pomenirea celui ce mai 'nainte s'a primejduit pentru dânsa prin sânge.

Alt Canon tot al aceluiaş părinte.

Cântarea 1-a. glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Dumnezeule, cela ce eşti minunat întru sfinţi cu adevărat, minunează întru mine milele tale, Hristoase, dăruindu-mi cuvânt ca să laud minunile mucenicului tău.

Tărie întru pătimire şi răbdare în dureri ai arătat, mucenice al lui Hristos; şi iarăş grabnic ajutorul tău spre noi ţi-ai arătat, Teodore.

Slavă.

Dreapta credinţă a părinţilor din sufletul său tiranul lepădându-o, a voit a umbla de-apururea în sfat păgânesc, împotrivindu-se lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Proorocile bărbaţilor ce au grăit de Dumnezeu mai de demult întru tine arătat s'au împlinit, Maică Fecioară, că ai născut Dumnezeu adevărat şi om adevărat, mai pre sus de fire şi cu minune.

Catavasie.

Deschide voiu gura mea..

Cântarea 3-a. Irmos:

Pre aşi tăi cântăreţi...

Dorind creştinescul popor a vedea ziua Fiului tău, spre închipuirea ei Stăpână prăznueşte acum mai înainte, puindu-te pre tine pricina prăznuirii şi pre măritul mucenicul tău.

Biruesc în tot chipul cele mai bune; că cel prea mare între mucenici spre veselie a întors întristarea vremii, schimbând greutatea curatului post spre odihnă.

Osebit al tău şi cuvios îţi este darul; că dintru ale tale este, pătimitorule. Şi noi, pre cari ne-ai sălăşluit în această lature a ta, cu bucurie îţi aducem daruri de laude.

Pus-ai prea bună temelie cu vitejiile tale, viteazule, surpând ca pre o nimică, cu bărbăţia cea mai pre sus de fire, fiara cea a tot pierzătoare, care sufla cu foc şi cu ucideri.

Turburându-se cumplit noul vrăjmaş, întocma ca şi cel de demult, a amestecat în bucate sângele jertfelor ca nişte otravă.

Ci înşelându-se ticălosul, s'a biruit cu înţelepciunea mucenicului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Umplutu-s'a tot pământul, Fecioară, a cunoaşte pre Domnul, cel ce s'a arătat lumii din tine. Mulţumită fie şi dumnezeeştilor mucenici, căci printr'înşii s'a întărit adevărul.

Alt Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Cela ce mai 'nainte a şoptit cu vicleşug în urechile Evei şi pre Adam printr'însa cu înşălăciune l'a amăgit; acela şi acum şi-a vărsat veninul răutăţii, spre înşelăciune.

Ură având în sine, hrănind turburarea împotriva celor ce drept vieţuiau, nelegiuitul căuta timp potrivit, în care cugeta să isprăvească viclenia.

Slavă:

Sosit-a începutul zilelor sfântului post, în care tot creştinul prin multă postire se curăţeşte pre sine, de toate ferindu-se.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea lumii cea tare, acoperemântul şi folosinţa, prea sfântă bună Fecioară, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi, celor ce din dragoste te fericesc pre tine pururea.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Dumnezeeasca întrarmare luând şi înşelăciunea idolilor surpând, pre îngeri ai îndemnat să laude luptele tale. Că cu dumnezeeasca dragoste aprinzându-ţi mintea, moartea prin foc, ca un viteaz, întru nimica o ai socotit. Pentru aceasta, dupre numirea numelui tău, dai dumnezeeştile daruri, celor ce cer dela tine dare de tămăduiri, purtătorule de biruinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruească, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă:

Neplecându-te amăgirilor lui Maximin, ci cu cuvintele lui Hristos îmbărbătându-te, capiştile idoleşti prin foc în cenuşă le-ai întors, şi vitejeşte biruind pre cel protivnic, dupre zisa proorocului, ai trecut prin foc şi prin apă. Pentru aceasta, dupre vrednicia nevoinţelor, ai luat răsplătire a izvorî tămăduiri celor ce cer cu credinţă, purtătorule de biruinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu ştii de bărbat, ca ceeace eşti locaş celui prea înalt, prea lăudată, pre mine cel ce m'am făcut sălăşluire spurcată fără de

legilor întru cunoştinţă batjocură dracilor, sârgueşte de mă scapă din răutatea acestora, şi mă fă luminată sălăşluire prin fapta bună, Preacurată primitoare de lumină. Goneşte-mi norul patimilor, şi strălucirii celei de sus mă învredniceşte, şi luminii tale celei curate şi neînserate, cu rugăciunile tale.

Cântarea 4-a Irmos:

Celu ce şade în slavă:

O, nouă şi prea slăvită amestecare şi împreunare! Naşterea cu fecioria le-a unit cel ce s'a născut Dumnezeu şi om. Şi cu zilele de întristare a amestecat ziua cea veselă, cinstind pre mucenicul său.

Vezi cum a iubit pre Domnul său, cel ce era ostaş lui Hristos. Că pre vrăjmaşii lui cu râvnă şi cu foc i-a pierdut şi mai la urmă pre sine s'a adus, cu dragoste, jertfă bună şi junghiere bine primită lui.

Purtător de biruinţă a scăpat din munci viteazul, cu îndrăznirea cuvintelor şi cu defăimarea muncilor, minunând pre cei ce priveau; şi făcându-se la toată lumea nouă şi prea slăvită vedere.

Os al lui Dumnezeu şi stăpânului meu, pătimind nu s'a sfărâmat nici după moarte. O, îndelungă răbdare! tot aşa şi de ostaşul lui, primindu-l focul şi roata, s'au temut a se atinge de el şi mort fiind.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Slugile vieţii, cari au murit împreună cu stăpânul, şi împreună au înviat, viază acum la dânsul veşnic, şi pre maica împreună cu Fiul o slăvesc, binecuvântând pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt.

Alt Irmos.

Hristos este puterea mea..

Sfat s'a sfătuit prea păgânul, şi socotiţi cât este un adevăr de înfricoşat! că a gândit ticălosul să spurce prin bucate necurate pre poporul lui Hristos.

La îndeplinire a adus acel sfat fărădelege, poruncind să oprească mâncarea bucatelor celor curate şi să pună din cele ce le spurcase el cu sângiurile.

Slava:

Făcut-a vestită şi cunoscută fărădelegea la toţi creştinii. Pentru aceea cum au înţeles, s'au adunat toţi împreună, în sfântă biserica Domnului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre ceea ce te-a născut pre tine, cel mai înainte de veci născut din tatăl, acum credincioşii o punem rugătoare. Deci pentru rugăciunile ei îmblânzindu-te, fii milostiv robilor tăi.

Cântarea 5-a. Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Astăzi se deschid uşile cele din 'naintea darului. Şi a-

ceastă zi de odihnă acum mai 'nainte închipueşte înviarea; cinstind aşa de luminat pre luminata Stăpână, şi prea slăvitul mucenic.

Dăruește Dumnezeu dar pre Teodor cel numit cu numele darului, celor ce iubesc arătarea celui iubit ce s'a arătat, făcându-i lucrător de prea slăvite, şi săvârşitor de puteri dumnezeeşti.

Nimica nu pot asupra mucenicului arcele şi săgeţile tale, vrăjmaşule al mântuirii omeneşti; că şi mort fiind viază şi priveghează, şi răutăţilor tale stând împotrivă, mântueşte pre tot ortodoxul.

Streină era mai 'nainte minunea ficei lui Dumnezeu; iar cu mărturisirile mucenicilor a luat credinţă neîndoită şi aceea ce se crede pururea rămâne minunată, şi cu credinţă închinată.

Alt Irmos.

Cu dumnezeeasca lumină...

Arhiereul cel de atunci cu totul minunându-se, dacă a cunoscut sfatul păgânului, cu laude de toată noaptea a rugat pre Dumnezeu, ca să nu treacă cu vederea până în sfârşit, pre poporul carele este moştenirea sa.

Dar grabnicul ajutător al celor ce l'au chemat în adevăr şi cu căldură, rugăciunile lor nu le-a trecut cu vederea nici de cum; ci degrab le-a dat lor mijlocul spre stricarea acelei vicleni.

Slavă;

Dintru înălţime s'a trimis ajutător cât mai degrab pre pământ purtătorul de biruinţe Teodor, şi mai marelui păstor arătându-se, l-a învăţat cum să strice sfatul celui fără de lege.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nimenea din cei ce aleargă cu căldură, Stăpână, la a ta folosinţă, nici odată nu se ruşinează; ci cere milă şi primeşte darul, spre folosul cel grabnic al cererii.

Cântarea a 9-a. Irmos.

Înţelepţii lui Dumnezeu...

Nu pot posti, Mântuitorule, fiii nunţii tale şi prietenii; că fiind de faţă tu, Mirele, cu Maica ta şi cu prietenul tău, pre tine te ospătează şi-ţi slujesc.

Depărtatu-s'a de la Dumnezeul cel ce mântueşte, depărtatu-s'a şi din minte cel cu nume rău, şi cu nebunie s'a sculat asupra credinţii; ci în locul acesteea, a aflat pre cel cu nume mare.

Pătimind, s'a făcut mai înţelept, şi lucrând viteazul, s'a făcut mai călduros; că deprinzându-se bine cu lupta şi cu biruinţa asupra tiranilor, nici după moarte nu s'a depărtat de buna faptă.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Scăpând astăzi Stăpână din primejdia cea stricătoare de suflet, prin minunea mucenicului tău, dupre dumnezeiasca ta rânduială, amânduror mulţumită vă aducem.

Alt Irmos: Marea vieţii văzându-o...

De vederea ta cea streină minunându-se arhiereul a întrebat: Cine eşti tu, Doamne, cel ce grăeşti cu mine? Arată-ne şi ne învaţă, cum vom află mai degrab ajutor.

Eu sunt însuşi Teodor mucenicul, a zis. Ci ascultă: Grâu fierbând să împărţiţi poporului; şi aşa se vor feri de bucatele cele spurcate ale vrăjmaşului.

Slavă:

Cât este de mare minunea ta, şi prea mărită folosinţa ta, Teodorel Pentru aceasta îndrăznind toţi, alergăm către tine şi ne rugăm: mântueşte pre robii tăi.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Locaş luminii şi sălăşluire curată cuvântului te-ai făcut, cu bună voirea tatălui, şi cu cercetarea Duhului Sfânt. Pentru aceasta luminează-mă.

Condac, glasul al 8-lea:

Credinţa lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice le-ai călcat, mult pătimitorule. Şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Icos:

Pre tine, cela ce te porţi pre scaunul luminii, cu mulţumită întru credinţă te lăudăm. Că dumnezeesc dar ne-ai dăruit pre Teodor cel viteaz în chinuri, pre cel în vieaţă de trei ori fericit, ca pre cel ce este apărător al adevărului. Carele cu gând creştinesc câştigând pre Hristos, s'a arătat puternic biruitor asupra înşelătorului, ca un nebiruit.

SINAXAR

ÎN SÂMBĂTA ÎNTÂIA A SFÂNTULUI MARELUI POST.

Stihuri.

Cu colivă Tiron cetatea o a hrănit,
Şi de hrana cea în ascuns spurcată o a ferit.

Pentru această zi, în Sâmbăta cea dintâi a postului, serbăm o minune prea slavită, care o a făcut prin colivă sfântul şi prea lăudatul marele mucenic Teodor Tiron. Care s'a întâmplat în acest chip. Când Iulian Paravatul a luat sceptrul împărăţiei după Constantie, fiul marelui Constantin şi s'a depărtat dela Hristos la închinarea de idoli, atuncea gonă foarte mare s'a întărâtat asupra creştinilor, de faţă şi pe ascuns. Că ne vrând acel păgân să muncească greu şi încă ruşinându-se să cadă aşă asupra creştinilor; încă şi temându se ca să nu se adaoge mai mulţi din credincioşi, a gândit turburătorul şi netemătorul de Dumnezeu, cum ar putea pe ascuns să-i spurce şi să-i facă păgâni. De unde şi ştiind aceasta, că poporul lui Hristos în săptămâna cea dintâi a sfântului post mai bine se curăţeşte şi se lipeşte mai aproape de Dumnezeu; pentru aceasta chemând pre Eparhul cetăţii, l-a poruncit, să scoată afară fără întârziere şi să lepede toate bucatele cele de vânzare, care se vindeau după obiceiu, şi alte bucate să pue în târg de vânzare, adică pâine şi băutură, spurcându-se

acelea mai întâiu cu sânge din jertfele idolești și amestecându-le la un loc; ca doară așa s'ar spurca creștinii cumpărând acelea pentru post și mai ales întru o curățenie ca aceea. Iar Eparhul îndată porunci împărătească o a plinit și a pus bucate și băuturi prin tot târgul pângărite din jertfele lor. Ochiul lui Dumnezeu însă, carele vede toate și surpă pre cei înțelepți întru meșteșugirea lor și pururea se grijește de noi servii săi, acela a stricat și acele planuri urâte ale călcătorului de lege care erau asupra noastră. Pentrucă a trimis la Evdoxie, arhiereul acelei cetăți, carele încă nu știa bine de acel sfat, pre marele mucenic al său Teodor, carele era ostaș din ceata Tironilor de unde s'a și numit Tiron. Acestu de față, nu prin somn, stând înaintea lui i-a zis: Cât mai curând sculându-te, adună turma lui Hristos și poruncește cu tărie, ca să nu cumpere nimenea dintr'înșii nici un fel de bucate ce se vinde în târg. Pentrucă păgânul împărat, toate acelea le-a spurcat cu sânge din jertfe. Iar el nepricepându-se, l-a întrebat zicând: cum se va putea ca să nu cumpere de acelea ce se vând în târg cei lipsiți în casele lor? Iar sfântul a zis: Colivă dându-le, vei mângâia lipsa lor. Și iarăși nepricepându-se l's. întrebat. Ce este aceea colivă? Iar marele Teodor a zis: GRÂU FIERT; că așa de-am obicinuit noi a numi grâul fiert în părțile Evhaitei. Și iar cu deadinsul l'a întrebat pre el Patriarhul, zicând: Cine ești tu carele mângâi poporul creștinesc și porți grijă de dânsul? Și sfântul a zis: Mucenicul lui Hristos, Teodor, pre care m'a trimis el acum întru ajutorul vostru. Iar Patriarhul îndatăși sculându-se a spus mulțimii poporului cele ce văzuse. Și așa făcând precum le dăduse sfat sfântul, a păzit turma lui Hristos nevătămată de acea planuire a vrăjmașului și călcătorului de lege. Iar ei văzând că s'a vădit vicleșugul lui și nimica n'a folosit, însuși din dosul umplându-se de rușine, iarăși a poruncit să se pună în târg bucate de mâncare după obicei. Poporul lui Hristos însă după ce s'a sfârșit săptămâna, dând mulțumită făcătorului său de bine și mucenicului, veselindu-se i-a făcut pomenirea întru această Sâmbătă cu colive. Deci de atuncea noi credincioșii și până acum înnoind acea minune, ca să nu fie acel lucru așa de mare al mucenicului întru uitare, după vrednic cinstim și lăudăm pre marele Teodor cu colivi. Pre acest mare mucenic, cumplit l-a muncit mai'nainte pre vremea împărăției lui Maximin, Cesarul dela răsărit, netemătorul de Dumnezeu Brituga Prepositul. Și mai întâiu a răbdat munci mari; după aceea capișțea dumnezeeasci lor o a ars, și a împărțit săracilor toată averea și podoaba ei. Și măcar că oarecari venise să-l sfătuiască și să-l întoarcă; dar el nici întru un chip nu i-a ascultat și n'a făcut pe voia lor. Și foarte mult muncindu-l, mai pe urmă l-a aruncat într'un cuptor foarte ars; și încă și acolo păzindu-se nevătămat, fiind în mijlocul cuptorului, și-a dat sufletul lui Dumnezeu. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Cântarea 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Zisa-i drepte stăpâne: că nu este lege dreptilor tăi. Pentru aceasta maica ta și mult minunat robul tău acesta, cu lumina pomenirii lor, astăzi desleagă legile postului.

Cât este de dulce, mare și vesel praznicul de acum, carele cel mai mare și mai viteaz din mucenici, ne-a însemnat nouă cu o minune, păzind pre poporul lui Hristos curat despre cele necurate.

Pre cel ce a stătut împotriva balaurilor celor răi și a biruit pre cel stricător de suflete și vătămător de trupuri însuflețite, să-l încununăm cu cântări de biruință și cu cununi de laude.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Începătorul neamului cunoscând mai 'nainte mâncarea cea pierzătoare de suflet, nu s'a ferit; iar credinciosul tău popor dela mucenicul tău mai 'nainte învățându-se și ferindu-se de hrana cea pierzătoare, cu el împreună, stăpână, jertfește mulțumitele cele de mântuire.

Alt Irmos:

Dătător de rouă...

Păcoritor întristării și nor văpăiei te-ai arătat, prea lăudate, și ai mântuit din cuptorul cel tirănesc pre toți credin-

cloşil, cari strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Impărate prea fărădelege, ruşinează-te. Şi să se îngrădească gura ta care a gândit asupra noastră sfat fărădelege. Că împăratul împăraţilor şi Domnul tuturor a stricat puterea ta.

Slavă.

Iuliane fără minte, inima ta toată s'a umplut de răutate, dar înţeleptul Dumnezeul nostru zădărniceşte ceeace s'a vărsat dintr'însa cu vicleşug asupra noastră, celor ce strigăm către dânsul: Dar ne dai nouă cu adevărat!

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus de cuvânt a fost zămislirea ta şi mai pre sus de minte naşterea ta, Preacurată; că ai născut pre Dumnezeu dupre trup, carele a mântuit pre toţi din stricăciune, ceeace eşti bine-cuvântată. Pentru aceasta acum de Dumnezeu Născătoare pre tine te mărim.

Cântarea 8 a. Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Ceeace a umplut de bucurie cu naşterea cele cereşti şi cele pământeşti, în această vreme de întristare, dar de folos dă celui încununat, săvârşind luminat prăznuirile.

Să ne odihnim în Sâmbăta de astăzi oamenilor, încetând de ostenelile cele de eri, pentru cel ce a binecuvântat această zi cu odihna şi cu prăznirea cea de acum a mucenicului.

Cu adevărat aceasta s'ar putea zice cea întâia între Sâmbete şi Sâmbăta Sâmbetelor; plină de dar mucenicesc şi de dumnezeiască putere şi pomenire de mare mântuire.

Cu mâncările cele curate ale împăratului Dumnezeu, a făcut netrebnice cel curat spurcăciunile împărăţiei celei fără-de-lege şi cu prea-mărita mijlocire a facerii de minuni, a sfinţit a şaptea zi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Moartea cea cu dragoste a mucenicilor adeverează taina ta, Fecioară; că crezând ei lui Dumnezeu, cel ce s'a născut, carele a suferit de bună voie patimă, singuri pre sineşi vitejii s'au jertfit.

Al Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Precum ai scăpat din văpaie, mucenice Teodore, cu dumnezeiasca putere, aşa şi acum pre noi ne-ai mântuit însuţi cu dumnezeiască folosinţa ta de sfatul celui fără-de-lege şi răului viclean.

Aseară s'a sălăşluit plângere robilor tăi, prin vicleană meşteşugirea protivnicului nostru; iar întru această dimineaţă bucurie a strălucit, mucenice răb-

dătorule, prin căldurosul tău ajutor.

Slavă:

Mântuitor pre tine aflându-te noi cei ce am căzut în primejdii şi scutitor de vicleşugul vrăjmaşului, mucenice al lui Hristos purtătorule de biruinţă Teodore, pre tine te slăvim întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu se pricepe mintea omenească a spune taina naşterii tale, Preacurată. Pentru aceasta cu dreaptă credinţă, ca pre o Născătoare de Dumnezeu, pre tine te cinstim şi te slăvim întru toţi vecii.

Cântarea 9-a. Irmos:

Naşterea cea nestricata...

Aleargă împreună mulţimea de pretutindenea la cortul mărturiei şi la darul cel ajutător al celui ce a strălucit întru slavă mai mult decât toţi mucenicii; pre carele împreună cu stăpâna tuturor îl slăvim.

Îmbărbătează-te, Biserica lui Hristos şi birueşte pre cei ce se luptă cu tine în zadar. Că prietenit lui Hristos şi de faţă şi departe fiind de tine se grijesc, ca şi viteazul căruia îi cânţi laudele.

Pre cel ce se părea de demult a fi mort, lucrurile îl arată că trăeşte şi după sfârşit şi că este iarăş părtinitor credinţei, cu aceeaşi râvnă. Pre carele câştigându-l făcător de bine, îl slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, cartea lui Dumnezeu cea pecetluită, având-te ca pre o pecete dumnezeească, te pun mai presus de toate cântările şi aduc la tine Fecioară toate laudele, aşa prea mult slăvind pre mucenicul tău.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Ca un mare vitcaz te-ai arătat prea lăudate şi mare sprijin nouă celor ce cinstim acum prea cinstită şi fericită pomenirea ta şi isprăvile vitejiilor tale şi dumnezeescul ajutor ce ni s'a făcut.

Minunea ta, prea fericite Teodore, ce s'a săvârşit prin sfintele tale îndestulări, în toată lumea se laudă. Pentru aceasta adunându-ne în tot anul, laudă înălţăm lui Hristos, celui ce te-a prea-slăvit.

Slavă:

Văzând dragostea celor ce te laudă pre tine, mucenice al lui Hristos, dăruieşte-ne şi mai mare dar. Ştiind şi credinţa câtă este, slăvite mucenice, nu înceta a fi rugător prea fierbinte şi mijlocitor către Dumnezeu pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu încetăm a te lăuda pre tine, Fecioară, ajutătoarea, aco-

perământul, grabnica sprijineală şi folositoarea noastră cea neruşinată. Păzeşte pre rugătorii tăi de toată răutatea, izbăvindu-ne pururea de tot vicleşugul înşelătorului.

LUMINÂNDA.

Podobie: Cu apostolii să ne suim...

Purtătorule de cunună sfinte împreună cu îngerii stând acum înaintea scaunului lui Hristos şi de lumina cea de acolo umplându-te, biruitorule, roagă-te neîncetat pentru pacea lumii şi pentru mântuirea noastră, celor ce cu bună credinţă săvârşim purtătoarea de lumină pomenirea ta, Teodore prea fericite, mucenice prea lăudate.

De două ori.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

În pântecele tău, de Dumnezeu Născătoare, s'a sălăşluit Domnul precum însuşi ştie, vrând să cheme din stricăciune lumea cea pierdută. Deci aflând toţi mântuire, strigăm ţie ca îngerul: Bucură-te prea lăudată între toate femeile binecuvântată; că ai născut bucuria la toată lumea.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihiri 4, glasul 1-iu.

Podobia: Ceeace eşti bucuria cetelor...

Pe viteazul oştirii celei de sus, ca pre un bărbat într'armat al evseviei noastre, adunându-ne credincioşii, cu cântări de taină să-l lăudăm, zicând: Vrednicule de minune, mucenice al lui Iisus, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Cu numirea ta cea dupre nume, dar al lui Dumnezeu cu adevărat, tuturor celor scârbiţi mângâiere te-ai dat, Teodore de trei ori fericite. Că cu adevărat tot cel ce aleargă la biserica ta, cu bucurie luând răsplătirile minunilor tale, cinsteşte pre Hristos.

Bogăţia şi lumina creştinătăţii, cu ostenelele cele mucenicesti, adunându-o întru tine, toată tăria ta dar primit lui Dumnezeu o ai adus, plinind cu osârdie prin chinuri, chemarea ta cea de Dumnezeu dăruită.

Cu prea luminată prăznuirea dumnezeescului mucenic, să ne ospătăm toţi şi cu credinţă să ne veselim, iubitorilor de prăznuire; şi cinstind luminată pomenirea sfârşitului lui, să lăudăm cu cântări pre Iisus, cel ce l-a preaslăvit.

Slavă. glasul al 6-lea:

Dar de sfinţenie şi bogăţie de dumnezeeasca viaţă te-ai arătat lumii, Teodore; că Hristos a preaslăvit pomenirea ta, înţelepte; întru care credincioşii bucurându-ne, cu un glas lăudăm nevoinţele ostenelilor tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii. Ţie ne rugăm: Roagă-te stăpână, împreună cu purtătorul de biruinţă, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului, glasul al 4-lea. Singur glasul.

Dănţuesc adunările mucenicilor cu bucurie acum, în biserica ta, purtătorule de biruinţă, Teodore, şi cetele îngerilor săvârşesc nevoinţele răbdării tale; şi însuş dătătorul de cununi, Hristos, stă de faţă, daruri bogate cântăreţilor tăi cu dreapta sa dăruindu-le. Pre carele iubindu-l, l-ai căutat şi aflând pre acela de carele ai dorit, viezi împreună cu dânsul. Pre carele roagă-l, să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan...

Postul cel curat şi fără prihană, la noi acum ajungând, săvârşire de minuni muceniceşti a adus cu sine. Că prin post ne curăţim de spurcăciunile şi întinăciunile cele muceniceşti şi prin chinuri, vitejeşte asupra patimilor ne înbărbătăm. Pentru aceasta şi cu darul sfintei ajunări luminându-ne şi cu minunile mucenicului Teodor, ne întărim prin credinţă întru Hristos; cerând dela dânsul să dea mântuire sufletelor noastre.

Stih: Răsădit fiind din casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Cu muceniceasca ta îndrăznire cea către Dumnezeu, Teodore, ai făcut netrebnică meşteşugirea vicleanului cea împotriva credinţei lui Hristos, apărător făcându-te poporului celui creştinesc, păzindu-l, prin înştiinţarea minunată, de bucatele cele spurcate ale jertfelor idoleşti. Pentru aceasta pre tine ca pre un surpător al idolilor şi mântuitor şi păzitor turmei lui Hristos şi folositor al nostru lesne ascultător, cinstindu-te cu cântări, te rugăm: Să se dăruească prin tine sufletelor noastre iertare şi luminare.

Stavă, glasul al 8-lea.

Cu bărbăţie mucenicească creştineşte într'armându-te, mucenice al lui Hristos şi slujba cea adevărată tainic apărându-o cu puterea lui, ai arătat neputincioasă păgânătatea idolilor şi cumplirea tiranilor; nebăgând seamă de munci şi de focul cel vremelnic. Ci, o! cela ce eşti al dumnezeeştilor daruri şi cu fapta şi cu numele, de toată primejdia mântueşte cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Stăpână primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pre noi de toată nevoia şi necazul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orându ială; apoi Ceasul întâi şi Apolisul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului
Cântarea 3 și 6. pe 6.
Prochimen. glasul al 7-lea.

Veseli-se-vu dreptul de Domnul și va nădăjdui intru dânsul.

Stih:

Auzi Dumnezeule glasul meu când mu rog către tine.

Apostolul zilei și al Sfântului Alliluia. glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Livan se va immulți.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia dela Mateu și a sfântului dela Ioan. Chinonicul:

Intru pomenire veșnică va fi dreptul. Alliluia.

La masă ceilu Cuvântul cel de laudă pentru sfântul Teodor, al sfântului Grigorie Nisis. Și mâncăm bob fiert și măsline albe și negre și fierturi cu unt-de-lemn; de se va întâmpla și colivă, bem și vin câte două pahare pentru sfântul. Aceasta am luat-o din Lavrele cuviosului părintelui nostru Sava; și din ale purtătorului de Dumnezeu părintelui nostru Eftimie.

Cade-se a ști.

Ca numai de două ori am luat a mâncu pește intru acest mare post: la Buna Vestire și la Duminica Floriilor.

Pentru aflarea cinstitului cap al sfântului Ioan Botezătorul, sau 40 de mucenici, de se va întâmpla în Duminica cea dintâi a postului.

Să se caute Tipic la sfârșitul cărții la litera O.

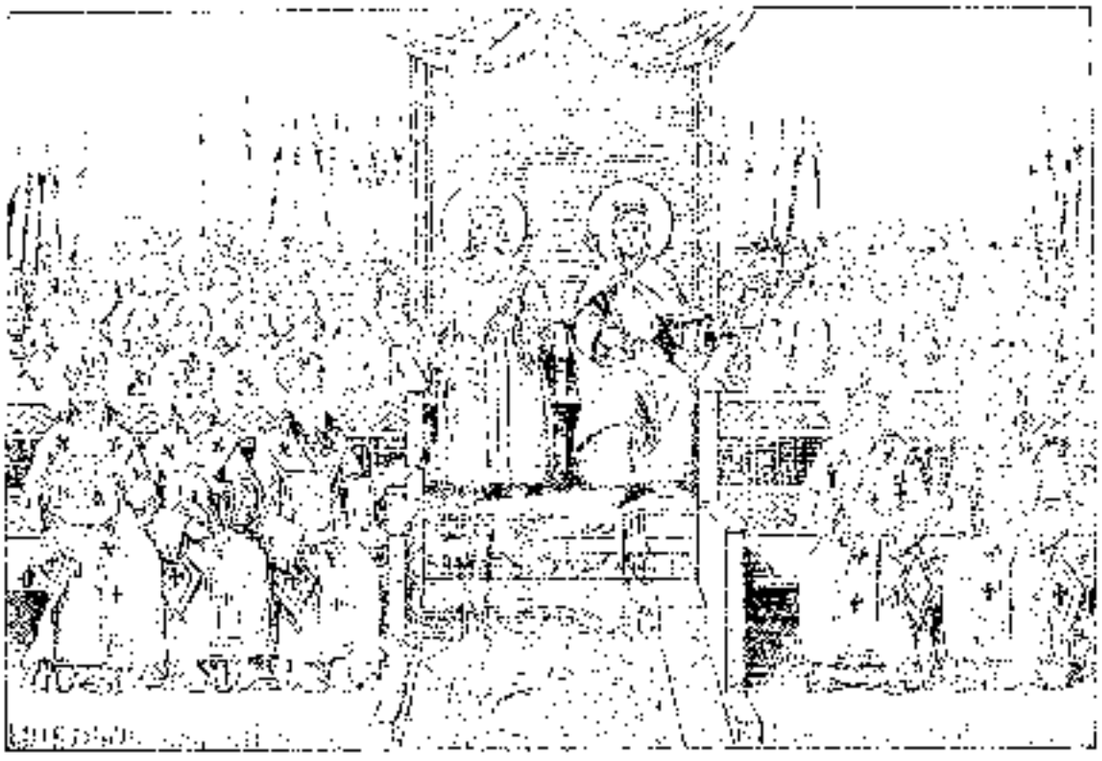

DUMINICA

CEA DINTÂI A SFÂNTULUI POST

ÎN CARE SE POMENEŞTE DREAPTA CREDINŢĂ.

SÂMBĂTĂ SEARA

FACEM OBICINUITA PRIVEGHERE

LA VECERNIA MICĂ

Punem patru Stihiri şi cântăm Stihiri podobice, facerea lui Nicolae. Glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti...

Acum s'a întins lumina bunei credinţe spre toţi, risipind ca un nor înşelăciunea păgânătăţii şi luminând inimele celor credincioşi. Veniţi toţi să cădem cu gând bine cinstitor închinându-ne, noi drept-credincioşii, cinstitelor icoane ale lui Hristos.

Cu sfinţitele icoane se luminează acum, împodobindu-se ca o mireasă, Biserica lui Hristos, şi pre toţi îi chiamă să prăznuiască duhovniceşte. Să ne adunăm dar cu un gând şi cu o credinţă, cu bucurie slăvind pre Domnul.

Lumea toată se veseleşte, că iată Domnul a surpat din înălţime stăpânia păgânităţii, cu nespusă rânduială; şi cei smeriţi ne-am înălţat astăzi la dreapta credinţă, fiind îndreptaţi de drept cinstitoarea Impărăteasă.

Cinstea icoanei se înalţă la chipul cel dintâi, zice sfântul Vasilie. Pentru aceasta cu dra-

goste cinstim icoanele Mântuitorului Hristos şi ale tuturor sfinţilor; ca nu cumva adunându-ne acum, să cădem despre dânsele în păgânitate.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce este nevăzut, dupre firea cea fără început şi dumnezeească, om s'a văzut, Fecioară, din prea curate sângiurile tale pentru milostivirea cea prea înaltă. A căruia asemănare trupească scriind, cu cinste ne închinăm lui toţi credincioşii şi cu bună credinţă îl slăvim.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 2-lea.

Podobia Casa Eufratului...

De pierzarea necredincioşilor, cea făcătoare de stricăciune scăpând, cu lumina dreptei credinţe inimile să ne luminăm credincioşilor, slăvind pre Dumnezeu.

Stih: Aduceţi Domnului slavă şi cinste, aduceţi Domnului slavă numelui lui.

Înşelăciunea cea întunecată a lui Arie a încetat, a lui Macedonie, a lui Petru, a lui Sevir şi a lui Pirr; şi luminează lumina cea întreit luminătoare.

Stih: Închinaţi-vă lui în curtea cea sfântă a lui.

Nu se mai laudă mincinoasa învăţătură a necredincioşilor. Că Dumnezeu cu drept credincioasa aşezare a Teodorei toiag de tărie dă.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Înălţat-ai cornul celor smeriţi, Născătoare de Dumnezeu, născând pre Dumnezeu cuvântul. Pentru aceasta toţi cu credinţă cinstindu-te, pre tine te slăvim.

Troparul, glasul al 2-lea.

Prea curatului tău chip...
Fetenia mieă şi Apolisul.

LA VECERNIA MARE

DUPĂ OBIŞNUITA STIHOLOGHIE

La Doamne strigat-am... Punem stihiri 10. Şi cântăm Stihirile învierii trei, ale lui Anatolie trei şi din Triod patru podobnice, glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea punându-şi...

Pre tine cel necuprins, carele ai strălucit mai 'naînte decât luceafărul, fără început, din pântecele cel nematerial şi fără de trup al Părintelui, proorocii cei însuflaţi cu Duhul tău, Doamne, te-au propoveduit a fi prunc întrupat, din ceeace n'a ştiut de nuntă unit cu oamenii şi aici pe pământ văzut. Pentru cari ca un Îndurat, învredniceşte luminii tale, pre cei ce laudă învierea ta cea nespusă şi cinstită.

Cu cuvântul propoveduindu-te, grăitorii de Dumnezeu, prooroci şi cu lucrurile cinstindu-te, vieaţa cea fără sfârşit au câştigat; că nesuferind a sluji

făpturii, stăpâne, fără numai ţie făcătorului, de lume toţi evanghelicește s'au lepădat şi s'au făcut părtaşi patimii tale, pe care mai înainte o au vestit. Pentru ale cărora rugăciuni învredniceşte-ne, să trecem fără prihană măsura postului, unule mult milostive.

Din firea ta cea dumnezeească, nefiind cuprins, stăpâne, mai pe urmă întrupându-te, ai binevoit a te cuprinde. Că cu luarea trupului ai luat şi toate osebirile lui. Pentru aceasta scriind chipul asemănării tale, cu dor îl sărutăm, spre dragostea ta înălţându-ne; şi dintr'însul luăm darul tămăduirilor, urmând dumnezeeştilor aşezăminturi ale Apostolilor.

Prea cinstită podoabă a luat Biserica lui Hristos, din înălţarea cea prea luminată, a cinstitelor şi sfintelor icoane ale Mântuitorului Hristos, ale maicii lui Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor. Prin care se luminează şi se împodobeşte cu darul şi se leapădă de adunarea ereticilor. Şi bucurându-se, slăveşte pre iubitorul de oameni Dumnezeu, carele pentru dânsa a răbdat patimi de bunăvoie.

Slavă, glasul al 2-lea.

Strălucit-a darul adevărului; cele ce s'au însemnat de demult întunecat, acum arătat s'au săvârşit. Că iată Biserica se împodobeşte cu chipul cel dupre trup al lui Hristos ca cu o podoabă mai pre sus de lume, chipul cortului mărturiei cel mai de înainte însemnându-l şi credinţa cea dreaptă cinstind. Ca ţiind icoana aceluia pre carele cinstim, să nu ne înşelăm. Să se îmbrace cu ruşine cei ce nu cred aşa! Că nouă ne este spre laudă chipul celui ce s'a întrupat; căruia cu bună credinţă ne închinăm, fără să-l facem Dumnezeu. Pre acesta credincioşii sărutându-l, să strigăm: Dumnezeule, mântueşte poporul tău şi bine-cuvintează moştenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei glasul, din Octoih.

LA LITIE.

Dupre obicei Stihira Hramului.

Slavă, glasul al 2-lea.

Bucuraţi-vă cinstiţi prooroci, cari legea Domnului bine aţi rânduit şi cu credinţa v'aţi arătat stâlpi nemişcaţi şi neclătiţi; că voi mijlocitori v'aţi arătat legii celei nouă a lui Hristos. Şi mutându-vă la cer, pre acela îl rugaţi să împace lumea şi să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, glas acelaş.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu. Păzeşte-mă sub acoperământul tău.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea, însuşi glasul.

Cei ce am trecut din necre-

dinţă la bună credinţă şi cu lumina cunoştinţii ne-am luminat, să plesnim cu mânile, precum zice Psalmistul, aducând laudă de mulţumire lui Dumnezeu. Şi cu cinste să ne închinăm sfintelor icoane ale lui Hristos şi celor ale Preacuratei şi ale tuturor sfinţilor, care sunt însemnate pe pereţi, pe scânduri şi pe sfinţitele vase; lepădând păgâneasca credinţă a celor necredincioşi. Pentrucă cinstea icoanei, precum zice Vasilie, trece la chipul carele s'a închipuit. Cerând pentru rugăciunile Preacuratei maicii tale, Hristoase Dumnezeul nostru şi ale tuturor sfinţilor, să ne dărueşti nouă mare milă.

Şi acum, a Nascătoarei de Dumnezeu.

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat şi să poarte în braţe pre cela ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut. Pre carele ca pre un prunc, Preacurată, în braţele tale purtându-l, şi îndrăzneală ca o maică către dânsul câştigând, nu înceta a-l ruga pentru cei ce te cinstesc; ca să miluească, şi să mântuească sufletele noastre.

Troparul:

Născătoare de Dumnezeu...

Şi cealaltă urmare a Privigherii. Iar de nu este Privighere, după Tatăl nostru, zicem întâi Troparul invierii, apoi Slavă, glasul al 2-lea:

Prea curatului tău chip ne închinăm bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie bine ai voit a te sui cu trupul pre cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pre cari i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm ţie: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, cela ce ai venit să mântueşti lumea.

Şi acum, a Nascătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget; toate sunt prea slăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat. Pre carele roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii, de două ori. Slavă: Prea curatului tău chip...

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Toate tainele tale sunt...

Apoi obişnuitele Stihologii, şi cealaltă rânduială dupre obiceiu.

CANOANELE invierii, a Crucii invierii, şi al Născătoarei de Dumnezeu, toate pe 8; şi din Triod pe 6. Compunerea a lui Teofan, al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Astăzi a venit raza cea de Dumnezeu luminată a bunei credinţe.

Cântarea 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării roşii...

Săltând cu veselie astăzi noi, credincioşii, strigăm: Cât sunt de minunate lucrurile tale, Hristoase, şi puterea cât este de mare; cela ce ai făcut înţelegerea şi unirea noastră.

Veniţi gânditorilor de Dumnezeu să săvârşim ziua de bucurie; acum cerul şi pământul se veselesc, cetele îngereşti şi adunările omeneşti prea ales prăznuind.

Prea mare facere de bine văzând, adică mădulările lui Hristos cele despărţite, adunate întru una, cu mânile să plesnim, şi să lăudăm pre Dumnezeu, cel ce a îndreptat pacea.

Slavă.

Datu-s'au astăzi Bisericii biruinţile, cu voia şi cu sfatul cel din îndemnul lui Dumnezeu, al lui Mihail şi al Teodorei, împăraţilor, cari au ţinut credinţa cu bună creştinătate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Armele păgâneştilor eresuri adevărat au pierit; că văzând locaşul tău, Preacurată cinstită, împodobit cu icoane, dupre obiceiul creştinesc, acum cu prea sfinţenie ne bucurăm.

Catavasie:

Adâncul mării roşii, cu urme „neudate pedestru trecându-l „Israil cel de demult cu mânile „lui Moisi în chipul crucii, pu„terea lui Amalic în pustie a „biruit".

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veseleşte-te de tine...

Nu se mai înalţă acum sprânceana păgânilor eretici; căci puterea lui Dumnezeu a întărit ortodoxia.

Norii, dupre zisa profeţiei, să ne stropească nouă din cer astăzi roua făcătoare de vieaţă, pentru înălţarea credinţei.

Cu bun vers să vestească trâmbiţile cele de taină ale apostolilor lui Hristos, mai pre sus de fire, înălţarea cinstitelor icoane.

Slavă.

Să lăudăm pre Hristos, cel ce ne-a arătat o împărătească bine credincioasă şi de Hristos iubitoare, împreună cu odrasla ei cea de Dumnezeu încununată.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Locaşul tău cel sfinţit luându-l noi credincioşii, Preacurată, ne rugăm să ne luminăm acum cu darul cel luminos.

Catavasie:

Veseleşte-se de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea, Doamne şi scă„parea şi întărirea".

Sedeana, glasul 1-iu.

Podobie: Cesia îngerească...

Dumnezeescul tău chip în

icoană însemnându-l, naşterea ta, Hristoase, luminat o vestim, minunile cele negrăite şi răstignirea cea de bună voie; prin care dracii se gonesc cu frică şi necredincioşii cu cutremur se tânguesc, ca nişte părtaşi ai acelora.

Slavă.

Cu chipurile profeţilor, cu feţele apostolilor, cu icoanele şi cu închipuirile sfinţilor mucenici şi ale tuturor sfinţilor, cu sfinţenie se împodobeşte. Cu ale Mirelui celui netrupesc şi cu strălucirile cele înţelegătoare ale mireseî se luminează maica, Sionul cel de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Celor ce cu dragoste cinstesc sfântă icoana ta, Preacurată şi adevărat maică a lui Dumnezeu, te vestesc cu un glas şi cu credinţă se închină ţie, arată-te păzitoare şi tare sprijineală, gonind toată răutatea departe dela dânşii, ca ceeace toate le poţi.

Cântarea 4-a. Irmos.

Ridicat pre cruce...

Cu dumnezeească cercetarea Mângâitorului sfinţeşte biserica ta şi cu venirea lui goneşte înşelăciunea eresului, cuvinte al lui Dumnezeu, mult milostive.

De păgânătatea cea prea silnică mântuind pre poporul tău, fă-l să se aprindă cu râvna creştinătăţii şi cu credinţă să strige: Slavă puterii tale Doamne.

Văzând că se luminează dumnezeeştile locaşuri cu sfinţitele chipuri ale icoanelor lui Hristos şi ale Născătoarei de Dumnezeu, cu sfinţită cuvinţă ne bucurăm.

Slavă.

Impărăteasa cea împodobită cu cunună, dorind de adevărată împărăţia lui Hristos, a zugrăvit Preacurată icoana lui şi chipurile sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intrupat născând pre dumnezeescul cuvânt, ceeace eşti plină de daruri, sfinţenie cuviosă lui Dumnezeu te-ai arătat; pentru aceasta Biserica ta cea luminată o înnoim.

Catavasie:

Ridicat pre cruce văzându-te „Biserica, pre tine soarele drep„tăţii, a stătut întru a sa rân„duială, precum se cuvine, stri„gând: Slavă puterii tale, „Doamne".

Cântarea 5-a, Irmos:

Tu Doamne luminat meu.

Pune Doamne Bisericii tale întărire, ca să petreacă în veacul veacului, neclătită de valul eresurilor.

Preste tot pământul a strălucit lumina veseliei, şi a dumnezeescului ajutor, celui dat de sus credincioşilor.

Cela ce eşti unul bun şi izvor bunătăţii, tu înalţă cornul drept cinstitorilor împăraţi, al celor ce cinstesc icoana ta.

Slavă.

Lumina cea ne apusă a bunei credinţe ne-a răsărit nouă, cu porunca cea de Dumnezeu însuflată a credincioşilor împăraţi, şi cu voia cea gânditoare de Dumnezeu.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Inoeşte-ne nouă frumuseţea cea dintâi, Preacurată, maica lui Dumnezeu; şi casa ta aceasta sfinţeşte-o cu darul tău.

Catavasie:

„Tu, Doamne, lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfân„tă, care întorci dintru întune„recul necunoştinţii, pre cei ce „te laudă pre tine cu credinţă".

Cântarea a 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă.

Scrie-se şi se cinsteşte cu închinăciune credincioasă chipul Stăpânului; şi iarăşi ia îndrăzneală Biserica prea-slăvind cu bună credinţă pre Mântuitorul.

Goleşte-se de întristare, şi de întunerecul eresului Biserica lui Hristos, şi se îmbracă cu haină de veselie, şi cu dumnezeesc şi purtător de lumină dar se acopere.

Slavă.

Bună slăvire strălucirii de demult, a dobândit adunarea drept slăvitorilor, cu voia împărătesei Teodorei, şi a Fiului ei, bine credinciosului autocrator, Mihail.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce a poruncit de demult să se facă cortul mărturiei, ca întru un cort cuvântător întru tine a locuit, cel singur prea-slăvit, carele prea-slăveşte Fecioară locaşul tău cu minuni.

Catavasie:

Jertfi-voiu ţie cu glas de lau„dă, Doamne, Biserica strigă că„tre tine, de sângele dracilor cu„răţindu-se, cu sângele cel curs „prin milostivire din coasta ta".

Condac, glasul al 8-lea.

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, s'a cuprins întrupându-se şi chipul cel întinat, la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeeasca podoabă l-a amestecat. Deci mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta şi cu cuvântul.

ICOS.

Această taină a rânduielii, dela Dumnezeu fiind însuflaţi, de demult proorocii, şi dobândind strălucirea ei, mai 'nainte o au vestit, pentru noi cei ce am ajuns la sfârşitul veacurilor. Deci luând din ea dumnezeeasca cunoştinţă, un Domn pre Dumnezeu cunoaştem în trei feţe slăvit; şi acestuia slujind, o

credință și un botez, întru Hristos ne-am îmbrăcat. Deci mărturisind mântuirea, cu fapta și cu cuvântul pre acesta închipuim.

SINAXAR

IN DUMINICA CEA DINTÂI A SFÂNTULUI POST.

Stihuri.

Icoanele gonite fiind mai înainte cu necuviință, Mă bucur văzându-le acum înainte cu credință.

Întru această zi, în Duminica cea dintâi a sfântului post, Biserica lui Hristos a luat a prăznui credința cea dreaptă, adică înălțarea sfintelor și cinstitelor icoane, care s'a făcut pe vremea împăratului Mihail și a născătoarei de Dumnezeu și prea fericitei maicei lui, împărăteasa Teodora și pre vremea sfântului Metodie, Patriarhul Constantinopolei. Și a fost aceasta întru acest chip: Când Leon Isavrul, dela pășunea asinilor și dela meșteșugul morilor, cu carele își agonisea luiși hrana, a luat sceptrul împărăției, atunci cel între sfinți Gherman fiind cârma Bisericii, îndată s'a chemat de către dânsul și a auzit dela dânsul: Mie mi se pare Stăpâne că sfintele icoane nimica nu se osebesc de idoli, deci poruncește câ mai curând să se lepede; sau de sunt adevărate mărturiile sfinților, să se ridice și să le spânzure mai sus, ca să nu le spurcăm sărutându-le, tăvălindu-ne pururea în păcate mari. Iar Patriarhul acea pismă mare a împăratului o a defăimat zicând: Să nu fii tu acela o împărate! Că auzim cu adevărat multe a grăi oarecinii tulburătoare împotriva sfintelor icoane și s'a chemat cu porecla Conon. Iar el a zis: Eu m'am chemat așa încă fiind copil. Iar pentru că nu s'a supus Patriarhul să-l asculte, l-a gonit din scaun; și în locul lui a pus pre un Anastasie, carele era la un gând cu dânsul. Și așa întru acea vreme s'a ivesit și s'a dat poruncă, să se facă goană asupra sfintelor icoane. Se zice că mai întâi niște Evrei fermecători au semănat într'însul o pismă mare ca aceasta; aceștia văzându-l lucrând la meșteșugul său, i-au spus din farmece că are să fie împărat. Drept care l-au rugat să facă jurământul cu dânșii, că dacă va ajunge împărat, să le facă lor aceea ce-l vor ruga, și s'a jurat lor în Biserica sfântului Teodor. Iar dacă și-a sfârșit rău viața sa acest Leon împărat, luptătorul împotriva icoanelor, atunci puiul de leu cel mai cumplit, ce s'a născut dintr'însul, Constantin Copronim, a urmat în stăpânire după tatăl său, sau mai bine zicând al răutății și tiraniei asupra sfintelor icoane. Acesta având douăzeci și trei de ani fiind puiu de năpârcă, tatălui-său s'a asemănat în răutate și în necredință și l-a și întrecut; că s'a lepădat de Dumnezeu și de prea cinstita Născătoare de Dumnezeu și de sfinții lui și s'a învățat farmece și meșteșuguri drăcești și cu toate răutățile s'a întinat. Sânge omenesc a vărsat spre jertfa dracilor și toată întinăciunea săvârșească din tinerețe a știut; învățându-se acelea toate dela tatăl său. Și așa acel călcător de lege cât de multe și ce fapte urâte a lucrat, cine poate spune? După ce însă s'a sfârșit și acela mai cu ocară, feciorul Leon a stătut împărat; iar după ce și acela a ieșit din lumea aceasta cu moarte rea, atunci Irina femeea lui și Constantin fiul său carele încă fiind el viu l-a încununat la împărăție, au stătut moșteni ocârmuirii. Aceștia adică Irina și Constantin, îndemnându-se de Tarasie prea sfințitul Patriarh al Constantinopolei, au adunat soborul al șaptelea a toată lumea. Și iarăș sfânta Biserica a lui Hristos s'a înfrumusețat cu sfintele icoane. Iar după ce și aceea s'au lipsit de împărăție, a urmat în tron Nichifor patriciul, apoi Stavrachie feciorul lui, și după el Mihail Rangabe; aceștia iarăși au cinstit sfintele icoane. Mihail lăsând împărăția de bună voie sa, l-a urmat Leon Armeanul cel cu chipul sălbatec. Carele fiind înșelat de un monah eretic dela Filomilia ce locuia într'o peșteră, a pornit la război asupra icoanelor; și iarăși s'a gonit Biserica lui Dumnezeu de podoabă. De a căruia viață Obrețin istoricul aceea-și vorbă face zicând: „Un monah dela Filomilie când Leon fusese la oaste i-a prezis că va fi împărat. Și aducându-și aminte de dânsul îi a trimis daruri scumpe. Trimisul negăsindu-l viu, a aflat pe ucenicul lui pre monahul Savatie și i-a dat darurile. Iar acel monah fiind mare vrăjmaș icoanelor, a zis: Nu vreau să iau daruri dela acela ce se închină idolilor și asemenea pre împărăteasa Irina și pre Tarasie Patriarhul; să-i spui că are să-și piardă împărăția de nu va lepăda icoanele. Leon auzind s'a turburat și a chemat pre Teodot Melissino carele era întinat cu acel eres și s'a sfătuit cu dânsul; iar acela i-a zis: Este un monah în Mănăstirea dela Dalmatin, carele face minuni; cu acela ar trebui să vorbim și să facem ce va zice el. Împăratul s'a făgăduit că va merge la dânsul pe necunoscute schimbându-și hainele. Teodot a dat știre acelui monah și l-a învățat ce va face și ce va zice. Și a venit împăratul în haine proaste; iar monahul i-a zis: Nu te tăinui împărate, știu cine ești, și îngrozindu-se împăratul, auzind așa, a zis că are Duh Sfânt, și a primit sfatul lui pentru lepădarea icoanelor. Îndată a dat poruncă să se lepede icoanele și să le strice.”. După acel Leon a luat împărăția Mihail Amoreul, carele foarte a ne-

căjiți pre ortodocși și mai tiran de cât alții a fost asupra lor. Urmând în totul pe Copronim și unindu-se cu Evreii încă și asupra sfântului Metodie s'au sculat. Și pre Ștefanie, Arhiepiscopul dela Sardinia, pentru închinarea Sfintelor icoane, l-a izgonit. După aceea pre Metodie în Acrida l-a închis și prea lăudatul Efthmie de Teofil fiul său tiranește fiind ucis, s'a împreunat cu ceata mucenicilor. După dânsul urmând Teofil la împărăție, pre mulți sfinți părinți a dat la multe feluri de chinuri și de munci pentru sfintele icoane. Iar când avea dooprezece ani ai împărăției, fu cuprins de boala ce se chiamă disinterie și vinându-i vremea să se despartă de viața aceasta foarte mult și-a deschis gura cât și mațele cele dinlăuntru i se vedeau. Iar împărăteasa Teodora foarte s'a întristat pentru acea întâmplare și într'aceea a adormit. Și a văzut prin vis pre Preacurata Născătoare de Dumnezeu ținând în brațe pre prunculeț cel mai mulțat de vers și în jurul ei stau îngerii prea luminați și băteau pre Teofil bărbatul ei, și-și râdeau de dânsul. Iar după ce s'a sculat el din somn, Teofil puțin vîndu-și în fire a strigat: Vai mie, licaonul, că nu l-am pentru sfintele icoane. Atunci îndată a pus deasupra lui împărăteasa icoana Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu rugându-se ei cu lacrimi. Și așa aflându-se Teofil, a văzut pre unul din cei ce stau înaintea lui ținând icoana și apucând icoana a început a o sfâșia. Și îndată gura lui care scârșnea asupra sfintelor icoane, și gâtlejul carele se desfăcuse așa grozav și-au venit la fire și cu dinții și s'au făcut precum nu fost mai înainte și s'a odihnit Teofil de nevoia și de pedeapsa de care era cuprins și a adormit mărturisind că bun lucru este a cinsti sfintele icoane. Atunci scoțând împărăteasa din lăditele sale cinstitele și sfintele icoane, a făcut de le-a sărutat bărbatul ei Teofil și cu tot sufletul le-a cinstit; iar după puțină vreme s'a lipsit Teofil de această viață. Atunci Teodora a chemat pre toți cari erau în isgonire și în temnițe, a alungat din scaunul patriarhicesc pre Ioan, carele era fermecător și a pus pre sfântul Metodie mărturisitorul în scaunul său, carele multe răbdase mai de înainte și în groapa de vie fusese îngropat.

Iar după ce s'au făcut aceasta așa, o cetățuie dumnezeească a venit lui Ioanichie celui mare, carele sihăstria în munții Olimpului; unei viind la dânsul Arsachie, mavele postitor, a zis: Dumnezeu m'a trimes la tine, ca să mergem noi la cuviosul bărbat Isaia, cel închis în Nicomidia și să ne învățăm dela dânsul cele ce plac lui Dumnezeu și ce lucru este cuvios și vrednic sfintei Biserici lui. Și așa viind către prea cuviosul Isaia, au auzit dela dânsul acest cuvânt: Aceasta zice Domnul: Iată s'a apropiat sfârșitul neprietenilor icoanei mele; deci mergând voi la împărăteasa Teodora și la Patriarhul Metodie, să le spuneți așa: Să opriți pre toți cei nesfințiți și întinați și așa să-mi aduceți jertfă cu îngerii, având întru cinste icoana chipului meu și crucea. Aceasta auzind îndată au venit la Constantinopol și aceea ce le-a zis lor, au spus lui Metodie Patriarhul și tuturor aleșilor lui Dumnezeu. Iar ei adunându-se, au văzut la împărăteasa și o au aflat între toate păcatele și fără turburare, căci era din părinți creștini și iubitori de Dumnezeu. Și îndată împărăteasa scoțând icoana Născătoarei de Dumnezeu, având-o legată la grumaji, o a sărutat înaintea tuturor de față, zicând: De nu se va închina cineva acestora și de nu le va săruta cu dragoste și cu bună inimă, nu ca pre niște Dumnezei cinstindu-le, ci ca pre niște chipuri ale acelora, pre cari ele închipuesc, unul ca acela să fie Anatema. Aceasta auzind ei, cu mare bucurie s'au bucurat, și îndată și împărăteasa i-a rugat să facă rugăciune pentru Teofil bărbatul ei. Iar ei văzând credința ei, mâhnire că se lepădau însă au îngăduit. Și sfântul Metodie a adunat pre tot poporul și pre tot cleral bisericii și arhiereii s'au strâns acolo la biserica cea mare și au făcut rugăciune către Dumnezeu toată noaptea pentru Teofil, toți rugându-se cu lacrimi și cu umilință. Așa au făcut peste toată săptămâna dintâi a marelui post și singură împărăteasa Teodora cu alte femei și cu mulțime de popor aceleași rugăciuni au făcut.

Când se lucra aceea nevoie, împărăteasa Teodora rugându se Vineri despre zină, i s'a părut că se află la un stâlp de cruce, și a văzut pre mareșari mergând cu găleți de aur, vrând să frenți pe acea cale și având multe feluri de unelte de muncă. Iar în mijlocul lor ducea legat pre împăratul Teofil cu mâinile înapoi; pre carele cunoscându l împărăteasa, a mers și ea în urma celor cari îl duceau. Iar dacă au ajuns la poarta cea de aramă, au văzut o vedere mai pre sus de fire a unui om ce ședea asemenea icoanei lui Hristos, carele se scula împotriva lui Teofil. Împărăteasa atunci atingându-se de picioarele aceluia, l-a rugat pentru împărat. Iar el abia deschizându-și gura, a zis: Mare este credința ta femeie! Să știi dar, că pentru lacrimile și credința ta, încă și pentru rugăciunile servilor mei și ale proorocilor, dau iertare bărbatului tău. După aceea a zis către acei ce-l duceau: Deslegați-l și l dați femeei lui; iar ea luându-l s'a dus bucurându-se și veselindu-se; și îndată s'a deșteptat. Aceea, adică o a văzut împărăteasa Teodora. Iar Patriarhul Metodie, tot atunci când se făcea rugăciunile pentru dânsul, luând o sârtie nouă, a scris într'însa numele tuturor împăraților eretici și tot acolo a scris și numele lui Teofil acelaia și le a pus sub sfânta masă pre ascuns nevăzând nimenea. Iar Vineri a văzut și el prin vis un înger mare și înfricoșat intrând în Biserică, carele apropiindu-se de dânsul, i-a zis: Auzitu-s'a rugăciunea ta, Episcoape și a dobândit iertare împăratul Teofil; de seam pentru aceasta să nu mai superi pre Dumnezeu. Iar el vrând să dovedească de este lucru adevărat aceea ce

văzuse, mergând din locul unde sta şi luând hârtia şi cetindu-o, o! judecăţile lui Dumnezeu! a aflat numele lui Teofil şters de tot, prin voia lui Dumnezeu. De aceasta auzind împărătoasa s'a veselit foarte şi a făcut ştirea patriarhului să strângă tot poporul cu cinstitele cruci şi cu sfintele icoane în biserica cea mare, ca să o împodobească iarăşi cu sfintele icoane: şi aceasta minune nouă dumnezeească tuturor s'a înştiinţat. Deci adunându-se toţi degrab în biserică cu lumânări, a venit şi împărăteasa cu fiul său şi făcând rugăciune cu umilinţă la Dumnezeu, cu sfintele icoane şi cu crucile cele dumnezeeşti şi vrednice a se cinsti şi cu sfânta şi dumnezeeasca Evanghelie, au ieşit ca o milă de loc din oraş, strigând: Doamne, miluieşte-ne! Şi aşa iarăşi întorcându-se la biserică, au slujit dumnezeeasca Liturghie, puind sfintele icoane la locurile lor. Declarând pre cei bine cinsitori şi drept credincioşi: iar pre cei protivnici şi eretici, cari n'au primit cinstea sfintelor icoane i-au lepădat şi i-au dat anatemei. Şi de atunci acei sfinţi mărturisitori au aşezat, ca să se facă prăznuire întru acest chip în tot anul, ca să nu cădem iarăş întru acelaş eres. Cela ce eşti chipul Tatălui celui neschimbat. Hristoase, pentru rugăciunile sfinţilor tăi mărturisitori, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii veciilor. Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos

În cuptorul persesc...

Să dănţuiască împreună cu veselia Bisericii, întru dumnezeeasca dragoste, oastea cea îngerească, cu dumnezeesc gând, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei, tale, Doamne.

Biserica celor întâi născuţi şi adunarea se bucură, văzând acum pre dumnezeescul popor cu un gând cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Slavă.

Scăpând de negura eresului, cu voia Teodorei, împărăteasa cea vrednică de cinste, cântăm: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus decât cetele cele de sus te-ai înălţat, Preacurată, tu una făcându-te maică Făcătorului tuturor. Deci bucurându-ne, strigăm: Bine eşti cuvântată tu între femei, Preacurată Stăpână.

Catavasie.

În cuptorul persesc tinerii „lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvântat „în Biserica slavei tale, Doamne.

Cântarea 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi David...

Legile părinteşti ale Bisericii păzindu-le, scriem icoanele lui Hristos şi ale sfinţilor lui şi le sărutăm cu gurile, cu inima şi cu vrerea, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cinstea şi închinăciunea icoanei, cu adevărat aducându-o la acela al cui este chipul, o cinstim, urmând învăţăturilor grăitorilor de Dumnezeu şi lui Hristos cu credinţă strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mintea luminându-şi cu lumina dumnezeescului Duh cinstita împărătească şi roduri dum-

nezeeşti având, a iubit bună podoaba Bisericii lui Hristos şi frumuseţea: Binecuvântând împreună cu credincioşii pre Iisus Dumnezeu şi om.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu razele luminii celei înţelegătoare strălucindu-se casa ta cea dumnezeiască, umbrează acum pre toţi cu norul Duhului şi sfinţeşte pre cei credincioşi, cari cu un glas cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul: Să laudăm, binecuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat; şi puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubi„tori de buna credinţă, stri„gând: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Domnul.

Cântarea 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea nestricată...

Cu sfinţitele zugrăveli ale icoanelor împodobită văzând iarăş cinstita Biserică, cu cucernicie toţi să alergăm şi lui Hristos să strigăm: Pre tine te slăvim întreit-sfinte.

Podoabă şi cinste câştigând Biserica, crucea ta şi cinstitele icoane şi închipuirile sfinţilor, cu veselie Stăpâne şi cu bucurie te slăveşte.

Slavă.

Luminează cu dumnezeeasca ta slăvire pre împăraţii noştri îndurate şi cu tabere îngereşti şi cu tot felul de întrarmare îngrădeşte-i, supunându-le lor Stăpâne semeţia păgânilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ridicatu-s'a osândirea strămoaşei Evei, de Dumnezeu Născătoare, că tu curată ai născut pre Stăpânul tuturor cu chip negrăit; a căruia asemănare acum pre icoane o sărutăm.

Catavasie.

Hristos, piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat, Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite; „pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

Luminânda întâiu. Slava aceasta.
Podobia: Cu apostolii să ne sulm...

Săltaţi, bucuraţi-vă, cu veselie cântaţi strigând: Cât sunt de minunate şi de slăvite lucrurile tale, Hristoase! Şi cine va putea să spună puterile tale, Mântuitorule? Cela ce ai împreunat unirea voinţei şi întocmirea noastră într'o Biserică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Armele vrăjmaşului eres acum au lipsit, şi pomenirea lui a pierit cu sunet; că văzând biserica ta, Preacurată, foarte frumos împodobită cu odorul cinstitelor icoane, de bucurie toţi ne umplem.

LA LAUDĂRI

Stihiri ale învierii patru, a lui Anatolie una şi din Triod, trei, podobnice glasul al 4-lea.

Podobia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Intru tine se bucură acum Biserica, iubitorule de oameni, întru mirele şi Ziditorul său; carele cu dumnezeeasca voie ai scăpat de înşelăciunea idolească, şi ţie însuţi o ai logodit prin cinstitul tău sânge. Cu veselie primind sfinţită înnălţarea icoanelor, şi bucurându-se, pre tine te laudă şi te slăveşte cu credinţă.

Stih: Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea...

Închipuirea trupului tău înnălţându-o, Doamne, cu dragoste o sărutăm, arătând taina cea mare a rânduelii tale. Că nu te-ai arătat nouă, iubitorule de oameni prin părere, precum zic luptătorii de Dumnezeu ucenicii lui Manent; ci dupre adevăr şi cu fire trupească printr'nsa suindu-ne spre a da dorire şi dragoste.

Stih: Veseli-mă-voiu şi mă voiu bucura intru Tine...

Zi plină de bucurie şi de veselie, astăzi s'a arătat, că luminează lumina dogmelor celor prea adevărate, şi străluceşte biserica lui Hristos, împodobindu-se acum cu înnălţarea sfintelor icoane, şi cu strălucirile chipurilor, şi se face credincioşilor unire de Dumnezeu dăruită.

Stih: Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu... Şi cântăm Stihira zilei. Glasul al 6-lea.

Moisi în vremea postului a luat legea, şi pre popor l-a tras la sine; Ilie postindu-se, cerurile a încuiat; şi cei trei tineri ai lui Avraam, pre tiranul cel fără de lege prin post l-a biruit. Printr'însul şi pre noi, Mântuitorule, învredniceşte-ne să ajungem la învierea ta. Cari strigăm aşa: Sfinte Dumnezeule, sfinte tare, sfinte fără de moarte, milueşte-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta. Şi acum:

Prea binecuvântată eşti...

Doxologia mare. Ectenille şi Apolisul. Şi Litie în Pridvor dupre obiceiu; Cântând: Slavă. Şi acum. Stihira Evangheliei. Ceas I. şi învăţătura lui Stadit, Apolisul.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul zilei, Cântarea 6. pe 4.

Prochimen, glasul al 4-lea, cântarea părinţilor:

Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri...

Stih: Că drept eşti intru toate...

Apostol, din Epistola către Evrei. Evanghelia dela Ioan.

Şi se săvârşeşte Liturghia marelui Vasile. Asemenea şi în celelalte Duminici ale Sfântului post, afară de Duminicile Stâlpărilor.

Chinonicul

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Sau

Bucuraţi-vă dreptilor...

La masă mâncăm fierturi cu untdelemn, iar nu peşte.

DUMINICĂ SEARA

După Psalmul începător la Doamne strigat-am, Stihirile pe 10 şi cântăm din Octoih Stihiri 4, cele de umilinţă, ale pocăinţii. Şi din Triod trei Podobnice, ale lui Iosif. Glasul al 4-lea.

Podobia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Dăm-mi umilinţă, şi înstrăinare de răutăţi, şi îndreptare desăvârşită, mie celui cufundat acum în patimile trupului, şi depărtat dela tine, Dumnezeule împăratul tuturor; că n'am nădejde de nicăiri. Şi mă mântuieşte pre mine desfrânatul, pentru multă bunătatea ta, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dumnezeescul Moisi cu postul curăţindu-se a văzut pre cel dorit. Deci acestuia râvnind smeritul meu suflete, sârgueşte a te curăţi de răutăţi în ziua postului, ca să vezi pre Domnul dându-ţi ţie iertare; pre cel ce este bun şi iubitor de oameni, şi întru tot puternic.

Altu, a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Podobie: Arhanghelicește să lăudăm...

Să începem acum a doua săptămână a postului cu faţă luminată, săvârşindu-l din zi în zi fraţilor; făcându-ne căruţă de foc ca şi Ilie Tesviteanul, cele patru bunătăţi mari: Gândul să-l înnălţăm cu nepătimirea, trupul să-l întrarmăm cu curăţia, gonind şi biruind pre vrăjmaşul.

Din Mineiu, trei

Slavă şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ieşire, Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău, Doamne.

Stih 1.

Dela marginile pământului către tine am strigat.

Stih 2.

Ascunde-mă-voiu intru acoperemântul aripilor tale.

Stih 3.

Aşa voiu cânta numele tău in veci...

Şi iaraş.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău, Doamne...

In ştiinţă să fie.

Că aceste două Prochimene mari, care sunt: Să nu întorci faţa ta... şi Dat ai moştenire... cu stihurile lor, se cântă preste tot sfântul post, unul după altul, începând de la săptămâna brânzii, până la Duminica a cincea din post. Şi dela învredniceşte-ne Doamne, se încep metaniile.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de două ori.

Glasul 6-lea, singur glasul.

Veniţi să ne curăţim pre noi înşine, cu milostenii şi cu îndurări spre săraci; nu trâmbiţând facerea noastră de bine. Să nu ştie stânga lucrul dreptei; să nu risipească trufia rodul milosteniei; ci întru ascuns să strigăm către cel ce ştie cele ascunse: Părintel iartă greşelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Mărtirica.

Mucenicii Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, şi acum, a Născătoarei.

Cele cereşti te laudă pre tine cea plină de dar, Maică, care nu ştii de mire şi noi slăvim naşterea ta cea necuprinsă. Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Şi ceialalte rânduiala după obicei...

Luni la Utrenie.

După întâiu Stihologie, Sedelnele cele de umilinţă din Octoih şi a Născătoarei. După a doua stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Pre mine cel omorît cu sufletul, prin rodul călcării de poruncă, înviază-mă Hristoase ca un îndurat, prin post adevărat şi prin pocăinţă, roagu-mă; şi-mi dă să umblu pururea în căile ccle drepte şi bune ale cinstitelor tale porunci; ca dobândind dumnezeească slăvirea ta, împreună cu toţi cei ce te iubesc pre tine, să laud Iisuse bunătatea ta pentru toate.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

În întreitele valuri ale patimilor înviforat fiind eu, nepriceputul, Preacurată, te chiem pre tine cu căldură: Nu mă lăsa să pier pre mine, ticălosul, ceeace ai născut adâncul milii; că afară de tine altă nădejde n'am câştigat. Să nu mă arăt dar batjocură şi râs vrăjmaşilor, eu cel ce nădăjduesc spre tine. Că poţi câte voeşti, ca ceeace eşti Maica Dumnezeului tuturor.

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobia: Doamne, miluieşte-ne pre noi...

Doamne, îndreptează-ne pre noi cari începem postul săptămânii a doua; străluceşte-ne nouă sfinţenia şi lumina îndreptărilor tale. Şi ne învredniceşte, pre noi cei ce plecăm genunchele, să aducem ţie rugăciune bine primită; că tu eşti Tatăl nostru şi noi fiii tăi şi pre tine cu frică te lăudăm şi numele tău chiemăm.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Începătură mântuirii s'a făcut vorba lui Gavriil către Fecioara. Că auzind aceasta: Bucură-te! nu s'a ferit de această hiritisire; nu s'a îndoit ca Sarra în cort, ci aşa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

Psalmul 50.

Canonul Mineiului şi Tricântarea lui Iosif.

Şi se cetește Cântarea 1, din Psaltire.

Cântarea 1. glasul al 4-lea. Irmos:
Pre Voevozii cei tari...

Unule bunule, izvorul milii, mielul lui Dumnezeu, cel ce ai ridicat păcatele lumii ca un Dumnezeu. Mântueşte-mă pre mine, cel ce mă înnec în întreitul val al păcatelor, îndreptându-mă la limanul pocăinţei.

Postul cel curat este: Depărtarea de păcate, înstreinarea de patimi, dragostea cea către Dumnezeu, nevoinţa spre rugăciune, lacrimile cu umilinţă, şi grijirea de săraci; aşa a poruncit Hristos în Scripturi.

Pre mine, cel ce sunt rănit la suflet cu sabia păcatului, şi vătămat cu multe răutăţi, tămăduitorule al sufletelor noastre, tămăduieşte-mă ca un făcător de bine, puindu-mi doctoriile înţeleptelor tale porunci, iubitorule de oameni.

A Născetoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti cort nespurcat, prea sfântă Fecioară, curăţeşte-mă pre mine cel cuprins de asupririle cumplitelor patimi, cu izvorul milei tale. Şi-mi dă ploi de umilinţă, stăpână, pierzându-mi adâncul păcatului.

Alt Irmos, glasul al 6-lea.
Al lui Teodor.
Ajutor şi acoperitor...

Ca o bucurie de sărbătoare, primind fraţilor a doua săptămână a făcătorului de lumină post, cu dragoste să lăudăm pre Hristos, dumnezeeşte veselindu-ne.

Vremea cea de umilinţă a postului aflându-o acum, să plângem foarte şi să suspinăm, şi să tindem mâinile către însuşi Mântuitorul, ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei ipostasuri, prea stăpânitoare Doamnă a tuturor, desăvârşit cârmuitoare; ceea ce eşti mai pre sus de toată domnia, tu ne mântueşte pre noi, Părinte, Fiule şi Duhule prea sfinte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a născut fiu nesămănat după legea părintească? Însă pre acesta îl naşte Tatăl fără de mamă; preaslăvită minune! Că tu, Preacurată, ai născut Dumnezeu şi om.

Slavă de, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cum voiu suferi mânia ta, Hristoase al meu, când vei veni la judecată? Şi ce răspuns voiu afla să dau acolo, nelucrând, nici făcând voia ta, Doamne? Pentru aceasta mai 'nainte de sfârşit iartă-mă.

Irmosul:

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire. Acesta „este Dumnezeul meu, şi-l voiu „slăvi pre el, Dumnezeul părintelui meu, şi-l voiu înălţa „pre el; că cu slăvire s'a preaslăvit".

Cântarea 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Trecând prin nestatornicia vieţii, am căzut în gânduri tâlhăreşti şi rănindu-mă m'am stricat. Tămăduitorule al bolnavilor, dă-mi mână de ajutor, cu rugăciunile tuturor sfinţilor tăi.

Viforul cumplitului păcat turbură mintea mea; ci ca pre Petru, Iisuse, mântueşte-mă pre mine cel ce cânt: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Cu înfrânare să omorâm patimile, cu postul duhul, ca cu aripi să-l înălţăm spre cer şi să strigăm întru umilinţa inimii: Greşit-am ţie, Dumnezeule; ca un îndurat iartă-ne.

A Născătoarei de Dumnezeu...

In pântecele tău sălăşluindu-se cel prea înalt, mai desfătată decât cerurile te-a arătat Fecioară şi părtinitoare nebiruită celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Alt Irmos.

Pre cel ce-l slăvesc..

Arată-mi sufletul, Doamne, nerobit de tirania patimilor, ca slobod făcând voia ta să mă bucur şi să slăvesc stăpânirea ta în veci.

Neînfrânarea lui Isav urăşte-o, suflete al meu şi râvneşte celor bune ale lui Iacov; împiedecă pre Veliar prin post; îmbogăţeşte-te cu cele dumnezeeşti şi laudă în veci.

Binecuvântaţi pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc, trei ipostasuri laud cu osebire, altele, iar nu de altfel; de oarece dumnezeirea este una, stăpânire în trei feţe; pentrucă este Tatăl şi Fiul şi Duhul.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu...

Din luminatul tău pântece, ca un mire din cămară ieşind Hristos, a strălucit lumină mare celor din întunerec; că strălucind soarele dreptăţii, Preacurată, a luminat lumea.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Apă bând nu s'a nebunit nimenea, iar Noe cercând vinul s'a aflat gol; şi Lot din acesta a născut seminţile răutăţii. Deci fugi, o suflete al meu, de asemănarea acestora, lăudând pre Hristos.

Irmosul: Să laudăm bine să cuvântăm.

Pre cel ce-l slăvesc oştile „cereşti şi de dânsul se cutre„mură heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi zidirea lău„da-ţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos.

Eva cu neputinţa neascultării...

Să postim de patimile mâniei, să ne ospătăm cu dra-

goste nemîncinoasă, să hrănim pre cei săraci cu pâine, hrănindu-ne noi cu dumnezeescul dar şi cu lacrimile să stingem lacrimile răspunsului ce va să fie.

Ticăloase suflete, suspină, mâhneşte-te, arată chipuri de pocăinţă; acum este ziua lângă uşi; cel ce judecă fără făţărie vine să dea fiecăruia cele vrednice dupre fapte, precum este scris.

N'am câştigat fapte bune, întinatu-mi-am haina, care o am luat cu îmbrăcarea dumnezeescului botez; întru întunerecul necunoştinţei umblu. Ci îndreptează-mă acum, cu lumina feţei tale, Doamne, pre mine cel desnădăjduit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, Doamnă a toate, pre mine cel ce m'am făcut rob tuturor păcatelor, scapă-mă Fecioară; că tu ai născut mai pre sus decât tot cuvântul, pre Mântuitorul sufletelor noastre; pre acel ce este bunătatea în fiinţă.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Să pătimim acum ca nişte ostaşi ai lui Hristos, că pre cât trece vremea, se împletesc cununile celor ce se nevoesc, care va da Hristos, când va veni cu slavă, să judece tot pământul.

Cu totul m'am rănit, Hristoase, tot m'am umplut de bube. Vindecă-mi ranele şi bubele mele, şi patimile şi muşcăturile cele din păcat; ca să aud şi eu ca leprosul glasul tău cel sfânt: Voesc! curăţeşte-te.

Slavă. a Treimii.

Unule născătorule al unuia Părinte al Fiului unul născut, şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii, şi unul Duhule sfinte numai al unuia Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfântă! mântuieşte-mă pre mine cel ce grăesc de dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânţă, pre cel necuprins? Spune cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o maică? Acest lucru ce este mai pre sus de fire, primindu-l cu credinţă, închină-te celui ce s'a născut; căci câte le voeşte le şi poate.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Postul a făcut pre Moisi văzător de Dumnezeu; pre Ilie oarecând mergător în căruţă de foc, şi pre Pavel minunat călător la cer. Pentru aceasta, suflete al meu, să postim de răutăţi, şi ne vom răpi şi noi la înălţimea nepătimirii.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără

„de sămânță este netâlcuită; „rodul maicii celei fără de băr- „bat, este nestricat; că nașterea „lui Dumnezeu înnoește firile. „Pentru aceasta pre tine toate „ncamurile, ca pre o maică mi- „reasă a lui Dumnezeu, cu „dreapta credință te slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Minunată armă este rugăciunea și postul. Acestea pre Moisi l-au făcut scriitor de lege și pre Ilie întru jertfe râvnitor. Întru acestea petrecând credincioșii, să strigăm Mântuitorului: Ție unula am greșit, miluește-ne pre noi. De 2 ori.

Mucenica.

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc! Că de au și fost pământeni mucenici, dar s'au nevoit a ajunge la vrednicia îngerească; de trupuri nebăgând seamă, prin pătimire s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântuește sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Nașterii de Dumnezeu.

Ție ne rugăm ca Maicii lui Dumnezeu binecuvântată: Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Și cealaltă rânduială, dupre obiceiu.

La ceasul al șeaselea.

Troparul proorocirei, glasul al 5-lea.

Cela ce ai zidit însuți inimile noastre, adu-ți aminte că țărână suntem; nu ne osîndi pre noi întru cele de desubtul pământului, cela ce ești fără de păcat.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 21.

Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pre el. Stih:

Dumnezeule Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m'ai lăsat.

Din proorocia lui Isaiei citire.

Cap. 4. Vers. 2:

Așa zice Domnul: În ziua aceea va lumina Dumnezeu întru slavă cu slavă pre pământ, ca să înalțe și să slăvească rămășița lui Israil. Și va fi cel rămas în Sion și cel rămas în Ierusalim, sfinți se vor chema toți cei ce s'au scris spre viață în Ierusalim. Că va spăla Domnul spurcăciunea fiilor și a fetelor Sionului și sângele Ierusalimului va curăți din mijlocul lor cu duhul judecății și cu duhul căldurii. Și va veni și va fi tot locul muntelui Sionului și toate cele din prejurul lui le va umbri nor ziua, și ca fumul și ca lumina focului, ce arde noaptea. Cu toată mărirea se va acoperi și va fi la umbră ziua asupra căldurii și acoperemânt și ascundere de vifor și de ploaie. Cânta-voiu acum celui iubit cântarea iubitului meu, viei mele; vie s'a făcut iubitului meu în corn, de loc gras. Și o am îngrădit și am făcut împrejur șanț, și am sădit viță aleasă, și am zidit turn în mijlocul ei, și teasc am săpat într'însa; și am așteptat să facă struguri și a făcut spini. Și acum omule cel din Iuda, cei ce locuiți în Ierusalim, judecați între mine și între viea mea. Ce voiu face încă viei mele, ce nu i-am făcut ei? Că am așteptat să facă struguri și a făcut spini. Și acum voiu spune vouă, ce voiu face viei mele? Iua voiu gardul ei și va fi de jaf și voiu surpa șanțul ei și va fi spre

căleare. Şi voiu părăsi viea mea şi nu se va tăia, nici se va săpa, şi vor eşi spini ca într-însa spini ca într-o ţelină, şi voiu porunci norilor să nu plouă preste dânsa. Că viea Domnului Savaot casa lui Israil este, şi omul din Iuda odrasla tânără şi iubită.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 22.

Toiagul tău şi varga ta, acestea m'au mângâiat...

Stih:

Domnul mă va paşte şi nimica nu-mi va lipsi.

LUNI SEARA

După Psalmul începător cetim Catisma.

Către Domnul când m'am necăjit...

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 6 şi cântăm podobiile Triodului tăcerea lui Iosif. Glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Cui te-ai asemănat, o ticăloase suflete, lenevindu-te şi nefăcând cele bune, ci primind pururea a petrece în rele? Judecata este lângă uşi, căeşte-te! Cu postul şi cu rugăciunea curăţeşte-te; şi strigă Stăpânului tău: Greşit-am ţie, iartă-mă ca un îndurat şi-mi dărueşte mântuire.

Cela ce ai noianul bunătăţii, noianurile cele rele ale păcatelor mele usucă-le, Hristoase, ca un Dumnezeu fără de păcat, şi dă inimii mele umilinţă, oprind izvoarele nelegiuirii. Ca să laud şi să slăvesc milostivirea ta cea nespusă, îndelung răbdătorule, făcătorule de bine al sufletelor noastre.

Alta Stihira a lui Teodor, glas acelaş.

Podobie: În raiul cel din Edem...

Dumnezeule, cela ce ne-ai adus pre noi şi acum a săvârşi stadiul cinstitului post, şi ne-ai dăruit a intra în sfânta călătorie a săptămânii a două; însuţi Doamne învredniceşte-ne să trecem lesne şi spre cea viitoare; trupului şi sufletului nostru bine făcându-le, şi tărie dându-le. Ca săvârşind alergarea bărbăteşte, să ajungem toţi cu bucurie la stăpânească zi a învierii tale, şi purtând cununi să te lăudăm neîncetat.

Şi din Mineiu 3.

Slava, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul 1-iu. Psalmul 23.

Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în războaie.

Stih:

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, Dela Facere cetire.

Cap. 3. Vers 21.

Şi a făcut Domnul Dumnezeul lui Adam şi femeiei lui îmbrăcăminte de piele şi l-au îmbrăcat pre ei. Şi a zis Dumnezeu: iată Adam s'a făcut ca unul din noi cunoscând binele şi răul! Şi acum, ca nu cumva să-şi tindă mâna sa şi să ia din pomul vieţi şi să mănânce şi să trăiască în veci. L-au scos pre el Domnul Dumnezeu din Raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s'a luat. Şi a scos Domnul Dumnezeu afară pre Adam şi l-a pus pre el în preajma Raiului desfătării; şi a pus Heruvimi şi sabie de foc învârtitoare, ca să păzească calea pomului vieţii. Iar Adam a cunoscut pre Eva, femeia sa, şi zămislind ea a născut pe Cain, şi a zis: dobândit-am om prin Dumnezeu. Şi a mai născut pre Avel, păstor de oi; iară Cain a fost lucrător de pământ. Şi a fost după câteva zile a adus Cain din rodurile pământului jertfă lui Dumnezeu. Şi a adus şi Avel din cele întâi născute ale oilor sale şi din grăsimea lor; şi a căutat Dumnezeu spre Avel şi spre darurile lui. Iara spre Cain şi spre

jertfele lui nu s'a uitat, şi s'a intristat Cain foarte şi s'a mâhnit faţa lui. Şi a zis Domnul Dumnezeu lui Cain: de ce te-ai intristat şi pentruce s'a mâhnit faţa ta? De ai fi adus drept şi ai fi împărţit drept, n'ai fi păcătuit. Taci, la tine se va întoarce şi tu îl vei stăpâni pre acela.

Prochimen. glasul al 6, Psalmul 24.

Caută spre mine şi mă miluieşte.

Stih:

Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

De la Pilde cetire.

Cap. 3, Vers. 34.

Domnul mândrilor le stă împotriva, iar celor smeriţi le dă dar. Cei înţelepţi vor moşteni slavă, iar cei necredincioşi au înălţat ocară. Ascultaţi fii învăţătura părintelui, şi luaţi aminte să cunoaşteţi ştiinţa. Că dar bun dăruesc vouă, legea mea să nu o părăsiţi. Că şi eu am fost ascultător tatălui meu, şi iubit înaintea feţei maicii mele. Carii mă învăţau şi ziceau: să se întărească cuvântul nostru în inima ta, păzeşte poruncile şi nu le uita. Agoniseşte-ţi înţelepciune, câştigă-ţi ştiinţă, nu uita, nici trece cu vederea cuvintele gurii mele, nici te abate dela graiurile gurii mele. Nu o părăsi pre dânsa, şi te va păzi, începerea înţelepciunii este a câştiga înţelepciune, şi întru toată agoniseala ta, agoniseşte-ţi ştiinţă. Primeşte-o, şi o cuprinde pre ea, şi te va înălţa, cinsteşte-o ca să te cuprindă. Ca să dea capului tău cunună de daruri, şi să te acopere cununa măngâierei. Auzi fiule şi primeşte cuvintele mele, şi se vor înmulţi anii vieţii tale, ca să fie multe căile vieţii tale. Ca te învăţ căile înţelepciunii şi te îndreptez pre cărări drepte. Că de vei umbla, nu se vor împiedeca paşii tăi, şi de vei alerga nu te vei osteni. Ţine-te de învăţătura mea, şi nu o lăsa, ci păzeşte-o pre ea ţie, spre viaţa ta. În căile necredincioşilor nu merge, nici să râvneşti căile celor fărădelege. Ori în care loc se adună tabăra, să nu mergi acolo, fugi dela dânşii şi te depărtează. Că nu dorm până nu fac rău şi se ia somnul dela dânşii şi n'adorm. Că aceia se hrănesc cu bucatele necuviinţei..şi se îmbată cu vinul călcării de lege. Iar căile dreptilor, ca lumina luminează, merg şi luminează până când se plineşte ziua. Iar caile necredincioşilor sunt întunecate, că nu ştiu cum se împiedecă. Fiule! la aminte graiurile mele şi de cuvintele mele alătură-ţi urechea ta. Ca să nu scadă izvoarele tale, păzeşte-le în inima ta. Că viaţa sunt tuturor celor ce le află pre ele, şi vindecare a tot trupul.

LA STIHOAVNĂ

Idiomela zilei, glasul al 4-lea.

Postul cel duhovnicesc să-l postim, să rupem toată încurcătura, şi să fugim de smintelele păcatului; să iertăm şi fraţilor noştri datoriile, ca şi nouă să se i e r t e greşelile noastre. Că aşa vom putea s t r i g a: Să se îndrepteze rugăciunea noastră, ca tămâia înaintea ta, Doamne.

De două ori.

Mărtirica.

Proorocii şi apostolii lui Hristos şi mucenicii au învăţat să se laude T r e i m e a, cea de o fiinţă, şi au luminat neamurile cele rătăcite şi părtaşi îngerilor au făcut pre fiii omeneşti.

Slavă. Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu...

Nu uita pre săracii tăi până în sfârşit, stăpână; ci cu rugăciunile tale scuteşte-ne pre noi de îngrozirea cea viitoare, şi de vătămarea cea de acum; şi din mânia Domnului răpeşte pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu.

În ştiinţă să fie.

Că dintru această Luni, a doua săptămână a postului, se cântă la Dupâ-cinare canoanele Sfinţilor din Mineiu, ce au a se întâmpla din sâmbăta lui Lazăr până la Duminica Tomei, împreună cu canonul Născătoarei de Dumnezeu; şi se cânta mai 'nainte canonul Născătoarei de Dumnezeu, şi după dânsul Mineiul.

După a 3 cântare, condacul şi sedealna Mineiului. Iar după a 6-a cântare, sedealna Născătoarei de Dumnezeu; şi pe urmă canonul. Stihirile Vecerniei din Mineiu.

Marți a doua săptămână

LA UTRENIE

După întâia Stihologie, Șederile din Octoih. După a doua Stihologie, Ședealna, glasul al 8-lea.

Podobia: Înviat-ai din morți...

Oprind patimile cu frâul curatului post, să ne sârguim toți să ne înălțăm mintea spre cinstite vederi dumnezeești, cu desăvârșită credință. Ca să defăimăm desfătarea vieții celei pământești și să dobândim viață cerească și strălucire dumnezeească.

Slavă, tot aceasta. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

În noianul cel cumplit al întristării căzând, pentru mulțimea faptelor mele celor rele și fără de lege, am venit în nepricepere și acum sunt cuprins de desnădăjduire; stăpână Născătoare de Dumnezeu, tu mă mântuește, tu 'mi ajută. Că tu ești milostivire păcătoșilor și curățire de mântuire.

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobia: Înviat-ai din morți...

Punându-ne înainte postul, masă de taină, ne cheamă pre noi să ne săturăm din destul. Deci să mâncăm ca niște bucate darurile Duhului cele deapururea vii; să bem ca o băutură izvoarele lacrimilor cele ce dumnezeește izvorăsc, și veselindu-ne să aducem laudă lui Dumnezeu neîncetat.

Slavă, tot aceasta. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

De toată groaza și răutatea oamenilor mântuește-ne pre noi, Preasfântă Fecioară; că pre tine te avem acoperemânt și folositoare, cei ce scăpăm la tine, maica lui Dumnezeu și la cel ce s'a născut din tine, Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l, să ne scutească pre noi de primejdii și de chinuri.

Apoi. Psalmul 50.

ȘI TRICÂNTAREA LUI IOSIF.

Și se cetește cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul al 8-lea. Irmos:

Vedeți, vedeți, că eu sânt Dumnezeul vostru, carele „m'am născut mai 'nainte de „veci din Tatăl. Și din Fecioară „mai pe urmă, fără de bărbat, m'am născut, și am des„legat păcatul strămoșului „Adam, ca un iubitor de „oameni".

Suspină, lăcrimează, suflete, întoarce-te, căiește-te; s'a apropiat ziua; lângă uși este judecătorul; gătește-te spre răspuns și strigă: Greșit-am ție, îndurate, milostive, bunule, tu mă miluește.

Sațiul păcatului cel pierzător urăște-l, suflete al meu, desfătează-te întru sațiul postului cu

de-adinsul; fă'ți mâncare mântuitoarele porunci, care îți mijlocesc îndulcirea bunătăților celor veșnice prin credință.

Ingeri, puteri, căpetenii, arhangheli, domnii scaune, voi stăpânii, heruvimi și serafimi, rugați pre dătătorul de bine și Dumnezeu, ca să ne dăruească nouă iertare de greșeli, și scăpare de patimi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace singură ai născut pre cuvântul cel fără început, fiind cu totul fără început, fiind cu totul fără prihană, întrupându-se din tine, iar nu schimbându-se din ceeace a fost, rămâind tu Fecioară după naștere care nu știi de mire; roagă-te pentru toți, să se scoată viața noastră din stricăciune.

Alt Irmos, glas acelaș.
Facerea lui Teodor.
Vedeți, vedeți, că eu sunt...

Văzut-am, cunoscut-am că bună este nouă spre pocăință vremea care ai hotărât. Deci întru aceasta, Dumnezeule, primește rugăciunile noastre și le îndreptează înaintea ta, ca niște tămâie bună, ca o jertfă primită.

Mă înfricoșez și mă tem cugetând câte am greșit. Cum te voiu întâmpina? Cum mă voiu arăta ție celui înfricoșat și cum voiu sta înaintea nefățarnicei tale judecăți? Pentru aceasta milostivește-te spre mine, îndurate, în ceasul când vei vrea să judeci tot pământul.

Slavă, a Treimii.

Unime prea desăvârșită, dumnezeire prea înaltă, în trei fețe, Părinte, celace ești nenăscut și Fiule un născut, Duhule, Cela ce purcezi din Tatăl și prin Fiul te arăți; o ființă și o fire, o Domnie, o Impărăție, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Negrăită este minunea nașterii tale, Maică Fecioară; că în ce chip oare ai și născut și petreci curată precum ai fost? Cum ai născut prunc și nu știi nici cum ispita de bărbat? Precum știe cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din mine mai pre sus de fire, cu cuvioasă înnoire.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Tu ai scos din mânia cea îngrozitoare pre nenivitenii ce s'au pocăit și au postit. Iar pre sodomenii desfrânați cu foc i-ai ars, mântuește-mă Hristoase de groaza acestora.

Irmos:

Vedeți, vedeți, că eu sunt „Dumnezeul vostru, carele am „sfințit vouă început primit, ze„ciuiala zilelor a tot anul; și „aceasta o am dat poporului „meu, spre omorîrea patimilor „și spre început al mântuirii".

Cântarea a 8-a. Irmos:

De Dumnezeu grăitorii...

Celace ai îndreptat pre vameşul, celce a suspinat şi te-ai milostivit spre păcătoasa, care a lăcrămat din inimă, mântueşte, miluieşte, Mântuitorule, sufletele celorce te laudă pre tine.

Să aducem Domnului roduri de fapte bune prin post şi să ne ferim de gândurile cele vătămătoare ca să aflăm desăvârşit dumnezeeasca desfătare.

Cetele îngereşti se roagă ţie, adunarea apostolilor şi mulţimea mucenicilor: Iisuse, dărueşte iertare poporului tău.

A Născătoarei de Dumnezeu..

Pre Fecioara ceea ce este munte netăiat, sfeşnic purtător de lumină, scară lesne de suit şi locaş al lui Dumnezeu, credincioşii să o fericim.

Alt Irmos:

Pre celce s'a preaslăvit...

Veniţi toţi să trâmbiţăm cu laude, întru această zi bine vestită a postului şi ospătându-ne cu dumnezeeştile cântări, ca cu un ospăţ, să lăudăm şi să prea înălţăm pre Hristos în veci.

Cine a mâncat pre omul lui Dumnezeu odinioară? Fiara, leul; că, neascultând a primit mâncările dela profetul cel mincinos. Păzeşte-te dar, suflete al meu, să nu te înşele şarpele lăcomiei pântecelui.

Binecuvântam pre Tatal..

Ca pre o Unime în fiinţă te laud, ca pre o Treime în feţe te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule. Stăpânia cea fără de început a împărăţiei tale o slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu te-ai arătat munte al lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, întru carele Hristos sălăşluindu-se, a făcut locaşuri dumnezeeşti pre cei ce cântă: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, slavă tie.

Cinstind postul ca pre un păzitor al curăţiei şi ca pre o maică a nepătimirii, veniţi popoarelor să-l primim cu dragoste; pre Domnul lăudându-l şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântam...

Pre Domnul, celce s'a prea„slăvit în muntele cel sfânt şi „în rug prin foc a arătat lui „Moisi taina naşterii pururea „Fecioarei, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9 a, Irmos.

Naşterea pururea Fecioarei...

Postul cel bun hrănind inima odrăsleşte dumnezeeşte spic copt de bunătăţi; pre carele să-l iubim întru aceste sfinte zile, primind sfinţenie.

Văzându-mă întinat cu multe

păcate, rănite şi osândit, milostive, mântueşte-mă cu mila ta, pentru rugăciunile sfinţilor tăi.

Vai mie, prea ticăloase suflete! Cum vei să răspunzi? Ce frică va să te cuprindă, când va şedea judecătorul, milioane de îngeri sfându-i înainte! Sârgueşte-te dar mai 'nainte de sfârşit, de te pocăeşte.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine căruţa cea împărătească, norul cel luminos, muntele cel prea gras, muntele cel închiegat, neispitită de nuntă Fecioară te rugăm: Tămăduieşte patimile sufletelor noastre.

Altul, Irmos acelaş.

Post adevărat să postim Domnului, precum prin înfrânare de mâncări, aşa şi de limbă, de mânie, de minciună şi prin înstreinarea a toată altă patimă; pentruca să vedem paştile curaţi.

Postule, tu ai înflorit rodul lui Samuil, tu ai crescut pre Samson viteazul cel mare, tu săvârşeşti preoţi şi profeţi. Tu ne sfinţeşte pre noi, cinstite postule.

Slavă a Treimii...

Întreită lumina unei stăpâniei tale, Doamne, străluceşte-o în mintea noastră cu străluciri de taină; ca să ne întoarcem noi de la înşelăciunea cea de multe feluri la unirea dumnezeirii.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, arma noastră şi zidul, tu eşti sprijineala celor ce aleargă la tine. Pre tine şi acum spre rugăciune te îndemnăm, ca să ne mântuim de vrăjmaşii noştri.

Slavă şi, Dumnezeul nostru, slavă şie.

Având pre Duhul Sfânt în post ospătător bogat, să ne săturăm de darurile lui şi din destul să ne ospătăm, lăudându-l ca pre Dumnezeul nostru.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceeace s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte, „prin foc şi prin rug, spre mân„tuirea noastră a credincioşilor, „cu cântări neîncetat o slăvim"

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Pentruce lenevindu-te, suflete al meu, slujeşti păcatului? Şi pentruce bolnav fiind, nu alergi la doctor? Iată vreme bine primită; iată acum ziua mântuirii cea adevărată. Scoală-te, spală-ţi faţa ta cu lacrimile pocăinţii, şi cu untul de lemn al facerii de bine luminează-ţi candela; ca să afli îndurarea dela Hristos Dumnezeu şi mare milă. De două ori.

Mărtirlea mucenicului.

Mucenicii tăi, Doamne, cetelor îngereşti urmând, ca fără

de trupuri, au răbdat muncile, numai singură nădejdea având, numai singură nădejdea spre desfătarea bunătăţilor celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, pace dăruieşte lumii tale şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită şi zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Apoi.

Bine este a ne mărturisi Domnului...
Ceas 1. şi celelalte.

La ceasul al şeaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 6-lea.

Nu putem să te lăudăm pre tine dupre vrednicie, ci cerem rugându-ne, să nu ne pierzi pre noi cu fără-de-legile noastre, Iesne Ierătătorule, Doamne.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 25

Doamne, iubit-am bună cuviinţa casei tale şi locul locaşului slavei tale.

Stih:

Judecă-mă, Doamne, că eu intru nerautatea mea am umblat.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 5, vers. 7.

Aşu zice Domnul. Că via Domnului Savaot casa lui Israil este, şi omul din Iuda odrasla îndulcirii şi iubită. Aşteptat-am ca să facă judecată şi au făcut fărădelege; şi nu dreptate, ci ţipet. Vai, celor ce lipesc casă lângă casă şi împreună ţarină lângă ţarină, ca să ia ceva dela vecin; au doar veţi locui voi singuri pre pământ? Că s'au auzit urechile Domnului Savaot; că de se vor şi face case multe, mari şi frumoase, spre pustiire vor fi şi nu vor fi locuitori într'însele. Că unde lucrează zece perechi de boi, vor face un urcior şi cel ce seamănă şase obroace, va face trei măsuri. Vai, celor ce se scoală dimineaţa şi umblă după băutură beţivă, aşteptând până seara, ca vinul îi va arde pre ei. Şi au chitare, cu alăute, cu timpane şi cu fluere beau vinul; iar spre lucrurile Domnului nu caută, şi lucrurile mâinilor lui nu le socotesc. Pentru aceasta s'a luat în robie poporul meu, că n'a cunoscut pre Domnul şi mulţi au murit de foame şi de sete de apă. Şi şi-a lărgit iadul sufletul său, şi s'a deschis gura sa fără de încetare, şi se vor pogorî în ea cei măriţi şi cei mari şi cei avuţi şi cei ce se bucură. şi se va smeri omul, şi se va defăima bărbatul, şi se vor smeri ochii cei smeriţi. Şi se va înălţa Domnul Savaot întru judecată, şi Dumnezeul cel sfânt se va slăvi întru dreptate.

Prochimen, glasul al 3-lea, Psalmul 26.

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu; de cine mă voiu teme.

Stih:

Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voiu înfricoşa...

Marți a doua săptămână

Seara la Doamne strigat am, Stihirile lui Iosif. Glasul 1.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Pre cruce ți-ai întins, Hristoase, prea curatele tale mâni, adunând marginile. Pentru aceasta strig ție: Mintea mea cea risipită adună-o, fiind trasă de poftă ca o roabă și părtaș patimilor tale mă arată, curățindu-mă cu totul prin înfrânare.

Pre tineri oarecând întărindu-i postul, i-a arătat mai puternici decât focul cel arzător, precum scrie. Postește dar smeritul meu suflete, aprinzând întru tine dragostea Stăpânului, prin care vei putea să scapi de gheena, ce va să fie și să-ți arzi patimile cele pierzătoare.

Altă Stihiră a lui Teodor. Glasul al 3-lea.

Podobia: Vitejilor mucenici...

Vremea postului este veselă. Pentru aceasta săturându-ne din destul de curăția cea luminată, de dragostea cea curată, de rugăciunea cea luminoasă și de alte toate bunătăți, să strigăm luminat: Cruce a lui Hristos prea sfântă, ceea ce ai odrăslit desfătarea vieții, învrednicește-ne pre toți a ne închina ție cu inimă curată, dându-ne iertare și mare milă.

Și din Minei, trei.

Slavă. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 27.

Mântuește Doamne poporul tău și binecuvintează moștenirea ta.

Stih:

Catre tine Doamne voiu striga...

Dela Facere cetire.

Cap. 4. Vers 8.

Zis-a Cain către fratele său Avel: Sa mergem la câmp. Și a fost când erau ei in câmp, s'a sculat Cain asupra fratelui său Avel și l-a omorit. Și a zis Domnul Dumnezeu către Cain: Unde este fratele tau Avel? Iar el a zis: Nu știu, au doară pazitor sunt fratelui meu? Și a zis Dumnezeu. Caci ai făcut aceasta? Glasul sângelui frăține-tau strigă către mine de pe pamânt. Și acum vei fi tu blestemat pe pământul carele și-a deschis gura sa și a primit sângele fratelui tău din mâna ta; când vei lucra pământul, nu va adaoge a-ți da puterea sa; gemând și tremurând vei fi pre pământ. Și a zis Cain către Domnul: Mai mare este vina mea, decât a se ierta mie? De mă scoți astazi de pre fața pământului și dela fața ta mă voiu ascunde și voiu fi gemând și tremurând pe pământ și va fi tot cel ce mă va afla, mă va omori. Și a zis lui Domnul Dumnezeu: Nu așa; tot cel ce va omori pre Cain, șeapte răsplătiri va lua. Și a pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca să nu-l omoare, ori cine-l va afla pre el.

Prochimen, glasul al 7-lea, Psalmul 28.

Domnul tărie poporului său va da; Domnul va binecuvânta pre poporul său cu pace.

Stih:

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu...

Dela Pilde cetire.

Cap. 5. Vers 1.

Fiule! la aminte la intelepciunea mea, și la cuvintele mele pleacă urechea ta. Ca să păzești cugetul bun și știința buzelor mele poruncesc ție. Nu te uita la femeia rea, că miere plică din buzele femeiei curve, care până la o vreme indulcește gâtlejul tău. Iar mai pre urma mai amară decât fierea o vei afla și mai tăioasă decât sabia cea de amândouă părțile ascuțită. Că picioarele nebuniei pogoară pre cei ce se lipesc de dânsa cu moarte la iad. Și urmele ei nu sunt stătătoare, că pre căile vieții nu umblă, și rătăciți sunt pașii ei, și nu bine cunoscuți. Deci fiule ascultă-mă

pre mine. şi să nu faci netrebnice cuvintele mele. Depărtează-ţi calea ta dela dânsa, şi nu te apropia de uşile casei ei. Ca să nu dai altora viaţa ta, şi zilele tale celor nemilostivi. Ca să nu se satură streinii de averea ta, şi să nu intre ostenelile tale în casă streină. Şi-ţi va părea rău pe urmă, când se va topi carnea trupului tău. Şi vei zice: cum am urât învăţătura, şi dela mustrări s'a depărtat inima mea. N'am ascultat glasul celui ce mă certa, şi la cel ce mă învăţa nu mi-am plecat urechea mea. În puţină vreme m'am făcut întru tot răul, în mijlocul adunării şi al soborului. Fiule! Bea apă din vasele tale, şi din izvorul fântânilor tale.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira, de două ori; glasul al 3-lea.

Doamne, cela ce te-ai răstignit cu trupul şi împreună cu tine ai răstignit pre omul nostru cel vechiu; şi cu suliţa în coastă împungându-te, ai împuns şi pre şarpele cel pierzător de oameni. Pătrunde cu frica ta carnea mea şi cu dragostea ta rănește sufletul meu. Ca privind la patima ta, cu înfrânare să săvârşesc măsura postului, oprind nu numai pântecele, ci şi alte năvăliri ale păcatului; şi să jertfesc ţie umilinţa inimii şi smerenia duhului, pentru greşelile ce am făcut mai 'naînte; de care curăţeşte-mă, iubitorule de oameni.

Mărtirica.

Proorocii şi apostolii lui Hristos şi mucenicii au învăţat să se laude Treimea cea de o fiinţă; şi au luminat neamurile cele rătăcite şi părtaşi îngerilor au făcut pre fiii omeneşti.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei-Crucii.

Podobia: Mare este puterea crucii tale...

Văzând pre cel ce s'a născut din tine, ceeace eşti cu totul fără prihană, spânzurat pre lemn, te-ai tânguit strigând: Prea iubite al meu fiule, unde a apus frumuseţea ta cea luminată, care a împodobit firea omenească.

Şi celelalte după obicei.

VEZI: Pomenirea sfinţilor 40 de mucenici se începe de Marţi săptămâna cea dintâi a postului şi se sue până Luni a 6-a săptămână din post. Şi aşa de Luni din săptămâna cea dintâi a postului, cântăm Vecernia şi Liturghia cea mai 'nainte sfinţită şi Utrenia postului şi canonul aşa precum am arătat la aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Mergătorul înainte, la litera O.

Miercuri a doua săptămână

LA UTRENIE

Treimicile. După întâia Sihologle. Sedelnele crucii din Octoih.

După a doua Sihologie, Sedealna glasul 1-iu

Podobia: Mormântul tău...

Doamne, întinzându-te pre cruce te-ai omorît, omorînd pre vrăjmaşul şi pre şarpele, începătorul răutăţii şi înviind pre cei omorâţi cu muşcarea aceluia. Pentru aceasta mă rog înviază sufletul meu cel omorît, Mântuitorule, carele cauţă spre tine, cu rugăciune şi cu post.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei-Crucii.

Dacă te-a văzut mieluşeaua

pre tine mielul pre cruce răstignit, Hristoase, în mijlocul făcătorilor de rele, a strigat lăcrămând şi cu amar s'a tânguit: Fiule prea iubite! Ce minune este aceasta ce se vede? Iar tu ai răspuns: Maică Preacurată, întru aceasta se va cunoaşte vieaţa a toată lumea.

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 3-lea
Podobia: De frumuseţeu feciorii tale...

Cu trâmbiţă de cântări să trâmbiţăm ziua cea vestită, trecând adică vremea postului. Şi să glăsuim strigând: Aceasta a înflorit vieaţa noastră în lume, veştejind moartea neînfrânării. Cu puterea crucii tale, Hristoase Cuvinte, întru aceasta păzeşte pre robii tăi.

Slavă, tot aceastu.

Şi acum, a Născătoarei-Crucii.

Moarte de ocară prin răstignire de bună voie ai răbdat, îndurate; pre carele văzându-te ceeace te-a născut, Hristoase, s'a rănit la inimă; că plângând ca o maică s'a tânguit. Cu ale cărela rugăciuni, pentru îndurările milii tale, milostiveşte-te şi ne mântueşte, cela ce ai ridicat păcatul lumii.

CANONUL, Mineiului şi aceste TRICÂNTĂRI, după rânduiala lor. Şi se reteşte Cântarea a treia din Psaltire. A lui Iosif.

Cântarea 3-a, glasul 1, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Pre cruce ţi-ai întins palmele, scoţând din mijloc păcatul mâniei lui Adam, celei ce s'a tins la pomul cunoştinţei de demult, pentru milostivirea îndurărilor, cuvinte al lui Dumnezeu prea bunule.

Întăreşte gândul meu cel clătit de pizma şearpelui, opreşte năvălirile patimilor cu patima ta, cela ce ai pătimit şi nepătimire ai dăruit credincioşilor.

Darul postului a strălucit, gonind întunerecul neînfrânării; iată vreme bine primită şi zi de mântuire. Să arătăm roduri de pocăinţă şi vom fi vii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Cecace eşti îndreptarea celor ce cad, pre mine cel surpat în surpătura desfătărilor şi prin păcate cumplite căzut în prăpastie, ridică-mă Preacurată şi la vieaţă mă îndreptează.

Alta TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 3-lea. Irmos:

Întăreşte Doamne întâmle...

Întăreşte Doamne inimile noastre cu crucea ta, ca să nu se abată dela tine la cuvinte viclene, sau la lucruri urîte.

Patima ta, stăpâne, cerul şi pământul simţindu-o, s'au schimbat arătat, Impărate al tuturor, cu adevărat pre tine arătându-te.

Slava, a Treimii.

Intocma cinstită, fără început, prea Sfântă Treime, făcătoare de vieaţă şi Unime începătoare de lumină, Părinte, Fiule şi Duhule, mântueşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Maica lui Dumnezeu, numai tu una ai născut fără bărbat pre Dumnezeu, nestricându-ţi curăţia Feciorliei, rămâind curată precum ai fost mai 'nainte de naştere.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Hainei tale celei roşii, piroanelor şi crucii, buretelui, şi suliţii, Iisuse, mă închin şi le laud, că au înviat toată lumea.

Irmosul:

Întăreşte, Doamne, inimile „robilor tăi şi le luminează spre „lauda ta, ca să te slăvim pre „tine Mântuitorule în veci".

Cântarea 8-a, Irmos:

Tinerii cei cuvântători...

Cela ce ai primit pentru mulţimea milii a te socoti cu cei fărădelege, şterge păcatele mele ca să te slăvesc cu credinţă întru toţi vecii.

Zapisul păcatelor mele rupe-l cu suliţa ta şi tămăduieşte durerile inimii mele, Doamne, că este rănită cu săgeţile răutăţii vicleniior draci.

Inima mea cea înegrită cu întinarea păcatului, spală-o cu sângele cel ce a curs din coasta ta, Hristoase al meu; ca să te slăvesc întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceace ai odrăslit nearat spicul cel ceresc, carele hrăneşte toate cu dumnezeeasca putere, Fecioară, satură smeritul meu suflet cel flămând.

Alt Irmos.

Pre cel ce s'a pogorît...

Bucură-te, cruce, prin care s'a cunoscut întru o clipeală tâlharul cuvântător de Dumnezeu strigând: Pomeneşte-mă Doamne întru împărăţia ta! Din a căruia parte fă-ne şi pre noi părtaşi.

Tu împungându-te cu suliţa, ai întors sabia cea de văpaie Hristoase şi iarăş ai deschis oamenilor raiul; în carele intrând ne îndulcim pururea de vieaţa ta cea fără de moarte.

Bine cuvântăm...

Tatălui ne închinăm, împreună şi Fiului şi Duhului Sfânt, întru o fiinţă; fără tăcere strigând cu guri de lut: Slavă lui Dumnezeu în Treime, celui din înălţime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai prunc rămâind Fecioară numai tu una de Dumnezeu dăruită. Taina este mare, minune înfricoşată! Că ai născut pe Mântuitorul lumii Dumnezeu întrupat.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cruce a lui Hristos, nădejdea marginilor lumii, învredniceşte-ne pre noi ca să trecem în noianul prea bunului post, mântuindu-ne din valurile păcatelor.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pogorât în vă-„paie, la tinerii evreeşti, cu pu-„tere dumnezecească, pre Dom-„nul cel ce s'a arătat, preoţi „bine-l cuvântaţi şi-l prea înnăl-„ţaţi întru toţi vecii."

Cântarea 9-a. Irmos:

Izvorul cel primitor..

Postindu-se Elisei, a înviat pre pruncul cel mort, precum este scris. Şi noi postindu-ne, să ne sârguim credincioşilor a omorî gândurile cele trupeşti, ca să dobândim acolo vieaţă.

Vai mie, suflete, groaznică va fi judecata şi răspunsul judecătorului înfricoşat! Sârgueşte, pocăeşte-te, împacă-te cu Hristos, cel ce s'a răstignit pre cruce pentru tine şi a scăpat pre credincioşi din osândă.

Deschide-mi uşile pocăinţii şi închide intrările patimilor mele, Hristoase, cela ce ai arătat tâlharului intrare în rai, fără de opreală, cu răstignirea ta; ca să slăvesc bunătatea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pentrucă sunt aruncat întru adâncul răutăţii şi de cugete protivnice înviforat, dracilor plecându-mă şi de desfătări fiind robit, ajută-mi, curată fecioară Maică; povăţuindu-mă la calea mântuirii.

Alt Irmos:

La muntele Sinai...

Datu-te-ai de bună voe, şi te-ai adus pre tine ucigaşilor; la judecată ai stătut de faţă, bătut fiind de mânele care le-ai zidit; răstignitu-te-ai, batjocoritu-te-ai, împus cu suliţa fiind, Doamne. Pătimit-ai cu trupul, toate răbdându-le cu milostivire, ca să ne mântueşti pre noi.

Adunarea îngerilor s'a cutremurat, văzându-te pe cruce; luminătorii lumina şi-au ascuns şi pământul s'a cutremurat; clătitu-s'au toate de dosădirea ta, Doamne; cu dumnezeeştile tale patimi ne-ai făcut mântuire, Dumnezeule.

Slavă, a Treimii.

In fiinţă este unimea nedespărţită, Treimea, Dumnezeul cel prea înalt, care unindu-se în fire, se împarte în feţe după osebiri; că nedespărţindu-se se desparte; una fiind se întreeşte: Aceasta este Tatăl şi Fiul şi Duhul cel viu, care păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit, Fecioară, Născătoare de prunc şi maică fără bărbat? Marie, tu ai săvârşit minunea aceasta. Dar spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile naşterii de prunc; că aceasta fiind foarte adevărată, cuprinderea ei este neajunsă de mintea omenească.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cu rana ta toţi ne-am vindecat de patimile păcatelor; că pre cruce înălţându-te, ai rănit pre vrăjmaşul începătorul răutăţii. Deci învredniceşte-ne pre noi să ajungem şi învierea fără osândă, trecând vremea postului.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug te-a „văzut Moisi, pre tine, care ai „zămislit în pântece focul dum„nezeirii, fără ardere; iar Da„niil te-a văzut munte netăiat; „Isaia te-a numit toiag odrăslit, „din rădăcina lui David".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira, de două ori, glasul al 7-lea.

Doamne, cela ce cu crucea ta ai stricat moartea, care a venit în lume pentru mâncarea pomului, carele l-ai oprit în raiu. Insuţi cu postul de acum fereşte-ne pre noi de toată dulceaţa cea stricătoare de suflet; şi ne învredniceşte a lucra mâncarea ce va să fie întru vieaţa veşnică; ca să dobândim cununile desfătării celei nestricăcioase, care le-ai gătit postitorilor celor adevăraţi, rugămu-ne.

Mărturica.

Luminători s'au arătat lumii, prea lăudaţii mucenici ai lui Hristos, strigând: Doamne, slavă ţie.

Slava. Şi acum. a crucii Născătoarei de Dumnezeu...

Podobia: Nu ne voiu opri...

Dacă te-a văzut Preacurata pironit pre lemn de bună voie, tânguindu-se a lăudat puterea ta, Doamne.

Şi celelalte ale Utreniei şi Apostisul.

La ceasul al Şaselea.

Troparul proorociei, glasul al 6-lea.

Inalte, cel ce locueşti în ceruri, carele ai zidit toată suflarea, mântueşte-ne pre noi, Dumnezeule; că spre tine am nădăjduit, Mântuitorul nostru.

Slava. Şi acum tot aceasta.

Prochimen. glasul al 5-lea. Psalmul 21.

Către tine, Doamne, voiu striga şi Dumnezeului meu mă voiu ruga.

Stih:

Inălţa-te voiu, Doamne, că m'ai sprijinit pre mine.

Din proteţia Isaiei ceteire.

Cap. 5, vers 16.

Şi se va înălţa Domnul Savaot intru judecată, şi Dumnezeul cel sfânt se va slăvi intru dreptate. Şi vor paşte cei risipiţi ca tăurii, şi pustiile celor robiţi le vor mânca mieii. Vai de cei ce-şi trag păcatele lor ca şi cu o funie lungă, şi ca şi cu o curea a unui jug de bol fărădelegile lor. Cei ce zic: degrab să se apropie cele ce va face, ca să le vedem şi să vie sfatul Sfântului lui Israil, ca să-l cunoaştem. Vai celor ce zic răului că este bun şi binelui că este rău, celor ce pun lumina întunerec şi întunerecul lumină, celor ce pun amarul dulce şi dulcele amar. Vai celor înţelepţi intru sine singuri şi înaintea lor ştiuţi. Vai celor puternici ai voştri, celor ce beau vinul şi celor tari, cari amestecă băutura beţivă. Cei ce îndreptează pre cei nedrepţi pentru daruri, lepădând dreptatea dreptului. Pentru aceasta în ce chip arde trestia de cărbunii focului, şi se aprinde de flacără; aşa rădăcina lor ca ţărâna va fi şi floarea lor ca pulberea se va înălţa; că n'au voit să facă legea Domnului Savaot, ci cuvântul sfântului lui Israil l-a în-

bărbat. Şi s'a mâniat Domnul Savaot cu iutime asupra poporului său, şi şi-a pus mâna sa preste dânşii, şi i-a bătut şi s'au întărîtat munţii, şi s'au făcut morţii lor ca gunoiul în mijlocul drumului, şi întru toate acestea nu s'a întors mânia lui, ci încă mâna lui este înaltă.

Prochimen. glasul al 6-lea. Psalmul 30.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac.

Stih:

Întru dreptatea ta mântuieşte-mă şi mă scoate.

Miercuri a doua săptămână

SEARA

La Doamne strigat-am punem Stihirile pe 10, şi cântăm acestă Stihiră de două ori; apoi Mărtirica, şi trei Podobnice

Stihira, glasul 1. singur glasul.

Postul cel duhovnicesc primindu-l, fraţilor, cu limba să nu grăiţi cele înşelătoare, nici să puneţi împedecarea fratelui spre sminteală; ci cu pocăinţa luminându-ne făclia sufletului, cu lacrimi să strigăm lui Hristos: Iartă-ne nouă greşelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Mărtirica:

Prea lăudaţilor mucenici, pre voi pământul nu v'a tăinuit, ci cerul v'a primit; deschisu-s'au vouă uşile raiului şi înlăuntru fiind, de pomul vieţii vă îndulciţi. Lui Hristos rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri podobnice ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Podobie: Mare este puterea crucii...

Cu rugăciunile dumnezeeştilor apostoli, Doamne, învredniceşte-ne pre noi să săvârşim bine vremea postului întru umilinţa gândului, ca un îndurat; că mântuindu-ne, toţi să te prea slăvim pre tine.

Mare şi înfricoşată este venirea ta, Doamne, întru care şezând vei să faci judecată dreaptă. Deci să nu mă osândeşti pre mine, cel osândit; ci ca un Dumnezeu să-ţi fie milă de mine; pentru rugăciunile cele bine primite ale apostolilor tăi.

Altă Stihiră a lui Teodor. Glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea punându-şi..

Apostoli ai lui Hristos, luminătorii pământenilor, vistieriile cari aţi îmbogăţit lumea cu prea înţeleaptă cunoştinţa Dumnezeului nostru, scăpaţi de supărări pre cei ce vă laudă pre voi, cu sfinte rugăciunile voastre şi ne îndreptaţi vremea postului, păstrându-ne vieaţă în pace şi cu tărie; ca cu bună plăcere ajungând la patima lui Hristos, cu îndrăzneală să aducem cântări Dumnezeului nostru.

Şi din Mineu, patru. Slavă, Şi acum a Născătoarei. Vohod Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 31.

Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi dreptilor.

Stih:

Fericiţi cărora s'au iertat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele.

Dela Facere cetire.

Cap 4, vers 16.

Şi a ieşit Cain dela faţa lui Dumnezeu şi a locuit în pământul Neid, în preajma Edemului. Şi a cunoscut Cain pre femeia sa, şi zămislind a născut pre Enoh; şi a zidit cetate şi a chemat cetatea pre numele fiului său Enoh. Şi s'a născut lui Enoh Gaidad; şi Gaidad a născut pre Maleleil; şi Maleleil a născut pre Matusala; şi Matusala a născut pre Lameh. Şi a luat Zamah două femei; numele unei'a Ada şi numele celeilalte Sella. Şi a născut Ada pre Iovil, acesta a fost tată lăcuitorilor de dobitoace, cari locuesc în colibi. Şi numele fratelui lui Iuval; acesta a fost care a izvodit canonul şi lăuta. Iară Sella a născut pre Tovel; acesta a fost bătător cu ciocane, faur de aramă şi de fier. Iară sora lui Tovel, Noema. Şi a zis Lameh femeilor sale, Adei şi Sellei: ascultaţi glasul meu, femeile lui Lameh băgaţi în urechi cuvintele mele, că bărbat am omorît spre rana mea şi tânăr spre vălămare mie. Că de şeapte ori s'a izbândit despre Cain; iar despre Lameh de şaptezeci de ori câte şapte. Şi a cunoscut Adam pre Eva, femeia sa, şi zămislind a născut fiu; şi a chemat numele lui Şit, zicând: că mi-a rădicat mie Dumnezeu altă sămânţă în locul lui Avel, pre care l-a omorît Cain. Şi lui Şit s'a născut fiu şi i-a pus numele lui Enos: acesta a nădăjduit a chema numele Domnului Dumnezeu.

Prochimen, glasul 1, Psalmul 23.

Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit spre tine.

Stih:

Bucuraţi-vă dreptilor intru Domnul; celor drepţi se cuvine laudă.

Dela Pilde cetire.

Cap. 5. Vers 15.

Fiule, bea apă din vasele tale şi din izvorul fântânilor tale. Să se verse ţie apele din izvorul tău şi prin uliţile tale să treacă apele tale. Să-ţi fie avere numai ţie singur şi nimenea strein să nu se împărtăşească cu tine. Izvorul apei tale să fie al tău şi te veseleşte cu femeia cea din tinereţele tale. Cerbul dragostii şi puiul de cerb al darurilor tale să vorbească cu tine şi a ta să-ţi urmeze ţie şi sa fie cu tine în toată vremea. Că petrecând împreună intru dragostea ei, te vei înmulţi. Nu fii mult cu cea streină; nici să te cuprinzi în braţele celeea ce nu este a ta. Că naintea ochilor lui Dumnezeu sunt caile omului, şi toate urmele lui le vede. Fărădelegile vânează pre omul, şi se strânge fiecare cu lanţurile păcatelor sale; aceasta se sfârşeşte cu cei neînvăţaţi, şi din mulţimea averii sale se va lepăda şi va pieri pentru nebunie. Fiule, de vei fi în chizăşie pre prietenul tău, da-ţi-vei vrăjmaşului mâna ta; că cursă tare sunt omului buzele lui, şi se vânează cu cuvintele gurii lui. Fa fiule cele ce-ţi poruncesc, şi te vei mântui.

Şi celelalte ale liturghiei celei mai 'nainte sfinţite.

Joi a doua săptămână.

A SFÂNTULUI POST.

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie. Sedelnele apostolilor din Octoih cu a Născătoarei. După a doua Stihologie, cântăm aceste Sedelne, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea Fecioriei tale ..

Hristos via, pre voi v'a rodit struguri frumoşi, ca să picaţi pe pământ vin de mântuire, apostoli de Dumnezeu purtători. Pentru aceasta scăpaţi-mă de beţia dulceţilor, rogu-mă, dăruind sufletului meu, râuri de umilinţă în ziua cea dumnezeească a postului; ca mântuindu-mă să aflu vieaţă.

Slavu, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Bogăţia cea nemăsurată a milostivirii tale şi tăria cea nebiruită a puterii tale, în minte luând, am alergat la acoperământul tău, de necaz fiind cuprins şi încurcat, strig dintru adâncul inimii mele cu lacrimi: Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi ceeace una eşti folositoare lumii.

După a treia Stihologhie, Sedealna, glasul al 6-lea

Podobia: Doamne stătut au de față...

Doamne, fii nouă lesne iertător, întru această dumnezească vreme şi ne învredniceşte a izvorî ţie pururea lacrimi din inimă, spre spălarea necurăţiilor sufleteşti, şi spre odrăslirea sfintelor porunci. Ca aşa postind, dupre vrednicie să plăcem ţie. Şi bine voeşte să vedem toţi prea cinstită pătimirea ta; pentru rugăciunile mântuitorilor lumii, apostolilor tăi, slavă ţie.

Slava, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Podobie: Ușa milostivirii...

Preacurată cinstită Fecioară, maică Născătoare de Dumnezeu, varsă izvorul milostivirii tale din destul spre noi, şi ne dărueşte iertare de greşeli; că tu eşti folositoarea noastră şi dumnezeesc acoperământ.

Psalmul 50.

Şi cântăm Canonul Mineiului şi aceste Tricântări, ale lui Iosif.

Cântarea 4-a, glasul al 8-lea. Irmos:

'Au doară în râuri te voi mânia...

Beţia desfătărilor celor stricătoare de suflet stingându-o, să ne săturăm de băutura umilinţii din post.

Posteşte suflete de neînfrânarea mâncării, desfătează-te întru privirea celor bune, ca să dobândeşti masa cea de sus.

Cărbuni ai focului celui fără materie fiind, ardeţi materia patimilor mele, dumnezeeşti apostoli ai Mânfuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace ai dat lui Hristos trup din trupul tău, omoară patimile trupului meu, Născătoare de viaţă, Preacurată Fecioară.

Altă Tricântare, a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: Auzit-a proorocul de venirea ta...

Cei doisprezece apostoli: Petre, Pavele, Iacove şi Ioan, Andree, Bartolomee, Filipe, Toma şi Matec şi Iacove, cu Simon şi cu Iuda, faceţi rugăciune către Hristos, să ne mântuească pre noi.

Mrejile învăţăturilor aruncându-le în marea vieţii, minunat aţi vânat o sută şi cinci zeci şi trei, adică pre neamuri tainic, ca pre nişte peşti, ca şi mai 'nainte; pre acestea aducându-le Domnului, sfinţilor apostoli.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl, şi pre Duhul slăvesc, ca din soare lumina şi raza; însă pre Fiul dupre naştere, că şi naştere este; iar pre Duhul dupre purcedere, că şi purcedere este; pre dumnezeeasca Treime cea împreună fără de început, căreea se închină toată făptura.

Şi acum, a Nascatoarei de Dumnezeu.

Fecioară să nască prunc şi

curăţia să-şi păzească, numai tu cinstită te-ai arătat, născând pre Dumnezeu şi omul, pre unul şi acelaş într'amândouă firile. Minunea ta, Fecioară Maică, minunează tot auzul şi cugetul.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Voi sunteţi lumina lumii, pre cum v'a zis Hristos, cu strălucirea cuvântului; ci rugaţi-vă apostoli, ca să trecem noi cu suflet voios măsura postului, şi să ne închinăm învierii lui.

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea „ta, Doamne, şi s'a temut; că „vreai să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi, şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut; slavă puterii tale „Doamne".

Cântarea 8-a, Irmos:
În vapaia pruncilor evreeşti...

Omorându-mă cu multe păcate, aduc sufletul meu mort în vieaţă. Pentru aceasta miluiţi-mă cu purtătoarele de vieaţă rugăciunile voastre, văzătorilor de Dumnezeu ucenici ai Mântuitorului.

Cuprins fiind de negura păcatului, de iadul desnădăjduirii m'am apropiat cu adevărat. Pentru aceasta luminaţi-mă cei ce sunteţi raze de taină ale soarelui slăvirii, văzătorilor de Dumnezeu.

Opreşte-te de patimi şi te mântueşte, ticăloase suflete. Că nu numai ferirea de bucate este post neprimit la cei ce cearcă dreptatea, de nu va fi şi îndreptare de greşeli.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Rug, arzând cu foc mai 'nainte te-a văzut Moisi pre tine, Fecioară Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta stinge cuptorul patimilor mele, şi din focul gheenei răpeşte-mă şi mă mântueşte.

Alt Irmos: Pre cel ce-l slăvesc...

Din tine, ca şi din Iacov cele douăsprezece seminţii, s'a arătat Hristoase în lume cei doisprezece apostoli. Prin cari s'a născut a doua oară tot credinciosul prin cuvânt, carele te laudă pre tine în veci.

Căruţele lui Faraon celui ce se înţelege cu taină înnecându-le, ca în marea roşie, aţi scos apostolilor pre poporul Domnului la pământul cunoştinţii de Dumnezeu, lăudându-l pre el în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc; trei feţe laud cu osebiri; altele, iar nu de altfel; de vreme ce Dumnezeirea este una, o Stăpânie în trei feţe, pentru că este Tatăl şi Fiul şi Duhul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Din luminatul tău pântece,

ca un mire din cămară ieşind Hristos, a strălucit lumină celor din întuneric; pentrucă răsărind soarele dreptăţii, a luminat lumea Preacurată.

Slava ţie Dumnezeul nostru...

Cei ce sunteţi făinuitori ai lui Hristos şi împreună şezători, cari vă rugaţi cu deadinsul totdeauna pentru noi, păcătoşii, rugaţi-vă şi acum să trecem tot postul întru curăţie.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce-l slăvesc oştile „cereşti şi de dânsul se cutre„mură heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi zidirea lău„daţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9. Irmos:

In muntele Sinai...

Apostoli, cei ce sunteţi râuri ale izvorului celui înţelegător şi cari vă îndestulaţi cu apa cea vie în inimă curată, uscaţi izvoarele păcatului meu cu rugăciunile voastre şi mă povăţuiţi la căile mântuirii.

Viforul păcatului înviforează ticălosul meu suflet. Tinde-mi dreapta ca şi lui Petru, Ocârmuitorule bune; ca să nu mă acopere adâncul desnădăjduirii, şi să nu mă fac mâncare chitului celui stricător de suflet, Hristoase mult milostive.

Ceata apostolilor te roagă pre tine, Iisuse împărate al tuturor şi adunarea îngerilor, pentru mulţimea îndurărilor tale dărueşte poporului tău scăpare de răutăţi, îndreptare vieţii şi împărtăşirea împărăţiei tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Fecioria şi naşterea s'au împreunat mai presus de fire, întru tine, sicriule al cinstitei sfinţeniî, Maică Fecioară curată. Pentru aceasta cu credinţă strigăm: Pre mine tot mă sfinţeşte, pre mine tot mă apără de toată lucrarea patimilor, celor ce mă necăjesc.

Alt Irmos:

Naşterea Zămislirii..

In lume ca cei fără de trupuri, şi în trup ca nişte îngeri, prin singur cuvântul, în inimă purtându-l, aţi tras pre păgâni la credinţa lui Hristos; pre cei înţelepţi şi ritori, ca pre nişte nebuni mustrându-i cu ştiinţa, prea fericiţi Apostoli.

Petre, piatra credinţii şi temelia, Pavele propoveduitorule şi învăţătorule al păgânilor, fii ai lui Zevedei, împreună cu ceilalţi opt, rugaţi-vă cu deadinsul lui Hristos, ca să trecem cu bună sănătate măsura postului.

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului, celui un născut, şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii, şi unule Duhule sfinte, numai al unuia

Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; O Treime unime sfântă! Mântuieşte-mă pre mine, cel ce grăesc de dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu..

Minunea naşterii tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânţă pre cel necuprins? Spune, cum ai rămas fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru ce este mai presus de fire, cu credinţă primindu-l, celui ce s'a născut te închină; căci câte le voeşte le şi poate.

Slavă tie Dumnezeul nostru..

Cu puterea Duhului la împăraţi şi la domni mergând, nici de cum temându-vă, nici de foc, nici de sabie aţi biruit toată înşelăciunea şi aţi mântuit pre oameni, voievozi ai Domnului fiind prea fericiţi apostoli.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii celei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înnoeşte firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă cre„dinţă te slăvim.

Luminânda glasului. de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira de doua ori, glasul al 8-lea.

Vreme de pocăinţă şi priciuitoare de viaţă veşnică este nouă nevoinţa postului, numai de vom tinde mâinile spre facere de bine; că nimica aşa nu mântueşte sufletul, ca darea la cei săraci; că milostenia unită cu postul, scapă pre om din moarte. Pre aceasta să o cuprindem, că acesteia nimica nu este asemenea. Că puternică este să mântuească sufletele noastre.

Martirica.

Cu zaua credinţii îmbrăcându-vă bine şi cu însemnarea crucii într'armându-vă, ostaşi viteji v'aţi arătat; tiranilor bărbăteşti aţi stat împotrivă şi înşelăciunea diavolului aţi surpat; şi biruitori făcându-vă, cununilor v'aţi învrednicit. Rugaţi-vă lui Hristos pentru noi, ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară sfântă, Născătoare de Dumnezeu, la acoperământul tău alergând, ştiu că voiu afla mântuire; că poţi Preacurată să-mi ajuţi.

Şi celelalte ale Utreniei şi Apolisul.

La ceas al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul 1-iu.

Pre noi cei căzuţi ridică-ne; pre cei ce ne-am depărtat, întoarce-ne la tine, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, cela ce împreună ţii marginile pământului.

Slavă. Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 33.

Căutat-am pre Domnul şi m'a auzit şi din toate necazurile mele m'a scăpat.

Stih:

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea.

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 6, vers 1.

Şi a fost în anul, în care a murit împăratul Ozia, văzut-am pre Domnul şezând pre scaun înalt şi prea înălţat, şi plină casa de slava lui. Şi serafimii stau împrejurul lui, şase aripi la unul şi şase aripi la altul şi cu două îşi acoperiau faţa, şi cu două îşi acoperiau picioarele, şi cu două zburau. Şi striga unul către altul şi zicea: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava lui. Şi s'a ridicat pragul cel de sus al uşei de glasul cu care striga şi casa s'a umplut de fum. Şi am zis: O, ticălosul de mine! Că m'am umilit, fiindcă sunt om; şi buze necurate având şi locuesc între popor, care are buze necurate, şi pre împăratul Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei. Şi s'a trimis la mine unul din serafimi, şi în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu clestele din altar. Şi l-a atins de gura mea şi a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, şi va şterge fărădelegile tale, şi păcatele tale va curăţi. Şi am auzit glasul Domnului zicând: Pre cine voiu trimite? Şi cine va merge la poporul acesta? Şi am zis: Iată eu sunt, trimite-mi. Şi a zis: Mergi şi zi poporului acestuia: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi uitându-vă veţi uita şi nu veţi vedea. Că s'a îngroşat inima poporului acestuia şi cu urechile sale greu au auzit şi ochii săi i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii şi cu urechile să audă, şi cu inima să înţeleagă şi să se întoarcă, şi să-i vindec pre ei. Şi am zis: Până când Doamne? Şi a zis: Până când se vor pustii cetăţile, ca să nu fie cine să locuiască într'însele şi casele ca să nu fie cu oameni, şi pământul va rămânea pustiu. Şi după aceasta va îndelunga Dumnezeu oamenii şi se vor înmulţi cei ce au rămas pre pământ.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 34.

Scoală-te, Doamne, şi ia aminte spre judecata mea.

Stih:

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate.

Joi a doua săptămână

SEARA

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6. Şi cântăm aceste trei podobnice ale Triodului, ale lui Iosif, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-al semn celor...

În coastă împus fiind şi pre lemn răstignindu-te vieaţă mi-ai izvorît mie, celui omorît prin răutatea şarpelui cu mâncarea din pom. Pentru aceasta te slăvesc pre tine, Hristoase şi mă rog îndurării tale, arată-mă închinător patimilor şi învierii tale, pre mine carele săvârşesc cu umilinţă curgerea postului.

Izgonit-ai din rai pre cel dintâi zidit, carele a culeş din pom durere. Dar pironindu-te ca un om pre lemn, Mântuitorule, iarăş înlăuntru l-ai sălăşluit. Pentru aceasta strig ţie, Doamne: Scoate-mă acum din dureri, curăţindu-mă cu postul, cu pocăinţă şi cu lacrimi, Iisuse prea bunule, Mântuitorul sufletelor noastre.

Alta Stihira a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Podobia: Doamne pe vremea lui Moisi...

Doamne, crucea ta cea făcătoare de viaţă o lăudăm. Că aceasta a înflorit vieaţă în lume moartea omorînd; care şi acum spre rugăciune o aducem ţie. Intăreşte-ne pre noi, cari postim întru aceste sfinte zile şi ne dărueşte tărie asupra patimilor şi semn de pace, pentru mulţimea milii tale, iubitorule de oameni.

Şi din Minei trei.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 35.

Doamne în cer este mila ta şi adevărul tău până la nori.

Stih:

Dreptatea ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile tale adânc mult.

Dela Facere cetire.

Cap. 5, vers 1.

Aceasta este cartea facerii oamenilor, în care zi a făcut Dumnezeu pre Adam; dupre chipul lui Dumnezeu l-a făcut pre el; bărbat şi femeie i-a făcut pre ei şi i-a binecuvântat. Şi l-a pus numele Adam, în ziua în care i-a făcut pre ei. Şi a trăit Adam douăsute treizeci de ani şi a născut fiu dupre chipul şi dupre asemănarea sa şi a pus numele lui Sit. Şi au fost zilele lui Adam care le-a trăit, după ce a născut pre Sit, ani şapte sute şi a născut fii şi fete. Şi au fost toate zilele lui Adam, care le-a trăit nouăsute treizeci de ani şi a murit. Şi a trăit Sit ani douăsutecinci şi a născut pre Enos; şi a trăit Sit, dupa ce a născut pre Enos, ani şaptesuteşapte şi a născut fii şi fete; şi a fost toate zilele lui Sit, ani nouăsute doisprezece şi a murit. Şi a trăit Enos ani o sută nouăzeci şi a născut pre Cainan. Şi a trăit Enos după ce a născut pre Cainan ani şapte sute-cinci-spre-zece şi a născut fii şi fete; şi a fost toate zilele lui Enos, ani nouă-sute-cinci şi a murit. Şi a trăit Cainan ani o sută şi şaptezeci şi a născut pre Maleleil. Şi a trăit Cainan, după ce a născut pre Maleleil, ani şapte suteputzeci şi a născut fii şi fete: şi a fost toate zilele lui Cainan ani nouăsutezece, şi a murit. Şi a trăit Maleleil ani o sută şasezeci şi cinci, şi a născut pre Iared. Şi a trăit Maleleil, după ce a născut pre Iared, ani şapte sutetreizeci. şi a născut fii şi fete; şi au fost toate zilele lui Maleleil ani opt sute nouăzeci şi cinci şi a murit. Şi a trăit Iared ani o sută şasezeci şi doi şi a născut pre Enoh. Şi a trăit Iared după ce a născut pre Enoh, ani optsute şi a născut fii şi fete; şi au fost toate zilele lui Iared ani nouă sute şasezeci şi doi şi a murit. Şi a trăit Enoh ani o sută şasezeci şi cinci şi a născut pre Matusal şi bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu. Şi a trăit Enoh dupa ce a născut pre Matusal ani douăsute, şi a născut fii şi fete; şi au fost toate zilele lui Enoh ani trei sute şasezeci şi cinci. Şi bine a placut Enoh lui Dumnezeu şi nu s'a aflat, pentrucă l-a mutat pre dânsul Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 36.

Aşteaptă pre Domnul şi păzeşte calea lui.

Stih:

Nu zăvni celor ce viclenesc, nici pizmui celor ce fac fărădelege.

Dela Pilde cetire.

Cap. 6, Vers 3.

Fiule cele ce-ţi poruncesc eu şi te vei mântui, că vei merge în mâlnile celor răi pentru prietenul tău, nu slăbi, ci lasă să se mânie prietenul tău, pre carele l-ai foat în chezăşie. Să nu dai somn ochilor tăi, nici să dormitezi cu genele tale. Ca să te mântuieşti ca o căprioară din cursă, şi ca o pasăre din laţ. Mergi la furnică, o leneşule! Şi urmează văzând căile ei, şi fii mai înţelept decât dânsa. Că aceea nefiind lucrătoare de pământ, nici având pre cineva să o îndemne, nici subt stăpân fiind, îşi găteşte vara hrană, şi multă strânsoare face în vremea secerişului. Sau mergi la albină, şi vei cunoaşte cât este de lucrătoare şi cât de cinstit lucru face, ale cărora ostenele împăraţii şi proştii le întrebuinţează spre sănătate, şi de toţi este iubită şi mărită, măcar de este şi slabă de putere, ci pentru înţelepciune cinstindu-o, o au udus înainte. Până când o leneşule zaci? Şi când te vei scula din somn? Puţin să dormi şi puţin sa şezi şi puţin să dormitezi şi puţin să-ţi îmbrăţişezi pieptul cu mâinile. Că apoi îţi va veni ţie ca un călător rău sărăcia, şi lipsa ca un bun alergător. Iar de nu vei fi leneş, veni-va ca un izvor secerişul tău, şi sărăcia ca un călător rău va fugi dela tine. Omul cel fără de minte şi fărădelege umblă în căi rele, şi aceia face semn cu ochiul, şi bate cu piciorul, şi învaţă ameninţând cu degetul. Şi cu fulma îndărătnică meşteşugeşte rele; în toată vremea unul ca acela turburări face cetăţii. Pentru aceea fără de veste va veni la pierire, la tăiere şi la sfărâ-

mare nevindecată. Ca se bucură de toate cele ce urăşte Dumnezeu şi se va sfărâma pentru necurăţia sufletului. Ochiul semeţului, limba nedreaptă, mâinile cele cu varsă sânge nevinovat, şi inima ceeace meşteşugeşte gânduri rele, şi picioarele cele grabnice a face rău, se vor pierde. Atâţa mincinoă mărturia nedreaptă şi scorneşte judecăţi între fraţi. Fiule! Păzeşte legile tatălui tău, şi nu lepăda învăţăturile maicii tale.

LA STIHOAVNĂ,

Stihira zilei, glasul al 6-lea.

Nepostindu-se de pomul cunoştinţii, dupre porunca făcătorului, cei întâi zidiţi şi-au agonisit moartea cea pentru neascultare, şi s'au înstreinat de pomul vieţii şi de raiul desfătării. Pentru aceasta să postim credincioşilor de mâncările cele ce strică, şi de patimile cele pierzătoare, ca să culegem viaţă din dumnezeeasca cruce. Şi împreună cu tâlharul cel cu minte să ne întoarcem la patria cea dintâi, luând dela Hristos Dumnezeu mare milă. De două ori.

Mărtirica.

Toate cele pământeşti defăimându-le şi spre muncî bărbăteşte îndrăznind, nu v-aţi lipsit de fericitele nădejdi; ci împărăţiei cereşti v-aţi făcut moşteni, prea lăudaţilor mucenici; având îndrăsneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, cereţi pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: Bucură-te cămară...

Mieluşeaua văzând pre Mielul său oare când, grăbindu-se spre junghiere, cu osârdie i-a urmat, acestea strigând către dânsul: Unde mergi acum Fiul meu, prea dulce Hristoase? Pentru ce alergi aşa voios în această grabnică călătorie, îndelung răbdătorule? Iisuse prea dorite, tu cela ce eşti fără de păcat, mult milostive Doamne! Dă-mi cuvânt mie, roabei tale, Fiul meu prea iubite; nu mă trece cu vederea, tăcând, pre mine care te-am născut prea slăvit, pre tine Dumnezeule dătătorule de viaţă, cela ce dărueşti lumii mare milă.

Şi celelalte ale Vecerniei, după obicei.

Vineri a doua săptămână

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, Sedalnele crucii din Octoih, cu a Născătoarei tot de acolo. După a doua Stihologie, cântăm aceste Sedalne, glasul al 4-lea.

Podobia: Degrab ne întâmpina..

Cu postul înălţându-ne din patimile cele râvnitoare de cele de jos, să înălţăm pre Domnul, cel ce s'a înălţat pre cruce şi lumea a înălţat; să bem în simţire băutura umilinţii; să luăm în minte ziua şi ceasul în carele avem să stăm de faţă, înaintea veşnicului judecător.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Maica ta, ceea ce nu ştie de mire, dacă te-a văzut înnălţat

pre cruce tânguindu-se cu amar, acestea a zis: Ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu? Cum te-a răstignit poporul cel fărădelege pre cruce, pre tine viaţa tuturor, lumina mea cea prea dulce?

După a treia Stihologie, Sedealna lui Teodor, glasul al 5-lea.

Podobie: Straluceşte astăzi...

Străluceşte Doamne darul crucii tale, fulgerând în toată lumea; pierde tăria dracilor şi uşurează acum călătoria postului; prin acesta întărindu-ne, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, tot acestu.

Şi acum, o Crucii-Născătoarei de Dumnezeu glasul acelaş.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Dacă te-a văzut înnălţat pre lemn maica ta, ceeace te-a născut fără dureri, s'a tânguit cu plângere, şi a strigat: Vai mie! prea dulce Fiule, mă rănesc acum la suflet, văzându-te pre cruce pironit, ca un rău în mijlocul a doi făcători de rele.

Şi cântăm Canonul din Mineiu şi aceste Tricântări, dupre rânduiata lor. A lui Iosif.

Cetindu-se Cântarea 5-a din Psaltire.

Cântarea a 5-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedea...

De bună voie Stăpâne te-ai înălţat pre cruce, şi ai surpat pre vrăjmaşul. Pentru aceasta pre mine cel surpat de voia mea în prăpăstiile desfătărilor, cu milostivirea ta ridică-mă.

Pre mine cel întunecat la suflet cu patimile cele necuvioase, luminează-mă Iisuse, cela ce ai întunecat soarele, răstignindu-te pre cruce, şi ai luminat toate plinirile lumii.

Invredniceşte-mă, Hristoase, a trece noianul postului cu linişte, alinând valurile gândului meu, şi la limanul învierii mă îndreptează.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre cea Curată, cu minte curată să o cinstim, pre frumuseţea lui Iacov, cu fapte dumnezeeşti împodobindu-ne cu bună credinţă să o lăudăm, ca pre Maica Dumnezeului nostru.

Alta TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 5-lea. Irmos:

Pre cei ce se închină ţie...

Tu răstignindu-te, m'ai scos din stricăciune şi cu suliţa împungându-te, m'ai făcut nemuritor. Laud mila ta cea nespusă, că ai venit Hristoase să mă mântueşti.

Pre cruce întinzându-ţi palmele, ai ucis pre Amalic cel netrupesc, mântuind pre poporul tău, Doamne. Pentru aceasta lăudăm stăpânirea ta.

Slavă. a Treimii.

Odumnezeire în trei feţe, o stăpânire mai pre sus cu fiinţa să o lăudăm, pre Tatăl cel fără început şi pre Fiul şi pre Duhul Sfânt.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre cela ce nu putea să-l încapă cerurile zămislindu-l tu în pântece, l-ai născut. O înfricoşată şi nespusă minune! Pentru aceasta toţi te lăudăm pre tine, Preacurată.

Slava pe Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cela ce pentru mine ai răbdat răstignire, bând oţet şi zicând: Săvârşitu-s'a! Săvârşeşte-mi măsura postului, învredniceşte-mă a vedea învierea ta.

Irmos:

Pre cei ce se închină ţie de „noapte, Hristoase miluieşte-i, „şi le dărueşte pace; pentru că „poruncile tale s'au făcut lumină „şi tămăduire robilor tăi, iubi„torule de oameni".

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Răstignindu-te pre cruce pentru milostivire, ai deschis tâlharului raiul; şi eu acum fiind jefuit prin răutate drăcească, şi luând rană în suflet, vindecă-mă preste tot, deschizându-mi mie uşile pocăinţii, cu iubirea ta de oameni.

Cu postul luminându-ne trupul, să ne hrănim sufletul cu fapte bune; să ospătăm pre săraci, cumpărând bogăţie nedeşartă în ceruri; şi să strigăm: Lăudaţi făpturile pre Domnul, şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Pentru patima ta s'a clătit făptura, văzându-te pre cruce pironit, prea bune Mântuitorule. Pentru aceasta mă rog ţie îndurate, întăreşte mintea mea cea clătită pururea de bântuelele şarpelui, pe piatra cea neclătită a voiei tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Uşa lui Dumnezeu cea încuiată, prin care singur Domnul a trecut, îndreptează-mă spre cărările cele dumnezeeşti, şi-mi deschide uşile mântuirii, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită; că la tine năzuesc Fecioară, care eşti singură folositoare neamului omenesc.

Alt Irmos:

Pre făcătorul făpturii...

Lăudând lemnul cel prea sfânt, pre carele tu Hristoase al meu te-ai răstignit, te binecuvintez întru toţi vecii.

Răstignindu-te Hristoase cei fărădelege în Golgota, te-au omorît; dar viezi şi ne mântueşti pre noi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl.

Cu cuviinţă luminată se desparte Treimea şi rămâne nedespărţită ca un Dumnezeu. Pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă rugăciune pentru cei ce te laudă pre tine, Preacurată, să se mântuească de toate supărările şi primejdiile.

Slavă ție Dumnezeul nostru, slavă ție.

Intărîndu-mă pre mine cu puterea crucii tale, Doamne, învrednicește-mă să sfârșesc cu veselie călătoria postului.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre făcătorul a toată făptura, „de carele se spăimântează în„gerii, cântați-l popoare și-l „prea înălțați întru toți vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netaiată...

Piatră netăiată te-a văzut mai 'nainte proorocul din muntele Fecioarei, Mântuitorule, pre tine care ai sfărâmat pietrile cu răstignirea ta. Pentru aceasta liberează-mă pre mine cel îngreuiat cu piatra nesimțirii, ca un prea îndurat.

Postește-te de răutate, suflete al meu, desfătându-te întru dumnezeeasca dragoste; deschide ușa tuturor felurilor de bunătăți, încuind intrarea vicleniei, prin înfrânare și prin rugăciune.

Mântuește-mă pre mine cel osândit, Stăpâne Mântuitorul meu, cela ce ai osândit vrajba cu crucea ta, și să nu mă arăți vinovat gheenei, pre mine cel întinat cu patimile și întunecat cu păcatele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Să nu te înduri de mine, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea. Risipește negura răutăților mele, pentru rugăciunile celei ce te-a născut, și moștenitor mă fă împărăției tale celei cerești.

Alt Irmos:
Isaia dănțuește...

Răstignindu-te, mi-ai deschis îndată raiul, întru carele luând viață mă bucur, scăpând de moartea cea vecinică a neascultării. Pentru aceasta, iubitorule de oameni, ca pre Dumnezeul meu te slăvesc.

Organul blestemului s'a arătat pecete binecuvântării, crucea ta, Doamne, cea făcătoare de viață; prc care văzându-te înviem cei ce am fost mai 'naînte morți, și lăudându-te, ca pre un Stăpân te slăvim.

Slavă, a Treimii.

Intru o ființă te laud Treime fără de început, prea cinstită, de viață începătoare, nedespărțită unime, Părinte cela ce ești nenăscut, Cuvinte și Fiule cel ce te-ai născut, și Duhule Sfinte; mântuește-ne pre noi cei ce te lăudăm pre tine.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Mai pre sus de minte este naștcrea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea a fost fără de bărbat și naștcrea întru feciorie; că Dumnezeu este cel ce s'a născut; pre carele slăvindu-l, pre tine Fecioară te fericim.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cruce cinstită, tăria mea şi scăparea, fii mie luminare acum întru acest post, veselindu-mă şi curăţindu-mă, şi păzindu-mă de ispite; ca lăudându-te pre tine, să slăvesc pre stăpânul Hristos.

Irmosul:

Isaie dănţueşte! Fecioara a „avut în pântece şi a născut „fiu pre Emanuil, pre Dumne„zeu şi omul. Răsărit este nu„mele lui, pre carele slăvindu-l „pre Fecioara o fericim.

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiria de două ori, glasul al 8-lea.

Postul cel omorîtor de patimi fiind de faţă, vesteşte vindecare celor vătămaţi de păcate; pre carele să-l cinstim ca pre un ajutor de Dumnezeu dăruit, luând lespezile cele scrise de Dumnezeu prin Moisi. Să nu cinstim mai mult neînfrânarea care l-a sfărâmat, ca să nu ne facem părtaşi celor ce le-au căzut oasele în pustie. Să nu ne mâhnim ca Iudeii, ci în Biserică să ne luminăm; să nu ne făţărnicim ca fariseii, ci să ne împodobim dupre cuvântul Evangheliei, lăudându-ne cu crucea lui Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Martirica.

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi? Că întru voi s'a odihnit Hristos. Serafimi? Că neîncetat l-aţi preaslăvit pre el. Sau îngeri? Că de trup v-aţi lepădat. Sau puteri? Că întru minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre, şi mai mari darurile! Rugaţi-vă, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a crucii Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaş.

Ce lucru minunat şi neauzit este acesta? Fecioara către Domnul a strigat ca o Maică: Durerile care n'am avut când te-am născut, Fiule, iute s'au atins de inima mea. Nu sufer a te vedea pre cruce pironit, lumina ochilor mei! Grăbeşte dar de te scoală, ca să slăvesc împreună cu lumea înfricoşată rânduiala ta.

Şi celalaltă rânduială a Utreniei.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul 1-iu.

În noapte şi în zi cădem înaintea ta, Doamne, să dai iertare de păcate sufletelor noastre; ca în pace să ne închinăm ţie şi să te lăudăm, iubitorule de oameni.

Slavă. Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 37.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă certi.

Stih:

Că săgeţile tale s'au înfipt în mine.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 7. Vers 1.

Fost-a în zilele lui Ahaz, feciorul lui Ioatan, feciorul lui Ozie Împăratul Iudeilor, sculatu-s'au Rasin Împăratul Aramului şi Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil, asupra Ierusalimului, ca să-l bată şi n'au putut să-l biruiască. Şi s'a făcut veste în casa lui David zicând: Sfătuitu-s'au Aram cu Efrem; şi s'a spăimântat sufletul lui şi sufletul poporului lui în ce chip se clăteşte în pădure copacul de vânt. Şi a zis Domnul către Isaia: Ieşi întru întâmpinarea lui Ahaz, tu şi feciorul tău, Iasub cel rămas, la tăntâna drumului celui de sus din ţarina năltătorului şi să-i zici lui: Păzeşte-te să taci şi nu te teme, nici să slăbească sufletul tău, pentru aceşti doi tăciuni de lemne ce fumegă; căci, când va fi întărtarea mâniei mele tot eu voiu tămădui; şi feciorul lui Aram şi feciorul lui Romelie pentru că au sfătuit sfat rău cu Efrem împotriva ta, zicând: Să ne suim asupra Iudei şi să-i facem rău şi vorbind cu dânşii, să-i întoarcem pre ei la noi şi vom pune împărat între'înşa pre feciorul lui Saveil. Aşa zice Domnul Savaot: Nu va rămânea sfatul acesta, nici va fi. Ci capul lui Aram, Damascul şi capul Damascului Rasin; şi încă şasezeci şi cinci de ani, lipsi-va împărăţia lui Efrem din popor. Şi capul lui Efrem Somoron şi capul lui Somoron feciorul lui Romelie. Şi de nu veţi crede, nu veţi înţelege. Şi a adaos Domnul a grăi către Ahaz, zicând: Cere ţie semn dela Domnul Dumnezeu tău, întru adâncuri şi întru înălţime. Şi a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiti pre Domnul. Şi a zis Isaia: Ascultaţi dar casa lui David: Au doar puţin vă este voiă a da împotrivire oamenilor, pentrucă Domnului daţi împotrivire? Pentru aceea sta singur Domnul va da voiă semn.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 38.

Ascultă Doamne ruga mea şi rugăciunea mea.

Stih.

Zis-am, păzi-voiu căile mele, ca să nu greşesc cu cu limba mea.

VINERI SEARA

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 10 şi cântăm Stihiria, de două ori şi patru Mărtirice ale glasului, şi din Mineiu patru. Slavă a morţilor. Şi acum, a Născătoarei glasului.

Dogmatica.

Stihiria, glasul al 4-lea, singur glasul.

Acum este vreme bine primită, acum este ziua mântuirii; cu mulţimea milei tale cercetează sufletul meu, şi sarcina fărădelegilor mele uşurează-o, unule iubitorule de oameni.

De două ori.

Apoi Mărtiricile din Octoih şi dela Mineiu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 39.

Mila ta şi adevărul tău pururea să mă sprijinească.

Stih:

Aşteptând, am aşteptat pre Domnul...

Dela Facere cetire.

Cap. 5. Vers 31.

Când a fost Noe de cincisute de ani, a născut trei feciori, pre Sim, pre Ham şi pre Iafet. Şi a fost când au început oamenii a se înmulţi pe pământ, şi li s'au născut lor fete. Văzând fiii lui Dumnezeu pre fetele oamenilor că erau frumoase, şi-au luat femei din toate care au ales. Şi a zis Domnul Dumnezeu: Nu va petrece Duhul meu în oamenii aceştia, pentru că trupuri sunt, şi vor fi zilele lor o sută şi douăzeci de ani. Şi erau uriaşi pe pământ în zilele acelea. Şi după aceea când intrau fii lui Dumnezeu la fetele oamenilor şi năşteau ele, aceia erau uriaşi oameni vestiţi din veac. Iar văzând Domnul Dumnezeu că se înmulţise răutăţile oamenilor pre pământ şi cum că fiecarele gândea cu deadinsul numai rele în inima sa în toate zilele, i-a părut rău că făcuse pre om şi s'a căit. Şi a zis Dumnezeu: Perde-voi pre omul pre carele am făcut de pe faţa pământului, dela om până la dobitoc şi dela vietăţi până la păsările cerului; că-mi pare rău că l-am făcut. Iar Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 40.

Eu am zis, Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu că am greşit ţie.

Stih:

Fericit este cela ce se uită spre sărmanul şi mişelul; în ziua cea rea îl va mântui Domnul.

De la Pilde cetire.

Cap. 6. Vers 20.

Fiule, păzește legea tătâne-tău și nu lepăda învățăturile maicii tale. Lipește le de inima ta pururea și le infașoară în jurul grumazului tău. Și ori când umbli, le poartă și cu tine să fie, ca să te păzească când vei dormi și când te vei scula să vorbească cu tine. Pentru că porunca este sfeșnic și lege și lumina; și învățătura și cercetarea este calea vieții, spre a te feri de femeia cu bărbat și de pâra limbii streine. Fiule! Să nu te biruiască polta frumuseții celei streine, nici să te vâneze cu ochii sai, nici să te înșele genele ei. Că prețul femeii rele este cât și al unei pâini; și femeia vânează sufletele bărbaților celor de cinste. Au doară va ascunde cineva foc în sân și să nu-și ardă hainele sale? Sau de va călca cineva pe carbuni de foc, au doară nu-și va arde picioarele? Așa cela ce intră la femeia cu bărbat, nu va fi fără de muncă pentru răutăți. Asemenea și tot cela ce se atinge de dânsa, nu va fi fără vină. Nu este minune de prind pe cineva furând; că fură ca să-și satore sufletul sau cel flămând și de se va prinde va plăti de șapte ori și toate agoniselile sale dându-le, va scăpa, fără desfrânatul pentru lipsa minții, perire sufletului își câștigă; dureri și ocară pătimește și batjocura lui în veac nu se va șterge. Că umplându-se de otrava mâniei bărbatului ei, nu se va milostivi în ziua judecății. Nu va lăsa vrajba nici pentru o plată, nici se va îmblânzi pentru multe daruri. Fiule, păzește cuvintele mele și ascunde la tine poruncile mele. Fiule, cinstește pre Domnul și te vei întări și afară de dânsul nu te teme de altul.

Și cealaltă rânduială a Leturghiei celei mai înainte sfințite, iar unde nu se face Leturghie, sfârșim Ceasurile așa: După Slăbește, așa, iartă zicem: Tatăl nostru, Condacul zilei, al hramului și al sfântului, de va avea. Slavă: Cu sfinții odihnește, Hristoase. Și acum: Ceea ce ești folositoare; Doamne miluește de 40 ori. Slavă, Și acum: Ceea ce ești mai cinstită și metaniile obișnuite. Apoi începem Vecernia, Veniți să ne închinăm, de trei ori, Binecuvintează suflete al meu pre Domnul; Ectenia cea mare, Catisma 18. La Doamne strigat-am, punem șase stihiri și cântăm pe glasul Octoihului ce va fi de rând, trei Martirice și din Minei trei. Slavă a morților. Și acum, dogmatica glasului ce va fi de rând. Prochimenul zilei și Parimiile.

LA STIHOAVNĂ

Stihiria zilei, care este pusă întâi și cu Stihurile.

Către tine am ridicat ochii mei...

Și aceiași Stihiră: apoi Stih:

Miluește ne pre noi, Doamne...

Și Martirica, după glasul Stihirei, Slavă Și acum a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Acum slobozește pre robul tău...

Sfinte Dumnezeule...

Troparele, glasul al 2-lea.

Apostoli, Profeți și Mucenici...

Slavă:

Pomenește Doamne ca un bun...

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maica sfântă a luminii...

Apoi preotul.

Miluește-ne pre noi, Dumnezeule...

Și trei metanii și rugăciunea:

Prea sfântă Treime...

Apoi

Fie numele Domnului binecuvântat.

De trei ori. Psalmul 33.

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Și Psalmul 144.

Înălța-te-voiu Dumnezeul meu...

Și îndată.

Cade-se să te fericim...

Și Apolisul

Așa facem în toate Vinerile sfântului post, când nu se face Liturghia cea mai 'nainte sfințită.

La După-cinare, după Sfinte Dumnezeule cel dintâi, Troparul: Apostolilor, Mucenicilor și Profeților. Slavă... Pomenește Doamne. Și acum: Maică sfântă. După al doilea Sfinte Dumnezeule, Miluește ne pre noi, Doamne. După Cade-se să te fericim, și după, Sfinte Dumnezeule, și Tatăl nostru, Condacul: Cu sfinții odihnește; și celelalte ale După-cinării. Și Apolisul cel mic.

De se vor întâmpla sfinții 40 de mucenici în Sâmbăta a doua sau a treia, sau a patra, să se caute tipic la sfârșitul cărți la litera P.

Sâmbătă a doua săptămână

LA UTRENIE

Aliluia. Pe glasul al 2-lea.

Stih:

Fericiţi pre cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Stih 2.

Şi pomenirea lor în neam şi în neam.

Stih 3.

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Troparele, glasul al 2-lea.

Apostolilor, mucenicilor şi proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi dreptilor, cari bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre acela ca pre un bun rugaţi-l pentru noi, ca să mântuească, rugămu-vă, sufletele noastre.

De două ori. Slavă, a morţilor.

Pomeneşte Doamne ca un bun sufletele robilor tăi, şi câte în viaţă au greşit iartă-le. Că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu, cel ce poţi şi celor răposaţi a le da odihnă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică sfântă a luminii celei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Şi ectim Catisma a 6-a.

Zis-a Domnul, Domnului meu...

Apoi cântăm Sedealnele mucenicesti din Octoih, Slavă a morţilor. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Şi ectim la Exaimeron. Apoi Fericiţi cei fără prihană, în două stări. Şi pomeneşte Preotul pre cei morţi dupre cum este obiceiul; iar la sfârşitul Catismei cântăm:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii...

Şi celelalte.

După Slavă, Şi acum, Ectenia pentru cei morţi.

Şi rugăciunea:

Dumnezeul Duhurilor şi a tot...

Şi îndată Sedealna, glasul al 5-lea.

O dihneşte Mântuitorul nostru cu drepţii pre robii tăi, şi-i sălăşlueşte pre dânşii în curţile tale, precum este scris; trecând ca un bun greşelile lor cele de voie şi cele fără de voie, şi toate cele întru neştiinţă, şi întru ştiinţă, iubitorule de oameni.

Slavă, sfârşitul. Şi acum:

Cela ce ai răsărit din Fecioară lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, mileşte-ne pre noi.

Psalmul 50.

Şi cântăm Canonul Mineiului cu Irmosul pe 6, al Hramului Sfântului pe 4. Şi se zice Irmosul şi un Tropar fără Stih şi începem Stihurile dela: Atunci s'au grăbit Voievozii Edomului...

Ştiut să fie.

Că nu cântăm Stihirile dintru început până la a 6-a Cântare în toate Sâmbetele sfântului post, până la Acatist.

Iar de este hramul lui Hristos, sau al Născătoarei de Dumnezeu, cântăm Canonul Hramului cu Irmosul pe 6, şi al Mineiului pe 4. Iar de la Cânturea 6-a, se începe Patru-Cântarea Triodului. Atunci se lasă Canonul hramului, şi apucă mai 'nainte Canonul sfântului din Mineiu, cu Irmosul pe 6, şi Patru-Cântareu şi se cântă şi Stihurile.

PATRU-CÂNTAREA lui Iosif, al cărui Acrostihul la Greci este aceasta:

Cântarea aceasta a lui Iosif...

Cântarea a 6-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Rugăciune vărs către Domnul...

Sfinţii pentru prea multe munci s'au învrednicit asurpa multe milioane de vrăjmaşi, Mântuitorule; şi aşa au dobândit multe bunătăţi ale tale. Deci pentru rugăciunile lor ca un bun, şterge greşelile mele cele multe.

Să lăudăm pre mucenicii lui Hristos, şi să strigăm către dânşii cu un gând: Următorilor patimilor celor stăpâneşti, tămăduiţi patimile sufletelor noastre, şi ne întăriţi pre noi, să postim de obiceiul cel rău.

Schimbat-ai durerea morţii spre somn, adormind tu în mormânt, şi ai dăruit morţilor vieaţă. Deci învredniceşte Mântuitorule în starea celor aleşi pre cei ce s'au mutat; pentru rugăciunile sfinţilor mucenici.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Întăreşte-mă Fecioară să postesc şi să mă depărtez de tot păcatul, ceeace ai născut negrăit întrupat pre Cuvântul cel puternic şi fără de păcat. Şi-mi dă lacrimi curăţitoare de păcate, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Altă Patru-cântare, a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Irmos: Adâncul patimilor...

Pomenirea mucenicilor săvârşind dumnezeeşte, veniţi iubitorilor de mucenici, să ne bucurăm, şi cu cântări încununându-i, să binecuvântăm pre dătătorul de biruinţă Hristos.

Luând întâi ispită prin bătăi, iar după aceea cu pietre fiind ucişi, ferăstruindu-vă, fiarelor v'aţi dat spre mâncare. Junghiatu-v'aţi ca nişte miei ai lui Hristos, dar trăiţi pururea purtătorilor de chinuri.

Slavă, a Treimii.

Pre cele trei întru o fiinţă împreunând şi pre unul în trei feţe împărţind, care este dumnezeirea, fug de prăpăstiile cele de o măsură ale lui Savelie şi ale lui Arie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară te-ai arătat şi după naştere petreci Curată; că amândouă ai, şi ai născut şi ai rămas Fecioară; minunată vedere este şi ceeace se grăeşte şi ceeace se gândeşte întru tine maică Fecioară.

Stih: Minunat este Dumnezeu intru sfinţii Săi Dumnezeul lui Israil.

Mărturica.

Sângele răbdării voastre se roagă Domnului neîncetat pentru noi, mucenicilor; pentru aceasta şi acum rugaţi-vă ca să postim de patimile cele fără de cinste.

Al morţilor.

Stih: sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cela ce vei să judeci toată

lumea înaintea a multe milioane de îngeri, atunci învredniceşte pre cei ce au adormit întru credinţă, să stea fără de osândă înaintea ta, prea îndurate.

Irmosul:

Adâncul patimilor şi viscolul „vânturilor celor protivnice „s'au sculat asupra mea; ci în„tâmpinându-mă tu, Mântuito„rule, mântueşte-mă şi mă „scoate din stricăciune, precum „ai mântuit din fiară pre proo„rocul".

Condac, glasul al 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte Hristoase sufletele adormiţilor robilor tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin; ci vieaţă fără de sfârşit.

ICOS

Tu însuţi eşti fără de moarte, cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar pământenii din pământ suntem zidiţi şi întru acelaş pământ vom merge, precum ai poruncit cela ce m'ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguirea cea de asupra gropii, cântare: Aliluia. De trei ori.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Cu ploile sângiuirilor voastre, prea slăviţilor, aţi stins văpaia înşelăciunii. Deci mântuiţi-ne pre noi de focul ce va să fie, cu rugăciunile cele către Hristos, mucenici ai Domnului.

Gurile leilor astupând şi arderea muncilor răbdând, mucenici, aţi moştenit desfătarea cea mai bună. Care rugaţi-vă să o dobândim şi noi în veci.

Cu toată lumina duhului fiind luminaţi vitejilor mucenici, cereţi odihnă şi intrare în rai şi împărtăşirea vieţii credincioşilor, celor ce s'au mutat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cântare aduc ţie, Fecioară, nu mă trece pre mine cel cuprins de răutăţi; ci-mi dă Preacurată îndreptare desăvârşit, prin post şi prin toată petrecerea cea cu fapte bune.

Alt Irmos:

Cela ce ai rourat văpaia...

Focul şi sabia şi fiarele, ca nişte desfătări socotindu-le, purtători de chinuri, aţi făcut de s'au mirat ucigaşii voştri; lăudând voi pre Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu amăruntul tăindu-vă mădularele şi arzându-vă, v'aţi adus lui Hristos jertfă bine mirositoare mucenici ai Domnului. Deci rugaţi-vă lui, pentru noi pururea.

Slavă a Treimii.

Pre un Dumnezeu în Treime slăvesc, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul, unime neameste-

cată, Treime cinstită, începere prea fără început şi de o fiinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primind rugăciunile robilor tăi, le du la Dumnezeul tuturor, ca să ne mântuească pre noi de toată supărarea.

Stih: Sfinţilor cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Adunările mucenicilor din cer, viind de faţă la cei ce vă laudă pre voi, binecuvântaţi-i şi-i sfinţiţi, ca să săvârşească cu dragoste vremea postului.

Stih: Perleiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Ertând greşelile cele de voie şi cele fără de voie, ale celor ce s'au mutat cu credinţă la tine, cela ce ştii faptele oamenilor, odihneşte-i ca un Dumnezeu.

Irmosul:

Cela ce ai rourat văpaia cup„torului şi pre tineri nearşi i-ai „păzit, bine eşti cuvântat în „veci, Doamne Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Cântarea 8-a, Irmos:

Biruitori asupra tiranului...

Tot felul de munci cu slăbiciunea trupului răbdând, vindecători bolnavilor, v'aţi arătat purtătorilor de chinuri. Pentru aceasta strig: Tămăduiţi sufletul meu cel bolnav, prin pocăinţă în vremea postului.

Vai mie, cum au trecut toate zilele mele în lenevire! Şi iată că soseşte sfârşitul să mă ia, nesăvârşit fiind prin fapte bune. Ci voi mucenicilor, cei ce bine aţi săvârşit călătoria, rugaţi-vă, ca să mi se dea sfârşit bun.

Cu picăturile sângiuirilor voastre, aţi stins arderea dumnezeirii, dumnezeeşti mucenici; şi celor ce au ieşit din viaţa aceasta, le cereţi cu adevărat iertare de cele ce au lucrat, şi dumnezeească odihnă în veci.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iezechiil te-a văzut mai 'naintc pre tine, Preacurată, uşă neumblată, care deschizi uşile pocăinţii tuturor celor desnădăjduiţi. Pentru aceasta mă rog ţie: Deschide-mi şi mie cărările care duc la odihnele cele de acolo.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Munci cu multe chinuri în multe feluri răbdând, unii fiind arşi, alţii ferăstruiţi, iar alţii tăiaţi, v'aţi veselit vitejilor, cântând lui Hristos: Lăudaţi-l, bine-l cuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sângiurile voastre, sfinţiţi marginile lumii, cu picături mici râuri de tămăduiri tuturor izvorând, prea lăudaţi mucenici. Pentru aceasta strigaţi pururea:

Lăudaţi, bine-cuvântaţi, şi-l prea înălţaţi, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Unime în trei feţe, Părinte, şi Fiule, şi Duhule cel viu, o dumnezeire, o împărăţie, pre tine lumina cea ncapusă te laudă oştile îngereşti şi noi acşti de pe pământ te lăudăm, bine-te-cuvântăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iată toate neamurile te fericim pre tine, Preacurată, văzând slăvirile tale; că tu ai născut mai pre sus de fire pre făcătorul tuturor, pre cel ce este Dumnezeu şi om. Pentru aceasta bine-te-cuvântăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Ceată a mucenicilor, cerceţi ca să ne mântuiască pre noi, făcând şi acum rugăciuni către Mântuitorul, ca să slujim lui curat prin înfrânare, strigând: Lăudaţi, binecuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui, şi sămânţa lor va moşteni pământul.

Pre cei ce au adormit cu bună credinţă întru nădejdea învierii, învredniceşte-i Doamne a se scula spre vieaţa vecinică, ca să te laude curat şi să te slăvească cu cântări: Lăudaţi, binecuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu, cel ce s'a „născut mai 'nainte de veci din „Tatăl, cel fără de început, şi „mai pre urmă s'a îmbrăcat cu „trup din Născătoarea de Dum„nezeu; ca pre un om desăvâr„şit, şi Dumnezeu adevărat, „lăudaţi-l, bine-l cuvântaţi, şi-l „prea înnălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9-a, Irmos:

Trecut-ai preste legile firii...

Arătatu-v'aţi ca nişte cărbuni dumnezeeşti, arzând pădurea cea întunecoasă a nedumnezeirii, şi cetele dracilor cu sabia tăindu-le, vitejilor mucenici cei ce sunteţi luminători inimilor noastre.

Intunerecul muncilor l-aţi trecut, şi la lumina cea înţelegătoare v'aţi mutat, vitejilor mucenici; pentru aceasta luminaţi sufletul meu cel întunecat cu păcatele.

Răbdat-au dureri prea lăudaţii mucenici, aducând lui Dumnezeu durerile trupului lor; şi acum cer credincioşilor, celor ce s'au mutat, odihna cea fără de durere şi desfătarea raiului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Arată-te, Preacurată Dumnezecască Stăpână, ajutătoare netrebnicilor robilor tăi, în vremea postirii, ducând rugăciunile noastre Dumnului, celui ce împărăţeşte veacurile.

Alt Irmos:

Pre tine izvorul nemuririi.

Ca niște foc fiind aruncați de la Dumnezeu pe pământ, ați ars toată înșelăciunea idolilor, aprinzând lumina bunei credințe în toate marginile lumii, mucenici ai lui Hristos.

Pre voi mucenicilor, nici vrăjile, nici junghierele, nici roatele, nici ruperea mădularelor, nici împroșcările cu pietre, nici teascurile, nici altă muncă amară nu v'au despărțit de dragostea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Una și întreită laud dumnezeirea cu bună credință, unindu-o după fire, și despărțindu-o după fețe: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, una sunt.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce ai odrăslit toiag din rădăcina lui Iesseiu, și a lui David strămoșului, prea sfântă, preacurată, te slăvim; că mântuești sufletele noastre.

Stih: Sfinților celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intru dânșii.

Cinstită mulțime a mucenicilor, roagă-te lui Hristos, ca săvârșind noi cu pace călătoria postului, să vedem, și să ne închinăm patimilor Lui.

Stih: Fericiți sunt pre cari i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Cela ce ai omorât moartea celor morți și a celor vii, ca un Dumnezeu, și ai dat tuturor viață prin scularea ta, Hristoase; odihnește și pre robii tăi, pre cari i-ai mutat.

Irmosul:

Pre tine, izvorul cel nemu„ritor, care prin sfinți dărueștî „tămăduiri neamului omenesc, „te slăvesc; că mântuești sufle„tele noastre".

LUMINÂNDA.

Cela ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, și prin sfinții tăi tot pământul ai luminat, făcătorule a toate, pre cei ce te laudă pre tine mântuește-i.

Slavă, a morților.

Cela ce stăpânești pre cei morți și pre cei vii, ca un Dumnezeu și prin sfinții tăi tot pământul luminezi, zidîtorule a toate, mântuește pre cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești veselia îngerilor bucuria celor necăjiți, folositoare creștinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi și ne scapă de muncile cele veșnice.

LA LĂUDĂRI

Mărturiile glasului, care vor fi de rând; Slavă, Idiomela pentru morți, Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morților, ale glasului din Octoih, ce va fi de rând, a lui Teolan, Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

La Liturghie.

Fericirile glasului, pe 6. După eşire.
Troparele:

Apostoli, mucenici...

Pomeneşte Doamne ca un bun...
Slavă:

Cu sfinţii odihneşte..
Şi acum:

Pre tine zid şi liman...
Prochimen glasul al 8-lea.

Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi drepţilor...

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales...
Altul glasul al 6-lea.

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Stih: Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

Apostolul zilei şi al **morţilor, către Soluneni.**

Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales...

Evanghelia dela Marcu şi Evanghelia dela Ioan.

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul..
Altul:

Fericiţi sunt pe cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne şi pomenirea lor în neam şi în neam.

In acest chip se face slujba pentru cei morţi în trei Sâmbete ale sfântului post, când nu este nici un praznic dintre acestea: Al sfântului Ioan Inainte Mergătorul, sau al Sfinţilor 40 de mucenici, sau Buna Vestire.

IN DUMINICA
A DOUA A SFÂNTULUI POST

SE CÂNTĂ ACEASTĂ RÂNDUIALĂ, A CELUI ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELUI NOSTRU GRIGORIE PALAMA, ARHIEPISCOPUL TESALONICULUI, FĂCĂTORUL DE MINUNI.

AŞEZATĂ DE PREA SFINŢITUL PATRIARH FILOTEIU.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, şi cântăm trei Stihiri ale învierii, trei ale lui Anatolie, şi aceste patru ale Sfântului. Glasul al 2-lea, Podobie:
Cu ce cuvinte de laude...

Cu ce cântări de laude vom lăuda pe Ierarhul? Trâmbiţa teologiei, gura cea însuflată de focul darului, cinstitul locaş al Duhului, stâlpul Bisericii cel nemişcat bucuria cea mare a lumii, râul înţelepciunii, sfeşnicul luminii, steaua cea luminoasă, care luminează lumea.

Cu ce flori de laude, vom încununa pre Ierarhul? Pre apărătorul creştinătăţii şi împotrivitorul păgânităţii pre folositorul cel călduros al credinţii, pre marele îndreptător şi învăţător; vioara cea bine tocmită a Duhului, limba cea strălucitoare ca aurul, izvorul care izvorăşte ape de vindecări credincioşilor; pre marele şi minunatul Grigorie.

Cu ce buze noi, pământenii, vom lăuda pre Ierarhul? Pre învăţătorul Bisericii, pre vestitorul dumnezeeştii lumini, pre tăinuitorul cel ceresc al Treimii. Podoaba cea mare a monahilor; pre cel ce a strălucit cu fapta şi cu gândirea la cele de sus; lauda Tesalonicului, carele are în ceruri pre cel dintru aceeaşi cetate, pre izvorâtorul de mir, dumnezeescul şi prea minunatul Dimitrie.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cuvioase de trei ori fericite, prea sfinte părinte, păstorule cel bun şi discipul al lui Hristos, mai marelui păstorilor, cel ce ţi-ai pus sufletul pentru oi; însuţi şi acum Grigorie de Dumnezeu purtătorule, părintele

nostru, cu rugăciuntle tale, cere să se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, cea dintâi a glasului.

LA LITIE.

Stihira hramului. Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii după Aliluia Vita.

Slavă, glasul al 8-lea.

Limba cea deşteptată spre învăţătură, răsunând în urechile inimilor, ridică sufletele celor leneşi şi prin cuvintele tale cele grăitoare de Dumnezeu scară se află, suind pre cei de pe pământ la Dumnezeu. Pentru aceasta, Grigorie, minunea Tesaliei, nu înceta rugându-te lui Hristos, să lumineze, cu dumnezeiasca lumină, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceeace nu ştii de mire...

Caută înapoi la Duminica Lăsatului de carne pag. 37.

Acum slobozeşte pre robul tău.

Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru.

Troparul.

Născătoare de Dumnezeu, de trei ori.

Şi cealaltă urmare a Privigherii, iar unde nu este Privighere, zicem Troparul Invierii.

Slavă a sfântului, glasul al 8-lea.

Luminătorule al dreptei credinţe...

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi te-ai născut.

La Utrenie.

După cei şase Psalmi, la Dumnezeu este Domnul, troparul învierii, de două ori.

Slavă, al sfântului, glasul al 8-lea.

Luminătorule al dreptei credinţe, întărirea Bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni Grigorie, lauda Tesaloniculuí, propoveduitorule al darului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Obicinuitele Stihologii, şi cetire la Exaimeron. Apoi: Antifoanele glasului. Toată suflarea. Evanghelia Utreniei ce va fi de rând. Învierea lui Hristos, Psalmul 50.

Slava, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţii deschide-mi...

Şi acum, asemenea.

În cărările mântuirii...

Apoi pe glasul al 6-lea.

Mîhueşte-mă Dumnezeule...

Stihira.

La mulţimea faptelor mele.

Caută-le înapoi, pag. 3.

CANOANELE

Din Octoih al învierii cu Irmosul pe 4, al Triodului pe 4, şi al Sfântului pe 6. Canonul Triodului.

Cântarea 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purta...

Luând noi glasul desfrânatului, cu fierbinţi lacrimi

cădem către tine, părintele şi Dumnezeul tuturor, strigând: Am greşit depărtându-ne dela tine, necurăţiei slujind! Deci primeşte pocăinţa noastră.

Starea cea împărătească care o ai dăruit mie defăimându-o, cuvinte, rău m'am osândit, ca cel ce iubind dulceaţa păcatului m'am asemănat dobitoacelor. Ci tu, Mântuitorule, cela ce pentru mine om te-ai făcut, păzeşte-mă cu îndurarea ta.

In genunchi cad ca şi de demult desfrânatul, stăpâne Doamne. Deci tu grăbind primeşte-mă, şi îmbrăţişându-mă cu mâinile, dăruieşte-mi chipul mântuirii tale, şi în loc de argat, iubitorule de oameni, iarăş fiu al tău mă fă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Dumnezeeştii arătări, firea omenească prin tine s'a învrednicit, că tu una părtinitoare ai fost Fecioară către Dumnezeu omul. Pentru aceasta ca pre o Născătoare de Dumnezeu, toţi, dupre vrednicie te slăvim.

Alt Canon al Sfântului.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Veniţi dumnezeeşti ritori, şi cei mai aleşi dintre teologi, veniţi limbile cele de Dumnezeu grăitoare, adunaţi-vă întru una, ca să lăudaţi dupre vrednicie pre ritorul Duhului, pre dumnezeescul Grigorie.

Să se laude de mine stâlpul credinţei, apărătorul Bisericii, marele Grigorie, prea alesul păstor al Tesalonicului, podoaba cea adevărată a cetei lerarhilor.

Stavă:

Din pruncie ai poftit viaţa cea mai bună, şi din tinereţe ai iubit părinte înţelepţia cea desăvârşită; şi întocmai cu obiceiurile şi cu gândul te-ai arătat cu cel de un nume cu tine, dumnezeescul Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fii mie, Preacurată, cale vieţii mele, povăţuindu-mă spre dumnezeeştile locaşuri, că am rătăcit şi m'am alunecat în surpăturile răutăţii, din care ridică-mă cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a, Irmos:

Doamne, cela ce ai făcut...

Infricoşându-mă de lucrurile mele şi de înstrăinarea cea cu depărtare şi de risipirea bogăţiei tale, pre care am cheltuit-o în desfrânări, întru pocăinţă strig către tine, Dumnezeule şi părintele meu: Greşit-am, mântueşte-mă.

Greşind pe pământ, mă înfricoşez de cer; că am să fiu mustrat la judecată, când toţi vor sta de faţă, cuvinte, judecându-se cu dreapta ta judecată.

Întunecatele şi spurcatele mele gânduri mă hrăniau, când dela tine, Mântuitorule, mă depărtasem eu, păcătosul. Iar acum strig: Greşit-am! Greşit-am, mântueşte-mă, pre cel ce cu căldură alerg la îndurarea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Frământătura lui Adam s'a îndumnezeit, Fecioară; că din pântecele tău purtător de trup s'a arătat Dumnezeu, prin carele am fost chemaţi din osânda cea de demult cei înşelaţi cu nădejdea îndumnezeirii.

Alt Irmos:

Pre ai lui cântăreţi.

Păzind curgerile dumnezeeştilor tale învăţături, scăpăm de toată măestria celor de rea credinţă şi gonim toate cetele lor, cu sfinţitele tale scrisori, Grigorie.

Înţelepciunea nebunească a celor de rea credinţă o ai stricat, fericite, având în inima ta înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică; prin care cu sunet ai sfărâmat deşarta lor întărâtare.

Slavă:

Omorându-ţi toată sburdăciunea trupului celui stricăcios, înţelepte, sihăstreşte ţi-ai înviat mişcările sufletului şi l-ai făcut pre el organ dumnezeesc al teologiei.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu cunoştinţa minţii şi cu voinţa am iubit cu deadinsul vieaţa cea de ruşine şi păcătoasă; ci cu dumnezeeasca dragoste, leagă-mă Fecioară mireasă a lui Dumnezeu prin dumnezeeasca rugăciunea ta.

Condacul, glasul al 4-lea.

Acum s'a arătat vremea cea de lucrare, lângă uşi stă judecata, să ne sculăm dar postindu-ne, să aducem lacrimi de umilinţă, împreunate cu milostenie, strigând: Greşit-am mai mult decât nisipul mării. Ci slăbeşte, făcătorule al tuturor, ca să luăm cununile nestricăciunii.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobia: Degrab ne întâmpină...

Înşelăciunea celor rău credincioşi o ai ars înţelepte şi credinţa ortodocşilor bine o ai arătat şi ai luminat lumea. Pentru aceasta purtător de biruinţă te-ai arătat, stâlp Bisericii şi arhiereu adevărat. Deci nu înceta rugându-te lui Hristos, să ne mântuească pre noi pre toţi.

De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte degrab rugăciunile noastre, Stăpână, şi le du Fiului şi Dumnezeului tău, Doamnă cu totul fără prihană. Stinge supărările hulitorilor, doboară vicleniile şi surpă, Preacurată, îndrăzneala celor fără de Dumnezeu, carî se întrarmează asupra robilor tăi.

Cântarea 4-a. Irmos:
Tu esti puterea mea...

Lepădând părinteştile porunci, dumnezeeasca bogăţie care mi-ai dăruit, în dulceţile patimilor o am cheltuit; pentru aceasta ca cel ce cu mărturisire mă căesc, nu te scârbi asupra mea, Stăpâne Doamne.

Cu dumnezeească cuvîinţă primind sărăcie, pre mine cel ce demult m'am fost depărtat, cheamă-mă către tine; şi spre veselie mă rânduieşte iubitorule de oameni, ajutând cu trupul tău cel dumnezeesc, Cuvinte, chemării mele.

Prin lacrimi neîncetate să ne mântuim de veşnicile munci, pre care le-a gătit Dumnezeu viclenilor Duhuri. Ca fiul cel pierdut, strigând: Greşit-am ţie, Părinte! Ci primeşte-ne pre toţi cei ce alergăm la milostivirea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul cel ce este fără început cu Tatăl şi cu Duhul, din Fecioara cea neispitită de bărbat se naşte afară de legea firii; şi a rămas ceeace era şi în ceeace a primit dela noi, iarăş a rămas. Că este un Fiu în două firi, păzind întru amândouă cele ale firii.

Alt Irmos:
Statul cel neurmat...

Deschizându-ţi gura ta, Părinte înţelepte, ai propoveduit înţelepciunea lui Dumnezeu la care ai gândit în inima ta pururea; şi pre Varlaam cel deşert, neînţelept şi fără minte l-ai arătat.

Apus-ai sub pământ, dupre legea firii, soare cel prea dulce; ci vei răsări de dimineaţă cu Hristos, soarele cel neapus, cel ce caută spre toţi prin rugăciunile tale.

Slavă:

Arătatu-te-a darul lui Dumnezeu pre tine fericite, laudă şi întărire prea mare ortodocşilor; Păstor bun şi al doilea teolog şi turmei păzitor prea deştept.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Deschide-mi urechile sufletului, Maică a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre cel ce a deschis mai 'nainte urechile surdului şi mă învredniceşte a lua în urechi dumnezeeştile cuvinte şi a le împlini.

Cântarea 5-a, Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat...

De bogăţiile şi de dumnezeeştile daruri m'am lipsit, ducându-mă departe, unde m'am topit de foamea bunătăţilor vieţii; ci tu Părinte ca un bun umple-mă de dulceaţa şi mărirea cea de demult, pentru bună îndurarea ta.

Primind gândul celui pierdut, carele şi-a cheltuit viaţa întru desfrânări, să alergăm către milostivul părinte cu neîndoită

credinţă şi cu inimă înfrântă, ca să primim lăsarea păcatelor.

Nu întârzia suflete al meu petrecând în locuri depărtate, ci degrab aleargă mărturisindu-te lui Dumnezeu şi Tatălui, ca să iei deslegarea pentru relele ce le-ai lucrat, vieaţa cheltuindu-ţi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Soarele dreptăţii, cel ce se poartă pre nour luminos întru tine îl vedem Preacurată Fecioară purtându-se, carele goneşte întunerecul nebuniei idoleşti şi luminează cu adevărată înţelegere.

Alt Irmos:

Spăimântatu s'au toate...

Cu secerea cuvintelor tale şi cu sfinţitele scrisori, ai tăiat cresurile cele spinoase şi odraslele neghinelor streine; şi ai semănat seminţele ortodoxiei cele de bună credinţă, icrarhe Grigorie.

Cuvintele tale cele prea înţelepte şi cinstitele scrisori sunt rouă cerească, miere din piatră, pâine îngerească celor ce aleargă la tine; mursă de miere, mâncare plină de dulceaţă şi izvor de apă vie, Grigorie.

Slavă:

Învăţător te cunoaşte pe tine pământul şi marea, stâlp sfinţit al ortodoxiei şi cinstită cămară a dumnezeeştilor dogme, sfinţit înţelept cuvântător de Dumnezeu, împreună locuitor şi părtaş şi întocmai la obiceiu cu apostolii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu râurile umilinţei spală întinăciunea inimii mele, Fecioară Preacurată şi-mi dărueşte mijloace de pocăinţă cu sfinţitele tale rugăciuni, cele către înduratul Dumnezeu, pre carele negrăit l'ai născut.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Fiul tău cel mai tânăr am fost şi bogăţia ta prin deprinderea relei vieţuiri o am cheltuit şi darurile tale le-am pierdut şi de bunătăţile tale m'am lipsit. Vin deci către tine, părintele şi Dumnezeul meu, cerându-mi iertare.

Instreinare fără omenie am aflat şi a paşte porcii m'am osândit şi bogăţia mea pre carea pentru milostivire mi-ai fost dat-o, degrab o am risipit şi am rămas gol despre toate. Ci tu, ca Dumnezeul meu, miluieşte-mă!

Nu am îndrăzneală, iubitorule de oameni, a privi şi a vedea nemăsurată înălţimea cerului, fiind că am greşit; nici a mă numi fiu al tău, eu păcătosul. Ci în dar mă iartă, cel ce ai nemăsurată milă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Negrăită este naşterea ta şi

nepovestit este chipul naşterii, Fecioară, ceeace ai născut mai pre sus de minte pre Dumnezeu, având-ţi fecioria neîntinată. Pentru aceasta pe tine, ca pre o adevărată Născătoare de Dumnezeu, dupre vrednicie te mărim.

Alt Irmos:

Înţelepţilor de Dumnezeu...

Ruptu-s'a deşarta întărâtare şi limba lui Varlaam celui fără minte, cu cuvintele şi cu dogmele şi cu ascuţirea minţii înţeleptului împărat şi cu a ta, Grigorie.

Dumnezeească alăuta Duhului, trâmbiţa care a vestit luminat tainele lui Dumnezeu, pre marele ierarh al Tesalonicului, limba cea de Dumnezeu cuvântătoare, cu cântări să o cinstim.

Slavă

Povăţuind pre popor oarecând ca un stâlp de foc, ai ars pre vrăjmaşii credinţei; iar adunările credincioşilor le-ai luminat de Dumnezeu înţelepţite, părinte Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Stăpână Preacurată, fii mie linişte şi liman de mângâere, trecându-mi la dumnezeescul ţărm cel fără de valuri şi alinându-mi viforul patimilor mele.

Condac, glasul al 8-lea.

Podobia: Apostolilor Dumnezeu...

Pre tine, organul înţelepciunii cel sfinţit şi dumnezeesc, trâmbiţa Teologiei cea luminoasă, cu un glas te lăudăm, Grigorie de Dumnezeu grăitorule. Ci cela ce stai ca o minte înaintea minţii celei dintâi, către dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte, ca să strigăm: Bucură-te, propoveduitorule al darului.

Icosul.

Inger te-ai arătat pe pământ, vestind oamenilor cele dumnezeeşti, ce nu se pot grăi. Că având minte omenească şi trup, cu glasurile ca ale celor fără de trupuri, ne-ai făcut pre noi de ne-am minunat, de Dumnezeu grăitorule, a striga ţie acestea: Bucură-te, prin carele s'a gonit întunerecul! Bucură-te, prin carele a venit lumina! Bucură-te, vestitorule al dumnezeirii celei nezidite! Bucură-te, văditorul al celei zidite şi nebune cu adevărat! Bucură-te, cela ce ai spus că firea lui Dumnezeu este înnălţime neajunsă! Bucură-te, cela ce ai zis că lucrarea lui este adâncime, care nu se poate lesne vedeà! Bucură-te, că slăvirea lui Dumnezeu bine o ai vestit! Bucură-te, că părerile făcătorilor de rele le-ai mustrat! Bucură-te, luminătorule, cela ce ai arătat soarele! Bucură-te, paharule, carele dai băutură nemuritoare! Bucură-te, prin carele străluceşte adevărul! Bucură-te, prin ca-

rele s'a întunecat minciuna! Bucură-te, învăţătorule al darului.

SINACSAR

STIHURI:

Al luminii strălucit vestitor mare fiind cu adevărat.

Izvorul luminii cel nespus, acum la strălucire te-a mutat.

Acest fiu al dumnezeeştei lumini celui neînserate, adevărat unul lui Dumnezeu, avut-a patrie pe cetatea cea împărătitoare preste toate cetăţile, născut fiind din părinţi luminaţi şi străluciţi şi nu numai pre dinafara şi simţit era om, ci mai ales înlăuntru şi nevăzut, silindu-se a se împodobi cu toată fapta bună. Acesta încă mic fiind, a murit tatăl lui; iar mama lui şi pre dânsul şi pre fraţii lui şi pre surorile lui, i-a hrănit şi i-a crescut întru învăţături, în legea Domnului şi în sfintele Scripturi; încă şi întru înţelepciunea cea dinafară, prin bărbaţi învăţaţi, bine şi desăvârşit s'a iscusit. Şi când a fost de douăzeci de ani, socotind toate cele pământeşti mai proaste decât visurile, a căutat a alerga la Dumnezeu, cel ce este pricinuitorul şi dătătorul a toată înţelepciunea şi a se lăgădui lui prin viaţă mai desăvârşit. Acel gând şi acel dor mult ce avea către Dumnezeu, l'a descoperit maicii sale, care şi ea dorea de aceasta de multă vreme. Atunci îndată maica-sa chemând la sine pre fii săi şi zicându-le cu veselie: Iată eu şi fiii cari mi i-a dat Dumnezeu, lu-a descoperit gândul marelui Grigorie. Şi el încă făcând către dânşii cuvinte de învăţătură, curând i-a dobândit pre toţi a urma cu osârdie dorinţii lui şi a fugi de valurile vieţii acestia. Şi aşa împărţind toate câte avea la săraci, după cuvântul Evangheliei şi lăsând iubirea împărătească, cinstea şi turburările cele din palaturi, cu cuviosă inimă a urmat lui Hristos. Însă pre maică-sa şi pre surori le-a aşezat într'o Mănăstire de Fecioare, iar pre fraţii săi luându-i cu sine, s'au dus în sfântul munte al Atonului. Neîngăduind însă vremea să petreacă împreună, pre fraţii săi i-a îndemnat să petreacă în alte Mănăstiri, şi să-şi desăvârşească viaţa după plăcerea lui Dumnezeu. Iar pre sine s'a dat sub ascultarea unui minunat bătrân, anume Nicodim, carele vieţuia cu tăcere numai lui Dumnezeu; dela acesta învăţându-se toată porunca şi toată fapta bună a dobândit acolo apărarea Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, şi ajutorul ei cel nebiruit întru descoperirea Tainelor. Iar după mutarea acelui la Dumnezeu, a locuit şi în Lavra cea mare câţiva ani, cu mare nevoinţă; apoi pentru dragostea liniştei a ieşit din Lavră şi s'a dus în pustie; şi adăugând pururea dragostea dumnezească spre dragoste şi dorind totdeauna a fi cu Dumnezeu, s'a dat la viaţa aua grea, cu înţeleaptă socoteală pururea înfrânându-şi simţirile şi către Dumnezeu gândul ridicându-şi în toată vremea la rugăciuni zăbovindu-se şi viaţa sa prea bine tocmindu-şi, s'a făcut vas ales darurilor Duhului lui Dumnezeu, şi a văzut adesea arătări dumnezeeşti.

Aşa petrecând acesta cu osârdie viaţă bună mulţi ani şi curăţindu-şi trupul şi sufletul desăvârşit, după voia lui Dumnezeu a luat ungerea cea mare a preoţiei şi, ca şi cum ar fi fost fără de trup, aşa săvârşia tainele, încât sufletele celor ce numai se uitau la dânsul, veniau la umilinţă. Mare era cu adevărat şi celor ce vieţuiau după Dumnezeu se cunoştea ca un purtător de Duh şi făcător de minuni. Pentrucă nerodirea pomilor o preface într'o bună rodire şi cele viitoare mai 'nainte le vedea şi cu alte daruri şi roduri ale dumnezeeştii Duh era împodobit. Iar de vreme ce a face fapte bune este întru a noastră putere, iar a cădea în ispite nu este în puterea noastră, slobozitu-s'a dar ca să cadă şi acest om mare în deşe ispite, ca prin toate să se arate desăvârşit cu adevărat; că cele ce i s'au întâmplat de pretutindenea, ce minte le poate gândi? Ce cuvânt poate să le spună? De asemenea şi bântuelile asupra sa despre luptători împotriva lui Dumnezeu, cei ce se arătase de curând şi clevetirile şi cât s'a nevoit pentru buna credinţă, douăzeci şi trei de ani răbdând dela aceşia necazuri şi feluri de scârbe. Căci acea fiară din Italia, Varlaam Calabritul, cu înţelepciunea din afară mult îmbătându-se şi cu deşertăciunea gândurilor sale socotind că toate le ştie, a ridicat cumplit războiu asupra Bisericii lui Hristos şi asupra dreptei noastre credinţe, şi asupra celor ce o ţinem cu tărie. Aceasta învăţa, că darul cel de obşte al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi lumina veacului ce va să fie, cu care şi drepţii vor străluci ca soarele, precum şi Hristos mai 'nainte a arătat în munte strălucind; şi toată puterea şi lucrarea dumnezeirii celei în trei feţe şi toată osebirea ori în ce chip s'ar socoti a dumnezeeştii fiinţe, învăţa zic, mintea sa cea vătămată, că sunt făptura. Şi pre aceia cari cu bună credinţă înţeleg, că acea lumină dumnezeească este nefăcută şi toată puterea şi lucrarea şi cum că nimica nu este din nou făcut, din cele ce sunt firesc întru Dumnezeu, îi numia prin cuvinte şi prin scrisori *închinători în doi Dumnezei* şi *în mulţi Dumnezei*. Deci pentru aceştea dumnezeescul Grigorie, ca un apărător şi luminat păzitor al bunei credinţe, a fost părit, şi s'a trimis la Constantinopol. Iar dumnezeeştii împărat Andronic cel al patrulea din neamul Paleologilor, apărând buna credinţă, a strâns sfinţit Sinod şi venind şi Varlaam cu învăţătura sa cea păgânească şi clevetitoare

şi cu hula sa cea improtiva bine credincioşilor, s'a umplut de Duhul sfânt marele Grigorie şi îmbrăcându-se cu putere nebiruită de sus, a astupat gura lui cea deschisă impotriva lui Dumnezeu şi de tot l'a ruşinat; şi cu cuvintele sale cele pline de foc şi cu scrisorile, a prefăcut în cenuşă cresturile lui cele uscate. Pentru aceea neputând suferi ruşinea vrăjmaşului dreptei credinţi a fugit la Latini, de unde venise. Iar îndată după acela şi pre Polichindin, ainodieşte l'a mustrat şi scrisorile aceluia le-a împrăştiat. Iar cei ce erau părtaşi pierzării acelora, nici aşa n'au încetat a se arăta improtiva lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi prin multă silinţa sfinţitului Sinod, a însuşi împăratului şi din dumnezeeasca vole îndemnându-se Grigorie, s'a înălţat la acaunul Arhieresc şi s'a pus păstor sfintei Biserici celei din Tesalonic. De aci mai mari şi mai multe nevoinţe decât cele dintâi vitejeşte a făcut pentru dreapta credinţă. Pentrucă pre următorii lui Achindin şi ai lui Varlaam, cari se arătaseră ca nişte lupi cumpliţi şi învăţăturile lor şi scrisorile, nu odată, sau de două ori, sau de trei ori; ci de multe ori cu cuvinte şi cu scrisori de Dumnezeu însuflate, în multe chipuri i-a surpat şi de tot i-a biruit.

Deci auzit de mari fiind biruinţele marelui Grigorie asupra celor rău-credincioşi, Dumnezeu şi la răsărit l'a trimis învăţător. Caci trimiţându-l sol, ca pre un mai bătrân, din Tesalonic la Constantinopol, să impace feluri de prigoniri între împăraţi, s'a prins de Agareni şi l'au ţinut acolo un an întreg, umblând din loc în loc şi din cetate în cetate învăţându-i fără frică Evanghelia lui Hristos. Şi pre cei tari adeverindu-i încă şi rugându i să rămână în credinţă; iar pre cei ce se mişcau dintr'însa, şi puneau înainte oarecare îndoiri şi întrebări de cele ce se făceau pe atunci, cu dumnezeeasca înţelepţie întărindu-i i-a îndreptat. De mai multe ori a grăit şi pentru rânduiala întrupării Domnului şi Dumnezeului nostru şi pentru închinarea cinstitei cruci şi a sfintelor icoane. Asemenea şi pentru Mahomed şi pentru alte multe întrebări ce'i puneau înainte, le da răspunsuri; aşa că unii se mirau de dânsul, iar alţii, cari se întărâtaseră spre nebunie, şi-şi ridicaseră mâinile asupra lui, mucenicește l-ar fi chinuit, de nu s'ar fi tras înapoi dupre rânduiala lui Dumnezeu, slobozit de iubitorii de Hristos creştini, la turma sa. Pe lângă alte multe şi mari daruri şi vestite isprăvi, a fost şi el împodobit cu ranele lui Hristos şi rămăşiţe de rane de ale lui Hristos a avut şi el întru sine ca şi Pavel. Acest sfânt părinte s'a deosebit foarte mult şi în viaţa duhovnicească dinafară. Că ochii lui n'au fost niciodată deşerţi de lacrimi, ci pururea îl dureau pentru izvoarele lacrimilor. Aşa din început şi până în sfârşit nevoindu se vitejeşte asupra patimilor şi a dracilor şi gonind dela Biserica lui Hristos pre eretici şi dreapta credinţă cu cuvintele şi cu scrisorile sale adeverind-o, a păstorit turma sa încă treisprezece ani. Şi a trăit toată viaţa sa şase zeci şi trei de ani şi apoi şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu, iar trupul l'a lăsat turmei sale ca pre o moştenire şi comoară aleasă, prea minunată, prea slăvită şi prea scumpă. Şi minuni face Hristos în toate zilele printr'insul, căci celor ce vin la dânsul cu credinţă, le dăruieşte scăpare de toate bolile. Pentru rugăciunile lui, Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:
Tinerii cei ce mersese...

Îndrăzneală nu am, a mă numi fiu al tău, părinte iubitorule de oameni, ci mă fă ca pre unul din argaţii tăi, rogu-te şi nu te îngreţoşa de mine cel ce strig: Dumnezeul părinţilor noştrii, binc eşti cuvântat.

Spurcându-ne viaţa prin vieţuirea păcătoasă şi pierzându-ne bunul neam cel dintâi, prin fierbinte pocăinţă să alergăm către cel unul părinte al nostru şi Dumnezeu; ca să luăm mântuire.

Aspru stăpân este căruia m'am osândit a-i robi; tare şi nesuferită foame am răbdat, plăcând porcilor. Ci întorcându-mă, strig: Mântuitorule mântueşte-mă.

A Naşterii de Dumnezeu.

Firea cea muritoare o ai înviat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace una ai născut viaţa; drept aceea, pre tine credincioşii mântuire te ştim, ca ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeul părinţilor.

Alt Irmos:
N'au slujit făpturii...

Cei ce cinstesc cuvintele şi

scrisorile, tale Grigorie, se învaţă cunoştinţa lui Dumnezeu, plini se arată de înţelepciunea cea duhovnicească şi teologiceşte propoveduesc darul cel nezidit şi lucrarea lui Dumnezeu.

Sabia şi arcele celor rău credincioşi, tu de tot le-ai sfârâmat şi trufia lui Varlaam şi toată puterea ereticilor, ca o ţesătură de păianjen o ai risipit ca cu o piatră, prea mare Ierarhe.

Slavă:

Pecetluitu-s'a cu cuvintele şi cu dogmele şi cu scrisorile tale, Grigorie, credinţa celor binecredincioşi şi îndrăzneala eresurilor a contenit şi ameninţarea dreptei credinţe şi tăria celor rău credincioşi a încetat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Noi cei uscaţi de boalele patimilor ştiindu-te cu adevărat izvor de tămăduiri, scoatem ape de mântuire dumneczeeşti şi strigăm: Bine este cuvântat Preacurată rodul pântecelui tău.

Cântarea 8-a, Irmos.

De şeapte ori cuptorul...

Bogăţia cea nemăsurată şi multă milostivirea ta o vedem, Stăpâne, cei ce credem întru tine. Pentru aceasta toţi cu căldură împreună cu desfrânatul cădem către tine tine. Primeşte pre cei ce ţi-au greşit şi la tine au alergat; că nu este, milostive păcat, care să poată birui iubirea ta de oameni.

Pentru milostivire Stăpâne pre sine te-ai smerit, şi te-ai apropiat fiilor tăi celor căzuţi; că însuţi iubitorule de oameni pre cei căzuţi îi întâmpini, şi sărutându-i, mântuire le dăruieşti. Şi de şi cineva iva cădea jos, milostiv fiind ca un iubitor de oameni, nu te mânii.

Cea mai înfricoşată judecată mă va întâmpinà, o Stăpâne! Că văzându-te fără răutate şi iubitor de oameni, nu alerg către tine ca să strig cu glasul curvarului, ci în lenevire îmi petrec vieaţa. Tu dar fii mie milostiv, şi de osânda aceea mântueşte-mă prin pocăinţă, îndurate.

Nu trei dumnezei slăvim, ci o dumnezeire, iar trei ipostasuri cinstim cu adevărat. Pre tatăl nenăscut, pre Fiul născut din Tatăl, şi pre Duhul Sfânt purces din Tatăl, pre Dumnezeu unul în trei; de şi numirea fiecăruia, ca un Dumnczeu ce este, cu credinţă se slăveşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

La multe năpăşti, sunt supus, şi cu viforul întristărilor înnecat. Ci cu rugăciunile tale mântueşte-mă, ceea ce eşti limanul mântuirii Preacurată, şi din toate răpindu-mă, mă mântueşte. Ca pre tine, dupre vrednicie, ca pre o caldă folositoare,

şi de Dumnezeu Născătoare, să te slăvesc întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Tinerii cei bine credincioşi...

Stai acum împreună cu teologii lângă scaunul celui prea îndurat, fiind asemenea cu dânşii, şi întocma la obiceiuri, prea înţelepte Grigorie, mai întâi şezătorule pe scaunul Tesalonicului, podoaba ierarchilor, luminat împodobit fiind cu mărirea arhieriei, şi servind lui Dumnezeu.

Ştiind Dumnezeu curăţia gândului tău şi mai 'nainte de pântece şi de zămislire, a grăit curat credinciosului şi dumnezeescului împărat, că erai să fii apărător nebiruit al Bisericii. Pentru aceasta, prin întărire canonicească, te-ai uns cu mirul arhieriei.

Slavă.

Biruşte-se arătat şi se spulberă adunarea lui Polichindin de mâna ta, şi de înţeleptele tale cuvinte, prea lăudate Grigorie, mai întâi şezătorule pre scaunul Tesalonicului. Şi precum piere fumul, aşa a pierit adunarea cea putredă, prin limba ta cea cu glas de tunet şi de teolog.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu din bunătatea sa cea desăvârşit, întru tine Fecioară a împodobit, firea omenească cea cufundată în patimi şi toată o a înoit şi o a sfinţit. Pentru aceasta cei prin tine mântuiţi, te slăvim întru toţi vecii.

Cântarea 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au de necaznă...

Bucurie şi veselie se face acum pentru mine, junghiându-se viţelul tău; umple de aceasta şi sufletul meu cel ce nădăjdueşte spre tine, Dumnezeule. Primeşte-mă pre mine rătăcitul, şi la vieaţă mă ridică pre mine cel omorît, şi mă îmbracă întru dumnezeeasca haină a mântuirii şi a nestricăciunii.

Sufletelor depărtate de la Dumnezeu şi lipsite de dumnezeeştile daruri, veniţi cu căldură, şi luând în minte întoarcerea desfrânatului, să strigăm: Părinte bunule! Cela ce eşti din ceruri, greşit-am cu toţii, curăţeşte-ne şi ne mântueşte, pre cei ce alergăm la mila ta.

Ca unul ce ai mulţime multă de îndurări, nu te îngreţoşa Doamne, Doamne, de mine, carele în multe desfătări am cheltuit bogăţia, şi acum alerg şi strig către tine: Greşit-am ţie! Mântueşte-mă, pre cel ce scap la mila ta.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Liman de mântuire, de călăuzire şi de părtinire, te am pre tine eu, robul tău; scapă-mă de toate împiedecările cele cum-

plite, ca una ce eşti bună, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Stăpână. Că spre tine cu dragoste toată nădejdea mi-am pus; ca cu credinţă să te slăvesc.

Alt Irmos.

Tot neamul pământesc.

O glindă dumnezeească te-ai făcut Grigorie; că pre cel dupre chipul lui neîntinat l'ai păzit, şi mintea puindu-ţi bărbăteşte, stăpân asupra patimilor trupeşti, ai luat chipul cel dupre asemănare. Pentru aceasta te-ai şi făcut casă prea luminată sfintei Treimi.

Impăratul cel bine credincios, te-a arătat pre tine, ca cum ai fi fost cu aripi sburând prin văzduh; că împreună cu dânsul te-ai luptat, ca un plin de dumnezeescul Duh asupra lui Varlaam, celui cu minte deşartă şi nebun, carele a grăit nedreptate asupra înălţimii lui Dumnezeu; pre carele pre dreptate l'ai biruit.

Slavă.

Cu totul fiind plin de înţelepciunea cea bună, Mărite, ai strălucit lumină în lume, izvorând dogmele ortodoxiei; că cu iubirea filosofiei celei alese, înţelepte, ai luat în pântece dumnezeeiasca frică şi ai născut cuvintele Duhului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cântare de mulţumită cu un glas aducem ţie noi credincioşii, de Dumnezeu Născătoare; că tu ai deslegat blestemul nostru cel de demult şi toţi luăm prin tine dumnezeeasca bine-cuvântare, mântuire, luminare, milă şi bucuria cea veşnică.

LUMINĂNDA ÎNVIERII

Slavă, a sfântului.

Podobia: Cu apostolii să ne suim...

Bucură-te, lauda părinţilor, gura teologilor, sălăşluirea tăcerii, casa înţelepciunii, căpetenia învăţătorilor, adâncul cuvântului. Bucură-te, organul lucrării, înnălţimea gândirii la cele de sus, tămăduitorule al boalelor omeneşti. Bucură-te, locaşul Duhului, viu fiind şi după moarte părinte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Stăpână, a tuturor stăpână, apucă înainte întru primejdii, sârgueşte întru necazuri, fii de faţă în nevoi; ca să nu ne apuce pre noi în ziua sfârşitului nici satana, nici iadul, nici perirea. Ci să stăm toţi nevinovaţi înaintea înfricoşatului divan al Fiului tău, o Maica lui Dumnezeu stăpână! Căci câte voeşti, le şi faci.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihirile pe opt şi cântăm.

Stihirile învierii cinci şi aceste trei,

glasul 1-iu.

Podobia: Ceea ce eşti bucuria...

Fericită viaţă ai petrecut în lume şi acum te veseleşti împreună cu adunările celor fericiţi şi pre pământul celor blânzi

ca un blând locueşti, Ierarhe Grigorie. Imbogăţindu-te dela Dumnezeu cu darul minunilor, cari dai celor ce te cinstesc.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecata.

Dogmele dreptei credinţe le-ai sădit, trăind fericite spinii relei învăţături şi sămânţa credinţei bine îmmulţindu-o, cu ploaia cuvintelor tale spic însutit ai adus lui Dumnezeu, ca un plugar iscusit.

Stih: Auziţi aceasta toate neamurile...

De stălucirea vieţii tale celei fără de prihană, s'au mirat adunările îngerilor şi ale oamenilor fericite; că de bună voie te-ai arătat tare nevoitor şi pustnic şi arhiereu; vrednic slujitor lui Dumnezeu şi prieten adevărat.

Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârşit.

Şi Stihira Triodului, glasul al 6-lea.

Celor ce umblă întru întunerecul păcatelor, ai răsărit lumină, Hristoase, în vremea postului. Arată-ne nouă şi ziua cea vestită a patimii tale, ca să strigăm ţie: Scoală-te, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta, şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binc-cuvântată eşti...

DOXOLOGIA MARE.

Ectenilo şi Apostasul.

Şi Litie în Pridvor dupre obiceiu, cântăm Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Ceas întâi şi învăţătura lui Studitul, şi Apostasul depliu.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi ale Sfântului.

Cântarea a treia, pe 4.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Tu Doamne ne vei feri, şi ne vei păzi de neamul acesta în veac.

Stih: Mântueşte-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios.

Apostolul: din cartea cea către Evrei. Aliluia glasului. Evanghelia de la Marcu, şi a sfântului, toată slujba arhierească.

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri.

DUMINICĂ SEARA

După Psalmul începător.

La Doamne strigat-am... Punem stihiri 10. Şi cântăm patru din Octoih, cele de umilinţă; şi ale Triodului, Podobiteele lui Iosif.

Glasul al 8-lea.

Podobie: Fără de măsură este...

Fără de măsură greşind ţie, nenumărate munci aştept, scrâşnirea dinţilor şi plângere fără mângâere; gheena focului şi întunerecul şi tartarul. Deci prea drepte judecătorule, dăruieşte-mi lacrimi prin care să aflu iertare, şi deslegarea de răutăţile mele, postind şi strigând ţie: Stăpâne Hristoase milostiveşte-te spre mine, pentru mare şi bogată mila ta.

Pre mine cel rătăcit în munţii

relei neascultări, caută-mă Cuvinte, şi la tine mă chiamă gonind departe năravurile celc rele alc gândului meu. Şi fiind mort, înviază-mă iarăş, şi cu postul mă curăţeşte pre mine, cel ce strig cu plângere neîncetat: Stăpâne Hristoasel Milostiveşte-te spre mine, pentru mare şi bogată mila ta.

Altă Stihiră a lui Teodor. Glasul acelaşi.
Podobie: Pre cea slăvită...

Începând postul săptămânii a treia, pre cinstita Treime să o lăudăm credincioşii, săvârşind cu bucurie cealaltă vreme a lui; şi patimile trupeşti slăbindu-le, să culegem din sufletele noastre flori dumnezeeşti, ca să împletim cununi Stăpânei zilelor. Ca toţi purtând cununi, să lăudăm pre Hristos ca pre un biruitor.

Şi din Mineiu trei. Slavă, Şi acum.
A Născătoarei de Dumnezeu.
După Psire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.
Să nu întorci faţa ta de la sluga ta...

Caută-l la Duminica lăsatului de brânză, cu Stihirile lui, pag. 109.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Frâiele părinteşti lepădându-le, cu minte nestatornică am vieţuit în gândurile cele dobitoceşti ale păcatului; toată vieaţa mea rău chieltuindu-o cu, ticălosul; şi de hrana care întăreşte inima lipsindu-mă, am mâncat dulceaţa poftei, care satură în scurtă vreme. Ci prea bunule Părinte, să nu-mi închizi mic milostivirile celc iubitoare de oameni; ci deschizându-le, primeşte-mă ca pre fiul cel pierdut, şi mă mântueşte. De două ori.

Mărtirira

Mucenici ai Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuiască din curscle vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti te laudă pre tine cea plină de dar, Maică, ceea ce nu ştii de mire; şi noi doxologim naşterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi ceea-laltă rânduiala precum mai'nainte s'a aretat, în Duminica lăsatului de brânză.

Luni a treia săptămână.

LA UTRENIE

Troiţicele glasului. După întâia Stihologie zicem Sedelnile cele de umilinţă din Octoih, ale glasului ce se va întâmpla. După a doua Stihologie, zicem această Sedelnă, a lui Iosif.

Glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cu focul înfrânării să ardem toţi ca pre nişte uscăciuni, sburdările patimilor şi văpaia cea nestinsă, să o stingem acum cu izvoare de lacrimi; stri-

gând celui ce va să judece tot pământul: Mântuitorule milostive Doamne, păzeşte-ne pre noi neosândiţi, dându-ne iertare de greşeli.

Slavă, iar aceasta. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu asemenea.

Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită curată binecuvântată, roagă neâncetat, pentru noi, pre cel ce s'a născut din tine pentru milostivirile îndurărilor, cu puterile cele de sus, cu arhanghelii şi cu toţi cei fără de trupuri, să ne dea nouă iertare mai'nainte de sfârşit, şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

După a treia Stihologie, Sedelna lui Chir Teodor, asemenea.

Treime sfântă şi cinstită, păzeşte-ne întregi şi neosândiţi, pre noi cei ce săvârşim postul de a treia săptămână, ca să trecem cu vrednicie şi celalalt ce urmează, şi să îndeplinim toate poruncile tale. Ca aşa urmând, să ajungem fără osândă a vedea slăvita învierea ta, aducându-ţi cântare şi laudă.

Slavă, tot aceasta. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoare credincioşilor şi bucuria celor necăjiţi, mângâerea prea mare celor întristaţi; roagă neîncetat, pentru noi, pre cel ce s'a născut mai pre sus de fire din pântecele tău cel prea sfânt, Fecioară, împreună cu îngerii şi cu stăpâniile, să scăpăm în ceasul întrebării de cumplita osândire.

Psalm 50. Apoi CANONUL Mineiului, dupre rândulala lui. Şi acest Tripesneţ a lui Chir Iosif. Şi se cetesce Cântarea 1-a din Psaltire glasul al 8 lea. Irmos.

Cântare să înălţăm popoare...

Cela ce ai milostivire ca un Dumnezeu, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, carele mi-am cheltuit vieaţa desfrânat. Strig către tine: Greşit-am! Nu trebuiesc pârâşi, căci eu însumi vădesc ruşinea faptelor mele.

Lăsând hrana cea îngerească, m'am asemănat dobitoacelor, hrănindu-mă cu netrebnica răutate. Dar primeşte-mă pre mine cel ce mă întorc, ca pre unul din argaţii tăi cerescule Părinte.

Noaptea dulceţurilor care vine din desfătări lăsându-o, toţi credincioşii să ne apropiem cu osârdie spre lumina adevărului; ca să ne învrednicim mesei celei luminoase.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Bucură-te, prea-sfântă Biserică, lâna cea de Dumnezeu rourată, izvorule cel pecetluit al râului celui fără de moarte. Păzeşte stăpână turma ta, de toţi luptătorii nebiruită.

Alt Tripesneţ, a lui Chir Teodor. Glasul acelaşi.

Irmos: Să cântăm lui Dumnezeu...

Acum întru aceasta a treia săptămână curăţindu-ne, fra-

ţilor, ca şi Israel de demult în trei zile, să ajungem la muntele rugăciunilor şi acolo a u z i n d dumnezeeştile glasuri, să l ă u d ă m pre Hristos.

Veniţi p o p o a r e ca întărindu-ne cu postul ca Samson, să ucidem pre demonul pântecelui, ca pre altă fiară şi să nu-şi râdă Dalila patimilor, înşelându-ne pre noi.

Slavă, a Treimii.

Ca heruvimii te laud pre tine, Dumnezeire, trei lumini şi o lumină, viaţă şi vieţi, pre Dumnezeu cel ce a născut, pre Dumnezeu cel ce s'a născut şi pre Dumnezeu Duhul cel viu, carele din Tatăl purcede.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, bucuria Evei; că întristarea aceleia prin naşterea ta Curată a încetat. Bucură-te, nor luminat al luminii celei neapuse, din carele a răsărit Hristos Dumnezeu.

Slavă ţie Dumnezeul nostru...

Intr'armându-ne şi noi ca David prin credinţă, să surpăm cu smerenia gândul cel trufaş, ca pre alt Goliat; să t ă i e m şi mulţimea patimilor.

Irmosul:

Să cântăm lui Dumnezeu ce„lui ce a scos pre Israil din ro„bia cea amară a lui Faraon şi „cu stâlp de foc şi cu nor lu„minat l'a povăţuit, că s'a prea „mărit".

Cântarea a 8. Irmos:

De Dumnezeu grăitorii tineri...

Cheltuindu-mi averea părintească în păcate, m'am lepădat afară din curţile darului; ci primeşte-mă, Părinte, p e n t r u nemăsurată îndurarea ta.

Intru prea luminată strălucirea postului, prin rugăciuni luminându-ne, să ne nevoim, ca să scăpăm de întunecrecul păcatului.

Cucereşte-se ţie ceata celor fără de trupuri, heruvimii se roagă, precum şi adunările sfinţilor; mântueşte sufletele noastre Hristoase mult îndurate.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceea ce ai zămislit strugurul cel n e l u c r a t, trezeşte-mă pre mine cel întunecat cu beţia păcatului, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nădejdea sufletelor noastre.

Alt Irmos:

Cel ce acoperi cu ape cele...

Veniţi să ne desfătăm fraţilor cu postul, că el este odorul cel părintesc, avuţia cea minunată, maica tuturor celor ce au slujit stăpânului Hristos; că acesta întăreşte trupul, luminează gândul şi inima.

Lui Ghedeon celui minunat asemănându-te, suflete, având bunătăţi, credinţa, nădejdea şi dragostea lui Hristos; ieşi ca să ucizi patimile cele de alt neam,

precum şi acela cu trei-sute a ucis neamul Madiamitenilor.

Bine-cuvântăm pre Tatăl...

Şi ca pre o Treime, te măresc ci ca pre o unime te laud pre tine, Dumnezeire una, Părinte atotţiitorule, însuţi stăpânitorule, Fiule, şi Duhule sfinte, putere a-tot-stăpânitoare; o fire, o împărăţie, căreia în trei feţe ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Durerile de care a scăpat mai pre sus de firc întru naşterea ta ceeace te-a născut, le-a cunoscut întru cinstită patima ta: că s'a pătruns de durere, văzându-te pre cruce pironit de bună voie de jidovi, pre tine, cel ce ai întemeiat pământul pre ape.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru...

Când vei veni întru slava ta, cu mii şi cu milioane de puteri, să judeci tot pământul, atuncea Doamne să-ţi fie milă de mine, să mă ierţi şi să mă cruţi de osândă; să nu mă ruşinezi, nici să mă osândeşti în focul cel veşnic.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântam...

Cela ce acoperi cu apc cele „mai pre de-asupra ale tale, cela „ce pui mării hotar nisipul şi „toate le ţii. Pre tine te laudă „soarele, pre tine te slăveşte „luna, ţie îţi aduce toată făp„tura laudă, ca făcătorului tu„turor în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre cel ce s'a arătat în munte...

Pre mine, cel ce m'am depărtat de la dragostea ta, Părinte, şi m'am făcut rob pornirilor celor din voie ale desfătărilor, întorcându-mă acum mă primeşte ca pre cel pierdut; că însuţi eşti mult îndurat.

Smochin neroditor m'am arătat lucrând cu ticălosul numai răutatea, care îmi pricinueşte focul; ci tu, Doamne, fă-mă roditor, ca să-ţi aduc roduri de fapte bune.

Posteşte-te suflete al meu de răutate şi de vicleşug, opreşte-te de mânie şi de iuţime şi de tot păcatul; că post ca acesta voeşte Iisus, prea iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, arma noastră şi zidul; tu eşti sprijincala celor ce aleargă la tine; pre tine şi acum te îndemnăm spre rugăciune, ca să ne mântuim de vrăjmaşii noştri.

Alt Irmos:

Slăvimu-te pre tine...

Post curat, adică lepădarea răutăţilor, ca nişte daruri bine primite să aducem lui Hristos Dumnezeului nostru.

Ştiind suflete cum a hrănit

Elisei de demult pre proroci, hrăneşte-te prost, mulţumind lui Hristos.

Slavă. a Treimii.

O Treime în feţe, pre tine Dumnezeire te laud. Pre Tatăl fără de început, pre Fiul şi pre Duhul cel viu.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, Fecioară, cămara cerescului împărat Hristos, mântueşte cu rugăciunea ta pre cei ce te laudă cu dragoste.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, slavă tie.

Daniil în groapă a îmblânzit fiarele cu zăbala postului şi noi postindu-ne să supunem patimile.

Irmosul:

Slăvimu-te pre tine, cea fără „prihană Maica lui Hristos „Dumnezeu, întru care a um„brit Duhul cel prea sfânt".

Svetilna glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 4-lea.

Imbrăcatu-m-am cu întinăciunea cea rea a greşelilor mele şi din bucuria cămării m-am izgonit. Milostiveşte-te spre mine cu negrăită îndurarea ta, ca spre fiul cel pierdut, Dumnezeule şi mă mîlueşte. De două ori.

Apol Mărturicu.

Cine nu se minunează, sfinţilor mucenici, văzând nevoinţa cea bună cu care v'aţi nevoit? In ce chip fiind cu trup, aţi biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, mărturisind pre Hristos şi cu crucea într'armându-vă? Pentru aceasta, dupre vrednicie v'aţi arătat gonitori dracilor şi luptători împotriva barbarilor. Ne'ncetat rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă. Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Candelă nestinsă, scaune al dreptăţii, Preacurată Stăpână, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

La ceasul al Şaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 4-lea.

Pentrucă suntem neputincioşi şi slăbănogiţi de păcate, vindecă zdrobirile noastre, doctorule al sufletelor; celace ştii gândul oamenilor, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 29.

Rugăciunea Dumnezeului vieţii mele: Zice voiu lui Dumnezeu. Sprijinitorul meu eşti tu.

Stih

In ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 6, vers 13.

Pre Domnul puterilor însuş, pre acela sfinţiţi şi de acela vă temeţi şi de veţi nădăjdui într'însul, acela va fi vouă spre sfinţenie. Şi nu vă veţi apropia de el, ca de piatra cea de smintenlă, nici ca de pietra cea de cădere: iar casa lui Iacov, celce şed în Ierusalim în laţ şi în surpătură. Pentru aceasta vor slăbi mulţi dintr'înşii şi vor cădea şi se vor sfărâma şi se vor încurca şi

se vor prinde oamenii, ceice sunt intru întărire. Atunci se vor vădi ceice pecetluesc legea, ca să nu invețe. Și va zice: aștepta-voi pre Dumnezeu, ceice s'au intors fața lor dela casa lui Iacov și voiu nădajdui intru dânsul. Iată eu și pruncii, care mi-a dat Dumnezeu și vor fi semne și minuni in casa lui Israil dela Domnul Savaot, cel ce locuește în muntele Sionului. Și de vor zice către voi: intrebați pre vrăjitori și pre ceice strigă din pământ, pre ceice grăesc deșertăciuni, cari glăsuesc din pântece. Au doar nu intreaba un popor pre Dumnezeul său? Pentruce să intrebe pre cei morți despre cei vii? Că legea o au dat spre ajutor, ca să nu zică, precum este cuvântul acesta, că atunci nu vor mai fi dăruri pentru el. Și va veni asupra voastră foamete greu și va fi dacă veți flamânzi, va veți mâhni și veți blestema pre boleri și pre cele părintești și vor căuta la cer sus și pre pământ jos vor privi. Și iată necaz, imbulzeală, scârba, nevoie și intunerec, ca să nu vadă și nu va lipsi celce este in necaz până la o vreme. Aceasta intâiu heă, degrab fă țara Zavulonului, pământul Neftalimului și ceilalți, cari locuesc pre lângă mare și de cea parte de Iordan, Galileea neamurilor. Poporul celce umbla intru intunerec a văzut lumină mare ceice locuiți in latorea și in umbra morții, lumină va străluci preste voi. Mulțimea poporului o ai scos intru veselia ta și se vor veseli inaintea ta, ca ceice se veselesc la secerîș și ca cei ce impart dobânzi. Ca se va lua jugul cel pus preste dânșii și toiagul cel pus preste grumazii lor: ca toiagul celor silnici l-a sfărâmat Domnul, cu și in zilele lui Madiam. Că toată haina luată cu vicleșug și imbrăcămintea jefuită, o vor da inapoi și ar fi dorit să fi fost arse cu foc. Căci prunc s'a născut nouă, Fiul și s'a dat nouă, a cărula stăpânire s'a făcut preste umărul lui și se cheamă numele lui inger de mare sfat, sfetnic minunat. Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcii părinte veacului ce va să fie, că voiu aduce pace preste domni și sănătate lui. Și mare va fi stăpânirea lui și păcii lui nu va fi hotar, pre scaunul lui David și intru impărăția lui va ședea, ca sa o indrepteze și sa apere cu judecată și cu dreptate, de acum și până in veac, râvna Domnului Savaot va face acestea.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 42.

Mântuirea feții mele și Dumnezeul meu.

Stih:

Judecă-mă Doamne și alege dreptatea mea.

LUNI SEARA

A TREIA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am, Punem Stihirile pre 6, ale Triodului trei și din Minciu trei. Stihiri podobnice ale lui Chir Iosif, glasul 1-iu.

Podobia: Prea laudaților mucenici.

Să iubim postul, carele stinge cu ajutorul Duhului patimile sufletului cele cumplite și ne întărește a lucra lucruri dumnezeești; și mintea o înnalță spre cer și solește iertare, de cea dăruită dela Dumnezeu, de cele ce am greșit.

Cheltuindu-mi Doamne urât toată vieața mea eu, ticălosul, ca desfrânatul strig cu umilință: Părinte ceresc, greșit-am! Milostivește-te și mă mântuește; nu mă lepăda pre mine, carele dela tine m-am depărtat și de lucruri dumnezeești acum am sărăcit.

Altă Stihiră, a lui Chir Teodor, glasul al 3-lea

Podobia: Veniți toate neamurile..

Veniți toți să glăsuim în chimvale de cântări, cuprinzând cinstitul post; că printr'însul gânditor vom surpa pre șarpele, începătorul răutății. Pentru aceasta cu îndrăzneală să strigăm lui Hristos: Dă-ne, Mântuitorule, să vedem fără osândă prea sfântă crucea ta și

să ne închinăm ci și în psalmi și în cântări să prăznuim luminat.

Și din Mineiu trei, Stavă și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 43.

Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și întru numele tau ne vom mărturisi în veac.

Stih:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit...

Dela Facere cetire.

Cap. 6. Vers 9.

Acestea sunt nașterile lui Noe: Noe, om drept și desăvârșit fiind în neamul său, a placut lui Dumnezeu. Și a născut Noe trei feciori: pre Sim, pre Ham și pre Iafet. Și se stricase pământul înaintea lui Dumnezeu și se umpluse de nedreptate. Și a văzut Domnul Dumnezeu pământul și era stricat, pentru că'și stricase tot trupul calea sa pre pământ. Și a zis Domnul Dumnezeu lui Noe: Sfârșitul a tot omul vine înaintea mea, că s'a umplut pământul de nedreptate dela dânșii și iată voiu pierde pre ei și pământul. Iară tu fă ție corabie din lemne neputrezitoare în patru muchi; despărțituri vei face prin corabie; și o vei smoli pre din lăuntru și pre din afară cu smoală. Și așa vei face corabia; de 300 coți va fi lungimea corăbiei, de cinzeci de coți lățimea și de treizeci de coți înălțimea ei. Strâmtând o vei face corabia și deasupra de un cot o vei sfârși; și ușa corabii vei face în coaste și cămari câte cu două și câte cu trei rânduri de poduri vei face într'însa. Și iată eu voiu aduce potop de apă pre pământ, ca să strice tot trupul în care este suflet viu subt cer; și ori câte vor fi pre pământ, vor muri. Și voiu pune legătura mea cu tine; și vei intra în corabie tu și feciorii tăi și femeia ta și femeile feciorilor tăi cu tine. Și din toate dobitoacele și din toate celece se târăsc și din toate fiarele și din tot trupul, câte două din toate să iei în corabie, ca să te hrănești cu tine, parte bărbatească și femeiască să fie. Și din toate pasările cele zburătoare dupre fel și din toate dobitoacele dupre fel și din toate vietățile ce se târăsc pre pământ dupre felul lor, câte două din toate vor intra la tine să se hrănească împreună cu tine, parte bărbatească și femeiască. Și tu să-ți iei din toate bucatele de care mâncați; și vei aduna la tine și vor fi ție și lor de mâncare. Și făcu Noe toate câte i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu, așa a făcut.

Prochimen glasul al 6-lea, Psalm 44.

Pomeni-voiu numele tau, întru tot neamul și neamul.

Stih:

Răspuns-a inima mea cuvânt bun...

Dela Pilde cetire.

Cap. 8, Vers 1.

Fiule! Pentru aceea tu mărturisește înțelepciunea, ca înțelepciunea să te asculte pre tine. Că pre vârfurile cele înalte este, și stă în mijlocul cărărilor. Și la porțile celor puternici șade, și întru intrări sa audă. Pre voi o oamenilor va rog, și dau glasul meu fiilor omenești. Înțelegeți cei fără de răutate măestria, și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați mă pre mine, ce lucruri de cinste voiu grai, și voiu scoate din buze cele drepte. Ca adevărul va învăța gâtlejul meu, și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este întru dânsele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt netede celor ce cunosc, și drepte celor ce află știința. Luați învățătura, și nu argint, și știința mai vârtos decât aurul lămurit, și agonisiți cunoștința mai mult decât aurul curat. Că mai buna este înțelepciunea decât pietrile cele de mult preț, și tot ce este scump nu este vrednic ei. Eu, înțelepciunea am sătășluit; sfatul și cunoștința și gândul eu l-am chemat. Frica Domnului urăște nedreptatea și semeția și mândria și căile vicleniilor și gura cea necredincioasă o am urît eu, și căile cele răzvrătite ale celor răi. Al meu este sfatul și îndreptarea, a mea este înțelepciunea și a mea este tăria. Prin mine împărații împărățesc, și cei puternici scriu dreptatea. Prin mine cei mari se măresc, și stăpânii prin mine stăpânesc pământul. Eu iubesc pre cei ce mă iubesc pre mine, și cei ce mă caută vor afla dar. Bogăția și mărirea a mea este, și agoniseala a multora și dreptatea. Mai bine este a mă înmulți pre mine, decât aurul și piatra scumpă, că rodurile mele mai bune sunt decât argintul cel ales. În căile dreptății umblu, și în mijlocul cărărilor adevărului petrec. Ca să împart avuția celor ce mă iubesc, și să umplu visteriile lor de bunătăți.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori. Glasul al 2-lea.

Părinte bunule, de toate cele ce mi-ai dat m-a golit nebunia mea; depărtatu-m-am de la tine și m'am făcut rob cetățeanului celui strein. Dobitoace necurate

am păscut și nici de mâncarea lor nu m-am săturat. Pentru aceasta am alergat la tine, știind milostivirea ta. Acopere goliciunea mea cu iubirea ta de oameni și mă mântuește.

Mărtirica.

Sfinții mucenici rugându-se pentru noi și pre Hristos lăudându-l, toată înșelăciunea a încetat și neamul omenesc prin credință se mântuește.

Slavă. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Din coapsele tale cele fecioreșți, a strălucit lumii lumină, Cuvântul prin cuvânt. Deci roagă-l pre dânsul, cinstită preasfântă Fecioară, să scape sufletele noastre din cursele vrăjmașului.

Marți a treia săptămână

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele de umilință din Octoih ale glasului ce se va întâmpla.

După a doua Stihologie, zicem această Sedelnă a lui Chir Iosif Glasul 1.

Podobia: Piatra fiind pecetluită...

Cu postul și cu rugăciunea să ne curățim și cu grija de săracii lui Dumnezeu să slujim. Să suspinăm, să plângem cu căldură, până avem vreme de întoarcere, ca să scăpăm de plângerea cea veșnică, care va fi în văpaia gheenii; dând slăvire lui Hristos, celui ce a rânduit pocăință tuturor oamenilor, cari se întorc cu dreptatea gândului.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Întinzându-ți dumnezeeștile tale mâini, cu care ai purtat pre făcătorul întrupat pentru bunătatea lui, Fecioară Preasfântă, roagă-l să ne mântuiască din supărări și din patimi și din primejdii pre noi care cu dragoste te lăudăm și strigăm ție: Slavă celui ce s-a sălășluit întru tine, slavă celui ce a eșit din tine slavă celui ce ne-a slobozit pre noi prin nașterea ta.

După a treia Stihologie, Sedealna lui Teodor Glasul al 3-lea.

Podobia: Să se veselească cele cerești...

Cu postul veselindu-ne, cu cântări bucurându-ne și cu rugăciunile luând putere asupra tuturor patimilor, să călcăm pânditurile lui Veliar, și urmând lui Hristos să strigăm: Învrednicește-ne pre noi îndurate să vedem crucea ta, dându-ne mare milă.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: De Frumusețea Fecioriei tale...

De Dumnezeu fericită maică, care nu știi de mire, tămăduește sufletul meu cel bolnav, că rău sunt cuprins de păcate, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta strig ție din suspinul inimii mele: Primește-mă,

ceea ce eşti cu totul fără prihană, pre mine cel ce am greşit foarte; ca să strig ţie cu îndrăzneală: Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu.

Psalmul 50. Şi cântăm CANONUL Mineiului şi aceste TRICÂNTĂRI, dupre rânduiala lor. Şi se ceteşte Cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul 1-iu, Irmos:

Vedeţi, vedeţi că însumi eu „sunt, carele am poruncit „lui Moisi să povăţuiască în pus„tie pre poporul cel robit al lui „Israil, şi l-am mântuit ca un pu„ternic, cu stăpânirea mea".

Făcându-mă fiu prin baia botezului, prea bunul părinte, m-am împodobit cu bogăţia a tot felul de bunătăţi. Dar apoi m-am făcut rob de bună voie gândurilor celor neroditoare; şi pentru aceea am sărăcit.

Milostiv, îndurat şi milostiv fii mie, Doamne! Judecă judecata mea, drepte judecătorule; primeşte puţină suspinarea mea, Hristoase, pentru mare mila ta, şi nu mă trece cu vederea.

Desbrăcându-ne de întinatul vesmânt al neînfrânării, să ne îmbrăcăm în vesmântul cel luminat al postului şi făcându-ne luminaţi să ajungem la luminata înviere a Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Mântueşte-mă, mântueştemă, ceeace ai născut pre Mântuitorul; vezi Preacurată necazul meu şi mulţimea nenumăratelor mele răutăţi din toate zilele, şi scapă ticălosul meu suflet din desnădăjduire.

Altă TRICÂNTARE a lui Chir Teodor, glasul al 3-lea, Irmos.

Vedeţi, vedeţi.

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt cela ce v-am izvorît mântuire ca un Dumnezeu, cu care toţi oamenii prin înfrânare vă adăpaţi.

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt cela ce am hotărît vouă vremea cea sfinţită şi sfântă, spre veselia sufletească, adică curgerea postului.

Slavă, a Treimii.

Treimea să o lăudăm, Unimii să ne închinăm: Fiului un-născut fără început din Tatăl, cel fără de început, Duhului celui împreună pe scaun şezător şi cu Tatăl împreună vecuitor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă neîncetat pre Mântuitorul, ceeace eşti cu totul fără prihană, ca să scape din toată nevoia, pre cei ce te mărturisesc cu trupul şi cu sufletul, pre tine, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Mare eşti Doamne şi minunate sunt lucrurile tale! Că ai arătat oarecând nemâncat de lei în groapă pre Daniil, cel îngrădit cu postul.

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că eu sunt „Mântuitorul lumii, lumina cea „adevărată, izvorul vieții, Fiul „lui Dumnezeu".

Cântarea a 8-a, Irmos:

De carele se înfricoșează...

Plâng și mă tânguesc, gândind la ceasul întru carele voi să stau înaintea scaunului celui înfricoșat, ca să dau răspunsuri de multe răutățile mele, care prin neștiință, și prin știință le-am făcut.

Moisi aflând postul curățitor, a cunoscut pre Dumnezeu, pre cel singur curat. Suflete al meu, curățește-te și tu cu postul, ca să te apropii de Dumnezeu iubitorul de oameni.

Să iubim postul maica bunătăților; să urîm desfătarea roditoare de patimi, și să strigăm: Părinte, cela ce ești în ceruri, mântuește-ne pre noi, mântuește-ne, pentru rugăciunile sfinților tăi.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Roagă pre judecătorul, pre carele l-ai născut, Preacurată Fecioară Marie, să se milostivească în ceasul judecății, și să mă mântuească pre mine osânditul; ceeace singură ești folositoarea neamului omenesc.

Alt Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a pogorît...

Primind darul cel prea luminat al postului să ne strălucim cu bunătățile, arătându-ne fețele blânde și obiceiurile line, dupre așezământul sufletului.

Postindu-se Elisei, a dat viu Somanitencii pre fiul ei; din aceasta să cunoaștem fraților cât este de bun postul, cât este de mare, ca un dar de Dumnezeu dăruit.

Bine-cuvântam pre Tatăl...

Tatălui și Fiului ne închinăm, și Duhului Sfânt; Unimei în Treime, cu îngerii strigând prin guri de lut: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu celui în Treime.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Născut-ai prunc, Fecioară, rămâind tu una ceeace ești de Dumnezeu dăruită. Taina aceasta mare este, minune înfricoșată! Că ai născut pre Mântuitorul lumii, Dumnezeu întrupat.

Slavă, ție, Dumnezeul nostru,...

Nimenea din noi să nu se dea lenevirii, o fraților! Că vremea lucrării este, ceasul prăznuirii; cine este dar înțelept? Ca într'o zi să câștige toate veacurile!

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântam...

Pre cel ce s'a pogorît în vă„paie, la tinerii evreești, cu pu„tere dumnezeească, pre Dom„nul cel ce s'a arătat, preoți „bine-l cuvântați, și-l prea în„nălțați întru toți vecii".

Cântarea a 9-a. Irmos.

Norul cel purtător de...

In noianurile păcatului, întru adâncul desnădăjduirii, în întreitele valuri ale gândurilor şi în viforul patimilor căzând, strig: Adâncule al milii, ajută-mi! şi cu milostivirea ta, dă-mi ploaie de iertarea păcatelor.

Prin post trupul, prin înfrânare duhul, prin lacrimi sufletul să ne curăţim credincioşti; şi fiind curaţi să întâmpinăm luminat pre cel curat; ca să vedem mântuitoarele patimi; care le-a răbdat pentru noi Mântuitorul.

Ca vameşul suspin, ca păcătoasa lăcrimez, ca fâlharul strig: Pomeneşte-mă, îndurate! Ca orbul glăsuesc: Fiul lui Dumnezeu, deschide-mi ochii sufletului, cei orbiţi cu răutatea vicleanului înşelător.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Muntele cel netăiat, uşa cea neumblată, pre ceeace este mai înaltă decât cerurile şi decât toată zidirea, frumuseţea lui Iacov, năstrapa cea cu totul de aur, podul şi Maica Ziditorului, pre Fecioara credincioşii să o fericim.

Alt Irmos:

La muntele Sinai..

Cunoscând aceste zile de acum, mai presus decât toate zilele, sfinţite rugăciuni să înălţăm lui Dumnezeu cu cunoştinţă curată, neîncetat plecând genuchile şi zicând: Doamne primeşte pururea rugăciunile şi cererile robilor tăi.

Poporul a şezut precum scrie; a mâncat şi a băut şi s'a sculat de a jucat, slujind idolului Veelfegor. Vezi relele cele rele ale nesaţiului pântecelui! Iar noi să postim şi să ne prea mărim ca marele Moisi.

Slavă a Treimii.

In fiinţă unimea este nedespărţită, Treime, Dumnezeirea cea prea înnaltă, care uninduse în fire, se împarte dupre feţe cu osebirile; că nedespărţită fiind, se desparte; una fiind, se întreeşte. Aceasta este Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, care păzeşte toate.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu...

Cine a auzit fecioară să fie Născătoare de prunc şi maică fără de bărbat? Marie tu săvârşeşti minunea aceasta! Dar spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile dumnezeeştei naşterii mele, că aceasta este foarte adevărată; dar înţelegerea ei este mai presus de mintea omenească.

Slava ţie, Dumnezeul nostru, slava ţie.

Mânia ta, fiind nesuferită asupra păcătoşilor, cine va suferi Doamne îngrozirea ei? Ci cela ce ai milă nemăsurată, mântueşte-mă dupre milostivi-

rea ta, iar nu dupre faptele mele cele multe şi rele.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug „te-a văzut Moisi, pre tine carc „ai zămislit în pântece focul „dumnezeirii fără ardere; Daniil „te-a văzut munte netăiat, Isaia „te-a numit toeag odrăslit din „rădăcina lui David".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira, zilei de două ori, glasul al 7-lea.

Greşit-am, mărturisescu-mă ţie Doamne eu păcătosul; nu îndrăznesc să privesc la cer; că de acolo căzând, m'am nenorocit. Greşit-am la cer şi înaintea ta şi nu sunt vrednic să mă chem fiu al tău; însu-mi eu mă vădesc; nu-mi trebuiesc pârâşi, nici martori. Neastâmpărarea este care mă dă de faţă; vieaţa rea mă dovedeşte; goliciuneami stă înainte şi mă ruşinează; şi spre înfruntarea mea stau hainele cele de ocară cu care sunt îmbrăcat. Milostive Părinte, Fiule unule născut, Duhule sfinte, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc şi mă mileşte.

Apoi a mucenicilor.

In mijlocul privelişti celor fărădelege bucurându-se, strigau mucenicii: Doamne, slavă ţie.

Slavă. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Născutu-te-ai negrăit din Fecioară şi ai luminat Hristoase pre cei din întunerec, cari strigau: Doamne, slavă ţie.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 7-lea.

Mântuirea noastră eşti Doamne şi scutitor în ziua necazului; mileşte-ne pre noi dupre marea mila ta, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 35.

Domnul puterilor este cu noi, păzitorul nostru Dumnezeul lui Iacov.

Stih:

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea.

Din Proorocia-Isaiei cetire.

Cap. 9. Vers 9.

Aşa zice Domnul: Il va cunoaşte tot poporul lui Efraim şi cei ce locuesc în Samaria cu semeţie şi cu inimă înaltă, zicând: Cărămizile au căzut, ci veniţi să cioplim pietre, şi să tăiem duzi şi chedri, şi să ne zidim noua turnuri. Şi va sfărâma Dumnezeu pre cei ce se scoală asupra muntelui Sionului şi asupra Ierusalimului şi pe vrăjmaşii lui va risipi. Pe Siria cea despre răsăritul soarelui şi pe Elinii cei despre apusul soarelui, cei ce mănâncă pre Israil cu toată gura. Intru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă. Şi poporul nu s'a întors până când s'a rănit şi pre Domnul puterilor nu l-a căutat. Şi va lua Domnul dela Israil capul şi coada, şi pre cel mare şi pre cel mic într'o zi. Pre cel bătrân şi pre cei ce se minunează de feţe, acesta este capul, şi pe proorocul, care învaţă fărădelegi, acesta este coada. Şi vor fi cei ce fericesc pre poporul acesta, amăgindu-l il vor amăgi până-l vor înghiţi pre el. Pentru aceea de tinerii lor nu se va veseli Domnul, şi pe cei săraci lor şi pre văduvele lor nu va milui, că toţi sunt fărădelege şi răi, şi toată gura grăieşte nedreptate. Intru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă. Şi va arde ca focul fărădelegea, şi ca nişte buruieni uscate se va mistui de foc, şi va arde intru desişurile pădurii, şi va mânca toate cele de prin prejurul deaturi-

lor. De întîmea mâniei Domnului a ars tot pământul, şi va fi poporul ca de foc ars; omului de fratele său nu-i va fi milă. Ci se va pleca spre dreapta, că va flămânzi şi va mânca din cele deastânga, şi nu se va sătura omul mâncând carnea braţului său. Că va mânca Manasi a lui Efraim şi Efraim a lui Manasi; ei împreună se vor război asupra lui Iuda. Şi întru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este întinsă.

Prochimen, glasul a 3-lea. Psalmul 30.

Cântaţi Dumnezeului nostru cântaţi, cântaţi împăratului nostru cântaţi.

Stih:

Toate neamurile plesniţi cu mâinile...

Marţi seara

A TREIA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6: trei ale Triodului, şi trei din Mineiu. Stihiri podobnice, ale lui Iosif. Glasul al 3-lea

Podobia: Pus-au treizeci de arginţi..

Doamne, cela ce cu crucea ai ucis pre vicleanul, fereşte-mă de înşelăciunea lui, pre mine, păcătosul şi amăgitul, şi cu postul curăţindu-mă, dă-mi să fac voile tale; ca să văd stăpâne cinstitele tale patimi, veselindu-mă.

Rănitu-m-am, Doamne, cu sabia desfătării, şi rău de tot m-am omorît; tămăduieşte, înviază sufletul meu cel smerit, stăpâne, cela ce te-ai rănit cu suliţa, şi pre cei răniţi cu săgeata vrăjmaşului, ca un mântuitor, i-ai vindecat, şi mă fă părtaş cinstitelor tale patimi.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 2-lea.

Podobie: Să se răstignească strigau...

Cu postul luminându-ne sufletele, Doamne, să ne învrednicim fără de osândă a vedea cu bucurie crucea ta, şi a ne închina ei cu frică; că aceasta vesteşte luminat patimile tale cele de voie; care bineveoeşte să le ajungem noi, ca un iubitor de oameni.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen, glasul al 3-lea, Psalmul 47.

Mare este Domnul şi lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru.

Stih:

În cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

De la Facere, cetire.

Cap. 7, Vers 1.

Şi a zis Domnul Dumnezeu către Noe: intră tu şi toata casa ta în corabie, că pre tine te-am văzut drept înaintea mea în neamul acesta. Şi din dobitoacele cele curate ia cu tine în lăuntru câte şapte, parte bărbătească şi femeiască; iară din dobitoacele cele necurate câte două, bărbat şi femeie. Şi din pasările cerului cele curate câte şapte, parte bărbătească şi femeiască; şi din toate păsările cele necurate câte două, parte bărbătească şi femeiască, ca să păstrezi sămânţă preste tot pământul. Că încă şapte zile şi eu voiu aduce ploaie pre pământ patruzeci de zile şi patru zeci de nopţi, şi voiu pierde de pre faţa pământului tot ce viază care am făcut. Şi a făcut Noe câte i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 2-lea. Psalmul 48.

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziţi acestea toate neamurile...

De la Pilde cetire.

Cap. 8. vers 32.

Acum dar fiulu ascultă-mă pre mine! Şi fericiţi sunt, cari păzesc căile mele. Ascultaţi înţelepciunea şi vă înţeleptiţi, şi nu vă depărtaţi dela dânsa. Fericit este bărbatul cel ce mă ascultă, şi omul, carele va păzi căile mele, şi priveghează la uşile mele pururea, şi păzeşte pragurile uşilor mele. Că ieşirile mele sunt ieşiri de vieaţă, şi se găteşte vrerea dela Domnul. Iar cei ce greşesc asupra mea, fac păgânătate în sufletulu lor, şi cei ce mă urăsc pre mine, iubesc moartea. Înţelepciunea şi-a zidit esi casă, şi a întărit şapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale, şi a dres în paharul său vin, şi a gătit ei masa. Trimis-a pre slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind: Cel ce este neînţelept să se abată la mine, şi celor lipsiţi de înţelepciune le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea şi beţi vinul, carele l-am dres vouă. Lăsaţi neînţelepciunea şi veţi fi vii, ca în veac să împărăţiţi, şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi, şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţa. Cel ce învaţă pre cei răi ia lui-şi ocara, şi cel ce cearţă pre cel necurat se ocăreşte pre sine. că certările la cel necurat sunt rane lui. Nu mustra pe cei răi, ca să nu te urască, mustră pre cel înţelept, şi te va iubi pre tine. Dă prilină înţeleptului, şi mai înţelept va fi, arată dreptului, şi va adauge a primi. Începutul înţelepciunei este frica Domnului, şi ştiinţa sfinţilor priceperea; iar a cunoaşte legea, este a cugetului bun. Ca într'acest chip multă vreme vei trăi, şi se vor adauge ţie anii vieţii tale.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilii. de două ori, glasul al 2 lea.

Tată şi făcător, îndrăznesc a te numi, Doamne, fiind vietate făcută din pământ, de vreme ce am luat chipul tău, măcar că m'am scăpat de moştenirea firească, vieţuind desfrânat şi întru uitarea darurilor tale cheltuindu-mi avuţia. Deci să nu mă lepezi pre mine, cela ce ai binevoit ca Fiul tău, unul-născut, să rabde crucea şi moartea cu trupul pentru mine; ci îndreptându-mă mă primeşte la tine, iubitorule de oameni.

Martirica.

Cetele mucenicilor au stătut împotriva tiranilor, zicând: Noi suntem ostaşi ai împăratului puterilor; măcar de ne-aţi da şi la foc şi la munci, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Podobia: Când de pre lemn...

Când te-a înălţat pre lemn poporul cel fără-de-lege, Mântuitorule, pre tine vieaţa tuturor, atuncea Maica ta cea cinstită şi Preacurată stând de faţă s'a tânguit, plângând: Fiul meu prea dulce, lumina ochilor mei, vai mie! Cum ai suferit a te pironi pre lemn, în mijlocul făcătorilor de rele, cela ce ai spânzurat pământul pe ape?

MIERCURI

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. După întâia Stihologie. Sedealnele Crucei din Octoih. După a doua Stihologie zicem aceste Sedealne ale lui Iosif. Glasul al 3-lea.

Podobia: De frumuseţea feciorici tale.

Cu lemnul ai stins Stăpâne văpaia neascultării, pe cruce înnălţându-te şi ai omorît pre vrăjmaşul, omorându-te de bună voie. Pentru aceasta te rog, omoară voile trupului meu şi înviază ticăloasa mea inimă; cu postul cel ucigător de patimi, curăţindu-mă de toată întinarea, ca un milostiv.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Moarte de ocară prin răstignire de bună voie ai răbdat îndurate; şi văzându-te pre tine ceeace te-a născut Hristoase s'a rănit la inimă şi plângând ca o maică s'a tânguit. Cu ale cărcia rugăciuni, pentru îndurarea milii tale, milostiveşte-te şi ne mântueşte, cela ce ai ridicat păcatul lumii.

După a treia Stihologie. Sedealna lui Teodor, glasul al 2-lea.

Podobie: Înviind din mormânt...

Vrând să săvârşim ospăţul cel vesel al postului, strigăm: Păzeşte-ne pre toţi Doamne cu pace, ferindu-ne de tot meşteşugul vrăjmaşului şi ne înveredniceşte pre noi ca un prea bun, să sărutăm cu frică cinstită crucea ta. Cela ce printr'însa dai lumii milele tale, unule mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu. Glasul acelaş.

Podobie: Milostivire având...

Fecioara şi maica ta, Hristoase, văzându-te mort întins pe lemn, plângând cu amar şi strigând, a zis: Ce taină înfricoşată este aceasta? Cela ce dăruieşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori pre cruce de bună voie, cu moarte de ocară?

Şi cântăm CANONUL Mineiului şi aceasta TRICÂNTARE, a lui Iosif, după rânduiala ei. Şi se citeşte Cântarea a treia din Psaltire.

Cântarea a 3-a, glasul al 3-lea. Irmos:

Întărirea celor ce nădăjduesc...

Răstignindu-ne împreună cu cel ce s-a răstignit pentru noi, să ne omorâm toate mădularele trupului, cu posturi, cu rugăciuni şi cu cântări.

Cela ce ai smuls spinul păcatului, cu răstignirea ta Doamne, smulge gândurile minţii mele spinoase.

Într'armându-ne gândurile cu postul, să biruim cetele streine ale dracilor, îngrădindu-ne cu puterea crucii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intrupându-se Cuvântul, a ieşit din tine, Preacurată, îndreptând căderea strămoşilor, pentru milostivirea îndurărilor.

ALTĂ TRICÂNTAREA, a lui Teodor, glasul al 2-lea, Irmos:

Întăreşte-ne pre noi...

Făcătoarea de vieaţă crucea ta, Doamne, pecete de mântuire îmi este mie; că cu dânsa surpând pre împotrivă luptătorul, te laud pre tine ca pre un Dumnezeu puternic.

Lemnul crucii a adus lumii roadă de vieaţă veşnică; din carele noi gustând, ne mântuim Hristoase din moarte.

Slavă, a Treimii.

Trei feţe ale unui Dumnezeu slăvesc, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, o stăpânie a dumnezeirii; că împărăţeşte şi însuşi stăpâneşte un Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta Preacurată este înfricoşată; că Dumnezeu este cel ce s'a făcut om, carele s'a născut fără început din Tatăl şi fără de bărbat din tine mai pre urmă s'a născut.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Darul crucii mai înainte strălucind lumii, ne chiamă pre toţi spre dumnezeeştile tale patimi, îndurate; cărora învredniceşte-ne să ne închinăm cu credinţă.

Irmosul.

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul şi frica „ta o sădeşte în inimile noastre, „a celor ce te lăudăm pre tine.

Cânturea 8-a, Irmos:

Ca nesuferitul foc...

Dătătorule de lumină, cela ce cu crucea ai biruit căpeteniile şi stăpâniile întunerecului, când vei veni cu putere să judeci toată lumea, cuvinte, să nu-mi vădeşti cele ascunse ale mele; ca să slăvesc milostivirea ta cea multă.

Judecat ai stătut judecătorule înaintea judecăţilor, osândind vrajba cu crucea ta, îndelung răbdătorule, drepte judecătorule. Pentru aceasta scuteşte de osândirea cea veşnică pre cei ce strigă cu frică şi prea înalţă iubirea ta de oameni.

Cu focul postului întărindu-se tinerii cei bine credincioşi, au stins de demult cu dumnezeeasca rouă văpaia cea înnălţată; şi noi postindu-ne, să stingem cuptoarele patimilor, ca să scăpăm de văpaia gheenei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine zidindu-şi înţelepciunea lui Dumnezeu casă, s-a întrupat cu nespusă smerenie, Fecioară ceeace nu ştii de nuntă; că tu numai din toate neamurile te-ai ales nestricată, spre sălăşluirea cuvântului celui nestricat.

Alt Irmos:

Pre cel ce a închipuit mai 'nainte...

Cela ce porţi toate cu cuvântul, pentru mine le-ai suferit toate, palme, scuipări şi răstignire, Hristoase; laud slăvirile iubirii tale de oameni întru toţi vecii.

Junghiatu-te-ai Hristoase ca un miel, împungându-te în coasta ta cu suliţa; ca pre mine, oaia cea perdută, să mă mântueşti din vânătoarca diavolului şi să mă aşezi în staulul tău cel bun, în veci.

A Treimi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime ceeace eşti o Dumnezeire, fire nedespărţită şi despărţită dupre feţe, stăpânire vecuitoare, Părinte, Fiule şi Duhule, pre tine, te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu curată, ceeace eşti poartă cerească, uşă de mântuire, primeşte rugăciunea tuturor creştinilor, celor ce te fericesc pre tine întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cu crucea ta, Hristoase, preoţii se laudă, împăraţii se întăresc şi tot credinciosul se luminează; învredniceşte-mă să o văd, să mă închin ei şi să o laud în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce a închipuit mai „'naînte în rug lui Moisi, minu„nea Fecioarei, în muntele Sinai „oarecând, lăudaţi-l, bine-l cu„vântaţi şi-l prea înnălţaţi întru „toţi vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos:

In lege, în umbră...

Înălţând Moisi şarpele pre lemn, pre tine te-a însemnat, Iisuse, cela ce te-ai înălţat pe cruce de bună voie şi ai gonit departe răutatea vicleanului cea veninată şi ai tras pre oameni la tine, iubitorule de oameni.

Cu focul temerii tale curăţeşte-mă, aprinzând în sufletul meu dumnezeeasca ta dragoste şi îngrădindu-mă cu crucea ta pre mine, pre carele m-a amăgit înşelătorul cel vechiu, cu dulceţile întunecând mintea mea, Hristoase.

Să postim fraţilor de gânduri urâte şi de fapte rele; să ne curăţim inimile, să ne ridicăm ca cu nişte aripi prin dumnezeeştile bunătăţi să ne ferim de pornirile răutăţii celei râvnitoare de cele de jos; ca fiind luminaţi să vedem paştile cele mari.

A Născătoare de Dumnezeu.

Din tine Fecioară voind s-a îmbrăcat cu sărăcia noastră cel din fire bogat şi s-a făcut nouă văzut, cel ce se laudă nevăzut de cetele cele de sus, înnoind cu bunătatea chipul cel sfărâmat.

Alt Irmos:

Pre tine, scara cea înţelegătoare...

Cela ce ţi-ai întins pe cruce mânile şi ai adunat cele patru margini ale lumii; prin carele am aflat intrare la Tatăl, Fiule al lui Dumnezeu, pre tine toţi te slăvim.

Pre tine, Hristoase, încununându-te cu spini cei fără de lege, te-au bătut şi te-au răstignit. Pentru carele cele de sub cer toate s-au clătit; iar noi mântuindu-ne te slăvim.

Slavă, a Trebnii.

Pre tine, sfântă dumnezeire, cea întreit strălucitoare, care cuprinzi toate şi le păzeşti pururea, pre Tatăl şi pre Fiul şi

pre Duhul cel viu cu cântări netăcute te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, norul cel luminat al Duhului, din carele a strălucit nouă lumina cea neapropiată Hristos soarele cel mare al dreptăţii, Născătoare de Dumnezeu cu cântări te slăvim.

Slavă, (ie Dumnezeul nostru...

Tu eşti lumina noastră şi semnul cel sfânt, cruce, lauda biruinţii lui Hristos; tu îndulceşte postul nostru şi ne învredniceşte să ne închinăm tie.

Irmosul:

Pre tine, scara cea gândită „şi însufleţită, pe care s'a întă„rit Dumnezeul nostru, prin „care am aflat suirea la cer, cu „cântări Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihiria zilei de două ori, glasul al 2-lea.

Fiind la Tatăl cel bun în cinste fiească n'am cunoscut eu cel fără minte, ci însumi pre mine m'am lipsit de slăvire, cheltuind rău bogăţia darului. Şi fiind sărac de dumnezeeasca hrană, curtean m-am făcut la spurcatul cetăţean. De acesta fiind trimis la ţarina lui cea stricătoare de suflet, vieţuind desmerdat, m-am păscut împreună cu dobitoacele şi desfătărilor făcându-mă rob, nu mă săturam. Ci întorcându-mă voiu striga către milostivul şi înduratul Părinte: Greşit-am la cer şi înaintea ta, miluieşte-mă!

Mărtirica.

Mulţimea mucenicilor tăi te roagă, Hristoase, miluieşte-ne pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă, Şi acum, a Celei-Născătoare de Dumnezeu.

Podobie: Când de pre lemn...

Dureri multe răbdând Preacurată, la răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău, ai suspinat lăcrămând şi ai strigat cu amar: Vai! Fiul meu prea dulce, cum pătimeşti fără de dreptate, vrând să răscumperi pre pământenii cei din Adam? Pentru aceasta, Preasfântă Fecioară, pre tine te rugăm cu credinţă, fă-l nouă milostiv.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul 8-lea.

Nu este întru noi statul faptelor noastre, Doamne; milostiv eşti iubitorule de oameni, nu trece lucrul mâinilor tale cela ce eşti fără de păcat.

Slavă, Şi acum, tot acestu.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalm 49.

Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi dă celui preaînalt rugile tale.

Stih:

Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 10. Vers 12.

Şi va fi dacă va plini Domnul a face toate în muntele Sionului şi în Ierusalim, va căuta spre mintea cea mare, spre împăratul Asirienilor şi spre înălţimea măririi ochilor lui. Că a zis: cu tăria voiu face, şi cu înţelepciunea minţii voiu lua hotarele neamurilor, şi puterea lor voiu prăda şi voiu clăti cetăţile în care locuesc. Şi toata lumea cu mâna o voiu lua ca un cuib, şi ca nişte ouă părăsite voiu ridica, şi nu va fi cine să scape de mine, sau să-mi grăiască împotrivă şi să'şi deschiză gura şi să grăiască. Au mări-se-va securea fără de cel ce fae cu ea? Au înălţa-se-va tierăstrăul fără de cel ce'l trage pre el? Aşijderea de ar lua cineva toiag sau lemn, înălţa-se-va lemnul? Şi nu aşa. Ci va trimite Domnul Savaot spre cinstea la ocară, şi spre mărirea ta, foc arzător ce va aprinde. Şi va fi lumina lui Israil ca focul, şi-l va sfinţi pre el cu foc arzător, şi va mânca pădurea ca fânul. In ziua aceea se vor stinge munţii şi dealurile şi pădurile, şi va mânca dela suflet până la trup, şi va fi cel ce va fugi, ca cel ce fuge de pară arzătoare. Şi cei ce vor rămânea dintr'inşii, în număr puţin vor fi, şi un prunc îi va scri pre ei. Şi va fi în ziua aceea, nu se va mai adauge rămăşiţa lui Israil, şi cei mântuiţi ai lui Iacov nu vor mai nădăjdui spre cei ce le făceau strâmbătate: ci vor nădăjdui spre Dumnezeul cel sfânt ai lui Israil întru adevăr.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 50.

Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Stih:

Inimă curata zideşte intru mine Dumnezeule...

MIERCURI SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10 şi cântăm Stihira, de două ori, apoi martirica şi trei podobnice ale Triodului.

Samoglasnica, glasului al 4-lea.

Nebuneşte risipind părinteasca mea bogăţie, pustiu m-am făcut, locuind în locul viclenilor cetăţeni; şi prin nepriceperea mea, m-am asemănat dobitoacelor celor neînţelegătoare şi m-am golit de tot darul cel dumnezeesc. Pentru aceasta întorcându-mă strig către tine milostivul şi înduratul Părinte: Greşit-am, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc Dumnezeule şi mă milueşte. De două ori.

Apoi Martirica.

Jertfele cele însufleţite, arderile întregi cele cuvântătoare, mucenicii Domnului, junghierile cele desăvârşite ale lui Dumnezeu, oile cele ce cunosc pre Dumnezeu şi se cunosc de Dumnezeu, al cărora staulul este necălcat de lupi, rugaţi-vă, ca şi noi să ne paştem împreună cu voi, la apa odihnei.

Altă Stihiră a lui Iosif; glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea puindu-şi.

Cei ce v-aţi arătat raze ale soarelui celui înţelegător, văzătorilor de Dumnezeu apostoli, cereţi luminare sufletelor noastre şi ne izbăviţi de întunerecul

cel împâclat al patimilor și vă rugați ca să vedem ziua mântuirii, prin rugăciuni și prin cereri curățindu-ne inimile, care vicleanul le-a rănit. Ca mântuindu-ne, cu credință să vă cinstim pururea, pre voi cari cu prea înțeleaptă predică ați mântuit lumea.

In țara răutății depărtându-mă eu, desfrânatul, rău am cheltuit bogăția care mi-ai dat, milostive Părinte și mă topesc de foamea faptelor bune. Iată că m'am îmbrăcat cu rușinea neascultării, golindu-mă de darul cel dumnezeesc, și strig ție: Greșit-am! Ci știu bunătatea ta. Primește-mă ca pre unul din argații tăi, îndurate Hristoase, pentru rugăciunile apostolilor, celor ce te-au iubit pre tine.

Altă Stihiră a lui Teodor; acelaș glas

Podobia: Deadreapta Mântuitorului.

Apostoli ai Mântuitorului, luminători ai lumii, făcători de bine și mântuitori, cari sunteți vestitori ai măririi lui ca niște ceruri și împodobiți cu stelele minunilor și cu semnele tămăduirilor, aduceți cu deadinsul rugăciuni Domnului pentru noi, ca să primească rugăciunile noastre, ca o mireasmă preacurată și să ne învrednicim să și sărutăm purtătoarea de viează cruce și cu frică să o vedem toți. Pentru închinăciunea ei, trimite-ne nouă milele tale, Mântuitorule, ca un iubitor de oameni.

Și din Mineiu 4.

Slavă. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 51.

Nădăjduit am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

Stih:

Ce te făleşti întru răutate, puternice?

Dela Facere cetire.

Cap. 7, Vers 6.

Iară Noe era de șase sute de ani și potopul de apă s'a făcut pre pământ. Și a intrat Noe și feciorii lui și femeia și femeile feciorilor lui cu dânsul în corabie, pentru apa potopului. Și din păsările cele curate și din păsările cele necurate și din dobitoacele cele curate și din dobitoacele cele necurate și din fiare și din toate cele ce se târăsc pre pământ, câte două câte două au intrat la Noe în corabie, parte bărbătească și femeiască, precum a poruncit Domnul Dumnezeu lui Noe.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 52.

Când va întoarce Dumnezeu robia poporului său.

Stih:

Zis-a cel nebun, întru inima sa: Nu este Dumnezeu.

Dela pilde cetire.

Cap. 9, Vers 12.

Fiule, de vei fi înțelept, ție vei fi înțelept, și vecinilor tăi; iar de vei fi rău, numai tu singur vei ința cele rele. Fiul învățat înțelept va fi, și pre cel neînvățat slugă îl va avea. Cel ce se razemă pre minciuni, acela paște vânturile și gonește pasări zburătoare, că și-a părăsit căile viei sale, și a rătăcit din cărările agoniseii sale, și umblă prin pustie fără de apă, și prin pământ desetat întru sete, și adună cu mâinile nerodire. Femeia nebună și fără de omenie, care nu știe de rușine, se va lipsi de pâine. Aceea care nu știe de rușine șade în ușile casei sale pre scaun arătat în uliți, chemând pre cei ce trec pre cale și-și iau căile lor: cel ce este între voi fără de minte abate-se la mine. Și celor lipsiți de minte, le poruncește zicând: Atingeți-vă cu dulceață de pâine ascunsă, și beți apa dulce de furișag. Și el nu știe, că pământenii la dânsa pier, și îi duce în fundul iadului. Ci fugi nu te zăbovi la locul ei, nici întoarce ochiul tău spre dânsa, că așa o vei trece ca o apă streină. Și treci izvorul strein, și te depărtează de apa altora, și nu bea din fântâna streină, ca să trăești multă vreme, și să se adaoge ție anii vieții.

Și îndată dumnezeeasca Leturghie cea mai înainte sfințită.

Joi a treia săptămână

LA UTRENIE

Treimicele glasului. După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele Apostolilor din Octoih.

După a doua Stihologie, cântăm această Sedealnă a lui Iosif, glasul al 6-lea.

Podobia: Nadejdea lumii...

Luminători ai luminii nerătăciţi, ucenici ai Mântuitorului, luminaţi-mi sufletul cel orbit cu păcatul şi mă faceţi părtaş zilei celei dumnezeeşti, ca să păzesc mântuitoarele porunci. Şi mă scăpaţi de întunerecul cel neluminat de acolo, ca să vă măresc pre voi.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Stăpână, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, ca ceeace ai născut negrăit pre făcătorul tuturor, roagă-te pururea cu sfinţii apostoli bunătăţii lui, să ne mântuească de patimi şi să ne dea iertare păcatelor.

După a treia Stihologie, Sedelnele lui Teodor, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti...

Cei ce sunteţi luminători strălucitori lumii, dumnezeeşti apostoli, luminaţi pre cântăreţii voştri, ca să treacă vremea postului; şi vă rugaţi ca să vedem toţi, dupre vrednicie, lemnul crucii celei de viaţă făcătoare şi să-l sărutăm cu buze şi cu ochi nespurcaţi, strigând: Doamne, slavă ţie!

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură folosinţa ta cea înfricoşată o cerem. Milostiveşte-te spre poporul cel lesne privejduitor. Roagă pre milostivul Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată groaza; ceeace eşti singură binecuvântată.

CANONUL Mineiului şi această TRICÂNTARE, a lui Iosif. Şi se odeşte Cântarea a 4-a, din Psaltire.

Cântarea a 4-a, glasul al 6-lea. Irmos:

Hristos este puterea mea...

Post, lacrimi, rugăciuni, milostivire, obiceiu bine umilit, minte dreaptă, curăţire vieţii, să arătăm noi credincioşii, ca să dobândim mărire.

Luminători v-aţi arătat, apostoli, strălucind luminat pe tărîa cinstitei Biserici. Pentru aceasta, luminaţi inimile noastre cu dumnezeescul Duh.

Ca nişte cărbuni dumnezeeşti, aprinşi de focul cel fără materie, ardeţi uscăciunile cele de patimi ale inimilor noastre, înţelepţi apostoli ai Dumnezeului nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Făclie nestinsă, cămară cu totul luminoasă, ceeace eşti mai pre sus de serafimi; căruţă de heruvimi cu totul fără prihană,

liberează-mă din patimile cele rele şi din primejdii.

Alti Tricântare, a lui Teodor, glasul acelaş.

Irmos: Auzit-a proorocul...

Luminători ai dumnezeeştii arătări, arătându-vă apostoli ai Mântuitorului, aţi stricat noaptea necunoştinţei şi Biserica strălucindu-o, luminaţi lumea prin învăţăturile voastre cele cu vorbe ca focul.

Lumea înconjurând, unul într'o parte, altul într'alta, întru o credinţă aţi adunat apostoli pre toţi; şi dobândind cele cereşti dăruiţi, rugând pre Hristos neîncetat, să ne mântuească pre noi pre toţi.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl şi pre Duhul slăvesc; ca din soare lumina şi raza; însă pre Fiul dupre naştere, că şi naştere este; iar pre Duhul dupre purcedere, că şi purcedere este; o fiinţă împreună fără început, căreea se închină toată făptura.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, prunc născând şi curăţia păzindu-ţi, tu cinstită te-ai arătat, născând Dumnezeu şi om, pre acelaş unul întru amândouă chipurile. Minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul şi gândul.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru...

Prin rugăciunile voastre cele sfinte, apostoli ai Domnului, să ne învrednicim cu ochi şi cu buze curate a săruta făcătoarea de viaţă cruce, carea este pusă înaintea celor din lume şi la toată făptura, spre închinăciune.

Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea „ta, Doamne, şi s'a temut; că „vrei să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi; şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut. Slavă puterii „tale, Doamne".

Cântarea 8-a, Irmos:

Din vapaia cuvinţilor...

Pre Moisi postul l-a arătat văzătorul de Dumnezeu, şi pre Ilie cu căruţă de foc l-a luat. Sârgueşte-te suflete de te opreşte de gânduri vătămătoare, ca să scapi de amăgirea cea vătămătoare a celor de jos.

Alunecându-mă am căzut întru cele mai rele şi mi s'a adaos rană preste rană; vindecă-mi, Hristoase, învârtoşarea inimii cea împetrită, pentru rugăciunile apostolilor tăi îndurate.

Cei ce sunteţi luminători ai lumii, de Dumnezeu luminaţi, risipiţi norii patimilor noastre şi ne arătaţi închinători luminatei învieri, pre noi cari lăudăm pre soarele slavei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Neamurile neamurilor pre tine te fericesc de Dumnezeu fericită, precum ai profeţit de

demult; că tu una ai născut oamenilor pre cuvântul cel fericit, negrăit din tine întrupându-se.

Alt Irmos:

Cuvioşii tăi tineri...

Pre cei ce înotau întru adâncul răutăţii vânându-i cu trestia credinţii apostoli ai Domnului, i-aţi adus pre ei, ca bine să cuvinteze şi să laude şi să prea înalţe pre Domnul în veci.

Mare este tăria ta întru apostoli, că umbrele şi ştergarele lor tămăduesc pre bolnavii, cari binecuvintează şi laudă şi prea înalţă pre Domnul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Naşterii celei fără de început şi purcederii mă închin: Tatălui, celui ce a născut, slăvesc pre Fiul, cel ce s'a născut, laud pre Duhul Sfânt, cel ce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nu înceta rugând Fecioară, pururea pre cel ce l-ai născut cu taină negrăit, ca pre un iubitor de oameni, să mântuească din primejdii pre cei ce scapă la tine.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, slavă tie.

Cei doisprezece sfinţi apostoli învredniciţi-mă să mă închin cinstitei cruci fără osândă, binecuvântându-o, lăudându-o şi prea înălţându-o întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm.

Cuvioşii tăi tineri în cuptor, „heruvimilor au urmat strigând cântarea cea întreit „sfântă: Binecuvântaţi, lăudaţi „şi prea înălţaţi pre Domnul „întru toţi vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Dumnezeule şi Doamne mult milostive curăţeşte ranele inimii mele, aşezându-mi leacuri de pocăinţă. Greşit-am, greşit-am ţie! Indură-te şi mă mântuieşte, pentru rugăciunile apostolilor tăi ca un mult milostiv.

Pornirilor celor fără de cale am urmat, vătămându-mi mintea şi însumi cu totul mi-am ieşit din fire, hrănindu-mă cu acrimea desfătărilor şi lipsindu-mă de mântuitoarele mâncări, cu desmerdatul; Hristoase, îndură-te şi mă mântuieşte.

Necurăţindu-te de răutate şi nedepărtându-te de desfătările cele stricăcioase, pentru ce te veseleşti, suflete, postindu-te fără socoteală? Că acest post nu-l primeşte Domnul, carele însuş voeşte îndreptarea noastră.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Luminează-mă cu lumina cea dumnezeească, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace

ai născut lumina, şi goneşte întunecrecul sufletului meu; ca să te fericesc pre tine, pre care te fericesc toate neamurile omeneşti, precum ai proorocit.

Alt Irmos:
Naşterea zămislirii..

Cei proşti la vorbă, înţelepţi s'au arătat cu ştiinţa, deslegând împleticirile cuvintelor filosofilor, îndoirile ritorilor şi meşteşugirile astronomilor. Pentru aceasta, apostoli ai lui Hristos, singuri voi v-aţi arătat, învăţători a toată lumea.

Frumos vorbeşte Petru, iar Platon tace; învaţă Pavel, iar Pitagora se ascunde. Şi încă grăind de dumnezeire adunarea apostolilor, îngroapă vestirea cea moartă a Elinilor, şi lumea o ridică spre închinarea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Unule, născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui un-născut; unule, Fiule al unuia, lumină şi rază luminii şi unule Duhule Sfinte, numai al unui Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfântă, mântueşte-mă pre mine, cel ce grăesc de dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Minunea naşterii tale mă spăimânteză, ceeace eşti cu totul fără prihană; cum ai zămislit fără de sămânţă pre cel necuprins? Spune-mi cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru mai presus de fire, cu credinţă primindu-l, celui ce s'a născut, te închină, căci câte voeşte le şi poate.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie

Cinstita cruce, pre sfântul lemn carele a înflorit mântuirea lumii, să ne învrednicim toţi a o vedea şi a ne închina ei, şi cu buze curate şi cu sufletul, prin rugăciunile voastre, ale tuturor sfinţilor apostoli ai lui Hristos.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii celei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înnoeşte firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă „credinţă te slăvim".

Luminânda, glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei de două ori, glasul al 6-lea.

Din înoştenirea fiească căzând eu, desfrânatul, ca un rob împreună cu porcii am petrecut şi nici de hrana lor săturându-mă, mă întorc la tine, părintele cel milostiv, de unde am eşit rău, mă întorc bine, cu pocăinţă strigând: Greşit-am la cer şi înaintea ta, Părinte, dărueşte-mi întru întoarcere mare milă.

Martirica.

Pre cei aleşi şi pre cei sfinţi minunaţi i-a făcut Dumnezeul nostru; bucuraţi-vă şi vă veseliţi toate slugile lui, că v'a gătit vouă cunună şi împărăţia sa. Deci vă rugăm pre voi, să nu ne uitaţi pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te, stăpână, cu apostolii şi cu toţi sfinţii, să milucască sufletele noastre.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorocie, glasul al 7-lea.

De te vei uita la fărădelegile noastre, iubitorule de oameni, ce nădejde de mântuire va fi nouă? Ci trimite ajutorul tău, cel dintru înălţime poporului tău, ca un îndurat, Doamne.

Slavă, şi acum, tot acesta.
Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 53.

Dumnezeule intru numele tău mântueşte me, şi intru puterea ta mă judecă.

Stih:

Dumnezeule auzi rugaciunea mea, ia in urechi graiurile gurii mele.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 11, vers 10.

A sa zice Domnul: Şi va fi in ziua aceea rădăcina lui Iesse, şi cei ce se vor scula să stăpânească neamurile; spre dânsul neamurile vor nădajdui şi va fi odihna lui cinstea. Şi va fi in ziua aceea, adauge-va Domnul a-şi arăta mâna sa, ca să răvnească rămăşiţa poporului său, care va rămânea dela Asirieni, dela Egipteni, dela Vavilon, dela Etiopia, dela Elamiteni, dela răsăritorile soarelui şi dela Aravia. Şi va ridica semn intru neamuri şi va aduna pre cei pierdaţi ai lui Israil; şi pre cei risipiţi ai lui Iuda îi va strânge din patru laturi ale pământului. Şi se va şterge pisma dela Efraim şi vrăjmaşii lui Iuda vor pieri. Efraim nu va mai pismui asupra lui Iuda şi Iuda nu va mai necaji pre Efraim. Şi vor sbura in corabiile celor de alt neam. Marea impreună vor prada şi pe cei dela răsăritul soarelui şi Idumea, şi intâi pre Moav îşi vor pune mâinile. Fiii lui Amon intâi se vor supune. Şi va pustii Domnul marea Egipetului, şi-şi va pune mâna sa preste râu, cu vânt iute, şi va lovi şapte văi, cât va trece el încălţat. Şi va fi trecerea poporului meu celui rămas in Egipet, şi va fi lui Israil, ca in ziua când a ieşit din pământul Eghipetului. Şi vei zice in ziua aceea: bine te voiu cuvânta, Doamne; că te-ai mâniat pre mine şi ţi-ai intors mânia ta, m-ai şi miluit pre mine. Intă Dumnezeul meu, mântuitorul meu, nădăjdui voi şi mă voi mântui şi nu mă voiu teme pentruca marirea mea şi lauda mea este Domnul şi s'au făcut mie spre mântuire.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 54.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea şi nu trece ca vederea ruga mea.

Stih:

Ia aminte spre mine şi mă ascultă...

Joi a treia săptămână.

SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6; ale Triodului trei şi trei dela Mineiu, glasul al 5-lea.

Podobia: Bucură-te cămara...

Mântuitorule dulceaţa cea adevărată, cela ce ai îndulcit oarecând apele Merrei cele amare, închipuind atuncea lemnul dumnezeeştii cruci, pre carele te-ai întins precum bine ai voit; şi ai gustat şi fiere, în coastă împungându-te, din care ai izvorît lumii apa iertării spre

înnoirea frământăturii omenești. Pentru aceasta slăvim puterea ta cea negrăită și ne rugăm: Dă-ne, Doamne, frica ta în vremea postului și iertare păcatelor și mila cea mare.

Cuvinte, cela ce te-ai întins pre cruce, adunând cele ce erau depărtate dela tine; înnălțând gândul meu din gunoiul patimilor, cu tot felul de bunătăți îmbogățește-l, dând inimii mele frica ta, cea prea curată și sufletului meu dragostea cea desăvârșită, care desparte de dragostea cea trupească; ca să plac ție întru aceste zile prin post, prin rugăciune și prin cerere și să văd luminat ziua învierii tale, luând mila cea mare.

Altă Stihiră podobnică, a lui Teodor, glasul 1-iu

Podobie: Pre tine pre luminos...

Trecând a treia săptămână a cinstitului post, Hristoase, cuvinte, învrednicește-ne să vedem lemnul crucii celei făcătoare de viață, și cu cinste să ne închinăm și să cântăm dupre vrednicie; să slăvim stăpânirea ta, să lăudăm patimile tale, să ajungem curat la slăvita și sfânta înviere, la Paștile cele de taină, prin care Adam iarăș a intrat în rai.

Și din Mineiu trei.

Slavă. Și acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen. glasul al 6-lea. Psalmul 55.

Milueşte-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul

Stih:

Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua.

Dela Facere cetire.

Cap. 7. Vers. 11.

n anul șase sute din viața lui Noe, în luna a doua, în douăzeci și șapte ale lunii, în ziua aceea s'au desfăcut toate izvoarele adâncului, și jghiaburile cerului s'au deschis. Și a căzut ploae pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. In ziua aceea intrat-au Noe. Sim. Ham. Iafet feciorii lui Noe și femeia lui Noe și trei femei ale feciorilor lui cu dânsul în corabie. Și toate fiarele dupre fel și toate dobitoacele dupre fel și toată vietatea ce se mișcă pre pământ dupre fel și toată pasărea zburătoare dupre felul său. Au intrat la Noe în corabie câte două, parte bărbătească și femeiască din tot trupul în care este suflet viu. Și cele ce intrarea, parte bărbătească și femeească din tot trupul au intrat, dupre cum au poruncit Dumnezeu lui Noe; și au închiat Domnul Dumnezeu corabia pe dinafară. Și a fost potop patruzeci de zile și patruzeci de nopți pre pământ, și s'a înmulțit apa și a ridicat corabia și o a înălțat de pre pământ. Și creștea apa și se înmulțea foarte pre pământ, și se purta corabia pre deasupra apei. Iar apa se întări foarte pre pământ, și a acoperit toți munții cei înalți, care erau sub cer. De cinsprezece coți s'a înălțat apa în sus și a acoperit toți munții cei înalți. Și a murit tot trupul ce se mișca pre pământ al pasărilor și al dobitoacelor și al fiarelor și toată vietatea ce se mișca pre pământ. Și tot omul și toate câte aveau suflare de viață și tot ce era pre uscat au murit. Și a pierit tot ce era viu pre fața a tot pământul dela om până la dobitoc și cele ce se târăsc și păsările cerului și s'au stins de pre pământ; și a rămas Noe singur și cei ce erau cu el în corabie. Și s'a înălțat apa pe pământ o sută cinci zeci de zile. Și și-a adus aminte Dumnezeu de Noe și de toate fiarele, de toate dobitoacele și de toate păsările și de toate vietățile, cari erau cu dânsul în corabie. Și a adus Dumnezeu vânt pe pământ și a încetat apa și s'au închiat izvoarele adâncului și jghiaburile cerului; și s'a oprit ploaia din cer. Și cădea apa scurgându-se de pe pământ. Și s'a împuținat apa după o sută cinci-zeci de zile.

Prochimen. glasul al 7 lea. Psalmul 56.

Milueşte-mă Dumnezeule milueşte-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu.

Stih:

Și în umbra aripilor tale voiu nădăjdui

Dela Pilde cetire.

Cap. 10. Vers 1-iu.

Fiul înțelept veselește pre tatăl său, iar fiul neburu întristează pe mama sa. Nu vor folosi avuțiile celor fără-de-lege; iar dreptatea îi va izbăvi de moarte. Nu va omorî Domnul cu foame sufletul dreptului; iar viața necredincioșilor o va surpa. Sărăcia smerește pre om; iar mâinile celor vrednici se îmbogățesc. Fiul cuminte înțelept va fi, și pre cel neînvățat slugă-l va avea. Scapă de vătămare fiul înțelept; iar fiul cel călcător de lege se strică de vânt în vremea secerișului. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului; iar gura necredincioșilor o acopere plângere fără de vreme. Pomenirea drepților cu laude; iar numele necredincioșilor se stinge. Cel înțelept cu inima primește poruncile, iar cel nesocotitor împiedecându-se cu buzele alunecă. Cel ce umblă drept, umblă cu nădejde; iar cel ce strâmbează căile sale, se va cunoaște. Cel ce face cu ochiul cu înșelăciune, adună întristare oamenilor, iar cel ce mustră cu îndrăzneală, face pace. Izvor de viață este în mâna dreptului; iar gurile necredincioșilor le va acoperi pierirea. Ura seornește sfadă; iar dragostea acopere pre toți cei ce nu iubesc străzile. Cel ce scoate din buze înțelepciune, bate cu toiag pre omul cel fără de inimă. Înțelepții tainuesc în sine știința; iar gura celui fără de socoteală se apropie de stărămare. Agoniseala bogaților, este cetate tare; iar stărămarea necredincioșilor este sărăcia. Lucrul drepților viață face; iar roadele necredincioșilor păcate. Căile vieții le păzește învățătura; iar învățătura nemustrată rătăcește. Buzele celor drepte acopere vrajba; iar cei ce grăiesc ocări, proști fără de minte sunt. Din vorba multă nu vei scăpa de păcat; iar cel ce-și ține buzele înțelept va fi. Argint lămurit este limba dreptului; iar inima necredinciosului se va stinge. Buzele drepților știu lucruri înalte; iar cei fără de minte întru lipsă se vor sfârși. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului, aceasta îl îmbogățește, și nu se va adaoge lui întristare în inimă.

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul al 6-lea.

Hristoase Dumnezeule, viața tuturor cea spânzurată pre lemnul crucii, învie-ază sufletul meu cel omorît de greșeli și să nu lași să piară până în sfârșit oaia ta, păstorule cel bun; că m'am depărtat dela poruncile tale, și bogăția nepătuirii care mi-ai dăruit, o am risipit cu voință iubitoare de păcate, și m'am stricat și urît m'am făcut cu lucrurile desmierdării. Ci mă înoește, trăgându-mă spre pocăință, cela ce unul ești mult milostiv.

De două ori.

Mărturica.

Mucenicii tăi, Doamne, nu s'au lepădat de tine, nici s'au depărtat dela poruncile tale. Pentru rugăciunile lor miluește-ne pre noi.

Slavă. Și acum. a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: A treia zi ai înviat...

Văzându-te pre tine, Hristoase, răstignit, ceeace te-a născut a strigat: Ce taină streină este aceasta ce o văd eu, Fiule! Cum mori pe lemn cu trupul fiind spânzurat, dătătorule de viață.

Să se știe, că înainte prăznuirea Bunelor Vestiri, se începe din Joia a treia Săptămână din postul mare, și se sue până în Sâmbăta lui Lazăr.

De se va întâmpla înainte-prăznuirea Bunei Vestiri ori în ce zi afară de Sâmbătă și Duminică, să se caute Tipicul la sfârșitul cărții, la litera R.

Vineri a treia Săptămână

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm această Sedeadnă a lui Iosif. Glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Prin lemnul mâncării fiind omorîţi de demult noi oamenii, prin crucea ta iarăş am înviat, îndurate; cu a căreea putere bunule, întăreşte-ne pre noi, să trecem vremea postului cu umilinţă, făcând voia ta şi să vedem ziua cea luminoasă a învierii.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu...

pre cruce văzându-te, Hristoase, Maica ta, spânzurat de bună voie în mijlocul tâlharilor şi durând-o la cele din lăuntru, ca o Maică a zis: Fiule, cela ce eşti fără de păcat, cum te-ai pironit pre cruce fără dreptate, ca un făcător de rele? Vrând să înviezi neamul omenesc, ca un îndurat.

După a treia Stihologie. Sedeadna lui Teodor. Glasul 1-iu.

Podobia: Piatra fiind pecetluită...

Trupul curăţindu-ne cu înfrânarea şi cu rugăciunile luminându-ne sufletele, Doamne, învredniceşte-ne să vedem cinstită şi sfânta crucea ta şi cu frică să ne închinăm ei cu cântări cântând şi zicând: Slavă purtătoarei de viaţă crucii tale; slavă dumnezeeştii suliţii tale, prin care iarăş am înviat, unule iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Mielusaua văzându-te pre tine, Mielul, îndelung răbdătorule cuvinte, răstignit pe lemn împreună cu tâlharii, şi cu suliţa în coastă împuns, ca o Maică s'a tânguit, strigând: Ce taină minunată şi înfricoşată este aceasta, Iisuse al meu? Cum te acoperi în mormânt, Dumnezeule cel necuprins? Negrăit este lucrul, care se săvârşeşte! Nu mă lăsa singură pre mine ceeace te-am născut, Fiul meu cel prea dulce.

CANONUL Mineiului. Şi această TRICÂNTARE a lui Iosif. Şi se cetesce Cântarea a 5-a. din Psaltire

Cântarea a 5-a, glasul al 5-lea. Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Vindecă-mă, Doamne, şi mă voiu vindeca, cu rana ta curăţind ranele sufletului meu, Hristoase, cela ce ai luat patimi cu trupul.

Pre tine, Hristoase dacă te-a văzut soarele spânzurat pe lemn cu trupul, şi-a schimbat lumina întru întunerec şi pământul s'a clătit şi pietrele s'au despicat.

Sufletul meu cel roditor de

spini şi înţelenit cu tot felul de patimi, curăţeşte-l Doamne, cela ce te-ai încununat cu spini, pentru bunătatea cea desăvârşită.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre un prunc tânăr ai născut Preacurată pre Ziditorul meu; pre carele roagă-l să mă înoească pre mine, cel învechit în multă răutate, rogu-mă.

Altă TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul I-iu.

Irmos:

De noapte mânecând...

În locul căpăţânei răstignindu-te pre tine, Hristoase, Iudeii au clătit cu capetele râzând şi batjocorindu-te; iar tu ai suferit, ca să ne mântueşti pre noi.

În tituluşul crucii tale scriind Pilat în trei feluri, te-a arătat pre tine, unul din Treime, carele de bună voie ai pătimit pentru mântuirea tuturor, Hristoase.

Slavă a Treimii.

Pre soarele cel întreit al prea luminatei Treimi, să-l lăudăm credincioşii, lumină pre Tatăl cinstind, lumină pre Fiul slăvind, lumină şi pre Duhul vestind.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce s'a născut din tine curată, te-a arătat mai înaltă decât îngerii; că pre acela, de carele ei se cutremură a privi la dânsul ca la un Dumnezeu, tu l-ai purtat în braţe, ca pre un Fiu al tău, Preacurată.

Slavă (la, Dumnezeul nostru, slavă (ic.

Cruce prea cinstită, păzitoarea lumii cea de mântuire, păzeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc şi mă arată vrednic prea curatei închinării tale.

Irmosul:

De noapte mânecând, te lăudăm pre tine, Hristoase Dumnezeule, carele pentru noi ai „sărăcit şi crucea şi moartea ai „răbdat cu trupul tău".

Cântarea a 8-a. Irmos:

Pre tine, făcătorule...

Pre cruce ţi-ai întins palmele tale, Hristoase, pierzând neoprirea mânii strămoşului; şi cu lemnul ai tămăduit blestemul lemnului; pentru aceasta, te lăudăm întru toţi veci.

Înaintea ta, voitorului mântuirii cad, Cuvinte; potoleşte degrab voile cele prea viclene din inima mea, cela ce ai răbdat de bună voie cruce şi patimi.

Vieaţă desmerdată şi traiu spurcat iubind eu, păcătosul, m'am întunecat; strălucește-mi raza întoarcerii Cuvinte, cela ce ai întunecat, când ai pătimit, lumina soarelui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Potoleşte toată răutatea inimii mele cea cu multă durere, Maica lui Hristos Dumnezeu; sfărâmă săgeţile şi arcele dracilor, celor ce se ostesc asupra smeritului meu suflet.

Alt Irmos:

Pre cel ce a mântuit în cuptor...

Ce-ţi vom aduce noi păcătoşii ţie, Stăpânul tuturor cel ce ai pătimit? Că pentru noi Hristoase ai primit crucea. Lăudăm darul nemăsuratei milei tale.

Pre lemnul cel de blestem Hristoase, ucigându-te Iudeii din pismă, n'au împuţinat călcătorii de lege puterea slavei tale; că eşti Stăpân al tuturor, pătimind de bună voie.

Binecuvântam pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh, Domnul.

Trei feţe cinstesc ale dumnezeirii celei prea înalte în fiinţă; pre Tatăl cel fără început, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt. O fiinţă nedespărţită dupre fire slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cea mai înaltă decât cerurile şi mai presus decât heruvimii, pre Fecioara cea mai întâi cu sfinţenia şi neîntinata, Maica Dumnezeului tuturor, o lăudăm şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De trei ori fericită cruce a lui Hristos, biruinţa cea scrisă pe cer, carea din pământ ai odrăslit nouă, fă-ne vrednici închinării tale, pre noi pre toţi cari cu postul ne curăţim.

Irmosul: Să laudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Pre cela ce a mântuit în „cuptor pre tinerii cei cuvân„tători de cântare şi cuptorul „cel cu văpaia ca de tunet, în„tru răcoreală l-a schimbat: Pre „Hristos Dumnezeu, lăudaţi-l „şi-l pre înălţaţi întru toţi vecii.

CAntarea a 9-a, Irmos:

Isaia dănţueşte...

Orbirea cea împietrită a sufletului meu, spală-o, îndurate Mântuitorule, şi-mi dă, bunule, izvorul dumnezeeştii umilinţe, cel ce mi-ai izvorît vieaţă din coastă şi ai tras Doamne la tine firea omenească.

Insu-mi eu m-am aruncat întru adâncurile păcatelor, lăsând înălţimile bunătăţilor; ci mă trage, Doamne, şi mă mântueşte, cela ce te-ai suit pe cruce şi ai tras la tine firea omenească.

Dulceaţă fiind, Doamne, şi îndulcire ca un făcător, fierc ai gustat, Hristoase, îndreptând căderea cea din dulceaţă, a celor din Adam. Pentru aceasta, te lăudăm noi cei mântuiţi cu patimile tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă stăpână, nădejdea şi scăparea mea, vindecă ranele sufletului meu, luminează mintea mea. Ca şi eu bucurându-mă, să laud măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Alt Irmos:

Pre tine care te-a văzut...

Pre tine, Hristoase, pre carele te-au îmbrăcat cei fără de lege în chip de batjocură, cu porfiră şi cu cunună ca pre un împărat, şi cu trestie preste cap te-au bătut, răstignindu-te din pismă şi cu fiere adăpându-te; noi toţi credincioşii cu cântări te slăvim.

Pre tine, pre carele văzându-te soarele pătimind pre cruce, şi-a ascuns lumina, şi toată făptura împreună s'a clătit, pentru ocările tale, stăpâne, şi s'au despicat pietrele, cu cântări te slăvim Hristoase, Mântuitorule.

Slavă, a Treimii.

Lumină şi viaţă şi făcătoare tuturor este unimea cea întreit luminătoare, Dumnezeu şi Domnul; întru o lumină strălucind şi dând împreună raze prin trei feţe întru o Dumnezeire; pre aceasta toţi credincioşii o slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, pre care mai 'naînte te-a numit David cântăreţul Sion, întru carele s'a sălăşluit cel neîncăput în ceruri, şi a zidit din pântecele tău curăţirea lumii, cu cântări, maică curată, te slăvim.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Crucea ta cea mântuitoare şi luminătoarea credincioşilor, învredniceşte-ne Doamne prin post alergând, să ajungem să o vedem şi să ne închinăm ei, spre sfinţirea noastră; ca printr'însa să te slăvim pre tine.

Irmosul:

Pre tine carea te-a văzut „Moisi rug nears, scară însu„fleţită, pre care te-a văzut Iacov „şi uşă cerească prin care a „trecut însuşi Hristos, Dumne„zeul nostru, cu cântări, Maică „curată, te slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Risipind bogăţia darului părintesc, în desfrânări mi-am cheltuit vieaţa, dându-mă după gândurile celerele ale păcatului; şi cu dulceaţa poftei îndulcindu-mă, m'am asemănat dobitoacelor celor neînţelegătoare, prin călcarea mântuitoarelor porunci. Ci cela ce bine ai voit a te răstigni pentru mine pre cruce, Hristoase Dumnezeule, nu mă lepăda din moştenirea ta cea fiească, ci mă primeşte pre mine cel ce mă întorc, ca pre fiul cel pierdut şi mă mântueşte.

De două ori.

Martirica.

Doamne, întru pomenirea mucenicilor tăi, toată făptura prăznueşte. Cerurile se bucură cu îngerii şi pământul se veseleşte cu oamenii. Pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu glasul acelaş.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata, dacă te-a văzut pre cruce spânzurat, plângând a strigat ca o maică: Fiul meu, şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară?

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea.

Prin cuvânt toate le-ai săvârşit cu puterea ta, Dumnezeule, şi din nefiinţă întru fiinţă ne-ai adus pre noi; nu ne părăsi pre noi, pentru fărădelegile noastre, cela ce eşti fără de păcat, Doamne, rugămu-ne.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 57.

Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă.

Stih:

De graiţi adică dreptate...

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap, 13. Vers 2.

Ridicaţi semn pe vârful muntelui, înălţaţi glas lor, nu vă temeţi, chemaţi cu mâna, deschideţi boieri. Eu voiu rândui şi voiu povăţui pre dânşii, uriaşi vor veni să plinească mânia mea, bucurându-se şi semlăţindu-se. Glas de neamuri multe pre munţi asemenea cu neamuri multe, glas de împăraţi şi de neamuri adunate. Domnul Savaot a poruncit neamului intrarmat, ca să vie din pământ de departe, dela marginea temeliei cerului, Domnul şi intrarmaţii lui sa strice toată lumea. Plângeţi, că aproape este ziua Domnului şi sfărâmare dela Dumnezeu va veni. Pentru aceea toată mâna va slăbi şi tot sufletul omului se va spăimânta. Turbura-se-vor solii, şi-i vor cuprinde dureri, ca pre femeia ceea ce naşte, şi se vor plânge unul către altul şi se vor spăimânta, şi-şi vor schimba faţa lor în chipul focului. Ca iată ziua Domnului vine nevindecată de mânie şi de iuţime ca să facă lumea pustie şi să piardă pre păcătoşi dintr'insa. Ca stelele cerului şi Orionul şi toată podoaba cerului nu-şi vor da lumina, şi se va întuneca soarelele răsărind şi luna nu-şi va da lumina sa. Şi voiu porunci la toată lumea răutăţi şi celor necuraţi păcatele lor, şi voiu pierde semeţia celor fărădelege şi trufia mândrilor o voi smeri. Şi vor fi cei rămaşi mai scumpi decât aurul nelămurit şi omul mai scump va fi decât piatra Safirului. Ca cerul se va turbura şi pământul se va clăti din temeliile sale pentru aprinderea mâniei Domnului Savaot, în ziua în care va veni mânia lui.

Prochimen, glasul al 7-lea. Psalmul 58.

Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti tu şi mila ta mă va întâmpina.

Stih:

Scoate mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeule.

Vineri a treia săptămână

SEARA

La Doamne strigat-am. Punem Stihiri 10, Şi cântăm Stihira zilei de două ori glasul al 7-lea

Ca un desmierdat m'am depărtat dela darul tău, Doamne. Şi bogăţia bunătăţii risipindu-o, am alergat la tine îndurate, strigând către tine: Dumnezeule greşit-am! Milueşte-mă.

Apoi patru Martirice ale glasului şi patru din Mineiu. Slavă, a morţilor, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu, cea întâia a glasului.

Eşire: Lumină lină...

Prochimen glasul al 4-lea. Psalmul 59.

Dă-ne nouă ajutor din necaz și deșartă este mântuirea omului.

Stih:

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi și ne-ai surpat.

Dela Facere cetire.

Cap. 8, Vers 4.

Și a șezut corabia în luna a șaptea, în douăzeci și șapte de zile ale lunii, pre munții Ararat. Iar apa a scăzut până la luna a zecea; iară în luna a zecea, în ziua cea dintâiu a lunii, s'au ivit vârfurile munților. Și a fost după patruzeci de zile, deschis-a Noe fereastra corăbiei, care o făcuse. Și a trimis corbul să vadă de a scăzut apa, și ieșind nu s'a mai întors, până când s'a uscat apa de pre pământ. Și a trimis porumbul după dânsul, să vadă de a scăzut apa de pre pământ. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor sale, s'a întors la dânsul în corabie, că era apă preste toată fața pământului, și tinzând mâna l-a luat și l-a băgat la sine în corabie. Și așteptând încă și alte șapte zile, iar a trimis porumbelul din corabie. Și s'a întors la dânsul porumbelul către seară și avea în gura sa stâlpare de măslin cu frunze; și a cunoscut Noe, că a scăzut apa de pre fața pământului. Și așteptând încă alte șapte zile, iar a trimis porumbul și nu s'a mai întors la dânsul. Și a fost în anul șase sute și unul din viața lui Noe, în luna dintâiu, în ziua dintâiu a lunii, scăzuse apa de pre pământ; și a descoperit Noe acoperișul corăbiei, care făcuse, și a văzut că a scăzut apa de pre fața pământului. Iară în luna a doua, în ziua a douăzeci și șapte, s'a uscat pământul. Și a grăit Domnul Dumnezeu către Noe zicând: ieși din corabie tu și femeia ta și feciorii tăi și femeile feciorilor tăi cu tine. Și toate fiarele, câte sunt cu tine, și tot trupul dela păsări până la dobitoace, și toată vietatea care se mișcă pre pământ, scoate-le cu tine, și creșteți și vă înmulțiți pre pământ. Și a ieșit Noe și femeia lui și feciorii lui și femeile feciorilor lui cu dânsul. Și toate fiarele și toate dobitoacele și toată pasărea și toată vietatea, ce se mișcă pre pământ după felul său, au ieșit din corabie. Și a zidit Noe altar Domnului; și a luat din toate dobitoacele cele curate și din toate păsările cele curate; și a adus ardere de tot pre altar și au mirosit Domnul Dumnezeu miros de bună mireasmă.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 60.

Auzi Dumnezeule cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

Stih:

Dela marginile pământului către tine am strigat...

Dela Pilde cetire.

Cap. 10, Vers 32.

Din gura dreptului picură înțelepciune; iar limba nedreptului va pieri. Din buzele oamenilor drepți picură daruri; iar gura celor necredincioși se răzvrătește. Cumpenele viclene, urâciune sunt înaintea Domnului; iar cumpăna dreaptă primită este lui. Ori unde intră strâmbătatea, acolo și ocara; iar gura smeriților cugetă înțelepciune. Săvârșirea drepților va îndrepta pre dânșii; iar împiedecarea călcătorilor de lege, îi va prăda pre ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, iar dreptatea va izbăvi din moarte; murind dreptul lasă grijă, iar pieirea necredincioșilor este gată și de râs. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile; iar necredința cade întru nedreptate. Dreptatea oamenilor drepți va izbăvi pre ei; iar cei fărădelege se vânează de păgânătatea lor. Sfârșindu-se omul drept nu-i piere nădejdea; iar lauda necredincioșilor va pieri. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios. În gura celor necredincioși lațul cetățenilor; iar chibzuirea drepților cu bună sporire. Întru bunătățile drepților se îndreaptă cetatea, și întru pieirea necredincioșilor bucurie. Întru binecuvântarea drepților se va înălța cetatea; iar cu gura necredincioșilor se va săpa. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte; iar bărbatul înțelept liniște aduce.

SÂMBĂTĂ

A TREIA SĂPTĂMÂNĂ

LA UTRENIE

Aliluia, **pe glasul al 2-lea, cu Stihurile; și Troparele, glasul al 2-lea.**

Apostoli, mucenici și proroci...

Slavă:

Pomenește Doamne...

Și acum: Maica Sfântă...

După întâia Stihologie, trei Sedelne ale mucenicilor din Octoih, ale glasului ce se va întâmpla, a Născătoarei de Dumnezeu; apoi cetire la Exaimeron.

Și îndată: Fericiți cei fără prihană...

Și Sedealna morților, glasul al 5-lea.

Odihnește Mântuitorul nostru...

Şi a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce ai răsărit...

Pentru toate acestea am arătat în Sâmbăta ce a trecut.

Apoi cântăm Canonul Mineiului şi al Triodului şi Patru-cântarea, după rândueala lor.

Nu zicem: Să cântăm Domnului...

Ci îndată zicem Irmosul Mineiului, precum am arătat în Sâmbăta a doua.

PATRU-CÂNTAREA

Al căreea Acrostih la Greci este acesta:

Cântă acestea Iosif...

Facerea lui Iosif.

Şi se cetesc Cântările din Psaltire.

Cântarea a 6-a, glasul al 4-lea. Irmos:

Venit-am întru adâncuf mării...

Cu picăturile sângiurilor aţi adăpat inimile celor bine credincioşi, iar taberile necredincioşilor de faţă le-aţi înnecat într'însele, purtătorilor de biruinţă, cei ce sunteţi vrednici de laude.

Prea slăvind cu mădularele voastre pre Stăpânul tuturor, acum vă preamăriţi neîncetat, lauda credincioşilor, fiind voi mucenicilor şi mari sprijinitori.

In groapă prea adâncă te-au pus, Cuvinte; pentru aceasta dărueşte odihnă şi iertare de greşeli, celor ce au murit cu credinţă; pentru sfinţitele rugăciuni ale mucenicilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca să te lăudăm Fecioară cu glasuri neîncetate, primeşte aceste glasuri ale noastre şi roagă pre Fiul tău să luăm curăţire de greşeli.

Altă TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 8-lea. Irmos:

Pre mine cel cuprins...

Acum este prăznuirea mucenicilor; să ne adunăm şi fericind vitejiile lor cele prea cinstite, să lăudăm pre Hristos, cel ce i-a încununat pre dânşii.

Cu dumnezeească dragostea lui Hristos, fiind aprinşi, preste cărbuni de foc aţi trecut ca preste nişte rouă, lăudându-l pre dânsul fericiţi mucenici.

Slavă, a Treimii.

Pre tine, Treimea cea mai pre sus cu stăpânia şi dumnezeească Unime, lumină şi lumini te laud, viaţă şi vieţi; Mintea, Cuvântul şi Duhul Sfânt, întreit sfinte şi unul Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Iesee, strămoşule, saltă, că din rădăcina ta, din curata Ficăa răsărit floarea vieţii, cel ce a mântuit lumea, Hristos Dumnezeu.

Stih. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

De foc, de sabie şi de moarte netemându-vă, aţi păzit mărturisirea mântuirii, fiind întăriţi de Hristos, fericiţilor.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi semînţia lor, va moşteni pământul.

Cela ce eşti slobod întru cei morţi, fiind stăpânitor vieţii şi morţii, odihneşte pre cei ce i-ai luat şi-i sălăşlueşte în curţile tale, iubitorule de oameni.

Irmosul.

Primeşte-mă pre mine cel „cuprins de multe păcate, iubi„torule de oameni, carele cad „la îndurările tale şi ca pre pro„rocul, Doamne, mă mântueşte".

Apoi Ectenia şi Condacul morţilor.

Cu sfinţii odihneşte..

Icos:

Tu insuţi fării de moarte...

Acestea sa se cante in Sâmbăta a doua.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri in Babilon...

Cui te-ai asemănat, suflete, poftind patimile cele cu adevărat dobitoceşti? Pre cine ai avut să te întreacă cu păcatele? Strigă dar, lui Hristos: Mântueşte-mă bunule.

Sfinţilor, rugaţi cu de-adinsul pre cel ce se odihneşte întru sfinţi, ca să sfinţească întru aceste sfinţite zile gândurile tuturor celor binecredincioşi.

Prea înnalte, cela ce eşti bogat întru milă şi bun dă iertare robilor tăi celor ce au adormit mai 'nainte, rânduindu-i pre ei în cetele sfinţilor, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai afară de legile firii pre Ziditorul cel ce s'a făcut om. Pre acela dar roagă-l, Preacurată, să treacă cu vederea nelegiuirea şi păcatele tuturor.

Alt Irmos:

Cela ce ai mântuit prin inger...

Cela ce ai arătat pomenirile cinstiţilor mucenici a fi bucurie Bisericii tale şi veselie sufletului, bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Nu minţim ţie, Hristoase, nici te tăgăduim, strigat-au mucenicii în mijlocul muncilor, spăimântând pre judecătorii cei fără de lege; bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă, a Treimii.

O fiinţă în trei feţe cinstim: a Tatălui, a Fiului şi a Duhului, strigând cu proorocul: Bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cum ai născut ca o maică şi Fecioară ai rămas? Pre Dumnezeu am născut, nu cerca în ce chip, căci câte voeşte face, zice dumnezeeasca fică.

Stih. Sfinţilor cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intru dânşii.

Ceată a mucenicilor de Dumnezeu aleasă, învredniceşte pre robii tăi a fi închinători dumnezeeştei şi de vieaţă făcătoarei crucii Mântuitorului.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Impărate fără de moarte, vistierul vieţii, învredniceşte vieţii tale celei veşnice pre robii tăi, pre cari i-ai ales, întru credinţă şi întru nădejde.

Irmosul:

Cela ce ai mântuit prin înger „pre tineri din foc şi cuptorul „cel ce suna ca tunetul, l-ai pre„făcut în rouă; bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Cântarea a 8-a Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

Cu minte fără de temere, mergând la luptele cele cu durere, mucenicilor, aţi suferit dureri trupeşti şi mutându-vă la desfătarea cea fără de durere, uşuraţi toată durerea inimii.

Cei ce aţi luat cele de sus în locul acestor stricăcioase, pre mine cel stricat cu patimi trupeşti mântuiţi-mă prin post şi prin nevoinţa rugăciunilor, dumnezeeşti mucenici, rugând pre Dumnezeul tuturor.

Cu rugăciunile mucenicilor tăi, Hristoase, trimite milele tale tuturor; şi celor ce s'au mutat din vieaţă la tine cel milostiv, dărueşte-le iertare datoriilor şi odihnă dumnezcească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca acea ce ai născut pre Dumnezeu cel fără de păcat, Născătoare de Dumnezeu, şterge păcatele noastre cu rugăciunile tale cele de maică şi ne mântueşte pre noi cei ce strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Irmos:
Tinerii cei grăitori...

Muncile cele arzătoare ca focul, suferindu-le ca nişte răcoreală, mucenicilor, cu bucurie aţi strigat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Tabăra mucenicilor cea din oastea lui Dumnezeu învingând înşelăciunea, ca nişte biruitori au strigat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl,

Fiului împreună şi Tatălui să ne închinăm şi prea sfântului Duh; şi toţi cu credinţă să strigăm: Treime cea întru o unime, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu, Preacurată, Fecioară şi maică te-ai arătat, născând fără bărbat pre Dumnezeul tuturor. Deci roagă-l, să mântuească pre robii tăi.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Cu rugăciunile mucenicilor învredniceşte, Hristoase Mântuitorule, pre robii tăi, să se închine şi să vadă făcătoarea de vieaţă crucea bunătăţii tale.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cela ce ai stricat puterea morţii cu învicrea ta cea din morţi, odihneşte cu aleşii tăi, pre cei ce s'au mutat, ca să te laude pre tine, Doamne.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii, cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre-

„unã cu focul şi văpaia călcân-„du-o au săltat: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Întărindu-vă mintea pre piatra cea înţelegătoare, mucenicilor, aţi rămas nebiruiţi de toate meşteşugirile vrăjmaşului. Pentru aceasta întăriţi-mă pre mine, cel pornit spre patimile cele stricătoare de suflet, cu rugăciunile voastre cele către Dumnezeu.

Dumnezeeşcule şi cu adevărat luminatule cor al mucenicilor, roagă pre Stăpânul cel prea bun, să ne dăruească tuturor în vremea postului iertare greşelilor şi bucurie veşnică.

Iubitorule de oameni, cela ce însuţi eşti bun, învredniceşte pre robii tăi, cei ce au adormit întru nădejdea învierii, a se împărtăşi luminii tale celei neînserate şi veşnice şi desfătării celei dulci; ca cu frică să te slăvim pre tine.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Locaş luminii s'a făcut prea sfântul tău pântece, Preacurată. Pentru aceasta cu credinţă strig către tine: Luminează luminile ochilor sufletului meu şi-mi arată cărarea cea dreaptă, mie celui ce cu inimă curată te fericesc.

Alt Irmos:

Slăvimu-te pre tine...

Să săvârşim credincioşilor pomenirea mucenicilor, ca să ne împărtăşim măririi acelora, lăudând luptele nevoinţelor lor.

De bărbăţia voastră foarte s'au temut fiarele, focul s'a stins, arcele s'au sfărâmat; întru voi mucenicilor minunat este Dumnezeu.

Slavă, a Treimii.

Fire mai presus de toată stăpânia, unime în trei feţe, Părinte şi Fiule şi Sfinte Duhule, lumină şi vieaţă, Stăpânie dumnezeească, păzeşte pre cei ce te prea slăvesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bine te cuvântăm pre tine, Dumnezeullui Israil, cel ce te-ai arătat lumii din Fecioară şi ai ridicat cornul mântuirii noastre.

Stih: Sfinţilor, celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Cei ce sunteţi rugători pentru lume, mucenici ai lui Hristos, învredniciţi-ne pre toţi să vedem şi să ne închinăm crucii lui, cu rugăciunile voastre.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Unde izvorăşte izvorul vieţii şi cercetează lumina feţei tale, Fiule al lui Dumnezeu, acolo aşează pre cei ce s'au mutat la tine.

Irmosul:

S lăvimu-te pre tine, Maica lui „Dumnezeu şi te lăudăm Năs„cătoare de Dumnezeu, Fe„cioară; că ai născut pre Mân„tuitorul sufletelor noastre".

LUMINÂNDA.

Cel ce ai împodobit...

Slavă.

Cela ce stăpâneşti pre cei morţi...

Şi acum:

Ceeace eşti bucuria îngerilor...

Învăţătură pentru Laudări şi pentru Stihoavnă, este în Sâmbăta a doua a sfântului post.

Bine este a te mărturisi...

Ceasul 1-iu şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului; Prochimenul zilei şi al morţilor.

Apostol catre Evrei şi altul al morţilor.

Evanghelia dela Marcu şi alta a morţilor.

Chinonicul zilei şi al morţilor.

IN DUMINICA
A TREIA A SFÂNTULUI POST
SERBĂM INCHINAREA CINSTITEI ŞI DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI CRUCI.
SÂMBĂTĂ SEARA
LA VECERNIA CEA MICĂ
Patru Stihiri podobnice, glasul al 6-lea.

Podobia: Îngereştile puteri...

Acum oştile îngereşti cuprind lemnul cel cinstit, cu bună cucernicie încunjurându-l şi chiamă pre toţi credincioşii spre închinăciune. Deci veniţi cei ce vă luminaţi cu postul, să cădem la dânsul cu bucurie şi cu frică, strigând cu credinţă: Bucură-te, cinstită cruce, întărirea lumii.

De două ori.

Ca să pierzi blestemul lui Adam, ai luat trupul nostru, fără de păcat şi te-ai răstignit şi ai murit, Iisuse prea bunule. Pentru aceasta, cinstim cu credinţă crucea ta şi sulita, buretele, trestia şi cuele; şi cerem să vedem învierea ta.

Inculat-a Edemul de demult şarpele prin lemn; iar lemnul crucii l-a deschis pre acesta tuturor celor ce voesc să se curăţească prin post şi prin lacrimi. Deci, văzându-l pre acesta pus înainte, veniţi să cădem la dânsul cu frică credincioşii, strigând: Deschide, cruce, porţile cerurile celor ce te iubesc pre tine.

Slavă, şi acum, asemenea.

Când te-a văzut pre tine pironit pre cruce, cuvinte al lui Dumnezeu, ceeace te-a născut fără de sămânţă, s'a tânguit strigând: Vai mie, Fiul meu prea dulce! Ce smerenie este aceasta, Dumnezeul meu? Cum rabzi patimă cu judecată nedreaptă, cela ce eşti fără de patimă? Laud cu cântări înfricoşata şi nespusă pogorîrea ta.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri prosomice, glasul al 2-lea.

Podobia: Casa Eufratului...

Deslegându-ne de legăturile osândirii celei de demult, noi, credincioşii, prin lemnul crucii, să slăvim pre Hristos, cel ce s'a pironit pre dânsa.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor lui, că sfânt este.

Vino acum împreună cu noi, Davide, mişcă-ţi a l ă u t a cântând, înnălţaţi pre Hristos credincioşilor şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui.

Stih: Iar Dumnezeu, împăratul nostru mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Să înnălţăm, popoare, lemnul cel ce este pus înainte, prin carele ne dă nouă Hristos mântuire şi cu credinţă să-l sărutăm.

Slavă, Şi acum, a crucii-Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Înnălţat pe cruce, pentru oameni, văzând pre Fiul tău, Fecioară, ai strigat tânguindu-te: Slavă milostivirii tale!

Apoi,

Acum slobozeşte pre robul tău...

Sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru.

Troparul, glasul 1-iu.

Mântueşte Doamne poporul tău, şi binecuvintează moştenirea ta; biruinţă binecredinciosului nostru Rege, asupra celor protivnici dăreuşte şi cu crucea ta păzeşte pre poporul tău.

Ectenia mică, şi Otpustul.

Iar după Otpust, intră Preotul cu Diaconul şi cu Eclesiarhul în Vestmântărie şi se îmbracă Preotul şi Diaconul; şi cădind cinstita cruce, zice: Binecuvintează Stăpâne! Şi Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... Apoi, Sfinte Dumnezeule şi după Tatăl nostru, troparul Crucii: Mântueşte Doamne poporul tău. Slavă. Şi acum, Condacul. Şi ridică Preotul cinstita Cruce cu discul pe cap şi o duce la sfânta masă, mergând înaintea lor cu două făclii aprinse, şi pun cinstita Cruce pe sfântul Antimis, în locul Evangheliei; iar Evanghelia o pune mai sus. Şi arde lumânare tontă noaptea, înaintea cinstitei Cruci.

SÂMBĂTĂ SEARA

LA PRIVEGHERE

Binecuvântând Preotul, cântăm după obicein Psalmul începător; apoi cetim Catisma întâia. La Doamne strigat-am... Punem Stihiri 10 şi cântăm trei Stihiri ale învierii din Octoih, trei ale lui Anatolie şi patru ale cinstitei Cruci, Glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Străluceşte, cruce a Domnului, luminate fulgerile darului tău în inimile celor ce te cinstesc pre tine şi cu dragoste dumnezeească te primesc, ceea ce eşti de lume dorită; prin carea s'a pierdut măhnirea lacrimilor, din cursele morţii am scăpat şi la veselia cea neîncetată ne-am mutat. Arată bună cuviinţa frumuseţii tale, dăruind răsplătirile postirii robilor tăi, celor ce cer cu credinţă folosinţa ta cea bogată şi mila cea mare.

Bucură-te, cruce purtătoare de vieaţă, raiul cel frumos al Bisericii, pomul nestricăciunii, carele ne-ai înflorit desfătarea. Slavă celei veşnice, prin carea se gonesc taberile dracilor şi

împreună se veselesc cetele îngerilor şi adunările credincioşilor prăznuesc. Arma cea nebiruită, tăria cea neclătită, biruinţa împăraţilor, lauda preoţilor. Dă-ne şi nouă acum să ajungem la patimile lui Hristos şi la învierel

Bucură-te, cruce purtătoare de viaţă, semnul cel nebiruit al creştinătăţii, uşa raiului, întărirea credincioşilor, ziduł cel dimprejurul Bisericii. Prin carea s'a pierdut şi a încetat blestemul şi s'a înghiţit puterea morţii şi ne-am înnălţat de pe pământ la cele cereşti. Armă nebiruită, împotrivirea dracilor, mărirea mucenicilor, podoaba cuvioşilor cu adevărat, limanul mântuirii, ceeace dărueşti lumii mare milă.

Veniţi amândoi cei întâi ziditi, cari aţi căzut din ceata cea de sus prin pisma ucigaşului de oameni, pentru gustarea cea amară a mâncării din pomul cel de demult. Iată vine prea cinstitul lemn cu adevărat, la carele alergând cu bucurie îmbrăţişaţi-l şi strigaţi către dânsul cu credinţă: Tu eşti sprijineala noastră, cruce prea cinstită, din al căreea fruct gustând, am dobândit nestricăciune, luând adevăratul Edem cel dintâi şi mare milă.

Slavă, glasul al 3-lea.

Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce ai primit răstignire de bună voie, spre învierea cea de obşte a neamului omenesc şi prin trestia crucii sângerându-ţi degetele cu văpsele roşii, te-ai milostivit a iscăli pentru noi ca un împărat cele ce sunt de iertare şi nu ne trece cu vederea pre noi cei ce suntem ameninţaţi iarăş prin depărtarea cea dela tine. Ci te milostiveşte, unule îndelung răbdătorule, spre poporul tău cel ce este în nevoi şi te scoală şi birueşte pre cei ce se luptă cu noi, ca un atotputernic.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Dogmatica glasului.

Eşire: Lumină lină... Prochimenul: Domnul a împărăţit. Ectenille şi celelalte dupre obiceiu.

LA LITIE

Stihirile hramului, Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

Văzându-te toată făptura răstignit pre cruce gol, pre tine Făcătorul şi Ziditorul tuturor, s'a schimbat de frică, şi s'a tânguit; soarele şi-a oprit lumina şi pământul s'a clătit; pietrele s'au despicat şi catapeteasma bisericii s'a rupt; morţii din mormânturi s'au sculat şi puterile îngereşti s'au spăimântat, zicând: O minune! Judecătorul se judecă şi pătimeşte voind, pentru mântuirea şi înnoirea lumii.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului dupre Alfa Vita, Slavă

Şi acum, glasul al 4-lea.

Doamne, cela ce ai ajutat în războiu prea blândului David, ca să supuie pre cel de alt neam, fii împreună în războiu cu credinciosul nostru Rege şi cu arma crucii surpă pre vrăjmaşii noştri. Arată milostive spre noi milele tale cele de demult; şi să cunoască adevărat, că tu eşti Dumnezeu şi că spre tine nădăjduind, biruim; rugându-se dupre obiceiu Preacurată maica ta, să se dăruiască nouă mare milă.

Troparul, glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu: De două ori.

Şi a Crucii, odată.

Mântueşte, Doamne, poporul tău.

Şi cealaltă urmare a Privighierii. Iar de nu este Privighiere, zicem Troparul invierii, Slavă, a Crucii, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu invierii.

De se va întâmpla înainte prăznuirea Bunei Vestiri în Duminica Crucii, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera R. De se va întâmpla Sărbătoarea Bunei-Vestiri în Duminica închinării Crucii, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera S.

La Utrenie.

DUPĂ CEI ŞASE PSALMI

Dumnezeu este Domnul... Pe glasul Octoihului. Şi cântăm Troparul invierii de două ori.

Slavă, a Crucii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Gavriil zicând ţie, Fecioară...

Şi obişnuitele Stihologii.

Sedeinele, cântăm ale invierii. De este hramul cinstitei Cruci, după Polielea, sedeaina Crucii, glasul al 8-lea.

Podobia: Porunca cea cu taină...

În rai cu lemnul a golit dintâi vrăjmaşul, pentru mâncare aducând moarte; iar lemnul crucii înfigându-se în pământ, a adus oamenilor îmbrăcăminte de vieaţă şi toată lumea s'a umplut de toată bucuria. Pre care văzându-o pusă spre închinăciune, împreună să strigăm popoare lui Dumnezeu cu credinţă: Plină este de slavă casa lui.

Slavă, Şi acum, tot aceasta:

Antifoanele glasului.

Toată suflarea...

Evanghelia Utreniei, ce va fi de rând a invierii.

Invierea lui Hristos văzând...

Psalmul 50.

Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţii deschide-mi...

Şi acum.

In cărările mântuirii...

Apoi pe glasul al 6-lea, Stih.

Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare...

La mulţimea faptelor mele...

Caută înapoi, pagina a 3-a.

CANOANELE

Al invierii şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, şi din Triod, pe 6.

Alcătuirea sfântului părintelui nostru Teodor Studitul.

Cântarea 1-a, glasul 1-iu, Irmos.

Ziua invierii.

Ziua aceasta de prăznuire este că, cu învierea lui Hristos moartea s'a arătat deşartă; razele vieţii au răsărit, Adam sculându-se dănţueşte cu bu-

curie; pentru aceasta strigăm, cântând, cântare de biruinţă.

Ziua aceasta este a închinării cinstitei cruci; veniţi toţi la dânsa. Că revărsând razele cele luminoase ale învierii lui Hristos, le pune înainte. Să o sărutăm deci, sufleteşte bucurându-ne.

Arată-te crucea Domnului cea mare; arată-mi acum dumnezeescul chip al frumuseţii tale, învrednicindu-mă a fi închinător laudei tale; că strig către tine ca şi către o însufleţită şi te sărut.

Să laude cu un glas cerul şi pământul, că pusă este înaintea tuturor prea fericita cruce, pe care pironindu-se trupeşte, Hristos s'a jertfit. Pre aceasta să o sărutăm sufleteşte bucurându-ne.

Slavă, a Treimii.

O Treime dupre feţe, o unime dupre chip, Părinte, Fiule şi Duhule; unime întocmai puternică în sfat, în voinţă şi în stăpânirea puterii, păzeşte lumea ta, pace dăruindu-i.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Neştiind nici cum ispita de bărbat, Fecioară, ai născut prunc fără sămânţă; şi prin acea prea curată naştere aduci pre făcătorul tuturor, pre Hristos Dumnezeu. Deci pre acela roagă-l, să împace toată lumea.

Catavasie.

Dumnezeescul Moisi a însemnat mai 'nainte de demult „în marea roşie crucea ta, când „a trecut pre Israil, tăind marea „cu toiagul, cântându-ţi cântare „de ieşire, Hristoase Dumnezeule".

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veniţi să bem băutură nouă...

Veniţi să cântăm cântare nouă, prăznuind pierzarea iadului; că Hristos s'a sculat din mormânt, omorând moartea şi mântuind toată lumea.

Veniţi credincioşilor să scoatem apă nu din fântână, ce izvorăşte apă stricăcioasă, ci din izvorul luminării; închinându-ne crucii lui Hristos, întru care ne şi lăudăm.

Sărutând acum crucea ta, carea o a închipuit oarecând Moisi cu palmele, biruim stăpâne, Hristoase, pre Amalic cel netrupesc şi ne şi mântuim prin ea.

Cu ochi şi cu buze curate, începând cântare de bucurie, să ne închinăm credincioşilor cu bucurie crucii Domnului, întru cântări lăudându-o.

Slavă, a Treimii.

Pre un Dumnezeu fără început în trei ipostasuri cinstesc, pre cel nedespărţit dupre chipul fiinţii: Pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul cel viu, întru carele ne-am botezat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Moisi a văzut de demult în rug cu închipuire taina ta, curată; că precum pre acela văpaia nu l-a ars, aşa nici pântecele tău focul dumnezeirii.

Catavasie.

Întăreşte-mă, stăpâne Hris„toasc, cu crucea ta pe piatra „credinţei, ca să nu se clătească „gândul meu de năvălirile rău„lui vrăjmaş; că numai tu în„suţi eşti sfânt".

Sedealna, glasul al 6-lea.

Crucea ta, Doamne, s'a sfinţit, că cu dânsa se fac tămăduirile celor bolnavi întru păcate; printr'ânsa cădem înaintea ta, miluieşte-ne pre noi.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui că sfânt este.

Astăzi s'a plinit cuvântul proorocului; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale, Doamne. Şi gustând din lemnul mântuirii, am aflat mântuire din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă:

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit, Doamne; că pre carele l-a înghiţit iadul cu poftă, l-a liberat cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea ta, sfinte; pentru care te slăvim pre tine, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum, a Nascătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre Fiul tău, carele de bună voie s'a pironit pe cruce şi a înviat din morţi, pre Hristos, Dumnezeul nostru să mântuească sufletele noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

La dumnezeeasca streajă...

Iată a înviat Hristos! zis-a îngerul mironosiţelor femei; nu plângeţi; ci mergând spuneţi apostolilor: Bucuraţi-vă! Astăzi este mântuirea lumii; tirănia vrăjmaşului a pierit cu moartea.

Bucuria cea pentru închinarea crucii tale, celei purtătoare de viaţă, astăzi întâmpinându-o Hristoase, întâmpinare facem prea sfintele tale patimi, care le-ai suferit pentru mântuirea lumii, Mântuitorule, ca un puternic a toate.

Astăzi se face bucurie în cer şi pre pământ, că se arată lumii semnul lui Hristos, întreit fericita cruce; că aceasta puindu-se înainte, izvorăşte celor ce se închină ei dar pururea curgător.

Ce-ţi vom aduce ţie, Hristoase? Că ne-ai dat cinstita cruce să ne închinăm ei, pre care s'a vărsat sângele tău cel prea sfânt şi s'a ţintuit trupul tău cu piroane; pre care acum sărutându-o îţi mulţumim.

Slavă, a Treimii.

Laud trei ipostasuri ale unei Dumnezeiri, ale firii adică celei singure prin sine fără despărţire; mărturisind pre Tatăl fără început, pre Fiul şi pre Duhul sfânt, o Domnie pe un scaun, o Impărăţie întocma, o Stăpânie veşnică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Numai tu, curată, te-ai arătat între femei odor prea minunat, lucru înfricoşat; că tu ai înnoit firea, născând fără sămânţă, rămâind iarăş Fecioară ca şi mai'nainte; că cel ce s-a născut din tine este Dumnezeu adevărat.

Catavasie.

Pre cruce văzându-te pre „tine, puternice, luminătorul cel „mare de cutremur cuprinzân-„du-se, şi-a strâns şi şi-a ascuns „razele şi toată zidirea a lăudat „cu frică, îndelungă răbdarea „ta; că s'a umplut pământul „de lauda ta".

Catavasia a 3-a, Irmos:

Să mânecăm cu mânecare adâncă...

Răsărit-ai din mormânt lumii, lumina cea neapusă, strălucind nestricăciune şi micşorând, Doamne, mâhnirea cea de moarte din marginile lumii, ca un îndurat.

Să ne apropiem curăţiţi cu postul, cu căldură să sărutăm lemnul cel prea sfânt cu laude; pe carele Hristos răstignindu-se, a mântuit lumea ca un milostiv.

Dănţuesc cu veselie astăzi cetele îngerilor, pentru închinarea crucii tale; că cu dânsa ai sfărâmat taberile dracilor, Hristoase, mântuind neamul omenesc.

Alt rai s'a cunoscut, Biserica, ca şi cel mai din 'nainte, având lemn purtător de vieaţă, crucea ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire.

Slavă, a Treimii.

Trei împreună fără de început slăvesc, pre un Dumnezeu întru o fiinţă; pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, o lumină întreit strălucitoare, o împărăţie întocmai stăpânitoare, în unime neamestecată.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai dupre legea firii, dar mai presus de lege; că numai naşterea ta a fost fără de sămânţă. Felul naşterii tale este înfricoşat şi gândindu-se şi grăindu-se, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Catavasie.

Mânecând, te lăudăm pre „tine, Mântuitorule îndurate, „aflând pace prin crucea ta, prin „carc ai înnoit neamul omenesc; „ducându-ne pre noi la lumină „neînserată".

Cântarea a 6-a, Irmos:
Pogorîtu-te-ai în cele de desubt...

Sfărâmând moartea, Hristoase, ai înviat ca un împărat, chiemându-ne pre noi din cămările iadului, spre desfătarea împărăţiei cerurilor, în pământul nemuririi.

Bucurându-ne întru cântări dumnezeeşti, să strigăm lui Dumnezeu credincioşii, sărutând crucea Domnului; că izvorăşte izvor de sfinţenie tuturor celor din lume.

Se plineşte glasul scriitorului de cântări: Că iată ne închinăm aşternutului preacuratelor tale picioare, atotputernice, cinstitei cruci, lemnului celui prea dorit.

Lemnul pre carele l-a văzut băgat în pâinea ta proorocul cel plângător, adică crucea ta îndurate sărutându-o, lăudăm legăturile tale, îngroparea, sulița şi piroanele.

Sfânta cruce, care ai primit, Hristoase, a o purta pe umere şi a te înnălţa pe dânsa şi cu trupul a te răstigni, sărutându-o, luăm putere asupra nevăzuţilor vrăjmaşi.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei feţe o laud şi Treimii întru o fiinţă mă închin; unui Dumnezeu, unime întreită, unei lumini întreit strălucitoare, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minune mai mare decât toate minunile întru tine s'a arătat, ceeace eşti mielusa neîntinată. Că ai născut pre Mielul, cel ce a şters păcatul lumii. Pre carele roagă-l cu deadinsul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Catavasie.

Chipul dumnezeeştei cruci, „Iona mai 'nainte l-a însemnat, „în pântecele chitului, cu pal-„mele întinse şi a ieşit din fiară, „mântuindu-se cu puterea ta, „Cuvântule".

Condac, glasul al 7-lea.

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edemului. Că într'însa a venit prea slăvita legătură, lemnul crucii; acul morţii şi biruinţa iadului s'a gonit; că de faţă ai stătut Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăş în rai.

ICOS.

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: Două tâlharilor şi una dătătorului de vieaţă. Pe care, văzându-o iadul a zis celor de jos: O! slugile mele şi puterile mele, cine este cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliţă de lemn m-a împuns fără de veste şi mă rup. La cele din lăuntru ale mele mă doare, pântecele meu se chinueşte, simţirile'mi turbură duhul şi mă silesc a lepăda din mine pre

Adam şi pre cei din Adam, cari îmi sunt daţi prin lemn; că lemnul pre ei iarăş îi duce în rai.

SINACSAR

Stihuri:

Tot pământul să se închine crucii celei cu totul sfinte.

Prin care a cunoscut a se închina ţie Cuvinte.

Întru această Duminică, a treia din post, prăznuim închinarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci, pentru această pricină. Fiindcă prin patruzeci de zile ale postului şi noi oare cum ne răstignim, otrăviţi fiind de patimi; şi avem întru noi supărare şi simţire de mâhnire şi de greutate, vieţuind cu nepurtare de grijă şi căzând. Pentru aceasta se pune mai întâi nouă cinstita şi de viaţă făcătoarea cruce, ca şi cum ne-ar îndemna şi ne-ar îmbărbăta şi ne ar ajuta nouă. De asemenea aducându-ne aminte de patimile Domnului nostru Isus Hristos şi mângâindu-ne pre noi. De vreme ce Dumnezeul nostru pentru noi s'a răstignit, în ce chip suntem noi datori cu mult mai vârtos a face aceea pentru dânsul. Şi încă uşurând ostenelile noastre prin punerea înaintea ochilor a patimi stăpânului şi prin aducerea aminte şi nadejdea acelei mărirl şi puteri, care s'a dat pentru cruce. Că precum Mântuitorul nostru suindu-se pre cruce, s'a preamărit pentru necinstea, pentru tragerea cea fără omenie şi pentru necazul şi munca cea foarte mare, aşa şi nouă se cade să facem, ca să ne preamărim împreună cu dânsul, măcar că suntem şi nemulţumitori şi răi dându fără de nici o plăcere. Se mai tălcueşte prăznuirea de astăzi şi într'alt chip. Precum aceea, cari merg pe o cale grea şi lungă, ostenindu se de greutatea ei, dacă află undeva vreun copac răsuros şi cu frunze multe, făcând umbră mare, ei şezând puţin se odihnesc şi ca şi cum s'ar înnoi prin odihnă, fac şi ceealaltă rămăşiţă a căei ce gândesc; aşa şi acum întru această vreme a postului, între această cale grea şi cu osteneală, este înfiptă şi pusă crucea cea aducătoare de viaţă, prin arătuirea sfinţilor părinţi, dându-ne nouă uşurare şi răsuflare sau întărire şi făcând pre cei osteniţi voioşi şi uşori şi pentru restul ostenelei. Sau, precum s'a obişnuit a se face la venirea împăratului; că duc înainte steagul şi sceptrul lui; apoi vine după dânşii şi el bucurându-se şi lăudându-se pentru biruinţă şi veselindu-se, împreună se mângâie; aşa şi Domnul nostru Iisus Hristos, vrând să arate acea veselie aşa de mare pentru biruinţa morţii şi cu slavă să iasă în ziua învierii sale din morţi, mai înainte a trimis sceptrul Său, semnul cel împărătesc, adică crucea cea făcătoare de viaţă, care ne umple pre noi de veselie şi de foarte mare tărie şi ne îmbărbătează a fi gata a primi şi a lăuda şi pre Însuşi împăratul ce vine după dânsa, carele are cu prea mare mărire a se veseli pentru biruinţă. Iar pentru că stă ridicată cinstita cruce în săptămâna ce din mijlocul postului, pricina este aceasta: Cu sfântul post de patruzeci de zile, este asemenea apei celei din Mara, pentru sfârşitoarea, amărăciunea şi supărarea ce ne aduce. Şi precum în mijlocul acelei ape a băgat lemn dumnezeescul Moisi şi o a îndulcit, aşa şi Dumnezeu trecându-ne acum prin marea roşie cea gânditoare şi scoţându-ne dela Faraon cel nevăzut, cu lemnul cel de viaţă dătător al cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci, îndulceşte amărăciunea care ne pricinuieşte acest post de patruzeci de zile; şi ne îndeamnă şi ne dă mângâiere, celorace vieţuim ca şi cum am fi în pustie, până ne va duce la Ierusalimul cel înţelegător cu învierea sa din morţi. Mai putem tălcui şi aşa: Crucea este un fel de pom al vieţii; acel pom al vieţii a fost sădit în mijlocul raiului celui din Eden. Cu cuviinţă dar şi cu înţelepciune dumnezeeştii părinţi au pus lemnul crucii în mijlocul acestor sfinte patruzeci de zile, ca să ne aducă aminte lăcomia mâncării lui Adam şi ca să ne închipuească pierirea şi căderea aceluia, printr'acest lemn de acum. Noi însă mâncând din acesta nu mai murim, ci vom fi vii. Cu puterea acestui lemn. Hristoase Dumnezeule, păzeşte-ne de ispitele şi de năvălirile celui rău şi ne fă vrednici a ne închina patimilor tale celor dumnezeeşti şi învierii din morţi celei părătoare de viaţă; şi te îndură de ne dăruieşte putere, ca să trecem cu veselie curgerea acestui post de patruzeci de zile; şi ne mântuieşte pre noi ca un bun şi iubitor de oameni. Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Cela ce ai izbăvit pre tineri din cuptor...

Înviat-ai din mormânt a treia zi, Doamne, ca cel ce doarme, ucigând pre portarii iadului cu dumnezeeasca putere şi ai sculat pre strămoşii cei de demult. Dumnezeul părinţilor, cel ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Dănţuind cu alăută de cântări, să ne bucurăm astăzi popoare întru închinarea crucii,

slăvind pre Hristos, cel ce s'a răstignit pre dânsa, pre Dumnezeul părinţilor, cel singur binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce ai arătat organul morţii vistierie de vieaţă, carea lumea o sărută, adică crucea ta, împărate al tuturor; sfinţeşte pre cei ce se închină ei, Dumnezeul părinţilor, cela ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce însuţi eşti milostiv şi îndurat, Iisuse, luminează, sfinţeşte pre cei ce se închină cu credinţă crucii tale şi dumnezeeştilor patimi; Dumnezeul părinţilor, cel ce însuţi eşti bine cuvântat şi prea slăvit.

Slava, a Treimii.

Laud unimea, Dumnezeirea cea în trei ipostasuri; că lumină este Tatăl, lumină Fiul, lumină Duhul, rămâind lumină nedespărţită dupre unimea cea firească şi cu trei raze ale feţelor strălucind.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti propoveduirea cea cu multe numiri a tuturor proorocilor; că uşă a lui Dumnezeu, năstrapă de aur, pământ sfânt te-ai arătat, Fecioară dumnezeească mireasă, născând cu trup pre Iisus Hristos, Dumnezeul părinţilor, cel prea slăvit.

Catavasie.

Cela ce ai mântuit pre tineri „din văpaie, ai venit pre pământ „luând trup şi pe cruce pironindu-te, mântuire ne-ai dăruit „nouă, Hristoase, cel singur „bine cuvântat, Dumnezeul „părinţilor şi prea slăvit".

Cântarea a 8-a. Irmos:

Această numită şi sfântă zi...

Pentru ce ţineţi acum miresme în mâini şi pre cine căutaţi? Cel ce s'a arătat acum femeilor la mormânt, a strigat: S'a sculat Hristos, Dumnezeul nostru, ridicând firea noastră cea omenească din temniţele iadului.

Bucură-te, lemn de trei ori fericit şi dumnezeesc, cruce, lumina celor din întunerec, care arăţi mai 'nainte cu strălucirea ta razele învierii lui Hristos, în lumea cea cu patru părţi; învredniceşte pre toţi credincioşii să ajungă Paştile.

Intru această zi miros miresmele dumnezeescului vas de mir, lemnul cel cu mireasmă de vieaţă, crucea lui Hristos. Să mirosim mirosul cel de Dumnezeu însuflat, închinându-ne ei cu credinţă în veci.

Vino Elisee proorocule, spune de faţă ce lemn a fost acela care l-ai băgat în apă? Crucea lui Hristos! prin care ne-am tras din adâncul stricăciunii, închinându-ne ei cu credinţă în veci.

Mai 'nainte închipuind Iacov

de demult crucea ta, s'a închinat vârfului dumnezeescului toiag al lui Iosif, cunoscându-o mai 'nainte a fi aceasta sceptrul cel înfricoşat al împărăţiei tale, Hristoase; căreea acum ne închinăm cu credinţă în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O fiinţă în trei feţe slăvesc, fără amestecare, câte trele osebite dupre ipostasuri; că dupre chipul firii nu despart pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul; că un Dumnezeu este preste toate în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una dumnezeească mireasă, Marie, te-ai arătat între maici Fecioară, născând fără bărbat pre Mântuitorul Hristos şi păzind pecetea curăţiei; pre tine te fericim credincioşii în veci.

Catavasie: Să lăudăm bine să cuvântăm.

In groapa leilor aruncat fiind „oarecând marele între proroci „Daniil, mâinile în chipul crucii „întinzându-şi, nevătămat s'a „păzit de mâncarea acelora; „bine cuvântând pre Hristos „în veci".

Cântarea a 9-a. Irmos:

Luminează-te, luminează-te...

In mormânt te-ai pogorît, dătătorule de vieaţă, Dumnezeule, şi ai sfărâmat toate încuetorile şi zăvoarele şi pre morţi i-ai înviat, cari strigau: Slavă învierii tale, Hristoase Mântuitorule, Atotputernice.

Mormântul tău, Hristoase, mi-a izvorît vieaţă; că viind tu de faţă cel ce ţii vieaţa, ai strigat celor ce locuiau în morminturi: Cei din legături deslegaţi-vă, că eu am venit în lume răscumpărare.

Să salte cu laude toate lemnele pădurii, văzând lemnul crucii, cel de un nume cu dânsele, sărutându-se astăzi; pre carele Hristos şi-a înălţat capul, precum profeţeşte dumnezeescul David.

Eu, cel ce am murit prin pom, te-am aflat pre tine pom de vieaţă, purtătoare de Hristos, crucea mea, păzitoarea mea cea nebiruită, puterea cea tare asupra dracilor; ţie mă închin astăzi strigând: Sfinţeşte-mă cu mărirea ta.

Veseleşte-te, bucură-te Biserica lui Dumnezeu, închinându-te astăzi de trei ori fericitului lemn al prea sfintei crucii lui Hristos; căreea slujesc cetele îngereşti, şi cu frică îi stau înnainte.

Slavă, a Treimii.

Inchinu-mă ţie, Dumnezeire sfântă, Treime dupre feţe, unimei dupre fire, Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, unei Stăpânii şi unei împărăţii, carea stăpâneşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti Fecioară muntele cel mare, întru carele s'a sălăşluit Hristos, precum strigă dumnezeescul David: Prin care noi ne-am înnălţat de pe pământ la cer, făcându-ne fii prin Duhul, întru tot fericită.

Catavasie.

O, Maică Fecioară! şi ade-„vărată Născătoare de Dumne-„zeu, cecace ai născut fără să-„mânţă pre Hristos, Dumnezeul „nostru, cel ce s'a înnălţat cu „trupul pre cruce, toţi credin-„cioşii îl slăvim şi te mărim „acum dupre vrednicie".

Luminânda Invierii. Slavă a crucii.

Podobia: Cu ucenicii să ne suim...

Văzând astăzi pusă înainte cinstită crucea lui Hristos, să ne închinăm ei şi să ne veselim cu credinţă, cu dragoste sărutându-o; şi rugând pre Domnul, cel ce s'a răstignit pre dânsa de bună voie, să ne învrednicească pre noi pre toţi, a ne închina cinstitei cruci şi a ajunge învierea fără osândire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lemnului, pre carele şi-a întins prea curatele palme Fiul tău, Preacurată, răstignindu-se pentru noi, acum cu credinţă ne închinăm; dărueşte-ne nouă pace, ca să ajungem şi la prea cinstitele patimi cele de mântuirea lumii şi să ne închinăm zilei Paştilor celei luminoase şi lumii de bucurie, celei numite Doamnă şi purtătoare de lumină.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihiri 8 şi cântăm Stihirile Invierii din Octoih 4 şi din Triod 4 podobii, repetind cea dintâi, glasul al 4-lea.

Podobia: Cu pre un viteaz între mucenici...

Cu glasuri să strigăm şi cu cântări să slăvim cinstita cruce, sărutându-o şi către dânsa să strigăm: Prea cinstită cruce, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, cu puterea ta şi ne păzeşte neîncetat de toată vătămarea protivnicilor, pre cei ce ne închinăm ţie cu bună credinţă.

A propiaţi-vă de scoateţi ape neîmputinate, care se toarnă înaintea voastră, prin darul crucii. Iată că vedem pus înainte lemnul cel sfânt, izvorul darurilor cel adăpat cu sângele şi cu apa Stăpânului tuturor, celui ce s'a înălţat pre dânsa de bună voie şi a înnălţat pre oameni.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor Lui, că sfânt este.

Întărirea Bisericii, puterea împăraţilor, lauda monahilor şi mântuirea tu eşti Preacinstită cruce. Pentru aceasta închinându-ne ţie, ne luminăm astăzi inimile şi sufletele cu dumnezeescul dar, al celui ce s'a pironit pre tine şi a surpat puterea vicleanului şi blestemul l-a pierdut.

Stih: Iar Dumnezeu, împăratul nostru, mai 'nainte de veace a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Repetește, Stihiru cea dintâi.

Apoi zicem Stihul: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, mâiță-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi, până în sfârșit.

Și cântăm Stihira zilei

Glasul al 8-lea, singur glasul.

Domnul tuturor ne-a învățat cu pildă, ca să ne ferim de gândul cel măreț al fariseilor celor prea răi și tuturor le-a arătat să nu gândească înalte, mai mult de cât se cade a gândi. Că însuși făcându-se pildă și asemănare, s-a micșorat pre sine până la cruce și la moarte. Deci, mulțămindu-i cu vameșul, să zicem: Dumnezeule, cela ce ai pătimit pentru noi și fără patimă ai rămas, izbăvește-ne pre noi de patimi și mântuește sufletele noastre.

Slavă, tot aceasta.

Și acum.

Prea binecuvântata ești...

DOCSOLOGIA CEA MARE

Iar când încep a cânta:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...

Preotul se îmbracă în toate vestmintele cele preoțești (sau unde va fi mai mare, este dator cel mai mare să o facă) și luând cădelnița, cădește sfânta masă și cinstita cruce; apoi luându-o pe disc, iese pe partea stângă, pe ușa despre miezănoapte, mergând înaintea lui cu două sfeșnice și cu cădelnița și merge drept spre ușile împărătești; și sfârșindu-se Doxologia și Aghiosul, zice Preotul:

Cu înțelepciune drepți...

Și cântăm Troparul...

Mântuește Doamne poporul tău.

De trei ori.

Și vine Preotul purtând cinstita cruce înaintea sfintelor uși și fiind acolo gătit analoghionul, pune deasupra lui cinstita cruce și deschizând acoperemântul, cădește în chipul crucii, în patru părți.

Și îndată, cântă Troparul, glasului al 6-lea.

Crucii Tale ne închinăm stăpâne și sfântă învierea Ta slăvim. De trei ori.

Apoi îl cântă și stranele cu glas mare.

Iarăși de trei ori.

Și încep a face metanii, de va fi în Mănăstire, Egumenul sau cel ce va fi mai mare între preoți; asemenea și ceilalți preoți fac două metanii înaintea cinstitei cruci și sărută mai 'nainte cel mai mare și după sărutare iar o metanie. Tot așa fac și ceilalți preoți din strana dreaptă și din stânga și frații câte doi, dupre rânduiala lor. Și închinându-se frații,

noi cântăm aceste Stihiri: Glasul al 2-lea.

Veniți credincioșii să ne închinăm lemnului celui de viață făcător, pre carele Hristos, împăratul slavei, de bună voie mâinile întinzându-și, ne-a înălțat la fericirea cea dintâi, pre cari mai 'nainte vrăjmașul, prin dulcață amăgindu-ne, a făcut să fim goniți de la Dumnezeu. Veniți credincioșilor, lemnului să ne închinăm, prin carele ne-am învrednicit a sfărâma capetele nevăzuților vrăjmași. Veniți toate moștenirile neamurilor, crucea Domnului cu cântări să o cinstim. Bucură-te cruce scăparea cea desăvârșit a lui Adam celui căzut; întru tine prea credincioșii Împărații noștri se laud, că cu puterea ta, pre popoarele păgâne tare le supun. Pre tine acum cu frică creștinii sărutându-te, și pre Dumnezeu, cel ce s'a pironit pre tine, îl slăvim grăind: Doamne, cel ce te-ai răstignit pre dânsa, miluește-ne

pre noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Alta Stihira, glasul al 6 lea.

A stăzi stăpânul făpturii şi Domnul slavei, pe cruce s'a pironit şi în coastă s'a împuns, fiere şi oţet a gustat, dulceaţa Bisericii! cu cunună de spini s'a încununat, cel ce acopere cerul cu nori. Cu haină de ocară s'a îmbrăcat şi preste obraz s'a bătut cu mâna de ţărână, cel ce a zidit pre om cu mâna. Pre spate s'a bătut, cel ce îmbracă cerul cu nori. Scuipiri şi rane a luat şi ocări şi pumni şi toate le-a răbdat, pentru mine cel osândit. Mântuitorul meu şi Dumnezeu! ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Slavă, glasul acelaş.

A stăzi, cel neapropiat dupre fiinţă, mie apropiat s'a făcut şi a pătimit patimi, cel ce m-a slobozit pre mine din patimi. Cel ce dă lumină orbilor, din buzele celor fără de lege s'a scuipat şi şi-a dat spatele spre rane pentru cei robiţi. Pre carele Curata şi Maica lui pre cruce văzându-l, cu durere a zis: Vai mie, Fiul meu! De ce ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumuseţea mai mult de cât toţi oamenii, fără suflare şi fără podoabă te arăţi, neavând chip nici frumuseţe. Vai mie, lumina mea! Nu pot să te văd adormit; la cele din lăuntru mă rănesc şi cumplită sabie prin inima mea trece. Laud patimile tale închinu-mă milostivirii tale, îndelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Şi acum, acelaş glas.

A stăzi s'a plinit cuvântul proorocesc; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale, Doamne. Şi din lemnul mântuirii gustând, slobozire din patimile păcatului am dobândit. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Apoi, Ecteniile şi Otpustul.

Stihira Evangheliei in pridvor şi ceasul intâi, la carele se ceteşte invăţătura lui Studit şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6 şi din Canonul crucii Cântarea a 3-a, pe 4. In loc de Sfinte Dumnezeule... cântăm:

Crucii tale ne închinăm Stapâne şi sfântă invierea ta slăvim.

Prochimenul Apostolului, glasul al 6-lea.

Mântueşte, Doamne, poporul tau şi bine cuvinteaza moştenirea ta...

Stih: Către tine, Doamne voiu striga, Dumnezeul meu sa nu taci de către mine.

Apostolul: din Epistola către Evrei.

Aliluia, glasul al 4-lea.

Aduţi aminte de adunarea ta, care o ai câştigat din început.

Stih: Iar Dumnezeu, Impăratul nostru a făcut mântuire in mijlocul pământului.

Evanghelia: de la Marcu.

CHINONICUL.

Insemnatu s'a preste noi lumina feţei tale, Doamne. Aliluia.

DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat am... Punem Stihiri 10 şi cântăm patru din Octoih, cele de umilinţă şi trei podobaice ale Triodului; ale lui Iosif. Glasul al 8-lea.

Podobia: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, cela ce ţi-ai întins mâinile pre cruce de bună voie, învredniceşte-ne pre noi să ne închinăm ei, întru umilinţa inimii, luminându-ne bine cu postirile, cu rugăciunile şi cu înfrânarea şi cu facerea de bine, ca un bun şi de oameni iubitor.

Doamne, curăţeşte mulţimea păcatelor mele, dupre mulţimea milei tale, prea îndurate, şi mă învredniceşte a vedea cu suflet curat crucea ta şi a o săruta întru această săptămână a postului, ca un iubitor de oameni.

Altă Stihiră podobnică a lui Teodor. Glasul al 3-lea.

Podobie: Mare minune...

Marc minune! se vede lemnul pre carele s-a răstignit Hristos cu trupul. Lumea se închină lui şi luminându-se strigă: O putere, a crucii! Că numai văzându-se, arde pe draci! Şi închipuindu-se se arată arzându-i; fericescu-te pre tine, lemnule prea curate; cinstescu-te şi mă închin ţie cu frică, şi slăvesc pre Dumnezeu, carele prin tine mi-a dăruit viaţă fără de sfârşit.

Şi din Minelu trei.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu

Eşire: Luminá linã...

Prochimen glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău, Doamne.

Stih 1:

De la marginile pământului către tine am strigat.

Stih 2:

Acoperi-mă-voiu întru acoperământul aripilor tale.

Stih 3:

Aşa voiu cânta numele tău în veci.

Şi iarăş:

Dat-ai moştenire celor ce se tem.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul:

Nu cutez, cu ticălosul, să privesc cu ochii la cer, pentru faptele mele cele viclene. Ci ca vameşul suspinând, strig ţie: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine păcătosul. Şi de făţărnicia cea farisciască mă scapă, ca un milostiv.

De două ori.

Mărtirica.

Mucenicii Domnului, tot locul sfinţit şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slava, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti te laudă pre tine, ceea ce eşti plină de dar, Maică, care nu ştii de mire şi noi prea mărim naşterea ta cea neurmată. Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

De se va întîmpla Buna Vestire în lunea a 4-a sau a 5-a sau a 6-a, să se caute Tipicul la sfîrşitul cărţii, la litera T.

Luni a patra săptămână
LA UTRENIE.

Troiniciile glasului. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele cele de umilinţă din Octoih, ale glasului cu se va întâmpla. După a doua Stihologie, zicem această Sedealnă a lui Ioslt. glasul al 8-lea.

Podobia: Înviat-ai din morţi...

Să ne închinăm credincioşii prea cinstitului lemn, pe carele s'a înnălţat făcătorul tuturor; că stă înainte sfinţind pre cei ce se apropie de dânsul cu sufletul şi cu trupul, curăţind spurcăciunea păcatului celor ce postesc cu credinţă şi laudă pururea pre Hristos, pre unul făcătorul de bine.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul Tatălui pre pământ s'a pogorît şi îngerul luminii a strigat către Născătoarea de Dumnezeu: Bucură-te, binecuvântată! ceeace ai păzit tu singură cămara, zămislind întru tine pre Dumnezeu şi Domnul cel mai înainte de veci, ca să mântuească din rătăcire neamul omenesc ca Dumnezeu.

După a treia Stihologie. Sedealna lui Teodor, glasul al 8-lea.

Podobia: De frumuseţea feciorici...

Înjumătăţind acum postul şi ajungând, Hristoase al meu, la închinarea purtătoarei de vieaţă crucii tale, căzând înaintea ta, strigăm către tine: Mare eşti iubitorule de oameni şi mari sunt lucrurile tale; că ai arătat cinstită crucea ta, cărea cu frică închinându-ne strigăm: Slavă marei milostivirii tale.

Slavă, tot aceasta

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o viţă nelucrată ai odrăslit Fecioară, strugurul cel prea frumos, carele izvorăşte nouă vinul cel de mântuire, veselind sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta, ca pre o pricină a bunătăţilor, fericindu-te pre tine, pururea cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te, cea plină de dar.

Psalmul 50.

Şi cântăm Canonul Mineiului şi această Tri-Cântare. Şi se citeşte Cântarea 1-a din Psaltire.

Cântarea a 1-a glasul al 6-lea. Irmos: Pre gonacul Faraon..

Închinarea cea de lumină purtătoarea a crucii s'a arătat tuturor, împrăştiind ca un soare raze de mântuire şi luminând pre toţi cei cuprinşi de întunecarea patimilor. Deci, să alergăm împreună, să o sărutăm pre dânsa cu curăţie.

Curăţindu-ne cu darul postului, veniţi cu gând preacurat să strigăm glas de mulţămită celui singur curat: Tu, cuvinte ţi-ai dat sângele pentru noi toţi, tu şi cu crucea ne sfinţeşte.

Împiedicându-mă de năvălirile şarpelui, zac pururea în cădere necuvioasă, Mântuitorule. Cela ce ai îndreptat căderea celor întâi zidiţi, prin patimă şi prin cruce, îndreptează-mă şi mă povăţueşte spre plinirea voilor tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Stând lângă crucea ta, Doamne, ceeace nu ştie de nuntă şi văzând ranele tale, Stăpâne, rănindu-se a zis: Vai mie, Fiule! ceeace am scăpat întru naşterea ta, de durere, acum cu dureri mă chinuesc.

Altă TRICÂNTARE, a lui Teodor. Glasul al 3-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Această sfântă şi luminată săptămână, puind cinstita cruce înaintea lumii, veniţi să o sărutăm cu frică şi cu dragoste, luminându-ne sufletele şi slăvind cu cântări pre Hristos, cel ce s'a pironit pre dânsa.

Crucii tale, Hristoase, toţi ne închinăm, făcând întâmpinare mai 'nainte învierii tale. Lăudăm piroanele tale, cinstim şi sulita ta, curăţindu-ne cu acestea buzele şi ochii sufletului şi ai trupului.

Slavă, a Treimii.

Treime, ceeace eşti lăudată întru o fiinţă, Părinte, Fiule, împreună cu Duhul Sfânt, Dumnezeire fără început, pururea vecuitoare, nezidită, izvorule al luminii şi vieaţă, ţie, ceeace ai înfiinţat toate, ne închinăm toţi oamenii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te pre tine, Fecioară curată, Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti căruţă de heruvimi, din care s'a născut Dumnezeu; că numai tu, te-ai făcut izvor de nestricăciune, izvorând vieaţă tuturor, din carele scoţând, luăm tămăduiri.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie

Înjumătăţind curgerea celor patruzeci de zile ale postului, veniţi să mergem cu dragoste împreună cu Hristos la dumnezeeasca patimă. Ca împreună cu dânsul răstignindu-ne, să ne facem părtaşi şi învierii lui.

Irmosul:

Să cântăm Domnului celui ce „a făcut minuni înfricoşate în „marea roşie. Că cu marea a „acoperit pre cei protivnici şi „a mântuit pre Israil. Aceluia „unuia să-i cântăm, că s'a prea„slăvit".

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Doamne, miluieşte-mă şi te milostiveşte spre mine, cel ce mi-am rănit şi sufletul şi mintea cu patimi veninate; şi cu crucea ta, ca cu o platoşă mă întăresc şi cu picăturile cele vărsate din coasta ta. Ca să cântăm cu osârdie: Preoţi bine-l

cuvântaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Pre tine, prea cinstită cruce, te-a închipuit mai 'nainte Moisi oarecând în munte, înălţându-şi mânile şi biruind pre Amalic. Căreea închinându-ne astăzi, înfrângem taberile dracilor cele streine, şi cu credinţă cântăm: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înnălţaţi-l întru toţi vecii.

Pre mine, cel împilat de patimi şi de vrăjmaşi împiedecat şi de obiceiul meu cel rău tras, milostive, miluește-mă şi cu crucea ta mă într'armează, ca să cânt cu inimă întreagă: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu durere suspinând, ca o Maică tânguindu-te, şi jalea cea dela inimă nerăbdându-o, la cruce te-ai uitat, strigând către cel ce s'a născut din pântecele tău: Fiule! ce vedere este aceasta? Cum pătimeşti cela ce eşti din fire fără patimă? Vrând cu adevărat să liberezi din stricăciune neamul omenesc.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce slăveşte...

Văzând crucea lui Hristos, pusă în biscrică, să ne apropiem cu frică şi cu credinţă fraţilor şi să ne închinăm ei, strigând: tu ai înflorit vieaţă oamenilor, ceeace eşti purtătoare de lumină.

Purtătoare de biruinţă în războae te-a arătat pre tine cerul, făcătoare de vieaţă crucea noastră, ceeace eşti armă nebiruită a împăraţilor, surpare vrăjmaşilor, corn bisericii şi mântuire credincioşilor.

Binecuvântam pre tatăl...

Pre Tatăl cel sfânt slăvesc, pre Fiul cel sfânt cinstesc şi pre Duhul sfânt laud, pre Treimea cea de o fiinţă şi singură prin sine; pre fiecare din acestea Dumnezeu, lumină şi lumini, care ies ca dintr'un soare.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, uşă neumblată; bucură-te, rug nears; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, munte netăiat; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; nădejdea cea tare şi zidul celor ce nădăjduesc spre tine.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Injumătăţind postul, să luăm îndrăzneală prin Duhul, bine şi bărbăteşte călătorind fraţilor cu Dumnezeu spre cealaltă vreme a lui; ca să vedem cu bucurie şi Paştile lui Hristos, cel ce a înviat.

Irmosul: Să laudam bine să cuvântam.

Pre Dumnezeu, cel ce se slă„veşte de îngeri neîncetat întru „cei de sus, cerurile cerurilor, „pământul şi munţii, dealurile „şi adâncul şi tot neamul ome-

„nesc, cu cântări, ca pre Făcă-„torul şi Mântuitorul, bine-l cu-„vântaţi şi-l prea înnălţaţi întru „toţi vecii".

Cântarea a 9 a. Irmos:

Înfricoşatu-s'a tot auzul...

Binecuvântând Iacov de demult pre nepoţi, arătat a închipuit mai 'naintc cinstită crucea ta, prin carea îndurate binecuvintcază-nc pre noi, dăruindu-ne darul cel dătător de sfinţenie, celor ce ne închinăm ei şi pre tine, Răscumpărătorul tuturor, te slăvim.

Cu apa postului curăţindu-ne credincioşilor sufletul şi mintea, să sărutăm lemnul cel dătător de viaţă şi dumnezeesc; că iată stă de faţă înaintea tuturor, izvorând dumnezeească iertare şi lumină cerească, vieaţă şi adevărată bucurie.

Ştiu că vrei să vii, Doamne, judecător înfricoşat, întru slava dumnezeirii şi vei să vădeşti, atuncea ascunsele tuturor. Pentru aceasta strig ţie, Bunule: Greşit-am, iartă-mă! Să nu vădeşti păcatele mele cele multe şi rele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Mieluşaua văzând de demult pre Mieluşelul trăgându-se la junghiere şi lumina soarelui întunecându-se, plângând a zis: Soare al slavei, Iisuse! ai apus murind; să răsară lumina învierii celor ce te iubesc pre tine.

Alt Irmos:

La muntele Sinai...

Să ne închinăm toţi astăzi la locul unde a stătut picioarele stăpânului şi Dumnezeu, adică prea cinstitei cruci, precum strigă David cel de Dumnezeu grăitor; căci cel ce ţine toate în palmă, s'a înnălţat pre dânsa.

Cei ce locuiţi pre pământ apropiaţi-vă curaţi prin post şi văzând astăzi, pusă înainte prea cinstita cruce, închinaţi-vă cu frică şi cu credinţă vă veseliţi şi vă bucuraţi împreună, luând sfinţire sufletelor.

In fiinţă, Unime nedespărţită este Treimea, Dumnezeirea cea preste toate, care unindu-se în fire, se împarte dupre feţe cu osebirile; că nedespărţindu-se se desparte, una fiind se întreeşte; aceasta este Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, care păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit, Fecioară să fie Născătoare de prunc şi Maică fără de bărbat? Marie, tu săvârşeşti minunea aceasta. Dară spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile naşterii lui Dumnezeu. Aceasta este foarte adevărată, dar înţelegerea ei, este mai presus de mintea omenească.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Să aducem laudă de mulţumită lui Dumnezeu tot poporul; că văzând acum prea sfânta

cruce, o sărutăm. Deci, cunoaşteţi şi vă biruiţi de dânsa dracilor; neamurile cele păgâne cunoaşteţi şi vă plecaţi, că printr'însa cu noi este Dumnezeu.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug te-a „văzut Moisi, pre tine, care ai „zămislit în pântece focul Dum„nezeirii fără de ardere; iar „Daniil te-a văzut munte ne„tăiat, Isaia te-a numit toiag „odrăslit din rădăcina lui Da„vid".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 6-lea.

Calea prea bună a înnălţării ai arătat, Hristoase, a fi smerenia; micşorându-te însuţi pre tine şi chip de rob luând, neprimind rugăciunea fariseului cea mult falnică, iar suspinul cel umilit al vameşului, primindu-l ca o jertfă fără prihană întru cele de sus. Pentru aceasta şi eu strig către tine: Milostiveşte-te, Dumnezeule, milostiveşte-te Mântuitorul meu şi mă mântueşte.

Mucenicească.

Doamne, întru pomenirea mucenicilor tăi toată lumea prăznueşte, cerurile se bucură cu îngerii şi pământul se veseleşte cu oamenii; pentru rugăciunile lor miluieşte-ne pre noi.

Slavă, şi acum, o Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul Arhanghelului ai primit şi scaun de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, Născătoare de Dumnezeu, pre nădejdea sufletelor noastre.

La ceasul întâi, facem închinăciune cinstitei cruci, cu şi Duminica după închipuirea ce s'a scris, şi în loc de:

Paşti mei îndreptează-i...

Cântăm:

Crucii tale ne închinăm, Stăpâne...

Tatăl nostru: Condacul crucii...

Nu va mai păzi arma cea de văpaie.

De asemenea şi Miercuri şi Vineri, întru aceste patru zile. Iar Vineri luăm cinstita cruce, precum acolo vom arăta.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 7-lea.

Doamne, să nu mustri cu mânia ta pre poporul cel greşit; nici cu iuţimea ta să ne certi pre noi, cela ce eşti bun; că pre tine te laudă tot pământul. Şi ne rugăm, milostiveşte-te spre noi, Sfinte.

Slavă. Şi acum tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 61.

Întru Dumnezeu este mântuirea mea şi mărirea mea?

Stih:

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu?

Din proorocia lui Isaiei citire.

Cap. 14. Vers 24.

Acestea zice Domnul Savaot: precum am zis, aşa va fi şi în ce chip am sfătuit, aşa va rămânea. Ca să pierd pre Asirieni din pământul meu, şi din munţii mei, şi vor fi spre călcare, şi se va lua dela ei jugul lor, şi se va lua sarcina lor de pe umerii lor. Aceasta este sfatul, care l-a sfătuit Domnul asupra a toată lumea, şi aceasta este mâna cea înaltă asupra tuturor neamurilor. Că cele ce a stătuit Dumnezeu cel sfânt, cine le va strica? Şi mâna lui cea înaltă, cine o va întoarce? În anul, în care a murit împăratul Ahaz, s'a făcut cuvântul acesta. Nu vă veseliţi toţi cei de alt neam, că s'a sfărâmat jugul celui ce vă bătea pre voi; că din sămânţa şarpelui vor ieşi pui de aspidă, şi puii lor vor ieşi şerpi zburători. Şi se vor paşte cei săraci printr'însul, şi oamenii cei săraci în pace se vor odihni, şi va omorî cu foamea sămânţa ta şi rămăşiţa ta o va pierde. Văitaţi-vă porţile cetăţilor, să strige cetăţile cele turburate, cei de alt neam toţi, că fum vine dela miazănoapte şi nu este seăpare. Şi ce vor răspunde împăraţii neamurilor? Pentrucă Domnul a întemeiat Sionul şi printr'însul se vor mântui cei smeriţi ai poporului.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 62.

Aşa bine te voiu cuvânta în viaţa mea.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine mânec...

LUNI SEARA

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am... Stihiri podobnice glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

În mijlocul zilelor înfrânării viind astăzi cu puterea crucii, să preaslăvim pre cel ce s'a înnălţat pre dânsa, în mijlocul pământului, ca pre Mântuitorul şi Dumnezeul cel puternic, strigând: Arată-ne pre noi, Stăpâne văzători patimilor tale şi cinstitei Învieri, dăruindu-ne curăţire şi mare milă.

Să smerim patimile cele trupeşti cu ferirea de mâncări şi cu urârea desfătărilor, şi lemnul crucii cu credinţă să-l sărutăm; că se vede întru arătare închinat şi pre toţi sfinţeşte cu dumnezeescul dar şi Domnului să strigăm: Mulţumim ţie, îndurate, cel ce mântueşti printr'însa sufletele noastre.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul acelaş.

Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu.

Acum crucii închinându-ne să strigăm toţi: Bucură-te, pomul vieţii; bucură-te, sceptrul cel sfânt al lui Hristos: bucură-te, mărirea cerească a oamenilor; bucură-te, lauda împăraţilor; bucură-te, tăria credinţei; bucură-te, arma cea nebiruită; bucură-te, izgonirea vrăjmaşilor; bucură-te, strălucirea cea luminată de mântuirea lumii; bucură-te, lauda mucenicilor; bucură-te, întărirea dreptţilor; bucură-te, luminarea îngerilor; bucură-te, prea cinstită.

Şi din Mineiu trei.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 68.

Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către tine.

Stih:

Dela frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.

Dela Facere cetire.

Cap. 8, vers 20.

Şi a zis Domnul Dumnezeu: am socotit şi nu voiu adauge mai mult a blestema pământul pentru faptele oamenilor, pentrucă se pleacă cugetul omului cu deadinsul spre rele din tinereţele lui; deci nu voiu mai adauge a omorî tot trupul viu, precum am făcut. In toate zilele pământului: semănătura şi secerişul, frigul şi căldura, vara şi primăvara, ziua şi noaptea, nu vor inceta. Şi a binecuvântat Dumnezeu pre Noe şi pre feciorii lui şi le-a zis lor: creşteţi şi vă imulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi pre el. Şi groaza şi frica voastră va fi preste toate fiarele pământului şi preste toate pasările cerului şi preste toate câte se mişcă pre pământ şi preste toţi peştii marii; sub mâinile voastre le-am dat. Şi tot ce se mişcă şi viază vor fi voua de mâncare; ca pre nişte burueni de ierburi le-am dat vouă toate. Fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncaţi. Pentrucă şi sângele sufletelor voastre îl voiu cere din mâna tuturor fiarelor, şi din mâna fratelui omului voiu cere sufletul omului. Cel ce va vărsa sângele omului, pentru sângele aceluia sângele lui se va vărsa, că după chipul lui Dumnezeu am făcut pre om. Iară voi creşteţi şi vă imulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi pre el.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 64.

Auzi-ne pre noi Dumnezeule Mântuitorul nostru.

Stih:

Ţie se cuvine cântarea Dumnezeule în Sion.

Dela Pilde cetire.

Cap. 11, Vers 19.

Fiul drept se naşte spre vieaţă; iar urmarea celui necredincios spre moarte. Urâciune sunt înaintea Domnului căile strâmbe; iar primiţi sunt lui toţi cei nevinovaţi în cale. Cel ce-şi pune mâinile în mână cu strâmbătate, nu va fi necertat; iar cel ce seamănă dreptate, va lua plata dreptilor. Precum este cercelul de aur în nările porcului, aşa este frumuseţea femeiei cei cu nărav rău. Pofta dreptilor toată este bună; iar nădejdea necredincioşilor va pieri. Sunt cari semănând ale sale mai multe fac; sunt şi cari adunând cele streine sărăcesc. Tot sufletul drept este binecuvântat; iar omul mânios nu este cu bună cuviinţă. Cel ce strânge grâul îl ţine neamurilor, şi pre cel ce vinde grâul seamp îl blesteamă poporul, iar binecuvântarea este preste capul celui darnic. Cel ce face bine, caută dar bun; iar cel ce caută rele, relele îl vor ajunge pre el. Cel ce nădăjdueşte întru avuţia sa, acela va cădea; iar cel ce sprijineşte pre cei drepţi, acela va răsări. Cel ce nu poartă grija de casa sa, va moşteni vânturi, şi va sluji cel neînţelept celui înţelept. Din rodul dreptăţii, creşte pomul vieţii; iar sufletele călcătorilor de lege se vor lua fără de vreme. Că de vreme ce dreptul abia se mântueşte, dar necredinciosul şi păcătosul unde se va afla? Cel de iubeşte învăţătura, iubeşte ştiinţa; iar cel ce urăşte certarea, este fără de minte. Cel bun află milă dela Domnul Dumnezeu; iar omul cel fărădelege, uitat va fi. Nu se va ferici omul din fărădelege; iar rădăcinile dreptilor nu se vor smulge. Femeia harnică cunună este bărbatului său; că precum este viermele în lemn, aşa femeia cea făcătoare de rău îşi pierde bărbatul. Gândurile dreptilor sunt adevăruri; iar necredincioşii isprăvesc înşelaciuni. Cuvintele necredincioşilor sunt cu vicleşug spre sânge; iar gura dreptilor va izbăvi pre dânşii.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Fariseul multe grăind lăudându-se, urât s'a făcut; iar vameşul, cel smerit prin tăcere rugându-se, s'a îndreptat. Pentru aceasta cunoscând osebirea amândorora, suflete al meu, primeşte smerenia şi o cuprinde; că Hristos a făgăduit smeriţilor să le dea dar, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Martirica.

Mucenici ai Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre mulţimea îndurărilor şi iertare de multe greşeli, rugămu-vă.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sub acoperământul tău alerg Fecioară sfântă, Născătoare de Dumnezeu; că ştiu că voiu dobândi mântuire; că poţi curată să-mi ajuţi mie.

Marţi a patra săptămână

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele cele de umilinţă din Octoih. După a doua Stihologie, zicem această Sedeală, glasul al 8-lea.

Podobia: Întărirea cea neclătită...

Cu postirea luminându-ne sufletele, să ne închinăm crucii celei mântuitoare, pe care Hristos s'a pironit şi să strigăm către dânsa: Bucură-te, desfătarea celor ce postesc şi ajutorul cel tare. Bucură-te, pierzarea patimilor, împotrivitoarea dracilor; bucură-te lemn fericit.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre ceeace este neclătită, întărire credinţei şi cinstit dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să o slăvim credincioşii: Bucură-te, ceeace ai încăput piatra vieţii în pântecele tău; bucură-te, nădejdea marginilor lumii şi celor necăjiţi sprijineală; bucură-te, mireasă care nu ştii de mire.

După a treia Stihologie, Sedeaua glasul acelaş.

Podobia: Ca nişte pânză a firii.

Ca o vieaţă a făpturii stând înainte crucea ta, Doamne, lumea o sărută şi închinându-se, strigă către tine: Cu lucrarea ei păzeşte în pace adâncă, pre cei ce te laudă şi te binecuvintează prin înfrânare, mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, ceeace prin înger ai luat bucuria lumii; bucură-te, ceeace ai născut pre făcătorul tău şi Domnul; bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi Maică lui Dumnezeu.

Şi cântăm CANONUL Mineiului şi aceste TRICÂNTĂRI, ale lui Iosif, şi se ceteşte Cântarea a 2-a din Psaltire.

Cântarea a 2-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt Dumnezeu, carele am trecut de demult pre Israil prin „marea roşie şi l-am hrănit şi „l-am mântuit şi din robia cea „amară a lui Faraon l-am „liberat".

Crucii tale, care ai răbdat în mijlocul făpturii cuvinte al lui Dumnezeu, astăzi întru înjumătăţirea postului cu credinţă ne închinăm, cerând ca să vedem şi învierea ta.

Cu toiagul puterii, cel mai înainte închipuit de Moisi, tăind marea patimilor, să ajungem la pământul făgăduinţei şi să ne săturăm din destul de mana cea înţelegătoare.

Cine nu te va tângui, cine nu te va plânge pre tine, suflete, carele ai iubit cele rele şi n'ai căutat cu dragoste cele

bune și ai defăimat pururea pre judecătorul cel drept, carele îndelung a răbdat pentru tine.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Hristos, cel ce s'a făcut trup, fără schimbare l-ai născut, Fecioară. Pre acela roagă-l cu deadinsul, să scape de patimile trupești, pre cei ce se închină crucii, care cu trupul o a răbdat.

Alt Irmos: glasul acelaș.

Vedeți, vedeți...

Vedeți, vedeți că eu sunt Dumnezeu, carele am dat lumii crucea mea armă de mântuire, să se închine ei acum; ca cei ce o vor săruta, să strice vicleniile vrăjmașului.

Mare ești, Doamne, și mult milostiv! că ai dat făcătoare de viață crucea ta să ne închinăm ei acum, pre care s'a pironit mâinile tale și picioarele. Pe care s'a vărsat sângele din preacurata coasta ta izvorîndu-ne nouă viață.

Slava, a Treimii.

Unime prea desăvârșită, dumnezeire prea înaltă, ceeace ești în trei fețe, Părinte cel nenăscut, Fiule unnăscut și Duhule cel ce purcezi din Tatăl și prin Fiul te arăți; o ființă și o fire, o domnie, o împărăție, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Negrăită este minunea nașterii tale, maică Fecioară! Că în ce chip ai și născut și petreci Curată? Cum ai născut prunc și nu știi nici cum ispita de bărbat? Precum știe Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din mine mai presus de fire, cu înnoire cuvioasă.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Pre tine, cruce, te-a închipuit nouă mai 'nainte marele Moisi, întinzându-și mâinile și biruind pre Amalic; pre tine și noi în corturi și în aer închipuindu-te, întoarcem înapoi și biruim pre vrăjmașul, începătorul răutății, lăudând pre Hristos.

Irmosul

Vedeți, vedeți, că eu sunt „Dumnezeul vostru, carele „m'am născut mai 'nainte de „veci din Tatăl și din Fecioară „mai pe urmă, fără de bărbat „m'am născut și am deslegat „păcatul strămoșului Adam, ca „un iubitor de oameni".

Cântarea 8-a, Irmos:

Cel ce ai acoperit cu ape...

Cela ce ai cutremurat temeliile a tot pământul ca un Dumnezeu, înălțându-te pre lemn, neclătită întărire ai dăruit tuturor credincioșilor Doamne, arma cea de mântuire a crucii tale. Căreia închinându-ne, pre tine te prea înălțăm întru toți vecii.

Văzând lemnul crucii strălucind mai mult decât razele soa-

relui, veniţi acum să-l sărutăm, luminaţi fiind prin post, luând dar luminos, carele micşorează întunerecul celor ce prea înalţă pre Hristos în veci.

Apă vie curgătoare în viaţa veşnică fiind tu, cuvinte, ai izvorît din coastă sânge şi apă, stăpâne, pre cruce, oprind curgerile păcatului. Pentru aceasta mă rog ţie, usucă şi viclenele curgeri ale patimilor mele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ca o sfinţenie înţelegătoare sfântă curată Maica lui Dumnezeu Fecioară, ai născut pre Dumnezeu cel ce se odihneşte întru sfinţi, carele sfinţeşte astăzi toate marginile lumii, cu dumnezeeasca închinăciune a prea sfântului lemn, pre carele cu trupul s'a pironit.

Alt Irmos:

Ingerii şi cerurile...

Veniţi popoarelor să vedem pus înainte acum lemnul cel purtător de viaţă, pre carele s'a pironit Hristos, Dumnezeul nostru, şi cu frică lăudându-l, să ne închinăm lui întru toţi vecii.

Crucea cea alcătuită din trei lemne să o lăudăm ca pre un semn al Treimii şi închinându-ne ei cu frică să strigăm: Bine cuvântaţi, lăudaţi şi prea înnălţaţi pre Hristos în veci.

A Treimii: Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea nici Tatăl mutându-se în ipostasul Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere; ci osebite şi împreună, pre aceste trei, ca pre un Dumnezeu slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Numai tu ai născut fără stricăciune numai tu ai aplecat prunc fără dureri; tu una ai născut pre făcătorul şi stăpânul tău. Deşi eşti şi Maică şi slujitoare, pre tine Maică Fecioară te lăudăm întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Cela ce ai deschis cu cuvântul ochii celui orb din naştere, deschide încă şi ochiul inimii mele cel orbit, ca să văd lumina poruncilor tale, Hristoase în veci.

Irmos:

Să laudăm, bine să cuvântom...

Ingerii şi cerurile pre cela „ce se poartă pe scaunul slavei „şi ca un Dumnezeu se laudă „neîncetat, bine-l cuvântaţi, lău„daţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul...

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul lui Israil, carele cu crucea ta ai deslegat blestemul cel dintâi şi o ai dăruit nouă tărie şi scăpare şi temelie neclătită; prin aceasta acum

pre vrăjmașii noștri, ca cu niște coarne, îi împungem.

Pentrucă sunt strâns cu legăturile răutăților mele celor nemăsurate și nu voiu să cunosc din voia mea cărările tale cele mântuitoare, Hristoase, întoarce-mă cu crucea ta, stricând orbirea mea, pentru mila cea negrăită a milostivirii tale.

Înălțării fariseului urmând, rău am căzut cădere cumplită și rea și zac spre călcarea vrăjmașilor. Ci milostivindu-te, Hristoase, mântuește-mă, cela ce pentru îndurare te-ai smerit pre tine însuți, Impărate, prea înalte al slavei.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Toate neamurile te fericesc pre tine, curată; că însuși Iisus, cel ce s'a născut din pântecele tău, acela precum știe, a făcut măriri cu tine Fecioară Maică. Pre carele roagă-l să se mântuească turma și poporul tău.

Alt Irmos: acelas.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul lui Israil, carele ai deslegat cu crucea ta blestemul cel dintâi și o ai pus nouă spre închinăciune; pre accasta cu credință sărutându-o, pre aceasta și mărindu-o, neîncetat lăudăm mare mila ta.

Tu ești cinstită cruce lauda Bisericii, arma împărăției și dătătoare de pace a toată lumea, de Dumnezeu lucrată; cruce, bucuria drept măritorilor, păzitoarea lumii, păzește, sfințește, pre cei ce se închină ție.

Slavă a Treimii.

Treime sfântă slavă ție, Unime întocmai cinstită, fire dumnezcească, o împărăție înfricoșată, Părinte, Fiule, împreună cu Duhul, lumină neapropiată de nimenea, Dumnezeire fără început, mântuește pre cei ce slujesc ție, făcătorului a toate.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Când a stătut mielușaua ta, Iisuse, văzându-te pre tine Păstorul și Stăpânul său pre cruce, cu amar s'a tânguit și umilindu-se a strigat către tine, Hristoase: Ce vedenie minunată este aceasta? Cum mori cela ce ești vieața?

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție

Precum ai mântuit Dumnezeule pre Manasi pocăindu-se, mântuește-mă și pre mine, cel ce mă pocăesc cu lacrimi și nu mă lepăda pre mine robul tău, că mi-am depărtat dela tine sufletul, precum de demult Israil acela, în toate zilele mele viețuind întru desmierdare.

Irmosul:

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, cel ce a „ridicat nouă corn de mântuire, „în casa lui David slugii sale, „întru care ne-a cercetat pre noi „răsăritul cel dintru înnălțime

„şi ne-a îndreptat pe calea „păcii".

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihîriu zilei de două ori, glasul al 2-lea.

Cugetând, suflete al meu, la osândirea cea din trufie a fariseului celui mult falnic, şi ştiind îndreptarea cea prin mărturisirea păcatelor a vameşului celui cu gând smerit, nevoeşte-te a lepăda înnălţarea aceluia, cea pentru fapte bune şi a primi mărturisirea acestuia, pentru cele ce ai greşit. Indeamnă-te a-ţi câştiga prin umilinţă, înnălţarea cea smerită dela Hristos, cel ce are mare milă.

De două ori.

Martirlea.

Foarte tare v'aţi nevoit, mucenicilor, răbdând vitejeşte munci dela cei fărădelege, pre Hristos mărturisind înaintea împăraţilor şi mutându-vă din vieaţă, iarăş lucraţi în lume puteri şi pre cei bolnavi tămăduiţi din patimile lor, Sfinţilor; rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, este cămară de doctorie duhovnicească; că la dânsul scăpând, ne mântuim de boalele cele sufleteşti.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 6-lea.

Crucii tale ne închinăm stăpâne şi sfântă învierea ta slăvim.

Slavă, Şi acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 65.

Bine este cuvântat Dumnezeu, carele n'a depărtat rugăciunea mea şi mila sa dela mine.

Stih:

Binecuvântaţi neamuri pre Dumnezeul nostru.

Din Proorocia Isaiei ceitire.

Cap. 25, Vers 1.

Doamne Dumnezeul meu, mărire-voiu şi voiu lăuda numele tău, că ai făcut lucruri minunate; sfatul cel din început adevărat, fie Doamne. Că ai prefăcut cetăţi în ţărână, cetăţi tari, ca să nu stea pe temeliile lor; cetatea nepredincioşilor în veac nu se va zidi. Pentru aceasta bine te va cuvânta poporul cel sărac şi cetăţile oamenilor celor năpăstuiţi te vor binecuvânta. Că te-ai făcut ajutor la toată cetatea smerită, şi acoperământ celor slabiţi de lipsă, izbăvi-i-vei pre ei de oameni răi, răcoreală celor înseteaţi şi duhul oamenilor celor necăjiţi bine te va cuvânta. Ca nişte oameni puşini în suflet, înseteaţi în Sion, că-i vei mântui pre ei de oamenii cei fărădelege cărora ne-ai dat pre noi. Şi va face Domnul Savaot tuturor neamurilor în muntele acesta, ospăta-vor, intru veselie, bea-vor vin. Unge-se-vor cu mir în muntele acesta; din acestea toate neamurile cu sfatul acesta este preste toate neamurile. Înghiţit-a moartea biruind, şi iarăşi a luat Dumnezeu toată lacrima dela toată faţa, ocara poporului o a luat de preste tot pământul, că gura Domnului a grait acestea. Şi vor zice în ziua aceea: iată Dumnezeul nostru intru carele am nădăjduit, şi ne va mântui pre noi. Acesta este Domnul, aşteptatu-l-am pre el, şi ne vom bucura, şi ne vom veseli de mântuirea noastră.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 66.

Binecuvinteaza-ne pre noi, Dumnezeule Dumnezeul nostru, binecuvinteaza-ne Dumnezeule.

Stih:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne binecuvinteaza.

MARȚI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA CEA DIN MIJLOC

La Doamne strigat-am. Punem Stihiri 6. Și cântăm Stihiri podobnice ale Triodului, glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea punându-și...

În mijlocul pământului ai răbdat cruce și patimă, îndurate, tuturor nepătimire și mântuire dăruind. Pentru aceasta astăzi la înjumătățirea postului, toți o punem înainte spre închinăciune și cu bucurie o sărutăm, ca să ne învrednicim toți a vedea patimile tale și învierea cea de viață purtătoare, luminați fiind cu dumnezeești fapte bune, cuvinte al lui Dumnezeu, unule mult milostive.

Mort ai fost pre cruce întins, cu suliță împuns și cu fiere adăpat, îndelung răbdătorule Stăpâne, cela ce ai prefăcut întru dulceață apele Merrei prin mâna lui Moisi. Pentru aceasta mă rog ție și mă cuceresc, smulge patimile cele prea amare din gândul meu și îndulcind mintea mea cu mierea pocăinții, fă-mă închinător cinstitei tale patimi.

Alta, glasul 1-lu.

Podobie: Cela ce de demult lui Moisi.

Pre care mai 'nainte închipuindu-o Moisi de demult cu mâinile, a biruit cu dânsa pre Amalic, crucea cea mare văzându-o astăzi popoare pusă înaintea ochilor noștri cu frică să ne atingem de dânsa, prin curăția minții și a buzelor. Că pre dânsa s'a înnălțat Hristos, omorând moartea; și unui dar ca acesta toți învrednicindu-ne, slăvind pre Mântuitorul tuturor cu cântări de Dumnezeu însuflate, să ne rugăm să ajungem și la însăși învierea cea mântuitoare.

Alte Stihiri podobnice, glasul al 4-lea.

Podobie: Del-ai semn celor ce se tem...

Veniți să ne închinăm lemnului ce s'a arătat astăzi mijlocitor vieții noastre, crucii lui Hristos, Dumnezeul nostru, prin carea s'a rănit moartea și s'a înnoit scularea, nouă celor căzuți cu adevărat; strigând celui ce ne-a mântuit pre noi: Cela ce ai pătimit de bună voie pentru noi, ca să mântuești toate, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Putere nebiruită s'a dat nouă, creștinilor, crucea ta Mântuitorul nostru. Prin care se biruește mulțimea neamurilor celor păgâne și pacea bine umbrează Biserica ta drept măritoare, Hristoase. Pre aceasta sărutându-o acum, cu căldură strigăm către tine: învrednicește-ne și pre noi în partea sfinților tăi.

Cu lacrimi curățindu-ne simțirile sufletului și cu postul sfințindu-ne, veniți să ne în-

chinăm lemnului crucii, prin carele cu înfrânarea se opresc sburdările trupului cele stricătoare de suflet. Strigând celui ce s'a răstignit: Invredniceşte-ne, Mântuitorule, să ne închinăm strălucirii învierii tale celei de a treia zi.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi Stăpânul făpturii şi Domnul slavei, pe cruce s'a pironit şi în coastă s'a împuns; fiere şi oţet a gustat, dulceaţa Bisericii! Cu cunună de spini s'a încununat, cel ce acopere cerul cu nori; cu haină de ocară s'a îmbrăcat şi preste obraz s'a lovit cu mână de ţărână, cel ce a zidit pre om cu mâna. Pre spate s'a bătut, cel ce îmbracă cerul cu nori; scuipiri şi rane a luat, ocări şi pumni şi toate le-a răbdat, pentru mine cel osândit, Mântuitorul meu şi Dumnezeu, ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Iar Mineiul îl lăsăm, şi-l cântăm seara la După cinare.

Prochimen, glasul al 6 lea. Psalmul 67.

Cântaţi Domnului, lăudaţi numele lui.

Stih:

Cale faceţi celui ce s'a suit preste apusuri.

Dela Facere cetire.

Cap. 9. vers 8.

Şi a grăit Dumnezeu lui Noe şi fiilor lui cu dânsul, zicând: Iată eu pun legătura mea cu voi şi cu semînţa voastră după voi. Şi cu tot sufletul viu, ce este cu voi din păsări şi din dobitoace şi din toate fiarele pământului, câte sunt cu voi din toate, care au ieşit din corabie. Şi voiu pune legătura mea cu voi; şi nu va mai muri nici un trup de apa potopului şi nu va mai fi potop de apă care să strice tot pământul. Şi a zis Domnul Dumnezeu către Noe: Acesta este semnul legăturii, care il dau eu între mine şi între voi şi între tot sufletul viu, care este cu voi între neamuri veşnice. Curcubeul meu il pun în nori; şi va fi semn de legătură între mine şi între pământ. Şi va fi când voiu aduce eu nori pre pământ se va arăta curcubeul meu în nori. Şi-mi voiu aduce aminte de legătura mea, care este între mine şi între voi şi între tot sufletul viu în tot trupul; şi nu va mai fi potop de apă, ca să piară tot trupul. Şi va fi curcubeul meu pre nori şi-l voiu vedea, ca să-mi aduc aminte de legătura cea veşnică între mine şi între pământ şi între sufletul viu, care este în tot trupul pre pământ. Şi a zis Dumnezeu lui Noe: Acesta este semnul legăturii, care l-am pus între mine şi între tot trupul ce este pre pământ.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 68.

Mântuirea ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih.

Vadă săracii şi să se veselească.

Dela Pilde cetire.

Cap. 11. Vers 8.

Lucra înţeleptului o laudă omul; iar pre cel împietrit la inimă il batjocoreşte. Mai bun este omul lipsă de boierie, carele slujeşte luiş, decât cel cu boleria şi lipsit de pâine. Dreptul are milă de viaţa dobitoacelor sale; iar rărunchii necredincioşilor sunt nemilostivi. Cel ce lucrează pământul său, se va satura de pâine, iar cei ce umblă după deşertăciuni sunt lipsiţi de minte. Celui ce-i place a-şi petrece cu vinul în curţile sale lasă ocară. Poftele necredincioşilor sunt rele; iar rădăcina credincioşilor întru tării. Pentru păcatul buzelor cade în laţ păcătosul, iar dreptul scapă de ei; cel ce se uită lin se va mântui, iar cel ce întâmpină în porţi, necăjeşte sufletele. Din rodurile gurii sufletul omului se va sătura de bunătăţi, şi plata buzelor lui se va da lui. Căile nebunilor drepte sunt înaintea lor; iar cel înţelept ascultă sfaturile. Nebunul numai decât îşi arată mânia sa; iar cel iscusit îşi ascunde ocara sa. Credinţa adevărată o spune dreptul; iar mărturia nedreptăţilor este înşelătoare. Sunt cari grăesc şi rănesc ca cu sabia; iar limbile înţelepţilor vindecă. Buzele adevărate îndreptează mărturisirea; iar martorul grabnic are limbă nedreaptă. Vicleşug este în inima celui ce meşteşugeşte rele; iar cei ce voesc pace, se vor veseli. Nu place dreptului nimic ce este strâmb; iar cei necredincioşi se vor umplea de rele. Urâciune sunt Domnului buzele mincinoase; iar cel ce face credinţă primit este la dânsul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei. de două ori, glasul al 3-lea

Intrecând pre vameşul cu greşelile, nu râvnesc pocăinţii lui; şi îndreptările fariseului necâştigându-le, urmez trufiei lui. Ci tu, Hristoase Dumnezeule, cela ce cu prisosinţa smereniei tale prin cruce ai surpat drăcească înnălţare, schimbă-mă de răutatea cea dintâi a vameşului şi din înălţarea cea de pre urmă a fariseului; întărind în sufletul meu dintre amândoi aceştia, voinţa cea mai bună, şi mă mântueşte.

Martirica.

Proorocii şi apostolii lui Hristos şi mucenicii, au învăţat să se laude Treimea cea de o fiinţă şi au luminat neamurile cele rătăcite şi părtaşi cu îngerii au făcut pre fii omeneşti.

Slavă, şi acum, Glasul al 8-lea, singur glasul.

Văzându-te toată făptura răstignit pe cruce gol, pre tine, făcătorul şi ziditorul tuturor, s'a schimbat de frică şi s'a tânguit; soarele şi-a întunecat lumina şi pământul s'a clătit, pietrele s'au despicat şi catapeteasma bisericii s'a rupt; morţii din mormânturi s'au sculat şi puterile îngereşti s'au spăimântat, zicând: O minune! Judecătorul se judecă şi pătimeşte voind, pentru mântuirea şi înnoirea lumii.

Şi celelalte după obicei.

MIERCURI

IN SĂPTĂMÂNA DIN MIJLOC

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După intâia Stihologie, zicem Sedealnele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm aceastâ Sedealnă, a lui Iosif. Glasul al 6-lea.

Podobie: Nădejdea lumii, ceeace eşti...

Vremea postului sfinţindu-o, dumnezeeasca şi prea cinstita cruce se pune spre închinăciune; să ne apropiem cu cunoştinţă curată, să luăm sfinţenie şi luminare şi cu frică să strigăm: Mântuitorul nostru, iubitorule de oameni, slavă milostivirii tale. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Maica, ceea ce nu ştie de nuntă, stând lângă crucea celui ce s'a născut dintr'însa fără de sămânţă, a strigat: Sabie a trecut prin inima mea, o Fiule, nesuferind a te vedea spânzurat pre lemn; de carele se cutremură toate, ca de făcătorul şi Dumnezeu; îndelung răbdătorule, slavă ţie.

După a treia Stihologie, Sedealna lui Teodor, glasul 1-iu.

Podobie: Pre cea nădăjduită...

Luminându-ne cu bunătăţile, câştigând curăţia înfrânării, să ne apropiem şi să ne închinăm cinstitei cruci, strigând: Sfinţeşte-ne nouă sufletele şi trupu-

rile, învredniceşte-ne pre noi şi prea curatei tale patimi, unule Dumnezeul tuturor, dăruindu-ne şi milele tale. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Glasul acelaş.

Podobia: Mormântul tău...

Văzându-te pre tine, Hristoase, Maica ta cea cu totul fără prihană, întins pre cruce mort, a strigat: Fiul meu cel fără început împreună cu tatăl şi cu Duhul, ce este această rânduială a ta nespusă? Prin care ai mântuit îndurarea zidirii mâinilor tale, celor prea curate.

Psalmul 50.

CANONUL CRUCII.

Al căruia este Stihul pre margini:

Lemnului celui intru tot cinstit ne închinăm.

Facerea lui Teofan.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea. Irmos:

Deschide-voiu gura mea şi se va umplea de Duh şi cu„vânt voiu răspunde împără„teştii Maicii şi mă voiu arăta „luminat prăznuind şi voiu „cânta minunile ei bucurân„du-mă".

Să ne închinăm lemnului celui sfânt, pre carele şi-a întins palmele Hristos, biruind stăpâniile cele protivnice, luminându-ne cu postul spre slava şi lauda a-tot-ţiitorului.

Se vede pusă înainte mântuitoarea cruce, dăruind sfinţenie; să ne apropiem către dânsa, curăţindu-ne trupul şi inima, ca să luăm dar de mântuire.

Slavă:

Curăţeşte-mă, iubitorule de oameni, cu focul poruncilor tale şi-mi dă acum să văd mântuitoarele tale patimi şi să mă închin cu dragoste, îngrădindu-mă cu crucea şi păzindu-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzând ceeace te-a născut înălţarea ta pre cruce, iubitorule de oameni, s'a tânguit strigând: In ce chip se vede spânzurat ca un osândit Domnul slavei, cel ce va să judece pre toţi.

Cântarea 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu ceeace „eşti izvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov„nicească, întăreşte-i; şi întru „dumnezeească slava ta, cunu„nilor slavei învredniceşte-i.

Spălându-ne inimile cu apa postului, să sărutăm cu credinţă lemnul crucii, pe carele răstignindu-se Hristos, ne-a izvorît nouă apa nemuririi cu crucea sa.

Ca cu nişte aripi sub umbrirea crucii mergând, iată că am înjumătăţit înotarea postului cea de mântuire, Hristoase, Iisuse Dumnezeule; prin carea

îndreptează-ne pre noi, la limanul patimii tale.

Închipuitu-te-a Moisi în munte, spre uciderea neamurilor pre tine crucc; iar noi văzându-te, te închipuim în inimă şi închinându-ne ţie, biruim pe vrăjmaşii cei fără de trup, cu puterea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Om te-ai făcut din voia ta, fiind Dumnezeu şi făcător tuturor; şi acum te văd pe cruce răstignit, Fiul meu, Hristoase, şi la inimă mă rănesc, zis-a ceeace te-a născut pre tine.

TRICÂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 6-lea. Irmos:

Domn fiind al tuturor.

Domn al tuturor fiind şi făcător, Dumnezeule, în mijlocul pământului te-ai înălţat pre cruce, înălţând spre tine firea omenească cea căzută prin sfatul cel rău al vrăjmaşului; pentru aceasta cu credinţă te slăvim, întărindu-ne cu patima ta.

Curăţindu-ne simţirile cu lumina postului, să ne luminăm din destul credincioşii, cu razele crucii celei înţelegătoare şi văzându-o că stă astăzi pusă înaintea noastră, să ne închinăm ei cu cucernicie, cu buze curate, cu gura şi cu inima.

La locul, unde au stătut picioarele lui Hristos, să ne închinăm dumnezeeştii cruci, rugându-ne să se întărească picioarele noastre, pre piatra poruncilor lui Dumnezeu şi să se îndrepteze umbletele sufletului nostru în calea păcii, cu dumnezeescul dar.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Din Fecioară fără de bărbat ai ieşit, Hristoase, luând dintr'însa trup înţelegător şi însufleţit; şi cu crucea ta pierzând pre vrăjmaşul, iarăş ai înnoit firea omenească cea stricată; pentru aceasta slăvim milostivirea ta.

Alt Irmos glasul 1-iu:

Întăreşte Doamne biserica ta.

Plesniţi din mâini cu cântări, toate marginile lumii, văzând închinarea lemnului, pe carele s'a răstignit Hristos şi diavolul s'a rănit.

Astăzi se pune înnainte bucuria cea purtătoare de vieaţă, veniţi toţi să ne închinăm cu frică crucii Domnului nostru, ca să luăm Duhul sfânt.

Slavă, a Treimii.

Dumnezeule, cela ce eşti soare cu trei raze, lumină întreit lăudată, Părinte, Fiule şi sfinte Duhule, fire şi mărire fără început, scapă din primejdii, pre cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngereşti te laudă bine

cuvântată Născătoare de Dumnezeu, întru tot lăudată Fecioară. Cu cari impreună neamul omenesc te mărim acum, ca pre ceeace nu ştii de mire.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Venind să mă ating de tine purtătoare de vieaţă cruce, cu limba şi cu gândul mă înfricoşez, ştiind că pre tine s'a vărsat dumnezeescul sânge al Domnului meu.

Irmosul:

Întăreşte Doamne Biserica „ta, care o ai câştigat cu pute„rea crucii tale, că cu dânsa ai „biruit pre vrăjmaşi şi ai lu„minat lumea".

Şezânda, glasul al 6-lea, însăşi podobia.

A stăzi s'a plinit cuvântul cel proorocesc; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale, Doamne şi din lemnul mântuirii gustând, am aflat deslegare din patimile păcatului, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă:

Crucea ta, Doamne, s'a sfinţit; că cu dânsa se fac tămăduirile celor ce bolesc întru păcate. Deci, printr'însa cădem înaintea ta, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit Doamne; că pre carele l-a înghiţit cu poftă iadul, l-a înapoiat cu frică; arătat-ai nouă mântuirea ta, sfinte; pentru care te slăvim pre tine Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cel ce şade în slavă pe scaunul dumnezeirii, pe nour uşor, a „venit Iisus cel mai presus de „dumnezeire, prin palmă curată „şi a mântuit pre cei ce strigă: „Slavă, Hristoase, puterii tale.

Închipuind semnul crucii, Iacov cel lăudat şi-a întins mâinile crucişi, preste nepoţii săi de demult, binecuvântându-i şi însemnând binecuvântarea cea de mântuire, care a venit preste noi toţi.

Păziţi fiind cu pecetea crucii şi întru bucuria Duhului sărutându-o, fiind ea pusă înainte, să ne sârguim spre mântuitoarele patimi, omorând patimile trupului cele pierzătoare.

Slavă.

Pre tine te sărutăm arma cea de mântuire, steagul cel nebiruit, semnul bucurii, prin carele s'a omorît moartea; lăudându-ne cu slava celui ce s'a pironit pe tine, cruce prea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Arătat te-ai văzut de mine tu, acela de care îngerii nu se pot apropia, Iisuse, Fiul meu, cel ce ai luat din mine trup; şi

acum văzându-te pe lemn pironit, mă tânguiesc, zis-a maica lui Hristos.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta; că „tu Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dum„nezeu, cel preste toate, şi ai „născut Fiu, pre cel fără de ani; „dăruind pace tuturor, celor ce „te laudă pre tine".

Murit-ai pironindu-te pe cruce, cela ce eşti vieaţa şi mântuirea tuturor. Deci, pre aceasta dă-ne-o să o sărutăm cu suflet curat, Mântuitorule, şi să vedem mântuitoarele tale patimi, bucurându-ne.

Stau înaintea ta, cetele celor fără de trupuri cutremurându-se, lemnule, cela ce eşti de vieaţă dătător; că pre tine şi-a vărsat, Hristos cinstitul său sânge, oprind sângele cel spurcat, care se aducea dracilor spre pierzarea zidirii.

Slavă:

Pre mine cel rănit cu sabia vrăjmaşului, vindecă-mă cuvinte cu sângele tău şi cu suliţa rupe degrab înscrisul păcatelor mele, Mântuitorule, strig ţie, scriindu-mă în cartea celor mântuiţi, ca un milostiv.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce eşti strugurul cel copt, cum te-ai spânzurat pe lemn? Soarele slavei, cum te-ai înnălţat, întunecând lumina soarelui cu patima ta, Mântuitorule? Meluşaua, ceeace te-a născut a strigat către tine de demult, ca o Maică tânguindu-se.

Cântarea a 6-a. Irmos.
Strigat-am mai 'nainte...

Înfigându-te, ai cutremurat locaşul iadului şi credincioşilor te-ai făcut întărire neclătită şi acoperământ tare, preacinstită cruce a Domnului.

Făcându-ne roditori de bunătăţi, să culegem roduri de vieaţă, aducătoare din dumnezeescul lemn, care le-a odrăslit întinzându-se pre dânsa Iisus, viţa cea roditoare.

Slavă...

Lăudăm, Iisuse bunătatea ta cea multă, închinându-ne crucii tale, suliţei, trestiei; că printr'însele ai sfărâmat îndurate păretele vrajbii cel din mijloc.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Râu de ape curgătoare de vieaţă te-a născut Fecioara, ca un izvor al înnoirii noastre pre tine, carele te-ai întins pre cruce şi ne-ai izvorît nouă izvor de mântuire.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte, închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Iona în chit, „rugându-se: Din stricăciune „mă scapă, Iisuse împărate al „puterilor".

Condacul, glasul al 7-lea.

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpae uşa Edemului; că într'însa a venit preamărita legătură, lemnul crucii; acul morţii şi biruinţa iadului s'a gonit. Că de faţă ai stat Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi, iarăş în rai.

ICOS

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgotă: două tâlharilor şi una dătătorului de vieaţă; care văzându-o iadul, a zis celor de jos: O slugile mele şi puterile mele! cine este cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliţă de lemn m'a împuns fără veste şi mă sfâşii; mă doare la cele din lăuntru ale mele; pântecele meu se chinueşte; simţirile mele îmi turbură duhul; şi mă silesc a lepăda din mine pre Adam şi pre cei din Adam, cari sunt daţi mic prin lemn. Că lemnul iarăşi îi duce în rai.

Cântarea a 7-a. Irmos:

N'au slujit făpturii, înţelepţii lui Dumnezeu, fără „numai făcătorului; ci groaza „focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau cântând: „Prealăudate, Dumnezeul părinţilor şi Doamne, bine eşti „cuvântat".

Săcurea, care o a scos Elisei din Iordan, Hristoase, crucea ta a închipuit; prin care ai scos dintru adâncul deşertăciunii neamurile care strigă: Domnul şi Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Împreună se bucură cele cereşti cu pământul de închinarea ta, cruce; că prin tine s'a făcut închinarea îngerilor şi a oamenilor, celor ce strigă: Prea puternice Doamne, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă:

In loc de Chiparis, milostivire; în loc de Cedru, credinţă cu dulce miros; în loc de Pevc, adevărată dragoste aducând, să ne închinăm crucii Domnului, lăudând pre Mântuitorul, cel ce pre dânsa s'a pironit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ne clătind cele cereşti, s'a sălăşluit Dumnezeu în pântecele tău, cetate aleasă a lui Dumnezeu; iar pe cruce spânzurându-se, a clătit făptura. Pre acesta roagă-l, să mă păzească pe piatra cea neclătită.

Cântarea 8-a. Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născă„toarei de Dumnezeu i-a mân„tuit; atuncea fiind închipuită, „iar acum lucrată; pre toată lu„mea ridică să-ţi cânte ţie: Pre „Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tinsu-ţi-ai mâinile pre lemn deslegând păcatul mânii celei neînfrânate şi cu suliţă te-a împuns, rănind cu dânsa pre

vrăjmaşul, Doamne, şi fiere ai gustat, alungând răutatea cea din dulceaţă; cu oţet te-ai adăpat cela ce eşti veselia tuturor.

Cu minte şi cu cunoştinţă curată fiind luminaţi, să ne apropiem, să ne închinăm cinstitului şi prea curatului lemn, ce stă pus înainte; prin carele a răbdat Hristos moarte necinstită, aducând cinste prea înaltă celor rău necinstiţi prin călcarea poruncii.

Cu lemnul păcatului m'am omorît şi cu gustarea dulceţii m'am îngropat; înviază-mă, Doamne; ridică-mă pre mine cel ce zac; fă-mă închinător patimilor tale şi părtaş dumnezeeştii învieri şi împreună moştean cu cei ce te iubesc.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te pre tine înălţat neavând nici frumuseţe, nici chip întru pătimirea ta, pre carele te-am cunoscut întrupându-te mai frumos decât fiii oamenilor, unule născut Fiule, Preacurata Fecioară a strigat: Arată-mi slava ta, cela ce eşti mântuirea tuturor.

TRICÂNTAREA, al Irmos:

Pentru legile părinteşti.

Intru amiază-zi răstignindu-te în mijlocul pământului de bună voie, ai tras marginile lumii îndurate din mijlocul gâtlejului balaurului. Pentru aceasta închinându-ne în mijlocul săptămânii dumnezeescului post, slăvim cinstită crucea ta, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi intru toţi vecii.

Ceeace eşti semn de bucurie, armă nesfărâmată, părete Bisericii, lauda mucenicilor, podoaba apostolilor, puterea arhiereilor, întărind sufletul meu cel slăbit, învredniceşte-mă să mă închin ţie, şi să cânt, strigând: Lăudaţi pre Domnul lucrurile şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Plâng şi mă tânguesc şi mă jălesc, când îmi aduc aminte de judecata cea nemitarnică, îndelung răbdătorule, fiind vrednic de osândire. Pentru aceasta îndură-te şi-mi uşurează lanţul cel pus asupra sufletului meu, ca bucurându-mă să strig: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Rugul închipuia taina naşterii tale celei mai pre sus de minte, Fecioară cu totul fără prihană; că ai rămas, ca şi acela nearsă, născând focul, pre Hristos Mântuitorul cel ce s'a înnălţat pe cruce. Pre acesta roagă-l, să mă scape de focul cel veşnic, pre mine carele strig: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Al Irmos:

Această umilă şi sfântă zi.

Curăţindu-ne cu postul, ve-

niţi să sărutăm cu dragoste crucea Domnului, cea pusă înnainte; că ne este bogăţie de sfinţenie şi de putere; prin care lăudăm pre Hristos în veci.

Aceasta este crucea, cea cu trei părţi şi mare, care măcar că mică se vede, dar este ca cerul de înaltă, pentru puterea sa şi ridică pururea pre oameni către Dumnezeu. Prin care binecuvântăm pre Hristos în veci.

Bine-cuvântăm pre Tatăl...

O fiinţă în trei feţe slăvesc fără amestecare, câte trele osebite dupre feţe; că dupre chipul firii nu despart pe Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul. Căci preste toate unul este Dumnezeu în Treime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una, dumnezeească mireasă, Marie, te-ai arătat între maici Fecioară, născând fără bărbat pre Mântuitorul Hristos şi păzind pecetea curăţiei; pre tine te fericim credincioşii în veci.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Să se cinstească preasfântul lemn acesta, pentru carele a strigat profetul de demult, că era să se bage în pâinea lui Hristos, de Israilitenii cei ce l-au răstignit; pre carele îl prea înnălţăm în toţi vecii.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In groapa leilor aruncat fiind „oarecând, marele între proo„roci Daniil, mâinile în chipul „crucii întinzându-şi, nevătămat „s'a păzit de mâncarea acelora, „binecuvântând pre Hristos în „veci".

Cântarea 3-a. Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul, fiind lu„minat; şi să prăznuească firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicii lui Dumnezeu şi să „strige: Bucură-te, prea fericită „Născătoare de Dumnezeu, cu„rată pururea Fecioară.

Cu suliţa în coastă te-ai împuns, destupându-mi izvoarele iertării; şi pre lemn te-ai pironit în mijlocul pământului iubitorule de oameni, potolind osândirea cea prin lemn, pre carele noi îl sărutăm acum la înjumătăţirea postului, lăudând bunătatea ta.

Picaţi munţilor dulceaţă cu dragoste; dealurile, veselie; lemnele ţarinelor şi cedrii Livanului dănţuiţi astăzi, întru închinarea crucii celei purtătoare de vieaţă; proorocii, apostolii, mucenicii şi duhurile dreptţilor săltaţi!

Caută Doamne spre poporul şi spre soarta ta, care te laudă cu frică, pentru care ai răbdat moarte de bună voie; să nu biruească mulţimea răutăţilor noastre, cea nemăsurată a ta milostivire; ci ne mântueşte pre

toţi prea bunule cu crucea ta, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoarea de Dumnezeu plângând a zis: Vrând Hristoase să scoţi cuiele gândurilor celor de patimi ale celui întâi zidit şi să vindeci zdrobirea lui cu bunătatea ta, cu voinţa ta ai clătit lumea cea văzută, răstignindu-te şi rămâind spânzurat.

Alt Irmos:

Nu se pricepe toata limba..

Scoţând Elisei de demult securea din râu cu lemnul, te-a închipuit pre tine cruce, lemnul cel de viaţă dătător, prin carele a scos Hristos pre păgâni din adâncul nebuniei idoleşti, pironindu-se pre tine. Pentru aceasta închinându-ne ţie, slăvim puterea lui.

Lumina soarelui, Mântuitorule, s'a schimbat întru întunerec pentru răstignirea ta şi strălucirea lunei s'a stins şi stihiile toate s'au schimbat cu cutremur. Pentru aceasta strig ţie, cuvinte, luminează-mă pre mine, cel schimbat de întunerecul patimilor, schimbând gândurile mele cu dreapta ta şi mă mântueşte.

Cu rana ta tămăduieşte patimile sufletului meu; cu împungerea coastei tale, potoleşte îmbolditurile dracilor cele cu durere; cu piroanele tale, Hristoase, scoate-mi piroanele poftelor celor cu dulceaţă şi cu patimă; dându-mi ca să mă închin fără de patimă, cinstitelor tale patimi şi învierii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine cel împodobit cu frumuseţea, Fecioara cea frumoasă te-a născut; pre carele văzându-te, neavând frumuseţe nici chip când ai pătimit, Mântuitorule, tânguindu-se a zis: Mă minunez de smerenia ta, cea mai pre sus de minte, Fiul meu, prin care mântueşti firea omenească, ceeace se smereşte.

Alt Irmos:

Luminează te, Luminează-te..

Mergi înainte, luminează-te tot poporul lui Dumnezeu şi văzând lemnul crucii pus înainte, sărută-l cu frică şi la bucurie, slăvind pururea pre Domnul slavei, cel ce s'a înălţat pre dânsa.

Tu eşti arma cea dumnezeească a vieţii mele, cinstită cruce, că pre tine înnălţându-se stăpânul, m'a mântuit; şi împungându-se a izvorît sânge şi apă din coastă. Căruia împărtăşindu-mă, mă bucur lăudându-l.

Slavă, a Treimii.

Închinu-mă ţie, Dumnezeire sfântă, Treime dupre feţe, Unimei dupre fire, Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, unei stăpânii şi unei împărăţii, care stăpâneşti toate.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Munte mare eşti Fecioară, întru carele s'a sălăşluit Hristos, precum dumnezeescul David strigă. Prin care noi ne-am înălţat la cer, făcându-ne fii prin Duhul, întru tot fericită.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie

Cruce, sceptrul cel dumnezeesc al împăratului, vitejia oştilor, întru nădejdea ta înfrângem pre vrăjmaşi; dă-ne nouă, celor ce ne închinăm ţie, biruinţă pururea asupra barbarilor.

Irmosul:

O maică Fecioară şi adevărat „Născătoare de Dumnezeu, „ceea ce ai născut fără sămânţă „pre Hristos, Dumnezeul no„stru cela ce s'a înnălţat cu „trupul pre cruce, toţi credin„cioşii te slăvim pre tine şi pre „Dânsul dupre vrednicie.

LITIA.

Podobie: Cu Duhul stând bătrânul...

Lemnul cel prea cinstit, întru înjumătăţirea postului chiamă la închinare pre toţi, câţi îşi răstignesc patimile lor dupre vrednicie, împreună cu patimile lui Hristos. Veniţi toţi credincioşii, să ne închinăm lemnului Tainei celei înfricoşate.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu

Maica, ceeace nu ştie de mire şi cea Preacurată a lui Dumnezeu Cuvântul, a strigat tânguindu-se şi cu plângere jelindu-se: Oare, de acest fel de vestiri de bucurie mi-a adus Gavriil? Fiul meu! Mergi de plineşte sfatul cel nespus şi dumnezeeasca rânduială.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Înjumătăţind calea postului care duce la cinstită crucea ta, bine voeşte ca şi noi cei mântuiţi de vrăjmaşi prin credinţă, să vedem ziua ta, care o a văzut Avraam şi s'a bucurat, luând pre Isaac viu din munte ca din mormânt; şi să ne împărtăşim şi cinei celei de taină, cu pace strigând: Luminarea şi Mântuitorul nostru, slavă ţie.

De două ori.

Martirica

Mucenicii lui Hristos cei nebiruiţi, biruind rătăcirea cu puterea crucii aţi luat darul vieţii celei veşnice. De îngrozirile tiranilor nu v'aţi spăimântat şi chinuiţi fiind cu munci, v'aţi veselit. Şi acum sângiurile voastre s'au făcut tămăduire sufletelor noastre. Rugaţi-va, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Stihira glasul. al 8-lea.

Înjumătăţind notanul postului, aşteptăm limanul mântuirii, adică vremea pătimirii tale Doamne, celei de bună voie. Ci ca un milostiv şi îndurat, învredniceşte-ne să vedem cu pace şi ziua măritei învierii tale, iubitorule de oameni.

Şi acum, tot aceasta.

Şi se face închinăciune cinstitei cruci, la ceasul întâiu. La carele cântăm Troparele cele de Duminică, ce s'au scris mai 'nainte.

Glasul al 2-lea, singur glasul:

Veniţi credincioşii să ne închinăm...

Şi celelalte şi Otpustul.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei. glasul al 6-lea.

Crucii tale ne închinăm stăpâne şi sfântă învierea ta slăvim.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 60.

Să se bucure şi să se veselească de tine, toţi cei ce te caută pre tine, Dumnezeule.

Stih.

Să se întoarcă înapoi şi să se ruşinoze.

Din proorocia Isaiei celire.

Cap. 26, vers 21.

Că iată Domnul din cel sfânt va aduce mânie sa preste cei ce locuesc pre pământ, şi va descoperi pământul sângele său, şi nu va mai ascunde pre cei ucişi. In ziua aceea aduce-va Dumnezeu sabia cea sfântă şi mare şi tare asupra balaurului, şarpele cel fugo, şi asupra balaurului celui încolăcit şi va ucide pe balaurul cel din mare. In ziua aceea viea cea bună, dorirea lui, ca să o stăpânească pre ea. Eu, cetate tare, cetate înconjurată de oştire, în zadar o voiu adăpa pre ea, că se va lua noaptea şi ziua va cădea zidul ei. Că nu este care să nu se ţi apuce de ea; cine mă va pune să păzesc paiele în ţarină? Pentru bătaia aceasta o am lepădat pre ea. Pentru aceasta făcut-a Domnul toate, câte a rânduit, arsu-m'am, striga-vor toţi, cei ce locuesc într'însa, să facem pace cu dânsul, să facem pace. Fii lui Iacov, cei ce vin, va odrăsli şi va înflori Israil, şi se va umple lumea de rodul lui. Au nu precum el a bătut, şi el însuşi aşa se va răni? Sau precum el a ucis, aşa şi el se va omori? Certându-i şi mustrându-l va slobozi pre ei. Nu erai tu, cel ce cugetai cu duh aspru să-i ucizi pre ei cu duh de mânie? Pentru aceasta se va lua fărădelegea lui Iacov, şi aceasta este binecuvântarea lui, când voiu lua păcatul lui, când vor zdrobi toate pietrele capiştelor ca praful mărunt, şi nu vor rămânea copacii lor şi idolii lor taieţi ca o dumbravă departe.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 70.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

Stih: Intru depărtarea ta mântuieşte-mă şi mă scoate.

MIERCURI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA DIN MIJLOC

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10. Şi cântăm aceste şase Stihiri şi din Mineiu 4.

Stihira glasul al 4-lea, singur glasul.

Postul, pricinuitorul bunătăţilor şi-a adus acum înjumătăţirea sa, arătându-se bine plăcut prin zilele ce au trecut şi spre cele ce urmează, puindu-şi de faţă folosinţa; căci îndemnarea spre lucruri bune, face mai mult bine. Pentru aceasta făcând spre plăcere lui Hristos, dătătorului tuturor bunătăţilor, să strigăm: Cela ce ai postit pentru noi şi ai răbdat crucea, învredniceşte-ne fără osândă, să ne împărtăşim dumnezeeştelor tale Paşti, vieţuind în pace şi cu vrednicie slăvindu-te pre tine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Altă Stihiră, glasul al 5-lea.

Cei ce săvârşesc faptele bune în taină, aşteptând răsplătirile duhovniceşti, nu le vestesc în mijlocul uliţilor, ci mai vârtos le poartă în lăuntrul inimilor

lor. Şi cel ce vede toate, câte se fac în taină ne dă plata înfrânării. Să săvârşim dară postul, nemâhnindu-ne la feţe, ci în cămările sufletelor noastre rugându-ne neîncetat, să strigăm: Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, nu ne duce pre noi în ispită, rugămu-ne; ci ne scapă de cel rău.

Martiriceu.

Cu dragoste sufletească fără de saţiu, nelepădându-vă de Hristos sfinţilor mucenici, cari multe feluri de chinuri prin patimi răbdând, semeţia tiranilor aţi surpat şi credinţa neclătită şi nevătămată păzind, la ceruri v-aţi mutat. Pentru aceasta şi îndrăzneală către dânsul dobândind, cereţi să dea lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Să ne spălăm sufletele cu apa postului şi apropiindu-ne de cinstita şi preacurata crucea Domnului, să ne închinăm ei cu credinţă; luând acum dumnezeeasca luminare şi dobândind veşnică mântuire, pace şi mare milă.

Cruce, lauda apostolilor, pre carea te încunjură căpeteniile, puterile şi arhanghelii, mântuieşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm ţie, de toată vătămarea; şi ne învredniceşte să trecem cu bine dumnezeească măsura postului şi să ajungem ziua cea mântuitoare, prin carea ne şi mântuim.

Alte Stihiri, glasul al 7-lea.

Podobie: Astăzi priveghează lumea...

Astăzi închinându-ne crucii Domnului, să strigăm: Bucură-te, pomul vieţii, stricătorul iadului! Bucură-te, bucuria lumii, pierzătoarea stricăciunii! Bucură-te, ceeace risipeşti dracii cu puterea ta! Întărirea credincioşilor, arma cea nesfărâmată, păzeşte, sfinţeşte, rugămu-ne, pre cei ce te sărută pre tine.

Şi din Mineiu patru.

Slava, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi cel neapropiat dupre fiinţă, mie apropiat s'a făcut şi a pătimit patimi, cel ce m'a slobozit din patimi; cel ce dă lumină orbilor, din buzele celor fărădelege s'a scuipat; şi şi-a dat spatele spre rane pentru cei robiţi. Pre carele cea curată şi Maica lui, pe cruce văzându-l, cu durere a zis: Vai mie, Fiul meu! Căci ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumuseţea mai mult decât toţi oamenii, fără suflare şi fără podoabă te arăţi, neavând chip, nici frumuseţe? Vai mie, lumina mea! Nu pot să te văd adormit; la cele din lăuntru mă rănesc şi cumplită sabie trece prin inima mea! Laud patimile tale, închinân-

du-mă milostivii tale, îndelungrăbdătorule, Doamne slavă ţie.

Ieşire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 71.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuşi.

Stih:

Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului şi dreptatea ta fiului împăratului.

De la Facere, cetire.

Cap. 9, Vers 18.

Şi erau feciorii lui Noe, cari au ieşit din corabie: Sim, Ham şi Iafet; iară Ham era tată lui Hanaan. Aceşti trei sunt feciorii lui Noe. Şi dintr'aceştia s'au împrăştiat preste tot pământul. Şi a început Noe a fi om lucrător de pământ şi a sădit vie. Şi a băut din vin şi s'a îmbătat şi s'a golit în casa sa. Şi a văzut Ham tatăl lui Hanaan, goliciunea tatălui său. Şi ieşind afară, a spus celor doi fraţi ai săi: Iară Sim şi Iafet luând o haină, o au pus pre amândoi umerii lor, şi s'au dus cu dosul înainte şi au acoperit goliciunea tatălui lor, şi feţele lor căutau înapoi şi n'au văzut goliciunea tatălui lor. Şi s'a trezit Noe de vin şi a cunoscut câte i-a făcut lui feciorul său cel mai tânăr şi a zis: Blestemat să fie Ham prunc-ul, slugă va fi fraţilor săi; şi a zis: Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Sim; şi va fi Hanaan slugă lui. Înmulţească Dumnezeu pre Iafet şi să fie Hanaan slugă lui. Şi a trăit Noe după potop ani trei sute cincizeci. Şi au fost toate zilele lui Noe nouă sute cincizeci de ani; şi a murit. Acestea sunt neamurile fiilor lui Noe: a lui Sim, a lui Ham şi a lui Iafet; şi s'au născut lor fii după potop.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 72.

Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este.

Stih:

Cât este de bun Dumnezeul lui Israil!

Dela Pilde cetire.

Cap. 12, Vers 24.

Omul priceput este omul ştiinţei; iar inima nebunilor va întâmpina blestemuri. Mâna celor aleşi fiinţe stăpâneşte; iar cei vicleni vor fi de pradă. Cuvântul cel înfricoşat, turburată inima omului drept: iar vestea bună, îl veseleşte pre dânsul. Cunoscătorul drept lui însuşi va fi prieten; iar gândurile necredincioşilor fără blândeţe; pre cel ce păcătuesc, îi vor ajunge relele. şi calea necredincioşilor îi va înşela pre dânşii. Nu va dobândi viclenul vânat; iar omul curat, agoniseală scumpă. În căile dreptăţei este viaţa; iar calle celor ce ţin minte rău, sunt spre moarte. Fiul înţelept ascultă pre tatăl său; iar cel neascultător întru pierzare. Din rodurile dreptăţii va mânca cel bun; iar sufletele călcătorilor de lege, vor pieri fără de vreme. Cel ce-şi păzeşte gura sa, îşi păzeşte sufletul său; iar cel ce nu-şi opreşte buzele, frica, şi va face luişi. Întru pofte este tot cel leneş; iar mâinile celor harnici sunt întru nevoinţi. Urăşte dreptul cuvântul nedrept; iar necredinciosul se ruşinează şi nu are îndrăzneală. Dreptatea păzeşte pre cei fără de răutate; iar pre cei necredincioşi, îi face răi păcatul. Sunt cari să îmbogăţesc singuri pre sine, nimic având; şi sunt cari se smeresc pre sine, în multă bogăţie. Răscumpărarea sufletului omului este bogăţia lui; iar săracul nu sufere certarea. Lumina dreptilor este pururea; iar lumina necredincioşilor se va stinge. Sufletele viclene rătăcesc întru păcate; iar drepţii se îndură şi miluesc.

Şi cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai nainte sfinţite.

Dintru această zi începe Preotul sau Diaconul de este) şi celelalte Ectenii ale celor gătiţi spre Luminare şi rugăciunea; şi se ziu până în Miercurea cea mare; afară de Sâmbătă, şi de Duminica.

Joi a patra săptămână

LA UTRENIE

Cântăm Treimicile glasului.

După întâia Stihologie, zicem Sedelnele apostolilor din Octoih. După a doua Stihologie, zicem această Sedeaină a lui fosăt, glasul 1-iu.

Podobia: Ceata ingerească.

Cu puterea crucii întărindu-vă, toată înşelăciunea vrăjmaşului o aţi stricat cu adevărat, mărităilor apostoli cei ce sunteţi rugători pentru sufletele noastre. Pentru această, astăzi întru închinarea ei vă bucuraţi, rugând pentru noi pre unul iubitorul de oameni.

Slavă, tot acesta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, ceeace eşti locaş cinstit al stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuţi în prăpastia desnădăjduirii celei cumplite şi a greşalelor şi a necazurilor; că tu eşti mântuirea păcătoşilor şi ajutătoare şi folositoare tare; şi mântueşti pre robii tăi.

După a treia Stihologie. Sedealna lui Teodor, glasul al 7-lea.

Podobia: Doamne noi suntem:

Doamne, văzând pusă înainte crucea ta astăzi, ne apropiem cu credinţă, sărutându-o cu cântări şi cu laude, cu frică şi cu bucurie; sfinţeşte pre robii tăi şi împacă lumea ta, cu arătarea ei, unule mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Slavă, a Născătoarei de Dumnezeu, însăşi podobia.

Doamne, noi suntem poporul tău şi oile păşunii tale, întoarce-ne pre noi cei cufundaţi în stricăciune; adună-ne ca un păstor pre noi cei rătăciţi şi miluieşte turma ta, iubitorule de oameni. Milostiveşte-te pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, cela ce însuţi eşti fără de păcat.

Psalmul 50.

Apoi cântăm Canonul mineiului şi aceste TRICÂNTĂRI ale lui Iosif, cetind cântarea a 4-a din Psaltire.

Cânterea a 4-a, glasul 1-iu. Irmos:

La dumnezeeasca straja...

Dar dătător de sfinţenie, dăruindu-ne nouă sfântă cruce, ceeace eşti întărirea şi lauda apostolilor, astăzi eşti pusă înnaintea a toată lumea spre închinăciune; uşurându-ne nouă vremea postului.

Insemnând umbrit crucea, Moisi întinzându-şi mâinile, a biruit pre Amalic; carea închipuindu-o şi noi, să întindem mâinile cu posturi şi cu rugăciuni, ca să biruim tabăra dracilor, cari se oştesc împotriva noastră totdeauna cu pizmă.

Cu plugul cel dumnezeesc al crucii aţi arat pământul dumnezeeşti apostoli, făcându-l roditor şi odrăslind buna credinţă. Pentru aceasta lăudându-Vă pre voi cu glasuri în toţi anii, slăvim pre Hristos pururea.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Maica Dumnezeului celui bun fă-mi bun sufletul meu, pre carele l-a umplut de răutate cel viclean, înşelându-mă mişeleşte cu răul obicei; ca să te laud pururea, ca pre o pricină a mântuirii mele, pre tine cea mult lăudată.

Alt Irmos, glasul al 7-lea.

Venirea ta cea trupească, Hristoase...

Astăzi se pune înainte prea sfânta cruce; să ne apropiem şi să o sărutăm pre dânsa; pentru că este cornul mântuirii noastre.

Darul tău vine prin însem-

narea ta, alungând negura dracilor crucea lui Hristos, arma cea nebiruită.

Slavă, a Treimii.

Unime dupre fire te laud şi întreirea feţelor cinstesc, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai fără de păcat, Fecioară ceeace eşti cu totul fără prihană, pre Dumnezeu cel ce cuprinde cu mâna marginile lumii, pre cel mai de demult decât toate.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Apostoli, rugători ai lumii, rugaţi-vă ca să ne mântuim şi noi, cari ţinem armă crucea lui Hristos.

Irmosul:

Venirea ta cea cu trup Hris„toase, încredinţându-o proo„rocul Avacum, a strigat: Slavă „puterii tale, Doamne".

Cântarea a 8-a, Irmos:

Aceasta numită şi sfântă zi...

Bucură-te, cruce cea din trei părţi şi dumnezeească, pe care s'a pironit unul din Treime, cel ce a luat trup, luminându-ne pre noi cei înfipţi în adâncul necredinţei; cari îl prea înnălţăm întru toţi vecii.

Câştigând crucea putere tare, a liberat pre cei robiţi din cumplita putere a vrăjmaşului, apostolii Cuvântului cântând: Pre tine te prea înnălţăm întru toţi vecii.

Vai! Cât va fi de înfricoşat scaunul acela, pe carele şezând, Cuvântule, vrei să vădeşti faptele mele ascunse, mustrând nesimţirea mea; ci cela ce eşti milostiv din fire, să nu te înduri de mine atunci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din sânurile cele părinteşti nedepărtându-te, te-ai sălăşluit în sânul Fecioarei, pentru chemarea neamului omenesc; întru a căruia asemănare te-ai îmbrăcat, Iisuse, pentru milostivirea ta. Pentru aceasta te lăudăm noi oamenii în veci.

Alt Irmos:

Pre unul împăratul slavei...

Pre tine te cinstim săptămână purtătoare de cruce, ca pre o vrednică de închinare; că întru tine închinându-ne lemnului celui curat, strigăm: Preoţi lăudaţi, popoare prea înnălţaţi pre Hristos în veci.

O ce minune, împărate al veacurilor! că ne-ai învrednicit pre noi, robii tăi, a vedea şi a ne închina lemnului pe carele te-ai răstignit. Pentru aceasta cu frică, te lăudăm în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh. Domnul...

O Dumnezeire de o fiinţă; o Treime prea sfântă: Părinte, Fiule, şi prea sfinte Duhule,

slăvesc stăpânia ta nedespărţită şi laud o împărăţie întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cela ce a zidit pre Adam dupre chipul său şi s'a întrupat din frământătura lui şi a deslegat blestemul cel de demult, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l în veci.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cei ce sunteţi ca o vioară a bisericii cu douăsprezece strune, ca cei ce dulce aţi cântat cuvântul înţelepciunii apostolilor, rugaţi-vă pentru noi cei ce vă lăudăm, ca să vedem pătimirea Domnului şi să o lăudăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul slavei cel unul „fără început, pre carele bine-l „cuvintează puterile cerurilor, „de care se cutremură cetele „îngerilor, lăudaţi-l preoţi, po„poare prea înălţaţi-l în veci".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Luminează-te, luminează-te...

Veseleşte-te, luminează-te Biserica lui Dumnezeu cu razele crucii, pre carea o aduci înaintea tuturor credincioşilor spre închinăciune; iar tu toată mulţimea drăcească fugi, umplându-te de întuncrec.

Tăria postului este dumnezeeasca cruce, ajutătoare celor ce priveghează, întărire celor ce postesc, apărătoare celor ce se războesc. Deci, adunându-ne noi credincioşii, să ne închinăm ei cu dragoste, bucurându-ne.

Cei ce sunteţi temelii dumnezeeşti ale Bisericii lui Hristos, păziţi-ne pre noi întru întărirea bunei credinţe şi ne întăriţi pe piatra cea tare, a celui ce v'a ales pre voi, măriţilor Apostoli.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai zămislit bucuria, prin glasul arhanghelului, pierde acum întristarea inimii mele cea stricătoare de suflet, şi-mi dă Preacurată plângere făcătoare de bucurie, ca să aflu acolo dumnezeeasca mângâiere.

Alt Irmos.

Pre tine, Preacurată Maică...

Tu închipuindu-te prea cinstit lemn, ai îndulcit apele Merrei de demult; tu, cruce a lui Hristos căreia ne închinăm astăzi, îndulceşte-mi şi mie postul.

Pre tine cruce a lui Hristos, ceeace eşti armă nebiruită a împărăţiei, tăria oştilor, puterea sfetnicilor, cu cântări te slăvim.

Slavă, a Treimii.

Pre tine Tatăl cel fără început şi Stăpânul şi pre Cuvântul, cel împreună fără început şi pre Duhul sfânt, cu bună credinţă toţi credincioşii te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine cea mărită şi singură Născătoare de Dumnezeu, carea ai încăput în pântece pre Cuvântul cel neîncăput şi l-ai născut dupre trup, cu laude te slăvim.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Pre voiu apostoli, ca pre cei ce aţi fost cu glas ca de foc, cari aţi ars toată uscăciunea înşelăciunii şi aţi sădit în lume buna credinţă, cu cântări vă mărim.

Irmosul:

Pre tine cea Preacurată „Maică şi Fecioară, carea ai în„căput în pântece pre Cuvântul „cel neîncăput şi l-ai născut du„pre trup, cu cântări te slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiru ziloi, glasul al 7-lea.

Să râvnim pocăinţii vameşului noi credincioşii şi să nu ne lăudăm ca fariseul; ci să aducem suspinare dintru adâncul inimii făcătorului de bine, Dumnezeului tuturor; că el însuşi ne-a poruncit zicând: Că tot cel ce se înalţă pre sine, se va smeri, iar cel ce se smereşte pre sine, se va înălţa. Pentru aceasta cu un gând să strigăm lui: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi păcătoşii şi ne mântueşte. De două ori.

Martirica.

Un lucru mirosind, spre un lucru uitându-se mucenicii cei purtători de chinuri, o cale a vieţii aflând, adică moartea cea pentru Hristos, fiecarele râvnind la sfârşitul altuia; o minune! întrecându-se a răpi chinurile ca nişte avuţii, zicea unul către altul: De nu vom şi muri acum, dar tot vom muri şi vom sluji firii dupre datorie; să primim dar nevoia în loc de mare cinste, socotind lucrul cel de obşte, ca şi cum ar fi al nostru; cu moartea să cumpărăm vieaţa. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu împacă vieaţa noastră, acelor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul al 6-lea.

Crucii tale ne închinăm stăpâne şi sfântă învierea ta slăvim.

Slava, Şi acum, tot acestu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 73.

Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Stih:

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârşit?

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 28. Vers 14

Pentru aceea ascultaţi cuvântul Domnului, bărbaţi necăjiţi şi boierii poporului celui din Ierusalim. Că aţi zis: făcut-am legătură cu iadul, şi aşezământ cu moartea; vifor iute de va trece, nu va veni preste noi, pus-am minciuna nădejdea noastră, şi cu minciună ne-am acoperi. Pentru aceasta aşa zice Domnul: Iată, eu voiu pune în temeliile Sionului piatră de mult preţ, aleasă în capul unghiului, cinstită întru temeliile ei, şi cel ce va crede într'însa nu se va ruşina. Şi voiu pune judecată întru nădejde; iar mila mea în cumpene, şi cei ce nădăjduiţi în zadar spre minciună că nu va trece preste voi vifor. Şi nu va strica legătura voastră cea cu moartea, şi nădejdea voastră cea cu iadul nu va rămânea. vifor învăluindu-se de va veni, veţi fi lui spre călcare. Când va trece, va ridica pre voi; dimineaţa de dimineaţă va trece ziua, şi noaptea va fi nădejde rea; învăţaţi-vă a auzi cei din necaz. Nu putem să ne batem, şi înşi-ne am slăbit a ne aduna. Ca un munte al necuraţilor scuturase-va Domnul, şi va fi în valea Gavaonului, cu mânie va face lucrurile sale, lucruri de amărăciune şi mânie lui streină va lucra, şi amărăciunea lui streină. Şi voi nu vă veseliţi nici să se întărească legăturile voastre, pentrucă lucruri săvârşite şi rânduite am auzit dela Domnul Dumnezeul Savaot, care va face preste tot pământul.

Proochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 74.

Iar eu mă voiu bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.

Stih:

Mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom ţie.

JOI SEARA
A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 8.

Şi cântăm trei podobiace ale Triodului şi trei din Mineiu. Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Invrednicindu-ne a săruta noi credincioşii crucea ta, Doamne, cea pururea fericită, prin care ne-ai mântuit pre noi, lăudăm milostivirea ta şi ne rugăm cu deadinsul: Dărueşte Mântuitorule, tuturor bucuria mântuirii tale prin pocăinţă, dându-ne să vedem învierea ta şi cinstitele patimi.

Omorîre ai răbdat, răstignindu-te pe cruce, cela ce ai omorît moartea şi ai înviat pre morţi cu cuvântul cel de vieaţă aducător. Pentru aceasta mă rog ţie, înviază Doamne sufletul meu cel omorît de păcat, dându-mi umilinţă şi scutire de răutăţi în sfintele zile ale postului, iubitorule de oameni.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 4-lea.

Podobia: Pre diamantul cel înţelegător...

Invredniceşte-ne cu bucurie a vedea şi a săruta crucea ta cea sfântă; te rugăm pre tine, Dumnezeule Mântuitorul nostru, să ajungem şi la prea curatele tale patimi, cu postul întărindu-ne; ca închinându-ne, să lăudăm răstignirea ta, sulița, buretele şi trestia, prin care făcându-ne nemuritori, iarăş ne-ai ridicat la vieaţa cea dintâi a desfătării, ca un iubitor de oameni. Pentru aceasta acum, cu mulţumită, pre tine te slăvim.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen, glasul al 8 lea. Psalmul 75.

Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului Dumnezeului nostru.

Stih:

Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Izrail mare este numele lui.

Dela facere cetire.

Cap. 10. Vers 32.

Acestea sunt neamurile feciorilor lui Noe după nașterile lor și după seminţiile lor. Dintr'aceștia s'au împărțit hotare neamurilor pre pământ după potop. Și era in tot pământul o limbă și un glas tuturor. Și a fost după ce au purces ei dela răsărit, au aflat câmp in pământul Senaar și au descălicat acolo. Și a zis omul către vecinul său: veniţi să facem cărămizi și să le ardem in foc; și le-au fost cărămida în loc de piatră și lutul le era in loc de var. Și au zis: veniţi să ne zidim nouă cetate și turn, al cărui vârf să fie până la cer; și să ne facem nouă nume mai inainte de ce ne vom risipi pre fața a tot pământul. Și s'au pogorât Domnul să vadă cetatea și turnul, care zideau fiii oamenilor. Și a zis Domnul: iată un neam este și o limbă tuturor; și aceasta au inceput a face și acum nu vor inceta dintr'acele toate câte se vor apuca a face. Veniţi și pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor, ca să nu inţeleagă nici unul glasul deaproapelui său. Și i-au imprăștiat pre el Domnul de acolo preste fața a tot pământul; și au incetat a zidi cetatea și turnul. Pentru aceia s'a chemat numele locului aceluia amestecare, că acolo a amestecat Domnul limbile a tot pământul; și de acolo i-a risipit pre ei preste fața a tot pamântul.

Prochimen, glasul al 8-lea, Psalmul 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu și a căutat spre mine.

Stih:

In ziua necazului meu, pre Dumnezeu am cautat.

Dela Pilde cetire.

Cap. 13. Vers. 20.

Poftele credincioșilor indulcesc sufletul; iar lucrurile necredincioșilor, departe sunt de cunoștință. Cel ce umblă impreună cu cei inţelepţi, inţelept va fi; iar cel ce umbă cu cei fără de minte, se va cunoaște. Pre cei ce păcătuesc, îi vor ajunge relele; iar pre cei drepţi, îi va ajunge binele. Omul bun va lăsa moșteni pre fiii fiilor; iar bogăţia necredincioșilor se strânge drepţilor. Drepţii vor petrece mulţi ani intru bogăţie; iar nedrepţii vor pieri degrabă. Cel ce cruţă toiagul, urăște pre fiul său; iar cela ce-l iubește, îl cearta cu deadinsul. Dreptul mâncând va sătura sufletul său; iar sufletele necredincioșilor vor fi lipsite. Femeile cele inţelepte au zidit case; iar cea fără de minte le-a surpat cu mâinile sale. Cel ce umblă drept, se teme de Domnul; iar cel ce umblă strâmb pre căile sale, se va detăima. Din gura nebunilor toiag de ocară; iar buzele inţelepţilor îi păzesc pre ei. Unde nu sunt boi, iesfea este deșartă; iar unde sunt holde multe, arătată este tăria boului. Mărturia credincioasă nu minte, iar mărturia strâmbă atâţă minciuni. Căuta-vei inţelepciune la cei răi, și nu o vei afla; iar la cei inţelepţi, lesne este simţirea.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 6-lea.

De la Domnul cel ce s'a smerit pre sine, până la moartea crucii pentru tine, învăţându-te suflete al meu, din înălţare umilinţa și din umilinţă înnălţarea, nu te înălţa pentru bunătăţile tale, nici socotindu-te pre tine drept, să osândeşti pre aproapele tău, ca fariseul cel lăudăros; ci, cu gând plecat aducându-ţi aminte numai de păcatele tale, ca vameșul strigă: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine păcătosul și mă mântueşte. De două ori.

Martirica.

Mucenicii tăi Doamne, nu s'au lepădat de tine, nici s'au depărtat de la poruncile tale. Cu rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: A treia zi ai inviat...

Preacurata, dacă te-a văzut pre cruce răstignit, a strigat: Ce taină streină este aceasta ce văd, Fiul meu? Cum mori răstignindu-te pe lemn cu trupul, dătătorule de vieaţă?

Vineri a patra săptămână.

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie Sedelnele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm această Sedealnă a lui Iosif, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pe cruce.

Prea cinstită cruce, ceea ce sfințește vremea postului, se vede; căreia închinându-ne astăzi, să strigăm: Stăpâne, iubitorule de oameni, dă-ne nouă prin ajutorul ei, să trecem și ceea-laltă vreme a postului cu umilință și să vedem și dătătoarele de viață patimi, prin care ne-am mântuit.

Slavă, tot aceasta; Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, cela ce te-ai născut din Tatăl cel fără început, dacă te-a văzut pe cruce răstignit, ceea ce te-a născut mai pe urmă, Hristoase a strigat: Vai mie, prea iubite Iisuse! Cum te-ai răstignit de bună voie acum, Fiule de oameni cel fărădelege? Cela ce ești slăvit de îngeri, ca un Dumnezeu, te laud pre tine, îndelung răbdătorule.

După a treia Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Lumina sufletelor noastre văzând-o acum Hristoase, adică prea curată crucea ta, și închinându-ne ei cu bucurie, strigăm luminat: Slavă ție, cela ce ai voit a te înălța pre dânsa; slavă ție, cela ce ai luminat printr'însa toată făptura; prin care neîncetat, cu cântări, te slăvim.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Dacă te-a văzut pre tine înălțat pe cruce Maica ta, care nu știe de mire, cuvinte al lui Dumnezeu, ca o maică plângând, a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta, Fiul meu? Cum, cela ce ești viața tuturor, te împreunezi cu moartea? Vrând să înviezi pre cei ce au murit, ca un milostiv.

Psalmul 50.

Și Canonul crucii; pentru că Mineiu se cântă la Dumi-cinare.

CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Toți să lăudăm lemnul cel de închinăciune.

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea Irmos:

Pre Faraon, cela ce se purta în căruță, l-a cufundat „toiagul lui Moisi, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „crucii lovind și despărțind ma„rea și pre Israil fugătorul și „mergătorul pedestru l-a mântuit; pre cel ce cântă cântare „lui Dumnezeu".

Adunându-ne astăzi cu gând curat și cu minte credincioasă, veniți să ne închinăm crucii Domnului; că stă de față, dă-

ruind celor ce se închină ei sfinţenie mântuitoare, luminare, slavă şi mare milă.

Dătătoarea de viaţă cruce, stând înainte de faţă şi văzându-se aruncă razele darului luminoase. Să mergem şi să luăm lumină de veselie, mântuire şi iertare, aducând laudă Domnului.

Stă cinstita cruce înaintea celor ce privesc, ca o vedere minunată şi ca un izvor izvorăşte daruri sufleteşti, opreşte păcatele, desleagă boalele şi întăreşte gândurile celor ce se apropie de dânsa, cu curăţie.

Slava:

Toiagul cel ce a tăiat marea, închipuia semnul crucii, prin care noi fără înecare înotând prin credinţă, trecem apa cea fără stare a vieţii, scăpăm din toate curgerile păcatului şi ne umplem de dumnezeească linişte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Când te-am născut negrăit, Fiule, am scăpat de dureri şi cum mă umplu acum cu totul de chinuri? Că te văd spânzurat pe lemn, ca pe un făcător de rău, pre cel ce ai spânzurat pământul, fără nici o ţinere, zis-a cea Curată, plângând.

Cântarea 8-a, Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început...

Crucea, dătătoarea de toate bunătăţile se vede, căreia ne închinăm şi toată făptura prăznueşte cu bucurie, luminându-se cu darul Dumnezeului nostru, celui ce s'a înălţat de bună voie pe dânsa.

Strălucindu-ne cu lumina razelor crucii, întru înjumătăţirea sfântului post, să fugim de întunerecul păcatului şi să strigăm: Luminarea tuturor, îndurate Doamne, slavă ţie.

Slavă.

Lăudămu-te cu cântări pre tine cruce şi cu credinţă te sărutăm rugându-ne, scoate-ne pre noi din cursele vrăjmaşului, cu puterea ta; şi ne îndreptează pre noi pre toţi, cari te cinstim, la limanul mântuirii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzând viaţa omorîtă pe cruce şi nesuferind durerea pântecelui, s'a tânguit preacinstita Fecioară strigând: Vai mie, Fiul meu! Ce ţi-a răsplătit ţie poporul cel fără-de-lege!

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru pricepere „şi pământul pre ape l-ai înte„meiat, pre piatra poruncilor „tale, Hristoase, mă întăreşte, „că nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 6-lea.

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit, Doamne; că pre carele l-a înghiţit cu poftă

iadul, l'a slobozit cu frică. Arătat-ai nouă mântuirea ta, sfinte, pentru care te slăvim pre tine, Fiul lui Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Astăzi s'a plinit cuvântul cel proorocesc; că iată ne închinăm la locul, unde au stătut picioarele tale, Doamne; şi din lemnul mântuirii gustând, scăpare din patimile păcatului am dobândit. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu unule iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, tu şi puterea mea, tu Dum„nezeul meu, tu bucuria mea, „cela ce n'ai lăsat sânurile pă„rinteşti şi a noastră sărăcie o „ai cercetat. Pentru aceasta, cu „profetul Avacum, strig către „tine: Slavă puterii tale, iubi„torule de oameni.

Acoperământul cel puternic şi îndreptarea oamenilor, arma credinţei cea nebiruită, crucea cea mântuitoare iată că se vede pusă înainte şi sfinţeşte inimile tuturor credincioşilor, cari se apropie de dânsa şi le luminează cu darul.

La înjumătăţirea postului stând pusă înainte în mijlocul tuturor, ca în mijlocul pământului, prea cinstita cruce, prea bunule, pre care te-ai înălţat de bună voie, iubitorule de oameni, sfinţeşte lumea cu închinarea ei şi goneşte taberile dracilor.

Cerul şi tot pământul împreună se veseleşte, mucenicii cei purtători de chinuri, apostolii şi sufletele drepţilor cu dragoste acum se bucură, văzând pus în mijloc lemnul cel dătător de viaţă, carele mântueşte pre toţi şi pre credincioşi îi sfinţeşte cu darul.

Slavă.

Legile tale, Doamne, nepăzindu-le eu neînţelegătorul, voi să mă osândesc, când vei veni din cer să judeci faptele oamenilor. Pentru aceasta strig către tine: Intorcându-mă, mântueşte-mă cu puterea crucii tale, dându-mi lacrimi de pocăinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din pântece fecioresc te-am născut Fiule şi văzându-te pe lemn spânzurat, nu mă pricep şi nu mă pot cuprinde înălţimea tainei şi adâncul judecăţilor celor multe, strigat-a cea Preacurată; pre care cu glasuri fără tăcere, ca pre o Maică a lui Dumnezeu, o fericim.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă şi m'a acoperit întu„nerecul cel strein, pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce şi la

„lumina poruncilor tale, îndrep-„tează căile mele, rogu-mă".

Strigaţi neamuri, glăsuiţi, cântaţi semiinţii şi săltaţi înaintea lui Dumnezeu, celui ce ne-a dat crucea întărire neclătită; cari ne desfătăm acum în vremea postului, ospătându-ne sufletul şi gândul.

Toate oştile cele fără de trup te înconjură pre tine cruce preasfântă şi noi oamenii astăzi atingându-ne de tine, cu buze de lut, luăm cu dragoste sfinţire şi binecuvântare, slăvind pre cel ce s'a pironit pre tine.

Tămăduieşte patimile sufletului meu, cele de preste ani, îndurate Doamne şi mă învredniceşte a fi închinător sfintelor tale patimi, făcându-mă mai bun în vremea postului, ca să arăt şi părăsirea de răutăţi, prea bunule.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cruce văzând pre cel ce s'a născut din tine, mai presus de minte, pentru bunătatea sa, Preacurată te-ai rănit la inimă şi ai zis: Vai mie, dumnezeescule Fiu! Cum suferi durere pentru toţi? Inchinu-mă milostivirii tale, Doamne.

TRICÂNTARE.

Glasul al 4-lea, Irmos:

Spălmântatu-s'au toate.

Luminătorii şi-au ascuns lumina lor, văzându-te pre lemn pironit fără dreptate, pre tine, cela ce unul eşti drept şi îndelung răbdător; carele ai îngrozit întunecatele stăpâniri ale vicleanului, cu puterea ta, Mântuitorule.

Să ne spălăm feţele cu apa postului şi să sărutăm lemnul pre carele s'a înălţat însuşi Hristos, înbrăcându-se cu trup muritor, ca să omoare pre cel ce ne-a omorît pre noi.

Cruce preacinstită, lauda apostolilor, arma purtătorilor de chinuri, slava preoţilor, îngrădirea cuvioşilor, păzitoarea tuturor credincioşilor, păzeşte, sfinţeşte pre cei ce se închină ţie cu credinţă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara, viţa cea adevărată, văzând spânzurat pre lemn, strugurul pre carele l-a odrăslit, a strigat: Fiule, varsă din tine must, carele să oprească beţia vrăjmaşilor, celor ce îndeşert te-au răstignit pre tine, cel îndelung răbdător întru toate.

Alt Irmos, glasul acelaş.

Luminează mă pre mine...

Astăzi se pune înainte crucea ta, lemnul vieţii cel vrednic de închinăciune şi lumea se bucură pentru venirea Duhului, sărutând-o.

Văzând crucea ta pusă înnainte, slujitorii cei cereşti pre tine, Doamne, te laudă şi dracii se cutremură nesuferind puterea ta.

Slavă, a Treimii.

Să slăvim Treimea cu dreaptă credinţă, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, pre Duhul Sfânt, pre o dumnezeire care este Unime în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică şi Fecioară, te mărturisim noi credincioşii cu dreaptă credinţă, pre tine ceeace ai născut negrăit pre Hristos, Dumnezeul nostru, pre unul cel mult milostiv.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Cela ce te-ai răstignit pe Pevc, pe Chedru şi pe Chiparis, Fiule al lui Dumnezeu, sfinţeşte-ne pre noi pre toţi şi ne învredniceşte a vedea patima ta cea purtătoare de vieaţă.

Irmosul:

Luminează-mă pre mine, cela „ce mânec de noapte, făcătoare „de vieaţă cruce a lui Hristos, „pre cel ce mă închin ţie cu „frică; răsărindu-mi pururea zi „de mântuire".

Cântarea a 6-a, Irmos.

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Înfigându-se crucea în pământ, s'a făcut cădere dracilor, care văzându-o noi acum pusă înainte cu slavă şi sărutându-o, ne sculăm din căderile păcatului.

Înălţându-te pre tine Hristoase, ca pre un împărat şi domn, sărutăm crucea care ne-ai dăruit să ne fie ca un zid nesurpat, întru înjumătăţirea dumnezeescului post, bucurându-ne.

Mari daruri dându-ne nouă tuturor, se vede crucea Domnului, cea pusă înainte. Deci, să ne apropiem oamenilor, să luăm lumina inimii şi a sufletului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Întăreşte-ne pre noi Preacurată, ca să postim despre toată răutatea şi ne dă putere pururea, să ne oprim de faptele cele rele şi viclene, ceeace eşti folositoarea tuturor oamenilor.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „tine am strigat şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele".

Condacul, glasul al 7-lea.

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edemului; că într'însa a venit preaslăvită legătură, lemnul crucii; acul morţii şi biruinţa iadului s'a gonit; că de faţă ai stătut, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăş în rai!

Icos:

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: două tâlharilor şi una dătătorului de vieaţă; care o a văzut iadul şi a zis celor de jos: O slugile mele şi puterile mele, cine este cel ce a înfipt piron

în inima mea? Cu suliţă de lemn m'a împuns fără veste şi mă rup. La cele din lăuntru ale mele mă doare, pântecele meu se chinueşte, simţirile-mi turbură duhul; şi mă silesc a lepăda din mine pre Adam şi pre cei din Adam, cari-mi sunt daţi prin lemn; că lemnul iarăş îi duce în rai.

Cântarea 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta ti„nerii în cuptor cu bucuros pi„cior, ca într'o grădină verde „săltând, au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Cel mai presus decât vremile se arată sub timp îmbrăcat în trup şi tămăduieşte patimile noastre cele din toată vremea pentru bunătatea sa, în vremea postului în care este pusă înainte dumnezeeasca cruce, sfinţindu-ne pre noi.

Lăudăm, ne închinăm şi slăvim Doamne puterea ta, că ne-ai dat nouă, robilor tăi, dumnezeeasca cruce, desfătare neîmpuţinată şi păzitoare sufletelor şi trupurilor noastre.

Să nu mă arăţi Doamne defăimat în ziua întrebării pentru răutăţi, nici să mă lepezi ruşinat dela faţa ta; ci să te înduri şi să mă mântueşti cu cinstită crucea ta, ca un prea bun.

Slavă.

Indulcind Moisi apele cele amare cu lemnul, a închipuit darul tău, cruce; că ne-am scăpat cu puterea ta de amărăciunea patimilor; pentru aceasta îndulceşte-ne acum pre noi, cari te sărutăm, cu umilinţa sufletelor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lărgeşte strâmtoarea minţii mele cu rugăciunea ta Stăpână, ceeace ai strâmtorit toate meşteşugurile luptătorului şi mă povăţueşte să merg pre calea cea strâmtă, spre desfătarea vieţii, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars ne„buneşte pentru cinstitorii de „Dumnezeu; iar văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Răs„cumpătorului au strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi veciĭ".

Tras-a oarecând cu lemnul săcurea din râu dumnezeescul Eliseu, mai 'nainte însemnându-te de departe cruce prea cinstită; că prin tine scoţându-ne din adâncul înşelăciunii la credinţa cea adevărată, ne învrednicim a te vedea în ziua

de astăzi şi a ne închina ţie cu credinţă, culegând mântuire.

Mai 'nainte te-a însemnat de demult Iacov prea arătat pre tine, prea cinstită cruce, prin binecuvântare; iar noi cu darul învrednicindu-ne a te vedea, ne apropiem toţi cu credinţă neîndoită şi atingându-ne luăm binecuvântare din destul, luminare, mântuire şi deslegare de păcate.

Albindu-ne cu fapte bune, să ne apropiem prin înjumătăţirea postului, veselindu-ne şi să sărutăm cu credinţă crucea Domnului; ca îndreptându-ne cu putera ei, să săvârşim călătoria cu bună dragoste şi să ajungem luminaţi la dumnezeeasca patimă.

A Treimii.

Firea cea de o fiinţă, cea împreună fără început, împreună veecuitoare, cea de un scaun şi singură prin sine, despărţită dupre feţe, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt, fiinţa cea nezidită şi dumnezeirea toţi lăudându-o, să o slăvim zicând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înnălţaţi-o pre dânsa în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te acum ca un miel fără de răutate răstignit şi pironit pre cruce de cei fărădelege, Fiul meu cela ce eşti fără de început, mă sfâşii la inimă şi sunt cuprinsă de dureri ca o Maică, strigat-a cea Preacurată; pre care o lăudăm cu glasuri fără tăcere, dupre datorie întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi.

Văzând făptura patima ta, cela ce eşti fără patimă, a pătimit împreună cu tine, îndelung răbdătorule; soarele s'a stins şi pietrele s'au despicat, tot pământul s'a clătit cu frică strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Îndurate, Dumnezeul meu, ceartă fiarele trestiei cele cumplite, care mă necăjesc în lăuntru Mântuitorule, cela ce ai răbdat ocară fără de cinste, bătut fiind cu trestia Hristoase; vrând să cinsteşti pre toţi cei necinstiţi, pentru călcarea poruncii celei de demult.

Când îmi aduc aminte de înfricoşata ta judecată prea drepte judecătorule, mă cutremur şi mă spăimântez şi mă tânguesc cugetând la lucrurile mele cele vrednice de osândă; pentru aceasta, Mântuitorule, să nu biruească mulţimea răutăţilor mele milostivirea ta cea multă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce te-am născut pre tine fără dureri, rabd dureri întru răstignirea ta; mi se aprind toate cele din lăuntru; că cu piroane te-ai pironit, cu sulţa

în coaste împungându-te îndelung răbdătorule, strigat-a prea curata Fecioară. Pre care, ca pre Născătoarea de Dumnezeu, cu un glas să o lăudăm.

Alt Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu.

Să izvorască munţii dreptate înţelegătoare şi dealurile să se veselească, că astăzi ne închinăm lemnului crucii, pre carele îl prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Darul crucii este înfricoşat că goneşte taberile dracilor dăruind oamenilor ape de tămăduiri. Pentru aceasta te lăudăm pre tine, Hristoase, în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să lăudăm pre Tatăl cel fără de început şi pre Fiul împreună cu Duhul Sfânt, pre Treimea cea de o fiinţă, o stăpânie şi un Dumnezeu lăudând şi cântând întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toată limba pământenilor te laudă pre tine, Fecioară, că ai răsărit lumina cea neapropiată care luminează lumea, pre Hristos Dumnezeu, pre carele îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Se bucură marginile pământului de închinarea crucii tale, iubitorule de oameni. Ingerii în ceruri astăzi dănţuesc împreună cu noi lăudându-te, Hristoase, în veci.

Irmosul: Să lăudaru, bine să cuvântăm.

Toate lucrurile lui Dumnezeu „şi toată zidirea binecuvântaţi „pre Domnul, că oamenilor pe „pământ a răsărit lumina şi „toată lumea a luminat şi viaţă „veşnică lumii a dăruit; cântaţi-l popoare şi-l prea înălţaţi „pre el în veci".

Cântarea a 9-a. Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta „cerul şi marginile pământului s'au minunat. Că Dum„nezeu s'a arătat oamenilor tru„peşte şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine, Născă„toare de Dumnezeu, începăto„riile cetelor îngereşti şi ome„neşti te slăvim".

Vindecat-ai prea bunule sdruncinătura mea, pre cruce oarecând pironindu-ţi mâinile şi picioarele cu piroane, Impărate al tuturor; şi în coastă împungându-te, cu oţet şi cu fiere fiind adăpţat, veselia tuturor, dulceaţa, slava şi mângâierea cea veşnică.

Mai frumoasă eşti decât safirul şi decât aurul şi luminoasă ca soarele, dumnezecască cruce; că de şi stai cuprinsă în loc, dar pururea eşti înconjurată cu frică de puterile cele netrupeşti; şi cu dumnezeeştile

raze ale puterii tale, luminezi plinirile lumii.

Crucea este liman celor înviforaţi, povăţuire şi întărire celor rătăciţi, slava lui Hristos, puterea apostolilor şi a prooroc ilor, întărirea mucenicilor, scăparea tuturor oamenilor; pre aceasta văzând-o toţi pusă în mijloc, cu înfrânare o sărutăm.

Când vei vrea să vii pre pământ să judeci lumea, care o ai zidit Doamne, mergând înaintea ta oştile îngereşti şi crucea strălucind înainte mai mult decât razele soarelui, atuncea cu puterea ei să te milostiveşti şi să mă miluieşti pre mine, carele am greşit mai mult decât toţi oamenii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fără stricăciune te-am născut pre tine, pre carele te-a născut Tatăl din pântece mai înainte de veci; şi cum te desfaci? Oamenii te rup pre tine Fiule, şi-ţi pătrund coasta cu sulita, mâinile şi picioarele îţi pironesc fără omenie? Strigat-a cea Preacurată, pre care dupre vrednicie o slăvim.

Alt Irmos:

Toţ neamul pământesc..

Cu lemnul crucii ai stins Hristoase, văpaia păcatului şi pironindu-ţi mâinile, ai scăpat din mâna luptătorului pre cel ce şi-a întins fără opreală mâinile spre mâncarea rodului; de a căruia mâncare numai ai poruncit să se ferească, Hristoase mult milostive.

Invredniceşte-ne să vedem curat patima ta, Hristoase, care a izvorît nepătimirea tuturor oamenilor, trecând cu vederea păcatele noastre, a celor ce ne închinăm fără patimă cinstitei crucii tale şi făcându-ne fii adevăraţi ai învierii.

Cu învierea ta ne-ai înălţat pre noi cei căzuţi în moarte, moartea stricând; şi ne-ai împăcat pre noi cu Părintele tău, vărsându-ţi pentru noi sângele, făcătorule de bine. Pentru aceasta te slăvim ca pre un Dumnezeu mântuitor, atotputernic.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce una ai născut înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică, înţelepţeşte-mă, rogu-mă, ca să scap de vicleşugurile, pânditurile şi de meşteşugirile maestrului răutăţii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care nu ştii de nuntă, scăparea cea tare a credincioşilor.

Alt Irmos:

Pre cel născut al tău...

Cinstitei crucii tale pre care o încunjură oştile îngereşti, închinându-ne şi noi, o slăvim.

Lemnul cel preacurat prin carele am luat vieaţă, noi cei mai dinainte omoriţi, crucea Mântuitorului să o slăvim.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul cel împreună fără de început şi pre Duhul, cel de un scaun, pre sfânta Treime să o slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică, care nu ştii de mire şi Fecioară toţi Preacinstită te lăudăm, că fără sămânţă ai născut pre Ziditorul.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Pre cei ce s'au învrednicit a te vedea pre tine, cruce a lui Hristos şi a te săruta, îndreptează-i să ajungă la preasfânta patimă.

Irmosul:

Pre cel născut al tău fără să-„mânţă, Născătoare de Dum-„nezeu Preacurată, pre Hristos „Dumnezeul nostru, cu cântări „fără tăcere îl slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 4-lea.

Cercătorule al adevărului şi cunoscătorule al celor ascunse Doamne, pre fariseul cel ce se biruia de trufie şi cu bunătăţile cele din fapte se îndrepta, l-ai osândit; iar pre vameşul cel ce se ruga cu umilinţă şi se osândia, l-ai îndreptat. Pocăinţii acestuia şi pre noi arată-ne râvnitori, cel ce te-ai răstignit pentru noi şi ne învredniceşte iertării, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Mărturica.

Cine nu se minunează sfinţilor mucenici, văzând nevoinţa cea bună cu care v'aţi nevoit? In ce chip fiind cu trup, aţi biruit pe vrăjmaşul cel fără de trup? Pre Hristos mărturisind şi cu crucea într'armându-vă. Pentru aceasta, dupre vrednicie v-aţi arătat isgonitori dracilor şi barbarilor împotrivă luptători; rugaţi-vă neîncetat, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi stăpânul făpturii şi Domnul slavei pre cruce s'a pironit şi în coastă s'a împuns, fiere şi oţet a gustat, dulceaţa Bisericii! Cu cunună de spini s'a încununat, cel ce acoperă cerul cu nori; cu haină de ocară s'a îmbrăcat şi preste obraz s'a bătut cu mână de ţărână, cel ce a zidit pe om cu mâna; pre spate s'a bătut, cel ce îmbracă cerul cu nori; scuipări şi rane a luat, ocări şi pumni şi toate le-a răbdat pentru mine cel osândit, Răscumpărătorul meu şi Dumnezeu; ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Ceasul 1-lu. şi Apostolul.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei ,glasul al 6-lea

Crucii tale ne închinăm, stăpâne, şi sfântă învierea ta slăvim.

Slavă. Şi acum tot aceasta.
Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 77.
Iar el este îndurat şi curăţeşte păcatele lor.

Stih:
Luaţi aminte poporul meu la legea mea.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 29, Vers 13.

Şi a zis Domnul: apropie-se de mine poporul acesta cu gura sa, şi cu buzele sale mă cinsteşte, iar inima lor departe este dela mine; iar în zadar mă cinsteşte învăţând porunci omeneşti şi învăţături. Pentru aceasta iată eu voiu adaoge a muta pre poporul acesta şi îl voiu muta pre ei, şi voiu pierde înţelepciunea înţelepţilor, şi mintea celor pricepuţi o voiu ascunde. Vai celor ce fac sfat adânc! Şi nu prin Domnul, vai celor ce fac sfat într'ascuns! Şi vor fi între întunerec lucrurile lor, şi vor zice: Cine ne-a văzut pre noi? şi cine ne va cunoaşte pre noi? Sau cele ce le facem noi? Au doar nu va veţi socoti ca lutul olarului? Au doar va zice zidirea celui ce o a zidit pre ea: nu m'ai zidit tu? Sau făptura celui ce o a făcut: nu înţelepţeşte m'ai făcut? Au nu încă puţin, şi se va muta Livanul ca muntele Hermel şi Hermelul ca o dumbravă se va socoti? Şi vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele cărţii, şi cei dintru întunerec şi cei din negură; ochii orbilor vor vedea. Şi se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, şi cei fără de nădejde dintre oameni se vor umplea de bucurie. Lipsit-a cel fărădelege şi s'a sfârşit cel trufaş şi au pierit cei ce fac fărădelege intru răutate. Şi cei ce fac de păcătuese oamenii cu cuvântul, şi pre toţi cei ce mustră în porţi, piedică le vor pune; pentrucă au abătut pe cel drept la cei nedrepţi. Pentru aceasta aşa zice Domnul asupra casei lui Iacov, care o a ales din Avraam: nu acum se va ruşina Iacov, nici îşi va schimba acum faţa Israil. Ci când vor vedea fiii lor lucrurile mele, pentru mine vor sfinţi numele meu şi vor sfinţi pre Sfântul lui Iacov şi de Dumnezeul lui Israil se vor teme.

Prochimen, glasul al 5-lea. Psalmul 77
Ajută-ne nouă, Dumnezeule Mântuitorul nostru.

Stih:
Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta.

Şi se face închinarea crucii întocmai ca şi Duminică; după Apostisul ceasurilor, cântăm Stihirile, glasul al 2-lea:

Veniţi credincioşii să ne închinăm...

Cauţi-te înapoi, Duminică dimineaţa
Apoi se la cinstita cruce şi o duc în
sfântul altar.

VINERI SEARĂ

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10 şi cântăm Stihiru zalei, de două ori, apoi patru mărturice ale glasului şi patru din Mineiu.
Stihira glasului al 6-lea, singur glasul:

Făcând vrednicia sufletului meu roabă patimilor, m'am făcut ca un dobitoc şi nu mă pot uita spre tine, prea înalte; ci plecându-mă în jos Hristoase, ca vameşul mă rog strigând către tine: Dumnezeule miluieşte-te spre mine şi mă mântueşte.

Patru mărturice din octoih şi patru din Mineiu, Slavă a morţilor, a lui Ioan Damaschin. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, cea întâi a glasului, dogmatica.

Eşire. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 79.

Cela ce paşti pre Israil, în aminte. Cela ce povăţuieşti ca pe o oaie pre Iosif.

Stih

Cela ce şezi pre Heruvimi arată-te

Dela Facere cetire.

Cap. 12, Vers 1.

Şi a zis Domnul lui Avram: ieşi din pământul tău şi din rudenia ta şi din casa tatălui tău şi vino în pământul care voiu arăta ţie. Şi te voiu face pre tine neam mare; şi te voiu binecuvânta şi voi mări numele tău şi vei fi binecuvântat. Şi voiu binecuvânta pre cei ce te vor binecuvânta şi voiu blestema pre cel ce te vor blestema; şi se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului. Şi s'a dus Avraam precum i-a zis lui Domnul; şi s'a dus cu el şi Lot. Şi era Avraam de şaptezeci şi cinci

de ani, când a ieşit din Haran. Şi a luat Avraam pre Sara, femeia sa, şi pre Lot, feciorul fratelui său, şi toate averile sale care agonisise şi tot sufletul, care-l dobândise în Haran, şi a ieşit ca să meargă în pământul Hananeu. Şi au venit în pământul Hananeu; şi a străbătut Avraam pământul în lungimea lui până la locul Sihem, la stejarul cel mult; şi Hananeii locuiau atunci pre pământul acela. Şi s'a arătat Domnul lui Avraam, şi i-a zis lui: semînţiei tale voiu da pământul acesta: şi a zidit acolo Avraam altar Domnului cel ce s'a arătat lui.

Prochimen glasul al 2-lea, Psalmul 80.

Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru.

Stih:

Luaţi Psalmi şi daţi timpină...?

Dela Pilde cetire.

Cap. 14. Vers. 15.

Omul cel fără de răutate crede tot cuvântul; iar cel înţelept vine la pocăinţă. Înţeleptul temându-se, se fereşte de rău; iar cel fără de minte nădăjduindu-se în sine, se amesteca cu cel fărădelege. Cel grabnic la mânie lucrează fără de socoteală: iar omul înţelept multe rabdă. Nebunii împart răutatea; iar cei cu minte se ţin de ştiinţă. Lunecă-vor cei răi înaintea celor buni; şi cei necredincioşi vor sluji la uşile celor drepţi. Prietenii vor urî pre prietenii cei săraci; iar prietenii celor bogaţi sunt mulţi. Cel ce nu cinsteşte pre cel mişel, păcătueşte; iar cel ce miluieşte pre săraci, fericit este. Fiind rătăciţi cei nedrepţi, lucrează rele: iar cei buni fac milă şi adevăr. Nu ştiu milă şi credinţa făcătorii de rele; iar mila şi credinţa este la cei ce lucrează cele bune. Tot cel ce poartă grijă, are de prisosit; iar cel desmierdat şi neputător de grijă în lipsă va fi. Cununa înţelepţilor este bogăţia lor; iar viaţa nebunilor este rea. Mântueşte din rele sufletul mărturia credincioasă: iar cel viclean uţăţi minciună. Întru frica Domnului este nădejdea celui tare, şi fiilor săi va lasa reazem de pace.

Şi celalaltă rânduială a Liturghiei celei mai înainte sfinţite. Iar când nu este Liturghie am arătat în Vinerea a doua.

SÂMBĂTA

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

LA UTRENIE

Aliluia, şi Troparele glasului al 2-lea:

Apostoli, mucenici şi proroci... De 2 ori.

Slavă

Pomeneşte Doamne...

Şi acum:

Maică sfântă...

Şi Catisma 16. Apoi Şezândele martirice din Octoih ale glasului. După

Fericiţi cei fără prihană...

Cântăm:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Ceata sfinţilor a aflat izvorul...

Apoi zicem Sedealna morţilor, glasul al 5-lea

Odihneşte Mântuitorul nostru...

Slavă, şi acum.

Cela ce ai răsărit din Fecioară...

Pentru aceasta cauta în Sâmbăta 2-a. Şi cântăm CANONUL Mineiului şi al Irmosului şi PATRUCÂNTAREA dupre rânduială, al cărein Stihul de pre margine este:

Cântarea mucenicilor...

Şi se cetesc cântările din Psaltire, facerea lui Iosif.

Cântarea a 6-a, glasul al 4-lea. Irmos

În lucrul valurilor vieţii.

Trecuta-ţi mucenicilor hotarele trupului, suferind cu multă răbdare munci şi dureri; pentru aceasta uşuraţi toată durerea şi necazul, celor ce vă laudă pe voi.

Oastea sfinţilor mucenici s'a împreunat cu întunerece de îngeri şi se roagă Preasfântului Dumnezeu, ca să ne scape pre noi de întunerece, de greşeli, ca cei ce au plăcut lui Hristos.

Omorându-te şi adormind în mormânt Hristoase, ai ridicat pre cei morţi şi celor ce au adormit întru credinţă le dai bogăţie de bunătate, Hristoase, odihna cea cu toţi sfinţii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, căutând să îndumnezeească pre om, s'a întrupat din tine Preacurată şi se vede om; pre acesta roagă-l neîncetat, să aflăm noi milă în vremea răspunsului.

Altă TRICANTARE, a lui Teodor, glas acelaş. Irmos:

Cufundat fiind...

Nepărtinind trupului şi sângelui sfinţilor, la toată munca aţi stătut fără temere, netăgăduind pre Hristos. Pentru aceasta, Hristos v'a trimis vouă cununi din cer.

Să întâmpinăm prăznuirea mucenicilor, împodobiţi fiind cu fapte bune şi să strigăm cu cântări de Dumnezeu însuflate: Voi sunteţi cu adevărat luceferi pe pământ, mucenici ai lui Hristos.

Slava, a Treimii:

Treime sfântă, pre tine te slăvesc, firea cea fără de început, un Dumnezeu, un Domn, trei feţe: a Tatălui şi a Fiului şi a Duhului; nenăscut, născut şi purcezător, pre tine cea singură şi pururea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Fericită mireasă a lui Dumnezeu cum ai născut fără de bărbat şi ai rămas ca şi mai 'nainte? că ai născut pre Dumnezeu, minune înfricoşată! Deci, roagă-l să se mântuească, cei ce te laudă pre tine.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Tăierile mădulărilor voastre văzându-le, vă veseliţi de sângiuirile voastre, bucurându-vă; rugaţi-vă cu deadinsul Domnului pentru noi, mucenici pururea măriţi.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi semiuţia lor va moşteni pământul.

Cela ce m-ai zidit din pământ şi m-ai înviat şi mi-ai zis iarăş să mă întorc în pământ, odihneşte pre robii tăi, pe cari i-ai luat şi-i ridică din stricăciunea morţii, Doamne.

Irmosul:

Cufundat fiind în viforul pă„catelor şi ca în pântecele chi„tului fiind ţinut, strig către tine „cu proorocul: Doamne, scoate „vieaţa mea din stricăciune şi „mă mântueşte".

Condac, glasul al 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase...

Icos:

Tu însuţi eşti fără de moarte...

Cauta în Sâmbăta a doua.

Cântarea a 7-a, Irmos:

În văpaia focului fiind tinerii.

Îmbrăcându-vă mucenicilor dumnezeeşte întru nestricăciune, prin desbrăcarea trupului celui stricăcios, acum staţi luminaţi înaintea celui ce a luat pentru noi trup din Fecioară nestricată; pentru aceasta îmbrăca-

ţi-mă în haină sfinţită, pre mine cel rău desgolit.

Cu înfrânare vieţuind, adunarea purtătorilor de chinuri, ne întăreşte pre noi să alergăm neoprit curgerea postului, de vreme ce aceştia au predicat pre Hristos în privelişte vitejeşte şi stând înaintea scaunului purtând cununi, se veselesc cu îngerii duhovniceşte.

Prin rugăciunile sfinţilor tăi mucenici, Dumnezeule, fă locuitori raiului pre ceice au adormit întru credinţă, şi-i învredniceşte luminii celei înţelegătoare, ca să strige ţie neîncetat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine te rugăm Fecioară ceeace una eşti bună, îmbunătăţeşte-ne pre noi cei plini de răutate şi cu deadinsul roagă pre Hristos cel ce este din fire bun, să săvârşim vremea postului făcând cele bune; noi cari cântăm Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Alt Irmos:

Celace ai grăit cu Moisi..

Celace ai mărit pre toţi sfinţii tăi, minunaţi făcându-i pre ei în lume, prin semne; bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Prin tot felul de chinuri trecând şi neîngăduind să vă plecaţi genunchile lui Baal, aţi luat cununile slăvirii de la Dumnezeu mucenici ai lui Hristos.

Slavă, a Treimii...

Treime căreia ne închinăm întru Unimea fiinţii, Părinte, Fiule şi Duhule păzeşte pre ceice te laudă pre tine, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, Maică curată cu totul luminată, ceeace una eşti mijlocitoare către Dumnezeu, nu înceta Stăpână a te ruga, să ne mântuească pre noi.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Impăratul celui fără de moarte fiind ostaşi şi arătând către dânsul credinţă desăvârşit, v-aţi vărsat sângele mucenici pentru dânsul.

Stih: Fericiţi sunt pre care i ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Unde izvorăşte lumina vieţii acolo pune pe credincioşii robii tăi, pe care i-ai mutat din ceste vremelnice, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Irmosul:

Cela ce ai grăit cu Moisi în „munte şi chipul Fecioarei în „rug l-ai arătat, bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Cântarea a 8-a, Irmos:

In văpaia focului fiind tinerii...

Mucenici ai lui Hristos, cei cu nume mare şi cinstiţi întru

Dumnezeu, feriţi pre toţi, ceice laudă pomenirile voastre, de greşeli mari şi de muncile cele de acolo, cu mari rugăciunile voastre către dânsul.

Oaste a lui Hristos Dumnezeu cea sfântă, aleasă şi tare cu adevărat, adunările mucenicilor sfinţiţi mintea noastră şi inima, întru aceste sfinte zile ale postului, cu sfintele voastre rugăciuni.

Scapă Doamne de viermele cel muncitor, de scrâşnirea dinţilor şi de neluminatul întunerec cel mai dinafară pre toţi care i-ai primit întru credinţă; şi-i rânduieşte unde străluceşte lumina feţei tale, Hristoase, în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, învredniceşte-ne cu rugăciunile tale cele către Stăpânul, pre noi cari am văzut cinstită crucea lui Hristos şi din inimă ne-am închinat ei, să vedem şi cinstitele patimi, fiind curăţiţi de patimi.

Alt Irmos:
Pământul şi toate...

O ce neguţătorie bună! cu care prin moarte aţi aflat viaţa, sfinţiţi mucenici ai lui Hristos. Nici cum spăimântându-vă de foc şi de sabie, de ger şi de fiară, aţi strigat: Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Sus ceata îngerească, iar jos noi cei de pe pământ lăudăm, mucenici ai lui Hristos, patimile cele înfricoşate şi nevoinţele bărbăţiei voastre: Binecuvântând, lăudând pre Domnul şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

Lumină, viaţă şi vieţi, te cinstesc pre tine, Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel purcezător; o fire şi trei feţe, pre un Dumnezeu cântând: Bine te cuvintez, te laud Doamne şi te preaînalţ întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine din pământeni nu te va lăuda pre tine, neîntinată preacurată porumbiţă? Că tu ai născut nouă lumina cea mare, bogăţia vieţii, pre Iisus Mântuitorul; pre carele cântând îl lăudăm ca pre un Domn, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil

Nevoinţele voastre cele minunate mucenicilor slăvindu-le, binecuvântăm pre făcătorul de bine Dumnezeu şi ne închinăm celui ce v'a întărit pre voi întru privelişte nevoinţilor; şi pre acesta îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Tu, cela ce eşti Domn şi Dumnezeu morţii şi vieţii, ridicând pre ceice s'au mutat cu bună credinţă, pune-i în corturile

dreptilor; ca bine să te cuvinteze, să te laude pre tine Doamne şi să te prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pământul şi toate cele ce sunt „pe dânsul, mările şi toate iz„voarele, cerurile cerurilor, lu„mina şi întunerecul, gerul şi „arşiţa, fiii oamenilor şi preoţi „binecuvântaţi pre Domnul, şi-l „prea înălţaţi pre el în veci".

Cântarea a 9-a, Irmos:

Că mi-a lucrat mie mărire...

Zei ce sunteţi luminători nerătăciţi, mucenici ai lui Hristos, luminaţi gândurile noastre şi ne întăriţi ca să facem luminatele şi curatele voi ale lui Dumnezeu.

Săbii vă vedeţi a fi cari junghiaţi pre vrăjmaşi, viteji mucenici ai lui Hristos. Mântuiţi-ne deci de săgeţile vicleanului, cu folosinţele voastre.

Odihneşte îndurate în sânurile lui Avraam pre robii tăi, cari s'au mutat dela noi întru credinţă, la tine făcătorul tuturor cel prea bun.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Omoară sburdările trupului meu, ceeace ai născut pre Dumnezeu cu trup mai pre sus de gând şi dă luminare gândului meu, ceeace eşti norul cel preacurat al luminii.

Alt Irmos:

Slăvim toţi de iubirea la de...

Toţi lăudăm pomenirile voastre, prea lăudaţilor mucenici, văzând nevoinţele sfinţitelor voastre chinuri şi minunându-ne slăvim pe Hristos.

Chinuindu-se mucenicii ziceau unul către altul: Să nu ne fie milă de trupurile noastre; veniţi să murim pentru Hristos, ca să fim vii în tot veacul, dănţuind fără de sfârşit.

Slavă, a Treimii.

Treime! pre cei ce te laudă pre tine întru o fire; Părinte, cel nenăscut; Fiule, cel ce te naşti şi Duhule cel purcezător, păzeşte-i cu mila ta nevătămaţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, preacinstită curată, ceea ce eşti lauda feciorlei, întărirea maicelor, oamenilor ajutătoare şi lumii bucurie. Marie, Maică şi slujitoarea Dumnezeului nostru.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul.

Ceată a sfinţilor primeşte rugăciunea mea şi precum m'am învrednicit a săruta crucea, rugaţi pre Hristos să mă învrednicească a mă închina şi mântuitoarei patimi.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Lasă, iartă, îndurate, celor ce s'a mutat la tine, iubitorule de oameni, şi-i odihneşte în loca-

şurile celor aleşi; că tu eşti vieaţa şi învierea.

Irmosul:

Să slăvim toţi iubirea ta de „oameni Hristoase, Mântuitorul nostru, celace eşti lauda „robilor tăi şi cununa credincioşilor; carele ai slăvit pomenirea „celeia ce te-a născut pre tine".

Luminăndele ce sunt scrise în Sâmbăta a doua.

LA LAUDĂRI.

Mărturicele glasului, din Octoih.

LA STIHOAVNĂ

Pildelnicele lui Teodor.

LA LITURGHIE

Tipica şi fericirile glasului; Prochimenul zilii şi al morţilor. Apostol din cartea către Evrei. Şi a morţilor, către Corinteni.

Evanghelia dela Marcu şi a morţilor. dela Ioan.

CHINONICUL

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

Şi a morţilor.

Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi ia-i primit Doamne; Aliluia.

VEZI. De se vor întâmpla Bunele Vestiri în Duminica a 4-a. sau a 5-a, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii. la litera U.

Biserica Radu Vodă din Bucureşti.

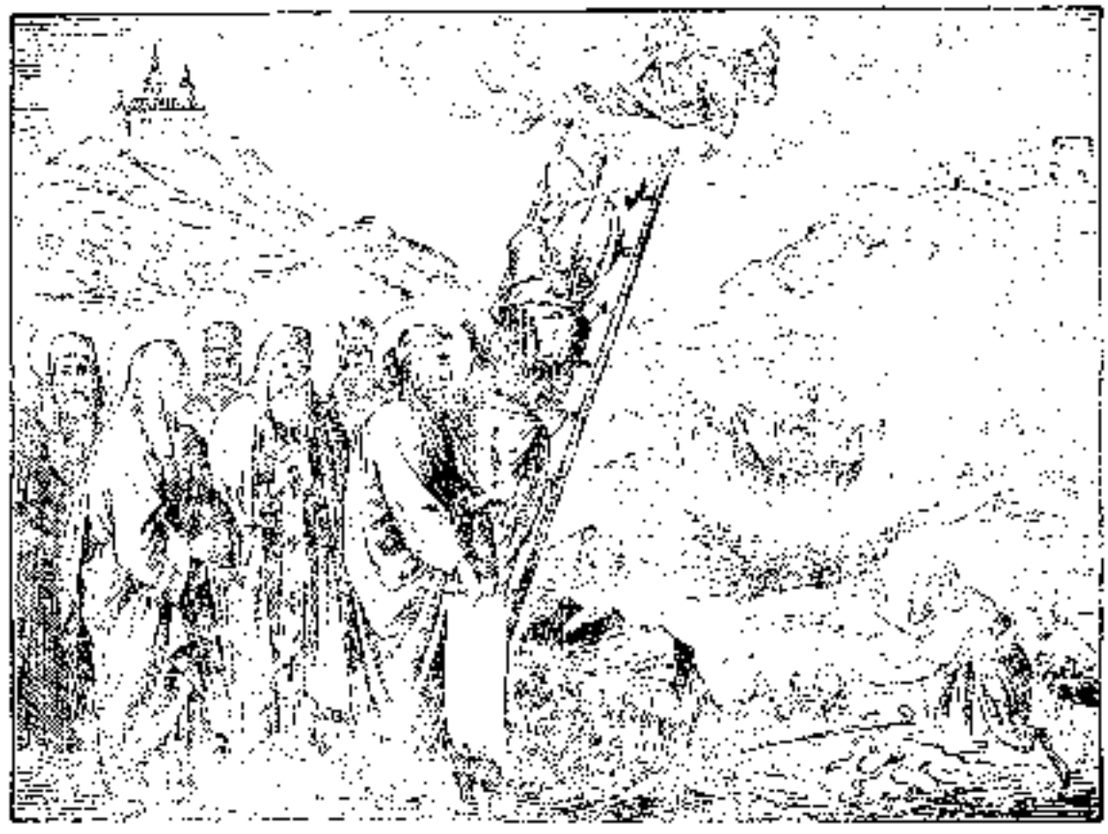

ÎN DUMINICA
A PATRA A SFÂNTULUI POST
SÂMBĂTĂ SEARA

După obişnuita Stihologie, **cântăm** trei Stihiri ale învierii, patru ale lui Anatolie şi trei din **Minee**.

Alţii mai în urmă au aşezat să se cânte slujba sfântului Ioan Scărarul, din muntele Sinai.

Stihirile sfântului, glasul al 8-lea, Podobie: O preamărită minune...

Părinte Ioane cuvioase, pururea ai purtat cu adevărat în gura ta înălţările lui Dumnezeu, cugetând cu multă lucrare la cuvintele cele de Dumnezeu înşuflate, prea înţeleptule şi cu darul cel ce izvorăşte de acolo te-ai îmbogăţit făcându-te fericit, surpând sfaturile tuturor necredincioşilor.

Părinte Ioane, mărite, curăţindu-ţi sufletul cu izvoarele lacrimilor, şi cu stările cele de toată noaptea îmblânzind pre Dumnezeu, te-ai înălţat spre dragostea şi frumuseţea lui, fericite; întru care dupre vred-

nicie te desfătezi acum, neîncetat bucurându-te cu cei ce s'au nevoit împreună cu tine cuvioase, de Dumnezeu înţelepte.

Părinte Ioane cuvioase, ridicându-ţi gândul prin credinţă spre Dumnezeu, ai urît nestatornicia turburării celei lumeşti; şi crucea ta luând-o ai urmat celuice vede toate, rob făcând minţii trupul cel neînfrânat cu deprinderile sihăstriei, prin puterea dumnezeescului Duh.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, ascultând glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea, bogăţia şi mărirea întru nimic socotindu-le. Pentru aceasta ai strigat tuturor: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi afla dar veşnic; nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui, ca să aflaţi odihnă împreună cu toţi sfinţii, când va veni întru mărirea sa. Cu ale căror rugăciuni Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu, glasul din Octoih.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului dupre Alta Vita.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 2-lea.

Pre îngerul cel de pre pământ, şi pre omul lui Dumnezeu cel din ceruri, podoaba cea frumoasă a lumii, desfătarea bunătăţilor şi a faptelor bune, lauda sihastrilor, pre Ioan să-l cinstim. Că acesta fiind sădit în casa lui Dumnezeu, a înflorit dupre dreptate, şi ca un chedru în pustie, a îmmulţit turmele lui Hristos, ale oilor celor cuvântătoare, întru prea cuviinţă şi dreptate.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaş.

O minune, mai nouă de cât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat, şi să poarte în braţe pre cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut; pre carele ca pre un prunc, Preacurată, în braţele tale purtându-l şi îndrăzneală ca o Maică către dânsul câştigând, nu înceta a-l ruga, pentru ceice te cinstesc, ca să miluească şi să mântuească sufletele noastre.

Troparul învierii, Slavă, al Cuviosului ✠ glasul 1-iu:

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ioane; cu postul, cu privegherea şi rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă, celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă, celui ce te-a încununat pe tine; slavă, celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu acelaş glas:

Gavriil zicând ţie, Fecioară...

DUMINICĂ

LA UTRENIE

După obicinuita urmare. Canoanele Învierii, al celei Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; ale Triodului pe 4; şi al sfântului pe 4.

CANONUL TRIODULUI

Cântarea 1. glasul al 5-lea. Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu...

Asemănatu-m-am, Hristoase, celui ce a căzut în mâinile tâlharilor, şi am rămas mai mult mort de la dânşii pentru bătăi; aşa şi eu, Mântuitorule, sunt rănit de păcatele mele.

Nu mă trece cu vederea pre mine, cel foarte neputincios, strigat-a tânguindu-se, Mântuitorule, celce a cheltuit bogăţia ta cu tâlharii; aşa şi eu mă rog, milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Tămăduindu-mă pre mine, cel ucis la minte, cu bătăile păcatelor, de tâlharii cei nedrepţi şi de gândurile cele viclene, Hristoase Mântuitorule, mântueşte-mă ca un mult îndurat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Maica lui Hristos, roagă neîncetat pre Dumnezeu, celce s'a întrupat din tine, şi din sânurile Născătorului nu s'a depărtat, să mântuească pre celce i-a zidit, din toată nenorocirea.

Alt Canon al Cuviosului.

Cântarea 1. glasul al 8-lea. Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Celace te-ai înălţat de la grija celor trupeşti la lumina cea fără materie şi înţelegătoare, Ioane cuvioase, luminează-mă cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Sugând dulceaţa postului, ai lepădat amărăciunea desfătărilor; pentru aceasta, părinte, îndulceşti simţirile noastre, mai mult de cât mierea şi fagurul.

Slava.

Suindu-te la înălţimea bunătăţilor şi scuipind dulceţile cele râvnitoare de jos, te-ai arătat dulceaţă de mântuire turmei tale, cuvioase părinte.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceiace ai născut înţelepciunea şi cuvântul Tatălui negrăit, tămăduieşte rana cea rea a sufletului meu şi durerea inimii mele o alină.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea 3-a. Irmos:

Întăreşte-ne pre noi Dumnezeule...

Călătorind pre calea vieţii Hristoase m-am rănit cumplit de tâlhari prin patimi; ci mă ridică, rogu-mă.

Jefuitu-mi-au mintea mea tâlharii, şi m-au lăsat în ranele păcatelor mai mult mort; ci mă vindecă, Doamne.

Golitu-m-au patimile, Hristoase Mântuitorule, de poruncile tale, şi m-am rănit cu desfătările; ci varsă spre mine mila ta.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Roagă preacurată neîncetat pre celce a ieşit din coapsele tale, să se mântuiască de înşelăciunea diavolului, ceice te laudă pre tine Maica lui Dumnezeu.

Alt Irmos:

Tu ești întărirea...

Ars-ai cu cărbunele sihăstriei spinul patimilor, prea lăudate şi încălzeşti adunările călugărilor.

Mir de sfinţenie, prin mirosmele pustniciei, cu totul te-ai făcut cuvioase, spre miros cu bună mireasmă lui Dumnezeu.

Slavă.

Cugetând la legile sihăstriei, ai înnecat acum patimile, ca pre alţi Faraoni, în izvorul lacrimilor tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Opreşte turburarea cea necontenită a gândurilor mele, preacurată Maica lui Dumnezeu, îndreptându-mi mişcarea cea către fiul tău.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobia: De streina feciorie...

Ţiind ca o armă de mântuire preacurată, crucea ta, Mântuitorul nostru, printr'însa strigăm ţie: Mântueşte-ne pre noi cela ce ai pătimit de bună voe pentru noi, Dumnezeul tuturor, ca un mult milostiv.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 1-lea.

Podobia: Cel ce te-ai înălţat...

Întărind ca nişte trepte bunătăţile, spre cer te-ai suit cu adevărat, prin buna credinţă, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pânditurile dracilor, şi păzeşti pre oameni de vătămarea lor, o Ioane, scara bunătăţilor; şi acum te rogi, să se mântuească robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce şeade pe scaun de heruvimi şi petrece în sânurile Tatălui, ca pre scaunul său cel sfânt şeade trupeşte în sânurile tale, Stăpână; că aşa a stătut împărat, Dumnezeu, preste toate neamurile, şi înţelepţeşte-i cântăm acum; prc carele roagă-l, să mântuească pre robii tăi.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Auzit-am Doamne, auzul tău...

Tâlharii au furat lucrarea mea cea dumnezeiască şi m'au lăsat muncindu-mă în rane.

Desbrăcatu-m-au de poruncile tale, Mântuitorule, gândurile mele cele nestătătoare; pentru aceasta rănit sunt de greşeli.

Levitul, dacă m'a văzut rănit

de bătăi, m'a trecut Mântuitorule; ci tu mă mântuește.

A Născătoarei, de Dumnezeu.

Cu adevărat te mărim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce nu ştii de mire şi la limanul tău scăpăm, noi credincioşii.

Alt Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Ca o livadă prea mirositoare şi ca o grădină însufleţită de bunătăţi, ai înflorit cu postirea, cu care ai hrănit pre toţi, ceice te cinstesc pre tine.

Legiuitor bunei obişnuinţe şi dreptar prea blând sihastrilor, ca pre un Moisi şi ca pre David câştigându-te părinte, după adevăr te fericim.

Slavă.

Sădit fiind lângă apele înfrânării, te-ai arătat, fericite părinte, viţă bine înflorită, rodind strugurii bunei credinţe.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai nouă sub vreme pre celce a strălucit fără de vremi din Tatăl, Maica lui Dumnezeu; pre carele roagă-l să mântuească pre cei ce te laudă pre tine.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Mâncând strig ție...

Iisuse, cercetează ranele sufletului meu, precum ai cercetat de demult pre cela ce a căzut în mâinile tâlharilor, şi vindecă, Hristoase, durerea mea rogu-mă.

De ranele păcatelor cele cu durere a slăbit sufletul meu, Hristoase, şi din aceea zac gol de dumnezeeştile bunătăţi; ci te rog, mântuește-mă.

Preotul şi levitul dacă m-au văzut, n'au putut cu adevărat, că m'au trecut: ci însuţi tu ca un milostiv, acum mi-ai dat mântuire şi m-ai mântuit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Nu mă trece cu vederea Stăpâne, rogu-mă, pre mine ticălosul şi rănitul, cel rănit la minte de tâlhari, ci te milostivește Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut.

Alt Irmos:

Pentruce m'ai lepadat..

Stingând toate patimile cu roua nevoinţelor tale, părinte fericite, din destul te-ai aprins cu focul credinţei şi al dragostei, şi te-ai făcut sfeşnic înfrânării, lumină nepătimirii şi fiu al zilei.

Strugurul credinţei l-ai hrănit cu dumnezeeasca ta lucrare părinte, în linuri l-ai pus şi l-ai stors cu ostenelele nevoinţei şi umplând paharul cel duhovnicesc al postirei, veseleşti inimile turmei tale.

Slavă:

Răbdând vitejeşte năvălirile şi ranele vrăjmaşilor celor pro-

tivnici te-ai arătat stâlp răbdării, întărind turma ta cu toiag dumnezeesc şi hrănind-o fericite cu păşunile şi cu apa înfrânării.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Urmând graiurile buzelor tale, Preacurată, te fericim; că făcând în adevăr Domnul cu tine măriri, te-a slăvit pre tine şi te-a făcut adevărat Maică lui Dumnezeu, născându-se din pântecele tău.

Cântarea a 6-a. Irmos:
Înecumjuratu-m'a adâncul...

Intru pofte mi-am cheltuit viaţa cea dumnezeească, Stăpâne, şi fiind rănit rău preste tot de greşeli, am scăpat la tine; milostiveşte-te spre mine, rogu-mă.

Jefuitu-mi-au bogăţia şi m-au lăsat ca pre un mort tâlharii, rănindu-mi mintea cu patimile; ci îndurându-te, mântuieşte-mă, Doamne.

Dacă a văzut levitul durerea bătăilor mele, nesuferindu-mi ranele, m'a trecut; iar tu, iubitorule de oameni, ai vărsat preste mine mila ta cea bogată.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine rugul cel nears, muntele şi scara cea însufleţită, uşa cea cercească dupre vrednicie te lăudăm, Preacurată Marie, ceea ce eşti lauda drept slăvitorilor.

Alt Irmos:
Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Luat-ai în suflet dumnezeeasca bogăţia Duhului, rugăciunea cea fără prihană, curăţia, cinstea, privegherea neîncetată, ostenelele postului, prin care te-ai cunoscut casă lui Dumnezeu.

Prostimea materiei celei de jos o ai trecut înţelepte, şi cu rugăciune fără materie ţi-ai înălţat gândul, şi te-ai arătat moştenitor odihnei celei de sus, pentru săvârşirea vieţii.

Slavă:

Cu sudorile pustniceşti ai stins cu adevărat cărbunii săgeţilor vrăjmaşului şi aprinzând focul credinţei, ai ars întărâtările necredinţei eresurilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Strălucit-a din Sion bună podoaba celui Preaînalt, îmbrăcându-se cu îmbrăcămintea trupului din tine ceeace nu ştii de nuntă, prin negrăită unire şi a luminat lumea.

Condac, glasul al 4-lea.
Podobia: Arătu-te-ai astăzi lumii...

Intru înălţimea înfrânării te-a pus Domnul, pre tine ca pre o stea adevărată şi nerătăcită, luminând marginile învăţătorule Ioane, părinte nostru.

Icos.

Casă lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pre tine însuţi, părinte cu dumnezeeştile tale bunătăţi, împodobind arătat ca cu nişte aur strălucitor, credinţa, nădejdea şi dragostea cea

adevărată; aşezând dumnezeeştile legi, nevoindu-te cu înfrânarea ca un fără de trup; înţelepciunea, bărbăţia şi curăţia câştigându-ţi şi smerenia prin care te-ai înălţat. Pentru aceasta te-ai şi luminat cu rugăciuni neîncetate şi ai ajuns la locaşurile cereşti, învăţătorule Ioane, părinte nostru.

Viaţa Prea-cuviosului părintelui nostru Ioan, celui ce a scris scara

STIHURI:

Ioan celce trupeşte a murit în lume,
În cer de nemurire a lăsat lui şi nume.
Căci scara de pe pământ la cer a ridicat,
Şi tuturor printr'însa suire a arătat.

Cuviosul părintele nostru Ioan, care a aleătuit scara când a fost de şaisprezece ani, fiind isteţ la minte, s'a adus pre sine lui Dumnezeu jertfă prea sfinţită, suindu-se în muntele Sinai. Apoi după nouăsprezece ani seulându se a mers la dascălla cea fără gâlceavă, ca de cinci svârlituri de pietre departe de Chiriaco, (adică de lângă biserica Schitului Sinai) şi a făcut chilioară, la un loc ce se chiamă Tolă, şi a locuit acolo patruzeci de ani, pieptul fiind aprins cu dragoste către Dumnezeu şi cu focul dumnezeeştei lui iubiri. Şi mânca de toate arelea mâncări, ce nu aduceau prihană vieţii monahiceşti, dar şi de acelea cu măsură foarte. Încă şi izvorul lacrimilor lui, ce minte ar putea să l spună? Se împărtăşia şi somnului, pre atâta numai cât să nu se vatăme firea mâinii cu privigherea, iar toată călătoria vieţii lui era rugăciunea cea desăvârşea, şi nemăsurata dragoste către Dumnezeu. Deci cu aceste îndreptări vieţuind, întru dumnezeească plăcere, a scris o carte pe care o a numit *Scara*, aleătuind cuvinte de învăţătură. Şi plin fiind de bunătate, după vrednicie s'a odihnit în Domnul. A mai lăsat şi alte multe scrieri. Pentru rugăciunile lui, Dumnezeule, mântueşte-ne şi ne miluieşte. Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Prea înălţate Dumnezeule...

Tâlharii au căzut asupra mea ticălosul, şi rănindu-mă, m-au lăsat ca pre un mort, fără suflare; pentru aceasta mă rog ţie, Dumnezeule, cercetează-mă.

Jefuitu-mi-au mintea gândurile cele nestătătoare, şi cu patimile rănindu-mă, m-au lăsat mort întru mulţimea greşelilor; ci mă vindecă, Mântuitorule.

Dacă m'a văzut levitul chinuindu-mă în rane, nesuferind bubele, pentru nevindecarea lor, m'a trecut, Mântuitorul meu; ci tu însuţi mă tămăduieşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu m-ai mântuit, celce te-ai întrupat din Fecioară, vărsând preste ranele mele mila cea bogată a îndurărilor tale, Hristoase. Pentru aceasta pre tine te slăvesc.

Alt Irmos:

Dus Iudeca mergând tinerii...

La verdeaţa împărăţiei celei de sus ţi-ai hrănit părinte turma şi cu toiagul învăţăturilor gonind fiarele eresurilor, ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Intrat-ai la ospăţul de nuntă cel de sus, al împăratului Hristos, fiind îmbrăcat cu vesmânt vrednic celuice te-a chemat; la carele ai şi şezut strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă

Izvor înfrânării te-ai arătat, părinte, neudat fiind de păcate,

înecând cugetele şi curăţind spurcăciunea celor ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântecele tău a ieşit Domnul tuturor, Fecioară, întrupându-se; pentru aceasta cunoscându-te Născătoare de Dumnezeu cu dreaptă credinţă, strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a. Irmos:
Pre tine Făcătorule a toate...

Cu ranele greşelilor de la tâlhăreştile mele gânduri, mi-am stricat vieaţa mea, Mântuitorule; pentru aceasta m-am golit de dumnezeescul tău chip iubitorule de oameni Dumnezeule; ci milostiveşte-te spre mine.

Venit-ai pe pământ din cele de sus, Mântuitorule, milostivindu-te spre mine cel rănit de bătăi preste tot, cu ranele păcatelor şi ai turnat, Hristoase îndurate, preste mine mila ta.

Trupul şi sufletul, tu Stăpâne, Mântuitorule ţi-ai dat răscumpărare pentru mine, şi m-ai mântuit pre mine, cel cu totul rănit cu rane netămăduite, din mulţimea păcatelor ca un milostiv.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine, Fecioară, ceeace mai pre sus de gând ai născut pre Domnul prin cuvânt, cu dumnezeeasca bărbăţie şi ai rămas Fecioară, toate lucrurile bine te cuvântăm şi te prea înălţăm, întru toţi vecii.

Alt Irmos:
Pre împăratul ceresc...

Stâlp însufleţit cu adevărat, şi chip înfrânării câştigându-te pre tine, părinte, toţi cinstim pomenirea ta Ioane.

Mulţimea călugărilor se bucură şi săltează adunarea cuvioşilor şi a dreptţilor; că ai luat cunună despre vrednicie, d'impreună cu dânşii.

Bine-cuvântăm pre Tatăl..

Fiind împodobit cu bunătăţile, ai intrat în cămara cea de nuntă a măririi celei nespuse, cântând laudă lui Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre ceice le trebuie ajutorul cel dela tine, nu-i trece cu vederea, Fecioară, care te laudă şi te prea înalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:
Isaia danţueşte...

Nepăzind poruncile tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimele desfătărilor m-am golit de dar, şi pentru rane zac gol; ci mă rog ţie, Mântuitorule, mântueşte-mă.

N'a putut levitul să şteargă ranele mele; ci ai venit tu bunule la mine cu milostivire

şi ai turnat preste mine, mila îndurărilor tale, Mântuitorule, ca un doctor prea ales, tămăduindu-mă.

Ca celce eşti milostiv îndurându-te, Hristoase, m-ai mântuit pre mine cel rănit de tâlhari cu bătăi, şi ţi-ai dat sufletul şi trupul tău, Mântuitorule, ca doi dinari, pentru a mea răscumpărare.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus de gând este naşterea ta, Maică a lui Dumnezeu, că zămislirea întru tine a fost fără de bărbat şi s'a făcut naştere de Fecioară, că celce s'a născut este Dumnezeu; pre carele slăvindu-l, pre tine Fecioară te slăvim.

Alt Irmos:

Pre cea curată...

Tămăduitor te-ai arătat dela Dumnezeu, fericite, celor ce bolesc întru păcate şi pierzător şi izgonitor duhurilor celor viclene. Pentru aceasta te fericim.

Părăsit-ai pământul, părinte, ca pre un locaş al stricăciunii şi te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi; şi împreună cu dânşii te veseleşti, îndulcindu-te de desfătarea cea dumnezeiască.

Slavă:

Astăzi este ziua de sărbătoare care chiamă pre toate turmele sihastrilor la danţ duhovnicesc, la masă şi la mâncare de vieaţă nestricăcioasă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Celce s'a sălăşluit în tine, ceeace eşti cu totul fără prihană, surpând pre ucigaşul de oameni, carele a amăgit dintâi pre începătorii neamului cu sfatul rău, născându-se din tine, ne-a mântuit pre noi pre toţi.

LUMINÂNDA Invierii.

Slavă, a cuviosului.

Podobia: Femei auziţi glasul...

Depărtatu-te-ai de desfătarea lumească, cuvioase, ca de ceva vătămător şi veştejindu-ţi trupul cu nemâncarea, ai înoit tăria sufletului, şi ai câştigat mărire cerească, preamărite. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi Ioane.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu adevărat te mărturisim, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, noi ceice ne-am mântuit prin tine, că ai născut cu mijlocire nespusă pre Dumnezeu, celce a stricat moartea prin crucea sa, şi la sine a tras mulţimile cuvioşilor; cu cari împreună te lăudăm, Fecioară.

LA LAUDĂRI.

Punem opt Stihiri şi cântăm Stihirile din Octoih. ale lui Anatolie. Apoi cântăm Stih:

Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă se mâna ta, nu uita pre săracii tai până în sfârşit.

Şi cântăm îndemnele glasul al 2-lea:

Veniţi să lucrăm în via cea de taină, făcând într'însa roduri

de pocăinţă; nu ostenindu-ne cu mâncări şi cu băuturi, ci cu rugăciuni şi cu posturi săvârşind bunătăţile. Că aceasta plăcând Stăpânului lucrului, dărueşte dinarul prin carele scapă sufletele de datoria păcatului, unul cel mult îndurat.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum:

Prea bine cuvântată eşti...

DOCSOLOGIA CEA MARE

Apoi Ectenilie şi Apolisul. Ceas 1, şi învăţătură pentru credinţă; şi cealaltă rânduială dupre obiceiu.

LA LITURGHIE

Tipica şi Fericirile glasului; Prochimenul glasului de rând şi al cuviosului, glasul al 7-lea:

Lauda-se-vor cuvioşii intru slavă şi se vor bucura intru eşternuturile sale.

Stih: Cântaţi Domnului Cântare nouă. Apostolul zilei, din cartea către Evrei, şi altul al cuviosului, către Efeseni. Alifuia al glasului, şi al Cuviosului: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Marcu şi a cuviosului dela Mateiu.

Chinonicul:

Laudaţi pre Domnul...

şi

Intru pomenire veşnică va fi...

DUMINICĂ SEARĂ

După Psalmul cel începător. La: Doamne strigat-am, punem Stihiri 10. Şi cântăm patru Stihiri de umilinţă din Octoih, şi ale Triodului podobnicele lui Iosif, glasul al 3-lea.

Podobie: Mare este puterea crucii tale...

Să arătăm credincioşilor ostenele mari în vremea postului ca să dobândim laudă, cu mila marelui Dumnezeu, mântuindu-ne de văpaia gheenei.

Trecând acum înjumătăţirea postului, să arătăm dupre adevăr începerea slăvirii celei dumnezeeşti şi să ne sârguim cu căldură, să ajungem la desăvârşirea vieţii îmbunătăţite; ca să luăm desfătarea ceeace nu îmbătrâneşte.

Alta Stihiri a lui Teodor, glasul al 7-lea.

Podobia: Sub acoperământul tău...

Trecând înjumătăţirea acestei sfinţite încunjurări a postului, să ne îndreptăm cu bucurie călătoria către cel viitor, ungându-ne sufletul cu untul de lemn al facerii de bine. Ca să ne învrednicim, să ne închinăm şi dumnezeeştilor patimi ale lui Hristos Dumnezeul nostru, şi să ajungem şi la înfricoşata şi sfânta înviere a lui.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Eşire. Prochimen, glasul al 8-lea:

Să nu întorci faţa ta dela sluga ta.

Cântă în Duminica brânzii seara, cu Stihurile lui, pagina 108.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 7-lea.

Aproape este Mântuitorul, cel ce a sădit via şi a chemat lucrătorii; veniţi nevoitorii postului să luăm plată, că dătătorul este bogat şi îndurat. Puţin lucrând, vom câştiga milă sufletului.

Alta Stihira, glasul al 6-lea, însuşi, glasul.

Căzând Adam în tâlhăreştile gânduri, i s'a furat mintea, rănindu-se la suflet; şi a zăcut gol de ajutorinţă. Nici preotul cel mai nainte de lege n'a căutat de dânsul, nici levitul cel din lege nu s'a uitat la dânsul; fără numai tu, Dumnezeule, celce ai venit, nu din Samaria, ci din Născătoarea de Dumnezeu, Doamne, slavă ţie.

Martirica.

Mucenicii tăi, Doamne, nu te-au tăgăduit, nici nu s'au depărtat dela poruncile tale; cu rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Slavă. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca arhanghelii să lăudăm credincioşilor cămara cea cerească şi uşa cea pecetluită cu adevărat; bucură-te, din care a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor Hristoase, dătătorul de vieaţă şi Dumnezeu. Surpă, Stăpână, pre tiranii vrăjmaşii noştri cei fără Dumnezeu, cu mâna ta, preacurată nădejdea creştinilor.

Şi cealaltă rânduealа dupre obiceiu.

La Dupa-cinare, cântăm slujba sfântului ce se va întâmpla în Joia Canonului celui mare.

Luni a cincia săptămână

LA UTRENIE

Treimicile glasului ce se va întâmpla.

După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele cele de umilinţă din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua stihologie, aceste Sedealne ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Vremea cea prea frumoasă a sosit, ziua cea vrednică de laudă a postului a strălucit; să ne grăbim fraţilor a ne curăţi; ca să ne arătăm curaţi făcătorului, şi să dobândim frumuseţea lui. Pentru rugăciunile celei ce l-a născut pre el, ale uneia curate Maicii lui Dumnezeu.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a po-

runcit strig ţie: Bucură-te, ceeace eşti plină de dar!

După a treia Stihologie, Sedealna glasul al 7-lea.

Podobie: Doamne, noi suntem...

Doamne celace ne-ai dat să ajungem ziua de astăzi, sfânta săptămână care străluceşte luminat mai 'nainte de minunată sculare a lui Lazăr din morţi, învredniceşte-ne pre noi robii tăi să umblăm întru frica ta, săvârşind toată curgerea postului.

Slavă, tot aceasta

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai cinstită eşti decât măriţii heruvimi, prea sfântă Fecioară; că aceia nesuferind dumnezeasca putere, slujesc acoperindu-şi feţele cu aripele; iar tu, văzând cu ochii tăi, ai ţinut pre Cuvântul întrupat. Pre carele neîncetat roagă-l, pentru sufletele noastre.

Psalmul 50.

Şi cântăm CANONUL Mineiului, şi TRICÂNTAREA lui Iosif; cetindu-se cântarea 1-a, din Psaltire.

Cântarea 1-a, glasul al 3-lea. Irmos:

Celace a împreunat apele...

Ogorând gândurile noastre cu dumnezeescul plug al sfântului post, să rodim spic de bunătăţi, ca să nu flămânzim în veci; îndulcindu-ne cu desfătarea cea necheltuită şi veselindu-ne.

Patimi de mulţi ani port înlăuntru, care întunecă ticălosul meu suflet; cad dar cu inimă umilită la puterea ta cea mai pre sus de vremi şi nebiruită Cuvinte al Tatălui, celui fără de început, şi mă rog, îndură-te şi mă mântueşte.

Postul prea bun hrăneşte inimile, îngrăşând gândurile cele plăcute lui Dumnezeu; şi uscând adâncul patimilor, curăţeşte cu ploile umilinţei pre ceice aduc laudă cu credinţă, atotţiitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Curată, carea eşti cu multe numiri, bucură-te preasfântă Fecioară Marie, Născătoare de Dumnezeu! lauda credincioşilor, nimicirea blestemului, scară cerească, minunea cea necuprinsă cu mintea, rugul cel neears şi pământul cel nelucrat.

Alta TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 7-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

După ce ne-am închinat lemnului celui purtător de vieaţă, să mergem de aicea pe calea postului, spre patima lui Hristos, bucurându-ne.

Urmând lui Hristos, să ne lepădăm de lume şi să luăm crucea pe umere, asemănându-ne dumnezeeştilor lui patimi.

Slavă, a Treimii.

Să lăudăm toţi o dumnezeire mai pre sus de fiinţă, în trei feţe, pre Tatăl pre Fiul şi pre Duhul Sfânt.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Iisus Mântuitorul, pre carele l-ai născut fără cuprindere de minte necunoscând stricăciune, fă-l îndurat, curată acum spre robii tăi.

Slavă ţie. Dumnezeul nostru. slavă ţie.

Când vei veni întru slavă cu îngerii să judeci toate, învredniceşte-ne ca să dăm răspuns bun, Hristoase.

Irmosul.

Să cântăm Domnului celui „ce a cufundat toată puterea „lui Faraon în mare, cântare „de biruinţă, că s'a preaslăvit.

Cântarea a 8-a. Irmos.

Cuptorul Babilonului...

Trăgându-mă de amăgirile vătămătoare ale şarpelui şi înşelându-mi gândul în toate zilele, adaog ranei mele rană, Mântuitorule; pentru aceasta strig către tine: Doctorul bolnavilor, întoarce-mă şi mă mântueşte.

Postindu-se Elisei odinioară şi întărindu-se adevărat cu duhul, a înviat pre fiul Samaritencei; iar noi fiind omorâţi de dulceţile patimilor, să ne înviem credincioşilor, cu postul cel de vieaţă aducător.

Pre Ninevitenii, cari s'au pocăit de demult cu plângere şi cu post, i-ai mântuit, Doamne iubitorule de oameni, ca un milostiv. Şi spre noi, cari nu ne pricepem a ne mărturisi ţie prin fapte, milostiveşte-te cu mila ta.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Rugămu-ne ţie, preacurată cu totul fără prihană, ceeace ai rămas după naştere nestricată, scoate din stricăciune pre robii tăi, cari cântă cu credinţă întru o unire a sufletului: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Irmos:

Pre Domnul cel înfricoşat...

Ţiindu-ne cu Dumnezeu de dreptarul înfrânării, să alergăm bătrâneşte, credincioşilor, spre rămăşiţa curgerii sfântului post, ca să ne încununăm.

Văzând nerodirea sufletului meu celui tare bolnav, mai îngăduieşte Hristoase şi nu mă tăia ca pre smochinul cel blestemat.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime singură stăpânitoare şi Unime în trei ipostasuri, Părinte, Fiule şi Duhule, scoate pre cei ce te laudă pre tine din toate supărările şi primejdiile.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, muntele lui Dumnezeu; bucură-te, făclie pururea luminoasă; bucură-te, cerul cel nou; bucură-te, minte strălucitoare; bucură-te, întru tot lăudată.

Slavă ție Dumnezeul nostru, slavă ție.

Gândind la întrebarea ta, Hristoase, cea înfricoşată, mă îngrozesc, mă cutremur şi strig: Cela ce ai nemăsurată marc milă, mântueşte-mă pre mine ticălosul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel înfricoşat „heruvimilor şi minunat serafi„milor şi făcător al lumii, preoţi, „robi şi duhurile drepţilor, lău„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Cântarea a 9-a Irmos.

Minune nouă...

Dumnezeesc pahar de umilinţă umplând acum darul postului, chiamă pre toţi credincioşii strigând cu veselie: Veniţi de vă îndulciţi lepădând beţia patimilor, ca să vă învredniciţi mângâierii ce va să fie.

Aproape este judecata, ia aminte suflete! Grijeşte-ţi cunoştinţa de ale tale şi lucrează bine cele ce te păzesc pururea neosândit. Că de ne-am judeca pre noi înşine aicea, nici cum nu ne-am osândi acolo, unde se osândesc cei vinovaţi, fără mărturii.

Stăpânii, puteri, scaune, serafimi, domnii, căpetenii, heruvimi, îngeri şi arhangheli, rugaţi pre Dumnezeu, ca să săvârşim noi vremea postului, făcând cele plăcute lui şi să dobândim laudă ca nişte slugi bine plăcute lui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte Hristoase pre ceea ce te-a născut pre tine, care se roagă ţie pururea, Mântuitorule, împreună cu mucenicii, cu proorocii şi cu toţi cuvioşii, pentru robii cei ce te-au mâniat cu păcatele, pre tine Stăpânul cel singur iubitor de oameni şi făcătorul tuturor; de carele se cutremură cetele cereşti.

Alt Irmos.

Pre ceeace este mai presus...

Trecând înnotarea cea lină a postului cu vântul Duhului, să ne rugăm să ajungem la limanul patimilor lui Hristos.

Asemănându-mă Hananiencei, strig ţie: Miluieşte-mă, Dumnezeule, Fiul lui David şi tămăduieşte sufletul meu cel bolnav, ca pre fiica aceea.

Slavă, a Treimii.

Fiinţa Dumnezeirii, unimea cea singuratică şi întreită după trei feţe, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul cu cântări să slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit în pântece pre cuvântul cel necuprins şi l-ai născut cu trup fără de sămânţă, roagă-l cu deadinsul să mântuească sufletele noastre.

Slavă de, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Celace ai îndreptat pe va-

meşul, cel ce a strigat ţie: curăţeşte-mă! fii milostiv şi mie păcătosului, judecătorule al tuturor, iertându-mi greşelile.

Irmosul:

P re ceeace este mai pre sus „de fire Maică şi dupre fire Fe„cioară, pre cea una între femei „binecuvântată Născătoare de „Dumnezeu, cu laude să o „slăvim".

Luminânde glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea:

E u, Stăpâne al tuturor, asemănatu-m-am celui ce a căzut în tâlhari, căzând în păcatele mele şi m-am rănit de dânşii fără milă; ci nu mă lăsa nevindecat, celace ai venit nu din Samaria, ci din preacurata Fecioară; Iisuse, numele cel mântuitor, mileuşte-mă.

Martirica:

C e vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi, că întru voiu s'a odihnit Hristos; serafimi, că neîncetat l-aţi preaslăvit; Ingeri, că de trup v-aţi lepădat; sau puteri, că cu minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi mai mari darurile; rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

C ele cereşti te laudă pre tine cea plină de dar, Maică nenuntită, şi noi mărim naşterea ta cea ne urmată, Născătoare de Dumnezeu roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 3-lea.

coală-te Doamne şi ne ajută nouă, pentru că s'au ridicat împotriva noastră fărădelegile noastre; că tu eşti Tatăl nostru, afară de tine pre altul nu ştim.

Slavă, Şi acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 89.

Altarele tale, Doamne al puterilor; Impăratul meu şi Dumnezeul meu.

Stih:

Cât sunt de iubite locaşurile tale, Doamne al puterilor.

Din proorocia Isaiei citire.

Cap. 37. Vers 33.

entru aceea aşa zice Domnul asupra impăratului Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, nici va slobozi asupra ei săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici o va înconjura cu şanţ. Ci pre calea, pre care a venit, pre aceea se va înapoia şi în cetatea aceasta nu va intra. Acestea zice Domnul: apăra-voiu cetatea aceasta, ca să o mântuesc pentru mine şi pentru David, sluga mea. Şi a ieşit ingerul Domnului şi a ucis din ostirea Asirienilor o sută şi optzeci şi cinci de mii şi sculându-se dimineaţa a aflat toate trupurile moarte. Şi înapoindu-se s'a dus Senaherib, impăratul Asirienilor şi a locuit în Ninevi. Şi când s'a închinat el în casa lui Nasărah, dumnezeul lui, domn al părinţilor lui, Adrameleh şi Sarasar, feciorii lui l'au omorît cu săbiile şi ei au fugit în Armenia şi a împărăţit Asordan, feciorul lui, în locul lui. Şi a fost în vremea aceea, bolnăvitu-s'a Ezechia de moarte şi a venit la dânsul proorocul Isaia feciorul lui Amos şi i-a zis lui, aşa zice Domnul: rânduieşte-ţi casa ta, că vei muri tu şi nu vei trăi. Şi s'a întors Ezechia cu faţa la perete, şi s'a rugat către Domnul zicând: Adu-ţi aminte, Doamne, cum am umblat înaintea ta cu dreptate şi cu inimă curată

şi cele plăcute înaintea ta am făcut: şi a plâns Ezechia cu plângere mare. Şi a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând: Mergi şi zi lui Ezechia: acestea zice Domnul Dumnezeul tatălui tău David: auzit-am rugăciunea ta, şi am văzut lăcrămile tale, şi iată adaog vieţii tale cincisprezece ani. Şi din mâna împăratului Asirienilor te voiu izbăvi pre tine şi cetatea aceasta şi te voiu scuti pentru cetatea aceasta.

Prochimen, glasul al 8-lea. Psalm 75:

Arată Doamne mila ta şi mântuirea ta o dă nouă.

Stih:

Bine ai voit Doamne pământul tău; întorsu-i robimea lui Iacov.

LUNI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

In locul Catisnei 18, cetim Catisma 10. a rândului.

La Doamne **strigat-am**, punem Stihiri 6. şi cântam trei podobnice **ale** Triodului şi trei ale Minelului. Stihirile **Triodului ale lui Iosif**, glasul al 3-lea.

Podobia: Cu arătarea crucii...

Celace ne-ai dat vremea postului ca să ne întoarcem şi să fim vii şi nici cum să pierim, cuvinte al lui Dumnezeu învredniceşte-ne pre toţi să ne facem bine plăcuţi ţie şi cu umilinţă fierbinte să-ţi slujim, Hristoase, ca femeia cea înţeleaptă, carea pentru mir şi pentru vărsarea lacrămilor celor ferbinţi, carecând, a luat iertare de greşeli.

Ca orbul strig ţie din inimă: Fiul lui Dumnezeu! luminează ochii inimii mele; ca credincioasa Hananeianca plâng către tine: Miluieşte-mă, Induratel Că am suflet îndrăcit de pofte, pre carele apărându-l de întunerecul patimilor, fă-l să viaţuească curat de acum înainte, ca să slăvesc bunătatea ta cea multă.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Podobia: **Mucenicii** tăi Doamne...

Darul cel luminat de Dumnezeu al postului astăzi strălucindu-ne nouă mai luminat de cât soarele, luminează sufletele noastre, gonind patimile păcatului ca pre nişte nori. Pentru aceasta să alergăm cu bucurie toţi cuprinzându-l şi bucurându-ne, să săvârşim dumnezeească călătoria lui; şi cu dânsul întru veselie ospătându-ne, să strigăm lui Hristos: Sfinţeşte bunule, pre cei ce-l săvârşesc cu credinţă.

Şi din Mineiu trei.

Slavă. Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 85.

Povăţuieşte-mă, Doamne, în calea ta şi voiu merge **intru** adevărul tău.

Stih:

Pleacă, Doamne, urechia ta şi mă auzi.

Dela facere cetire.

Cap. 13, Vers 13:

Şi Avraam s'a salaşluit în pământul Hanaan; iar Lot s'a sălăşluit în cetatea ţinuturilor şi şi-a pus lăcaşul în Sodoma. Iar oamenii cei din Sodoma erau răi şi păcătoşi înaintea lui Dumnezeu foarte. Şi a zis Dumnezeu lui Avraam, după ce s'a despărţit Lot de dânsul: ridică ochii tăi şi caută din locul în care eşti tu acum, spre miazănoapte şi spre miazăzi şi spre răsărit şi spre mare. Că tot pământul care îl vezi, ţie îl voiu dă şi semenţii tale până în veac. Şi voiu face sămânţa ta ca nisipul pământului; şi de poate cineva numără nisipul pă-

mântului şi sămânţa ta va numără. Scoală-te şi umblă pământul în lung şi în lat, că ţie îl voiu da pre el şi semînţiei tale în veac. Şi ridicându-şi Avraam corturile a venit şi a locuit lângă stejarul lui Mamvri, carii era în Hevron; şi a zidit acolo altar Domnului.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 86.

Iubeşte Domnul porţile Sionului mai mult de cât toate locaşurile lui Iacov.

Stih:

Temeliile lui în munţii cei sfinţi.

De la pilde cetire.

Cap. 14, Vers 28.

Întru frica Domnului este izvor de viaţă. şi pre cei ce o are îl face a se feri de lanţul morţii. Mărirea împăratului este în popor mult; iar în popor puţin, este pierderea celui puternic. Omul cel mai răbdător este cu mare înţelepciune, iar cel foarte fricos este neînţelept. Omul blând este doftor inimii; iar cariul oaselor este inima simţitoare. Cel ce grăieşte de rău pre săracul, mânie pre celce l-a făcut pre el; iar celce miluieşte pre sărac, cinsteşte pre celce l-au făcut pre el. Întru răutatea sa va pieri necredinciosul; iar cel ce nădăjduieşte spre Domnul, drept este întru bunătatea sa. Inima cea bună a bărbatului odihneşte înţelepciunea; iar inima nebunilor nu se cunoaşte. Dreptatea înalţă neamul; iar păcatele împuţinează semînţiile. Primită este împăratului sluga înţeleaptă; şi cu păstrarea sa loapădă dela sine ocara. Mânia pierde şi pre cei înţelepţi; iar răspunsul cucernic întoarce mânia şi cuvântul aspru aprinde mânia. Limba înţelepţilor ştie cele bune; iar gura celor neînţelepţi spune rele. În tot locul ochii Domnului văd pre cei răi şi pre cei buni. Vindecuirea limbii este pom de viaţă şi celce o păzeşte, acesta se va umplea de duh.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al-8-lea.

Ca celce a căzut în tâlhari şi s'a rănit, aşa am căzut şi eu pentru păcatele mele şi sufletul meu este rănit; către cine voiu scăpa să mă tămăduesc? Fără numai către tine, vindecătorul sufletelor şi al trupurilor; varsă preste mine, Dumnezeule, mila ta cea mare.

Alta Stihira glasul al 4-lea.

A lunecându-ne de la desfătarea şi îndulcirea cea dintâi a raiului pentru călcarea poruncii, am căzut în viaţă necinstită; că desbrăcându-ne de petrecerea cea cuvioasă şi lăudată a bunătăţilor, am căzut în păcate ca între nişte tâlhari, şi suntem mai mult morţi, abătându-ne de la mântuitoarele tale învăţături. Ci te rugăm pre tine, Stăpâne, celce te-ai arătat din Maria şi ai primit patimi fără pătimire, leagă ranele noastre cele pricinuite de păcate şi varsă preste noi milostivirea ta cea neasemănată şi purtarea ta de grijă cea tămăduitoare, ca un iubitor de oameni.

Mărtirica.

Celace ai primit răbdarea sfinţilor mucenici, primeşte şi de la noi laudă, iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă cu rugăciunile lor mare milă.

Slava, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Păzeşte pre robii tăi binecuvântată Născătoare de Dumnezeu de toate primejdiile, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Marţi a cincea săptămână.

LA UTRENIE

Treimicile. Apoi cetim Catisma 11, 12 şi 18. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele cele de umilinţa din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua Stihologie, cântăm aceste Sedelne ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu căldura credinţei prin înfrânare să ardem patimile neînfrânării şi să fugim de prăpastia păcatului şi cu pâraele lacrimilor noastre să stingem văpaia cea veşnică strigând: Greşit-am ţie, prea bunule! Milostiveşte-te şi ne dărueşte nouă mare milă.

Şi tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace tu una te-ai făcut cort dumnezeesc al Cuvântului, Preacurată Fecioară Maică, întrecând pre îngeri cu curăţia, curăţeşte-mă prin rugăciunile tale cu dumnezeeştile ape, pre mine celce m-am spurcat cu păcatele trupului mai mult de cât toţi; dăruindu-mi, Preacinstită, mare milă.

După a treia Stihologie, zicem această Sedeală a lui Teodor, glasul al 2-lea:

Podobie: Prea binecuvântată eşti...

Prea proslăvit este darul cinstitului post; că printr'însul Ilie proorocul a aflat căruţă de foc şi Moisi a luat lespezile, Daniil s'a făcut minunat, Eliseu a înviat pre mort, tinerii au stins focul, şi fiecare printr'însul se face al lui Dumnezeu. Deci, cu acesta desfătându-ne să strigăm: Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, celce bine ai voit aşa, slavă ţie.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Rugăciunea ta cea nebiruită câştigându-o în nevoi, scap cu minune mai pre sus de nădejde de ceice mă necăjesc, o Maica lui Dumnezeu! că totdeauna mai 'nainte întâmpini pre ceice se roagă ţie cu credinţă şi sfărâmă desele ispite ale vrăjmaşilor. Pentru aceasta cu mulţumită strig către tine: Primeşte Stăpână aceste scurte mulţumiri, pentru că-mi eşti întru toate ajutătoare, Fecioară.

Canonul Mineiului, şi această TRICÂNTARE a lui Iosif. Şi se coleşte Cântarea 2-a, din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul al 3-lea. Irmos:

Ia aminte pământule şi cerule! şi ascultă graiurile „mele, că am să spun pe pă„mânt minunile lui Dumnezeu".

Să ne ridicăm ca şi cu nişte aripi sufletele, cu rugăciuni neîncetate şi cu înfrânarea şi cu gândirea, spre dragostea cea dumnezeească.

Fugind de gerul neînfrânării, să ne încălzim toţi cu căldura înfrânării, întru dumnezeescul Duh.

Prin sarea dumnezeeştilor bunătăţi lepădând viermii păcatului, suflete, lipeşte-te de Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Odihnitu-s'a Hristos întru tine, cea singură binecuvântată

şi s'a îmbrăcat din tine cu trupul său.

Alt Irmos. glasul al 2-lea
Luaţi aminte, popoare...

Post curat, rugăciuni, lacrimi, gândire de cele dumnezeeşti şi toată altă faptă bună agonisind, să le aducem lui Dumnezeu stăpânului.

Eva roabă s'a făcut pentru rod; vezi suflete al meu să nu te amăgeşti şi tu, de se va şi ispiti şarpele când va sfătuindu-te să mănânci rodurile poftei.

Slavă. a Treimii.

Slăvesc trei feţe ale unei firi, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul; o stăpânie a Dumnezeirii, o Impărăţie a tuturor şi o Dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta preacurată este înfricoşată, că celce a făcut pre om, Dumnezeu este, carele s'a născut fără început din Tatăl şi din tine mai pe urmă fără de bărbat s'a zămislit.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Pre ceea ce-i curgea sânge o ai tămăduit cu atingerea de poala ta, Hristoase al meu; fă-mă sănătos de patimi şi pre mine, carele mă ating cu credinţă de mila ta.

Irmosul:

Luaţi aminte popoare minu„nile lucrurilor puterii mele ce„lei dumnezeeşti şi întru aceasta „veţi cunoaşte, că însumi eu „sunt Dumnezeul tuturor".

Cântarea 8-a. Irmos:

Pre Celaco se slăveşte...

Intru ascuns pândindu-mă în toate zilele, cel prea viclean caută să mă prindă şi să mă facă mâncare luişi. Mântueşte-mă de răutatea lui, Mântuitorule, celce ai mântuit pre Iona din chit.

Prin post curăţindu-ne, să ne suim în muntele bunătăţilor şi să auzim luminat, ce va grăi nouă Dumnezeu. Că va grăi pace şi luminare şi tămăduire zdrobirilor sufleteşti.

Orbindu-mă în toate zilele cu întunecarea păcatelor, nu pot cunoaşte minunile tale, Doamne. Pentru aceasta, deschide-mi ochii inimii mele, Iisuse dătătorule de lumină.

A Născătoarei de Dumnezeu..

Cu picăturile îndurărilor tale spală spurcăciunile cele din patimi ale inimii mele, pururea Fecioară nespurcată; dăruindu-mi izvoare aducătoare de lacrimi, spre curăţirea sufletească.

Alt Irmos:

Pre Domnul, celce a răcorit...

Focul nu se va stinge şi viermele, zice, nu se va sfârşi; teme-te de îngrozire, o suflete al meu! Roagă-te lui Hristos, ca să afli desfătare, unde este

locuinţa tuturor celor ce se veselesc.

Doamne! Ridică, rogu-mă, sufletul meu cel aprins de arşiţa poftelor, prin atingerea ta, ca pre soacra lui Petru; ca să se afle slujindu-ţi cu plăcere, mărturisindu-se întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel pururea veşnic şi fără început să-l lăudăm credincioşii şi pre Fiul, celce împreună fără început şi pre Duhul, celce împreună străluceşte din Tatăl, feţe ce sunt de o fiinţă ale unei Stăpânii şi puteri prea înalte.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, cea chemată de Dumnezeu, care eşti cu adevărat curăţirea credincioşilor, că prin tine se dă iertare tuturor din destul, nu înceta îmblânzind pre fiul tău şi Domnul, pentru cei ce te laudă.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Deschide-mi, Hristoase, urechile sufletului cele asurzite, şi-mi limpezeşte limba mea ca odinioară acelui mut şi surd. Ca auzind glasul tău, să cânt şi cu limba să te laud în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, celce a răcorit „de demult în văpae pre tinerii „evreilor şi a ars într'însa pre „haldei, cu prea slăvire să-l „lăudăm zicând: Binecuvântaţi „şi-l pre înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9-a. Irmos:

Pre tine rugul cel nears...

Văpaia focului celui nestins luând în gând, să ne apropiem acum de focul pocăinţii, cu cuget prea călduros, patimile arzând.

Cuvânt aprins cu râvnă ieşind din gura ceeace s'a postit de demult, a clătit stihiile: Acestuia râvneşte suflete şi bine viază.

Cugetând, prea ticălosul meu suflete, la judecata cea înfricoşată, găteşte-ţi cărările tale pururea, spre plinirea voilor Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Luminează sufletul meu cel întunecat cu negreala poftelor, Preacurată, ceeace ai născut lumina; ca cu credinţă pururea să te slăvesc.

Alt Irmos:

Pre ceeace mai pre sus...

Toate mădulările trupului nostru, se zice, să le punem înaintea lui Hristos arme dreptăţii, ridicând mâini cuvioase, fără mânie şi fără prigoniri.

Tu fiind de faţă la apostoli oare când în corabie, Hristoase al meu, ai potolit marea cea sălbăticită. Alinează şi întreitele valuri ale gândurilor mele.

Slavă, a Treimii.

Unei firi mă închin, trei feţe laud: pre un Dumnezeu al tuturor, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre sfântul Duh, Stăpânia cea pururea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată fiind, ai născut prunc; Fecioară fiind, ai aplecat. In ce chip au fost amândouă de odată, să rămâi Fecioară după ce ai născut? Dumnezeu este acela ce a făcut aceasta; nu mă întreba în ce chip.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Tămăduieşte-mă, Hristoase al meu, pre mine celce mi-am spurcat sufletul cu tâlhăreşti patimi, turnând preste mine mila ta, ca preste cel ce a căzut în mâinile tâlharilor.

Irmosul:

Pre ceeace mai presus de fire „cu trup a zămislit în pântece „pre cuvântul cel fără de ani, „carele mai 'nainte a strălucit „din Tatăl; cu neîncetate laude „să o slăvim credincioşii".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 7-lea.

Sufletul meu cel rănit şi smerit cercetează-l, Doamne, cela ce eşti doctorul celor bolnavi şi al celor desnădăjduiţi liman neînvlforat; că tu eşti, celace ai venit mântuitor lumii, ca să ridici din stricăciune pre cel căzut; ridică-mă şi pre mine carele cad înaintea ta, pentru mare mila ta. De două ori.

Mărtirica:

In mijlocul privelişţii celor fărădelege, bucurându-se purtătorii de chinuri, au strigat: Doamne, slavă ţie.

Slavă, şi acum, ală Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te pre tine, Preacurată Născătoare de Dumnezeu şi slăvim pre Dumnezeu cuvântul pre carele l-ai născut, strigând: Slavă ţie!

La ceas întâi, cetim Catisma 14.

La ceas al treilea, Catisma 15.

La ceas al şaselea, Catisma 16.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul al 8-lea.

Sprijinitor este nouă Dumnezeul lui Iacov şi apărător în ziua necazului.

Slavă, şi acum, tot acesta:

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 87.

Sărac sunt eu şi întru ostenele din tinereţele mele.

Stih:

Doamne Dumnezeul mântuirii mele.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 40, Vers. 18.

Asa zice Domnul: cu cine ati asemănat pre Domnul? Şi cu ce asemănare l-ati asemănat pre el? Au dosară tesiarul a facut chipul? Au dosară argintarul topind aurul l-a poleit pre el, şi asemănare l-a făcut pre dânsul? Că tesiarul alege lemnul neputregăios, şi înţeleptesce chibzueşte cum va tocmi chipul lui ca să nu se clătească. N'aţi ştiut? N'aţi auzit? Nu s'a vestit vouă din început? N'aţi cunoscut te-

meliile pământului? Cel ce ține împrejururile pământului, și a pus pre cei ce locuesc pre dânsul ca niște lăcuste; celeu a pus cerul ca o boltă, și l-a întins ca un cort spre locuință. Celee a dat pre Domnul, ca și cum nimic n'ar stăpâni, și pământul l-a făcut ca un nimic. Că nu vor semăna, nici vor sădi, nici se va rădăcina în pământ rădăcina lor; suflat-a asupra lor și s'a uscat, și vijeriul ca pre niște pleve îi va ridica pre dânșii. Acum dar cu cine m'ați asemănat, și mă voiu înălța? Zis-a cel sfânt. Căutați în sus cu ochii voștri, și vedeți cine a făcut aceste toate? Celee scoate după număr podoaba sa, și toate pre nume le chiamă dintru multe slavă, și cu puterea tariei sale nimic n'a rămas de tine. Că au doară zice-vei, Iacove, și cu grăit-ai Israile? Ascunsu-s'a calea mea dela Dumnezeu, și Dumnezeul meu a luat judecata mea, și s'a depărtat? Și acum au n'ai cunoscut, sau n'ai auzit? Dumnezeul cel veșnic, Domnezeu cel ce a așezat marginile pământului, nu va flămânzi, nici se va osteni, nici este aflarea înțelepciunii lui. Celee dă flămânzilor întărire, și celor fără de dureare întristare. Că vor flămânzi prunci, și vor osteni tinerii și cei aleși vor slăbi. Iar cei ce așteaptă pre Dumnezeu vor muta tăria, și vor lua aripi ca vulturii, alerga-vor și nu vor osteni, umbla-vor și nu vor flămânzi.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 88.

Fericit este poporul carele știe strigarea.

Stih:

Doamne, întru lumina feței tale vom merge.

La al nouălea ceas. Catisma 15.

MARȚI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

In locul Catismei 18, cetim Catisma 19. La Doamne strigat-am... Punem stihiri 6 și cântăm trei Stihiri podobnice ale Triodului și trei ale Mineiului.

Podobnicele lui Iosif, glasul al 6-lea.

Podobia: Ce vă vom numi pre voi...

Având noi dragostea mâncare, cu post să înfrânăm patimile; și să ne sârguim a vieții cu bună plăcere lui Dumnezeu, celui ce s'a înălțat pre cruce pentru noi și cu sulița s'a împuns în coasta sa. Ca să ne împărtășim desfătării celei mai bune și veșnice, slăvind pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Prin lemn am aflat moarte de demult și acum iarăș prin lemnul crucii am dobândit viață. Să omorâm dar pornirile patimilor noi credincioșii și să rugăm pre făcătorul de bine al tuturor, să ajungem la învierea cea mântuitoare; luminați fiind cu fapte dumnezeești și împodobiți cu bunătăți; slăvind pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Alta Stihiră a lui Teodor, Glasul al 2-lea.

Podobia: Bunătăților celor mai pre sus...

Lăudăm crucea ta, Doamne, cea purtătoare de viață și sfintele patimi ale trupului tău, cele pentru noi: sulița, junghierea, ocările, scuipările, lovirile cu palma și bătăile cu pumnul, haina cea roșie și cununa cea împletită de spini; prin care scăpându-ne din blestem, ne-ai mântuit pre toți. Pentru aceasta te rugăm pre tine, dă-ne să săvârșim cu pace vremea postului.

Și trei de la Mineiu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 89.

Doamne, scăpătoare te-ai făcut nouă în neam și neam.

Stih:

Mai 'nainte de ce s'au făcut munții și s'a zidit pământul și lumea...

De la Facere cetire.

Cap. 15, vers 1.

Iară după cuvintele acestea fost-au cuvântul Domnului către Avram in vedenie, zicând: nu te teme Avrame, eu te voiu păzi pre tine și plata ta va fi foarte multă. Și a zis Avram: Stăpâne Doamne, ce-mi vei da? Că eu mor fără de feciori, și feciorul slujnicii mele Masec, acesta este Eliezer Damascul. Și a zis Avram: de vreme ce mie nu mi-ai dat sămânță, iată sluga mea va fi dupa mine moștenitor. Și indată s'a făcut cuvântul Domnului către dânsul, zicând: nu va fi acesta moștean după tine; el cel ce va ieși din tine, acesta va fi moștenitor. Și l-a scos pre el afară și i-a zis lui: caută la cer și numără stelele de le vei putea număra pre ele, și i-a zis lui: așa va fi seminția ta. Și a crezut Avram lui Dumnezeu, și s'a socotit lui spre dreptate. Și a zis către dânsul: Eu sunt Dumnezeul cel ce te-am scos din țara Haldeilor, ca să-ți dau ție pământul acesta sa-l moștenești pre el. Și a zis: Stăpâne Doamne! Cum voiu cunoaște că-l voiu moșteni pre el. Și i-a zis lui: ia o junice de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un porumb. Și luând el acestea toate, le-a despicat in două și le-a pus pre ele cu fața una către alta; iar păsările nu le-a despicat. Și s'au pogorit păsările pre trupurile cele despicate, și a șezut Avram lângă ele. Iar când apunea soarele, uimirea a căzut pre Avram, și iată frica mare și intunecată l-a coprins pre dânsul. Și s'a zis către Avram: știind vei ști că nemernică va fi sămânța ta in pământ strein, și o vor supune pre ea roblei, și o vor chinui și o vor smeri pre ea patru sute de ani. Iară pre neamul acela căruia vor sluji, il voiu judeca Eu: iară după aceia vor ieși aicea cu avere multă. Și tu vei merge la părinții tai in pace, ajungând la bătrânețe bune.

Prochimen, glasul al 5-lea, Psalm 90.

Cel ce locuește intru ajutorul celui de sus, intru acoperământul Dumnezeului ceresc se va sălășlui.

Stih:

Zice-va Domnului, sprijinitorul meu ești.

Dela Pilde cetire.

Cap. 16, vers 7.

Buzele drepților se leagă cu pricopere; iar inima celor neînțelepți nu este intărită. Jertfele necredincioșilor urăciune sunt Domnului; iar rugăciunile celor ce se îndreptează sunt primite de dânsul. Urăciune sunt Domnului căile necredincioșilor: iar pre cei ce umblă după dreptate ii iubește. Invățătura celui fără de răutate se cunoaște dela cei ce trec; iar cei ce urăsc certarea să sfârșesc grozav. Iadul și pierzarea de față sunt la Domnul, cum dar nu și in inimile, oamenilor? Cel neinvățat nu va iubi pre cei ce-l ceartă pre el: și cu cei înțelepți nu va vorbi. Inima veselindu-se inflorește fața: iar fiind intru scârba se mâhnește. Inima dreaptă caută știință; iar gura celor neinvățați caută cele rele. In toată vremea ochii celor răi primesc cele rele, iar cei buni sunt in liniște pururea. Mai bună este o părticică mică cu frica Domnului, decât vistierii mari fără frică. Mai bun este ospățul cu legume spre dragoste și spre prietesug, decât vițelul dela ieslea cu vrajbă. Omul mânios ațâță gâlcevi; iar cel ce rabdă mult, potolește și ceeace va să fie. Omul cel indelung răbdător impaca vrăjbile: iar cel necredincios mai vârtos le intărâtă. Căile celor leneși sunt așternute cu spini, iar ale celor harnici sunt netede.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Impingându-mă de patimi eu ticălosul, m-am surpat de la calea ta cea dreaptă în prăpastie; și adunându-se levitul și preotul, au trecut pre lângă mine; iar tu, Hristoase, m'ai miluit și cu arma crucii tale, spărgând zapisul păcatului, m-ai luminat cu nepătimirea și m-ai făcut împreună șezător cu Tatăl. Pentru aceasta strig: Celace ești necuprins de minte, Doamne, slavă ție.

Alță Stihiră, glasul al 8-lea.

Din Ierusalim m-am pogorît, alunecându-mă dela poruncile tale cele scrise întru dânsul neamurilor și în Ierihon mergând și de bunăvoie urmând celor ce au fost într'însul, cari s'au dat de demult de tine spre uciderea poporului tău, pentru răutatea lor și pentru neascultarea, m-am dat patimilor celor stricătoare, ca unor tâlhari; de cari rănit

fiind şi mai mult mort rămâind, celace ţi-ai rănit trupul de bună voie cu piroanele şi cu sulița, pentru păcatul oamenilor şi ai săvârşit mântuirea cea de obşte prin cruce în Ierusalim, tămăduieşte-mă Doamne şi mă mântueşte.

Martirica:

Mucenicii tăi, Doamne, uitând cele din viaţă şi nebăgând seamă de munci, pentru viaţa ce va să fie, aceleia s'au făcut moştenitori. Pentru aceasta şi împreună cu îngerii se bucură; cu rugăciunile lor dărueşte poporului tău mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Doamne, când te-a văzut soarele pre cruce răstignit, pre tine soarele dreptăţii, razele şi-a ascuns şi luna şi-a schimbat lumina întru întunerec; iar Maica ta cea cu totul fără prihană la inimă s'a rănit.

MIERCURI

LA UTRENIE.

Treimicele. Apoi Catisma 20, 1, 2. După intâia Stihologie, zicem Sedelnele crucii din Octoih şi a Născătoarei-crucii.

După a doua stihologie, zicem această Sezândă a lui Iosif, glasul al 8-lea.

Podobia: Porunca cea cu taină...

Gustând Adam din lemn fără de cuviinţă, cu amar a cules rodurile neînfrânării; iar tu înălţându-te pe lemn îndurate, l-ai scăpat de osânda cea cumplită. Pentru aceasta strigăm ţie: Dă-ne nouă, Stăpânc, să ne oprim despre rodul cel făcător de stricăciune şi să facem voia ta, ca să aflăm milă.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Pre celce s'a întrupat din curat sângele tău şi mai presus de gând s'a născut din tine, Curată, văzându-l pe lemn răstignit în mijlocul făcătorilor de rele, te-a durut la inimă şi ca o Maică plângând ai strigat: Vai mie, Fiul meu! Ce este această dumnezească şi nespusă rânduială a ta, prin carea ai înviat zidirea ta! Laud milostivirea ta.

După a treia Stihologie, zicem această Sedelnă a lui Teodor, glasul al 2-lea.

Podobie: Prea curatului tău chip...

Lăudând lemnul crucii cel prea sfânt, ne închinăm pururea bunătăţii tale celei desăvârşite, Hristoase, Dumnezeul nostru; că cu aceasta ai ruşinat puterile vrăjmaşului şi ai dat semn celor ce cred întru tine. Pentru aceasta strigăm ţie cu mulţumită: Invredniceşte-ne pre toţi, să plinim cu bucurie vremea postului, în pace petrecând.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te mieluşaua ridicat pe lemn, pre tine păstorul cel fără prihană, plângând ca o Maică, a strigat: Spre moarte

te-a osândit pre tine, Fiule, poporul cel nemulțumitor, pentru care ai tins norul spre trecerea lor. Vai mie! mă lipsesc de fiu, ceeace nu știu de bărbat; ci învie-ză și strălucește soare și mă voiu slăvi între fii pământenilor.

Psalmul 50.

Și cântăm CANONUL Mineiului și această TRICÂNTARE, a lui Iosif, și se citește cântarea a 3-a, din Psaltire.

Cântarea a 3-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Doamne, cela ce ai făcut...

Osândind vrajba, ți-ai tins pe cruce palmele tale, drepte judecătorule; mântuește-mă acum și pre mine desfrânatul cel osândit pentru păcate, Mântuitorule, carele te-am amărît pre tine, cel îndelung răbdător.

Poftind viață dobitocească și făcătoare de patimi, m-am depărtat de la poruncile tale, prea bunule Mântuitorule, rob făcându-mă cetățenilor celor streini și necurați; iar acum întorcându-mă, primește-mă și mă mântuește.

Precum ai deschis de demult urechile gângavului, deschide și urechile sufletului meu, cele asurzite de voia mea și mă învrednicește să aud cuvântul tău cel de mântuire, Iisuse, unule iubitorule de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ești ușa mântuirii, pod către Dumnezeu, părtinitoare creștinilor, Preacurată Stăpână, cârmuește-mă Fecioară, pre mine cel înconjurat cu primejdiile vieții și înviforat.

Altă TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 2-lea. Irmos:

Mintea mea cea neroditoare...

Pentru milostivirea îndurărilor suindu-te pe cruce, m-ai tras dintru adâncurile patimilor și m-ai înălțat Hristoase la cele cerești.

Tinzându-ți Hristoase pe cruce palmele, ai cuprins toate neamurile, cele depărtate de tine, ca să stea aproape de stăpânirea ta.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei fețe, Treime maipresus de ființă, o Dumnezeire, Părinte, Fiule și Duhule cel drept, mântuește pre cei ce te cinstesc pre tine.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine este putincios din cei pământești să te laude dupre vrednicie, Maică Fecioară? Că tu singură te-ai arătat aleasă între femei și prea fericită.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Pe cruce te-ai înălțat, în coastă te-ai împuns și ai gustat fiere pentru mine, Iisuse, carele te-am amărît prin neascultare.

Irmosul

Mintea mea cea neroditoare „aducătoare de roadă arată-o, „Dumnezeule, lucrătorul bună-

„tăţilor şi săditorul celor cu-„vioase, cu milostivirea ta".

Cântarea a 8-a. Irmos:

De şapte ori cuptorul l-au ars...

Căutând cu ochiul cel neadormit, milostiveşte-te spre mine, cel cuprins de dormirea trândăviei şi carele slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; celce ţi-ai plecat capul pe cruce şi ai adormit de bună voie, micşorând Hristoase noaptea păcatului, celce eşti lumina dreptăţii.

Cu daruri îmbogăţitoare din botez fiind împodobit, am iubit mai mult sărăcia răutăţilor şi m-am înstreinat de bunătăţi, eu ticălosul, ducându-mă în loc depărtat al răutăţii. Pentru aceasta întorcându-mă, îmbrăţişează-mă, Mântuitorule, îngrădindu-mă cu crucea ta întru toţi vecii.

Leapădă suflete beţia patimilor şi cearcă vinul lacrămilor cel curăţitor prin post; carele veseleşte inima şi veştejeşte poftele şi zdrumică ca cenuşa cuptoarele frupului; şi te sârgueşte a te răstigni împreună cu Hristos, celce pentru tine s'a pironit pe lemn ca să viezi în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, curăţeşte ranele sufletului meu şi bubele păcatului, spălându-le cu izvoarele cele din coasta celui ce s'a născut din tine şi cu pâraele cele dintrânsa curăţindu-le; căci către tine strig şi către tine scap şi pre tine te chem, cea plină de dar.

Alt Irmos:

Pre Domnul cel slăvit...

Pre Iisus, celce s'a răstignit trupeşte, iar dumnezeeşte n'a pătimit, îl laudă îngerii şi noi pământenii întru toţi vecii.

Intru răstignirea ta, Hristoase, luând moartea de ocară şi de blestem, ne-ai mântuit pre noi, scoţându-ne din stricăciune.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Ca heruvimii te laud pre tine o Treime! strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt! Care eşti o Dumnezeire fără început, singură prin tine şi de nimenea necuprinsă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine preacurată te cinstesc luminat toate neamurile cu laude, că ai născut pre Ziditorul. O minune înfricoşată şi lucru prea fericit!

Slavă pe. Dumnezeul nostru, slavă de.

Toate le-ai suferit să le pătimeşti pentru unul, ca să mă mântuieşti pre mine, Hristoase; laud răstignirea ta, piroanele şi junghierea, întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel slăvit în

„ceruri cu glasuri îngereşti, să-l „lăudăm toţi pământenii întru „toţi vecii".

Cântarea 3-a. Irmos.

Înfricoşatu-s'a de aceasta...

Văzându-te soarele pre crucc întins şi-a ascuns razele şi tot pământul s'a clătit cu cutremur Impărate al tuturor, văzându-te de voie pătimind, celace eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta te rog, Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu.

Părăsind căile cele de mântuire, am umblat pre cele ce duc la iad, având împrejurul meu întuneric adânc, desfătările, alunecarea patimilor şi viforul ispitelor; pentru aceasta, te rog, Hristoase mântueşte-mă cu crucea ta, ca un milostiv.

Cuprins fiind de iarna ispitelor, înecat de întreitele valuri ale patimilor şi înviforat cumplit de viforul desmierdărilor, am ajuns la noianul postului cel blând şi lin, întru carele ocârmuindu-mă cu crucea ta, îndurate, îndreptează-mă spre mântuire.

A Născătoarei de Dumnezeu ..

Zămislit-ai, Fecioară, fără de sămânţă şi fără de voile trupeşti pre cuvântul lui Dumnezeu, celce a zidit toate şi l-ai născut fără stricăciune şi fără durere de Maică; pentru aceasta mărturisindu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, cu limba şi cu inima te mărim.

Alt Irmos:

Fecioria ta, Născătoare de Dumnezeu...

De voie ai răbdat a te răstigni, Mântuitorul nostru, ca să dai vieaţă tuturor, izbăvindu-ne din moarte.

Prin lemn m'am omorît şi prin lemnul crucii am înviat; pre carele pironindu-te, Hristoase, ai omorît pre vrăjmaşul meu.

Slavă a Troiţii.

Fiului, ca celui ce este împreună cu Tatăl şi Duhului Sfânt, celui dimpreună, cu un gând să ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minune prea slăvită şi auzire înfricoşată: In ce chip ai născut ca o Maică preacurată şi ca o Fecioară n'ai cunoscut stricăciunea.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Laud suliţa, slăvesc şi piroanele tale, buretele, trestia şi crucea, prin care m'ammântuit, Iisuse Dumnezeule.

Irmosul:

Fecioria ta, Născătoare de „Dumnezeu, ceeace eşti neîn„tinată, care nu o a ars focul „Dumnezeirii, cu cântări fără „tăcere o slăvim".

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 3-lea.

Înălţimea bunătăţilor părăsind, suflete al meu, te-ai pogorît întru adâncul păcatului, căzând

în tâlhari cumpliţi; şi umplându-te de rane grozave, zaci lepădat şi nebăgat în seamă. Pentru aceasta strigă lui Hristos, Dumnezeului celui ce s'a răstignit pentru tine şi a primit rane de bună voie: Fie-ţi grijă de mine Doamne şi mă mântueşte.

Alta, glasul al 8-lea.

De gândurile cele tâlhăreşti rănit fiind eu ticălosul, m-am făcut mort Doamne, şi ceata proorocilor m'a trecut cu vederea, văzându-mă că sunt mai mort şi nevindecat de meşteşugurile omeneşti. Pentru aceasta chinuindu-mă rău, întru smerenia inimii strig ţie Hristoase Dumnezeule: Varsă preste mine, ca un îndurat, mare mila ta!

Mărtirica.

Mucenicii lui Hristos cei nebiruiţi, biruind rătăcirea cu puterea crucii, aţi luat darul vieţii celei veşnice. De îngrozirile tiranilor nu v-aţi spăimântat cu muncile fiind chinuiţi, v-aţi veselit. Şi acum sângiuirile voastre s'au făcut tămăduiri sufletelor noastre. Rugaţi-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă. Şi acum a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Cea preacurată dacă te-a văzut cuvinte cu trupul spânzurat pre lemn, s'a rănit la inimă şi lăcrămând s'a tânguit: Unde ai apus, prea iubitul meu Iisuse, fiul meu şi Doamne? Nu mă lăsa singură Hristoase pre mine, care te-am născut.

La ceas întâi, cetim Catisma 3.

La ceas al treilea, Catisma 4.

La ceas al şaselea. Catisma 5.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorocici, glasul 1-iu.

Pentru durerile sfinţilor cari au pătimit pentru tine, fii milostiv Doamne şi vindecă toate durerile noastre, iubitorule de oameni, rugămu-ne ţie.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 91.

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numele tău, preaînalte.

Stih:

A vesti dimineaţa mila ta şi adevărul tău în toată noaptea.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 41. Vers 4.

Aşa zice Domnul: Eu sunt Dumnezeul cel dintâiu şi la cele viitoare Eu sunt. Văzut-au neamurile şi s'au temut şi marginile pământului s'au spăimântat şi s'au apropiat şi au venit împreună. Judecând fiecare să ajute vecinului său şi fratele şi va zice: Întăritu-s'a omul meşter şi fierarul ce bate cu ciocanul, împreună lucrând, că atunci va zice: Încheetură bună este, întăritu-o-u pre ea cu cue, pune vor acestea şi nu se vor clăti. Iar tu Israile sluga mea, Iacove pre care te-am ales, sămânţa lui Avraam, care am iubit. Pre care l-am luat dela marginile pământului şi dela locurile îndepărtate ale lui te-am chemat şi ţi am zis ţie; sluga mea eşti tu, aleşu-te-am şi nu te-am părăsit. Nu te teme, că eu tine sunt, nu te înşela; că eu sunt Dumnezeul tău, eu ce te-am întărit pre tine, şi ţi-am ajutat ţie, şi te-am întemeiat cu dreapta mea cea cu dreptate. Iată se vor ruşina şi se vor înfrunta toţi vrăjmaşii tăi, că vor fi, ca şi cum n'ar fi şi vor pieri toţi împotrivnicii tăi. Căuta-vei pre ei şi nu vei afla oameni, cari să te batjoco-

reasca pre tine, că vor fi, ca şi cum n'ar fi şi nu vor fi cine să se lupte cu tine. Că eu sunt Dumnezeul tău, celce ţine dreapta ta, carele zic ţie: nu te teme. Nu te teme vierme Iacove, Israile cel puţin la suflet, eu şi-am ajutat, zice Dumnezeul tău, celce te izbăvesc pre tine, Sfântul lui Israil.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 92.

Domnul s'a împărăţit, intru podoabă s'a îmbrăcat.

Stih:

Îmbracatu-s'a Domnul intru putere şi s'a încins.

La al nouălea ceas, Catisma a 6-a.

In ştiinţă să fie.

Că de se vor întâmpla Bunele-Vestiri în Joia canonului celui mare se mută canonul cel mare, şi-l cântăm mai 'nainte Marţi, tot într'această săptămână. Iar Joi se cântă slujba prazniculuí, cu tricântarea Apostolilor. Să se caute tipic la sfârşitul cărţii, la litera V.

MIERCURI SEARA

Cetim în locul Catismei 18. Catisma a 7-a la Doamne strigat-am... Stihira Idiomelă care o zicem de două ori. Şi începem Stihurile, dela: cădea-vor în mreaja sa păcătoşii... Glasul al 8-lea.

În tâlharii gândurilor mele căzând m-am prădat de minte eu ticălosul; şi cumplit bătându-mă, tot sufletul mi s'a rănit şi pentru aceasta zac gol de bunătăţi în calea vieţii. Preotul văzându-mă că mă chinuesc de rane, pentru neputinţa tămăduirii trecându-mă, n'a căutat spre mine; şi levitul iarăş nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă şi el, a trecut pre lângă mine. Iar tu, celace bine ai voit a te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria Hristoase Dumnezeule, dăruieşte-mi tămăduire cu iubirea ta de oameni, vărsând preste mine mare mila ta.

Stih: Cu glasul meu către Domnul am strigat. Şi tot aceasta.

Apoi zicem Stih. Vărsa-voi înaintea lui. rugăciunea mea..

Mărturia.

De este vreo bunătate, de este vreo laudă, se cuvine sfinţilor. Că săbiilor şi-au plecat grumaziî pentru tine, celace ai plecat cerurile şi te-ai pogorît; vărsatu-şi-au sângele pentru tine, celace te-ai micşorat însuţi şi ai luat chip de rob; smeritu-s'au până la moarte, sărăcîci tale asemănându-se. Pentru ale căror rugăciuni, dupre mulţimea îndurărilor tale, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Alte Stihiri ale lui Iosif, glasul al 8-lea.

Podobia: Doamne, de ai şi stătut înaintea divanului...

Stih: Când lipsea dintru mine duhul meu.

Doamne tu ai arătat pre sfinţii tăi ucenici ceruri cuvântătoare; cu sfinţitele mijlociri ale acestora, scapă-mă din răutăţile pământeşti, înălţând pururea gândul meu prin înfrânare şi prin cunoştinţa patimilor mele; ca un îndurat, şi de oameni iubitor.

Stih: In calea aceasta în care am umblat...

Având vremea postului toţi ca un ajutor spre lucrurile cele dumnezeeşti, să plângem din toată inima şi să strigăm Mântuitorului: Doamne mult milostive, pentru ucenicii tăi mântueşte pre ceice te laudă cu frică, ca un îndurat şi iubitor de oameni.

Alta stihiră, a lui Teodor, glasul acelaş.

Podobia: Pre cea preamărită...

Stih: luat-am seama de-adreapta şi am privit...

Apostoli prea lăudaţi, rugători ai lumii, tămăduitori bolnavilor, păzitorii sănătăţii, în acestea amândouă păziţi-ne pre noi, cari trecem vremea postului; să fim împăcaţi dumnezeeşte unul cu altul, ferindu-ne gândul neturburat de patimi; ca să cântăm toţi laudă lui Hristos, celui ce a înviat, ca unui biruitor.

Alte 24 Stihiri, la Greci după Alfa Vita, ale Canonului celui mare; facerea lui Andrei Criteanul. Glasul al 4-lea.

Podobia: Cu lacrimi voiam a spăla...

Stih: Perit-a fuga de la mine...

Toată vieaţa mea o am cheltuit cu desfrânatele şi cu vameşii. Oare putea-voiu măcar la bătrâneţe să mă pocăesc de celece am greşit? Făcătorule al tuturor şi doctore al celor bolnavi, Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Şi facem la fiecare Stih către trei închinăciuni.

Stih: Strigat-am către tine, Doamne, zis-am: tu eşti nădejdea mea...

De greutatea nepurtării de grijă sunt cuprins, tăvălindu-mă în noroiu, săgetându-mă cu săgeata lui Veliar, şi-mi spurc pre cel făcut dupre chip; întorcătorule al celor nepurtători de grijă, şi Mântuitorul celor greşiţi, Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Ia aminte spre rugăciunea mea...

Făcutu-m-am sminteală oamenilor, lucrând ca un pământean cele pământeşti. Cu nunta m-am împreunat din porunca ta şi am călcat porunca, spurcându-mi patul; Celce m'ai zidit din pământ, nu trece zidirea ta; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Mântueşte-mă de ceice mă gonesc...

Ucigaş m-am făcut sufletului meu, grijindu-mă numai de trup. Făcutu-m-am batjocură dracilor, slujind poftelor şi necuviinţelor. Ci cu milostivirea ta îndură-te muncitorule al dracilor; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Scoate din temniţă sufletul meu...

De bună voie am greşit mai mult decât toţi; pentru aceasta sunt părăsit. Am protivnic sufletului meu gândul trupesc şi mă întunecă. Luminătorule al celor din întunerec şi povăţuitorule al celor rătăciţi, Doamne,

mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Pre mine mă aşteaptă dreptii...

Viu va fi sufletul meu, Doamne, zis-a proorocul, şi te va lăuda; caută-mă pre mine, oaia cea pierdută şi mă rânduieşte în turma ta; dă-mi vreme de pocăinţă, ca suspinând să strig ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către tine Doamne, Doamne...

Greşit-am, greşit-am nebăgând în seamă poruncile tale, Hristoase Dumnezeule; fii milostiv făcătorule de bine, ca să văd cu ochii cei dinăuntru şi să fug de întunerec, şi să strig ţie cu frică: Domne, mai'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Fie urechile tale luând aminte...

Fiare sălbatice m-au înconjurat, ci mă scoate de la dânsele, Stăpânc; că vrei să se mântuească toţi şi să vie la cunoştinţa adevărului; mântuieşte pre toţi oamenii ca un Ziditor şi împreună cu ei şi pre mine. Doamne, mai'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: De te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne, cine va suferi...

Fii mie tămăduire făcătorule de bine, şi nu mă lepăda Mântuitorul meu; vezi-mă pre mine zăcând întru fărădelegi şi mă ridică ca un atotputernic, ca să vestesc şi eu faptele mele şi să strig ţie: Doamne, mai înainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Pentru numele tau te-am răbdat Doamne...

Ascunzând talantul cel ce mi s'a dat, ca o slugă nemulţumitoare l-am îngropat în pământ; deci, ca un netrebnic m-am osândit, şi nu mai îndrăznesc să mă rog ţie; iară tu, ca cela ce nu ţii minte răul, milostiveşte-te spre mine ca şi eu să strig ţie: Doamne mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Din străjuia dimineţii până în noapte...

Uscat-ai lacul patimilor celeia ce-i curgea sânge cu atingerea de poala ta; lua-voiu şi eu iertarea greşelilor, apropiindu-mă de tine cu credinţă neîndoită; primeşte-mă şi pre mine, ca pre aceea, şi-mi tămăduieşte durerea. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Că la Domnul este mila şi multă mântuire la el...

Vrei să şezi pe scaun celace ai făcut cu cuvântul cerul şi pământul; vom sta înaintea ta, toţi spuindu-ţi păcatele noastre; mai înainte de ziua aceea primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Stih: Lăudaţi pre Domnul toate neamurile...

Caută cu ochiul cel mult în-

durat şi fii mie milostiv, unule Mântuitorule; dărueşte ape de tămăduiri ticălosului şi dosăditului meu suflet. Spală-mă de spurcăciunea faptelor mele, ca să cânt: Doamne mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Că s'a întărit mila Ta preste noi...

Sabie a gătit Veliar, sârguindu-se să vâneze sufletul meu cel smerit; strein m'am făcut îndurate de cunoştinţa luminii feţei tale; celace eşti puternic întru tărie scoate-mă din ghiarele lui. Doamne, mai înainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Către tine am ridicat ochii mei, cela ce locuieşti în cer...

Tuturor patimilor m-am făcut rob, părăsind legea şi dumnezeeştile scripturi; tămădueşte-mă preste tot, făcătorule de bine, celace pentru mine te-ai făcut ca mine, Bunule: întoarce-mă, îndurate, stricătorule al patimilor. Doamne mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Miluieşte-ne pre noi Doamne, miluieşte-ne, că prea mult...

Păcătoasa a udat cu lacrămi cinstitele şi preacuratele tale picioare, pre toţi îndemnându-i să alerge şi să-şi ia deslegare de greşelile lor. Dăruieşte-mi credinţa aceleia şi mie, Mântuitorule, ca să strig ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Curăţeşte spurcăciunea sufletului meu, celace ai sărăcit dupre trup pentru mine şi ai fost prunc; trimite-mi picătura milei tale, mie celui neputincios şi zdrobit, Hristoase; spală-mă de întinăciune, vindecă-mă de boală. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie...

Întăreşte Stăpâne sufletul meu, ca să alerge la tine şi să slujesc ţie pururea; că tu eşti acoperitorul meu şi păzitorul, sprijinitorul şi ajutorul; învredniceşte-mă, Dumnezeule cuvinte ca să strig cu îndrăzneală: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Fii nouă zid nebiruit, Iisuse Mântuitorule şi milostive Dumnezeule! Că am căzut în năravuri şi lucruri înşelătoare. Ci ridică zidirea ta ca un făcător de bine şi te milostiveşte spre dânsa ca un îndurat. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Fiu desfrânat m-am făcut, risipind bogăţia şi mă topesc acum de foame; ci alerg sub acoperemântul tău, primeş-

te-mă ca pre acela, Părinte bunule şi mă învredniceşte a fi părtaş mesei tale; ca să strig ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Pentru pismă a scos din rai începătorul răutăţii pre cel întâi zidit, iară tâlharul, celce a strigat pre lemn: pomeneşte-mă! a luat raiul. Pentru aceasta şi eu cu credinţă şi cu frică strig: Pomeneşte-mă; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih. Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Tinde-mi mâna ca lui Petru şi mă scoate dintru adânc, Dumnezeule; dărueşte-mi dar şi milă cu rugăciunea celei cu totul fără prihană Maicii tale, carea te-a născut fără sămânţă şi ale tuturor sfinţilor tăi. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie...

Primeşte-mă pre mine, carele cânt în toate zilele; Mielule, cela ce ai ridicat păcatul lumii, dau în mânile tale sufletul şi trupul meu; şi în toată ziua şi noaptea, dupre datorie, strig ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

O milostivirea ta cea negrăită; prea bunule, celace nu ţii minte răul, Doamne! O! cela ce eşti fără de păcat şi îndurat, nu mă lepăda pre mine de la faţa ta, ca şi eu cu mulţumită bucurându-mă şi cântând să strig ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

O negrăită smerenia ta! O, naşterea ta cea prea minunată şi streină! O, cum te-a purtat Fecioara prunc în braţele sale, pre tine făcătorul şi Dumnezeul, celce ai primit a te întrupa dintr'însa, făcătorul de bine! Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Eşire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4 lea Psalm 93.

Dumnezeul răsplătirilor, Domnul Dumnezeul răsplătirilor şi nu s'a îndoit.

Stih:

Înalţă-te, celace judeci pământul, răsplăteşte plata mândrilor.

Dela Facere cetire.

Cap. 17, Vers 1.

Iară când a fost Avram de nouăzeci şi nouă de ani, s'a arătat Domnul lui Avram şi i-a zis: Eu sunt Dumnezeul tău, fă ce este plăcut înaintea mea şi fii fără de prihană. Şi voi pune legătura mea între mine şi între tine; şi te voi înmulţi foarte. Şi a căzut Avram pre faţa sa şi i-a grăit Dumnezeu zicând: Iată, ia şi legătura mea cu tine şi vei fi tată a multor neamuri. Şi nu se va mai chema numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam; pentru că tata a multor neamuri te-am pus pe tine. Şi te voi creşte foarte, foarte şi te voi pune intru neamuri, şi împăraţi din tine vor ieşi. Şi voi pune legătura mea între tine şi între seminţia ta după tine intru neamurile lor spre legătură veşnică, ca să fiu Dumnezeu ţie şi seminţiei tale după tine. Şi voi da ţie şi seminţiei tale după tine pământul în care locueşti, tot pământul lui Hanaan spre stăpânire

veşnică; şi eu voiu fi lor Dumnezeu. Şi a zis Dumnezeu către Avraam tu să păzeşti legătura mea şi sămânţa ta după tine intru neamurile lor.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 94.

Cântaţi Domnului cântare nouă.

Stih:

Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui.

Dela Pilde cetire.

Cap. 15, vers 21.

Fiul înţelept veseleşte pre tatăl său; iar fiul neînţelept batjocoreşte pre muma sa. Cărările celui nebun sunt lipsite de înţelepciune; iar omul cel înţelept drept umblă. Schimbă gândurile celce nu cinstesc adunarea; iar în inimile celorce se sfătuesc rămâne statul. Că nu-l ascultă pre el cel rău, niet va zice ceva de folos şi bun adunării de obşte. Căile vieţii sunt cugetele celui înţelegător, ca să se ferească de iad şi să se mântuiască. Casele defăimătorilor le surpă Domnul şi întăreşte hotarul văduvei. Urâciune este Domnului gândul nedrept; iar cuvintele celor curaţi sunt cuviosse. Pierde-se pre sine celce ia daruri; iar celce urăşte luarea de daruri, viu va fi. Cu milostenille şi cu credinţa se curăţă păcatele şi cu frica Domnului se fereşte fiecare de rău. Inimile dreptilor se învaţă credinţă; iar gura necredincioşilor răspunde rele. Primite sunt la Domnul căile oamenilor drepţi, că prin acelea şi vrăjmaşii prieteni se fac. Departe stă Dumnezeu de cei necredincioşi; iar rugăciunile dreptilor le ascultă. Mai bună este puţina luare cu dreptate, decât roduri multe cu nedreptate. Inima omului să gândească lucruri drepte, ca să se îndrepteze de Dumnezeu căile lui. Ochiul văzând bune veseleşte inima; şi vestea cea bună îngraşă oasele; celce ascultă mustrările vieţii, va petrece între cei înţelepţi. Celce leapădă învăţătura, se urăşte pre sine; iar celce păzeşte învăţăturile îşi iubeşte sufletul său. Frica Domnului este învăţătură şi înţelepciune şi începutul măririi răspunde ei; şi merge mărirea înaintea celor smeriţi. La om este voirea inimii, iar dela Domnul răspunsul limbei. Toate lucrurile celui smerit arătate sunt înaintea lui Dumnezeu; iar cei necuraţi în ziua cea rea vor pieri. Cât eşti de mare atâta te smereşte şi vei afla milă înaintea Domnului Dumnezeu. Necurat este înaintea lui Dumnezeu tot cel cu inimă înaltă şi celce-şi pune mână în mână cu nedreptate nu se va îndrepta. Începutul căii celei bune este a face dreptate, că primită este la Dumnezeu mai mult decât aducerea de jertfe. Celce caută pre Domnul va afla minte cu dreptate şi celce-l caută pre El cu dreptate, vor afla pace. Toate lucrurile Domnului sunt cu dreptate şi se ţine cel necredincios la ziua cea rea.

Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Şi ceea-laltă urmare a Liturghiei celei mai 'nainte sfinţite, iară de nu va fi Liturghie. La Doamne strigat-am... cântăm trei podobii ale Triodului şi 24 Stihiri ale Canonului celui mare. Prochimenul şi cetirile.

LA STIHOAVNĂ

Idiomela zilei de două ori şi Mărtirica. Slavă Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Şi celelalte.

La masă deslegăm la untdelemn şi la vin, pentru osteneala privigherii. După-cinarea, ceea mică o cetim în chilii.

După Sfinte Dumnezeule... zicem Condacul sfântului Andrei, al Canonului celui mare. Asemenea şi Mezo-noptica o cetim în chilii.

VEZI: De se vor întâmpla 40 de mucenici în Joia Canonului celui mare, Slujba lor se cântă toată mai 'nainte, în Marţea acestei săptămâni.

Joi a cincea săptămână

A SFÂNTULUI POST

Tocăm la al patrulea ceas din noapte, şi adunându-ne în biserică, face preotul începere după obiceiu şi zicem: Împărate ce resc. Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru, Doamne miluieşte de 12 ori. Slavă. Şi acum, Veniţi să ne închinăm şi Utrenia după regulă. După Psalmi, cântăm Aliluia şi Podobnicile glasului. Şi cetim Catisma a 8-a. Apoi Sedelnele din Octoih. Apoi cetim viaţa cuvioasei Mariei în două stări. Apoi Psalm 50. Să cântăm Domnului, nu-l cântăm; ci îndată începem CANONUL cel mare, rar, cu glas umilit şi cu inima înfrântă; făcând la fie-care tropar câte trei închinăciuni.

CANONUL CEL MARE

Compus de sfântul părintele nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul. Irmosul de două ori.

Cântarea 1. glasul al 6-lea. Irmos:

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, acesta este Dumnezeul meu şi-l voiu mări pre el; Dumnezeul părintelui meu şi-l voiu înălţa pre el, că cu slavă s'a preaslăvit. De două ori.

Prepeala
Milueşte-mă, Dumnezeule, milueşte-mă...

De unde voiu începe a plânge faptele vieţii mele celei ticăloase? Care începere voiu pune Hristoase tânguirii cestei de acum? Ci ca un milostiv dă-mi iertare greşelilor.

Vino ticăloase suflete împreună cu trupul tău, de te mărturiseşte la Ziditorul tuturor. Şi te părăseşte de acum de dobitocia cea mai din'nainte şi du lui Dumnezeu lacrimi de pocăinţă.

Pâvnind neascultării lui Adam celui întâi zidit, m-am cunoscut pre mine desbrăcat de Dumnezeu şi de împărăţia cea vecuitoare şi de desfătare, pentru păcatele mele.

Vai! ticăloase suflete. Pentru ce te-ai asemănat tu Evei celei dintâi? că ai căzut rău şi te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom şi ai gustat cu îndrăzneală dobitocească mâncare.

In locul Evei celei trupeşti, făcutu-s'a mie Evă înţelegătoare: cugetul cel cu poftă trupească; arătându-mi cele dulci şi gustând pururea din băutura cea amară.

Dupre dreptate s'a lepădat Adam din Edem nepăzind o poruncă a ta, Mântuitorule. Dară eu, ce voiu pătimi nebăgând seamă totdeauna de cuvintele tale cele de viaţă?

Covârşind eu, uciderea lui Cain, din bună voinţă m-am făcut ucigaş sufleteşte-i cunoştinţe, hrănindu-mi trupul şi oştind asupra lui cu faptele mele celc viclene.

Nu m-am asemănat Iisuse dreptăţii lui Avel. Daruri primite nu ţi-am adus ţie nici odinioară, nici fapte dumnezeeşti, nici jertfă curată, nici vieaţă, fără prihană.

Precum Cain, aşa şi noi ticăloase suflete am adus fapte spurcate Făcătorului tuturor şi jertfă cu prihană şi vieaţă netrebnică; pentru acestea ne-am şi osândit d'impreună.

Ziditorule făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup şi oase şi suflare şi vieaţă; ci o! Făcătorul meu, Mântuitorul meu şi Judecătorule, primeşte-mă pre mine celce mă pocăesc.

Mărturisesc ţie, Mântuitorule, păcatele care am făcut şi ranele sufletului şi ale trupului meu, care tâlhăreşte mi-au pus mie asupră cugetele cele ucigătoare din lăuntru.

De am şi greşit Mântuitorule, dar ştiu că eşti iubitor de oameni; baţi cu milă şi te milostiveşti ferbinte; pre celce plânge îl vezi şi alergi ca un părinte, chemând pre cel pierdut.

pre mine cel lepădat înnaintea uşilor tale, Mântuito-

rule măcar la bătrâneţe nu mă lasă în iad deşert, ci mai 'nainte de sfârşit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greşelilor.

Eu sunt cel căzut în tâlhari, în cugetele mele; cu totul sunt rănit acum de dânsele şi plin de bube; ci tu însuţi viind de faţă Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Preotul văzându-mă mai înnainte, m'a trecut şi Levitul văzându-mă gol întru răutăţi, nu m'a băgat în seamă; iar tu, Iisuse, celce ai răsărit din Maria, venindu-mi de faţă, miluește-mă.

Mielule al lui Dumnezeu cela ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi, ca un milostiv, dă-mi lacrimi de umilinţă.

Vremea este a pocăinţei, vin către tine, Făcătorul meu; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi, ca un îndurat, dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu mă urăşti Mântuitorule, să nu mă lepezi dela faţa ta; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi, ca un milostiv, dă-mi iertare păcatelor.

Greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie Mântuitorule, cele vădite şi cele ascunse, cele ştiute şi cele neştiute toate iertându-le, ca un Dumnezeu milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Din tinereţe, Mântuitorule, poruncile tale am lepădat şi mi-am trecut toată viaţa cu pofte, negrijindu-mă şi lenevindu-mă; pentru aceasta strig ţie, Mântuitorule; măcar la sfârşit mântueşte-mă.

Bogăţia sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de creştineşti bunătăţi şi flămânzind strig: Dătătorule de milă, apucând înainte miluește-mă.

Înaintea ta cad Iisuse, greşit-am ţie, milostiveşte-te spre mine; ridică deasupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un îndurat, dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu intri cu mine la judecată, vădind faptele mele, iscodind cuvintele şi îndreptând pornirile; ci cu îndurările tale trecând cu vederea răutăţile mele, mântueşte-mă Atotputernice.

Alt CANON al cuviosei maicii noastre Maria Egipteanca. Glas şi Irmos acelaş.

Al cărui acrostih este:

Cuvioasa Marie, tu ne ajută...

Pripeala:

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi...

Tu-mi dă dar luminător din oşârdia ta cea dumnezească de sus, ca să scap de întunerecul patimilor; şi să laud din inimă faptele vieţii tale cele frumoase, Marie.

Plecându-te dumnezeeştelor

legi ale lui Hristos, la dânsul ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite şi toată fapta cea bună foarte cu cucernicie, ca pre una, ai săvârşit.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi...

Cu rugăciunile tale Andree, scapă-ne de patimile cele fără de cinste şi ne arată părtaşi acum împărăţiei lui Hristos, pre noi ceice te lăudăm pre tine, slăvite, cu credinţă şi cu dragoste, rugămu-ne.

Slavă, a Treimii.

Treime, Fiinţă prea înaltă, căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folosirea celorce te laudă pre tine, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o stăpână curată mă primeşte pre mine, celce mă pocăesc.

Şi iarăş cântăm Irmosul:

Ajutor şi acoperitor...
Întru mântuinţă strunele,

Cântarea a 2-a. Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi; şi voiu lăuda pre Hristos, „carele a venit din Fecioară cu trup". De două ori.

Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Ia aminte cerule şi voiu grăi; pământule primeşte în urechi glasul celuice se pocăeşte lui Dumnezeu şi-l laudă pre dânsul.

Ia aminte Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul tău cel blând, şi-mi primeşte mărturisirea mea cea călduroasă.

Greşit-am mai mult de cât toţi oamenii, însumi am greşit ţie; ci te milostiveşte Mântuitorule ca un Dumnezeu spre făptura ta.

Viforul răutăţilor m'a cuprins milostive Doamne; ci, ca lui Petru, tinde-mi şi mie mâna ta.

Lacrimile desfrânatei, Indurate şi eu le vărs înaintea ta; milostiveşte-te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea ta.

Intunecatu-mi-am frumuseţea sufletului cu dulceţile poftelor şi cu totul toată mintea ţărâna mi-am făcut.

Ruptu-mi-am acum vestmântul cel dintâi, carele mi l-ai ţesut mie Ziditorule din început; şi pentru aceasta zac acum gol.

Imbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, care mi-a ţesut mie şarpele cu sfătuirea şi mă ruşinez.

Căutat-am spre frumuseţea pomului şi mi s'a amăgit mintea; şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Lucrat-au pre spatele mele toţi începătorii răutăţilor, lun-

gînd asupra mea fărădelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi zidită și podoaba mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Cusutu-mi-a hainele de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi țesută de Dumnezeu.

Imbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de rușine, ca cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din buna voia mea.

Imbrăcatu-m-am urât cu haină împestrită și sângerată prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Intinatu-mi-am haina trupului meu și mi-am spurcat podoaba cea dupre chipul și dupre asemănarea ta, Mântuitorule.

Căzut-am întru întristarea patimilor și în stricăciunea cea trupească; și pentru aceasta acum vrăjmașul mă necăjește.

Viața iubitoare de cele pământești și iubitoare de averi prin neînfrânare alegând eu, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcină grea.

Impodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintea de multe feluri, de cugete grozave și mă osândesc.

Grijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afară, nebăgând seamă de cortul din lăuntru, cel de pre chipul lui Dumnezeu.

Chip făcând grozăviei patimilor mele cu pofte iubitoare de desmerdare, mi-am stricat frumusețea minții.

Ingropat-am Mântuitorule cu patimile frumusețea chipului celui dintâi; ci precum drahma oare-când, așa mă caută și mă află.

Greșit-am, ca și păcătoasa strig ție, însumi am greșit! Primește Mântuitorule ca niște mir și lacrimile mele.

Aluneca-tu-m-am desfrânat ca și David și m-am înoroit; ci mă spală și pre mine cu lacrimile mele, Mântuitorule.

Fii mic milostiv, strig ție, ca și vameșul; Mântuitorule, curățește-mă; că nimenea din cei din Adam n'au greșit ție, precum eu.

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; ci tu însuți acestea, Mântuitorule dărueștemi-le, ca un Dumnezeu.

Ușa ta să nu mi-o închizi atuncea, Doamne, Doamne! Ci să o deschizi mie, celuice mă pocăesc către tine.

Iubitorule de oameni, celace voești să se mântuească toți, tu mă cheamă ca un bun și mă primește pre mine, celce mă pocăesc.

Ascultă suspinurile sufletului meu şi primeşte picăturile ochilor mei, Doamne; şi mă mântueşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu ceeace una eşti prea lăudată, roagă-te cu de adinsul, ca să ne mântuim noi.

Alt Irmos:

Vedeţi, vedeţi! că eu sunt „Dumnezeu, carele am plouat „mană şi apă din piatră am „izvorît de demult în pustie „poporului meu, cu singură „dreapta şi cu tăria mea".

Vedeţi, vedeţi! că eu sunt Dumnezeu; ascultă suflete al meu pre Domnul, celce strigă şi te depărtează de la păcatul cel mai dinnainte; şi te teme ca de un nefăţarnic judecător şi Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat, mult păcătoase suflete? Vai mie! lui Cain celui dintâi şi lui Lameh aceluia. Ucigându-ţi cu pietre trupul, cu fapte rele şi omorându-ţi mintea cu pornirile cele dobitoceşti.

Pre toţi cei mai 'nainte de lege trecându-i, o suflete! lui Sit nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cu mutarea, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viaţa dreptilor.

Tu însuţi, suflete al meu, ai deschis jghiaburile mâniei Dumnezeului tău şi ţi-ai înecat trupul, ca şi tot pământul şi faptele şi vieaţa; şi ai rămas afară de mântuitoarea corabie.

Bărbat am ucis, zice, spre rană mie şi tânăr spre vătămare, Lameh plângând a strigat; iar tu, nu te cutremuri, o suflete al meu! întinându-ţi trupul şi mintea spurcându-ţi.

O! cum am râvnit lui Lameh ucigătorului celui mai de 'nainte. Sufletul ca pre un bărbat, mintea ca pre un tânăr şi ca pre un frate trupul mi-am ucis ca şi Cain ucigaşul, cu pornirile cele poftitoare de desmierdări.

Turn te-ai meşteşugit să zideşti, o suflete! şi întărire să faci poftelor tale, de n'ar fi oprit Ziditorul sfaturile tale, şi de n'ar fi surpat până la pământ meşteşugirile tale.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a Sodomenilor; iar tu ţi-ai aprins focul gheenei, întru carele vrei să arzi, o suflete.

Rănitu-m-am, vătămatu-m-am, iată săgeţile vrăjmaşului au pătruns sufletul meu şi trupul. Iată ranele şi bubele şi sdruncinăturile strigă şi vătămăturile patimilor mele celor de bună voie.

Cunoaşteţi şi vedeţi că eu sunt Dumnezeu, celce ispitesc inimile, înfrânez cugetele şi vădesc faptele, ard păcatele, judec pre cel sărac şi pre cel smerit şi pre mişelul.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundându-te întru adâncul răutăţilor şi ţi-a întins mână de ajutor cu milostivire, ca şi lui Petru, cercând cu adevărat întoarcerea ta.

Cu toată osârdia şi cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului; şi în pustiile cele neumblate hrănindu-te şi poruncile lui cele dumnezeeşti curat săvârşind.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Vedem, vedem o suflete iubirea de oameni a lui Dumnezeu şi Stăpânului; pentru aceasta, mai 'nainte de sfârşit să cădem înaintea lui cu lacrimi, strigând: Cu rugăciunile lui Andrei Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită, nedespărţită Unime, primeşte-mă pre mine celce mă pocăesc, şi mă mântueşte pre mine, cel ce am greşit; a ta zidire sunt, nu mă trece; ci mă iartă şi mă izbăveşte de osânda focului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Preacurată, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celorce aleargă la tine şi limanul celor înviforaţi, pre Milostivul şi Făcătorul şi Fiul tău, fă-l îndurat şi mie cu rugăciunile tale.

Şi iarăş zicem Irmosul al doilea:

Vedeţi, vedeţi...

Intru amândouă strunele...

Cântarea 3-a. Irmos:

Pre piatra cea neclătită a po„runcilor tale, Hristoase, „întăreşte mintea mea".

De două ori.

Foc dela Domnul plound oarecând, a ars Domnul de demult pământul Sodomenilor.

In munte scapă suflete, ca Lot acela şi fugi în Sigor.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomului! Fugi de stricăciunea dumnezeeştei văpăi!

Mărturisescu-mă ţie, Mântuitorule; greşit-am ţie fără măsură; ci lasă-mi, iartă-mi ca un îndurat.

Greşit-am ţie singur eu, greşit-am mai mult de cât toţi; Hristoase Mântuitorule nu mă trece cu vederea.

Tu eşti păstorul cel bun; caută-mă pre mine mielul şi rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti dulcele Iisus, tu eşti Ziditorul meu; întru tine, Mântuitorule, mă voiu îndrepta.

A Treimii.

Prea sfânta Treime, Dumnezeul nostru, mîlueşte-ne pre noi.

O Treime, unime Dumnezeule! mântueşte-ne pre noi de înşelăciune şi de ispite şi de primejdii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi.

Bucură-te, pântece primitor de Dumnezeu! Bucură-te scaunul Domnului! Bucură-te, Maica vieţii noastre.

Alt Irmos:

Intăreşte, Doamne, pre piatra „poruncilor tale inima mea cea „clătită; că Insuţi este sfânt şi „Domn".

Izvor de vieaţă te-am câştigat pre tine surpătorul morţii, şi strig ţie din inima mea mai 'nainte de sfârşit: Greşit-am! Milostiveşte-te şi mă mântueşte.

Păcătoşilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moştenind osândirea acelora întru cufundarea potopului.

Greşit-am, Doamne, greşit-am ţie! Milostiveşte-te spre mine. Că nu este cineva între oameni, din ceice au greşit, pre carele să nu-l fi întrecut eu cu păcatele.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tată, urmând suflete, n'ai acoperit ruşinea celui de aproape, cu faţa înapoi întorcându-te.

Binecuvântarea lui Sim nu o ai moştenit, ticăloase suflete, şi moştenire desfătată n'ai luat ca Iafet în pământul iertării.

Din pământul Harran, adică din păcat, ieşi suflete al meu şi vino la pământul carele izvorăşte dcapururea nestricăciune vie, care Avraam o a moştenit.

De Avraam ai auzit suflete al meu, carele şi-a lăsat oarecând pământul părinţilor şi s'a făcut nemernic. Urmează şi tu voirii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pre îngeri, a luat la bătrâneţe vânatul făgăduinţii.

Înţelegând de Isaac, ticăloase suflete al meu, că s'a jertfit cu taină jertfă nouă Domnului, urmează voinţii lui.

Auzit-ai suflete al meu de Ismail, că s'a gonit ca un fecior din slujnică; trezeşte-te, vezi, ca nu cumva păcătuind, să paţi asemenea ceva.

Agarei celei de demult, Egiptencii te-ai asemănat suflete, făcându-te rob de bună voia ta şi născând semeţia ca pre un nou Ismail.

Scara lui Iacov o ştii suflete al meu, care s'a arătat dela pământ până la cer; pentruce n'ai avut treaptă tare, buna credinţă?

Preotului lui Dumnezeu şi împăratului celui înstrcinat între oameni de vieaţa lumii, urmează, adică: închipuirii lui Hristos.

Să nu te faci stâlp de sare suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoşeze pilda Sodomului, sus în Sigor mântueşte-te!

De arderea păcatului fugi suflete al meu, ca şi Lot. Fugi de Sodoma şi de Gomora; fugi de văpaia a toată pofta cea dobitocească.

Milueşte-mă, Doamne, miluește-mă strig ţie, când vei veni cu îngerii tăi, să răsplăteşti tuturor dupre vrednicia faptelor.

Rugăciune a celorce te laudă pre tine, Stăpâne, nu o lepăda; ci te milostiveşte iubitorule de oameni şi dăruește iertare, celorce se roagă ţie cu credinţă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de furtună şi de întreitele valuri ale păcatelor. Ci tu Maică mântueşte-mă acum şi mă scoate la limanul dumnezeeştii pocăinţe.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând şi acum cuvioasă către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu; cu rugăciunile tale, deschide-mi dumnezeeştile intrări.

Cuvioase părinte Andreĭ roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile tale dărueşte-mi şi mic iertare datoriilor, o Andree, arhereule al Critului; că tu eşti învăţător prea ales al pocăinţii.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, Fire fără început, care te lauzi în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, care ne închinăm stăpânirii tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani l-ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune streină! Că aplecând, ai rămas Fecioară.

Şi iar Imnosul:

Întăreşte Doamne...

Şezânda lui Iosif, glasul al 8-lea.

Podobia: Înviat-ai din morţi...

Luminători de Dumnezeu luminaţi, ceice singuri aţi fost văzători ai Mântuitorului, luminaţi-ne pre noi cari suntem întru întunerecul vieţii, ca să umblăm acum, ca în zi cu bună cuviinţă, întru lumina postului; gonind patimile cele de noapte şi să vedem luminatele patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slavă, altă Sedeală glasul al 8-lea.

Podobia: Porunca ceu cu taina...

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu aleşi, aduceţi acum rugăciune lui Hristos, ca să trecem toţi curgerea postului

săvârşind rugăciuni cu umilinţă şi făcând bunătăţi cu osârdie; ca în acest chip să ajungem să vedem învierea cea slăvită a lui Hristos Dumnezeu, slavă şi laudă aducând.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu. asemenea:

Născătoare de Dumnezeu, roagă-te împreună cu Apostolii Fiului şi cuvântului lui Dumnezeu, celui necuprins, ce s'a născut negrăit din tine mai pre sus de gând, să dăruească lumii pace curată şi să ne dea nouă iertare păcatelor mai înnainte de sfârşit, şi să învrednicească pre robii tăi împărăţiei cereşti, pentru bunătatea sa cea prea multă.

Apoi cetim vieaţa prea cuviosaei Mariei Egipteanca de la jumătate. După aceasta, Tricântarea cea de Joi, fără metanii.

Cântarea 4-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am „lucrurile tale şi am slăvit „Stăpâne, puterea ta".

Apostolii lui Hristos cei luminaţi, care au vieţuit cu înfrânare, uşurează nouă vremea postului cu dumnezeeştile lor mijlociri.

Organul cel cu două-sprezece strunc, ceata cea dumnezeească a ucenicilor, au cântat cântarea de mântuire, turburând cântările cele viclene.

Cu ploile Duhului aţi adăpat toată lumea, alungând prea fericiţilor seceta mulţimei dumnezeilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mântueşte-mă pre mine, cel ce mă smeresc, carele am vieţuit cu gând înnalt, ceeace ai născut pre celce a înălţat firea cea smerită, Preacurată.

Altă Tricântare, glas acelaş:

Irmos: Auzit-am Doamne...

Prea cinstită ceată a Apostolilor îndeamnă-te a ruga pre Ziditorul tuturor, ca să ne miluească pre noi, care te lăudăm pre tine.

Fiind ca nişte lucrători ai lui Hristos apostoli şi lucrând cu dumnezeescul Cuvânt, totdeauna i-aţi adus roduri toată lumea.

Vie v-aţi făcut lui Hristos, celui cu adevărat iubit; că aţi izvorît în lume vinul Duhului, apostoli.

A Treimii. Prea sfântă Treime Dumnezeul nostru.

Sfântă Treime, carea eşti mai pre sus stăpânitoare, cea întru una prea puternică, Părinte, Cuvântule şi Duhule sfinte, Dumnezeule, lumină şi vieaţă, păzeşte turma ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi.

Bucură-te, scaun în chipul focului! Bucură-te, sfeşnic pur-

tător de făclie. Bucură-te, muntele sfinţeniei, sicriule al vieţii, cortul cel sfânt al sfintelor.

Alt Irmos al Canonului celui mare:

Auzit-a proorocul de venirea „ta, Doamne şi s'a temut; că „vreai să te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul tău şi „m'am temut; slavă puterii „tale Doamne". De două ori.

Lucrurile tale nu le trece cu vederea, zidirea ta nu o părăsi, drepte judecătorule; că de am şi greşit eu însumi ca un om şi mai mult decât tot omul iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta păcatele.

Se apropie, suflete, sfârşitul, se apropie şi nu te grijeşti, nu te gătesti; vremea se scurtează, scoală-te, aproape lângă uşi este judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieţii. Pentruce în deşert ne turburăm?

Deşteaptă-te, o sufletul meu! Ia seama faptelor tale, care ai făcut şi le du pre ele înaintea ochilor tăi; varsă picături de lacrimile tale; spune cu îndrăzneală faptele tale şi cugetele tale lui Hristos şi te îndreptează.

N'a fost în vieaţă păcat, nici faptă, nici răutate, care să nu fi săvârşit eu, Mântuitorule, cu mintea şi cu cuvântul, cu voinţa şi cu gândul şi cu ştiinţa; şi cu fapta păcătuind, ca altul nimenea nici odinioară.

Dintru aceasta m-am judecat, dintru aceasta m-am osândit eu, ticălosul, adică din cunoştinţa mea, de cât carea, nimică nu este în lume mai sălnic; judecătorule, Mântuitorul meu şi cunoscătorule, milostiveşte-te şi mă scapă şi mă mântueşte pre mine robul tău.

Scara care a văzut de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea suirii celei de lucrare şi a înnălţării gândului; deci, de voeşti să vieţuieşti cu lucrarea şi cu cunoştinţa şi cu înălţarea gândului, înoeşte-te.

Arşiţa zilei a răbdat patriarhul pentru lipsă şi gerul nopţii a suferit, în toate zilele făcând câştigare; păstorind, trudindu-se şi slujind ca să-şi ia amândouă femeile.

Două femei să înţelegi: lucrarea şi cunoştinţa întru gândire; însă prin Lia, lucrarea ca pre cecace a fost cu mulţi copii. Iar prin Rahil, gândirea, ca pre cea cu multă osteneală. Că fără de ostenele nici lucrarea, nici gândirea nu se va săvârşi, suflete.

Priveghează, o suflete al meu! şi te fă lăudat, ca cel mare între patriarhi; ca să dobân-

deşti lucrarea cu gândirea cea înaltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu şi să ajungi în norul cel neapus cu gândirea şi să te faci neguţător de lucruri mari.

Pre cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ţi-a făcut ţie cu taină suflete al meu, scară spre suirea cea de lucrare; pre fiii săi, ca pre nişte temeiuri şi trepte, ca nişte suişuri prea înţelepţeşte aşezându-le.

Lui Isav celui urît asemănându-te suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naştere, a frumuseţii cei dintâi; şi de la binecuvântarea părintească ai căzut şi îndoit te-ai amăgit ticăloase, cu lucrarea şi cu gândirea; pentru aceasta acum pocăeşte-te.

Edom s'a chemat Isav, pentru marea învrşunare a amestecării cu femei. Că cu neînfrânarea pururea aprinzându-se şi cu desmierdările spurcându-se, Edom s'a numit, care va să zică: înferbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

De Iov cel din gunoi auzind o! suflete al meu, că s'a îndreptat, n'ai râvnit bărbăţici aceluia, n'ai avut întărirea gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în celece ai ştiut şi în celece te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Cel ce era mai 'naintc pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rane; cel cu mulţi fii şi mărit, de năprasnă fără de fii şi de casă lipsit; că socotea gunoiul palat şi ranele mărgăritar.

Dupre vrednicia împărătească fiind îmbrăcat cu diademă şi cu porfiră, omul cel cu multă avere şi dreptul cel îndestulat de bogăţie şi de dobitoace, degrab sărăcind de avere şi de stare şi de împărăţie, s'a stins.

De a fost acela drept şi fără prihană de cât toţi şi n'a scăpat de cursele şi vicleşugurile înşelătorului, dar tu, fiind iubitor de păcate ticăloase suflete, ce vei face de se va întâmpla să-ţi vină ţie ceva asupră din cele negândite?

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, preste tot m-am rănit; ci ca un doctor, Hristoase amândouă prin pocăinţă le tămăduieşte. Spală-le, curăţeşte-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Trupul tău şi sângele, pentru toţi ţi-ai pus Cuvinte, răstignindu-te; trupul, adică ca să mă înoeşti, iar sângele ca să mă speli. Duhul ţi-ai dat, ca să mă aduci Hristoase Părintelui tău.

Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului îndurate, ca

să ne mântuim; de bunăvoie pre lemn te-ai răstignit, Edemul, cel ce se încuiase, s'a deschis; cele de sus şi cele de jos, făptura şi toate neamurile mântuindu-se, se închină ţie.

Să-mi fie mie scăldătoare sângele cel din coasta ta, împreună şi băutură şi apa iertării ceeace a izvorât, ca să mă curăţesc cu amândouă, ungându-mă şi bând şi ca o ungere şi băutură Cuvinte, cuvintele tale cele de vieaţă.

Gol sunt spre a intra în cămară, gol sunt şi de a merge la nuntă şi la cină; candela mi s'a stins, fiind fără de untdelemn, cămara mi-s'a închis dormind eu. Cina s'a mâncat; iară eu fiind legat de mâini şi de picioare, m'am lepădat afară.

Pahar biserica a câştigat coasta ta cea purtătoare de vieaţă, din care a izvorât nouă îndoit izvorul iertării şi al cunoştinţei; spre închipuirea celei vechi şi celei noi, a amândoror legilor, Mântuitorul nostru.

Timpul vieţii mele este scurt şi plin de dureri şi de vicleşug, ci întru pocăinţă primeşte-mă şi întru cunoştinţă mă chiamă, ca să nu mă fac câştigare şi mâncare celui strein; Mântuitorule însuţi tu mă mileşte.

Falnic sunt acuma şi semeţ cu inima în deşert şi în zadar. Să nu mă osândeşti împreună cu fariseul; ci mai ales dă-mi smerenia vameşului unule îndurate, drepte judecătorule şi cu acesta împreună mă numără.

Ştiu, îndurate, că am greşit de am ocărît vasul trupului meu; ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă, ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însuţi mă mileşte.

Insumi idol m-am făcut, spurcându-mi cu poftele sufletului meu. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă, ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însuţi mă mileşte.

N'am auzit glasul tău, n'am ascultat scriptura ta dătătorule de lege. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă, ca să nu mă fac câştigare nici mâncare celui strein. Mântuitorule, tu însuţi mă mileşte.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând viaţă fără de trup cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare dar dela Dumnezeu cu adevărat, ca să foloseşti celor ce te cinstesc cu credinţă. Pentru aceasta ne rugăm ţie, mân-

tueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale de toate supărările.

Cuvioasă muiere Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întru adâncul de necuviinţe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu preamărire, cu gând mai bun arătat, la bunătatea cea desăvârşită prin lucrare, minunând Marie firea îngerească.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei, lauda părinţilor, nu-ţi uita, rugându-te cu rugăciunile tale, stând lângă Treimea, Dumnezeirea cea prea înaltă, ca să ne mântuim de muncă, ceice te chiemăm pre tine dumnezeescul folositor şi podoaba Critului.

Slavă. a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunosc pre tine dumnezeire, una în Treime, ca pre ceeace eşti întocmai cu împărăţia şi întocmai cu tronul; şi strig ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit, întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară, şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Celace s'a născut înoeşte legile firii, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, să birueşte rânduiala firii; că face câte voeşte.

Şi iarăşi cântam Irmosul:
Auzit-a proorocul de venirea ta...

Cântarea 5-a. Irmos:

De noapte mânecând, iubitorule de oameni mă rog „luminează-mă şi mă îndrep„tează la poruncile tale şi mă „învaţă Mântuitorule, să fac „voia ta". De două ori.

In noapte vieaţa mea mi-am trecut pururea; că întunerec s'a făcut mie şi negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pre un fiu al zilei arată-mă, Mântuitorule.

Lui Ruvim asemănându-mă eu ticălosul, făcut-am sfat necuvios şi călcător de lege asupra lui Dumnezeu celui înalt, spurcându-mi patul meu, precum acela al tătână-său.

Mărturisescu-mă ţie Hristoase împărate; greşit-am, greşit-am ca mai 'nainte fraţii lui Iosif, vânzând rodul curăţiei şi al înţelepţiei.

De cei de un sânge s'a dat, s'a vândut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuirea Domnului; iară tu, suflete, cu totul te-ai vândut răutăţilor tale.

Lui Iosif cel drept şi minţii lui celei curate urmează ticăloase şi neiscusite suflete şi nu te spurca cu pornirile cele fără pricepere pururea făcând fărădelege.

De s'a şi sălăşluit în groapă

oare-când Iosif Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării şi a ascultării tale a fost aceasta; iar eu ce-ţi voiu aduce ţie întru acest chip vreodată?

Auzit-ai de sicriul lui Moisi suflete, cel purtat de apele şi de valurile râului, că s'a păzit de demult ca întru o cămară, fugând de lucrul cel amar al sfatului lui Faraon.

De ai auzit ticăloase suflete, de moaşele ce ucideau oarecând lucrarea curăţiei cea bărbătească, fără de vârstă, suge acum înţelepciune ca marele Moisi.

Nu ţi-ai omorât mintea lovindu-o, precum marele Moisi pre egipteanul, ticăloase suflete; şi cum te vei sălăşlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăinţă?

In pustietăţi a locuit marele Moisi. Vino dar suflete de urmează vieţii lui, ca să te învredniceşti a vedea şi arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toeagului lui Moisi te închipueşte suflete, carele a lovit marea şi a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeeştei cruci; prin care vei putea şi tu, să săvârşeşti lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleşug; iară Ofni şi Finees, ca şi tu, suflete, au adus lui Dumnezeu vieaţă spurcată şi streină.

Greu la minte m-am făcut Stăpâne, ca şi Faraon cel cumplit; Ianis şi Iamvri la suflet şi la trup, cufundat cu gândul! Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă Stăpâne în baia lacrămilor mele, mă rog ţie, albă făcând haina trupului meu ca zăpada.

De voiu cerca lucrurile mele Mântuitorule, mă văd pre mine însumi întrecând pre tot omul cu păcatele; că întru cunoştinţă gândind am greşit, iar nu întru necunoştinţă.

Milostiveşte-te, milostiveşte-te Doamne spre zidirea ta. Greşit-am, iartă-mă, cela ce eşti însuţi din fire curat şi afară de tine nimenea altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni, vindecând pre cei leproşi şi întărind pre cei slăbănogi; curgerea celeia ce-i curgea sânge, o ai oprit Mântuitorule, cu atingerea de poalele tale.

Celeea ce-i curgea sânge urmează ticăloase suflete, năzueşte, ţine-te de poalele lui Hristos, ca să te izbăveşti de bătăi şi să auzi de dânsul: credinţa ta te-a mântuit!

Celei gârbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la pi-

cioarele lui Iisus, ca să te îndrepteze, să umbli drept în căile Domnului.

Deşi eşti fântână adâncă Stăpânc, izvorăşte-mi apc din Preacuratele tale vine. Ca bând ca şi samarineanca, să nu mai însetez. Că izvoare de vieaţă izvorăşti.

Siloam, să mi se facă mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl şi eu luminile inimii şi să te văd cu gândul pre tine lumina cea mai 'naînte de veci.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, prea fericită dorind să te închini lemnului crucii, te-ai învrednicit doririi; învredniceşte-mă dară şi pre mine, să dobândesc slava cea de sus.

Cuvioasă maică Marie...

Repejunea Iordanului trecându-o, ai aflat odihnă, fugind de dulceaţa trupească cea cu durere; din care şi pre noi cuvioasă scoate-ne cu rugăciunile tale.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pre un păstor prea ales, înţelepte Andrei, pre tine cel prea cinstit, cu dragoste multă te rog şi cu frică, să dobândesc mântuire şi vieaţă veşnică, prin rugăciunile tale.

Slavă, a Treimii.

Pre tine, Treime, te cântăm, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, Fiinţă singură prin sine, Unime, căreia pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, celce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceeace eşti nestricată şi nu ştii de bărbat şi a unit lui firea omenească.

Şi iară Irmosul:
De noapte mânecând!...

Cântarea 6-a, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dum„nezeu şi m'a auzit din iadul „cel mai de jos; şi a scos din „stricăciune vieaţa mea".

De două ori.

Lacrămi din ochii mei, Mântuitorule şi suspinuri dintru adânc curat aduc ţie, strigând inima mea: Dumnezeule, greşit-am ţie, milostiveşte-te spre mine.

Instreinatu-te-ai suflete de la Domnul tău, ca Datan şi ca Aviron; ci din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pre tine prăpastia pământului.

Ca o junice sălbătăcită asemănatu-te-ai suflete lui Efrem; ca o căprioară păzeşte-ţi vieaţa

de curse, înălţându-ţi ca cu aripi mintea, cu lucrarea şi cu gândirea.

Mâna lui Moisi ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească şi să curăţe vieaţa cea leproasă; nu te desnădăjdui dar, măcar că eşti lepros.

Valurile păcatelor mele Mântuitorule, ca în Marea Roşie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pre Egipteni şi pre Voievozi.

Voie slobodă fără pricepere ai avut suflete, ca şi Israil mai 'nainte; că mai mult decât dumnezeeasca mană ai ales, neînţelepţeşte, lăcomia patimilor cea iubitoare de dulceţuri.

Cărnurile cele de porc şi căldările şi bucatele cele egipteneşti, mai vârtos de cât cele cereşti, ai voit suflete al meu; ca şi de demult nemulţumitorul popor în pustie.

Puţurile hananceştelor gânduri mai mult ai cinstit suflete, de cât vâna pietrei, din care izvorul înţelepciunii varsă curgerile Teologiei.

Când a lovit Moisi sluga ta, piatra cu toiagul cu închipuire, mai 'nainte a însemnat coasta ta cea de vieaţa făcătoare; din care toţi băutură de vieaţă scoatem, Mântuitorule.

Cearcă suflete şi iscodeşte ca Iisus al lui Navi, ce fel este pământul făgăduinţei şi locueşte într'însul cu bună legiuire.

Stăi împotrivă şi te ostieşte asupra patimilor trupeşti ca Iisus asupra lui Amalic; biruind pururea gândurile cele înşelătoare, ca şi pre Gavaoniteni.

Treci preste firea cea curgătoare a vremii, ca mai 'nainte corabia şi te fă moştenitor pământului aceluia al făgăduinţei, suflete, Dumnezeu porunceşte.

Precum ai mântuit pre Petru, celce a strigat: mântueşte-mă! aşa apucând înainte Mântuitorule, scapă-mă şi pre mine de fiară, tinzându-ţi mâna ta, şi mă scoate din adâncul păcatului.

Pre tine te cunosc liman liniştit Stăpâne, Stăpâne, Hristoase! Ci apucând înainte, mântueşte-mă dintru adâncurile păcatului cele neumblate şi din deznădăjduire.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească care o ai pierdut de demult; ci aprinzând făclie, pre Mergătorul înaintea ta, Cuvinte, caută şi află chipul tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorît pururea părae de lacrămi, Marie, arzându-ţi sufletul! Al cărora dar dă-mi-l şi mie, robului tău!

Cuvioasă maică Marie...

Nepătimire cerească ai dobândit prin vieţuirea cea prea înaltă de pre pământ, maică; pentru aceasta roagă-te, să se mântuească din patimi, cu rugăciunile tale, celce te laudă pre tine.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cunoscându-te păstor şi arhiereu al Critului şi rugător pentru lume pre tine, Andrei, alerg şi strig ţie: scoate-mă părinte dintru adâncul păcatului.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărţită; despărţită dupre feţe şi unime sunt din fire unită: Tatăl zice şi Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci, ca pre un ziditor al tuturor, roagă-l Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Şi iarăş Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea...

Condac glasul al 8-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar. Ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, celce este pretutindenea şi toate le plineşte.

ICOS:

Cămara cea de doctorie a lui Hristos văzându-o deschisă, privind şi sănătatea care izvorăşte dintr'însa lui Adam, a pătimit şi s'a rănit diavolul şi ca în primejdie s'a tânguit şi a strigat către prietenii săi: Ce voiu face Fiului Mariei? mă ucide Vitleemiteanul, celce este pretutindenea şi toate le plineşte.

SINAXAR.

STIHURI:

Dă Hristosul meu acum chip de umilinţă,
Celor ce-ţi cântă canonul mare cu credinţă.

Pentru această zi după vechea rânduială cântăm marele Canon. Acest Canon, ce este mai mare cu adevărat de cât toate canoanele, cu cuviinţă şi cu bună învăţătură l-a alcătuit şi l-a scris cel între sfinţi părintele nostru Andrei, Arhiepiscopul Critului, celce se numeşte Ierusalimiteanul; carele cu neamul se trăgea din Damasc. Şi când a fost de patrusprezece ani ai vârstei sale l-au dat la învăţătură şi învăţând toate învăţăturile şcoalelor şi viind la Ierusalim, a luat vieaţa monahicească. Acolo cu cuviosie şi după plăcerea lui Dumnezeu vieţuind, a lăsat bisericii lui Dumnezeu multe scrieri de folos spre îndreptarea vieţii omeneşti, precum şi cuvinte şi canoane multe; şi mai ales s'a deosebit în panigirice, (cuvinte pentru sărbătorile cele mari). Deci, pre lângă alte multe scrieri ale sale, a aşezat şi acest Canon mare de acum, ce are în sine foarte mare umilinţă. Că adunând toată istoria Testamentului vechiu şi nou, şi strângând-o la un loc, a alcătuit cântarea aceasta de acum; adecă, începând de la Adam vine până la înălţarea lui Hristos şi până la propovăduirea apostolilor. Prin Canonul acesta îndeamnă tot sufletul să iubească tot ce este bine în istorie şi să urmeze după putere; iar de ce este rău, să se ferească şi pururea să alerge la Dumnezeu prin pocăinţă, prin lacrimi, prin mărturisirea păcatelor şi prin alte lucruri plăcute lui. Iacă aşa de frumos este împodobit în vorbă şi cu toemeală aşezat, în cât este în stare a muia chiar sufletul cel mai împietrit

și a-l deștepta spre umilință și spre intoarcerea la bine; numai dacă-l cântă cineva cu inimă umilită și cu bună chibzuială. Acest canon ni s'a dat când și marele Sofrome Patriarhul Ierusalimului a scris viața Mariei Egipteneei. Mare umilință și acea viață ne aduce nouă și mare mângâiere dă acelora, cari au greșit și greșesc, numai de ar voi să se depărteze de răutăți. Deci s'a așezat să se cânte intru această zi și Canonul cel mare și să se cetească și viața ei, pentru niște pricini ca acestea, adică: Pentrucă se apropie de sfârșit sfântul marele post: ca oamenii leneși să nu slăbească despre ostenelile și luptele cele sufletești și să nu părăsească cu totul a viețui cu bun chip și cu smerenie. Căci marele Andrei ca un adevărat Invățător, prin istoriile marelui Canon, spuind faptele cele bune ale oamenilor celor mari, precum și intoarcerea celor răi, pre cei ce plinesc bunătăți îi face mai viteji și mai îndrăsneți, ca să stea și mai tare împotriva celor protivnici. Iară sfântul Sofronie prin povestirea sa cea plăcută și frumoasă îi face poftitori de bunătăți și-i îndeamnă spre Dumnezeu, ca să nu cadă, nici să se desnădăjduiască de mântuire, chiar de ar fi vânați de vreun păcat; și cum că este mare bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, spre celce voesc să se intoarcă cu tot sufletul din păcatele cele de mai 'nainte, aceasta arată luminat istoria ce scrie de Maria Egipteanca. Se zice Canon mare și pentru înțelegerea mare și cunoștința lui; că foarte iscusit este făcătorul lui, carele cu cuviință l-a alcătuit și l-a așezat. Și inca alte Canoane câte treizeci tropare și mai puține au; iara acesta se sue până la două sute cinci zeci, având fiecare nespusă dulceață. Deci, bine și cu cuviință este pus acest Canon intru acest sfânt și mare post de patruzeci de zile. Acest Canon prea ales și prea mare, precum și viața sfintei Mariei, le-a adus acest sfânt părinte al nostru Andrei la Constantinopol, când a fost trimis de Teodor patriarhul Ierusalimului să fie ajutor la al șaselea Sinod. Atuncea stând bărbătește împrotiva Monoteliților, fiind abea simplu monah, s'a împărtășit cu clerul bisericii Constantinopolei. După aceea a fost hirotonit intr'insa diacon și orfanotrof, adecă hrănitor de săraci; apoi preste puțin l-a făcut Arhiepiscop Critului. Mai pe urmă ajungând foarte aproape de un loc ce se chiamă Ierisu, în Mitilina, a răposat intru Domnul, foarte bine tocmindu-și scaunul său. Cu ale căruia rugăciuni, Hristoase Doamne, miluește-ne pre noi. Amin.

După aceasta cântăm Fericirile, cu închinăciuni. Glasul al 6-lea.

Intru împărăția ta pomenește-ne pre noi Doamne, când vei veni intru împărăția ta.

Pre tâlharul l-ai făcut Hristoase, locuitor raiului; pre cel ce a strigat pe cruce către tine: pomenește-mă! Invrednicește-mă și pre mine nevrednicul pocăinței acestuia.

Stih: Fericiți cei săraci cu duhul...

Auzit-ai suflete al meu de Manoe, că a ajuns la arătare dumnezeească și a luat atuncea rodul făgăduinței din cea stearpă; să urmăm bunei credințe a acestuia.

Stih: Fericiți celce plâng...

Râvnind lenevirii lui Samson suflete, ți-ai tuns tăria lucrurilor tale, dându-ți cele de alt neam vieața întreagă și fericită, pentru iubirea poftei.

Fericiți cei blânzi...

Celce a biruit mai 'nainte cu falca măgarului pre cei de alt neam, acum se află prădat de patimă; ci fugi suflete al meu de asemănare, de fapta și de slăbirea lui.

Fericiți celce flămânzesc...

Varac și Ieftae, voievozii, s'au ales judecători lui Israil, cu cari împreună și Debora cea cu minte bărbătească. Deci, îmbărbătându-te suflete cu vitejiile acelora, întărește-te.

Fericiți cei milostivi...

De Iaila cea vitează ai înțeles, suflete al meu, care a înțepat pre Sisara mai 'nainte și a făcut mântuire; auzi parul, prin carele ție crucea se însemnează.

Fericiți cei curați cu inima...

Jertfește, suflete, jertfă de

laudă, adă fapta bună ca o fiică mai curată de cât a lui Ieftae; şi junghie ca o jertfă Domnului tău patimile cele trupeşti.

Fericiţi făcătorii de pace...

Înţelege suflete al meu, ce este lâna lui Ghedeon; primeşte rouă din cer şi te pleacă, precum câinele, de bea apă, care curge din lege prin stoarcerea Scripturii.

Fericiţi cei ce se goneso pentru dreptate...

Osânda lui Ili, preotul, al luat suflete al meu pentru lipsa minţii, suferind a lucra întru tine patimile, ca şi acela pre feciorii cei fărădelege.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî pre voi...

Între judecători levitul cu socoteală şi-a împărţit femeia la cele douăsprezece neamuri, suflete al meu; ca să vădească spurcăciunea cea fărădelege a neamului lui Veniamin.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi...

Iubitoare de curăţie Anna, rugându-se numai buzele şi-a mişcat spre laudă, iar glasul ei nu se auzia; şi de aceea, măcar că era stearpă, a născut fiu vrednic rugăciunii ei.

Pomeneşte-ne pre noi Doamne...

Număratu-s'a întru judecători feciorul Annei, marele Samuil, carele s'a brănit în casa Domnului. Aceluia râvneşte suflete al meu; şi judecă lucrurile tale mai 'nainte de cât ale altora.

Pomeneşte-ne pre noi Stăpâne..

A legându-se David spre împărăţie, ca un împărat s'a uns din corn cu dumnezeescul mir. Deci şi tu, suflete al meu, de pofteşti împărăţia cea de sus, în loc de mir te unge cu lacrimi.

Pomeneşte-ne pre noi sfinte...

Milueşte zidirea ta, milostive; milostiveşte-te spre făptura mâinilor tale şi iartă tuturor greşiţilor şi mie, celuice am călcat poruncile tale mai mult de cât toţi.

Slavă, a Treimii.

Împreună şi naşterii cei fără de început şi purcederii mă închin: Tatălui, celace a născut, slăvesc pre Fiul, celace s'a născut, laud pre Duhul Sfânt, celce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterii tale, celei mai presus de fire, ne închinăm, nedespărţind slava cea dupre fire a pruncului tău Născătoare de Dumnezeu; că celce este unul dupre faţă, se mărturiseşte îndoit dupre fire.

Catavasia a 7-a, Irmos:

Greşit-am; fărădelege am făcut; nu ne-am îndreptat „înaintea ta; nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârşit, Dumnezeul „părinţilor". De două ori.

Greşit-am; păcătuit-am şi am

lepădat porunca ta; că întru păcate m'am zămislit şi am adaus ranelor mele rană. Ci tu, mă mileşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Cele ascunse ale inimii mele, le-am mărturisit ţie judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi şi necazul meu şi ia aminte acum la judecata mea; şi tu mă mileşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Saul oare când, dacă a pierdut asinii tătână-său suflete, degrab a aflat împărăţia dupre întâmplare; ci păzeşte-te, să nu greşeşti, alegând mai cu deadinsul poftele tale cele dobitoceşti, decât împărăţia lui Hristos.

David, dumnezeescul părinte, de a şi greşit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata preacurviei săgetându-se şi cu sulita robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele din voia ta.

Impreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat preacurvia cu uciderea; dară îndată îndoită pocăinţă a arătat. Iar tu suflete mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într'o icoană, prin care'şi mustră fapta care a lucrat, strigând: Miluieşte-mă! Că ţie unuia am greşit, Dumnezeului tuturor; Însuţi mă curăţeşte.

Purtându-se sicriul în car, când s'au întors junincile numai cât s'a atins Zan acela de dânsul, s'a certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind suflete, cinsteşte bine cele dumnezeeşti.

Auzit-ai de Avesalom cum s'a sculat împrotiva firei. Cunoscut-ai faptele lui cele spurcate, cu care a batjocorit patul lui David tătână-său; ci şi tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi şi iubitoare de desfătări.

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită şi ca alt Ahitofel aflând pre vrăjmaşul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; ci le-a risipit pre acestea însuş Hristos, ca tu să te mântueşti adevărat.

Solomon cel minunat, cel plin de darul înţelepciunii, acesta făcând vicleşug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s'a depărtat dela dânsul; căruia şi tu ţi-ai asemănat blestemata vieaţa ta, suflete.

De desfătările poftelor sale silindu-se, s'a întinat, vai mie! iubitorul înţelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se şi înstreinat dela Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin desmierdări spurcate.

Lui Rovoam, celui ce n'a ascultat sfatul tătână-său, ai râvnit suflete, împreună şi lui Ierovoam slugii celei rele, ce s'a vicleuit oarecând; ci fugi de asemănarea lor şi strigă lui Dumnezeu: Greşit-am, miluieşte-mă!

Necurăţiilor lui Ahaav ai râvnit sufletul meu! Vai mie! Te-ai făcut locaş spurcăciunilor trupeşti şi vas urât patimilor. Ci dintru adâncul tău suspină şi spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Ars-a Ilie oarecând pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat şi pre proorocii cei de ruşine ai Isabelei, spre mustrarea lui Ahaav. Ci fugi suflete, de asemănarea acestor doi şi te întăreşte.

Incuiatu-s'a ţie cerul, suflete şi foamete dela Dumnezeu te-a cuprins, de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul ca şi Ahaav oarecând. Ci Sarathencei asemănându-te, hrăneşte sufletul proorocului.

Greşalele lui Manasi ţi-ai câştigat cu voinţa suflete, puind ca nişte chipuri patimile şi înmulţind idolii; ci pocăinţii lui râvnind cu osârdie, câştigă-ţi umilinţă.

Cad înaintea ta şi aduc ţie ca nişte lacrimi cuvintele mele; greşit-am, precum nici păcătoasa n'a greşit; şi am făcut fărădelege ca nimenea altul pre pământ. Ci fie-ţi milă Stăpâne de făptura ta şi iarăş mă chiamă.

Ingropat-am chipul tău şi am stricat porunca ta; toată podoaba mi s'a întunecat şi cu patimile mi s'a stins făclia, Mântuitorule. Ci milostivindu-te, dă-mi bucurie, precum cântă David.

Intoarce-te, căeşte-te, descopere cele ascunse, grăeşte lui Dumnezeu cel ce ştie toate. Insuţi Mântuitorule, tu ştii cele ascunse ale mele; ci însuţi tu mă miluieşte, precum cântă David după marea mila ta.

Stinsu-s'au zilele mele ca visul celui ce se deşteaptă. Pentru aceasta ca Ezechia lăcrămez pre patul meu, ca să mi se adauge anii vieţii. Dar care Isaie va să stea pentru tine suflete? Fără numai Dumnezeul tuturor.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către preacurata Maica lui Dumnezeu mai'nainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu sila supărătoare şi ai ruşinat pe vrăjmaşul celce te-a vicleuit. Ci dă-mi acum ajutor întru necazuri şi mie robului tău.

Cuvioasă Maică Marie.

Pre Hristos, pre carele ai iubit, de carele ai dorit, pentru carele ţi-ai topit trupul, cuvioasă, roagă-l acum pentru noi robii tăi; ca fiind milostiv nouă

tuturor, să ne dea vieaţă paşnică, celor ce-l cinstim pre el.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pre piatra credinţei întăreşte-mă cu rugăciunile tale, părinte, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeească şi pocăinţă dărueşte-mi mie acum rogu-mă Andrei; şi mă mântueşte de cursa vrăjmaşilor celor ce mă caută pre mine.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, Unime sfântă; lumini şi lumină, şi trei sfinte, şi unul sfânt, se laudă Treimea, Dumnezeu. Ci laudă şi preaslăveşte suflete vieaţa şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu; şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pre pământ cele cereşti.

Şi iarăş Irmosul:

Greşit-am, fărădelege am făcut...

TRICÂNTAREA.

Fără metanii.

Cântarea a 8-a. Glasul a 8-lea, Irmos:

Pre Impăratul slavei, cel fără început, de carele se înfri„coşează puterile cereşti şi se „cutremură cetele îngereşti, „preoţi lăudaţi-l, popoare prea„înălţaţi-l întru toţi vecii".

Ca nişte cărbuni ai focului celui fără materie, ardeţi patimile mele cele uscăcioase, aprinzând întru mine acum dorul dragostei cei dumnezeeşti, apostoli.

Să cinstim trâmbiţile cuvântului, cele cu glasuri bune, prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale vrăjmaşului şi s'au întărit turnurile cunoştinţei de Dumnezeu.

Sfărâmaţi chipurile patimilor sufletului meu, ceice aţi sfărâmat capiştile şi idolii vrăjmaşului, apostoli ai Domnului, ceice sunteţi biserici sfinte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Incăput-ai pre cel neîncăput din fire; purtat-ai pre celce poartă toate; hrănit-ai cu lapte, curată, pre cel ce hrăneşte făptura, pre Hristos dătătorul de vieaţă.

Altă Tricântare. Irmos acelaş.

Cu meşteşugirea cea înaltă a Duhului, aţi zidit toată Biserica apostoli ai lui Hristos; întru care binecuvântaţi pre Hristos în veci.

Trâmbiţând cu trâmbiţa învăţăturilor, au surpat apostolii toată înşelăciunea idolească, înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Apostoli, ceice sunteţi bună adunare, păzitori ai lumii, locuitori cereşti, mântuiţi-ne din

primejdii pre noi, cari vă lăudăm pururea.

A Treimii.

Dumnezeească stăpânie cea întreit strălucitoare şi prea luminată, fire întocma slăvită şi de un scaun, Părinte Atotfăcătorule, Fiule şi Duhule cel Dumnezeesc; pre tine te laud în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre un scaun cinstit şi prea înălţat să lăudăm neîncetat popoare, pre Maica lui Dumnezeu, pre ceeace singură este după naştere maică şi fecioară.

Alt Irmos, al Canonului celui mare.

Pre cela ce-l slăvesc oştile „cereşti şi de dânsul se cutre„mură heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi zidirea, lău„daţi-l, bine-l cuvântaţi, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

De două ori.

Miluește-mă pre mine celce am greşit; Mântuitorule ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primeşte-mă pre mine, celce mă pocăesc; miluește-mă pre mine celce strig: greşit-am ţie, mântuește-mă; nelegiuit-am, milucște-mă.

Ilie, celace s'a purtat în car, suindu-se în căruţa bunătăţilor, s'a înălţat ca spre cer oarecând, mai pre sus de cele pământeşti; deci la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Curgerea Iordanului oarecând a stătut de o parte şi de alta prin lovirea cojocului lui Ilie prin Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit pentru neînfrânarea.

Elisei luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat dela Domnul dar îndoit; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai împărtăşit, pentru neînfrânare.

Somaniteanca oarecând a primit pre cel drept cu gând bun; iar tu, o suflete, n'ai adus în casă nici străin, nici călător. Pentru aceasta te vei lepăda afară din cămară, tânguindu-te.

Minţii cei spurcate a lui Ghiezi pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a căruia iubire de argint leapădă-o măcar la bătrâneţe. Fugi de focul gheenei depărtându-te de răutăţile tale.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit o ai luat; că cele necuvioase cugeţi şi cele fărădelege faci; lasă cele ce ai şi aleargă la pocăinţă.

De Niniviteni ai auzit suflete, că s'au pocăit către Dumnezeu cu sac şi cu cenuşă; acestora n'ai urmat, ci te-ai arătat mai rău de cât toţi ceice au greşit mai 'nainte de lege şi după lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit suflete, carele a plâns cu tânguire cetatea

Sionului şi lacrimi a vărsat. Urmează vieţii lui cei plângătoare şi te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând mai 'nainte întoarcerea Ninivitenilor, că a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentru că se feria să nu mintă proorocia lui.

De Daniil ai auzit, o suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înţeles cum tinerii ceice au fost cu Azaria, au stins prin credinţă văpaia cuptorului cea arzătoare.

Pre toţi cei din legea veche i-am adus ţie, suflete, spre pildă; urmează faptelor celor iubite de Dumnezeu ale dreptilor şi fugi de păcatele celor vicleni.

Drepte judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de foc şi de groaza ce voiu să petrec la judecată, dupre dreptate; iartă-mă mai 'nainte de sfârşit, prin fapte bune şi prin pocăinţă.

Ca tâlharul strig ţie: pomeneşte-mă! ca Petru plâng cu amar: iartă-mă, Mântuitorule! strig ca vameşul, lăcrămez ca păcătoasa. Primeşte-mi tânguirea, ca oarecând a Hananeencii.

Tămăduieşte putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, unule tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare şi untdelemn şi vin: lucrurile cele de pocăinţă şi umilinţă cu lacrimi.

Hananeencii şi eu urmând strig: miluieşte-mă Fiul lui David! Mă ating de poală, ca cea cu curgere de sânge; plâng ca Marta şi ca Maria pentru Lazăr.

Alabastru cu lacrămi turnând pre capul tău, Mântuitorule, ca nişte mir, strig ca păcătoasa care cerea milă; rugăciune aduc şi cer să iau iertare.

De n'a şi greşit nimenea precum eu, totuş primeşte-mă milostive, Mântuitorule, şi pre mine carele cu frică mă pocăesc şi cu dragoste strig: greşit-am ţie unula, nelegiuit-am, miluieşte-mă.

Milostiveşte-te Mântuitorule, spre zidirea ta şi mă caută ca un păstor pre mine, oaca cea pierdută şi rătăcit fiind, răpeşte-mă dela lup şi mă fă oae întru păşunea oilor tale.

Când vei şedea judecător, ca un milostiv şi vei arăta slava ta cea înfricoşată, Hristoase, o! ce frică va fi atuncea. Cuptorul arzând şi toţi temându-se de nesuferită judecata ta.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Maica luminii cei neapuse pre tine luminându-te, te-a deslegat de întunerecul păcatelor; de unde primind tu darul Duhului, luminează Marie pre ceice te laudă cu credinţă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Minune nouă, cu adevărat, văzând întru tine Maică dumnezeescul Zosima, s'a spăimântat; că înger în trup vedea şi cu totul de minune s'a umplut, lăudând pre Hristos în veci.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca celace ai îndrăzneală către Domnul, Andrei cinstite, lauda Critului, pre tine te rog: roagă-te, ca să aflu acum deslegare de legătura fărădelegii prin rugăciunile tale; ca celace eşti învăţător pocăinţei şi mărirea cuvioşilor.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, Domnul.

Părinte celace eşti fără început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte văpsele mohorâte s'a ţesut trupul lui Emanuil înlăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceeace eşti porfiră înţelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-l pre dânsul întru toţi vecii.

Irmosul: Pre celace îl măresc...

TRICÂNTARE

Cântarea 9-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim „pre tine Fecioară Curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri slăvindu-te „pre tine".

A postoli, ceice v-aţi arătat izvoare de ape mântuitoare, răcoriţi sufletul meu cel topit de setea păcatului.

Pre mine, celace înnot în noianul pierzării şi sunt cufundat, mântueşte-mă Doamne cu dreapta ta, ca şi pre Petru.

Ca ceice sunteţi sarea învăţăturilor celor dulci, uscaţi putrejunea gândului meu şi goniţi întunerecul necunoştinţei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca una ce ai născut bucuria dă-mi plângere, prin carea să pot afla mângâere, dumnezeească Stăpână, în ziua cea viitoare.

Alt Irmos:

Pre tine, ceeace eşti mijlocitoare „între cer şi între pământ, „toate neamurile te fericim; că „trupeşte a locuit întru tine plinirea Dumnezeirii, Fecioară".

Cu cântări te slăvim pre tine, adunare lăudată a apostolilor, că v-aţi arătat lumii luminători, depărtând înşelăciunea.

Cu mreaja voastră cea evanghelicească vânând peşti cuvântă-

tori, îi aduceţi pururea mâncare lui Hristos, fericiţi Apostoli.

Aduceţi-vă aminte pentru noi apostoli întru rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne ferim de toată ispita, rugămu-vă, noi cari vă lăudăm cu dragoste.

A Treimii.

Pre tine, Unimea cea în trei feţe, Părinte, Fiule şi Duhule, pre un Dumnezeu de o fiinţă laud; pre Treimea cea întocmai puternică şi fără început.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, Născătoare de prunc şi Fecioară, toate neamurile te fericim, ca ceice am scăpat prin tine din blestem; că ai născut pre Domnul, bucuria noastră.

Alt Irmos, al Canonului cel mare.

Naşterea zămislirii cei fără de „sămânţă este netâlcuită; rodul „Maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înoeşte firele. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă „credinţă te slăvim".

Mintea s'a rănit, trupul s'a trândăvit, duhul boleşte; cuvântul a slăbit, vieaţa s'a omorât, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflete, ce vei face când va veni Judecătorul să cerce ale tale?

Adusu-ţi-am aminte suflete de la Moisi facerea lumii, şi toată Scriptura cea aşezată de acela; care îţi povesteşte ţie de cei drepţi şi de cei nedrepţi; din cari celor de al doilea, adică celor nedrepţi ai urmat, o sufletel greşind lui Dumnezeu, iară nu celor dintâi.

Legea a slăbit, nu lucrează Evanghelia, şi toată Scriptura întru tine nu este băgată în seamă; profeţii au slăbit şi tot cuvântul celui drept. Şi ranele tale, o sufletel s'au îmmulţit, nefiind doctor să te vindece.

Pildele Scripturii cei nouă îţi aduce ţie, ca să te ducă pre tine suflete spre umilinţă; râvneşte dar dreptilor, iară de păcătoşi te leapădă şi îmblânzeşte pre Hristos cu rugăciunile, cu postul, cu curăţia şi cu smerenia.

Hristos s'a făcut om, chemând la pocăinţă pre tâlhari şi pre desfrânate. Suflete, pocăeşte-te, că s'a deschis uşa împărăţiei acum şi o apucă mai 'nainte fariseii şi vameşii şi preacurvarii, pocăindu-se.

Hristos s'a făcut om, împreunându-se cu mine prin trup şi toate câte sunt ale firii cu voia le-a plinit, afară de păcat; arătându-ţi ţie, o suflete, pilda şi închipuirea smereniei sale.

Hristos pre vrăjitori i-a mântuit, pre păstori i-a chemat, mulţimea pruncilor o a făcut mucenici, pre bătrânul l-a slăvit

şi pre văduva cea bătrână. Cărora n'ai râvnit, suflete, nici lucrurile, nici vieţii; ci vai ţie când te vei judeca!

Postindu-se Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pre urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmaşul, cu postul departe îl goneşte dela picioarele tale.

Hristos s'a ispitit, diavolul îl ispitia, arătându-i pietrele ca să le facă pâini. In munte l-a suit să vadă toate împărăţiile lumii într'o clipeală. Teme-te, o suflete, de înşelăciune; trezeşte-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeşnicul lui Hristos, glasul celuice strigă a glăsuit, predicând pocăinţă: Irod a făcut fărădelege cu Irodiada. Vezi dar suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fărădelege, ci cuprinde pocăinţa.

In pustie a locuit Mergătorul înainte al darului, şi ludcea toată şi Samaria auzind au alergat, şi şi-au mărturisit păcatele lor, botezându-se voioşi; cărora, tu suflete, n'ai urmat.

Nunta cinstită este şi patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a binecuvântat mai 'nainte, ospătându-se trupeşte şi în Cana Galileei la nuntă apa în vin prefăcând; arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o suflete.

Hristos a întărit pre slăbănogul cel ce şi'a ridicat patul şi pre tânărul cel mort l-a înviat; pre fiul văduvei şi pre al sutaşului şi Samarinencei arătându-se, a închipuit mai 'nainte ţie suflete, slujba cea întru Duhul.

Pre ceeace-i curgea sânge o a tămăduit Domnul cu atingerea de poala lui; pre cei leproşi i-a curăţit, pre orbi i-a luminat şi pre cei şchiopi i-a îndreptat; pre surzi, pre muţi şi pre cea gârbovită până la pământ i-a tămăduit cu cuvântul; ca tu să te mântueşti, ticăloase suflete.

Boalele tămăduind, săracilor bine a vestit Hristos cuvântul. Pre şchiopi i-a vindecat, împreună cu vameşii a mâncat, cu păcătoşii s'a amestecat; sufletul fetei lui Iair, cei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vameşul s'a mântuit şi păcătoasa s'a înţelepţit; iară fariseul lăudându-se, s'a osândit. Că vameşul striga: milostiveşte-te, şi păcătoasa; miluieşte-mă. Iară fariseul se trufia strigând: Dumnezeule, mulţumescu-ţi, şi celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zacheu vameş a fost, dară s'a mântuit: şi fariseul Simon s'a smintit şi păcătoasa şi-a luat deslegare de iertare, dela celce

are puterea a ierta păcatele; căreia sârgueşte de urmează, suflete.

N'ai râvnit păcătoasei, o ticălosul meu suflete, carea luând alavastrul cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului şi cu părul le-a şters. Căci i-a rupt zapisul păcatelor ei celor de demult.

Cetăţile cărora le-a dat Hristos buna vestire, ştii, suflete al meu, cum s'au blestemat; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; care asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Să nu te arăţi, o suflete al meu, mai rău pentru desnădăjduirca, auzind credinţa Hananeencei, pentru carea cu cuvântul lui Dumnezeu s'a tămăduit fica ei. Strigă din adâncul inimii, ca şi aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântueşte-mă şi pre mine.

Milostiveşte-te, mântueşte-mă Fiul lui David, milueşte-mă celce ai tămăduit cu cuvântul tău pre cei îndrăciţi, şi glasul cel milostiv, ca şi tâlharului, grăeşte-mi: amin zic ţie, cu mine vei fi în rai, când voiu veni întru slava mea.

Tâlharul te-a hulit; tâlharul ca Dumnezeu te-a cunoscut! Că amândoi împreună pre cruce erau spânzuraţi. Dară, o mult Indurate! Ca şi tâlharului celui credincios, carele te-a cunoscut pre tine Dumnezeu, deschide-mi şi mie uşa slăvitei tale împărăţii.

Făptura s'a mâhnit văzându-te răstignit; munţii şi pietrile de frică s'au despicat, pământul s'a cutremurat şi iadul s'a golit; şi s'a întunecat lumina zile văzându-te pre tine, Iisuse, cu trupul pre cruce pironit.

Roduri vrednice de pocăinţă să nu ceri dela mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruieşte-mi inimă pururea umilită şi sărăcie duhovnicească; ca să-ţi aduc acestea ca o jertfă primită, unule Mântuitorule.

Judecătorul meu şi cunoscătorule, celace vei să vii iarăş cu îngerii să judeci lumea toată; atuncea văzându-mă cu ochiul tău cel blând, să te milostiveşti şi să mă miluesti Iisuse, pre mine carele am greşit mai mult de cât toată firea omenească.

Cuvioasa maică Marie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Toate cetele îngereşti şi adunările omeneşti le-ai spăimântat cu vieaţa ta cea minunată; ca cei fără de trup vieţuind şi firea covârşind; pentru care ca şi cum ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, şi Iordanul ai trecut.

Cuvioasă maica Marie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Fă milostiv pre Ziditorul pentru noi, ceice te lăudăm pre

tine cuvioasă Maică, să ne ferească de răutăţi şi de necazurile care ne împresoară. Ca mântuindu-ne, să slăvim neîncetat pre Domnul, ceice te-a slăvit pre tine.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru ceice te laudă, ca să ne ferim de toată mânia, necazul şi stricăciunea şi de greşeli necuvioase, noi ceice cinstim pururea pomenirea ta cu credinţă.

Slavă, a Treimii.

Treime sfântă, ceeace eşti de o fiinţă, Unime în trei ipostasuri, pre tine te lăudăm; pre Tatăl lăudând, pre Fiul slăvind şi Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într'o fire cu adevărat; vieţii şi vieţilor, împărăţiei celei fără de început.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine să şi întăreşte, şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea, robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Şi iarăşi Irmosul:

Naşterea zămislirii...

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira de două ori, glasul al 8-lea.

Căzând în căile cele tâlhăreşti suflete al meu, rău te-ai rănit de păcatele tale, dându-te vrăjmaşilor celor neînţelegători; ci având vreme acum cu umilinţă: Nădejdea celor fără de nădejde, vieaţa celor desnădăjduiţi, Mântuitorule ridică-mă şi mă mântueşte.

Mucenica.

Cu platoşa credinţei îmbrăcându-vă bine, şi cu chipul crucii într'armându-vă, ostaşi viteji v'aţi arătat; tiranilor bărbăteşte aţi stătut împotrivă şi înşelăciunea diavolului aţi surpat; biruitori făcându-vă, cununilor v'aţi învrednicit. Rugaţi-vă lui Hristos pentru noi, ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte suspinurile robilor tăi Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, şi te roagă neîncetat, să se dăruească nouă pace şi deslegare de păcate.

Şi cetim şi Ceasul întâi, fara Catismă

După Sfinte Dumnezeule... zicem la toate Ceasurile Condacul:

Suflete al meu, suflete al meu...

La Ceasul al treilea, Catisma a 9-a.

La Ceasul al şaselea, Catisma a 10-a.

La ceasul al şaselea

Troparul proorociei glasul al 6-lea

Îndurate, îndelung răbdătorule, atotputernice Doamne trimite mila ta preste poporul tău.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Domnul a împărăţit, să se bucure pământul.

Stih:

Să se veselească ostroave multe.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 42. Vers. 5.

Aşa zice Domnul Dumnezeu, celce au făcut cerul şi l-a aşezat, celce a întărit pământul şi celc de pe el, şi dă suflare poporului ce este pre dânsul şi duh celorce umblă pre dânsul: Eu, Domnul Dumnezeu, chematu-te-am întru dreptate, şi te voi întări, şi te-am dat spre legătura neamului meu, spre luminare păgânilor. Ca să deschizi ochii orbilor, să scoţi din legături pre cei legaţi şi din casa temniţii pre celce şed întru întuneric. Eu sunt Domnul Dumnezeu, acesta imi este numele; slava mea altuia nu o voiu da, nici bunătăţile mele celor clopliţi. Cele din inceput iată au venit, şi cele noua, care eu le vestesc şi mai 'nainte până a se vesti, s'au arătat vouă. Cântaţi Domnului cântare nouă; stăpânirea lui, slăviţi numele lui dela marginile pământului, celce vă pogoriţi în mare şi umblaţi cu corăbii printr'însa, ostroavele şi celce locuiţi într'însele. Veseleşte-te pustie şi satele ei, aşăşurile şi celce locuesc în Chidar, veseli-se-vor celce locuesc in pietre, din vârful munţilor vor striga. Da-vor lui Dumnezeu slavă, bunătăţile lui în ostroave le vor vesti. Domnul Dumnezeul puterilor va ieşi şi va stărăma războiul, deştepta-va râvnă şi va striga asupra vrăjmaşilor săi cu tărie. Tăcut-am din veci, au doar şi pururea voiu tăcea şi voiu răbda? Răbdat-am ca ceeace naşte, desrădăcina-voiu şi voiu usca impreună. Pustii-voiu munţi şi dealuri, şi toată iarba lor voiu usca şi voiu pune râurile ostroave şi bălţile le voiu usca. Şi voiu scoate orbii la calea care n'au ştiut, şi voi face pre ei să umble pre cărările care nu le-au cunoscut; face-voiu lor întunerecul lumină şi cele colţuroase netedo, acestea sunt celece le voiu face lor şi nu-i voiu părăsi pre ei.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Cântaţi Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul; mântuitu-i-a pre el dreapta lui.

Stih:

Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

La ceasul al nouălea, Catisma a 11-a.

JOI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

După Psalmul cel începător, cetim în locul Catismei 18-a, Catisma a 12-a.

Şi tocăm mai devreme pentru osteneala privigherii ce a fost.

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 10, şi cântăm Stihirile zilei, glasul al 8-lea, singur glasul.

Insumi de voia mea m-am desbrăcat de podoaba bunătăţilor pentru neascultarea mea cea dintâiu; iară acum m-am îmbrăcat într'însa prin pogorîrea ta la mine, cuvinţe lui Dumnezeu; că nu m-ai trecut cu vederea, pre mine cel rănit de cumplitele patimi şi călcat în cale ca de nişte tâlhari; ci cu puterea ta cea prea tare ajutându-mă, m-ai învrednicit folosinţei tale, mult milostive.

De două ori.

Mărtirica.

Mucenicii Domnului tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să mântuească sufletele noastre din cursele vrăjmaşului, rugămu-vă.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobia Prea laudaţilor mucenici...

Pironindu-te Doamne pe cruce, ai rupt zapisul lui Adam cu dumnezeeasca suliţă; pentru aceasta rupe legăturile mele Cuvinte, ca să jertfesc ţie cu credinţă jertfă de laudă, bucurându-mă; că am aflat acum

vremea cea bine primită a postului, carea o ai dat spre mântuirea tuturor.

Luminându-se Moisi oarecând cu lumina postului, a văzut slava lui Dumnezeu. Acestuia râvnind, smeritul meu suflete, cinsteşte cu faptele postului şi ale rugăciunii pre celce şi-a întins palmele pre cruce pentru tine, din bunătatea sa; ca să dobândeşti desfătarea cea dumnezeească.

Altă Stihiră, glasul al 8-lea.
Podobie: Cu Arhanghelii să cântăm...

Închinându-ne Hristoase crucii tale cei făcătoare de viaţă, pentru bunătatea ta spre noi cea nespusă şi nemăsurată; şi cu dânsa luminându-ne sufletele, te lăudăm neîncetat, rugându-te să săvârşim curgerea postului cu veselie şi cu bucurie; şi să ajungem să lăudăm patimile tale Doamne, prin care ne-ai mântuit pre noi.

Şi patra din Minei.
Slavă, Şi acum, a Crucei-Născătoarei.

IEŞIRE. Lumină lină...

Prochimen. glasul al 7-lea.

Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Stih:

Domnul a împărăţit, să se mânie popoarele.

Dela Facerea cetire.

Cap. 18. Vers 20.

Şi a zis Domnul: strigarea Sodomei şi a Gomorei s'a înmulţit spre mine şi păcatele lor sunt mari foarte. Deci, pogorându-mă voiu vedea de fac după strigarea lor, care vine la mine; iar de nu, să ştiu. Şi întorcându-se de acolo bărbaţii au venit în Sodoma; iar Avraam încă sta înaintea Domnului. Şi apropiindu-se Avraam a zis: să nu pierzi pre cel drept cu cel necredincioşi, şi va fi dreptul ca cel necredincios? De vor fi cincizeci de drepţi în cetate, au doara pierde-vei pre ei? Au nu vei ierta tot locul pentru cincizeci de drepţi, de vor fi într'însa? Nici cum nu vei face după cuvântul acesta, ca să ucizi pre cel drept împreună cu cei necredincioşi şi să fie dreptul ca şi cel necredincios, nici cum. Tu, cel ce judeci tot pământul, au nu vei face judecată? Şi a zis Domnul: de se vor afla în cetatea Sodomei cincizeci de drepţi, voiu ierta toată cetatea şi locul pentru dânşii. Şi răspunzând Avraam a zis: acum am început a grăi către Domnul meu, şi eu sunt pământ şi cenuşe. Dar de vor fi mai puţini de cincizeci de drepţi, să fie patruzeci şi cinci, au pierde-vei pentru patruzeci şi cinci toată cetatea? Şi a zis: nu o voi pierde de voiu afla acolo patruzeci şi cinci. Şi a adaos a grăi către Domnul, şi a zis: dar de se vor afla acolo patruzeci? Şi a zis: nu o voiu pierde pentru acei patruzeci. Şi a zis: să nu fie ceva Doamne de voi mai grăi: Dară de se vor afla acolo treizeci? Şi a zis: nu o voi pierde de voi afla acolo treizeci. Şi a zis: pentrucă pot grăi către Domnul, dară de se vor afla acolo douăzeci? Şi i-a zis: nu o voi pierde de voiu afla acolo douăzeci. Şi a zis: să nu fie ceva Doamne, de voi mai grăi încă odată. Dar de se vor afla acolo zece? Şi a zis: nu o voi pierde pentru acei zece. Şi s'a dus Domnul după ce a încetat a grăi lui Avraam, şi Avraam s'a întors la locul său.

Prochimen, glasul al 6-lea.
Strigaţi Domnului tot pământul.

Stih:

Slujiţi Domnului întru veselie.

Dela Pilde cetire.

Cap. 16. Vers 18; Cap. 17 v. 1-18.

celce primeşte învăţătura, întru bunătăţi va fi; şi cel ce păzeşte certările, se va înţelepţi. Celce îşi păzeşte căile sale, păzeşte sufletul său: şi celce'şi urăşte viaţa sa, opreşte gura sa. Mai 'nainte de sfărâmare merge ocara; şi mai 'nainte de căderea gândul cel rău. Mai bun este cel blând cu smerenie, decât celce îm-

parte prăzi cu cei ce fac strâmbătate. Cel înțelept în lucruri este aflător de bunătăți, și celce năzăjduește întru Dumnezeu, fericit este. Pre cei înțelepți și pre cei pricepători îi chiamă răi; iar cel cu cuvinte dulci mai mult se vor auzi. Izvor de viață este priceperea celor ce o agonisesc: iar învățătura nebunilor este rea. Inima înțeleptului cunoaște cele din gura sa și în luze poartă pricepere. Fagur de miere sunt cuvintele bune și dulceață lor tămăduire sufletului. Sunt căi, care se par omului a fi drepte; iar cele mai de pre urmă ale lor caută în fundul iadului. Omul întru ostenele se ostenește luișsi, și abate de la sine pieirea sa; iar cel îndărătnic în gura sa își poartă pieirea. Omul fără de minte își sapă luișsi rele și în buzele sale arzând foc. Omul îndărătnic împarte rele și celor răi aprinde fiulu înșelăciunii și desparte pe prieteni. Omul fără delege amăgește pre prieteni, și îl duce pre ei la căi nu bune. Celce'și întărește ochii săi, gândește îndărătniciii, și cel ce-și muscă buzele sale, alege toate relele. Acesta este cuptorul răutății. Cununa de laudă sunt bătrânețele; și în căile dreptății se află. Mai bun este omul cel mult răbdător, decât cel tare și omul celce are minte, decât luceătorul cel mare de pământ: și cel ce-și stăpânește mânia mai bun este de cât celce ia cetate tare. În sânul celor nedrepți intră toate cele nedrepte; iar rele drepte toate sunt dela Domnul. Mai bună este o bucată de pâine cu dulceață în pace, decât casa plină de bunătăți și decât jertfe nedrepte cu vrajbă. Sluga cu minte stăpânește pre stăpânii cei neînțelepți și împarte părți între frați. Precum se lămurește în cuptor aurul și argintul, așa inimile cele alese dela Domnul. Cel rău ascultă de limba călcătorilor de lege; iar dreptul nu se uită la buzele mincinoase. Celce râde de sărac, mânie pre celce l-a făcut pre el; iar celce I miluește, se va milui; celce-i pare bine de celce piere, nu va fi fără de vină. Cununa bătrânilor sunt fiii fiilor, și lauda fiilor sunt părinții lor. Celui credincios toată lumea îi este câștigare; iar celui necredincios nici un ban. Nu sunt cuviosse celui nebun buzele drepte, nici celui drept buzele mincinoase. Plata darurilor este învățătura la cei ce se țin cu dânsa, și ori încotro se întorc îi îndreptează pe ei. Celce acopere strâmbătățile, caută prietesug; iar celce urăște a le acoperi, desparte prietenii și casnicii. Ironează mâhnește inima înțeleptului; iar cel neînțelept bătut fiind, nu simte. Prielnic scornește tot cel rău; iar Domnul înger nemilostiv va trimite lui. Cade purtarea de grije pre omul cel înțelept; iar cei nepricepuți cugetă rele. Celce răsplătește rele pentru bune, nu se va muta răul din casa lui. Putere dă cuvintelor începerea dreptății; iar împerecherea și războiul merge înaintea scumpetei. Celce judecă pre cel drept a fi strâmb și pre cel strâmb a fi drept, nocurat este și urât înaintea lui Dumnezeu. Pentruce sunt avuții celui neînțelept? Că a dobândi înțelepciune cel rău la inimă, nu va putea. Cel ce-și face casă înaltă, caută stărâmare. Și cel ce se leneșe a învăța, va cădea în rele. În toată vremea să aibi tu prieten, frați în nevoi de trebă să fie, că pentru aceea se fac.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei cei mai înainte sfințite; la care ne împărtășim cei vrednici și cu sfintele Taine ale lui Hristos.

Cade-se a ști

Că de se va întâmpla sărbătoarea Bunei-Vestiri întru această zi, să se mute Canonul cel mare și să se cânte mai 'nainte Luni seara. Iar prazmicul să se cânte întru această zi neschimbat, precum se arată la litera V.

Vineri a cincea Săptămână

LA UTRENIE

Treimnicile glasului. Apoi Catisma 13, 14 și 15. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele Crucii din Octoih; precum și a Născătoarei de Dumnezeu. După a doua Stihologie, zicem această Sedealnă, glasul 1-iu.

Podobia: Mormântul tău, Mântuitorule...

Tînsu-ți-ai Hristoase palmele pe lemn, vindecând rana lui Adam cu ranele tale. Pentru aceasta te rog, vindecă ranele mele, pe care le-a pus în sufletul meu înșelătorul, și mă învrednicește a sluji ție Mântuitorule, cu rugăciune și cu post.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te Hristoase, Maica ta cea cu totul fără prihană, fiins pe cruce mort, a strigat: Fiul meu cel fără început împreună cu Tatăl și cu Duhul, ce este această rânduială a ta

nespusă? Prin carea ai mântuit, Indurate, zidirea mâinilor tale celor preacurate.

După a treia Sâbologie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobia: Nădejdea cea bună a lumii...

Cruce, păzitoarea lumii, îngrozirea dracilor, învredniceşte-ne a trece rămăşiţa postului cu cunoştinţă curată, pre noi ceice te avem în toată vremea folositoare nebiruită; îndreptând sufletele noastre înaintea lui Hristos, lemnule binecuvântat!

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară curată şi cinstită, mărirea îngerilor, când ai stătut înaintea crucii Fiului şi Dumnezeului tău, nesuferind a vedea ocările vrăjmaşilor ai strigat cu durere, ca o Maică: cum rabzi, o iubitorule de oameni, îngrozirile tuturor? Slavă îndelung răbdării tale.

Psalmul 50.

TRICÂNTAREA lui Iosif.

Se cetesc Cântarea 5-a din Psaltire.

Cântarea 5-a, glasul 1-iu. Irmos:

Celace ai luminat...

Celace ai întins cerul ca o piele ţi-ai întins palmele pe cruce, prea bunule Iisuse. Pentru aceasta mă rog ţie: milostiveşte-te spre mine cel întins de bântuelile vrăjmaşului.

Adormit-ai pre cruce Iisuse prea bunule, dându-ne privegherea mântuirii, nouă celorce zăceam întru pierderea cea mai de jos, Doamne. Pentru aceasta pre tine cu credinţă te slăvim.

Învredniceşte Mântuitorule pre robii tăi, ca luminându-se cu lumina inimii, să vadă ziua patimii tale şi purtătoarea de viaţă învierea ta, lăudând puterea împărăţiei tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Văzându-te pre cruce ridicat, Preacurata s'a tânguit, fiind rănită la inimă şi a zis: pentru milostivirea îndurărilor tale, Doamne, ai răbdat patimi, dăruind nepătimire tuturor.

Alta TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: De noapte mânecând...

Pre cruce au întins şi au pironit jidovii mâinile tale iubitorule de oameni, împungând şi coasta ta cu suliţa; şi toate le-ai suferit Hristoase, ca să ne mântuim noi.

Prin mâncarea din lemn a murit oarecând Adam, iară prin lemnul crucii iarăşi a aflat viaţa, prin carea, Indurate, se îndulceşte iarăş cu desfătarea înlăuntrul raiului.

Slavă, a Treimii.

Una în fire Treime te laud pre tine, Unimea cea fără început, cea nezidită, cea stăpânitoare şi împărăţitoare şi prea desăvârşit; pre Dumnezeu, lumina şi viaţa, şi făcătorul lumii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intru naşterea ta cea mai presus de fire cinstită, legile firii prin tine arătat se dezleagă; că fără de sămânţă ai născut pre Dumnezeu, celce s'a născut din Tatăl mai'nainte de veci.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, slavă tie.

Cinstesc crucea, suliţa şi piroanele tale, stăpânc; că printr'nsele ne-ai liberat din stricăciune, cu patima ta Hristoase, făcându-ne nemuritori.

Irmosul:

De noapte mânecând iubito„rule de oameni, mă rog, lumi„nează-mă şi mă îndreptează la „poruncile tale, şi mă învaţă „Mântuitorule să fac voia ta".

Cântarea a 8-a. Irmos:

Minunea cea mai presus de fire...

Tâmpit-ai, Mântuitorule, bolduríle vicleanului, pironindu-te pe lemn cu piroane; cu cunună de spini te-ai încununat cu ocară, desrădăcinând spinii călcării de poruncă. Pentru aceasta cântând, strigăm: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Tinsu-ţi-ai Hristoase pe cruce palmele, adunând neamul omenesc spre cunoştinţa ta; şi ai primit a se împunge cu suliţa coasta ta, izvorând izvorul mântuirii, nouă celorce cântăm: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Cu izvoarele milostivirii tale Indurate curăţeşte-mi inima mea cea spurcată şi întinată cu muşcarea păcatului; şi mă învredniceşte Hristoase Iisuse, a izvorî râuri de umilinţă ca să strig ţie: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Năstrapă dumnezeească te cunoaştem pre tine Fecioară, care ai avut întru tine mana cea prea cinstită a Dumnezeirii; sicriu, masă, sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu, palat şi pod, carele duci la vieaţa cea dumnezeească, pre celce cântă: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Urmând cântării tinerilor...

Hristos se răstigneşte, şi eu vieţuind cânt împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Lumea scăpând din stricăciune prin răstignirea ta, cântă împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Bine-cuvêntesti pre Tatăl...

Treime întocmai slăvită, Uni-

me de o fiinţă, Părinte, Fiule şi Duhule, mântueşte-mă pre mine, carele cu credinţă te laud pre tine şi te preaînalţ întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Închinu-mă naşterii curatei Născătoarei de Dumnezeu, cântând împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Laud crucea ta Mântuitorule, prin care m'am mântuit, cântând împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să laudam, binc să cuvalatam...

Urmând cântării tinerilor, „strig împreună cu dânşii: bine„cuvântaţi lucrurile Domnului „pre Domnul şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii".

Cântarea a 9-a. Irmos:

Chipul naşterii tale cel curate...

Văzut-a Ilie pre Domnul în vânt prea subţire, subţiindu-şi mai 'nainte trupul cu adăogirea rugăciunilor şi cu postul; căruia râvnind, suflete al meu, leapădă grosimea desfătărilor, ca să vezi pre cel dorit.

Înălţând mai 'nainte Moisi şarpele pre lemn, Mântuitorule a închipuit înălţarea ta cea de pre cruce, prea bunule; prin carea ai vindecat de veninul răutăţii şarpelui toate neamurile, care se închină ţie.

In groapa trândăviei zăcând şi având piatra nepriceperii, carea mă împresoară, ca să nu înţeleg Mântuitorule cuvântul tău cel pururea viu şi să nu simt frica ta; milostiveşte-te şi mă mântueşte cu mila ta, mult îndurate.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Stăpână, ceeace eşti mai presus de toţi, arată-mă mai presus de răutatea patimilor, pre mine carele te slăvesc pre tine adevărat Născătoare de Dumnezeu, şi laud naşterea ta ceeace se cinsteşte cu necuprinderea de minte, Preacurată de Dumnezeu dăruită.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Te răstigneşti şi pre mine mă mântueşti; mori, şi pre mine mă înviezi; o, ce milostivire! O, iubirea ta de oameni! Cine a văzut, cine a auzit? Stăpânul să ia moarte văzută pentru robi? Drept aceasta, laudă fie nespusei bunătăţii tale, Doamne.

Soarele a apus, dacă te-a văzut răstignit; cum n'ar fi apus, văzând ocara Făcătorului său? Ba încă şi toată făptura clătindu-se împreună cu răstignitorii, au strigat: tu eşti Dumnezeul tuturor!

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui unul născut şi unule Fiule al unuia, luminănd şi raza luminii, şi unule Duhule Sfinte, numai al unuia Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfântă, mântueşte-mă pre mine celce grăesc de Dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Minunea naşterii tale mă spăimântează ceeace eşti cu totul fără prihană; cum ai zămislit fără de sămânţă pre cel necuprins? Spune, cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru care este maipresus de fire, cu credinţa primindu-l, celuice s'a născut te închină; căci câte voeşte le şi poate.

Slavă şie, Dumnezeul nostru...

Pentru noi au răbdat patimă toate mădularele tale: capul, pumni; obrazul, palme; mânile, piroane şi coasta, suliţă şi mai ales crucea. Slavă nespusei milostivirii tale, Mântuitorul nostru.

Irmosul:

Naşterea zămislirii cei fără „de sămânţă este netâlcuită, „rodul Maicii cei fără de bărbat „este nestricat; că naşterea lui „Dumnezeu înoeşte firile. Pen„tru aceasta pre tine toate nea„murile, ca pre o Maică mircasă „a lui Dumnezeu, cu dreaptă „credinţă te slăvim.

Luminănda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea.

Celace te-ai pironit împreună cu tâlharii pre cruce Hristoase Dumnezeule, şi cu rana ta ai tămăduit firea omenească, nu mă trece cu vederea pre mine, carele am căzut în ţiitori de drumuri cei fără materie şi în tâlharii cei fără de trupuri; m-am desbrăcat printr'înşii de bogăţia bunătăţilor şi rău m-am rănit, şi nu pot să mă tămăduesc dela nici unul din curioşi; căci sunt mai mort având prea scurtă rămăşiţă de vieaţă; fără numai singură nădejdea mea fiind spre tine, celace dai vieaţă morţilor, leagă-mi ranele, izvorându-mi bunătatea ta, unule iubitorule de oameni.

Mucenicu:

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi. Că întru voi s'a odihnit Hristos; Serafimi. Că neîncetat l-aţi slăvit pre El; sau îngeri? Că de trup v'aţi lepădat; sau puteri. Că cu minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi mai mari darurile; rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Podoba O preaslăvită minune...

O preaslăvită minune! O,

taină nouă! O, lucru înfricoşat! Fecioara a zis, dacă te-a văzut răstignit pre cruce în mijlocul a doi tâlhari, pre tine, carele te-a născut fără durere şi fără stricăciune: cum te-a pironit pre cruce poporul cel fărădelege şi nemulţumitor, inima mea, Iisuse prea dulce!

La Ceasul întâi, Catismă nu este.

La Ceasul al treilea, Catisma 19.

La Ceasul al şaselea, Catisma 20.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul al 6-lea

Prea lăudat eşti Hristoase Dumnezeul nostru, celace clăteşti pământul, ca să se întoarcă şi să se mântuească ceice locuesc pre dânsul; şi iarăş îl întăreşti pentru bunătatea ta şi pentru nespusa milostivire. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 8-lea.

Milă şi judecată voiu cânta ţie, Doamne.

Stih:

Cânta-voiu şi voiu înţelege în calea fără prihană...

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 45, Vers 11.

Aşa zice Domnul Dumnezeu, sfântul lui Israil, celce a făcut cele viitoare: Mă întrebaţi pre mine de fiii mei, şi'mi porunciţi mie de lucrul mâinilor mele. Eu am făcut pământul şi pre om pre dânsul, eu cu mâna mea a întărit cerul, eu tuturor stelelor am poruncit. Eu l-am ridicat pre el cu dreptate împărat, şi toate căile lui drepte. Acesta va zidi cetatea mea, şi va întoarce robia poporului meu; nu cu preţ, nici cu daruri, zice Domnul Savaot. Aşa zice Domnul Savaot: ostenit-a Egiptul şi negustătoria Etiopilor şi oamenii cei înalţi din Savaim la tine vor trece şi ţie vor fi robi şi după tine vor umbla legaţi de mâini cu cătuşi şi vor veni şi se vor închina ţie şi către tine se vor ruga, că întru tine este Dumnezeu şi nu este Dumnezeu afară de tine. Că tu eşti Dumnezeu şi n'am ştiut, Dumnezeul lui Israil Mântuitorul. Înfrunta-se-vor şi se vor ruşina toţi împotrivnicii lui şi vor umbla întru ruşine. Înoiţi-vă către mine ostroave. Israil se mântuieşte dela Domnul cu mântuire veşnică; nu se vor înfrunta, nici se vor ruşina mai mult până în veac. Aşa zice Domnul, celce a făcut cerul.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne auzi rugăciunea mea şi strigarea mea la tine să vie.

Stih:

Nu întoarce faţa ta dela mine.

La Ceasul al nouălea, Catismă nu este.

VINERI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

După Psalmul de seară cel obişnuit, cetim Catisma a 18.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, şi cântăm Stihira zilei, glasul al 6-lea, singur glasul.

Eşind din dumnezeeştile tale porunci, ca din Ierusalim şi ajungând la patimile Ierihonului, târându-mă de deşarta slavă a grijilor lumeşti, am căzut în tâlharii gândurilor. Desbrăcându-mă aceia de veşmântul darului moştenirii fieşti, zac în rane ca şi cum aş fi fără suflare; şi preotul viind şi văzându-mi căderea, nu s'a uitat la mine; levitul asemenea îngreţoşându-se, a trecut alăturea. Iară tu,

Doamne cela ce te-ai întrupat din Fecioară negrăit, prin vărsarea mântuitorului sânge şi a apei ce s'a vărsat de bună voie din coasta ta, picând ca nişte untdelemn, Hristoase Dumnezeule, preste ranele mele, înfăşurându-le cu legături, rânduieşte-mă în ceata cerească, ca un milostiv. De două ori.

Mărtirica:

Mucenicii tăi Doamne nu s'au lepădat de tine, nici s'au depărtat dela poruncile tale; pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

După acestea cântăm trei Stihiri podobnice ale Prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei. făcându-le pe 7: glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nedejdea puindu-şi...

Sfatul cel mai 'nainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stătut înaintea ta, închinându-se şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesămănat! Bucură-te, rugul cel ne ars! Bucură-te adâncul cel cu anevoie a se vedea! Bucură-te, podul carele ne trece la ceruri, şi scara cea înaltă carea o a văzut Iacov! Bucură-te, dumnezească năstrapă cu mană! Bucură-te, deslegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine!

De trei ori.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către Arhistratig; şi cum vesteşti graiuri mai pre sus de om? Zis-ai ca va fi Dumnezeu cu mine, şi se va sălăşlui în pântecele meu; dar cum voiu fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii celuice este mai pre sus de Heruvimi? Nu mă înşela cu înşelăciune; că n'am cunoscut dulceaţa nunţii, sunt neîmpreunată; dar prunc cum voiu naşte?

De două ori.

Dumnezeu unde voeşte se birueşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup şi se lucrează celece sunt mai pre sus de om; crede cuvintelor mele celor adevărate, ceeace eşti cu totul sfântă şi fără prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum dupre cuvântul tău şi voiu naşte pre cel fără de trup, carele va lua din mine trup; ca prin această unire să ridice ca un puternic pre om, la cinstea cea dintâi.

De două ori.

Slavă. Şi acum. glasul al 2-lea.
Compunerea lui Teofan.

Taina cea din veci se descopere astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu fiu omului se face; ca luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s'a de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu şi n'a fost. Iară Dumnezeu se face om, ca să facă pre Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înnaintea fecioriei şi îi aduce bucurie împotriva întristării. Celace te-ai făcut om pentru

milostivirea milii Dumnezeul nostru, slavă ţie.

IEŞIRE. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

Stih:

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

Dela Facere cetire.

Cap. 22, vers 1.

După-ce-a după cuvintele acestea, Dumnezeu a ispitit pre Avraam şi i-a zis: Avraame, Avraame. Iar el a zis: iată eu. Şi a zis: ia pre fiul tău cel iubit, pre Isaac, pre care ai iubit şi mergi în pământul cel înalt, şi-l adu pre el acolo jertfă într'un munte, care-ţi voiu spune ţie. Şi sculându se Avraam de dimineaţă a pus şeaua pre asinul său, şi a luat cu sine două slugi şi pre Isaac fiul său; şi tăind lemne pentru jertfa, sculându-se a mers, şi a treia zi a venit la locul care i-a zis lui Dumnezeu. Şi căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe Şi a zis Avraam slugilor sale: şedeţi aici cu asinul, iar eu şi pruncul voiu merge până colea; şi închinându-ne ne voiu întoarce la voi. Şi a luat Avraam lemnele cele pentru jertfă şi le-a pus în spinarea lui Isaac fiul său; şi a luat în mâini foc şi cuţit şi s'au dus amândoi împreună. Şi a zis Isaac către Avraam, tatăl său: tată. Iar el a zis: ce este fiule? Şi a zis: iată focul şi lemnele, unde este oaea pentru jertfă? Şi a zis Avraam: Dumnezeu îşi va îngriji pentru oaie de jertfă, fiul meu! Şi mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-a arătat Dumnezeu lui; şi a zidit acolo Avraam altar şi a pus lemnele deasupra şi legând pre fiul său Isaac, l-a pus pre altar deasupra lemnelor. Şi a tins Avraam mâna sa să ia cuţitul, să junghie pre fiul său. Şi l-a strigat pre dânsul îngerul Domnului din cer zicând: Avraame, Avraame. Iar el a zis: iată eu. Şi i-a zis: să nu pui mâna ta pre prunc, nici să-i faci lui nimic; că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu, şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine. Şi căutând Avraam cu ochii săi, a văzut; şi iată un berbec era încurcat cu coarnele într'un copac stufos; şi s'a dus Avraam şi a luat berbecele şi l-a adus jertfă în locul lui Isaac, fiul său. Şi a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul a văzut, ca să se zică până astăzi: în muntele acesta Domnul s'a arătat. Şi a strigat îngerul Domnului pre Avraam a doua oară din cer zicând: Asupra mea însumi m'am jurat, zice Domnul, pentrucă ai făcut cuvântul acesta şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine. Pentru aceea cu adevărat binecuvântând, te voiu binecuvânta, şi înmulţind voiu înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul cel de pe ţărmurile mării; şi va moşteni sămânţa ta cetăţile neprietenilor. Şi se vor binecuvânta întru sămânţa ta toate neamurile pământului, pentrucă ai ascultat glasul meu.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Câţi s'au mărit lucrurile tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Stih:

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-te-ai foarte.

Dela Pilde cetire,

Cap. 17—18, Vers 18—5.

În toată vremea să aibi tu prieten, fraţii în nevoi de treabă să fie, că pentru aceea se fac. Omul fără de minte bate în palme şi se veseleşte înaintea lui, ca şi chezaşul ce ia în chezăşie pe prietenul său. Cel iubitor de păcate se bucură de vrajbi şi celce'şi înalţă uşile sale, caută surpare. Cel cu inima vărtoasă nu va afla bunătăţi, şi omul celce lesne îşi schimbă limba va cădea în rele; şi inima de nebun durere este celuice o are. Nu se veseleşte tatăl de fiul cel neînvăţat: iar fiul înţelept veseleşte pre mama sa. Inima veselă bună viaţă face, iar omului trist i se usucă oasele. Căile celui ce ia daruri cu nedreptate în sânuri, nu sporesc, şi cel necurat se abate din căile dreptăţii. Faţă înţelegătoare este a omului înţelept; iar ochii nebunului la marginile pământului. Mânie tatălui este fiul nebun, şi durere celeice l-a născut pre el. A păgubi pre omul nu este bine, nici este cu cuviinţă a sfătui rău asupra puternicilor drepţi. Celce opreşte a grăi cuvântul greu, cu minte este; şi omul celce răbdă mult, este înţelept. Celce nu ştie, de va întreba de în-

tălepciune, înțelepciune i se va socoti; și celce se face pre sine mut, înțelept se va socoti a fi. Pricini caută omul celce va să se despartă de prieteni, și în toată vremea ocărăște va fi. Nu trebuiește înțelepciune omului lipsit de minte, că mai vârtos se ține cu nebunia. Când vine necredinciosul întru adâncul răutăților, nu bagă seamă: și îi vine lui necinste și ocară. Apa adâncă este cuvântul în inima omului și izvor ce se varsă și fântână de viață. A te mira de fața necredinciosului nu este bine: nici este cu cuviință a fugi de departe la judecată.

Și cealaltă rânduială a Liturgiei celei mai înainte sfințite. Iară de nu va fi Liturgie, punem Stihirile Născătoarei de Dumnezeu pe S.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei de două ori, și Mărtirica.

Slavă. Și acum.

Limba care nu o știe...

Caut-o Sâmbătă la Utrenie. Și celelalte.

La masă bem vin, pentru osteneala Privighierii ce va să fie.

Dupăcinarea mică și Mezonoptica le citim în chilii, Canonul morților, al glasului, îl cântăm la cimitir.

Cade-se a ști:

De se va întâmpla Buna-Vestire în Sâmbăta Acatistului, să se caute Tipic la sfârșitul cărții la litera X.

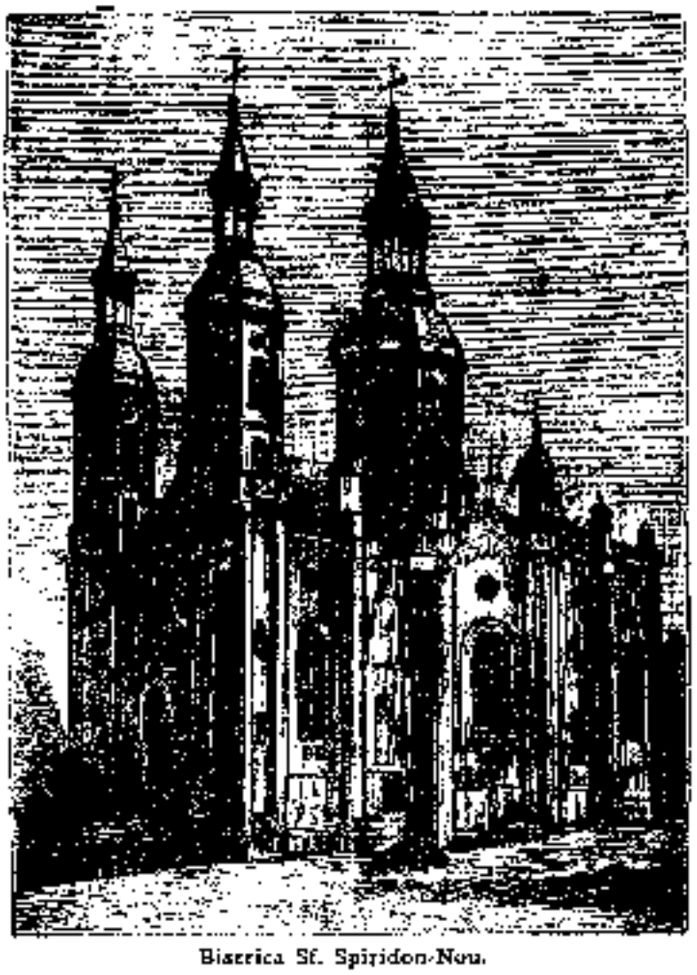

Biserica Sf. Spiridon-Nou.

SÂMBĂTĂ A CINCEA SAPTAMÂNA

LA UTRENIE

Tocăm la al patrulea ceas din noapte, pentru rânduiala Acatistului. Şi adunându-ne în biserică binecuvântând Preotul, începem Utrenia, precum mai înainte s'a scris la Canonul cel mare Joi. După cei 6 Psalmi, cântăm: Dumnezeu este Domnul, şi cântăm Troparul rar, de trei ori glasul al 8-lea.

Poruncă cea cu taină luând-o întru cunoştinţă cel fără trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celuice nu ştia de nuntă: Celce a plecat cerurile cu pogorîrea, încape fără schimbare tot întru tine. Pre carele şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Apoi cetim Catisma a 16-a.

Zis-a Domnul Domnului meu.

Şi după sfârşitul Catismei. Ectenia cea mică. Apoi Stranele cântă pe mare Condacul, cu cântare dulce; şi Preotul cădeşte sfintele icoane şi pre toţi fraţii.

Condac, glasul al 8-lea.

Apărătoarei Doamnei, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceeace ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Şi se cetesc din Icoase şi Condace şase din 24, câte sunt. Şi se cetesc de Preot fiind îmbrăcat în felon: iară noi nu şedem atuncea în strane, ci stând ascultăm.

Icosul 1-iu:

Îngerul cel mai întâiu stătător din cer a fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Şi împreună cu glasul cel netrupesc văzându-te Doamne întrupat, s'a spăimântat şi a stătut strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin carea răsare bucuria; bucură-te, prin carea piere blestemul!

Bucură-te, chiemarea lui Adam celui căzut; bucură-te, ştergerea lacrămilor Evei!

Bucură-te, înălţime întru carea cu nevoie se suie gândurile omeneşti; bucură-te, adâncime carea nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti!

Bucură-te, că eşti scaun împăratului; bucură-te, că porţi pre celce poartă toate!

Bucură-te, steaua care arăţi Soarele; bucură-te, pântecele dumnezeeşti întrupări!

Bucură-te, prin carea se înnoeşte făptura; bucură-te, prin carea prunc se face Făcătorul!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea.

Văzându-se pre sine sfânta întru curăţie, zis-a lui Gavriil cu îndrăznire: Prea slăvit glasul tău se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; că naştere cu zămislire fără sămânţă, cum îmi spui? Strigând:

Aliluia.

Icosul al 2-lea.

Înţelegerea cea neînţeleasă, căutând Fecioara să o înţeleagă, a strigat către celce slujia: din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască Fiu, spune-mi? Către carea el a zis cu frică, însă strigând aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus; bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere!

Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos; bucură-te, capul poruncilor lui!

Bucură-te, scara cerească, pe carea s'a pogorît Dumnezeu; bucură-te, podul carele treci la cer pre cei de pre pământ!

Bucură-te, minunea carea de îngeri eşti mult slăvită; bucură-te, ceeace eşti rană diavolilor de mult plâns!

Bucură-te, ceeace ai născut lumina cea nespusă; bucură-te ceeace n'ai învăţat pre nimenea în ce chip a fost!

Bucură-te, ceeace întreci mintea celor înţelepţi; bucură-te, ceeace luminezi gândul celor credincioşi!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea.

Puterea celui de sus a umbrit atuncea, spre zămislirea celeiace nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce, l-a arătat tuturor, celor ce vor avea să secere mântuire, când vor cânta aşa: Aliluia.

Icosul al 3-lea.

Având Fecioara în pântece pre Dumnezeu primit, a alergat la Elisavet; iară pruncul acelaia îndată cunoscând închinarea ei, s'a bucurat, şi cu jucările ca cu nişte cântări a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite; bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte!

Bucură-te, ceeace ai lucrat pre lucrătorul cel iubitor de oameni; bucură-te, ceeace ai

născut pre săditorul vieţii noastre!

Bucură-te, brazdă carea ai crescut îmmulţirea milelor; bucură-te, masă carea porţi îndestularea milostivirilor!

Bucură-te, ceeace înfloreşti ca raiul desfătării; bucură-te, ceeace găteşti adăpostire sufletelor!

Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bineprimită; bucură-te, curăţirea a toată lumea!

Bucură-te, voia lui Dumnezeu cea bună către noi cei nemuritori; bucură-te, ceeace eşti îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu!

Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea.

Vifor de gânduri necredincioase având înlăuntru întreg înţeleptul Iosif, s'a turburat uitându-se spre tine, cea neamestecată cu nunta, şi gândind că eşti furată de nuntă, ceeace eşti fără prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este dela Duhul Sfânt, a zis: Aliluia.

Apoi iarăş Condacul:

Apărătoarei Domnnei...

Şi cetim cuvântul Acatistului în două stări. Este pus la sfârşitul cărţii. Cetim apoi Catisma 17.

Fericiţi cei fără prihană...

Şi după aceasta iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim trei Icoase şi trei Condace.

Icosul al 4-lea.

Auzit-au păstorii pre înger lăudând venirea trupească a lui Hristos, şi alergând ca şi către un păstor, văzutu-l-au pre acesta, ca pre un miel fără prihană, în pântecele Mariei păscându-se, pre carea lăudând-o au zis:

Bucură-te, Maica mielului şi a păstorului; bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare!

Bucură-te, muncirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi; bucură-te, deschizătoarea uşilor raiului!

Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti; bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuesc cu cele cereşti!

Bucură-te, gura apostolilor cea nătăcută; bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri!

Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei; bucură-te, cunoştinţa darului cea luminoasă!

Bucură-te, pentru carea s'a golit iadul; bucură-te, pentru carea ne-am îmbrăcat cu slavă!

Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea.

Steaua cea cu dumnezeească mergere, văzând-o Înţelepţii mers-au pre urma luminii ei şi ţinându-o ca o făclie, cu dânsa

căutau pre tarele împărat; şi ajungând pre cel neajuns, s'au bucurat, strigând lui: Aliluia.

Icosul al 5-lea.

Văzut-au pruncii Haldeilor în mâinile Fecioarei pre cela ce a zidit pre oameni cu mâinile şi cunoscându-l a fi Stăpân, măcar că a luat chip de rob, s'au nevoit cu daruri a-i sluji şi a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse; bucură-te, raza zilei celei taînice!

Bucură-te, ceeace ai stins cuptorul înşelăciunii; bucură-te, ceeace luminezi pre tăinuitorii Treimii!

Bucură-te, ceeace ai lepădat din dregătorie pre muncitorul cel fără de omenie; bucură-te, ceeace ai arătat pre Domnul Hristos, iubitorul de oameni!

Bucură-te, ceeace ne-ai mântuit din slujba păgânească; bucură-te, ceeace curăţeşti de lucrurile cele spurcate!

Bucură-te, ceeace ai stins închinarea focului; bucură-te, ceea ce ne-ai schimbat văpaia chinurilor!

Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi; bucură-te, veselia tuturor neamurilor!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 6 lea.

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu fiind Filosofii, s'au întors în Vavilon, săvârşind proorocia ta şi mărturisindu-te pre tine Hristoase tuturor, lăsat-au pre Irod ca pre un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia.

Icosul al 6-lea.

Străluaind tu în Egipt lumina adevărului, ai gonit întunerecul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria ta, au căzut; iară ceice au scăpat de dânşii, strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor; bucură-te, căderea dracilor!

Bucură-te, ceeace ai călcat rătăcirea înşelăciunii; bucură-te, ceeace ai vădit înşelăciunea idolească!

Bucură-te, mare carea ai înnecat pre Faraon cel netrupesc; bucură-te, piatră, carea ai adăpat pre cei însetaţi de vieaţă!

Bucură-te, stâlp de foc carele povăţueşti pre ceice sunt întru întunerec; bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul!

Bucură-te, hrană, şi năstrapă cu mana; bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte!

Bucură-te, pământul făgă-

duinţii; bucură-te, din care curge miere şi lapte!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute dintru acest veac de acum înşelător, te-ai dat lui ca un prunc, dar te-ai cunoscut lui şi Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea s'a mirat de înţelepciunea ta cea nespusă, strigând:

Aliluia.

Apoi iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Domnul...

Şi ectim celălalt cuvânt al Acatistului. Apoi Psalmul 50, şi Canoanele:

Al Irmosului cu Irmosul pe 6 şi al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu pe 6. Facerea lui Iosif.

Al căruia Stihul de pe margini este:

Ceeace eşti locaş bucuriei, ţie unela se cade să te bucuri.

Iară de este Irmosul Născătoarei de Dumnezeu, cântăm Canonul praznicului Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 12; Irmosul de două ori, şi Troparele pe 10.

Cântarea 1, glasul al 4-lea. Irmosul:

Deschide-voiu gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt „răspunde-voiu împărătesci „Maicii şi mă voiu arăta luminat „prăznuind şi voiu cânta minu„nile ei, bucurându-mă".

Pre tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele Arhanghel Curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceeace eşti locaş bucuriei pentru carea se strică blestemul strămoaşci.

Bucură-te, Fecioară, mireasă dumnezeească, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului. Bucură-te, palatul împăratului tuturor cea cu totul fără prihană! Bucură-te, scaunul cel de foc al celuice este atotţiitor!

Bucură-te, floarea cea nevestejită, care una ai crescut mărul cel cu miros bun! Bucură-te, ceeace ai născut mirosul cel bun al împăratului tuturor! Bucură-te, mântuirea lumii, ceeace nu ştii de nuntă!

Bucură-te, comoara curăţiei, prin carea ne-am sculat din căderea noastră! Bucură-te Stăpână, ceeace eşti crin cu dulce miros, carea umplí de bună mirezmă pre cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mult preţ!

Catavasia:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceeace „eşti isvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhovni„cească, întăreşte-i şi întru „dumnezeeasca slava ta, cunu„nilor măririi învredniceşte-i".

Ceeeace ai răsărit spicul cel dumnezeesc cu adevărat, ca o holdă nearată, bucură-te, masa cea însufleţită în carea a încăput pâinea vieţii! Bucură-te Stăpână, carea eşti isvorul apei vieţii cel nedeşertat!

Bucură-te, pruncă carea ai născut pre pruncul cel fără prihană credincioşilor; bucură-te, mieluşa, carea ai născut pre mieluşelul lui Dumnezeu, carele a ridicat păcatele a toată lumea! Bucură-te, curăţitoare caldă!

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prea luminat, carea eşti singură locaşul luminii, ceiace ai purtat pre soarele Hristos; bucură-te, ceeace ai stricat întunerecul şi ai gonit de pretutindenea pre dracii cei întunecaţi!

Bucură-te, ceeace eşti singura uşă prin carea a trecut singur Cuvântul, Stăpână carea ai sfărâmat cu naşterea ta încuetorile şi uşile iadului! Bucură-te, dumnezeeasca intrare a celorce se mântuesc, ceeace eşti cu totul lăudată!

Catavasia:
Pre ai tăi cântăreţi...

Apoi Ectenia cea mică, şi după Ectenis, cântăm Condacul.

Apărătoarei Doamnei...

Şi ceilm trei Icoase şi trei Condace.

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptura nouă, arătându-se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sămânţă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi văzând minunea, să o lăudăm pre dânsa, strigând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii; bucură-te, cununa înfrânării!

Bucură-te, ceeace ai strălucit chipul învierii; bucură-te, cecace ai arătat vieaţa îngerească!

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din carele se hrănesc credincioşii; bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, cu carele se acoper mulţi!

Bucură-te, cecace ai născut pre îndreptătorul celor rătăciţi; bucură-te, ceeace ai născut pre Mântuitorul celor robiţi!

Bucură-te, îmblânzirea judecătorului celui drept; bucură-te, iertarea a multor greşiţi!

Bucură-te, haina celor goli de îndrăzneală; bucură-te, dragostea ceeace birueşte toată dorirea!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea.

Văzând naştere streină, să ne înstreinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînnalt pe pământ s'a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pre ceice strigă lui: Aliluia.

Icosul al 8-lea.

Cu totul a fost întru cei de jos şi de cei de sus nici cum nu s'a depărtat Cuvântul cel necuprins; că pogo-

rîre lui Dumnezeu n'a fost, cu mutare din loc, ci naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, începerea lui Dumnezeu celui neîncăput; bucură-te, uşa tainei cei cinstite!

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioşi; bucură-te, lauda cea fără îndoire a celor credincioşi!

Bucură-te, căruţa cea prea sfântă a celuice este pre Heruvimi; bucură-te sălaşul cel prea slăvit al celui de pre Serafimi!

Bucură-te, ceeace ai adunat lucruri protivnice întru una; bucură-te, ceeace ai unit fecioria şi naşterea!

Bucură-te, pentru carea s'a deslegat călcarea poruncii; bucură-te, prin care s'a deschis raiul!

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos; bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9 lea.

Toată firea îngerească s'a minunat de lucrul cel mare al întrupării tale; că pre cel neapropiat, ca Dumnezeu l-au văzut om apropiat tuturor; petrecând împreună cu noi şi auzind dela toţi aşa: Aliluia.

Icosul al 9-lea.

Pre ritorii cei mult vorbitori, îi vedem Născătoare de Dumnezeu a fi despre tine ca nişte peşti fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip şi Fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iară noi de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credinţă strigăm:

Bucură-te, sălaşul înţelepciunii lui Dumnezeu; bucură-te, comoara rânduelii lui!

Bucură-te, ceeace arăţi pre filosofi neînţelepţi; bucură-te, ceea ce ai vădit pre cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători!

Bucură-te, că au nebunit întrebătorii cei cumpliţi; bucură-te, că s'au veştejit făcătorii de basme!

Bucură-te, ceeace ai rupt vorbele cele încurcate ale Atineilor; bucură-te, ceeace ai umplut mrejile pescarilor!

Bucură-te, cecace ne-ai tras dintru adâncul necunoştinţii; bucură-te, ceeace pre mulţi i-ai luminat la minte!

Bucură-te, corabia celorce vor să se mântuească; bucură-te, limanul celorce umblă cu corăbiile acestei vieţi!

Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea.

Vrând să mântuească lumea, împodobitorul tuturor la

dânsa însuş de sine fiind făgăduit a venit şi păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi s'a arătat om ca noi. Că cu asemănarea chiemând pre cel asemenea, ca un Dumnezeu aude:

Aliluia.

Şi iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Apoi Sedealna, glasul 1-iu.

Podobia: Mormântul tău...

Voievodul cel mare al îngerilor celor fără de trupuri, venind în cetatea Nazaret şi stând înaintea ta, ţi-a vestit, curată, pre împăratul şi Domnul veacurilor zicând către tine: Bucură-te, binecuvântată Marie, adâncimea cea neajunsă şi netălmăcită, chiemarea oamenilor.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Şi iarăşi cetire.

Cântarea 4-a, Irmos:

Celace şade întru mărire pre „scaunul dumnezeirii, pre „nor uşor a venit Iisus Dum„nezeul cel prea înalt prin „palmă curată şi a mântuit pre „ceice strigă: slavă Hristoase, „puterii tale!"

Intru glasuri de cântări cu credinţă strigăm către tine: Ceeace eşti cu totul lăudată, Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul! Bucură-te, şfeşnic şi năstrapă, ceeace porţi mana, carea îndulceşte simţirile tuturor credincioşilor!

Bucură-te, Preacurată stăpână, carea eşti curăţirea lumii; bucură-te, scară, carea a înălţat cu darul pre toţi de pre pământ; bucură-te, pod, carele cu adevărat treci din moarte la viaţă pre toţi ceice te laudă pre tine!

Bucură-te, Preacurată ceeace eşti mai înaltă decât cerurile, carea fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roşală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeesc al împăratului puterilor!

Bucură-te, Stăpână, carea ai născut pre dătătorul de lege cel adevărat, carele curăţeşte în dar fărădelegile tuturor; adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceeace nu ştii de nuntă, pentru carea noi toţi ne-am îndumnezeit!

Pre tine, ceeace ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm: Bucură-te! strigând către tine Fecioară, păzitoarea tuturor, îngrădirea, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Catavasia:

Celace şade în slavă...

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimânta-tu-s'au toate de dumnezeească mărirea ta; că „tu, Fecioară neispitită de nuntă „ai avut în pântece pre Dum„nezeu celce este preste toate şi „ai născut Fiu pre cel fără de ani,

„cel ce dăruește mântuire tutu-„ror celor ce te laudă pre tine".

Bucură-te, prea nevinovată, care ai născut calea vieții și ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasă dumnezeească, ceeace ești auzire și graiu înfricoșat; bucură-te, petrecerea Stăpânului făpturii!

Bucură-te, Preacurată, ceea ce ești tăria și întărirea oamenilor, loc de sfințire măririi, omorârea iadului, cămară cu totul luminoasă. Bucură-te, bucuria îngerilor! Bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ție cu credință!

Bucură-te, Stăpână, căruța cuvântului cea în chipul focului, raiule însuflețite, carele ai în mijloc pomul vieții pre Domnul, a cărula dulceață învîază pre ceice se împărtășesc lui cu credință și au fost supuși stricăciunii!

Întăriți fiind cu puterea ta, cu credință strigăm ție: Bucură-te, cetatea Impăratului tuturor, de carea s'a grăit luminat cele prea slăvite și vrednice a se auzi, muntele cel netălat! Bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Ceeace ești sălaș desfătat cuvântului bucură-te, Preacurată, vasul carele ai scos mărgăritarul cel dumnezeesc! Bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu!

Catavasia.

Spaimântatu-s'au toate...

Aicea rămâne Canonul Utrenelor.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu cari faceți acest praznic dumne-„zeesc și cu totul cinstit al „Maicii lui Dumnezeu, veniți să „plesnim cu mâinile, slăvind pre „Dumnezeu, celce s'a născut „dintr'însa".

Ceace ești cămară nespurcată a Cuvântului și pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea proorocilor; bucură-te, podoaba apostolilor!

Din tine a picat roua carea a stins văpaia mulțimii dumnezeilor; pentru aceia strigăm ție: Bucură-te, lâna cea plină de rouă pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte o a văzut!

Iată, Fecioară, bucură-te! strigăm ție: fii nouă adăpostire și liniște celorce ne învăluim întru adâncul scârbelor și al tuturor smintelelor protivnicului!

Ceeace ești pricina bucuriei umple de dar gândul nostru, ca să strigăm ție: Bucură-te, rugul cel nears și norul cel cu totul luminos, carele neîncetat umbrezi pre cei credincioși!

Apoi începem Paraclisul, al cărcia Stihul de pre margini este:

Acesta este cântarea lui Iosif.

Cântarea 6-a, glasul al 6-lea. Irmos:

Marea vieții văzând-o...

Pătimind mucenicii și ca niște pietre alese tăvălindu-se pre pământ, toată zidirea vrăjmașului de tot o au surpat și s'au făcut biserici lui Dumnezeu celui viu.

Rugămu-vă pre voi mucenicilor, cari ați săvârșit călătoria cea bună, întăriți-ne să alergăm bine călătoria postului, strălucind cu săvârșirea bunătăților.

A morților.

Pre robii tăi Stăpâne, cari s'au mutat de pre pământ la tine, cel prea bun, fă-i părtași împărăției tale, cu sfintele mijlociri ale dumnezeeștilor mucenici, mult îndurate!

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace ești una întru tot lăudată, roagă pre Cuvântul cel prea sfânt, să dea iertare de păcate și partea dumnezeeștilor daruri celor ce te lăudăm cu credință Maică Fecioară!

Alt Irmos, glasul al 2-lea

Din chit pre proorocul...

Săvârșind pomenirea mucenicilor, să trimitem cântări Domnului, astăzi dumnezeește veselindu-ne.

De săbii și de foc netemându-vă și îndrăznind întru credință mucenicilor, cu dânsa ați spăimântat pre tirani.

Slavă a Treimii.

Treime dupre fețe, te laud; Unimii cei dupre ființă, mă închin: ție, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte.

Și acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Lauda îngerilor și a oamenilor ești Fecioară, că ai născut pre Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi Dumnezeul lui Israil.

Luând viață în locul morții, săltați locuind în locașurile cele cerești, prea lăudaților mucenici ai lui Hristos Dumnezeu.

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui.

Celace stăpânești moartea și viața, ohihnește cu sfinții tăi Hristoase, pre ceice s'au mutat din viață cu credință.

Irmosul.

Din chit pre proorocul l-ai „izbăvit și pre mine dintru adân„cul păcatelor mă scoate, „Doamne și mă mântuește".

Apoi, Ectenia cea mică, și dupu Ectenie cantam iarăș Condacul:

Apărătoarei Domnei...

Și cetim Icoasele și Condacele ce au mai rămas.

Irmosul al III-lea.

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară și tuturor celorce aleargă la tine. Că făcătorul cerului și al pământului, te-a gătit pre tine,

Curată, sălăşluindu-se în pântecele tău, şi învăţând pre toţi să strige ţie:

Bucură-te, turnul fecioriei; bucură-te, uşa mântuirii!

Bucură-te, începătoarea prefacerii cei înţelegătoare; bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeesc!

Bucură-te, că tu ai înnoit pre cei zămisliţi cu ruşinea; bucură-te, că tu ai învăţat pre cei uraţi de minte!

Bucură-te, ceeace ai stricat pre stricătorul gândurilor; bucură-te, ceeace ai născut pre semănătorul curăţiei!

Bucură-te, cămara nunţii cei fără de sământă; bucură-te, ceeace ai împreunat Domnului pre cei credincioşi!

Bucură-te, ceeace din fecioare una ai fost bună hrănitoare de prunc; bucură-te, cămara cea împodobiră a sufletelor sfinţilor!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea.

Împărate sfinte, de ţi-am aduce cântări şi psalmi la număr tocmai ca nisipul, nimica nu plinim cum se cade; că se birueşte toată cântarea, care va să se tindă către mulţimea milelor tale celor multe, care ai dat celorce-ţi strigă: Aliluia.

Icosul al 11-lea.

Făclie primitoare de lumină, arătată celorce sunt întru întunerec, vedem pre Prea Sfânta Fecioară; că aprinzând în sine focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeească pre toţi, care luminează mintea cu raza şi cu chemarea se cinsteşte cu acestea:

Bucură-te, raza soarelui celui înţelegător; bucură-te, raza luminii cei neapuse!

Bucură-te, fulger carele luminezi sufletele; bucură-te, ceea ce îngrozeşti pre vrăjmaşi ca tunetul!

Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină; bucură-te, că ai izvorît izvorul celce curge cu ape multe!

Bucură-te, ceeace ai zugrăvit chipul spălării; bucură-te, ceeace curăţeşti spurcăciunea păcatului!

Bucură-te, baie carea speli conştiinţa: bucură-te, pahar carele dregi bucuria!

Bucură-te, mireazma mirosului celui bun al lui Hristos; bucură-te, viaţa veseliei cei de taină!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea.

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, deslegătorul tuturor datoriilor omeneşti,

venit-a singur la ccice se depărtaseră de harul lui şi rupând zapisul, aude dela toţi aşa:
Aliluia!

Icosul al 12-lea.

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi ca pre o biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu. Că locuind în pântecele tău Domnul, care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pre toţi să strige către tine:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu şi al Cuvântului; bucură-te, sfântă carea eşti mai mare de cât sfinţii!

Bucură-te, ladă poleită cu Duhul; bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată!

Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi; bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi!

Bucură-te, stâlpul bisericii cel necltăit; bucură-te, zidul împărăţiei cel nemişcat!

Bucură-te, prin carea se ridică biruinţele; bucură-te, prin carea cad vrăjmaşii!

Bucură-te, tămăduirea trupului meu; bucură-te mântuirea sufletului meu!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea.

O! Maică prea lăudată, carea ai născut pre Cuvântul cel ce este mai sfânt de cât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, isbăveşte din toată ispita şi scoate din munca ceeace va să fie pre toţi, ceice-ţi cântă ţie:
Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Şi iarăş celui Icosul d'intâiu:

Ingerul cel mai întâiu stătător...

Şi Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

SINACSAR

STIHURI:

Cântări neadormite aduce cetatea mulţumind;
Apărătoarei în războaie, cei neadormite, cântând.

Pentru această zi prăznuim cântarea Acatistului prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru o pricină ca aceasta. Stăpânind Iraclie monarhul împărăţia de răsărit şi Hosroe, împăratul Perşilor, văzând pre Greci foarte împilaţi şi supăraţi de tiranul Foca, a trimis pre unul din voievozii săi, anume Sarvar, cu multe mii de oşti, ca să ia toate laturile răsăritului şi să le supună sub stăpânirea lui. Pentrucă s'a făcut aceasta şi mai înainte, căci până la zece milioane de creştini a pierdut Hosroe; că evreii îi cumpărau dela el şi îi pierdeau. Acel voievod Sarvar, supuind toată latura răsăritului, a ajuns şi până la Hrisopoli, carea acum să chiamă Scutari. Iar împăratul Iraclie fiind în lipsă, a făcut bani din vasele sfinţite ale bisericilor, cu făgăduinţă că le va da înapoi mai multe şi mai deplin; şi intrând în ţinuturile Perşilor cu corăbiile pre marea Euxinului, a cheltuit acolo acei bani şi foarte rău a bătut pre Hosroe împreună cu toată oastea lui. Preste puţin, Siroi, feciorul lui Hosroe, depărtându-se dela tatăl său şi-a dobândit luiş stăpânirea şi ucigând pre tatăl său Hosroe, a făcut pace cu împăratul Iraclie. Iară Hagan, voievodul Misilor şi al Sciţilor, auzind că împăratul Iraclie a mers pre marea Pontului, stricând pacea cu Grecii, a ridicat multe mii de oşti din părţile despre apus şi a venit asupra Constantinopolei şi îşi înălţau glasurile cu hulă asupra lui Dumnezeu. Şi îndată cu adevărat au umplut marea

de corăbii și pământul de oameni pedestri și călări nenumărați. Iară Sergiie, Patriarhul Constantinopolei, a învățat pre popor să nu se teamă, ci din suflet să-și pună toată nădejdea în Dumnezeu și în Maica lui Dumnezeu, cea cu totul cinstită: căci această însă și Bonos patriciul, carele păzea atunci cetatea, a pregătit tot ce trebuia spre isgonirea neprietenilor, zicând că cu ajutorul celui de sus, se vor isprăvi bine lucrurile cele de folos. Iară Patriarhul purtând dumnezeeștile icoane ale Maicii lui Dumnezeu, împreună cu tot poporul, au umblat împrejur pe deasupra zidului cetății, de acolo dându-le întărire. Și când Sarvar, despre răsărit, iară Hagan, despre apus, mergeau să strâmbe zidul de prin prejurul cetății, atunci Patriarhul purtând icoana lui Hristos cea nefăcută de mână și cinstitele și de viață făcătoarele cruci, încă și cinstitul veșmânt al Maicii lui Dumnezeu, umbla pre ziduri împrejur. Deci Hagan scitul pre uscat a dat năvală la zidurile cetății cu mulțime de oaste nenumărată, foarte tare întărmați; și stătea mulțime, era cât asupra unui greu putea să dea rasboi zece sciți. Dar Apărătoarea cea nebiruită, prin puțini ostași ce s'au aflat în biserica ei ce se chiamă Pigii, foarte mulți dintr'înșii a ucis. Și de acolo luând grecii îndrăsneală, dela Doamna cea nebiruită, Maica lui Dumnezeu, adesă-ori foarte de rău i-au bătut. Totuși Hagan zicea cetățenilor cu mândrie: nu vă amăgiți întru Dumnezeul în carele voi credeți; că mâine am să iau cu totul cetatea voastră. Deci, cetățenii auzind, au tins mâinile la Dumnezeu, iar Hagan și Sarvar, unindu-se pe uscat și pe mare, s'au pornit asupra cetății, socotind că o vor lua prea lesne. Dar atâta i-au biruit grecii, cât nu era cu putință cei vii să îngroape pre cei morți. Atuncea și corăbiile cele pline de ostași înfarmați, mergând prin sânul mării ce se chiamă Cheratos, spre biserica Maicii lui Dumnezeu, carea este în Vlaherne, fără de veste lovindu-le o furtună mare și sfărâmându-le, toate s'au înecat. Și putea să vadă cineva prea marea și prea mărita lucrare a Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Că pre toți i-a înecat înapoi țărmurile mării despre Vlaherne. Iară poporul curând deschizând porțile cetății, cu femeile și cu copii năvălind asupra lor bărbățește, pre toți i-au ucis. Atuncea voievozii vrăjmașilor s'au întors împreună plângând și tânguindu-se. Iar iubitorul de Dumnezeu popor al Constantinopolei, dând mulțumită Maicii lui Dumnezeu, au făcut privighere de toată noptea și au cântat ei cântarea Acatistului, ca ceeace a privegheat pentru dânșii și a purtat cu putere mai presus de fire biruință asupra vrăjmașilor.

Deci, de atuncea, spre pomenirea acelei minuni atât de mari și mai presus de fire. Biserica a fost a face Maicii lui Dumnezeu acest praznic în vremea de acum, când s'a făcut și biruința aceasta prin Maica lui Dumnezeu. Și Acatist, adică *Neședere* s'a chemat, pentrucă atuncea așa nesezând a dat mulțumită clerul cetății și tot poporul. Iară după ce au trecut treizeci și șase de ani, în zilele împărăției lui Constantin Pogonatul, sulcă bărbosul, agarenii adunând mulțime de naste, iarăș au căzut asupra Constantinopolei și șapte ani s'au oștit asupra ei; și lemnând ei în părțile Chazieului, mulți oameni de ai lor au pierdut. După aceea părăsind a se mai bate, când au fost pre mareu, ce se chiamă Sifeo, toți s'au înecat, cu ajutorul Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Încă și a treia oară în zilele lui Leon Isaurul, iarăș s'au sculat cei din Agar cu mai mare număr de mii; și întâiu au stricat împărăția Persilor, apoi Egipetul și Livia; au încunjurat mei și India, Etiopia și Ispania. Mai pe urmă și asupra însăș împărătesei cetăților s'au oștit, aducând o mie optsute de corăbii și înconjurând o, nădăjduiau că îndată o vor risipi. Iară poporul cetății și preoții, luând cinstitul lemn al cinstitei și de viață făcătoarei cruci și cinstită icoana Maicii lui Dumnezeu, *Apărătoarea*, mergând au înconjurat zidul cetății, cu lacrimi rugându-se lui Dumnezeu. Agareni se împărțiseră în două părți; unii se oștiau asupra Bulgarilor, unde au pierdut mai mulți de cât douăzeci de mii; iar alții, ce rămăseseră ca să vină asupra Constantinopolei, fiind opriți de un lanț de fier, carele era întins dela Galata până la zidul cetății, au ocolit cu corăbiile pe la locul, ce se chiamă *Sosthen* și acolo bătând un vânt despre miazănoapte, multe corăbii de ale lor s'au sfărâmat și s'au înecat; iară celce rămaseră au căzut în toamele mare, în cât s'au aflat și de trupuri omenești și alte pângăriciuni au mâncat. Dupăaceea fugind ei și ajungând la Marea Egee, toate corăbiile, împreună cu toți ai lor, s'au înecat întru adâncul mării. Căci grindină silnică a căzut din cer și făcând marii înfiorântare, s'a topit smoala corăbiilor, și așa acea mulțime nenumărată de corăbii a pierit, numai trei rămânând s'au întors. Deci, pentru toate aceste minuni mai presus de fire, ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, prăznuim acest praznic de acum. Se chiamă *Acatist*, adică *Neședere*, pentrucă tot poporul stând în picioare atunci au cântat în noaptea aceea cântare Maicii Cuvântului. La sute alte slujbe ne-am obicinuit să ședem dar la acest Acatist toți stăm în picioare și ascultăm. Pentru rugăciunile Maicii tale celei apărătoare și nebiruită, Hristoase Dumnezeule, mântuește ne și pre noi de toate ispitele ce vin asupra noastră și ne miluește, ca un iubitor de oameni!

Cântarea 7-a. Irmos:

N'au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbățește călcându-o

„se bucură cântând: Prea lău-„date Domnul părinţilor şi Dum-„nezeule, bine eşti cuvântat".

Pre tine te lăudăm strigând: Bucură-te, căruţa soarelui celui înţelegător şi viţa cea adevărată, carea ai crescut strugurul cel copt, din carele curge vinul, celce veseleşte sufletele celorce te slăvesc pre tine cu credinţă.

Ceeace ai născut pre vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, mireasă dumnezecască, toiagul cel de taină, carele ai înflorit floarea cea neveştejită! Bucură-te, Stăpână prin care ne umplem de bucurie şi moştenim vieaţa!

Nu poate, Stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare, să te laude pre tine; că te-ai înălţat maipresus de serafimi, născând pre împăratul Hristos; pre carele roagă-l, să ne mântuim din toată nevoia, celce ne închinăm ţie cu credinţă.

Marginile lumii te laudă şi te fericesc şi cu dragoste strigă către tine: Bucură-te, carte întru carea s'a scris Cuvântul cu degetul Tatălui, ceeace eşti curată; pre carele roagă-l Născătoare de Dumnezeu, să scrie în cartea vieţii pre robii tăi.

Plecăm genuchii inimii noastre noi robii tăi şi ne rugăm ţie; pleacă urechea ta, ceeace eşti curată şi ne mântueşte pre noi, celce suntem cufundaţi pururea în scârbe; şi apără de toată robia vrăjmaşului cetatea ta, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Irmos, glasul al 6-lea.
Pătatre de roză...

Prea luminată adunare dumnezeeştilor tăi mucenici, mult milostive, întru lumina ta cea neapusă acum vieţuesc; cu rugăciunile lor dărueşte tuturor luminarea şi iertarea păcatelor, Hristoase.

Cât este de frumoasă vremea postului, care ne-ai dat nouă, Doamne! Intru carea milostiveşte-te spre sufletele noastre ca un bun; pentru rugăciunile sfinţilor mucenici, cari au iubit patimile tale cele frumoase şi cinstite.

A morţilor.

Pre robii tăi, cari au trecut viforul vieţii cel cu multă durere, îndreptează-i la limanul vieţii, Stăpâne, ca să strige cu toţi aleşii tăi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai născut pre dătătorul legii, roagă-l pururea Fecioară, să ridice acum toate fărădelegile celorce binevoesc a săvârşi nevoinţa dumnezeescului post.

Alt Irmos, glasul al 5-lea.
Bine eşti cuvântat Dumnezeul...

Bine eşti cuvântat Dumnezeule, celce ai arătat viteji pre mucenicii celce au pătimit pentru tine, carele eşti lăudat şi preaslăvit.

Bine eşti cuvântat Dumnezeule, celace ai dat nouă rugători către tine pre purtătorii de chinuri, carele eşti lăudat şi preaslăvit.

Slavă, a Treimii.

Bine eşti cuvântat Dumnezeule, celce eşti cunoscut unul după fire şi în trei feţe, cel prea lăudat şi preaslăvit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, celace te-ai născut fără sămânţă şi pre ceeace te-a născut o ai arătat curată, cel prea lăudat şi preaslăvit.

Stih. Sfinţilor carî sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşîi...

Bine eşti cuvântat Dumnezeule, celace ai astupat gurile fiarelor şi ai stins focul, spre lauda sfinţilor tăi, cel prealăudat şi preaslăvit.

Stih. Ferice-ţi sunt pre carî i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Bine eşti cuvântat Dumnezeule, celace ai mutat dela moarte la vieaţa cea fără sfârşit pre ceice-ţi au slujit ţie cu credinţă în vieaţă.

Irmosul:

Bine eşti cuvântat Dumne„zeule, celace vezi, adâncurile „şi şezi pre scaunul slavei, cel „prea lăudat şi preaslăvit".

Cântarea 9-a, Irmosul:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născă„toarei de Dumnezeu i-a mân„tuit; atuncea fiind închipuită, „iar acum lucrată, pre toată lu„mea ridică să-ţi cânte ţie: pre „Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l „prea înălţaţi întru toţi veciî".

In pântece ai primit pre Cuvântul şi ai purtat pre celace poartă toate şi ai hrănit cu lapte, ceeace eşti curată, pre celace hrăneşte toată lumea cu buna voire; căruia cântăm: pre Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi veciî.

Moisi a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, prea sfântă Curată Fecioară, iară tinerii mai înainte au închipuit aceasta mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pre tine întru toţi veciî.

Carii mai 'nainte pentru înşelăciune eram dezbrăcaţi, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii prin naşterea ta; şi celce şedeam întru întunerecul păcatelor, am văzut lumină Fecioară, ceeace eşti locaş luminii; pentru aceea te lăudăm întru toţi veciî.

Cei morţi prin tine viază, că ai născut vieaţa cea într'un ipostas; ceice mai înainte erau muţi, acum grăesc binc, stricaţii se curăţesc, boalele se gonesc şi mulţimea duhurilor celor din văzduh se birueşte, Fecioară, ceeace eşti mântuirea oamenilor.

Ceeace ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pre pământ la înălţime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, carea eşti acoperemânt şi putere, zid şi tărie celorce cântă, Curată: pre Domnul lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Minţile cele cereşti prea s'au minunat de isprăvile sfinţilor mucenici; pentru rugăciunile lor, minunează întru noi, Stăpâne îndurate, din destul, milele tale.

Ceice aţi călcat focul cu roua cea dumnezeească, vitejii Domnului cei vrednici de minune, izbăviţi-ne pre noi de focul cel muncitor, cu rugăciunele voastre celor ferbinţi către Stăpânul.

Prea bunule Cuvinte, pre ceice s-au mutat dela noi cu dreaptă credinţă, învredniceşte-i vieţii cereşti şi luminii cei sfinte; prin rugăciunile mucenicilor celor binebîruitori.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunile celeiace te-a născut pre tine, Indurate, ale sfinţilor mucenici şi ale apostolilor tăi, luminează sufletele noastre; ca să te slăvim pre tine cu bucuria sufletului, întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre făcătorul făpturii...

Sfinte cete ale mucenicilor, aduceţi-vă aminte de ceice vă laudă pre voi cu dragoste şi prea înalţă pre Hristos în veci.

Cu sabie tăindu-se mucenicii, se bucurau lăudând pre Hristos şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu minunată cuviinţă se împarte Treimea şi rămâne neîmpărţită ca un Dumnezeu. Pre aceasta o preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara a născut prunc; căci Dumnezeu s'a făcut om dintr'însa. Tot trupul să-l laude întru toţi vecii!

Stih: Minunat este Dumnezeu intru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stâlpi ai vitejiei s'au arătat mucenicii, veselindu-se pentru căderea diavolului, lăudând pre Hristos şi prea înălţându-l în veci.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Invredniceşte Doamne, în sânul lui Avraam pre robii tăi, cari cu credinţă şi cu nădejde s'au mutat la tine.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre făcătorul a toată făptura, „de carele se spăimântează în„gerii, cântaţi-l popoare şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9-a. Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat „şi să prăznuească firea minţilor „celor fără de trup, cinstind sfin„ţita prăznuire a Maicii lui „Dumnezeu şi să strige: Bucu„ră-te, prea fericită Născătoare „de Dumnezeu, curată, pururea „Fecioară".

Să strigăm ţie credincioşii, bucură-te! prin tine făcându-ne părtaşi bucuriei cei deapururea; mântueşte-ne pre noi de ispitele robiei păgâneşti şi de toată altă bătae, Fecioară, care vine oamenilor celorce greşesc, pentru mulţimea păcatelor.

Arătatu-te-ai luminarea şi întărirea noastră, pentru aceasta strigăm către tine: Bucurăte, steaua cea neapusă, carea ai adus în lume pre soarele cel mare; bucură-te, Curată, ceeace ai deschis raiul cel închiat; bucură-te, vasul, carele ai primit mirul cel nedeşertat, ce s'a vărsat deasupra ta.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru şi să strigăm: Bucură-te stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucurăte, ceeace una eşti între femei fără prihană şi bună; bucurăte, stâlpul cel de foc carele conduci firea omenească la vieaţa cea de sus.

Porumbiţă, ceeace ai născut pre cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară! Bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, cununia mucenicilor; bucură-te, frumuseţea cea dumnezeească a tuturor dreptţilor şi mântuirea noastră a credincioşilor.

Fie-ţi milă, Doamne, de moştenirea ta, trecând cu vederea acum toate păcatele noastre; având rugătoare spre aceasta către tine, pre ceeace te-a născut pre pământ fără de sământă, pre tine, Hristoase, carele ai voit de te-ai închipuit în firea omenească pentru marea mila ta.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Ca lumina, ca soarele răsărind mucenicii, au luminat tot pământul cu razele bunei credinţe şi cu strălucirile minunilor; şi au pierdut întunerecul mulţimii dumnezeilor. Cu ale cărora rugăciuni, Dumnezeule milueşte-ne pre noi.

Oaste nebiruită a mucenicilor întăreşte-ne pre noi pre toţi, ca bine să ne nevoim şi să săvârşim curgerea postului; ca săvârşind lucrul dumnezeeştei vieţi, să ne facem părtaşi vieţii, bucurându-ne.

A Morţilor.

Să ajungă bunătatea ta Doamne, pre ceice s'au mutat de la noi, cu înfricoşată porunca ta; să-i înconjure pre

dânşii mila ta şi să i îndrepteze la locaşurile cele luminate de lumina feţii tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Prin glasul îngerului ai născut, Născătoare de Dumnezeu, negrăit, pre vestitorul voiei Tatălui. Deci primeşte glasurile robilor tăi, celece aducem în vremea postului şi le du lui Dumnezeu ca nişte tămâie.

Alt Irmos

Isaie dănţueşte...

Săvârşind praznic mucenicesc, să săltăm astăzi cu cântări popoare, cântând lui Hristos, rânduitorului nevoinţelor, celuice le-a dat lor biruinţă asupra vrăjmaşilor. Pre carele cu cântări să-l slăvim.

Cu unghii de fier zgâriaţi fiind şi cu săbii tăiaţi din toate mădularele, v-aţi unit cu Hristos prin dragoste, prea lăudaţilor mucenici. Pentru aceasta bucurându-vă acum în ceruri, rugaţi-vă pentru noi toţi.

Slavă, a Treimii.

Intocmai în fiinţă te laud pre tine Treime, ceeace eşti fără de început, cinstită, de vieaţă începătoare, nedespărţită Unime. Părinte celace eşti nenăscut, Cuvinte şi Fiule cel născut şi Duhule sfinte; mântueşte-ne pre noi, ceice te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus de minte este naşterea ta maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea s-a făcut fără de bărbat şi naşterea întru feciorie. Dumnezeu este celce s'a născut; pre carele mărindu-l, pre tine Fecioară te fericim.

Stih: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intru dânşii.

Oastea mucenicilor cea viteză a împăratului şi Dumnezeului tuturor, cu cântări să o încununăm popoare, că aceea a biruit taberile drăceşti. Pre carii lăudându-i, slăvim pre Stăpânul.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Când vei scula toată făptura să se judece Hristoase, miluieşte pre credincioşii robii tăi, pre cari i-ai luat acum; iartă greşelile lor cele din vieaţă şi cu sfinţii tăi odihneşte-i în veci.

Irmosul:

Isaie dănţueşte! Fecioara a „avut în pântece şi a născut Fiu „pre Emmanuil, pre Dumnezeu „şi omul; răsărit este numele lui, „pre carele slăvindu-l, pre Fe„cioara o fericim".

LUMINĂNDA

Podobia: Femei, auziţi glas de veselie...

Taina cea din veci se cunoaşte astăzi; că Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, se face fiu Fecioarei Mariei pentru milostivirea, şi Gavriil vesteşte bucuria buneivestiri. Cu carele împreună se strigăm toţi: Bucură-te, Maica Domnului!

De trei ori.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihirile pe 4: şi cântăm Stihiri. glasul al 4-lea.

Podobia: Ca pre un vileaz...

Taina cea ascunsă şi neştiută de îngeri, arhanghelului Gavriil i-se încredinţează şi către tine acum vine, ceeace eşti bună şi curată porumbiţă, chemarea neamului nostru; şi strigă către tine, prea sfântă: Bucură-te şi te gătеşte prin cuvântul acesta, să primeşti pre Dumnezeu cuvântul în pântecele tău.

De două ori

Palat purtător de lumină s'a gătit ţie Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeeştei fiice. Pogoară-te şi vino la dânsa şi mileşte făptura ta, care a dobândit război pentru pizmă, s'a ţinut în robia celui viclean şi-a pierdut frumuseţea cea dintâiu şi aşteaptă pogorârea ta cea mântuitoare.

Gavriil arhanghelul de faţă vine către tine şi strigă ţie, ceeace eşti cu totul nevinovată: Bucură-te, deslegarea blestemului şi învierea celor căzuţi; bucură-te, ceeace singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însufleţit al soarelui, carea primeşti pre cel neîncăput, ce va să se sălăşluească în pântecele tău.

Slavă... Şi acum... Stihira, glasul al 4-lea, singur glasul.

Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu limba carea nu o ştia; că grăia către dânsa arhanghelul graiuri de veste bună; şi ea primind vestirea cu credinţă, te-a zămislit pre tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci. Pentru aceea şi noi bucurându-ne, strigăm ţie: Dumnezeule, celace te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare, dărueşte lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

DOCSOLOGIA MARE.

Ectenia şi Apolisul. Apoi ecasul întâiu şi Apolisul deplin.

LA LITURGIE

Tipica şi din Canonul Acatistului: Cântarea 3 şi 6, Apostolul zilei: din Epistola către Evrei şi al Născătoarei de Dumnezeu, din aceiaş epistolă. Evanghelia zilei, dela Marcu şi a Născătoarei de Dumnezeu, dela Luca.

CHINONICUL.

Paharul mântuirii voiu lua şi numele Domnului voiu chema.

La masă mâncăm două fierturi cu untdelemn şi bem vin, mulţumind Prea sfinţitei noastre Născătoare de Dumnezeu, pentru minunile cele făcute de dânsa.

DUMINICA
A CINCEA A SFÂNTULUI POST.

Rânduéala este asemenea cu şi în celelalte Duminici, cântând şi rânduéala sfântului dela Mineiu, ce se va întîmpla.

Iar alţii mai pre urmă au aşezat să se cânte în această Duminica slujba cuviosséi Maicii noastre Maria Egipteanca.

După Psalmul începător şi obişnuita Stihologie, la Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10 şi cântăm trei Stihiri ale învierii din Octoih, trei ale lui Anatolie şi patru ale Cuviosséi, repetînd una. Glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea puindu-şi în ceruri...

Te oprià de vederea celor cinstite, întinăciuneа cea mai d'inainte, ce se trăgea din spurcăciuni; dar înţelepţia ta şi cunoştinţa de celece s'a lucrat de tine, maică de Dumnezeu înţelepţită, s'a făcut ţie întoarcere spre cele mai bune; că privind spre icoana binecuvântatei ficei lui Dumnezeu şi căindu-te de foate păcatele tale de mai înainte prea lăudată, cu îndrăzneală te-ai închinat cinstitului lemn.

Închinându-te sfintelor locuri cu bucurie, ai luat de acolo darul călătoriei spre fapta bună cea de mântuire; ai alergat grabnic cu bună călătorie şi trecând râul Iordanului, în locaşul Botezătorului te-ai sălăşluit cu

osârdie; şi sălbăticia patimilor o ai întunecat cu vieaţa ta cea bună, împuţinând prin înfrânare înfierbântările trupului, maică pururea fericită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, întipărindu-ţi închipuirea lui Dumnezeu, cuvioasă, prin feluri de bunătăţi; şi atâta ai strălucit, în cât şi preste apc uşor ai trecut, fericită, şi te-ai ridicat de pre pământ cu rugăciunile tale către Dumnezeu; şi acum stând cu îndrăsneală înaintea lui Hristos, prealăudată Marie roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Puterea crucii tale Hristoase, a făcut minune; că şi ceeace mai înainte era căzută de tot, s'a nevoit cu nevoinţă pustnicească. De unde şi lepădând neputinţa, vitejeşte a stătut împotriva diavolului. Pentru aceasta luând şi dar de biruinţă, se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum... a Născătoarei, cea întâia a glasului. — Dogmatica.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului, Slavă... a Cuvioasei, glasul al 2-lea.

Vânările sufletului şi patimile trupului le-ai tăiat cu sabia postului; greşelile gândului cu izvorul sihăstriei le-ai înecat; şi cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia şi ne-ai odrăslit nouă roduri de pocăinţă. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, Cuvioasă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, glas acelas.

O minune mai nouă...

Troparul Invierii.

Slavă, a Cuvioasei, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucru cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Cuvioasă Marie duhul tău.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Celace pentru noi te-ai născut...

Acestea le zicem şi la Dumnezeu este Domnul.

Şi cealalta rândueală după obiceiu.

La Utrenie.

După toată rânduenla obişnuită, trei Canoane: Al Invierii cu al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; acesta al Triodului, pe 4 şi al Cuvioasei, pe 4.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr.

Cântarea I. glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Lăsatu-m'ai în bogăţia dulceţilor, veselindu-mă în toate zilele cu desfătarea bogatului. Dar te rog pre tine, Mântuitorule, scapă-mă de foc ca pre Lazăr.

Imbrăcatu-m'am Mântuitorule cu desfătările, ca celce se îmbracă cu vison şi cu haină

aurită; ci să nu mă trimiţi pre mine în foc, ca pre acela.

Se veselia bogatul dedemult cu bogăţia şi cu desfătarea, în vieaţa cea stricăcioasă; pentru aceasta s'a osândit la munci; iară Lazăr cel sărac s'a răcorit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngereşti şi omeneşti te laudă neîncetat, Maică, carea nu ştii de mire; că ai ţinut pre făcătorul ca prunc în braţele tale.

Alt Canon al Cuvioasei, pe 5.

Cântarea 1, glasul al 6-lea. Irmos.

Valul mării...

Trimite-mi lumină mie, celuice prăznuesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi dumnezeească, Cuvioasă, ceeace stai înaintea lui Hristos, lumina cea neapropiată, mântuindu-mă din toate ispitele vieţii.

Celace ai venit cu trupul la Egipteni, cel necuprins şi mai înainte de veci, te-a arătat din Egipt stea prea luminoasă Domnul, celce ştie toate mai înainte de facerea lor.

Slavă...

Neştiind dumnezeeştile porunci, prea cinstită, ai întinat chipul cel dumnezeesc; dar prin dumnezeească purtare de grijă, iarăş l-ai curăţit, îndumnezeindu-te, Cuvioasă, prin faptele tale cele dumnezeeşti.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

O! milostivirea ta cea multă, Dumnezeul meu şi smerenia ta cea nespusă. Cum ai asemănat cu îngerii pre păcătoasa de mai înainte, ca pre o curată şi fără prihană? Prin rugăciunile Maicii tale.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a. Irmos:

Tu eşti întărirea celorce...

Precum ai mântuit Hristoase pre Lazăr din văpaie, aşa să mă mântueşti şi pre mine nevrednicul robul tău din focul gheenei.

Bogat sunt Doamne de patimi şi de desfătări; dar sărac ca Lazăr de averea bunătăţilor; ci mă mântueşte!

Cu roşu şi cu vison se îmbracă cel bogat, adică cu desfătările şi cu păcatele; pentru aceasta arde în văpaie.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile primejdiilor celor cumplite.

Alt Irmos:

Pre tine celace ai spânzurat...

Către porţile pierzării apropiindu-te prin faptele cele necuvioase, ţi-a deschis ţie porţile pocăinţei prea cinstită, celce a sfărâmat mai 'nainte cu puterea Dumnezeirii porţile iadului; fiind însuş poarta vieţii.

Pre ceeace se făcuse mai 'naînte armă păcatului, o ai arătat, prin închinarea armei dumnezeeşti cruci, atotbiruitoare tuturor armelor şi vicleniilor drăceşti, îndelung răbdătorule îndurate.

Slavă...

Celace şi-a vărsat sângele mai 'nainte pentru mântuirea tuturor, cu baia lacrămilor te-a făcut curată pre tine, ceeace boleai cmplit cu stricăciunea faptei celei rele; celace a dat cu adevărat fiinţă tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Mai presus de tot cuvântul este minunea ce s'a făcut întru tine Fecioară; că cuvântul Tatălui întru tine dumnezeeşte s'a sălăşluit; dând numai cu Cuvântul, tuturor celorce păcătuesc, deslegarea greşelilor.

Sedeadna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Toate săltările trupului înfrânându-ţi cu ostenelile sihăstreşti, ţi-ai arătat înţelepţia sufletului tău, viteză; că poftind să vezi crucea Domnului, te-ai răstignit singură pre tine lumii, preamărită. Drept aceea şi spre râvna vieţii îngereşti cu dragoste te-ai îndemnat singură, preafericită; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greşeli, celorce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cecace este uşă cerească şi scriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor dedemult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruească iertare de greşeli celorce se închină cu credinţă preasfintei naşterii tale.

Cântarea 4. Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Se desmierda bogatul cu mâncarea şi cu îmbrăcămintea, veselindu-se; iară Lazăr poftia să se sature din sfărâmăturile mesei acestuia.

Câinii lingeau ranele lui Lazăr săracul, făcându-se mai milostivi decât mintea bogatului către sărac.

Înaintea porţii bogatului se tăvălia de demult Lazăr Mântuitorule, muncindu-se în nevoile sărăciei; pentru aceasta acum se preamăreşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă Preacurată pre celce l-ai născut, să scoată din robia vrăjmaşului pre celce te laudă; că tu singură eşti folositoarea noastră.

Alt Irmos:

Dumnezeeasca la plecăciune...

Ca un ziditor al firii omeneşti, ca un izvor al milei şi ca o bogăţie a milostivirii te-ai milostivit iubitorule de oameni, spre ceeace a năzuit la tine; şi o ai răpit dela fiara cea pierzătoare.

Sârguindu-te să vezi crucea, te-ai luminat Marie cu lumina crucii celuice a pătimit pre cruce; răstignindu-te lumii, cu voia dumnezeească, ca o vrednică de minuni.

Slavă...

Ceeace era mai nainte pricină răutăţilor a multora pentru pofta cea rea, ca soarele strălucind s'a arătat povăţuitoare cuvioasă celorce greşesc.

Şi acum. o Născătoarei de Dumnezeu.

Covârşit-ai mintea celor cereşti, cerule cel înţelegător al împăratului tuturor; că afară de legile firii ai născut Preacurată, pre dătătorul de lege şi făcătorul tuturor.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Dacă a văzut bogatul pre Lazăr în sânurile lui Avraam, în lumină şi în slavă veselindu-se, a strigat: părinte Avraame, miluește-mă pre mine, celce sunt osândit din foc şi cumplit mi se arde limba.

Avraam a zis bogatului: te-ai desmierdat veselindu-te cu bogăţie lumească, pentru aceasta aicea te muncești în foc în veci, iară Lazăr cel sărac se bucură întru veselia cea nesfârşită.

Bogat m'am făcut cu înşelăciunea lumii, cheltuindu-mi toată vieaţa întru pofte ca şi bogatul, iubitorule de oameni, ci mă rog îndurărilor tale, să mă mântuesc de foc, precum s'a mântuit Lazăr.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Având îndrăzneală către Fiul tău, Preacurată, ca o maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă cea pentru noi cei de un neam, rugămu-ne; că pre tine singură te punem rugătoare bineprimită noi, creştinii, către Stăpânul.

Alt Irmos:

Dumnezeeasca arătare, Hristoase...

Moisi s'a preamărit oarecând în Sinai, văzând tainic dosul lui Dumnezeu, prealăudatul, însemnând taină streină; iar acum Maria cu osârdie căzând la preacurată icoana năstrapei care ţine mană, a luat vieaţă îngerească.

Dorind să vadă frumuseţea casei tale, precum zice psalmistul, ceeace a spurcat sălăşluirea ta, s'a făcut locaş înţelegător slavei tale. Prin rugăciunile cele înţelegătoare, ale celcice nu ştie de bărbat, carea s'a făcut locaş al tău, Hristoase, fă-mă

şi pre mine locaş Duhului celui atotfăcător.

Slava...

Cecace a vânat pre mulţi cu undiţa trupului, adecă cu ochii şi i-a făcut mâncare diavolului prin scurtă dulceaţă, s'a vânat cu tot adevărul de dumnezeescul dar al cinstitei cruci, făcându-se mâncare dulce lui Hristos.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

O taină cunoscând ceata profeţilor, taina ce s'a făcut întru tine, Preacurată, în multe chipuri mai 'nainte au grăit de tine cu dumnezeeşti cuvinte de taină; iar acum căzând Maria la precurată icoana năstrapei, care a ţinut mana, te-a rugat pre tine să fii chezăşuire păcătoşilor către Dumnezeu.

Cântarea 6-a. Irmos:
Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Bogatul s'a osândit pre sine la văpaia focului prin vieaţa cea desmierdată; iară Lazăr cel sărac alegându-şi sărăcia în vieaţa de aici, s'a învrednicit bucuriei celei nesfârşite.

Lazăr s'a învrednicit în sânurile lui Avraam, desfătându-se Hristoase, cu vieaţa cea veşnică; iară bogatul s'a osândit, să se muncească în foc cu trupul şi cu sufletul.

Bogatul s-a osândit în foc pentru Lazăr; iară pre mine păcătosul rogu-mă să nu mă osândeşti, Doamne, iubitorule de oameni; ci mă învredniceşte ca pre Lazăr luminii tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Să ne mântuim de greşelile cele cumplite, Curată, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu şi să dobândim, Preacurată, strălucirea cea dumnezecască a Fiului lui Dumnezeu, celuice s'a întrupat din tine, precum nu se poate spune.

Alt Irmos:
Adâncul cel mai de jos..

Bucură-se, Marie, oştile îngereşti, văzând întru tine preacuvioasă vieaţă întocma cu a lor şi strigă: slavă fie Domnului.

Înfricoşază-se adunările întunecaţilor draci de tăria ta cea răbdătoare; că femeie fiind, goală şi singură, cu preamărire i-ai ruşinat.

Slavă...

Strălucit-ai ca soarele prealăudată Marie şi toată pustia o ai luminat cu minunile; pentru aceasta luminează-mă şi pre mine cu lumina ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Luminându-se îngerii cu slava celui născut al tău, Fecioară, au strigat: pace nouă futuror şi pre pământ oamenilor bunăvoire.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Fecioară astăzi...

Ceeace erai plină de tot felul de păcate mai 'nainte, astăzi te-ai arătat aleasă lui Hristos, prin pocăinţă; urmând vieţii îngereşti şi cu arma crucii pierzi pe dracii. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei, Marie prealăudată.

ICOS

Pre tine mieluşaua şi fica lui Hristos astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea slăvită, carea te-ai arătat crescând între Egipteni şi din toată rătăcirea lor ai scăpat; şi de acolo te-ai adus bună şi desăvârşit odraslă Bisericii, prin post şi prin rugăciune. Că nevoindu-te mai presus de măsura firii omeneşti, te-ai înălţat întru Hristos prin vieaţă şi prin fapte. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei cerurilor, Marie prealăudată.

In loc de Simeon, cetim vieaţa Cuvioasei maicei noastre Maria Egipteanca.

Caut-o la sfârşitul cărţii.

Cântarea 7, Irmos:

Din Iudeea mergând tinerii...

Precum a fost dedemult Iov în rane, cu viermi şi în gunoiu, aşa a şezut şi Lazăr înaintea porţii bogatului, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Zăcând înaintea porţii nemilostivului bogat, Lazăr dedemult aştepta măcar sfărâmături din masa lui şi nimenea nu-i da; dar în locul acelora a aflat sânul lui Avraam.

Izbăveşte-mă de partea nemilostivului bogat, Hristoase al meu, rogu-mă şi rânduindu-mă împreună cu Lazăr cel sărac, mă învredniceşte a striga ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intrupându-te din pântece fecioresc, te-ai arătat spre mântuirea noastră; pentru aceasta ştiind pre Maica ta Născătoare de Dumnezeu, strigăm ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Irmos:

Tinerii in Vavilon au călcat...

Marele între părinţi, înţeleptul Zosima, încunjurând pustia, s'a învrednicit a vedea pre Cuvioasa şi a strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pentruce ai venit, părinte, să vezi o femeie înstrăinată de toată bunătatea cea lucrătoare? strigat-a către bătrânul, Cuvioasa şi a cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Omorându-ţi, fericită, săltările patimilor tale, te odihneşti acum în limanul nepătimirii,

strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislit-ai cu chip negrăit, rămânând Fecioară preacurată şi ai născut mântuirea lumii, pre Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta toţi credincioşii pre tine cu cântări te slăvim.

Cântarea 9, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu veşmânt roşu, cu vison şi cu profiră se îmbrăca de demult luminat bogatul cel ticălos; iară Lazăr cel sărac rău zăcea la poarta lui, poftind să se sature din sfărâmăturile ce cădeau din masă şi nimenea nu-i da lui; pentru aceasta împărăţeşte acum întru slavă împreună cu Hristos.

La poarta bogatului zăcea Lazăr cu trupul putred de rane şi poftia să se sature de sfărâmături şi nimenea nu-i da lui; iară câinii cu milostivire îi lingeau cu limba bubele lui şi ranele. Pentru aceasta s'a învrednicit raiul desfătării.

Îmbogăţitu-m'am şi eu mult milostive cu dulceţuri, întru desfătarea vieţii acesteea, ca şi bogatul dedemult, ce se îmbrăca în toate zilele în porfiră; şi însumi eu mă judec spre pierzare pentru desfătările şi înşelăciunile mele. Pentru aceasta Hristoase, mă rog ţie, să mă scuteşti de focul cel veşnic întru toţi vecii.

A Treimii.

Pre Dumnezeirea cea întreit luminătoare, carea slobozeşte o rază din o fire în trei feţe, pre Tatăl cel fără început, pre Cuvântul Tatălui, cel de o fire şi pre Duhul cel de o fiinţă, carele împreună împărăţeşte, tineri bine cuvântaţi-l, preoţi lăudaţi-l, popoare preaînălţaţi-l întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Înfricoşează-te şi te teme...

Celace cerci adâncurile inimii şi ştii toate ale noastre mai nainte de a fi, Mântuitorule, ai răpit din viaţa cea silnică pre ceeace a alergat la iubirea ta de oameni, carea strigă neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pre Hristos în veci.

O! cât este de cinstită schimbarea mutării tale către cele mai bune, cuvioasă! O! dragoste dumnezeească a ta, care ai urât dulceţile trupeşti! O! credinţa ta cea fierbinte şi dumnezeească, prealăudată Marie! Carea cu credinţă o lăudă şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântam...

Aflat-ai plata durerilor şi răsplătirea ostenelilor tale, cinstită Marie, prin care ai surpat pre vrăjmaşul cel ucigaş; şi acum strigi împreună cu îngerii cân-

tare fără tăcere, lăudând şi prea înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre mine tot m'a înoit pentru bunătatea, în pântecele tău, Preacurată; nestricând osebirile amândoror firilor, ca un Stăpân al tuturor vecilor. Pentru aceasta pre tine, ca pre o pricină a mântuirii noastre, cu cântări te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos.

Pre tine cea neispitită...

Fă-mă, Hristoase, sărac ca Lazăr, rogu-mă, fugărind poftele desfătărilor mele, ca un Dumnezeu din fire; iar întru bunătăţi mă fă bogat; ca prin credinţă cu cântări să te slăvesc.

Bogat şi nemilostiv fiind, nu m-am uitat prin credinţă la mintea mea, lepădat fiind înaintea porţilor poruncilor tale, iubitorule de oameni; ci ca un îndurat şi iubitor, ridică-mă, ca şi de demult pre Lazăr, prietenul tău cel mort de patru zile.

Toţi am înţeles pilda Stăpânului; deci, toţi credincioşii să urîm nemilostivirea bogatului, ca să scăpăm de muncă şi să săltăm pururea în sânurile lui Avraam.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceeace ai ţinut în braţe pre Dumnezeu cel nevăzut, carele este lăudat în cer de toată făptura şi prin tine ne dărueşte nouă pururea mântuire, cu credinţă te slăvim.

Alt Irmos:

Nu te tângui pentru mine...

Lesne ai răbdat Maică ostenela pustiei, îndreptându-te cu puterea cea tare a lui Hristos; că gândurile cele spurcat ce-ţi veniau le-ai stins, preacinstită, cu izvoarele dumnezeeştilor lacrimi, ceeace eşti vârful sihastrilor, lauda cuvioşilor.

Cu raze prea luminoase te-a luminat pre tine Fecioară şi Preacurata, ceeace una a născut pre Hristos lumina, făcându-te înfricoşată vrăjmaşilor pre tine, cinstită. Şi tuturor arătându-te, Marie, a fi podoaba pustnicilor, întărirea cuvioşilor.

Slavă...

Lăsând înţelepţeşte toate cele pământeşti, te-ai arătat sălăşluire cinstită Duhului; ci roagă pre singur Mântuitorul Hristos, să scape de răutăţile lumeşti, pre cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Tăindu-te de legile fireşti, Fecioară, ai născut curată mai presus de fire prunc tânăr pre pământ, pre celce este dătător de lege şi vechi de zile, ceeace eşti cer înţelegător al făcătorului tuturor. Pentru aceasta cu

credinţă şi cu dragoste pre tine te fericim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII.

Apoi Slavă a Cuvioasei.

Podobia: Celuce ai împodobit cerul...

Pildă de pocăinţă avându-te pre tine, cuvioasă Marie, roagă pre Hristos, să ne dăruească nouă aceasta în vremea postului; ca prin credinţă şi prin dragoste să te lăudăm pre tine cu cântări.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti îndulcirea îngerilor, bucuria celor scârbiţi, părtinitoare creştinilor, Fecioară, Maica Domnului, sprijineşte-mă şi mă izbăveşte de muncile cele veşnice.

LA LAUDARI:

Patru Stihiri ale învierii din Octoih şi patru ale lui Anatolie, apoi cântăm, Stih:

Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţe-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârşit.

Glasul 1-iu, singur glasul.

Nu este împărăţia lui Dumnezeu mâncarea şi băutura, ci dreptatea şi nevoinţa cu sfinţenie. Pentru aceasta, nici bogaţii nu vor intra într'însa, ci numai câţi pun averile lor în mâinile săracilor; acestea învaţă şi David proorocul, zicând: bărbat drept este celce miluieşte în toate zilele, celce se desfătează întru Domnul, umblă în lumina lui şi carele nu se va poticni. Acestea toate s'au scris, spre învăţătura noastră; ca postind să facem bunătate şi aşa va da nouă Domnul, în locul celor pământeşti, cele cereşti.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum...

Prea binecuvântată eşti...

DOXOLOGIA MARE.

Ectenille şi Apolisul.

LA LITIE. Stihira Evangheliei şi celelalte.

LA LITURGHIE.

Fericirile glasului, Prochimenul, glasului şi al sfintei, glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih:

Întru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu.

Apostolul zilei, din cartea către Evrei. Şi al Cuvioasei, din cartea cea către Galateni. Evanghelia zilei dela Marcu şi a cuvioasei dela Luca.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul...

Altul:

Întru pomenirea veşnică va fi...

Iară la masă ne ospătăm cu şi în celelalte Duminecei.

DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat-am punem Stihirile pe 10 şi câte o patra ale glasului din Octoih, cele de umilinţă, trei podobnice ale Triodului şi trei din Minelu, glasul 1-iu.

Podobia: Prea lăudaţilor mucenici...

Sărăcind, Hristoase, celace eşti bogat, ai îmbogăţit pre oameni cu nemurirea şi cu strălucirea; pentru aceasta îmbogăţeşte-mă cu bunătăţi pre mine, celce am sărăcit de dulceţile lumii şi mă împreună cu Lazăr

cel sărac, izbăvindu-mă de munca bogatului şi de gheena, carea mi s'a gătit.

Imbogăţitu-m'am cumplit în răutate şi am iubit desmierdarea, m'am îndestulat de desfătări în lume, Doamne şi m'am făcut vinovat focului gheenei, neuitându-mă la mintea mea cea flămândă ca şi Lazăr; şi lepădat fiind înaintea uşilor faptelor celor dumnezeeşti, milostiveşte-te spre mine, Stăpâne.

Altă Stihiră a lui Teodor. glasul 1-iu.

Podobia: Nor luminos pre tine...

Începând cu dragoste a şasea săptămână a cinstitului post, să aducem credincioşilor cântare, înaintea prăznuirii stâlpărilor, Domnului celuice vine în slavă cu puterea dumnezeirii în Ierusalim, ca să omoare moartea. Pentru aceasta să gătim cu bună credinţă semnele biruinţei, ramurile bunătăţilor, strigând: Osana! făcătorului tuturor.

Şi trei dela Mineiu.

Slavă. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

IEŞIRE: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celorce se tem...

Cu Stihirile lui.

Caută-le la Duminecа întâia a postului. seara la pag. 100.

LA STIHOAVNĂ

Stihiria zilei, de două ori.

Glasul I-iu singur glasul.

Minunat este obiceiul cel milostiv al Mântuitorului pentru noi, că având cunoştinţa celor ce vor să fie, ca şi acelorce sunt de faţă, a văzut viaţa lui Lazăr şi a bogatului. Deci, privind noi la sfârşitul amândoror acelora, să fugim de cumplirea şi de urîrea de oameni a aceluia şi să râvnim răbdării şi aşteptării cei îndelungate a celuilalt, ca încălzindu-ne împreună cu dânsul în sânurile lui Avraam, să strigăm: Drepte judecătorule, Doamne, slavă ţie.

Martirica.

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne şi ale Născătoarei de Dumnezeu, dă-ne nouă pacea ta şi ne miluieşte, ca un îndurat.

Slavă. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Iasăs Podobia.

Ceeace eşti bucuria cetelor cereşti şi pre pământ oamenilor tare folositoare, Preacurată Fecioară, mântueşte-ne pre noi, ceice scăpăm la tine; că spre tine, după Dumnezeu, nădejdile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

In lunea stâlpărilor

LA UTRENIE.

Cântăm treimicile glasului.

După întâia Stihologie, cântaru Sedelnele cele de umilinţă, din Octoih şi a Născătoarei.

După a doua Stihologie, zicem această sedeală, glasul I-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Răsturnând piatra împetririi de pe inima mea, Doamne, ridică sufletul meu cel omorât de patimi bunule şi mă învredniceşte să-ţi aduc, Stăpâne, cu umilinţă stâlpări de fapte bune, ca Biruitorului iadului; ca să dobândesc vieaţa cea veşnică, lăudând puterea şi milostivirea ta, unule iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea minunilor văzând întru tine, făptura se bucură ceeace eşti plină de dar; că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut negrăit pre celce nu pot să-l vadă mai mari cetelor îngereşti. Pre carele roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

După a treia stihologie, sedeala glasul I-iu Podobia: Piatra fiind pecetluită...

Începând a şasea săptămână a postului, să aducem cântare mai 'nainte de prăznuirea Stâlpărilor lui Hristos, celuice vine pentru noi, să şeadă pre mânzul asinei, ca să supună Tatălui dobitocia păgânilor, ca un împărat. Deci, să-i gătim toţi ramuri de bunătăţi, ca să vedem şi învierea lui, bucurându-ne.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Mâinile talc, celc dumnezeeşti, cu care ai ţinut pre făcătorul întrupat pentru bunătatea lui, finzându-le Fecioară Preasfântă, roagă-l să ne izbăvească de supărări, de patimi şi de primejdii, pre carl cu dragoste te lăudăm şi strigăm ţie: Slavă celuice s'a sălăşluit întru tine; slavă celui-ce a ieşit din tine; slavă celuice ne-a slobozit pre noi prin naşterea ta.

Psalmul 50.

Şi cântăm canonul Mineiului. Şi această TRICÂNTARE.

Cântarea 1. glasul I-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă...

Să omorîm patimile cu postul, să înviem duhul prin fapte dumnezeeşti, ca să vedem cinstită patimă lui Hristos cu gând curat.

Pre mine, celce am urmat năravului nemilostivului bogat, îndurate iubitorule de oameni, rânduesţe-mă împreună cu Lazăr cel sărac, rogu-mă; izbăvindu-mă din văpaie şi din focul cel nestins.

Postitu-m'am despre toate faptele bune şi m'am ospătat până la saţiu cu greşelile, Doamnei; ci mă satură de mân-

carea cea mântuitoare şi cinstită, pre mine cel ce rău am flămânzit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre mine, cel osândit şi aruncat în pedeapsă pentru faptele mele, Preacurată Stăpână, îndură-te de mă mântueşte, ceeace ai născut pre Dumnezeu cel prea îndurat.

Alt Irmos, glasul acelaş.
Lui Dumnezeu, celuice a...

Să întâmpinăm credincioşii praznicul Stâlpărilor de astăzi şi mai'nainte prăznuindu-l luminat; ca să ne învrednicim a vedea şi patima cea de vieaţă purtătoare.

Vine şi merge Hristos la Ierusalim ca un împărat, şezând pre mânzul asinei; ca să supună dobitocia păgânilor sub jugul Tatălui.

Slavă, a Treimii.

Unime, ceeace eşti întru o Dumnezeire în trei feţe, Dumnezeule Părinte cel nenăscut şi Fiule unule născut şi unule Duhule Sfinte, împărăţie întocma stăpânitoare, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preaslăvite s'au grăit de tine pretutindenea, că ai născut cu trup pre făcătorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu Marie, ceeace nu ştii de mire şi eşti neispitită de nuntă.

Slavă cie Dumnezeul nostru...

Iată, vine Hristos la cetatea Vithfagi, bucură-te Vitanie, patria lui Lazăr; că ţie-ţi va arăta minune mare, înviind pre Lazăr din morţi.

Irmosul:

Lui Dumnezeu, celui ce a „ajutat în Egipt lui Moisi şi prin„tr'însul a cufundat pre Faraon „cu toată oastea lui, să-i cân„tăm cântarea de biruinţă, că „s'a prea slăvit.

Cântarea 8-a, Irmos:
De curelu se înfricoşează...

Cu gânduri neroditoare m'am îmbogăţit eu, ticălosul; sufletul mi-am spurcat cu pofte fărădelege şi mă înconjură întunerecul desnădăjduirii; străluceşte-mi, Dumnezeul meu, lumina pocăinţei.

Precum ai luminat dedemult pre orbul cel din naştere, luminează-mi şi sufletul meu, carele nu vede lumina ta, milostive, ci este îngropat înfru întunerecul uitării cei rele şi în grijile lumii.

Postindu-se Ilie, a deschis cerurile şi a adăpat cu ploi pământul cel însetat. Să postim şi noi vărsând izvoare de lacrimi sufleteşti, ca să ne miluim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o viţă însufleţită ai înflorit nouă strugurul cel copt, Preacurată Fecioară, carele a

izvorît vinul iertării şi ai uscat beţia păcatului.

Alt Irmos:

Cântarea celor fără de trup...

Deschisu-s'au uşile cele din 'naintea învierii lui Lazăr; că vine Hristos să ridice pre cel mort ca din somn şi să biruească cu viaţa pre moarte.

Mare este lauda ta, o Vitanie, că te-ai învrednicit a primi oaspe pre făcătorul, strigând: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

A Treimii...

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine, Unime cea întreită, mai presus de fiinţă, ceeace te uneşti dupre chip întru despărţirea feţelor, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul cel dumnezeesc slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te! strigăm ţie împreună cu îngerul, că ai ridicat bucurie în lume, pre Mântuitorul lumii; pre carele roagă-l, Fecioară prealăudată.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru. Slavă ţie.

Cântare aducem şie, că ai încălecat pre mânz, celace şezi pre heruvimi întru înălţime; ca să supui pre toţi Hristoase stăpânirii tale.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cântarea celor fără de trupuri „aducem ţie, ca şi tineri în cuptor şi cântând zicem: binecu„vântaţi şi prea înălţaţi pre Hri„stos în veci".

Cântarea 9-a, Irmos:

Izvorul cel primitor...

Omorît fiind de greşeli multe, sunt cuprins în mormântul lenevirii, având deasupra mea pusă piatra desnădăjduirii; care ridicându-o, Hristoase cu mila ta, învia-mă ca şi mai 'nainte pre Lazăr.

Să fugim de asemănarea bogatului, celui osândit în văpaia cea nestinsă, să iubim răbdarea lui Lazăr cea cu dureri, ca să ne mângâe pre noi Iisus şi părtaşi împărăţiei să ne facă.

Să iubim postul cel ucigător de patimi, să ne îndeletnicim întru rugăciuni cu deadinsul, să plângem, să ne tânguim şi să suspinăm fierbinte; ca ducându-ne de aici, să ne primească Avraam în sânurile sale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Odorul feciorlei cel dumnezeesc, singură îndreptarea strămoşilor, izvorul carele izvorăşte adâncul milostivirii, pre Născătoarea de Dumnezeu, frumuseţea lui Iacov, ceicc ne-am mântuit printr'însa să o lăudăm.

Alt Irmos:

Pre duc, uşa cea închisă...

Astăzi umblând Hristos pre lângă Iordan, i-s'a arătat boala lui Lazăr şi ca un mai înainte

cunoscător, a zis: boala aceasta nu este spre moarte.

Gătește-te Vitanie, împodobește-ți dumnezecște intrările tale, lărgește-ți curțile; că iată vine stăpânul cu apostolii, ca să învieze pre celace l'ai crescut.

Slavă, a Treimii.

Pre tine Unime în trei ipostasuri și ființă nedespărțită, te slăvește oastea celor câte cu șase aripi și neamul omenesc cu cântări te lăudăm.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine celce te-ai născut din Tatăl fără de ani și din mumă cu chip negrăit sub ani, spre mântuirea tuturor; ca pre un făcător și stăpân, cu cântări te slăvim.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Cu ramurile facerii de bine ținând și stâlpările curăției, să ne gătim toți să întâmpinăm pre Hristos ca pre unul Dumnezeul nostru, carele vine la Ierusalim.

Irmosul:

Pre tine Născătoare de „Dumnezeu Fecioară, pre ceea„ce te-a văzut profetul Iezechiil „ușă, prin carea nimenea n-a „trecut, fără numai Dumnezeu „singur, cu cântări te slăvim".

Apoi:

Cade-se să te fericim...

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri zilei, glasul al 5-lea.

Să nu mă osândești pre mine Hristoase în văpaia gheenei, ca pre bogatul pentru Lazăr; ci-mi dărueşte mie, celuice mă rog cu plângere, o picătură din iubirea de oameni, Dumnezeule și mă milueşte.

De două ori.

A Mucenicilor.

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc, că de și au fost pământenii purtători de chinuri, dară s'au sârguit să ajungă la vrednicia îngerească, de trupuri nebăgând seamă; și prin patimi s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne trimete nouă mare milă.

Slava. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ești plină de dar, fii mijlocitoare cu rugăciunile tale și cere sufletelor noastre mulțimea îndurărilor și iertare de multe greșeli, rugămu-ne.

Și celelalte după rânduială.

La ceasul al șaselea.

Troparul proorociei, glasul al 6-lea.

Aceasta este, Dumnezeule, ziua cea înfricoșată, a căreia înserare nu ne nădăjduim să o ajungem; și aceasta a o vedea ne-ai învrednicit pre noi, cu iubirea ta de oameni, întreit sfinte, slavă ție.

Slavă, Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Să se veselească inima celoreo caută pre Domnul...

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele lui.

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 48 49, Vers 17—4.

Aşa zice Domnul, celce te-a izbăvit pre tine, **sfântul** lui Israil: Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, celce ţi-am arătat ţie, ca să alli tu calea, pre care să umbli. Şi de ai fi ascultat poruncile mele, s'ar fi făcut ţie ca un râu pacea ta şi dreptatea ta ca valul mării. Şi ca nisipul s'ar fi immultit sământa ta şi fiii pântecelui tău ca grăuna pământului; ci nici acum nu te voi stinge, nici va pieri numele tău înaintea mea. Ieşi din Vavilon, fugi dela Haldei, glas de vesele să vestiţi şi să se audă aceasta; vestiţi până la marginile pământului şi ziceţi: izbăvit-a Domnul pre robul său Iacov. Şi de vor înseta, în pustie îi va duce pre ei, apă din piatra le va scoate lor, despica va piatra şi va curge apă şi va bea poporul meu. Nu este bucurie nedreptăţilor, zice Domnul. Ascultaţi-mă, ostroave şi luaţi aminte neamuri, după multă vreme va stă, zice Domnul: din pântecele maicii mele au numit numele meu. Şi a pus gura mea ca o sabie ascuţită şi subt acoperământul mâinii sale m'au acoperit, pus-m'au ca o sageată aleasă şi în tolba sa m'au ascuns. Şi mi-au zis mie: slugă mea estî tu Israale şi intru tine mă voiu mări. Şi eu am zis: îndeşert m'am ostenit, în zadar şi intru nimic am dat tăria mea, pentru aceasta judecata mea la Domnul este şi osteneala mea înaintea Dumnezeului meu.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac.

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

In Lunea stâlpărilor

SEARA

După obişnuita Stihologie, la Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6. Trei ale Triodului şi trei dela Minelu şi cântăm stihirile podobnice. Facerea lui Iosif

Glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nadejdea punându-şi.

Pentru multe greşeli şi prin desmerdările vieţii mi-am bolnăvit sufletul, eu ticălosul şi zac pururea pre patul trândăviei, Stăpâne. Ci strig ţie prea milostive: venind, cercetează-mă, dându-mi întărire şi milă şi nu mă lăsa pre mine, ca nu cândva să adorm întru moarte; şi să nu se bucure de peirea mea vrăjmaşul, celce caută pururea, Mântuitorule, să mă tragă întru adâncurile iadului.

Păvnind nebuneşte bogatului celui nemilostiv, cu dulceaţa mă veselesc, în desmierdări şi în pofte cufundându-mă; şi văzându-mi mintea, Doamne, zăcând pururea înaintea uşilor pocăinţei ca şi Lazăr, o trec fără simţire flămândă fiind şi bolnavă şi rănită de patimi; pentru aceasta vinovat sunt a fi în văpaia gheenei; din carea scapă-mă, Stăpâne, unule mult milostive.

Altă stihiră, a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Podobia: Doamne, pre vremea lui Moisi.

Doamne, umblând cu trupul

pre lângă Iordan, ai spus mai înainte că nu este boala lui Lazăr de moarte; ci că s'a îngăduit pentru slava ta, Dumnezeul nostru. Laudă slavei lucrului tău şi puterii tale celei a toate, că ai surpat moartea pentru mulţimea milostivirii, iubitorule de oameni.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Stih:

Să zică cei mântuiţi de Domnul.

Dela Facere cetire.

Cap. 27, vers 1.

Şi a fost după-ce a îmbătrânit Isaac şi au slăbit ochii lui a vedea şi a chemat pre Isav fiul său cel mai mare şi i-a zis lui: fiul meu. El a răspuns: iată eu. Şi a zis lui: iată am îmbătrânit şi nu ştiu ziua sfârşitului meu. Acum dar ia-ţi unealta ta, tolba şi arcul şi ieşi la câmp. Şi să-mi vânezi mie vânat şi să-mi faci mâncare precum îmi place eu şi să-mi aduci să mănânc, ca să te binecuvinteze sufletul meu mai înainte de ce voiu muri. Iară Revecca a auzit pre Isaac grăind cu Isav fiul său; şi s'a dus Isav la câmp să vâneze vânat tatălui său. Şi a zis Revecca către Iacov, fiul său cel mai tânăr: iată că am auzit pre tatăl tău grăind către Isav, fratele tău, zicându-i: Adu mi vânat şi-mi fă de mâncare, ca mâncând să te binecuvintez înaintea Domnului mai înainte de a muri. Deci, acum fiul meu ascultă-mă pre mine, precum poruncesc eu ţie: Şi mergând la oi, adu-mi de acolo doi iezi tineri şi buni şi voiu face pre ei mâncare tatălui tău precum iubeşte. Şi vei duce înăuntru la tatăl tău şi va mânca, ca să te binecuvinteze tatăl tău mai înainte de ce va muri. Iar Iacov a zis către Revecca, mumă-sa: fratele meu Isav este om păros, iar eu sunt om neted. Ca nu cumva să mă pipăie tatăl meu şi voiu fi înaintea lui ca un ucigaş şi voiu aduce asupra mea blestem, iar nu binecuvântare. Şi i-a zis lui mumă sa: asupra mea să fie blestemul tău, fiule, numai ascultă cuvântul meu şi mergând adu-mi. Şi mergând a luat şi a adus la mumă-sa, şi a făcut mumă-sa bucate precum iubia tatăl lui. Şi luând Revecca haina cea mai bună a lui Isav, feciorul său cel mai mare, care era la dânsa în casă, a îmbrăcat pre Iacov fiul său cel mai tânăr. Şi cu pielicelele iezilor a înfăşurat braţele şi gâtlejul grumazului lui. Şi a dat bucatele şi pâinile care le coase, în mâinile lui Iacov fiul său şi le a dus la tatăl său. Şi a zis: tată! Iar el a zis: iată eu, cine eşti tu fiule? Şi a zis Iacov tatălui său: eu sunt Isav cel întâi născut al tău, făcut am precum mi ai grăit mie; scoală-te şezi şi mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău. Şi a zis Isaac fiului său: ce este aceasta, ce ai aflat aşa curând, o fiule? Iar el a zis: ce a dat Domnul Dumnezeul tău înaintea mea. Şi a zis Isaac lui Iacov: apropie-te de mine şi te voiu pipăi fiule, de eşti tu fiul meu Isav, sau nu. Şi s'a apropiat Iacov de Isaac tatăl său şi l-a pipăit pre dânsul şi a zis: glasul cu adevărat este glasul lui Iacov, iar mâinile lui Isav. Şi nu l-a cunoscut pre el, pentrucă mâinile lui erau păroase ca mâinile lui Isav fratele său şi l-a binecuvântat pre el şi a zis: Tu eşti fiul meu Isav? Iar el a zis: eu. Şi a zis: Adu-mi şi voiu mânca din vânatul tău, fiule, ca să te binecuvinteze sufletul meu şi i-a adus lui şi a mâncat şi i-a adus lui vin şi a băut. Şi i-a zis Isaac, tatăl său, lui: apropie-te de mine şi mă sărută fiule. Apropiindu-se l-a sărutat şi a mirosit mirosul hainelor lui şi l-a binecuvântat pre dânsul şi a zis: iată mirosul fiului meu, ca mirosul unei ţarine pline, care o a binecuvântat Domnul. Şi să-ţi dea ţie Dumnezeu din roua cerului şi din grăsimea pământului şi mulţime de grâu şi de vin. Şi să slujească ţie neamuri şi să se închine ţie domni şi să fii domn fratelui tău şi se vor închina ţie feciorii tatălui tău. Celce te va blestema, blestemat să fie; şi celce te va binecuvânta, binecuvântat să fiu. Şi a fost după-ce a încetat Isaac a binecuvânta pre Iacov fiul său, şi după ce ce a eşit dela faţa lui Isaac, tatăl său, a venit şi Isav fratele său dela vânat. Şi a făcut şi el bucate şi a adus-o tatălui său şi i-a zis: să se scoale tatăl meu şi să mănânce din vânatul fiului-său, ca să mă binecuvinteze sufletul tău. Şi i-a zis Isaac, tatăl său: cine eşti tu? Iar el a zis: eu sunt fiul tău cel întâi născut Isav. Şi s'a spăimântat Isaac cu spaimă foarte mare foarte şi a zis: dar cine este celce a luat prins mie vânat şi mi-a adus şi am mâncat din toate mai înainte de ce ai venit tu? Şi i-am binecuvântat pre dânsul şi va fi binecuvântat. Şi a fost după-ce a auzit Isav cuvintele lui Isaac, tatăl său, a strigat cu glas mare şi amar foarte şi a zis: binecuvinteazămă şi pre mine tată. Şi a zis: venit a fratele tău cu înşelăciune şi a luat binecuvântarea ta. Şi a zis Isav: drept s'a chemat numele lui Iacov, că iată a doua oară m'a înşelat şi naşterea cea dintâiu mi-a luat şi acum mi-a luat binecuvântarea mea. Şi a zis Isav tatălui său: nu mi-ai lăsat şi mie binecuvântare tată? Şi răspunzând Isaac a zis către Isav: încă şi stăpân l-am făcut pre el ţie şi pre toţi fraţii lui i-am făcut lui slugi: cu grâu şi cu vin l-am întărit pre el, dar ţie ce

voiu face, fiule? Și a zis Isav către tatăl său: au doar numai o binecuvântare este la tine tată? Binecuvintează-mă și pre mine tată! Și umilindu-se Isaac, a strigat cu glas mare Isav și a plâns; și răspunzând Isaac, tatăl lui, i-a zis: iată din grăsimea pământului va fi locuința ta și din roua cerului de sus. Și cu sabia ta vei trăi și fratelui tău vei sluji, și va fi o vreme când vei lepăda și vei sfărâma jugul lui de pre grumazul tău. Și purta pizmă Isav asupra lui Iacov pentru binecuvântarea cu care l-a binecuvântat pre el tatăl său.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Înalță-te preste ceruri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

Stih:

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea.

De la pilde cetire.

Cap. 19, Vers. 16.

Zis-a Domnul: Cel ce păzește porunca, își păzește sufletul său: iar cel ce nu-și păzește căile sale va pieri. Cel ce miluește pre sărac, dă împrumut lui Dumnezeu și după darea lui, se va răsplăti lui. Cearta pre fiul tău, că așa va fi de bună nădejde; iar la mândrie nu înălța sufletul tău. Omul cel gânditor de rău mult va păgubi; iar de va fi și lucrom și sufletul își va adăuga a-l pierde. Ascultă fiule învățătura tatălui tău, ca să fii înțelept întru cele mai de apoi ale tale. Multe gânduri sunt în inima omului; iar sfatul Domnului în veac rămâne. Rod omului este milostenia și mai bun este săracul drept, decât bogatul mincinos. Frica Domnului este spre viață omului; iar cel fără de frică se va zăbovi în locuri unde nu se află știință. Celce ascunde mâinile sale în sân cu nedreptate, nici la gura sa nu le va duce pre ele. Bătând pre făcătorul de rău, cel neprihănit mai înțelept se va face și de vei certa pre omul înțelept, va cunoaște învățătura.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 4-lea.

Scapă-ne, Mântuitorule, de lăcomia cea vătămătoare de suflet și ne rânduește cu Lazăr cel sărac în sânurile lui Avraam; că tu, bogat fiind întru milă, ai sărăcit pentru noi de bună voie și ne-ai adus din strâcăciune la nestricăciune, ca un Dumnezeu milostiv și iubitor de oameni.

De două ori.

Mărtirica:

Celace ai primit răbdarea sfinților mucenici, primește și dela noi cântare, iubitorule de oameni; dăruindu-ne nouă cu rugăciunile lor mare milă.

Slavă. Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Scoate-ne din nevoile noastre Maica lui Dumnezeu, ceeace ai născut pre făcătoru tuturor; ca să strigăm totdeauna: Bucură-te, folositoarea sufletelor noastre!

In Marția stâlpărilor

LA UTRENIE.

Treimicile glasului ce se va întâmpla. După întâia stihologie, zicem sedelnele cele de umilință din Octoih și a Născătoarei. După a doua stihologie sedealna lui Iosif, glasul al 6-lea.

Podobia: Puterile îngerești...

Topindu-mă de boala păcatelor, zac în patul desnădăjduirii. Pentru aceasta, tămăduitorule al bolnavilor cercetează-mă cu iubirea ta de oameni și nu mă lasa să adorm cumplit în moarte, îndurate; ca să strig ție cu căldură: Dătătorule de milă, Doamne, slavă ție.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Începătură mântuirii s'a făcut vorba lui Gavriil către Fe-

cioara; că auzind aceasta, bucură-te! nu s'a ferit de închinăciune, nu s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşa a strigat: iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău!

După a treia stihologie, sedealna lui Teodor, glasul al 5-lea.

Podobia: Astăzi luminează...

Ieri şi astăzi a fost boala lui Lazăr; că aceasta o au spus lui Hristos surorile aceluia. Gătește-te, Vitanie, cu bucurie, să primeşti oaspe pre Stăpânul şi Împăratul tuturor şi să strigi lui împreună cu noi: Doamne, slavă ţie.

Slavă... şi acum... tot acesta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Maica lui Dumnezeu preasfântă, ceeace eşti zidul creştinilor, apără, dupre obiceiu, pre poporul tău carele strigă ţie cu deadinsul. Stai împotriva spurcatelor şi măreţelor noastre gânduri; ca să strigăm ţie: Bucură-te, pururea Fecioară!

Psalmul 50.

Canonul Mineiului şi TRICÂNTAREA lui Iosif. Se cetesle Cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Vedeţi, vedeţi că eu sunt Dumnezeu carele am plouat „mană; şi apă din piatră am iz„vorît de demult în pustie po„porului meu, cu singură „dreapta şi cu tăria mea".

De bună voie ai sărăcit, Hristoase, celace eşti din fire bogat, flămânzit-ai de bună voie, celace saturi tot ce viază. Pentru aceasta satură-mă pre mine cel flămând de darul tău şi mă fă părtaş mesei cei de acolo, Cuvinte.

Fă-mă, Hristoase, Lazăr sărac de păcate; risipeşte bogăţia carea o am adunat rău şi umplându-mă de toată dragostea ta cea desăvârşit, Indurate mântuieşte-mă de înfricoşata muncă cea de acolo.

Pre tineri întărindu-i postul, i-a făcut mai puternici decât focul oarecând în Vavilon; acelora râvnind, o! suflete al meu, nu te mâhni şi vei stinge focul poftelor cu roua Duhului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te! strigăm ţie, ceeace ai născut bucuria, Născătoare de Dumnezeu Fecioară ceeace eşti plină de dar; roagă pre Dumnezeu, pre carele l-ai născut, să se mântuească de primejdii şi de stricăciune, ceice te laudă pre tine pururea.

Altă TRICÂNTARE. a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Irmos: Vedeţi, vedeţi...

Vedeţi, vedeţi că eu sunt Dumnezeu, carele umblând pre lângă Iordan, am auzit că boleşte Lazăr şi am zis, că nu va muri; ci este aceasta pentru slava mea.

Fiind cuprinse de plângere surorile lui Lazăr şi-au arătat întristarea ţie, cunoscătorule a

toate; dar tu ai îngăduit puțin, ca să vădești minunea și să arăți apostolilor tăi cele înfricoșate.

Slavă, a Treimii.

Unime întocma cu împărăția, în trei fețe, o domnie, o împărăție a veacurilor, pre tine te slăvește: pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh, mulțimea îngerilor și toată firea oamenilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine nu se va mira văzând întru tine, Fecioară, pre Zidi-torul zidind iarăș pre Adam cel căzut și cu unire nespusă născându-se din tine dupre trup, fără schimbare, spre mântuirea noastră.

Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Gătește-te acum, o! Vitanie, cu bucurie, făcând primire împăratului tuturor; că vine la tine să arate pre Lazăr iarăș întorcându-se din stricăciune la viață.

Irmosul:

Vedeți, vedeți că eu sunt „Dumnezeu, celace m'am îm-„brăcat cu trup de a mea bună „voie, ca să mântuesc pre Adam „cel căzut prin amăgire, cu căl-„carea poruncii prin șarpe".

Cântarea 8 Irmos:

Din văpaie, cuvioșilor...

Gândind la mulțimea greșelilor mele și îmboldindu-mă cu boldul cunoștinței mele, mă chinuesc în văpaie ca un ticălos; milostivește-te spre mine cuvântule al lui Dumnezeu, cu mila ta.

Trecând cu vedere faptele cele bune ale lui Lazăr, am râvnit năravurilor nemilostivului bogat; îndurate Dumnezeule, întorcându-mă, milostivește-te spre mine, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Fiind cuprins de boală sufletească și vrând să mor prin desnădăjduire, îmi trebuiește cercetarea ta, Iisuse, care înviază pre ceice te chiamă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preasfântă Fecioară, tu mă mântuește și fii ajutătoare neputinței mele, ceeace ai născut pre voitorul milei; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Irmos:

Cuvioșii tăi tineri...

Bucură-te, Vitanie, patria lui Lazăr; că vine de față Hristos la tine, ca să săvârșească măriri, înviind pre Lazăr.

Lazăr bolește, ca să te prea slăvești tu, Fiul lui Dumnezeu, întru dânsul; și te laudă pre tine neîncetat lucrurile tale, Doamne.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Preasfânta Treime, în Tatăl și în Fiul și în Duhul lăudându-o cântăm: binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cel născut din tine negrăit, Preacurată, toți îl lăudăm

şi cinstindu-l ca pre un Dumnezeu, bine-l cuvântăm noi şi lucrurile ca pre un făcător şi Domn.

Slavă şe, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Ramurile bunătăţilor gătindu-le acum spre întâmpinarea lui Hristos, strigăm: bine cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm

Cuvioşii tăi tineri în cuptor „Hristoase cântând, au zis: bine-„cuvântaţi toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul".

Cântarea 9. Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Mâncarea cea amară a izgonit din rai cumplit mai 'nainte pre omul cel dintâiu zidit şi l-a încurcat în lanţurile morţii. Posteşte-te, o! sufletul meu, fugi de asemănarea aceasta, fugi de dulceaţa desmierdăciunii cea cu multă durere.

Luând în minte judecata ta şi văpaia cea nestinsă, preadrepte Judecătorule, însumi pre mine mă osândesc mai 'nainte de judecată. Mă tem şi mă cutremur, căci am greşit ţie fără de număr, ca nimenea altul pre pământ. Pentru aceasta milueşte-mă.

Să ne spălăm negreala patimilor cu rugăciuni luminătoare şi ţiind ramuri de bunătăţi, să ne sârguim a întâmpina pre Hristos, pre care-l aşteptăm acum să încalece pre mânz şi gătindu-se spre patimi, ca să ne mântuească pre noi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine, Fecioară, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită, a răsărit Hristos, dătătorul de lumină şi de pace, celorce erau ţinuţi în noaptea patimilor, deslegând călcarea poruncii cea din neascultare, şi mântuire arătat dăruindu-ne.

Alt Irmos:

Isaie dănţueşte..

Găteşte-ţi acum, înţelepte Lazăre, cele de moarte şi de îngropare, că murind mâine vei să te lipseşti de vieaţă. Uită-te la mormântul în carele vei să te sălăşlueşti; ci Hristos iarăş te va învia, sculându-te a patra zi.

Dănţueşte, Vitanie, că la tine va să vie Hristos, să săvârşească minune mare şi înfricoşată; că legând moartea ca un Dumnezeu, va să scoale cu adevărat pre Lazăr cel mort, ca să slăvească pre Făcătorul.

Slavă, a Treimii...

Intocmai în fiinţă te laud pre tine, Treime, ceeace eşti fără de început, cinstită, de vieaţă începătoare, nedespărţită unime, Părinte celace eşti nenăscut, Cuvântule şi Fiule cel născut şi Duhule sfinte mântueşte-ne pre noi, ceice te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus de minte este naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea s'a făcut fără de bărbat şi naşterea întru feciorie. Dumnezeu este celce s'a născut, pre carele slăvindu-l, pre tine fecioară te fericim.

Slavă tie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Veniţi să gătim Domnului cele de întâmpinare, aducându-i stâlpări de bunătăţi; că aşa-l vom primi în sufletul nostru, ca în cetatea Ierusalimului, închinându-ne şi lăudându-l pre el.

Irmosul:

Isaie dănţuieşte, Fecioara a „avut în pântece şi a născut Fiu „pre Emmanuel, pre Dumnezeu „şi omul; răsărit este numele lui, „pre carele slăvindu-l, pre Fe„cioara o fericim".

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ,

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Fiind legat, o suflete! cumplit cu greşeli şi cu lanţurile păcatelor, ce te trândăveşti? Ce te lenevesti? Fugi pururea de aprinderea Sodomei şi a Gomorei, ca şi Lot. Să nu te întorci înapoi, că te vei face ca un stâlp de sare; scapă la muntele bunătăţilor; fugi pururea de arderea nemilostivirii nemilostivului bogat, ca Lazăr în sânurile lui Avraam; şi cu smerenie strigă: nădejdea şi scăparea mea, Doamne, slavă ţie. De două ori.

Mucenicia:

Mucenicii tăi, Doamne, cetelor celor îngereşti urmând, ca şi cum ar fi fost fără de trupuri au răbdat muncile, în gând numai nădejdea având-şi şi desfătarea bunătăţilor celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueşte pace lumii tale şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine te rugăm, ca pre ceeace eşti maica lui Dumnezeu, binecuvântată; roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorocii, glasul al 5-lea.

Zid nebiruit ai dat cetăţii noastre pre Fecioara, carea te-a născut. Pentru dânsa, Mântuitorule scoate sufletele noastre din răutăţile care ne împresoară, rugămu-ne.

Slavă şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ajută mi. Doamne Dumnezeul meu şi mă mîntueşte dupre mila ta.

Stih:

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 49. vers 6—10.

Aşa zice Domnul: Iată te-am pus pre tine spre împăcare poporului, spre lumină neamurilor, ca să fii tu mântuire până la marginile pământului. Aşa zice Domnul, celce te-a izbăvit pre tine, Dumnezeul lui Israil: sfinţii pre celce nu bagă seamă de sufletul său, pre celce este urît nea

murilor, pre celce este rob domnilor; împărații il vor vedea pre el și se vor scula căpiteniile și se vor inchina lui pentru domnul, că credincios este sfântul lui Israil și te-am ales pre tine. Așa zice Domnul: în vreme plăcută te-am ascultat pre tine și în ziua mântuirii ți-am ajutat și te-am făcut și te-am dat spre împăcare neamurilor, ca să așezi pământul și să moștenești moștenirea pustiei. Și să zici celor din legături: ieșiți și celor din întunerec: luminați-vă; în toate căile se vor paște și în toate cărările pășunea lor. Nu vor flămânzi, nici vor înseta, nici îi va bate pre ei căldura, nici soarele, ci celce miluește pre el, va mângâia pre ei.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedek.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea.

In marția stâlpărilor

SEARA.

Obișnuita Stihologie.

La Doamne strigat-am.. Punem șase stihiri.

Și cântam stihiri podobnice ale lui Iosif, glasul al 2-lea.

Podobia: Când de pre lemn...

Inima mea cea mult pătimașă, pentru năvălirile vrăjmașului slăbind, a căzut rău în mormântul trândăviei și se acopere cu nesimțirea ca cu o piatră. Mântuitorule, celace ai înviat pre toți cei din iad cu lemnul crucii tale, cei de vieață aducătoare, ridică-mă și mă înviază, ca să slăvesc cu frică dumnezeirea ta.

Bogăția desfătărilor celor stricăcioase am iubit totdeauna, prin lucrarea vicleanului, îndeșert veselindu-mă eu, ticălosul; și priceperea mea o am trecut cu vederea ca pre alt Lazăr, carea suspină și flămânzește de dumnezeească mâncare. Cuvinte, scapă-mă cu milostivirea ta de văpaia ce va să fie, ca să te slăvesc pre tine, iubitorule de oameni.

Altă stihiră, a lui Teodor, glasul al 3-lea.

Podobie: Pus-au cei treizeci de arginți...

Astăzi și-a dat sufletul Lazăr și l-a plâns pre dânsul Vitania, pre carele l-ai sculat din morți, Mântuitorul nostru, adeverind mai 'nainte prin prietenul tău cele următoare învierii tale cei înfricoșate: omorîrea iadului și viața lui Adam. Pentru aceasta te lăudăm.

Și trei din Minelu.

Mărire. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen, glasul al 4-lea.

Inceperea înțelepciunii este frica Domnului.

Stih:

Mărturisescu-mă ție, Doamne, cu toată inima mea.

Dela lacere cetire.

Cap. 31. Vers 3.

Și a zis Domnul către Iacov: întoarce-te în pământul tatălui tău și la rudenia ta și eu voiu fi cu tine. Și trimițând Iacov a chemat pre Lia și pre Rahila în câmp unde erau turmele. Și a zis lor: văd eu fața tatălui vostru, că nu este spre mine ca ieri și ca alaltăeri, iar Dumnezeul părintelui meu este cu mine. Și voi înșivă știți, că cu toată virtutea mea am slujit tatălui vostru. Iară tatăl vostru mi-a făcut strâmbătate și a schimbat din simbria mea de zece mielușele și nu i-a dat lui Dumnezeu, să-mi facă mie rău. Și când a zis: cele pestrițe va fi simbria ta, toate oile miei pestriți au născut, iar când a zis: cele albe va fi sim-

brla ta, au născut toate oile miei albi. Şi a luat Dumnezeu toate vitele tatălui vostru şi le-a dat mie. Şi iată a fost când zămisleau oile, văzut-am cu ochii mei prin vis şi iată se suiau pre oi şi pre capre ţapii şi berbecii albi şi pestriţi şi în faţa cenuşii pătaţi. Şi mi a zis îngerul Domnului în vis: Iacove, iar eu am zis: ce este? Şi a zis: caută cu ochii tăi şi vezi sulndu-se pre oi şi pre capre ţapii şi berbecii albi şi pestriţi şi în faţa cenuşii pătaţi, că am văzut câte ţi-a făcut ţie Lavan. Eu sunt Dumnezeul celui m'am arătat ţie la locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns mie stâlpul şi ai făgăduit mie făgăduinţă cu rugăciune, acum dară scoală-te şi ieşi din pământul acesta şi mergi în pământul naşterii tale şi eu voiu fi cu tine. Şi răspunzând Rahila şi Lia, au zis lui: au doară mai avem noi parte sau moştenire în casa tatălui nostru? Au nu ca nişte streine ne-am socotit înaintea lui? Că ne-a vândut pre noi şi cu mâncare a mâncat argintul nostru? Toată avuţia şi mărirea care a luat-o Dumnezeu dela tatăl nostru, a noastră va fi şi a fiilorilor noştri. Acum dară fă câte a zis ţie Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4 lea.

Cel milostiv şi îndurat şi drept

Stih:

Fericit este bărbatul, carele se teme de Domnul.

De la Pilde cetire.

Cap. 21, vers 3.

Fiule, a face dreptate şi a grăi adevărat, mai mult place lui Dumnezeu decât sângele jertfelor. Omul cel măreţ este cu inimă îndrăzneaţă spre ocară şi făclia necredincioşilor este păcatul. Gândurile celui bărbat pururea întru prisosinţă, iar cel leneş totdeauna în lipsă este. Cel ce face visterii cu limbă mincinoasă după deşertăciuni umblă şi merge în lanţurile morţii. Pornì-se-va toată pieirea asupra celor necredincioşi, că nu vor să facă cele drepte. La cei îndărătnici căi înălţătoare trimite Dumnezeu, că curate şi drepte sunt lucrurile lui. Mai bine este a lăcui într'un ungher descoperit decât în ceie văruite şi în casa de obşte cu nedreptate. Sufletul necredincioşului poftește rele şi nu-l va milui nici un om. Pagubindu-se cămătarnicul, mai înţelept se va face cel fără de răutate şi înţeleptul celce pricepe va primi cunoştinţă. Cunoaşte dreptul inimile necredincioşilor şi defaimă pre cei necredincioşi pentru rele. Cel ce-şi astupă urechile sale ca să nu audă pre cel neputincios şi acela va striga şi nu va fi cine să-l audă. Darul pre ascuns întoarce mâniile, iar celce nu dă dar, ridică mânie mare. Veselia dreptilor este a face judecată; iar cel necuvios necurat este la făcătorii de rău. Omul celce rătăceşte din calea dreptăţii, se va odihni întru adunarea uriaşilor. Omul cui este drag în ospeţe, în lipsă va fi; şi celce iubeşte vinul şi untdelemn, nu se va îmbogăţi. Curăţire dreptului este cel fără de lege; în locul celui drept se va da cel vinovat. Mai bine este a locui în pustie, decât cu femeia sfadnică şi mânioasă şi limbută. Comoară dorită odihneşte în gura înţeleptului; iar oamenii cei fără de minte o înghit pre ea. Calea dreptăţii şi a milosteniei afla-va viaţă şi mărire.

LA STIHOAVNA.

Stihira zilei, de două ori. Glasul 1-iu. singur glasul.

Cu porfiră împărătească de Dumnezeu ţesută şi cu haina nestricăciunii fiind îmbrăcat, suflete al meu, ţi-ai ocărît vrednicia ta, făcându-ţi din păcat bogăţie şi desfătare şi defăimând pre cei de un neam cu tine, precum şi bogatul a trecut cu vederea pre Lazăr cel sărac. Ci, ca să nu te munceşti împreună cu acela, fii sărac cu duhul şi strigă Domnului, celuice a sărăcit pentru tine: Celace te-ai îmbrăcat cu haină roşie de batjocură mai înainte de răstignire şi gol te-ai pironit pe cruce pentru mine, prin îmbrăcămintea împărăţiei tale, Hristoase, scapă-mă de ruşinea cea veşnică.

A Mucenicilor.

O, cât este de bună neguţătoria voastră, sfinţilor! Că sângiurilor v'aţi dat şi cerurile aţi moştenit şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat bună este neguţătoria voastră; că cele stricăcioase părăsind, cele nestri-

căcioase aţi luat şi cu îngerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Slava, şi acum, a Crucei-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: Prea lăudaţilor mucenici...

Fecioara dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, a zis: O Fiule! sabie a pătruns inima mea şi o rupe, Stăpâne, precum mi-a zis Simeon mai înainte de demult. Ci scoală-te, celace eşti fără de moarte şi împreună preaslăveşte pre Maica şi slujitoarea, ta rogu-mă.

In Miercurea Stâlpărilor

LA UTRENIE.

Treimicile glasului de rând.

După întâia stihologie, zicem sedelnele crucii din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua stihologie, zicem această sedelnă a lui Iosif, glasul al 2-lea.

Podobia: Piatra mormântului...

Ca cu o piatră îngreuindu-mă cu multe păcate, zac în mormântul lenevirii, Îndurate; dintru carele ridică-mă, milostive Doamne.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucei-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: Ceeace eşti izvorul...

Cu cinstită crucea Fiului tău păziţi fiind, Stăpână, curată Născătoare de Dumnezeu, toată năvălirea luptătorului lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie te lăudăm, ca pre Maica luminii şi singură nădejdea sufletelor noastre.

După a treia stihologie, zicem această sedelnă, a lui Teodor, glasul al 3-lea.

Podobia: De frumuseţea feciorie tale..

Astăzi Lazăr murind se îngroapă şi-l jelesc surorile; iară tu, ca un cunoscător mai înainte şi Dumnezeu, ai proorocit moartea lui, zicând apostolilor: Lazăr a adormit; ci acum merg să înviez pre celce am zidit. Pentru aceasta toţi strigăm ţie: Slavă tăriei puterii tale.

Slavă aceeaş.

Şi acum, a Crucei-Născătoarei de Dumnezeu.

Cea curată şi maica ta Hristoase, carea nu ştie de nuntă, văzându-te mort spânzurând pre lemn, tânguindu-se, ca o Maică, a zis: ce ţi-a răsplătit ţie adunarea evreească cea fărădelege şi nemulţumitoare, carea a luat darurile tale cele multe şi mari, Fiul meu? Laud plecăciunea ta cea dumnezeească.

Psalmul 50.

Şi cântăm canonul Mineiului şi această

TRICÂNTARE

A lui Iosif.

Se cetesţe şi cântarea 9-a din Psaltire.

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Mintea mea cea nerodnitoare.

Cu puterea Crucii tale, întărindu-mi gândul meu cel slăbit de năvălirile vrăjmaşului, îndreptează-l spre voia ta, Doamne.

Pre mine, celce dorm pre patul desmierdărilor cu dormitarea lenei, ridică-mă Hristoase şi mă arată închinător patimilor tale.

Luminându-ne sufletele cu postul, să mergem curaţi să întâmpinăm pre Hristos, carele vine cu trupul la Ierusalim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace nu te-ai ars cu focul Dumnezeirii, Curată, arde-mi zburdările cele trupeşti ale patimilor; ca cu credinţă, Preacurată, să te slăvesc.

Alt Irmos, glasul al 8-lea.

Suflete cel sterp...

Astăzi murind Lazăr, nu s'a tăinuit de ochiul lui Iisus, cel a toate văzător. Pentru aceasta a spus aceasta apostolilor, strigând: Lazăr prietenul a adormit! voi să merg să-l scol pre el.

Zicând că vei să mergi Doamne iarăş în Iudeea, ai spăimântat pre apostoli; dar Toma cu îndrăzneală a strigat: Vieaţă este! Să mergem, căci de vom şi muri, iarăş vom învia.

Slavă, a Treimii.

Treime de o fiinţă, Părinte atotţiitorule, Fiule cel împreună fără de început, cu dumnezeescul Duh cel de pre un scaun; o închinăciune, o Dumnezeire nezidită, pre tine te lăudăm toţi oamenii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, Maică preacurată, rădăcina lui Iesse, din carea a răsărit Hristos, floarea cea aducătoare de vieaţă pământenilor, prin carea ne-am mântuit de stricăciune şi de moarte; pre tine toţi te lăudăm, curată.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Bucură-te acum, Sioane, că vine împăratul tău blând, precum a strigat profetul, şi-l aduce pre el trupeşte mânzul, pre celace cuprinde toate cu mâna. Să cântăm puterii lui.

Irmosul:

Suflete sterp şi neroditor „câştigă-ţi rod bine primit; şi „bine rodit făcându-te, strigă: „întăritu-m-am prin tine Dum„nezeule; nu este sfânt, nu este „drept, afară de tine, Doamne".

Cântarea 8-a. Irmos:

In rug a văzut Moisi minunea...

Răstoarnă Hristoase de pre smeritul meu suflet piatra cea grea a trândăviei cei rele şi mă ridică din mormântul nesimţirii, spre lauda ta, Cuvântule.

Arătat-ai mai 'nainte prietenilor, moartea prietenului tău, pentru milostivirea milei, mai 'nainte cunoscătorule şi Dumnezeule, pre carele l-ai ridicat din mormânt a patra zi, spre slava ta.

Iarăş mergi în Iudeea, Hristoase, carea te caută pre tine, lemnul vieţii, să te ucidă pre lemn, ca să faci neatinşi de

patimi şi nemuritori pre cei omorâţi prin mâncarea din lemn.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intru tine, Fecioară curată, s'au văzut toate căile lui Dumnezeu, celuice a păzit curăţia ta după naştere pecetluită cu adevărat, întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel născut...

Murind astăzi Lazăr, prietenul lui Hristos, s'a adus la groapă şi au plâns de întâmplare vecinele Martei, sora lui; iară Hristos a mers cu bucurie la dânsul, ca să arate popoarelor că însuş el este viaţa tuturor.

Ca din muntele Eleonului, din înălţimea milostivirii tăind ramuri de fapte bune, popoare veniţi să pregătim cu gândul venirea lui Hristos la noi, lăudându-l, binecuvântându-l şi prea înălţându-l în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, Domnul.

Unime, ceeace eşti, în trei feţe: Părinte, Fiule şi Duhule cel viu, o dumnezeire şi o împărăţie, pre tine, lumina cea neapusă, te laudă oştile îngereşti şi noi, cei de pre pământ, te cântăm, binecuvântăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iată, toate neamurile, Preacurată te fericim pre tine văzând măririle tale; că tu ai născut maipresus de fire pre făcătorul tuturor, celce este Dumnezeu şi om. Pentru aceasta bine te cuvântăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Să întâmpinăm şi noi pre Hristos Dumnezeu împreună cu pruncii, aducând milostenie în loc de stâlpări, întru rugăciunea inimii strigând cu ramuri: Osana! bine-l cuvântaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântam şi să ne închinăm Domnului, cântând şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

Dre Dumnezeu, celce s'a „născut mai nainte de veci din „Tatăl cel fără de început şi mai „pre urmă s'a îmbrăcat cu trup „din Născătoarea de Dumnezeu, „ca pre un om desăvârşit şi „Dumnezeu adevărat lăudaţi-l, „bine-l cuvântaţi şi-l prea înăl„ţaţi întru toţi vecii".

Cântarea 9. Irmos:

Din pământeni cine a auzit...

Daniel fiind îngrădit cu postul, a închis gurile fiarelor. Acestuia râvnind, suflete al meu, goneşte cu ajutorul crucii pre şarpele, celce răcneşte ca un leu şi caută să-şi facă mâncare pre tot sufletul.

Cuvânte al lui Dumnezeu, înviind cu dătătorul tău de viaţă cuvânt sufletul meu cel

omorât de păcate şi închis în mormântul călcării poruncilor, învredniceşte-mă să aduc stâlpări de bunătăţi ţie, biruitorului morţii.

Celace are cerul ca un scaun şi aşternut picioarelor pământul, cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, încălecând pre mânz a intrat în cetatea cea sfântă, ca un împărat al tuturor, să săvârşească laudă veselă din gura pruncilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu singură între femei te-ai înfrumuseţat, o! prea minunată Curată, născând pre Cuvântul cel prea frumos, celce s'a arătat mai împodobit decât toţi oamenii. Pre acesta dar roagă-l, Fecioară, să înfrumuseţeze grozăvia inimii mele.

Alt Irmos:
La muntele Sinaei...

Lacrimi de îngropare varsă surorile lui Lazăr, văzându-şi astăzi pre fratele lor sub piatră grea; iară tu Hristoase al meu, arătând aceasta de departe, ai zis apostolilor tăi: mă bucur pentru voi, că nu am fost de faţă cu trupul acolo.

Iarăş vine Hristos la tine, ucigaşo Iudee, dorind să plinească patima cea mântuitoare ca un Dumnezeu, pre carele căutai să-l ucizi cu pietre. Iată se apropie, de sineş fiind chemat, să se omoare de tine, ca să ne mântuească pre noi.

Slavă, a Treimii.

Dumnezeirea este Unime şi Treime; o! ce întoarcere preaslăvită. Unindu-se dupre fiinţă, se împarte dupre feţe osebit; că netăindu-se, se tac; una fiind, se întreeşte. Aceasta este Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, carea păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit să fie vreo Fecioară născătoare de prunc şi Maică fără de bărbat? Marie, tu săvârşeşti minunea aceasta. Dar spune-mi, în ce chip? Nu cerca adâncurile dumnezeeştei naşterii mele de prunc; că aceasta este foarte adevărată, iar înţelegerea ei este mai presus de mintea omenească.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Impletind stâlpări de finic cu gândul, să facem întâmpinare cu bună înţelegere Stăpânului, celuice vine la noi. Că binecuvântat este acesta ce vine întru numele Domnului şi Tatălui, ca un Fiu adevărat.

Irmosul:

In muntele Sinaei, în rug „te-a văzut Moisi, pre tine, carea „ai zămislit în pântece focul „dumnezeirii, fără de ardere; „iară Daniil te-a văzut munte „netăiat, Isaia te-a numit toiag „odrăslit din rădăcina lui Da„vid".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira de două ori, glasul 1-iu.

Israil se îmbrăca cu porfiră şi cu vison mohorît, strălucind întru vestminte preoţeşti şi împărăteşti şi îndestulându-se cu legea şi cu profeţii, se veselea întru slujbele legii. Dar răstignindu-te afară de porţi pre tine, Făcătorul de bine, celce ai sărăcit şi lepădându-se de tine, după ce ai înviat, celace eşti pururea în sânurile lui Dumnezeu Tatălui, însetează de picătura darului, precum şi bogatul cel nemilostiv a făcut cu Lazăr cel sărac. Că în loc de porfiră şi de vison s'a îmbrăcat în focul cel nestins. Şi se necăjeşte văzând pre poporul păgânesc cel lipsit mai nainte de sfărâmăturile adevărului, încălzindu-se acum în sânurile credinţei lui Avraam şi cu porfira sângelui tău şi cu haina botezului îmbrăcat, împreună veselindu-se şi îndulcindu-se de darurile tale şi zicând: Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De două ori.

A Mucenicilor.

Pre voi, prea lăudaţilor mucenici, nici necazul, nici îmbulzeala, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici mânia fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor n'au putut să vă despartă de Dumnezeu. Ci mai ales nevoindu-vă pentru dragostea ce aţi avut către dânsul, ca şi cum aţi fi fost cu trupuri streine, aţi uitat de fire, nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta şi dupre vrednicia durerilor voastre aţi luat plată; împărăţici cerurilor moştenitori v'aţi făcut. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Crucei-Născătoarei.

Podobia: Prea lăudaţilor mucenici.

Văzându-te, Hristoase, spânzurat, ceace te-a născut întru curăţie, pre tine, carele ai spânzurat pământul pre ape, Iubitorule de oameni, a strigat: Vai mie! ce vedere minunată? Unde ţi-a apus frumuseţea cea nemăsurată, prea dulcele meu Fiu? Slăvesc mila ta, că pătimeşti de bună voie pentru toţi.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 5-lea.

Să Doamne milele tale cu noi şi nu ne da pre noi fărădelegilor noastre; sfinte Stăpâne, Atotţiitorule, ţie ne rugăm.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Lăudaţi tineri pre Domnul, lăudaţi numele Domnului.

Stih:

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 58. Vers 1.

Aşa zice Domnul: strigă cu tărie şi nu înceta, ca o trâmbiţă înalţă glasul tău şi spune poporului meu păcatele lor şi casei lui Iacov fărădelegile lor. Pre mine din zi în zi mă caută şi doresc să ştie căile mele, ca un popor, care a făcut dreptate şi n'a părăsit judecata Dumnezeului său; cer acum dela mine judecată dreaptă şi doresc să se apropie de Dumnezeu. Zicând: ce este, ca am postit şi n'ai văzut? smerit-am sufletele noastre şi n-ai ştiut? Pentrucă în zilele posturilor voastre faceţi voile voastre şi necăjiţi pre toţi supuşii voştri. Pentruce judecaţi şi staţi posbiţi şi bateţi cu pumnii pre cel smerit? pentruce postul mie, ca să se audă astăzi cu strigare glasul vostru? Nu acest post am ales eu şi ziua ca să-şi smerească omul sufletul său. De ţi-ai strâmba ca o secere grumazul tău şi de ai aşterne sub tine sac şi cenuşă, nici aşa nu veţi chema post şi zi primită Domnului. Nu de acest fel de post am ales eu, zice Domnul, ci deslegă toată legătura nedreptăţii, deslegă legăturile celo cu silă făcute, lasă pre cei prinşi întru slobozenie şi rupe toată scrisoarea cea cu nedreptate. Frânge celui flămând pâinea ta şi pre săracii cei fără de casă adu-i în casa ta. De vezi pre cel gol, îmbracă l şi nu trece cu vederea pre ceicu sunt din sămânţa neamului tău. Atunci va ieşi de dimineaţă lumina ta şi sănătatea ta curând va răsări şi va merge înaintea ta dreptatea ta şi slava lui Dumnezeu te va încunjura. Atunci vei striga şi Dumnezeu te va auzi şi încă grăind tu, va zice: aici sunt; şi vei lepăda dela tine legătura şi întinderea mâinei şi cuvântul cel de cârtire, şi de vei da flămândului pâine din sufletul tău şi de vei sătura sufletul cel necăjit, atunci va străluci întru întunerec lumina ta şi întunerecul tău ca amiazăzi. Şi va fi Dumnezeul tău cu tine pururea.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Binecuvântaţi sunteţi voi Domnului, celce a făcut cerul şi pământul.

Stih:

Cerul cerurilor este al Domnului..

MIERCURI SEARA

ÎN SĂPTĂMÂNA STÂLPĂRILOR

După obişnuita stihologie, la Doamne strigat-am, punem. stihiri 10 şi cântăm această stihiră a zilei. de două ori. Glasul al 5-lea.

Bogat fiind în patimi, m'am îmbrăcat cu veşmântul cel înşelător al făţăriei, veselindu-mă întru răutăţile neînfrânării şi arăt nemilostivire nemăsurată, neuitându-mă la mintea mea cea lepădată înaintea uşilor pocăinţei, flămândă de tot binele şi bolnavă de nepurtarea de grijă. Ci tu, Doamne, fă-mă Lazăr sărac de păcate, ca nu cândva rugându-mă, să nu aflu deget să-mi răcorească limba mea, chinuindu-se în văpaia cea nestinsă; ci să mă sălăşlueşti în sânurile patriarhului Avraam, ca un iubitor de oameni.

A Mucenicilor.

Din dragostea sufletului fără de saţiu, nelepădându-vă de Hristos sfinţilor mucenici, cari multe feluri de cazne pătimind, aţi răbdat şi aţi surpat semeţia tiranilor; şi păzind credinţa nemişcată şi nevătămată, v'aţi mutat la ceruri. Pentru aceasta aflând şi îndrăzneală către dânsul, rugaţi-l să ne dăruească nouă mare milă.

Alte Stihiri ale lui Iosif, glasul al 5-lea.

Podobia: Bucură-te cămara...

Umblând trupeşte, Iisuse, pre lângă Iordan, ai zis celorce crau cu tine: prietenul Lazăr a murit şi s'a dat acum îngropării. Pentru aceasta mă bucur pentru voi, prietenii mei, ca să cunoaşteţi că toate le ştiu, Dumnezeu fiind neschimbat, măcar că mă arăt om văzut. Să mergem dară să-l înviem pre el, ca să simtă moartea biruinţa sa şi dărămarea cea desăvârşit, care o voiu face arătat, dând lumii mare milă.

Asemănându-ne noi, credincioşii, Martei şi Marici, să trimitem la Domnul dumnezeeşti fapte, ca pre nişte solitori; ca să vină să învieze mintea noastră care zace cumplit moartă în mormântul lenevirii nesimţitoare, nici cum simţind frica lui Dumnezeu şi neavând acum lucrare de vieaţă; strigând: Vezi, Doamne! şi precum de demult, îndurate ai sculat pre Lazăr prietenul tău cu venirea ta cea înfricoşată, aşa ne înviază pre toţi, dându-ne nouă mare milă.

Altă stihiră a lui Teodor. Glasul al 6-lea.

Podobia: Doamne, la mormântul tău...

De două zile este Lazăr în mormânt; vede pre ceice au murit din veac; acolo vede îngroziri streine, mulţime nenumărată ţinută în legăturile iadului. Pentru acesta, surorile lui se tânguesc cu amar, văzând înainte-le mormântul lui. Iară Hristos merge să învieze pre prietenul său; ca să săvârşească de către toţi o împreună glăsuire: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Şi din Minelu, patru.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen. glasul al 6-lea.

Bine voiu plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Stih:

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugii mele.

Dela Facere cetire.

Cap. 43—45, Vers. 26—16.

i a intrat Iosif în casă şi au adus lui darurile ce le aveau în mâinile lor în casă şi s'au închinat lui cu faţa la pământ. Şi i-a întrebat pre ei: cum vă aflaţi? Şi a zis lor: sănătos este tatăl vostru bătrânul, de care aţi spus că încă trăeşte? Iar ei au zis: sănătos este sluga ta, tatăl nostru încă trăeşte; şi a zis el: binecuvântat este omul acela lui Dumnezeu, iar el plecându-se s'au închinat lui. Şi căutând Iosif cu ochii săi a văzut pre Veniamin fratele său cel de o mumă şi a zis: acesta este fratele vostru cel mai tânăr, pre care aţi zis, că îl veţi aduce la mine? Şi ei au zis lui: acesta este adevarat; iar el a zis lui: Dumnezeu să te mântuească fiule. Şi s'a turburat Iosif şi se rupea inima lui pentru fratele său şi căuta să plângă şi intrând în cămară a plâns acolo. Şi după ce s'a spălat pre obraz, ieşind afară s'a stăpânit şi a zis: puneţi pâini. Şi nu mai putea Iosif să se stăpânească înaintea tuturor celor de faţă; ci a zis: scoateţi pre toţi dela mine, şi nici unul n'a stătut înaintea lui Iosif, când s'a făcut cunoscut cu fraţii săi. Şi a slobozit glas cu plângere şi au auzit toţi Eghiptenii şi s'au auzit şi în casa lui Faraon. Şi a zis Iosif către fraţii săi: eu sunt Iosif, trăeşte încă tatal meu? Şi nu puteau fraţii să-i răspundă, că se înfricoşau. Şi a zis Iosif către fraţii săi: apropiaţi-vă de mine şi s'au apropiat, şi a zis: eu sunt Iosif fratele vostru pre care l-aţi vândut în Eghipet. Deci, acum nu vă întristaţi, nici să vă pară rău, căci m'aţi vândut pre mine aici, căci spre vieaţă m'a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Că aceasta este al doilea an de foamete pre pământ şi încă 5 ani întru care nu va fi arătură nici secerіş. Pentrucă m'a trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să rămâe vouă rămăşiţă pre pă-

mânt şi să hrănesc voua rămăşiţă mare. Deci, nu voi m'aţi trimis aici, ci Dumnezeu şi m'a făcut ca un tată lui Faraon şi Domn a toată casa lui şi stăpân a tot pământul Eghipetului. Grăbiţi dar de vă duceţi la tatăl meu şi zieţi lui: acestea zice fiul tău Iosif. făcut-m'a Dumnezeu Domn a tot pământul Eghipetului. pogoară-te dar la mine şi nu zăbovi. Şi vei locui în pământul Ghesem al Araviei şi vei fi aproape de mine tu şi feciorii tăi şi feciorii feciorilor tăi. oile tale şi boii tăi şi câte sunt ale tale. Şi te voiu hrăni acolo. pentrucă încă 5 ani va mai fi foametea pre pământ, ca să nu pieri tu şi feciorii tăi şi toate ale tale. Iată ochii voştri văd şi ochii lui Veniamin fratelui meu, că gura mea grăieşte către voi. Spuneţi dar tatălui meu toată slava mea ceea din Eghipet şi câte aţi văzut şi grăbiţi-vă să aduceţi pre tatăl meu aici Şi căzând pre grumazii lui Veniamin fratelui său a plâns preste dânsul şi Veniamin a plâns pre grumazii lui. Şi sărutând pre toţii fraţii săi, a plâns preste dânşii şi după aceasta au grăit fraţii lui către dânsul. Şi a mers vestea în casa lui Faraon, zicând: venit-au fraţii lui Iosif şi s'a bucurat Faraon şi curtea lui.

Prochimen, glasul al 4-lea:
Rugăciunile mele Domnului voiu da înaintea a tot poporului lui.

Stih:

Crezut-am, pentru aceea am grăit şi m'am smerit foarte.

Dela Pilde cetire.

Cap. 21—22, Vers 23—4.

El ce'şi păzeşte gura şi limba, îşi păzeşte sufletul său de necazuri. Cel îndrăzneţ, cel sumet şi cel mândru pierzător se chiamă. Iar celui ţine minte rău, fărădelege este. Poftele omoară pre cel leneş. ca nu voesc mâinile lui să facă ceva. Necredincioşul în toate zilele poftеşte pofte rele, iar dreptul miluieşte şi se îndură fără de stricăciune. Jertfele necredincioşilor urâciune sunt Domnului, pentrucă le aduc cu fărădelege. Mărturia mincinoasă va pieri: iar omul ascultător ia seama ce grăieşte. Omul necredincios stă cu faţă fără de ruşine: iar cel drept însuş îşi cunoaşte căile sale. Nu este înţelepciune, nu este barbăţie, nu este sfat la omul cel necredincios. Calul se găteşte la ziua de războiu, iar dela Domnul este ajutorul. Mai ales este numele bun decât bogăţia multă şi darul bun decât argintul şi aurul. Bogatul şi săracul s'au întâmpinat unul cu altul, iar pre amândoi i-au făcut Domnul. Cel înţelept văzând pre cel rău muncindu-se tare, însuş s'a învăţat; iar cei nepriceputi trecând nu se folosesc. Începutul înţelepciunii este frica Domnului şi bogăţie şi slavă şi viaţă.

Şi cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai înainte sfinţite.

In joia stâlpărilor.

LA UTRENIE.

Cântăm Treimicile glasului După întâiu stihologie, zicem sedelnele apostolilor din Octoih: după a doua stihologie, cântăm această sedelnă a lui Iosif, glasul al 5-lea.

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Însoţind gândirea şi lucrarea la cele de sus, să ne sârguim a trimite lui Hristos rugăciuni, ca să învieze mintea noastră cea îngropată, ca pre alt Lazăr cu venirea lui cea înfricoşată; ca să-i aducem stâlpările dreptăţii şi să strigăm: bine eşti cuvântat celce vii.

Slavă... Tot aceasta.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Vindecă degrab patimile sufletului meu, cele cu multe dureri şi boalele trupului, şi îndreptează rătăcirea minţii mele, ceeace eşti cu totul fără prihană şi mă învredniceşte, Născătoare de Dumnezeu, să aduc rugăciuni curate Impăratului tuturor, întru liniştea gândului şi să cer iertare de greşeli.

După a treia stihologie, cântăm această sedelnă a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Podobia: Puterile îngereşti...

Două zile are astăzi Lazăr cel mort şi surorile, Maria şi Marta, varsă lacrimi de întristare pentru dânsul, văzând înainte-le piatra mormântului. Ci vine de faţă făcătorul cu apostolii săi să

prade moartea, dăruind vieaţă. Pentru aceasta să-i strigăm: Doamne, slavă ţie.

Slavă... tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Stăpână, Maica Dumnezeului nostru, ca ceeace ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te cu sfinţii apostoli bunătăţii lui, ca să ne scape de patimi şi să ne dea iertare de greşeli.

Psalmul 50.

CANONUL Mineiului şi TRICÂNTAREA lui Iosif. Citind cântarea 4. din Psaltire

Cântarea 4, glasul al 5-lea.

Irmos: Dumnezeeasca ta rânduială...

Luminaţi cu razele mângâierii voastre pre cei închişi în temniţa păcatelor, cari vă laudă cu bună credinţă, pre voi, purtătorilor de lumină apostoli.

Insoţind dragostea cu milostivirea, să ne sârguim credincioşilor a le trimite la Hristos spre rugăciune, ca să ne învieze pre noi din patimile cele ascunse.

Să nu părtinim dragostei trupeşti, ceice suntem morţi cu sufletul, ca să ne facem iubiţi Mântuitorului şi să ne scape de înfricoşata osândă a iadului.

Spus-ai mai nainte adormirea lui Lazăr, pre carele preste puţin înviindu-l, vei lua laudă dela cei ce sug; cari vor purta ramuri, semnele patimii tale, Mântuitorule.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine a izvorât apa cea dumnezeească a nemuririi şi a vieţii, Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti cu totul fără prihană; din carea ceice gustă, Prea urată, se apără de setea cea aducătoare de moarte.

Altă TRICÂNTARE a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul tău...

Se îngroapă Lazăr şi plâng acum şi se tânguesc la mormânt celece sunt cu Marta, dorind ca să vii tu, dătătorule de vieaţă.

Moartea începe a se îngrozi, simţind, Hristoase, venirea ta la dânsa; căci, ca celace eşti vieaţa, o ai arătat deşartă în toate marginile lumii.

Slavă, a Treimii.

Unime singură [illegible] fără fine nezidită, fire fără început, ceeace eşti lăudată în Treimea feţelor mântueşte-ne pre [illegible] cari ne închinăm cu credinţă [illegible] stăpânirii tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani l-ai născut neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune streină! că ai rămas Fecioară, după ce l-ai hrănit cu lapte.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Adunaţi-vă, veniţi cei din pustii şi cei din peşteri să întâmpinăm cu cântări pre celce vine pre mânz, pre Domnul slavei.

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul tău „şi m'am temut; înţeles'am lu„crurile tale şi m'am spăimân„tat. Slavă puterii tale Doamne".

Cântarea a 8-a.

Irmos: Pre tine, Făcătorul a toate...

Rugaţi pre cel prea îndurat ca să ridice piatra cea grea de pre inima mea, ceice v'aţi arătat pietre ai pietrii cei din capul unghiului, propoveduitori de Dumnezeu, apostoli ai Domnului.

Zis-ai mai naînte către prietenii tăi: să mergem, că iată, a adormit prietenul meu Lazăr; şi sculându-l pre el, voiu face să doarmă în veci răutatea morţii, cea roditoare de pierîciune.

Făcându-ne blânzi cu sufletul şi smeriţi cu mintea, să primim cu darul pre Stăpânul tuturor cel blând; carele vine să sfărâme trufia vicleanului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Uşă luminată a luminii te-a văzut proorocul, pre tine, ceeace eşti cu totul fără prihană. Că ai născut negrăit pre dătătorul de lumină, celce s'a asemănat nouă. Pre acesta îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Cuvioşii tăi tineri...

Maria şi Marta se tânguesc acum, văzând pre Lazăr zăcând în mormânt şi cu durere strigă: de ar fi fost Hristos aicea, n'ar fi murît fratele nostru.

Iadul să-şi aştepte pierzarea, că vine vieaţa să scoale pre Lazăr, carele strigă: binecuvântaţi, lăudaţi şi prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Celui cu naşterea fără început şi cu purcederea, Tatălui mă închin celuice a născut, pre Fiul slăvesc, celce s'a născut, laud pre Duhul Sfânt, celce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu înceta, Fecioară, rugându-te pururea celuice l-ai născut negrăit, ca unui iubitor de oameni, să mântuească din primejdii pre ceice scapă la tine.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Să pregătim fapte bune ca nişte ramuri şi ca nişte stâlpări, spre întâmpinarea împăratului şi să strigăm credincioşilor: bine-l cuvântaţi, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuvioşii tăi tineri în cuptor, „heruvimilor au urmat cântarea „cea întreit sfântă, strigând: „binecuvântaţi, lăudaţi şi prea „înălţaţi pre Domnul întru toţi „vecii".

Cântarea 9-a.

Irmos: Isaie dănţueşte...

Scapă-mă, Stăpâne, Hristoase de prieteşugul vicleanului, celace ai făcut prieteni ai tăi pre înţelepţii apostoli; cu cari împreună mergând, ai sculat pre prietenul tău cel credincios, pre Lazăr, Mântuitorule, celce te laudă pre tine cu mulţumită.

Doamne, întru plinirea postului umple de bucurie inimile noastre şi mintea, milostive, pentru rugăciunile apostolilor tăi, celorce te-au iubit curat pre tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Fiind împuţit de boalele răutăţii, locuesc în groapa lenevirii, Hristoase; ci strig ţie: ridică-mă, mântueşte-mă; ca şi eu să te întâmpin cu ramuri de fapte bune, strigând: Osana! ţie, lui Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu.

In două voi şi în două feţe ai născut nouă, Fecioară, pre Fiul cel unul născut al Tatălui, celce s'a făcut om, ca să ne arate, Preacurată, părtaşi firii cei mai cinstite, celce este Dumnezeu prea înalt.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Lazăr a fost astăzi de două zile în mormânt şi au vărsat lacrimi preste dânsul Maria şi Marta, ca nişte surori bune: iară Hristos a venit la dânsul cu dumnezeeştii apostoli, să arate minune prea mare.

Moarte, cu totul pierzătoare, aşteaptă-ţi pierderea! Portarii tăi să păzească încuetorile! Pentrucă Hristos numai prin cuvânt va să sfărâme porţile tale, înviind pre Lazăr. Bea întâiu aceasta, iadule! strigă proorocul împreună cu noi.

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului, celui un născut şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii; şi unule Duhule Sfinte, numai al unui Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, unime sfântă, mântueşte-mă pre mine, celce grăesc de dumnezeirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânţă pre cel necuprins? Spune, cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o maică? Acest lucru ce este maipresus de fire, cu credinţa primindu-l, te închină celuice s-a născut; căci câte voeşte le şi poate.

Slavă ţie Dumnezeul nostru...

Domnul vine să şeadă pre mânz, precum scrie. Popoare, gătiţi-vă să primiţi cu frică pre împăratul tuturor, cu stâlpări, ca pre un biruitor al morţii şi

al iadului, carele a sculat pre Lazăr.

Irmosul:

Naşterea zămislirii cei fără „de sămânţă este netâlcuită, „rodul maicii cei fără de bărbat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta, pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică mi„reasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ,

Stihira zilei, de două ori, glasul al 5-lea.

Veniţi toţi, fraţilor, mai înainte de sfârşit, cu inimă curată să ne apropiem către milostivul Dumnezeu; lepădând valurile cele lumeşti să purtăm grijă de suflete; urând dulceţile bucatelor prin înfrânare, să ne grijim de milostenie; că printr'însa, precum scrie ospătat-au unii pre îngeri, necunoscându-i. Să hrănim prin săraci pre celace ne-a hrănit pre noi cu trupul său. Să ne îmbrăcăm pre noi înşine întru celace se îmbracă cu lumina ca şi cu un veşmânt; ca prin rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi Maicii Fecioare, dobândind iertare de păcate, să strigăm către dânsul cu umilinţă: Doamne! fereşte-ne pre noi de răspunsul celor de astânga şi ne învredniceşte stării celor deadreapta, ca un îndurat şi iubitor de oameni.

Martirica.

Fiind sfinţii în munci, se veseliau strigând: schimbări sunt nouă acestea către stăpânul; că în locul ranelor cestor de acum trupeşti, îmbrăcăminte luminată va înflori nouă la înviere; în loc de ocară, cununi; în loc de temniţă, raiul; şi în loc de osândirea cea cu făcătorii de rele, petrecerea cu îngerii. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Podobia: ceeace eşti cu dar daruită...

Ceeace eşti aleasă mai înainte din toate neamurile, ascultă glasul nostru şi dărueşte cererile sufletelor noastre; mântueşte-ne de palimi şi de dureri, pentru rugăciunile apostolilor; că toate le poţi ca o Maică a lui Dumnezeu.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul 1-iu.

Nu uita, Doamne, glasul robilor tăi; adu-ţi aminte, că totdeauna ne-am pus nădejdea spre tine, celace toate le poţi şi ne ajută nouă, rugămu-ne.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra printr'insa.

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Din profeția lui Isaia, cetire.
Cap. 65 Vers 7.

Așa zice Domnul: în ce chip se va afla broboana în strugur și vor zice: să nu stricĭ pre ea, că binecuvântare este într'însa, așa voiu face pentru celce slujește mie, pentru acesta nu voiu pierde pre toți. Și voiu scoate sămânță din Iacov și din Iuda și va moșteni muntele cel sfânt al meu și vor moșteni aleșii mei și slugile mele și vor locui acolo. Și în pădure vor fi stâne de oi și valea Ahorului spre odihna cirezilor poporului meu, care m'a căutat pre mine. Iar voi, celce m'ați părăsit pre mine, și a-ți uitat muntele meu cel sfânt, și ceice gătiți masă diavolului și faceți turnări norocului, eu va voiu da pre voi sabiei, toți junghiați veți cădea, pentrucă v'am strigat pre voi și n'ați auzit, grăit-am și n'ați ascultat și ați făcut rău înaintea mea și ați ales celcce n'am voit. Pentru aceea acestea zice Domnul: Iată, ceice slujesc mie, vor mânca, iar voi veți flămânzi; iată, ceice slujesc mie, vor bea, iar voi veți însetoșa. Iată, ceice slujesc mie se vor veseli, iar voi vă veți rușina. Iată, ceice slujesc mie cu bucurie se vor bucura, iar voi veți striga pentru durerea minții voastre și vă veți văita pentru zdrobirea duhului vostru. Că veți lăsa numele vostru spre sațiu aleșilor mei, iar pre voi vă va pierde Domnul; iar celorce slujesc mie, se va pune nume nou. Cari se vor binecuvânta pre pământ; se vor binecuvânta de Dumnezeul cel adevărat.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

Stih:

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale.

In Joia Stâlpărilor.

SEARA.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6 și cântăm Stihiri podobnice ale lui Iosif, glasul al 4-lea.

Podobia. Celace de sus ești chiemat...

Doi prea sfinții Apostoli, care te știau pre tine, Hristoase, că ești unul din Treime, s'au trimis acum de tine, să aducă mânzul, fiul asinei, precum scrie; pre carele smerindu-te ai șezut, îndurate, ca să gătești cu voia ta ședere întru înălțime, tuturor celorce te iubesc pre tine; și ca să faci cuvântători, Cuvinte, pre ceice erau supuși patimilor celor necuvântătoare, prin vătămarea minții celor cari, Osana! strigau ție.

Primește Sioane pre împăratul, că iată, vine acum la tine blând, înviind pre Lazăr și stricând împărăția morții cea amară. Mulțime cea de Dumnezeu aleasă a sfinților sihastri împreună cu poporul, adunați-vă, să întâmpinați cu stâlpări pre Hristos, strigând: bine ești cuvântat, celce vii să mântuești neamul omenesc prin patima crucii și să dai tuturor nepătimire pentru bunătatea ta.

Altă Stihiră, a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Podobia: În raiul cel din Edem...

Celace te porți înfricoșat pre serafimii cei de sus, Hristoase, ca un Dumnezeu și făcător al tuturor, însuți te grăbești pre pământ să ședzi pre mânz, celace ești dupre omenire ca și noi. Vitania se veselește, primindute pre tine, Mântuitorule; Ierusalimul se bucură, așteptându-te să te primească. Moartea a pierit mai înainte, simțind că era să iasă Lazăr din morți; și noi cu stâlpări, făcând întâmpinare cu bucurie, lăudăm puterea bunătății tale, Doamne.

Şi din Mineiu, trei.

Şi acum... a Crucii-Născătoarei.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Către Domnul, când mă-am necăjit, am strigat şi m'a auzit.

Stih:

Doamne, scapă sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.

Dela Facere cetire.

Cap. 46, Vers 1.

Sculându-se Israil, el şi toate ale lui a venit la fântâna jurământului şi a făcut jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac. Şi a zis Dumnezeul lui Israil în vedenia nopţii grăind: Iacove, Iacove! Iar el a zis: Ce este? Şi a zis lui: Eu sunt Dumnezeul părinţilor tăi, nu te teme a te pogorî în Egipet, că neam mare te voiu face acolo. Şi eu mă voiu pogorî cu tine în Eghipet şi te voiu înălţa până în sfârşit şi Iosif îşi va pune mâinile sale pre ochii tăi. Şi s'a sculat Iacov dela fântâna jurământului şi au luat fii lui Israil pre tatăl lor şi averile şi femeile lor în carele care le-a trimis Iosif, ca să-l aducă pre dânsul. Şi luându-şi averea lor şi toată agoniseala, care agonisise în pământul Hanaan a intrat în Eghipet Iacov şi toată sămânţa lui cu dânsul. Fiii şi fiii fiilor lui cu dânsul, fetele şi fetele fetelor lui şi toată sămânţa lui au intrat în Eghipet.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

Stih:

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Dela Pilde cetire.

Cap. 23 Vers 14—5.

Fiule, de va fi înţeleaptă inima ta, vei veseli şi inima mea. Şi se vor învăţa buzele tale din cuvintele buzelor mele, de vor fi drepte. Nu râvnească inima ta la păcătoşi; ci fii toată ziua în frica Domnului. Că de vei păzi acestea, vei avea nepoţi şi nădejdea ta nu se va depărta. Ascultă, fiule, şi fii înţelept şi-ţi îndreptează gândurile inimii tale. Nu fii beţiv, nici te întinde la sfaturi şi la cumpărături de cărnuri. Că tot curvarul şi beţivul va sărăci şi tot somnorosul se va îmbrăca în haine rele şi rupte. Ascultă, fiule, pre tatăl tău celce te-a născut şi nu nebăga în seamă pre mama ta pentrucă a îmbătrânit. Câştigă-ţi adevărul şi nu lepăda înţelepciunea, învăţătura şi ştiinţa. Bine hrăneşte tatăl drept şi de fiul cel înţelept se veseleşte sufletul lui. Veselească-să tatăl tău şi muma ta de tine şi să se bucure ceeace te-a născut. Da mi fiule inima ta şi ochii tăi să păzească căile mele. Că vas gârnit este casa streină şi strâmtă fântâna streină. Că aceasta de grab va pieri şi tot călcătorul de lege se va stinge. Cui este vai? Cui sunt gâlcevurî? Cui judecaţi? Cui necazuri şi sfezi? Cui zdrobirea în zadar? Cui sunt ochii urduroşi? Au nu celorce zăbovesc la vin şi celorce păzesc unde se fac ospeţe? Nu vă îmbutaţi cu vin, ci umblaţi ca oamenii drepţi şi vorbiţi la preumblarî. Că de vei da ochii tăi spre uleiuri şi spre pahare, la urmă vei umbla mai gol decât pitugu. Şi apoi te vei învăli ca cel muşcat de şarpe şi precum se varsă dela Cherasit veninul lui. Când ochii tăi vor vedea streină, atunci gura ta va grăi îndărătnicii. Şi vei zăcea ca în inima mării şi ca un cârmaciu în multă volbură. Şi vei zice: bătutu m am şi nu m'a durut, ocărîtu-m-a şi eu n-am ştiut când se va face ziuă, ca să viu să întreb cu cari să mă împreun. Fiule, nu urma oamenilor răi, nici pofti a fi cu dânşii. Cu mâncări cugetă inima lor şi dureri grăesc buzele lor. Cu înţelepciune se zideşte casa şi cu priceperе se isprăveşte. Cu ştiinţa se umplu cămările de toata bogaţia scumpă şi bună. Mai bun este înţeleptul decât cel tare şi omul cel înţelept decât un lucrător mare de pământ.

LA STIHOAVNA.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Fereşte-mă, Hristoase Dumnezeule, de asemănarea bogatului celui nemilostiv şi de năravul lui cel nepocăit, celace prin crucea ta ai făcut curăţire păcatelor noastre; fă-mă râvnitor răbdării cei mulţumitoare a lui Lazăr celui sărac; şi să nu mă înstrăinezi din sânurile Patriarhului Avraam, pentru mare mila ta. De doua ori.

Mărtirica:

Mucenicî ai Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuească sufletele noastre din cursele vrăjmaşului, rugămu-vă.

Slavă. Şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: O prea slăvită minune.

O, prea slăvită minune! O, ce taină nouă! O, înfricoşată vedenie! Zis-a Fecioara dăcă te-a văzut pre tine răstignit pre cruce, în mijlocul a doi tâlhari pre tine, celce fără durere minunat te-a născut; şi a plâns, zicând: vai mie, prea iubite Fiule! Cum te-a pironit pre cruce poporul cel cumplit şi nemulţumitor.

In Vinerea Stâlpărilor.

LA UTRENIE.

Treimicile glasului de rând.

După întâia stihologie, zicem sedelnele Crucii şi a Născătoarei, din Octoih.

După a doua stihologie, cântăm această sedelnă a lui Iosif, glasul al 4-lea.

Podobia: De grab ne întâmpină...

Doi ucenici se trimit să aducă mânzul, precum scrie, pre carele încălecând Hristos, va veni frumos, să ia dela prunci dumnezecească laudă. Deci, să alergăm cu osârdie să-l întâmpinăm şi noi, aducându-i stâlpări de fapte bune.

Slava, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabia a trecut prin sufletul tău cel prea sfânt, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre carele nu înceta rugându-l, binecuvântată, să ne dăruiască nouă iertarea de greşeli în vremea postului.

După a treia stihologie, cântăm această sedelnă a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Podobia: Înviat-ai din morţi...

Doi ucenici se trimit astăzi să aducă mânzul la stăpânul tuturor; că vine să încalece pre el, celce se poartă de mulţimile serafimilor; începe a se îngrozi moartea, biruitoarea lumii, mâncătoarea tuturor, prin Lazăr prădându-se mai întâiu de către neamul omenesc.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Stând de faţă Preacurata la patima Fiului său, plângând cu amar, s'a tânguit cu jale: cum te-au pus feciorii evreeşti în aintea judecăţii lui Pilat, pre tine, celace eşti slăvit fără tăcere cu cântări îngereşti? Vai mie, Fiule! Laud, Cuvântule, milostivirea ta cea multă şi nespusă.

Psalmul 50.

Canonul Mineiului şi TRICÂNTAREA lui Iosif, cetindu-se cântarea a cincea din Psaltire.

Cântarea 5. glasul al 4-lea.

Irmos. Străluceşte-mi Doamne lumina...

Adormind tu, Doamne, pre cruce, ai schimbat stăpâne moartea în somn; că ai zis: Lazăr prietenul a adormit, ci vreau să merg acum să-l deştept pre el.

Plinind propoveduirile cele proorocite ale proorocilor, ai venit Hristoase îndurate la cetatea cea ucigătoare de prooroci, ca să fii ucis de bună voie, mântuindu-mă pre mine, cel ucis prin stricăciune.

Ceice aţi supus minţii trupul cel anevoie de înfrânat, prin post şi prin rugăciune: sihastri şi poporule, întâmpinaţi pre Hristos, celce vine călare pre mânz să pătimească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu picăturile milei tale adapă, Preacurată, inima mea cea topită de văpaia păcatului; şi aprinde sfeşnicul cel stins al sufletului meu, ceeace eşti uşa luminii.

Alta TRICÂNTARE a lui Teodor. Glasul al 8-lea. Irmos:

Întunerecul sufletului meu...

Când ai vrut să mergi Hristoase la Vitania, ai trimis pre doi din ucenicii tăi, să-ţi aducă un mânz, pre carele nimenea din oameni să nu fi încălecat; căci nimenea afară de tine, Mântuitorule, n'a supus neamurile cele necuvântătoare.

Adunatu-s'au astăzi mulţime de Iudei din Ierusalim în Vitania şi s'au întristat împreună cu surorile lui Lazăr; iar a doua zi cunoscând că s'a sculat din mormânt, s'au pornit spre uciderea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Treime preasfântă, Părinte, Fiule şi Duhule cel atot lucrător, fericită dumnezeire, fiinţă fără început lumină întreit strălucitoare, stăpânie a totvăzătoare păzeşte pre robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Văzându-te, Hristoase, Maica ta pironit pre cruce cu piroane şi sângele şi apa curgând din coasta ta cea de vieaţă aducătoare, s'a rănit cu milostivire, ca o Maică, ştiindu-te pre tine fiu al său.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Iată, s'a gătit Hristos să meargă la Ierusalim. Adunaţi-vă toţi sihaştrii cei de prin munţi şi din pustietăţi, să-l întâmpinaţi cu bucurie, împreună cu toată făptura cea de sub cer.

Irmosul:

Întunerecul sufletului meu risipeşte-l, dătătorule de lumină „Hristoase Dumnezeule, celace „ai gonit întunerecul cel mai „din nainte al adâncului şi-mi „dărueşte lumina poruncilor „tale, Cuvinte; ca mânecând, să „te slăvesc pre tine".

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pământul şi toate cele...

Dacă aveţi femeilor întru dragoste învierea şi viaţa, pentru ce vă tânguiţi cu amar? Că vine Hristos şi va învia pre prietenul său cel de aproape, vestind mai nainte învierea tuturor, Făcătorul de bine al tuturor.

Locaşuri ale sihaştrilor, adunaţi-vă ca nişte mici cuvântători să întâmpinaţi pre păstorul cel mare, Hristos, purtând ramuri; că vine Domnul, vrând a fi înjunghiat ca un miel, ca să ridice din mijloc tirania lupului.

Viind tu către Vitfaghi, vrăjmaşul iad a simţit sunetul picioarelor tale şi s'a atins de picioarele lui Lazăr, zicându-i: de va vrea să te cheme pre tine vieaţa, să nu te zăboveşti, ci să ieşi curând; că am cunoscut eu nimicirea mea preste puţin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Sfinţitele glasuri ale proorocilor, pre tine, Fecioară, mai nainte te-au vestit cu asemănări, uşă şi munte, cort sfânt şi nor al luminii, din carele a răsărit soarele celorce şedeau întru întunerec şi în umbră, însuş dătătorul de lumină.

Alt Irmos:

Ingerii şi cerurile...

Trimiţându-se doi ucenici, au adus asin celuice şade pre nori; pre carele toate făpturile îl laudă şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Lângă uşi este Hristos, nu te mai întrista Vitanie; că va schimba jalea ta în bucurie, înviind din mormânt pre Lazăr cel crescut întru tine, carele îl laudă întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea, nemutându-se Tatăl în faţa Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere, ci osebite pre câte trele şi amândouă, o lumină, un Dumnezeu, slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Numai tu ai născut nestricată, numai tu ai hrănit cu lapte prunc fără dureri; tu, una ai născut pre făcătorul şi Stăpânul tău; şi cu toate că eşti şi maică şi slujitoare, pre tine, Fecioară, te lăudăm în veci.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru...

Cu stâlpări de fapte bune şi cu ramuri să ne gătim toţi, să primim cu bună pricepere pre Hristos în două firi purtându-se pre mânz. Pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ingerii şi cerurile pre celace „se poartă pre scaunul slavei şi „ca un Dumnezeu se laudă ne„încetat, bine-l cuvântaţi, lău„daţi-l şi prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Cântarea 9-a, Irmos:

Că mi-a făcut mie slavă...

Mai nainte ai zis Iisuse: iată, ne suim în cetatea cea sfântă şi mă voi da în mâinile ucigaşilor cu adevărat, ca să mă omoare trupeşte pre cruce

Vrând, Cuvântule, să răpeşti din moarte pre prietenul tău, te sârgueşti a fi omorît pentru noi dupre trup, făcând pre oamenii cei credincioşi nemuritori, unule celace eşti fără de moarte.

Să aducem stâlpări cu curăţie lui Hristos, celuice s'a smerit pre mânz cu trupul şi să-i zicem: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, celace ai venit spre patimă!

A Născătoarei de Dumnezeu...

Infricoşată este naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos; pentru aceasta te fericim cu credinţă şi te lăudăm cu cinste, neamurile neamurilor în veci.

Alt Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei..

Acum trimiţind Hristos pre ucenici, a zis: deslegând mânzul, să-l aduceţi la mine să încalec, ca să deslcg pre păgâni din dobitocie şi să-i supun Tatălui, ca un Fiu.

Vine Domnul, deschide-ţi porţile tale, Vitanie; primeşte cu credinţă pre Stăpânul; că vine să scoale din mormânt pre Lazăr, ca un atotputernic.

Slavă, a Trelnit.

Intreita lumină a singur stăpânirii tale, Doamne, cu strălucirile cele luminoase luminând mintea noastră, ne întoarce dela înşelăciunea cea de multe feluri, la împărtăşirea dumnezeirii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, palatul împăratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, prin carea s'a deschis împărăţia cerurilor celor de pre pământ şi locuinţa cea împreună cu îngerii.

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Veniţi cei din pustii şi din munţi şi din peşteri, adunaţi-vă ţinând stâlpări împreună cu noi, să întâmpinăm pre Impăratul şi Stăpânul; că vine să mântuească sufletele noastre.

Irmosul:

Naşterea pururea fecioarei, „ceeace s'a arătat mai nainte „proorocului de lege în muntele „prin foc şi prin rug spre mân„tuirea noastră a credincioşilor, „cu cântări neîncetat o slăvim".

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul 1, facerea lui Leon împărat.

Defăimând, suflete al meu, dumnezeeştile învăţături, lesne te-ai încurcat în măestriile vrăjmaşului; dându-te de voia ta stricăciunii şi întunecându-te prin păcatul cel mult, ai întinat veşmântul cel ţesut de Dumnezeu şi l-ai făcut negata de nunta cea împărătească. Ci ca să nu te tragi pentru păcat şi să nu ţi se ceară răspuns că la în-

trat la masă, fiind acoperit sub îmbrăcămintea poftelor şi ca să nu te lepezi afară din cămara cea de nuntă, strigă Mântuitorului: ochiule cel înfricoşat, celace ai luat ceeace sunt eu şi din ce ai fost, nu te-ai depărtat şi mai nainte de cruce te-ai îmbrăcat cu haină de batjocoră pentru mine, rupe sacul meu şi mă îmbracă cu veselie, scapă-mă de întunerecul cel mai dinafară şi de plânsul cel veşnic, şi mă milueşte.

Mărtirica:

Veniţi popoare să cinstim pre mucenicii lui Hristos cu laude şi cu cântări duhovniceşti, pre luminătorii lumii şi vestitorii credinţei, izvoarele cele pururea curgătoare, din care izvorăsc tămăduiri credincioşilor. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueşte lumii tale pace şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea, singur glasul.

Săvârşind aceste patruzeci de zile de suflet folositoare, cerem să vedem şi sfântă săptămâna patimii tale, iubitorule de oameni; ca să cântăm în ea măririle tale, şi nespusă rânduiala ta cea pentru noi; cu un cuget zicând: Doamne, slavă ţie.

Şi acum, tot aceasta.

Şi cealaltă rânduială dupre obiceiu.

La ceasul al şasclea.

Troparul proorociei, glasul al 8-lea.

Nesuferită este mânia îngrozirii tale, Doamne, cea asupra păcătoşilor. Şi nu suntem vrednici a privi şi a cere dela tine milă. Ci să nu ne pierzi cu mânia ta, nici cu iuţimea ta, pre noi, cari ne-ai zidit din pământ cu mâna ta.

Slavă şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat rele bune ţie.

Stih:

Veselitu-m'am de celce mi au zis mie: în casa Domnului vom merge.

Din proorocia lui Isaia celtre.

Cap. 66, Vers. 10.

Veseleşte te, Ierusalime, şi prăznuiţi într'însul toţi celce'l iubiţi pre el, şi celce locuiţi în el bucuraţi-vă cu bucurie împreună cu dânsul toţi, câţi plângeţi pentru dânsul. Ca să sugeţi şi să vă saturaţi din ţâţele mângâierii lui şi după ce veţi suge, să vă desfataţi de întrarea slavei lui. Că acestea zice Domnul: Iată, eu voiu abate spre dânşii, ca un râu de pace şi ca un pârâu ce se varsă, mărirea neamurilor; pruncii lor pe umere se vor ridica şi pre genuche se vor mângâia. În ce chip mângâe pre cineva mama lui, aşa şi eu vă voi mângâia pre voi şi în Ierusalim vă veţi mângâia. Şi veţi vedea şi se va veseli inima voastră şi oasele voastre ca iarba vor odrăsli şi se va cunoaşte mâna Domnului, celorce se tem de el, şi va înfricoşa pre cei neascultători. Că iată Domnul cu focul va veni şi ca viforul carele lui, să dea răsplătire întru mânie şi întru despărţirea sa cu văpae de foc. Că, cu focul Domnului se va judeca tot pământul şi cu sabie lui tot trupul; mulţi ranîti vor fi dela Domnul. Celce se curăţesc şi se sfinţesc în grădini şi înaintea uşilor, cari mănâncă carne de porc şi urăciuni şi şoareci împreună vor pieri, zice Domnul. Şi eu faptele lor şi gândurile lor le ştiu; iată, viu să adun toate neamurile şi limbile şi vor veni şi vor vedea slava mea. Şi voiu lăsa preste dânsele semn şi voiu trimite pre cei mântuiţi dintr'înşii

la neamuri în Tarsis şi în Fud şi în Lud şi în Mosoh şi în Tovel şi în Elada şi în ostroavele cele de departe, care n'au auzit numele meu şi n'au vazut slava mea. Şi vor spune slava mea intru neamuri şi vor aduce pre fraţii voştri din toate neamurile dar Domnului, cu cai şi cu carute şi cu paturile cele de purtat ale mutşeilor, cu umbrauri în sfânta cetate a Ierusalimului, zis-a Domnul; ca şi cum ar aduce fiii lui Israil jertfele sale mic cu veselie şi cu cântări în casa Domnului. Şi dintr'înşii voiu lua preoţi şi leviţi, zice Domnul. Că precum cerul nou şi pământul nou, care eu le fac, rămân înaintea mea, zice Domnul, aşa va sta sămânţa voastră şi numele voastru. Şi va fi din lună în lună şi din sâmbătă în sâmbătă, veni-va tot trupul de se va închina înaintea mea în Ierusalim, zice Domnul. Şi vor ieşi şi vor vedea stârvurile oamenilor, cari au călcat poruncile mele, că viermele lor nu va muri şi focul lor nu se va stinge şi vor fi privelişi la tot trupul.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne. Că prea mult ne-am umplut de hula.

Stih:

Către tine am ridicat ochii mei, celace locueşte în cerurl.

VINERI

A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ A STÂLPĂRILOR

La Vesperină, obicinuita Catisamă. La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10 şi cântăm Idiomela zilei de două ori: apoi Mărtirlca şi cinci stihiri ale cuviosului şi dreptului Lazăr, făcându-le pe şapte. Idiomela, glasul al 8-lea, de două ori.

Săvârşind patruzeci de zile celc de suflet folositoare, cerem să vedem şi sfântă săptămâna patimii tale, iubitorule de oameni; ca să preaslăvim în ea mare cuviinţa şi nespusă rânduеala ta cea pentru noi; cu un cuget cântând: Doamne, slavă ţie.

A Mucenicilor:

Mucenici ai Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre, mulţime de îndurări şi ietare păcatelor noastre celor multe, rugămu-vă.

Apoi cântăm cinci stihiri ale sfântului Lazăr, facere a cuseviosului împărat Leon cel înţelept, glasul al 6-lea, singur glasul.

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr, celce ai voit a te sălăşlui în mormânt de bună voie, ai întrebat: unde l-aţi pus pre el? Şi aflând ceeace nu era să nu o ştii, ai strigat pre celce iubiai: Lazăre, vino afară! Şi a ascultat cel fără suflare, pre celce i-ai dat suflare, pre tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr celui mort de patru zile şi vărsând lacrimi preste prietenul tău, l-ai sculat, Spicule, al vieţii. Pentru că moartea s-a legat cu glasul tău, înfăşurăturile s'au deslegat cu mâinile. Atuncea s'a umplut de

bucuric mulţimea ucenicilor şi s'a săvârşit de către toţi o cântare d'imprcună: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluește-ne pre noi. De două ori.

Doamne, glasul tău a stricat împărăţiile iadului şi cuvântul puterii tale a ridicat din mormânt pre cel mort de patru zile; şi s'a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri cei de a doua. Toate sunt cu putinţă, ţie, Stăpâne, împăratului tuturor; dărueşte robilor tăi curăţire şi mare milă.

Doamne, vrând să încredinţezi ucenicilor tăi învierea ta cea din morţi, ai venit la mormântul lui Lazăr şi strigându-l tu, s'a prădat iadul şi a slobozit pre mortul cel de patru zile. Carele a strigat ţie: bine eşti cuvântat, Doamne, slavă ţie.

Doamne, luând pre ucenicii tăi, ai venit în Vitania, să scoli pre Lazăr; şi lăcrămând pentru dânsul, dupre legea firii omeneşti, ca un Dumnezeu l'ai ridicat, fiind mort de patru zile şi el a strigat, ţie, Mântuitorule: celace eşti binecuvântat, Doamne, slavă ţie.

Slavă... glasul al 8-lea.

Venind la mormântul lui Lazăr, Mântuitorul nostru şi strigând pre mort l-ai sculat ca din somn; s'a scuturat stricăciunea cu Duhul nestricăciunii şi a ieşit odată cu cuvântul legat cu înfăşurăturile. Toate le poţi, toate slujesc ţie, iubitorule de oameni; toate sunt supuse ţie, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Şi acum... glas acelaş. a lui Andrei Tiflo.

Săvârşind patruzeci de zile, cele de suflet folositoare, să strigăm: bucură-te, cetate Vitanie, patria lui Lazăr; bucuraţi-vă, Marto şi Marie, surorile acestuia, că mâine vine Hristos să învieze cu cuvântul pre fratele vostru cel mort; al cărui glas auzindu-l amarnicul şi nesăţiosul iad, cutremurându-se de frică şi suspinând foarte tare, va slobozi pre Lazăr legat cu înfăşurăturile. De a căruia minune mirându-se poporul evreesc, vor întâmpina pre Domnul cu ramuri şi cu stâlpări şi se vor arăta lăudând pruncii pre acesta, pre carele îl pizmuesc părinţii: binc este cuvântat, celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil.

EŞIRE. Lumină lină...

Prochimen. glasul al 6-lea

Ajutorul nostru este întru numele Domnului, celuice a făcut cerul şi pământul.

Stih:

De n'ar fi că Domnul era întru noi...

Dela Facere cetire:

Cap. 49—50, Vers 33—26.

i a încetat Iacov a învăţă pre feciorii săi şi finzându-şi picioarele sale pre pat, a murit şi s'a adaos la poporul său. Şi căzând Iosif pre faţa tatălui său, l-a plâns şi l-a sărutat. şi a poruncit Iosif slugilor sale, ingropătorilor, să îngroape pre tatăl său şi au îngropat ingropătorii pre Israil. Şi s'a plinit lui patruzeci de zile, că aşa se

numărau zilele îngropării şi l-a plâns pre el Eghipetul şaptezeci de zile. Iar dacă au trecut zilele plângerii, a grăit Iosif către boierii lui Faraon, zicând: de am aflat milă înaintea voastră, grăiţi pentru mine în urechile lui Faraon, zicând: Tatăl meu m'a jurat, zicând: în mormântul care mi-am săpat în pământul Canaan, acolo să mă îngropi, acum dar să mă suiu să îngrop pre tatăl meu şi mă voiu întoarce. Şi a zis Faraon lui Iosif: sue-te, îngroapă pre tatăl tău după cum te-a jurat. Şi s'au suit Iosif să îngroape pre tatăl său şi s'au suit împreună cu dânsul toate slugile lui Faraon şi bătrânii casei lui şi toţi bătrânii pământului Eghipetului. Şi toată casa lui Iosif şi fraţii lui şi toată casa tatălui său şi rudeniile lui; iar oile şi boii le-au lăsat în pământul Ghesem. Şi s'au suit împreună cu dânsul care şi călăreţi şi s'a făcut tabără mare foarte. Şi au venit la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan şi l-au plâns pre el plângere mare şi tare foarte şi au făcut plângerea tatălui său şapte zile. Şi au văzut locuitorii pământului Canaan plângere la aria lui Atad şi a zis: plângere mare este aceasta Eghiptenilor, pentru aceea au chemat numele locului aceluia, plângerea Eghipetului, ce este dincolo de Iordan. Şi a făcut lui aşa feciorii lui precum le-a fost porunci lor. Şi l-au luat feciorii lui în pământul Canaan şi l-au îngropat pre el în peştera cea îndoită, care o cumpărase Avraam, peştera, moşie pentru îngropăciune dela Efron Hetteul împrejurul Mamvrei. Şi s'a întors Iosif în Eghipet, el şi fraţii lui şi toţi cei ce s'au fost sui cu el să îngroape pre tatăl lor. Şi văzând fraţii lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis cu un cuvânt să ţie minte răutatea noastră Iosif şi cu răsplătire să ne răsplătească pentru toate relele, câte am făcut lui. Şi venind la Iosif, au zis: tatăl tău te-a jurat mai 'nainte de sfârşitul său, zicând: Aşa ziceţi lui Iosif: iartă le lor nedreptatea şi păcatul lor, că rele ţi au făcut ei ţie şi acum iartă nedreptatea slugilor Dumnezeului tatălui tău. Şi a plâns Iosif când grăiau ei către dânsul. Şi venind la dânsul, au zis: iată noi suntem ţie robi. Şi le-au zis lor Iosif: nu vă temeţi, că al lui Dumnezeu sunt eu. Voi aţi sfătuit împotriva mea rele, iar Domnezeu a voit pentru mine bune, ca să fie precum astăzi, ca să mântuiască popor mult. Şi a zis lor: nu vă temeţi, eu vă voiu hrăni pre voi şi casele voastre şi i-a mângâiat pre dânşii şi le-a grăit lor la inimă. Şi a locuit Iosif în Eghipet, el şi fraţii lui şi toată casa tatălui său şi a trăit Iosif ani o sută şi zece. Şi a văzut Iosif pre feciorii lui Efrem până la al treilea neam şi feciorii lui Maşir, feciorul lui Manasi s'a născut pre genunchele lui Iosif. Şi a zis Iosif fraţilor săi: eu mor şi cu cercetarea va vă cerceteză pre voi Dumnezeu şi vă va scoate pre voi din pământul acesta, în pământul care a jurat Dumnezeu părinţilor noştri lui Avraam şi lui Isac şi lui Iacov. Şi a jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: iatră cercetarea în care vă va cerceteză pre voi Dumnezeu, aduceţi-vă aminte şi luaţi oasele mele cu voi de aici. Şi a murit Iosif fiind de o sută zece ani şi l-au îngropat pre el în mormânt în Eghipet.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Cei ce nădăjduesc întru Domnul, ca muntele Sionului, nu se vor clăti în veac.

Stih:

Ca nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor preste soarta dreptilor.

Dela pilde cetire.

Cap. 31, Vers. 8.

Fiule, deschide gura ta cu cuvântul lui Dumnezeu şi judecă pre toţi cum se cade. Deschide gura ta şi judecă drept şi fă dreptate sărac şi mişelului. Femeia vrednică cine va afla, mai scumpă este una ca aceasta, decât pietrile cele de mult preţ. Nădăjduieşte spre dânsa inima bărbatului ei, una ca aceasta nu se va lipsi de bune agoniseli. Că lucrează bărbatul său lucruri bune în toată vieaţa. Agonisind lână şi in, face cu mâinile sale lucru de treabă. Este ca o corabie ce face negustătorie, de departe aduna avuţia sa. Şi se scoală de noapte şi gateşte bucate casei şi dă de lucru slujnicilor. Văzând moşie o cumpără şi din rodurile mâinilor sale sădeşte vie. Încingându-şi mijlocul său cu tărie, îşi întăreşte braţul său cu lucru. A prins gust că bine este a lucra şi nu se stinge lumânarea ei toată noaptea. Mâinile sale întinde spre cele de folos şi poalele sale le întăreşte la fus. Mâinile sale le deschide săracului şi mâna dă celui lipsit. Nu poartă grijă de cele din casa bărbatul ei, când se zăboveşte undeva, că toţi ai ei sunt îmbrăcaţi. Câte două haine a făcut bărbatul său şi ei-şi îmbrăcăminte de vison şi de porfiră. Cinstit este în porţi bărbatul ei, ori când merge între adunare cu cei bătrâni şi cu locuitorii pământului. Pânzeturi a făcut şi le-a vândut Feniceanilor şi cingători Hananeilor. Întru tărie şi întru tărie podoaba s'a îmbrăcat şi s'a veselit în zilele de apoi. Gura sa deschide cu socoteală şi după lege şi rânduială pune limbii sale. Străinte sunt căile casei sale şi bucatele nu le mănâncă cu lene. Crescutu-s'a fii săi şi s'au îmbogăţit şi bărbatul ei o a lăudat pre ea. Multe fete au agonisit bogăţie, multe fete au făcut putere; iar tu le-ai întrecut şi le ai covârşit pre toate. Plăceri mincinoase şi frumuseţi deşarte femeeşti nu sânt întru tine, femeia cu minte se va binecuvânta; iar cu sa laude frica Domnului. Daţi ei din rodurile mâinilor sale şi să se laude în porţi bărbatul ei.

Şi cealaltă rânduială a Liturghiei cei mai înainte sfinţite, după obiceiu.

In ştiinţă să fie.

Ca de astăzi înainte nici Martrice, nici de ale Născătoarei, din Octoih, nu se cântă până la Sâmbăta sfântului Toma.

Cade-se a şti:

Că de se va întâmpla Buna-Vestire în Sâmbăta lui Lazăr, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii, la litera A.

Intru această Vineri

Dupăcinarea cea mare.

După Sfinte Dumnezeule cel dintâiu, zicem Troparul praznicului. După al doilea Sfinte Dumnezeule, obişnuitele Tropare: Miluește-ne pre noi, Doamne miluește-ne pre noi...

Şi cântăm acest Canon, compus de sfântul părintele nostru Andrei Criteanul Ierosolimitul.

Cântarea 1, glasul 1, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, celuice a făcut minunate minuni cu braţ înalt şi a mântuit pre Israil, că s'a „preaslăvit".

Slavă ţie Dumnezeul nostru...

Inviind, Mântuitorul meu, pre Lazăr cel mort de patru zile, l-ai schimbat din stricăciune cu braţ înalt şi ţi-ai arătat puterea ta ca un atotputernic.

Strigând pre Lazăr din mormânt, îndată l-ai sculat; dar iadul jos cu amar s'a tânguit şi suspinând s'a cutremurat de puterea ta, Mântuitorule.

Lăcrămat-ai, Doamne, pentru Lazăr, arătând întruparea rânduelii tale şi cum că din fire fiind Dumnezeu, te-ai făcut om dupre fire ca şi noi.

Lacrimile Martei şi ale Mariei le-ai potolit, Doamne, sculând pre Lazăr din morţi, Mântuitorule, şi arătând pre mort însufleţit cu puterea ta.

Dupre legea firii omeneşti ai întrebat, Stăpâne, unde s'a pus Lazăr? Arătând tuturor, Mântuitorule, adevărată rânduiala ta cea spre noi.

Incuetorile iadului le-ai sfărâmat atuncea, strigând pre Lazăr; şi ai clătit puterea luptătorului şi l-ai făcut de s'a cutremurat de tine, unule Mântuitorule, mai înainte de răstignire.

Pre Lazăr ce-l ţinea iadul legat, ca un Dumnezeu, ai apucat, Stăpâne, înainte de l-ai deslegat din legături; că toate se supun poruncii tale, atotputernice.

Slavă... a Treimii

Să lăudăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, pre Treimea cea nedespărţită întru unimea fiinţei şi cu îngerii împreună să o preaslăvim, ca pre unul Dumnezeul, cel nezidit.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Neschimbat ai născut pre Ziditorul firii, Maică Fecioară, dela Duhul Sfânt, făcându-se ceeace suntem noi, cu bună voinţa Tatălui fără de schimbare şi fără amestecare.

Cântarea a 2-a. Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, Mântuitorul lumii, pre singur iubitorul de oameni.

Slavă ţie, celuice numai cât ai strigat şi îndată ai sculat din mormânt pre prietenul Lazăr, pre cel mort de patru zile.

Auzit-a cel fără suflare glasul tău şi însufleţindu-se, îndată s'a sculat din morţi, slăvindu-te pre tine, Doamne.

Primind porunca glasului tău, celui de vieaţă aducător, s'a sculat din mormânt, Mântuitorul meu, Lazăr celce puţiă.

Lăcrămat-ai pentru prietenul tău, Mântuitorule, încredinţându-ne că te-ai îmbrăcat cu firea noastră şi l-ai înviat.

Ingrozitu-s'a iadul dacă a văzut pre cel legat cu înfăşurăturile, întorcându-se îndată prin glas la vieaţa aceasta de aici.

Slavă...

Spăimântatu-s'au popoarele evreeşti, când ai înviat cu cuvântul tău pre Lazăr, celce se împuţise, strigându-l, Mântuitorule.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Cutremuratu-s'au ascunzătorile iadului, dacă s'a însufleţit atunci Lazăr jos, prin glasul celuice l-a înviat.

Cântarea 3-a. Irmos:

Piatra pre care nu au socotit-o „ziditorii, aceasta s'a făcut „în capul unghiului. Aceasta „este piatra pre care Hristos a „întărit Biserica sa, pre care o a „răscumpărat din păgâni".

Minune streină şi preaslăvită, cum a întrebat Zidítorul tuturor, de ceeace nu era să nu o cunoască, ca cum nu ar fi ştiut: unde zace acela de carele vă tânguiţi? Unde s'a îngropat Lazăr? Pre carele, preste puţin vi-l voiu scula, înviindu-l din morţi.

Piatra care o au prăvălit preste tine ceice te-au îngropat, aceasta poruncind Iisus să o ridice, îndată te-a înviat, strigând: Lazăre, scoală! vino la mine! ca să se înfricoşeze iadul de glasul tău.

Marta şi Maria, Doamne, strigat-au cu tânguire: iată, acela pre carele iubiai, pute, fiind mort de patru zile; de ai fi fost atuncea aici, nu ar fi murit Lazăr. Iară tu, ca celace eşti nedespărţit pretutindenea, l-ai sculat îndată, strigându-l.

Vărsând lacrimi pentru prietenul dupre rândueala omenirii, ai arătat că trupul carele l-ai luat dela noi, s'a unit cu tine, Mântuitorule, firește, iară nu dupre nălucire; şi ca un Dumnezeu, iubitor de oameni, strigându-l, îndată l-ai sculat.

Vai mie! striga iadul, acum adevărat am pierit; şi zicea către moarte: iată, Nazarineanul a clătit cele de jos şi sfâşiind pântecele meu, a sculat pre mortul cel fără suflare, strigându-l.

Ce fel este nebunia voastră evreilor? Unde este necredinţa? Până când sunteţi înşelaţi? Până când sunteţi înstreinaţi? Vedeţi pre cel mort, că a ieşit prin glas şi nu credeţi lui Hristos! Cu adevărat fii ai întunerecului sunteţi voi toţi.

Slavă, a Treimii.

Unul din Treime pre tine te ştiu măcar că te-ai întrupat, un fiu întrupat slăvesc, carele ai odrăslit fără sămânţă din Născătoare de Dumnezeu şi acelaş Fiu unul lăudat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunată şi înfricoşată este vederea, care au văzut-o mai naînte nemincinoşii prooroci din dumnezeeasca rânduială, adecă pre Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, carea fără sămânţă a zămislit şi fără stricăciune a născut pre Dumnezeu şi după naştere a rămas curată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Ridicatu-s'a soarele şi luna a stătut întru a sa rânduială; „înălţatu-te-ai pre lemn îndelung răbdătorule şi pre el ai „întemeiat Biserica ta".

Lăcrămat-ai, Doamne, pentru Lazăr, sculat-ai Stăpâne pre cel mort şi ai arătat popoarelor că eşti Fiul lui Dumnezeu.

Dacă a auzit cel fără suflare porunca ta: vino afară Lazăre! s'a sculat degrab cu înfăşurăturile şi a sărit, arătând, Bunule, puterea ta.

Lacrămile Martei şi ale Mariei le-ai potolit, Hristoase Dumnezeule, strigând pre Lazăr; şi ca un însuş puternic ridicându-l cu cuvântul, acel s'a închinat ţie.

Lăcrămând ca un om pentru Lazăr, l-ai ridicat ca un Dumnezeu; întrebat-ai: unde s'a îngropat mortul cel de patru zile? adeverind, Bunule, omenirea ta.

Vrând să adeverezi, Bunule, semnele patimii şi ale crucii tale, rupând nesăţiosul pântece al iadului, ai sculat ca un Dumnezeu pre mortul cel de patru zile.

Cine a văzut, cine a auzit, să fi sculat vreun om mort puţind? Ilie a sculat şi Eliseiu, dar nu din mormânt şi nici mort de patru zile.

Lăudăm, Doamne, puterea ta, lăudăm şi patimile tale, Hristoase; că cu puterea ta, ca un milostiv ai făcut minuni; iară patimile le-ai primit ca un om, dupre rânduiala omenirii!

Dumnezeu eşti şi om, adeverind numirile cu lucrurile; că ai venit la mormânt cu trupul,

Cuvinte şi ca un Dumnezeu ai sculat pre mortul cel de patru zile.

Spăimântatu-s'au, Stăpâne, popoarele evreeşti, dacă au văzut pre Lazăr cel mort sculându-se din mormânt prin glasul tău, dar au rămas neplecaţi minunilor tale.

Slavă, a Treimii.

Fără început ai strălucit din Părintele tău, Mântuitorule, ca celace eşti unul din Treime, sub vremi ieşind din sângele cel fecioresc prin Duhul Sfânt, luând trup, tu, celce eşti mai presus de fiinţă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislirea Născătoarei de Dumnezeu este fără de sămânţă; naşterea fără pătimire de stricăciune; că Dumnezeu făcând minuni întru amândouă, s'a micşorat pre sine, ca să se unească cu noi.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă, Fiule a lui Dumnezeu; că fără de tine „alt Dumnezeu nu cunoaştem; „numele tău numim, că eşti „Dumnezeu al viilor şi al mor„ţilor".

Vieaţă fiind tu, Doamne, şi lumină adevărată, strigând pre Lazăr l-ai înviat; căci ca un puternic ai arătat tuturor, că eşti Dumnezeul viilor şi al morţilor.

Porunca ta Iisuse, ce nu sufere împotrivire, nerăbdându-o iadul, carele primise pre mulţi, s'a spăimântat şi pre Lazăr, celce era de patru zile mort, l-a dat viu, iară nu mort.

Impreunând ţărâna cu duhul, Cuvinte, celce ai însuflat dedemult lutul cu duh de vieaţă prin cuvântul tău, ai sculat şi acum cu cuvântul pre prietenul tău, din stricăciune şi din celc dedesubt.

Nimenea n'a putut să stea împotriva voii tale, Doamne; căci, când ai strigat pre Lazăr cel mort, îndată s'a sculat celce era fără de suflare şi purtând legăturile, a umblat pre picioarele sale.

O, nebunia jidovească! O, orbirea vrăjmaşilor! Cine a văzut pre cineva să se scoale din mormânt? Ilie dedemult a sculat, dară nu din mormânt, nici mort de patru zile.

Celace eşti neasemănat, îndelung răbdătorule, celace toate le faci pentru noi ca un Dumnezeu şi pătimind ca un om; fă-ne pre noi pre toţi părtaşi împărăţiei tale, pentru rugăciunile lui Lazăr.

Slavă, a Treimii...

Treimea cea mai 'nainte de început, fără început şi de o cinste, Părinte atotţiitorule, Fiule şi Duhule Sfinte, Unime Sfântă în trei feţe, mântueşte

pre cei din Adam, cari cu credinţă te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău cel preacurat, l-a sfinţit, Curată, Dumnezeu cel mai presus de toate, luând dintr'însul trup, cel închinat în Treime, Cuvântul, cel din Tatăl şi cu Duhul împreună Dumnezeu.

Cântarea 6, Irmos:

Aruncatu-m'ai întru adâncu-„rile inimii mării şi m'ai „mântuit, Mântuitorule, din ro-„bia morţii şi ai deslegat legă-„tura fărădelegilor mele".

Intrebat-ai, unde sunt eu? celace ştii toate; lăcrămat-ai, Mântuitorule pentru mine ca un om dupre fire şi m'ai ridicat cu porunca ta pre mine cel mort.

Chematu-m-ai, Mântuitorule, din iadul cel mai dedesubt, stridat-a Lazăr către tine, pierzătorul iadului şi m'ai sculat cu porunca ta pre mine cel mort.

Imbrăcatu-m'ai, Mântuitorule, cu trup de lut şi mi-ai suflat vieaţă şi am văzut lumina ta şi m'ai sculat cu porunca ta pre mine cel mort.

Insufleţit-ai, Mântuitorule, chipul cel fără suflare al trupului meu, întăritu-m'ai cu oase şi cu vine şi m'ai sculat cu porunca ta pre mine cel mort.

Rupând pântecele iadului cel a toate mâncător, m'ai scos, Mântuitorule, cu puterea ta şi m'ai sculat, cu porunca ta, pre mine cel mort.

Imbrăcatu-te-ai, Mântuitorule, cu toată frământătura mea şi ai păzit curat pântecele cel fără prihană, din carele ai ieşit întrupându-te, unul fiind din Treime.

Slavă, a Treimei.

Treime Sfântă, laud milostivirea ta şi cu îngerii cânt cântarea cea întreit sfântă; mileşte sufletele noastre, ale celorce te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intrat-a Cuvântul în pântecele tău cel fără prihană şi l-a păzit iarăş curat după naştere, Născătoare de Dumnezeu; adevărat minune preaslăvită!

Cântarea 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptor, Mântuitorule, nu s-a atins, „nici i-a supărat focul. Atunci, „acei trei ca cu o gură cântau „şi binecuvântau, grăind: bine „este cuvântat Dumnezeul pă-„rinţilor noştri".

Preste cel mort ai lăcrămat, Mântuitorule, Iubitorule de oameni, Doamne; ca să arăţi popoarelor, că Dumnezeu fiind te-ai arătat om pentru noi; şi ai lăcrămat voind, puindu-ne înainte chipurile dragostei cei din lăuntru.

Lazăr cel mort de patru zile, Mântuitorule, dacă a auzit jos glasul tău, sculându-se, te-a lăudat pre tine şi bucurându-se, a strigat: Tu eşti Dumnezeul şi Ziditorul meu, ţie mă închin şi te laud pre tine, celce m-ai înviat.

De şi sunt înfăşurat cu legături, Mântuitorule, Lazăr a strigat de jos, dară nici cum nu voiu rămânea în pântecele iadului; numai de mă vei chema: Lazăre, vino afară! că tu eşti lumina şi vieaţa mea.

Lazăre, rogu-te, zis-a iadul, scoală şi ieşi curând din încuietorile mele; du-te degrab, că mai bine-mi este a tângui cu amar de unul ce mi se va lua, decât de toţi, pre care i-am înghiţit mai nainte cu foame.

Pentruce te zăboveşti Lazăre, zis-a iadul? Prietenul tău stând te cheamă: vino afară! ieşi dară, ca să iau şi eu uşurare; că de când te-am mâncat pre tine, spre greaţă mi s'a pornit mâncarea.

Pentruce nu te scoli curând, Lazăre? strigat-a iadul de jos, tânguindu-se. Pentruce nu te ridici îndată, să te duci de aci? ca să nu mă prade Hristos şi de alţii, înviindu-te pre tine.

Minunatu-te-ai, stâpâne Hristoase, făcând atuncea multe lucruri minunate; că ai dat orbilor lumină, surzilor le-ai deschis urechile cu cuvântul şi pre Lazăr prietenul l-ai sculat din morţi, strigându-l ca un Dumnezeu.

Slavă, a Treimei.

Să cântăm cântarea Treimii, slăvind pre Tatăl cel fără început, pre Fiul şi pre Duhul cel drept, o fiinţă singurită, pre carea întreit să o lăudăm: sfânt, sfânt, sfânt eşti Treime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre unul din Treime te slăvim pre tine, Hristoase, că întrupându-te din Fecioară fără schimbare, toate le-ai suferit Iisuse ca un om, nedepărtându-te de fiinţa Tatălui, măcar că te-ai unit cu noi.

Cântarea 8-a. Irmos:

Cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri bine„cuvântaţi, lăudaţi şi preaînăl„ţaţi pre Domnul în veci".

Făcătorul şi cuprinzătorul tuturor, a venit în Vitania pentru milostivire, ca să învieze pre Lazăr.

Mortul cel de patru zile, putind şi fiind cu înfăşurăturile înfăşurat, a sărit cu suflet, cel neînsufleţit, strigându-l tu, Doamne.

Poporul Iudeilor, dacă a văzut pre cel mort sculându-se, Hristoase, prin glasul tău, a scrâşnit cu dinţii.

Jidovilor, cari sunteţi întune-

caţi lângă lumină, pentruce nu credeţi învierii lui Lazăr, carea s'a făcut prin lucrarea lui Hristos?

Să se bucure Sionul şi să laude pre dătătorul de vieaţă, celace a sculat cu cuvântul pre Lazăr din mormânt.

Oştile cereşti şi neamul pământenilor te-au lăudat pre tine, Mântuitorul meu, când ai sculat pre Lazăr.

Slavă.. a Treimii.

Impreună cu Tatăl şi cu Fiul, pre Duhul slăvesc şi lăudându-l strig neîncetat: Intreit sfinte, slavă ţie!

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine te binecuvintez şi mă închin ţie, celuice te-ai născut din Fecioară, şi nu te-ai despărţit de scaunul sfintei slavei tale.

Cântarea 9-a, Irmos:

Făcut-a tărie cu braţul său, pentrucă a surpat pre cei „puternici de pre scaune şi a „înălţat pre cei smeriţi, Dumne„zeul lui Israil, prin care ne-a „cercetat răsăritul cel dintru în„nălţime şi ne-a îndreptat pre „calea păcii".

Să laude Vitania împreună cu noi minunea; că întru dânsa a lăcrămat Făcătorul, dupre legea firii trupului, învlind pre Lazăr şi schimbând lacrimile Martei şi plânsul Mariei spre bucurie, a sculat pre cel mort.

Incredinţând, Cuvinte, învierea ta, ai strigat pre Lazăr din mormânt şi l-ai ridicat ca un Dumnezeu, ca să arăţi popoarelor, că cu adevărat Dumnezeu eşti şi om şi cumcă ai să ridici şi locaşul trupului tău.

Clătit-ai porţile şi zăvoarele cele de fier, înfricoşat-ai iadul cu glasul tău şi împreună cu dânsul s'a spăimântat şi moartea îndată, dacă a văzut, Mântuitorule, pre Lazăr carele era legat la dânşii, însufleţit şi sculat prin glasul tău.

Spăimântatu-s'au toţi, dacă te-au văzut, Mântuitorule, lăcrămând pentru Lazăr cel mort şi au zis cei răi: vezi, cum îl iubea pre el? ci îndată l-ai strigat şi sculându-se cel neînsufleţit, a lepădăt stricăciunea prin porunca ta.

Clătitu-s'au uşile, sfărâmatu-s'au zăvoarele, desleţatu-s'au legăturile mortului la glasul puterii lui Hristos. Iar iadul suspinând se tânguia cu amar şi striga: Vai mie! ce fel şi de unde este glasul celce învіază morţii?

Scoală-te de aici, ascultând glasul; că afară te strigă prietenul tău. Acesta este celce a înviat morţii mai nainte. Că Ilie, a sculat mort, încă şi Elisei; dar cel ce lucra şi grăia printr'nşii, acesta este.

Lăudăm, Cuvinte, puterea ta cea neasemănată; că ai sculat pre cel mort prin cuvântul tău, cu oase şi cu vine, ca un făcător al tuturor şi l-ai ridicat, Mântuitorule, din cele dedesupt, ca pre fiul văduvei cel de pre pat.

Slavă... a Treimii.

Treime preasfântă, Dumnezeule, Părinte fără început, Fiule dimpreună fără început şi dumnezeescule Cuvinte, Mângâitorule cel bun, Duhule Sfinte al lui Dumnezeu, celace eşti o lumină întreit luminătoare, o fiinţă unită în fire, unule Dumnezeule şi Doamne, milostiveşte-te spre lumea ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Celace toate le-ai făcut cu înţelepciune, Iisuse şi cu totul te-ai îmbrăcat întru mine din fecioară şi cu totul pururea petreci în sânurile Tatălui, trimiţând Duhul tău cel sfânt preste turma ta, umbrează-ne pre noi ca un Dumnezeu.

Şi iarăş cântam Irmosul:

Făcut-a tărie cu braţul său... După Sfinte Dumnezeule cel de pre urmă, Condacul praznicului şi Apolisul cel mic.

IN SÂMBĂTA
SFÂNTULUI ŞI DREPTULUI LAZĂR.

LA MEZU-NOPTICA

După Crez Întru'unul Dumnezeu şi după Sfinte Dumnezeule cel dintâiu şi după Tatăl nostru. Troparul. Învierea cea de obşte... După al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul Bucuria tuturor Hristoase... Doamne miluieşte, de 12 ori. Şi Apolisul. Rugăciunea... Pomeneşte Doamne, nu o zicem.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul. Troparul glasul 1 de trei ori.

Învierea cea de obşte mai înainte de patima ta încredinţându-o, pre Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta şi noi ca pruncii semnele biruinţei purtând, ţie, biruitorului morţii, strigăm: Osana, celui dintru înălţime! bine eşti cuvântat, celce vii întru numele Domnului.

Apoi Catisma a 16-a.

Zis-a Domnul Domnului meu...

După întâia stihologie, sedealna glas 1.

Podobia: Piatra fiind pecetluită...

Făcându-ţi-se milă de lacrămile Martei şi ale Mariei, ai poruncit, Hristoase Dumnezeule, să răstoarne piatra de pre mormânt. Şi strigând pre cel mort, l-ai înviat, încredinţând printr'însul învierea lumii, dătătorule de vieaţă. Slavă puterii tale Mântuitorule; slavă stăpânirii tale; slavă ţie, celuice toate le-ai făcut cu cuvântul.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Apoi, cetim Catisma 17.

Şi cântăm Troparele învierii:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Soborul ingeresc... Şi celelalte, precum este obiceiul în Duminecă; şi după plinirea acestora, sedealna.. glasul al 5-lea.

Podobia: Pre Cuvântul cel împreună...

Izvorule al înţelepciunii şi al mai nainte cunoştinţei, viind în Vitania, ai întrebat pre ceice crau cu Marta: unde aţi pus pre prietenul Lazăr? Pentru carele lăcrămând cu milostivire, cu glasul tău l-ai înviat, fiind mort de patru zile, iubitorule de oameni şi îndurate, ca un dătător de vieaţă şi Domn.

Slavă... şi acum... tot acesta.

Învierea lui Hristos văzând... Psalm 50.

Iar Evanghelie nu ceitm. fără numai unde va fi hramul sfântului Lazăr. Apoi facem ceitire din tâlcul Evangheliei dela Ioan, a zilei acesteia, din Cuvântul 53 şi 54.

Apoi ceitm doua Canoane până la cântarea a 6 a şi de acolo începem PATRUCÂNTAREA.

Canonul întâiu cu Irmosul pre 5, iar al doilea pre 6. facerea lui Teofan.

Cântarea 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, celuice „a povăţuit pre poporul său „prin Marea Roşie, cântare de „biruinţă, că s'a preaslăvit".

Pre Lazăr cel mort l-ai sculat cu dumnezeeasca voie, ca cĕlace eşti făcător şi vistiernica vieţii, iubitorule de oameni.

Cu cuvântul ai sculat pre Lazăr cel mort de patru zile, Nemuritorule, sfărâmând cu tărie împărăţia iadului cea întunecată.

Tuturor ai arătat cunoştinţa dumnezeirii cei mai presus de toate, sculând din morţi, Stăpâne, pre Lazăr cel mort de patru zile.

Astăzi dănţuind Vitania, mai nainte vesteşte învierea lu Hristos, celui de vieaţă dătător, prin învierea lui Lazăr.

Alt Canon, compus de Ioan Monahul, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Celace ai adus întâiu toată făptura din nefiinţă şi ştii ascunsurile inimilor, spus-ai mai înainte, ca un Stăpân, ucenicilor adormirea lui Lazăr.

Înfiinţat fiind cu firea omenească, Hristoase, din Fecioară, întrebat-ai ca un om, să afli îngroparea lui Lazăr, cunoscând ca un Dumnezeu unde zăcea.

Slavă...

Adeverind învierea ta, Cuvinte, cu adevărat ai sculat ca din somn pre prietenul din mormânt, carele se împuţise, fiind mort de patru zile.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngerilor şi ale oamenilor te laudă neîncetat, Maică, ceea ce nu ştii de mire; că ai purtat în braţele tale pre Ziditorul ca pre un prunc.

Catavasie.

Apa trecându-o ca pre uscat „şi din răutatea Egiptului scă„pând Israilteanul striga: Mân„tuitorului şi Dumnezeului no„stru să-i cântăm".

Cântarea 3-a Irmos.

Tu eşti întărirea celorce alearg ă la tine, Doamne, tu eşti

„lumina celor întunecaţi şi pre „tine, te laudă duhul meu".

Săvârşind lucrări îndoite, ai arătat doimea firilor tale, Mântuitorule; că Dumnezeu eşti şi om.

Cu toate că eşti adâncul cunoştinţei, ai întrebat: unde este pus mortul? Voind să înviezi, dătătorule de vieaţă, pre celce zăcea mort.

Mutându-te prin locuri ca un om, te-ai arătat cuprins, celace plineşti toate, ca un Dumnezeu necuprins.

Pre Lazăr l-ai sculat, Hristoase, cu dumnezeescul tău cuvânt; scoală-mă, rogu-mă şi pre mine cel mort prin multe greşeli!

Alt Irmos:

Doamne, celace ai făcut...

Venind tu la mormântul lui Lazăr, făcătorule de minuni Doamne, în Vitania, ai lăcrămat pentru dânsul dupre legea firii, adeverind trupul tău, care l-ai luat Iisuse Dumnezeule.

Tu ai potolit îndată, Mântuitorule, jalea Mariei şi a Martei, arătându-ţi puterea ta cea firească; că tu eşti învierea şi vieaţa, precum ai zis; pentrucă eşti Domnul adevărului şi al tuturor.

Slavă.

Pre iubitul tău, Doamne, cel înfăşurat cu pânzeturile, l-ai răpit dintre morţii iadului şi din întunerec, cu cuvântul tău cel prea puternic, sfărâmând încuetorile şi împărăţiile morţii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Smălăşluindu-te, Doamne, în Fecioară trupeşte, te-ai arătat oamenilor pre cât se putea a te arăta; pre carea o ai şi arătat cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi ajutătoare credincioşilor, unule iubitorule de oameni.

Catavasia:

Doamne, celace ai făcut cele „deasupra crugului ceresc şi ai „zidit Biserica, tu pre mine mă „întăreşte întru dragostea ta; „că tu eşti marginea dorirelor „şi credincioşilor întărire, unule „iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobia: Spălmântatu-s'a Iosif...

Venit-au împreună la Hristos surorile lui Lazăr şi lăcrămând cu amar şi tânguindu-se i-au zis: Doamne, a murit Lazăr; iar el, nu că nu ştia îngroparea ca un Dumnezeu, dară le-a întrebat: Unde l-aţi pus pre el? Şi venind la mormânt, a strigat pre Lazăr cel mort de patru zile. Şi îndată s'a sculat şi s'a închinat celuice l-a înviat.

Slavă. Şi acum, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Mai nainte ştiind toate ca un făcător, ai zis mai 'nainte ucenicilor în Vitania: prietenul nostru Lazăr

a adormit astăzi. Şi ştiind, ai întrebat: unde l-aţi pus? Şi Tatălui te-ai rugat, lăcrămând ca un om. Dar apoi strigând pre Lazăr pre carele iubiai, l-ai sculat, Doamne, din iad, mort fiind de patru zile. Pentru aceasta strigăm ţie: Hristoase Dumnezeule, priimeşte lauda ce îndrăznim a o aduce ţie; şi ne învredniceşte pre toţi slavei tale.

Cântarea 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina icoNomiei tale, înţeles-am lu„crurile tale şi am preasfăvit „dumnezeirea ta.

Nu doară că-ţi trebuiea ajutor, ci ca să săvârşeşti rânduiala cea negrăită, rugându-te, ai sculat pre cel de patru zile mort, Preaputernice.

Cuvântul şi Dumnezeul cel împreună veşnic cu Tatăl, văzut fiind acum, se roagă ca un om, celce primeşte rugăciunile tuturor.

Glasul tău, Mântuitorule, a stricat toată puterea morţii şi s'au clătit temeliile iadului de puterea ta cea dumnezeească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm pre Fecioara, ca pre ceeace a rămas după naştere fecioară şi a născut pre Hristos Dumnezeu, carele a scăpat lumea de înşelăciune.

Alt Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne...

Tu ai răpit, Mântuitorule, ca un păstor pre omul cel stricat de patru zile, Făcătorule, dela lupul cel cumplit cu adevărat şi atotmâncător ca un puternic şi Domn; arătându-ţi cu aceasta slava ce s'a văzut în toată lumea, a învierii tale cei de a treia zi.

Văzându-te pre tine vieaţa, Hristoase, ceice erau cu Marta au strigat: de ai fi fost aicea, Doamne, lumina şi vieaţa tuturor, n'ar fi murit, nici s'ar fi îngropat Lazăr. Iară tu, iubitorule de oameni, fiind vieaţa celor morţi, ai schimbat jalea lor întru bucurie.

Slavă:

De tine, Doamne, carele eşti izvorul, se tem adâncurile, ţie slujeşte toată apa; de tine, Hristoase, se cutremură portarii iadului şi încuetorile se sfărâmă de puterea ta, sculându-se Lazăr din morţi prin glasul tău, Atotputernice Mântuitorule, iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti lauda credincioşilor, ceeace nu ştii de mire, tu eşti folositoarea şi scăparea creştinilor, zid şi liman; că aduci rugăciuni către Fiul tău, ceeace eşti cu totul fără prihană şi mântuieşti din primejdii pre ceice cu credinţă şi cu dragoste te ştiu pre tine, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Catavasia:

Tu eşti tăria mea Doamne,

„tu şi puterea mea, tu Dumne-
„zeul meu, tu bucuria mea,
„celace n'ai lăsat sânurile părin-
„teşti şi a noastră sărăcie o ai
„cercetat. Pentru aceasta cu
„proorocul Avacum strig către
„tine: Slavă puterii Tale, iubito-
„rule de oameni".

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela
„faţa ta, celace eşti lumină
„neapusă şi m'a acoperit întu-
„nerecul cel strein, pre mine
„ticălosul? Ci mă întoarce şi la
„lumina poruncilor tale îndrep-
„teză căile mele, rogu-mă".

Fiind la mormântul lui Lazăr, iubitorule de oameni, l-ai chemat pre el şi i-ai dăruit viaţă; ca celce eşti viaţa tuturor oamenilor cea nemuritoare, mai nainte însemnând arătat, ca un Dumnezeu, învierea ce va să fie.

Legat fiind de picioare Lazăr umbla, minune între minuni! Pentrucă Hristos, celce l-a întărit s'a arătat mai mare decât celce opria; că toate slujesc cuvântului lui ca nişte robi, supuindu-se ca unui Dumnezeu şi stăpân.

Hristoase, celce ai ridicat pre Lazăr fiind mort de patru zile, ridică-mă acum şi pre mine cel mort pentru păcate, pus în groapă şi în umbra morţii cea întunecată; şi ca un milostiv îndură-te şi mă mântueşte.

Alt Irmos, acelaş:

Dând slavă Tatălui, ca celce n'ai fost protivnic lui Dumnezeu, te-ai rugat, întărind în credinţă pre poporul celce sta împrejur, îndelung răbdătorule; şi aducând mulţumită Părintetui tău, ai sculat pre Lazăr cu porunca ta.

O! glas de Dumnezeu grăit şi putere dumnezecască a stăpânirii tale, Mântuitorule, prin care ai sfărâmat porţile iadului şi ale morţii cei a tot mâncătoare; răpeşte-mă şi pre mine din patimile mele, ca şi mai nainte pre Lazăr, prietenul tău cel mort de patru zile.

Slavă:

Pentru rugăciunile lui Lazăr, ale Martei şi ale Mariei, învredniceşte-ne pre noi să ne facem văzători răstignirii şi patimii tale, Doamne şi luminatei şi împărătesei zilelor, învierii tale, iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Îndrăzneală ca o maică către fiul tău având, Preacurată, nu trece purtarea de grijă pentru noi, celce suntem de un neam, rugămu-ne ţie; că numai pre tine te punem înainte noi creştinii împăcătoare bine primită către stăpânul.

Catavasia:

Pentruce m'ai lepădat...

De aici se începe Paraclisul lui Cosma: Irmosul de două ori şi troparele pe 12, glas acelaş.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Doamne, celace pre Iona în chit l-ai sălăşluit şi pre mine „cel prins în mrejile vrăjmaşului, „ca şi pre acela mântueşte-mă „din stricăciune".

Dragostea te-a adus pre tine, Doamne, în Vitania către Lazăr şi ca un Dumnezeu l-ai sculat pre el, carele se împuţise şi din legăturile iadului l-ai mântuit.

Marta se desnădăjduise de Lazăr, că-l ştia mort de patru zile; iară Hristos a ridicat ca un Dumnezeu pre cel stricat şi l-a mutat în vieaţă cu cuvântul.

Altul al lui Ioan Monahul, glas acelaş.

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Dumnezeu fiind adevărat, ai cunoscut adormirea lui Lazăr şi ai spus-o mai nainte ucenicilor tăi, adeverind Stăpâne, lucrarea cea nemărginită a dumnezeirii tale.

Celace eşti necuprins, făcându-te cuprins dupre trup, venind în Vitania ca un om, Stăpâne, ai lăcrămat pentru Lazăr; iară ca un Dumnezeu voind, ai înviat pre cel mort de patru zile.

Catavasia:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă. Căci către „tine am strigat; şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele".

CONDAC, Glasul al 2-lea

Podobia: Celo de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos adevărul, lumina, vieaţa, învierea lumii, celor de pre pământ s'a arătat cu a sa bunătate şi s'a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeeasca iertare.

ICOS:

Făcătorule al tuturor, mai înainte ai spus ucenicilor tăi, zicând: Fraţilor şi cunoscuţilor prietenul nostru a adormit; învăţându-i prin aceasta că toate le ştii ca un Dumnezeu al tuturor. Veniţi dară, să mergem şi să vedem îngropare minunată, să auzim tânguirea Mariei şi să vedem şi mormântul lui Lazăr. Că acolo voiu să fac minune şi să săvârşesc începerea crucii, dând tuturor dumnezeeasca iertare.

SINACSAR

ÎN SÂMBĂTA SFÂNTULUI ŞI DREPTULUI LAZĂR.

STIHURI:

Lăcrămezi, Iisuse, dupre firea omenească. Însă scoli pre prieten cu putere dumnezeească.

Astăzi această zi prăznuim învierea cea de a patra zi a sfântului şi dreptului Lazăr, prietenul lui Hristos. Acesta a fost de neam evreu şi cu eresul fariseu; şi fiu a fost, precum s'a aflat oare unde, al lui Simon fariseul, trăgându-se din satul Vitania. Şi umblând Domnul nostru Iisus Hristos pre pământ pentru mântuirea neamului nostru, într'acest chip i-s'a făcut prieten.

De multe ori venia Hristos în casa lui Simon şi vorbia cu el pentru învierea morţilor, de vreme ce şi el de aceea se ruga; şi aşa Lazăr s'a împrietenit cu Domnul şi nu numai el, ci şi amândouă surorile lui, Marta şi Maria. Intre aceste, apropiindu-se patimile cele mântuitoare, trebuia mai cu adevărat să se înrediniţeze taina învierii. Aşa, petrecând Iisus pre lângă Iordan, întâiu a înviat din morţi pre fata lui Iair şi pre fiul văduvei din Nain. Apoi Lazăr, prietenul lui, cuprinzându-se de boală grea, a murit. Dar Iisus nefiind acolo, a zis ucenicilor: Lazăr prietenul nostru a adormit. Şi iarăş după puţin timp a adaus: Lazăr a murit. Atunci făcând Iordanul, a venit în Vitania, fiindu-i-se acum ştire şi dela surorile lui Lazăr. Vitania este departe de Ierusalim ca la cincisprezece stadii; şi l-au întâmpinat surorile lui Lazăr, zicându-i: Doamne, de ai fi fost aicea, n'ar fi murit fratele nostru. Ci şi acum de vei vrea, îl vei învia pre el, că poţi! Şi a întrebat Iisus pre popor: Unde l-aţi pus? Şi îndată au mers înainte toţi la mormânt şi luând piatra de pre mormânt, a zis Marta: Doamne, pute, că este mort de patru zile. Iisus însă rugându-se şi lăcrămând, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară! Şi îndată a ieşit mortul, carele fiind deslegat, s'a dus la casa sa. Această mare minune a întărâtat spre pizmă pre poporul evreesc, de s'a pornit asupra lui Hristos. Iar Iisus, iarăş dându-se înlături, s'a dus. Arhiereii însă gândiau să ucidă şi pre Lazăr; pentrucă mulţi, cari văzuse minunea, se lipiau de Hristos. Lazăr însă, cunoscând gândurile lor, s'a dus în ostrovul Ciprului şi acolo a petrecut; şi mai pre urmă s'a pus de apostolii arhiereu cetăţii Chithor; şi vieţuind bine şi după plăcerea lui Dumnezeu, după treizeci de ani ai învierii sale, a murit iarăş şi s'a îngropat acolo multe minuni făcând.

Se spune, că după învierea sa nimica alta n'a mâncat, fără numai lacate dulci; şi cum că l-a făcut Preacurata, Maica lui Dumnezeu, cu mâinile sale, un omofor şi i l-a dăruit, iarăş cinstitul şi sfântul trupul acestuia aducându-l de acolo, dintr'o arătare oarecare dumnezeească, prea înţeleptul împărat Leon l-a pus cu cinste în Constantinopol în biserica ce-a zidită întru numele acestui sfânt, lângă peretele sfântului altar, deadreapta cum intri în biserică şi este încă şi acum cinstitul trupul lui şi face o mireasmă oarecare negrăită. Şi s'a aşezat să se prăznuiască învierea lui întru această zi, pentrucă sfinţii şi de Dumnezeu purtătorii părinţi noştri şi mai ales sfinţii apostoli, vrând ca după cele patruzeci de zile ale postului, să urmeze postul sfintelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos, au pus această minune mai presus de fire, ca începere şi pricină a întunecării Iudeilor asupra lui Hristos. Şi de vreme ce numai Evanghelistul Ioan scrie aceasta; iar ceilalţi Evanghelişti o au lăsat, pricina este, că Lazăr a fost viu şi văzut de toţi. Mai zic unii, că numai pentru aceasta s'a scris Evanghelia lui Ioan, că nimica n'au pomenit ceilalţi de Naşterea lui Hristos cea fără început, care trebuia să adevereze, că Hristos este Fiul lui Dumnezeu şi Dumnezeu; şi cum că a înviat şi va fi învierea morţilor, se adevereşte mai bine prin Lazăr. Nimic n'a spus Lazăr de cele din iad; sau că nu i-s'a dat voie să vadă cele de acolo; sau, văzându-le i-s'a poruncit să tacă pentru acelea. De aicea şi tot omul ce moare, Lazăr se cheamă; şi îmbrăcămintele cele de îngropare iarăş ale lui Lazăr se chiamă; grăind cuvântul în pildă, ca să vie întru pomenire Lazăr cel dintâiu. Că de s'a sculat acela şi a înviat iarăş cu cuvântul lui Hristos, aşa şi acesta de a şi murit, sculându-se întru trâmbiţa cea de apoi, în veci va fi viu. Pentru rugăciunile prietenului tău Lazăr, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea 7-a. Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăz-„neală şi focul în r o u ă l-au „schimbat, strigând: bine eşti „cuvântat D o a m n e Dumne-„zeule, în veci".

L ăcrămând ca un om, îndurate, ai înviat pre cel din mormânt, ca un Dumnezeu; şi liberându-se din iad Lazăr, a strigat: bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

E şit-a legat cu pânzeturile, Lazăr, scăpând din prăpastia şi din întunerecul i a d u l u i prin cuvântul stăpânului, strigând: Bine eşti c u v â n t a t, Doamne Dumnezeule, în veci.

Alt Irmos:

Tinerii celce mersera din...

L ăcrămând pentru prietenul, ai potolit lacrimile Martei îndurate şi cu patima cea de voie ai şters toată lacrima de pre faţa poporului tău; Dumnezeul pă-

rinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Vistierule al vieţii, Mântuitorule, chemând pre cel mort ca pre un adormit şi rupând cu cuvântul pântecele iadului, ai înviat pre celce cânta: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pre mortul cel împuţit l-ai sculat, Stăpâne, fiind legat cu pânzeturile; şi pre mine cel legat cu lanţurile păcatelor, ridică-mă, ca să-ţi cânt; Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Catavasie:

Tinerii ceice merseseră din „Judeea în Vavilion oarecând cu „credinţa Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: „Dumnezeul părinţilor noştri, „bine eşti cuvântat".

Cântarea 8-a, Irmos:

Muziceştile organe împreună glăsuind şi popoare fără de „număr închinându-se chipului „celui din Deira, trei tineri ne„plecându-se, pre Domnul au „lăudat şi l-au prea înălţat întru „toţi vecii".

Ca un păstor căutând pre miel şi răpindu-l ca un biruitor dela lupul cel pierzător, l-ai îndoit fiind stricat; carele striga ţie: lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca un om, de mormânt ai întrebat; ca un făcător, pre cel mort l-ai înviat cu stăpâncască porunca ta; de carele iadul s'a spăimântat, de celce striga ţie: lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Irmos:
Pre împăratul ceresc...

Ca un muritor ai întrebat, iară ca un Dumnezeu ai înviat cu cuvântul pre cel mort de patru zile. Pentru aceasta te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Ţie, Stăpâne, a adus Maria mirul cu mulţumită, ca o datorie pentru fratele ei, lăudându-te întru toţi vecii.

Ca un om ai rugat pre Tatăl, iară ca un Dumnezeu ai sculat pre Lazăr; pentru aceasta te lăudăm, Hristoase, întru toţi vecii.

Catavasie:

Pre împăratul ceresc, pre ca„rele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Ceeace este mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm ca urmează:

Cântarea a 9-a. Irmos:

Să cinstim şi să preaslăvim popoare pre Curata Năs„cătoarea de Dumnezeu, pre „ceeace a zămislit în pântece „focul dumnezeirii fără ardere „şi cu cântări fără tăcere să o „mărim".

Văzând popoarele pre mortul cel de patru zile umblând, spăimântându-se de minune,

au strigat: Mântuitorule, pre tine Dumnezeule, cu cântări te slăvim.

Adeverind mai nainte slăvită învierea ta, o! Mântuitorul meu, ai slobozit din iad pre Lazăr cel mort de patru zile; pentru aceasta pre tine, cu cântări te slăvim.

Alt Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Cinstind pre Tatăl tău şi arătând că nu eşti protivnic lui Dumnezeu, Hristoase, te-ai rugat, înviind cu puterea ta pre cel mort de patru zile.

Sculat-ai din mormânt pre Lazăr a patra zi, arătându-l tuturor ca mărturie prea adevărată învierii tale, Hristoase, cel de a treia zi.

Umblat-ai şi ai lăcrămat şi ai vorbit, Mântuitorul meu, arătând lucrarea ta cea omenească; iară cea dumnezecască o ai dovedit, înviind pre Lazăr.

Lucrat-ai negrăit, Stăpâne, Mântuitorul meu, a mea mântuire, dupre amândouă firile tale, cu voia ta cea singură prin sine puternică.

Catavasia:

Cu adevărat, Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiţi, prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te „pre tine„.

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... de trei ori.

Luminânda de două ori.

Cu cuvântul tău, Cuvântule al lui Dumnezeu, s'a ridicat acum Lazăr, iarăş viind la vieaţă; şi popoarele cu stâlpări te cinstesc pre tine puternice; că vei să pierzi iadul până în sfârşit cu moartea ta.

Slava... Şi acum... asemenea...

Prin Lazăr te pradă Hristos pre tine, moarte; dar unde'ţi este biruinţa, iadule? Plângerea Vitaniei s'a mutat acum asupra ta; pentru care toţi aducem lui stâlpări de biruinţă.

LA LĂUDĂRI:

Punem Stihiri pre 8 şi cântăm Stihirile, glas I, singur glasul.

Învierea şi vieaţa oamenilor fiind tu, Hristoase, ai venit la mormântul lui Lazăr, adeverindu-ne două firi ale tale, îndelung răbdătorule. Că din fecioară curată ai venit Dumnezeu şi om; căci ca un om ai întrebat: unde s'a îngropat? Iară ca un Dumnezeu ai înviat, cu voia ta cea de vieaţă aducătoare, pre cel mort de patru zile.

Pre Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai nainte de moartea ta, sfărâmând puterea morţii şi prin unul prietenul tău mai nainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta închinându-ne Stăpâ-

nirii tale cei atotputernice, strigăm: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Marta şi Maria au zis Mântuitorului: de ai fi fost aicea, Doamne, n'ar fi murit Lazăr. Iară Hristos, învierea celor adormiţi, a înviat din morţi pre cel mort de patru zile. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm acestuia, carele vine cu slavă să mântuească sufletele noastre.

Dând ucenicilor tăi, Hristoase, semnele dumnezeirii tale, în popor te-ai smerit, vrând să-ţi tăinueşti Dumnezeirea. Pentru aceasta, ca un mai nainte cunoscător şi Dumnezeu, ai spus mai nainte apostolilor moartea lui Lazăr; iar în Vitania viind în faţa poporului, ai întrebat ca un om, să afli mormântul prietenului tău, ca şi cum n'ai fi ştiind, celce a înviat însă a patra zi prin tine, a arătat puterea ta cea dumnezeească; atotputernice Doamne, slavă ţie.

Glasul al 4-lea

Inviat-ai, Hristoase, pre prietenul tău cel mort de patru zile şi ai potolit plângerea Martei şi a Mariei, arătând tuturor, că tu eşti celce plineşti toate cu dumnezeeasca putere, din voia ta cea singură prin sine puternică; cărula Heruvimii strigă neâncetat: Osana, celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat, celce eşti Dumnezeu preste toate, slavă ţie.

Marta a zis Mariei: Învăţătorul a venit şi te cheamă, mergi! Iar ea degrab viind şi văzând unde era stând Domnul, căzând s'a închinat lui şi sărutându-i prea curatele picioare, a zis: Doamne, de ai fi fost aicea, nu ar fi murit fratele nostru.

Stih: Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna ta...

Glasul al 8-lea

Pre Lazăr cel mort de patru zile, l-ai sculat în Vitania; că îndată ce ai venit la mormânt, glasul tău s'a făcut, vieaţă celui mort; şi suspinând iadul, l-a slobozit de frică. Mare este minunea aceasta, mult milostive Doamne, slavă ţie.

Stih: Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea...

Precum ai zis, Doamne, Martei: eu sunt învierea! cu lucrul ai plinit cuvântul, chemând pre Lazăr din iad; şi pre mine, cel omorît de patimi, înviază-mă, iubitorule de oameni rogu-mă, ca un îndurat.

Slavă... glasul al 2-lea.

Minune mare şi preaslăvită s'a săvârşit astăzi; că strigând Hristos pre mortul cel de patru zile, din mormânt l-a sculat şi prieten l-a numit. Deci să-l rugăm pre dânsul ca pre cel preaslăvit, ca pentru rugăciunile

dreptului Lazăr, să mântuească sufletele noastre.

Și acum: Prea binecuvântată ești..

Doxologia mare și Apolisul.

LA LITURGHIE

Tipica și cântările a 3-a și a 6-a pre opt. După Eșire, Troparul Praznicului, Slava... Și acum... Condacul; și în loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm: Câți în Hristos v'ați botezat în Hristos v'ați și îmbrăcat. Aliluia.

Apostolul și Evangheția praznicului

CHINONICUL.

Din gura pruncilor și a celorce sug, ai săvârșit lauda. Aliluia.

La masa mâncăm fierturi cu unuleleum și bem și vin

Cade-se a ști.

Că unde este Hramul dreptului Lazăr dupre obișnuitele sedealne, cântăm Polieleu și Pripeala arhierească cu Psalmii aleși.

Auziți acestea toate neamurile...

Apoi sedealna care este după a treia Cântare și vieața sfântului scrisă de Nichifor Xantopul Intâlul Antiton al glasului al 4-lea.

Prochimen glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

Stih:

Ce vom da Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă

Toată suflarea... Apoi Evangheția dela Ioan.

Eu sunt ușa...

Psalm 50.

Stihira, glasul al 6-lea.

Doamne, glasul tău a sfărâmat...

Canoane 1 pe 4, și catavasia Irmosului Canonului al doilea: După a 3 Cântare, sedealna praznicului, după a 6-a Cântare, Condacul: Bucuria tuturor... Și Icosul Și cealaltă rânduiala, precum s'a arătat.

IN SÂMBATA STÂLPARILOR

SEARA

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile pe 4; şi cântăm acestе Stihiri, glasul al 6-lea.

Podobia: A treia zi ai înviat...

Şezând pre mânz, Hristoase, când veneai la patimă, ai primit dela pruncii cei fără de răutate cântare de biruinţă. Tu, celace eşti lăudat de îngeri cu cântare întreit sfântă.

Iată împăratul tău, Sioane, vine pre mânz blând şi mântuind, căutând pre vrăjmaşi să-i piardă cu puterea. Bucură-te şi te veseleşte, cu stâlpări prăznuind.

Să ne veselim toţi credincioşii cu un glas, aducând lui Hristos şi noi acum, ca pruncii aceia, stâlpări de bunătăţi; să-i tindem haine de fapte dumnezeeşti şi cu taină să-l primim în suflete.

Stâlpări de fapte bune să aducem, fraţilor, lui Hristos Dumnezeu, celuice vine ca un om să pătimească de bună voie pentru noi, ca să dăruească tuturor nepătimire, cu puterea dumnezeirii.

Slavă... şi acum... asemenea.

Celce se poartă pre umerii heruvimilor ca un Dumnezeu, şeade pre mânz pentru noi, vlind spre junghiere de bună voie. Veniţi cu osârdie să-l lăudăm cu stâlpări.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri, glasul al 2-lea.

Podobia: Casa Eufratului...

Luminează-te, noule Sioane, cu stâlpări; cântă cu pruncii; iată împăratul tău vine spre patimă, mântuindu-te pre tine.

Stih: Din gura pruncilor şi a celorce sug, ai săvârşit laudă.

Veseliţi-vă, Adame şi Evo, cu proorocii, că iată, vine Domnul spre patimă să vă cheme pre voi.

Stih: Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

Celace împreună cu Tatăl şi cu Duhul primeşte cântare îngerească sus, a sărăcit jos ca un strein şi cântare dela prunci a primit.

Slavă... şi acum... asemenea...

Cântând cu temere rânduеala ta cea înfricoşată, strig către tine: Osanna! că vii să mă mântueşti pre mine; binecuvântat eşti Doamne.

Acum liberează... Sfinte Dumnezeule...

Şi celelalte dupre obiceiu.

Apoi Troparul glasul 1-iu.

Invierea cea de obşte...

Altul, glasul al 4-lea.

Îngropându-ne împreună cu tine...

Caută-le Duminică la Utrenie. Apoi se face Apolis; şi intrăm la masă.

Biserica Rado-Vodă (Bucureşti)

ÎN SÂMBĂTA STÂLPĂRILOR

SEARA

LA VECERNIA CEA MARE.

După Psalmul începător, obicinuita stihologie: Fericit bărbatul... catisma toată. La: Doamne strigat-am... pomen. Stihiri 10 şi cântăm aceste cinci stihiri, repetându-le, glasul al II-lea singur glasul

Astăzi darul sfântului Duh pre noi ne-a adunat şi toţi luând crucea ta, zicem: Bine eşti cuvântat, celce vii întru numele Domnului; Osanna! Celui dintru înălţime. De două ori.

Celce are scaun cerul şi aşternut picioarelor pământul, cuvântul lui Dumnezeu Tatăl şi Fiul, cel împreună vecuitor, s'a smerit astăzi, venind în Vitania, pre mânz necuvântător. Pentru aceasta pruncii evreeşti ţiind în mâini stâlpări, l-au lăudat cu glas: Osanna, celui dintru înălţime, bine este cuvântat, celce vine, împăratul lui Israil! De două ori.

Veniţi astăzi şi noi, tot Israilul cel nou, Biserica cea din păgâni, să strigăm cu proorocul Zaharia: bucură-te foarte, fata Sionului, vesteşte fata Ieru-

salimului! că iată, împăratul tău vine la tine blând şi mântuind, călare pre mânz de asin, fiul asinei. Prăznueşte ca şi pruncii ţinând în mâini stâlpări, laudă: Osanna! celui dintru înălţime, bine este cuvântat, celce vine, împăratul lui Israil.

De două ori

Insemnându-ne nouă mai nainte cinstită învierea ta, ai sculat bunule cu porunca ta din mormânt pre prietenul tău Lazăr, fiind mort fără suflare de patru zile şi împuţit. Pentru aceasta şi pre mânz încălecând spre închipuire, te-ai purtat ca într-o căruţă, pre păgâni înblânzind, Mântuitorule. Pentru aceea şi laudă aduce ţie Israilul cel iubit, din gurile sugătorilor şi ale pruncilor celor fără de răutate, cari te-au văzut, pre tine, Hristoase, intrând în sfânta cetate, mai nainte de Paşti cu şase zile. De două ori.

Cu şase zile mai nainte de Paşti, sosit-a Iisus în Vitania şi au venit la dânsul ucenicii lui, zicând: Doamne, unde vrei să gătim ţie, să mănânci paştile? Iar El i-a trimis pre dânşii, zicând: mergeţi în satul cel dinaintea voastră şi veţi afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeţi după dânsul şi stăpânului casei să-i ziceţi: Invăţătorul zice: la tine voiu să fac Paştile, împreună cu ucenicii mei.

De două ori.

Slava. Stihiru cea dintâiu.

Astăzi darul sfântului Duh...

Şi acum, tot aceea.

EŞTITE. Lumină lină...

Proclamea:

Domnul s'a împărăţit.

Dela Facere cetire.

Cap. 49. Vers. 1, 2 şi 3, 12.

Şi a chemat Iacov pre feciorii sai şi le-a zis lor: adunaţi-vă să vă spui vouă, ce va vă întâmpina pre voi în zilele cele de apoi. Adunaţi-vă şi mă ascultaţi pre mine, fiii lui Iacov, ascultaţi pre Israil: ascultaţi pre tatăl vostru. Iudo, pre tine te vor lăuda fraţii tăi; mâinile tale preste spatele vrăjmaşilor tăi: închina-se-vor ţie fiii tatălui tău. Puiu de leu Iuda, din vâlstare fiul meu te-ai înălţat, culcându-te ai adormit ca un leu şi ca un puiu de leu, cine-l va deştepta pre el. Nu va lipsi domn din Iuda şi povăţuitor din coapsele lui, până vor veni cele gătite lui şi acela va fi aşteptarea neamurilor. Carele va legă la viaţă mânzul sau şi la mlădiţă mânzul asinei sale. Spăla-va în vin haina sa şi în sânge de strugur veşmântul sau. Mai frumoşi sunt ochii lui decât vinul şi dinţii lui mai alte decât laptele.

Din Proorocia lui Sofonie cetire.

Cap. 3. Vers. 15.

Aşa zice Domnul: Bucură-te foarte, fata Sionului, vesteşte fata Ierusalimului, veseleşte-te şi te mângâie din toată inima ta, fata Ierusalimului! Şters-a Domnul nedreptăţile tale şi te-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor tăi. Împăratul lui Israil, Domnul în mijlocul tău şi nu vei mai vedea rele. In vremea aceea zice-va Domnul Ierusalimului: îndrăzneşte Sioane, sa nu slăbească mâinile tale. Domnul Dumnezeul tău intru tine puternic este să te mântuească, aduce-va preste [illegible] veselie şi te va înoi intru dragostea sa şi se va veseli de tine intru mângâere ca în zi de serbare. Şi voiu aduna pre cei zdrobiţi ai tăi, vai de celce va ridica asupra ta ta ocară. Iată eu fac intru tine pentru tine în vremea aceea, zice Domnul; şi voiu mântui pre cea sdruncinată şi pre cea lepădată voiu primi şi-i voiu pune pre ei intru slavă şi numiţi în tot pământul.

Din Proorocia lui Zaharia cetire.

Cap. 9. Vers. 9.

Aşa zice Domnul: bucură-te foarte, fata Sionului, strigă fata Ierusalimului, iată împăratul tău vine la tine drept şi însuş mântuitor blând şi călare pre asin şi pre mânz tânăr. Şi va pierde căruţele din Efraim şi caii din Ierusalim şi va pieri arcul de răsboiu şi mulţimnea şi pacea din neamuri şi va stăpâni preste ape dela mare până la mare şi dela râuri până la la margi-

nile pământului. Şi tu întru sângele aşezământului tău ai slobozit pre cei legaţi ai tăi din groapa ce n'are apă. Şedea-veţi întru întărire legaţii adunării; şi pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite voiu răsplăti ţie. Pentruca te-am încordat mie pre tine, Iudo, ca pre un arc, umplut-am pre Efraim; şi voiu ridica pre fiii tăi Sioane asupra fiilor Elinilor şi te voiu plăsmui ca sabia războinicului. Şi Domnul va fi preste ei şi va ieşi ca fulgerul săgeata lui şi Domnul Dumnezeu atotţiitorul cu trâmbiţa va trâmbiţa şi va merge cu cutremurul ingroziri sale. Domnul atotţiitorul va apăra pre dânşii.

LA LITIE

Stihirile Samoglasnice, glasul 1-iu.

Prea Sfântul Duh, celce a învăţat pre apostoli să grăiască cu alte limbi streine, acelaş a îndemnat şi pre coconii evreeşti cei fără de răutate, să strige: Osana, celui dintru înălţime! Bine este cuvântat celce vine, împăratul lui Israil.

Fiul şi Cuvântul Tatălui, cel împreună fără de început şi împreună veciitor, şezând pre mânz necuvântători, a venit astăzi în cetatea Ierusalimului; spre carele heruvimii nu pot a se uita de frică şi pruncii l-au lăudat cu stâlpări şi cu ramuri, laudă de taină cântând: Osana! celui dintru înălţime; celuice a venit să mântuească de înşelăciune tot neamul nostru.

Cu şase zile mai naînte de Paşti, s'a auzit glasul tău, Doamne, întru adâncurile iadului; pentru aceasta şi pre Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, iară pruncii evreeşti au strigat: Osana! Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Intrând, tu, Doamne în sfânta cetate, şezând pre mânz, te-ai sârguit să vii spre patimi, ca să plineşti legea şi proorocii. Iară pruncii evreeşti mai nainte vestind biruinţa învierii, te-au întâmpinat cu ramuri şi cu stâlpări, zicând: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă ţie, Hristoase, celuice şezi pre scaun întru cele de sus şi acum te aşteptăm cu cinstită crucea ta. Pentru aceea, se veseleşte fica Sionului, se bucură neamurile pământului; pruncii ţin stâlpări, ucenicii hainele şi toată lumea s'a învăţat să-ţi strige ţie: binecuvântat eşti Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... glasul al 3-lea.

Mai nainte cu şase zile de facerea paştilor, venit-a Iisus către Vitania, să cheme iarăş la vieaţă pre Lazăr cel mort de patru zile şi să prevestească învierea. Şi l-au întâmpinat pre el femeile, Marta şi Maria, surorile lui Lazăr, strigând către dânsul: Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi murit fratele nostru. Atunci a zis către dânsele: Au nu v-am spus mai nainte, că celce crede întru mine, de ar şi muri, viu va fi? Arătaţi-mi, unde l-aţi pus pre el? Şi a strigat către dânsul făcătorul tuturor: Lazăre, vino afară!

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri glasul al 8-lea, singur glasul.

Bucură-te şi te veseleşte, cetatea Sionului, împodobeşte-te

şi te bucură Biserica lui Dumnezeu; că iată împăratul tău venit întru dreptate, şezând pre mânz, lăudându-se de prunci: Osanna! celui dintru înălţime, binecuvântat eşti, celce ai mulţime de îndurări, miluieşte-ne pre noi!

Stih. Din gura pruncilor şi a celorce sug, ai săvârşit laudă...

Venit-a Mântuitorul astăzi în cetatea Ierusalimului, să plinească Scriptura; şi toţi au luat în mâini stâlpări de finic şi hainele şi-au aşternut lui, cunoscând că el este Dumnezeul nostru; căruia strigă heruvimii neîncetat: Osanna, celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat celce ai mulţimea îndurărilor, miluieşte-ne pre noi!

Stih. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

Celce te porţi pre heruvimi şi eşti lăudat de serafimi, ai încălecat pre mânz, Bunule; şi precum zice David, pruncii te-au lăudat cu dumnezeească cuviinţă, iară Iudeii te-au hulit fărădelege. Şederea pre mânz însemna întoarcerea neamurilor neînfrânate dela necredinţă la credinţă. Slavă ţie Hristoase, celce eşti singur milostiv şi iubitor de oameni.

Slava... glasul al 6-lea.

Astăzi darul Sfântului Duh pre noi ne-a adunat şi toţi luând crucea ta, zicem: bine eşti cuvântat, celce vii întru numele Domnului, Osanna, celui dintru înălţime!

Şi acum... tot aceasta. Apoi

Acum liberează... Sfinte Dumnezeule...

Şi celelalte.

Şi cântăm Troparul glasul 1-lu.

Învierea cea de obşte... De două ori.

Şi alt Tropar, glasul al 4-lea.

Ingropându-ne împreună cu tine...

Caută-le mai jos la Utrenie.

Şi se face binecuvântarea pâinilor.

Fie numele Domnului binecuvântat...

De trei ori: şi Psalmul

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Apoi ceilalţi din cuvântul Praznicului.

In Duminica Stâlpărilor

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul... cântăm Troparul glasul 1-iu.

Învierea cea de obşte mai înainte de patima ta încredinţându-o, pre Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta şi noi ca pruncii semnele biruinţii purtând, ţie, biruitorului morţi, strigăm: Osanna celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, celce vii întru numele Domnului!

De două ori

Slava... Şi acum... glasul al 4-lea:

Ingropându-ne împreună cu tine prin botez, Hristoase Dumnezeul nostru, vieţii cei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea ta. Şi cântând, strigăm: Osanna celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, celce vii întru numele Domnului!

Apoi cetim obişnuitele Catisme, după obicinu. După întâia stihologie, sedealna glasul al 4-lea.

Podobia: Spăimântatu-s'a Iosif.

Curăţindu-ne sufletele, să lăudăm pre Hristos prin credinţă, cu ramuri înţelegătoare ca şi pruncii, strigând cu glas mare Stăpânului: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, carele ai venit în lume să mântueşti pre Adam din blestemul cel dintâiu; duhovniceşte, făcându-te Adam nou iubitorule de oameni; precum bine ai voit, Cuvinte, celace ai rânduit toate spre folos, slavă ţie.

Slavă: Şi acum... alta sedealna, glasul al 4-lea.

Podobia: Arătatu-te-ai astăzi...

Pre Lazăr cel mort de patru zile sculându-l din mormânt, Doamne, pre toţi i-ai învăţat să strige ţie cu ramuri şi cu stâlpări: bine eşti cuvântat celce vii!

Cetire din tâlcuirea Evangheliei a sfântului Ioan gura de aur.

Dupa a doua stihologie, sedealna glasul al 4-lea.

Podobia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Pentru prietenul tău ai vărsat lacrimi cu taină, Hristoase, şi ai sculat din morţi pre Lazăr celce zăcea mort; spre carele ai arătat milostivire prin iubirea de oameni. Iară mulţimea pruncilor înţelegând de venirea ta, Mântuitorule, a ieşit astăzi ţinând stâlpări în mâini şi ţi-a strigat: Osanna! bine eşti cuvântat, că ai venit să mântueşti lumea.

Slavă: Şi acum... alta sedealna glasul 4-lea.

Podobia: Piatra fiind pecetluită.

Lăudaţi cu un glas popoare şi neamuri, că împăratul îngerilor a încălecat acum pre mânz şi merge, vrând să ucidă pre vrăjmaşi pre cruce ca un puterinic. Pentru aceasta şi pruncii cu stâlpări strigă cântare: slavă ţie, celuice ai venit biruitor; slavă ţie, Hristoase Mântuitorule; slavă ţie, unuia Dumnezeului nostru, celuice eşti binecuvântat.

Şi cetire dintru acelaş cuvânt.

Apoi Polieleul. Şi dupa Polieleu, sedealna glasul al 8-lea.

Podobia: Porunca cea cu taină.

Celce şade pre scaun de heruvimi şi pre mânz a şezut pentru noi, şi apropiindu-se spre patima cea de bună voie, astăzi a auzit pre prunci strigând: Osanna! şi pre popoare zicând: Fiul lui David, grăbeşte-te de mântueşte pre ceice i-ai zidit, binecuvântate Iisuse; că pentru aceasta ai venit, ca să cunoaştem slava ta.

Slavă: Şi acum... acelaş.

Şi facem cetire pentru Prazaie: Cuvântul parintelui Andrei Criteanul.

Apoi Antifonul cel dintâiu, al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul a 4-lea.

Din gura pruncilor şi a celorce sug al săvârşit laudă.

Stih.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele tău, în tot pământul.

Toată suflarea...

Evangheliea dela Matei.

Invierea lui Hristos văzând... un zicem:

ci îndata Psalm 50.

Apoi luând preotul cădelniţa, cădeşte în chipul crucii şi zice rugăciunea binecuvântări sălciilor.
Diaconul: Domnului să ne rugăm!

Iară noi: Doamne miluieşte!

Doamne, Dumnezeul nostru, celce şezi pre heruvimi, carele ai ridicat puterea ta şi ai trimis pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, să mântuească lumea prin cruce şi prin îngropare şi prin învierea sa; carele venind în Ierusalim spre patima cea de bună voie, poporul celce şedea întru întunerec şi în umbra morţii, luând semnele învierii, adecă ramuri de copaci şi stâlpări de finici, mai nainte închipuind învierea, l-au întâmpinat. Insuţi, Stăpâne, şi pre noi cari dupre asemănarea acelora, întru această zi mai nainte de prăznuire, ţinem în mâini stâlpări şi ramuri de copaci, păzeşte-ne şi ne întăreşte! Că precum acele popoare şi pruncii au strigat ţie, Osanna! aşa şi noi cu laude şi cu cântări duhovniceşti, să ne învrednicim făcătoarei de vieaţă Invierii cei de a treia zi. Intru Iisus Hristos, Domnul nostru; cu carele împreună binecuvântat eşti, cu prea sfântul şi bunul şi de vieaţă făcătorul Duhul tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Şi când sărută fraţii Evanghelia, le împarte Egumenul stâlpări şi noi cântăm Slavă... glasul al 2-lea.

Astăzi Hristos intră în cetatea Vitania, şezând pre mânz şi deslgând dobitocia cea rea a păgânilor, carea era dedemult înţelenită.

Şi acum... tot aceasta.

Apoi Stih

Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Astăzi Darul sfântului Duh...

Caută la Vecernie, stihira dintâiu.

După aceasta rugăciunea:

Mântueşte Dumnezeule poporul tău...

Doamne miluieşte. de 12 ori.

Şi după Ecfonis, CANONUL, Irmosul de două ori şi troparele pre 12. Catavasie: Irmosul în amândouă stranele împreună. Compunerea lui Cosma. Al căruia stihul de pre margini este acesta

Osana, Hristoase, cel binecuvântat Dumnezeu.

Cântarea 1. glasul al 4-lea. Irmos.

Arătatu-s'au ale adâncului izvoare, umejunii neîmpărtăşite şi s'au descoperit temeliile „mării celei învăluite de vifor; „că cu voia o ai certat pre dânsa „şi pre poporul cel ales l-ai mântuit, celce-ţi cântă cântare de „biruinţă, Doamne".

Din gura pruncilor celor fără de răutate şi a sugătorilor lauda robilor tăi ai plinit; ca să sfărîmi pre vrăjmaşul, şi să răscumperi cu patima crucii căderea lui Adam celui dedemult şi prin lemn să-l înviezi pre el, pre cel ce-ţi cântă cântare de biruinţă, Doamne.

Biserica cuvioşilor laudă aduce ţie, Hristoase, celuice locueşti în Sion şi Israil se bucură

de tine, Făcătorul său. Şi munţii, adecă neamurile celе protivnice, cu inimile împetrite, de faţa ta s'au veselit, cântând ţie, cântare de bîruinţă, Doamne.

Catavasie.

Arătatu-s'au ale adâncului...

Cântarea 3-a. Irmos:

Din piatra cea vârtoasă şi tare, ce a izvorît cu porunca ta, „s'a adăpat poporul Israiltenilor; „iară piatra tu eşti Hristoase şi „viaţa, întru carea s'a întărit „Biserica, strigând: Osanna! „bine eşti cuvântat, celce vii!"

Pre Lazăr cel mort de patru zile, cutremurându-se tadul, l-a liberat din morţi cu porunca ta; că tu eşti, Hristoase, învierea şi viaţa; întru carele s'a întărit Biserica strigând: Osanna! binecuvântat eşti, celce vii.

Cântaţi popoare cu dumnezeeasca cuviinţă în Sion şi daţi rugăciune lui Hristos în Ierusalim, că însuş vine în slavă cu putere; întru carele s'a întărît Biserica strigând: Osanna! binecuvântat eşti, celce vii.

Catavasia:

Din piatra cea vârtoasă...

Ipacoi, glasul al 6-lea.

Cu stâlpări lăudându-l mai înainte, cu lemne mai pre urmă au prins nemulţumitorii jidovi pre Hristos Dumnezeu; iară noi cu credinţă neschimbată purureа cinstindu-l, ca pre un făcător de bine, totdeauna strigăm lui: bine eşti, cuvântat celce ai venit să chemi pre Adam.

Şi cetirea cuvântului.

Cântarea 4-a. Irmos:

Hristos, celce vine arătat Dumnezeul nostru, veni-va „şi nu va zăbovi din muntele „cel cu umbra deasă, din Fe„cioara carea a născut neispitită „de bărbat, precum a zis prooro„cul dedemult. Pentru aceasta „toţi strigăm: slavă puterii tale, „Doamne!"

Să vestească veselie mare pentru mila; dealurile şi toţi munţii şi lemnele dumbrăvilor să salte; lăudaţi neamurile pre Hristos şi toate popoarele slăvindu-l strigaţi lui: slavă puterii tale, Doamne!

Domnul, celce împărăţeşte veacurile, cu tărie îmbrăcat va veni; a acestuia podoaba frumuseţii şi a măririi neasemănată este în Sion. Pentru aceasta toţi strigăm: slavă puterii tale, Doamne!

Celce a măsurat cerul cu palma şi pământul cu mâna, Domnul, a venit; că a ales Sionul, a locui şi a împărăţi într'însul; şi a iubi pre poporul celce strigă cu credinţă: slavă puterii tale, Doamne!

Catavasia:

Hristos, cel ce vine arătat...

Cântarea 5-a Irmos.

Pre muntele Sionului sue-te, celace bine vesteşti şi pro„poveduiţi Ierusalimului; înal„ţă-ţi glasul cu tărie; preaslăvite „s'au grăit de tine cetatea lui „Dumnezeu; pace spre Israil şi „mântuire neamurilor".

Dumnezeu, celce şeade întru cele de sus pre heruvimi şi priveşte spre cele smerite, însuşi va veni întru slavă cu putere şi se vor umplea toate de dumnezeească lauda lui. Pace spre Israil şi mântuire neamurilor.

Sioane, munte sfânt al lui Dumnezeu şi Ierusalime, ridică-ţi ochii tăi împrejur şi vezi fiii tăi adunaţi întru tine; că iată, au venit de departe să se închine împăratului tău. Pace spre Israil şi mântuire neamurilor.

Catavasie, Irmosul:
Pre muntele Sionului...
Cântarea 6-a Irmos:

Strigat-au cu veselie sufletele dreptilor: acum lumii aşează „mânt nou să rânduieşte şi cu „stropirea dumnezeescului sân„ge, să se înoească poporul".

Primeşte Israile împărăţia lui Dumnezeu şi celace umblă întru întunerec, să vadă lumină mare, şi cu stropirea dumnezeescului sânge să se înoească poporul.

Liberează, desleagă-ţi Sioane pre legaţii tăi şi-i scoate din groapa cea fără de apă a necunoştinţii; şi cu stropirea dumnezeescului sânge, să se înnoească poporul.

Catavasie, Irmosul:
Strigat-au...
Condac, glasul al 6-lea.

Pre scaun în cer şi pre mânz pre pământ fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă dela îngeri ai primit şi cântare dela tinerii ceice strigau ţie: binecuvântat eşti, celce vii să chemi pre Adam!

Icos:

De vreme ce ai legat iadul, Nemuritorule şi moartea ai omorît şi lume o ai înviat, pentru aceasta cu stâlpări te-au lăudat pruncii, Hristoase, ca pre un biruitor, strigându-ţi astăzi: Osanna, Fiul lui David! Că nu se vor mai junghia, a zis, pruncii pentru pruncul Mariei; ci pentru toţi pruncii şi bătrânii tu însuţi te răstigneşti. Nu se va mai porni asupra noastră sabie, că coasta ta se va împunge cu suliţa. Pentru aceasta bucurându-ne, zicem: binecuvântat eşti, celce vii să chemi pre Adam.

SINACSAR

LA DUMINICA STÂLPĂRILOR.

STIHUL:

Şezut-ai pre asin, celce a întins cerul cu cuvântul;
Vrând să ridice din cădere pre omul, celce a spurcat pământul.

Întru această zi, prăznuim sărbătoarea cea prea strălucită şi prea luminată a Stâlpărilor, pentru o pricină ca aceasta: După învierea lui Lazăr din morţi, văzând mulţi celace se făcuse, au crezut în Hristos. Pe de altă parte, în adunarea ludeilor, se hotărâse să fie ucis şi Hristos şi Lazăr. Iisus însă a fugit dând loc de încăpere răutăţii. Şi aşa mai înainte cu şase zile de Paşti, venit-a Iisus în Vitania, unde era Lazăr celce murise; şi acolo făcându-se ospăţ, a mâncat cu dânsul şi Lazăr; iară sora lui, Marta, a turnat mir pre picioarele lui Hristos. Şi a doua zi Domnul a trimis ucenicii săi, să aducă asina şi mânzul. Şi celce are scaun cerul a intrat în Ierusalim, şezând pre mânz. Iară pruncii evreeşti şi evreii şi-au aşternut înaintea lui hainele lor; şi unii tăiau stâlpări

de finic; iar alţi le ţineau în mâini şi mergând înainte strigau lui: Osanna' fiul lui David, bine este cuvântat, celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil! Şi aceasta s'a făcut, îndemnând Duhul cel sfânt limbile acelora spre slave şi lauda lui Hristos. Şi prin stâlpările de finic se arăta biruinţa lui Hristos asupra morţii. Ca era obicéiu de se încununau biruitorii cu cununi şi se petreceau în urma unor lupte sau războaie cu stâlpări de lemne pururea verzi. Iară în pildă, mânzul închipuia pre noi poporul cel din păgâni, pre carele a şezut Hristos şi s'a odihnit şi s'a numit biruitor şi împărat a tot pământul. Despre acest praznic zice proorocul Zaharia: bucură-te foarte, fata Sionului. Iată, împăratul tău vine la tine blând şi şezând pre asină şi pre mânzul asinei. Asemenea şi David pentru prunci: din gura pruncilor şi a celorce sug, ai plinit laudă. Şi intrând Hristos s'a cutremurat tot Ierusalimul. Iarii gloatele fiind îndemnate de arhierei spre răzbunare, căutau să-l ucidă. Dar el s'a tăinuit ascunzându-se; şi arătându-se apoi cu pilda le grăia lor. Cu mitostivirea ta cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, fă-ne pre noi biruitori patimilor celor necuvântătoare şi ne învredniceşte să vedem şi biruinţa ta cea luminată asupra morţii şi învierea cea luminată şi de viaţă purtătoare şi ne mântuieşte pre noi.

Cântarea I a. Irmos

Celce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam şi ai ucis „pre Haldei, cari fără dreptate „vânau pre cei drepţi; prea lău„date Doamne, Dumnezeul „părinţilor bine eşti cuvântat.

Ingenuchind popoarele şi cu ucenicii bucurându-se cu stâlpări au strigat ţie: Osanna fiul lui David! prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Mulţimea cea fără de răutate, firea carea încă era pruncească, cu dumnezeească cuviinţă te-a lăudat pre tine, împărate al lui Israil şi al îngerilor; prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cu stâlpări de finic şi cu ramuri, Hristoase, te-a lăudat mulţimea şi a strigat: bine eşti cuvântat împăratul veacurilor, cel ce vii; prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Catavasia:

Celce ai mântuit.
Cântarea S-a. Irmos:

Veseleşte-te, Ierusalime, prăznuiţi ceice iubiţi Sionul; că „a venit Domnul puterilor, celce „împărăţeşte vecii; să se teamă „tot pământul de faţa lui şi să „strige: „toate lucrurile lăudaţi „pre Domnul".

Pre mânz tânăr încălecând împăratul tău Sioane, Hristos, a venit ca să strice înşelăciunea idolilor cea necuvântătoare şi să oprească pornirea cea neoprită a tuturor neamurilor; ca toţi să cânte: toate lucrurile lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dumnezeul tău, Hristos, a împărăţit în veci, bucură-te foarte Sioane. Acesta precum scrie, blând şi mântuind, Mântuitorul nostru cel drept a venit pre mânz, ca să piardă sălbăticia cea dobitocească a vrăjmaşilor, cari nu strigă: toate lucrurile lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Se lipseşte de dumnezeeşti locaşuri, adunarea cea călcătoare de lege acelor neplecaţi, de vreme ce casa cea de rugă-

ciune a lui Dumnezeu, o a făcut peşteră tâlharilor, lepădând din inimă pre Mântuitorul, căruia cântăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Catavasie:

Veseleşte-te Ierusalime..

Cântarea 9-a, Irmosul.

Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă; tocmiţi prăz„nuire şi bucurându-ne, veniţi „să mărim pre Hristos cu ra„muri şi cu stâlpări şi cu cân„tări strigând: bine este cu„vântat celce vine întru nu„mele Domnului, Mântuitorului „nostru".

Păgâni, pentruce v'aţi întărâtat, cărturari şi preoţi, pentru ce aţi cugetat cele deşarte, zicând: cine este acesta? căruia pruncii cu ramuri şi cu stâlpări şi cu cântări strigă: binecuvântat este celce vine întru numele Domnului Mântuitorului nostru.

Acesta, este Dumnezeul nostru, căruia nimenea nu este asemenea aflând toată calea cea dreaptă, o a dat lui Israil celui iubit; iară după aceea arătându-se, cu oamenii a vieţuit. Binecuvântat este celce vine în numele Domnului, Mântuitorului nostru.

Pentruce aţi pus sminteală neascultătorilor aproape de calea noastră? Picioarele voastre sunt grabnice a vărsa sângele Stăpânului; ci se va scula cu adevărat, să mântuească pre ceice strigă: binecuvântat este celce vine în numele Domnului, Mântuitorului nostru.

Catavasie:

Dumnezeu este Domnul..

Luminându-ne noi zicem: ei iudeii

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru...

De trei ori

LA LAUDARE

Punem stihirile pe 6 şi cântăm patru stihiri idiomele, repetând două, glasul al 4-lea

Mulţimea poporului, Doamne, aşternea pre cale hainele sale şi alţii tăiau ramuri din copaci şi le ţineau; iară ceice mergeau înainte şi ceice urmau, strigau, zicând: Osanna, fiul lui David! Bine eşti cuvântat, celce ai venit şi iarăş vii întru numele Domnului. De două ori.

Vrând tu, Doamne, să intri în sfânta cetate, stâlpări de copaci popoarele ţineau, lăudându-te pre tine. Stăpânul tuturor şi văzându-te şezând pre mânz, te priviau ca şi cum ai fi fost pre heruvimi. Pentru aceea strigau aşa: Osanna, celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat celce ai venit şi iarăş vii întru numele Domnului. De două ori

Ieşiţi neamuri, ieşiţi popoare şi vedeţi astăzi pre Împăratul ceresc, pre mânz de rând ca pre un scaun prea înalt intrând în Ierusalim. O! neam jidovesc necredincios şi desfrânat, vino de vezi pre celce l-a văzut Isaia venind cu trup pentru noi, cum îşi logodeşte

ca pre o mireasă curată pre noul Sion şi leapădă adunarea cea osândită. Şi ca la o nuntă nestricată şi nespurcată, au alergat pruncii nespurcaţi şi fără de răutate, lăudând. Cu cari împreună şi noi cântând cântarea cea îngerească, să strigăm: Osannà, celui dintru înălţime, celuice are mare milă!

Invierea cea de obşte mai nainte de patima ta cea de bună voie arătând-o spre încredinţarea tuturor, Hristoase Dumnezeule, pre Lazăr cel mort de patru zile în Vitania, l-ai înviat cu puterea ta cea tare. Orbilor vedere le-ai dăruit, Mântuitorule, ca un dătător de lumină, şi în sfânta cetate ai intrat cu ucenicii tăi, şezând pre mânzul asinei, ca şi cum te-ai fi purtat pre heruvimi, plinind propoveduirea proorocilor; şi pruncii evreeşti cu ramuri şi cu stâlpări te-au întâmpinat. Pentru aceasta şi noi ţiind ramuri de maslin şi stâlpări de finic, cu mulţumită strigăm ţie: Osannà, celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat cel ce vii întru numele Domnului!

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea.

Mai nainte de Paşti cu şase zile venit-a Iisus în Vitania şi s'au apropiat către dânsul ucenicii lui, zicându-i: Doamne, unde vrei să gătim ţie să mănânci paştile? Iar el i-a trimis pre dânşii, zicând: mergeţi în satul cel dinainte şi veţi afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeţi după dânsul şi stăpânului casei să-i ziceţi: Învăţătorul zice: la tine voiu să fac paştile cu ucenicii mei.

DOCSOLOGIA MARE şi Troparul.

Invierea cea de obşte...

Ectenniile şi Apolisul. Apoi Ceas 1. Invăţătură pentru credinţa şi Apolisul deplin

LA LITURGHIE

ANTIFONUL dintâiu. glasul al 2-lea.

Jubit-am că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântueşte-ne pre noi.

Stih 2:

Că a plecat urechea sa mie şi in toate zilele vieţii mele il voiu chema.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..

Stih 3.

Cuprinsu-m'au durerile morţii; primejdiile iadului m'au aflat.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu ..

Stih 4.

Necaz şi durere am aflat şi numele Domnului am chemat.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă ..

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFON al doilea.

Crezut-am, pentru aceea am grăit şi eu m'am smerit foarte.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, celce ai şezut pre mânzul asinei, pre cei ce-ţi cântăm ţie Aliluia.

Stih 2.

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie?

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih 3:

Paharul mântuirii voiu lua și numele Domnului voiu chema.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih 4:

Rugăciunile mele Domnului voiu da, înaintea a tot poporului lui.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slava...

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Și acum...

Unule născut, Fiule...

ANTIFON al treilea, glasul 1-lu.
Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Troparul.

Învierea cea de obște mai nainte de patima ta încredințându-o, pre Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi ca pruncii semnele biruinții purtând, ție, Biruitorului morții, strigăm: Osanna, celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat, celce vii întru numele Domnului.

Stih 2:

Zică dar casa lui Israil, că este bun, că în veac este mila lui

Învierea cea de obște...

Stih 3:

Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui.

Învierea cea de obște...

Stih 4:

Zică toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.

Învierea cea de obște...

EȘIRE.

Bine este cuvântat, celce vine întru numele Domnului; binecuvântat-am pre voi din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă.

Troparul.

Învierea cea de obște...

Slava, glasul al 4-lea.

Ingropându-ne prin botez...

Și acum, Condac, glasul al 6-lea

Pre scaun în ceruri....

Apoi:

Sfinte Dumnezeule...

Prochimenul Apostolului. Apostol din epistola către Filipeni. Evanghelia dela Ioan. Și se face liturghia sfântului Ioan Gură-de-Aur

CHINONICUL.
Bine este cuvântat celce vine întru numele Domnului. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă.

La masă mâncăm pește și bem vin, mulțumin lui Dumnezeu.

De se va întâmpla Buna-Vestire în Duminica Stâlpărilor, să se caute Tipic la sfârșitul cărții.

In Dumineca Stâlpărilor

SEARA

La Doamne strigat-am. punem stihirile pre 6 și cântăm trei idiomele, repetindu-le, glasul al 8-lea

Bucură-te și te veselește, cetatea Sionului; împodobește-te și te bucură biserica lui Dumnezeu. Că iată împăratul tău a venit întru dreptate șezând pre

mânz, lăudându-se de prunci. Osannà, celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat, celce ai mulţime de îndurări, milueşte-ne pre noi.

Venit-a Mântuitorul astăzi în cetatea Ierusalimului, să plinească scriptura; şi toţi au luat în mâini stâlpări şi hainele lor le-au aşternut lui, cunoscând că însuş este Dumnezeul nostru. Căruia strigă heruvimii neîncetat: Osannà, celui dintru înălţime. Bine eşti cuvântat celace ai mulţime de îndurări, milueşte-ne pre noi.

Celace te porţi pre heruvimi şi eşti lăudat de serafimi, ai încălecat pre mânz, bunule; şi precum zice David, pruncii te lăudau cu dumnezeească cuviinţă, iară jidovii te huliau fărădelege. Şederea pre mânz însemna întoarcerea păgânilor neînfrânaţi dela necredinţă la credinţă. Slavă ţie, Hristoase, unul cel mult milostiv şi iubitor de oameni.

Slava:

Bucura-te şi te veseleşte, cetate.

Şi acum...

Celce te porţi pre heruvimi.

Vezi-le mai sus.

Eşire Prochimenul obişnuit:

Iată acum binecuvântaţi...

LA STIHOAVNÀ.

Stihiri idiomele, glasul al 2-lea.

Dela stâlpările de finic şi dela acele ramuri ca dela un dumnezeesc praznic, trecând la altă serbare dumnezeească, la cinstite patimile lui Hristos, la taina cea de mântuire, să alergăm credincioşii; şi să-l vedem suferind patimă de bună voie pentru noi. Şi mulţumindu-i, să-i cântăm cântare cuvioasă, strigând: Izvorule al milostivirii şi limanul mântuirii, Doamne, slavă ţie.

Stih. Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda lui în biserica cuvioşilor.

Glasul al 3-lea.

Infricoşat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu; că acesta este judecătorul cugetelor şi gândurilor inimii. Nimenea să nu intre ispitind credinţa cea fără prihană. Ci cu blândeţe şi cu frică să ne apropiem de Hristos, ca să luăm milă şi să aflăm dar în vreme de ajutor.

Stih. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Glasul al 7-lea.

Adunare vicleană şi desfrânată, care n'ai păzit credinţa bărbatului tău, pentru ce ţii diata căreia n'ai fost moştenitoare? Pentruce te lauzi în Tatăl, lepădându-te de Fiul? Pre prooroci cari au propoveduit pre Fiul, nu i-ai primit; cel puţin ruşinează-te de feciorii tăi, cari strigă: Osannà, Fiului lui David! Bine cuvântat este celce vine întru numele Domnului.

Slavă... glasul al 2-lea:

Dela stâlpările de finire...

Şi acum... glasul al 3-lea:

Întrecosat lucru este a cădea...

Vezi-le mai sus.

Acum slobozeşte pre robul tău...

Stihi Dumnezeule...

După Tatăl nostru... troparul: Născătoare de Dumnezeu... şi obişnuitele metanii.

In ştiinţă să fie:

Născătoare de Dumnezeu...

Se cântă în toate Duminecile sfântului post, seara cu cântare dulce; asemenea şi mâtu aceasta. Iar în celelalte zile ale săptămânii cei mari se cetește.

DUMINICĂ SEARA

La Dupăcinare cântăm: TRICÂNTAREA lui Andrei Criteanul, Irmosul de două ori şi Troparele câte sunt; şi pre urmă Irmosul întru amândouă strunele împreună. Tot aşa facem şi în celelalte seri ale săptămânii celei mari, la Dupăcinare.

Cântarea 1, glasul al 8-lea. Irmos:

Celuice a sfărâmat războa-„iele cu braţul său şi a „trecut pre Israil prin „Marea Roşie, să-i cân-„tăm lui ca Mântuito-„rului nostru Dumnezeu, că s'a „preaslăvit".

Să urmăm credincioşilor curăţiei lui Iosif, celuice a cinstit cu conştiinţă firea omenească cea cuvântătoare, vieţuind cu tot felul de pază prin fapta bună cea lucrătoare.

Nelucrarea bunătăţilor s'a asemănat smochinului; deci, să ne ferim de aceasta, ca să nu ne uscăm ca şi acela atuncea; carele mai naînte însemna sinagoga, ceeace se acoperia cu frunze.

Închipuirea Stăpânului însemnând mai naînte Iosif, a fost băgat în groapă şi vândut de fraţii lui; toate le-a răbdat pururea lăudatul cu adevărat, spre închipuirea lui Hristos.

Ferindu-ne, fraţilor, de nerodirea smochinului, să înţelegem pilda, ca să nu ne uscăm ca şi acela atuncea, când întorcându-se iubitorul de oameni, a venit la dânsul flămând.

Mergând Iisus, să pătimească de bună voie pentru lume, s'a dus împreună cu ucenicii săi în cetatea Ierusalimului, spre cea de bună voe patimă, la care a venit ca să o pătimească.

Lipindu-ne de Domnul, carele se sârgueşte să pătimească toate, să fim gata spre scuipare, spre ocară şi spre batjocură; ca împreună să ne preaslăvim, credincioşilor, cu prea curatele lui patimi.

Cu patimile sale vindecă patimile, celce a pătimit pentru noi; că voind a pătimit, în firea omenească cea asemenea nouă, toate patimile sale cele făcătoare de viaţă; ca să ne mântuim noi.

Slavă... a Treimii.

Pre trei fără de început slăvesc, trei sfinţeni laud, trei feţe împreună vecuitoare

într'o fiinţă propoveduesc că în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul Sfânt, un Dumnezeu se preaslăveşte.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Toiagul lui Moisi şi toiagul lui Aaron au avut prefacere minunată şi rânducală mai prc sus de minte; iară pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, naştere nouă a odrăslit.

Sedeulna. glasul al 4-lea.

Podobia: Arălatu-te-ai astăzi...

Să nu te ajungă, suflete, vina smochinului, ci te nevoeşte să rodeşti roduri bune din brazdele inimii, aducându-le lui Hristos, făcătorului tău, întru pocăinţă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pre Domnul, celce s'a preaslăvit în muntele cel sfânt, „şi în rug a arătat lui Moisi „taina pururea Fecioarei, prin „foc, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii".

Cu curăţie împodobindu-ne vieaţa şi cu înţelepciune păzind credinţa, să agonisim obiceiurile dreptăţii. Ca urmând lui Hristos vitejeşte, să ne răstignim împreună cu dânsul.

Altă Evă aflând pre egipteanca, patriahul Iosif, nu s'a furat cu mintea spre lucrarea cea necuvioasă; ci a stătut ca un diamant, neînvins de poftele păcatului.

Trecând prin căile lumeşti, Mântuitorul meu, ai flămânzit de bună voie, poftind mântuirea tuturor; că de aceasta ai flămânzit, adecă de întoarcerea la tine a celor ce au greşit.

Strămoşul gustând din lemn, dacă s'a cunoscut că este gol şi ruşinat, luând frunze de smochin s'a încins că mai nainte a însemnat adunarea, cea carea s'a desgolit de Hristos.

Găteşte-te, suflete, mai nainte de ieşire, grijeşte-te spre vieaţa cea de acolo şi te nevoeşte a pătimi, a muri şi a te răstigni împreună cu Hristos, celce se nevoeşte a pătimi pentru tine, ca să te preaslăvească.

Cum nu se va înfricoşa mortea, Mântuitorul meu? Cum nu se va teme iadul, întâmpinându-te pre tine, celce te grăbeşti spre patimă de bună voie şi văzându-te pre tine, cel drept, că ai venit să pătimeşti pentru cei nedrepţi?

Văzând învierea lui Lazăr: jidovii, preoţii, leviţii şi din pizmă făcând jurământ, au dat pre Hristos lui Pilat cu vicleşug de vindere spre moarte.

Mieluşeaua ta, slujitoarea şi Fecioara văzându-te pre tine, păstorul cel bun, mergând spre patimă şi puindu-ţi sufletul pentru noi, cu milostivire, ca o Maică, s'a tânguit pentru tine.

Binecuvântaţu pre Tatăl...

C a pre o unime în fiinţă te laud, ca pre o Treime în feţe te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea Sfinte Duhule; stăpânia cea fără început a împărăţiei tale o slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

R oagă-se ţie Născătoarea de Dumnezeu, roagă-se adunarea apostolilor, să dărueşti lumii tale pacea ta şi îndurările tale să ni le hărăzeşti nouă din destul, întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântem...
Pre Domnul, celce s'a preaslăvit...
Cântarea II. Irmos.

S treină este maicilor fecioria, şi fecioarelor streină este naşterea de prunci; iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s'au rânduit. Pentru aceasta toate semînţiile pământului, pre tine, neîncetat te slăvim".

S treină este celor necredincioşi curăţia şi departe dela cei credincioşi fărădelegea; iară marele Iosif s'a ferit de păcat şi s'a făcut chip curăţiei şi asemănare cu adevărat lui Hristos.

Streină este celor fărădelege buna legiuire şi depărtată dela necredincioşi cunoştinţa de Dumnezeu; jidovii acestea le-au lepădat pentru fărădelege. Pentru aceasta ei singuri au moştenit blestemul, ca şi smochinul.

F lămânzit-a de mântuirea omenească Hristos, Dumnezeul meu, el, carele este pâinea vieţii. Pentru aceasta venind la smochin, adecă la sinagoga cea neroditoare, care era acoperită cu frunzele legii, dacă o a văzut, o a blestemat.

N erodirea legii o a blestemat ca pre ceeace a odrăslit frunze, adecă: înţelegerea umbroasă a Scripturii, carea roduri de fapte bune n'a avut, pentru fărădelegea lor: Iară pre noi pre toţi fiii darului, binecuvintează-ne, Mântuitorule.

T oiagul lui Moisi oarecând s'a schimbat în şarpe şi toiagul lui Aaron a înverzit şi cel neroditor şi uscat a odrăslit frunze; iar adunarea cea călcătoare de lege s'a prefăcut în smochin neroditor.

G ăteşte-ţi, Iudee, preoţii tăi; rândueşte-ţi mâinile spre uciderea lui Dumnezeu; că iată, a venit blând şi lin spre patimă, celace este mielul şi păstorul nostru, Hristos, împăratul lui Israil.

P rimeşte, Iudee, pre împăratul că iată, vine la patimă de bună voie, ca să pătimească şi să mântuească pre ceice strigă neîncetat: binecuvântat este celce vine să mântuească cu crucea toată lumea.

Intors-a, Iudee, sărbătorile tale Stăpânul întru plângere dupre proorocie; că te-ai arătat ucigătoare lui Dumnezeu, celuice a întors oarecând piatra cea vârtoasă în izvoare de ape şi în bălţi, precum cântă David.

Slavă... a Treimii.

Strein lucru este celor fărădelege a te slăvi pre tine, fiinţa cea fără început, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre sfântul Duh, Stăpânia a toate cea nezidită, prin carea s'a întemeiat toată lumea cu voinţa puterii tale cei dumnezeeşti.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Aducem ţie spre rugăciune pre Născătoarea de Dumnezeu; pentru rugăciunile ei şi ale apostolilor tăi, fă-ne pre noi părtaşi bunătăţilor tale, stăpâne, şi ne învredniceşte luminii învierii tale.

Şi iarăş irmosul.

Şi cetelalte după obiceiu şi Apolisul.

Cade-se a şti:

Că întru această sfântă mare săptămână numai odată cetim Psaltirea, punând la Utrenie Catisme trei şi la ceasurile al treilea şi al şaselea, câte două şi se sfârşeşte Mercuri.

In Sâmbăta cea mare se cântă:

Fericiţi cei fără prihană...

Iară la Vecernie se citeşte după obiceiu:

Către Domnul, când m'am necăjit am strigat

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI LUNI

LA UTRENIE

După cei şase psalmi, cântam: **Aliluia**, pe glasul al 8-lea, cu glas mare şi cântare dulce. Şi apoi cântăm tot aşa troparul ce urmează:

Iată, mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pre care va afla priveghind; iară nevrednic este iarăş pre carele va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te încui; ci te deşteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mileşte-ne pre noi. De trei ori.

După această obişnuitele stihologii, cu metanii. După întâia stihologie. Sedealna glasul 1-iu.

Podobia: Mormântul tău...

Cinstitele patimi au răsărit lumii întru această zi, ca nişte lumini de mântuire, că Hristos merge să pătimească din bunătatea sa. Celce cuprinde toate cu palma, primeşte a se răstigni pre lemn, ca să mântuească pre om.

Slava... Şi acum... tot întocmai.

După a doua stihologie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobia: Mormântul tău...

Judecătorule cel nevăzut, cum te-ai văzut cu trup şi mergi să te uciz de oameni fărădelege, judecând judecata noastră cu

patima tal Pentru aceasta laudă, măreţie şi slavă înălţând stăpânirii tale, Cuvinte, cu un glas le aducem ţie.

Slavă.. Şi acum... tot aceasta.

După a treia stihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobia: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Ziua aceasta luminat aduce începuturile patimilor Domnului; veniţi dar, iubitorilor de prăznuire, să-l întâmpinăm cu cântări. Că Ziditorul merge să ia răstignire, întrebări şi bătăi, judecându-se de Pilat. Şi încă lovindu-se dela rob cu palma preste cap; toate va să le rabde, ca să mântuească pre om. Pentru aceasta să strigăm: iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, dăruieşte iertare de greşeli celorce se închină cu credinţă preacuratelor tale patimi.

Slavă.. Şi acum... tot aceasta.

Şi îndată cetire din tâlcul Evangheliei dela Mateiu. Cuvântul sfântului Ioan Gură de Aur, pentru smuchinul cel uscat.

Apoi: Şi pentru ca să ne învrednicim noi...

Evanghelia dela Mateiu:

In vremea aceea, întorcându-se Iisus în cetate, a flămânzit...

Sfârşitul:

Şi se va da neamului, care va face rodurile ei.

După aceasta, Psalm 50:

Mântueşte Dumnezeule poporul tău... Domnne miluieşte, de 12 ori.

TRICÂNTAREA. Iacerea lui chir Cosma, al cărcea stihul pre margine la greci este: Ţi devtera. Irmosul de două ori şi troparele pre 12, cu pripeala:

Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Aceasta se zice toată săptămâna şi apoi, Irmosul într-amândouă stranele împreună.

Cântarea 1, glasul al 2-lea. Irmos:

Celuice marea cea neumblată şi cu valuri cu dumnezeeasca porunca sa o a uscat, şi „a trece pedestru printr'însa, „pre poporul Israiltenesc l-a „povăţuit; Domnului să-i cân„tăm, că cu slavă s'a preaslăvit".

Negrăită smerenia cuvântului lui Dumnezeu, cum că, Hristos însuş este Dumnezeu şi om; Dumnezeu, nu răpire a fi socotindu-se, când se aseamănă în chip de rob, arată ucenicilor, că cu slavă s'a preaslăvit.

Insumi am venit să slujesc lui Adam celuice sărăcise, cu al căruia chip m'am îmbrăcat de bună voie, eu, Ziditorul, bogat fiind cu Dumnezeirea şi să-mi pun sufletul meu mântuire pentru dânsul; celce sunt nepătimitor dupre Dumnezeire.

Irmosul şi ectenia mica.

Condac, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Iacov plângea pentru lipsirea lui Iosif şi viteazul şedea în căruţă ca un împărat cinstindu-se; că desmierdărilor egiptencei atuncea nefăcându-se rob, s'a preaslăvit dela celace vede inimile oamenilor şi trimite cunună nestricăcioasă.

Icos:

Preste tânguire să mai adăogăm acum tânguire şi să vărsăm

lacrimi, plângând împreună cu Iacov pre Iosif, pururea slăvitul și curatul, pre celce s'a robit cu trupul, iară sufletul și l-a păzit nerobit; și a domnit preste tot Egiptul. Că Dumnezeu dă slugilor sale cunună nestricăcioasă.

SINACSAR

STIHURI PENTRU IOSIF CEL PREA FRUMOS

Iosif cel întreg înțelept, cu dreptul stăpânitor s'a arătat, și dătător de hrană și frumoasă sălășluire cu adevărat.

Stihuri, asupra smochinului celui uscat:

Hristos pre sinagoga evreească ca și pre smochin aflând,
Lipsită de roduri duhovnicești și întocma fiind,
Prin blestem o usucă dupre dreptate,
De a cărcea pedeapsă să fugim departe.

Pentru această sfântă și mare luni, facem pomenire pentru fericitul Iosif cel prea frumos și pentru smochinul cel uscat; pentrucă de aicea iau începere sfintele patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos. Și Iosif mai întâiu spre pilda aceasta se primește. Acesta a fost fecior mai mic patriarhului Iacov, carele l-s'a născut lui din Rahil; și au fost pus pizmă pre dânsul frații lui pentru niște visuri oarecare. Și mai întâiu într'o groapă l-au ascuns și pre tatăl acestuia l-au înșelat feciorii lui cu încruntarea hainei, zicând, că l-au mâncat fiarele. Apoi în treizeci de arginți l-au vândut Ismailtenilor, cari și aceștia l-au vândut lui Pentefri, mai marele famenilor lui Faraon, împăratul Egiptului. Și înfierbântându-se femeia lui asupra curățeniei tânărului; pentru că n'a vrut să facă fărădelege, ci lăsându-și haina a fugit, aceea la pârât pre el Domnului său, și l-a băgat în legături și în temniță amară. După aceea iară l-au scos pentru deslegarea visurilor și s'a arătat împăratului; și Domn a toată țara Egiptului a fost pus. Și iarăș s'a cunoscut cu frații prin darea de grâu și toată vieața sa bine și-a petrecut și a murit în Egipt. Și a fost cunoscut mare pentru curăție și pentru alte bunătăți ale lui. Și a fost acesta chipul lui Hristos, pentrucă și Hristos a pătimit pizmuire dela jidovii cei de un neam și de ucenicul său s'a vândut în treizeci de arginți și în groapă întunecată, adecă în mormânt s'a încuiat. Și de acolo ieșind, însuș ca un puternic împărățește preste Egipt, adecă preste tot păcatul și ca Domn îl biruește și ocârmuește și toată lumea și ne-a răscumpărat pre noi cu milostivire prin darea de pâinea cea de taină, căci singur s'a dat pentru noi; și ne hrănește cu pâinea cea cerească, adecă cu trupul său cel purtător de vieață. Deci, dupre această socoteală să ia aicea prea frumosul Iosif. Mai facem astăzi pomenire și pentru smochinul cel uscat; pentrucă dumnezeeștii Evanghelești, Matei și Marcu, după vorba de stâlpările de finic, adaugă acestea: „Iară a doua zi, ieșind „ei din Vitania, au flămânzit și văzând un „smochin, având numai frunze, au venit „la dânsul și nici o roadă n'au aflat într'insul „și Iisus a zis: să nu mai fie rod din tine în „veac! și îndată s'a uscat smochinul". Smochinul este Sinagoga Iudeilor, în care n'a aflat Mântuitorul roadă cuvioasă, ci numai umbra legii, care și aceasta o a luat dela dânșii, făcându-o cu totul deșartă. Iară de ar zice cineva: Pentruce s'a uscat un lemn neînsuflețit, carele n'a greșit, luând blestem? Acela să se învețe: că Iudeii văzând pre Hristos, pururea toate făcându-le bine și nici unuia făcând rău, în nici o întâmplare, socotiau că are putere numai să facă bine, iară nu să facă și rău; dar fiind stăpânul iubitor de oameni, n'a vrut să arate aceasta asupra omului și să-i fie lui aceasta; ci ca să aducă la credință pre poporul cel nemulțumitor, arătând că are putere de prisosit și a munci în ființă neînsuflețită și nesimțitoare face muncă. Împreună cu un cuvânt oarecarele negrăit este adus la noi dela înțelepții bătrâni, precum grăește Isidor Pelusiotul. Că acesta a fost lemnul neascultării, ale căruia și frunzele spre acoperemmânt le-au întrebuințat strămoșii cei neascultători. Pentru aceea l-a și blestemat Hristos, ca un iubitor de oameni și, căci n'a pătimit-o el de atuncea ca să nu mai aducă acel fel de roadă, ce este pricina păcatului! Iar în ce chip se asemănă păcatul smochinei, arătat lucru este: că are smochina putere îndulcitoare, iar mai pre urmă aduce greață și îngreunează cunoștiința, dupre asemănarea păcatului. Părinții însă, istoria smochinului o au pus aicea pentru umilință, ca și a lui Iosif, ca să poarte chipul lui Hristos. Și este ca smochinul tot sufletul deșert de roada sufletească; în carele în a doua zi cu adevărat după vieața aceasta de acum, neaflând Hristos odihnă, îl va usca cu blestem și-l va trimite în focul de veci. Și stând smochinul ca un stâlp oarecare uscat, îngrozește pre celce nu fac roada cuvioasă de bunătăți. Pentru rugăciunile prea frumosului Iosif, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, acum și pururea și în veci veciilor. Amin.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Înfricoșatu-s'a de nespurcatul trup, cel întru o podoabă cu „sufletul al coconilor celor cu

„bună credinţă şi s'a depărtat „focul cel neostenitor, ce se hrănise cu multă uscăciune; şi văpaia cea pururea vie potolindu-se, cântare vecuitoare se „cânta: pre Domnul toate făpturile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii".

Atuncea vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenici ai mei, de veţi păzi poruncile mele, zis-a Mântuitorul prietenilor săi, mergând la patimă; pace să aveţi între voi şi cu toţi, şi gândind de cele smerite vă veţi înălţa şi Domn pre mine cunoscându-mă, lăudaţi-mă şi mă prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stăpânirea voastră a celor de un neam să vă fie protivnică obiceiului păgânesc; că socoteala cea întru sine volnică nu este sorţ al meu, ci este tiranie. Deci, celce voeşte între voi să fie mai ales, să se facă mai mic decât toţi ceilalţi; şi Domn pre mine cunoscându-mă, lăudaţi-mă, şi mă prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..
Înfricoşată-s'a de nespurcatul trup..
Ceeace eşti mai cinstită...

nu cântăm, ci îndată:

Cântarea 9-a, Irmos:

Mărit-ai, Hristoase, pre Născătoarea de Dumnezeu, ce„eace te-a născut pre tine, din„tru carea, Ziditorul nostru, în „trup asemenea nouă patimilor „te-ai îmbrăcat, deslegătorul „greşelilor noastre. Pre aceasta „fericindu-o toate neamurile, „pre tine te slăvim".

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cunoştinţă curată vrednică de dumnezeeasca împărăţie luaţi, zis-ai mai nainte apostolilor tăi, celace eşti înţelepciunea cea adevărată; întru carea vă veţi preaslăvi, strălucind mai luminat decât soarele.

Zis-ai, Doamne, ucenicilor tăi: uitându-vă la mine, să nu gândiţi de cele înalte, ci să vă plecaţi spre cele smerite. Beţi paharul meu, carele eu beau şi vă veţi ferici cu mine întru împărăţia Tatălui meu.

Şi iarăş Irmosul:

Mărit-ai, Hristoase, pre Născătoarea...

Şi o metanie până la pământ.

SVETILNA

O zicera de trei ori, rar şi cu cântare dulce. Aceasta se cântă până la Jota cea mare: însăş pudubia.

Cămara ta Mântuitorul meu o văd împodobită şi îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină şi mă mântueşte.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pe 4. glasul 1. singur glasul.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie, a zis apostolilor pre cale: Iată, ne suim în Ierusalim şi se va da

Fiul omului precum scrie pentru dânsul. Să venim dar și noi cu gânduri curate să mergem împreună cu dânsul și împreună să ne răstignim și să ne omorîm pentru Dânsul, despre desfătările lumești; ca să și viețuim împreună cu dânsul și să-l auzim pre el, zicând: de acum nu mă voiu mai sui în Ierusalimul pământesc, ca să pătimesc, ci mă voiu sui la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru și împreună vă voiu înălța pre voi la Ierusalimul cel de sus, întru împărăția cerurilor. De două ori.

Glasul al 5-lea:

Ajungând noi, credincioșii, la patima cea mântuitoare a lui Hristos Dumnezeu, să lăudăm îndelungă răbdarea lui cea nespusă; ca cu milostivirea lui să ne ridice cu el și pre noi cei omorîți de păcat, ca un bun și de oameni iubitor. De două ori.

Slava... Și acum... glas acelaș.

Doamne, venind spre patimă, întărind pre ucenicii tăi, ai zis, deosebi luându-i pre dânșii: cum nu vă aduceți aminte de cuvintele mele, care mai nainte v'am spus vouă, că este scris: că tot proorocul nu va fi ucis într'altă parte, fără numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea care am zis vouă: că iată, mă dau în mâinele păcătoșilor să mă batjocorească; cari și pre cruce pironindu-mă și dându-mă îngropării, mă vor socoti ca pre un mort urît. Insă îndrăzniți! că a treia zi mă voiu scula, spre bucuria credincioșilor și spre viața veșnică.

LA STIHOAVNĂ

Stihira glasul al 5-lea, singur glasul.

Doamne, nepricepându-se muma fiilor lui Zevedeiu pentru taina cea nespusă a rânduelii tale, a cerut dela tine, ca să dăruești fiilor ei cinstea împărăției cei vremelnice. Ci în locul aceleea ai făgăduit prietenilor tăi să bea paharul morții; care pahar mai nainte de a-l bea, însuți ai zis că este curățitor de păcate. Pentru aceasta strigăm ție: Mântuirea sufletelor noastre slavă ție.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila ta...

Doamne, învățând pre ucenicii tăi să gândească cele mai desăvârșit, le-ai zis să nu se asemene păgânilor ca să stăpânească pre cei mai mici. Că nu va fi așa între voi ucenicii mei. Că din voea mea sunt sărac; ci cel mai mare din voi, să fie slugă tuturor și celce stăpânește, ca cel stăpânit; și cel ales a fi mai întâiu, ca cel mai de jos. Că și eu însumi am venit, ca să slujesc lui Adam celuice sărăcise și să-mi dau sufletul răscumpărare pentru mulți, cari-mi strigă: slavă ție.

Stih. glasul al 8-lea.

Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi...

Temându-ne, fraţilor, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roduri vrednice de pocăinţă lui Hristos, celuice ne dă mare milă.

Slava... Şi acum... glas acelaş.

A doua Evă aflând şarpele pre egipteanca, se nevoia să împiedice pre Iosif prin cuvinte cu momele; dar el lăsându-şi haina, a fugit de păcat. Şi fiind gol nu s'a ruşinat, ca şi cel întâiu zidit mai 'nainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluieşte-ne pre noi.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Şi celelalte dupre obicelu, cu metanii, apoi Apostolul:

Domnul, celce vine în patimă de bună voie. Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru...

Tot acest apolis se zice şi Marţi şi Miercuri.

In ştiinţă să fie:

Că la întâiul Ceas şi la al nouălea, catisme nu cetim în săptămâna aceasta mare; ci numai cei trei Psalmi ai Ceasului.

Iară al treilea şi al şaselea Ceas îl cetim cu catisme. Se cetesţe şi stâlpul Evangheliei; Luni, Marţi şi Miercuri se sfârşeşte.

Insemnare când se cetesţe stâlpul Evangheliei:

Luni la al treilea ceas din zi, luveşte paraclisiarbul în tinichea, precum este obiceiul şi adunându-ne în biserică cântăm al treilea ceas cu Catisma, făcând şi obişnuitele metanii.

Apoi Troparul:

Doamne, celace ai trimis pre prea sfântul tău Duh...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată...

Şi îndată, fiind analogul înfrumuseţat, pun deasupra lui sfânta Evanghelie şi două făclii aprinse; noi stăm toţi cu capetele descoperite şi preotul cădeşte toată biserica şi pre fraţi. La al şaselea ceas cadeşte numai Evanghelia; iar la al nouălea ceas cădeşte Evanghelia, toată biserica şi pre fraţi; şi aşa se cetesţe Evanghelia şi după sfârşitul Evangheliei, zicem:

Domnul, Dumnezeul, bine este cuvântat...

Şi celalalte rânduială şi se zice Condacul zilei

Iacov plângea pentru lipsirea lui Iosif...

Şi obişnuitele metanii.

La ceasul al şeaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 6-lea.

Cu suflet umilit cădem înaintea ta şi ne rugăm ţie, Mântuitorul lumii. Că tu eşti Dumnezeul celorce se pocăesc.

Slava... Şi acum... tot aceasta...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiaţi.

Stih:

Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră.

Din proorocia lui Iezechiil cetire.

Cap. I. vers 1

I a fost în anul al treizecelea, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, eram eu în mijlocul robiei, la râul Hovar şi s'au deschis cerurile şi am văzut vedenia lui Dumnezeu. În ziua a cincea a lunii, aceasta era anul al cincelea al robiei împăratului Ioachim. S'a făcut cuvântul Domnului către Iezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în pământul Haldeilor, la râul Hovar şi a fost preste mine mâna Domnului. Şi am văzut şi iată, un vânt ridicându-se ieşea despre miazănoapte şi un nor mare într'însul şi lumină împrejurul lui şi foc strălucitor şi în mijlocul lui ca o vedere de chihlibar în mijlocul focului şi lumină într'însul. Şi în mijloc ca o asemănare de patru fiare şi aceasta este vederea lor, asemănare de om într'însele. Şi patru feţe la una şi patru aripi la una. Şi

fluierile picioarelor lor drepte şi picioarele lor cu pene şi scântei ca arama ce luceşte şi uşoare aripile lor. Şi mâni de om sub aripile lor de câte patru părţile lor. Şi feţele lor şi aripile acelor patru ţinându-se una de alta şi feţele celor patru nu se întorceau când umblau ele, ficeare împreajma feţii sale umblă. Şi asemănarea feţelor lor, faţă de om şi faţă de leu din dreapta celor patru şi faţă de viţel din stânga celor patru şi faţă de vultur la cele patru. Şi aripile lor întinse deasupra celor patru, la ficeare două aripi erau împreunate una cu alta şi două acopereau cea deasupra trupului lor. Şi ficeare mergeau în preajma feţei sale şi ori încotro mergeă vântul, mergeau şi ele şi nu se întorceau. Şi în mijlocul fiarelor vedere erâ ca de cărbuni, de foc arzător şi ca o vedere de făclii învârtindu-se în mijlocul fiarelor şi lumină de foc şi din foc ieşeau ca un fulger. Şi fiarele mergeau şi se învârteau ca o vedere de fulger. Şi am văzut şi iată, o roată erâ pre pământ, care se ţineâ de cele patru fiare. Şi chipul roatelor şi lucrătura lor în chipul Tarsisului şi asemănarea acelor patru şi chipul lor şi lucrătura lor erâ ca şi cum ar fi roată în roată. Spre patru părţi ale sale mergeau şi nu se învârteau când mergeau ele. Nici aveau ele spate şi înălţime erâ la dânsele şi le-am văzut pre ele şi spatele a celor patru erau pline de ochi împrejur. Şi când mergeau fiarele, mergeau şi roatele, care se ţineau de ele şi când se ridicau fiarele de pre pământ, se ridicau şi roatele. Şi ori unde era norul, acolo era şi vântul de mergeă şi mergeau şi fiarele şi roatele se ridicau cu dânsele, pentruca duh de viaţă erâ în roate.

Prochimen, glasul al 6-lea.

De n'ar zidi Domnul casa, în deşert s'ar osteni cei ce zidesc.

Stih

De n'ar păzi Domnul cetatea, în deşert ar priveghea cel ce o păzeşte.

Şi se citeşte stâlpul Evangheliei după rânduiala ce s'a scris mai nainte. Iară după cetire, zicem:

De grab să ne întâmpine pre noi îndurările tale.

Stânte Dumnezeule, cu îngenunchiuni: şi după Tatăl nostru. Condacul zilei. Doamne miluieşte, de 40 de ori şi celelalte după obicein.

Cade-se a şti:

Că Evanghelia dela Matei ne citeşte toată, precum şi cele dela Marcu şi Luca; iară dela Ioan se citeşte numai până la începutul sfintelor patimi, adecă până la:
Acum s'a preaslăvit Fiul omului.

Şi se citeşte aşa în trei zile, adecă: Luni, Marţi, Miercuri şi se sfârşeşte Miercuri la al nouălea ceas.

Şi se face dela Luca trei cetiri; iară celelalte câte 2. De toate cetirile sunt 9, iară mai mult nimic.

In Sfânta şi marea zi Luni.

SEARA

După Psalmul cel începător, obişnuita Catisma.

Către Domnul când m'am necăjit...

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pre 10 şi cântăm sase Stihiri ale zilei, repetând patru, iară două nu. Glasul 1, singur glasul.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie, a zis apostolilor pre cale: iată, ne suim în Ierusalim şi se va da Fiul omului, precum scrie pentru dânsul. Să venim dar şi noi cu gânduri curate să mergem împreună cu dânsul şi împreună să ne răstignim şi să ne omorîm pentru dânsul despre desfătările lumeşti; ca să şi vieţuim împreună cu dânsul şi să-l auzim pre el zicând: de acum nu mă voiu mai sui în Ierusalimul cel pământesc, ca să pătimesc; ci mă voiu sui la Tatăl meu şi Tatăl vostru şi la Dumnezeul meu şi Dumnezeul vostru; şi împreună vă voiu înălţa pre voi la Ierusalimul cel de sus, întru împărăţia cerurilor.

De două ori.

Glasul al 5-lea.

Ajungând noi credincioşii la patima cea mântuitoare a lui

Hristos, Dumnezeu, să slăvim îndelungă răbdarea lui cea nespusă; ca cu milostivirea lui să ne ridice împreună şi pre noi, cei omorîţi de păcat, ca un bun şi de oameni iubitor. De două ori.

Doamne, venind spre patimă, întărind pre ucenicii tăi, ai zis, deosebi luându-i pre dânşii: cum nu vă aduceţi aminte de cuvintele mele, care mai nainte v'am spus vouă, că este scris, că tot proorocul nu va fi ucis într'altă parte, fără numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea care am zis vouă. Că iată, mă dau în mâinile păcătoşilor să mă batjocorească; cari şi pre cruce pironindu-mă şi dându-mă îngropării, mă vor socoti ca pre un mort urît. Insă îndrăzniţi! că a treia zi mă voiu scula, spre bucuria credincioşilor şi spre vicaţa veşnică.

De două ori.

Doamne, nepricepându-se muma fiilor lui Zevedei pentru taina cea nespusă a rânduelii tale, a cerut dela tine, ca să dărueşti fiilor ei cinstea împărăţiei cei vremelnice. Ci în locul aceleea ai făgăduit prietenilor tăi să bea paharul morţii; care pahar mai nainte de a-l beà, însuţi ai zis că este curăţitor de păcate. Pentru aceasta strigăm ţie: Mântuirea sufletelor noastre, slavă ţie. De două ori.

Doamne, învăţând pre ucenicii tăi să gândească cele mai desăvârşit, le-ai zis: să nu se asemene păgânilor, ca să stăpânească pre cei mai mici. Că nu va fi aşa întru voi, ucenicii mei, că din voia mea sunt sărac; ci cel mai mare din voi, să fie slugă tuturor şi celce stăpâneşte, ca cel stăpânit; şi cel ales a fi mai întâiu, ca cel mai de jos. Că şi eu, Insumi, am venit, ca să slujesc lui Adam celuice sărăcise şi să-mi dau sufletul răscumpărare pentru mulţi, cari îmi strigă: slavă ţie.

Glasul al 8-lea.

Temându-ne, fraţilor, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roduri vrednice de pocăinţă lui Hristos, celuice ne dă mare milă.

Slavă... Şi acum... glas ureleş.

A doua Evă aflând şarpele pre egipteancă, se nevoia să împiedice pre Iosif prin cuvinte cu momele; dar el lăsându-şi haina, a fugit de păcat. Şi fiind gol nu s'a ruşinat, ca şi cel întâiu zidit mai nainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluieşte-ne pre noi.

Apoi ieşire cu Evanghelia.

Lumină lină...

Prochimen. glasul al 6-lea.

Bine-cuvântа-te-va Domnul din Sion, celce a făcut cerul şi pământul.

Stih:

Fericiţi toţi celce se tem de Domnul, cari umblă în căile lui.

Dela Ieșirea cetire.

Cap. 1 Vers. 1

Acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Egipt împreună cu Iacov, tatăl lor, fiecare cu toată casa sa a intrat. Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, Veniamin, Dan și Naftali, Gad și Asir, iar Iosif era în Eghipet. Și erau toate sufletele ce ieșiseră din Iacov șaptezeci și cinci. Și s'a sfârșit Iosif și toți frații lui și tot neamul acela. Iar fiii lui Israil au crescut și s'au înmulțit și s'au întărit foarte, foarte și au umplut pământul. Și s'a sculat alt împărat preste Eghipet, care nu știa pre Iosif. Și a zis poporului său: iată, neamul fiilor lui Israil se înmulțește foarte și se întărește mai mult decât noi. Veniți dar, cu vicleșug să-i înjosim pre dânșii, ca nu cumva să se înmulțească și când se va întâmpla nouă război, să se împotrivească și ei cu vrăjmașii noștri și bătându-ne pre noi să iasă din pământul nostru. Și le-a pus lor priveghetori la lucruri ca să-i chinuiască pre ei cu lucruri și au zidit cetăți tari lui Faraon: pre Fiton și pre Ramses și pre On, care este Heliopole. Și cu cât mai mult îi spereau pre dânșii cu atâta se înmulțiau și se întăriau foarte, foarte și se scârbiau Eghiptenii de fiii lui Israil. Și asupriau Eghiptenii pre fiii lui Israil cu silă. Și chinuiau viața lor cu lucruri grele, cu lutul, cu cărămidăria și cu toate lucrurile ce sunt la câmp, întru toate lucrurile ca pre robi cu silă îi asupriau pre ei. Și a zis împăratul egiptenilor către moașele evreești, dintre care numele uneia era Sefora și numele celeilalte Fua. Și le-a zis lor: când moșiți la evreice și sunt la naștere, de va fi băiat să-l omorâți, iar de va fi fată s'o țineți. Iar moașele s'au temut de Dumnezeu și n'au făcut precum le-a poruncit lor împăratul Eghipetului, ci lăsau vie partea cea bărbătească. Și a chemat împăratul Eghipetului pre moașe și le-a zis lor: de ce ați făcut lucrul acesta și ați lăsat vie partea bărbătească? Iar moașele au zis lui Faraon: Evreicele nu sunt ca femeile Eghipetului, că nasc mai iubite de ce intră moașele la dânsele și nășteau. Și bine a făcut Dumnezeu moașelor și s'a înmulțit poporul și s'a întărit foarte.

Prochimen, glasul al 8-lea.

Bine-cuvântat-am pre voi întru numele Domnului.

Stih:

De multe ori s'a luptat cu mine din tinerețele mele și nu m'a biruit.

Dela Iov celire.

Cap. 1, vers 1

Un om oarecare era în țara Avsitidi, căruia era numele Iov și era omul acela fără de prihană, drept, adevărat, cinstitor de Dumnezeu și se ferea de tot lucrul rău. Și s'a născut lui șapte feciori și trei fete. Și erau vitele lui ori șapte mii, cămile trei mii, perechi de boi cinci sute și cinci sute de asine ce se păsteau și slugi multe foarte și lucruri mari erau lui pre pământ și era omul acela de bun neam despre răsăritul soarelui. Și adunându-se feciorii lui unul la altul, făceau ospețe în toate zilele, luându împreună cu sine și pre cele trei surori ale lor, să mănânce și să bea cu dânșii. Și după ce se sfârșiau zilele ospățului, trimetea Iov și îi curățea sculându-se de dimineață și aducea pentru dânșii jertfe, după numărul lor și un vițel pentru păcat, pentru sufletele lor, că zicea Iov: Ca nu cumva să fi gândit feciorii mei spre Dumnezeu întru inimile lor, așă făcea Iov în toate zilele. Și a fost în ziua aceea și iată, au venit îngerii lui Dumnezeu, să stea înaintea Domnului și a venit împreună cu dânșii și diavolul. Și a zis Domnul diavolului: de unde ai venit? Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: încunjurând pământul și străbătând cele de sub cer, iată de față sunt. Și a zis lui Domnul: Socotit-ai în cugetul tău de robul meu, Iov? că nu este asemenea lui din cei de pre pământ, om nevinovat, drept, adevărat, temător de Dumnezeu, ferindu se de tot lucrul rău. Iar diavolul a răspuns și a zis înaintea Domnului: au doar în zadar se teme Iov de Dumnezeu? Au nu ai ocrotit tu toate cele dinafară și cele dinlăuntru ale casei lui și toate cele ce sunt prin prejurul lui? Lucrurile mâinilor lui le-ai binecuvântat și dobitoacele lui le-ai înmulțit pre pământ. Ci trimite mâna ta și te atinge de toate câte are; nici în față te va binecuvânta. Atunci zise Domnul diavolului: iată, toate câte are el le dau în mâna ta, dar de el să nu te atingi și a ieșit diavolul dela Domnul.

Apoi:

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

După aceasta, Evanghelia dela Matei:

In vremea aceea șezând Iisus.

Și celelalte rânduieli a Liturghiei celei mai mainte sfințite, după obiceiu. Tot așa facem și în Marția mare și în Miercurea cea mare.

Iară de nu este Liturghie mai mainte sfințită cântăm:

La Doamne strigat-am, jumătate din Stihiri pre 6. Stihiri, glasul 1.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie. De două ori.

Glasul al 5-lea

Ajungând noi credincioşii... De două ori.

Doamne, neprincepându-se muma fiilor lui Zevedeiu, pentru taina cea ucspusă...

De două ori.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

Doamne, venind spre patimă...

După aceştea, ieşire cu Evanghelia şi Lumină lină. Apoi Prochimen, Paremiile şi Evanghelia. Apoi:

Învredniceşte ne Doamne în seara aceasta. Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară. Domnului.

LA STIHOAVNĂ

Dintru aceleaşi Stihiri, Stihira, glasului al 5-lea

Doamne, învăţând pre ucenicii tăi...

Stih:

Către tine am ridicat ochii mei...

Şi iar aceeaş Stihiră.

Stih:

Miluieşte ne pre noi, Doamne...

Glasul al 8-lea.

Temându-ne fraţilor, de pedeapsa smochinului...

Slavă... Şi acum... glas acelaş.

A doua Eva aflând şarpele... Apoi

Acum slobozeşte pre robul tău...

Şi celelalte după obiceiu cu metanii şi după Sfinte Dumnezeule... cel de pre urmă şi după Tatăl nostru. Condacul zilei: Iacov plângea pentru lipsirea lui Iosif. Doamne miluieşte. de 12 ori.

Apoi rugăciunea:

Prea sfântă Treime...şi: Fie numele Domnului... şi Apolis. Întru acest chip facem Marţi şi Miercuri

Cade-se a şti:

Că marele sobor al gusclea porunceşte să facă credincioşii zilele mântuitoarelor patimi cu post şi cu rugăciuni şi întru umilinţa inimii. Iară la miezul nopţii Sâmbetei cei mari, se lasă postul: precum şi dumnezeeştii Evanghelişti Matei şi Luca, unul adecă târziu Sâmbătă zice, iară altul: dimineaţa de noapte, arătându-ne nouă timpul întârziat al nopţii.

Iară la masă ne îndestulăm cu mâncare uscată; şi precum săptămâna dintâiu a sfântului post, aşa şi aceste zile, Luna cea mare, Marţi şi Miercuri se cuvine a le petrece cu post aspru.

In sfânta şi marea zi Luni

SEARA

Cetim Dupăcinarea cea mare dupre obiceiu cu metaniile şi troparele cele obişnuite, la care cântăm: TRICÂNTAREA lui Andrei Criteanul.

Cântarea 2, glasul al 8-lea, Irmos:

Ia aminte cerule şi voi grăi şi voiu lăuda pre Hristos, celce „a venit din fecioară cu trup.

Să mergem împreună cu Hristos la muntele Maslinilor şi în taină cu apostolii să petrecem împreună cu dânsul.

Socoteşte, smerita mea inimă, ce este pilda morţii, de carea mai nainte a zis Hristos şi te trezeşte măcar acum.

Găteşte-te însuţi, o suflete al meu, spre moarte; că s'a apropiat venirea judecătorului, celui nemilarnic.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, una prea lăudată, roagă pre Fiul tău pentru robii tăi.

Alt Irmos, glas acelaş:

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt „Dumnezeu, carele am trecut „oarecând pre Israil prin Marea „Roşie şi l-am hrănit şi l-am „mântuit şi din robia lui Faron „l-am liberat".

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt

„Dumnezeu, cel mai nainte de „facerea tuturor şi mai nainte de „întemeierea cerului şi a pământ„tului; şi ştiu toate, ca celce „sunt tot în Tatăl şi pre dânsul „tot îl port întru mine".

Cu cuvântul am făcut cerul şi pământul, că eram împreună cu Tatăl; şi cu cuvântul port toate, ca un Cuvânt şi înţelepciune, putere şi chip, împreună locuitor şi întocma lucrător.

Cine a pus vremile? Cine păzeşte veacurile? Cine hotărăşte şi împreună mişcă toate? Fără numai celce este fără început, pururea împreună cu Tatăl, ca raza în lumină.

O nemăsurată iubirea ta de oameni, Iisuse! Că ne-ai arătat nouă mai nainte vremea sfârşitului, ascunzând ceasul şi adeverind arătat semnele lui.

Toate le ştii, toate le cunoşti, Iisuse, ca celce ai întru tine toată vrednicia, carc şi Tatăl are dumnezeeşte; şi porţi întru tine firește pre tot Duhul Sfânt cel pururea vecuitor, împreună cu Tatăl.

Stăpâne, Doamne, făcătorul veacurilor, învredniceşte-ne şi pre noi să auzim atuncea acel sfânt glas, carele va chema pre cei aleşi ai Tatălui, la împărăţia cerurilor.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită, unime nedespărţită, ceacee eşti trei şi una; Părinte, Fiule şi Duhule, un Dumnezeu; primeşte cântare din limbile cele de lut, ca din gurile cele de văpaie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Locaş sfânt lui Dumnezeu te-ai arătat Fecioară, că întru tine sălăşluindu-se împăratul cel ceresc trupeşte, a ieşit frumos, înoind iarăş pre om întru sine dumnezeeşte.

Sedealna, glasul al 2-lea

Podobie: Ceeace eşti izvorul milei....

Indemnându-te din milostivire, Hristoase, ai mers de bună voie să pătimeşti, făcătorule de bine, vrând să ne izbăveşti pre noi din patimi şi de osânda cea din iad. Pentru aceasta lăudăm cinstitele tale patimi şi slăvim, Mântuitorule, milostivirea ta cea prea înaltă.

Cântarea 8-a, Irmos:

Ingerii şi cerurile pre celce se poartă pre scaunul măririi şi „ca un Dumnezeu se laudă ne„încetat bine-l cuvântaţi, lău„daţil şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu adevărat ai auzit, sufletc, în ce chip mai nainte a vestit Hristos dumnezeeştilor săi ucenici, spuindu-le sfârşitul; ci cunoscându-ţi sfârşitul tău, găteşte-te dară, că vine vremea sfârşitului.

Ştii, suflete cel neroditor, pilda slugii cei viclene, teme-te şi nu fii nepurtător de grijă de

darul carele ai luat, nu ca să-l ascunzi în pământ, ci ca să faci neguţătorie.

Să-ţi lumineze candela ta, să se toarne într'însa şi untdelemn, ca şi fecioarelor milostivirea; ca să afli atuncea, suflete al meu, deschisă cămara cea de nuntă a lui Hristos.

Fuga cea din ziua Sâmbetei şi de iarna, spuind-o Invăţătorul, cu pildă grăeşte de turburarea veacului de acum celui de al şaptelea, întru carele va veni ca iarna sfârşitul.

Ca iuţimea fulgerului ce trece, aşa va fi atuncea venirea cea înfricoşată a Stăpânului tău, suflete al meu. Auzit-ai? Nevoeşte-te dară, să fii gata.

Când va veni judecătorul cu întunerece şi cu mii de tabere şi de puteri îngereşti, ce frică va fi atuncea, suflete al meu! Ce cutremur! Vai mie! Când vor sta toţi goi.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea, nemutându-se Tatăl în faţa Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere; ci, osebite şi împreună pre câte trele, o lumină, un Dumnezeu slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, primeşte rugăciunea noastră, Dumnezeule şi trimite milele tale spre toţi din destul şi dă pacea ta poporului tău.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm....

Îngerii şi cerurile..

Cântarea 9, Irmos.

Naşterea pururea Fecioarei, „ceeace s'a arătat mai „nainte puitorului de lege în „munte prin foc şi prin rug, „spre mântuirea noastră a cre„dincioşilor, cu cântări neînce„tat o slăvim".

Auzit-ai, suflete, pre judecătorul strigând mai nainte şi învăţându-te pentru vremea sfârşitului. Gătesţe-ţi lucrurile cele de ieşire de aicea, ca nu cumva să te lepede Dumnezeu ca pre un netrebnic.

Dela smochin te învaţă, o suflete! pentru sfârşit; când îi sunt tinere frunzele şi-i odrăslesc ramurile, iată, după aceea vine vremea secerişului; şi tu, când vei vedea acestea, să cunoşti că este lângă uşi.

Cine altul afară de tine ştie pre Părintele tău? Sau cine afară de tine ştie ceasul sau ziua? Că întru tine sunt toate vistieriile înţelepciunii, Hristoase, Dumnezeule.

Cărţile se vor deschide atuncea, când se vor pune scaunele şi se vor vădi lucrurile stând toate goale; că toate sunt descoperite înaintea lui Dumnezeu.

Vine judecătorul tuturor să se scoată la judecată; celce şeade pre scaun de heruvimi, să stea înaintea lui Pilat ca un vinovat şi să pătimească toate, ca să mântuească pre Adam.

Apropiatu-s'a nouă Paştile cele mari şi dumnezeeşti. Că Hristos ne învaţă, că după două zile vor fi, mai nainte însemnând ziua patimii, în carea se va aduce jertfă Tatălui.

Lângă crucea ta, Mântuitorule, stând Maica ta şi văzând junghierea ta cea fără dreptate, a strigat: Vai mie, Fiul meu, lumina mea cea neapusă! Străluceşte lumină tuturor, soare al dreptăţii.

Slavă, a Treimii.

O Unime Sfântă, Treime ceeace eşti o Dumnezeire şi Treime-unime, Dumnezeule, fire în trei feţe, mărire întocma cinstită şi nedespărţită, mântueşte sufle tele noastre din nevoi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte, Hristoase, pre Maica ta, întru rugăciune; ca prin mijlocirile ei să împaci lumea, să întăreşti sceptrurile împărăţiei şi să uneşti într'una Bisericile tale.

Apoi Irmosul Cântărei 9:

Naşterea pururea Fecioarei...

Şi metanie până la pământ.

Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Condacul zilei, apoi: Doamne al puterilor fii cu noi...

Şi cealaltă rândulală, după obicelu.

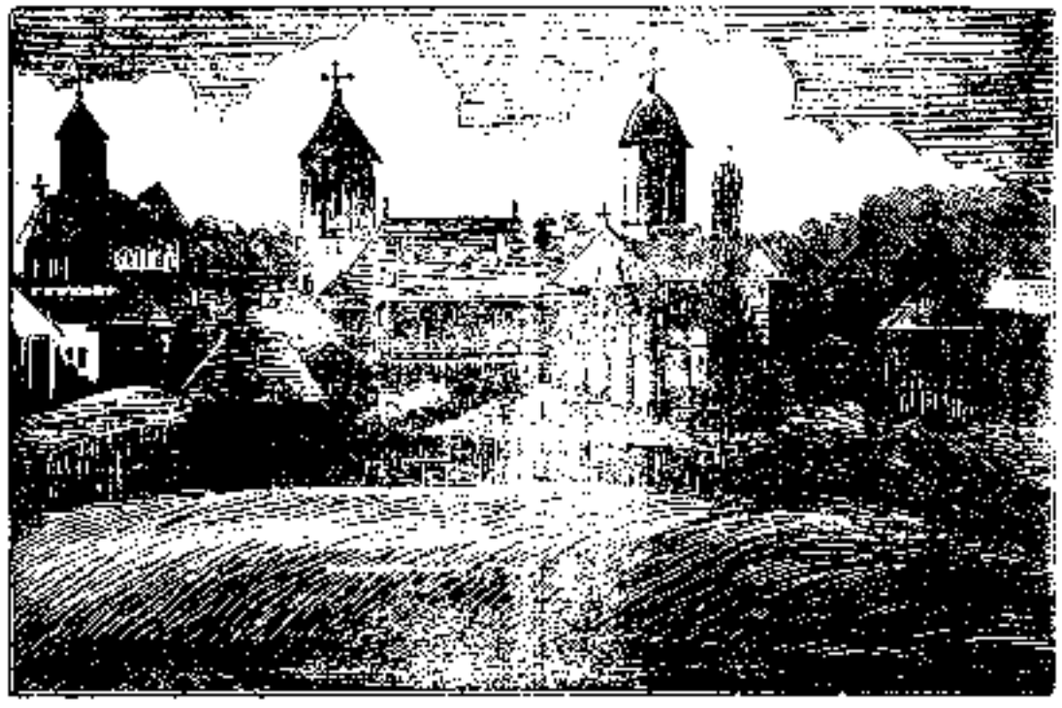

IN SFÂNTA ŞI MAREA ZI MARŢI

LA UTRENIE

Aliluia pre glasul al 8-lea. Troparul de trei ori: Iată Mirele vine în mijlocul nopţii... Este scris Luni la Utrenie. Apoi. obişnuitele Stihologhii.

După întâia Stihologie Sedealna. glasul al 4-lea.

Podobie: Celce te-ai înălţat pre cruce..

Pre Mirele fraţilor să iubim, candelele noastre să le grijim, întru bunătăţi strălucind şi în credinţă dreaptă; ca să intrăm împreună cu dânsul la nuntă gătiţi, cu fecioarele cele înţelepte ale Domnului. Că Mirele ca un Dumnezeu dă tuturor dar cunună nestricăcioasă.

Slavă... Şi acum.. tot aceasta

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie. Spăimântatu-s'a Iosif...

Sfat fărădelege asupra ta, Mântuitorule, adunând din răutate cu pizmă preoţii şi cărturarii, au îndemnat pre Iuda spre vânzare. Pentru aceasta ieşind fără de ruşine, a grăit asupra ta popoarelor celor fărădelege, zicând: Ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre el în mâinile voastre? Mântueşte sufletele noastre, Doamne, de osânda acestuia.

Slavă... Şi acum. tot aceasta.

După a treia Stihologie. Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Iuda, cel cu minte iubitoare de argint, s'a înfărâtat asupra

Invăţătorului, vrăjmaşul; s'a sfătuit, a gândit vânzare, a căzut din lumină, primind întunerecul; a tocmit preţul şi a vândut pre cel fără de preţ. Pentru aceasta a şi aflat răsplătire precum a făcut ticălosul: spânzurare şi moarte cu durere. Ci pre noi mântueşte-ne, Hristoase, Dumnezeule, de partea lui, ertare de greşeli dăruind, celorce prăznuim, cu dragoste, prea curatele tale patimi.

Slava... Şi acum... tot aceasta.

Apoi Evanghelia dela Matein

In vremea aceea sfat au făcut fariseii asupra lui Iisus... până la:

Bine este cuvântat, celce vine intru numele Domnului.

Psalm 50.

Mântueşte Dumnezeule poporul tău... Doamne miluieşte, de 12 ori şi celonisul:

Cu milă şi cu îndurările...

Indată Ectenia cea mică.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobia: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârşitului, suflete, gândind şi de tăierea smochinului temându-te, talantul cel dat ţie cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind şi strigând; ca să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

Icos.

Pentruce te leneveşti ticălosul meu suflet? Pentruce ţi se nălucesc fără de vreme griji netrebnice? Pentruce te zăboveşti cu lucruri trecătoare? Ceasul cel de apoi acum este şi ne vom despărţi dela aceste de aicea. Până când ai vreme, trezeşte-te, strigând: greşit-am ţie, Mântuitorul meu, să nu mă tai ca pre smochinul cel neroditor; ci ca un îndurat milostiveşte-te, Hristoase, spre mine, cel ce strig cu frică: Să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

SINACSAR

IN SFÂNTA MARŢIA CEA MARE

STIHURI:

Marţia cea mare in pildă zece fecioare, aduce, Arătând cum vom întâmpina pre Hristos pre cruce.

In sfânta zi Marţia cea mare, facem pomenire despre pilda celor zece fecioare. Nişte pilde ca acestea, suindu-se Domnul in Ierusalim şi mergând spre patimă, a grăit ucenicilor săi. Sunt pilde care le-a grăit şi către Iudei: insă pilda a zece fecioare, intorcându-o spre milostenie, o a zis, invăţând ca fiecine să fie gata mai nainte de sfârşit. Multe a grăit de feciorie, le-a tălcuit lor şi de fameni. Şi de vreme ce fecioria are mult merit şi este mare cu adevărat, Domnul o aprobă, dar ca sa nu facă cineva numai acest lucru, iara de altele să nu se grijească, recomandă mai ales milostenia, cu care se luminează făclia fecioriei, facă pentru ce aduce sfânta Evanghelie pilda aceasta. Cinci adecă inţelepte numeşte, că cu fecioria au avut şi untdelemn mult al milosteniei; iară cinci nebune, căci şi acelea feciorie au, dară nu aveau şi milostenie; şi pentru aceea sunt nebune, ca lucrul cel mai mare au făcut, dara de cel mai mic n'au purtat grijă şi intru aimica nu s'au osebit de păcătoşi. Că pre aceştia trupurile, iară pre acestea averile le au biruit. Şi trecând noaptea vieţii ceştii de acum, au adormit toate fecioarele, adecă au murit; şi adormind ele, strigare s'a făcut in miezul nopţii şi celece au avut untdelemn, deschizându-li-se uşile, au intrat la mire. Iară cele nebune, care n'au avut untdelemn de ajuns, după somn au căutat untdelemn. Şi cerând să le dea cele inţelepte, dară neputând, acelea, au răspuns mai nainte de intrare: dară de nu ne va ajunge şi nouă şi vouă? ci mergeţi la ceice vând, adecă la săraci şi cumpăraţi. Dara cu anevoie este a cumpăra după moarte, aceasta nu este cu putinţă; precum arată Avraam pentru bogatul şi pentru Lazăr, zicând: că cu anevoie

este a trece de aicea acolo. Atunci cele nebune viind neluminate, aşa au strigat, bătând în uşă: Doamne, Doamne, deschide nouă! Iară Domnul, însuş, le-a dat un răspuns groaznic ca acesta: Duceţi-vă, nu vă ştiu pre voi! Cum puteţi vedea pre mirele, neavând milostenie? Pentru aceasta au pus aicea pilda a zece fecioare purtătorii de Dumnezeu părinţi, învăţându-ne pre noi să privegheam pururea şi să fim gata spre întâmpinarea mirelui prin fapte bune şi mai ales prin milostenie; că nestiută este ziua şi ceasul sfârşitului nostru; ca şi prin Iosif a socoti curăţenia şi prin smochin a găti pururea roadă sufletească. Ca celace face un lucru şi de altele nu se grijeşte şi mai ales de milostenie, acela nu va intra cu Hristos la odihna cea veşnică; ci se va întoarce înapoi ruşinat. O mire, Hristoase! fă-ne pre noi părtaşi cu fecioarele cele înţelepte şi ne împreună cu turma ta cea aleasă şi ne mântuieşte pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi DUPĂ CÂNTAREA lui Cosma, Irmosul de două ori, troparele pre 12 şi apoi iarăş Irmosul întru amândouă strănele împreună.

Cântarea 8-a, glasul al 2-lea. Irmos:

Poruncii muncitorului cei trei cuvioşi tineri nesupuindu-se, în cuptor fiind aruncaţi, au mărturisit pre Dumnezeu cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul".

Să lepădăm lenea departe dela noi şi să întâmpinăm pre Hristos, mirele celfără de moarte, cu făclii luminoase şi cu cântări, strigând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Să avem din destul în vasele sufletului nostru untdelemn de împărtăşire, ca nefăcând vremea răsplătirilor vreme de cumpărare, să cântăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Câţi aţi luat talantul dela Dumnezeu, înmulţiţi-vă darul încă pre atâta, cu ajutorul lui Hristos, celui ce l-a dat, cântând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Şi iarăş Irmosul:

Poruncii muncitorului...

Ceeace eşti mai cinstită..., nu cântăm,

ci îndată:

Cântarea 9-a, Irmos:

Ceeace pre Dumnezeu cel neîncăput, în pântece l-ai încăput şi bucurie lumii ai născut, pre tine te lăudăm, Preasfântă Fecioară".

Zis-ai ucenicilor, bunule, privegheaţi, că nu ştiţi ceasul întru carele va veni Domnul, să răsplătească fiecăruia.

Intru a doua venire a ta cea înfricoşată, Stăpâne, să mă rânduieşti împreună cu oile cele deadreapta, trecând cu vederea mulţimea greşelilor mele.

Iar în loc de:

Cade-să să te fericim...

Irmosul:

Ceeace ai încăput...

Luminându, de trei ori:

Cămara ta, Mântuitorul meu...

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pre patru şi cântăm stihirii idiomele, repetindu-le, glasul 1.

Intru luminările sfinţilor tăi cum voiu intra eu, nevrednicul? Că de voiu cuteza să intru împreună în cămară, haina mă vădeşte că nu este de nuntă şi legat mă vor scoate îngerii afară. Curăţeşte-mi, Doamne, spurcă-

ciunea sufletului meu și mă mântuește, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Glasul al 2-lea

De lenea sufletului meu dormitând eu, Mire Hristoase, n'am agonisit candelă aprinsă din fapte bune și m'am asemănat fecioarelor celor nebune, trândăvindu-mă în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor tale! Ci, scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă și mă bagă în cămara ta, împreună cu fecioarele cele înțelepte, unde este glasul cel curat al celorce prăznuesc și strigă neîncetat: Doamne, mărire ție. De două ori.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

A uzind, suflete, de osânda celuice a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu; ci vestește minunile lui; ca înmulțind darul, să intri întru bucuria Domnului tău.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri idiomele, glasul al 6-lea.

Veniți, credincioșilor, să lucrăm Stăpânului cu osârdie, că împarte slugilor bogăție; și fiecare din noi să înmulțim talantul darului dupre măsură. Unul să aducă înțelepciune prin lucruri bune; iar altul să săvârșească slujba luminării, să-și împărtășească credinciosului cuvântul său, celuice nu știe tainele și altul să-și împartă bogăția săracilor. Că așa vom înmulți împrumutul. Și ca niște economi credincioși ai darului, ne vom învrednici bucuriei cei stăpânești. Căreia ne învrednicește pre noi, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila ta, Doamne...

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngerești și vei ședea pre scaunl cel de judecată, să nu mă desparți pre mine, păstorule cel bun; că știi căile cele deadreapta, iară cele deastânga sunt strâmbe. Deci, să nu mă pierzi împreună cu caprele, pre mine cel înțelenit în păcat. Ci, alăturându-mă cu oile cele deadreapta, să mă mântuești, ca un iubitor de oameni.

Stih: Și să fie lumina Domnului, Dumnezeului nostru preste noi...

Mire, celace ești mai frumos cu podoaba de cât toți oamenii, carele ne-ai chemat pre noi la ospățul cel duhovnicesc al nunții tale, desbracă-mă de chipul greșelilor mele cel ticălos, prin împărtășirea patimilor tale. Și împodobindu-mă cu haina slavei tale cei înfrumusețate, fă-mă împreună șezător luminat la masa împărăției tale, ca un milostiv.

Slavă... Și acum... glasul al 7-lea.

Iată, că-și încredințează Stăpânul talantul său țic, suflete al meu. Primește darul cu frică,

împrumută pre celce ţi l-a dat, împarte-l la săraci şi câştigă prieten pre Domnul, ca să stai deadreapta lui, când va veni cu slavă şi vei auzi glasul cel fericit: intră slugă întru bucuria Domnului tău. Cărela mă învredniceşte pre mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila ta.

Ceialtă rânduială dupre obiceiu. Ceasurile cu obişnuitele Stihologii şi cetirea Evangheliei.

La ceasul al şaselea.

Troparul Proorocici, glasul 1.

Iartă-ne de prisosit, Mântuitorule, nouă, celorce am greşit fără de măsură şi ne învredniceşte să ne închinăm sfintei Invierii tale, fără osândă; pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale, unule mult milostive.

Slava... Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Că la Domnul este mila şi multă mântuire la el...

Stih:

Dintru adâncuri am strigat către tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Din Proorocia lui Iezechil cetire.

Cap. 1. Vers 21.

Când mergeau fiarele, mergeau şi roatele şi când stau ele, stau şi roatele; şi când se ridicau ele de pre pământ, se ridicau cu ele şi roatele, că duh de viaţă era în roate. Şi asemănare preste capul fiarelor ca o întărire ca vederea cristalului, şi întinsă preste aripile lor deasupra. Şi sub întăritură aripile lor întinse hărând una spre alta, fiecare cu două împreunate îşi acoperea trupurile sale. Şi am auzit glasul aripilor lor, când sburau, ca un glas de ape multe; când mergeau ele, glasul cuvântului era ca un glas de tabără şi când stau ele, încetau aripile lor. Şi iată, glas era deasupra întăriturii ce era preste capul lor, când stau ele, se lăsau aripile lor. Şi deasupra întăriturii care era preste capul lor, ca vederea pietrei safirului şi asemănare de scaun pre dânsul şi preste asemănarea scaunului, asemănare ca un chip de om deasupra. Şi am văzut ca o vedere de chihlibar şi ca o închipuire de foc din lăuntrul lui împrejur, dela vederea mijlocului şi în sus şi dela vederea mijlocului şi până jos, văzut am vedere de foc şi lucirea lui împrejur. Ca vederea curcubeului când este pre nori în zi de ploaie, aşa era vederea luciri prin prejur. Aceasta este vederea asemănării slavei Domnului.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Să nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi până în veac.

Stih:

Doamne, nu s'a îngâmfat inima mea, nici s'au înălţat ochii mei.

Şi celelalte; şi cetim şi al nouălea ceas, fără de Catisme. Apoi cetim Evanghelia. Şi cântăm ierihrile şi Pomeneşte-ne pre noi, Doamne... Cu metanii.

Şi celelalte toate, precum s'a arătat Luni.

In Sfânta şi marea zi Marţi

SEARA.

După Psalmul începător, obişnuita Stihologie. La Doamne, strigat-am... Punem Stihirile pe 10. Şi cântăm acestе Stihiri Idiomelе, glasul 1.

Întru luminările sfinţilor tăi, cum voiu intra eu nevrednicul? Că de voiu cuteza să intru împreună în cămară, haina mă vădeşte că nu este de nuntă şi legat mă vor scoate îngerii afară. Curăţeşte-mi, Doamne, spurcăciunea sufletului meu şi mă mântueşte, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Glasul al 2-lea.

De lenea sufletului meu dormitând eu, Mire, Hristoase, n'am agonisit candelă aprinsă din fapte bune şi m'am asemănat fecioarelor celor nebune, trândăvindu-mă în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor tale, ci scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă şi mă bagă în cămara ta, împreună cu fecioarele cele înţelepte, unde este glasul cel curat al celorce prăznuesc şi strigă neîncetat: Doamne, mărire ţie.

De două ori.

Glasul al 4-lea.

Auzind, suflete, de osânda celuice a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu, ci vesteşte minunile lui, ca înmulţind darul, să intri întru bucuria Domnului tău.

De două ori.

Glasul al 6-lea.

Veniţi, credincioşilor, să lucrăm Stăpânului, că cu osârdie împarte slugilor bogăţie; şi fiecare din noi să înmulţim talantul darului dupre măsură. Unul să aducă înţelepciune prin lucruri bune; iar altul să săvârşască slujba luminării, să-şi împărtăşească credinciosul cuvântul său, celuice nu ştie tainele şi altul să-şi împartă bogăţia săracilor. Că aşa vom înmulţi împrumutul. Şi ca nişte economi credincioşi ai darului, ne vom învrednici bucuriei cei stăpâneşti. Căreia ne învredniceşte pre noi, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngereşti şi vei şedea pre scaunul cel de judecată, să nu mă desparţi pre mine, Păstorule cel bun; că ştii căile cele deadreapta, iar cele deastânga sunt strâmbe. Deci, să nu mă pierzi împreună cu caprele, pre mine cel înţelenit în păcat; ci alăturându-mă cu oile cele deadreapta, să mă mântueşti ca un iubitor de oameni.

Mire, celace eşti mai frumos cu podoaba decât toţi oamenii, carele ne-ai chemat pre noi la ospăţul cel duhovnicesc al nunţii tale, desbracă-mă de chipul greşelilor mele cel ticălos, prin împărtăşirea patimilor tale şi împodobindu-mă cu haina slavei tale, cei înfrumuseţate fă-mă împreună şezător luminat la masa împărăţiei tale, ca un milostiv.

Slavă... Şi acum... glasul al 7-lea.

Iată, că-şi încredinţează Stăpânul talantul său ţie, suflete al meu. Primeşte darul cu frică împrumută pre celce ţi l-a dat, împarte-l la săraci şi câştigă prieten pre Domnul. Ca să stai deadreapta lui, când va veni cu slavă şi vei auzi glasul cel

fericit: intră slugă întru bucuria Domnului tău cărela mă învredniceşte pre mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila ta.

IEŞIRE cu Evanghelia.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 5-lea.

Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Stih:

Adu-ţi aminte Doamne de David şi de toate blândeţele lui.

Dela Ieşire cetire.

Cap. 2, Vers. 5.

Şi s'a pogorît fata lui Faraon să se scalde la râu şi slujnicile ei umblau pre lângă râu şi văzând sicriaşul în margine, a trimis o slujnică de l-a luat. Şi deschizându-l a văzut pruncul plângând în sicriaş şi făcându-i-se milă de dânsul fetei lui Faraon, a zis: din prunci Evreilor este acesta. Şi a zis sora lui către fata lui Faraon: voeşti să chem ţie femeie, dolcă dela Evrei şi să hrănească pruncul? Şi a zis ei fata lui Faraon: du-te, şi mergând fata a chemat pre muma pruncului. Şi a zis către ea fata lui Faraon: păzeşte-mi pruncul acesta şi mi-l hrăneşte şi eu voiu plăti ţie; şi a luat femeia pruncul şi l a hrănit. Iar după ce a crescut pruncul, l-a adus pre dânsul la fata lui Faraon şi a fost şi în loc de fecior şi a numit numele lui Moisi, zicând: din apă l-am luat pre el.

Prochimen, glasul al 1-lea.

Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună.

Stih:

Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron

Dela Iov cetire.

Cap. 1, vers. 13.

Şi a fost într'o zi, feciorii lui Iov şi fetele lui beau vin în casa fratelui lor celui mai mare. Şi iată, vestitor a venit la Iov şi a zis lui: perechile de boi arau şi asinele păsteau aproape de dânşii. Şi venind prădătorii le-au luat şi pre slugi i-au ucis cu sabia şi scăpărai eu singur am venit să-ţi spun ţie. Încă grăind acesta, venit-a alt vestitor la Iov şi l-a zis lui: foc a căzut din cer şi a mistuit oile şi pre păstori asţiderea i-a ars şi scăpând eu singur, am venit să-ţi spun ţie. Încă grăind acesta, a venit alt vestitor la Iov şi i-a zis lui: Haldeii au făcut asupra noastră trei cete şi au înconjurat cămilele şi le-au luat şi pre slugi i-au ucis cu sabia şi am scăpat eu singur şi am venit să-ţi spun ţie. Încă acesta grăind, alt vestitor a venit, zicând lui Iov: feciorii tăi şi fetele tale mâncând şi bând la feciorul tău, fratele lor cel mai mare, iată de veste a venit un vânt mare despre pustie şi a zguduit cele patru unghiuri ale casei şi a căzut casa preste feciorii tăi şi au murit şi am scăpat eu singur şi am venit să-ţi spun ţie. Atunci Iov sculându-se, şi'a rupt hainele sale, şi'a tuns părul capului său şi a prosărat ţărâna preste capul său şi căzând jos s'a închinat Domnului şi a zis: Gol am ieşit din pântecele maicii mele, gol mă voiu şi întoarce acolo. Domnul a dat, Domnul a luat, cum a plăcut Domnului, aşa s'a şi făcut, fie numele Domnului binecuvântat. Întru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a păcătuit Iov înaintea Domnului, nici n'a socotit neînţelepţie la Dumnezeu.

Şi îndată:

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Evanghelia dela Mateiu şi cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai nainte sfinţite.

In Sfânta şi marea zi Marţi.

Cetim la Pavecerniţa cea mare.

La care cântam: TRICANTAREA lui Andrei Criteanul.

Cântarea 3, glasul al 2-lea. Irmos:

Întea mea cea nerodi„toare, arată-o aducă„toare de roadă, Dum„nezeule, lucrătorul „bunătăţilor şi săditor„ul celor cuvioase, cu milos„tivirea ta„.

Vremea sfârşitului este; deci, să ne întoarcem, Hristos învaţă; că va veni într'o clipeală; veni-va şi nu va zăbovi, ca să judece lumea sa.

Arătând Hristos, că fără de veste va fi venirea lui, a grăit de stricăciunea cea negândită, ce s'a adus pre pământ odinioară, pre vremea lui Noe.

Cămara s'a deschis şi împreună cu dânsa s'a împodobit şi dumnezeeasca nuntă; mirele este aproape, chemându-ne pre noi; deci, să ne gătim.

Casa lui Simon te-a încăput, împărate Iisuse, pre tine, cel neîncăput pretutindenea şi femeia păcătoasă te-a uns cu mir.

Umplându-se femeia de mireazma cea de taină, Mântuitorule, s'a izbăvit de împuţiciunea cea dintâiu a multelor păcate; că mirul vieţii izvorăşti.

Tu însuţi, Hristoase, fiind hrana cea cerească, vieaţa celor flămânzi, ai mâncat cu oamenii, arătând mai nainte smerenia ta.

Ucenicul cel nemulţumitor lepădându-se de tine, Hristoase şi întorcându-se spre vinderea ta, a îndemnat asupra ta toată adunarea gloatelor celor fărădelege.

Ţie, Fiului împreună şi Tatălui şi Duhului celui drept, unei firi mă închin şi o laud despărţindu-o dupre feţe şi unindu-o dupre fiinţă.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Mieluşaua carea te-a născut pre tine, păstorul şi mielul, Iisuse Dumnezeule, pururea se roagă pentru toţi pământenii, celce cred întru tine.

Sedealna. glasul 1-iu.

Podobia: Ceata Ingerească...

Iată, s'a adunat vrăjmăşeşte sfatul cel viclean cu adevărat, să judece spre moarte ca pre un vinovat, pre celace şeade sus ca un judecător şi Domn. Acum se adună Irod cu Pilat, împreună şi Ana şi Caiafa, să întrebe pre celce este unul, îndelung răbdător.

Cântarea 8-a. Irmos:

Pre celce a închipuit mai naînte în rug lui Moisi minunea Fecioarei, în muntele Sinai „oarecând, lăudaţi-l, binecuvântaţi şi îl prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Nu doară că nu ştia vremea sfârşitului, celce stăpâneşte veacurile, a zis mai nainte că nu ştie ziua aceea; ci ca să pună hotar tuturor spre umilinţă.

Când vei şedea, judecătorule, despărţind ca un păstor, precum ai zis, caprele de oi, să nu ne lipseşti, Mântuitorule, de starea aceea deadreapta ta, cea dumnezeească.

Tu eşti Paştele noastre, celce te-ai jertfit pentru toţi ca un miel şi ca o jertfă, şi iertare de greşeli; dumnezeeştile tale patimi, Hristoase, le prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu moara, cu ţarina şi cu

casa s'a asemănat toată viaţa aceasta, o! suflete al meu. Pentru aceasta aibi inimă curată către Dumnezeu, ca să nu laşi nimica din trup stricăciunii.

Nu numai la farisei şi la Simon ai voit a intra în casă la mâncare, Mântuitorule, ci încă şi vameşii şi păcătoasele se îndestulează de milostivirea ta.

Iubind dragostea banilor, vânzătorul Iuda, deşertându-se mirul, a început a gândi de vinderea Stăpânului şi venind la cei fărădelege, i-a tocmit preţul.

O, ce mâini fericite! o, ce păr şi ce buze, ale păcătoasei pocăite! Cu care a vărsat mirul pre picioarele tale, Mântuitorule, ştergându-le şi adesea sărutându-le.

Şezând tu, cuvinte, femeia a venit la tine şi plângând lângă picioarele tale, Mântuitorule, a deşertat sticla cu mirul pre capul tău, celce însuţi eşti mirul cel fără de moarte.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Împreună cu Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, pre Sfânta Treime într-u o dumnezeire o slăvim, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti în veci.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu

Pentru rugăciunile Preacurateei Maicii tale, Mântuitorule, şi ale apostolilor tăi, trimite nouă milele tale din destul şi dă pacea ta poporului tău.

Irmosul.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cântarea 9, Irmos:

Pre celce a închipuit mai nainte...

Pre ceiace au zămislit după trup, mai presus de fire, în „pântece, pre Cuvântul carele a „strălucit din Tatăl fără de ani, „pre singura Născătoarea de „Dumnezeu, cu credinţă să o „mărim".

Vremea lucrului este, pentru mântuire. Deci, luându-ţi talantul, suflete al meu, adecă chipul cel dintâiu, cumpără-ţi viaţa cea veşnică.

Împodobindu-ne sufletele ca nişte făclii luminoase, să intrăm împreună cu Mirele, care merge la nunta cea nestricăcioasă, mai nainte până ce nu se închide uşa.

Vrând să arăţi tuturor, Iisuse, umilinţa ta cea mai presus de fire, te-ai ospătat cinând în casa lui Simon, celce eşti hrana flămânzilor.

Celace eşti pâinea cea făcătoare de viaţă, Iisuse, ai mâncat la Simon fariseul, ca păcătoasa să dobândească darul tău cel fără de preţ, prin vărsarea mirului.

Mâinile 'mi sunt spurcate, buzele 'mi sunt de curvă viaţa necurată, mădularele stricate; ci slăbeşte-mi şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Venind femeia la picioarele tale, Mântuitorule, a turnat mirul, umplând locul de bună mireasmă şi umplându-se şi de mirul iertării faptelor celor rele.

De miresme sunt bogată, iară de fapte bune sunt săracă; cele ce am aduc ţie; dă-mi şi tu cele ce ai şi-mi slăbeşte şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

La mine este mir stricăcios, iar la tine este mir de viaţă, că mir este numele tău, carele se varsă spre cei vrednici; ci-mi slăbeşte şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Slavă, a Treimii.

Fără de început eşti, Părinte, nezidit eşti, Fiule, de un scaun eşti, Duhule; unul întreit dupre fire şi întreit dupre feţe, un Dumnezeu adevărat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celorce te cinstesc pururea, nu înceta rugând pre celce s'a născut din tine, să mă izbăvesc din nevoi şi din toate ispitele.

Şi iarăş Irmosul:

Pre ceeace a zămislit...

Şi o metanie până la pământ.

Apoi: Sfinte Dumnezeule. Şi după Tatăl nostru... Condacul zilei şi

Doamne al puterilor fii cu noi...

Şi cealalta rânduiala, dupre obiceiu

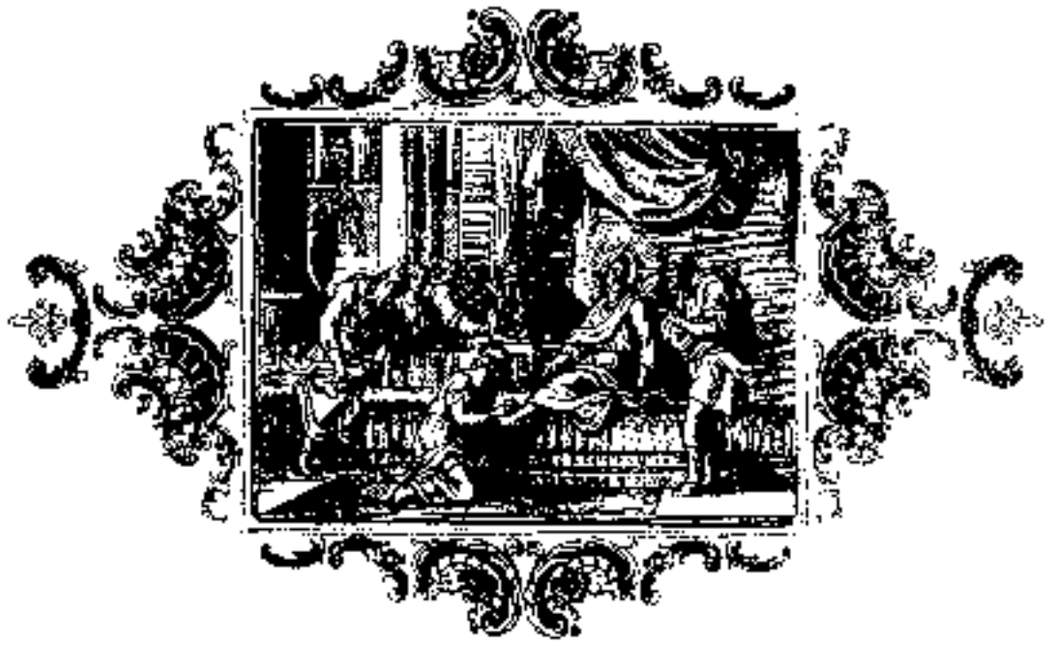

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI MIERCURI

LA UTRENIE

După cel șase Psalmi **Aliluia**, pre glasul al 8-lea, și Troparul: **Iată Mirele vine, în mijlocul nopții**... de trei ori. Cauță Luni la Utrenie. Apoi obișnuitele stihologii.

După întâia Stihologie, sedealna glasul al 3-lea.

Podobia: **De frumusețea Feciorlei tale**...

Păcătoasa a venit la tine, vărsând mir cu lacrimi pre picioarele tale, iubitorule de oameni, și s'a vindecat cu porunca ta de putoarea răutăților; iar ucenicul cel nemulțumitor, suflând împotriva darului tău, l-a lepădat pre el și s'a amestecat cu norodul, vânzându-te pentru dragostea banilor. Slavă Hristoase, milostivirii tale.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobia: **Degrab ne întâmpină**...

Iuda cel înșelător poftind iubirea de argint, a gândit cu vicleșug să te vândă, Doamne, pre tine, comoara vieții. Pentru aceasta și îmbătându-se, a alergat la jidovi și a zis călcătorilor de lege: ce-mi veți da mie? Și cu îl voiu da pre el vouă, ca să-l răstigniți.

Slavă... și acum... tot aceasta.

După a treia stihologie. Sedealna. glasul 1-iu

Podobia: **Mormântul tău**...

Păcătoasa ștergând cu căldură preacuratele tale picioare, cu părul capului ei și dintru adânc suspinând, a strigat cu plângere: îndurate, nu mă lepăda, nici mă urî, Dumnezeul meu, ci mă primește pre mine,

ceeace mă pocăesc şi mă mântueşte, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Cetirea din tâlcul Evangheliei sfântului Mateiu.

Apoi Evanghelia dela Ioan:

In vremea aceea marturisia poporul, carele era cu Iisus, când a strigat pre Lazăr din mormânt...

Sfârşitul:

Celece grăesc eu, precum mi-a zis Tatăl, aşa grăesc.

Psalm 50 şi TRICÂNTAREA lui Cosma.

Irmosul de două ori şi troparele pre 12; apoi iarăş irmosul în amândouă stranele împreună

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Pre piatra credinţei întăreindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei; că s'a „veselit duhul meu a cânta: nu „este sfânt ca Dumnezeul nos„tru şi nu este drept, afară de „tine, Doamne".

In deşert şi cu minte înrăutăţită se adună adunarea celor fărădelege, ca să te dovedească vrednic de pierzare, pre tine, Hristoase Mântuitorule; căruia cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Sfatul cel cumplit al celor fărădelege fiind cu suflet împotrivitor lui Dumnezeu, se sfătueşte să ucidă ca pre un netrebnic pre Hristos cel drept; căruia cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Şi îndată Ecteniia cea mică.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobia: Celce te-ai înălţat pre cruce...

Mai mult decât curva făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu ţi-am adus, Bunule; ci cu tăcere rugându-mă cad către tine, sărutând cu dragoste preacuratele tale picioare. Ca să-mi dai iertare de greşeli ca un stăpân, mie, celuice strig, Mântuitorule: de întinăciunea faptelor mele curăţeşte-mă.

IOS:

Femeia carea era mai nainte desfrânată, degrab s'a arătat înţeleaptă, urând lucrurile păcatului celui grozav şi desmierdăciunile trupului; aducându-şi aminte de ruşinea cea mare şi de osânda muncii, cari vor răbda păcătoasele şi desfrânaţii; dintre cari cel dintâiu fiind eu, mă îngrozesc; dară petrec în obicciul cel rău, cu nebunul. Iară femeia cea curvă temându-se şi sârguindu-se, a venit degrabă strigând către Mântuitorul: Iubitorule de oameni şi îndurate, izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

SINACSAR

IN SFÂNTA ŞI MAREA ZI MIERCURI,

pentru femeia păcătoasă, care a uns pre Domnul cu mir.

STIHURI:

Femeia păcătoasă, ceeace mirul pre picioarele lui Hristos a turnat.

Amestecătura Smirnei cu oloi a lui Nicodim a prea însemnat.

n sfânta şi marea zi Miercuri au poruncit dumnezeeştii părinţi, să facem pomenirea femeiei celei păcătoase, carea a uns pre Domnul cu mir. Aceasta s'a făcut cu puţin mai nainte de patima cea mântuitoare. Că intrând Iisus în Ierusalim şi fiind în casa lui Simon leprosul, venit-a la dânsul o femeie şi a turnat pre capul lui mirul cel de mult preţ. Şi pentru aceasta s'a aşezat aicea, ca după cuvântul Mântuitorului să se vestească pretutindenea şi la toţi acel lucru al ei prea fierbinte. Şi oare din ce s'a îndemnat ea la această fapta? Pentrucă a văzut milostivirea lui Hristos cea către toţi şi acum mai ales când l-a văzut cu a intrat în casa leprosului, care legea poruncia a fi necurat şi lepădat din adunare. Gândit-a dar femeia, că precum stricăciunea aceluia, aşa şi boala sufletului ei o va vindeca. Şi aşa şezând ea la cină, a turnat mirul pre capul lui, al căruia preţ era trei sute de dinari. Pentru aceasta necredinţă o au certat şi mai ales Iuda Iscarioteanul; dară Hristos a stătut pentru dânsa, ca să nu supere gândul ei cel bun. Apoi şi de îngroparea sa a pomenit, vrând să întoarcă pre Iuda dela vinderea şi pre femeie o a învrednicit a lua darul deslegării de păcate şi a se vesti lucrul ei cel bun pretutindenea în toată lumea.

Să se ştie că îi se pare unora, că această femeie este la toţi Evangheliştii una, dară nu; ci numai la trei, precum grăieşte dumnezeescul Gură de Aur este una şi aceeaş carea şi păcătoasă s'a numit. Iar aceea dela Ioan nu este aceeaş femeie: ci alta oarecare minunată, carea a avut viaţă cinstită, adecă Maria, sora lui Lazăr. Ci tu, Hristoase, Dumnezeule, celuice te-ai uns cu mir înţelegător, scapă-ne de patimile celece ne vin asupră şi ne mântueşte pre noi, ca celuice eşti însuţi sfânt şi iubitor de oameni. Amin.

Cântarea 8. Irmos:

Cuvântul muncitorului pen-
„trucă biruia, de şapte ori
„cuptorul a fost ars oarecând;
„întru carele tinerii nu s'au ars,
„porunca împăratului călcând.
„Ci au strigat: toate lucrurile
„Domnului, pre Domnul lăuda-
„ţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi
vecii".

Turnând femeia mir scump pre stăpânescul tău creştet cel dumnezeesc şi înfricoşat, Hristoase, a cuprins talpele tale cele nespurcate cu mâini spurcate şi a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu lacrimi a spălat picioarele Ziditorului cea vinovată întru păcate şi le-a şters cu părul său; pentru aceea nu s'a greşit de izbăvirea faptelor ci din viaţă, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

S'avârşitu-s'a mântuirea celei cu minte bună prin mântuitoarele milostiviri şi din izvorul lacrimilor, cu care spălându-se prin mărturisire nu s'a ruşinat, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudam bine să cuvântăm...

Irmosul: Cuvântul muncitorului...

Ceeace eşti mai cinstită, nu cântam.

Cântarea 9. Irmos:

Cu suflete curate şi cu buze
„nespurcate, veniţi să mărim
„pre cea nespurcată şi preacu-
„rată Maica lui Emmanuil, prin
„ea aducând rugăciuni celuice
„s'a născut dintr'însa, milosti-
„veşte-te spre sufletele noastre,
„Hristoase, Dumnezeule şi ne
„mântueşte pre noi".

Arătându-se nemulţumitor, viclean şi râvnitor, Iuda cel rău, a vândut darul cel vrednic al lui Dumnezeu, prin carele s'a

n sfânta şi marea zi Miercuri au poruncit dumnezeeştii părinţi, să facem pomenirea femeiei celei păcătoase, carea a uns pre Domnul cu mir. Aceasta s'a făcut cu puţin mai nainte de patima cea mântuitoare. Că intrând Iisus în Ierusalim şi fiind în casa lui Simon leprosul, venit-a la dânsul o femeie şi a turnat pre capul lui mirul cel de mult preţ. Şi pentru aceasta s'a aşezat aiecea, ca după cuvântul Mântuitorului să se vestească pretutindenea şi la toţi acel lucru al ei prea fierbinte. Şi oare din ce s'a îndemnat ea la această faptă? Pentrucă a văzut milostivirea lui Hristos cea către toţi şi acum mai ales chiar l-a văzut că a intrat în casa leprosului, care legea poruncia a fi necurat şi lepădat din adunare. Gândit-a dar femeia, că precum strâmbătatea aceluia, aşa şi boala sufletului ei o va vindeca. Şi aşa şezând el la cină, a turnat mirul pre capul lui, al cărui preţ era trei sute de dinari. Pentru aceasta ucenicii o au certat şi mai ales Iuda Iscarioteanul; dară Hristos a stătut pentru dânsa, ca să nu supere gândul ei cel bun. Apoi şi de îngroparea sa a pomenit, când să întorcă pre Iuda dela vândere şi pre femeie o a învrednicit a lua darul deslegării de păcate şi a se vesti lucrul ei cel bun pretutindenea în toată lumea.

Să se ştie că îi se pare unora, că această femeie este la toţi Evangheliştii una, dară nu; ci numai la trei, precum grăieşte dumnezeescul Gură de Aur este una şi aceeaş carea şi păcătoasă s'a numit. Iar acea dela Ioan nu este aceeaş femeie; ci alta oarecare minunată, carea a avut viaţă cinstită, adecă Maria, sora lui Lazăr. Ci tu, Hristoase, Dumnezeule, celace te-ai uns cu mir înţelegător, scapă-ne de patimile celece ne vin asupră şi ne mântuieşte pre noi, ca celace eşti însuţi sfânt şi iubitor de oameni. Amin.

Cântarea 8. Irmos:

Cuvântul muncitorului pen-
„trucă biruia, de şapte ori
„cuptorul a fost ars oarecând;
„întru carele tinerii nu s'au ars,
„porunca împăratului călcând.
„Ci au strigat: toate lucrurile
„Domnului, pre Domnul lăuda-
„ţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi
„vecii".

Turnând femeia mir scump pre stăpânescul tău creştet cel dumnezeesc şi înfricoşat, Hristoase, a cuprins talpele tale cele nespurcate cu mâini spurcate şi a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu lacrimi a spălat picioarele Zidităruluî cea vinovată întru păcate şi le-a şters cu părul său; pentru aceea nu s'a greşit de izbăvirea faptelor ei din viaţă, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

S'avârşitu-s'a mântuirea celei cu minte bună prin mântuitoarele milostiviri şi din izvorul lacrimilor, cu care spălându-se prin mărturisire nu s'a ruşinat, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Irmosul: Cuvântul muncitorului...

Ceeace eşti mai cinstită, nu cântăm.

Cântarea 9. Irmos:

Cu suflete curate şi cu buze
„nespurcate, veniţi să mărim
„pre cea nespurcată şi preacu-
„rată Maica lui Emmanuil, prin
„ea aducând rugăciuni celuice
„s'a născut dintr'însa, milosti-
„veşte-te spre sufletele noastre,
„Hristoase, Dumnezeule şi ne
„mântueşte pre noi".

Arătându-se nemulţumitor, viclean şi râvnitor, Iuda cel rău, a vândut darul cel vrednic al lui Dumnezeu, prin carele s'a

deslegat datoria păcatelor, precupeţind darul cel iubit de Dumnezeu. Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule şi ne mântueşte.

Iuda lepădându-se de prieteşugul lui Hristos pentru aur, mergând a zis boerilor celor fărădelege: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da vouă precum voiţi pre Hristos, pre carele căutaţi? Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule şi ne mântueşte.

O iubirea ta de argint cea oarbă, neprietene, din carea ai luat uitare de celece te-ai învăţat! Că nici toată lumea nu este întocmai cu sufletul şi din desnădăjduire te-ai sugrumat, spânzurându-te pre tine însuţi, vânzătorule. Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule şi ne mântueşte.

Şi iarăş Irmosul:

Cu suflete curate...
Luminânda de trei ori.

Cămara ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită şi îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'ânsa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină şi mă mântueşte.

LA LĂUDĂRI

Punem stihirile pre 4, glasul 1-iu, singur glasul.

Pre tine, Fiul Fecioarei cunoscându-te păcătoasa că eşti Dumnezeu, a zis cu plângere rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi: desleagă-mi datoria, precum mi-am deslegat şi eu părul; iubeşte-mă pre mine ceeace te iubesc, carea dupre dreptate eram urîtă şi te voiu propoveduì ca şi vameşii, Făcătorule de bine, iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preţ, l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi şi l-a turnat preste preacuratele tale picioare, sărutându-le. Deci, precum pre aceea îndată o ai îndreptat, dărueşte-ne şi nouă iertare, celce ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte.

Când aducea păcătoasa mirul, atuncea s'a tocmit ucenicul cu cei fărădelege; aceea se bucura, turnând mirul cel de mult preţ, iar el se grăbia să vândă pre cel fără de preţ; aceea a cunoscut pre Domnul, iar acesta s'a despărţit de Stăpânul; aceea s'a mântuit, iar Iuda s'a făcut rob vrăjmaşului. Rea este lenevirea, mare este pocăinţa! Carea dărueşte-o mie, Mântuitorule, celace ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte pre noi.

Vai de ticăloşia Iudei! Văzut-a pre păcătoasa sărutând talpele Mântuitorului şi a gândit cu vicleşug la sărutarea vânzării. Aceea şi-a deslegat părul, iar acesta s'a legat cu mânia, aducând în loc de mir răutate împuţită. Că pizma nu mai ştie

să cinstească mai mult lucrul cel de folos. Vai de ticăloşia Iudei! De carea îzbăveşte, Dumnezeule, sufletele noastre.

Slavă... glasul al 2-lea.

Păcătoasa a alergat la mir, să cumpere mir de mult preţ, să ungă pre făcătorul de bine şi a strigat către vânzătorul de mir: dă-mi mir, ca să ung şi eu pre celce a şters toate păcatele mele!

Şi acum... glasul al 6-lea.

Cea cufundată în păcate, te-a aflat pre tine liman de mântuire şi îndată, turnându-ţi mirul cu lacrimi, a strigat: iată, celce aşteaptă pocăinţa păcătoşilor! Ci mă mântueşte, Stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila ta.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 6-lea.

Astăzi a venit Hristos în casa fariseului şi apropiindu-se o femeie păcătoasă, s'a aruncat la picioarele lui, strigând: vezi pre cea cufundată în păcate, pre cea desnădăjduită pentru fapte, pre cea nelepădată de către bunătatea ta; ci-mi dă, Doamne, iertare de răutăţi şi mă mântueşte.

Stih: Umpluta-ne-am dimineaţa de mila ta, Doamne...

Ţins-a păcătoasa părul său, ţie, Stăpânului, tins-a şi Iuda mâinile sale la cei fărădelege. Aceea ca să ia iertare; iar acesta să ia bani. Pentru aceasta strigăm ţie, celuice te-ai vândut şi ne-ai slobozit pre noi: Doamne, slavă ţie.

Stih: Şi să fie lumina Domnului, Dumnezeului nostru preste noi...

Venit-a la tine femeia cea împuţită şi întinată, vărsând lacrimi pre picioarele tale, Mântuitorule, mai nainte vestind patima ta. Cum mă voiu uita la tine, Stăpâne? Că tu ai venit să mântueşti pre păcătoase. Ridică-mă dintru adânc pre mine cea moartă, celce ai ridicat pre Lazăr din mormânt fiind mort de patru zile. Primeşte-mă pre mine ticăloasa, Doamne şi mă mântueşte.

Stih: Mărturisi-voi-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea.

Cea defăimată pentru vieaţă şi cunoscută pentru întoarcere, ţiind mirezme s'a apropiat către tine, strigând: să nu mă lepezi pre mine păcătoasa, celce te-ai născut din Fecioară; să nu treci lacrimile mele, celce eşti bucuria îngerilor; ci mă primeşte pre mine ceeace mă pocăesc, pre carea nu m'ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru mare mila ta.

Slavă... Şi acum...

Idiomela glasul al 8-lea facerea Casianei călugăriţa.

Doamne, femeia ceeace căzuse în păcate multe, simţind dumnezeirea ta, luând rânduială de mironosiţă şi tânguindu-se a adus ţie mir mai nainte

de îngropare, zicând: Vai miel că noapte îmi este mie înfierbântarea curvici și întunecată și fără de lună pofta păcatului. Primește isvoarele lacrimilor mele, celace scoți cu norii apă din mare; pleacă-te spre suspinurile inimii mele, celace ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele tale picioare și să le șterg pre ele iarăș cu părul capului meu. Al cărora sunet auzindu-l cu urechile Eva în raiu întru amiazăzi, de frică s'a ascuns. Cine va cerca mulțimea păcatelor mele și adâncurile judecăților tale, de suflete mântuitorule, Izbăvitorul meu? Să nu mă treci cu vederea pre mine roaba ta, celace ai nemăsurată milă.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Stinte Dumnezeule... Cu metanii.

Și ceasul întâiu, fata de Cutisma; se fac și metanii dupre rânduiala lor și Litie și Apolis. Și celelalte precum am arătat în Luneа cea mare

La ceasul al șaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea.

Astăzi s'a adunat adunarea cea vicleană și a gândit asupra ta celе deșarte; astăzi Iuda pentru tocmeala ce a făcut și-a arvunit lui-și spânzurare; iară Caiafa și nevrând a mărturisit, că unul pentru toți ai luat patimă de bună voie, Mântuitorul nostru, Hristoase Dumnezeule, mărire ție.

Slava... Și acum... tot acesta

Prochimen, glasul al 4-lea

Binecuvântа-te-va Domnul din Sion, cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih:

Iată, acum binecuvântați pre Domnul, toate slugile Domnului.

Din proorocia lui Iezechiil citire.

Cap. 2 -3, Vers 8 - 3.

Z-a Domnul către mine: Fiul Omului! Te voiu trimite eu pre tine la casa lui Israil, la celce m'au amărît pre mine, cari m'au amărît pre mine ei și părinții lor până în ziua de astăzi. Și feciorii tari de obraz și vârtoși la inimă sunt; eu te voiu trimite pre tine la dânșii și vei zice lor: acestea zice Domnul: Doar cândva vor auzi și se vor teme, pentrucă este casă amărîtoare și vor cunoaște că prooroc ești tu între dânșii. Și tu, Fiul omului, să nu te temi de ei și să nu te spăimântezi de fața lor; pentrucă sălbateci se vor face și se vor aduna asupra ta împrejur și în mijlocul scorpiilor tu locuești; de cuvintele lor să nu te temi și de fața lor să nu te spăimântezi, pentrucă este casă amărîtoare Și vei grăi cuvintele mele către ei, doar cândva vor auzi, sau se vor teme, pentrucă este casă amărîtoare. Și tu, Fiul omului, ascultă pre celce grăește către tine și nu fii amărîtor ca și casa cea amărîtoare, deschide gura ta și mănâncă ceea ce-ți dau eu ție. Și am văzut și iată mână întinsă către mine și într'însa începutul cărții. Și o au desfăcut înaintea mea și era scris înlăuntrul și dinafară și era scris într'însa plângere, cântare și vai. Și au zis către mine: Fiul Omului! Mănâncă cartea aceasta și mergi și grăește fiilor lui Israil. Și am deschis gura mea și mi-a băgat în gură cartea aceea. Și a zis către mine: Fiul omului! Gura ta va mânca și pântecele tău se va sătura de cartea aceasta, care se dă ție. Și o am mâncat și s'a făcut gura mea dulce ca mierea.

Prochimen, glasul al 2-lea.

Ceice vă temeți de Domnul, binecuvântați pre Domnul.

Stih:

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul.

Și cetirea Evangheliei dupre rânduiala.

In Sfânta şi Marea zi Miercuri SEARA.

După Psalmul începător, obişnuita Catismă Către Domnul, când n'am necăjit, am strigat... Fără aleluia.

La Doamne strigat-am... punem Stihurile pre 10. Şi răsună aceste Stihiri Idiomele. glasul 1-iu.

Pre tine, Fiul Fecioarei, cunoscându-te păcătoasa că eşti Dumnezeu, a zis cu plângere rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi: Desleagă-mi datoria, precum mi-am deslegat şi eu părul; iubeşte-mă pre mine, ceeace te iubesc, carea dupre dreptate eram urîtă şi te voiu propovedui ca şi vameşii, făcătorule de bine, iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preţ l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi şi l-a turnat preste preacuratele tale picioare sărutându-le. Deci, precum pre aceea îndată o ai îndreptat, dăruieşte-ne şi nouă iertare, celce ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte.

Când aducea păcătoasa mirul, atuncea s'a tocmit ucenicul cu cel fărădelege. Aceea se bucura turnând mirul cel de mult preţ, iar el se grăbia să vândă pre cel fără de preţ; aceea a cunoscut pre Stăpânul, iar acesta s'a despărţit de Stăpânul; aceea s'a mântuit, iar Iuda s'a făcut rob vrăjmaşului. Rea este lenevirea, mare este pocăinţa! Carea dărueşte-o mie, Mântuitorule, celace ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte pre noi.

Vai de ticăloşia Iudei! văzut-a pre păcătoasa sărutând talpele Mântuitorului şi a gândit cu vicleşug la sărutarea vânzării. Aceea şi-a deslegat părul, iar acesta s'a legat cu mânia, aducând în loc de mir răutate împuţită; că pizma nu ştie să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloşia Iudei! De carea fereşte, Dumnezeule, sufletele noastre.

Glasul al 2-lea

Păcătoasa a alergat la mir, să cumpere mir de mult preţ, să ungă pre făcătorul de bine; şi a strigat către vânzătorul de mir: dă-mi mir, ca să ung şi eu pre celce a şters toate păcate mele.

Glasul a 6-lea.

Cea cufundată în păcate te-a aflat pre tine liman de mântuire şi îndată turnându-ţi mirul cu lacrimi, a strigat: Iată, celce aşteaptă pocăinţa păcătoşilor! Ci mă mântueşte, stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila ta.

Astăzi a venit Hristos în casa fariseului şi apropiindu-se o femeie păcătoasă, s'a aruncat la picioarele lui strigând: Vezi pre cea cufundată în păcate, pre cea desnădăjduită pentru fapte,

pre cea nelepădată de către bunătatea ta; şi-mi dă, Doamne, iertare de răutăţi şi mă mântueşte.

Ţ'ins-a păcătoasa părul său ţie, Stăpânului, tins-a şi Iuda mâinile sale la cei fărădelege. Aceea să ia iertare; iar acesta să ia bani. Pentru aceasta strigăm ţie, celuice te-ai vândut şi ne-ai mântuit pre noi: Doamne, slavă ţie.

Venit-a la tine femeia cea împuţită şi întinată, vărsând lacrimi pre picioarele tale Mântuitorule, mai nainte vestind patima ta. Cum mă voiu uita la tine, Stăpâne? Că ai venit să mântueşti pre păcătoase. Ridică-mă dintru adânc pre mine cea moartă, cel ce ai ridicat pre Lazăr din mormânt, fiind mort de patru zile. Primeşte-mă pre mine, ticăloasa, Doamne, şi mă mântueşte.

Cea defăimată pentru vieaţă şi cunoscută pentru întoarcere, ţiind miresme s'a apropiat către tine, strigând: Să nu mă lepezi pre mine păcătoasa, celce te-ai născut din Fecioară; să nu treci lacrimile mele, celace eşti bucuria îngerilor; ci mă primeşte pre mine, ceeace mă pocăesc, pre carea nu m'ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru marea mila ta.

Slavă... Şi acum... glasul al 8-lea.
Facerea Casianei călugărita.

Doamne, femeia ceeace căzuse în păcate multe, simţind dumnezeirea ta, luând rânduială de mironosiţă şi tânguindu-se a adus ţie mir mai nainte de îngropare, zicând: Vai mie! Că noaptea îmi este mie înfierbântarea curviei şi întunecată şi fără de lună pofta păcatului. Primeşte isvoarele lacrimilor mele, celace scoţi cu norii apa din mare; pleacă-te spre suspinurile inimii mele, cel ce ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele tale picioare şi să le şterg pre ele iarăş cu părul capului meu. Al cărora sunet auzindu-l cu urechile Eva în raiu întru amiazăzi, de frică s'a ascuns. Cine va cere mulţimea păcatelor mele şi adâncurile judecăţilor tale, de suflete Mântuitorule, izbăvitorul meu? Să nu mă treci cu vederea pre mine, roaba ta, celace ai nemăsurată milă.

VOHOD cu Evanghelia lumină lină...

Prochimen. glasul al 4-lea.

Mărturisiţi-vă Dumnezeului ceresc, că este bun. că în veac este mila lui.

Stih:

Mărturisiţi-vă Dumnezeului Dumnezeilor. că în veac este mila lui.

Dela Ieşire ceteţe.

Cap. 2. Vers 11.

Şi a fost după multe zile, făcându-se Moisi mare, ieşit-a la fraţii săi, fiii lui Israil şi cunoscând neauzul lor, văzut-a pre un om eghiptean bătând pre un evreu oarecare din fraţii lui, fiii lui Israil. Şi căutând încoace şi încolo şi nevăzând pre nimenea, a ucis pre eghiptean şi l-a ascuns în nisip. Şi ieşind a doua zi a văzut

doi oameni evrei certându-se și a zis celuice făcea strâmbătate: Pentruce baţi tu pe vecinul tău? Iar el a zis: Cine te-a pus domn și judecător preste noi? Au doar vrei să mă ucizi tu, precum ai ucis ieri pre eghiptean? Și, temându-se Moisi a zis: Oare cum s'a vădit lucrul acesta? Și a auzit Faraon fapta aceasta și căuta să ucidă pre Moisi. Și a fugit Moisi dela faţa lui Faraon și s'a sălășluit în pământul Madiam; și dupace a venit în pământul Madiam, a șezut lângă un puţ. Iar preotul din Madiam avea șapte fete, care pășteau oile tatălui lor Iotor; și venind au scos apă pânăce au umplut jghiaburile, ca să adape oile lui Iotor, tatăl lor. Și viind păstorii le-au gonit pre ele, iar sculându-se Moisi le-a apărat și scoţând apă a adăpat oile lor. Și au venit ele la Raguil, tatăl lor, iar el a zis lor: Ce este că aţi venit astăzi curând! Iar ele au zis: Un om eghiptean ne-a apărat pre noi de păstori și ne-a scos apă și a adăpat oile noastre. Iar el a zis fetelor sale: Unde este acela? Pentruce aţi lăsat pre om așa? Chemaţi-l să mănânce pâine. Și s'a așezat Moisi la omul acela și a dat pre Sepfora, fata sa, lui Moisi femeie. Și zămislind femeia a născut fiu și a numit Moisi numele lui: Ghersam, zicând că nemernic sunt eu în pământ strein. Și zămislind iarăș a născut alt fiu și i-a pus numele lui: Eliezer, zicând: că Dumnezeul tatălui meu ajutor îmi este mie și m'a scos din mâna lui Faraon.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea.

Stih:

Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea și înaintea îngerilor voiu cânta ţie.

Dela Iov cetire.

Cap. 2, Vers 1.

Și a fost într'o zi venind îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, venit-a și diavolul în mijlocul lor, casă stea înaintea Domnului. Și a zis Domnul către diavolul: De unde vii tu? Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: Străbătând cele de subt cer și înconjurând tot pământul am venit. Și a zis Domnul către diavolul: Luat-ai aminte spre robul meu Iov, că nu este ca dânsul din cei de pre pământ om fără de prihană, drept, adevărat, nevinovat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul și încă stăruește în cuvioșie, iar tu ai zis să pierzi în zadar averile lui. Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: piele pentru piele și toate câte are omul le va da pentru sufletul său. Dar nu așa, ci trimite mâna ta și te atinge de oasele și de carnea lui și nici în faţa te va binecuvânta. Și a zis Domnul diavolului: Iată, ţi-l dau ţie, numai de sufletul lui să te ferești. Și a ieșit diavolul dela faţa Domnului și a lovit pre Iov cu bubă rea dela picioare până la cap. Și a luat Iov un hârb de și-a ras puroile sale și a șezut în gunoiu afară de cetate. Și trecând vreme multă, zis-a către Iov femeia lui: Până când vei răbda, zicând: iată, voiu aștepta încă puţină vreme nădejdea mântuirii mele? Că iată a pierit pomenirea ta de pre pământ, feciorii tăi și fetele tale, durerile și chinurile pântecelui meu, cu cari în zadar m'am ostenit cu nevoinţă, ca vai de ei au pierit și tu, însuţi, în putreziciunea viermilor șezi, mâind afară sub văzduh și eu rătăcesc ca o slujnică umblând din loc în loc și din casă în casă, așteptând până va apune soarele, ca să mă odihnesc de ostenelele, de trudele și de durerile mele, care acum mă cuprind, ci zi vre un cuvânt către Domnul și mori. Iar el căutând la dânsa, a zis: Pentruce ca o femeie fără de minte ai grăit? Dacă am luat cele bune din mâna Domnului, să nu răbdăm și cele rele? Întru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a greșit Iov cu buzele sale înaintea lui Dumnezeu.

Apoi:

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Evanghelia dela Mateiu.

Și ceealaltă rânduială a liturghiei celei mai nainte sfinţite.

După aducerea cinstitelor daruri, trei metanii. Și îndată se părăsesc de tot metaniile, ce se fac în Biserică iar în chilii și până în Vinerea mare se fac.

DUPĂ PAVECERNIŢĂ

Cetim ceea ce urmează: TRICÂNTAREA lui Andrei Criteanul a Joiei celei mari.

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea. Irmos:

Auzit-a profetul de venirea „ta, Doamne și s'a temut; „că vrei să te naști din „Fecioară și oamenilor „să te arăţi; și a grăit: „Auzit-am auzul tău și m'am „temut; slavă puterii tale, „Doamne."

Folșor așternut te-a primit

pre tine, Ziditorule şi pre tăinuitori tăi; acolo ai săvârşit Paştile şi acolo ai lucrat tainele; că acolo trimiţându-se doi din ucenicii tăi, ţi s'a gătit Paştile.

Celce ştie toate zis-a mai nainte apostolilor: mergeţi la oarecine şi fericit este carele poate să primească pre Domnul cu credinţă, gătindu-şi mai nainte inima foişor şi cină credinţa cea buna.

Mintea ta, nebunule Iudo, este plină de iubire de argint şi năravul tău plin de nebunie; că încredinţându-se numai ţie punga, nici cum nu te-ai plecat spre milostivire, ci ţi-ai închis îndurarea inimii tale cei împietrite, vânzând pre celce este însuşi milostiv.

Mintea ucigătorilor de Dumnezeu tocmindu-se cu vinderea iubitorului de argint, a acelora s'a întrarmat spre ucidere, iar a acestuia a tras arginţii; şi atuncea mai mult alegând spânzurarea decât pocăinţa, rău s'a lipsit de vieaţă.

Sărutarea ta este plină de vicleşug, înşelătorule Iudo, că ceeace ai zis, bucură-te! a fost împreună cu arma; că cu limba ai grăit cele de unire, iară cu voinţa ai gândit cele de despărţire; că ai cugetat să vinzi cu înşelăciune celor fărădelege pre făcătorul de bine.

Sărută, Iudo şi vinzi, sărută şi nu te plecă, alergând cu vicleşug. Dară cine urând sărută, de trei ori ticăloase? Cine iubind pre cineva, îl vinde cu preţ? Sărutarea ta vădeşte voinţa sfatului tău celui rău şi fără de ruşine.

Slavă. a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te numesc pre tine, Dumnezeire una şi întreită, ca pre ceeace eşti întocma cu împărăţia şi de un scaun; şi strig ţie cântarea cea mare, carea se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt şi naşterea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; că zămislirea este de la Duhul Sfânt, iară nu din sămânţă. Iară naşterea s'a tăinuit de legile firii, ca o nestricată şi mai presus de fire de cât toată naşterea. Că, celce s'a născut, Dumnezeu este.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Mâncând, Stăpâne, împreună cu ucenicii tăi, ai arătat cu taină sfântul tău sfârşit, prin care ne-am scăpat din stricăciune, noi ceice cinstim cinstitele tale patimi.

Cântarea 8-a, irmos:

Pre celace-l slăvesc oştile ce-„reşti şi de dânsul se înfrico-„şează heruvimii şi serafimii, „toată suflarea şi făptura lău-

„daţi-l, bine-l cuvântaţi şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Plinind porunca legii, celce a scris lespezile legii în Sinai, a mâncat paştile cele de demult şi umbroase şi s'a făcut însuş paşti şi jertfă vie de taină.

Înţelepciunea cea ascunsă din veac, învăţând tainele o ai arătat şi tuturor Apostolilor tăi, la cină, Hristoase Mântuitorule carea o au dat Bisericilor, purtătorii de Dumnezeu.

Unul din voi mă va da cu vicleşug jidovilor, vânzându-mă întru această noapte. Aceasta zicând Hristos a turburat pre prieteni; atuncea nepricepându-se, se îndemnau a se întreba unul pre altul.

Smerindu-te pentru noi, celace eşti bogat, sculându-te de la cină şi luând ştergarul te-ai încins cu el şi plecându-ţi grumajii, ai spălat picioarele ucenicilor tăi şi ale vânzătorului.

Cine nu se va mira de înălţimea înţelepciunii tale, Iisuse, cea nespusă şi mai presus de gând? Că ai stătut înaintea lutului, Ziditorul tuturor, spălând picioarele şi ştergându-le cu ştergarul.

Ucenicul pre carele iubia Domnul, căzând pre pieptul lui a zis către el: cine este celce te vinde? Iară Hristos a zis către dânsul: celce şi-a întins acum mâna în blid.

Ucenicul luând pâine, s'a pornit asupra pâinii, gândind pentru vindere; a alergat la jidovi şi a zis călcătorilor de lege: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre el vouă?

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc, trei feţe laud dupre osebire altele, iară nu de altfel; că Dumnezeirea este una în trei feţe o Stăpânie, că Tatăl este şi Fiul şi Duhul.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Izbăveşte-ne pre noi, Iisuse Mântuitorul nostru, de înşelăciune, de ispită şi de cel viclean. Primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, carea se roagă neîncetat, că este Maică şi poate să te facă pre tine milostiv.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre celce-l slăvesc oştile cereşti...

Cântarea II-a, Irmos

Naşterea zămislirii cei fără sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înoeşte firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă cre„dinţă te mărim".

Şezând tu la cină, Iubitorule de oameni, împreună cu uce-

nicii tăi şi descoperindu-le taina cea mare a întrupării tale, le-ai zis: mâncaţi pâinea cea de vieaţă cu credinţă şi beţi sângele ce s'a vărsat din junghierea dumnezeeştei coaste.

Cort ceresc s'a arătat foişorul, unde a săvârşit Hristos Paştile, cina cea fără de sânge şi slujba cea cuvântătoare; iară masa tainelor ce s'au săvârşit acolo, jertfelnic înţelegător.

Hristos este Paştile cele mari şi cinstite, că s'a mâncat ca pâinea şi ca o oaie s'a junghiat; pentrucă însuş el s'a adus jertfă pentru noi. Deci toţi ne cuminecăm în taină cu trupul şi cu sângele lui prin buna credinţă.

Binecuvântat-ai pâinea, celace eşti pâinea cerească, mulţumind Tatălui, celuice te-a născut; luând şi paharul, l-ai dat ucenicilor, zicând: luaţi, mâncaţi, acesta este trupul meu şi sângele vieţii cei nestricăcioase.

Amin, a zis mlădiţelor, adecă apostolilor, viţa, Hristos adevărul; de acum nu voiu mai bea băutură din viţă, până când o voiu bea nouă, întru slava Tatălui meu cu voi, moştenitorii mei.

Vinzi pre Domnul în treizeci de arginţi şi nu gândeşti, Iudo, călcătorule de lege, la taina cinei, sau la cinstita spălare? O, cum ai venit în cădere, alunecându-te de tot de la lumină şi alegându-ţi spânzurarea!

Mâinile, cu care ai luat pâinea nestricăciunii, le-ai tins de ai luat arginţi; gura ţi-ai adus spre sărutare cu înşelăciune, cu care ai luat trupul şi sângele lui Hristos; ci, vai ţie! precum zice Hristos.

Hristos, carele este pâinea cerească şi dumnezeească, a ospătat lumea. Veniţi dar, iubitorilor de Hristos, să primim prin credinţă, cu buze de lut şi cu inimi curate, Paştile cele ce se jertfesc şi care lucrează întru noi sfinţenie.

Slavă, a Treimii

Pre Tatăl să-l slăvim, pre Fiul să-l prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii cei nedespărţite, Unimii dupre fiinţă, ca luminii şi luminelor, vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cămară cerească şi mireasă, numai tu una te-ai arătat, pururea Fecioară; că ai purtat pre Dumnezeu şi l-ai născut întrupându-se din tine neschimbat. Pentru aceasta toate neamurile, ca pre o Maică Dumnezeească, mireasă, cu dreaptă credinţă te slăvim.

Şi iarăş tramsul.

Naşterea zămislirii.

Şi celelalte ale Dupăcinării mici dupre obiceiu; apoi Apolisul şi facem trei închinăciuni toţi întocma, rar şi făcându-se rugăciuni dela cel mai mare, merge fiecarele la chilia sa,

Cade-se a şti.

Că dintru această sfântă zi Mezonoptica nu se cântă în Biserică până la săptămâna Tomei.

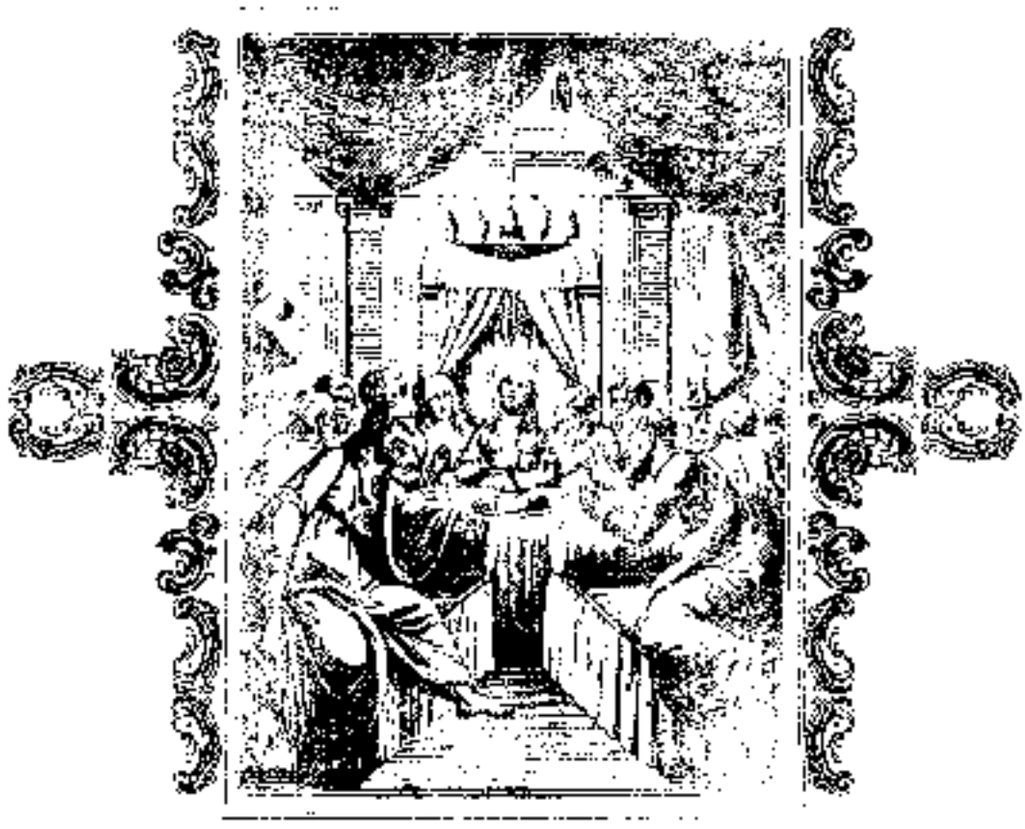

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI JOI

LA UTRENIE

Toacă Paraclisiarhul la al şaptelea ceas din noapte şi adunându-ne în Biserică şi făcând preotul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.... îndată începem după obiceiu. Apoi cei şase Psalmi şi după sfârşitul Psalmilor, cântom: Aliluia, Pe glasul a 8-lea şi acest tropar de trei ori, iar şi cu cântare dulce

Glasul al 8-lea.

Când slăviţii ucenici la spălarea cinei s'au luminat, atuncea Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se s'a întunecat, şi judecătorilor celor fărădelege, pre tine, judecătorul cel drept te-a dat. Vezi iubitorule de avuţii, pre celace pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, celce a îndrăznit unele ca acestea asupra învăţătorului. Celace eşti spre toţi bun, Doamne mărire ţie.

Apoi Evanghelia dela Luca:

In vremea aceea apropiindu-se praznicul azimilor...

Sfârşitul:

Şi au mers după Dânsul şi ucenicii Lui.

Psalmul 50.

Mântueşte Dumnezeule poporul tău...

nu zicem; ci îndată începem:

CANONUL.

Facerea lui Chir Cosma. Irmosul de două ori şi troparele pre 8.

Cântarea 1, glasul al 8-lea Irmos.

Cu tăiere s'a tăiat Marea roşie „şi adâncul cel hrănit cu „valuri s'a uscat, aceiaş îm„preună făcându-se celor fără „de arme trecută şi celor prea „întrarmaţi mormânt. Şi cânta„re lui Dumnezeu cuvioasă s'a „cântat; că cu slavă s'a prea„slăvit Hristos Dumnezeul no„stru".

Cea pricinuitoare a toate şi dătătoare de vieaţă, înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată şi-a zidit ei-şi casă din Maică curată, carea nu ştie de bărbat; că îmbrăcându-se cu locaş trupesc, cu mărire s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Taine învăţând pre prietenii săi, găteşte masa hrănitoare de suflete înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, şi drege paharul nemuririi cu adevărat celor credincioşi. Să ne apropiem cu bună credinţă şi să strigăm: cu mărire s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Să auzim toţi credincioşii pre înţelepciunea lui Dumnezeu cea nezidită şi firească, chemând cu înaltă propoveduire. Că strigă: gustaţi şi cunoscând că eu sunt bun, ziceţi; cu slavă s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Apoi iarăş Irmosul în amândouă stranele împreună.
Cântarea 9-a. Irmos:

Domn fiind a toate şi Zidítor „Dumnezeu, zidirea lui-şi o „a unit cel fără de patimă sără„cind; şi însuş el fiind Paştile, „s'a jertfit pre sine pentru ceice „erau să moară, strigând: mân„caţi trupul meu şi întru cre„dinţă vă întăriţi".

Cu paharul tău cel de veselic, Bunule, carele este spre mântuirea a tot neamul omenesc, ai adăpat pre ucenicii tăi; că singur te-ai jertfit pre tine însuţi, strigând: Beţi sângele meu şi întru credinţă vă întăriţi.

Zis-ai mai nainte ucenicilor tăi, îndelung răbdătorule: Bărbatul cel nebun, carele va fi între voi vânzător, nu va cunoaşte acestea şi acelaş neînţelegător fiind, nu va pricepe; însă voi petreceţi întru mine şi întru credinţă vă întăriţi.

Sedealna, glasul 1.
Podobia: Mormântul tau...

Celace a făcut bălţile, izvoarele şi mările, învăţându-ne pre noi smerenia cea prea bună, s'a încins cu ştergar şi a spălat picioarele ucenicilor, smerindu-se din prisoseala milostivirii şi înălţându-ne pre noi dintru adâncurile răutăţii, unul iubitorul de oameni.

Slava... glasul al 3-lea.
Podobia: Pentru mărturisirea dumnezeeştei...

Smerindu-te pentru milostivirea ta, picioarele ucenicilor tăi ai spălat şi spre călătoria cea dumnezeească i-ai îndreptat; iară Petru neîngăduind a fi spă-

lat, apoi îndată s'a plecat dumnezeeştei porunci; şi, spălându-se, cu osârdie se roagă ţie, să dăruești nouă mare milă.

Şi acum... glasul al 14-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi.

Mâncând, stăpâne, cu ucenicii tăi, le-ai arătat în taină preasfântă junghierea ta, prin carea ne-am izbăvit din stricăciune, ceice cinstim sfintele tale patimi.

Cântarea 4-a. Irmos:

Mai nainte văzând profetul taina ta cea negrăită, Hri„stoase, a strigat: pus-ai tare „dragoste de înfărire, Părinte „îndurate; că pre Fiul unul năs„cut, Bunule, curăţire în lume „l-ai trimis".

Spre patima, ceeace izvorăşte nepătimire tuturor celor din Adam, viind Hristoase, ai zis prietenilor tăi: dorit-am să mănânc cu voi Paştile acestea; pentrucă pre mine, cel unul născut, curăţire în lume tatăl m'a trimis.

Bând din pahar, zis-ai ucenicilor tăi, celace eşti fără de moarte: nu voiu mai bea din rodul viţei, până când voiu vieţui cu voi; pentrucă pre mine, cel unul născut, curăţire în lume Tatăl m'a trimis.

Băutură nouă, mai presus de cuvânt, voiu bea întru împărăţia mea, zis-ai Hristoase, prietenilor tăi, căci ca un Dumnezeu cu voi, ca cu nişte Dumnezei, voiu fi. Pentrucă pre mine, cel unul născut, curăţire în lume Tatăl m'a trimis.

Cântarea 5-a. Irmos:

Cu legătura dragostii fiind le„gaţi apostolii şi dându-se „pre sine lui Hristos, celuice „stăpâneşte toate, li s'au spălat „picioarele cele frumoase bine„vestind pace tuturor".

Ceeace ţine apa cea neţinută şi cea mai presus în văzduh carea înfrâneză adâncurile şi opreşte mările, înţelepciunea lui Dumnezeu, a turnat apă în spălătoare şi a spălat picioarele slugilor, Stăpânul.

Arătat-a ucenicilor Stăpânul pildă de smerenie, că celce îmbracă cerul cu nori, s'a încins cu ştergătorul şi a plecat genuchile de a spăla picioarele slugilor; întru a căruia mână este viaţa tuturor celorce sunt.

Cântarea 6-a. Irmos:

Adâncul cel mai de jos al pă„catelor m'a încunjurat şi „viforul ne mai răbdându-l, ca „Ionă strig către tine, Stăpânul: „din stricăciune scoate-mă!

Domn şi învăţător mă chemaţi, ol ucenicilor, cum şi sunt, zis-ai Mântuitorule. Pentru aceasta urmaţi pildei, precum aţi văzut întru mine.

Ne având cineva întinăciune,

nu trebule a i-se spăla picioarele; și voi, ucenicilor, curați sunteți, dar nu toți; că voința unuia din voi nebunește se întărâtă.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobia: Cele de sus cârtind...

Pâine luând în mâini vânzătorul, pre ascuns aceleași le-a tins și a luat prețul celuice a zidit cu mâinile sale pre om; și neîndreptat a rămas Iuda, sluga și înșelătorul.

ICOS:

A propiindu-ne toți cu frică la masa cea de taină, să luăm pâinea cu suflete curate, petrecând împreună cu Stăpânul; ca să vedem cum spală picioarele ucenicilor și să facem precum am văzut, plecându-ne unul altuia și spălând picioarele unul altuia. Că Hristos așa a poruncit apostolilor săi și mai nainte le-a zis: așa să faceți. Dară n'a ascultat Iuda, sluga și înșelătorul.

SINACSAR

În sfânta și marea zi Joi:

Pentru spălare, pentru cina cea de taină, pentru rugăciune și pentru vinderea lui Hristos

Stihuri asupra sfintei spălări:

Dumnezeu picioarele ucenicilor seara a spălat;
Al căruia pielor în Edem înșelăciunea a călcat.

Stihuri asupra Cinei cei de taină:

Îndoită este cina, căci, că pasha legii arată;
Și pre pasha cea nouă, sângele trupului Domnului odihnă.

Stihuri asupra rugăciunii cei preste fire.

Rugăciunea și plecările sângiurilor vărsate;
A firii noastre Hristoase solese iertare de păcate.

Stihuri asupra vinderii:

Ce trebuiesc unelte, piroane, cruce, o popor înșelat?

Că Iisus vrea a muri spre mântuirea noastră cu adevărat.

În sfânta și marea zi Joi, dumnezeeștii părinți celce toate bine le-au tocmit, unul după altul luând dela sfinții apostoli și dela sfinții și dumnezeești evangheliști, ne-au așezat nouă să prăznuim patru lucruri oarecare: sfânta spălare, Cina cea de taină, adecă aducerea aminte a înfricoșatelor taine cele pentru noi, rugăciunea cea mai presus de fire și vinderea Domnului. Pasta evreească era să se jertfească Vineri; și deci, era cu cuviință să urmeze chipului și adevărul și intru aceeaș zi să se junghie cu adevărat și paștile noastre, Hristos. Însă a întâmpinat Domnul nostru Iisus Hristos, precum spun dumnezeeștii părinți și le-a făcut cu ucenicii Joi seara. Că acea seară și Vinerea dimâ, o zi se socotește la evrei, că așa numără ei noaptea și ziua o zi. Dar au făcut întâiu paștile, cu ucenicii dupre lege, precum zic unii, din care unul este și dumnezeescul Gură de Aur. Întâiu în plecăciune stând și încălțați cu încălțămintele, rezemându-se în toiege și altele câte poruncește legea făcându-le, ca să nu le pară lor că este călcător de lege. Și acestea Zevedeiu le-a gătit; că el a fost celce dusese ucenicul cu apă, precum zice marele Atanasie.

Iară după aceea când se făcea noapte, cele mai desăvârșit arătând ucenicilor, a așezat Taina Paștilor noastre în foișor noaptea, căci se scrie: seara făcându-se a șezut cu cei douăsprezece ucenici. Vezi că n'a fost aceea pasha legii; pentrucă cină și ședere, pâine și apă au fost; iară acolo toate triple pre foc și nedospite. Și mai nainte de începerea cinei s'a sculat, și-a pus hainele jos și a turnat apa în spălătoare, însuș făcându-le toate. Încă și pre Iuda înfruntându-l, iară pre ceilalți ucenici învățându-i să nu caute întâietate. Precum și după spălare i-a învățat zicând: celuce vrea să fie mai mare, să fie mai mic decât toți, însuș pre sine punându-se pildă. Se vede încă că mai întâiu decât pre toți, pre Iuda a spălat Hristos; eurele șezuse mai curând și mai fără rușine; iară mai pre urmă a venit la Petru și acesta mai fierbinte fiind decât ceilalți n'a îngăduit învățătorului și apoi i-a lăsat, mai—mai cu sila. Deci, spălându-le picioarele și înălțare preaslăvită prin sunetele arătându-le, iarăș luându-și hainele a șezut și i-a învățat să iubească unul pre altul și să nu caute întâietate. Și mâncând ei, a adus Iisus cuvântul la vinderea sa. Și turburându-se pentru cuvântul acela ucenicii, a zis Iisus numai lui Ioan în taină: căruia eu întinzând pâine voiu da, acela este cela ce mă vinde. Apoi puțin oarece trecând, luând pâine a zis;

„luaţi mâncaţi!" Asemenea şi paharul zicând: „Beţi dintru acesta toţi, acesta este sângele „meu, al legii celei noui; aceasta să faceţi „întru pomenirea mea": aceasta făcând şi el însuş a mâncat şi a băut cu dânşii. Şi vezi, că pâine luându, o a numit trupul său, iară nu azimă: ca să se ruşineze ceice prosdue azime în sfânta jertfă. Iară după pâine a intrat satana în Iuda şi ieşind a făcut tocmeală cu Arhiereii, ca să-l dea lor drept treizeci de arginţi.

Iară după cină s'a dus împreună cu ucenicii în munticle Elconului, în oarecare grădini ce se cheama Ghetsimani; că avea obicein adesea a veni acolo; pentru aceea şi Iuda ştia locul. Acesta luând câţiva ostaşi, urmându-i şi gloatele au venit asupra lui Iisus, dându-le semn cu sărutarea. Deci, prinzând pre Iisus l-a dus legat la curtea Arhiereului Ana, carele era socrul Caiafei. Că acolo erau toţi adunaţi spre uciderea lui Hristos, Fariseii şi cărturarii; acolo a fost lepădarea lui Petru. De către ziuă au adus pre Hristos, dela Ana la Caiafa Arhiereul, unde şi scuipări a luat şi mărimi minchioase s'au adus contra lui. Şi luminându-se de ziuă l-a trimis Caiafa la Pilat. Pentru acestea toate ce s'au făcut Joi şi în noaptea aceea şi noi prăznuim, pomenire făcând acelor lucruri înfricoşate şi negrăite. Cu milostivirea la cea negrăită, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în veci vecilor. Amin.

Cântarea 7-a. Irmos.

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au spăimân„tat, ci în mijlocul văpăiei arun„cându-se, fiind rouraţi au cân„tat: bine eşti cuvântat, Doam„ne, Dumnezeul părinţilor no„ştri".

Clătind cu capul Iuda, cele rele mai nainte gândind, s'a întărâtat, vreme cu prilej cercând, să dea pre judecătorul la pierzare; carele este Domnul futuror şi Dumnezeul părinţilor noştri.

Prietenilor! Hristos a zis, unul din voi mă va vinde; iară ei uitând veselia, s'au cuprins de întristare şi de frică, zicând: spune, cine este acela? Dumnezeule al părinţilor noştri.

Ceice pune mâna împreună cu mine în blid cu obrăznicie, acestuia i-ar fi fost mai bine de n'ar fi trecut prin uşile vieţii nici odinioară. Pre acesta, cine era, l-a arătat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea 8. Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon mai „nainte nevoie pătimind, au „scuipat porunca cea nebu„nească a celuice împărăţia; şi „împreunându-se cu focul de „care nu s'au ars, celuice stă„pâneşte, vrednică cântare i-au „cântat: pre Domnul lăudaţi-l „lucrurile şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii".

Fericiţii apostoli, ceice au mâncat împreună cu Cuvântul în Sion şi împreună petrecând, au urmat Păstorului ca nişte miei şi împreună fiind cu Hristos, de carele nus'au despărţit, cu dumnezeescul cuvânt hrănindu-se, cu mulţumită au strigat: pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Obiceiul prieteşugului uitându-l Iscarioteanul cel cu nume rău, şi-a gătit spre vindere picioarele celece i-s'a spălat şi mâncând pâinea ta, adecă trupul cel dumnezeesc, a ridicat vicleşug asupra ta, Hristoase şi

n'a înțeles să strige: pre Domnul lăudați-l lucrurile și-l prea înălțați întru toți vecii.

Neînțelegătorul a luat trupul tău cel deslegător de păcat și dumnezeescul sânge carele s'a vărsat pentru lume; dară nu s'a rușinat bând din acela ce-l vându-se cu preț, nici de răutate nu s'a scârbit și n'a înțeles să strige: pre Domnul lăudați-l lucrurile și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea 9-a, Irmos:

Din ospățul Stăpânului și din „masa cea nemuritoare, ve„niți credincioșilor la loc înalt, „cu gânduri înalte să ne îndul„cim, pre Cuvântul cel prea înalt „din cuvântul lui cunoscându-l, „pre carele îl slăvim.

Zis-a ucenicilor Cuvântul, în taină învățându-i: mergeți în loc înalt, unde gândul se întărește, de gătiți Paștile prin cuvântul adevărului cel fără de aluat și întărirea darului să o slăviți.

Tatăl m'a născut mai nainte de veci pre mine, înțelepciunea cea împreună lucrătoare; și m'a zidit începătură căilor lui, spre lucrurile ce se săvârșesc acum cu taină. Că, Cuvânt fiind din fire nezidit, primesc numirile trupului celuice am luat acum.

precum sunt om din fire, iară nu dupre nălucire, așa și firea ce s'a unit cu mine, Dumnezeu este, dupre socoteala întoarcerii firilor întru sine. Pentru aceasta să mă cnnoașteți pre mine un Hristos, carele păstrez acele din care sunt și cele întru care sunt și celece sunt.

Sedăla de trei ori.

Cămara ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină și mă mântuește.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pre 4 și cântăm aceste Stihiri glasul al 2-lea, singur glasul.

Adună-se acum soborul jidovilor, ca să dea lui Pilat pre Ziditorul și făcătorul tuturor. O nelegiuiților, o necredincioșii! Că rânduesc spre judecată, pre cel ce vrea să vie să judece vii și morții; pre celce vindecă patimile, îl gătesc spre patimă. Doamne îndelung răbdătorule, marc este mila ta, slavă ție.

Iuda cel fărădelege, Doamne, carele și-a întins mâna în blid, la cină împreună cu tine, și-a întins mâinile fărădelege ca să ia arginții; și celce gândia pentru prețul mirului nu s'a temut a te vinde pre tine, cel fără de preț; celce și-a tins picioarele să i-le speli tu, Stăpânul, te-a sărutat cu vicleșug, ca să te dea celor fărădelege. Și lepădându-se din ceata apostolilor și aruncând cei treizeci de arginți,

n'a văzut învierea ta cea de a treia zi, prin carea milueşte-ne pre noi.

Iuda vânzătorul viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pre Mântuitorul, Domnul; pre Stăpânul tuturor ca pre un rob l-a vândut jidovilor. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, unul cel mult milostiv.

Iuda sluga şi vicleanul, ucenicul şi pizmătăreţul, prieten şi diavol, din lucruri s'a arătat că urma învăţătorului şi întru sine cugeta de vânzare. Că zicea întru sine: să-l dau pre acesta şi voiu dobândi banii ce se adună Şi cerca să vândă şi mirul şi pre Iisus să-l prindă cu vicleşug. Dat-a sărutare şi a vândut pre Hristos. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat unul cel mult milostiv şi iubitor de oameni.

Slava. Şi acum, glasul acelaş

Pre carele Isaia mai nainte miel l-a numit, vestindu-l, acela a venit spre junghiere de bună voie şi şi-a dat spatele spre bătăi şi fălcile spre lovire cu palmele şi faţa nu şi-a întors despre ruşinea scuipărilor şi s'a osândit cu moarte de ocară. Toate de bună voie le-a primit, cel fără de păcat; ca să dăruească tuturor învierea cea din morţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 8-lea, singur glasul.

Astăzi, s'a adunat soborul cea vicleană asupra lui Hristos şi s'au sfătuit asupra lui cele deşarte, ca să dea lui Pilat spre moarte pre cel nevinovat. Astăzi şi-a pus asupră Iuda sugrumare pentru bani şi s'a lipsit de amândouă vieţile: de această trecătoare şi de cea dumnezeească. Astăzi, Caiafa a profeţit fără de voie, zicând: mai bine este să piară unul pentru popor. Că a venit să pătimească pentru păcatele noastre, ca să ne scape pre noi din robia vrăjmaşului; ca un bun şi iubitor de oameni.

Stih: Celce a mâncat pâinea mea, a mărit asupra mea vicleşug.

Astăzi, îşi ascunde Iuda faţa cea iubitoare de săraci şi-şi descopere chipul lăcomiei; nu se mai grijeşte de săraci, nu mai vinde încă mirul celei păcătoase, ci mirul cel ceresc şi dintr'însul dobândeşte bani. Aleargă la jidovi, zicând celor fărădelege: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre el vouă? O, iubire de bani a vânzătorului! Face vânzarea lesne de cumpărat. Pre voia cumpărătorilor face neguţătoria celuice se vinde; nu se scumpeşte la preţ, ci-l vinde ca pre un rob fugar. Că obiceiul furilor este să lepede cele de cinste. Acum ucenicul a aruncat câinilor cele sfinte; că turbarea iu-

birii de argint l-a făcut pre el a se întărâta asupra Stăpânului său; de a căruia ispită să fugim, strigând: Îndelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Stih. Ieşia afară şi graia împreună, asupra mea şopteau toţi vrăjmaşii mei.

Năravul tău este plin de vicleşug, Iudo fărădelege; că bolnăvindu-te de iubirea de argint, ai câştigat urâciune de oameni. Dar dacă iubiai bogăţia, pentruce ai mers la celce învaţă pentru sărăcie? Iară de-l iubiai pre dânsul, pentruce ai vândut pre cel fără de preţ, dându-l spre ucidere? Spăimântează-te, soare, suspină pământule şi clătindu-te, strigă: celace nu ţii minte răul, Doamne, slavă ţie.

Stih: Cuvânt fără delege au pus asupra mea...

Nimenea să nu fie neîmpărtăşit cinii Stăpânului, o credincioşilor! Nimenea să nu vie acum la masă cu viclesug ca Iuda. Că acela luând pâinea, s'a lipsit de pâinea vieţii, fiind numai chip de ucenic, iară cu fapta ucigător de faţă. Cu jidovii veselindu-se şi cu apostolii împreună petrecând, urît a sărutat. Şi sărutând a vândut pre celce ne-a răscumpărat pre noi din blestem, pre Dumnezeul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glas acelaş.

Caută mai sus.
Năravul tău este plin de viclesug...

Şi acum... glasul al 6-lea.

Îndreptând spre cele de taină, Doamne, pre ucenicii tăi, i-ai învăţat, zicând: O, prietenilor! Vedeţi să nu vă despartă de mine vreo frică; că de şi pătimesc, dară pentru lume pătimesc. Să nu vă smintiţi deci întru mine, că n'am venit să-mi slujească cineva mie, ci să slujesc eu şi să-mi pun sufletul răscumpărare pentru lume. Ci de-mi sunteţi prieteni, urmaţi mie; celce voeşte să fie mai mare, să fie mai mic; stăpânul, ca sluga. Petreceţi întru mine, ca să aduceţi struguri, că eu sunt viţa vieţii.

Bine este a ne mărturisi Domnului...
Şi celelalte.

Cetim apoi Ceas întâiu, la carele zicem troparul proorociei, glasul al 3-lea.

Celace ai fost lovit cu palma pentru neamul omenesc şi nu te-ai mâniat, slobozeşte din stricăciune vieaţa noastră, Doamne şi ne mântueşte pre noi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul 1-iu:

Să cunoască limbile că numele ţi este Domnul.

Stih:

Dumnezeule, cine se va asemăna ţie.

Din proorocia lui Ieremia cetire.

Cap. 11- 12, Vers. 18, 1--15.

Doamne, arată-mi mie şi voiu cunoaşte; atunci am văzut meşteşugirile lor. Iar eu, ca un miel fără de răutate ce-l duc spre junghiere, n'am cunoscut că gândeau asupra mea gând rău, zicând: Veniţi să băgăm lemn în pâinea lui şi să-l pierdem de pre pământul celor vii şi

numele lui să nu se mai pomenească. Doamne al puterilor, celce judeci cu dreptul, carele ispitesti inimile şi rărunchii, dă-mi să văd dela tine răsplătire asupra lor; că ţie am descoperit îndreptarea mea. Pentru aceea aşa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, celce caută sufletul meu, zicând: Nu vei proorocii în numele Domnului; iar de nu, vei muri în mâinile noastre. Pentru aceea aşa zice Domnul puterilor: Iată, eu voiu cercetă asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie şi feciorii lor şi fetele lor se vor stinge de foame. Şi nu vor avea rămăşiţă, pentrucă voiu aduce rele asupra celorce locuesc în Anatot, în anul cercetării lor. Drept eşti tu, Doamne, că voiu răspunde către tine. Însă judecăţi voi grăi către tine, ce este că sporeşte calea necredincioşilor? Înmulţitu-s'au toţi celce leapădă poruncile tale. Săditu-i-ai pre ei şi au prins rădăcină, odraslă au făcut şi au făcut roadă; apropape eşti tu, Doamne, de gura lor şi departe de rărunchii lor. Şi tu, Doamne, mă ştii pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea ta; adună-i pre dânşii, ca pre nişte oi spre junghiere şi-i curăţeşte pre ei spre ziua junghierii lor. Până când va plânge pământul şi toată iarba ţarinei se va usca de răutăţile celor ce locuesc pre dânsul? Pierit-au dobitoacele şi pasările, că au zis: nu va vedea Dumnezeu căile noastre. Picioarele tale alergă şi te slăbesc pre tine, cum te vei ţinea de cei pre cai? Şi în pământul păcii tale nădăjduesti, ce vei face în furia Iordanului? Că şi fraţii tăi şi casa tatălui tău şi aceştia s'au lepădat de tine şi aceştia au strigat, dinapoia ta s'au adunat, să nu te încrezi într-ei, când vor grăi către tine bune. Părăsit-am casa mea, lăsat-am moştenirea mea, dat-am sufletul meu cel iubit în mâinile vrăjmaşilor ei. Făcutu-s'a mie moştenirea mea, ca un leu în dumbravă dat-a asupra mea glasul său, pentru aceea o am urît pre ea, au peşteră leoaicei îmi este moştenirea mea? Au peşteră este împrejurul ei? Mergeţi, adunaţi toate fiarele ţarinei, şi să vie şi să o mănânce pre ea. Păstori mulţi au stricat vlea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată. Pus-o-au pre ea întru piericiunea pierzării; pentru mine cu stingere s'a stins tot pământul, că nu este om, care să pue în inimă. Preste toată ieşirea în pustie au venit nevoi, că sabia Domnului va mânca dela marginea pământului până la marginea pământului, nu este pace la tot trupul. Semănat-aţi grâu şi spini aţi secerat, sorţii lor nu vor folosi lor, ruşinaţi-va de fala voastră, de ocară înaintea Domnului. Că aşa zice Domnul pentru toţi vecinii cei răi, cari se ating de moştenirea mea, care o am împărţit poporului meu Israil: Iată, eu îi voiu smulge pre ei din pământul lor şi pre Iuda îl voiu scoate din mijlocul lor. Şi va fi, după ce îi voiu scoate pre ei, mă voiu întoarce şi îl voiu milui pre ei şi voiu face pre fiecare să locuiască în moşia sa şi pre fiecare în pământul său.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului, Dumnezeului nostru.

Stih:

Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui.

In Sfânta şi marea zi Joi

SEARA

Tocmu mai de vreme, la 3 ceasuri din zi şi binecuvântând Arhiereul sau Preotul, începem Vecernia.

Apoi: Doamne strigat-am, pre glasul al 2-lea şi punem stihirile pre 10 şi răntăm aceste stihiri ale zilei, glasul al 2-lea, singur glasul, repetându-le.

Adună-se acum soborul jidovilor ca să dea lui Pilat pre Ziditorul şi Făcătorul tuturor. O nelegiuiţii, o necredincioşii! Că rânduesc spre judecată pre celce va să vie, să judece vii şi morţii; pre celce vindecă patimile îl gătesc spre patimă. Doamne, îndelung răbdătorule, mare este mila ta, slavă ţie.

Iuda cel fărădelege, Doamne, care şi-a întins mâna în blid, la cină împreună cu tine şi-a tins mâinile fărădelege ca să ia arginţii; şi celce gândia pentru preţul mirului, nu s'a temut a te vinde pre tine, cel fără de preţ; celce şi-a tins picioarele să i-le speli tu, Stăpânul, te-a sărutat cu vicleşug, ca să te dea celor fărădelege. Şi lepădându-se din ceata apostolilor şi aruncând cei treizeci de arginţi, n'a văzut învierea ta cea de a treia zi, prin care mileşte-ne pre noi.

Iuda vânzătorul viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pre Mântuitorul, Domnul, pre stăpânul tuturor ca pre un rob l-a vândut jidovilor. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, unul cel mult îndurat.

Iuda, sluga şi vicleanul, ucenicul şi pizmătareţul, prieten şi diavol, din lucruri s'a arătat că urmă învăţătorului dar întru sine cugeta de vânzare. Că zicea întru sine: să-l dau pre acesta şi voiu dobândi banii ce se adună; şi cerca să vândă şi mirul şi pre Iisus să-l prindă cu vicleşug. Dat-a sărutare şi a vândut pre Hristos. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat unul cel milostiv şi iubitor de oameni.

Pre carele Isaia mai nainte miel l-a numit, vestindu-l, acela a venit spre junghiere de bună voie şi şi-a dat spatele spre bătăi şi fălcile spre lovire cu palme şi faţa nu şi-a întors despre ruşinea scuipărilor şi s'a osândit cu moarte de ocară. Toate de bună voie le-a primit, cel fără de păcat, ca să dăruească tuturor învierea cea din morţi.

Slava... Şi acum... glasul al 6-lea.

Iuda cu adevărat este fiul viperilor, celorce au mâncat mană în pustie şi au cârtit asupra hrănitorului; că încă fiind bucatele în gurile lor, cleveteau asupra lui Dumnezeu, nemulţumitorii. Şi acesta, necredinciosul, ţiind în gură pâinea cerească, a făcut vinderc împotriva Mântuitorului. O minte nesăţioasă şi îndrăznire fără de omenie! Pre celce hrăneşte l-a vândut şi pre Stăpânul, pre carele iubia, l-a dat spre moarte! Cu adevărat fiu al acelora este nelegiuitul acesta şi cu dânşii împreună a moştenit pierderea. Fereşte, Doamne sufletele noastre de o neomenie ca aceasta, celce Insuţi eşti neasemănat în îndelunga răbdare.

IEŞIRE cu Evanghelia. Lumină lină.

Prochimen. glasul 1-iu.

Scoate-mă, Doamne dela omul viclean şi dela bărbatul nedrept mă izbăveşte.

Stih:

Care gândia nedreptate în inimă toată ziua.

Dela Ieşire cetire.

Cap. 19, Vers 10.

Zis-a Domnul către Moisi: pogoară-te de spune poporului şi-i curăţeşte pre ei astăzi şi mâine şi să-şi spele hainele. Şi să fie gata în ziua a treia, că în ziua a treia se va pogori Domnul pre muntele Sinai înaintea a tot poporul. Şi vei aşeza poporul împrejur, zicându-le: păziţivă să nu vă suiţi în munte, nici să vă atingeţi de ceva dintr'ale lui, că tot celce se va atinge de munte, cu moarte va muri. Să nu se atingă de el mână, că cu pietre se va ucide sau cu săgeata se va săgeta, ori vită, ori om fie, nu va trăi; iar dacă se vor depărta tunetele şi trâmbiţele şi norul dela munte, ei se vor sui în munte. Şi s'a pogorît Moisi din munte la popor şi i-a sfinţit pre ei şi şi-a spălat hainele sale. Şi a zis poporului: Fiţi gata, trei zile să nu vă apropiaţi de femei. Şi a fost a treia zi când se făcea ziua, s'au făcut tunete şi fulgere şi nori întunecaţi pe muntele Sinai, glasul trâmbiţii răsuna tare şi s'a spăimântat tot poporul cel din tabără. Şi a scos Moisi poporul intru întâmpinarea lui Dumnezeu din tabără şi a stătut subt munte. Iar muntele Sinai fumega tot, că se pogorise Dumnezeu pre el în foc şi se suia fumul ca niste fum din cuptor

şi s'a spăimântat tot poporul foarte. Şi glasurile trâmbiţii se întăriau din ce în ce şi Moisi grăia; iar Dumnezeu răspundea lui cu glas.

Prochimen glasul al 6-lea

Scoate-mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeule şi de ceice se scoală asupra mea, mântuieşte-mă.

Stih:

Scapă-mă de ceice lucrează fărădelegea

Dela Iov cetire

Cap. 38. Vers 1 în.

Zis-a Domnul lui Iov prin vifor şi prin nor: cine este ceice ascunde de mine sfatul şi ţine cuvintele mele în inimă, şi socoteşte să le ascundă de mine? Încinge ca un bărbat mijlocul tău şi te voiu întreba, iar tu să-mi răspunzi. Unde ai fost când am întemeiat pământul? Spune-mi de ai cunoştinţă? Cine a pus măsurile lui, de ştii? Sau cine este ceice a întins funie preste dânsul? Pre ce s'au întărit stâlpii lui şi cine este acela ce a pus preste dânsul piatra cea din marginea unghiului? Când s'au făcut stelele, lăudatu-m'au cu glas mare toţi îngerii mei. Şi am ocolit marea cu ingrădiri, când se vărsa afară şi ieşea din pântecele maicii sale. Şi am pus îmbrăcămintea ei nor, o am înfăşurat pre ea cu negura, şi i-am pus ei hotar înconjurându-o cu încuetori şi cu porţi. Şi i-am zis ei: Până aici să vii şi să nu treci, ci întru tine să se sfărâme valurile tale. Au doar în zilele tale ai tocmit lumina cea de dimineaţă şi luceafărul s'a văzut rândul său? Apucatu-te-ai de aripile pământului, ca să scuturi pre cei necredincioşi de pre dânsul? Au tu ai luat din pământ lut şi ai făcut vieţuitor şi l-ai pus pre el ca să poată cuvânta pre pământ? Au tu ai luat dela cei necredincioşi lumina şi braţul mândrilor l-ai sfărâmat? Au venit-ai la izvoarele mării şi urmele adâncului umblatule-ai? Deschisu-ţi-s'au ţie de frică porţile morţii şi portarii iadului văzându-te pre tine s'au spăimântat? Au aflat-ai lăţimea cea de sub cer, spune-mi dar cum este şi câta este? Şi în ce pământ locueşte lumina şi întunerecul ce loc are? De mă vei duce la hotarele lor? De ştii cărările lor? Ştii când aveai să te naşti şi câţ de mult este numărul anilor tăi? Au doar ai venit la vistieriile zăpezii şi vistieriile grindinei văzutu-le-ai? Au doar tu porţi grijă de cursul vrăjmaşilor? Sau de ziua războiului şi a bătăii? Şi răspunzând Iov, a zis către Domnul: Ştiu că toate le poţi şi nu este ţie nimic cu neputinţă. Că cine este, care ascunde de tine sfatul şi-şi tăinuieşte cuvintele şi socoteşte să le ascundă de tine, cine'mi va spune mie cele ce n'am ştiut, lucruri mari şi minunate, care n'am cunoscut. Ascultă-mă, Doamne! ca să grăesc şi eu şi te voiu întreba, iar tu mă învaţă. Cu auzul urechii te-am auzit mai nainte, iar acum te-a văzut ochiul meu.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 50. Vers 4.

Domnul Domnul mi-a dat mie limbă de învăţătură ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul. Pusu-mi-s'a dimineaţa, dimineaţa mi-a pus mie urechie, ca să aud. Şi învăţătura Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă prieesc. Spatele mele le-am dat spre bătăi şi fălcile mele spre pălmuiri şi faţa mea nu o am întors de către ruşinea scuipărilor. Şi Domnul, Domnul ajutor s'a făcut mie, pentru aceea nu m'am ruşinat şi am pus faţa mea ca o piatră vârtoasă şi am cunoscut că nu mă voiu ruşina. Pentrucă aproape este ceice m'a îndreptat pre mine, cine este ceice se judecă cu mine? Să stea cu mine împreună şi cine este ceice se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajută mie; cine îmi va face mie rău? Iată voi toţi ca o haină vă veţi învechi şi ca molia va mânca pre voi.. Cine este întru voi, care se teme de Domnul? Să audă glasul slugii lui; ceice umblă întru întuneric şi nu este lor lumina, nădăjduiţi întru numele Domnului şi vă întăriţi întru Dumnezeu. Iată voi toţi aprindeţi foc şi întăriţi flăcară, umbliţi întru lumina focului vostru şi întru flăcăra care aţi aprins-o şi pentru mine s'au făcut acestea vouă, întru durere veţi adormi.

Apoi, Ectenia cea mică, Sfinte Dumnezeule...

Prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea.

Boierii poporului s'au adunat într'una asupra Domnului şi asupra Unsului lui.

Stih:

Pentruce s'au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşerte.

APOSTOLUL

Din cartea întâia cea către Corinteni, a sfântului Apostol Pavel cetire

Cap. 11, 23:

Fraţilor, eu am luat dela Domnul, care am şi dat vouă; că Domnul Iisus în noaptea întru carea s'a dat, luând pâine şi mulţumind a frânt şi a zis: Luaţi mâncaţi, acesta este trupul meu carele se frânge pentru voi;

aceasta să faceţi întru pomenirea mea. Asemenea şi paharul după cină, grăind: Acest pahar, legea cea nouă este întru sângele meu; aceasta să faceţi de câte ori veţi bea întru pomenirea mea. Că de câte ori veţi mânca pâinea aceasta şi veţi bea paharul acesta, moartea Domnului vestiţi, până când va veni. Pentru aceasta, oricine va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sângelui Domnului. Ci să se ispitească omul pre sine şi aşa din pâine să mănânce şi din pahar să bea. Că celace mănâncă şi bea cu nevrednicie, judecată luişi mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului. Pentru aceasta, între voi mulţi sunt neputincioşi şi bolnavi şi dorm mulţi. Că de ne-am fi judecat pre noi înşine, nu ne-am fi osândit; iară judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este celce înţelege pre săracul şi mişelul; în ziua cea rea va scăpa pre el Domnul.

Stih:

Vrăjmaşii mei au zis mie rele, când va muri şi să piară numele lui.

Stih:

Celce mânâncă pâinile mele, a mărit asupre mea vicleşug.

Evanghelia dela Matei.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Ştiţi că după două zile paştile vor fi...

Şi pre rând dumnezeiasca Liturghie a marelui Vasilie. în loc de cântarea Heruvicului, cântăm acest Tropar, glasul al 6-lea

Cinei tale cei de taină astăzi Fiul lui Dumnezeu părtaş mă primeşte; că nu voiu spune vrăjmaşilor tăi taina ta, nici sărutare îţi voiu da ca Iuda. Ci ca tâlharul mă mărturisesc ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia ta.

Iară în locul Axionului, cântăm Irmosul cântării a 9-a.

Din ospăţul Stăpânului..

Şi în loc de Chinonic, cântăm iarăş troparul:

Cinei tale cei de taină...

Şi când se împărtăşesc cu dumnezeeştile taine, îl cântăm de multe ori, până se împărtăşesc toţi. Şi în loc de:

Să se umple gura noastră de lauda ta, Doamne, tot troparul de de mai sus

După rugăciunea Amvonului, se face spălarea şi urmarea şi precum arată Tipicul. Apoi se dă anafura şi apolis. Iară la masă mâncam cu untdelemn şi bem şi vin. Ceiem după cinare cea mică, la care cântăm Tricântarea care urmează după rânduiala spălarii.

RÂNDUIALA

Ce se face la sfânta şi dumnezeeasca spălarea picioarelor, în Joia cea mare

După rugăciunea Amvonului, iese preotul precum este îmbrăcat, afară pe uşa cea mare a bisericii cu cădelniţa în mână şi merg înainte

cu făclii aprinse, unde este gătită spălarea de Ierasiarhul, fiind rânduiţi 12 fraţi cari sunt să se spele de cel mai mare. Între cari trebuie să fie un portar şi un econom, în chipul lui Petru. Ieşind cel doisprezece cântând Psalmul 50, apoi Cântăreţii încep a cânta aceste tropare din Canonul din Joia mare.

Cântarea 5-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Cu legătura dragostei fiind le„gaţi apostolii şi dându-se „pre sine lui Hristos celuice „stăpâneşte toate, li s'a spălat „picioarele cele frumoase, bine „vestind pace tuturor".

Ceeace ţine apa cea neţinută şi cea mai presus în văzduh, carea înfrânează adâncurile şi opreşte mările, înţelepciunea lui Dumnezeu, a turnat apă în spălătoare şi a spălat picioarele slugilor, Stăpânul.

Arătat-a ucenicilor Stăpânul pildă de smerenie. Că celce îmbracă cerul cu nori, s'a încins cu ştergătorul şi a plecat genuchile de a spălat picioarele slugilor; întru a căruia mână este vieaţa tuturor celorce sunt.

Apoi cântăm şi aceste stihiri ale spălării glasul 1-iu, singur glasul:

Celace te-ai încins cu ştergătorul şi ai spălat picioarele ucenicilor, Hristoase Dumnezeule, spală întinăciunea sufletului nostru şi ne încinge pre noi cu legătură duhovnicească, ca să facem poruncile bunătăţii tale.

Glasul al 2-lea:

Vrând să luăm mare facere de bine, credincioşii să alergăm cu bună cucernicie la cinstita spălare. Nu întinăciunea trupească spălând, ci sufletele în taină sfinţindu-ne. Că Hristos, Mântuitorul nostru, celce caută pre pământ şi-l face de se cutremură, se pleacă însuşi pre sine şi se atinge de talpe de lut, dăruind tare înălţare asupra a toată puterea protivnică. Acestuia cu bună mulţumită să-i strigăm: celace ne-ai arătat nouă calc prea bună înălţare, smerenia, mântueşte-ne, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Asemenea:

Petru se sfia să i-se spele picioarele, de preacuratele mâini, cu care Adam s'a zidit; dar a auzit: de nu te voiu spăla pre tine, nu ai parte cu mine. Şi aşa de multă frică fiind cuprins, a strigat ţie: Doamne, nu numai picioarele să-mi speli, ci şi mâinile şi capul. O, mari darurile Stăpânului! că făgăduieşte a face părtaşi darului său pre ucenici şi a avea parte cu dânşii întru slava cea negrăită; precum şi la paharul cel de taină a zis: că-l va bea facela nou împreună cu dânşii, întru împărăţia cerurilor. Cărui pahar învredniceşte-ne şi pre noi, ca un milostiv şi de oameni iubitor.

Glasul al 8-lea.

Astăzi, cel neapropiat dupre fiinţă, lucru de rob a luat; cu ştergătorul s'a încins, celace îmbracă cerul cu nori; apă a turnat în spălătoare, celace

a despărţit Marea Roşie; şi plecând genuchile, a început spăla picioarele ucenicilor şi a le şterge cu ştergătorul cu carele era încins. Şi când le-a spălat picioarele, ucenicilor le-a zis: voi curaţi sunteţi, dară nu toţi; însemnând pre celce l-a vândut.

Slavă... glasul al 6-lea

Mai bine ar fi fost, Iudo, de nu te-ai fi zămislit în pântecele maicii tale; mai bine ar fi fost ţie, vânzătorule, de nu te-ai fi născut, înstrăinatule dela Fiul lui Dumnezeu. Că prin tine s'a rupt cununa ucenicilor lui Hristos şi via cea adevărată o a cules tâlharul celce s'a răstignit. Prin tine s'a tăiat îngrădirea şi Biserica cea nefăcută de mână o au stricat călcătorii de lege. Fie, că de mirul celei păcătoase te-ai ruşinat, că era de mult preţ; dar cum nu te-ai temut a vinde celor fărădelege sângele celui drept? Mai bine ar fi fost vânzătorule de nu te-ai fi născut, înstrăăinatule dela Fiul lui Dumnezeu.

Şi acum... glasul al 8-lea:

Cu dormire diavolească fiind cuprins Iuda, a adormit întru moarte. Vreme era să privegheze, vreme era să se trezvească; să-i suspine inima, să-i lăcrămeze ochii, cu căutare să priveghieze; că mare este tăria crucii; Hristos este lângă uşi; Paştile ce vor să se jertfească au venit. Slavă ţie, Doamne, slavă ţie!

Apoi Ectenille acestea.

Cu pace Domnului să ne rugăm!

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să se binecuvinteze şi să se sfinţească spălarea aceasta, cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să fie apa aceasta spre spălarea spurcăciunii păcatelor noastre, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să ne izbăvim noi de toată supărarea, mânia şi nevoia, Domnului să ne rugăm!

Apără, mântueşte, miluieşte şi ne păzeşte pre noi, Dumnezeule, cu darul tău!

Pre preasfânta, curata, prea binecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare şi pururea fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o; pre noi înşine şi unul pre altul şi toată vieaţa noastră lui Hristos, Dumnezeu, să o dăm.

Sofronie:

Că tu eşti curăţirea sufletelor noastre şi ţie slavă

nălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfânului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi Preotul sau cel mai mare, se roagă cu glas mare.

Doamne şi prea bunule Dumnezeu, celace eşti neapropiat cu dumnezeirea, carele ai ai luat chip de slugă şi spre închipuirea smereniei cei mântuitoare ai spălat picioarele ucenicilor tăi cu preacurate mâinile tale şi le-ai şters cu ştergătorul, caută şi acum spre noi, nevrednicii robii tăi, cari urmăm smereniei tale, celei atât de preaslăvite şi ne învredniceşte să ne spălăm de spurcăciunile trupeşti şi de necurăţiile sufletului cu atingerea apei acesteea. Dărueşte nouă pogorîrea cea nevăzută a preasfântului tău Duh; întăreşte sufletele şi trupurile noastre despre şarpele cel înşelător, carele păzeşte călcâiul nostru. Ca fiind curaţi să slujim ţie cu bună mulţumită, călcând preste şerpi şi preste scorpii şi preste toată puterea vrăjmaşului.

Ecfonis:

Că ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Părintele tău cel fără de început şi cu preasfântul şi bunul şi de vieaţă făcătorul tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi: Pace tuturor!

Capetele voastre Domnului să le plecaţi!

Cel mai mare să se roage în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, celace ne-ai arătat nouă măsura smereniei prin plecarea ta cea prea înaltă şi pre cel smerit cu voinţa, întâiu chemându-l, ne-ai învăţat pre noi să slujim unul altuia; înalţă-ne pre noi cu smerenia cea dumnezeească; păzeşte-ne nespurcaţi, spălaţi pururea cu lacrimi, curăţiţi cu lumina darului tău celui curăţitor. Ca să cădem, întru adeverinţă la tine pururea şi să aflăm milă şi îndurare la judecata ta cea înfricoşată.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi ţie slavă înălţăm şi Părintelui tău celui fără început şi prea sfântului şi bunului şi de vieaţă făcătorului tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi, Diaconul sau Preotul zice:

Pentru ca să ne invrednicim noi a asculta sfânta Evangelie, pre Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Şi ceice vor să se spele, şed pre scaunele cele gătite şi începând a se celi Evanghelia spălării, dela toan, cel mai mare se scoală şi când zice:

Şi şi-a pus veşmintele...

Atuncea Arhiereul, sau cine va fi mai mare se desbracă de veşmânt, şi când zice:

Şi luând ştergătorul s'a încins...

Luând ştergătorul se încinge şi cel mai mare fără când zice:

După aceea a turnat apă în spălătoare;

Toarnă şi cel mai mare apă; şi când zice:

Şi a început a spăla picioarele ucenicilor şi a le şterge cu ştergătorul cu carele era încins;

Începe şi cel mai mare a spăla dela portar până la econom, picioarele tuturor celor doisprezece, le şterge şi le sărută. Iară când vine la econom se citeşte.

Deci, a venit la Simon Petru şi a zis acela: Doamne! Tu vrei să speli picioarele mele?

Şi când citeşte:

Răspuns-a Iisus şi l-a zis lui: Ce fac eu, tu nu ştii acum, iară vei cunoaşte după acestea.

Economul zice

Nu vei spăla picioarele mele în veci.

Şi răspunde cel mai mare zicând:

De nu te voiu spăla, nu vei avea parte cu mine.

La aceasta răspunde Economul:

Doamne, nu numai picioarele mele, ci şi mâinile şi capul.

Atuncea răspunde cel mai mare:

Celce este spălat, nu trebuie decât picioarele a le spăla şi este curat tot şi voi curaţi sunteţi, dară nu toţi.

Şi celelalte.

Apoi Economul şedea şi-l spală cel mai mare picioarele.

După aceea merge cel mai mare la locul său, se desciuge de totă şi de ştergător şi-şi ia veşmintele sale şi şade. Şi iară citeşte preotul sau diaconul

Deci, dacă a spălat picioarele lor şi şi-a luat veşmintele sale, şezând iarăş a zis lor:

Arhiereul, sau cine va fi mai mare, stând, zice:

Cunoaşte-ţi ce am făcut vouă? voi mă numiţi pre mine învăţător şi Domn şi bine ziceţi, că sunt. Deci, dacă eu, Domnul şi învăţătorul, am spălat picioarele voastre şi voi datori sunteţi unul altuia să spălaţi picioarele; că pildă am dat vouă că, precum cu am făcut vouă şi voi să faceţi. Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât Domnul său, nici solul mai mare decât celce l-a trimis pre el; de ştiţi acestea, fericiţi sunteţi de le veţi face.

Şi după Evanghelie, Preotul citeşte rugăciunea aceasta.

Domnului să ne rugăm!

Doamne Dumnezeul nostru, celace după multă mila ta te-ai smerit pre sine-ţi, luând chip de rob; carele în vremea patimilor tale celor mântuitoare şi făcătoare de vieaţă, de bună voie ai voit a cina cu sfinţii tăi ucenici şi apostoli, şi după aceea te-ai încins cu fota şi ai spălat picioarele lor, dându-le lor chip de smerenie şi de dragoste unul către altul şi ai zis: Precum am făcut eu vouă, aşa şi voi să faceţi unul altuia, însuţi şi acum, stăpâne, vino în mijlocul nevrednicilor robilor tăi, cari urmăm pildei tale şi spală toată spurcăciunea şi necurăţia sufletelor noastre; ca spălând praful ce s'a lipit de noi prin păcate şi ştergându-ne unul pre altul cu ştergătorul dragostei, să putem plăcea ţie în toate zilele vieţii noastre şi să aflăm milă înaintea ta.

Ecfonisul:

Că tu eşti celace binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru şi ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui tău, celui fără început şi prea sfântului şi Bunului şi de vieaţă făcătorului tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Dupa aceea se stropesc toţi fraţii la feţe din spălatoare. Apoi mergem în biserică, cântând aceste tropare din cântarea 5, a Vinerii cei mari. Glasul al 6-lea.

Dacă şi-au spălat picioarele şi mai nainte s'au curăţit cu împărtăşirea dumnezeeştei tale taine, Hristoase, slugile tale s'au suit acum împreună cu tine, din Sion la muntele cel mare al maslinilor, lăudându-te pre tine, iubitorule de oameni.

Zis-ai: vedeţi prietenilor, nu vă turburaţi; că acum s'a apropiat ceasul, ca să mă prindă şi să mă dau morţii de mâinile celor fărădelege; şi toţi vă veţi risipi, lăsându-mă singur; dar vă voiu aduna iarăş ca să mă propoveduţi pre mine, iubitorul de oameni.

Dupa acestea zicem: Fie numele Domnului... De trei ori.

Slavă... Şi acum... Psalm 33.

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Şi se dă anafură fraţilor, se face apolisul şi mergem la masă şi mâncăm bucate cu untdelemn şi bem vin.

Cade-se a şti:

Că de se va întâmpla Buna-Vestire în Vinerea cea mare, să se caute tipic la sfârşitul cărţii litera C.

Intru această mare Joi,

Cetim pavecerniţa cea mică, la care cântăm Tricântarea lui Andrei Criteanul.

Cântarea 5, glasul al 8-lea, Irmos:

Intunerecul sufletului meu „risipeşte-l dătătorule de „lumină, Hristoase Dum„nezeule, celace ai gonit „întunerecul cel mai di„nainte al adâncului şi-mi dă„rueşte lumina poruncilor tale, „Cuvinte; ca mânecând, să te „slăvesc pre tine". De două ori.

S'a înfrumuseţat cina şi ţi s'a gătit Pasha, precum ai zis, Hristoase; ci Iuda se învăţa spre vânzarea ta şi fiind cu tine, afară se unia cu iubirea de argint pentru preţul tău.

Se scoală dela cină şi cu fota îşi încinge mijlocul de voie Hristos şi-şi pleacă grumazii, dară Petru, striga: nici odinioară nu vei spăla picioarele mele, făcătorul meu; spală-le însă!

A primit pâine în mâini, spre vânzarea ta, Iuda, vicleanul ucenic, carele te-a şi vândut cu vicleşug; după ce şi el şi-a întins picioarele, pre care însuţi le-ai spălat şi le-ai şters cu fota.

Cu sărutare vicleană îşi deschidea atuncea gura către tine, Iuda, sărutând trupul tău şi strigând: bucură-te, învăţătorule! — el, vânzătorul, sluga şi vicleanul.

Petru văzând celece se petreceau atuncea, de spaimă fiind cuprins, fiind întrebat de o slujnică, s'a lepădat de tine, Domnul, nu numai precum ai zis, ci precum ai ştiut, celace toate le ştii.

Se pălmueşte ziditorul şi se bate zidirea prin batjocorirea lui; se loveşte de voie cu trestie

şi cele din înălţime se pleacă; să scuipă judecătorul şi toate temeliile pământului se clătesc.

Slavă...

Cu spini se încununează Dumnezeu, carele înfrumuseţează tot pământul cu flori; primeşte rane şi cu îndelungă răbdare rabdă ocări; poartă porfiră de ocară şi toate le rabdă şi pătimeşte cu trupul, Dumnezeu fiind.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Să strige Ioan, spuind prin învăţătura sa dumnezeiasca ta întrupare; că adecă, Cuvântul trup s'a făcut din Fecioară cu neschimbare şi a rămas cu firea Dumnezeu precum era, nedespărţindu-se de sânurile Părintelui.

Cântarea S. Imnos:

Celce acoperi cu ape cele mai „pre deasupra ale tale, „celace pui mării hotar nisipul „şi toate le ţii, pre tine te laudă „popoarele, pre tine te slăveşte „luna, ţie-ţi aduce toată făptura „cântare, ca făcătorului tuturor „în veci".

Celace îmbraci cerul cu nori, Iisuse şi împărăţeşti pre scaunul slavei cu Părintele cel veşnic, tu, luând fota, te-ai încins, ca să speli picioarele cele de ţărână, tot foc fiind, Cuvinte, măcar de te-ai şi întrupat.

După ce a spălat picioarele tuturor, a şezut Iisus, zicând ucenicilor săi: văzut-aţi ce am făcut cu acum? Pildă de smerenie dându-vă tuturor. Ca, celce va voi a fi întâiu, să fie mai pre urmă decât toţi cu voirea.

Iată, curaţi sunteţi, dară nu toţi, a zis Hristos prietenilor cari şedeau la cină; iar ei se întrebau între sine neînţelegând cuvântul. Mai apoi Domnul a spus numele vânzătorului.

După ce a grăit acestea, Hristos a venit la muntele Eleonului împreună cu ucenicii şi le zicea: să mergem de aicea! Că iată, a sosit vânzătorul şi nimenea să nu se lepede de mine, căci de voie pătimesc.

O, sărutare înşelătoare! Bucură-te, învăţătorule zicea Iuda lui Hristos şi împreună cu cuvântul îl vându spre junghiere; şi sărutarea era semnul ce dăduse celor fărădelege: pre carele eu voiu săruta, acela este, care m'am făgăduit a-l da vouă.

Prins ai fost, Dumnezeule al nostru, de poporul cel fărădelege, nici de cum împotrivindu-te, nici strigând mielule a lui Dumnezeu, ci toate răbdând: a fi întrebat, a te judeca, a fi bătut, a fi legat şi a fi dus cu arme şi cu fuşti la Caiafa.

Să se răstignească Iisus Hristos, striga poporul evreesc, cu preoţii şi cu cărturarii. O, popor

necredincios! Ce a făcut celce s'a arătat în lume? Că pre Lazăr l-a sculat din mormânt şi a făcut cale oamenilor către mântuire?

Înaintea judecăţii lui Pilat, poporul cel fărădelege, răcnind, striga: Răstigneşte-l pre acesta şi ne slobozeşte pre Varava cel legat şi ucigaş; şi pre Hristos mai întâiu bătându-l, i-al, ia-l, şi cu tulharii îl răstigneşte.

Binecuvântatu pre Tatăl...

O nespusă pogorire, O, negrăit sfat! Că foc fiind, ai spălat picioarele vânzătorului, Mântuitorule şi spălându-le nu le-ai ars şi ai împărţit pâine la cină şi tainica servire o ai învăţat.

Şi neam. a Născătoarei de Dumnezeu...

O, auzire nouă! Dumnezeu este fiu al femeiei! Naşterea fără sămânţă, Maică fără de bărbat şi cel născut Dumnezeu! O, minunată auzire! O, înfricoşată zămislire! O, nestricăcioasă naştere a fecioarei! Cu adevărat toate sunt mai presus de minte şi mai presus de ştiinţă.

Cântarea 9 a. Irmos:

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, celce „a ridicat nouă corn de mân„tuire în casa lui David, slugii „sale, întru care ne-a cercetat „pre noi răsăritul cel dintru „înălţime şi ne-a îndreptat pre „calea păcii".

Iarăş dormiţi? a zis Hristos ucenicilor; privegheaţi, că s'a apropiat ceasul; sculaţi-vă, să ne ducem, prietenii mei; că iată, ucenicul vânzător având toată oastea, vine să mă dea ucigaşilor de oameni.

Sărutarea ta este vicleană şi închinăciunea amară; cui grăieşti tu, înşelătorule, când zici: bucură-te Ravvi? Prietene, zice Hristos, pentruce ai venit? Dacă pentru a mă săruta, pentru ce-mi pui înainte cuţit uns cu miere?

Judecătorule nevinovate, de voie ai venit să stai, Hristoase, înaintea judecăţii lui Pilat, ca să ne scapi de datoriile noastre. Drept aceea ai răbdat, Bunule, a fi rănit cu trupul, ca toţi să luăm mântuire.

Ia-l, ia-l, răstigneşte-l pre celce se zice Hristos, strigau oarecând ludeii către Pilat. Iară acesta mâinile îşi spăla şi cu condeiu le scria vina lui; acelui ce dăruieşte tuturor nemurire.

Cu prisos strigau cei fărădelege: ia-l, ia-l, răstigneşte pre Hristos, şi ca pre un osândit cereau a-l ucide. Au doară nu Acesta a înviat morţii, a curăţit leproşii, pre cecace-i curgea sânge o a tămăduit şi pre paralitici i-a îndreptat?

Ce rău a făcut de strigaţi foarte să se răstignească Hristos? Insuş Pilat zicea către po-

porul cel nebun, că vină nu află în el. Iar ei mai cu amar strigau: ia-l, ia-l, răstignește pre Mântuitorul tuturor.

O, Iudei fărădelege! O, popor neînțelegător! Au nu vă aduceți aminte de minunile lui Hristos, de mulțimea tămăduirilor? Au n'ați simțit puterea lui cea dumnezeească? Ci precum mai nainte părinții voștri, așa și voi ați rămas împietriți.

Slava...

Bătut fiind, Făcătorule al meu, pentru mine te-ai dat a te răstigni; ca mântuirea mea în mijlocul pământului lucrându-o, să izvorăști lumii vicața și să faci nemuritori prin sângele tău cel cinstit, pre ceice se închină ție.

Și acum...

Mieluțeaua ta, Stăpâne, stând înaintea crucii, te tângula pre tine, făcătorul tuturor, văzând a ta îndelungă răbdare. Pentrucă de voie te-ai născut cu trup și cu dânsul toate patimile. ai răbdat, ca să mântuești lumea

Și iarăș Irmosul:

Bine este cuvântat Domnul...

În amândouă straiele împreună.

După Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru...

zicem Condacul.

Pre ceice s'a răstignit pentru noi...

Și celelalte despre obiceiu și Apolisul. Iară Dupăcinatea o cetim pe la chilii

Petroșița de jos

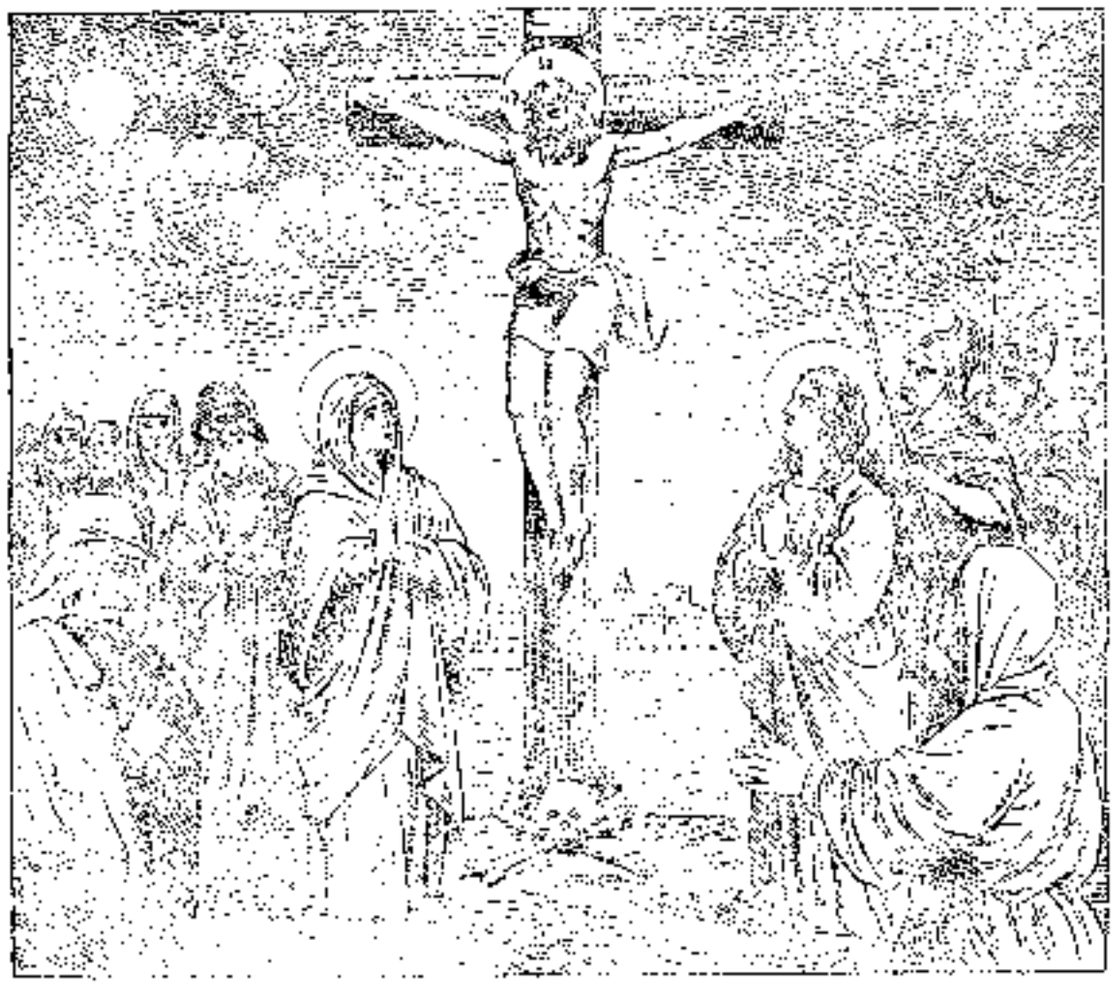

SLUJBA SFINTELOR

ŞI

MÂNTUITOARELOR PATIMI

ALE DOMNULUI ŞI MÂNTUITORULUI IISUS HRISTOS.

In sfânta şi marea zi dui seara, toacă la 2 ceasuri din noapte şi trag clopotele; şi adunându-ne în Biserica, facem începutul dupre obiceiu precum s'a arătat Joi a cincia săptămână. Apoi Aliluia pre glasul al 8-lea şi troparul:

Când slăviţii ucenici la spălarea cinei s'au luminat, atuncea Iuda cel rău credincios, cu iubire de argint bolnăvindu-se, s'a întunecat, şi judecătorilor celor fărădelege, pre tine, judecătorul cel drept te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţie, pre celace pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra învăţătorului. Celace eşti spre toţi bun, Doamne, slavă ţie.

Il cântăm de trei ori, rar şi cu cântare dulce. Apoi, Ectenia cea mică şi împarte Eclesiarhul Ficlii fraţilor. După acesta zice Preotul sau Diaconul:

Şi pentru ca să ne invrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie...

Şi ceteşte întâia Evanghelie dela Ioan, Aşezământul sfintelor patimi;

Zis-a Domnul ucenicilor săi: acum s'a preaslăvit Fiul omului...

Sfârşitul:

In care a intrat el şi ucenicii lui...

Şi sfârşindu-se Evanghelia, zicem:

Slavă îndelung răbdării tale, Doamne, slavă ţie Doamne, slavă ţie.

Şi îndată cântăm ANTIFOANELE, repetând toate troparele.

ANTIFONUL 1, glasul al 8-lea.

Boierii popoarelor s'au adunat împreună, asupra Domnului şi asupra unsului lui.

Cuvânt călcător de lege au pus asupra mea. Doamne, Doamne, nu mă lăsa pre mine.

Simţirile noastre curate să le aducem înaintea lui Hristos şi ca nişte prieteni ai lui, sufletele să le jertfim pentru dânsul şi să nu ne sugrumăm cu grijile lumii ca Iuda. Ci, să strigăm în cămările sufletelor noastre: Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, izbăveşte-ne pre noi de cel viclean.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară ai născut, ceeace nu ştii de nuntă şi Fecioară ai rămas, maică nenuntită; Născătoare de Dumnezeu, Marie roagă pre Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pre noi.

ANTIFON al 2-lea, glasul al 8-lea.

Alergat-a Iuda, zicând cărturarilor celor fărădelege: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre el vouă? Iar, în mijlocul celorce se tocmiau, ai stătut nevăzut însuţi, tu de carele era tocmeala. Cunoscătorule de inimi, milostiveşte-te spre sufletele noastre.

Cu milostenie să slujim lui Dumnezeu, ca Maria la cină şi să nu ne agonisim iubire de argint ca Iuda, ca să fim pururea cu Hristos Dumnezeu.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu înceta Fecioară rugând pururea pre celce l-ai născut negrăit, ca pre un iubitor de oameni, să mântuească din nevoi pre ceice scapă la tine.

ANTIFON, al 3-lea, glasul al 2-leu.

Pentru învierea lui Lazăr, Doamne, pruncii jidoveşti au strigat ţie, iubitorule de oameni, Osanna! Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

La cina ta, Hristoase Dumnezeule, zis-ai mai nainte ucenicilor tăi: unul din voi va să mă vândă. Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Intrebând Ioan, Doamne, cine este celce va să te vândă? l-ai dovedit pre acela prin pâine. Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Cu treizeci de arginţi şi cu sărutare vicleană te căutau jidovii să te ucidă, Doamne; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

La spălarea ta, Hristoase Dumnezeule, ai poruncit ucenicilor tăi: aşa să faceţi, precum vedeţi. Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită, zis-ai ucenicilor tăi, Hristoase Dumnezeul nostru. Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mântueşte din nevoi pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi după Dumnezeu la tine scăpăm; ca şi către un zid nestricat şi folositoare.

Sedealna, glasul al 7-lea.

La aceste sedelne nu şedem, pentrucă preotul cădeşte stăntul altar

Ospătând la cină pre ucenici şi cunoscând vicleşugul vânzării, ai vădit la cina aceia pre Iuda, ştiindu-l pre el că nu se va îndrepta şi vrând ca să arăţi tuturor, că te-ai dat de bună voie, ca să răpeşti lumea dela cel strein; îndelung răbdătorule, slavă ţie.

Slavă.

Sfârşitul.

Şi acum... toată Apoi: Şi pentru ca să ne învrednicim noi... Se citeşte a doua evanghelie, dela Ioan:

In vremea aceea ieşit-a Iisus cu ucenicii săi...

Sfârşitul:

Şi ca să mănânce paştile.

După Evanghelie cântăm:

ANTIPON al 4-lea, glasul al 5-lea:

Astăzi Iuda lasă pre învăţătorul şi primeşte pre diavolul; se orbeşte cu patima iubirii de bani, cade din lumină întunecatul. Că în ce chip ar fi putut vedea celce a vândut pre luminătorul în treizeci de arginţi? Iară nouă a răsărit celce a pătimit pentru lume. Către carele să strigăm cel ce ai pătimit şi nu te-ai îndurat de oameni, slavă ţie.

Astăzi Iuda se leapădă de cinstea lui Dumnezeu şi se înstreinează de dar; fiind ucenic; se face vânzător; în priimire prietenească ascunde vicleşug şi nebuneşte socoteşte că este mai bine a sluji iubirii de argint, decât dragostei stăpânului, făcându-se povaţă adunării cei fărădelege. Iară noi având mântuire pre Hristos, să-l slăvim.

Să avem iubire de fraţi ca nişte fraţi întru Hristos, iar nu nemilostivire către cei de aproape ai noştri. Ca să nu ne osândim ca sluga cea nemilostivă pentru bani şi ca Iuda căindu-ne fără de nici un folos.

Slavă... Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Preaslăvite s'a grăit de tine pretutindenea, Născătoare de Dumnezeu Marie; că ai născut dupre trup pre Făcătorul tuturor, prea lăudată, carea nu ştii de nuntă.

ANTIPON al 5-lea, glasul al 6-lea.

Ucenicul a tocmit preţul învăţătorului şi a vândut pre Domnul în treizeci de arginţi cu sărutare vicleană, dându-l pre el celor fărădelege, spre moarte.

Astăzi făcătorul cerului şi al pământului a zis ucenicilor săi: s'a apropiat ceasul şi a sosit Iuda, celce mă vinde; nimenea să nu se lepede de mine, văzându-mă pre cruce în mijlocul a doi tâlhari. Că pătimesc ca un om şi mântuesc ca un iubitor de oameni, pre celce cred întru mine.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit negrăit în veacul cel mai de pre urmă şi aï născut pre Ziditorul tău, pre acela roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

ANTIFON al 6-lea, glasul al 7-lea.

Astăzi priveghează Iuda să vândă pre Domnul, pre Mântuitorul lumii cel mai nainte de veci, pre celce a săturat mulţime de oameni din cinci pâini. Astăzi cel fărădelege se leapădă de Invăţătorul; şi fiind ucenic a dat pre stăpânul, a vândut cu bani pre celce a săturat cu mană pre om.

Astăzi au pironit pre cruce jidovii, pre Domnul carele a tăiat marea cu toiagul şi i-a povăţuit în pustie. Astăzi a împuns cu sulita coasta celuice a rănit Eghiptul cu bătăi pentru dânşii şi au adăpat cu fiere pre celce le-a plouat mană de mâncare.

Doamne, viind spre patima cea de voie, zis-ai ucenicilor tăi: Den'aţi putut priveghea un ceas împreună cu mine, cum v'aţi făgăduit că veţi muri pentru mine? Vedeţi măcar pre Iuda cum nu doarme, ci se nevoeşte să mă dea celor fărădelege. Sculaţi de vă rugaţi! Să nu se lepede cineva de mine, văzându-mă pre cruce. Indelung răbdătorule, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput în ceruri! Bucură-te, fecioară, propoveduirea proorocilor, din carea ne-a strălucit nouă Emanuil! Bucură-te, maica lui Hristos Dumnezeu!

Sedeulnu, glasul al 7-lea.

Ce pricină te-a făcut, Iudo, vânzător, Mântuitorului? Au doară te-a despărţit din ceata apostolilor? Au doară te-a lipsit de darul tămăduirilor? Au doară cinând împreună cu ceilalţi, pre tine te-a gonit dela masă? Au doară picioarele celorlalţi le-a spălat, iar ale tale nu le-a băgat în seamă? O! decât bine te-ai făcut uitător! Iată, năravul tău cel nemulţumitor se vădeşte, iar îndelung răbdarea cea neasemănată şi mare mila lui, se propoveduieşte.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a treia dela Matei:

In vremea aceea, prinzând ostaşii pre Iisus l'au dus la Caiafa Arhiereul...

Stăneitul: Şi ieşind afară a plâns cu amar.

ANTIFON al 7-lea glasul al 8-lea:

Doamne, răbdând toate, aşa ai zis celor fărădelege ce te-au prins: de aţi şi rănit pre păstorul şi aţi risipit cele douăsprezece oi, — pre ucenicii mei; dar aş fi putut să aduc înainte mai mult decât douăsprezece leghcoane de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să se plinească celece am arătat vouă prin proorocii mei, cele nearătate şi ascunse. Doamne, slavă ţie.

De trei ori tăgăduindu-te Petru, îndată a cunoscut ceeace s'a zis lui; şi ţi-a adus ţie lacrimi de pocăinţă. Doamne, fii mie milostiv şi mă mântueşte!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre ceeace este uşă de mântuire şi grădină veselitoare şi nor al luminii cei veşnice, să lăudăm toţi pre sfânta Fecioară, zicând ei: bucură-te!

ANTIFON al 8-lea, glasul al 2-lea.

Spuneţi călcători de lege, ce aţi auzit dela Mântuitorul nostru? Au n'a dat el legea şi învăţăturile proorocilor? Dară cum aţi gândit să daţi lui Pilat pre Dumnezeu, cuvântul cel din Dumnezeu şi Izbăvitorul sufletelor noastre?

Să se răstignească! strigau cei ce se îndestulau pururea cu darurile tale şi cereau pre făcătorul de rele în locul făcătorului de bine, ucigaşii dreptilor. Iară tu tăceai, Hristoase, suferind obrăznicia lor, vrând să pătimeşti şi să ne mântueşti pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pre celce s'a născut din tine, roagă-l, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că mult poate rugăciunea maicii, spre îmblânzirea stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată; că milostiv este şi poate să mântuească, celace a primit a pătimi pentru noi.

ANTIFON al 9-lea, glasul al 3-lea.

Pus-au treizeci de arginţi preţul celui preţuit, pre carele l-au preţuit fiii lui Israil; priveghiaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită, că duhul este deştept, iară trupul neputincios; pentru aceasta priveghiaţi.

Datu-mi-au spre mâncarea mea fiere şi întru setea mea m'au adăpat cu oţet; iară tu, Doamne, scoală-mă şi le voiu răsplăti lor.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Noi, cei din neamuri, te lăudăm pre tine Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce prin tine a mântuit pre oameni din blestem.

Seralna, glasul al 8-lea.

O, cum Iuda celce era oarecând ucenic, a gândit vânzare

asupra ta! A cinat împreună cu vicleşug, vicleanul şi nedreptul şi mergând a zis preoţilor: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da vouă pre acela, carele a stricat legea şi a spurcat Sâmbăta. Indelung răbdătorule Doamne, slavă ţie.

Slava... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a patra dela Ioan

In vremea aceea, adus-au pre Iisus dela Caiafa în divan...

Sfârşitul:

Şi l-au dat să-l răstignească.

ANTIFONUL al 10-lea, glasul al 6-lea.

Celce se îmbracă cu lumina ca cu o haină, stătut-a gol la judecată şi a primit palme preste obraz din mâinile care le-a zidit. Şi poporul cel călcător de lege a răstignit pre Domnul slavei pre cruce. Atuncea s'a rupt catapeteasma Bisericii; soarele s'a întunecat, nesuferind să vadă batjocorit pre Dumnezeu, de carele se cutremură toate. Aceluia să ne închinăm.

Ucenicul s'a lepădat, iară tâlharul a strigat: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia ta!

Slava... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Impacă lumea, Doamne, celce bine ai voit a lua trup din Fecioară pentru robi; ca să te lăudăm cu un glas, iubitorule de oameni.

ANTIFONUL al 11-lea, glasul al 6-lea.

Pentru binele care ai făcut, Hristoase, neamului evreesc, te-au osândit să te răstignească, adăpându-te cu oţet şi fiere, Ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că n'au cunoscut milostivirea ta.

N'au fost îndestulate, Hristoase, neamurile evreeşti cu vânzarea, ci încă clătiau cu capetele aducându-ţi batjocură şi hulă. Ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că au gândit asupra ta deşertăciune.

Nici pământul carele s'a cutremurat, nici pietrele cari s'au despicat n'au plecat pre jidovi; nici catapeteasma bisericii, nici învierea morţilor. Ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că au gândit asupra ta deşertăciune.

Slava... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ştim că s'a întrupat din tine Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceeace una eşti curată, una binecuvântată; pentru aceasta lăudându-te neîncetat, pre tine te slăvim.

ANTIFONUL al 12-lea, glasul al 8-lea.

Acestea zice Domnul către jidovi: poporul meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v'am supărat? Pre orbii voştri i-am luminat, pre cei leproşi i-am curăţit, pre bărbatul celce era în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Şi cu ce mi-aţi răsplătit? In loc de mană cu fiere; în loc de apă cu oţet; în loc ca să mă iubiţi, pre cruce m'aţi pironit. De acum nu voiu mai răbda, che-

ma-voi neamurile mele şi acelea mă vor preaslăvi împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi eu le voiu dărui vieaţă veşnică.

Astăzi catapeteasma bisericii se rupe spre mustrarea călcătorilor de lege şi soarele îşi ascunde razele sale, văzând pre Stăpânul răstignindu-se.

Legiuitorii lui Israil, jidovi şi farisei, ceata apostolilor strigă către voi: iată, biserica carea o aţi stricat voi; iată, mielul pre carele l-aţi răstignit şi l-aţi dat mormântului. Dară s'a sculat cu puterea sa. Nu vă înşelaţi jidovi, că el este celce v'a mântuit prin mare şi v'a hrănit în pustie. Acesta este vieaţa, lumina şi pacea lumii.

Slavă... Şi acum... o Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, uşa împăratului slavei, prin carea a trecut însuş cel prea înalt şi o a lăsat iarăş pecetluită, spre mântuirea sufletelor noastre!

Sedealna, glasul al 8-lea.

Când ai stătut înaintea Caiafei, Dumnezeule şi te-ai dat lui Pilat judecătorul, puterile cereşti s'au clătit de frică; şi când te-ai înălţat pre lemn în mijlocul a doi tâlhari, ai fost socotit cu cei fărădelege, celace eşti fără de păcate, ca să mântueşti pre om. Indelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... tot acelaşi.

Evanghelia a 5-a. dela Mateiu.

In vremea aceea văzând Iuda vânzătorul.

Sfârşitul:

Ca să ducă crucea lui.

ANTIFONUL al 13-lea, glasul al 6-lea.

Adunarea jidovilor te-au cerut la Pilat să te răstignească, Doamne. Şi ne aflând vină întru tine, a slobozit pre vinovatul Varavà; iară pre tine cel drept te-a judecat spre pierdere, agonisindu-şi păcatul uciderii. Ci dă-le lor Doamne, răsplătirea lor, că au cugetat asupra ta deşerte.

De carele toate se înfiocoşează şi se cutremură şi pre carele toată limba îl laudă, pre Hristos, puterea lui Dumnezeu şi înţelepciunea lui Dumnezeu, preoţii l-au lovit cu palme preste obraz şi i-au dat fiere. Şi toate a primit a le pătimi, vrând să ne mântuească pre noi de fărădelegile noastre, cu sângele său, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... o Născătoare de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, ceeace ai născut prin cuvânt mai pre sus de cuvânt, pre făcătorul tău, pre acela roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

ANTIFONUL al 14-lea, glasul al 8-lea.

Doamne, celace ai primit întru însoţire pre tâlharul celce şi-a spurcat mâinile în sânge, numără-ne şi pre noi împreună cu dânsul, ca un bun şi de oameni iubitor.

Puţin glas a slobozit tâlharul pre cruce şi mare credinţă a aflat. Intru o clipeală s'a mântuit şi întâiu el deşchizând uşile raiului, a intrat. Celce ai primit pocăinţa aceluia, Doamne, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, ceeace ai primit prin înger bucuria lumii! Bucură-te, ceeace ai născut pre făcătorul tău şi Domnul! Bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi maică lui Hristos Dumnezeul!

ANTIFONUL al 15. glasul al 6-lea.

Acestu se cântă de amândouă stranele împreună. Stih după Stih.

Astăzi s'a spânzurat pre lemn, celce a spânzurat pământul pre ape. (De trei ori.) Cu cunună de spini s'a încununat împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă s'a îmbrăcat, celce îmbracă cerul cu nori. Lovire preste obraz a luat, celce a slobozit în Iordan pre Adam. Cu piroane s'a pironit mirele Bisericii. Cu sulița s'a împuns fiul Fecioarei! Inchinămu-ne patimilor tale, Hristoase.

Arată-ne nouă şi slăvită învierea ta. (De trei ori).

Să nu prăznuim ca jidovii, că Paştile noastre, Hristos, pentru noi s'a jertfit. Ci, să ne curăţim pre noi înşine de toată întinăciunea şi curat să ne rugăm lui. Scoală-te, Doamne, mântueşte-ne pre noi, ca un iubitor de oameni.

Crucea ta, Doamne, este vieaţă şi înviere poporului tău; şi spre dânsa nădăjduindu-ne, te lăudăm pre tine, Dumnezeul nostru, celce te-ai răstignit pentru noi, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te, Hristoase, răstignit ceeace te-a născut, a strigat: ce taină streină este aceasta ce văd, Fiul meu? Cum mori pironindu-te cu trupul pre lemn, dătătorule de vieaţă?

Sedealna, glasul al 4-lea

Podobia: Degrab ne întâmpină...

Răscumpăratu-ne-ai pre noi din blestemul legii cu scump sângele tău, pre cruce pirnindu-te şi cu sulița împungându-te nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... Ori acesta.

Evanghelia a şasea dela Marcu.

In vremea aceea ostaşii ducând pre Iisus... Stăreţul:

Ca să vedem şi să credem lui.

Apoi Fericirile. Punem nouă stihiri, glasul al 4-lea.

Intru împărăţia ta pomeneşte-ne pre noi, Doamne, când vei veni intru împărăţia ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetoşează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Prin lemn s'a izgonit Adam din raiu, iară prin lemnul crucii tâlharul în raiu s'a sălăşluit. Că, acela gustând a călcat porunca făcătorului; iar acesta împreună

răstignindu-se, a mărturisit Dumnezeu pre celce se tăinuia. Pomeneşte-ne şi pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Fericiţi cei milostivi, ca acela se vor mîlui.

Pre făcătorul legii l'au cumpărat cei fărădelege dela ucenic şi ca pre un călcător de lege l'au pus de faţă înaintea judecăţii lui Pilat, strigând: răstigneşte-l! pre celce le-a dat lor mană în pustie. Iară noi urmând tâlharului celui drept, să strigăm cu credinţă: pomeneşte-ne pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Fericiţi cei curaţi cu mina, ca acela vor vedea pre Dumnezeu.

Adunarea ucigătorilor de Dumnezeu, neamul jidovilor cel fărădelege, nebuneşte striga către Pilat: răstigneşte pre Hristos, cel nevinovat! Şi mai vârtos cereau ei pre Varava. Iară noi strigăm cu glasul tâlharului celui cu minte bună: pomeneşte-ne şi pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Fericiţi făcătorii de pace, ca acela fii lui Dumnezeu se vor chema.

Coasta ta cea purtătoare de vieaţă, revărsându-se ca un izvor din Edem, adapă, Hristoase, Biserica ta, ca pre un raiu cuvântător de unde împărţindu-se ca nişte case de ape, în patru Evanghelii, adapă lumea, veselind făptura şi învăţând neamurile să se închine cu credinţă împărăţiei tale.

Fericiţi cei izgoniţi pentru dreptate, ca acelora este împărăţia cerurilor.

Răstignindu-te-ai pentru mine, casă-mi fântăneşti mie iertare; împunsu-te-ai în coastă, ca să-mi izvorăşti pârae de vieaţă; cu piroane te-ai pironit, ca, crezând eu prin adâncul patimilor tale înălţimii puterii tale, să-ţi strig: dătătorule de vieaţă, Hristoase, slavă Crucii tale Mântuitorule şi patimii tale.

Fericiţi veţi fi, când vă vor ocari şi vă vor goni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind pentru mine.

Când te-ai răstignit, Hristoase, toată făptura văzându-te s'a cutremurat; temeliile pământului s'au clătit de frica puterii tale, luminătorii s'au ascuns şi catapeteasma bisericii s'a rupt; munţii s'au cutremurat şi pietrele s'au despicat şi tâlharul cel credincios strigă cu noi, Mântuitorule: pomeneşte-ne întru împărăţia ta.

Bucuraţi vă şi vă veseliţi, ca plata voastră multă este în ceruri.

Zapisul nostru l-ai spart, Doamne şi socotindu-te între cei morţi, ai legat pre tiranul cel de acolo, scăpând pre toţi din legăturile morţii, cu învierea ta; prin care ne-am luminat, Doamne, iubitorule de oameni şi strigăm ţie: pomeneşte-ne şi pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul Sfânt, toţi credincioşii

cu un gând dupre vrednicie a slăvi să ne rugăm; unimea Dumnezeirii ce este în trei ipostasuri, carea rămâne neamestecată, singură prin sine, nedespărţită şi neapropiată, prin carea ne mântuim de focul muncilor.

Şi acum. a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Maica ta, Hristoase, carea te-a născut fără sământă dupre trup şi a rămăs adevărat Fecioară nestricată şi după naştere; pre aceasta aducem ţie spre rugăciune, Stăpâne mult milostive, ca să se dăruească iertare de greşeli, celorce strigă pururea: pomeneşte-ne şi pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Prochimen, glasul al 1-lea.

Împărţit-au hainele mele lorusi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu ia aminte, pentru ce m'ai lăsat.

Evanghelia a 7 a. dela Mateiu.

In vremea aceea adus-au ostaşii...

Sfârşitul

Adevărat; Fiul lui Dumnezeu a fost acesta

Şi se face ectenie. Apoi Psalmul 50 şi după acesta, Evanghelia a 8-a dela Lucă.

In vremea aceea dus-au cu Iisus şi alţi doi..

Sfârşitul:

Din Galileea văzând aceste.

Şi îndată cântăm:

TRICÂNTAREA facerea lui Cosma.

Irmosul de două ori şi troparele pe 12 şi pre urmă iar Irmosul întrâmândouă stranele împreună.

Cântarea 3-a, glasul al 6-lea, Irmos:

La tine mânec, celace pentru „milostivire te-ai micşorat „pre tine, cel neschimbat, pen„tru cel căzut şi până la patimă „te-ai plecat, celace eşti fără de „patimă, Cuvinte al lui Dumne„zeu, pace dă-mi mie, iubitorule „de oameni".

Dacă şi-au spălat picioarele şi mai nainte s'au curăţit cu împărtăşirea dumnezeeştii tale Taine, Hristoase, slugile tale s'au suit acum împreună cu tine, din Sion la muntele cel mare al Maslinilor, lăudându-te pre tine, iubitorule de oameni.

Zis-ai, vedeţi prietenilor, nu vă turburaţi; acum s'a apropiat ceasul ca să fiu prins şi să fiu dat morţii de mâinile celor fără de lege; şi toţi vă veţi risipi, lăsându-mă pre mine. Insă vă voiu aduna iarăş, ca să mă vestiţi pre mine iubitor de oameni.

Condac. glasul al 8-lea.

Pre celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm, că pre acela l-a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Icos:

Văzând mieluşeaua Maria pre mieluşelul său trăgându-se la junghiere, mergea după dânsul sdrobită, împreună şi cu alte femei, strigând aşa: unde mergi Fiule? Pentruce faci această călătorie grabnică? Au doară este iarăşi altă nuntă în Cana şi acolo te grăbeşti acum, ca să le

mai faci lor vin din apă? Oare merge-voiu cu tine, Fiule, sau voiu aştepta mai bine? Dă-mi cuvânt, Cuvinte; nu mă trece tăcând, celce m'ai păzit Curată; Că tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

SINACSAR
ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI VINERI

A Sfintelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos.

Stihuri pentru răstignire.

Vin eşti Dumnezeu, tu şi mort pe cruce sfinte. Mortule al viului Dumnezeu cuvinte.

Stihuri pentru tâlharul ce s'a răstignit împreună cu Hristos.

Uşile cele încuiate s'au deschis tâlharului, băgând cheia, pomeneşte-mă, în uşile raiului.

Pentru sfânta şi marea zi Vineri prăznuim sfintele, mântuitoarele şi înfricoşatele patimi ale Domnului Hristos, care le-a luat de bună voie pentru noi; adică: scuipările, bătăile, lovirile preste faţă, ocările, luările în râs, haina cea mohorită, trestia, buretele, oţetul, piroanele, suliţa şi mai presus de toate, crucea şi moartea; care toate s'au petrecut întru această Vineri. Pentrucă, dupăce l-a vândut şi l-a dat prietenul şi ucenicul în treizeci de arginţi, mai întâiu l-a dus la Ana Arhiereul, carele l-a trimis la Caiafa unde l-au scuipat, l-au bătut preste faţă şi l-au batjocorit. Tot acolo au înfăţişat şi martori mincinoşi cari îl părau, că s'ar fi lăudat să dărâme biserica şi că s'a numit pre sine fiu al lui Dumnezeu. Iară făcându se ziuă, l-a dus la Pilat în divan, carele şi acesta se pornise spre uciderea lui. Şi a grăit acesta: Luaţi-l voi şi-l judecaţi şi-l răstigniţi dupre legea voastră. Iar ei au zis: Nu se cuvine nouă să ucidem pre cineva, întărâtând cu aceasta pre Pilat ca să-l răstignească. Şi a întrebat Pilat pre Hristos: Au doară el este împăratul Iudeilor? Iar el nu s'a zis al Iudeilor, ci împărat veşnic: că a zis: Nu din lumea aceasta este împărăţia mea. Şi vrând Pilat să-l sloboadă, a zis întâiu lor, că nici o vină n'a aflat într'însul. După aceea le-a pus înainte să le sloboadă, dupre obiceiu, un vinovat. Iar ei au judecat a fi mai bun Varavă decât Hristos. Deci, Pilat făcând pre voia jidovilor, spălându se s'a lepădat de vina sângelui lui. Iar ei au strigat: Sângele lui asupra noastră şi asupra feciorilor noştri. Şi de vei lăsa slobod pre acesta, nu eşti prieten Cesarului. Deci, de aceasta temându-se Pilat, măcar că-l şi ştiă nevinovat, însă l-a dat să se răstignească. Aceasta văzând Iuda, lepădând arginţii, s'a dus şi s'a spânzurat. Deci, ostaşii după ce l-au bătut cu trestie preste cad, batjocorindu-l, au pus pre dânsul crucea, apoi şi pre un Simon Cirineanu l-au silit să-i ducă crucea. Şi în ceasul al treilea l-au răstignit. Şi aşa, toată ocara plinindu-se asupra lui, a scris Pilat şi tituluşul deasupra lui, zicând: *Iisus Nazarineanul, împăratul Iudeilor*. Şi măcar că evreii nu îngăduiau să se scrie aşa, Pilat le-a zis: Ce am scris, am scris! După aceea spunând Mântuitorul, că are sete, l-au dat să bea isop cu oţet amestecat. Şi zicând: *plinitus'a*, plecându-şi capul şi-a dat sufletul. Acestea aşa făcându-se, fiind către seară, a ieşit Iosif cel din Arimateea carele se ascunsese ca şi ceilalţi şi venind la Pilat cu îndrăzneală, a cerut trupul lui Iisus; iar el a poruncit să-l dea. Şi luându-l de pre cruce cu toată cuviinţa şi înfăşurându-se cu pânză subţire, precum aveau obiceiu jidovii a face, l-a pus aproape într'un mormânt a lui Iosif tăiat în piatră, unde nimenea mai nainte nu zăcuse; ca înviind Hristos, să nu se socotească învierea altuia. Cu milostivirea la cea mai presus de fire şi nemăsurată, Hristoase, Dumnezeul nostru, mileşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea 8-a, Irmos:

Chipul răutăţii cei protivnice lui Dumnezeu, dumnezeeştii „tineri l-au defăimat; iar asupra „lui Hristos întărâtându-se adu„narea celor fărădelege, sfătu„eşte cele deşarte şi gândeşte să „ucidă pre celace ţine vieaţa în „mână. Pre carele toată făptura „bine-l cuvintează, slăvindu-l în veci".

Zis-ai, Hristoase, ucenicilor: scuturaţi acum somnul dela lumina ochilor şi la rugăciune priveghiaţi, ca să nu pieriţi întru ispită; şi mai vârtos tu, Simone, că celui mai tare este ispita mai mare; — înţelege-mă, Petre, pre mine pre carele toată făptura mă binecuvintează, slăvindu-mă în veci.

Cuvânt spurcat niciodată nu voiu scoate din buzele mele, stăpâne, zis-a Petru. Cu tine voiu muri ca un mulţumitor, de s'ar şi lepăda de tine toţi. Că nu trupul şi sângele, ci Tatăl tău te-a descoperit mie. Pre carele toată făptura bine te cuvintează, slăvindu-te în veci.

Adâncul înţelepciunii cei dumnezeeşti şi al ştiinţei, cu totul l-ai cercat şi noianul judecăţilor mele nu l-ai ajuns, omule, Domnul a zis. Deci, fiind trup, nu te lăuda, că de trei ori te vei lepăda de mine. Pre carele toată făptura mă binecuvintează, slăvindu-mă în veci.

Te lepezi Simone Petre, de ceeace vei să faci curând, precum s'a zis. Ci fără zăbavă viind la tine o slujnică te va spăimânta, a zis Domnul. Dară plângând cu amar, mă vei afla milostiv pre mine, pre carele toată făptura mă binecuvintează, slăvindu-mă în veci.

Ceeace eşti mai cinstită... nu cântam.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Ceeace eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără „de asemănare decât serafimii, „carea fără stricăciune pre „Dumnezeu Cuvântul ai născut. „pre tine cea cu adevărat, Năs„cătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Oastea cea pierzătoare a celorce urau pre Dumnezeu, adunarca celor plini de răutăţi, a ucigaşilor de Dumnezeu, a venit la tine, Hristoase, şi te-au tras ca pre un nedrept, pre tine Ziditorul tuturor, pre carele slăvim.

Neînţelegând păgânii legea şi cetind în zadar glasurile proorocilor, ca pre o oaie te-au tras pre tine, Stăpânul tuturor, să te junghie fără dreptate pre tine, pre carele te slăvim.

Preoţii şi cărturarii împreună fiind răniţi de răutatea cea pizmătăreaţă, dat-au păgânilor ca un dar vieaţa să o ucidă; adecă pre cel ce este din fire dătător de vieaţă, pre carele slăvim.

Incunjuratu-te-au ca nişte câini mulţi şi te-au lovit, Impărate, cu palme preste obraz şi te-au intrebat, mărturisind minciuni asupra ta; ci toate răbdând, pre toţi i-ai mântuit.

Irmosul:

Ceeace eşti mai cinstită..

Apoi, Luminându de trei ori.

Intr'o zi ai învrednicit, Doamne, pre tâlharul în raiu; şi pre mine luminează-mă cu lemnul crucii şi mă mântueşte.

Apoi. Evanghelia a zecea. dela Ioan:

In vremea aceea sta lângă crucea lui Iisus...

Sârsitul:

Vedea-vor pre carele l-au impuns.

Şi indată:

Toată suflarea să laude pre Domnul...

Pe glasul al treilea.

Punem Stihirile pre patru şi cântăm aceste Idiomele, glasul al 3-lea repetind cea dintâiu:

Două lucruri şi rele a făcut fiul meu cel întâiu născut, Israil: pre mine, izvorul apei vieţii m'a părăsit, şi şi-a săpat luişi puţ sfărâmat. Pre mine m'a răstignit pre lemn, iară pre Varavă l-a cerut şi l-a slobozit. Spăimântatu-s'a cerul de aceasta şi soarele şi-a ascuns razele; iară tu, Israile, nu te-ai ruşinat, ci morţii m'ai dat. Iartă-le lor, Părinte Sfinte, că nu ştiu ce au făcut.

De două ori.

Fiecare parte a sfântului tău trup a răbdat ocară pentru noi: capul, spini; faţa, scuipări; fălcile, loviri cu palme; gura, gustarea oţetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele păgâneşti; spatele, biciuri şi mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pre cruce; încheieturile, cuie şi coasta, suliţă. Celace ai pătimit pentru noi şi ne-ai mântuit pre noi din patimi; carele te-ai smerit pentru noi prin iubirea ta de oameni şi ne-ai înălţat, Atotputernice Mântuitorule miluieşte-ne pre noi.

Răstignindu-te tu, Hristoase, toată făptura văzând s'a cutremurat; temeliile pământului s'au clătit de frica puterii tale. Că înălţându-te astăzi a pierit neamul jidovesc. Catapeteasma bisericii s'a rupt în două şi morţii din mormânturi au înviat; sutaşul văzând minunea, s'a înfricoşat; iară maica ta, stând lângă tine, a strigat, plângând ca o maică şi zicând: cum nu voiu plânge şi nu mă voiu bate în piept, văzându-te pre tine spânzurat pre lemn, gol ca un vinovat? Celace te-ai răstignit şi te-ai îngropat şi ai înviat din morţi, Doamne, slavă ţie.

Slava... glasul al 6-lea.

Desbrăcatu-m'au pre mine de hainele mele şi m'au îmbrăcat cu haină roşie; pus-au pre capul meu cunună de spini şi mi-au dat trestie în mâna cea dreaptă, ca să-i sfărâm pre ei ca vasele olarului.

Şi acum... asemenea.

Spatele mele le-am dat spre bătăi şi faţa mea nu o am întors despre scuipări. Înaintea judecăţii lui Pilat am stătut şi răstignire am răbdat pentru mântuirea lumii.

Apoi, Evanghelia a zecea dela Marcu.
In vremea aceea venind Iosif...

Sfârşitul:
Văzând unde il puneu pre el. Apoi:
Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...

Şi îndată Ectenia:
Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului...

Ectenisul:
Că Dumnezeul milelor...

Şi îndată, Evanghelia a unsprezecea dela Ioan
In vremea aceea rugat-a Iosif pre Pilat...

Sfârşitul:

Puind pre Iisus.

Apoi cântăm Stihoavna, stimiri idiomele întrîmândouă stranele împreună.

Glasul 1-iu.

Toată făptura s'a schimbat de frică, văzându-te pre tine, Hristoase, pre cruce răstignit. Soarele s'a întunecat şi temeliile pământului s'au cutremurat. Toate au pătimit împreună cu tine, cel ce ai zidit toate; celace ai răbdat de voie pentru noi, Doamne slavă ţie.

Stih:

Împărţit-nu hainele mele luruşi şi pentru cămaşa mea nu aruncat sorţi.

Glasul al 2-lea.

Poporul cel păgânesc şi fărădelege, pentruce a cugetat cele deşerte? Pentruce a judecat spre moarte pre celace este vieaţa tuturor? Minune mare! Făcătorul lumii s'a dat în mâinile celor fărădelege şi s'a înălţat pre lemn, iubitorul de oameni, ca să slobozească din iad pre cei legaţi cari strigă: îndelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Stih:

Dat-au spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.

Astăzi văzându-te pre tine, Cuvinte, Fecioara cea fără prihană, spânzurat pre cruce, tânguindu-se cu milă, ca o maică, s'a rănit la inimă cu amar şi suspinând cu durere dintru adâncul sufletului sgâriindu-şi obrazul şi părul smulgându-şi, încă şi în piept bătându-se, a strigat cu jale: amar mie, dumnezeescule Fiu! Vai mie, lumina lumii! Cum ai apus dela ochii mei, mielul lui Dumnezeu? Pentru carele cetele celor fără de trupuri s'au cuprins de spaimă, zicând: celace eşti necuprins, Doamne, slavă ţie.

Stih:

Iară Dumnezeu, împăratul nostru, mai nainte de veera făcut mântuire în mijlocul pământului.

Pre lemn răstignit văzându-te, Hristoase, pre tine, făcătorul şi Dumnezeul tuturor, ceeace te-a născut fără sămânţă, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumuseţea chipului tău? Nu sufer a te vedea fără dreptate răstignit. Insă grăbeşte de te scoală, ca să văd şi eu învierea ta din morţi, cea de a treia zi.

Slavă... glasul al 8-lea.

Doamne, suindu-te pre cruce, a căzut frică şi cutremur asupra făpturii; de vreme ce şi pământul l'ai oprit să nu înghită pre ceice te-au răstignit şi iadului ai poruncit să sloboadă din sine pre cei legaţi. Judecătorule al celor vii şi al celor morţi, celace spre înnoirea oamenilor ai venit să dai vieaţă iară nu moarte, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Şi acum...

Acum se întinge condeiul răspunsului de judecată dela judecătorii cei nedrepţi, Iisus se judecă şi se osândeşte spre răstignire şi împreună pătime-

şte făptura, văzând pre Domnul pre cruce, celace pătimeşti dupre firea trupului pentru mine, bunule Doamne, slavă ţie.

Apoi Evanghelia a douăsprezecea, dela Mateiu, iar a doua zi care este după Vineri...

Sfârşitul:

Pecetluind mormântul cu custodia.

Apoi.

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Sfinte Dumnezeule... După Tatăl nostru...

Troparul glasul al 4-lea.

Răscumpăratu-ne-ai pre noi din blestemul legii cu scump sângele tău. Pre cruce pironindu-te şi cu sulița împungându-te nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Apoi ectenia obişnuită şi Apolisul.

Rânduiala ceasurilor.

DIN SFÂNTA ŞI MAREA ZI VINERI.

Pacerea lui Chiril, Arhiepiscopul Alexandriei.

La două ceasuri din zi trage clopotul şi se îmbracă preotul şi binecuvântând începem: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... Că a ta este împărăția... Apoi, Doamne miluește de 12 ori.

Slavă... Şi acum...

Veniţi să ne închinăm... De trei ori.

Şi zicem acestă Psalmi.

PSALM 5.

Graiurile mele ascultă-le Doamne, înţelege strigarea mea, ia aminte glasul rugăciunii mele împăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către tine mă voiu ruga, Doamne. Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voiu sta înaintea ta şi mă vei vedea, că Dumnezeu, celce nu voeşte fărădelegea, tu eşti. Nu va locui lângă tine celce vicleneşte, nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi. Urît-ai pre toţi ceice lucrează fărădelegea; pierde-vei pre toţi ceice grăesc minciună; pre bărbatul sângiurilor şi vicleanul urăşte Domnul. Iară eu întru mulţimea milei tale, voiu intra în casa ta; închina-mă-voiu spre sfânta biserica ta, întru frica ta. Doamne, povăţueşte-mă întru dreptatea ta pentru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea ta calea mea. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deşartă. Groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleniau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule, cadă din cugetele sale; dupre mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pre dânşii, că te-au amărît, Doamne. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucura şi te vei sălăşlui într'ânşii; şi se vor lăuda întru tine toţi ceice iubesc numele tău. Că tu vei binecuvânta pre cel drept, Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALM 2.

Pentruce s'au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşerte? Stătut-au de faţă împăraţii pământului şi

boierii s'au adunat într'una, asupra Domnului şi asupra unsului lui. Să rupem legăturile lor şi să lepădăm dela noi jugul lor. Celce locueşte în ceruri va râde de dânşii şi Domnul va batjocori pre ei. Atuncea va grăi către dânşii întru iuţimea sa şi întru mânia sa va turbura pre ei; iar eu sunt pus împărat de dânsul, preste Sion, muntele cel sfânt al lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către mine: Fiul meu eşti tu, Eu astăzi te-am născut. Cere dela mine şi voiu da ţie neamurile, moştenirea ta şi biruinţa ta marginile pământului. Paşte-vei pre dânşii cu toaig de fier; ca vasele olarului vei sdrobi pre dânşii. Şi acum, împăraţi, înţelegeţi, învăţaţi-vă toţi, cari judecaţi pământul. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi lui cu cutremur. Luaţi învăţătură, ca nu cândva să se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia lui. Fericiţi toţi cari nădăjduesc spre dânsul.

PSALM 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşelilor mele. Dumnezeul meu, strigavoiu ziua şi nu vei auzi şi noaptea şi nu spre nepriceperc mie. Iară tu, în cel sfânt locueşti, lauda lui Israil. Spre tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pre dânşii. Către tine au strigat şi s'au mântuit; spre tine au nădăjduit şi nu s'au ruşinat. Iar eu sunt vierme şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea poporului. Toţi ceice m'au văzut, m'au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul; mântuiască-l, că-l voeşte pre el. Că tu eşti celce m'ai tras din pântece, nădejdea mea de la ţiţele maicii mele, spre tine m'au aruncat din mitras. Din pântecele Maicii mele, tu eşti Dumnezeul meu; nu te depărta dela mine; că necazul este aproape şi nu este cine să-mi ajute mie. Incunjuratu-m'au viţei mulţi, tauri graşi m'au cuprins. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte. Ca apa m'am vărsat şi s'au risipit toate oasele mele; făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu. Uscatu-s'a ca un vas de lut virtutea mea şi limba mea mea s'a lipit de grumazul meu şi în ţărâna morţii m'ai pogorît. Că m'au încunjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m'a cuprins. Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele, numărat-au toate oasele mele; şi aceia priviau şi se uitau la mine. Impărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au

aruncat sorţi. Iară tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău dela mine, spre sprijineaia mea ia aminte. Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din mâna câinilor pre cea una născută a mea. Mântueşte-mă din gura leului şi din coarnele inorogilor smerirea mea. Spune-voiu numele tău fraţilor mei; în mijlocul adunării te voiu lăuda. Cei ce vă temeţi de Domnul lăudaţi-l pre el; toată sămânţa lui Iacov slăviţi-l pre dânsul. Temeţi-vă de dânsul toată sămânţa lui Israil. Că n'a defăimat, nici a lepădat ruga săracului; nici a întors faţa sa dela mine; şi când am strigat către dânsul, m'a auzit. Dela tine este lauda mea; întru adunare mare mă voiu mărturisi ţie; rugăciunile mele voiu da înaintea celorce se tem de dânsul. Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pre Domnul ceice-l caută pre dânsul; vii vor fi inimile lor în veacul veacului. Aduce'şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului şi se vor închina înaintea lui toate moştenirile neamurilor; că a Domnului este împărăţia şi el stăpâneşte pre neamuri. Mâncat-au şi s'au închinat toţi graşii pământului; înaintea lui vor cădea toţi ceice se pogoară în pământ. Şi sufletul meu lui viază şi seminţia mea va sluji lui. Vesti-se-va Domnului neamul celce vine; şi vor vesti dreptatea lui poporului ce se va naşte, pre carele l-a făcut Domnul.

Slava... Şi acum. Aliluia de trei ori. Doamne miluieşte, de trei ori.

Slava... Troper, glasul 1-iu

Răstignindu-te tu, Hristoase, a pierit tirania; călcatu-s'a puterea vrăjmaşului. Că nici înger, nici om, ci tu însuţi Doamne ne-ai mântuit pre noi, slavă ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Ce te vom chema? o, ceeace eşti plină de dar! Cer: că ai răsărit pre soarele dreptăţii; Raiu: că ai odrăslit floarea nestricăciunii; Fecioară: că ai rămas nestricată. Maică curată: că ai avut în sfintele tale braţe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre acela roagă-l să mântuească sufletele noastre.

Apoi cântăm trei tropare din cele 12, repetindu-le. Şi zicem întâiu fără de stih. Aşa facem şi la celelalte ceasuri la troparul cel dintâiu. La al doilea, zicem stihirile ce se arată. Iară la al treilea zicem Slavă... Şi acum...

Troparul, glasul al 8-lea, singur glasul.

Astăzi catapeteasma bisericii se rupe spre mustrarea celor fărădelege şi soarele razele sale îşi ascunde, văzând pre stăpânul răstignindu-se.

Şi aur acesta în a doua strană.

Apoi strana dintâiu zice stihul:

Pentrucе s'au arătat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşerte.

Şi cântăm acest tropar.

Ca o oaie spre junghiere te-ai adus, Hristoase împărate, şi ca un mel fără de răutate, te-ai pi-

ronit pre cruce de bărbaţii cei fărădelege, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni.

Stih:

Înainte au stătut împăraţii pământului şi boierii s'au adunat într'una asupra Domnului şi asupra Unsului lui.

Şi iar acel tropar îl cântăm şi în a doua strană. Apoi strana cea dintâiu:

Slava... acelaş glas.

Doamne, răbdând toate, aşa ai zis celor fărădelege ce te-au prins: de aţi şi rănit pre păstorul şi aţi risipit cele douăsprezece oi, — pre ucenicii mei, dar aş fi putut să aduc înainte mai mult de cât douăsprezece legheoane de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să se plinească celece am arătat vouă prin proorocii mei, cele nearătate şi ascunse. Doamne, slavă ţie!

Şi acum... tot acesta.

Prochimenul proorociei, glasul al 1-lea:

Inima lui a adunat fărădelege lui-şi

Stih:

Fericit este celce înţelege spre săracul şi mişeiul.

Din Proorocia lui Zaharia cetire.

Cap. 11—13.

Aşa zice Domnul: voiu lua toiagul meu cel frumos şi-l voiu arunca, ca să strice legătura mea de pace, care am legat cu toate popoarele pământului. Şi se va strica în ziua aceea şi vor cunoaşte toţi Hananeii pre oile cele păzite mie; că cuvântul Domnului este. Şi voiu zice către ei. De este bine înaintea voastră, daţi preţul meu, sau vă lepădaţi. Şi au pus preţul meu, treizeci de arginţi. Şi a zis Domnul către mine: aruncă-i pre ei în topitoare şi vezi de este lucru lămurit, în ce chip m'au ispitit ei şi am luat cei treizeci de arginţi şi i-am aruncat în topitoare în casa Domnului. Şi am aruncat al doilea toiag al meu, care era frânge, ca să strice legătura de pace între Iuda şi între Israil. Şi vor căuta la dânsul, pre carele l'au împuns. Şi voiu zice către ei: ce sunt ranele acestea în mijlocul mâinilor tale? Şi va zice: cu care m'am rănit în casa iubiţilor mei. Sabie, scoală-te asupra păstorilor mei şi asupra omului celui-ţean al lui. Zice Domnul atotstăpânitorul: bate păstorul şi se vor risipi oile şi voiu întoarce mâna mea asupra păstorilor. Şi va fi în ziua aceea nu va fi lumină, ci frig şi ger. Va fi o zi şi ziua aceea cunoscută va fi Domnului şi nu zină nici noapte şi de către seară va fi lumină. Şi în ziua aceea va ieşi apă vie din Ierusalim: jumătate de dânsa în marea cea dintâiu şi jumătate de ea în marea cea de apoi şi primăvara va fi aşa. Şi va fi Domnul împărat preste tot pământul. în ziua aceea va fi un Domn şi numele lui unul, care va înconjura tot pământul şi pustia. Şi va fi ceea de pre hâul calului, lucru sfânt Domnului atotstăpânitorului. Şi nu va mai fi Hananeu în casa Domnului atotţiitorului în ziua aceea.

Apoi APOSTOLUL

Din cartea cea către Galateni a sântului apostol Pavel cetire.

Cap. II. Vers 14.

Fraţilor, mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin carea mie lumea s'a răstignit şi eu lumii. Că întru Hristos Iisus, nici tăierea împrejur poate ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Şi câţi vor umbla cu dreptarul acesta, pace preste ei şi milă şi preste Israilul lui Dumnezeu. Iară mai mult mie nimenea să nu-mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru fraţilor. Amin.

Apoi Evanghelia dela Matelu.

In vremea aceea luându-se ziua, sfat au făcut toţi Arhiereii...

Sfârşitul.

Şi mulţi din fiii lui Zevedeiu.

Apoi

Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voiu păzi poruncile tale. Faţa ta arată-o preste robul tău şi mă învaţă îndreptările tale. Să se umple gura mea de lauda ta, Doamne, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviinţa ta.

Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru...

Condac, glasul al 8-lea

Pre celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm; că pre acesta l'a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Apoi Doamne miluieşte, de 40 de ori.

Celace în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pre pământ eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive şi mult îndurate; carele pre cei drepţi iubeşti şi pre cei păcătoşi miluieşti, carele pre toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Însuţi Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează vieaţa noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pre noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pre noi cu sfinţii tăi îngeri, ca cu mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţii şi la cunoştinţa slavei tale cei neapropiate. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor Amin.

Doamne miluieşte, de trei ori.

Slavă... Şi acum...

Ceeace eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii; carea fără stricăciune pre Dumnezeu, Cuvântul ai născut, pre tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul zice:

Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...

Apoi rugaciunea:

Hristoase, lumina cea adevărată carele luminezi şi sfinţeşti pre tot omul ce vine în lume să se însemneze preste noi lumina feţei tale; ca într'însa să vedem lumina cea neapropiată. Şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale şi ale tuturor sfinţilor tăi. Amin.

Ceasul al treilea.

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu. De trei ori.

ŞI PSALM 34:

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă războiu cu ceice se oştesc asupra mea. Apucă armă şi pavăză

şi te scoală întru ajutorul meu. Varsă sabia şi mă apără împotriva celorce mă gonesc. Zi sufletului meu; mântuirea ta sunt eu. Să se ruşineze şi să se înfrunteze ceice caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi gândesc mie rele. Să fie ca praful înaintea feţei vântului şi îngerul Domnului necăjindu-i pre ei. Facă-se calea lor întunerec şi alunecare şi îngerul Domnului gonindu-i pre dânşii. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea laţului său, îndeşert au ocărît sufletul meu. Să-i vie lui cursa pre carea nu o ştie şi prinzătoarea pre carea o a ascuns să-l prindă pre el şi în laţ să cadă într'însul. Iară sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ţie? Celce izbăveşti pre săracul din mâna celor mai tari decât el, pre săracul şi pre mişelul dela cei ce-l răpesc pre dânsul. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de celece nu ştiam m'au întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune şi neroditre sufletului meu. Iar eu când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu; şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru aşa bine am făcut spre plăcere; ca cum m'aşi jeli şi m'aşi mâhni, aşa m'am smerit. Şi asupra mea s'au veselit şi s'au adunat; adunatu-s'au preste mine bătăi şi n'am ştiut. Despărţitu-s'au şi nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocură, scârşnitu-au asupra mea cu dinţii lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei pre cea una născută a mea. Mărturisi-mă-voiu ţie întru adunare multă întru popor numeros te voiu lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmăşesc mie cu nedreptate, ceice mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii. Că mie adecă cele de pace îmi grăiau şi spre mânie vicleşuguri gândiau. Lărgit-au asupra mea gura lor; zis-au: bine! bine! văzut-au ochii noştri! Văzut-ai, Doamne, să nu taci! Doamne, nu te depărta dela mine. Scoală-te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre îndreptarea mea. Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea ta, Dumnezeul meu şi să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru! nici să zică; Înghiţitu-l'am pre dânsul. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună ceice se bucură de relele mele; îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare, ceice grăesc mari asupra mea. Să se bucure şi să

se veselească ceice voesc dreptatea mea şi să zică pururea: slăvească-se Domnul, ceice voesc pacea robului său. Şi limba mea se va învăţa dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

PSALM 108.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci; că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s'au deschis. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de urâciune m'au înconjurat şi s'au luptat cu mine în zadar. In loc să mă iubească, mă clevetiau, iar eu mă rugam. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune şi urâciune în locul iubirii mele. Pune preste dânsul pre cel păcătos şi diavolul să stea deadreapta lui. Când se va judeca el să iasă osândit şi rugăciunea lui să se facă întru păcat. Fie zilele lui puţine şi episcopia lui să o ia altul. Să fie feciorii lui săraci şi femeia lui văduvă. Mişcându-se să se mute fiii lui şi să cearâ. Să se scoată din curţile casei lor; să scurme datornicul toate câte sunt ale lui şi să jefuiască streinii ostenelele lui. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici milostivitor spre săracii lui. Să fie feciorii lui întru pierzare; într'un neam să se stingă numele lui. Pomenească-se fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pre pământ pomenirea lor. Pentrucă nu şi-au adus aminte a face milă şi-au gonit pre omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă, ca să-l omoare. Şi a iubit blestemul şi-i va veni lui; şi n'a voit binecuvântarea şi se va depărta dela dânsul. Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină şi a intrat ca apa în maţele lui şi ca untuldelemn în oasele lui. Să-i fie lui ca o haină cu carea se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge. Aceasta este lucrul celorce mă clevetesc pre mine la Domnul şi al celorce grăesc rele asupra sufletului meu. Şi tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, că bună este mila ta. Izbăveşte-mă, că sărac şi mişel sunt eu şi inima mea s'a turburat înlăuntrul meu. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele. Genuchele mele au slăbit de post şi carnea mea s'a schimbat pentru untuldelemn. Şi eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele sale. Ajută-mi mie, Doamne, Dumnezeul meu şi mă mântueşte dupre mila ta. Şi să cunoască, că mâna ta este aceasta şi tu, Doamne, o ai făcut pre dânsa. Blestema-vor ei şi tu vei binecuvânta. Ceice se scoală asupra mea să se ruşineze; iară slugă ta se va veseli. Imbrace-se ceice mă clevetesc pre mine în ocară şi să se învelească ca cu

un veşmânt cu ruşinea sa. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea; şi în mijlocul multora îl voiu lăuda pre el. Că a stătut deadreapta săracului ca să mântuească de ceice gonesc sufletul meu.

PSALM 50.

Milueşte-mă Dumnezeule dupre marea mila ta şi dupre mulţimea îndurărilor tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea ta am făcut; ca să te îndreptezi întru cuvintele tale şi să biruieşti când vei judeca tu. Că iată, întru fărădelegi m'am zămislit şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu Isop şi mă voiu curăţi; spălamă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voiu albi! Auzului meu vei da bucuric şi veselie; bucurase-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule şi Duh drept înoeşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda dela faţa ta şi Duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Invăţavoiu pre cei fărădelege căile tale şi cei necredincioşi la tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sângiuiri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se va limba mea de dreptatea ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda ta. Că de ai fi voit jertfă, aşi fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu duhul umilit; inima înfrântă şi smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea ta Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atuncea bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atuncea vor pune pre altarul tău viţei.

Slavă... Şi acum...

Aliluia. De trei ori.

Slava. Tropar, glasul al 6-lea.

Doamne, jidovii te-au judecat spre moarte, pre tine, vieaţa tuturor. Ceice au trecut pedestri Marea Roşie prin toiag, pre cruce te-au pironit, şi ceice au supt miere din piatră, fiere ţi-au adus. Ci tu de bună voie ai răbdat, ca să ne slobozeşti pre noi din robia vrăjmaşului, Hristoase Dumnezeule, slavă ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii

Apostoli, să mîluească sufletele noastre.

Şi cîntau trei Tropare, din cele 12, rupîndu-le. Glasul al 8-lea.

Pentru frica jidovilor s'a lepădat de tine, Doamne, prietenul şi cel de aproape al tău Petru şi plîngând aşa a strigat: să nu treci lacrimile mele. Că am zis că voiu păzi credinţa, Indurate, şi nu o am păzit. Şi pocăinţa noastră aşa o primeşte şi ne mîlueşte pre noi.

Tot aceasta.

Apoi. Stih: Grăirile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.

Mai nainte de cinstita răstignire, ostaşii batjocorindu-te, Doamne, oştile cele fără de trupuri s'au spimîntat. Că te-ai încununat cu cunună de batjocură, celce ai zugrăvit pămîntul cu flori; şi cu haină de ocară te-ai îmbrăcat, celace îmbraci cerul cu nori. Că cu o rînduială ca aceasta s'a cunoscut milostivirea ta, Hristoase, şi marea milă, slavă ţie.

Stih Ia aminte glasul rugăciunii mele.

Tot acest tropar.

Slavă... Glasul al al 5-lea.

Cînd te trăgeau spre cruce aşa ai strigat, Doamne: pentru care lucru vreţi să mă răstigniţi, jidovi? Pentru că am întărit pre slăbănogii voştri? Pentru că am înviat pre morţii voştri ca din somn? Pre ceeace-i curgea sînge o am tămăduit; pre Hananeanca o am mîluit. Dar pentru care lucru vreţi să mă omorîţi, jidovi? Ci veţi vedea pre Hristos, pre carele împungeţi acum, călcătorilor de lege.

Şi acum... Tot aceasta.
Prochimen, glasul al 1-lea.

Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Stih:

Doamne, nu cu mînia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă cerţi.

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 50 Vers 4:

Domnul, mi-a dat mie limbă de învăţătură, ca să cunosc cînd se cade a grai cuvîntul. Pusum'au dimineaţa, dimineaţa mi-au pus mie ureche, ca să aud. Şi învăţătura Domnului, Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă prieresc. Spatele mele le-am dat spre bătăi şi fălcile mele spre pălmuiri şi faţa mea nu o am întors de către ruşinea scuipărilor. Şi Domnul, Domnul ajutor s'a făcut mie, pentru aceea nu m'am ruşinat şi am pus faţa mea ca o piatră vărtoasă şi am cunoscut, că nu mă voiu ruşina. Pentrucă aproape este celce m'a îndreptat pre mine, cine este celce se judecă cu mine? Să stea cu mine împreună şi cine este celce se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajuta mie; cine îmi va face mie rău? Iată, voi toţi ca o haină vă veţi învechi şi cu molia va mînca pre voi. Cine este între voi care se teme de Domnul? Să audă glasul slugii lui; celce umblă între întunerec şi nu este lor lumină, nădăjduiţi întru numele Domnului şi vă întăriţi între Dumnezeu. Iată, voi toţi aprindeţi foc şi întăriţi flăcără, umblaţi întru lumina focului vostru şi întru flacăra care aţi aprins şi pentru mine s'a făcut acestea voua, întru durere veţi adormi.

Apoi Apostolul:
Din cartea cea către Romani a Sfîntului Apostol Pavel cetire.
Cap. 5, Vers 6.

Fraţilor, Hristos, fiind noi încă neputincioşi, în vremea cea cuviincioasă pentru cei necredincioşi a murit. Că abia va muri

cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate şi îndrăzneşte cineva a muri. Iar întăreşte Dumnezeu dragostea sa spre noi; că încă păcătoşi fiind noi, Hristos pentru noi a murit. Cu mult mai vârtos dar acum îndreptaţi fiind cu sângele lui, ne vom mântui printr'însul de mânie. Că de vreme ce fiind noi vrăjmaşi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vârtos fiind împăcaţi, ne vom mântui întru vieaţa lui.

Evanghelia dela Marcu:

In vremea aceea sfat au făcut Arhiereii cu bătrânii...

Sfârşitul:

Celece se suise cu dânsul în Ierusalim.

Şi după aceasta cetiau tâlcuirea dela Matelu cuvântul pentru cruce.

Apoi:

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... Şi după Tatăl nostru...

Condac:

Pre celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm; că pre acesta l-a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte... de 40 de ori.

Rugăciunea:

Celace în toată vremea...

Doamne miluieşte... de trei ori

Slava... Şi acum...

Cecace eşti mai cinstită...

Intru numele Domnului, binecuvinteaza parinte

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi...

Apoi rugăciunea:

Stăpâne, Dumnezeule, părinte atotputernice, Doamne Fiule, unu născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluieşte-mă pre mine păcătoul; şi cu judecăţile care ştii, mântueşte-mă pre mine nevrednicul robul tău; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată începem al şaselea ceas.

Ceasul al şaselea.

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu. De trei ori.

PSALM 53.

Dumnezeule, întru numele tău mântueşte-mă şi întru puterea ta mă judecă. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele; că streinii s'au sculat asupra mea şi cei tari au căutat sufletul meu; şi nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Intoarce va cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul tău pierde-i pre dânşii. De bună voie voiu jertfi ţie; mărturisi-mă-voiu numelui tău,

Doamne, că este bun. Că din tot necazul m'ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

PSALM 139.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de bărbatul nedrept mă izbăveşte. Care gândia nedreptatea în inimă toată ziua rânduia războaie. Ascuţit-a limba sa ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului dela oamenii nedrepţi mă scoate; cari au gândit să împiedice paşii mei. Ascuns-au mândrii cursă mie şi cu funii au întins cursă picioarelor mele; pre lângă cărare smintele mi-au pus. Zis-am Domnului, Dumnezeul meu eşti tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele. Doamne, Doamne, puterea mântuiri mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de războiu. Să nu mă dai, Doamne, dupre dorirea celui păcătos; gândit-a împotriva mea, să nu mă părăseşti ca nu cândva să se înalţe. Acoperi-va răutatea buzelor lor capetele celorce mă împresoară. Cădea-vor peste dânşii cărbuni; cu foc îi vei surpa pre dânşii în ticăloşie şi nu vor putea răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ; pre bărbatul nedrept relele îl vor vâna spre pieire. Cunoscut-am, că va face Domnul judecată săracilor şi izbândă lipsiţilor. Insă, drepţii se vor mărturisi numelui tău şi vor locui înaintea ta.

PSALM 90.

Celce locueşte întru ajutorul celui prea înalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Zice-va Domnului, sprijinitorul meu eşti tu şi scăparea mea, Dumnezeul meu şi voiu nădăjdui spre dânsul. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbri ţie şi sub aripile lui vei nădăjdui. Cu armă te va încunjura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie şi zeci de mii deadreapta ta şi spre tine nu se vor apropia. Insă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că tu Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia întru locaşul tău. Că îngerilor săi va porunci pentru tine ca să te păzească întru toate căile tale. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Preste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca preste leu şi preste balaur. Că spre mine a nădăjduit şi-l voiu izbăvi pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cu-

noscut numele meu. Striga-va către mine şi-l voiu auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz. Scoate-l voiu pre dânsul şi-l voiu slăvi. Cu lungime de zile îl voiu umplea pre el şi-i voiu arăta mântuirea mea.

Slavă... Şi acum...

Alliuia... de trei ori.

Doamne miluieşte... de trei ori.

Slavă... Troparul, glasul al 2-lea.

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pre cruce ai întins preacuratele tale mâini, adunând toate neamurile celece strigă: Doamne, slavă ţie.

Şi acum...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pre celce s'a născut din tine roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuească, celace a primit a pătimi pentru noi.

Şi cântăm trei tropare din cele 12.

Glasul al 8-lea, repetându-le.

Acestea zice Domnul către jidovi: poporul meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v'am supărat pre voi? Pre orbii voştri i-am luminat, pre cei leproşi i-am curăţit, pre bărbatul celce era în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Şi cu ce mi-aţi răsplătit? In loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oţet; în loc ca să mă iubiţi, pre cruce m'aţi pironit. De acum nu voiu mai răbda, chema-voiu neamurile mele şi acelea mă vor slăvi împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi eu voiu dărui vieaţa veşnică.

De două ori.

Apoi stih: Dat-au spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.

Legiuitorii lui Israil, jidovi şi farisei, ceata apostolilor strigă către voi: iată biserica care voi o a-ţi stricat, iată mielul pre carele l-aţi răstignit şi l-aţi dat mormântului, s'a sculat cu puterea sa. Nu vă înşelaţi jidovi, că iată celce v'a mântuit prin mare şi în pustie v'a hrănit. Aceasta este vieaţa şi lumina şi pacea lumii.

Stih: Mântueşte-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Şi tot Stihira aceasta.

Slavă... glasul al 5-lea.

Veniţi purtătoare de Hristos, popoare, să vedem ce s'a sfătuit Iuda vânzătorul cu preoţii cei fărădelege asupra Mântuitorului nostru. Astăzi au făcut vinovat morţii pre cuvântul cel fără de moarte şi dându-l lui Pilat l-au răstignit în locul căpăţânii. Acestea pătimind a strigat Mântuitorul nostru, zicând: iartă-le lor, Părinte, păcatul acesta, ca să cunoască neamurile învierea mea cea din morţi.

Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălţat mare-cuviinţa ta mai pre sus de ceruri.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 52, Vers 13

Aşa zice Domnul: Iată, va cunoaşte fiul meu şi se va înălţa, se va slăvi şi se va ridica foarte. In ce chip se vor mira de tine mulţi, aşa se va necinsti de oameni chipul tău şi slăvirea ta de fiii oamenilor. Aşa se vor mira de dânsul neamuri multe şi împăraţii vor astupa gura sa, că celorce nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vedea şi cari n'au auzit, vor cunoaşte. Doamne! Cine a crezut auzului nostru şi braţul Domnului cui s'a descoperit? Vestit-am ca un prunc înaintea lui şi ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici slavă şi l-am văzut pre el şi n'avea chip, nici frumuseţe. Ci chipul lui necinstit şi mai sfârşit decât al fiilor omeneşti, om ce era întru bătae şi ştiind răbda durere, căi s'a schimbat faţa lui, defăimat a fost şi nesocotit. Aceste păcatele noastre le poartă şi pentru noi rabdă durere şi noi am gândit ca dela Dumnezeu este el întru durere, în chin şi în necaz. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre şi a pătimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre dânsul şi cu rana lui noi toţi ne-am vindecat. Toţi ca nişte oi am rătăcit, fiecare din calea sa s'a abătut şi Domnul l-a dat pre el pentru păcatele noastre. Şi el, pentruce s'a chinuit, nu şi'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'a adus şi ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, aşa au-şi deschide gura sa. Intru smerenie judecata lui s'a ridicat şi neamul lui cine-l va spune? că s'a luat de pre pământ viaţa lui, pentru fărădelegile poporului meu s'a adus la moarte. Şi voiu da pre cei răi în locul îngropării lui şi pre cei bogaţi în locul morţii lui; că fărădelege n'a făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui. Şi Domnul va să-l cureţe pre el de rane, de se va da pentru păcat; sufletul vostru va vedea sămânţă îndelungată. Şi va Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui şi să-i arate lui lumină şi să-l facă cu ştiinţă şi să îndrepteze pre cel drept, care bine slujeşte multora şi păcatele lor el le va purta. Pentru aceasta el va moşteni pre mulţi şi va împărţi dobânzile celor tari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui şi cu cei fărădelege s'a socotit şi el păcatele multora a purtat şi pentru fărădelegile lor s'a dat. Veseleşte-te cea stearpă, care nu naşti, dă glas şi strigă ceeace nu aveai dureri de naştere, că mai mulţi sunt fiii celei pustie, decât acelei ce are bărbat.

Apoi Apostolul:

Din cartea cea către Evrei a sfântului Apostol Pavel, cetire.

Fraţilor, celace sfinţeşte şi ceiace se sfinţesc, dintr'unul sunt toţi. Pentru care nu se ruşinează a-i numi pe dânşii fraţi zicând: spune-voiu numele tău fraţilor mei, în mijlocul bisericii te voiu lăuda. Şi iarăş: Eu voiu fi nădăjduindu-mă întru dânsul. Şi iarăş: iată eu şi pruncii cari mi-a dat Dumnezeu. Deci, dacă s'au făcut părtaşi pruncii trupului şi sângelui şi acelaş asemenea s'a împărtăşit aceloraşi, ca prin moarte să surpe pre cela ce are stăpânia morţii, adecă pre diavolul. Şi să isbăvească pre aceia câţi cu frica morţii în toată viaţa erau supuşi robiei. Că nu pre îngeri cândva a luat, ci sămânţa lui Avraam a luat. De unde dator era întru toate a se asemăna fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curăţească păcatele poporului. Că întru ceeace a pătimit, însuş fiind ispitit, poate şi celorce se ispitesc să le ajute.

Apoi Evanghelia de la Luca

In vremea aceea ducea cu Iisus şi pre alţi doi făcători de rău...

Stârşitul:

Din Galileea văzând acestea.

După aceasta cetirea. Apoi.

Degrab să ne întâmpine pre

noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui tău. Doamne, izbăveşte-ne pre noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeule... şi dupa Tatăl nostru...

Condac:

Pre celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm, că pre acesta l'a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte. de 40 ori.

Rugăciunea.

Celace in toată vremea...

Doamne miluieşte. de trei ori.

Slavă... Şi acum....

Ceeace eşti mai cinstită.

Intru numele Domnului binecuvintează părinte,

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi...

Apoi rugăciunea sfântului Vasile cel mare

Dumnezeule şi Doamne al puterilor şi a toată făptura, Ziditorule; carele pentru milostivirea milei tale cei neasemănate, pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos l'ai trimis spre mântuirea neamului nostru; şi prin cinstită crucea lui zapisul păcatelor noastre l'ai rupt. Şi ai biruit întru dânsul stăpâniile şi puterile întunerecului. Insuţi, Stăpâne, iubitorule de oameni, primeşte şi acestea ale noastre, păcătoşilor, rugăciuni de mulţumită şi de cerere; şi ne izbăveşte pre noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată; şi de toţi celce caută să ne facă nouă rău, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Pătrunde cu frica ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea ta răneşte sufletele noastre. Ca spre tine totdeauna căutând şi cu lumina cea dela tine povăţuiţi fiind, la tine, lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare, privind, neîncetată mărturisire şi mulţumită ţie să înălţăm, Tatălui celui fără început, împreună cu unul născut Fiul tău şi cu prea sfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Duhul tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cetim îndată şi ceasul al noulea

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu De trei ori.

PSALM 68.

Mântueşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m'am în noroiul adâncului şi nu este stare. Venit-am întru adâncurile mării şi viforul m'a potopit. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu. Immul-

ţitu-s'au mai presus decât perii capului meu ceice mă urăsc în zadar. Întăritu-s'au vrăjmaşii mei, ceice mă goniau pre mine cu nedreptate; celece nu am jefuit, atunce am plătit. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la tine nu s'au ascuns. Să nu se ruşineze pentru mine ceice te aşteaptă pre tine Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine ceice te caută pre tine, Dumnezeul lui Israil. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu. Instrelnat-am fost fraţilor mei şi necunoscut fiilor maicii mele. Că râvna casei tale m'a mâncat şi ocările celor ce te ocărăsc pre tine, au căzut asupra mea. Şi am acoperit cu post sufletul meu şi s'a făcut spre ocară mie. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac şi m'am făcut lor spre pildă. Impotriva mea limbuţiau ceice şedeau în porţi şi împotriva mea cântau ceice beau vin. Iar eu cu rugăciunea mea către tine, Doamne, vremea este de bunăvoinţă Dumnezeule, întru mulţimea milei tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii tale. Mântueşte-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de ceice mă urăsc şi de adâncurile apelor. Ca să nu mă înnece pre mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă preste mine puţul gura sa. Auzi-mă Doamne, că bună este mila ta; dupre mulţimea îndurărilor tale caută spre mine. Să nu întorci faţa ta dela sluga ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu, şi-l mântueşte pre el, pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă. Că tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea. Inaintea ta sunt toţi ceice mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie. Şi am aşteptat pre celce s'ar mâhni cu mine şi nu era; şi pre celce m'ar mângâia şi nu am aflat. Şi au dat spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet. Facă-se masa lor înaintea lor, spre cursă şi spre răsplătire şi spre sminteală. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte. Varsă preste dânşii iuţimea ta şi mânia iuţimii tale să-i cuprindă pre ei. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori. Că pre care tu l-ai bătut, ei l-au gonit şi spre durerea ranelor mele au adaus. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea ta. Şteargă-se din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea ta Dumnezeule să mă sprijinească. Lăudavoiu numele Dumnezeului meu cu cântare, slăvi-l-voiu pre el întru laudă. Şi va plăcea lui

Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii. Vadă săracii şi să se veselească; căutaţi pre Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru. Că a auzit pre cei săraci Domnul şi pre cei în obezi ferecaţi ai săi nu i-a urgisit. Laude-l pre dânsul cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într'însa. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii. Şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pre dânsul. Şi seminţia robilor tăi vor stăpâni pre el şi ceice iubesc numele tău vor locui într'însul.

PSALM 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, că să-mi ajuţi mie, grăbeşte. Să se ruşineze şi să se înfrunteze ceice caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze ceice-mi voiesc mie rele. Intoarcă-se îndată ş ruşinându-se, ceice-mi grăesc mie: Bine, bine! Să se bucure şi să se veselească de tine toţi ceice te caută pre tine, Dumnezeule, şi să zică pururea: slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta. Iar eu sărac sunt şi mişel; Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti tu; Doamne, nu zăbovi.

PSALMUL 85

Pleacă Doamne urechea ta şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, că cuvios sunt; mântueşte pre robul tău, Dumnezeul meu, pre celce nădăjdueşte spre tine. Milueşte-mă Doamne, căci către tine voiu striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu. Că tu, Doamne, eşti bun, blând şi mult milostiv, tuturor celor ce te chiamă pre tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte glasul cererii mele. In ziua necazului meu am strigat către tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea ţie întru dumnezei, Doamne şi nu este dupre faptele tale. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea ta, Doamne, şi vor slăvi numele tău. Că mare eşti tu şi celce faci minuni, tu eşti Dumnezeu însuţi. Povăţueşte-mă, Doamne, în calea ta şi voiu merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău. Mărturisimă-voiu ţie, Doamne Dumnezeul meu, cu toată inima mea, şi voiu slăvi numele tău în veac. Că mila ta mare este spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu te-au pus pre tine înaintea lor. Şi tu, Doamne, Dumnezeul meu, eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv şi adevărat. Caută spre mine şi mă

milueşte, dă tăria ta slugii tale şi mântueşte pre fiul slujnicii tale. Fă cu mine semn spre bine şi să vadă ceice mă urăsc şi să se ruşineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat mie şi m'ai mângâiat.

Slavă... Şi acum... Aliluia, de trei ori.
Doamne milueşte, de trei ori
Slavă... Troparul, glasul al 8-lea.

Văzând tâlharul pre începătorul vieţii pre cruce spânzurând, a zis: de n'ar fi fost Dumnezeu cel ce s'a întrupat, carele cu noi s'a răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se. Ci, celace toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Celace pentru noi te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, carele cu moartea pre moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pre ceice i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni, milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace te-a născut pre tine, carea se roagă pentru noi; şi mântueşte, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

Şi cântom trei tropare din cele 12.
Glasul al 7-lea.

Spaimă era a vedea pre făcătorul cerului şi al pământului spânzurat pre cruce, soarele întunecându-se şi ziua iarăş în noapte schimbându-se şi pământul scoţând afară din mormânturi trupurile morţilor. Cu carî ne închinăm ţie, mântueşte-ne pre noi.

De două ori.

Apoi Stih, glasul al 2-lea:

Împărţit-au hainele mele lorusl şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

Când au pironit pre cruce cei fărădelege pre Domnul slavei, a strigat către dânşii: cu ce v'am mâhnit pre voi? Sau cu ce v'am mânîat? Mai înainte de mine cine v'a izbăvit pre voi din necaz? Şi acum pentru ce-mi răsplătiţi mie cu cele rele în loc de bune? In locul stâlpului celui de foc, pre cruce m'aţi pironit; în locul norului, mormânt mi-aţi săpat; în loc de mană, mi-aţi adus fiere; în loc de apă, cu oţet m'aţi adăpat. De acum voiu chema alte neamuri şi acelea mă vor preaslăvi, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Stih: Dat-au spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.

Şi tot aceeaş stihiră.

Slavă... glasul al 6-lea.

Astăzi s'a spânzurat pre lemn celce a spânzurat pământul pre ape. Cu cunună de spini s'a încununat împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă s'a îmbrăcat celce îmbracă cerul cu nori. Lovire preste obraz a luat celce a slobozit în Iordan pre Adam. Cu piroane s'a pironit mirele Bisericii. Cu suliţă s'a împuns

Fiul Fecioarei. Închinămu-ne patimilor tale, Hristoase! Arată-ne nouă şi slăvită învierea ta.

Şi acum... tot acestu.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

Stih:

Nu este celce face bine, nu este până la unul.

Din proorocia lui Ieremia citire.

Cap. 11, Vers 18.

Doamne, arată-mi mie şi voiu cunoaşte; atunci am văzut meşteşugirile lor. Iar eu, ca un miel fără de răutate ce-l duc spre junghiere, n'am cunoscut că gândiau asupra mea gând rău zicând: Veniţi să băgăm lemn în pâinea lui şi să-l pierdem de pre pământul celor vii şi numele lui să nu se mai pomenească. Doamne al puterilor, celce judeci cu dreptul, carele ispiteşti inimile şi rărunchii, dă-mi să văd dela tine răsplătire asupra lor; că ţie am descoperit îndreptarea mea. Pentru aceea aşa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, celce caută sufletul meu, zicând: Nu vei prooroci în numele Domnului; iar de nu, vei muri în mâinile noastre. Pentru aceea aşa zice Domnul puterilor: iată, eu voiu cerceta asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie şi feciorii lor şi fetele lor se vor stinge de foame. Şi nu vor avea rămăşiţă pentrucă voiu aduce rele asupra celorce locuesc în Anatot, în anul cercetării lor. Drept eşti tu, Doamne, cât voiu răspunde către tine. Însă judecăţi voiu grăi către tine, ce este că, calea necredincioşilor sporeşte! Înmulţitu-s'au toţi celce lapădă poruncile tale. Săditu-i-ai pre ei şi au prins rădăcină, odrasla au făcut roada; aproape eşti tu Doamne de gura lor şi departe de rărunchii lor. Şi tu, Doamne, mă ştii pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea ta, adună-i pre dânşii, ca pre nişte oi spre junghiere şi-i curăţeşte pre ei spre ziua junghierii lor. Până când va plânge pământul şi toată iarba ţarinii se va usca de răutăţile celorce locuesc pre dânsul? Pierit-au dobitoacele şi pasările, că au zis: nu va vedea Dumnezeu căile noastre. Picioarele tale aleargă şi te slăbesc. Adunaţi toate fiarele ţarinii şi să vie şi să o mănânce pre ea. Păstori mulţi au stricat vlea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată. Pustiu-au pre ea întru pierciunea pierzării. Că aşa zice Domnul pentru toţi vecinii cei răi, cari se ating de moştenirea mea, care o am împărţit poporului meu Israil: iată eu îi voiu smulge pre ei din pământul lor şi pre Iuda îl voiu scoate din mijlocul lor. Şi va fi, după ce îl voiu scoate pre ei, mă voiu întoarce şi îi voiu milui pre ei şi voiu face pre fiecare să locuiască în moşia sa şi pre fiecare în pământul său.

Apoi Apostolul.

Din carteu cea către Evrei a sfântului Apostol Pavel citire.

C ap. 10, Stih 19

Fraţilor, având îndrăzneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus Hristos, pre cale nouă şi vie, care o a înnoit nouă prin catapeteasmă, adecă prin trupul său; având preot mare preste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu adevărată inimă, întru deplină credinţă, fiind stropiţi la inimi spre curăţire de ştiinţa rea şi spălaţi la trup cu apă curată; să ţinem mărturisirea nădejdei nesmintită, pentrucă credincios este celce a făgăduit. Şi să cunoaştem unul pre altul spre îndemnarea dragostei şi a faptelor bune; nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiceiu, ci îndemnând unul pre altul; şi cu atât mai mult, cu cât vedeţi apropiindu-se ziua. Că păcătuind noi de bună voie, după ce am luat cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate; ci o aşteptare oarecarea înfricoşată a judecăţii şi iuţimea focului, carele va să mănânce pre cei protivnici. Lepădând cineva legea lui Moisi, moare fără de milă, prin două sau trei mărturii. Socotiţi cu cât mai amară muncă va lua celce a

călcat pre Fiul lui Dumnezeu şi a socotit ca ceva de rând sângele legii, cu carele s'a sfinţit şi a defăimat Duhul darului. Ştim pre celce a zis: A mea este răsplătirea, eu voiu răsplăti, zice Domnul. Şi iarăş: Domnul va judeca pre poporul său; înfricoşat lucrul este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

Evanghelia dela Ioan:

In vremea aceea dus-au pre Iisus dela Caiafa in divan...

Sfârşitul:

Vedea-vor pre carele l-au impuns.

Şi se pune cetirea: Cuvântul Crucii. Apoi

Nu ne da pre noi până în sfârşit pentru numele tău cel sfânt şi nu strica legătura ta şi nu depărta mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, pentru Isaac robul tău, şi Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru...

Condac:

Pre celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm; că pre acesta l-a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte... de 40 de ori.

Rugăciunea:

Celace in toată vremea...

Doamne miluieşte... de trei ori.

Slavă... Şi acum...

Ceeace eşti mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...

Apoi rugăciunea

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, celace îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi; întru carele pre lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător intrare în rai i-ai făcut şi cu moartea pre moarte ai sfărâmat. Curăţeşte-ne pre noi păcătoşii şi nevrednicii robii tăi, că am greşit şi fărădelege am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului. Pentrucă am lăsat calea dreptăţii tale şi am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii tale: iartă-ne pre noi, Doamne, dupre mulţimea milei tale şi ne mântueşte pre noi pentru numele tău cel sfânt, că s'au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne spre noi din mâna protivnicului şi ne iartă nouă păcatele şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi ţie să vieţuim, Stăpânului nostru şi făcătorului de bine. Şi aşa urmând poruncilor tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc. Că tu eşti după adevăr veselia cea adevărată şi bucuria celorce te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, şi ţie slavă

înălţăm împreună şi Părintelui tău celui fără început şi cu preasfântul şi bunului şi de viaţă făcătorului Duhul tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi Fericirile.

Intru împărăţia ta, pomeneşte-ne pre noi. Doamne...

Slavă... Şi acum...

Pomeneşte-ne pre noi Doamne...

Ceata cerească...

Slavă ..

Ceata sfinţilor îngeri...

Şi acum...

Crez într'unul Dumnezeu...

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă ca un bun şi iubitor de oameni.

După aceasta:

Tatăl nostru...

Şi Condacul:

Pre cele ce s'a răstignit pentru noi...

Doamne miluieşte... de 40 de ori.

Şi rugăciunea:

Prea sfântă Treime, stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, ceeace eşti pricina tuturor bunătăţilor, binevoeşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna să te slăvesc şi să te laud şi să mă închin ţie şi să zic: unul Sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

De trei ori

Slavă... Şi acum...

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea...

Şi Apolisul

Cade-se a şti şi aceasta:

Că am luat deprinderea, întru aceasta sfântă şi mare zi Vineri, a nu face nici o liturghie şi nici masă nu punem, nici nu mâncăm întru aceasta zi a răstignirei. Iară de este cineva prea neputincios, sau prea bătrân şi nu va putea să petreacă postindu-se, să i se dea numai pâine şi apă după apusul soarelui. Aşa am luat din sfintele porunci ale sfinţilor Apostoli, a nu mânca în Vinerea cea mare, că şi cuvântul Domnului către farisei zice: Dacă se va lua mirele dela dânşii, atuncea vor posti întru acele zile.

Biserica Sf. Ioan, Ocnele Mari.

[illegible]

ÎN SFANTA ŞI MAREA ZI VINERI

SEARA

Toată la al zecelea ceas din zi şi binecuvântând preotul, cetim Psalmul începător
La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 6
Şi cântăm aceste Stihiri glasul 1, singur glasul.

Toată făptura s'a schimbat de frică, văzându-te pre tine, Hristoase, pre cruce răstignit. Soarele s'a întunecat şi temeliile pământului s'au cutremurat. Toate au pătimit împreună cu tine, celce ai zidit toate. Celce ai răbdat pentru noi de voie, Doamne, slavă ţie.

De două ori,
Glasul al 2-lea:

Poporul cel păgânesc şi fărădelege, pentruce a cugetat cele deşarte? Pentruce a judecat spre moarte pre celace este vieaţa tuturor? Minune mare! Că făcătorul lumii s'a dat în mâinile celor fărădelege şi s'a înălţat pre lemn iubitorul de oameni, ca să scoată din iad pre cei legaţi, cari strigă: îndelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Astăzi văzându-te pre tine, cuvinte, Fecioara cea fără prihană, spânzurat pre cruce, tânguindu-se cu milă ca o Maică, s'a rănit la inimă cu amar şi suspinând cu durere dintru adâncul sufletului, sgâriindu-şi obrazul şi părul smulgându-şi, încă şi în piept bătându-se, a strigat cu jale: amar mie! dum-

nezeescule Fiu; vai mie, lumina lumii! Cum ai apus dela ochii mei, mielul lui Dumnezeu? pentru carele cetele celor fără de trupuri s'au cuprins de spaimă, strigând: celace eşti necuprins, Doamne slavă ţie.

Pre lemn răstignit văzându-te, Hristoase, pre tine făcătorul şi Dumnezeul tuturor, ceeace te-a născut fără sămânţă, a strigat cu amar: fiul meu unde a apus frumuseţea chipului tău? Nu sufer a te vedea fără dreptate răstignit. Insă grăbeşte de te scoală, ca să văd şi cu învierea ta din morţi cea de a treia zi.

Glasul al 6-lea.

Astăzi Stăpânul făpturii a stătut de faţă înaintea lui Pilat şi răstignirii s'a dat făcătorul tuturor, aducându-se ca un miel de bună voia sa; cu piroane s'a pironit, în coastă s'a împuns şi cu buretele s'a adăpat, celce a plouat mană. Cu palme preste obraz s'a lovit, Mântuitorul lumii; şi de robii săi s'a batjocorit făcătorul tuturor. O, iubirea de oameni a Stăpânului! Pentru ccice l-au răstignit s'a rugat Părintelui său, zicând: iartă-le lor păcatul acesta, că nu ştiu călcătorii de lege ce lucru fără dreptate fac.

Slavă, glasul al 6-lea:

O, cum adunarea cea fărădelege a osândit spre moarte pre împăratul făpturii! Nu s'au rușinat de binefacerile care aducându-le aminte, le-a adeverit zicând către dânşii: poporul meu, ce am făcut vouă? Au n'am umplut Iudeea de minuni? Au n'am înviat pre morţi numai cu cuvântul? Au n'am vindecat toată boala şi neputinţa? Dară cu ce mi-aţi răsplătit? Pentruce nu vă aduceţi aminte de mine? In locul tămăduirilor, rane aţi pus asupra mea. In loc de vieaţă, m'aţi omorît, răstignindu-mă pre lemn, ca pre un făcător de rele, pre mine, făcătorul de bine. Pre dătătorul de lege, ca pre un călcător de lege, pre împăratul tuturor, ca pre un vinovat. Indelung răbdătorule, Doamne, slavă ţie.

Şi acum... glasul acelaş:

Infricoşată şi prea slăvită taină se petrece astăzi: cel nepipăit s'a prins şi s'a legat, celce a deslegat pre Adam din blestem, celce ispiteşte inimile şi rărunchii, fără dreptate s'a întrebat. In temniţă s'a închis celce a închis adâncul. Stă înaintea lui Pilat acela căruia îi stau înainte cu frică puterile cereşti. Cu palme s'a lovit de mâna zidirii, Zidătorul. Pre lemn a se pierde s'a judecat, celce judecă vii şi morţii; în mormânt s'a închis stricătorul iadului. Celace toate le-ai răbdat cu milostivire şi pre toţi i-ai mântuit din blestem, îndelung răbdătorule Doamne, slavă ţie.

Vohod cu evanghelia; Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Împărțit-au hainele mele lorusi și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentrucе m'ai lăsat?

De la Ieșire cetire.

Cap. 33, vers 11.

Și a grăit Domnul către Moisi față la față, ca și cum ar grăi cineva către prietenul său și-l trimetea la tabără; iar Iisus feciorul lui Navi tânărul sluga lui nu ieșea din cort. Și a zis Moisi către Domnul: Iată tu zici mie, povățuește pre norodul acesta și nu mi-ai arătat pre cine vei să trimiți împreună cu mine și tu mi-ai zis: te știu pre tine mai mult decât pre toți, și har ai la mine. Deci, de am aflat har înaintea ta, arată-te mie însuți de față să te văd, ca să aflu har înaintea ta și ca să cunosc că neamul acesta este poporul tău. Și i-a zis lui Domnul: eu însumi voiu merge înaintea ta, și te voiu odihni. Și a zis către dânsul: de nu vei merge tu însuți împreună cu noi, să nu mă scoți pre mine de aici. Și cum se va ști adevărat că am aflat har înaintea ta, eu și norodul tău, fără numai de vei merge tu împreună cu noi? Și mă voiu slăvi eu și norodul tău mai mult decât toate neamurile, câte sunt pre pământ. Și a zis Domnul către Moisi: și acest cuvânt al tău care l-ai grăit, voiu face, că ai aflat har înaintea mea și te știu pre tine mai mult decât pre toți. Și a zis: arată mie slava ta. Și a zis: eu voiu merge înaintea ta cu slava mea și voiu chema cu numele meu, Domnul înaintea ta și voiu milui de cine'mi va fi milă și mă voiu îndura de cine mu'mi va fi milă. Și a zis: nu vei putea vedea fața mea, că nu va vedea omul fața mea și să fie viu. Și a zis Domnul: Iată loc la mine și vei sta pre piatră. Și când va trece slava mea, te voiu pune în fereastra pietrii și voiu acoperi cu mâna mea preste tine până ce voiu trece. Și voiu da la o parte mâna mea și atunci vei vedea dosul meu, iar fața mea nu se va arăta ție.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac strâmbătate; dă războiu celor ce-mi dau războiu.

Stih:

Ia armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu.

De la Iov cetire.

Cap. 42, Vers 12.

Și a binecuvântat Domnul cele de apoi ale lui Iov, mai mult decât cele dintâiu și erau dobitoacele lui: oi patrusprezece mii, cămile șase mii; perechi de boi o mie, asine de cireadă o mie. Și s'a născut lui șapte feciori și trei fete. Și a chemat pre cea dintâiu Zio și pre cea de a doua Kassia, iar pre cea de a treia Cornul-Amaltiei. Și nu s'a aflat asemenea cu frumusețea fetelor lui Iov subt cer și le-a dat lor tatăl lor moștenire între frați. Și a trăit Iov după bătaia aceea ani o sută și șaptezeci, iar preste tot a trăit ani două sute patruzeci și opt și a văzut Iov pre fii săi și pre fiii fiilor săi până la al patrulea neam. Și a murit Iov bătrân și plin de zile și este scris, că iar se va scula el împreună cu cari Domnul îi va învia. Aceasta s'a tâlcuit din cartea Sirienească, când a locuit Iov în pământul Avsitidei în hotarele Idumeii și ale Araviei și mai nainte era numele lui Iovav. Și luând femeie din Aravia a născut fiu, al cărula numele Enon și pre tatăl său l-a chemat Zarè, fecior din feciorii lui Isav, iar pre muma sa Vosorra și a fost el al cincilea dela Avraam.

Prochimen, glasul al 8-lea.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălțat mare cuviința ta, mai presus de ceruri.

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 52, vers 13.

Așa zice Domnul: iată va cunoaște fiul meu și se va înălța, se va slăvi și se va înălța foarte. În ce chip se vor mira de tine mulți, așa se va necinsti de oameni chipul tău și slava ta de fiii oamenilor. Așa se vor mira de dânsul neamuri multe și împărații vor astupa gura sa, că celoree nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vedeà și cari n'au auzit, vor cunoaște. Doamne! Cine a crezut auzului nostru și brațul Domnului, cui s'a descoperit? Vestit-am ca un prunc înaintea lui și ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici slavă și l-am văzut pre el și n'avea chip, nici frumusețe. Ci chipul lui necinstit și mai sfârșit decât al fiilor omenești, om ce era întru bătaie și știind răbdà durere, că s'a schimbat fața lui, defăimat a fost și nesocotit. Aceasta păcatele noastre le poartă și pentru noi rabdă durere și noi am gândit, că dela Dumnezeu este el întru durere, în chin și în necaz. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre

şi a pătimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre dânsul şi cu rane lui noi toţi ne-am vindecat. Toţi ca nişte oi am rătăcit. Fiecare din calea sa s'a abătut şi Domnul l-a dat pre el pentru păcatele noastre. Şi el, pentrucă s'a chinuit, nu şi'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'a adus şi ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, aşa nu-şi deschide gura sa. Intru smerenie judecata lui s'a ridicat şi neamul lui cine-l va spune? Ca s'a luat de pre pământ viaţa lui, pentru fărădelegile poporului meu s'a adus la moarte. Şi voiu da pre cei răi în locul îngropării lui şi pre cei bogaţi în locul morţii lui; că fărădelege n'a făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui. Şi Domnul va să-l curete pre el de rane, de se va da pentru păcat; sufletul vostru va vedea sămânţă îndelungată. Şi va Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui şi să-i arate lui lumină şi să-l facă cu înţelepciune şi să îndrepteze pre cel drept, care bine slujeşte multora şi păcatele lor el le va purta. Pentru aceasta el va moşteni pre mulţi şi va împărţi dobânzile celor tari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui şi cu cei fărădelege s'a socotit şi el păcatele multora a purtat şi pentru fărădelegile lor s'a dat. Veseleşte-te ceea sterpă, care nu naşti, dă glas şi strigă, ceea ce nu aveai dureri de naştere, că mai mulţi sunt fiii celei pustii, decât aceleia ce are bărbat.

Prochimen, glasul 1.

Puşu-m'au în groapa cea mai de desubi, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

Stih:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea ta.

APOSTOLUL.

Din cartea cea către Corinteni a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 1, Vers 18.

Fraţilor, cuvântul crucii, celor pieritori nebunie este, iară nouă celorce ne mântuim puterea lui Dumnezeu este. Că scris este: pierde-voiu înţelepciunea înţelepţilor şi ştiinţa celor ştiutori o voiu lepăda. Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a făcut nebună Dumnezeu înţelepciunea lumii aceştia? Că de vreme ce întru înţelepciunea lui Dumnezeu n'a cunoscut lumea prin înţelepciune pre Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu prin nebunia propoveduirii a mântui pre ceice cred. Pentrucă şi Iudeii semn cer şi Elinii înţelepciune caută. Iară noi vestim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor, adecă sminteală, iar Elinilor nebunie. Iară aceloraş singuri celor chemaţi judeilor şi elinilor pre Hristos, puterea lui Dumnezeu şi înţelepciunea lui Dumnezeu. Că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înţelept decât oamenii este; şi ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare decât oamenii este. Iară vedeţi chemarea voastră, fraţilor, că nu sunt mulţi înţelepţi dupre trup, nu sunt mulţi puternici, nu sunt mulţi de bun neam. Ci cele nebune ale lumii a ales Dumnezeu, ca pre cei înţelepţi să-i ruşineze şi cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să ruşineze pre cele tari. Şi cele de neam prost şi nebăgate în seamă ale lumii, a ales Dumnezeu şi celece nu sunt, ca pre celece sunt să strice. Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui Dumnezeu. Şi dintru dânsul voi sunteţi întru Hristos Iisus, carele s'a făcut nouă înţelepciune dela Dumnezeu şi dreptate şi sfinţire şi mântuire. Că precum este scris: celce se laudă, în Domnul să se laude. Şi eu venind la voi, fraţilor, venit-am nu întru înălţarea cuvântului şi a înţe-

lepciunii vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu. Că n'am judecat a ştì ceva între voi, fără numaĭ pre Iisus Hristos şi pre acesta răstignit.

Alliluia. glasul 1:

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih:

Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie...

Stih:

Să se întunece ochii lor ca să nu vadă.

Evanghelia dela Mateiu:

In vremea aceea sfat au făcut toţi Arhiereii...

Sfârşitul:

In prezinta mormântului...

Apoi Ectenia:

Să zicem toţi din tot sufletul...

După aceasta:

Invredniceşte-ne, Doamne...

Şi ectenia:

Să plinim rugăciunile noastre cele de seara Domnului.

Şi celelalte. Şi după Eclonis cântăm:

LA STIHOAVNĂ

Patru stihiri podobnice, glasul al 2-lea.

Când de pre lemn...

✠ Când te-a pogorît depre lemn mort cel din Arimatea, pre tine, vieaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu te-a înfăşurat, Hristoase, şi cu dragoste s'a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul tău cel nestricat. Insă cuprinzându-se de frică, se bucura strigând către tine: slavă smereniei tale, iubitorule de oameni.

Stih:

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

✠ Când te-ai pus în groapă nouă pentru toţi, Mântuitorule al tuturor, iadul cel cu totul de râs văzându-te s'a îngrozit, zăvoarele s'au sfărâmat şi porţile s'au zdrobit, mormânturile s'au deschis, morţii au înviat. Atuncea şi Adam cu mulţumită bucurându-se, a strigat ţie: slavă smerenie tale, iubitorule de oameni.

Stih:

Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

✠ Când te-ai închis în groapă cu trupul voind, celace petreci din firea Dumnezeirii necuprins şi nehotărît, ai încuiat cămările morţii şi ai deşertat toate împărăţiile iadului, Hristoase. Atuncea ai învrednicit şi această Sâmbătă binecuvântării Dumnezeeşti şi slavei şi luminii tale.

Casel tale se cuvine sfinţeniei, Doamne, întru lungime de zile.

Când te-au văzut puterile, Hristoase, clevetit de cei fărădelege, ca cum ai fi fost amăgitor şi piatra mormântului pecetluită cu mâinile, cu care au împuns coasta ta cea nestricăcioasă, atuncea s'au spăimântat de nespusă îndelungă răbdarea ta. Insă bucurându-se de mătuirea noastră, au strigat ţie: slavă smereniei tale, iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea.

✠ Pre tine, celace te îmbraci cu lumina ca cu un veşmânt,

pogorându-te de pre lemn Iosif cu Nicodim şi văzându-te mort gol, neîngropat, luând plângere cu umilinţă şi tânguindu-se au zis: vai mie prea dulce Iisuse! pre carele cu puţin mai înainte văzându-te soarele pre cruce răstignit, cu întunerec s'a îmbrăcat şi pământul de frică s'a clătit şi catapeteasma bisericii s'a rupt. Ci iată, te văd acum pre tine, supunându-te morţii de bună voie pentru mine. Cum te voiu îngropa Dumnezeul meu? Sau cum te voiu înfăşura cu giulgiuri? Sau cu ce mâini mă voiu atinge de trupul tău cel nestricat? Sau ce cântări voiu cânta ducerii tale de aicea Indurate? Slăvesc patimile tale, cu cântări laud îngroparea ta împreună şi învierea, strigând: Doamne, slavă ţie.

Apoi:

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule... După: Tatăl nostru...

Troparele, glasul al 2-lea.

Iosif cel cu bun chip de pre lemn luând preacurat trupul tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme, în mormânt nou îngropându-l l-a pus.

Altul:

Mironosiţelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: miresmele morţilor sunt cuvioase, iară Hristos putrejunii s'a arătat strein.

Înţelepciune! Şi Apostolul

Intru aceeaş sfântă şi mare zi Vineri.

După cinare se cetesce în chilii, sau de va voi cel mai mare şi în biserică, dupre obicein. La care cântăm Canonul pentru răstignirea Domnului şi plângerea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu. Irmosul câte de două ori şi troparele pe 4. Iară mai pre urmă Irmosul în amândouă stranele împreună.

Facere a lui Simeon Iogofătul

Psalmul 1. glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând „Israil, cu urmele prin „adânc, pre gonaciul Fa„raon văzându-l înecat, „a strigat: lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm."

Slavă ţie Dumnezeul nostru, Slavă ţie.

Dacă a văzut curata Fecioară pre Fiul său şi Domnul spânzurat pre cruce, rupându-se strigă cu amar, împreună cu celelalte femei şi oftând grăia.

Te văd acuma, iubitul meu Fiu şi dorit, spânzurat pre cruce şi mă rănesc amar cu inima, zicea curata. Ci dă cuvânt roabei tale, bunule.

Slavă:

De voie Fiul meu şi Făcătorule, rabzi pre lemn moarte cumplită, Fecioara grăia stând înaintea crucii, cu apostolul cel iubit.

Şi acum...

Acum m'am lipsit de aşteptarea mea, de bucuria şi de veselia Fiului meu şi Domnul. Vai mie! că sunt sdrobită de durere, cea curată plângând, grăia.

Cântarea 3. Irmos:

Nu este sfânt precum tu, Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul cre„dincioşilor tăi, bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale".

Pentru frica jidovilor Petru s'a ascuns şi toţi credincioşii au fugit părăsind pre Hristos, Fecioara grăia, suspinând.

Pentru naşterea ta cea streină şi înfricoşată, Fiul meu, eram slăvită de cât toate maicile. Dar vai mie! acum văzându-te pre lemn, mă aprind cu inima.

Slavă...

Văd pre Fiul meu, pre carele pre mâini prunc l'am purtat, l'aş fi luat de pre lemn, zicea cea curată; dar vai mie! nimenea nu mi-l dă.

Şi acum...

Iată lumina mea cea dulce, nădejdea şi vicaţa mea cea bună, Dumnezeul meu a apus pre cruce: mă aprind cu inima, Fecioara suspinând, grăia.

Cântarea 4 Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu Dumneze„ească cuvlinţă cântă, strigând; „din cuget curat întru Domnul „prăznuind".

Soarele cel neapus, Dumnezeule cel prea veşnic şi făcătorul tuturor făpturilor, Doamne, cum rabzi patimă pre cruce? Cea curată plângând, grăia.

Cea neispitită de nuntă plângând grăia către cel cu bun chip: Grăbeşte Iosife, apropie-te la Pilat şi cere să ieî de pre lemn pre dascălul tău.

Slavă...

Văzând Iosif pre cea Curată lăcrămând cu amar, s'a turburat şi plângând s'a apropiat către Pilat, strigând cu plângere: Dămi trupul Dumnezeului meu.

Şi acum...

Văzându-te pre tine rănit şi fără slăvire, gol pre lemn, Fiul meu mă aprind cu inima, suspinând ca o maică, Fecioara striga.

Cântarea 5. Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta, Bunule, sufletele celorce „mânecă la tine cu dragoste, „mă rog lumineazâ-le, ca să te „vadă pre tine, Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, celace chemi din „negura greşelilor.

Rupându-se Iosif, suspinând şi mirându-se împreună cu Nicodim, a luat preacuratul trup şi sărutându-l suspina şi ofta şi-l cânta ca pre un Dumnezeu.

Luându-l cu plângere Maica cea neispitită de bărbat, l'a pus pre genuche şi rugându-l cu lacrimi şi sărutându-l cu amar, plângea şi striga.

Slavă...

O nădejde şi o vieaţă, te avem pre tine, Stăpâne, Fiul meu şi Dumnezeule, întru lumina ochilor, roaba ta. Iar acum sunt lipsită de tine, dulcele şi iubitul meu Fiu.

Şi acum...

Dureri şi necazuri şi suspinuri m'au aflat, vai mie! cea Curată suspinând cu amar, grăia, văzându-te pre tine mort, Fiul meu cel iubit, gol şi părăsit şi uns cu miresme.

Cântarea 6. Irmos:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispite„lor la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: scoate „din stricăciune vieaţa mea, „mult milostive."

Văzându-te mort, Iubitorule de oameni, pre tine celce ai înviat pre cei morţi, rău mă rup şi mă rănesc cu inima; aş fi vrut să mor cu tine, grăia Preacurata, că nu pot răbda să te văd mort fără suflare.

Văzându-te pre tine, prea bune Dumnezeule şi îndurate Doamne, fără slăvire, fără suflare şi fără chip, mă mir şi plâng ţiindu-te precum nu m'am nădăjduit să te văd! Vai mie, Fiul meu şi Dumnezeule!

Slavă...

Nu grăeşti roabei tale cuvânt, Fiul lui Dumnezeu? Au, înduratе-vei Stăpâne de ceeace te-a născut pre tine? grăia cea curată, suspinând şi plângând şi săruta trupul Domnului său.

Şi acum...

Gândesc, Stăpâne, că nu voiu mai auzi glasul tău cel dulce, nici voiu mai vedea, frumuseţea feţei tale, ca mai înainte; pentru că ai apus fiul meu dela ochii mei.

Condac glasul al 8-lea.

Pre celce s'a răstignit pentru noi veniţi toţi să-l lăudăm; că pre acesta l'a văzut Maria pre lemn şi a zis: deşi rabzi răstignire, tu eşti fiul şi Dumnezeul meu.

Icos:

Mieluşeaua văzând pre mieluşelul său tras spre junghiere, mergea pre urmă Maria cu părul despletit împreună cu alte femei, strigând aşa: unde mergi fiule? Pentru ce faci călătorie grabnică? Au doară este şi altă nuntă în Cana Galileei şi acum te grăbeşti a merge acolo, ca să le faci vin din apă? Dar merge voiu cu tine, fiule? Sau aştepta-te-voiu? Dă-mi răspuns, fiule, nu mă trece tăcând, celace m'ai păzit curată. Că tu eşti fiul şi Dumnezeul meu.

Cântarea 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul cuvioşilor ti„neri; iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre

„muncitorul l-a plecat a striga: „binecuvântat eşti Dumnezeul „părinţilor noştri".

Unde este, fiul meu şi Dumnezeule, bunavestire cea de demult, carea 'mi grăia Gavriil, numindu-te pretine împărat şi Fiul Dumnezeului celui prea înalt? Căci acum te văd pre tine, lumina mea cea dulce, gol mort şi rănit.

Celace alinezi durerile, primeşte-mă acuma cu tine, fiul meu şi Dumnezeule, ca să mă pogor şi eu stăpâne în iad cu tine; nu mă lăsa singură, că nu pot răbda să mai trăesc, nevăzându-te pre tine, lumina mea cea dulce.

Slavă...

Suspinând cu amar cea fără prihană, împreună cu celelalte femei purtătoare de mir şi văzând cum duc pre Hristos, grăia: vai mie, ce văd! Unde mergi acum fiul meu şi pre mine singură mă laşi?

Şi acum...

Suspinând şi slăbind, cea fără prihană grăia Mironosiţelor: plângeţi împreună cu mine şi vă tânguiţi amar, că iată lumina mea cea dulce şi dascălul vostru se dă mormântului.

Cântarea 8. Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă ai „izvorît şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci, Hristoase, cu singură „voirea. Pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Văzând Iosif pre Fecioara plângând, se rupea la inimă şi striga cu amar: o, Dumnezeul meu! Cum te voiu îngropa acum eu, r'obul tău? Cu ce pânză voiu înfăşura trupul tău?

Mai presus de minte a covârşit vederea ta, Doamne, cea streină, celce porţi toată făptura. Pentru aceea şi Iosif împreună cu Nicodim te poartă, ca pre un mort, pre mâinile lor şi te îngroapă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Taină streină şi prea slăvită văd, Fecioara striga fiului său şi Dumnezeu: cum te pui în mormânt prost, pre tine, carele cu porunca scoli pre morţi din mormânturi.

Şi acum...

Nici dela mormântul tău nu mă voiu scula fiul meu, nici a izvorî lacrimi nu voiu înceta, până ce şi eu mă voiu pogorî în iad; că nu pot răbda despărţirea ta, fiul meu.

Cântarea 9-a. Irmos.

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta „cetele îngereşti; iară prin tine, „Preacurată, s'a arătat oamenilor cuvântul întrupat; pre ca„rele slăvindu-l cu oştile cereşti, „pre tine te fericim".

De acum nu se va mai lipi de mine bucuria niciodată, suspinând grăia cea fără prihană. Că lumina mea şi bucuria mea în mormânt a apus. Ci nu-l voiu lăsa singur; aicea voiu muri şi mă voiu îngropa cu dânsul.

Rana sufletului meu, vindecă-o acum fiul meu, striga Preacurata lăcrămând; înviază, şi-mi potoleşte durerea şi necazul. Că poţi, Stăpâne, câte vei vrea să faci, măcar de te-ai şi îngropat de voie.

Slavă..

O, cum s'a ascuns ţie adâncul îndurărilor, Maicii în taină a zis Domnul, că vrând să mântuesc făptura mea, am primit a muri. Ci voiu şi învia şi pre tine te voiu slăvi, ca un Dumnezeu al cerului şi al pământului.

Şi acum...

Cânta-voiu milostivirea ta, Iubitorule de oameni, şi mă voiu închina mulţimii milei tale, Stăpâne. Că vrând să mântueşti zidirea ta, ai luat moarte, zis-a Preacurata; ci pentru învierea ta, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi pre toţi.

Apoi in locul de: Cade-se să te lerlem...

Zicem Irmosul: Pre Dumnezeu a-l vedea...

Şi după Tatăl nostru... zicem Conducul:

Pre cele s'a răstignit...

Şi celelalte ale Dupăcinării, dupre obiceiu.

Apolisul.

Iară Mezunoptica o cetim la chilii.

Biserica din Topiliţa Română.

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA SÂMBĂTĂ

Toacu la al şaptelea ceas din noapte şi începem Utrenia după obiceiu. După cei şase psalmi Ectenia mare. La Dumnezeu este Domnul... Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip de pre lemn luând preacurat trupul tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu mirezme în mormânt nou îngropându-l, l'a pus.

Slava...

Când te-ai pogorît la moarte, celace eşti viaţa cea fără de moarte, atuncea iadul l-ai omorît cu strălucirea Dumnezeirii. Şi când ai înviat pre cei morţi din cele de desubt, toate puterile cereşti au strigat: dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi acum...

Mironosiţelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: mircsmele morţilor sunt cuvioase; iară Hristos putrejunii s'a arătat strein.

Şi începem a cânta. Catisma 17. cu glas şi cu cântare dulce şi după stihuri şi laudele tot asemenea.

Stih. Fericiţi cei fără prihană în cale, cari umblă în legea Domnului.

Glasul al 5-lea.

In mormânt viaţă, pus aî fost, Hristoase şi s'au spăimântat oştirile îngereşti, plecăciunea ta cea multă preaslăvind.

Fericiţi ceice cearcă mărturiile lui cu toată inima vor căuta pre dânsul.

Dar cum mori viaţă? Şi cum şezi în groapă? Şi împărăţia morţii o pierzi de tot şi pre morţii cei din iad îi înviezi?

Că nu ceice lucrează fărădelege în căile lui au umblat.

Te slăvim pre tine, Doamne, Iisuse, şi'ngroparea îţi cinstim şi patimile, că din munca iadului ne-ai mântuit.

Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păzească că foarte.

Celce-ai pus pământul, cu măsuri Hristoase, cum şezi astăzi în mormânt, Ziditorule? Şi din gropi pre ceice au murit înviezi.

O, de s'ar îndrepta căile mele, să păzească îndreptările tale!

Iisuse al meu, împărate a toate, ce-ai venit la cei din iad acum căutând? Vrând să desrobeşti pre neamul omenesc.

Atunceea nu mă voiu rușina, când voiu căuta spre toate poruncile tale.

Stăpânul a toate, mort se vede 'n groapă şi deşertătorul gropilor morţilor, în mormânt se 'ncuie ca un muritor.

Mărturisi-mă-voiu ţie întru îndreptarea inimii, când mă voiu învăţa judecăţile dreptăţii tale.

In mormânt vieaţă, ai fost pus Hristoase şi cu moartea ta pre moarte o ai pierdut şi ai izvorât vieaţă veşnică.

Îndreptările tale voiu păzi, nu mă părăsi până în sfârşit.

Cu cei răi Hristoase, ca un rău vinovat, socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pre noi şi din amăgirea celui rău ne-ai scos.

Întru ce-şi va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele tale.

Cel frumos cu chipul, decât oamenii toţi, ca un om se vede mort şi fără de chip, celce firea toată a înfrumuseţat.

Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă lepezi dela poruncile tale.

Iadul cum va răbda, viind tu într'însul? Şi cum nu se va zdrobi întunecându-se? Că de fulger şi de rază va orbi.

Întru inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greşesc ţie.

Dulcea mea lumină şi mântuitoare, cum în groapă întunecoasă te-ai încuiat? O nespusa ta răbdare, Bunule!

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.

Nici de duhuri firea, se pricepe, Doamne, nici mulţimea făr' de trupuri pot povesti, taina îngropării tale neajungând.

Cu buzele mele am vestit toate judecăţile gurii tale.

O, minuni streine! o, ce lucruri nouă! Celce-mi dă suflare mie se poartă mort, îngropându-l mâinile lui Iosif.

In calea mărturiilor tale m-am desfătat ca întru toată bogăţia.

Şi 'n mormânt ai apus şi de sân părintesc nici cum nu te-ai despărţit, Hristoase al meu, strein lucru amândouă şi slăvit.

Întru poruncile tale mă voiu deprinde şi voiu cunoaşte căile tale.

A devăr Impărat pământesc şi ceresc, deşi 'n mic mormânt te 'ncui Iisusul meu, dar de toat-a ta făptură te cunoşti.

Intru îndreptările tale voiu cugeta, nu voiu uita cuvintele tale.

Tu 'n mormânt fiind pus, Ziditor Hristoase, temelia de desubt s'a cutremurat şi gropi ale multor oameni s'au deschis.

Resplăteşte robului tău, viază-mă şi voiu păzi cuvintele tale.

Celace în palmă, tot pământul ţine, subt pământ acum trupeşte se ţine mort, izbăvind pre morţii cei din iad legaţi.

Descopere ochii mei şi voiu cunoaşte minunile din legea ta.

Din stricare, Doamne, m'ai suit pre mine şi murind acum la cei morţi te-ai pogorât şi-ai zdrobit puterea toat 'a iadului.

Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

Ca lumina 'n sfeşnic, se ascunde acum, sub pământ ca sub obroc trupul Domnului şi din iad goneşte întunerecul.

Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecăţile tale în toată vremea.

Mulţimea de oştiri, cea 'nţelegătoare, dimpreună cu Nicodim şi Iosif, merg să 'ngroape pre celce e ne'ncăput.

Certat-ai pre cei mândri; blestemaţi cei ce se abat dela poruncile tale.

Murind tu de voie, subt pământ te-ai supus şi pre mine ce am fost mort Iisusul meu, de amara neascultare m'ai sculat.

Ia dela mine ocara şi defăimarea, ca mărturiile tale am căutat.

S'a schimbat făptura, privind patima ta, că cu tine au pătimit toate câte sunt, făcător a toate cunoscându-te.

Pentru că au şezut boieri şi asupra mea clevetiau, iară robul tău se învăţa îndreptările tale,

A vieţii piatră, întru sinc luând, cel a toate mâncător iad a aruncat, morţii cei din veac ce-i înghiţise el.

Că mărturiile tale cugetarea mea este şi sfaturile mele îndreptările tale.

In mormânt nou te-ai pus, înoind Hristoase firea oamenilor, tu din morţi înviind, dupre cum se cade ca un Dumnezeu.

Lipitu-s'u de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul tău.

Pre pământ pogorînd, să 'noeşti pre Adam şi pre acesta negăsind, jos te-ai pogorît, până la iad Stăpânul meu şi l-ai aflat.

Căile mele le-am mărturisit şi m'ai auzit, învaţă-mă îndreptările tale.

Pământul de frică s'a clătit, Cuvinte, şi încă soarele lumina sa ş-a ascuns, apuind tu, Ziditorul, sub pământ.

Calea îndreptărilor tale fă să o înţeleg şi mă voiu deprinde întru minunile tale.

Ca un om ai murit, de-a ta voie, Doamne, ş-ai sculat pre morţi din gropi ca un Dumnezeu, ş-ai dat tuturor viaţă veşnică.

Dormitat a sufletul meu de trândăvie, întăreşte-mă întru cuvintele tale.

Vărsând râu de lacrimi, preste tine a plâns cea curată ca o Maică ş-a glăsuit, oarecum te voiu îngropa fiul meu?

Calea nedreptății depărtează-o dela mine și cu legea ta mă miluește.

C a grăunțul de grâu, intrând tu în pământ, spic prea mult înmulțitor nouă ne-ai crescut, înviind pre oamenii cei din Adam.

Calea adevărului am ales și judecățile tale n'am uitat.

S ub pământ te-ai ascuns ca un soare acum și cu moartea ca într'o noapte te-ai învelit, ci răsai mai mult Mântuitorul meu.

Lipitu-m'am de mărturiile tale, Doamne, nu mă rușina.

C um ascunde luna fața cea de soare, așa groapa te-a ascuns și pre tine acum, celce prin trupeasca moarte ai apus.

Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

I isus viața, gustând moarte acum, pre toți oamenii din moarte i-a slobozit și viață tuturor te-a dăruit.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale și o voiu căuta pre dânsa totdeauna.

P re Adam cel dintâiu, prin păcat omorît, la viață ridicându-l cu moartea ta, Adam nou prin trup te-ai arătat acum.

Înțelepțește-mă și voiu căuta legea ta și o voiu păzi pre ea cu toată inima mea.

C erești'e cete, mort văzând pre stăpân, pentru noi s'au spăimântat și s'au învelit și cu aripile s'au acoperit.

Povățuește-mă în calea poruncilor tale, că aceea am voit.

I osif, Cuvinte, pogorându-te mort, de pre lemn acum în noul mormânt te-a pus; ci învie, Doamne, mântuind pre toți.

Plecă inima mea la mărturiile tale și nu la lăcomie.

B ucurie, Doamne, fiind îngerilor, întristare lor acum le-ai pricinuit, cu trup mort ca pre un om văzându-te.

Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune în calea ta mă viază.

S uind tu pre cruce, împreună ai suit și pre oamenii cei vii, iar mergând la iad, ai sculat dintr'însul pre cei morți din veac.

Pune robului tău cuvântul tău, întru frica ta.

C a un leu, tu Doamne, adormind cu trupul, ca un puiu de leu te scoli, celace-ai fost mort lepădând greimea bătrâneților.

În ocara mea care am prepus, că judecățile tale sunt bune

T e-ai împuns în coastă, cela ce din coastă pre strămoașa ai zidit din Adam întâiu și ne-ai dat izvor de dar curățitor.

Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

S e junghia cu taină, mai înainte mielul, iar de față tu acum înjunghiindu-te, de păcat făptura ta o curățești.

Și să vie preste mine mila ta, Doamne, mântuirea ta după cuvântul tău.

Cine dar va spune chip nou și înfricoșat? Astăzi celce stăpânește făpturile pătimește pentru noi și moare vrând.

Şi voiu răspunde cuvânt celorce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

Celce dă vieaţă, cum acum moare vrând? Strigau îngerii de spaimă fiind cuprinşi, şi cum Dumnezeu se încuie în mormânt?

Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile tale am nădăjduit.

Din coasta ta, Doamne, cea în suliţată, izvorăşti mie viaţă şi mă prefaci, dându-mi daruri şi iertare de păcat.

Şi voiu păzi legea ta, pururea în veac şi în veacul veacului.

Tins fiind pre cruce, ai chemat pre oameni, iar curată coasta ta împungându-se, tuturor iertare dai, Iisusul meu.

Şi am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

Cel cu chip cuvios, te găteşte frumos şi te 'ngroapă ca p'un mort încuviinţat şi de-al tău chip mult se 'nfricoşează acum.

Şi am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraţilor şi nu m'am ruşinat.

Sub pământ de voie, ca un mort pogorînd, pre ceĭ muritori la ceruri i-ai ridicat, ca pre ceice deacolo au fost căzuţi.

Şi am căutat la poruncile tale care am iubit foarte.

De te-ai şi văzut mort, dar viezi ca un Domn şi la cer pre pământeni, Iisusul meu, îi ridici ca un Atotstăpânitor.

Şi am ridicat mâinile mele către poruncile tale care le-am iubit.

De te-ai şi văzut mort, dar eşti viu Dumnezeu şi pre oamenii cei morţi pre toţi înviezi, omorînd de tot pre-al meu omorîtor.

Şi m'am deprins întru îndreptările tale.

O ce bucurie! ce dulceaţă multă! a fost ceeace-a umplut pre toţi cei din iad, strălucind lumina ta, Hristosul meu.

Pomeneşte cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde

Laud îngroparea, mă 'nchin patimilor şi puterea îţi slăvesc, Milostivule, că m'ai deslegat de patimi putrede.

Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a viiat.

Asupre ta, Doamne, sabii s'au ascuţit şi-a puternicului sabie s'a tâmpit şi cea din Edem s'a biruit acum.

Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu de la legea ta nu m'am abătut.

Văzând mieluşcaua, pre-al său miel înjunghiat, pătrunzându-se cu inima s'a rănit şi pre turmă îndeamnă să se vaiete.

Aduse-mi-am aminte de judecăţile tale cele din veac, Doamne şi m'am mângâiat.

De te 'ngropi în mormânt, de te duci şi în iad, dar şi gropile Iisuse, le-ai deşertat şi pre iad, Hristoase, l-ai golit de tot.

Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoşi, carĭ părăsesc legea ta.

Mântuitorul meu, sub pământ pogorînd, pre toţi oamenii din moarte i-ai înviat şi la slăvirea Tatălui i-ai înălţat.

Căutate crau de mine îndreptările tale, în locul nemerniciei mele.

Unul din Treime, defăimată moarte rabdă pentru noi cu trupul binevoind, se tem toate şi pământul tremură.

Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău, Doamne şi am păzit legea ta.

Strănepoţii Iudei, celce au ieşit ca dintr'un izvor amar în mormânt au pus, pre celce le-a dat lor mana de demult.

Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale le-am căutat.

Vinovat se trage cel prea drept la Pilat şi la moartea cea de cruce se judecă şi se osândeşte celce judecă.

Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

Falnice Israil, ucigaşe popor, pentru ce ai ales mai bine pre Varavà? şi pre Domnul pentru ce l'ai răstignit?

Rugatu-m'am feţei tale cu toată inima mea, miluieşte-mă dupre cuvântul tău.

Celce-ai zidit pre om, din pământ cu mâna, pentru dânsul te-ai făcut om firesc cu trup şi de bună voia ta, te-ai răstignit.

Cugetat-am la căile tale şi am întors picioarele mele la mărturiile tale.

Fiind ascultător, Tatălui Cuvinte, pân' la iad te-ai pogorât, Iisusul meu, şi pre neamul omenesc l-ai înviat.

Grăbit-m'am şi nu m'am turburat a păzi poruncile tale.

Vai lumina lumii! vai a mea lumină! Iisusul meu a toate dorîtule,—cu amar striga Fecioara şi plângea.

Funiile păcătoşilor s'au înfăşurat împrejurul meu şi legea ta n'am uitat.

Ucigaş şi vrăjmaş, pizmătăreţ popor, ruşinează-te măcar înviind Hristos, de măhrama şi de giulgiurile lui.

În mijezul nopţii mi'am sculat, să mă mărturisesc ţie spre judecăţile dreptăţii tale.

Vino ucigaşe, vânzător ucenic, şi-mi arată răutatea năravului, pentru cât folos ai vândut pre Hristos?

Părtaş sunt eu tuturor celorce se tem de tine şi celorce păzesc poruncile tale.

Ca cum ai fi fost drept, oarbe şi nebune, aşa te-ai făţărnicit, pierzătorule şi ai vândut pre cel fără de preţ cu bani.

De mila ta, Doamne plin este pământul, îndreptările tale mă învaţă

Ce preţ sfântului mir şi ceresc ai aflat? şi ce vrednic de potriva lui ai luat?—muncă, Iad, satano şi te-ai spânzurat.

Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, dupre cuvântul tău.

De iubeşti pre săraci şi de mir te scârbeşti ce se varsă curăţind multe suflete, apoi cum pre aur mântuirea vinzi?

Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţa mă învaţă, că poruncile tale am crezut.

O Cuvinte, Doamne! o, al meu dulce Fiu! cum de-a treia zi 'ngropare îţi voiu răbda? mi se rupe inima ca unei maici.

Mai înainte de ce m'am smerit eu am greşit, pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

Cine-mi va da apă şi izvor de lacrimi! Ca să plâng pre prea iubit dulcele meu fiu, — a strigat Fecioara maica şi a zis.

Bun eşti tu, Doamne şi întru bunătatea ta mă învaţă îndreptările tale.

O munţi 'nalţi şi dealuri şi voi oameni toţi, plângeţi şi vă întristaţi împreună acum şi cu mine, maica, tânguiţi-vă.

Înmulţitu-s'a spre mine nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima voiu cerca poruncile tale.

Când te voiu mai vedea, făr'de ani lumină, bucuria, mângâierea, dulceaţa mea, — a strigat Fecioara văetându-se.

Închegatu-s'a ca laptele inima lor, iar eu la legea ta am cugetat.

De eşti acea piatră, cea netăiată tu, dar ca celce eşti izvor de te-ai şi tăiat, apă vie de viaţă dărueşti.

Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăţ îndreptările tale.

Ca dintr'o fântână, din îndoitul râu, ce din coastă-ţi s'a vărsat, bând ne adăpăm şi vieţii veşnice ne împărtăşim.

De voie, Cuvinte, 'n groapă mort te-ai văzut, dar eşti viu şi scoţi pre oameni precum ai zis, cu învierea ta, Mântuitorul meu.

Slava...

Te cântăm Cuvinte, Doamne, al tuturor şi pre Tatăl împreună cu Duhul Sfânt şi 'ngroparea ta cea sfântă preaslăvim.

Şi acum...

Te slăvim, Curată, maica lui Dumnezeu şi cinstim cei credincioşi pururea 'n mormânt a Fiului tău şi-al nostru Dumnezeu.

Şi iarăş stihul cel dintâiu: apoi Ectenia mică şi acest Ecfonis:

Că s'a binecuvântat numele tău şi s'a preaslăvit împărăţia ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi cădind începem.

Mănăstirea Govora
(Din colecţia de Mănăstiri din România [illegible])

A DOUA STARE

Începe iarăş cel mai mare, cu bună rânduială căzând în chipul crucii
Glasul al 5-lea:

Cuvine-se dar, să cădem la tine, Zidítorul, celace pre cruce mâinile ţi-ai întins şi-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Mâinile tale m'au făcut şi m'au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voiu învăţa poruncile tale.

Cuvine-se dar, să slăvim a ta 'ngropare, Doamne, că cu patimile tale ne-ai scos din iad şi din stricăciune toţi ne-am mântuit.

Celce se tem de tine mă vor vedea şi se vor veseli, că întru cuvintele tale am nădăjduit.

Groază a luat şi pământul şi soarele, Doamne, apuind tu ne'nseratul soare Hristos şi-n mormânt cu trup, acum puindu-te.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile tale şi întru adevăr m'ai smerit.

A dormind Hristos făcător de viaţă, somn în groapă, din cel greu somn al păcatului ne-a întors şi pre neamul omenesc l-a ridicat.

Fiuă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul tău robului tău.

U na numai eu am născut Fiu fără de durere, dar acum nu-ţi sufer patima, fiul meu, cea curată mult jelindu-se zicea.

Să-mi vie mie îndurările tale şi voiu fi viu că legea ta cugetarea mea este.

Sus văzându-te de Treime nedespărţit, Doamne, iară jos fiind cu trupul mort pre pământ serafimii s'au înfricoşat acum.

Să se ruşineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut asupra mea fărădelege, iar eu mă voiu învăţa întru poruncile tale.

Ruptu-s'a acum a bisericii catapeteasmă şi luminătorii şi-au stins lumina lor, sub pământ tu, soare, ascunzându-te.

Să mă întoarcă pre mine celce se tem de tine şi celce cunosc mărturiile tale

Pre celce dintâiu tot pământul a înfipt cu voia, îl acopere pământul ca pre un mort, îngrozeşte-te dar acum, cerule.

Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă ruşinez.

Sub pământ te-ai pus, celce ai zidit pre om cu mâna, ca să scoli pre omul tot din căderea lui, cu puterea cea atotputernică.

Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

A dunaţi-vă să cântăm plâns sfânt acum cu jale, ca femeile

ce au adus mir de demult, ca şi noi cu ele să ne bucurăm.

Sfârşitu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângâia?

Mir adevărat eşti Cuvinte, fără 'nputinare, pentru care şi femeile mir ţi-aduc, celui viu ca unui mort şi îngropat.

Ca m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările tale nu le-am uitat.

Îngropându-te, ai zdrobit acum iadul, Hristoase şi cu moartea ta pre moarte ai omorît, şi din stricăciune neamul mântueşti.

Câte sunt zilele robului tău, când vei face mie judecată de către celce mă gonesc?

Rău de vieaţă eşti, ce verşi viu dar de 'nţelepciune, iar în groapă apuind vieaţă dărueşti, celor din adâncurile iadului.

Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ce nu sunt ca legea ta Doamne.

Ca să înoesc, firea oamenilor cea zdrobită, am voit de mi-am rănit trupul meu acum; deci, nu plânge Maica mea jelindu-te.

Toate poruncile tale sunt adevărul, fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

Sub pământ apui, celce eşti luccafăr al dreptăţii şi pre morţi ca dintr'un somn greu îi înviezi şi goneşti din iad tot întunerecul.

Puţin nu m'au sfârşit pre mine pre pământ; iar eu n'am părăsit poruncile tale.

Fir în două firi, întru tot dătător de vieaţă, în pământ s'aruncă astăzi jălindu-l toţi; însă răsărind, lumea va bucura.

După mila ta viază-mă şi voiu păzi mărturiile gurii tale.

S'a temut Adam, Dumnezeu umblând în raiu atuncea, iar acum s'a veselit că-ai venit la iad; căci căzând atunci, acum s'a ridicat.

În veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în cer, în neam şi în neam adevărul tău.

Jertfe jalnice, ţi-a adus plâns cu jale, Fecioara, strigând dacă te-a văzut pus mort în mormânt, învieză fiul meu, precum ai zis.

Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

Iosif te-a pus cu evlavie în groapă nouă şi cântări de îngropare dumnezeeşti ţi-a cântat, cu multe lacrimi îndoindu-le.

Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ţie.

Maica ta acum, pironit văzându-te pre cruce, cu 'ntristarea, ca cu cuele, s'a pătruns, şi-a trecut prin sufletul ei sabie.

Ca de n'ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aş fi pierit întru amorenia mea.

Celce eşti a tot mângâiere şi dulceaţă, Doamne, Maica ta amar văzându-te adăpat, lacrimi de amărăciune a vărsat.

În veac nu voiu uita îndreptările tale, că într'însele m'ai viat.

Rău mă întristez şi rărunchii mi se rup, Cuvinte, văzând cea fără dreptate junghierea ta, Preacurata a zis acum cu plângere.

Al tău sunt eu mântuieşte-mă, că îndreptările tale am căutat.

Ochii tăi cei dulci, şi-ale tale

buze, cum voiu închide şi ca pre un mort cum dar te voiu şi 'ngropa? A strigat Iosif prea încutremurat.

Pre mine m'au aşteptat păcătoşii să mă piardă, mărturiile tale am cunoscut.

Iosif cântări, cu Nicodim, de îngropare cântă lui Hristos celui de voie pus în mormânt, şi cu dânşii cântă cetele cereşti.

A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca ta foarte.

Sub pământ apui, mântuire, soare al dreptăţii, deci şi luna, a ta Maică ce te-a născut, a apus din lipsa de vederea ta.

Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

Iadul s'a 'ngrozit, dătătorule de vieaţă Doamne, dacă s'a văzut prădat de averea lui şi 'nviaţi pre morţii cei din veac legaţi.

Mai mult decât pre vrăjmaşii mei m'ai înţelepţit cu porunca ta, că în veac a mea este.

Soare luminos după noapte răsare, cuvinte, iar tu după moarte înviind luminezi, mai curat precum David a proorocit.

Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles, că mărturiile tale gândirea mea este.

Primindu-te în sân, Zidităorule, pământul s'a clătit de frică, Mântuitorule, şi pre cei morţi tremurând i-a deşteptat.

Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile tale am căutat.

Iosif acum şi Nicodim cu miruri, Hristoase, dupre cuviinţă ca pre un mort te ung, zicând: O, pământe, înfricoşază-te!

Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

Ai apus acum şi 'mpreună soarele cu tine şi cutremur toată făptura a luat, Atotfăcător Domn cunoscându-te.

Dela judecăţile tale nu m'am abătut că tu ai pus lege mie.

Piatra cea din unghiu se acopere de cea făiată şi pre Dumnezeu, ca pre un om muritor, îl ascund şi toate se cutremură.

Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurii mele.

Vezi pre ucenic, ce iubiai şi pre mine, a ta Maică şi cum nu răspunzi, o prea dulcele meu fiu,—a strigat, 'Curata tânguindu-se.

Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urît toată calea nedreptăţii.

Tu, ca celce eşti dătător de vieaţă, Cuvinte, n'ai ucis pre celce te-au răstignit acum, ci 'mpreună şi pre ai lor morţi înviezi.

Făclie picioarelor mele este legea ta şi lumină cărărilor mele.

Nici chip ai avut, nici frumseţe în patimă, Cuvinte, dar după 'nviere ne-ai strălucit pre toţi şi dumnezeeşte ne-ai înfrumseţat.

Jurat-m'am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii tale.

Ascunzându-te în pământ ne 'nserate luceafăr şi pre tine neputând răbda, soarele s'a întunecat întru amiazăzi.

Smereitu-m'am, până în sfârșit, Doamne, viază 'mă dupre cuvântul tău.

Luna, soarele, dimpreună se 'ntunecă, Doamne, robi cunoscători la toți arătându-se și cu haine negre îmbrăcându-se.

Celce de bună voie ale gurii mele bine le voește Doamne, și judecățile tale mă învață.

De ai și murit, ci sutașul Dumnezeu te strigă, dar eu cum voiu îndrăsni a te pipăi?—mă 'ngrozesc și tremur, a zis Iosif.

Sufletul meu în mâinile tale este pururea și legea ta n'am uitat.

A dormind Adam și din coasta lui și-a scos lui-și moarte; iar tu, Dumnezeul meu, adormind acum, viață lumii izvorăști din coasta ta.

Pus'au păcătoșii cursă mie și dela poruncile tale n'am rătăcit.

A dormind acum, ai sculat pre cei legați, Hristoase, și 'nviind din morți, Cuvinte, ai luminat pre toți adormiții din veac, Bunule.

Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.

De ai și murit, dar dai vin de mântuire lumii, celace ești viță vie și veșnică, slăvesc patima și răstignirea ta.

Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările tale în veac pentru răsplătire.

Cum cei gânditori, cele 'ntâiu cete fără de trupuri, gol, bătut, mort, sângerat, laudă ți-aduc și 'ndrăsneala jidovilor sufer?

Pre călcătorii de lege am urît și legea ta am iubit.

Indărădnic neam jidovesc, ce ai luat arvuna, cunoscut-ai ridicarea bisericii, pre Hristos dar pentruce l'ai osândit?

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

Cu batjocură se îmbracă celce 'mpodobește cerul, stelele, luceferii, soarele și pământul, tot l-a înfrumusețat.

Depărtați-vă dela mine celce vicleni și voiu cerca poruncile Dumnezeului meu.

Ca un pelican, din rănită coasta ta, cuvinte, pre ai tăi fii ce au murit, învieți acum, picături de viață preste ei picând.

Apără-mă dupre cuvântul tău și mă viază și nu mă rușina pre mine de la așteptarea ta.

Oare când Navi a oprit soarele pre cer din cale, iară tu, Hristosul meu, ascunzându-te, ai surpat pre domnul beznei tadului.

Ajută-mi și mă voiu mântui și voiu cugeta întru îndreptările tale.

Nicî cum n'ai rămas depărtat de sân părintesc, Doamne și după ce ai voit a te face om și în iad, Hristosul meu te-ai pogorît.

Defăimat-ai pre toți celce se depărtează de la îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

Cruce-ai suferit, celce spânzuri pământul pre ape și fără suflare acum te-ai culcat pre el, ci nu poate a răbda și tremură.

Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

Vai, o Fiul meu, zicea Prea-

curata cu jale, că pre care te ţineam lumii împărat, acum osândit te văd şi răstignit!

Pătrunde cu frica ta carnurile mele, că de judecăţile tale m'am temut.

Însuş Gavriil mi-a vestit, vi-ind din cer la mine, că va fi împărăţia Fiului meu împărăţie veşnică, — deapururea.

Facut-am judecată şi dreptate, nu mă da pre mine celoroc'mi fac strâmbătate.

Şi-a lui Simeon s'a plinit acum proorocia, că prin inima mea sabie a trecut, o Emanuile, şi o a pătruns.

Primeşte pre robul tău intru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

Incai de cei morţi, ce i-a înviat stăpânul, Domnul, ruşinaţi-vă o jidovi necredincioşi şi cunoaşteţi pre celce aţi ucis acum.

Ochii mei s'au stins intru mântuirea ta şi intru cuvântul dreptăţii tale.

Soarele văzând apuind a ta lumină, Doamne, s'a 'ngrozit şi întunecându-şi lumina sa, s'a ascuns nesuferindu-te în mormânt.

Fă cu robul tău după mila ta şi intru indreptările tale mă învaţă.

Cu amar a plâns Precurată maica ta, Cuvinte, dacă te-a văzut pre tine pus în mormânt, pre cel fără început şi Dumnezeu.

Robul tău sunt eu, înţelepteşte-mă şi voiu cunoaşte mărturiile tale.

Omorîrea ta, Preacurată Maica ta, Hristoase, neputând a o vedea, se ruga zicând: să nu zăboveşti, vieaţă, între morţi.

Vremea este a face Domnului, stricat-a legea ta.

Iadul cel cumplit, spăimântatu-s'a de tine, Doamne, celce eşti soare al dreptăţii nemuritor şi îndată a dat pre cei legaţi din el.

Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult de cât aurul şi topazia.

Vede-se acum, mare şi înfricoşată taină, celce dă la toţi vieaţă, cum moare vrând? ca pre morţii cei din iad să-i facă vii.

Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urît.

Coasta ţi-au împuns şi ţi-au pironit mâinile, Doamne, şi cu rana cea din coastă ai vindecat ne'nfrânarea mâinilor strămoşilor.

Minunate sunt mărturiile tale, pentru aceasta le-au cercat pre ele sufletul meu.

Plâns-au oarecând cei de casă pre fiul Rahilei, iar acum pre al Fecioarei fiu îl jelesc ceata ucenicilor cu maica lui.

Arătarea cuvintelor tale luminează şi înţelepteşte pre prunci.

Palmă i-s'a dat lui Hristos şi loviri preste faţă, celuice-a zidit tot omul cu mâna lui şi-ale fiarei fălci de tot le-a sfărâmat.

Gura mea am deschis şi am tras Duh, că de poruncile tale am dorit.

Toţi cei credincioşi îţi cinstim cu laude, Hristoase, răstignirea şi 'ngroparea şi patima că ne-ai mântuit de moarte veşnică.

Slavă...

Fără de 'nceput, celce eşti Părinte, Fiu şi Duh Sfânt, întăreşte stăpânirea împăraţilor şi le dă izbândă asupra celor răi.

Şi acum...

Ceeace-ai născut pre vieaţ' a toate, Hristos Domnul, încetează Preacurată smintelile şi unire 'n pace dă Bisericii.

Şi iar troparul cel dintâiu de la a doua stare, apoi Ectenia cea mică şi Ecfonisul stării a doua:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru, celce te odihneşti pre scaunul slavei cel de heruvimi şi ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui tău celui fără de început şi prea sfântului şi bunului şi de vieaţă făcătorului Duhului tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

A TREIA STARE

Şi iarăş clădind, ce mai mare începe a cânta, pre glasul al 3-lea.

Neamurile toate laudă 'ngropării ţi-aduc, Hristoase al meu.

Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata celorce iubesc numele tău.

Arimatianul jalnic te pogoară şi în mormânt te 'ngroapă.

Paşii mei îndrepteazu-i după cuvântul tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Cele 'nţelepţite mir ţie, Hristoase, aduc cu sârguinţă.

Fereşte-mă de clevetirea oamenilor şi voiu păzi poruncile tale.

O, făptură vino! psalmi de îngropare lui Hristos să-i aducem.

Faţa ta arat-o preste robul tău şi mă învaţă îndreptările tale.

Pre cel viu ce doarme, toţi cu mir să-l ungem, cu mironosiţele.

Izvoare de apă au izvorât ochii mei, pentrucă n'am păzit legea ta.

Prea 'ncuviinţate Iosife 'ngroapă pre celce dă vieaţă.

Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţi tale.

Ce ei hrăniţi cu mana, sfat viclean ridică, spre tine ce le-ai dat-o.

Poruncit-ai dreptate a ţi mărturiile tale şi adevărul foarte.

Ce ei hrăniţi cu mană, fiere şi cu smirnă, ţi-aduc să te-adape.

Topitu-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăşmaşii mei.

O, ce nebunie! pre Hristos omoară jidovii cei zavistnici.

Cu foc fierbinte este cuvântul tău foarte şi robul tău l-a iubit pre el.

Ce a celce turbează, a vândut Iuda pre Ziditorul lumii.

Mai tânăr sunt eu şi defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

Vinde slobozirea, rob se dă pre sine-şi Iuda cel pierzător.

Dreptatea ta, dreptate în veac şi legea ta este adevărul.

Bine-a zis Psalmistul: groapă adâncă este gâtlejul jidovilor.

Necazuri şi nevoi m'au aflat, poruncile tale sunt gândirea mea.

Strâmbe căi şi rele la spurcaţii jidovi pururea-au fost şi curse.

Drepte sunt mărturiile tale, înţelepţeşte-mă şi voiu fi viu.

Iosif, Nicodim pre Domnul îngroapă, că toată cuviinţa.

Strigat-am cu toată inima mea auzi-mă Doamne, îndreptările tale voiu căuta.

Slavă ţie, Doamne, celce dai vieaţă şi iadul l-ai omorît.

Strigat-am ţie, mântuieşte-mă şi voiu păzi mărturiile tale.

Maica şi Fecioara, când te-a văzut jos mort, se tânguia cu jale.

Apucat-am înainte fără de vreme şi am strigat, întru cuvintele tale am nădăjduit.

Primăvară dulce! Fiul meu prea dulce, frumuseţea unde ţi-a apus?

Întâmpinat-au ochii mei către dimineaţă, ca să cuget la cuvintele tale.

Plângere prea mare a pornit Curata, dac'ai murit, Cuvinte.

Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila ta, după judecata ta mă viaza.

Mir şi cu miresme, cele 'nţelepţite ţi-au adus, să te ungă.

Apropiatu-s'au celce mă goniau fărădelege şi de la legea ta, s'au depărtat.

Cu moartea pre moarte o omori, Cuvinte, Dumnezeu tare fiind.

Aproape eşti tu, Doamne, şi toate căile tale sunt adevărul.

Scapă amăgitul, înşală-se vicleanul, prins de-a ta 'nţelepciune.

Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

Cade'n stricăciune şi 'n iad se pogoară, Iuda vânzătorul.

Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea ta n'am uitat.

Spini, ciulini şi curse sunt căile Iudei, celui nebun şi viclean.

Judecă judecata mea şi mă scapă, pentru cuvântul tău mă viaza.

Pier răstignitorii, cu toţii împreună ce te hulesc pre tine.

Departe este dela păcătoşi mântuirea, că îndreptările tale nu le-au căutat.

Toţi pier împreună, în fundul stricării, bărbaţii sângiurilor.

Îndurările tale multe sunt, Doamne, după judecata ta mă viaza.

Unule născute Fiule din Tatăl, cum rabzi de voie patimi?

Mulţi sunt celce mă gonesc şi mă necăjesc, dela mărturiile tale nu m'am abătut.

Maica mieluşeaua, mielul ei pre cruce văzându-l s'a văetat.

Văzut-am pre cei neînţelegători şi mă topiam, că cuvintele tale nu le-au păzit.

Trup ce dă vieaţă, Iosif îngroapă, 'mpreună cu Nicodim.

Vezi că poruncile tale am iubit, Doamne, după mila ta mă viaza.

Glas a dat Fecioara şi a vărsat lacrimi, inima pătrunzându-şi.

Începătura cuvintelor tale este arătarea și în veac toate judecățile dreptății tale.

O a mea lumină! Fiul meu cel dulce, cum zaci acum în groapă?

Bolerii m'au gonit în zadar și de cuvintele tale s'a înfricoșat inima mea.

Pre Adam și Eva, ca să-i scap, o Maică, voind rabd, ci nu plânge.

Bucura-mă-voiu eu de cuvintele tale ca celce află dobânzi multe.

Fiul meu, slăvescu-ți a ta îndurare, că voind rabzi acestea.

Nedreptatea am urît și m'am scârbit, iar legea ta am iubit.

Cu oțet și fiere te-au adăpat, Doamne, ca să strici gustul Evei.

De șeapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății tale.

Te-ai suit pre cruce, celce prin lumină pre jidovi Marea-ai trecut.

Pace este multă celorce iubesc legea ta și nu este lor smintcală.

De mir purtătoare, viind la-ta groapă, ți-au adus mir cu lacrimi.

Așteptat-am mântuirea ta, Doamne, și poruncile tale am iubit.

Scoală-te 'ndurate și pre noi ridică din întunerec și iad.

Păzit-a sufletul meu mărturiile tale și le-a iubit foarte.

Scoală, Milostive, zis-a vărsând lacrimi Maica ta ce te-a născut.

Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sunt, Doamne.

Grăbește 'nviază și 'ntristarea schimbă a Maicii tale, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, după cuvântul tău mă înțelepțește.

Cele cerești cete s'au 'ngrozit de frică, văzându-te mort, Doamne.

Să intre rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, după cuvântul tău mă mântuește.

Celorce cu frică te slăvesc pre tine, iartă-le ori ce-au greșit.

Răspunde-vor buzele mele lauda, când mă vei învăța îndreptările tale.

O înfricoșată! streină vedere! cum cu pământ te-acoperi?

Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sunt dreptate.

Oare când Iosif ți-a slujit în fugă, iar altul te îngroapă.

Fie mâna ta să mă mântuească, că poruncile tale am voit.

Plânge se jelește Preacurata Maică, de-a ta moarte, Cuvinte.

Dorit-am de mântuirea ta, Doamne, și legea ta gândirea mea este.

Frică ia pre îngeri de a ta îngropare, a toate Făcătorul.

Viu va fi sufletul meu și te va lăuda și judecățile tale vor ajuta mie.

Cu mir și mirezne ți-au stropit mormântul, cele înțelepțite.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul tău, că poruncile tale n'am uitat.

Pace Adunării, nouă mântuire, prin înviere-ți dă-ne.

Slavă...

O treime sfântă, Tată, Fiu și Duhul, pre toți ne milucște.

Și acum...

Robilor tăi, Maică, dă-le ca să vadă învierea Fiului tău.

Și îndată cântăm bine-cuvântările învierii compunerea lui Petru Lampadarie.
Glasul al 5-lea.

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă pre tine îndreptările tale.

Soborul îngeresc s'a mirat văzându-te între cei morţi socotit fiind şi puterea morţii, Mântuitorule, stricând şi împreună cu tine pre Adam sculând şi din iad pre toţi slobozindu-i.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrămi o uceniţe amestecaţi? Ingerul celce a strălucit în mormânt, a zis mironosiţelor: vedeţi voi groapa şi înţelegeţi, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineaţă mironosiţele au alergat la groapa ta tânguindu-se; ci înaintea lor a stătut îngerul şi a zis: vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi; ci învierea apostolilor spuneţi.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Mironosiţele femei, cu miruri viind la groapa ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: pentruce cu cei morţi pre cel viu socotiţi? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Slavă a Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh, sfintei Treimi într'o fiinţă cu serafimii strigând: sfânt, sfânt, sfânt eşti Doamne.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre dătătorul de vieaţă născându-l, Fecioară, de păcat pre Adam l'ai mântuit şi bucuria Evei în locul întristării ai dăruit; şi pre cei căzuţi din vieaţă i-au îndreptat la aceiaş, celce s'a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia de trei ori. Ectenia cea mică şi acest Ectenis:

Că tu eşti împăratul păcii, Hristoase Dumnezeul nostru şi ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui tău celui fără de început şi prea sfântului şi bunului şi de vieaţă făcătorului tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi cântăm Sedealna zilei, glasul 1.

Podobia: Mormântul tău...

Cu giulgiu curat şi cu miresme dumnezeeşti a uns preacurat trupul tău, Iosif cerându-l la Pilat şi l'a pus în mormânt nou. Pentru aceasta mânecând mironosiţele femei au strigat: arată nouă precum ai zis mai înainte, Hristoase, învierea ta.

Slavă... Şi acum... altă Sedealnă, glas şi podobie aceleaşi.

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor, văzând pre celace şedde în sânurile Tatălui, cum s'a pus în mormânt ca un mort, cel nemuritor; pe care-l încunjură

cetele îngereşti şi-l slăvesc impreună cu morţii cei din iad, ca pre un Făcător şi Domn.

Apoi se face cetire din Evanghelia de la Matelu.

Iar a doua zi care este după Vinerii...

Invierea lui Hristos, nu zicem:

Ci îndată Psalm 50 şi cântăm:

CANONUL.

Irmosul de două ori, iară troparele pre 12 şi iarăş irmosul în amândouă stranele impreună.

Acest Canon de la Cântarea întâia până la a 6-a este facerea lui Marco mohanul, Episcopul Idruntului.

Irmosele sunt facerea unei femei ce o chema Casia. Iară de la a 6-a cântare până la sfârşit facerea lui Chir Cosma.

Afară de irmoase, celelalte tropare în greceşte, are acest acrostih: καὶ τήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα, adică: „Şi astazi laud Sâmbăta cea mare".

Cântarea 1, glasul al II-lea. Irmos:

Pre celce a acoperit cu valul mării oarecând pre gona„ciul tiran, sub pământ l-au as„cuns feciorii celor mântuiţi. „Iară noi, ca fecioarele, să cân„tăm Domnului; că cu slavă s'a „preaslăvit":

Doamne, Dumnezeul meu, cântare de petrecere şi laudă de îngropare voiu cânta ţie, celuice mi-ai deschis intrările vieţii cu îngroparea ta şi moartea şi iadul cu moartea ai omorît.

Sus pre scaun şi jos în mormânt, cunoscându-te cele mai presus de lume şi cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s'au cutremurat de moartea ta; că maipresus de gând te-ai văzut mort, începătorule al vieţii.

Ca să umpli toate de slava ta, te-ai pogorît în cele de desubtul pământului; că nu s'a ascuns de tine statul meu cel din Adam şi îngropându-te m'ai înnoit pre mine cel stricat, Iubitorule de oameni.

Cântarea 3-a. Irmos:

Pre tine, Celace ai spânzurat pre ape tot pământul fără „ţinere, văzându-te făptura „spânzurat în locul căpăţinei, cu „multă spaimă s'a cuprins, stri„gând: nu este sfânt, fără nu„mai tu, Doamne.

Inchipuirile îngropării tale le-ai arătat, înmulţind vedeniile; iar acum cele ascunse ale tale, văzute le-ai făcut cu dumnezeească bărbăţie şi celor din iad, Stăpâne, cari strigă: nu este sfânt, fără numai tu, Doamne.

Intinsu-ţi-ai palmele şi ai împreunat cele depărtate de demult; iară cu înfăşurarea giulgiului, Mântuitorule şi cu mormântul ai deslegat pre cei legaţi, cari strigau: nu este sfânt, fără numai tu, Doamne.

In mormânt şi sub peceţi te-ai cuprins, Nemuritorule, de bună voie; că puterea ta ţi-ai arătat prin fapte cu dumnezeeasca lucrare, celorce cântă: nu este sfânt, fără numai tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul 1-iu.

Insăş podobia.

Mormântul tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi

s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, carele a vestit femeilor învierea. Pre tine te mărim, pierzătorul stricăciunii, la tine cădem, celace ai înviat din mormânt, — la unul Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Cântarea 4. Irmos.

Smerenia ta ce dumnezeească pre cruce, mai înainte vă„zându-o Avacum, spăimân„tându-se a strigat: tu ai tăiat „tăria celor puternici, Bunule, „unindu-te cu cei din iad, ca „un Atotputernic".

A stăzi ai sfinţit ziua a şaptea, carea o ai binecuvântat întâiu cu încetarea lucrurilor; că toate le prefaci şi le înoeşti odihnindu-te, Mântuitorul meu şi iarăş zidindu-ne.

Biruind tu cu puterea dumnezeirii, sufletul tău dela trup s'a despărţit; că a rupt amândouă legăturile: a morţii şi a iadului, cu puterea ta, Cuvântule.

Iadul, întâmpinându-te Cuvinte, s'a amărît, văzându-te om îndumnezeit rănit de bătăi şi Atotputernic; şi de înfricoşatul tău chip a rămas fără de glas.

Cântarea 5-a. Irmos:

Lumina cea neînserată a dumnezeştii arătării tale, Hri„stoase, carea s'a făcut spre noi, „pentru milostivirea ta, Isaia vă„zându-o, de noapte mânecând „a strigat: învia-vor morţii şi cei „din mormânturi se vor scula „şi toţi cei de pre pământ se „vor bucura".

Înoeşti pre pământeni, Ziditorule, făcându-te pământean; şi glulgiul şi mormântul arată taina ceeace este întru tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios, însemnează, sfatul celuice te-a născut, carele m'a înoit întru tine cu mare cuviinţă.

Prin moarte ai prefăcut omorîrea, prin îngropare stricăciunea; că nestricăcios ai făcut trupul carele l-ai luat, cu dumnezeească cuviinţă făcându-l nemuritor; că trupul tău, Stăpâne, n'a văzut stricăciune; nici sufletul tău n'a rămas în iad, carele este lucru strein.

Ieşind, Ziditorul meu, din ceeace nu ştie de bărbat şi împungându-te cu sulita în coastă, dintru aceea ai făcut înoire Evei, făcându-te Adam, adormind mai presus de fire cu somn făcător de vieaţă şi ridicând vieaţa din somn şi din stricăciune, ca un Atotputernic.

Cântarea 6-a. Irmos:

Prins a fost, dară nu s'a ţinut în pântecele chitului Iona; „că al tău chip purtând, al celuice „ai pătimit şi îngropării te-ai dat, „ca dintr'o cămară din fiară a „ieşit şi a strigat străjarilor: cei

„ce păziţi cele deşarte şi minci-„noase, mila voastră o aţi pă-„răsit".

O morîtu-te-ai, dar nu te-ai despărţit Cuvinte de trupul carele ai luat; că de s'a şi stricat biserica ta în vremea patimii, ci şi aşa un ipostas era al dumnezeirii şi al trupului tău; că întru amândouă unul eşti, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu şi om.

Greşeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iară nu ucigătoare de Dumnezeu. Că de a şi pătimit firea trupului tău celui de ţărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din tine, o ai prefăcut întru nestricăciune şi dintru înviere ai arătat izvorul vieţii cei nestricăcioase.

Împărăţit-a iadul preste neamul omenesc, dară n'a rămas în veac; că tu, Puternice, puindu-te în groapă, cu palma cea începătoare de vieaţă ai rupt încuetorilor morţii; şi ai propoveduit, celorce dormiau acolo din veac, izbăvirea cea nemîncinoasă, făcându-te, Mântuitorule, întâiu sculat din morţi.

Condac glasul al 8-lea.

C elace ai încuiat adâncul, s'a văzut mort şi cu smirnă şi cu giulgiu înfăşurându-se, în mormânt s'a pus ca un mort, cel fără de moarte şi femeile au venit să-l ungă cu mir, plângând cu amar şi strigând: aceasta este sâmbăta cea prea binecuvântată, întru carea Hristos adormind, va învia a treia zi.

Icos.

C elce cuprinde toate s'a înălţat pre cruce şi se tângueşte toată zidirea, văzându-l spânzurând gol pre lemn; soarele şi-a ascuns razele şi stelele şi-au tăinuit lumina şi pământul cu multă frică s'a clătit, marea a fugit şi pietrile s'au despicat şi mormânturi multe s'au deschis şi trupurile sfinţilor bărbaţi s'au sculat; iadul jos a suspinat şi Jidovii s'au sfătuit să hulească învierea lui Hristos. Iară femeile au strigat: aceasta este sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

SINACSAR

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA SÂMBĂTĂ

STIHURI

In zadar străjarilor strejuiţi mormântul,
Că nu poate ţinea pre vieaţa pământul.

In sfânta şi marea sâmbătă prăznuim îngroparea cea în dumnezeiţi trupească a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos şi pogorîrea la Iad, prin carea neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a trecut la veşnica vieaţă. Dacă sfintele patruzeci de zile întrec pre toate celelalte zile, de cât acestea este mai mare această sfântă şi mare săptămână; şi de cât săptămâna aceasta, mai mare este sfânta şi marea sâmbătă. Şi se zice săptămâna mare, nu că sunt zilele ei mai mari, sau ceasurile, ci pentrucă mâinni mari şi mai presus de fire şi lucruri mai înalte ale Mântuitorului nostru s'au făcut într'însa şi mai ales astăzi. Că precum întru facerea lumii cea dintâiu, după ce a făcut Dumnezeu tot lucrul şi pre om, în ziua a şaptea s'a odihnit de toate

lucrurile sale şi o a sfinţit numind-o sâmbăta, care înseamnă odihnă; aşa şi la tacerea lumii înţelegătoare, după ce a făcut toate cu cuvîntă şi după ce a renăscut pre omul cel stricat în ziua a şasea şi l'a înnoit cu crucea şi cu mormîntul său cel aducătoare de viaţă, iarăş într'o această zi a şaptea s'a odihnit şi a dormit cu somn de viaţă firesc şi mântuitor. S'a pogorît însă cuvântul lui Dumnezeu cu trupul în mormânt, iară cu sufletul său cel nestricat şi dumnezeesc s'a pogorît în iad. Şi nu s'a oprit sufletul Domnului în iad, ca sufletele altor sfinţi; pentrucă nimic din blestemul strămoşilor, nu era asupra sa. Încă şi cu Dumnezeirea s'a aşăşăluit în groapă Domnul nostru Iisus Hristos, fiind tot unită cu trupul. Fost-a şi cu tâlharul în raiu şi în iad, precum s'a zis, cu sufletul său cel îndumnezeit; şi mai presus de fire a şezut împreună cu Tatăl şi cu Duhul ca un Dumnezeu neîmprins. Şi prelutindenea a fost, nimica pătimind dumnezeirea, nici în groapă, nici pre cruce. Şi deslegarea, adică despărţire a sufletului de trup a răbdat trupul Domnului; iară stricăciune, sau putrejune nici cum n'a răbdat. Astfel pre cei ce i-a strîns în pântecele său din veci făcându-i mâncare, iadul i-a liberat înghiţind fără dreptate pre piatra Hristos cea tare şi din capul unghiului. Cu pogorîrea ta cea negrăită, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, amin şi pururea şi în vecii veciilor. Amin.

Cântarea 7. Irmos:

Negrăită minunei celace a izbăvit în cuptor pre cu„vioşii tineri din văpaie, în mor„mânt se pune mort fără suflare, „spre mântuirea noastră a celor „ce cântăm: Mântuitorule, Dum„nezeule bine eşti cuvântat.

Rănitu-s'a iadul, primind în inima sa pre celce s'a rănit în coastă cu suliţa şi a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeesc, spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Bogat este mormântul că primind în sine pre Făcătorul ca pre un adormit, s'a arătat dumnezeească vistierie de viaţă, spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Dupre obiceiul morţilor punerea în mormânt a primit viaţa tuturor şi l-a arătat pre el izvor învierii, spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Una era dumnezeirea lui Hristos în iad şi în mormânt şi în Edem nedespărţită, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cântarea 8-a. Irmos:

Spăimântează-te, înfricoşându-te cerule, şi să se clătească „temeliile pământului. Că iată, „se socoteşte între cei morţi, „celace locueşte întru înălţime, „şi în mormânt mic ca un strein „se primeşte. Pre carele tineri „bine-l cuvîntaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare preaînălţaţi-l în„tru toţi veciî".

Stricatu-s'a locaşul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, celce locueşte întru înălţime s'a pogorît la Adam cel dintâiu, până la cămările iadului. Pre carele tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Încetat-a îndrăzneala uceni-

cilor, iar Iosif cel din Arimatea s'a arătat inimos, că văzând mort şi gol pre Dumnezeul cel preste toate, l-a cerut şi l-a îngropat, strigând: tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bună voie se pecetluşte sub pământ, celce locueşte întru înălţime şi se huleşte Dumnezeu ca un înşelător. Pre carele tineri bine-l cuvîntaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

La Psalmul 6.

Ceeace eşti mai cinstită... nu cântăm.

Cântarea 9, Irmos:

Nu te tângui pentru mine Maică, văzându-mă în groa„pă pre mine, fiul tău, pre ca„rele m'ai zămislit în pântece „fără sămânţă; că mă voiu scula „şi mă voiu preaslăvi şi voiu „înălţa întru slavă ca un Dum„nezeu, pre ceice cu credinţă şi „cu dragoste, pre tine neîncetat „te slăvesc".

Întru streină naşterea ta scăpând de dureri, mai presus de fire, m'am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu văzându-te mort fără suflare, mă sfărâm cumplit cu sabia întristării. Ci te scoală, ca să mă slăvesc.

Mă acopere pământul voind eu, dar se înfricoşează portarii iadului văzându-mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbândirii; că ucigând, ca un Dumnezeu, pre vrăjmaşi cu crucea, iarăşi voiu învia şi te voiu slăvi.

Să se bucure făptura, să se veselească toţi pământenii, că vrăjmaşul,— iadul, s'a prădat; femeile cu miruri să iasă întru întâmpinare, că izbăvesc pre Adam şi pre Eva cu tot neamul, a treia zi voiu învia.

Luminânda nu cântăm, ci numai:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru...

de trei ori

LA LĂUDĂRI

Punem patru Stihiri şi cântăm pe glasul al 2-lea, singur glasul.

Astăzi cuprinde mormântul pre celce cuprinde făptura cu palma; acopere piatra pre celce acopere cerurile cu bunătatea; doarme viaţa şi iadul se cutremură şi Adam din legături se desleagă. Slavă rânduelii tale, prin carea săvârşind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veşnică, prin sfânta învierea ta cea din morţi.

Ce este această vedere ce se vede? Ce este această Sâmbătă? Împăratul veacurilor săvârşind rândueala cea prin patimă, se odihneşte în mormânt, dându-ne nouă odihnă. Acestuia să strigăm: scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul, că tu împărăţeşti în veci, celce ai nemăsurată mare milă.

Veniţi să vedem vieaţa noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pre ceice zac în mormânturi. Veniţi astăzi, ca văzând adormit pre cel din Iuda, să-i strigăm ca proorocul, zicând: culcându-te ai adormit ca un leu, cine te va deştepta pre tine, Impărate? Ci te scoală ca un însuţi puternic, celce te-ai dat pentru noi de bună voie, Doamne, slavă ţie.

Glasul al 6-lea:

Cerşit-a Iosif trupul lui Iisus şi l-a pus pre el în mormânt nou al său; că era să iese el din groapă, ca dintr'o cămară. Celce ai sfărâmat puterea morţii şi ai deschis oamenilor uşile raiului, slavă ţie.

Slavă... glasul al 6-lea:

Ziua de astăzi mai înainte o a închipuit cu taină marele Moisi, zicând: şi a binecuvântat Dumnezeu ziua a şaptea, că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnii, întru carea s'a odihnit de toate lucrurile sale, unul născut, fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morţii dupre trup odihnindu-se. Şi la ceeace era iarăş întorcându-se prin înviere, ne-a dăruit nouă vieaţa veşnică, ca un bun şi iubitor de oameni.

Şi acum.. glasul al 2-lea

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu.

ŞI DOXOLOGIA MARE.

Iară preotul se îmbracă în toate veşmintele preoţeşti şi alţi preoţi şi cel mai mare şi luând Epitafiul şi Evanghelia, ies cântând cântăreţii Aghiosul, încunjurând biserica şi intrând în altar zice preotul sau diaconul:

Să luăm aminte! Pace tuturor. Înţelepciune!

Şi noi cântăm troparul, odată:

Iosif cel cu bun chip...

Caută-l Sâmbătă la Utrenie.

Apoi, îndată troparul Proorociei glasul al 2-lea.

Celace ţii marginile lumii ai primit a te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântueşti firea omencască de căderea cea din iad; şi făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pre noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

Slavă... Şi acum... tot acesta.

Apoi Prochimen. glasul al 4-lea.

Scoală-te, Doamne, ajută nouă şi ne mântueşte pre noi pentru numele tău.

Stih:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit şi părinţii noştri ne-au spus nouă.

Din proorocia lui Iezechiil cetire.

Cap. 37, vers 1:

Fost-a preste mine mâna Domnului şi m'a scos Duhul Domnului şi m'a pus în mijlocul unui câmp şi acela era plin de oase de oameni. Şi m'a purtat pre mine împrejurul lor; şi iată, erau multe foarte pre faţa câmpului şi iată, uscate foarte. Şi a zis către mine: fiul omului oare învia-vor oasele acestea? Şi am zis, Doamne! Doamne! Tu ştii acestea. Şi a zis către mine: fiul omului! Prooroceşte spre oasele acestea şi să le zici lor: oase uscate, ascultaţi cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: iată eu voiu aduce întru voi duh de vieaţă. Şi voiu da preste voi vine şi voiu pune preste voi carne şi voiu întinde preste voi piele şi voiu da întru voi duhul meu şi veţi învia şi veţi cunoaşte că eu sunt Domnul. Şi am proorocit precum mi-a poruncit mie Domnul şi s'a făcut glas când am proorocit şi iată, cutremur s'a făcut şi s'a apropiat oasele, fiecare os la încheetura sa. Şi am văzut şi iată, creşteau preste dânsele vine şi carne, şi se tindea piele preste dânsele deasupra şi duh nu era într'însele. Şi a zis către

mine: prooroceşte pentru duhul, prooroceşte fiul omului! Şi zi duhului: acestea zice Domnul Dumnezeu din patru vânturi, vino duhule şi suflă preste morţii aceştia şi să învieze. Şi am prooroceit precum mi-a poruncit mie Domnul şi a intrat într'înşii duhul şi au înviat şi au stătut pre picioarele lor mulţime multă foarte. Şi a grăit Domnul către mine, zicând: fiul omului, oasele acestea toată casa lui Israil este. Aceştia zic: uscatu-s'au oasele noastre, pierit-au nădejdea noastră şi ne-am stins. Pentru aceea prooroceşte şi zi: acestea zice Domnul, iată eu voiu deschide mormânturile voastre şi voi scoate pre voi din mormânturile voastre, poporul meu şi vă voiu duce pre voi în pământul lui Israil. Şi veţi cunoaşte că eu sunt Domnul, când voiu deschide eu mormânturile voastre, ca să vă scot pre voi din mormânturile voastre, poporul meu. Şi voiu da duhul meu întru voi şi veţi învia şi voiu pune pre voi pre pământul vostru şi veţi cunoaşte, că eu sunt Domnul, grăit-am şi voiu face, zice Domnul.

Proctimen glasul al 7-lea.

Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna ta; nu uita pre săracii tăi până în sfârşit.

Stih:

Mărturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Apoi Apostolul:

Din cartea întâia cea către Corinteni, a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 5. Vers 6:

Fraţilor, puţin aluat toată frământătura dospeşte. Curăţiţi dar aluatul cel vechiu, ca să fiţi frământătură nouă, precum sunteţi fără de aluat; că paştile noastre Hristos pentru noi s'a jertfit. Drept aceea să prăznuim, nu în aluatul cel vechiu, nici în aluatul răutăţii şi al vicleşugului, ci întru azimile curăţiei şi ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem; că scris este: blestemat este tot cel spânzurat pre lemn. Ca întru neamuri binecuvântarea lui Avraam să se facă prin Hristos Iisus; ca făgăduinţa Duhului să o luăm prin credinţă.

Alliuia. glasul al 5-lea.

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii lui.

Stih:

Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului.

Stih:

Aşa să piară păcătoşii dela faţa lui Dumnezeu.

Evanghelia dela Mateiu.

Iar a doua zi care este după Vineri...

Sfârşitul:

Pecetluind piatra împreună cu custodia.

Apoi Ectenitile:

Să zicem toţi din tot sufletul...

Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului..

Şi celelalte. Şi se face Apolis.

Cessul 1 se ceteşte în pridvor; asemenea şi al treilea, al şaselea şi al nouălea se ceteşte simplu în pridvor, cu ferecările la vremea lor.

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA SÂMBĂTĂ

SEARA

La al zecelea ceas din zi toacă de Vecernie şi se îmbracă Preotul în veşminte şi binecuvântând, cetim Psalmul începător. După aceasta Ectenia mare. Apoi Doamne strigat-am... pre glasul 1: şi punem Stihirile pre 8. Şi cântăm Stihirile învierii ale Octoihului trei şi ale Stihoavnei una. Stihirile învierii, glasul 1.

Rugăciunile noastre cele de seară primeşte-le, sfinte Doamne şi ne dă nouă iertare păcatelor; că tu însuţi eşti celce ai arătat în lume învierea.

Incunjuraţi, popoare, Sionul şi-l cuprindeţi pre dânsul şi daţi slavă într'însul, celuice a înviat din morţi. Că acela este Dumnezeul nostru, carele ne-a mântuit pre noi de fărădelegile noastre.

Veniţi, popoare, să cântăm şi să ne închinăm lui Hristos, slăvind învierea lui cea din morţi. Că acesta este Dumnezeul nostru, carele de înşelăciunea vrăjmaşului a izbăvit lumea.

Cu patima ta, Hristoase, din patimi ne-am slobozit şi cu învierea ta din stricăciune ne-am izbăvit, Doamne, slavă ţie.

Alte trei Stihiri ale Sâmbetei cei mari, repetând una, glasul al 8-lea: singur glasul.

Astăzi iadul strigă suspinând: mai bine mi-ar fi fost de n'aş fi primit pre celce s'a născut din Maria, că viind asupra mea, mi-a surpat puterea; porţile cele de aramă le-a sfărâmat. Sufletele care le ţineam întru mine mai dinainte, Dumnezeu fiind, le-a înviat. Slavă, Doamne, crucii tale şi învierii tale.

De două ori.

Astăzi iadul strigă suspinând: stricatu-s'a puterea mea; primit-am mort ca pre unul din morţi, dară nu pot să-l ţin pre dânsul nici de cum; ci pierd împreună cu dânsul şi pre aceştia, preste cari eram împărat. Eu am avut morţi din veac, dar acesta iată că pre toţi îi ridică. Slavă, Doamne, crucii tale şi învierii tale.

Astăzi iadul strigă suspinând: Sdrobitu-s'a stăpânirea mea, păstorul s'a răstignit şi pre Adam

l-a înviat. De aceia preste cari eram împărat m'am lipsit şi pre cari i-am înghiţit, puternic fiind, pre toţi i-am vărsat. Deşertat-a mormânturile celce s'a răstignit; slăbit-a puterea morţii. Slavă, Doamne, crucii tale şi învierii tale.

Slavă... glasul al 6-lea.

Ziua de azi a mai înainte o a închipuit cu taină, marele Moisi, zicând: şi a binecuvântat Dumnezeu ziua a şaptea; că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnii, întru carea s'a odihnit de toate lucrurile sale unul născut, fiul lui Dumnezeu, prin rândueala morţii, dupre trup odihnindu-se; şi la ceeace era iarăş întorcându-se, prin înviere, ne-a dăruit nouă vicaţă veşnică, ca un singur bun şi iubitor de oameni.

Şi acum... glasul 1.

Pre ceeace este mărirea a toată lumea, carea din oameni a răsărit şi pre stăpânul a născut, uşa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm, cântarea celor fără de trup şi podoaba credincioşilor. Că aceasta s'a arătat cer şi biserică Dumnezeirii. Aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat, pace a adus şi împărăţia o a deschis. Pre aceasta dar având-o anghiră credinţei, apărător avem pre Domnul ce s'a născut dintr'însa. Indrăznească dar, îndrăznescă poporul lui Dumnezeu; că acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un atotputernic.

IEŞIRE cu Evanghelia. Lumină lină...

Prochimen nu zicem,

Ci îndată: Inţelepciune!

Şi ceteşte ceteţul Paremiile.

De la Facere cetire.

Cap. 1, Vers 1.

Intru început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul. Şi pământul era nevăzut şi netocmit şi întunerec era deasupra adâncului; şi Duhul lui Dumnezeu se purta pre deasupra apei. Şi a zis Dumnezeu: să se facă lumină şi s'a făcut lumină. Şi a văzut Dumnezeu lumina că este bună; şi a despărţit Dumnezeu între lumină şi între întunerec. Şi a numit Dumnezeu lumina, ziuă şi întunerecul l-a numit noapte. Şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţa: zi una. Şi a zis Dumnezeu să se facă tărie în mijlocul apei; şi să fie despărţind apă de apă; şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu tăria; şi a despărţit Dumnezeu între apa, care era subt tărie şi între apa care era deasupra tăriei. Şi a numit Dumnezeu tăria cer; şi a văzut Dumnezeu că este bine; şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă: ziua a doua. Şi a zis Dumnezeu: să se adune apa cea de subt cer într'o adunare şi să se arate uscatul; şi s'a făcut aşa; şi s'a adunat apa cea de subt cer întru adunările sale; şi s'a arătat uscatul. Şi a numit Dumnezeu uscatul pământ şi adunările apelor le-a numit mări; şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânţă după fel şi după asemănare şi pom roditor, care să facă rod, căruia să fie sămânţa lui într'însul după fel pre pământ; şi s'a făcut aşa. Şi a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânţă dupre fel şi după asemănare; şi pom roditor, care face rod, a căruia sămânţa lui este într'însul după fel pre pământ; şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă: ziua a treia.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 60. Stih. 1:

Luminează-te, luminează-te Ierusalime, că vine lumina ta și slava Domnului preste tine a răsărit. Că iată, întunerec va acoperi pământul și negură preste neamuri; iară preste tine se va arăta Domnul și slava lui întru tine se va vedea. Și vor umbla împărații întru lumina ta și neamurile întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi și vezi adunați pre toți fiii tăi întru tine; venit-au toți fiii tăi de departe și fetele tale pre umeri se vor ridica. Atunci vei vedea și te vei bucura, te vei teme și te vei spăimânta cu inima, că se va muta la tine bogăția mării, a neamurilor și a popoarelor. Și vor veni la tine cirezi de cămile și te vor acoperi cămilele Madiamului și ale Ghefarului; toți din Sava vor veni aducând aur, tămâie; vor aduce și piatră scumpă și bine vor vesti mântuirea Domnului. Și toate oile Chidarului se vor aduna la tine și berbecii Navaotului vor veni și se vor aduce primite pe jertfelnicul meu și casa rugăciunii mele se va slăvi. Cine sunt aceștia, cari ca norii zboară și ca porumbii cu puii? Pre mine ostroavele m'au așteptat și corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aduca pre fiii tăi de departe și argintul și aurul lor cu dânșii, pentru numele Domnului cel sfânt și pentru ca să se slăvească sfântul lui Israil. Și cei de alt neam vor zidi zidurile tale și împărații lor vor sta înaintea ta, că pentru mânia mea te-am bătut și pentru mila mea te-am iubit. Și se vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu se vor închide, ca să vie întru tine puterea neamurilor și împărații lor să se aducă. Că neamurile și împărații, cari nu vor sluji ție, vor pieri și neamurile cu pustiire se vor pustii. Și slava Livanului la tine va veni, cu chiparos și cu pevg și cu chedru împreună, ca să se slăvească locul cel sfânt al meu și locul picioarelor mele voiu slăvi. Și vor merge la tine temându-se fiii celorce te-au smerit pre tine și se vor închina la urmele picioarelor tale toți ceice te-au întărâtat și te vei chema cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israil. Pentrucă ai fost tu părăsită și urîtă și nu era cine să-ți ajute ție și te voiu pune pre tine bucurie veșnică, veselie neamului neamurilor. Și vei suge laptele neamurilor și bogăția împăraților vei mânca și vei cunoaște, că eu sunt Domnul celce te mântuesc pre tine și celce te răscumpăr, Dumnezeul lui Israil.

Cap. 12, Vers 1: De la Ieșire cetire.

Și a grăit Domnul către Moisi și Aaron în pământul Eghipetului, zicând: luna aceasta este vouă începătură lunilor, cea dintâiu este vouă întru lunile anului. Grăește către toată adunarea fiilor lui Israil zicând: în ziua a zecea a lunii aceștia să ia fiecare câte un miel de ficcare casă pe rudenia sa. Iar de vor fi mai puțini în casă, cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fiecare să-și numere lui-și câți îi va fi de ajuns la miel. Și să fie vouă mielul desăvârșit, parte bărbătească de un an să fie vouă, din miei și din iezi să luați. Și să-l țineți până la ziua a patruspreceea a lunii acesteea și să-l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil către seară. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragurile în casele unde-l vor mânca pre el. Și să mănânce carnea friptă la foc în noaptea aceea și azimele cu salată să le mănânce. Să nu-l mâncați crud, nici fiert în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu mărunțaile. Să nu lăsați nimic dintr'însul pe a doua zi și os din el să nu sdrobiți; celece vor rămânea din el, până a doua zi cu foc să le ardeți. Și așa să-l mâncați pre el; mijloacele voastre fiind încinse și încălțămintele voastre în picioarele voastre și toegile voastre în mâinele voastre și să-l mâncați de grabă că sunt paștile Domnului.

Din Proorocia lui Ionă cetire.

Cap. 1, Vers 1.

Și a fost cuvântul Domnului către Ionă feciorul lui Amatî, zicând: scoală și mergi la Ninevi cetatea cea mare și propovăduește într'nsa, că s'a suit strigarea răutății ei la mine. Și s'a sculat Ionă să fugă de la fața Domnului în Tarsis și s'a pogorît la Ioppia și a aflat o corabie, care mergea în Tarsis și și-a dat chiria sa și a intrat într'însa, să se ducă cu dânșii în Tarsis de la fața Domnului. Și a ridicat Domnul mare vânt pre mare și s'a făcut mare furtună pre mare și corabia se cumpănia de valuri, vrând să se sfărâme. Și

s'au spăimântat corăbierii și au strigat fiecare la Domnezeul său; și lepădau vasele din corabie în mare, ca să o ușureze; și Ionă se pogorîse în fundul corăbiei și dormea și hrăpeă. Și a venit cârmaciul la el, și i-a zis lui: ce hrăpești tu? Scoală și roagă pre Dumnezeul tău, că doar ne va mântui Dumnezeu și nu vom pieri. Și a zis fiecare către vecinul său: veniți să aruncăm sorți și să cunoaștem pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră; și au aruncat sorți și a căzut soarta pre Ionă. Și a zis lui: spune nouă, pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră? Ce este lucrul tău? Și de unde vii și încotro mergi? Și din ce țară și din care popor ești tu? Și a zis către ei: robul Domnului sunt eu și pre Domnul Dumnezeul cerului cinstesc eu, care a făcut marea și uscatul. Și s'au înfricoșat oamenii cu frică mare și i-au zis lui: căci ai făcut aceasta? Pentrucă cunoscuse oamenii, că fugea dela fața Domnului, că le spusese lor. Și i-au zis lui: ce'ți vom face ție și să se alineze marea deasupra noastră? Pentrucă marea se înalță și ridica mai mari valuri. Și a zis către ei Ionă: Luați-mă și mă aruncați în mare și se va alina marea deasupra voastră; că am cunoscut eu că pentru mine s'a făcut această furtună mare asupra voastră. Și se sileau oamenii să se întoarcă la uscat și nu puteau, că marea se înălța și se ridica mai virtos asupra lor. Și au strigat către Domnul și au zis: nicicum Doamne să nu piecim pentru sufletul omului acestuia și să nu dai asupra noastră sânge drept, pentrucă, tu Doamne, precum ai vrut, ai făcut. Și au luat pre Ionă și l-au aruncat în mare și a încetat marea de valurile sale. Și s'au temut oamenii cu mare temere de Domnul și a adus jertfă lui Dumnezeu și s'au rugat cu rugăciuni. Și a poruncit Domnul unui chit mare să înghită pre Ionă; și a fost Ionă în pântecele chitului trei zile și trei nopți. Și s'a rugat Ionă către Domnul Dumnezeul său din pântecele chitului, și a zis: strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu și m'a auzit; din pântecele iadului strigarea mea și a auzit glasul meu. Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mării și ape m'au încunjurat. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut. Și eu am zis: lepădatu-m'am dela ochii tăi; au doară voiu adauge ca să mai privesc eu la biserica cea sfântă a ta? Turnatu-s'au ape până la sufletul meu; adâncul cel din fund m'a înconjurat, afundatu-s'a capul meu; întru crăpăturile munților m'am pogorît, în pământul ale căruia încuetorile sunt zăvoare veșnice și să iasă din stricăciune viața mea către tine, Doamne, Dumnezeul meu. Când se sfârșea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte; și să vie către tine rugăciunea mea, la sfântă biserica ta. Ceice păzesc cele deșarte și mincinoase și-au părăsit mila lor. Iar eu cu glas de laudă și de mărturisire, voiu jertfi ție; câte am făgăduit voiu da ție, Domnului pentru mântuirea mea. Și a poruncit Domnul chitului și a lepădat pre Ionă la uscat. Și s'a făcut cuvântul Domnului către Ionă a doua oară, zicând: scoală, și mergi în Ninevi, cetatea cea mare și propovăduește într'însa după cuvântul cel dintâiu, care am zis ție. Și s'a sculat Ionă și a mers în Ninevi, precum i-a zis Domnul; și Ninevi era cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile. Și a început Ionă a intra în cetate cale ca de o zi și a propovăduit, și a zis: încă trei zile și Ninevi se va prăpădi și au crezut oamenii din Ninevi lui Dumnezeu și au propovăduit post și s'au îmbrăcat cu saci dela mare până la cel mic al lor. Și a venit cuvântul la împăratul Ninevii și s'a sculat de pre scaunul său și s'a desbrăcat de hainele sale și s'a îmbrăcat cu sac și a șezut în cenușe. Și s'a spus și s'a poruncit în Ninevi dela împăratul și dela boierii lui, zicând: oamenii și dobitoacele și boii și oile să nu guste nimic, nici să pască și apă să nu bea. Și s'au îmbrăcat cu saci oamenii și vitele n'au păscut și au strigat către Dumnezeu cu deadinsul și s'au întors fiștecarele din calea sa cea rea și dela strâmbătatea ce era în mâinile lor, zicând: cine știe, doar de va părea rău lui Dumnezeu și se va milostivi și se va întoarce dela întărîtare mâniei sale și nu vom pieri. Și a văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s'au întors dela căile lor cele rele și a părut rău lui Dumnezeu pentru răul, care au zis să le facă lor și n'au făcut. Și s'a întristat Ionă cu întristarea mare și s'a turburat. Și s'a rugat Domnului și a zis: o Doamne! Au nu sunt acestea cuvintele mele, care am grăit încă fiind eu în pământul meu? Pentru aceasta apucasem mai înainte să fug la Tarsis, că am știut

că tu milostiv eşti şi îndurat, îndelung răbdător şi mult milostiv şi îţi pare rău de răutăţi. Şi acum, stăpâne Doamne! ia sufletul meu dela mine, că mai bine este mie a muri decât a fi viu. Şi a zis Domnul către Iona: foarte te-ai supărat tu? Şi a ieşit Iona din cetate şi a şezut în preajma cetăţii şi şi-a făcut luiş acolo umbrar şi a şezut subt dânsul la umbră, până când va vedea ce va fi cetăţii. Şi a poruncit Domnul Dumnezeu unei cucurbete şi a crescut preste capul lui Iona, ca să fie umbră deasupra capului lui şi să-l umbrească de necazurile lui şi s'a bucurat Iona pentru cucurbetă, bucurie mare. Şi a poruncit Domnezeu unui vierme a doua zi de dimineaţă şi a ros pe dedesubt cucubeta şi s'a uscat. Şi a fost dupăce a răsărit soarele, a poruncit Dumnezeu unui vânt cald cu zadul şi a lovit soarele peste capul lui Iona şi slăbea şi numai trăgea nădejde de sufletul său, şi a zis: mai bine este mie a muri, decât a trăi. Şi a zis Domnul Dumnezeu către Iona: foarte te-ai mâhnit tu pentru cucurbetă? Şi a zis: foarte m'am mâhnit până la moarte. Şi a zis Domnul: tu nu te-ai îndurat de o cucurbetă, pentru care nu te-ai ostenit, nici o ai crescut pre ea, care într'o noapte a crescut şi într'o noapte a pierit. Dar eu, cum să mă îndur de Ninevi, cetatea cea mare, întru care locuesc mai mult decât o sută şi douăzeci de mii de oameni, cari nu-şi cunoşteau dreapta lor, nici stânga lor şi dobitoacele lor multe?

De la Isus a lui Navi cetire.

Cap. 5. Vers 10.

Şi au tăbărît fiii lui Israil în Galgal şi au făcut fiii lui Israel paştele în ziua a patrusprezecea a lunei de cu seară, despre apusul Ierihonului dincoace de Iordan, în câmp. Şi au mâncat din grâul pământului a doua zi de paşti azime şi pâine nouă. În ziua aceasta a încetat mana a doua zi dupăce au mâncat ei din grâul pământului şi mai mult n'au avut fiii lui Israil mană şi au adunat din rodurile ţării finicilor, în anul acela. Şi a fost când era Isus în Ierihon căutând cu ochii săi, a văzut pre un om stând înaintea sa şi sabia lui goală în mâna lui şi apropiindu-se Isus a zis lui: al nostru eşti, sau din protivnicii noştri? iar acela a zis lui: eu sunt Voevodul oştilor Domnului, acum am venit. Şi a căzut Isus cu faţa la pământ şi s'a închinat lui şi a zis: Stăpâne, ce poruncesti robului tău? Şi a zis Voevodul Domnului către Isus: desleagă încălţămintea de la picioarele tale, că locul pre care stai tu, este sfânt, şi a făcut Iisus aşa.

De la ieşire cetire.

Cap. 13 Vers 20:

Şi purcezând fiii lui Israil din Sochot au tăbărît în Otom în pustie. Iar Dumnezeu îi povăţuia pre ei ziua cu stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea cu stâlp de foc. Şi n'a lipsit stâlpul de nor ziua şi stâlpul de foc noaptea înaintea a tot poporului. Şi a grăit Domnul către Moisi zicând: zi fiilor lui Israil ca să se întoarcă şi să tăbărască în preajma şesului între Magdal şi între mare în preajma Veelsepfonului, înaintea lui să tăbărîţi lângă mare. Şi va zice Faraon poporului său: fiii lui Israil aceştia rătăcesc pre pământ, că i-a închis pre ei pustia. Şi eu voiu învârtoşa inima lui Faraon şi îi va goni dinapoia lor şi mă voiu proslăvi în Faraon şi întru toată oastea lui şi vor cunoaşte toţi Egiptenii, că eu sunt Domnul şi a făcut aşa. Şi s'a făcut ştire împăratului Egiptenilor, că a fugit poporul şi s'a schimbat inima lui Faraon şi a slujitorilor lui asupra poporului şi a zis: ce am făcut aceasta, de am lăsat pre fiii lui Israil să nu slujească nouă? Deci, a înhămat Faraon carele sale şi a luat pre tot poporul său cu sine. Şi a luat şase sute de care alese şi toată călărimea Egiptenilor şi căpetenii preste toţi. Şi a învârtoşat Domnul inima lui Faraon, împăratul Egiptului şi a slujitorilor lui şi au gonit dinapoia fiilor lui Israil. Iar fiii lui Israil ieşiau cu mână înaltă. Şi au gonit Egiptenii dinapoia lor şi i-au aflat tăbăriţi lângă mare şi toată călărimea şi carele lui Faraon şi călăraşii şi oastea lui, era împrejma şesului înaintea Veelsepfonului. Şi Faraon se apropia şi căutând fiii lui Israil cu ochii au văzut şi iată Egiptenii tăbărîseră dinapoia lor şi s'au temut foarte şi au strigat fiii lui Israil către Domnul. Şi a zis lui Moisi: au doară nu era mormânturi în pământul Eghipetului, nă-ai scos pre noi ca să murim în pustia aceasta, pentruce ne-ai făcut aceasta nouă scoţându-ne din

Eghipet? Au nu era aceasta cuvântul care l-am grăit către tine în Eghipet, zicând: lasă-ne pre noi să robim Eghiptenilor? Că mai bine era nouă să robim Eghiptenilor, decât să murim în pustia aceasta. Și a zis Moisi către popor: îndrăzniți, stați și veți vedea mântuirea dela Domnul, care o va face nouă astăzi; că în ce chip ați văzut astăzi pre Eghipteni, nu-i veți mai vedea pre ei în veci. Domnul va bate războiul pentru voiu; și voi veți fi în liniște. Și a zis Domnul către Moisi: ce strigi către mine? Grăește fiilor lui Israil să meargă. Și tu ia toiagul tău și tinde mâna ta spre mare și să o desparți pre ea și să intre fiii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat. Și iată, eu voiu învârtoșa inima lui Faraon și a slugilor lui și a tuturor Eghiptenilor și vor intra după dânșii și mă voiu proslăvi în Faraon și întru toată oastea lui și în carele și în caii lui. Și vor cunoaște toți Eghiptenii că eu sunt Domnul, celce m'am proslăvit în Faraon, în carele și în caii lui. Și s'a ridicat îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberii fiilor lui Israil și a mers dinapoia lor; și s'a ridicat și stâlpul cel de nor dinaintea lor și a stătut dinapoia lor. Și a intrat între tabăra Eghiptenilor și între tabăra fiilor lui Israil și a stătut și s'a făcut întunerec și negură și a trecut noaptea și nu s'au amestecat unii cu alții toată noaptea. Și a întins Moisi mâna spre mare și a gonit Domnul marea toată noaptea cu vânt repede despre austru și a uscat marea și s'a despărțit apa. Și au intrat fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat și e era lor apa părete deadreapta și părete deastânga. Și i-au gonit Eghiptenii și au intrat după dânșii și toți caii lui Faraon și carele și călărașii în mijlocul mării. Iar când a fost în straja dimineții, a căutat Domnul asupra taberii Eghiptenilor în stâlp de foc și de nor și au turburat tabăra Eghiptenilor. Și au împiedicat osiile carelor lor și li ducea cu anevoie; și au zis Eghiptenii: să fugim dela fața lui Israil, că Domnul bate războiul pentru dânșii asupra Eghiptenilor. Și a zis Domnul către Moisi: întinde mâna ta spre mare și să se așeze apa la locul ei și să acopere pre Eghipteni și carele și pre călăreți. Și a întins Moisi mâna spre mare și s'a așezat apa de către ziuă la locul ei, iar Eghiptenii fugeau pre subt apă și a înecat Domnul pre Eghipteni în mijlocul mării. Și întorcându-se apa a acoperit carele și călărașii și toată puterea lui Faraon, care intrase după dânșii în mare și n'a rămas nici unul dintr'înșii. Iar fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării și le era lor apa părete deadreapta și părete deastânga. Și a mântuit Domnul pre Israil în ziua aceea din mâna Eghiptenilor; și au văzut fiii lui Israil pre Eghipteni morți pre lângă țărmurile mării. Și a văzut Israil mâna cea mare care a făcut Eghiptenilor Domnul și s'a temut poporul de Domnul și a crezut lui Dumnezeu și lui Moisi, slugii lui. Atunci au cântat Moisi și fiii lui Israil cântarea aceasta lui Dumnezeu, și au grăit:

Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a preaslăvit.

Și cetețul zice Stihurile înainte spre fiecare strană; iară cetele întru amândouă stranele, cântă pre glasul al 5-lea.

Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a preaslăvit.

Calul și pre călărețul i-a aruncat în mare. Ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire; acesta este Dumnezeul meu și-l voiu slăvi pre el, Dumnezeul părintelui meu și-l voiu înălța pre el.

Să cântăm Domnului...

Domnul, celce sfărâmă răsboaele; Domnul, este numele lui; carele lui Faraon și puterea lui a aruncat în mare.

Să cântăm Domnului...

Pre căpitanii și călăreții cei aleși i-a afundat în marea Roșie.

Să cântăm Domnului...

Cu marea i-a acoperit pre ei; afundatu-s'au întru adânc ca o piatră.

Să cântăm Domnului...

Dreapta ta, Doamne, s'a preaslăvit întru tărie.

Să cântăm Domnului...

Mâna ta cea dreaptă, Doamne, a sfărâmat pe vrăjmași și întru mulțimea slavei tale ai zdrobit pre cei protivnici.

Să cântăm Domnului...

Trimis-ai mânia ta şi i-a mâncat pre dânşii, ca pre o trestie şi prin Duhul mâniei tale s'a împărţit apa.

Să cântăm Domnului...

Închegatu-s'au ca un perete apele, închegatu-s'au şi valurile în mijlocul mării.

Să cântăm Domnului...

Zis-a vrăjmaşul: gonind voiu prinde, împărţi-voiu dobânzi, umplea-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Să cântăm Domnului...

Trimis-ai Duhul tău, acoperitu-i-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă mare.

Să cântăm Domnului...

Cine este asemenea ţie între Dumnezei, Doamne? Cine este asemenea ţie, preaslăvit între sfinţi, minunat şi cu slavă lăcând minuni?

Să cântăm Domnului...

Întins-ai dreapta ta, înghiţitu-i-a pre dânşii pământul.

Să cântăm Domnului...

Povăţuit-ai cu dreapta ta pre poporul tău acesta, pre carele ai mântuit; chematu-l-ai cu puterea ta la locaşul cel sfânt al tău.

Să cântăm Domnului...

Auzit-au neamurile şi s'au mâniat, dureri au cuprins pre ceice locuiau în Filistim.

Să cântăm Domnului...

Atuncea s'au grăbit voievozii Edomului şi boierii Moavitenilor, cuprinsu-i-a pre dânşii cutremur; topitu-s'au toţi ceice locuiau în Hanaan.

Să cântăm Domnului...

Să cadă preste dânşii frică şi cutremur cu slava braţului tău să se împietrească.

Să cântăm Domnului...

Până ce va trece poporul tău, Doamne, până ce va trece poporul tău acesta, pre carele ai câştigat.

Să cântăm Domnului...

Ducându-i înlăuntru, sădeşte-i în muntele moştenirii tale, în locaşul tău cel gata, carele l-ai făcut, Doamne, sfinţenie, care au gătit mâinile tale.

Să cântăm Domnului...

Domnul, celce împărăţeşte veacurile, în veac şi încă; când a intrat calul lui Faraon cu căruţele şi cu călăraşii în mare şi a adus Domnul preste dânşii apa mării.

Să cântăm Domnului...

Iară fiii lui Israil au umblat pre uscat prin mijlocul mării.

Să cântăm Domnului...

Slavă... Să cântăm Domnului...

Şi acum... Să cântăm Domnului...

La urmă ceteţul cântă tot acesta:
Ca cu slavă s'a preaslăvit...

Din Proorocia lui Sofonie cetire,

Cap. 3, Vers 8:

Aşa zice Domnul: aşteaptă-mă pre mine, în ziua învierii mele spre mărturie. Că judecata mea este spre adunarea neamurilor, ca să primesc pre împăraţi, ca să vărs preste ei toată iuţimea mâniei mele, că de focul râvnei mele se va topi tot pământul. Că atunci voiu întoarce la popoare limbă în neamul ei, ca să cheme toţi numele Domnului şi să-i slujească lui subt un jug. Dela marginea râurilor Etiopiei voiu lua dintru cei risipiţi ai mei şi vor aduce mie jertfe. In ziua aceea nu te vei ruşina de toate izvodirile tale, cu care ai făcut păgânătatea asupra mea, că atunci voiu lepăda dela tine ocărîle mândriei tale şi mai mult nu vei adaoge a te slăvi în muntele cel sfânt al meu. Şi voiu lăsa întru tine popor blând şi smerit şi se vor teme de numele Domnului rămăşiţele lui Israil. Şi nu vor face strâmbătate şi nu vor grăi deşarte şi nu se va afla în gura lor limbă înşelătoare, pentrucă aceia se vor paşte şi vor dormi şi nu va fi cine să-i sperie. Bucură-te foarte, fata Sionului; vesteşte fata Ierusalimului; veseleşte-te şi te mângâe din toată inima ta, fata Ierusalimului. Şters a Domnul nedreptăţile tale şi te-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor tăi. Impăratul lui Israil, Domnul în mijlocul tău şi nu vei mai vedea rele.

Dela a treia carte a Impăraţilor cetire.

Cap. 17, Vers 8:

Şi a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: scoală-te şi mergi în Sareta Sidonului şi vei locui acolo, că iată, am poruncit unei femei văduve să te hrănească. Şi s'a sculat şi a mers în Sareta şi a venit la poarta cetăţii şi iată acolo o femeie văduvă aduna lemne şi a strigat Ilie în urma ei şi a zis ei: adu-mi puţină apă într'un vas, să beau. Şi a mers să ia şi a strigat în urma ei Ilie şi a zis: adu-mi şi o bucată de pâine în mâna ta şi voiu mânca şi a zis femeia: viu este Domnul Dumnezeul tău, de este la mine azimă de pâine, fără numai o mână de făină într'o vadră şi puţin untdelemn într'un urcior şi iată, eu adun vreo două lemnişoare şi voiu merge şi voiu face aceasta mie şi fiilor mei şi vom mânca şi vom muri. Şi a zis către dânsa Ilie: cutează, intră şi fă după cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mică şi să-mi aduci; iar ţie şi feciorilor tăi vei face mai pe urmă. Că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: vadra de făină nu va scădea şi urciorul de untdelemn nu se va împuţina până la zilele întru care va da Domnul ploaie pre pământ. Şi a mers femeia şi a făcut după cuvântul lui Ilie şi i-a dat lui şi au mâncat el şi ea şi feciorii ei. Şi vadra de făină n'a scăzut şi urciorul cu untdelemn nu s'a împuţinat, după cuvântul Domnului celce a grăit prin gura lui Ilie. Şi a fost după aceasta s'a bolnăvit feciorul femeii, stăpânei case, şi a fost boala lui tare foarte până ce n'a rămas într'însul duh. Şi a zis către Ilie: ce este mie şi ţie omul lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomeneşti păcatele mele şi să omori pe fiul meu? Şi a zis Ilie către femeie: dă-mi pre fiul tău şi l-a luat pre dânsul din braţele ei şi l-a suit în foişor unde locuia el şi l-a pus pre el pre patul său. Şi a strigat Ilie către Domnul şi a zis: vai mie, Doamne! Mărturiu văduvei la care eu locuesc, tu o ai scârbit de ai omorât pe fiul ei! Şi a suflat preste prunc de trei ori şi a strigat către Domnul şi a zis: Doamne, Dumnezeul meu! Să se întoarcă sufletul pruncului acestuia într'însul. Şi s'a făcut aşa şi s'a întors sufletul pruncului într'însul şi a înviat pruncul. Şi l-a pogorît pre dânsul din foişor în casă şi l-a dat pre el maicii lui şi a zis Ilie către dânsa: vezi, că viu este fiul tău. Şi a zis femeia către Ilie: iată, am cunoscut că omul lui Dumnezeu eşti tu şi cuvântul Domnului în gura ta adevărat.

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 61, vers 10.

Să se bucure sufletul meu întru Domnul, că m'a îmbrăcat pre mine în haina mântuirii şi cu veşământul veseliei m'a acoperit, ca unui mire mi-a pus mie cunună şi ca pe o mireasă m'a împodobit cu podoabă. Şi ca pământul ce-i creşte floarea lui şi ca o grădină ce-i răsare sămânţa ei, aşa va răsări Domnul dreptatea şi bucuria înaintea tuturor neamurilor. Pentru Sion nu voiu tăcea şi pentru Ierusalim nu voiu înceta, până când va ieşi ca o lumină dreptatea mea şi mântuirea mea ca o făclie va arde. Şi vor vedea neamurile dreptatea ta şi toţi împăraţii slava ta şi te va chema pre tine cu nume nou, pe care-l va da Domnul. Şi vei fi cununa frumuseţii în mâna Domnului şi stema împărăţiei în mâna Dumnezeului tău. Şi mai mult nu te vei chema părăsită; şi pământul tău nu se va mai numi pustiu, că te vei chema bunăvoirea mea şi pământul tău locuit, că bine a voit Domnul întru tine şi pământul tău se va locui. Şi în ce chip locueşte tânărul cu fata, aşa vor locui fiii tăi cu tine; şi în ce chip se veseleşte mirele de mireasă, aşa se va veseli de tine Domnul.

Dela Facere cetire.

Cap. 22, vers 1.

Şi a fost după cuvintele acestea, Dumnezeu a ispitit pre Avraam şi i-a zis: Avraame, Avraame, iar el a zis: iată eu. Şi a zis: ia pre fiul tău cel iubit, pre Isaac, pre care ai iubit şi mergi în pământul cel înalt şi-l adu pre el acolo jertfă într'un munte, care-ţi voiu spune ţie. Şi sculându-se Avraam de dimineaţă a pus şaua pre asinul său şi a luat cu sine două slugi şi pre Isac, fiul său; şi tăind lemne pentru jertfă, sculându-se a mers şi a treia zi a venit la locul care i-a zis lui Dumnezeu. Şi căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe. Şi a zis Avraam slugilor sale: şedeţi aici cu asinul, iar eu şi pruncul vom merge până colea; şi închinându-ne ne vom întoarce la voi. Şi a luat Avraam lem-

nele cele pentru jertfă şi le-a pus în spinarea lui Isaac, fiul său; şi a luat în mâini foc şi cuţit şi s'au dus amândoi împreună. Şi a zis Isaac către Avram, tatăl său: tată! iar el a zis: Ce este fiule? Şi a zis: iată focul şi lemnele, unde este oaea pentru jertfă? Şi a zis Avraam: Dumnezeu Îşi va îngriji pentru oaie de jertfă, fiul meu! Şi mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-a arătat Dumnezeu lui; şi a zidit acolo Avraam altar şi a pus lemnele deasupra şi legând pre fiul său Isaac, l-a pus pre altar deasupra lemnelor. Şi a tins Avraam mâna sa să ia cuţitul să junghie pre fiul său. Şi l-a strigat pre dânsul îngerul Domnului din cer zicând: Avraame, Avraame! iar el a zis: iată eu. Şi i-a zis: să nu pui mâna ta pre prunc, nici să-i faci lui nimic; că acum 'am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine. Şi căutând Avraam cu ochii săi, a văzut: şi iată un berbece era încurcat cu coarnele într'un copac stufos; şi s'a dus Avraam şi a luat berbecele şi l-a adus jertfă în locul lui Isaac, fiiul său. Şi a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul a văzut, ca să se zică până astăzi: în muntele acesta Domnul s'a arătat. Şi a strigat îngerul Domnului pre Avraam a doua oară din cer, zicând: asupra mea însu-mi m'am jurat, zice Domnul, pentrucă ai făcut cuvântul acesta şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine. Pentru aceea cu adevărat binecuvântând te voiu binecuvânta şi înmulţind voiu înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul cel de pre ţărmurile mării; şi va moşteni sămânţa ta cetăţile neprietenilor. Şi se vor binecuvânta întru sămânţa ta toate neamurile pământului, pentrucă ai ascultat glasul meu.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 61. Vers 1.

Duhul Domnului preste mine, pentru aceea m'a uns pre mine bine a vesti săracilor, m-a trimes a vindeca pre cei zdrobiţi la inimă, a propovădui robilor iertare şi orbilor vedere. A chema anul Domnului primit şi ziua răsplătirii, a mângâia pre toţi ceice plâng. Ca să se dea celorce plâng Sionul slavă în loc de cenuşă, ungere de veselie celor întristaţi, poposba slavei în locul duhului mâhnirii şi se vor chema neamul dreptăţii sădirea Domnului întru slavă. Şi vor zidi cele pustiite din vechime, cele mai dinainte pustiite se vor ridica şi vor înoi cetăţile cele pustii, care s'au pustit din neam în neam. Şi vor veni cei de alte neamuri, cari vor paşte oile tale şi cei de altă seminţie vor fi plugari şi vieri. Iar voi, preoţi Domnului vă veţi chemă; slujitori Dumnezeului vostru se va zice vouă, tăria neamurilor veţi mâncă şi întru bogăţia lor minunaţi veţi fi. Pentru înfruntarea voastră cea îndoită şi pentru ruşine se va bucură partea lor şi aşa a doua oară vor moşteni pământul şi bucurie veşnică va fi preste capul lor. Că eu sunt Domnul celce iubesc dreptatea şi urăsc jefuirile cele din nedreptate şi voiu da ostenéala lor dreptilor şi legătură veşnică voiu lega cu dânşii. Şi se va cunoaşte întru neamuri sămânţa lor şi a fiilor lor în mijlocul popoarelor, tot celce va vedea pre ei îi va cunoaşte, că aceştia sunt sămânţă binecuvântată de Domnezeu. Şi cu veselie se vor veseli întru Domnul.

De la a patra carte a împăraţilor cetire.

Cap. 4, Vers 8.

Şi s'a făcut ziuă şi a trecut Eliseiu la Sunim şi era acolo o femeie bogată şi l-a oprit pre el să mănânce pâine; şi se abătea el de multe ori acolo şi intra de mânca pâine. Şi a zis femeia către bărbatul său: iată, am cunoscut că om sfânt al lui Dumnezeu este acesta, care trece pre la noi pururea. Să-i facem lui un foişor mic şi să-i punem lui acolo pat şi masă şi scaun şi sfeşnic şi va fi când va vrea să intre el la noi, se va abate acolo. Şi a fost într'o zi şi a intrat acolo şi s'a abătut în foişor şi a dormit acolo. Şi a zis către Ghiezi, sluga sa: chiamă la mine pre Somaniteanca aceasta şi o a chemat şi a stătut ea înaintea lui. Şi a zis lui: zi către dânsa: iată, ai gătit nouă toată gătirea aceasta, ce vrei să-ţi fac ţie? Au doar tu ai cuvânt către împăratul, sau către Domnul puterii? Iar ea a zis: în poporul meu eu locuesc în tihnă. Şi a zis către Ghiezi: dar ce se cade să-i fac ei? Şi a zis Ghiezi, sluga lui: mai ales fiu n'are ca şi bărbatul ei este bătrân. Şi a zis: cheam-o pre ea şi o a chemat şi a stătut la uşă şi a zis Eliseu către dânsa: în vremea aceasta şi în

ceasul acesta, la anul, fiind tu vie, vei purta în braţe fiu; iar ea a zis: nu, domnul meu, omul lui Dumnezeu, n'amăgi pre roaba ta. Şi a luat femeia în pântece şi a născut fiu în vremea şi în ceasul, precum i-a zis ei Eliseu. Şi a crescut pruncul şi a fost când a ieşit pruncul la tatăl său la secerători, a zis către tatăl său: capul meu! Capul meu! Şi a zis către slugă: du-l la muma sa. Şi l-a adus la muma sa şi a adormit pe genuchele ei până la amiazăzi şi a murit. Şi l-a luat pre el în foişor şi l-a pus pre patul omului lui Dumnezeu şi a încuiat casa şi a ieşit şi a chemat pre bărbatul său, şi a zis: trimite-mi o slugă şi o asină şi voiu alerga la omul lui Dumnezeu şi mă voiu înapoia. Iar bărbatul ei a zis: Pentru ce să mergi la dânsul astăzi, nici fiind lună nouă, nici sâmbătă? iar ea a zis: pace. Şi a pus şaua pre asină şi a zis către sluga sa: mergi şi umblă, nu zăbovi a încăleca, precum zic ţie, vino şi vei merge şi vei sosi la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului. Şi a mers şi a sosit la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului şi'a fost dacă o a văzut pre ea Eliseu venind, a zis către Ghiezi sluga sa: iată Somaniteanca. Alergă acum întru întâmpinarea ei şi să-i zici ei: pace este ţie? Şi a alergat întru întâmpinarea ei şi a zis ei: pace este ţie? Pace este bărbatului tău? Pace este pruncului? Iar ea a zis: pace. Şi a venit la Eliseu în munte şi s'a apucat de picioarele lui şi s'a apropiat Ghiezi ca să o dea în lături, şi a zis Eliseiu: las-o pre ea, că sufletul ei întristat este într'însa şi Domnul a ascuns de mine şi nu mi-a spus. Şi a zis ea: au doar am cerut fiu dela Domnul meu? Că am zis: nu mă amăgi pre mine; şi a zis Eliseiu lui Ghiezi: încinge mijlocul tău şi ia toiagul meu în mâna ta şi mergi. Şi de vei întâlni vreun om, să nu-i vorbeşti lui şi de-ţi va vorbi vreun om ţie, să nu-i răspunzi lui şi să pui toiagul meu preste faţa pruncului. Şi a zis muma pruncului: viu este Domnul şi viu este sufletul tău, de te voiu lăsa şi s'a sculat Eliseiu şi a mers după dânsa. Iar Ghiezi a mers mai înaintea lor şi a pus toiagul lui pre faţa pruncului şi n'a fost glas, nici auzire şi s'a întors întru întâmpinarea lui şi i-a spus lui zicând: nu s'a sculat pruncul. Şi a intrat Eliseiu în casă şi iată, pruncul era pus mort pre patul lui. Şi a intrat Eliseiu în casă şi a încuiat uşa după ei amândoi şi s'a rugat Domnului. Şi s'a suit şi s'a culcat pre prunc şi şi'a pus gura sa pre gura lui şi ochii săi preste ochii lui şi mâinele sale preste mâinile lui şi s'a plecat preste dânsul şi a suflat preste dânsul şi s'a încălzit trupul pruncului. Şi s'a întors şi a umblat prin casă încoace şi încolo şi s'a suit şi s'a culcat preste prunc până la şeapte ori şi a deschis pruncul ochii săi. Şi a strigat Eliseiu către Ghiezi, şi a zis: chiamă pre Somaniteanca aceasta şi o a chemat pre ea şi a intrat la dânsul şi a zis Eliseiu: ia-ţi pre fiul tău. Şi a intrat femeia şi a căzut la picioarele lui şi s'a închinat lui până la pământ şi şi-a luat pre fiul său şi a ieşit.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 63, Vers 11.

Aşa grăeşte Domnul: unde este celce a scos din pământ pre păstorul oilor? Unde este celce a pus într'înşii Duhul cel sfânt? Celce au scos cu dreapta pre Moisi, braţul slavei sale; care a închegat apa de la faţa lui, că să-şi facă lui-şi nume slăvit în veci. Dusu-i-au pre ei prin adânc, ca pre un cal prin pustie şi nu s'a osteneit. Şi ca pre nişte dobitoace pre câmp, pogorîtu-s'a Duh dela Domnul şi i-a povăţuit pre ei, aşă ai povăţuit pre poporul tău, ca să-ţi faci ţie nume slăvit. Căută din cer şi vezi din casa cea sfântă a ta şi a slavei tale; unde este râvna ta şi tăria ta? Unde este mulţimea milei tale şi a îndurărilor tale, că ne-ai răbdat pre noi? Pentrucă tu eşti Părintele nostru, că Avraam nu ne-a ştiut pre noi şi Israil nu ne-a cunoscut; ci tu, Doamne, Părintele nostru, mântueşte-ne pre noi, din început numele tău preste noi este. Pentruce ne-ai făcut pre noi, Doamne, de am rătăcit dela calea ta? Învârtoşat-ai inimile noastre, ca să nu ne temem de tine? Întoarce-te pentru robii tăi, pentru neamurile moştenirii tale. Ca să moştenim cât de puţin muntele tău cel sfânt, protivnicii noştri călcat-au sfinţitorul tău. Făcutu-ne-am ca din început când nu ne-ai stăpânit pre noi nici s'a chemat numele tău preste noi. De vei deschide cerul, se vor cutremură de tine munţii şi se vor topi, cum se topeşte ceara de faţa focului. Şi va arde focul pe pro-

tivnici şi se va arătà numele tău protivnicilor, de faţa ta neamurile se vor turburà. Când vei face cele slăvite, se vor cutremurà de tine munţii. Din veac n'am auzit, nici ochii noştrii n'au văzut Dumnezeu afară de tine şi lucrurile tale, care vei face celorce aşteaptă milă. Că va întâmpinà mila pre ceice fac dreptate şi-şi aduc aminte de căile tale.

Din Proorocia lui Ieremia cetire.

Cap. 31, Vers 31.

Aşa zice Domnul: iată, vin zile şi voiu pune casei lui Israil şi casei lui Iuda legătură nouă de pace. Nu după făgăduinţa care am făcut cu părinţii lor în ziua în care i-am luat pre ei de mână şi i-am scos din pământul Eghipetului; pentrucă aceia n'au rămas întru aşezământul meu şi eu n'am grijit de dânşii, zice Domnul. Că acesta este aşezământul meu de pace, care voiu aşeza cu casa lui Israil după zilele acelea, zice Domnul: da-voiu legile mele în gândurile lor şi în inimile lor le voiu scrì şi le voiu fi lor Dumnezeu şi el vor fi mie popor. Şi nu va mai învăţa nimenea pre vecinul său şi pre fratele său, zicând: cunoaşte pre Domnul; că toţi mă vor cunoaşte dela cel mic până la cel mare al lor, pentrucă milostiv voiu fi nedreptăţilor lor şi păcatele lor nu le voiu mai pomeni.

Din Proorocia lui Daniil cetire.

Cap. 3, Vers 1.

În anul al optsprezecelea Navuhodonosor, împăratul, a făcut un chip de aur: înălţimea lui de şasezeci de coţi şi lărgimea lui de şase coţi şi l-a pus pre el în câmpul Deira, în ţara Vavilonului. Şi a trimis să strângă pre toţi domnii cei mari şi mai marii oştirilor şi povăţuitorii şi căpeteniile şi cârmuitorii şi pre toţi boierii ţărilor, ca să vie la închinarea chipului care îl ridicase Navuhodonosor împărât. Şi s'au adunat domnii de prin ţări şi căpeteniile şi mai marii oştirilor şi povăţuitorii şi biruitorii cei mari şi cârmuitorii şi toţi boierii ţărilor la închinarea chipului, care îl ridicase Navuhodonosor împărat şi au stătut înaintea chipului. Şi strigătorul striga cu tărie: vouă se zice limbilor, popoarelor, neamurilor, semiţiilor: în ce ceas veţi auzi glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi al tot felul de cântare, să căzeţi să vă închinaţi chipului celui de aur, care l-a ridicat Navuhodonosor împărat. Iar celace nu va cădea să se închine, într'acel ceas se va arunca în cuptorul ce arde cu foc. Şi a fost după ce au auzit toate popoarele glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, au căzut toate popoarele, neamurile, semiţiile, de s'au închinat chipului celui de aur, pre care ridicase Navuhodonosor împărat înaintea lor. Atunci s'au apropiat nişte oameni Haldei, de au părât pre Evrei la împăratul Navuhodonosor, zicând: împărate, în veci să trăeşti. Tu împărate ai pus poruncă ca tot omul, oricare va auzi glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, de nu va cădea să se închine chipului celui de aur, care ai ridicat, să se arunce în cuptorul ce arde cu foc. Deci, sunt aici nişte oameni Evrei pre cari i-ai pus preste lucrurile ţării Vavilonului, Sedrah, Misah şi Avdenago, cari nu ascultă porunca ta, împărate şi dumnezeilor tăi nu slujesc şi chipului celui de aur, care ai pus, nu i-se închină. Atunci, Navuhodonosor, împăratul, cu turburare şi cu mânie, a zis să aducă pre Sedrah, Misah şi Avdenago; şi oamenii aceia s'au adus înaintea împăratului. Şi grăind Navuhodonosor împăratul a zis lor: oare aşa este cu adevărat Sedrah, Misah şi Avdenago, că dumnezeilor mei nu slujiţi şi chipului celui de aur, care am ridicat, nu vă închinaţi? Acum dar să fiţi gata, dacă veţi auzi glasul trâmbiţii şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, să cadeţi să vă închinaţi chipului celui de aur, care am făcut; iar de nu vă veţi închina, într'acel ceas vă vor arunca în cuptorul ce arde cu foc şi cine este Dumnezeu care vă va scoate pre voi din mâinile mele? Şi răspunzând Sedrah, Misah şi Avdenago, au zis împăratului Navuhodonosor: nu este lucrul nostru să răspundem ţie pentru graiul acesta. Că este Dumnezeul nostru în ceruri, căruia noi slujim, puternic să ne scoată pre noi din cuptorul ce arde cu foc şi să ne izbăvească din mâinile tale, împărate. Şi de nu, să ştii o împărate, că dumnezeilor tăi

cerului, prea lăudat și prea înălțat în veci. nu vom sluji și chipului celui de aur, care ai ridicat, nu ne vom închina. Atunci Navuhodonosor se umplu de mânie și s-a schimbat vederea feții lui asupra lui Sedrah, Misah și Avdenogo și a zis: ardeți cuptorul de șapte ori mai mult, până ce va arde de tot. Și la oamenii tari a poruncit cu mare tărie să lege pe Sedrah, Misah și Avdenago și să-i arunce în cuptorul ce arde cu foc. Atunci pre bărbații aceia i-au legat și cu nădragii și cu iștecele lor și cu încălțămintele și cu hainele lor, i-au aruncat în mijlocul cuptorului, ce ardea cu foc. Pentru că cuvântul împăratului se întărea și cuptorul arsese foarte, iar pre oamenii aceia cari părâse pre Sedrah, Misah și pre Avdenago, i-a ars văpaia focului împrejur. Și acei trei bărbați Sedrah, Misah și Avdenago au căzut legați în mijlocul cuptorului ce ardea cu foc și umblau prin mijlocul văpăii lăudând pre Dumnezeu. Și stând Azaria cu dânșii s'a rugat așa și deschizându-și gura sa în mijlocul focului a zis:

Rugăciunea sau cântarea celor trei tineri:

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele tău în veci. Că drept ești pentru toate câte ai lăcut nouă și toate lucrurile tale sunt adevărate și drepte căile tale și toate judecățile tale adevărate. Judecățile adevărului ai lăcut, după toate cele ce ai adus asupra noastră și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul. Că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre. Că am greșit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine; am greșit întru toate și poruncile tale n'am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, precum ne-ai poruncit nouă, ca să ne fie bine. Și toate câte ai făcut nouă și toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut. Că ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor fărădelege, protivnicilor celor pizmătăreți și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul. Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celorce te cinstesc pre tine. Nu ne da pre noi până în sfârșit pentru numele tău și să nu risipești așezământul tău și să nu depărtezi mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine și pentru Isaac servul tău și Israil sfântul tău; cărora ai grăit să le înmulțești sămânța lor ca stelele cerului și ca nisipul cel de pe țărmurile mării. Că ne-am împuținat, Stăpâne, mai vârtos decât toate neamurile și suntem împilați în tot pământul astăzi, pentru păcatele noastre. Nu este în vremea aceasta domn și profet, nici căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici proaducere, nici tămâe, nici loc a jertfi înaintea ta și a afla milă. Ci cu suflet umilit și cu un duh plecat, să fim primiți ca întru arderi de tot de berbeci și de junci, ca întru zeci de mii de miei grași; așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi și să se săvârșească după tine. Că nu este rușine celorce nădăjduesc întru tine. Și acum urmăm ție cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta; să nu ne rușinezi pre noi, ci fă cu noi dupre blândețile tale și dupre mulțimea milei tale. Scoate-ne pre noi dupre minunile tale și dă slavă numelui tău, Doamne. Și să se înfrunteze toți ceice arată robilor tăi rele și să se rușineze de toată puterea ta și tăria lor să se sfărâme; și să cunoască că tu ești Domnul, Dumnezeu însuți și slăvit preste toată lumea.

Și n'au încetat ceice i-au aruncat pre dânșii—slugile împăratului, arzând cuptorul cu catran și cu smoală și cu călți și cu viță. Și s'a vărsat para deasupra cuptorului de patruzeci și nouă de coți și a încunjurat și a ars pre cari i-au aflat împrejurul cuptorului Haldeilor. Iar îngerul Domnului s'a pogorât la ceice erau împreună cu Azaria în cuptor și a scuturat para focului din cuptor; și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând și nu s'a atins de dânșii nici cum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pre ei. Atunci acei trei ca dintr'o gură au lăudat și au slăvit și bine au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând: bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, prea lăudat și prea înălțat în veci. Și bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat în biserica sfintei slavei tale, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat, celace vezi adâncurile și ședzi pre heruvimi, prea lăudat și prea înălțat în veci.

Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărății tale, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat întru întărirea

Aicea ne sculăm şi cântăm pre glasul al 5-lea.

Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Iară cetcţul cetcşte stihurile, cântarea celor trei tineri:

Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Iară noi la toate stihurile cântăm:

Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântaţi îngerii Domnului, cerurile Domnului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi apele toate cele mai pre sus de ceruri, toate puterile Domnului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi soarele, luna şi stelele cerului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi toată ploaia şi roua, toate duhurile.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi focul şi arşiţa, frigul şi căldura.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi roua şi polcgniţa, ghiaţa şi gerul.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi brume şi zăpezi, fulgere şi nori.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi lumina şi întunerecul noptile şi zilele.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi pământul, munţii şi dealurile şi toate celece răsar într'însele.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi izvoarele, marea şi râurile, chiţii şi celece se mişcă în ape.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi toate paserile cerului, fiarele şi toate dobitoacele.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi fiii oamenilor, bine să cuvinteze Israil.
Pre Domnul, laudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi preoţii Domnului, slugile Domnului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi duhurile şi sufletele dreptilor, cei cuvioşi şi smeriţi cu inima.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţi Ananie, Azarie şi Misail.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântaţii apostolii, proorocii şi mucenicii Domnului.
Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi în veci.

Bine să cuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh.
Pre Domnul, să-l lăudăm şi să-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin.

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-l în veci.

Apoi Ectenia cea mică.

Şi în loc de: Sfinte Dumnezeule: cântăm:

Câţi în Hristos v'aţi botezat...

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tot pământul să se închine ţie şi să cânte ţie...

Stih:

Strigaţi Domnului tot pământul; cântaţi numelui lui.

Din cartea cea către Romani a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 6, Vers 3:

Fraţilor, câţi întru Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat. Impreună cu el ne-am îngropat prin botez întru moarte. Că în ce chip s'a sculat Hristos din morţi prin slava Tatălui, aşa şi noi întru înoirea vieţii să umblăm. Că de vreme ce împreună altoiţi ne-am făcut cu asemănarea morţii lui, deci şi învierii lui,

vom fi părtaşi. Aceasta ştiind ca omul nostru cel vechiu, cu dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentru că celce a murit, s'a îndreptat de păcat. Şi de am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi via împreună cu dânsul; ştiind că Hristos, celce a înviat din morţi nu mai moare; că moartea nu-l mai stăpâneşte. Că ce a murit păcatului odată a murit; iară ce viază, viază lui Dumnezeu. Aşa şi voi socotiţi-vă morţi a fi păcatului şi vii lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, nu se cântă; ci îndată zice cetețul Stihul, glasul al 7-lea:

Scoală-te, Dumnezeule judecă pământul, că tu vei moşteni întru toate neamurile.

Stih:

Dumnezeu a stătut întru adunarea Dumnezeilor şi în mijloc pre Dumnezei va judeca.

Iară cântareţul cântă:

Scoală-te, Dumnezeule...

Stih:

Până când judecaţi nedreptate şi feţele păcătoşilor le luaţi mainte.

Stih:

Judecăţi orfanului şi săracului, pre cel smerit şi pre cel sărac îndreptaţi.

Stih:

Scoateţi pre cel sărac şi pre cel mişel, din mâna păcătosului mântuiţi-l.

Stih:

N'a cunoscut nici a priceput, întru întunerec umblă.

Stih:

Clătească-se toate temeliile pământului: Eu am zis Dumnezei sunteţi şi fii celui prea înalt toţi; iară voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din boieri cădeţi.

Şi iarăş: Scoală-te Dumnezeule....

Evanghelia dela Mateiu şi pre rând dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de Heruvic, se cântă acest Tropar, glasul al 8-lea:

Să tacă tot trupul omenesc şi să stea cu frică şi cu cutremur şi nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Impăratul împăraţilor şi Domnul domnilor merge să se junghie şi să se dea spre mâncare credincioşilor. Şi merg înaintea lui cetele îngereşti, cu toată căpetenia şi puterea, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, feţele acoperindu-şi şi cântând cântare: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Şi în locul Axionului, Irmosul;

Nu te tângui Maică...

CHINONICUL:

Sculatu-s'a ca din somn Domnul şi a înviat mântuindu-ne pre noi.

Şi după Apolis, să dă de preot anafora şi se face binecuvântarea pâinii şi a vinului. Trebuie să aibă purtare de grijă Ecclesiarhul, ca atunci când se va sfârşi Liturghia, să fie ceasul al doilea din noapte; iar după Apolis nu ieşim la biserică, ci şedem la locurile noastre. Şi se face cetire multă din faptele sfinţilor Apostoli. Şi după cetire, aprinde Eclesiarhul toate candelele şi ieşind loveşte în toacă şi încetează cetețul a ceti.

Şi binecuvântând preotul, începem: sfinte Dumnezeule... şi celelalte. Veniţi să ne închinăm... Psalm 50 şi Canonul Sâmbetei celei mari Irmosul de două ori şi Troparele pre 12; apoi Irmosul într'amândouă stranele împreună.

După a treia Cântare, Sedealna Sâmbetei celei mari.

Mormântul tău, Mântuitorule...

Şi cetire din Cuvântul Sfântului Epifanie, al cărui început este:

Ce este astăzi această tăcere?...

Sau din Cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur, cantă-le în tâlcuirea Evanheliei dela Mateiu, sau dela Ioan: Cuvântul învierii.

După a şasea Cântare, Condacul Sâmbetei celei mari şi Irmosul, apoi cetire.

După sfârşitul Cântărei a noua, Irmosul într'amândouă stranele. Sfinte Dumnezeule...

Şi troparul, glasul al 2-lea.

Când te-ai pogorît la moarte...

Ectenia şi Apolisul.

Mănăstirea Agapia

(Din colecţia de „Mănăstiri din România" de Anton Kamil)

CÂNTARI TREIMICE

PRE 8 GLASURI

Pre care le cântăm în postul cel mare şi în celelalte posturi, când nu se cântă: Dumnezeu este Domnul... nici Tropare: Ci Aliluia. Cu stihirile acestea:

Stih 1:

De noaple mânecă duhul meu către tine, Dumnezeule, pentrucă lumină sunt poruncile tale pre pământ.

Stih 2:

Dreptate va învăţaţi, celce locuiţi pre pământ.

Stih 3:

Pizmuire va lua pre poporul cel neînvăţat.

Stih 4:

Adauge lor rele, Doamne, adauge rele celor slăviţi ai pământului.

Şi după fiecare Stih. se cântă: Aliluia de 3 ori. Deci. Treimicile câte odată.

CÂNTĂRI TREIMICE

Glasul 1:

Cu trupeşti închipuiri către mintea cea netrupească şi fără materie a puterilor celor fără de trup ridicându-ne şi prin cântare întreit sfântă a Dumnezeirii cei în trei ipostasuri primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către unul Dumnezeu: sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trup, miluieşte-ne pre noi.

În alte zile să se schimbe sfârşitul.

Slavă...

Cu toate puterile cereşti, ca heruvimii, să strigăm celuice este întru cei de sus întreit sfântă laudă înălţându-i: sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Sculându-ne din somn, cădem către tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm ţie, Puternice: sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Cade-se a şti:

Că la sfârşitul Treimicilor şi ale Luminândelor în toată săptămâna zicem aşa:

LUNI:

Cu folosinţele celor fără de trupuri, miluieşte-ne pre noi.

MARŢI:

Pentru rugăciunile Mergă-

torului înainte, milueşte-ne pre noi.

MIERCURI şi VINERI:

Cu puterea crucii tale păzeşte-ne pre noi.

JOI:

Pentru rugăciunile apostolilor tăi şi ale Ierarhului Nicolae milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul 1.

Celace răsari lumină, Doamne, curăţeşte sufletul meu de tot păcatul pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice

GLASUL AL 2-lea:

Puterilor celor de sus urmând pre pământ, cântare de biruinţă aducem ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trup milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Nezidită fire, făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn m'ai ridicat, Doamne mintea mea o luminează, inima mea şi buzele mele le deschide, ca să te laud pre tine, sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 2-lea:

Trimite lumina ta cea pururea veşnică, Hristoase Dumnezeule şi luminează ochii cei de taină ai inimii mele, pentru rugăciunile (Cutărora), şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice

GLASUL AL 3-lea:

Treime de o fiinţă şi nedespărţită, unime în trei ipostasuri şi împreună vecuitoare, ţie, ca unui Dumnezeu, îngerească cântare strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trup milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul cel împreună fără de început, pre Duhul cel împreună vecuitor, Dumnezeire una, ca heruvimii a slăvi, îndrăsnind zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Fără de veste judecătorul va veni şi ale fiecăruia fapte se vor descoperi; ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt,

Sfânt, Sfânt eşti Dumnezul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 3-lea.

Trimite lumina ta, Hristoase Dumnezeule şi luminează inima mea, pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi

Cântări Treimice

GLASUL AL 4-lea

Cântarea slugilor tale celor ce sunt duhuri îndrăznind a aduce noi muritorii zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trupuri miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Ca şi cetele îngerilor acum în cer, aşa şi stările oamenilor pre pământ, cu frică cântare de biruinţă, aducem, ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Pre Părintele tău cel fără de început şi pre tine, Hristoase Dumnezeule şi pre Duhul cel prea sfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 4-lea.

Celace răsari lumină lumii tale, sufletul meu celce este întru întunerec curăţeşte-l de tot păcatul, pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 5-lea.

Vremea cântării este şi ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trup miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Îndrăznind a ne închipui pre noi oştilor tale celor de duhuri, Treime ceeace eşti fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Celace în pântece fecioresc ai încăput şi de sânurile Tatălui nu te-ai osebit, cu îngerii, Hristoase Dumnezeule, primeşte-ne şi pre noi, cari strigăm ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 5-lea.

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina ta şi luminează inima mea, pentru ru-

găciunile (cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 6-lea.

Stând înainte cu frică heruvimii şi spăimântându-se cu cutremur serafimii, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu cari şi noi păcătoşii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trupuri milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte şase aripi cântă ţie întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru. Şi noi ceşti de pre pământ cu buze nevrednice laudă ţie înălţăm: Sfânt Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Dumnezeirea Unimei Treimii, în unire neamestecată o slăvim şi îngerească cântare strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 6-lea:

Trimite sufletelor noastre lumina ta cea veşnică, Doamne, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne milueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 7-lea:

Celace eşti lăudat de heruvimi cu putere prea înaltă şi cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primeşte-ne şi pre noi, cei de pre pământ, cari cu buze nevrednice laudă îţi înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trup milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Ca pre un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre lauda judecătorului arată şi cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii într'o unime, întreit sfânta laudă a serafimilor înălţând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 7-lea.

Ridică-mă, Doamne, spre lauda ta şi mă învaţă să fac voia ta, Sfinte, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

Glasul al 8-lea:

Spre cer inimile având, cetelor îngereşti să urmăm şi cu frică către celce nu ia mită să cădem, laudă de biruinţă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu folosinţele celor fără de trupuri mileşte-ne pre noi.

Slavă...

A privi la tine neîndrăznind heruvimii, sburând strigă cu înălţare de viers dumnezeeasca cântare a glasului celui întreit sfânt; cu cari şi noi strigăm ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor tăi mileşte-ne pre noi.

Şi acum...

Fiind împilaţi de mulţimea greşelilor noastre şi neîndrăznind a privi la înălţimea ta, sufletul şi trupul plecând cu îngerii cântare strigăm ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu mileşte-ne pre noi.

Luminânda. glasul al 8-lea.

Lumină fiind, Hristoase, luminează-mă întru tine, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

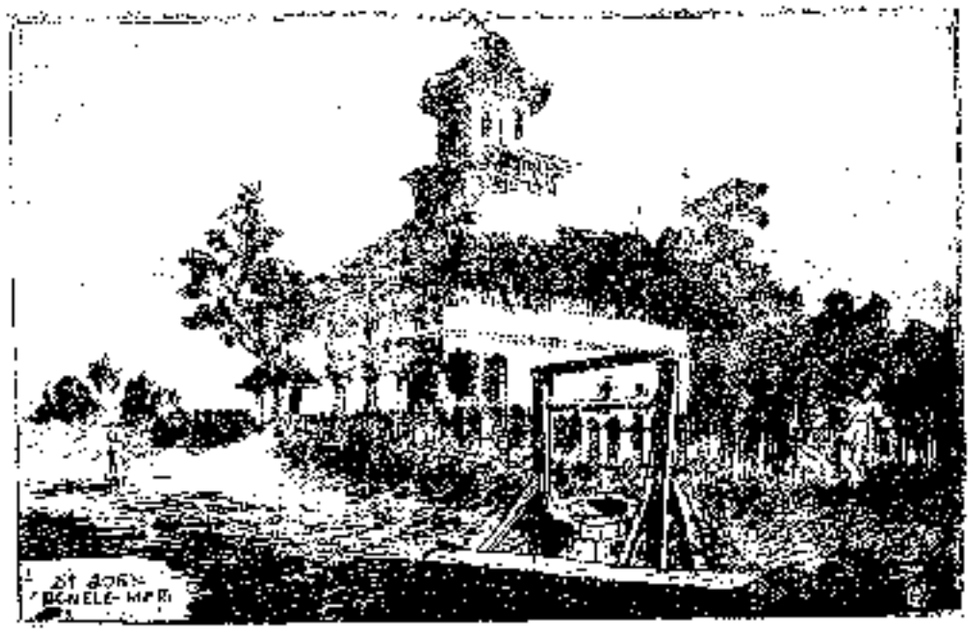

Biserica Sf. Ioan Ocnele-Mari

STIHURI DE UMILINŢA

Cu sedealne şi cu mărturice, la toate glasurile, care se cântă în sfântul şi marele post

DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru stihiri de umilinţă din Octoih trei din Triod şi trei din Mineiu.

Stihiri de umilinţă, glasul 1:

Pentrucă mult este noianul greşelilor mele, Mântuitorule şi rău m'am afundat întru păcatele mele, dă-mi şi mie mâna ca şi lui Petru; mântuieşte-mă Dumnezeule şi mă miluieşte.

De vreme ce sunt osândit Mântuitorule pentru gândurile şi faptele cele rele, dărueşte-mi gând de întoarcere Dumnezeule, ca să strig: mântueşte-mă Făcătorule de bine, Bunule şi mă miluieşte.

Altă lume pre tine suflete te aşteaptă, şi Judecătorul va să vădească cele ascunse ale tale şi rele; deci, nu rămânea întru aceste de aici, ci apucă înainte, strigând către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine şi mă mântueşte.

Nu mă lepăda, Mântuitorul meu, pre mine cel cuprins cu lenea păcatului; ridică-mi gândul meu spre pocăinţă şi lucrător iscusit viei tale mă arată; dăruindu-mi plata ceasului celui de al unsprezecelea şi mare milă.

Luni la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedealne de umilinţă glasul 1:

Intru fărădelegi sunt zămislit eu, desfrânatul, nu cutez să caut la înălţimea cerului; ci îndrăsnind la iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine păcătosul şi mă mântuieşte.

Stih: Doamne, nu cu mânie ta să mă mustri pre mine, nici cu inima ta să mă cerţi.

De vreme ce dreptul abia se mântueşte, dar eu unde mă voiu

arăta, păcătosul, celce n'am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci cu cei dela al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule şi mă mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea minunilor văzând-o întru tine, făptura se bucură ceeace eşti plină de dar; că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut precum nu se poate spune, pre celace nu-l pot vedea mai marii cetelor îngereşti. Pre acela roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La cântarea 7, se zice Mucenica în locul Condacului, de nu are Condac Minejul. Iară de are, se zice Mucenica împreună cu Sedelnele. Aşa facem în tot postul.

Mucenica, glasul 1:

Cu lauda nevoinţii şi cu vrednicia cununilor s'au îmbrăcat slăviţii purtători de chinuri întru tine, Doamne; că cu răbdarea bătăilor au biruit pre cei fărădelege şi cu putere dumnezeească din cer biruinţă au luat. Pentru rugăciunile lor, dărueşte-ne nouă Dumnezeule mare milă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Braţele părinteşti grăbeşte de-mi deschide, că curveşte am cheltuit vieaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor tale căutând, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită. Căci către tine, Doamne cu umilinţă strig: greşit-am la cer şi înaintea ta.

Stih.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri, nici cu iutimea ta să mă certi.

Înfricoşat este divanul tău, judecata ta dreaptă şi lucrurile mele sunt rele; iară tu, Milostive, apucând înainte, mântueşte-mă şi mă scoate din muncă; fereşte-mă, Stăpâne, din partea caprelor şi mă învredniceşte a sta deadreapta ta, Judecătorule prea drepte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit fără ardere focul Dumnezeirii şi ai născut fără sămânţă izvorul vieţii, pre Domnul, Născătoare de Dumnezeu cea plină de dar, păzeşte pre ceice te slăvesc.

La cântarea 7, Mucenica.

Ca nişte ostaşi buni cu un cuget crezând, netemându-vă sfinţilor de îngrozirile tiranilor, aţi venit cu dragoste la Hristos, luând cinstita cruce şi săvârşindu-vă călătoria, aţi luat biruinţă din cer. Slavă celuice v'a întărit pre voi; slavă celuice v'a încununat; slavă celuice lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Miercuri la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedealna crucii, glasul 1.

Văzându-te Hristoase maica ta, cea cu totul fără prihană, pre cruce mort, a strigat: Fiul meu cel fără început, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această rânduială nespusă a ta? Prin carea ai mântuit, Indurate, zidirea mâinilor tale, celor prea curate, Stăpâne.

Stih:

Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Lemnului crucii tale ne închinăm Iubitorule de oameni, că pre dânsul te-ai pironit viaţa tuturor; raiul ai deschis Mântuitorule, tâlharului celuice a venit la tine cu credinţă şi s'a învrednicit desfătării, zicând către tine: pomeneşte-mă, Doamne! Primeşte-ne ca pre acela şi pre noi cari strigăm: greşit-am toţi, nu ne trece pre noi cu milostivirea ta.

Slava... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-te mieluşeaua pre tine, mielușelul răstignit pre lemn cu tâlharii, din îndelungă răbdarea ta, cuvinte şi împungându-te cu sulița in coastă, s'a tânguit strigând ca o maică: ce taină streină şi înfricoşată este aceasta fiul meu? Cum acopere mormântul pre Dumnezeu cel necuprins? Negrăit lucru este acesta ce se săvârşeşte! Ci să nu mă laşi pre mine, ceeace te-am născut, fiul meu prea dulce.

La Cântarea 7, Muceniea:

Pentru durerile sfinţilor, cari pentru tine au pătimit, milostiveşte-te Doamne şi tămăduește toate durerile noastre Iubitorule de oameni, rugămu-ne ţie.

Joi la Utrenie

După întâia stihologie, Sedealna Apostolilor glasul 1.

Cu mreaja cuvântului rupând pescarii împletiturile ritorilor, prin trestia crucii au luminat neamurile, să te slăvească cu bună credinţă pre tine, Dumnezeu adevărat. Pentru aceasta şi cântare cântăm ţie, celuice i-ai întărit pre dânşii: slavă Tatălui şi Fiului, slavă Duhului celuice de o fiinţă, slavă celuice printr'înşii a luminat lumea.

Stih:

În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Înţelepţilor pescari ai lumii, ceice aţi luat de la Dumnezeu a fi milostivi, rugaţi-vă şi acum pentru noi cari strigăm: Doamne, mântueşte pre împăraţi şi cetatea ta şi ne izbăveşte pre noi de răutăţile care cuprind sufletele noastre, pentru Apostolii tăi.

Slava... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre celace este fără de mumă în cer, mai presus de gând şi de auzire, l-ai născut pre pământ fără tată, pre acela roagă-l Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7 Martirica:

Pre mucenicii lui Hristos să-i rugăm toţi, că aceştia se roagă pentru mântuirea noastră; şi toţi să ne apropiem către dânşii cu credinţă. Aceştia isvorăsc darul tămăduirilor; aceştia gonesc taberile dracilor ca nişte păzitori ai credinţei.

Vineri la Utrenie.

După întâiu Stihologie, Sedealna Crucii, glasul 1.

Răstignindu-te tu, Hristoase, a pierit tirania şi s'a călcat puterea vrăjmaşului; că nici înger, nici om, ci însuţi tu, Doamne, ne-ai mântuit pre noi, slavă ţie.

Stih:

Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Arma crucii oarecând s'a arătat în războaie binecredinciosului împărat Constantin, semn de biruinţă nebiruită asupra vrăjmaşilor, prin credinţă. De aceasta se cutremură puterile iadului, aceasta s'a făcut şi credincioşilor mântuire şi lui Pavel laudă.

Slavă... Şi acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Ceice am câştigat părtinirea ta, Preacurată şi ne izbăvim de răutăţi cu rugăciunile tale, fiind păziţi în tot locul cu crucea Fiului tău, toţi dupre datorie cu bună credinţă, pre tine te slăvim.

Cântarea 7. Martirica.

Cu lauda nevoinţii şi cu vrednicia cununilor, s'au îmbrăcat slăviţii purtători de chinuri întru tine, Doamne; că cu răbdarea bătăilor au biruit pre cei fărădelege şi cu putere dumnezeească din cer biruinţă au luat. Pentru rugăciunile lor dărueşte-ne nouă, Dumnezeule, mare milă.

Vineri seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 10 şi cântăm idiomela zilei, de două ori. Apoi aceste Mucenice ale glasului. Glasul 1.

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Doamne şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dă-ne-o nouă şi ne mântueşte pre noi, ca un îndurat.

Mărturisirea voastră, cea de faţă în priveliştе sfinţilor, a spăimântat puterea dracilor şi pre oameni i-a scos din înşelăciune. Pentru aceasta şi tăindu-vi-se capetele, aţi strigat: să fie, Doamne, jertfa sufletelor noastre bine priimită înaintea ta; că iubindu-te pre tine, am de-

fălmat vieaţa cea vremelnică, Iubitorule de oameni.

O, cât este de bună neguţătoria voastră sfinţilor! Că sângiurile v-aţi dat şi cerurile aţi moştenit; şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat, bună este neguţătoria voastră, că cele stricăcioase părăsind, aţi luat cele netricăcioase şi cu îngerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Însăş podobia.

Prea lăudaţilor mucenici, pre voi pământul nu v'a ascuns, ci cerul v'a priimit. Deschisu-s'au vouă uşile raiului şi în lăuntru fiind, cu pomul vieţii vă îndulciţi; rugaţi-vă lui Hristos, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi paţcu din Mineiu. Slavă... a morţilor, a lui Ioan Monahul, glasul 1.

Care desfătare lumească rămâne neîmpreunată cu grija? Care slavă stă pre pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate sunt de cât visurile mai înşelătoare; într'o clipeală pre toate acestea moartea le apucă! Ci întru lumina feţii tale, Hristoase, şi întru îndulcirea frumuseţii tale, pre ceice i-ai ales, odihneşte-i ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre ceeace este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit şi pre stăpânul l-a născut, uşa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm: cântarea celor fără de trupuri şi podoaba credincioşilor; că aceasta s'a arătat cer şi biserică Dumnezeirii. Aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat, pace a adus şi împărăţia o a deschis. Pre aceasta adică având-o anghiră credinţei, apărător avem pre Domnul cel ce s'a născut dintr'însa. Îndrăzneaşte dar, îndrăzneaşte poporul lui Dumnezeu, că acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un Atotputernic.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelne mucenicesc glasul 1.

Ca nişte ostaşi buni, cu un cuget crezând, neteméndu-vă sfinţilor de îngrozirile tiranilor, aţi venit de bună voe la Hristos, luând cinstita cruce şi săvârşindu-vă călătoria, aţi luat biruinţă din cer. Slavă celuice v'a întărit pre voi; slavă celuice v'a încununat; slavă celuice lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Pentru durerile sfinţilor cari pentru tine au pătimit, milostiveşte-te, Doamne şi tămăduieşte toate durerile noastre, Iubitorule de oameni rugămu-ne ţie.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pre pamântul lui, minunate a făcut Domnul tote voile sale într'înşii.

Pre mucenicii lui Hristos să-i rugăm toţi, că aceştia se roagă pentru mântuirea noastră; şi toţi să ne apropiem către dânşii cu credinţă. Aceştia izvorăsc darul tămăduirilor; aceştia gonesc taberile dracilor, ca nişte păzitori ai credinţei.

Slavă... a morţilor.

Celace te-ai îmbrăcat cu trup pentru noi din Fecioară fără schimbare în vremile cele de apoi şi ştii, ca un Dumnezeu, alunecarea noastră, milostiveşte-te de iartă, pre ceice s'au mutat din viaţă; pentru că ţie, Stăpâne şi-au făgăduit sufletele, — unuia Dumnezeului nostru.

Şi acum. a Naşcătoarei de Dumnezeu.

Gavriil, zicând ţie Fecioară, bucură-te! împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată de cât cerurile, ceeace ai purtat pre Ziditorul tău. Slavă celuice s'a sălăşluit întru tine; slavă celuice a ieşit din tine; slavă celuice ne-a slobozit pre noi prin naşterea ta.

LA LAUDARI:

Stihiri mucenicesc, glasul 1:

Veniţi, popoare, să cinstim toţi pre mucenicii lui Hristos cu laude şi cu cântări duhovniceşti; pre luminătorii lumii şi propoveduitorii credinţei, pre izvoarele cele pururea curgătoare din care izvorăsc credincioşilor tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, dăruieşte lumii tale pace şi sufletelor noastre mare milă.

Aceşti ostaşi ai împăratului celui mare, au stătut împotriva poruncilor tiranilor vitejeşte, n'au băgat seamă de munci şi călcând toată înşelăciunea, încununându-se dupre vrednicie, cer dela Mântuitorul pace şi sufletelor noastre mare milă.

Pre voi, prea lăudaţilor mucenici nici întristarea, nici strâmtoarea, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici iuţimea fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor n'au putut să vă despartă de Dumnezeu. Ci mai vârtos pentru dragostea cea către dânsul nevoindu-vă, ca cum aţi fi fost cu trupuri streine, de fire nu v'aţi adus aminte, nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta şi dupre vrednicie, pentru durerile voastre aţi luat plată. Impărăţiei cerurilor moştenitori v'aţi făcut, rugaţi-vă pentru sufletele noastre, rugămu-vă.

Bucuraţi-vă mucenicilor în Domnul, că v'aţi nevoit cu bună nevoinţă; stătut-aţi împotriva împăraţilor şi pre tirani aţi biruit; nu v'aţi îngrozit de foc şi de sabie şi de fiare sălbatice

care mâncau trupurile voastre; înălţând lui Hristos cântare împreună cu îngerii, cununi din cer aţi luat. Rugaţi-vă să ne dăruească nouă, mare milă.

Slavă... a morţilor, a lui Ioan Damaschin.

Cu lucrul arătând, Mântuitorul meu, că tu eşti învierea tuturor, cu cuvântul, Cuvinte, pre Lazăr din morţi l-ai înviat; atuncea zăvoarele s'au sfărâmat şi porţile Iadului s'au cutremurat; atuncea moartea oamenilor somn s'a arătat. Ci tu, celace ai venit să mântueşti zidirea ta, iară nu să judeci, odihneşte pre celce i-ai ales, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Veseleşte-se ceata proorocilor, Fecioară, de naşterea ta, dumnezeească adunarea patriarhilor, cinstiţii apostoli, soborul arhiereilor şi al mucenicilor, cetele cuvioşilor şi ale dreptilor; şi pre tine te cunosc pricină rânduelii lor şi te cinstesc, ca pre o Născătoare a lui Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morţilor; facerea lui Teofan

Glasul 1.

Podobia: Prea laudaţilor mucenici...

Ţie ne rugăm, Mântuitorule, fă odihnă celorce s'au mutat întru împărtăşirea ta cea dulce, şi-i sălăşlueşte în curţile dreptilor, în locaşurile sfinţilor tăi, în sălaşluirile cele cereşti, cu milostivirea ta, trecând greşalele lor şi dăruindu-le odihnă.

Stih: Fericiţi sunt, pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Nimeni nu este fără păcate, nimeni din oameni, fără numai tu singur cel nemuritor; pentru aceasta aşează pre robii tăi în lumină, ca un Dumnezeu îndurat, împreună cu cetele îngerilor tăi, pentru milostivirea ta, trecându-le fărădelegile şi dăruindu-le iertare.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Făgăduinţele tale, Mântuitorule, sunt mai presus de cele văzute, pre care ochiul nu le-au văzut şi urechea nu le-au auzit şi la inima omului nu s'au suit Stăpâne; ci binevoieşte, ca să dobândească împărtăşirea acelora, cea făgăduită, cei ce s'au mutat la tine, dându-le şi viaţă veşnică.

Slavă...

De crucea ta bucurându-se robii tăi, şi cu crucea ta nădăjduindu-se, s'au mutat la tine, Doamne. Cărora dăruieşte-le acum Mântuitorule crucea ta, răscumpărare păcatelor lor şi sângele cel ce s'a vărsat pentru vieaţa lumei. Pentru milostivirea ta iertându-le lor greşelile şi luminându-i cu lumina feţii tale.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă pre Hristos, celce s'a născut din tine, Maică Fecioară, să dea iertare de greşeli robilor

tăi, celorce te propoveduesc cu bună credinţă, Născătoare de Dumnezeu; şi cu cuvânt adevărat te slăvesc; şi luminii şi strălucirii sfinţilor învredniceşte-i, întru împărăţia lui.

Duminecă seară.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă din Octoih, trei dela Triod şi trei dela Mineiu, Stihirî de umilinţă, glasul al 2-lea:

Greşit-am ţie Mântuitorule, ca fiul cel curvar; primeşte-mă, Părinte, pre mine celce mă pocăesc şi mă milueşte, Dumnezeule.

Strig către tine Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului; milostiveşte-te spre mine ca şi spre acela şi mă milueşte Dumnezeule.

La răutăţile cele necuvioase ale faptelor mele cugetând, alerg la îndurările tale, urmând vameşului şi păcătoasei carea a lăcrămat şi fiului celui curvar. Pentru aceasta cad înaintea ta, Milostive, mai înainte până ce nu mă osândeşti, milostiveşte-te spre mine, Dumnezeule şi mă milueşte.

Fărădelegile mele trece-le, Doamne, celce te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea făcând-o pre ea locaş Duhului tău celui Sfânt; şi să nu mă lepezi pre mine dela faţa ta, celce ai nemăsurată mare milă.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologhie, Sedelne de umilinţă, glasul al 2-lea.

Ca valurile mării s'au ridicat asupra mea fărădelegile mele, ca o luntre în mare eu însumi mă înviforesc de greşeli multe; ci îndreptează-mă, Doamne, la limanul cel lin al pocăinţei şi mă mântueşte.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, carele nu aduc roadă de pocăinţă nici decum, şi mă îngrozesc de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog ţie, mai înainte de nevoia aceea întoarce-mă şi mă mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti izvorul milei milostivirei învredniceşte-ne, pre noi, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum deapururea puterea ta. Că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: bucură-te, ca oarecând Gavriil mai marele Voevod al celor fără de trupuri.

La cântarea 7, Mucenica:

Pre tine, celace îmbraci cerul cu nori, avându-te sfinţii îmbrăcăminte în lume, munci de la cei fărădelege au răbdat şi rătăcirea idolească au stricat. Pentru rugăciunile lor, slobozeşte-ne şi pre noi de vrăjmaşul cel nevă-

zut, Mântuitorule şi ne mântueşte.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul al 2-lea.

Miluieşte-mă! a zis David; şi cu cătră tine strig: greşit-am, Mântuitorule, curăţeşte păcatele mele prin pocăinţă şi mă miluieşte.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă! de două păcatea plâns David, iar eu pentru întunerece de greşeli strig către tine: acela aşternutul cu lacrimi şi-a udat, iar eu nici o picătură nu am. Desnădăjduitu-m'am, şi mă rog: miluieşte-mă Dumnezeule, dupre mare mila ta.

Slava... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, pre mine celce-mi trebuie sprijineala cea de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă.

La Cântarea 7, Mucenica:

Celace ai luminat pre sfinţii tăi mai mult de cât aurul şi ai proslăvit ca un bun pre cuvioşii tăi, de dânşii fiind rugat, Hristoase Dumnezeule, îndreptează vieaţa noastră ca un iubitor de oameni şi îndreptează rugăciunea ca nişte tămâie, unule celace întru sfinţi te odihneşti.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealna Crucii, glasul al 2-lea.

Crucea bunătăţii tale cea făcătoare de vieaţă, care ne-ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, o aducem ţie spre rugăciune: mântueşte pre împăratul şi cetatea ta, care se roagă ţie; pentru Născătoarea de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru.

In ce chip a robit vrăjmaşul pre Adam prin mâncarea din lemn, Doamne, întru acelaş chip şi tu ai robit pre vrăjmaşul prin lemnul crucii şi prin patima ta. Că cu aceasta ai venit al doilea Adam, să cauţi pre cel rătăcit şi să înviezi pre cel omorît, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara şi Maica ta, Hristoase, văzându-te mort tins pre lemn şi plângând cu amar, a zis: Fiul meu! ce taină înfricoşată este aceasta? Celce dăruieşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori de bună voie pre cruce, cu moarte de ocară?

La cântarea 7, Mucenica:

Mucenicii Domnului, fericit este pământul, carele s'a adăpat cu sângiurile voastre şi sfinte locaşurile, care au primit

trupurile voastre; că în priveliște ați biruit pre vrăjmașul și pre Hristos cu îndrăzneală ați propoveduit. Pre acela, rugați-l ca pre unul cel bun, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Joi la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedelnele Apostolilor, glasul al 2-lea

Celace ai înțelepțit pre pescari mai mult decât pre ritori și i-ai trimis ca pre niște propoveduitori în tot pământul, cu negrăită iubirea ta de oameni, Hristoase, Dumnezeule, prin care întărește Biserica ta și trimite credincioșilor binecuvântarea ta, celace unul ești milostiv și iubitor de oameni.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor...

Vânat-au pre păgâni pescarii și au învățat marginile lumei să se închine iubirei tale de oameni Hristoase, Dumnezeule. Prin cari întărește Biserica ta și trimite credincioșilor binecuvântarea ta; cela ce unul ești carele întru sfinți te odihnești.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pr tine te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: bucură-te, norul luminii cei neapuse, carea ai purtat în brațe pre Domnul slavei.

La Cântarea 7. Mucenicu:

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și dreptților, cari bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealna Crucii, glasul al 2-lea:

Preacuratului tău chip ne închinăm, Bunule, cerșind iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie bine ai voit a te sui cu trupul pre cruce, ca să izbăvește din robia vrăjmașului pre care i-ai zidit. Pentru aceia cu mulțumită, strigăm ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, celce ai venit să mântuești lumea.

Stih: Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru...

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pre cruce preacurate mâinele tale ți-ai întins, adunând toate neamurile, cele ce strigă: Doamne, slavă ție.

Slavă... Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea proslăvită ești de Dumnezeu Născătoare, Fecioară; lăudămu-te pre tine, că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul,

moartea s'a omorît şi celi morţi ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat,—desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pre cel puternic, pre Hristos, Dumnezeul nostru şi unul cel mult milostiv.

La Cântarea 7. Mucenicu:

Pe piatra cea neclătită întemeindu-se sfinţii, s'au îmbărbătat asupra tiranilor cu tăria şi prin munci au luat cununi. Printr'înşii, Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi.

VINERI SEARA.

La **Doamne strigat-am...** punem stihirile pre 10 şi cântam idiomela zilei, de două ori. Apoi patru Mucenici de aicea şi patru de la Minciu.—Glasul al 2-lea:

Purtătorii de chinuri, pentru că n'au iubit desfătarea pământească, s'au învrednicit bunătăţilor cereşti şi împreună locuitori cu îngerii s'au făcut. Doamne, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Sfinţii mucenici rugându-se pentru noi şi lăudând pre Hristos, toată înşelăciunea a înecat şi neamul omenesc prin credinţă se mântueşte.

Cetele mucenicilor au stătut împotriva tiranilor, zicând: noi suntem ostaşi împăratului puterilor, măcar de ne veţi şi pierde cu focul şi cu muncile, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Mare este slava care aţi câştigat, sfinţilor, prin credinţă! Că nu numai când aţi pătimit aţi biruit pre vrăjmaşul, ci şi după moarte goniţi duhurile, pre bolnavi tămăduiţi; doctori ai sufletelor şi ai trupurilor, rugaţi-vă Domnului, să mântuească sufletele noastre.

Slava... a morţilor, a lui Ioan Damaschin:

Vai, câtă nevoie are sufletul despărţindu-se de trup! Vai, cât lăcrămează atuncea şi nu este cine să-l miluească pre dânsul! Către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtarea vieţii noastre, celor răposaţi să le cerem odihnă de la Hristos şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Trecut-a umbra legii şi darul a venit, că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit soarele dreptăţii; în locul lui Moisi, Hristos,—mântuirea sufletelor noastre.

Sâmbătă la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedelnele glasul al 2-lea.

Celace ai luminat pre sfinţii tăi mai mult de cât aurul şi ai proslăvit ca un bun pre cuvioşii tăi, de dânşii fiind rugat, Hristoase Dumnezeule, împacă vieaţa noastră, ca un iubitor de oameni şi îndreptează rugăciunea ca nişte tămâie, unule, celace întru sfinţi te odihneşti.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Mucenicii Domnului, fericit este pământul, carele s'a adăpat cu sângiurile voastre şi sfinte sunt locaşurile, care au primit trupurile voastre; că în privelişte pre vrăjmaşul l'aţi biruit şi pre Hristos cu îndrăzneală aţi propoveduit. Pre dânsul ca pre un bun rugaţi-l, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pe pământul lui...

Apostoli, mucenici, prooroci, ierarhi, cuvioşi şi drepţi, cari bine aţi săvârşit lupta şi credinta aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă... a morţilor:

Pomenirea celor adormiţi, Doamne, mă aduce spre aducerea aminte a celorce le avem întru nădejde; şi văzând osândirea mea, aduc către tine glas ca din munci: milostive, milueşte-mă!

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngereşti cântări cinstindu-te, te slăvim pre tine.

LA LĂUDĂRI

Punem stihirile pre patru. Stihirile mucenice, glasul al 2-lea:

Pentru Hristos pătimind până la moarte, o purtătorilor de chinuri mucenici, sufletele voastre le aveţi în ceruri în mâna lui Dumnezeu şi prin toată lumea se cinstesc moaştele voastre. Preoţii şi împăraţii se închină şi toate popoarele veselindu-ne, dupre obicelu, strigăm: somn cinstit este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Crucea lui Hristos luând sfinţii mucenici armă nebiruită, toată tăria diavolului au surpat; şi luând cunună cerească, zid nouă s'au făcut, rugându-se pururea pentru noi.

Mulţimea sfinţilor tăi te roagă, Hristoase, milueşte-ne pre noi ca un iubitor de oameni.

Toată cetatea şi oraşul cinstesc moaştele voastre, o purtătorilor de chinuri mucenici; că voi chinuindu-vă dupre lege, aţi luat cunună cerească. Pentru

aceasta sunteţi lauda preoţilor, biruinţa împăraţilor şi podoaba bisericilor.

Slava... a morţilor, a lui Ioan Damaschin:

Din pământ m'ai zidit şi iarăş m'ai osândit să merg în pământ pentru călcarea poruncii; şi ai pus zi de întrebare, întru carea ccle ascunse ale faptei fiecăruia, de faţă se vor pune înaintea ta. Atuncea să te milostiveşti spre mine, celacc eşti fără de păcat, să-mi dai iertare greşelilor şi să nu mă desparţi de la împărăţia ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te Marie, Născătoare de Dumnezeu, locaşul cel nestricat şi mai ales cel sfânt, precum strigă proorocul: sfânt este locaşul tău, minunat întru dreptate.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri ale lui Teofan, glasul al 2-lea.

Podobia: Când de pre lemn...

Puterea morţii şi stricăciunea, o ai stricat cu moartea ta cea de vieaţă aducătoare, Stăpâne, şi tuturor ai izvorît vieaţă veşnică şi oamenilor celor muritori învicre le-ai dăruit. Pentru aceasta, ţie ne rugăm, Mântuitorule, odihneşte prc ceice s'au mutat la tine cu credinţă şi slavei tale cei nestricăcioase învredniceşte-i, lubitorule dc oameni.

Stih:

Fericiţi sunt pre carî i-ai ales şi i-ai primit. Doamne...

Ca să faci pre oameni părtaşi dumnezeeştei împărăţii, ai răbdat răstignire, Hristoase, moarte de bună voie primind. Pentru aceasta ne rugăm milostivirii tale, arată părtaşi împărăţiei tale pre ceice s'au mutat la tine cu credinţă şi-i învredniceşte slavei tale cei veşnice şi fericirii.

Stih:

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Vrând să mântueşti zidirea ta, bucurându-te ai săvârşit taina cea prea adâncă cu adevărat a rânduelii tale, ca un prea bun şi ai răscumpărat toată lumea, preţuindu-o cu cinstit sângele tău. Pentru aceasta ne rugăm ţie: învredniceşte, pre ceice s'au mutat la tine cu credinţă, frumuseţii tale cei prea dulci, lubitorule de oameni.

Slavă...

Stând cu cutremur înaintea înfricoşatului şi groaznicului tău divan Hristoase, morţii cei din veac vor aştepta răspunsul tău cel drept, Mântuitorule şi vor lua dreaptă judecată dumnezeească. Deci, atuncea să te milostiveşti Stăpâne, Mântuitorule, spre robii tăi, carî s'au mutat la tine cu credinţă şi să-i învredniceşti, desfătării tale cei veşnice şi fericirii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu ai plătit datoria strămoaşei Eva, Preacurată, zămislind pre Dumnezeu, celce a dăruit nestricăciune şi înviere credin-

cioşilor şi încununează cu slavă nemuritoare pre ceice te laudă pre tine. Pre carele nu înceta acum rugându-l, să-i aşeze pre dânşii în lumina strălucirii sale, Dumnezeească mireasă.

Duminecă seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 10 şi cântăm patru stihiri de umilinţă din Octoih, trei din Triod şi trei dela Mineiu. Stihiri de umilinţă, glasul al 3-lea.

Laudă de seara aducem ţie, Hristoase, cu tămâie şi cu cântări duhovniceşti; miluieşte, Mântuitorule, sufletele noastre.

Mântueşte-mă Doamne Dumnezeul meu, că tu eşti mântuirea tuturor. Viforul patimilor mă turbură şi greutatea fărădelegilor mă cufundă; dă-mi mână de ajutor şi la lumina umilinţii mă ridică, ca un milostiv şi iubitor de oameni.

Adună gândul meu cel risipit, Doamne şi inima cea înţelenită curăţeşte-o; dă-mi pocăinţă ca lui Petru, ca vameşului suspinare şi ca desfrânatei lacrimi; ca să strig ţie cu mare glas: Dumnezeule, mântueşte-mă ca un milostiv şi iubitor de oameni.

De multe ori săvârşind cântarea, m'am aflat făcând păcat, cu limba spunând cântări, iară cu sufletul gândind cele necuvioase. Ci, îndreptează-le amândouă, Hristoase Dumnezeule, prin pocăinţă şi mă miluieşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelne de umilită, glasul al 3-lea:

La judecata cea înfricoşată fără pârâşi mă voiu mustra, fără mărturii mă voiu da la pedepse; că se vor deschide cărţile cunoştinţei de rele şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai înainte până ce vei cerca cele lucrate de mine, la acea privelişte a toată lumea, Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine şi mă mântueşte.

Stih:

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Până când petreci în păcate, suflete al meu? Până când pui îndelungare pocăinţii? Ia în gând judecata ce va să fie şi strigă Domnului: greşit-am, Doamne! Celace eşti fără păcat, miluieşte-mă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiecare unde se mântueşte, acolo dupre dreptate şi aleargă; ci care altă scăpare este precum tu, Născătoare de Dumnezeu, care acoperi sufletele noastre?

La Cântarea 7. Mucenica:

Cine nu se va mira de vitejiile cele nebiruite ale sfinţilor mucenici? Cine nu se va spăimânta de isprăvile lor cele deapururea? Că cu focul şi cu bătăile, cu mâncarea de fiare şi cu

junghierile au biruit pe vrăjmaşul cel protivnic; momelele împăraţilor nesuferindu-le şi îngrozirile tiranilor nebăgându-le în seamă! Pentru aceasta şi cununi au luat de la Hristos Dumnezeu, celace dăruieşte lumii mare milă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedelne de umilinţă, glasul al 3-lea:

Vieţuind pre pământ, suflete al meu, pocăeşte-te, că ţărâna în mormânt nu laudă, nici de greşale izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: greşit-am ţie, cunoscătorule de inimi; mai înainte până ce nu mă osândeşti, milostiveşte-te, spre mine Dumnezeule şi mă mântueşte.

Stih:

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

În ceasul rugăciunii mă făgăduesc să mă pocăesc, iară vrăjmaşul cu deadinsul îmi pune în gând lucruri necuviosase, ca să greşesc; ci mă izbăveşte de dânsele, Dumnezeule şi mă mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu,

Scăparea şi puterea noastră, Născătoare de Dumnezeu, ajutorul cel tare al lumii, mântueşte pre robii tăi din toată nevoia cu rugăciunile tale, ceeace eşti una binecuvântată.

La Cântarea 7. Mucenica:

Vitejia răbdării voastre a biruit meşteşugurile vrăjmaşului, începătorul răutăţii, Mucenici prea lăudaţi. Pentru aceasta v-aţi învrednicit fericirii cei veşnice. Rugaţi-vă Domnului, să mântuească turma poporului celui iubitor de Hristos, ceice sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedealna Crucii glasul al 3-lea.

De puterea ta cea nemăsurată şi de răstignirea cea de bună voie, oştile îngereşti s'au mirat, văzând cum cel nevăzut s'a rănit cu trupul, vrând să mântuească lumea din stricăciune. Pentru aceasta ca dătătorului de viaţă, strigăm: slavă, Hristoase, împărăţiei tale.

Stih:

Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Crucea s'a înfipt pre pământ şi s'a atins de ceruri, nu ca un lemn ajungând la înălţime, ci tu pre dânsa umplând toate, Doamne, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Toiag de putere dobândind crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor, ceice cu dragoste pre tine neîncetat te slăvim.

La Cântarea 7. Mucenica:

Pomenirea mucenicilor tăi, Doamne, foarte o ai luminat ca un prea puternic; că i-ai întărit să urmeze patimilor tale că au biruit vitejeşte puterea lui veliar. Pentru aceasta au şi luat daruri de tămăduiri; cu ale cărora rugăciuni, Iubitorule de oameni, dăruieşte pace sufletelor noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealna Apostolilor, glasul al 3-lea:

Dumnezeeşti propoveduitori ai adevărului şi învăţători ai Bisericii v'aţi arătat, voi apostoli ceice aţi fost văzători Cuvântului; că aţi călcat rătăcirea idolească şi aţi propoveduit de faţă Treimea. Pre aceasta rugaţi-o, fericiţilor, să dăruească nouă mare milă.

Stih:

In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Veniţi toţi să lăudăm pre apostoli ca pre nişte îndreptători; că gonind rătăcirea idolească, la dumnezeeasca lumină pre oameni i-au adus şi a slăvi Treimea, au învăţat. Pentru aceasta toţi săvârşind cinstită pomenirea lor cu credinţă, slăvim pre Mântuitorul.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o viţă nelucrată, Fecioară, ai odrăslit strugurele cel prea frumos, ceice izvorăşte nouă vinul cel de mântuire, carele veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine, ca pre o pricină a bunătăţilor fericindu-te, pururea împreună cu îngerul strigăm către tine: bucură-te, ceeace eşti plină de dar!

La Cântarea 7. Mucenica:

Intr'armându-vă întru toată arma lui Hristos şi îmbrăcându-vă în platoşa credinţei, taberele vrăjmaşului vitejeşte le-aţi surpat; că pentru nădejdea vieţii aţi răbdat cu dragoste toate îngrozirile şi bătăile de la tirani. Drept aceasta aţi luat şi cununi, mucenicii lui Hristos, cei cu suflet viteaz.

Vineri la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedealna Crucii glasul al 3-lea:

Cruce şi moarte voind a pătimi, în mijlocul făpturii aceasta o ai înfipt, când ai binevoit, Mântuitorule, să se pironească trupul tău. Atuncea şi soarele razele şi-a ascuns şi tâlharul văzând acestea, te-a mărturisit pre tine Dumnezeu, strigând: pomeneşte-mă, Doamne! Şi crezând, a luat raiul.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Pre chiparis, pre pevc şi pre cedru te-ai înălţat, mielule a

lui Dumnezeu, ca să mântuești pre cei ce se închină cu credință răstignirii tale cei de bună voie, Hristoase Dumnezeule, slavă ție.

Slavă... Și acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Moarte de ocară ai răbdat prin răstignire de bună voie, îndurate, pre carele văzându-te ceeace te-a născut Hristoase, cu rane se pătrundea. Cu ale căreia rugăciuni și pentru îndurările milei tale, unule prea bunule și iubitorule de oameni Doamne, îndură-te și mântuește lumea, celce ai ridicat păcatul ei.

La Cântarea 7. Mucenica:

Străluciți prin credință luminători prea luminați, sfinților ceice sunteți doctori ai bunei credințe, purtătorilor de chinuri prea lăudați; că de bătăile tiranilor netemându-vă, hulirile idolești le-ați stricat având biruință nebiruită crucea adevărului.

Vineri seara.

La Doamne, strigat-am..., punem Stihirile pre 10, Idiomela zilei, de două ori. Apoi aceste Martirice de acea, glasul al 3-lea.

Mare este puterea mucenicilor tăi, Hristoase, că în mormânturi zac și duhurile gonesc; și a încetat puterea vrăjmașului cu credință Treimii, nevoindu-se pentru buna credință.

Proorocii și apostolii lui Hristos și mucenicii au învățat să se laude Treimea cea de o ființă și au luminat neamurile cele rătăcite și părtași îngerilor au făcut pre fiii omenești.

Mucenicii tăi, Doamne, cu credință întărindu-se, cu nădejdea puternici făcându-se și cu dragostea crucii tale sufletește unindu-se, au stricat tirănia vrăjmașului și dobândind cununile, se roagă cu cei fără de trupuri pentru sufletele noastre.

Mare este puterea crucii tale, Doamne, că s'a înfipt în loc și lucrează în lume; și a făcut din pescari apostoli și din păgâni mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

De la Mineiu patru. Slavă... a morților.

Toate sunt deșertăciuni cele omenești, câte nu rămân după moarte! Nu rămâne bogăția, nici călătorește împreună slava; că vlind moartea toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos, celui fără de moarte, să-i strigăm: pre aceștia ce s'au mutat de la noi odihnește-i, unde este locașul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Și acum... a Născătoarei.

Cum să nu ne mirăm de naștera ta cea cu bărbăție dumne-

zeească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceeace eşti cu totul fără prihană, ai născut fără Tată pre Fiul cu trup, pre cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără mumă; carele nici cum n'a răbdat schimbare, sau amestecare sau despărţire; ci a păzit întreagă osebire amândorora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară, Stăpână, pre acesta roagă-l să mântuească sufletele celorce cu dreaptă credinţă, de Dumnezeu Născătoare, te mărturisesc pre tine.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia, Stihologie. Sedelne Mucenice glasul al 3-lea.

Câţi sunteţi iubitori de mucenici, veseliţi-vă, şi acum cântând cu un glas cântarea lui Hristos; că ne-au răsărit nouă în lume, ca pre nişte luminători, pomenirea cea de preste an a mucenicilor lui; care ne trimite darul minunilor şi luminează gândul şi sufletele noastre.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Vitejia răbdării voastre a biruit meşteşugirile vrăjmaşului începătorului răutăţii, mucenici prea lăudaţi. Pentru aceasta v'aţi învrednicit fericirii cei veşnice. Ci vă rugaţi Domnului să mântuească turma poporului celui iubitor de Hristos, ceice sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui...

Strălucţi prin credinţă luminători prea luminaţi, sfinţilor, ceice sunteţi doctori ai bunei credinţe, purtătorilor de chinuri prea lăudaţi; că de bătăile tiranilor netemându-vă, hulirile idoleşti le-aţi stricat, având biruinţă nebiruită crucea adevărului.

Slavă... a Morţilor.

Când vom sta înaintea judecăţii tale cei nemitarnice, Doamne, prin cuvântul tău să nu ne osândeşti pre noi, ceice am crezut întru tine, Mântuitorul nostru. Că toţi am greşit, dară de la tine nu ne-am depărtat. Pentru aceasta ne rugăm ţie, să aşezi în locaşurile drepţilor tăi, Hristoase, pre ceice i-ai luat, ca cel ce eşti însuţi mult milostiv.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceeace ai solit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că cu trupul cel luat din tine, fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-a izbăvit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihirile pe patru. Stihiri Mucenice, glasul al 3-lea.

Veniţi, popoare, să cinstim

toţi pomenire sfinţilor mucenici, că priveală făcându-se îngerilor şi oamenilor, au luat cununile biruinţei dela Hristos; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Frica împăraţilor şi a tiranilor nu o au băgat în seamă ostaşii lui Hristos, şi cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte l-au mărturisit pre el Domn al tuturor, Dumnezeu şi împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Puterile sfinţilor îngeri s'au mirat de caznele mucenicilor, că fiind îmbrăcaţi cu trup muritor, n'au băgat seamă de munci, făcându-se următori patimii Mântuitorului Hristos, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Ca nişte luminători în lume străluciţi şi după moarte sfinţilor mucenici, luptă bună luptându-vă. Pentru aceasta, ca ceice aveţi îndrăzneală, rugaţi pre Hristos Dumnezeu, să miluească sufletele noastre.

Slavă... a morţilor,

O amenilor, pentru ce ne turburăm în zadar? Calea pre care alergăm este scurtă, fum este viaţa, abur, ţărână şi cenuşă şi curând ne facem netrebnici. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos celui nemuritor: odihneşte pre ceice s'au mutat de la noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, sprijinitoarea tuturor celorce se roagă, întru tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Rogă-te celuce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morţilor, tacerea lui Teotan; glasul al 3-lea.

Podobia: Chipul Crucii tale...

Slăvesc cinstită crucea ta, prin carea s'a dăruit viaţa şi îndulcirea desfătării, celorce te laudă cu credinţă şi cu dragoste, unule mult milostive. Pentru aceasta strigăm ţie, Hristoase Dumnezeule: odihneşte pre ceice s'au mutat dela noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Stih: Fericiţi sunt pre cari 'i-ai ales şi 'i-ai primit, Doamne...

Unule milostive şi îndurate, celace ai noian de bunătate neajuns cu mintea, carele cunoşti firea oamenilor pre carea o ai făcut, pre tine te rugăm, Hristoase Dumnezeule: odihneşte pre ceice s'au mutat dela noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

A dormind în mormânt ca un om, ai înviat pre ceice dormiau în mormânturi ca un Dumnezeu, cu puterea ta cea nebiruită;

cari aduc ţie cântare fără tăcere. Pentru aceasta strigăm ţie, Hristoase Dumnezeule: odihneşte pre ceice s'au mutat de la noi, unde este locuinţa tuturor celorce se veselesc întru tine.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Făclie înţelegătoare te ştim pre tine toţi Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat lumina Dumnezeirii, carea s'a unit cu grosimea firii omeneşti. Pentru aceasta roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să odihnească pre ceice s'au mutat de la noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Duminecă Seara.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pre 10. Şi căutăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Mineiu.

Stihiri glasul al 4-lea. însăşi podobia:

Aş vrea să şterg, Doamne, zapisul greşalelor mele cu lacrimile şi să-ţi plac în cealaltă vreme a vieţii mele prin pocăinţă; dar vrăjmaşul mă amăgeşte şi se luptă cu sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârşit până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Cine înviforându-se şi alergând la limanul acesta, nu se va mântui? Sau cine bolnăvindu-se şi năzuind la această casă de doctorie nu se va vindeca? Ziditorule al tuturor şi tămăduitorule al bolnavilor, Doamne mai înainte de sfârşit până ce nu pier mântuieşte-mă.

Spală-mă cu lacrimile mele, Mântuitorule, că m'am spurcat cu multe păcate. Pentru aceasta şi cad înaintea ta; greşit-am Dumnezeule, miluieşte-mă.

O aie sunt a turmei tale cei cuvântătoare şi aleg la fine. Păstorul cel bun; caută-mă pre mine cel rătăcit, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelne de umilinţă glasul al 4-lea.

Smeritul meu suflet, celce şi-a cheltuit toată vieaţa în păcate, întoarce-l, Doamne, şi ca pre desfrânata mă primeşte pre mine şi mă mântuieşte.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Înotând prin noianul vieţii deacum, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe; şi neavând pricepere ocârmuitor cu glasul lui Petru, strig ţie: Mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieştemă, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Celeice s'a hrănit în biserică în sfânta sfintelor, celeice îmbrăcată cu credinţa, cu înţelepciunea şi cu nemăsurata feciorie, mai marele voevod

Gavriil i-a adus din cer vestire şi aceasta: Bucură-te! Bucură-te, ceeace eşti binecuvântată! Bucură-te preaslăvită! Domnul este cu tine.

La Cântarea 7, Mucenica:

Astăzi au venit oştile îngereşti întru pomenirea mucenicilor, ca să lumineze gândurile credincioşilor şi să veselească lumea cu darul. Pentru dânşii, Dumnezcule, milostivindu-te, dăruieşte-ne mare milă.

Marţi la Utrenie.

După intâia Stihologie, Sedelne de umilinţă glasul al 4-lea.

Podobia: De grab ne intâmpină...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al singur Dumnezcului nostru. Veniţi celce iubim cerească slavă, asemănându-ne fecioarelor celor înţelepte, să ne luminăm candelile noastre prin credinţă.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Gândeşte, suflete, cum vom să stăm înaintea judecătorului; în ceasul cel înfricoşat se vor pune scaune groaznice şi faptele fiecăruia se vor vădi! Atuncea judecătorul va fi neîmblânzit; acolo focul s'a gătit ţie, cumplit ca o mare sălbăticită învăluindu-se, vrând să te acopere. Toate acestea socoteşte-le, suflete al meu, şi-ţi îndreptează faptele tale.

Slava..., Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceeace eşti dupre dreptate şi dupre adevăr Născătoare de Dumnezeu, rugându-te ca o maică cu îndrăzneală Fiului tău şi Dumnezeului nostru, păzeşte mai ales turma care aleargă sub acoperemântul tău şi scapă la tine, limanul şi zidul şi singură folositoarea neamului omenesc.

La cântarea 7, Mucenica:

Cu sângiurile mucenicilor tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi visson, Biserica ta împodobită fiind, printr'înşii strigă către tine, Hristoase Dumnezeule: poporului tău trimite îndurările tale, dăruieşte pace moştenirii tale şi sufletelor noastre mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După intâiu Stihologie, Sedelna Crucii, glasul al 4-lea.

Răscumpăratu-ne-ai pre noi, din blestemul legii, cu scump sângele tău; pre cruce pironindu-te şi cu sulita impungându-te, nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru... Însăşi Podobia:

Degrab ne întâmpină pre noi mai 'nainte până ce nu ne robim

când vrăjmaşii te hulesc pre tine şi ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru; pierde cu crucea ta pre ceice se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prea sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre carele nu înceta, binecuvântată, rugându-l să ne dăruească nouă iertare de greşeli.

La Cântarea 7. Mucenica:

Mucenicii tăi, Doamne, întru nevoinţele sale, cununile nestricăciunii au luat de la tine, Dumnezeul nostru; că având tăria ta pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele Apostolilor, glasul al 4-lea.

Luminători ai arătat în marginile lumii pre ucenicii tăi, Hristoase, cari strălucesc cu propoveduirea ta, luminând sufletele noastre şi ai întunecat printr'înşii rătăcirea idolească, luminând lumea cu învăţăturile dreptei credinţe. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor....

Precum a povăţuit Moisi pre Israil din robie prin Marea Roşie, cu dreapta ta, Stăpâne, cufundând pre Faraon, aşa şi înţelepţii tăi ucenici, cu minunile au despărţit marea nedumnezeirii cea amară şi au povăţuit pre popor spre tine, cuvinte cel fără de început, unule iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cuvântul Tatălui, Hristos, Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace eşti una curată, una binecuvântată. Pentru aceasta neîncetat lăudându-te, pre tine te slăvim.

La Cântarea 7. Mucenica:

Cu crucea într'armându-se mucenicii tăi, au biruit vicleşugurile vrăjmaşului începătorul de rele, Hristoase, Dumnezeul nostru. Strălucit-au ca nişte luminători, povăţuind pre oameni şi dăruesc tămăduiri celorce se roagă cu credinţă. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Vineri la Utrenie.

După intâia Stihologie, Sedelnele Crucii glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Pre cruce te-au pironit jidovii pre tine, Mântuitorule, prin care ne-ai chemat pre noi din păgâni, Iubitorule de oameni, Doamne. Tinsu-ţi-ai pre ea palmele de bună voia ta, cu suliţa ai primit a-ţi împunge coasta ta. Slavă mulţimii îndurărilor tale, îndelung răbdătorule.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că sfânt este.

Văzând acum lumina sufletelor noastre, Hristoase, crucea ta cea preacurată şi închinându-ne ei, strigăm cu veselie: slavă ţie, celuice ai voit a te înălţa pre dânsa; slavă ţie, celuice ai luminat printr'însa toată făptura. Pentru care cu cântări pre tine neîncetat te slăvim.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Dacă te-a văzut pre cruce înălţat Preacurata maica ta pre tine, Cuvântul lui Dumnezeu, ca o maică plângând a zis: ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu? Cum te împreunezi morţii, celace eşti vieaţa tuturor? Vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv.

La Cântarea 7, Mucenica

Cinstită prăznuirea mucenicilor tăi, Biserica cer o a făcut şi îngerii împreună cu oamenii dănţucsc. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei, de două ori. Apoi patru Mucenice şi de la Mineiu patru Stihiri Mucenice, glasul al 4-lea.

Celace te preaslăveşti întru pomenirile sfinţilor tăi, Hristoase Dumnezeule, de dânşii fiind rugat, trimite nouă mare milă.

Celace ai primit răbdarea sfinţilor mucenici, primeşte şi de la noi laudă, Iubitorule de oameni; dăruindu-ne nouă, cu rugăciunile lor, mare milă.

Având, sfinţilor, îndrăzneală către Mântuitorul, rugaţi-vă neîncetat pentru noi, păcătoşii, cerând iertare de greşeli şi sufletelor noastre mare milă.

Jertfe însufleţite, arderi întregi cuvântătoare, mucenici ai Domnului, junghieri desăvârşit ale lui Dumnezeu, oile celece cunoaşteţi pre Dumnezeu şi sunteţi cunoscute de Dumnezeu, al cărora staulul este necălcat de lupi,—rugaţi-vă ca să ne paştem şi noi împreună cu voi la apa odihnei.

Slavă... a morţilor; a lui Ioan Damaschin.

Unde este desfătarea lumii? Unde este nălucirea

acestor vremelnice? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşe, toate umbră. Ci veniţi să strigăm împăratului celui fără de moarte: Doamne, veşnicilor tale bunătăţi învredniceşte pre ceice s'au mutat de la noi, şi-i odihneşte întru fericirea cea neîmbătrânită.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Proorocul David, carele prin tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare pentru tine mai înainte a glăsuit, mărire ţie făcându-ţi: Inainte au stătut împărăteasa deadreapta ta. Că pre tine maică solitoare vieţii te-a arătat Dumnezeu, celce fără de tată din tine a se face om bine a voit; ca iarăş să zidească chipul său cel stricat de patimi şi oaia cea rătăcită, din munte răpită, aflând-o, pre umerii ridicându-o la Tatăl o a adus şi dupre voia sa cu puterile cereşti o a împreunat; şi au mântuit Născătoare de Dumnezeu, lumea Hristos, celce are mare şi bogată milă.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Sthihologie, Sedelne Mucenice, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne, întru nevoinţele salc, cununile nestricăciunii au luat de la tine, Dumnezeul nostru; că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Cu sângiurile mucenicilor tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi cu visson, Biserica ta împodobită fiind, printr'înşii strig către tine, Hristoase Dumnezeule, poporului tău trimite-i îndurările tale; pace moştenirii tale dărueşte şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui, minunate a făcut...

Cu Crucea într'armându-se mucenicii tăi au biruit vicleşugurile vrăjmaşului începătorului de rele, Hristoase Dumnezeul nostru. Strălucit-au ca nişte luminători, povăţuind pre oameni şi dăruesc tămăduiri celorce se roagă cu credinţă. Pentru rugăciunile lor, mântueşte lumea ta.

Slavă... a morţilor.

Sufletele care le-ai mutat din aceste trecătoare la tine, odihneşte-le, Doamne, ca un milosârd şi Atotputernic Hristoase Dumnezeul nostru. Iartă-le, lasă-le, îndurate cele făcute de dânşii, mileueşte, Milostive, lucrul mâinilor tale! Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-se şi crucea de voie pentru noi primind; prin carea înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

LA LAUDĂRI.

Punem Stihirile pre patru, Stihirile Mucenice, glasul al 4-lea.

Cine nu se va minuna, sfinţilor mucenici, văzând nevoinţa cea bună, cu care v'aţi nevoit? Cum fiind cu trup aţi biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, mărturisind pre Hristos şi cu crucea într'armându-vă? Pentru aceasta dupre vrednicie v'aţi arătat dracilor gonitori şi barbarilor împotrivitori. Rugaţi-vă neîncetat să se mântuească sufletele noastre.

Ingerilor părtaşi v'aţi făcut, sfinţilor mucenici, în priveliştе pre Hristos bărbăteşte propoveduind; că toate cele frumoase din lume ca cum n'ar fi fost, le-aţi părăsit; iară credinţa aţi ţinut ca o ancoră tare. Pentru aceasta gonind înşelăciunea, izvoriţi credincioşilor darurilor tămăduirilor rugaţi-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Cum nu ne vom minuna de nevoinţile voastre, sfinţilor mucenici, că în trup muritor fiind îmbrăcaţi, aţi biruit pre vrăjmaşii cei fără de trupuri? Prc voi nici îngrozirile tiranilor nu v'au înfricoşat, nici năvălirile muncilor nu v'au spăimântat; cu adevărat, dupre vrednicie v'aţi slăvit de la Hristos; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Cinstită este moartea sfinţilor tăi, Doamne, că prin sabii şi prin foc şi de frig fiind sfărâmaţi şi-au vărsat sângele lor, având nădejdea spre tine, ca să-şi ia plata ostenelilor ce au răbdat; şi au luat de la tine, Mântuitorule, mare milă.

Slavă... a Morţilor:

Intru odihna ta, Doamne, unde toţi sfinţii tăi se odihnesc, fă odihnă robilor tăi, că însuţi eşti Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Avându-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejde şi părtinitoare, nu ne temem de năvălirile vrăjmaşilor, că tu acoperi sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morţilor, facere de Teofan, glasul al 4-lea.

Podobia: Dat-ai semn celorce se tem...

Cu adevărat înfricoşată este taina morţii, cum sufletul de trup cu anevoe se desparte, din încheieturi şi din împreunare,

alcătuirea cea prea firească cu voința lui Dumnezeu se taie. pentru aceasta ne rugăm ție: pre ceice s'au mutat, odihnește-i în corturile sfinților tăi, Dătătorule de viață, Iubitorule de oameni.

Stih. Fericiți sunt pre cari i-ai ales și i-ai primit, Doamne...

Somn se arată moartea celorce cred ție celuia ce te-ai pus în mormânt, carele toate le stăpânești și ai stricat biruința morții și ai surpat puterea ei cea de mulți ani. Pentru aceasta ne rugăm ție: pre ceice s'au mutat, odihnește-i în corturile sfinților tăi, dătătorule de viață, iubitorule de oameni.

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui...

Tu nouă te-ai făcut dreptate și sfințire și mântuire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptați și mântuiți, luând pedeapsa noastră cu care eram datori. Și acum te rugăm: pre ceice s'au mutat, odihnește-i întru bucurie și în lumină făcătorule de bine, Mântuitorul nostru.

Slavă,

Neamul omenesc s'a chemat din stricăciune la nestricăciunea cea neperitoare, spălându-se cu sângele cel vărsat din coasta ta, Mântuitorule, cu carele ne-ai spălat de neascultarea strămoșului. Pentru aceasta ție ne rugăm: odihnește pre ceice s'au mutat în corturile cele veșnice, în cetele mucenicilor tăi.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Urmând graiurilor celor ce au grăit de Dumnezeu, pre tine Născătoare de Dumnezeu te cunoaștem, ceia ce ești cu totul fără prihană; că ai născut pre Dumnezeu întrupat, mai presus de pricepere, carele ne-a mântuit pre noi cei robiți de păcate. Și acum roagă-l, Preacurată, să lumineze cu strălucirile sale pre robii tăi, ceice s'au mutat de aicea.

Duminică seara.

La Doamne, strigat-am..., punem Stihirile pre 10 și cântăm patru Stihiri de umilință ale Octoihului, trei ale Triodului și trei de la Mineiu.

Stihirile de umilință, glasul al 5-lea.

Doamne, păcătuind nu încetez, învrednicindu-mă iubirii tale de oameni, nu cunosc; ci biruește întunecarea mea, celace ești unul bun și mă miluește.

Doamne, și de frica ta mă tem și a face rău nu încetez. Cine nu se teme la judecată de judecătorul? Sau cine, voind să se vindece, mânie pre doctorul, precum eu? Indelung răbdătorule Doamne, milostivește-te spre neputința mea și mă miluește.

Vai! cum m'am asemănat eu smochinului celui neroditor și mă înfricoșez de blestem și de tăiere! Dar tu, lucrătorule ceresc, Hristoase

Dumnezeule, arată sufletul meu cel înţelenit, roditor; primeşte-mă ca pre fiul cel desfrânat şi mă miluieşte.

Mulţimile greşelilor mele trece-le, Doamne, celce te-ai născut din Fecioară şi şterge toate fărădelegile mele, dându-mi cuget de întoarcere, ca un iubitor de oameni, rogu-mă, şi mă miluieşte.

Luni la Utrenie.

După intâia Stihologie, Sedealna de umilinţă, glasul al 5-lea.

Judecătorul şezând şi îngerii stând înainte, trâmbiţa răsunând şi văpaia arzând, ce vei face suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutăţile tale vor sta de faţă, greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta mai înainte de sfârşit strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am, miluieşte-mă.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Suflete, cestea de aicea sunt trecătoare, iară cele de acolo, sunt veşnice; văd divanul şi pre judecătorul pre scaun şi mă cutremur de răspuns. Întoarce-te dar, suflete, că judecata ta este fără iertare.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de bucurie: bucură-te, uşă mai desfătată de cât cerurile! Bucură-te, ceeace singură eşti mântuirea pământenilor! Bucură-te, cinstită! Bucură-te, cea plină de dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat!

La Cântarea 7. Mucenicul:

Doamne, de paharul patimii tale dorind mucenicii tăi, au lăsat frumuseţea lumească şi îngerilor părtaşi s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, dă sufletelor noastre curăţire şi mare milă.

Marţi la Utrenie.

După intâia Stihologie, Sedelne de umilinţă, glasul al 5-lea.

Pre patul păcatelor celor multe zăcând, prădat sunt de nădejdea mântuirii mele; că somnul trândăviei pricinueşte muncă sufletului meu. Milostiveşte-te însă spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih. Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri...

Toţi să priveghem şi să întâmpinăm pre Hristos cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminoase; ca să ne învrednicim a fi înlăuntrul cămării; că celce va rămânea afară de uşi, în zadar va striga către Dumnezeu: Miluieşte-mă!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina Fecioarei ce-a minunată, lumii s'a arătat de mântuire, că dintr'însa fără sămânţă s'a născut şi s'a arătat cu trup fără stricăciune bucuria tuturor, Doamne, slavă ţie.

La Cântarea 7, Mucenicu:

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor risipeşte sfaturile păgânilor şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele Crucii, glasul al 5-lea.

Podobia: Pre cuvântul cel impreuna...

Pre Mântuitorul şi Izbăvitorul nostru, celce s'a răstignit de bună voie, precum ştie şi precum bine a voit, să-l lăudăm credincioşii şi să-l slăvim; că el a pironit pre cruce păcatele oamenilor, izbăvind din rătăcire neamul omenesc şi împărăţiei ne-a învrednicit pre noi.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Celace ai răbdat răstignire de voia ta şi ai izbăvit pre oameni din stricăciune, Mântuitorule, pre tine te lăudăm credincioşii şi ne închinăm ţie; că ne-ai luminat cu puterea crucii şi toţi te slăvim pre tine, iubitorule de oameni, şi îndurate, ca pre dătătorule de vieaţă şi Domnul.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Stând lângă crucea Domnului Născătoarea de Dumnezeu, tânguindu-se, a strigat: Vai mie, Fiul meu! Vai mie, lumina ochilor mei! Cum te-ai întins pre cruce, celace ai întins dumnezeeşte cerul ca o piele şi scoţi din mare izvoare de apă cu porunca ta?

La Cântarea 7. Mucenicu:

Pre mucenicii tăi, Doamne, i-ai arătat sprijinitori mari lumii, Mântuitorule, prin cari se gonesc patimile. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâiu Stihologie, Sedelnele Apostolilor, glasul al 5-leu.

Podobia: Pre cuvântul cel impreună...

Pre înţelepţii apostoli, ca pre nişte singuri văzători ai cuvântului şi slugi ale lui Hristos, să-i slăvim toţi pământenii cu cântări duhovniceşti şi cu laude. Că aceştia cu deadinsul se roagă lui Hristos pentru noi, celce lăudăm sfântă pomenirea lor şi ne închinăm moaştelor lor.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Pre apostolii Domnului cu

un glas să-i lăudăm, ca pre cei ce s'au arătat luminători credincioşi lumii; că pre păgâni i-au vânat la buna credinţă şi luminându-ne pre noi au propoveduit arătat să cinstim pre sfânta Treime, cea unită în fiinţă şi despărţită în feţe.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

M ireasă, care nu ştii de nuntă şi pururea Fecioară, împreună cu îngerii te lăudăm neîncetat, că prin tine ne-a făcut lucruri mari Fiul tău şi Dumnezeu; carele fiind mai înainte de veci din Tatăl, bine a voit a încăpea în pântecele tău, ca să slobozească din înşelăciune neamul nostru.

La Cântarea 7. Mucenica:

Puterile cereşti s'au minunat de isprăvile sfinţilor mucenici, că fiind în trup muritor, au biruit nevăzut pre vrăjmaşul cel fărădetrup cu puterea crucii, luptându-se vitejeşte şi se roagă Domnului, să milească sufletele noastre.

Vineri la Utrenie,

După întâia Stihologie, Sedealna Crucii, glasul al 5-lea:

Locul căpăţânii, raiu s'a făcut; că numai cât s'a înfipt lemnul crucii, îndată a odrăslit strugurul vieţii, pre tine, Mântuitorule, spre a noastră veselie, slavă ţie,

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Lemnul crucii tale, Mântuitorul nostru, lumii s'a arătat mântuire; că pre dânsul de bună voie pironindu-te, din blestem ai izbăvit pre pământeni; celace eşti bucuria tuturor, Doamne, slavă ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Văzându-te, Hristoase, maica ta spânzurat pre cruce de bună voie, în mijlocul tâlharilor, sfârâmându-se cu jale la cele din lăuntru ca o maică, a zis: Fiule, celace eşti fără de păcat, cum te-ai pironit fără dreptate pre cruce ca un făcător de rele, vrând să înviezi neamul omenesc ca un prea bun?

La Cântarea 7. Mucenica:

Străluceşte astăzi pomenirea mucenicilor, că are şi din cer lumină; ceata îngerilor se veseleşte şi neamul omenesc împreună prăznuieşte. Pentru aceasta se roagă Domnului, să se milească sufletele noastre.

Vineri seara.

La Doamne, strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei de două ori, apoi aceste mucenice ale glasului şi dela Mineiu patru. Stihiri mucenice, glasul al 5-lea:

Toate cele pământeşti defăimându-le şi spre munci bărbăteşte îndrăznind, nu v'aţi lipsit de fericitele nădejdi; ci moşteni împărăţiei cerurilor v'aţi făcut, prea lăudaţilor mucenici. Având dar îndrăzneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, cereţi pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Cu paza credinţei îmbrăcându-se, şi cu semnul crucii pre sine întărindu-se, la munci, bărbăteşte, pre sine s'au dat şi înşelăciunea şi semeţia diavolului au surpat sfinţii tăi, Doamne. Pentru rugăciunile lor, ca un Dumnezeu atotputeruic trimite lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Rugaţi-vă pentru noi, sfinţilor mucenici, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre; că vouă s'a dat dar, să vă rugaţi pentru noi.

Din dragostea cea fără de saţiu a sufletului nelepădându-vă de Hristos, sfinţilor mucenici, cari multe feluri de cazne şi de patimi răbdând, aţi surpat semeţiile tiranilor şi credinţa neclătită şi nevătămată păzind, la ceruri v'aţi mutat. Pentru aceasta şi îndrăzneală către dânsul câştigând, cereţi să ne dea nouă mare milă.

Slavă... a morţilor, a lui Ioan Damaschin:

Adusu-mi-am aminte de profetul ce strigă: cu sunt pământ şi cenuşă; şi iarăş m'am uitat în mormânturi şi am văzut oase goale şi am zis: oare cine este împăratul, sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihneşte, Doamne, cu drepţii pre robii tăi.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

In Marea Roşie chipul miresei cei ce nu ştie de nuntă s'a scris oarecând; acolo Moisi împărţitor al apei, iar aicea Gavriil slujitor al minunii. Atuncea adâncul l-a trecut pedestru neudat Israil, iară acum pre Hristos l-a născut fără sămânţă fecioara. Marea, după trecerea lui Israil, a rămas neumblată, iar cea fără prihană, după naşterea lui Emmanuil a rămas nestricată. Celace eşti şi mai înainte ai fost şi te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealne mucenice glasul al 5-lea:

Doamne, de paharul patimii tale mucenicii tăi dorind, au lăsat frumuseţea lumească şi îngerilor părtaşi s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, dăruieşte pace sufletelor noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dat nouă Hristoase, Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, risipeşte sfaturile păgânilor şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui...

De goane şi de primejdii nebăgând seamă şi netemându-se de semeţiile tiranilor, cu îndrăzneală au propoveduit pre Hristos; şi casnele muncilor răbdându-le tare, au surpat rătăcirea idolească, puterea diavolească mucenicii biruind, cu adevărat.

Slava... a morților:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu drepții pre robii tăi, și-i sălășluește pre dâușii în curțil: tale precum este scris; trecând ca un bun greșelile lor cele de voie și cele fără de voie și toate cele întru neștiință și întru știință, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Celace ai răsărit din Fecioară lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LA LAUDĂRI.

Patru stihiri mucenicești, glasul al 8-lea:

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc, că de au și fost pământeni mucenicii, dar s'au sârguit să ajungă la vrednicia îngerească; de trupuri negrijindu-se, prin patimi s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântuește sufletele noastre.

Mucenicii tăi, Doamne, cetelor îngerești urmând, ca cum ar fi fost fără de trupuri au răbdat muncile, având în minte numai singură nădejdea la desfătarea bunătăților celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueste lumii tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Sfinții mucenicii pre pământ s'au nevoit, gerul au răbdat, focului s'au dat, apa i-a luat; al lor este cuvântul: trecut-am prin foc și prin odihnă și ne-ai scos pre noi la odihnă. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, milucște-ne pre noi.

Fiind în munci sfinții se vesteliau strigând: schimbări sunt nouă acestea către stăpânul; în locul ranelor ce se fac nouă pre trupuri, îmbrăcăminte luminată va înflori nouă la înviere; în loc de ocară, cununi; în loc de temniță raiul, în locul osândirii cu făcătorii de rele, petrecerea cu îngerii. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântuește sufletele noastre.

Slava... a Morților:

Tu, Doamne, celace m'ai zidit și ai pus preste mine mâna ta, mi-ai poruncit și ai zis: iarăș vei merge în pământ. Povățuește-mă la calea ta cea dreaptă, iartă-mi greșelile și mă mântuește, rogu-mă, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine te fericim, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit soarele dreptății, Hristos, celce are mare milă.

LA STIHOAVNA.

Stihirile morților. Facerea lui Teofan, glasul al 5 lea:

Podobia: Înnoură-te, cămara...

Cu raza feții tale, Hristoasc, luminează ca un îndurat pre ciece s'au mutat, sălășluindu-i în loc cu verdeață, la apele

odihnei tale cei curate şi dumnezeeşti; întru doritele sânuri ale strămoşului Avraam, unde se vede lumina ta curată şi se varsă izvoarele bunătăţii, unde săltează arătat veselindu-se cetele dreptilor, pentru bunătatea ta; cu cari împreună aşează pre robii tăi şi le dărueşte mare milă.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

A-ţi cânta cu glas bine întocmit slăvind a ta putere, binevoeşte, îndurate, ceice s'au mutat dintru aceste trecătoare la tine, stăpânul tuturor şi iubitorul de oameni; dându-le să se lumineze cu frumuseţea podoabei tale şi să se îndulcească cu împreunarea cea dulce şi veselă şi să se desfăteze luminat, unde îngerii dănţuesc împrejurul scaunului tău şi cetele sfinţilor cu bucurie stau înainte. Cu cari împreună dă robilor tăi odihnă şi mare milă.

Stih: Sufletele lor intru bunătăţi se vor sălăşlui...

Unde este adunarea prooroc ilor şi cetele apostolilor şi ale mucenicilor şi toţi cari din veac s'au îndreptat cu mântuitoarea ta patimă şi cu sângele cu carele ai răscumpărat pre omul cel robit, acolo odihneşte pre ceice au adormit întru credinţă, ca un iubitor de oameni, iertându-le greşelile; că tu însuţi fără de păcat ai vieţuit pre pământ, însuţi sfânt şi însuţi liber între cei morţi. Pentru aceasta dă robilor tăi odihnă şi mare milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Pre noi cei robiţi de legea păcatului, ne-ai slobozit, Stăpână, zămislind în pântece pre dătătorul de lege şi împăratul Hristos, ceeace eşti una maică Fecioară; prin carele ne îndreptăm în dar şi prin har. Pre carele acum roagă-l, să le aşeze în cartea vieţii sufletele celorce te laudă pre tine, Maica lui Dumnezeu. Ca prin mijlocirea ta mântuindu-ne, ceeace eşti cu totul fără prihană, să dobândim izbăvirea cea dorită a Fiului tău, închinându-ne lui, celuice dă lumii mare milă.

Duminecă seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Minei.

Stihiri de umilinţă, glasul al 6-lea.

N'am agonisit pocăinţă, nici lacrimi; pentru aceasta mă rog ţie, Mântuitorule, să mă întorci mai înainte de sfârşit şi să-mi dai umilinţă, ca să mă izbăvesc de munca veşnică.

La înfricoşată venirea ta, Hristoase, să nu auzim: nu vă ştiu pre voi! Că întru tine ne-am pus nădejdea, Mântuitorule, măcar deşi nu facem poruncile tale, pentru lenea noastră; dar

milostiveşte-te spre sufletele noastre, rugămu-ne.

Vindecă, Mântuitorule, ranele inimii mele, celece s'au făcut din multe păcate, celace eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor şi dai celorce se roagă ţie pururea iertare de greşeli. Dărueşte-mi, lacrămi de pocăinţă, dându-mi deslegare datoriilor Doamne, şi mă miluieşte.

Aflându-mă vrăjmaşul gol de bunătăţi, m'a rănit cu săgeata păcatului. Ci tu ca un doctor al sufletelor şi al trupurilor, vindecă ranele sufletului meu, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Luni la Utrenie.

După întâiu Stihologie. Sedelne de umilinţă, glasul al 6-lea.

Gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele viclene; cum voiu răspunde împăratului celui nemuritor? Sau cu ce îndrăzneală voiu privi spre Judecătorul, eu desfrânatul? Indurate, Părinte, Fiule unule născut, Duhule sfinte, miluieşte-mă.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

In valea plângerii, în locul care ai rânduit, când vei şedea, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă osândeşti înaintea îngerilor; ci te milosteveşte spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cea preaslăvită, Maica lui Dumnezeu şi mai sfântă de cât sfinţii îngeri, fără tăcere să o lăudăm cu inima şi cu gura, Născătoare de Dumnezeu, pre dânsa mărturisind-o; ca pre ceeace cu adevărat a născut pre Dumnezeu întrupat şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7-a Mucenica.

Lumină dreptilor este deapururea, că sfinţii întru tine luminându-se, strălucesc pururea ca nişte luminători, stingând sfeşnicul necredincioşilor; cu ale cărora rugăciuni, Mântuitorule, luminează făclia mea, Doamne, şi mă mântueşte.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedelne de umilinţă, glasul al 6-lea.

Privegherea fecioarelor celor înţelepte dărueşte-mi, Doamne şi luminează candela sufletului meu cu untuldelemn al îndurărilor tale; ca să-ţi cânt ţie cântare îngerească: Aliluia.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă certi.

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne; că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem ţie ca unui Stăpân noi, păcătoşii miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim ceice nădăjduim întru tine; ci să ne mântuim prin tine din nevoi; că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

La Cântarea 7. Mucenica:

Luptă mucenicească răbdând sfinţii şi dela tine daruri de biruinţă luând, au stricat izvodurile celor fărădelege şi au luat cununile nestricăciunii. Pentru dânşii, Dumnezeule, dărueşte-ne nouă mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele Crucii, glasul al 8-lea:

Astăzi s'a plinit cuvântul proorocesc, că iată, ne închinăm la locul unde au stătut picioarele tale, Doamne, şi din pomul mântuirii gustând, slobozire din patimile păcatului am dobândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Crucea ta, Doamne, s'a sfinţit, că întru dânsa se fac tămăduiri celor bolnavi de păcate; prin ea cădem înaintea ta, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Ceeace te-a născut pre tine, Hristoase, Fecioara cea pururea fecioară, văzându-te pre cruce înălţat pentru noi, şi-a rănit sufletul cu sabia întristării şi a plâns tânguindu-se ca o Maică. Pentru rugăciunile ei, miluieşte-ne pre noi, Doamne al milei.

La Cântarea 7. Mucenica:

Asupra luptei erau împotriviri vitejeşti, munci tirăneşti asupra mucenicilor şi stau cetele celor fără de trupuri ţiind daruri pentru biruinţă. Spăimântat-au înţelepţii pre tirani şi pre împăraţi, surpat-au prea veliar cu mărturisirea lui Hristos. Celace i-ai întărit pre ei, Doamne, slavă ţie.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele Apostolilor, glasul al 6-lea:

Precum ai venit în mijlocul Ucenicilor tăi, Mântuitorule, dându-le pace, vino şi la noi şi ne mântueşte pre noi.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor...

Ucenicii tăi, Iisuse, trimiţându-se la marginile pământului şi vânând pre păgâni la buna credinţă ca pre nişte peşti, i-au adus la bunătatea ta, Doamne. Şi printr'înşii strigăm către tine: iubitorule de oameni, dărueşte poporului tău mare milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Stăpână Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru,

ca ceeace ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna cu sfinţii apostoli bunătăţii lui, să ne izbăvească pre noi din patimi şi să ne dea iertare de păcate.

La Cântarea 7. Mucenica.

Pomenirea mucenicilor tăi, Doamne, s'a arătat ca raiul din Edem; că întru dânsa se bucură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace şi mare milă.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele Crucii, glasul al 6-lea:

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit, Doamne; că pre carele cu poftă l-a înghiţit iadul, l'a slobozit cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea ta, sfinte; şi te slăvim, pre tine, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor lui...

Doamne, spre moarte te-au osândit jidovii pre tine, viaţa tuturor; ceice au trecut pedestri Marea Roşie prin toiag, pre cruce te-au răstignit; şi ceice au supt miere din piatră, fiere ţi-au adus. Ci ai răbdat de bună voie, ca să ne slobozeşti pre noi din robia vrăjmaşului, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slava... Şi acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă-te Fiului tău celui ce s'a pironit pre cruce de bună voie şi a înviat din morţi, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7. Mucenica.

Pre ceice au propoveduit în privelişte pre Hristos şi nu s'au temut de îngrozirile celor fărădelege, minunaţi i-a făcut Domnul; că au surpat cu răbdare vitejească sălbăticiile celor fărădelege şi au luat dela Hristos dar de tămăduiri dupre vrednicie, rugându-se neîncetat, să mântuească sufletele noastre.

VINERI SEARA.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10, şi câtăm Idiomela zilei, de două ori apoi patru mărturice şi patru de la Mineiu, Stihiri mucenice, glasul al 6-lea:

Mucenicii tăi, Doamne, nu s'au lepădat de tine, nici s'au depărtat de la poruncile tale; pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Ceice au mărturisit pentru tine, Hristoase, multe munci au răbdat; pentru rugăciunile şi cererile lor, Doamne, păzeşte-ne pre noi pre toţi.

Mucenicii răbdători de chinuri şi cetăţenii cei cereşti, chinuindu-se pe pământ, multe

munci au răbdat şi în cer cunună desăvârşită au luat, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Crucea ta, Doamne, mucenicilor s'a făcut armă nebiruită; că vedeau moartea ce era înaintea lor şi cunoscând mai înainte vieaţa ce va să fie, se întăriau cu nădejdea ceeace aveau către tine. Cu rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... a Morţilor.

Începătură şi stat mi s'a făcut mie porunca ta cea ziditoare; că voind, din cea nevăzută şi din cea văzută, să-mi alcătueşti fire vie; din pământ trupul mi-ai zidit şi mi-ai dat suflet cu suflarea ta cea Dumnezeească şi făcătoare de vieaţă. Pentru aceasta, Hristoase, pre robii tăi, cu laturea celor vii şi în corturile drepţilor, odihneşte-i.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Cine nu te va ferici, pre tine, prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, Preacurată, naşterea ta? Că celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut acelaş din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l, curată, prea fericită, să miluească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedelnele mucenice, glasul al 6-lea:

Luptă mucenicească răbdând sfinţii şi daruri pentru biruinţă de la tine luând, au stricat izvodirile cele fărădelege şi au luat cununile nestricăciunii. Pentru dânşii, Dumnezeule, dărueşte-ne nouă mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi...

Asupra luptei erau împotriviri vitejeşti, munci tirăneşti asupra mucenicilor şi stau cetele celor fără de trupuri ţiind daruri pentru biruinţă. Spăimântat-au înţelepţii pre tirani şi pre împăraţi, surpat-au pre Veliar cu mărturisirea lui Hristos. Celace i-ai întărit pre ei, Doamne, slavă ţie.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui...

Pomenirea mucenicilor tăi, Doamne, s'a arătat astăzi ca raiul din Edem, că întru dânsa se bucură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace şi mare milă.

Slavă... a Morţilor:

Cu adevărat toate sunt deşărtăciune şi vieaţa aceasta este umbră şi vis, că în deşert se turbură tot pământeanul, precum zice Scriptura. Când dobândim lumea atuncea în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule,

pre robii tăi, cari s'au mutat de la noi, odihneşte-i, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cerem singură folosinţa ta cea minunată, milostiveşte-te spre poporul tău celce lesne se primejdueşte; roagă pre milostivul Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre de toată groaza, ceeace eşti binecuvântată.

LA LĂUDĂRI.

Patru Stihiri mucenice glasul al 6-lea:

Doamne, întru pomenirea sfinţilor tăi, toată făptura prăznueşte; cerurile se bucură cu îngerii şi pământul se veseleşte cu oamenii. Pentru rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Doamne, de n'am avea pre sfinţii tăi rugători şi bunătatea ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a te lăuda pre tine, pre carele te binecuvintează neîncetat îngerii? Ştiutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Pomenirea mucenicilor este bucurie celorce se tem de Domnul; că pătimind pentru Hristos, cununi dela dânsul au luat şi acum se roagă cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Pre cei aleşi şi pre cei sfinţi, minunaţi i-a făcut Dumnezeul nostru. Bucuraţi-vă şi veseliţi toate slugile lui, că v'a gătit vouă cununi şi împărăţia sa. Rugămu-vă pre voi să nu ne uitaţi pre noi.

Slavă... a Morţilor:

Durere s'a făcut lui Adam gustarea din pom în Edem de demult, când şi-a vărsat şarpele veninul; că printr'însul a intrat moartea, carea a mâncat pre om cu tot neamul lui. Ci venind Stăpânul, a surpat pre balaurul şi ne-a dăruit nouă învierea. Deci, către dânsul să strigăm: fie-ţi milă, Mântuitorule, şi pre celce i-ai luat odihneşte-i, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile celelce te-a născut pre tine, Hristoase şi ale mucenicilor tăi, ale apostolilor şi ale proorocilor, ale ierarhilor, ale cuvioşilor şi dreptilor şi ale tuturor sfinţilor, pre adormiţii robii tăi odihneşte-i.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile morţilor, ale lui S. Teofan glasul al 6-lea.

Podobia: Toată nădejdea puindu-şi...

Celace ai milostivire necuprinsă spre noi, mult milostive, izvor nedeşertat al dumnezeştii bunătăţi, sălăşlueşte pre celce s'au mutat la tine, stăpâne, în pământul celor vii, în corturile cele iubite şi dorite, dăruindule moştenirea cea pururea stătătoare; că tu ţi-ai vărsat sângele tău, Hristoase, pentru toţi

cei cu preţ de vieaţă făcător, lumea ai răscumpărat.

Stih. Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Moarte făcătoare de vieaţă ai răbdat de bună voie, vieaţă ai izvorît şi credincioşilor desfătare veşnică le-ai dăruit; în carea rânduieşte pre ceice au adormit întru nădejdea învierii, iertând cu bunătatea ta toate greşelile lor; ca celce singur eşti fără de păcat, însuţi bun şi de oameni iubitor. Ca de toţi să se laude numele tău, Hristoase şi mântuiţi fiind, să slăvim iubirea ta de oameni.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Pre tine Hristoase, ştiindu-te, cum că domneşti preste cei vii şi preste cei morţi, stăpâneşti cu putere dumnezeeşte stăpânitoare, te rugăm: însuţi pre credincioşii robii tăi cari au venit la tine, unule făcătorule de bine, odihneşte-i cu aleşii tăi, iubitorule de oameni, în locuri de odihnă, întru strălucirile sfinţilor. Că iubitorul milei eşti şi mântuieşti ca un Dumnezeu pre ceice i-ai zidit dupre chipul tău, unule mult milostive.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea compusă de Sf. Ioan Damaschin.

Sălăşluire cuvioasă lui Dumnezeu te-ai arătat, Preasfântă, că ai încăput pre Dumnezeu şi pre Hristos l-ai născut, ceeace nu ştii de nuntă, în două firi, în două fiinţe şi într'un ipostas. Pre acesta roagă-l ca pre celce este unul născut şi întâiu născut, carele te-a păzit fecioară curată şi după naştere, să odihnească sufletele celorce au adormit cu credinţă întru lumina, strălucirea ceea nestricăcioasă şi fericirea.

Duminecă seară.

La Doamne strigut am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi de la Mineiu trei.

Stihiri de umilinţă, glasul al 7-lea:

Ca fiul cel desfrânat am venit şi eu, Indurate, primeşte-mă pre mine celce cad înaintea ta şi ca pre unul din argaţii tăi, Dumnezeule, şi mă mîlueşte.

Ca celace a căzut în tâlhari şi s'a rănit, aşa am căzut şi eu prin păcatele mele, şi sufletul meu s'a rănit. Către cine voiu scăpa eu, vinovatul? Fără numai către tine, milostivul, doctorul sufletelor; toarnă preste mine, Dumnezeule, mare milă.

Să nu mă tai pre mine, păcătosul, Mântuitorule, ca pre smochinul cel neroditor; ci-mi dăruieşte iertare întru mulţi ani, adăpând sufletul meu cu lacrimile pocăinţei, ca să aduc ţie rodul milosteniei.

Ca celace eşti soarele dreptăţii, luminează inimile celorce te laudă pre tine, Doamne, slavă ţie.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedelne de umilință, glasul al 7-lea:

Având, suflete al meu, doctorie, Pocăința, apropie-te lăcrămând și cu suspinuri strigă către doctorul sufletelor și al trupurilor: slobozește-mă, iubitorule de oameni, din greșelile mele, numără-mă împreună cu desfrânata și cu tâlharul și cu vameșul; dăruește-mi, Dumnezeule, iertare fărădelegilor mele și mă mântuește.

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine.

Pocăinței vameșului n'am râvnit, lacrimile desfânatei nu mi-am agonisit; că nu mă pot pricepe pentru împietrirea mea de o îndreptare ca aceasta. Ci cu milostivirea ta, Hristoase Dumnezeule, mântuește-mă ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Mai cinstită de cât slăviții heruvimi ești, prea sfântă fecioară; că aceia neputând răbda dumnezeeasca strălucire, acoperindu-și fețele cu aripile slujba săvârșesc; iară tu ai purtat pre cuvântul cel întrupat, văzându-l cu ochii tăi. Pre carele roagă-l neîncetat pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7. Mucenicu:

Sfinții tăi, Doamne, nevoindu-se pre pământ, pre vrăjmașul au călcat și rătăcirea idolească au stricat. Pentru aceasta și cununi au luat dela tine, stăpânul cel iubitor de oameni și milostivul Dumnezeu, celace ne dai nouă mare milă.

Marți la Utrenie

După întâia Stihologie, Sedealnele de umilință, glasul al 7-lea.

Celace ai primit lacrimile desfrânatei și ale lui Petru și ai îndreptat pre vameșul, carele a suspinat dintru adânc, milostivește-te și spre mine, cel desnădăjduit pentru faptele mele, Mântuitorule și mă mântuește.

Stih:

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Celace ai curățit cu lacrimile tânguirea lui Petru și ai iertat greșelile vameșului pentru suspinarea lui, iubitorule de oameni, Doamne, slavă ție.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Covârșești puterile cele cerești, că te-ai arătat locaș dumnezeesc, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu; ca ceeace ai născut pre Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

La Cântarea 7. Mucenicu:

Bucurați-vă dreptilor! Să se veselească cetele cerești, că mucenicii nevoindu-se pre pă-

mânt, au surpat înşelăciunea. Să sălteze Biserica prăznuind cele de bucurie ale biruinţei, înaintea dătătorului de vitejie, şi a unuia făcătorului de biruinţă, Hristos Dumnezeu, celce dă lumii mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnna Crucii, glasul al 7 lea.

Biserica strigă ţie, Hristoase Dumnezeule, închinându-se ţie în chedru, în pevc şi în chiparis, dăruind împăraţilor noştri biruinţă. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Celace pentru mine ai răbdat pironire pre cruce, primeşte lăudarea mea cea cu priveghere, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slava... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu...

Pre Hristos Dumnezeul nostru, celce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, roagă-l neîncetat, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7. Mucenicei:

Nedumnezeirea tiranilor defăimând şi nebăgând seamă de durerea muncilor, nu v'aţi lepădat de credinţa cea întru Hristos, sfinţilor. Pentru aceasta rugaţi pre iubitorul de oameni, Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedelnele Apostolilor, glasul al 7-lea:

Lucrători ţarinei tale ai arătat pre apostolii tăi, cuvinte, cari au tăiat idolii; şi propoveduindu-te pre tine, Stăpâne, între păgâni, cu bună credinţă te-au slăvit.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Făcând pomenirea apostolilor celor prea lăudaţi, noi fiii Bisericii, să slăvim cu laude de cântări pre Hristos; că ei, cu propoveduirea pocăinţei, au mântuit pre cei vinovaţi păcatului; ei gonitorii înşelăciunii luminătorii lumii şi rugători pentru toate popoarele.

Slava Şi acum, a Naşterii de Dumnezeu:

Bucură-te, ceia din care trup s'a făcut Cuvântul fără schimbare şi s'a sălăşluit întru noi; bucură-te, Cinstită, bucuria apostolilor şi a mucenicilor şi mântuirea credincioşilor; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

La Cântarea 7. Mucenicei:

Sfinţilor, rugaţi-vă să ni se dea nouă iertare de greşelile noastre şi să ne izbăvim de

răutăţile celece vor să fie şi de moartea cea amară, rugămu-ne.

Vineri la Utrenie.

Dupa intâia Stihologie, Sedeatna Crucii, glasul al 7-lea.

Mai luminat de cât focul şi mai lucrător de cât văpaia, ai arătat lemnul crucii tale, arzând păcatele bolnavilor şi luminând inimile celorce laudă răstignirea ta cea de bună voie, Hristoase Dumnezeule, slavă ţie.

Stih. Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Celace stăpâneşti puterile cele fără de trupuri şi cunoşti lenevirea sufletului meu, mântueşte-mă cu crucea ta, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni.

Slava... Şi acum... a Cruciii Născătoarei de Dumnezeu:

Lui Hristos Dumnezeu, celui ce s'a răstignit pentru noi şi a pierdut stăpânia morţii, roagă-te neîncetat, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7, Mucenica

Mucenicii tăi, Doamne, au biruit pre vrăjmaşul şi au ruşinat rătăcirea idolească, întrarmându-se cu puterea crucii. Pentru aceasta şi împreună cu îngerii lăudându-te, strigă cântare de biruinţă, slăvindu-te pre tine, Hristoase. Pentru rugăciunile lor mântueşte-ne pre noi.

VINERI SEARA.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei de două ori, patru Mucenice şi patru de la Mineiu.

Stihiri Mucenice, glasul al 7-lea:

Slavă ţie, Hristoase Dumnezeule, lauda apostolilor şi bucuria mucenicilor, a cărora propoveduire este Treimea cea de o fiinţă.

Sfinţilor mucenici, cari bine aţi pătimit şi v'aţi încununat, rugaţi-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Defăimând toate cele de pre pământ, sfinţilor mucenici şi în privelişte propoveduind pre Hristos, bărbăteşte aţi luat de la el răsplătirile pentru munci. Ci ca cei ce aveţi îndrăzneală, rugaţi-l ca pre Dumnezeul cel Atotputernic, să mântuească sufletele noastre, ale celor ce alergăm către voi, rugămu-vă.

Prea lăudaţilor mucenici, turmă duhovnicească, arderi întregi cuvântătoare, jertfă bine primită, bine plăcută lui Hristos, pre voi nici pământul nu v'a ascuns, ci cerul v'a primit; părtaşi îngerilor v'aţi făcut. Cu cari împreună rugaţi-vă Mântuitorului şi Dumnezeului nostru, rugămu-vă, să împace lumea şi să mântuească sufletele noastre.

Slavă... a Morților, a lui Ioan Damaschin.

Odihnește, Mântuitorul nostru, dătătorule de viață, pre frații noștri, pre care i-ai mutat din ceste trecătoare, cari strigă: slavă ție.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică te-ai cunoscut mai pre sus de fire, Născătoare de Dumnezeu și ai rămas Fecioară mai pre sus de cuvânt și de cuget; și minunea nașterii tale a o spune limba nu poate; că preaslăvită fiindu-ți zămislirea, Curată, necuprins este chipul nașterii; că unde voește Dumnezeu, se biruește rânduiala firii. Pentru aceasta pre tine toți Maică a lui Dumnezeu știindu-te, ne rugăm ție cu deadinsul: roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedealnele Mucenicu, glasul al 7-lea.

Bucurați-vă, drepților! Să se veselească cele cerești! Că mucenicii, nevoindu-se pre pământ, au surpat înșelăciunea. Să sălteze Biserica prăznuind bucuriile cele de biruință, înaintea dătătorului de vitejie a unuia făcătorului de biruință, Hristos Dumnezeu, celuice dă lumii mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu intru sfinții săi...

Nedumnezeirea tiranilor defăimând și nebăgând seamă de durerea muncilor, nu v'ați lepădat de credința cea întru Hristos, sfinților. Pentru aceasta rugați pre Iubitorul de oameni, Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Stih: Sfinților celor ce sunt pre pământul lui...

Sfinților, rugați-vă să ni se dea nouă iertare de greșelile noastre și să ne izbăvim de răutățile ce vor să fie și de moartea cea amară, rugămu-vă.

Slavă... a Morților:

In laturea celor vii, Doamne, și în locașurile drepților tăi, odihnește pre robii tăi a cărora pomenire săvârșim, Iubitorule de oameni; și orice au greșit fiind în viață, iartă-le, ca un Dumnezeu milostiv și lesne iertător, celace dai lumii mare milă.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca ceeace ești vistieria învierii noastre, scoate din groapa și din adâncul greșelilor pre ceice nădăjduesc spre tine, Prealăudată; că tu ai mântuit pre cei vinovați păcatului, născând mântuirea noastră; ceeace mai înainte de naștere ai fost Fecioară, în naștere Fecioară și după naștere iarăș ai rămas Fecioară.

LA LĂUDĂRI

Patru Stihiri Mucenice, glasul al 7-lea.

Pomenire sfinților tăi mucenici, prăsnuind, pre tine, Hri-

stoase, te lăudăm strigând: Doamne, slavă ţie.

In mijlocul privelişti celor fărădelege bucurându-se mucenicii, au strigat către Hristos: Doamne, slavă ţie.

Luminători s'au arătat lumii prea lăudaţi mucenici, strigând către Hristos: Doamne, slavă ţie.

Una gândind şi spre un lucru uitându-se mucenicii răbdători de chinuri, o cale a vieţii au aflat: moartea cea pentru Hristos, râvnind sfârşitului unul altuia. O minune! Intrecându-se a răpi chinurile ca nişte avuţii, unul către altul grăia: de nu vom şi muri acum, tot avem să murim; avem să slujim celor ce sunt firii datoare. Să socotim întâmplarea cea rea în loc de marea cinste; lucrul cel de obşte ca cum ar fi al ficcăruia osebit să-l avem. Să cumpărăm vieaţa cu moartea. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... a Morţilor:

Sufletele care le-ai luat, Mântuitorule al lumii, odihneşte-le în corturile drepţilor şi ale aleşilor tăi, Doamne.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, strigăm ţie împreună cu îngerul, a lui Dumnezeu mireasă, numindu-te cămară şi uşă, scaun de foc, munte netăiat şi rug nears!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile morţilor, ale Sf. Teofan glasul al 7 lea:

O morît te-ai văzut pre cruce, celce însuţi eşti nemuritor şi te-ai pus în mormânt ca un mort, izbăvind pre oameni din pierzare, din stricăciune şi de moarte. Ci ca celce eşti noianul milostivirii cel nedeşertat şi izvorul bunătăţii, sufletele robilor tăi, celorce s'au mutat de la noi, odihneşte-le.

Stih:

Ferice-i sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne..

Cu podoaba ta cea nestricăcioasă, cu dulceaţa frumuseţii tale şi cu razele luminii tale cei dumnezeeşti, învredniceşte să se lumineze, Bunule, ceice s'au mutat la tine, întru vărsarea de lumină cea fără de materii a arătării tale cei luminoase; ca să dănţuiască împreună cu îngerii împrejurul tău, stăpâne, şi împărate al slavei şi Doamne.

Stih:

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui..

Ca celce ai cuvioasa mărime de daruri necheltuită şi eşti ca o visterie neîmputinată a bogatei bunătăţi, sălăşlueşte ca un Dumnezeu pre ceice s'au mutat la tine, în partea aleşilor tăi, în locul odihnii, în casa slavei tale, în desfătarea raiului, în cămara fecioarelor, ca un milostiv.

Slavă... Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu ai născut plinirea legii,

pre Izbăvitorul carele s'a făcut trup; că nu s'a făcut îndreptare prin lege celor mai dinainte; iară răstignindu-se Hristos pentru noi, i-a îndreptat. Deci, ceeace ai îndrăzneală ca o Maică, roagă pre Fiul tău cel milostiv, să odihnească sufletele celorce s'au mutat cu bună credinţă ceeace eşti întru tot lăudată.

Duminecă seara.

Iar Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântam patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Mineiu.

Stihiri de umilinţă glasul al 8-lea:

Pre tine, Împăratul şi Stăpânul, îngerii te laudă neîncetat; iar eu cad înaintea ta, strigând ca vameşul: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine mă mântueşte.

Nemuritor fiind, suflete al meu, nu te acoperi cu valurile lumeşti; trezveşte-te strigând către Făcătorul tău de bine: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine şi mă mântueşte.

Dă-mi lacrimi, Dumnezeule, ca oarecând femeei cei păcătoase şi mă învredniceşte a uda picioarele tale, care m'au izbăvit din calea rătăcirii; şi să-ţi aduc ţie mir cu bună mireasmă: vieaţă curată prin pocăinţă agonisită; ca să aud şi eu doritul tău glas: credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace!

Când îmi aduc aminte de mulţimea răutăţilor ce am făcut şi cuget la întrebarea cea înfricoşată, cuprizându-mă de cutremur, alerg la tine, Iubitorul de oameni Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ţie, nu mă trece cu vederea, celace însuţi eşti fără de păcat; ci dărueşte-mi umilinţă smeritului meu suflet, mai înainte de sfârşit şi mă mântueşte.

Luni la Utrenie.

După întâiu Stihologie. Sedenelele de umilinţă, glasul al 8-lea

Cu ochiu milostiv, Doamne vezi smerenia mea, că începutul cu începutul vieaţa mea se cheltueşte şi din fapte nu este mântuire; penfru aceasta, mă rog; vezi smerenia mea, cu ochi milostiv Doamne,şi mă mântueşte!

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

Ca cum ar fi judecătorul de faţă, grijeşte-te, suflete, şi gândeşte la ceasul zilei cei înfricoşate; că judecata este fără milă celor ce n'au făcut milă. Pentru aceasta milostiveşte-te spre mine, Mântuitorule, că tu însuţi eşti iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti uşă înţelegătoare a vieţii noastre, Preacurată Năs-

cătoare de Dumnezeu, izbăveşte din primejdii pre ceice alcargă la tine cu credinţă; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La Cântarea 7. Mucenica:

Luminători înţelegători v'aţi arătat, sfinţilor mucenici, că aţi stricat negura înşelăciunii prin credinţă. Candelile voastre cele sufleteşti le-aţi luminat şi cu slavă aţi intrat în cămara de nuntă cea cerească împreună cu Mirele. Şi acum rugaţi-vă, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele de umilinţă, glasul al 8-lea:

Ca desfrânata cad înaintea ta, că să iau iertare şi în loc de mir, lacrimi din inimă aduc ţie, Hristoase Dumnezeule, ca să te milostiveşti spre mine ca şi spre aceea, Mântuitorule şi să-mi dai iertare păcatelor, că strig ţie ca şi aceea: izbăveşte-mă de noroiul faptelor mele!

Stih: Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine...

La ziua cea înfricoşată gândind, suflete al meu, priveghiază aprinzându-ţi candela ta, cu untdelemn luminându-o; că nu ştii când va veni la tine glasul ce va să zică: iată Mirele! Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi şi vei rămânea afară bătând ca cele cinci fete; ci cu priveghere aşteaptă, ca să întimpini pre Hristos cu untdelemn de ungere şi-ţi va da ţie cămara cea dumnezească a slavei sale.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre întărirea cea neclătită a credinţei şi darul cel cinstit al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii, zicând: bucură-te ceeace ai încăput în pântecele tău piatra vieţii! Bucură-te nădejdea marginilor lumii şi celor necăjiţi sprijineală! Bucură-te mircasă care nu ştii de mire!

La Cântarea 7-a. Mucenica.

Cu lumină cerească se străluceşte astăzi cortul acesta, că într'însul se bucură oştile îngereşti, cu cari împreună se veselesc şi cetele dreptilor, întru pomenirea mucenicilor. Pentru rugăciunile lor trimite, Hristoase, lumii tale pace şi mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelna Crucii, glasul al 8-lea:

Văzând tâlharul pre Începătorul vieţii pre cruce spânzurând, a zis: de n'ar fi fost Dumnezeu cel ce s'a întrupat, carele împreună cu noi s'a răstignit, nu

şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se; ci, celace toate le rabzi, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia ta.

Stih:

Inalţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul.

In mijlocul a doi tâlhari, cumpănă dreptăţii s'a aflat crucea ta; unul adecă pogorîndu-se în iad pentru îngreuerea hulei, iar altul uşurându-se de greşeli spre cunoştinţa grăirii de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă ţie.

Slava... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Pre mieluşelul şi păstorul şi Mântuitorul lumii, pre cruce văzându-l ceeace l-a născut, a zis lăcrămând: lumea se bucură luând izbăvire iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La Cânturea 7, Mucenica:

In calea cea strâmtă şi cu necazuri, călători neabătuţi v'aţi făcut, sfinţilor mucenici, că aţi răbdat valul cel mare al ispitelor şi petrecerea slujitorilor celor fără de trupuri aţi luat; piatră răbdării şi temelii bunei credinţe v'aţi arătat; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

Dupa întâia Stihologie. Sedealna Apostolilor, glasul al 8-lea:

Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, celace prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt şi printr'înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire ţie.

Stih:

In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Podobia; Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Pre luminătorii şi povăţuitorii lumii, pre ceice au fost începătură mântuirii noastre, pre dumnezeeşti ucenici ai Domnului să-i lăudăm, că ne-au strălucit lumină, nouă celorce eram întru întunerec şi tuturor au arătat pre soarele slavei; pentru aceasta şi rătăcirea idolească au pierdut, propoveduind Treimea într'o Dumnezeire. Deci, să ne rugăm către dânşii: apostolii ai lui Hristos, Dumnezeu, iertare de greşeli cereţi, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ceeace prin înger ai primit bucuria lumii! Bucură-te, ceeace ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul! Bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi maică lui Hristos Dumnezeu!

La Cântarea 7. Mucenica:

Vitejeşte săvârşind călătoria, mucenicilor, împotriva muncitorilor aţi stătut; că omorându-vă trupurile pre pământ, aţi luat vieaţă cerească, sfinţilor.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie. Sedealnele Crucii. glasul al 8-lea:

In mijlocul Edemului lemnul a înflorit moarte, iar în mijlocul pământului lemnul a odrăslit vieaţă; că mâncând din cel dintâiu, ne-am făcut din nestricăcioşi stricăcioşi; iară dobândind cel de al doilea, am luat nestricăciune. Că prin cruce ai mântuit, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

In raiu prin pom m'a golit dintâiu vrăjmaşul, pentru mâncarea aducându-mi moarte; iară lemnul crucii s'a înfipt în pământ, aducând îmbrăcăminte de vieaţă oamenilor, şi toată lumea s'a umplut de bucurie. Pre aceasta văzându-o înălţată, să strigăm lui Dumnezeu prin credinţă cu un glas, popoare: plină este de slavă casa ta!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre celce s'a întrupat din curat sângele tău şi s'a născut din tine, Curată, văzându-l spânzurând pre lemn în mijlocul făcătorilor de rele, te-a durut la inimă şi ca o Maică plângând ai strigat: vai mie, Fiul meu, ce este această dumnezeească şi nespusă rânduială a ta, prin carea a înviat făptura ta? Laud milostivirea ta!

La Cânturea 7. Mucenica:

Omorînd prin înfrânare chipurile şi mişcările patimilor cele ca focul arzătoare, mucenicii lui Hristos au luat dar a goni boalele celor bolnavi şi a face minuni, vieţuind şi după sfârşit. Cu adevărat minune preaslăvită, că oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă unuia Dumnezeu şi Făcătorului.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 10 şi cântăm Idiomela zilei de două ori. Apoi aceste Mucenice ale glasului şi de la Mineu patru. Stihiri Mucenice, glasul al 8 lea:

Mucenici ai Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; ci şi acum rugaţi-vă să se izbăvească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Mucenicii Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre mulţime de îndurări şi curăţire de multe greşeli, rugămu-vă.

Mucenicii tăi, Doamne, uitând cele din vieaţă şi nebăgând seamă de munci pentru vieaţa ce va să fie, aceleea

moştenitori s'au arătat; pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură. Pentru rugăciunile lor, dărueşte poporului tău mare milă.

De este vreo cuviinţă, de este vreo laudă, se cuvine sfinţilor; că sabiilor şi-au plecat grumazii pentru tine, celce ai plecat cerurile şi te-ai pogorît. Vărsatu-şi-au sângele pentru tine, celce te-ai micşorat pre tine însuţi şi chipul robului ai luat; smeritu-s'au până la moarte, urmând săräciei tale. Cu ale cărora rugăciuni, dupre mulţimea îndurărilor tale, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Slava... a Morţilor, glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguesc când gândesc de moarte şi văd în mormânturi zăcând frumuseţea noastră cea zidită dupre chipul lui Dumnezeu, grozavă, neslăvită neavânt chip; o minune! Ce taină este aceasta, carea s'a făcut pentru noi? Cum ne dăm stricăciunii? Cum ne înjugăm cu moartea? Cu adevărat dupre porunca lui Dumnezeu, precum este scris, a celuice dă adormiţilor odihnă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Impăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pre pământ s'a arătat şi cu oamenii a petrecut. Că din fecioară curată trup luând şi dintr'însa ieşind cu luarea, un fiu este îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta, pre acesta desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit cu adevărat propovăduindu-l mărturisim pre Hristos, Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l, maică care nu ştii de mire, să se miluească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnu Mucenice, glasul al 8-lea:

Prosomia: Porunca ceu cu taină...

Luminători înţelegători v'aţi arătat, sfinţilor mucenici, că negura înşelăciunii o aţi împrăştiat prin credinţă şi făcliile voastre cele sufleteşti le-aţi aprins şi cu mirele întru slavă aţi intrat în cămara cerească; şi acum rugaţi-vă, rugămu-vă să se mântuească sufletele noastre.

Stih:

Minunat este Dumnezeu intru sfinţii săi...

Podobia: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Luminători pururea luminoşi, prin credinţă v'aţi arătat lumii, ca nişte mucenici, puindu-vă toată nădejdea spre Domnul şi cu untuldelemn cel înţelegător al duhului, v'aţi luminat sfinţilor, candelele voastre cele sufleteşti. Pentru aceasta v'aţi arătat ca păhare duhovniceşti, vărsând ca nişte ape oamenilor vindecări, prea lăudaţilor mucenici. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare

de greşeli, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui...

Omorând prin înfrânare chipurile şi mişcările patimilor cele ca focul arzătoare, mucenicii lui Hristos, au luat dar a goni boalele celor bolnavi şi a face minuni, vieţuind şi după sfârşit. Cu adevărat minune preaslăvită! că oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă unuia Dumnezeului nostru.

Slava... a Morţilor

Celace prin adâncul înţelepciuniicu iubirea de oameni toate le chiverniseşti şi ceeace este de folos tuturor le dărueşti, unule Făcătorule, odihneşte Doamne sufletele adormiţilor robilor tăi; că spre tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine şi zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pre carele ai născut, de Dumnezeu Născătoare, ceeace nu ştii de mire, a credincioşilor mântuire.

LA IVALITE.

Punem stihirile pre patru. Stihirile mucenice glasul al 8-lea. Însăş podobia:

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi?! Că pre voi s'a odihnit Hristos; Serafimi?! Că neîncetat l-aţi slăvit pre el; sau îngeri?! Că de trup v'aţi lepădat; au puteri?! Că cu minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi încă mai mari darurile. Rugaţi-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Mult v'aţi nevoit, Sfinţilor, luând bărbăteşte munci de la cei fărădelege, pre Hristos mărturisind înaintea împăraţilor şi iarăş mutându-vă din vieaţă, puteri lucraţi în lume, tămăduind pre cei bolnavi de patimile lor; rugaţi-vă, sfinţilor, să se mântuească sufletele noastre.

Mucenicii lui Hristos cei nebiruiţi, biruind înşelăciunea cu puterea crucii, vă desfătaţi cu darul vieţii veşnice. De îngrozirea tiranilor nu v'aţi temut, cu muncile fiind răniţi v'aţi veselit; şi acum sângiurile voastre s'au făcut vindecări sufletelor noastre. Rugaţi-vă, să se mântuească sufletele noastre.

In zaua credinţei îmbrăcându-vă, bine şi cu chipul crucii întrarmându-vă, ostaşi prea puternici v'aţi arătat; tiranilor bărbăteşte împotrivă aţi stat, înşelăciunea diavolului aţi surpat; şi făcându-vă biruitori, cununilor v'aţi învrednicit. Rugaţi-vă pentru noi, ca să ne mântuim.

Slava... a morţilor.

Moartea ta, Doamne, s'a făcut pricină nemuririi, că de nu te-ai fi pus în mormânt, raiul

nu s'ar fi deschis. Pentru aceasta, odihneşte pre ceice s'au mutat, ca un milostiv.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie duhovnicească, că la dânsul alergând ne izbăvim de boalele cele sufleteşti.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morţilor, facerea St. Teofan, glasul al 8-lea.

Podobie: O preaslăvită minune...

Ca un împărat mi-ai scris slobozire, cu văpsele roşii, degetele tale, sângerându-ţi Stăpâne, şi roşindu-le cu sângele tău. Pentru aceasta cu credinţă te rugăm: cu cei întâi născuţi ai tăi numără-i împreună şi bucuria dreptilor tăi a dobândi învredniceşte pre cei ce s'au mutat la tine, cel milostiv.

Stih: Perfecti sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Sfinţitor ai fost ca un om, junghiat ai fost ca un miel, jertfă te-ai adus Tatălui, scoţând pre om din stricăciune. Deci, ca un lubitor de oameni, rânduieşte pre ceice s'au mutat în laturea celor vii, unde se varsă râurile desfătării, unde izvoarele petrecerii cei deapururea izvorăsc.

Stih: Sufletele lor intru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cu adâncul înţelepciunii tale cei negrăite, hotar pui vieţii şi mai înainte vezi celece vor să fie şi la altă vieaţă muţi pre robii tăi. Deci, pre cari i-ai luat, rânduieşte-i la apele odihnii, întru lumina sfinţilor Doamne, unde este glasul bucuriei şi al laudei.

Slava... a Morţilor.

Cuvinte, nevăzut fiind, de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, de pre un scaun, te-ai arătat cu trupul pentru mine omul. Deci, ca un milostiv şi iubitor de oameni, luminează cu frumuseţile cuviinţei şi ale podoabei tale, pre ceice s'au mutat din vieaţă, celace eşti începător al vieţii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca ceace ai zămislit pre cuvântul cel fără început a lui Dumnezeu Tatăl, cu îndrăzneala ta cea de Maică cu deadinsul roagă-l, să rânduească pre robii tăi unde este dănţuirea neîncetată, a celorce se veselesc şi te laudă pre tine, unde sunt strălucirile cele veşnice şi dulcele glas al celorce prăznuesc, de Dumnezeu Născătoare.

SFÂRŞITUL SEDELNELOR OCTOIHULUI DUPRE CELE OPT GLASURI.

JOI LA CANONUL CEL MARE

Vicaţa sfintei Maicii noastre Maria Egipteanca scrisă de Sfântul Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

Taina împărătească a o păzi bine este, iară lucrurile lui Dumnezeu a le descoperi şi ale vesti, o datorie sfântă este. Drept aceea şi eu (zice Sfântul Sofronie) temându-mă să ascund în tăcere cele dumnezeeşti, aducându-mi aminte de soarta cea îngrozitoare a slugii cei leneşe, carele luând de la Domnul talantul l'a îngropat în pământ şi pre cel dat pentru lucrare l'a ascuns nelucrându-l; nu voiu tăcea povestirea aceasta sfântă care a ajuns până la mine; nimeni însă să nu fie necredincios la celece voiu scrie pre care cu singur le-am auzit, nici să socotească cineva că îndrăznesc a scrie lucruri neadevărate, îndoindu-se de asemenea lucru mare. Să nu-mi fie mie a minţi celor sfinte. Iară de vor fi oarecari din ceice vor ceti scrierea mea şi de lucrul acesta minunându-se nu vor voi cu lesnire să creadă, milostiv să le fie Domnul şi acelora. De vreme ce ei neputinţa firii omeneşti cugetând-o socotesc că sunt cu neputinţă celece pentru oameni prea slăvite se grăesc. Să începem dar povestirea de lucrul acesta prea minunat, care s'a făcut în neamul nostru.

Intr'una din Monastirile Palestinei, a fost un bătrân ieromonah cu numele Zosimă carele atât era de îmbunătăţit şi atât de vestit întru fapta bună, cât mulţi din monahii cei din Monastirile cele din prinprejur, de multe ori alergau la dânsul ca să audă cuvânt din gura lui. Acesta a petrecut în Monastirea unde trăia, cincizeci şi trei de ani şi toate nevoinţele pustniceştei vieţi le-a trecut şi toată pravila cea dată de la cei desăvârşiţi monahi o a păzit şi toate aceste făcându-le, nici odinioară n'a fost nebăgător de seamă de învăţăturile Dumnezeeştilor cuvinte, ci şi culcându-se şi sculându-se şi în mâini având lucrul şi hrană gustând, un lucru avea nerăcut şi neconte-

nit: de a cânta lui Dumnezeu totdeauna și de a face învățături din dumnezeeștile cuvinte.

Iar după aceasta turburându-se de oare care gânduri, socotindu-se între toate a fi fost desăvârșit și de la alții nici de com trebuindu-i povățuire, grăia cu gândul întru sineș: oare este pre pământ vreun monah carele să mă poată folosi pre mine și să-mi arate mie chip de pustnicie, pre care eu nu l-eș fi făcut? Oare afla-se-va în pustie vreun om ca să mă întreacă în fapte bune? Așa gândind Starețul, i s'a arătat îngerul și 'i-a zis: o Zosimă! precum era cu putință unui om te-ai nevoit și bine pustnicească alergare o ai trecut; însă nimenea nu este între oameni, carele s'ar fi arătat pre sineș desăvârșit. Mai multă 'ți este nevoința care 'ți zace înainte pre care tu nu o știi, de cât ceeace ai trecut. Ca să cunoști dară câte căi sunt și altele spre mântuire, ieși din pământul tău, precum Avraam acel vestit între Patriarhi și mergi într'una din Monastirile ce sunt pre lângă râul Iordanului. Deci, îndată Starețul urmând celuia ce-i grăia, a ieșit din Monastirea întru carea din pruncie se făcuse monah și ajungând la Iordan, a fost povățuit de celace l-a chemat în Monastirea întru care Dumnezeu 'i-a poruncit lui să fie; și bătând cu mâna în poarta Monastirii, a aflat pre monahul carele păzea poarta și aceluia mai întâiu i-a spus pentru sine, iar acela a vestit egumenului, carele primindu-l și văzându-l în chipul monahicesc, a făcut obișnuita închinăciune și rugăcionea cea monahicească și apoi l-a întrebat: de unde ești frate și pentru ce ai venit la noi, bătrânii și săracii? Iară Zosimă a răspuns: de unde am venit, nu este de nevoie a spune, ci pentru folos, o părinte, am venit! Pentru că am auzit de lucrurile cele mari și vrednice de laudă ale voastre, carc pot să împrietenească pre suflet cu Dumnezeu. Iar egumenul i-a zis lui: singur Dumnezeu, frate, celce vindecă neputințele sufletului, acela să ne învețe voirile sale cele dumnezeești și să ne povățuiască pre toți a face cele folositoare; pentrucă omul pre om nu poate să folosească, dacă nu fiecare va lua aminte de sine totdeauna și trezvindu-se cu Duhul, va lucra cele folositoare, având pre Dumnezeu ajutor. Ci de vreme ce dragostea lui Hristos te-a pornit ca să ne vezi pre noi, săracii bătrâni, petreci cu noi, dacă pentru aceasta ai venit; și pre noi toți ne va hrăni cu darul Sfântului Duh, Păstorul cel bun, carele și-a dat sufletul său pentru noi.

Acestea zicând egumenul către Zosimă s'a închinat acela și cerându-și rugăciune și binecuvântare și zicând Amin, a petrecut în Monastirea aceea. Și a văzut acolo pre bătrâni strălucind, cu lucrurile cele bune și cu gândirea de Dumnezeu, cu duhul arzând, Domnului slujind; pentrucă cântarea lor era neîncetată, starea de toată noaptea, având pururea în mâini lucrul și Psalmi în gurile lor; iară cuvinte deșarte nu erau întru dânșii. Grija de câștiguri vremelnice și gâlcevi lumești, nici cu numirea între dânșii nu se cunoștea. Numai una era sârguința și cea întâiu și care a se urma cu sporire de la toți, ca să se aibă pre sineș morți cu trupul. Hrană aveau nelmpuținată, pre cuvântul lui Dumnezeu; iară trupul îl hrăneau cu pâine și cu apă, precum fiecăruia îi era înfocarea cea spre dragostea lui Dumnezeu. Pre acestea văzându-le Zosima, se folosia foarte și se întindea spre nevoința ce-i zăcea înainte. Și multe zile trecând, s'a apropiat vremea sfântului marelui post iară porțile Monastirii erau închoiate totdeauna și nici odată nu se deschideau fără numai când cineva dintre dânșii ar fi ieșit, trimis fiind pentru vre o nevoie de obște; pentru că pustiu era locul acela și nu numai neîntrat de alții, ci și neștiut era de mireni

Și era în Monastirea aceea astfel de rânduială, pentru care Dumnezeu și pre Zosimă l'a adus acolo: în întâia Duminică a postului, făcea preotul sfânta liturghie și toți se împărtășeau cu prea curatul trup și sânge al lui Hristos, Dumnezeul nostru și puțin din bucatele cele pusnicești gustau. După aceea se adunau în biserică și făcând rugăciunea cea cu deadinsul și destule plecări de genuchi, se sărutau unul pre altul bătrânii și fiecarele pre egumenul cu închinăciune, rugându-l pentru binecuvântare și rugăciune, care să le ajute și împreună să călătorească spre nevoința ce le zăcea înainte. Și după ce le făcea acestea, deschideau porțile Monastirii și cântau cu tocmit glas: *Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voiu teme? Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?* Și cealaltă parte a psalmului aceluia sfârșind-o, ieșeau toți în

pustie, lăsând numai pre unul sau pre doi fraţi păzitori Monastirii. Nu ca să păzească averile celece ar fi fost înlăuntru, pentrucă nu era într'însa ceva de a fura tâlharii, ci să nu rămână biserica fără de dumnezeeasca slujire. Şi treceau râul Iordanului. Şi fiecarele îşi ducea lui hrană, pre cât putea şi voia dupre trebuinţa cea măsurată a trupului. Unul puţină pâine, altul smochine, altul finice, iar altul linte muiată în apă; iar altul nimica, fără numai trupul său şi rasele cu care era îmbrăcat şi se hrăneau, când firea trupului îi silea, cu verdeţurile ce creşteau în pustie.

Aşa trecând Iordanul, se despărţiau departe de la ei-şi şi nu vedea unul pre altul cum se posteşte, sau cum se nevoieşte. Iară daca se întâmpla să vadă altul pre prietenul său venind către dânsul, îndată se abătea spre altă parte şi singur petrecea cântând lui Dumnezeu totdeauna şi foarte puţină hrană gustând în vremea cea rânduită. Deci, aşa tot postul săvârşindu-l, se întorceau în Monastire, în Duminecа ceeace este mai înainte de Învierea lui Hristos, într care a luat biserica a face prăznuire stâlpărilor. Şi se întorcea fiecarele având-şi mărturie a ostenelelor sale conştiinţa sa, care îi mărturisea ce a lucrat. Şi nimenea nici de cum nu întreba pre altul, cum şi în ce chip şi-au săvârşit nevoinţa ostenelii; pentru că aşa era rânduiala Monastirii aceleea.

Deci, atuncea şi Zosimă dupre obiceiul Monastirii a trecut Iordanul, puţină oare-ce din hrană ducându-şi pentru trebuinţa trupească şi haina cu care era îmbrăcat; iară rânduiala sa cea de rugăciune o săvârşia umblând prin pustie şi vremea cea de hrană dupre nevoia cea firească cu deadinsul o păzea şi puţin dormea, zăcând pre pământ şi şezând puţin se odihnea ori unde îl apuca vremea de noapte; şi foarte de dimineaţa iarăş sculându-se, îşi făcea alergarea sa. Şi doria ca să intre în pustia cea mai din lăuntru, nădăjduind că va afla pre cineva din părinţi acolo nevoindu-se, de la carele ar fi putut ca să se folosească; şi i se adăogea lui dorire spre dorire. Şi mergând douăsprezece zile, a stătut puţin în laturi din cale şi întorcându-se spre răsărit, cânta ceasul al şaselea, făcându-şi obişnuitele rugăciuni, pentrucă înceta puţin din călătorie în vremea pravilei sale, în fiecare ceas cântând şi închinându-se. Iară când sta cântând, a văzut, de partea dreaptă o umbră ca de trup omenesc. Mai întâiu s'a spăimântat, părându-i-se că vede o nălucire drăcească şi tremurând s'a însemnat cu semnul crucii, apoi lepădând frica, când îşi sfârşia rugăciunea s'a întors cu ochii spre amiazăzi şi a văzut pre oarecine mergând gol cu trupul şi negru de arşiţa soarelui, perii având-şi pre cap albi ca lâna şi scurţi cât numai până la grumazi ajungeau. Aceasta văzând Zosima, a început a alerga spre partea aceea, bucurându se cu bucurie mare; pentrucă nu văzuse în acele zile vedere omenească, nici altă oare-care vietate. Iar acea vedenie după ce a văzut pre Zosimă de departe, a început a fugi în pustia cea mai adâncă, iar Zosimă ca cum şi-ar fi uitat bătrâneţele sale şi osteneala cea de calc, repede alerga, vrând să ajungă pre ceeace fugea; deci el gonia, iar aceea fugea. Însă a fost alergarea lui Zosimă mai grabnică de cât a acelcea ce fugea.

Iară după ce s'a apropiat cât să se poată auzi glasul, a început a striga Zosimă cu lacrimi, zicând: pentru ce fugi de mine, bătrânul păcătos, robule al adevăratului Dumnezeu, pentru carele în pustia aceasta petreci? Aşteaptă-mă pre mine nevrednicul şi neputinciosul! Aşteaptă-mă pentru nădejdea răsplătirii ostenelelor tale; stăi şi dă mie bătrânului rugăciunea şi binecuvântarea ta. Te rog, pentru Dumnezeu, carele nu s'a îngreţoşat de nimenea. Acestea Zosimă cu lacrimi grăindu-le, s'a mai apropiat de ceeace fugea, alergând spre un loc, unde era un semn de părău uscat. Iară după ce a ajuns la acel loc, ceeace fugea a trecut de ceea parte; iară Zosimă ostenindu-se şi ne mai putând să alerge, a stătut de ceastă parte de părău şi a adus lacrimi către lacrimi şi strigare către strigare. Atuncea trupul acelce fugia, un glas ca acesta a slobozit: Avva Zosimă, iartă-mă pre mine pentru Domnul, că nu pot întorcându-mă să mă arăt ţie; că sunt femeie goală, precum mă vezi şi având neacoperită ruşinea trupească. Ci dacă voeşti să-mi dai mie femeiei cei păcătoase rugăciunea ta şi binecuvântarea, aruncă ceva din hainele tale ca să-mi acoper goliciunea şi întorcându-mă voiu primi rugăciune de la tine.

Atuncea cutremur şi frică mare şi spaima minţii a cuprins pre Zosimă, căci a auzit

numindu-l pre nume, aceea care nici odată nu-l văzuse și de carele nici odinioară nu auzise și a zis întru sine: de n'ar fi fost aceasta înainte văzătoare, nu m'ar fi numit pre nume și a făcut degrab ceeace i se zisese lui, desbrăcând de pre sine o haină veche și ruptă pre care o purta, o a aruncat la dânsa întorcându-se cu fața despre dânsa. Iar aceea luând-o, și-a acoperit partea trupului care se cădea să o acopere mai mult de cât pre celelalte părți, pre cât era cu putință încingându-se și întorcându-se spre Zosimă, a zis către dânsul: pentru ce ai voit tu Avva Zosimă, să vezi o femeie păcătoasă? Ce-ți trebuia să auzi de la mine sau ce să te înveți, că nu te-ai lenevit a suferi atâta osteneală? Iar el aruncându-se la pământ, cerea ca să ia binecuvântare de la dânsa. Asemenea și aceea s'a aruncat pre sineși și zăceau amândoi pre pământ, cerând unul de la altul binecuvântare și nimic nu se putea auzi de la amândoi grăindu-se, fără numai, binecuvintează! Iară după multă vreme a zis femeia către Zosimă: Avva Zosimă, ție nu se cade să mă binecuvintezi și rugăciuni să faci, pentru că tu ești cinstit cu vrednicia preoției și de mulți ani stând înaintea sfântului Altar, aduci Domnului darurile dumnezeeștilor taine. Aceste cuvinte spre mai mare frică au pornit pre Zosimă și tremurând bătrânul, se uda cu lacrimi și suspina. Apoi a grăit către dânsa cu prea ostenită și obosită răsuflare: O, Maică duhovnicească! Tu de Dumnezeu te-ai apropiat și cu mai multă parte te-ai omorît lumii; apoi, văd în tine o dăruire care este dată ție mai mult de cât altora, că m'ai numit pe nume și preot m'ai numit pre mine, pre carele nici odată nu m'ai văzut. Deci tu, mai ales binecuvintează-mă pentru Domnul, și'mi dă rugăciunea, mie celui ce-mi trebuește a ta desăvârșire. Primind în fine aceea stăruința bătrânului, a zis: bine este cuvântat Dumnezeu, celce voește mântuirea sufletelor omenești. Iară Zosimă, zicând: Amin, s'au sculat amândoi dela pământ. Apoi aceea a zis către bătrânul: pentru ce ai venit o, omule al lui Dumnezeu la mine păcătoasa? Pentru ce ai voit ca să vezi o femeie goală, care n'are nici o faptă bună? Poate că darul sfântului Duh te-a îndemnat să vii să săvârșești oarecare slujbă trupului meu la vreme de trebuință.

Deci, spune-mi, părinte, cum viețuesc acum creștinii? Cum stau sfintele biserici? Iar Zosimă a răspuns: cu rugăciunile voastre cele sfinte, pace a dăruit Dumnezeu. Primește însă rugămintea nevrednicului bătrân și te roagă Domnului și acum pentru toată lumea și pentru mine păcătosul, ca să nu-mi fie fără de roadă umblatea prin pustia aceasta. Iar aceea a răspuns către dânsul: Ție mai ales se cade Avva Zosimă să te rogi pentru mine și pentru toți; că spre aceasta și rânduit ești. Însă de vreme ce datori suntem a face ascultare, deci ceeace mi se poruncește voiu face. Aceasta zicând, s'a întors spre răsărit și ridicându-și ochii în sus și mâinile înălțându-și, a început a se ruga încet și nu se auzian cuvintele ei; cel puțin Zosimă n'a înțeles nimic, ci sta tremurând, căutând în jos și nimic grăind; însă se jura, pre Dumnezeu punînd mărtor: *că în vremea când zăbovia aceea la rugăciune, ridicându-mi puțin ochii de la pământ, o am văzut înălțată ca de un cot de la pământ, și în aer stând și rugându-se.* Și aceasta dacă o a văzut Zosimă, s'a cuprins de frică, s'a aruncat la pământ și cu lacrimile udându-se, nimica nu zicea, fără numai: Doamne miluește! crezând că acea arătare nu este în trup, ci o năluca. Și întorcându-se aceea, a ridicat pre bătrânul și 'i-a zis: pentru ce Avva Zosimă te turbură gândurile, zicându-ți: că duh sunt și rugăciunea o prefac. Rogu-te, părinte fericite, să fii încredințat, că sunt o femeie păcătoasă, îngrădită cu sfântul botez și nu sunt duh, ci pământ, praf și cenușă și cu totul trup, nimic duhovnicesc cândva gândind. Și acestea zicând și-a însemnat cu semnul crucii frunte, ochii, gura și pieptul, zicând așa: Dumnezeu să ne ferească de cel viclean și de cursele lui, că multe sunt războaele lui asupra noastră.

Acestea auzindu-le și văzându-le bătrânul, a căzut la picioarele ei, zicând cu lacrimi: jur-te pre tine cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, adevăratului Dumnezeu, celce s'a născut din fecioară, pentru carele porți goliciunea aceasta și pentru carele atâta ți-ai omorît trupul, să nu ascunzi de mine viața ta, ci toate să-mi spui mie, ca slăvirile lui Dumnezeu arătate să le faci. Spune-mi mie toate pentru Domnezeu, că nu pentru laudă mi le vei spune, ci ca să-mi arăți cele pentru tine mie păcătosului și nevrednicului. Pentrucă cred Dumnezeului meu, căruia

viețuești, că pentru aceasta sunt trimis în pustia aceasta, ca pre toate ale tale arătate să le facă Dumnezeu. Că nu poate puterea noastră să se împotrivească judecăților lui Dumnezeu. Că de n'ar fi fost cu plăcere lui Hristos Dumnezeului nostru, ca să fii știută tu și nevoințele tale, nu te-ar fi arătat mie și pre mine nu m'ar fi întărit pre atâta cale, carele nici odinioară nu voiam, nici puteam să ies din chilia mea. Acestea și mai multe zicându-le Zosimă, aceea l a ridicat, zicând către dânsul: Mă rușinez părinte, iartă-mă! o groază este a-ți spune lucrurile mele; ci de oarece trupul meu gol l-ai văzut, îți voiu goli și lucrurile mele, ca să cunoști de câtă rușine și înfruntare este plin sufletul meu. Nu pentru vreo laudă precum singur ai zis, îți voiu spune ție istoria mea; că, pentru ce mă voiu lăuda fiind vas ales al diavolului? Mă mai gândesc că de voiu începe povestirea cea pentru mine, vei fugi de la mine, precum fuge cineva de un șarpe, nesuferind să auzi cu urechile lucrurile cele necuviose ale mele, pre care cu nevrednica le-am făcut. Însă îți voiu spune, neascunzând nimic, ci rogu-te pre tine mai întâiu, să nu încetezi a te ruga pentru mine, ca să aflu milă în ziua judecății. Iară bătrânul dorind să știe viața ei și ne oprit lăcrămând, a început aceea a povesti așa cele pentru dânsa:

Eu, părinte, sunt născută în Egipt și când eram de doisprezece ani și încă trăind părinții mei, m'am lepădat de dragostea lor, m'am dus în Alexandria și după ce mai întâiu mi-am stricat fecioria, am început a face păcatul, neoprită și nesățioasă. Mă rușinez și a gândi, nu numai a le spune cu deamăruntul; dară voiu spune mai degrab ceeace este mai de nevoie, ca să-mi știi neoprirea trupului meu: Șaptesprezece ani și mai mult am făcut curvie între popor, nu pentru daruri sau pentru oarecare plăți, că n'am voit să iau nimic de la cei ce-mi da; iar aceasta o făceam ca mai mulți să alerge la mine în dar și să-mi împlinească pofta trupească. Și să nu socotești că eram bogată și de aceea nu luam, că între sărăcie viețuiam și de multe ori flămânzind, cu furca torceam, iar aprindere de poftă aveam fără sațiu, ca totdeauna să mă tăvălesc în noroiul păcatului. Pentru că aceea mi se părea că este și viața, ca totdeauna să întinez firea mea cea slabă.

Deci, așa viețuind, am văzut odată pre vremea secerișului popor mult de bărbați, Liviani și Egipteni mergând spre Mare și am întrebat pre oarecine ce s'a întâmplat lângă mine: Unde se duc bărbații aceștia așa cu grabă? Iar acela mi-a zis: La Ierusalim, pentru înălțarea cinstitei și de viață făcătoarei cruci, care în curând se va prăznui. Și am zis către dânsul: Dar oare mă vor lua și pre mine dacă m'aș duce cu dânșii? Iar acela mi-a răspuns: Dacă ai chirie și hrană, nimenea nu te poate opri. Și am zis către dânsul: Cu adevărat frate, n'am nici chirie nici hrană, ci voiu merge și voiu intra într'o corabie cu dânșii și mă vor hrăni ei: Pentru că'mi voiu da trupul meu în loc de chirie, că pentru aceasta voiesc să merg cu dânșii. Ți-am spus părinte Zosimă nu mă sili să-mi mai spun rușinea mea, că mă spăimântez, știe Domnul, că spurc și însuș aerul cu cuvintele mele! Iară Zosimă cu lacrimi udând pământul, a răspuns către dânsa: Spune pentru Domnul, o Maica mea spune și nu înceta de povestirea aceasta care-mi este de folos. Iar ea către cele de mai sus a ados: Deci, acel tânăr auzind nerușinarea spurcatelor mele cuvinte, cuprinzându-se de râs s'a dos. Iar eu lepădându-mi furca, am alergat spre mare, unde am văzut pre ceice alergau; acolo am observat vreo zece bărbați care stau lângă mare, tineri cu trupurile cari mi s'au părut a'mi fi de ajuns spre pofta mea; las că mai intrase și alții mai înainte în corabie. Eu după obiceiul meu cu nerușinare sărind între dânșii: Luați-mă le-am zis și pre mine, ori unde veți merge! Pentrucă nu mă voiu afla vouă neplăcută! Încă și alte spurcate cuvinte zicând, 'i-am pornit pre toți spre râs. Iar aceia văzându-mi nerușinarea, lofndu-mă m'au dus în corabia lor și îndată am început a înota. Iară celece de aicea am făcut, cum le voiu spune ție, o omule al lui Dumnezeu? Ce fel de limbă le va grăi, sau ce auz le va primi, acele lucruri rele ale mele care le-am făcut pre cale și în corabie! Cum și pre ceice nu voiau, eu ticăloasa 'i-am silit la păcat! Să mă crezi părinte, că mă spăimântez, cum a suferit marea desfrânarea mea! Și cum nu și-a căscat pământul gura sa și în iad nu m'a cufundat de vie, pre mine ceeace am vânat atâtea suflete cu latul morții! Ci socotesc că Dumnezeu căuta pocăința mea, el, celce

nu voește moartea păcătosului, ci așteaptă cu îndelungă răbdare întoarcerea lui. X

Așa și cu acest fel de sârguință m'am suit în Ierusalim și câte zile mai înainte de serbare am petrecut acolo, tot cele de asemenea cu cele de dintâiu am făcut, ba încă și mai rele. Pentrucă nu eram îndestulată cu tinerii ce au fost cu mine în corabie și pe cale, ci și pre alții mulți și cetățeni și străini, spre acea spurcăciune îi adunam. Iară după ce a sosit serbarea sfintei înălțări a cinstitei Cruci, eu ca și mai înainte umblam împrejur vânând sufletele tinerilor. Văzând foarte de dimineață pre toți cu un gând alergând la biserică, m'am dus și eu și am alergat la ceice alergau și am intrat cu dânșii în pridvorul Bisericii. Și dacă a sosit ceasul Sfintei înălțări a cinstitei Cruci a Domnului și eu silindu-mă să intru în Biserică cu poporul, mă îndesam, dar înapoi silită și împinsă eram; și înghesuindu-mă cu multă osteneală și silă, m'am apropiat de ușa Bisericii și eu ticăloasa. Iară după ce am păsit pre pragul ușii, alții, toți fără de oprire intrau, iată pre mine oarecarea puterea dumnezeească mă opria, ne lăsându-mă să intru; și iarăș m'am încercat, dar înapoi m'am împins și numai eu singură stam în pridvor lepădată; și părându-mi-se că din slăbiciunea femeiască mi se întâmplă aceasta, iarăș când intrau alții, mă amestecam și mă silcam să intru; ci m'am ostenit în zadar. Pentrucă iarăș când piciorul meu cel păcătos s'a atins de prag, Biserica pre toți îi primea neoprind pre nimenea, numai pre mine, ticăloasa, nu mă primia; ci ca o mulțime de oaste spre aceasta rânduită ca să-mi oprească intrarea, așa oarecarea năpraznică putere mă opria și iarăș m'am aflat în pridvor. Astfel de trei și de patru ori pătimind ostenindu-mă și nimic sporind, am slăbit și mai mult n'am putut să mă mai amestec cu ceice intrau și întru rușine și desnădăjduire fiind, m'am depărtat și stam într'un unghiu al pridvorului Bisericii. Aici abia mi-am venit în simțire, ca să înțeleg care era pricina care mă opria a vedea lemnul cel de viață făcător al Crucii Domnului; pentrucă se atinsese de ochii inimii mele lumina înțelegerii cei mântuitoare, porunca Domnului cea strălucită, care luminează ochii cei sufletești, arătându-mi că fina lucrurilor mele îmi oprește intrarea în Biserică. Deci, am început a plânge și a mă tângui, în piept a mă bate și a scoate suspinuri dintru adâncul inimii. Așa plângând la locul la care stam, am văzut sus icoana prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu stând la perete și am zis căutând la dânsa, cu ochii și cu mintea fără de abatere: O Fecioară, Stăpână, ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeu Cuvântul! Știu cu adevărat, că nu este cu cuviință nici cu plăcere ție, ca să privesc eu, păcătoasa, cea atât de necurată și spurcată, spre cinstită icoana ta ceeace ai trupul și sufletul curat și nevinovat. Și cu dreptate este ca eu urâtă și lepădată să fiu despre fecioreasca ta curăție; dar auzind că pentru aceasta Dumnezeu s'a făcut om, pre carele l-ai născut, ca să cheme pre cei păcătoși la pocăință, ajută-mi mie ceea ce numai eu n'am de la nimenea ajutor; poruncește să-mi fie și mie neoprită intrarea în Biserică și nu mă lipsi de a vedea cinstitul lemn, pre carele cu trupul s'a pironit Dumnezeu cel născut din tine, carele și-a dat sângele său pentru a mea mântuire. Poruncește, o Stăpână, ca și mie nevredniceî să mi se deschidă ușa spre închinarea dumnezeeștii cruci; și să-mi fii mie tu chezășuitoare prea vrednică de credință către cel ce s'a născut din tine, că deacum nu-mi voiu mai spurca trupul nici cu un fel de păcat; ci, după ce voiu vedea lemnul cel Sfânt al Crucii, Fiului tău, mă voiu lepăda cu totul de lume și cele din lume și mă voiu duce ori unde mă vei povățui tu, ca o chezășuitoare a mântuirii mele. Acestea zicându-le și luând o adeverire oarecare cu credința aprinzându-mă și cu nădejdea cea spre milostivirea Născătoarei de Dumnezeu întărindu-mă, m'am pornit din locul acela și ducându-mă iarăși la ceice intrau în Biserică, m'am amestecat printr'înșii și acum nimenea nu era să mă împingă în lături și nimica nu mă opria să mă apropiu de ușile prin cari se intra în Biserică. Atunci m'a cuprins frică și spaimă și cu totul tremuram și mă ebuciumam. Apoi ajungând la ușile acelea care mi se închiseseră, fără de ostenelă am intrat în lăuntru în Biserică și cinstitul și de viață făcătorul lemnul Crucii m'am învrednicit a-l vedea; am cunoscut și tainele lui Dumnezeu, cum că gata este să primească pre ceice se pocăesc; și căzând la pământ, m'am închinat cinstitului lem-

nului Crucii, l-am sărutat cu frică și am ieșit grăbindu mă spre chezășuitoarea mea.

Și ajungând unde era sfânta icoană a chezășuitoarei mele scrisă cu mâna și plecând genuchile, m'am închinat pururea Fecioarei și aceste cuvinte am zis: O! pururea fericită Fecioară Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, de vreme ce atâta iubire de oameni ai arătat spre mine și nu te-ai îngrețoșat de nevrednicele mele rugăciuni, acum /vremea este, Stăpână, să împlinesc aceeace prin chezășuirea ta m'am făgăduit; acum ori unde voești povățuește-mă pre mine și să-mi fii mie de aicea înainte învățătoare spre mântuire, povățuindu-mă la calea pocăinței. Acestea grăindu-le am auzit un glas de departe strigând: de vei trece Iordanul, bună odihnă vei afla!

Auzind aceasta și crezând că pentru mine a tost glasul, cu lacrimi am strigat către icoana Născătoarei de Dumnezeu: Stăpână, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, nu mă lasă pre mine! Și așa am ieșit din pridvorul Bisericii și am plecat cu grabnică alergare. Și mergând eu, m'a văzut oarecine și mi-a dat trei bani, zicându-mi: primește acestea o Maică; iar eu primindu-i am cumpărat cu dânșii trei pâini. Și am întrebat pre vânzătorul de pâine: care este calea spre Iordan? Și înștiințându-mă de poarta cetății carea este spre aceea parte, am ieșit și am sfârșit ziua aceea în călătorie. Al treilea ceas din zi era, când m'am învrednicit a vedea Cinstita și Sfânta Cruce a lui Hristos și soarele acum spre apus plecându-se, am ajuns la Biserica Sfântului Ioan Botezătorul, carea era aproape de Iordan, într'u care închinându-mă, îndată m'am pogorît în Iordan și spălându-mi din Sfintele acelea ape mâinele și fața am mers iarăș în Biserică, m'am împărtășit cu prea cinstitele și de viață făcătoarele Taine ale lui Hristos și după aceasta am mâncat jumătate dintr'o pâine și am băut din apele Iordanului și pre pământ m'am odihnit în noaptea aceea. Și a doua zi dimineața aflând acolo o luntre mică, am trecut de ceastă parte de Iordan și iarăș m'am rugat povățuitoarei mele Născătoarei de Dumnezeu, să mă conducă unde îi este cu bună plăcere. Deci, am venit în pustiul acesta și de atuncea și până astăzi m'am depărtat fugind și aicea m'am sălășluit, așteptând pre Dumnezeu, celce mă mântuește de neputința sufletului și de vifor, pre mine ceea ce mă întorc către dânsul. Iară Zosimă a zis către dânsa: Câți ani sunt, o doamna mea, de când locuești în pustia aceasta? Iar ea a răspuns: socot că sunt patruzeci și șapte de ani de când am ieșit din sfânta cetate. Iară Zosimă 'i-a zis: și ce afli spre hrană, doamna mea? Iar ea a zis: acele două pâini și jumătate le-am adus trecând Iordanul, cari pre încet uscându-se s'au împietrit, din cari câte puțin în câțiva ani gustând, le-am sfârșit. Și 'i-a zis Zosimă: dar cum fără primejdie ai suferit atâta vreme, nici o schimbare protivnică turburându-te pre tine? Răspuns-a aceea: M'ai întrebat acum Avva Zosimă ceva, de care mă înspăimântez să-ți spun; pentrucă de-mi voiu aduce aminte de atâtea supărări și nevoi, pre care le-am suferit și de gândurile cele complite, care m'au turburat, mă tem nu cumva iarăș de dânsele să mă cuprind. Iarăș a zis către dânsa Zosimă: să nu lași nimic, o stăpâna mea, care să nu-mi spui mie, pentrucă odată de aceasta te-am întrebat pre tine, că adecă toate cu dreptățuntul să mi le arăți.

Iar ea a zis către dânsul: crede-mă Avva Zosimă, că șaptesprezece ani am petrecut în pustia aceasta, luptându-mă ca cu niște fiare complite, cu ale mele nebunești pofte. Căci când începeam să gust hrană, îmi venia dor de carne și de pește, de care aveam eu în Egipt. Încă doriam și de băutora vinului, pentrucă mult vin beam în lume fiind, iar aicea și apă nici de cum având, cumplit mă ardeam de sete și cu nevoie răbdam. Mi se făcea încă dor de cântece lumești, care foarte mă turburau și cu care mă deprinsesem. Atunci îndată lăcrămând și în piept bătându-mă, îmi aduceam aminte de făgăduințele, care le-am făcut, când am ieșit la pustia aceasta și mă făceam cu gândul înaintea icoanei Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu chezășnitoarei mele și înaintea ei plângeam, rugând-o ca să gonească de la mine acele gânduri, ce așa îmi turburau ticălosul meu suflet. Iară după ce destul plângeam și în piept cu osârdie mă băteam, atuncea vedeam o lumină care de pretutindenea mă strălucia și simțeam o alinare, care mă scotea din întreite valuri. Iară gândurile care iarăș mă împingeau spre păcat, cum ți le voiu spune părinte? Iartă-mă! Pentru-

că foc se aprindea înlăuntru inimii mele cei pătimașe și de pretutindenea mă ardea și spre pofta amestecării mă silea. Iară când îmi venea un gând ca acesta mă aruncam la pământ și cu lacrimi mă udam, socotind că stau înaintea chezășuitoarei mele, care 'mi judeca călcarea mea de așezământ; și nu mă sculam de la pământ ziua și noaptea, până ce lumina aceea dulce îmi strălucea mie și gonia gândurile celece mă turburau pre mine. Așa am săvârșit șaptesprezece ani, pătimind nenumărate nevoi. Iară de atuncea până astăzi ajutătoarea mea întru toate, Născătoarea de Dumnezeu, la toate ca de mână mă povățuește.

Și a zis Zosimă către dânsa: dar n'ai mai avut trebuință după aceea de hrană sau de îmbrăcăminte? Iar ea a răspuns: Pâinile acelea sfârșindu-le în șaptesprezece ani, după aceea mă hrăniam cu verdețurile ce se află în pustia aceasta; iar îmbrăcămintea, pre care o am avut, trecând Iordanul, învechindu-se s'a stricat și multă nevoie de ger și de arșiță am răbdat, cu arșița arzându-mă și cu gerul înghețându-mă și tremurând, în cât de multe ori căzând la pământ, zăceam cu totul nemișcată, cu multe și de multe feluri de nevoi și cu ispite fără de număr luptându-mă. Iară de atuncea și până astăzi puterea lui Dumnezeu cea în multe chipuri, a păzit păcătosul meu suflet și pre smeritul trup. Pentru că gândind numai, din ce feluri de răutăți m'a scăpat Domnul, hrană nelmpuținată îmi câștigam ptin nădejdea mântuirii mele; că mă hrănesc și mă acoper cu cuvântul lui Dumnezeu, care cuprinde toate; că nu numai cu pâinea va trăi omul. Și câți nu aveau acoperământ, în piatră s'au îmbrăcat, pre cât timp s'au desbrăcat de îmbrăcămintea păcatului. Auzind Zosimă că și de cuvinte din Scriptură pomenește, de la Moisi și de la Profeți și din cartea Psalmilor, a zis către dânsa. dar Psalmi și alte Scripturi învățat-ai, o Stăpână? Iar ea auzind aceasta, a zâmbit și a zis către dânsul: crede-mă, omule, că n'am văzut alt om, de când am trecut Iordanul, fără numai fața ta astăzi și nici fiară, nici altă jivină n'am văzut; iară carte nici odată nu m'am învățat, nici pre altul cetind s'au cântând n'am auzit. Ci cuvântul lui Dumnezeu cel viu și lucrător învață pre om cunoștință. Până aicea este sfârșitul povestirii cei pentru mine.

Deci, acum jură-te pre tine cu Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, să te rogi pentru mine păcătoasa. Aceasta zicându-le aceea și cuvântul sfârșindu-l, s'a pornit bătrânul să i se închine și cu lacrimi a strigat: binecuvântat este Dumnezeu, celce face lucruri mari și înfricoșate, slăvite și minunate și negrăite, cărora nu este număr! Binecuvântat este Dumnezeu, celce mi-a arătat mie, câte dărnește celorce se tem de el! cu adevărat nu părăsești pre cei ce te caută pre tine, Doamne! Iar ea apucând pre bătrânul, nu l'a lăsat să se închine ei și a zis către dânsul: acestea toate, pre care le-ai auzit, Părinte, jură-te pre tine cu Iisus Hristos, Dumnezeu Mântuitorul nostru, ca nimănui, să nu le spui, până ce Dumnezeu mă va lua de pre pământ. Iar acum dute cu pace și în anul viitor iar mă vei vedea, păzindu-ne dumnezeescul dar. Însă să faci pentru Domnul aceasta care acum îți voiu spune ție, rugându-mă: în postul anului viitor să nu treci Iordanul, precum v'ați obișnuit a face în monastire, Iară Zosimă se minună auzind, că și rânduiala monastirii îi-a spus și nimic alt nu grăia, fără numai: slavă lui Dumnezeu, celui-ce a dat atâtea de mari daruri celorce-l iubesc pre el! Iar aceea i-a zis lui: să rămâi dar, precum îți grăesc ție Avva, în monastire; că de ai și vrea să ieși nu-ți va fi cu putință. Iar în sfânta și marea Joi în seara Cinii cei de taină a lui Hristos, să iai din făcătorul de viață Trup și Sânge al lui Hristos, Dumnezeului nostru, într'un vas sfânt vrednic de o Taină ca aceasta și să-mi aduci și să mă aștepți pre mine de ceea parte de Iordan, care este aproape de locuința lumească, ca venind să mă împărtășesc cu darurile cele de viață făcătoare; pentrucă de când m'am împărtășit cu dânsele în biserica Mergătorului-înainte, mai înainte de a trece Iordanul, până acum sfințenia aceea nu o am câștigat. Iară acum cu osârdie o doresc și mă rog ție, ca să nu treci cu vederea rugăciunea mea, ci cu adevărat să-mi aduci mie acele făcătoare de viață dumnezecești Taine, în ceasul întru care Domnul a făcut părtași Cinei cei dumnezecești pre ucenicii săi. Iară lui Ioan, egumenul monastirii în care locuești să-i spui, să-și ia aminte de sineș și de turma sa; pentrucă oarecare lucruri se fac acolo, cărora le trebuie îndreptare. Însă voesc nu

acum să-i spui lui aceea, ci când Domnul Îţi va porunci ţie. Acestea zicându-le şi rugăciune pentru sineş de la Stareţul cerând, s'a depărtat întru cea mai din lăuntru pustie. Iară Zosimă s'a închinat până la pământ şi a sărutat locul unde au stătut urmele picioarelor ei, dând laudă lui Dumnezeu şi s'a întors lăudând şi binecuvântând pre Hristos, Dumnezeul nostru. Şi trecând pustia aceea, a mers în Monastire, în ziua întru carea se obişnuise a se întoarce fraţii celce petreceau într'însa şi întru acel an le-a tăcut pre toate, nelndrăznind să spue nimănui celece văzuse, far întru sineş se ruga lui Dumnezeu, că să-i arate lui iarăş faţa cea dorită; şi se mâhnia şi se întrista, gândind la lungimea anului, căci ar fi voit să fie numai o zi anul acela de ar fi fost cu putinţă.

Iară când s'a apropiat întâia Duminică a sfântului marelui post, îndată după obiceiul şi rânduiala monastirii, făcând rugăciune ceilalţi toţi fraţii, cântând au ieşit în pustie, iară Zosimă bolnav fiind, nevoie a fost ca oprindu-se să rămână în Monastire. Şi şi-a adus aminte acela de cuvioasa ce i-a zis, că şi vrând tu să ieşi din monastire, nu-ţi va fi cu putinţă. Dar nu după multe zile sculându-se din boală, petrecea în monastire. Iară după ce s'a întors fraţii şi s'a apropiat seara Cinei cei de Taină a lui Hristos, a făcut Zosimă ceeace i se porunci se. A pus într'un pahar mic din preacuratul trup şi sânge al lui Hristos, Dumnezeului nostru, a pus într'o coşniţă şi puţine smochine uscate, finice şi puţină linte muiată în apă şi s'a dus într'o seară foarte târziu şi a şezut pre malul Iordanului aşteptând pre Cuvioasa. Şi zăbovindu-se Sfânta. Zosimă n'a dormitat, ci cu neabatere privia spre pustie, aşteptând ca să vadă pre cea cu osârdie dorită. Şi grăia întru sineş Stareţul: au doară nu cumva nevrednicia mea o a oprit să vină? Sau venind şi neaflându-mă pre mine s'a întors? Şi aşa cugetând, a suspinat şi a lăcrămat şi ochii la Cer ridicându-şi, se ruga lui Dumnezeu, grăind: Nu mă lipsi pre mine, Stăpâne, ca să văd iarăş faţa aceea, pre carea a o vedea m'ai învrednicit; ca să nu mă duc deşert, purtându-mi păcatele mele spre mustrarea mea. Aşa cu lacrimi rugându-se, a trecut la altă gândire, zicând întru sineş: dară ce va fi, de va şi veni, că Iuntre nu este şi cum va trece Iordanul şi la mine nevrednicul cum va veni? Vai de nevrednicia mea! Vai mie, cine m'a făcut să mă lipsesc de un bine ca acesta! Aşa gândind bătrânul, iată cuvioasa a venit şi a stătut de ceea parte de râu de unde venea. Iară Zosimă s'a sculat, bucurându-se şi veselindu-se şi slăvind pre Dumnezeu. Ci încă cu gândul se lupta, cum că nu va putea aceea să treacă Iordanul. Şi o a văzut pre ea însemnând Iordanul cu semnul Crucii şi odată cu acea însemnare s'a suit sfânta pre apă şi umblând pre deasupra apei, venea la dânsul. Iar acela a vrut să se închine ei, ci aceea l-a oprit când călătoria încă pre apă, zicându-i: ce faci Avva, preot fiind şi purtând dumnezeeştile taine? Iar el a ascultat-o şi ea pogorându-se de pre apă, a zis către bătrânul: Binecuvintează părinte, binecuvintează! Iar el răspunzând cu cutremur, a zis: cu adevărat Dumnezeu nemincinos este, celce a făgăduit ca să asemene lui pre aceia, cari se curăţesc pre sineş după putere. Slavă ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, celce mi-ai arătat prin roaba ta aceasta, cât sunt de departe de la măsura desăvârşirii!

Aceasta zicând, l-a rugat aceea ca să-i cetească Simbolul sfintei credinţe: *Cred într-un unul Dumnezeu;* şi rugăciunea Domnului: *Tatăl nostru carele eşti în Ceruri.* Şi sfârşindu-se rugăciunea, s'a împărtăşit Sfânta cu preacuratele şi de viaţă făcătoarele lui Hristos Taine şi după obiceiu a sărutat pre bătrânul. După aceea, ridicându-şi mâinile la cer, a suspinat, a lăcrămat şi a strigat: Acum slobozeşte pre roaba ta Stăpâne, după cuvântul tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea ta. Şi a zis către bătrânul: Iartă-mă Avva Zosimă, încă şi altă dorire a mea să o împlineşti: mergi acum la monastirea ta, cu pacea lui Dumnezeu fiind păzit; iar în anul viitor, să vii iarăş la acelaş pârâu, unde întâiu cu tine am vorbit; să vii dar, să vii pentru Domnul şi iarăş mă vei vedea pre mine, precum va voi Domnul. Iar el a zis către dânsa: aş fi voit, de ar fi fost cu putinţă, în urma ta să umblu şi să văd cinstită faţa ta; ci mă rog să faci ceeace voiu cere de la tine cu bătrânul. gustă puţin din hrana pre carea o am adus aicea. Şi aceasta zicând, i-a arătat ei celе ce adusese în coşniţă. Iar ea cu vârfurile degetelor atingându-se de linte şi ca trei

grăunțe luând, la gura sa le-a adus și a zis: destul este aceasta darului celui duhovnicesc, care păzește firea sufletului nespurcată. Și iarăș a zis către bătrânul: roagă-te Domnului pentru mine, părinte'l meu, roagă-te, aducându-ți aminte totdeauna de a mea ticăloșie. Iar el s'a închinat înaintea picioarelor ei și o poftia să se roage lui Dumnezeu pentru biserici și pentru împărați și pentru dânsul. Și aceasta cerându-o cu lacrimi, o a lăsat să se ducă, singur suspinând și tânguindu-se; pentrucă nu îndrăznia să o oprească pre ea mai mult, că de ar fi și voit, ne oprită era. Iar aceea iarăș însemnând Iordanul, a trecut pre deasupra apei, ca și mai înainte; iară bătrânul s'a întors, cuprins de bucurie și de frică și se defăima pre sine și-i era jale, că nu știa numele cuvioasei; nădăjduia însă să o câștige aceasta în anul viitor.

Trecând anul, a mers Zosimă iarăș în pustie, toate împlinindu-le dupre obiceiu și alerga spre acea prea luminată vedenie. Și trecând lungimea pustiei și ajungând la oarecare semne, care îi arătau locul cel căutat, privia în dreapta și în stânga și în toate părțile căuta cu ochii, ca un vânător prea iscusit, unde și-ar fi putut câștiga vânatul cel plăcut. Iară după ce de nicăiri n'a văzut așa ceva mișcându-se, a început a se ruga pre sineș cu lacrimile și ridicându-și la cer ochii, se ruga lui Dumnezeu, zicând: arată-mi, Doamne, comoara ta cea nefurată, pre carea în pustia aceasta o ai ascuns! Arată-mi rogu-mă pre îngerul cel în trup, căreea a se asemăna nu este vrednică toată lumea. Așa rugându-se, a ajuns la locul pre care părâul acela îl însemna și stând pre marginea aceluia, a văzut spre partea ce era spre răsărit pre cuvioasa moartă zăcând, cu mâinile strânse precum se cădea și cu fața întoarsă spre răsărit. Spre carea alergând, picioarele fericitei cu lacrimile sale le-a spălat, pentrucă n'a îndrăznit a se atinge de vreo altă parte a trupului. Și plângând mult și Psalmii cei cuviincioși la trebuința vremii aceleia cetindu-i, a făcut rugăciunea cea de îngropare și zicea întru sineș: oare îngropa-voiu trupul cuvioasei, sau doară nu-i va fi plăcut fericitei un lucru ca acesta? Și acestea în gândul său socotindu-le, a văzut lângă capul ei pre pământ închipuită scrisoarea aceasta: *Îngroapă Avva Zosimă la acest loc trupul smeritei Marieț. Dă țărâna țărânei și te roagă Domnului pentru mine, ceeace am răposat în luna lui Farmuție egipteneșle, iară greceșle Aprilie întâiu, în chiar noaptea mântuitoarelor Patimi ale lui Hristos, după împărtășirea Dumnezeeștii Sfinte cei de Taină.*

Această scrisoare cetindu-o bătrânul, mai întâiu gândia, cine este celce a scris? Pentrucă ea, pre cum zicea, nu știa carte. Însă s'a bucurat foarte, că s'a înștiințat de numele cuvioasei. Și a cunoscut, că cuvioasa când s'a împărtășit lângă Iordan cu Dumnezeeștile Taine, îndată la locul acela s'a luat, unde s'a și pristăvit; și unde el a călătorit calea cea de douăsprezece zile ostenindu-se, acolo Maria într'un ceas a trecut și îndată către Dumnezeu s'a dus. Atunci bătrânul lăudând pre Dumnezeu și cu lacrimile udând pământul și trupul cuvioasei, a zis întru sineș: vremea este, o bătrânule Zosimă, ca cea poruncită ție să o săvârșești; ci cum vei săpa, ticălosule, neavând nimic în mâini? Și aceasta zicând, a văzut nu departe un lemnișor mic aruncat în pustie, pre care luându-l, a început a săpa cu dânsul. Însă uscat fiind pământul nici de cum nu asculta pre bătrânul celce se ostenea, carele săpa, udându-se cu sudorile și nimic nu putea să sporească. Și suspinând foarte dintru adâncul sufletului, a văzut un leu mare stând lângă trupul Cuvioasei Marieț și lingându-i picioarele. De odată s'a cutremurat, temându-se de acea fiară, iară mai apoi aducându-și aminte de ceeace zisese fericita, că adecă nici odată fiară n'a văzut și însemnându-se cu semnul crucii, a crezut că nevătămat se va păzi cu puterea celeeace zăcea. Leul a început a se apropia cu liniște de bătrânul, cucerindu-se prin semnele lui, ca cum i s'ar închina. Iară Zosimă a zis către leu: de vreme ce, o fiară, această mare cuvioasă mi-a poruncit să-i îngrop trupul și eu sunt bătrân și nu pot să-i sap groapă, neavând nici unealtă spre trebuința săpatului și fiind într'atâta depărtare de la monastire, nu pot degrab să mă întorc și să o aduc pre ea; deci, sapă tu cu unghiile tale, ca să dăm pământului trupul Cuvioasei. Și îndată auzind leul cuvântul acesta, a săpat groapă cu picioarele cele dinainte, pre cât destul era ca să acopere pre ceeace se îngropa. Deci, iarăș bătrânul spălând cu lacrimi picioarele Cuvioasei și mult rugându-se ei ca pentru

toți să se roage, a acoperit trupul ei cu pământ.

După aceea s'au dus amândoi, leul adecă în pustia cea mai din lăuntru, ca o oaie cu liniște s'a despărțit, iară Zosimă întru ale sale s'a întors, bine-cuvântând și lăudând pre Hristos, Dumnezeul nostru. Și mergând în monastirea aceea, a spus tuturor monahilor pentru Cuvioasa aceasta Maria, neascunzând nimic din celece a văzut și din celece a auzit de la dânsa; în cât toți ceice au auzit slăvirile lui Dumnezeu, s'au minunat și cu frică și cu credință și cu dragoste au început a'i face pomenire și a cinsti ziua mutării Cuvioasei Maricl. Iar Ioan, egumenul, a aflat oarecare lucruri în monastire cărora le trebuie îndreptare, dupre cuvântul Cuvioasei și pre acestea cu ajutorul lui Dumnezeu le-a îndreptat. Iară Zosimă petrecând cu Dumnezeeasca plăcere, când era aproape de o sută de ani și-a sfârșit întru acea monastire viața cea vremelnică și s'a dus spre cea veșnică către Domnul. Și a rămas monahilor Monastirii aceleea nescris acolo cuvântul acesta pentru Cuvioasa aceasta Maria, care după auzire, unii de la alții îl grăiau și spre folosul de obște puneau înainte povestirea aceasta la ceice ascultau, iar în scris nu se afla. Eu însă, zice Sfântul Sofronie, pre acea nescrisă primindu-o, o dau în scris. Dacă însă alții vor fi scris viața Cuvioasei acesteea, mai bine știindu-o, aceasta n'a venit încă la a mea știință. Însă și eu pre cât am putut, dupre puterea mea am scris, nimic mai mult prețuind de cât adevărata povestire. Iară Dumnezeu, celce face prea minunate minuni și răsplătește cu mari dăruiri celorce cu credință scapă la dânsul; Acela să dea plata celorce vor câștiga folos din cetirea și ascultarea acestei povestiri; asemenea și celuice s'a silit să dea povestirea aceasta în scris; și să-i învrednicească pre toți, părții cei bune a fericitei Marici, împreună cu toți ceice prin gândire de Dumnezeu și prin ostenele bine i-au plăcut lui din veac. Să dăm și noi slavă lui Dumnezeu și să ne rugăm împăratului celui veșnic, ca și pre noi să ne învrednicească să aflăm milă în ziua judecății întru Hristos Iisus, Domnul nostru; căruia se cuvine toată slava, cinstea, puterea și închinăciunea, împreună și Tatălui și prea Sfântului și de viață lăcătorului Duh, acum și pururea și în veacii veacilor. Amin.

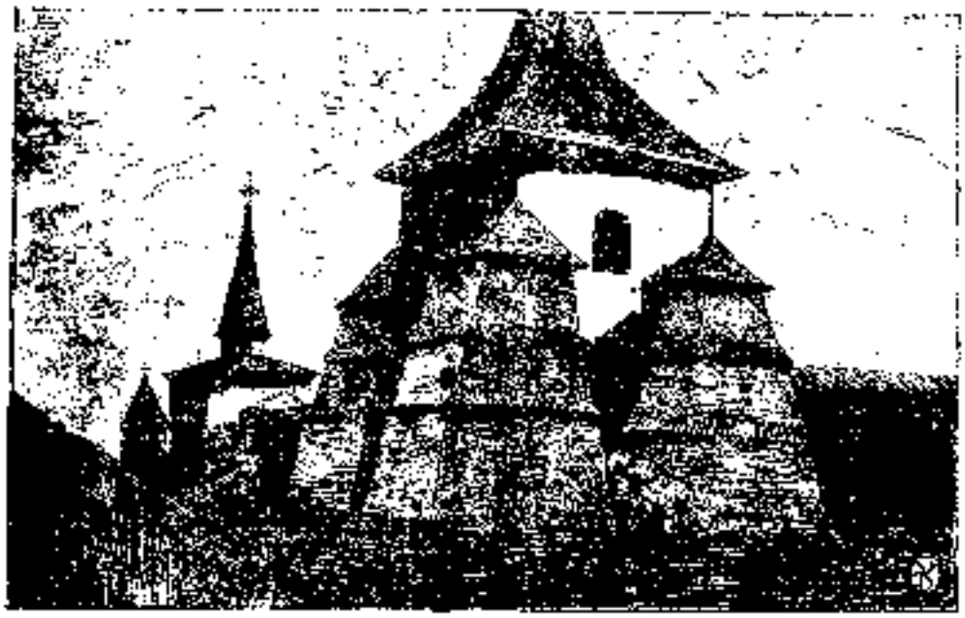

Mănăstirea Sucevița

ISTORIE DE FOLOS

DIN SCRIPTURI VECHI AȘEZATĂ.

Care arată aducerea aminte de Minunea cea mare, ce s'a făcut, când Perșii și Barbarii au încunjurat cu oaste Țarigradul, cari au pierit dupre judecata lui Dumnezeu și cetatea o au lăsat nestricată, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și de atuncea se cântă această cântare de mulțumire, carea ACATIST se numește.

Pre vremea lui Iraclie împăratul grecesc, Hosroe, carele avea atunci stăpânia Perșilor, a trimis pre Sarvar voevodul său cu mulțime de oști în toată latura răsăritului, care era sub stăpânia grecească, ca să străbată printr'însa ca un fulger oarecarele cu foc arzând, topind și pierzând. Deci, acesta cu multă îndrăzneală fără temere a umblat prin părțile răsăritului, stricând și pierzând pre grecii cari se aflau într'însele, nefiind nimeni ca să-i oprească sau să stea împotriva puterii lui cei multe; și încă fiind atuncea puterea grecească foarte slabă, pentru cruzimea cea grea și în chip de fiară a lui Foca (zic) tiranului, carele tiranește, iară nu ca un împărat ținuse de curând stăpânia grecească. Însă ajungând Sarvar și până la Halchidon, a pus oaste împrejurul lui și tot ce trebuia spre stricarea acelei cetăți mari împărătești a gătit; că aceea gândia și de aceea se sfătuia și pentru aceea în tot chipul se nevoia. Niște lucruri ca acelea văzând împăratul Iraclie, carele după tiranul Foca de curând stătuse împărat și fiind în mare durere și scârbă, lăsându-și împărăția, a mers pre Pontul Euxinului (Marea-Neagră). Și încă mai strângând oaste, fără de veste, când nimenea nu știa, a mers în ținuturile Perșilor. De a căruia mergere împărătească auzind Hagan al Schiților, îndată a sărit la războiu și a umplut marea de corăbii și pământul l-a umplut de oameni călări și pedestri. Iară pre acei oameni, cari rămăseseră în Țarigrad, Serghie, carele a fost Patriarh atuncea, i-a mângâiat și i-a învățat zicând: Îndrăzniți fiilor și să punem nădejdea mântuirii noastre întru Dumnezeu și la dânsul să ridicăm mâinile și ochii noștri din tot sufletul și ne va izbăvii pre noi de relele ce ne-au încunjurat și toate sfaturile barbarilor, care sunt asupra noastră, le va risipi. Cu niște cuvinte ca acestea întărind Patriarhul pre oamenii ceice s'au aflat în cetate, au răbdat fiind întăriți cu credința întru Preacurata Născătoare de Dumnezeu și întru Hristos, Domnezeul nostru, carele, pentru milostivire, a voit de

a luat trup dintr'Iosa și așteptând ca să dobândească spre sine mila lui, au răbdat nădăjduindu-se, căruia s'au și învrednicit preste puțin și nu i-au amăgit nădejdea lor. Pentrucă un boier de sfat anume Vonos, carele era pus de împăratul spre paza cetății, cât era cu putință a se pricepe împotriva ostașilor acelora, nu s'a lenevit, toate lucrându-le și făcându-le. Că a zis că voește Dumnezeu ca să nu ședem noi indeșerți și fără de lucru, ci să și lucrăm câte ceva și să gândim și noi și să avem toată nădejdea izbăvirii noastre întru acela, că așa și Iisus, feciorul lui Navi a poruncit de a făcut înșelăciuni și meșteșuguri asupra Gheanilor. Și Ghedeon asupra Madiamitenilor a întrarmat ostașii săi cu apă și cu lumânări. Așa și Vonos, boierul cel mare a întărit zidurile cetății și a gătit toate cele ce trebuia la războiu. Iară Serghie, Patriarhul luând sfintele Icoane ale Maicii lui Dumnezeu și mai vârtos acelea întru care era Mântuitorul prunc mic zugrăvit ținându-se pre mâinile Maică-sa, a încunjurat predeasupra zidurile cetății, acelora adică întărire dându-le, iară barbarilor celor protivnici groază, fugă și pieire; pre cari neprietenii ce năvăliseră asupra cetățenilor, mai pre urmă i-au dat pierderii. Iară de vreme ce Perșii cari tăbărâse asupra Halchidonului începuse a arde orașele cele de pre lângă Halchidon și altele toate a face, ori câte obișnuesc prădătorii a face și orașele a strica, asemenea și Schiții și barbarii ca și Perșii făcând; pentru aceea Patriarhul iarăși luând Icoana cea nefăcută de mână a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Dumnezeescul veșmânt al Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, încă și lemnele cele de viață făcătoare și umblând împrejur pre zidurile cetății și cu lacrămi rugându-se zicea: scoală-te Doamne, ajută nouă și să se risipească vrăjmașii tăi și să se stingă ca fumul și să se topească ca ceara de fața focului. Și încă nu trecuse trei zile după arderea aceea ce făcuse ei și iată, s'au apropiat de cetate toată oastea voievodului Schiților. Și atâta era de mare tabăra protivnicilor și rânduită spre mulțime multă și întărită cu arme și cu pavéze, cât cu adevărat zicând, putea să stea zece Schiți împotriva unui Grec. Insă Doamna, Stăpâna cea Preacurată, carea se ostește pentru creștini, Ajutătoarea cea grabnică a celorce o chiamă pre dânsa, cu ostașii ce se întâmplaseră atuncea în Dumnezeeasca ei Biserică, carea se chiamă Pighi, pre mulți din Schiții ce se ostean asupra-le, au ucis. Acest ajutor ce a făcut creștinilor Stăpâna cea atotputernică, Maica lui Dumnezeu, nu numai căderea acelor ostași prin greci a adus, ci și întărârea voevodului Schiților întru nepricepere o a mutat cu a sa voevozie și încă și-au cunoscut și pierderea sa cea de istov ce era să li se întâmple lor preste puțin mai pre urmă. Și dacă au văzut acei ostași acea căderea a lor atât de mare dinaintea orășenilor ce se făcuse atuncea, au cunoscut că este semnul începăturei pierderii lor. Deci, dintru aceasta socotind grecii și umplându-se de mare îndrăzneală, au început a face gătire de războiu asupra lor în toate zilele, având pre Maica lui Dumnezeu, carea le ajută lor și-i face pre dânșii mai tari de cât aceia, carea meșteșugiri'e și puterea Schiților turbura și știința lor de oaste. După acestea cu voia de obște a Patriarhului și a mai marelui cetății și a tuturor orășenilor s'au trimis oarecari din cetate cu daruri ca să grăească Schiților și să-i îndemne pre ei spre pace. Iară Hagan acela având năravu de fiară iară nu de om și mai vârtos fiind cu năravu iubitor de argint, darurile a luat și negrijindu-se de acea cerere de pace, a trimis solii înapoi cu nici o ispravă, numai aceasta zicându-le lor: nu vă amăgiți întru Dumnezeul carele credeți, că cu adevărat mâine voiu să iau cetatea voastră cu mâna mea ca pre o pasere și voiu să o pustiesc; și pentru mila mea voiu slobozi pre voi pe toți câte cu o dulamă și vă veți duce din cetate unde veți vrea; iară altă milă afară de aceasta spre voi nu voiu arăta; și a grăit încă și mai înainte acest ticălos și alte cuvinte multe de hulă asupra lui Hristos, Dumnezeul nostru și asupra celeace l-a născut pre dânsul. Deci, niște cuvinte ca acestea auzind de la cei trimiși, locuitorii cei din cetate, toți preoții, clericii, călugării și tot poporul suspinând dinlăuntru inimii și alergând la sfintele lui Dumnezeu Biserici și ridicându-și mâinile la cer și cu multe lacrimi rugându-se, au zis: apărătorul nostru, Doamne, Doamne, caută din sfânt locașul tău și vezi pre acest spurcat barbar și pre ceice sunt cu dânsul cum îndrăznesc a huli numele tău cel mare și sfânt;

surpă-l pre dânsul Păzitorul nostru, Doamne ca să nu zică: unde este Dumnezeul lor? Că tu ești Dumnezeul nostru, carele celor mândri le stai împotrivă și cauți spre cei smeriți, că puterea ta este nesemănată și stăpânia ta nebiruită. Auzi cuvintele barbarului acestuia carele a trimis hulindu-te pre tine, celace stăpânești toate, izbăvește cetatea moștenirii tale și poporul cel numit cu numele tău. Și așa rugându-se și plângând poporul, iară Dumnezeu a oprit venirea Perșilor la Hagan, carea orânduise să fie, ucigând nu puțin dintru aceia, pre cari trimitea unul la altul și câte două și câte trei zile pre margine a se bate și prin cetate a umbla și a da războiu n'au încetat iară cele de treaba oști precum se sfătuise, era gata despre amândoi și pre uscat meșteșugirile cele de stricarea zidului le apropia, tunurile și altele spre sfărâmarea cetății; iară pre Mare rânduia mulțime multă de corăbii perșești, așa cât de odată și într'un ceas a lovit cu războiu asupra cetății și pre uscat și pre mare, iară când se făcea războiul acesta, atuncea Hagan luând pre câți avea călărași mai aleși, a venit spre părțile gurii mării cei mari și s'a arătat oștilor perșești; asemenea și voevodul Perșilor s'a arătat lui, acela adecă despre Asia, iară celalt despre Europa ca niște fiare sălbăticite au răcnit asupra cetății, socotind gata a o avea spre vânat loruș. Dar cine va spune minunile lui Dumnezeu, care s'a făcut atuncea? Sau milostivirea spre noi a Preacuratei Fecioare cine va putea să o povestească? Pentrucă Hagan umplând de corăbii sânul mării ce se chiamă Cheratos și cu ostașii ce erau într'însele, încă și cu ceice se băteau pre uscat, se silean să răstoarne zidurile cetății și ceice băteau pre mare despre sânul Cheratului socoteau că curând vor lua cetatea. Iară Domnul și Dumnezeul nostru cel hulit de dânșii, carele pretutindenea este ca un Dumnezeu, pentru rugăciunile Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, care l'a născut pre dânsul, nădejdile lor netrebnice și deșarte le-a arătat; pentrucă atâta mulțime de cei protivnici sub fiecare latură de zid ostașii grecilor au ucis, cât n'au putut cei vii să arză pre cei morți și aceasta s'a făcut celorce se băteu pre uscat și se sileau pre pământ să răstoarne zidurile, iară corăbiile împreună și cu ostașii ce erau într'însele le-a înecat fără de veste Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea, în preajma Dumnezeeștii Biserici din Vlahern, ridicând asupra lor înfricoșat și silnic vifor; pentrucă fiind aproape de Dumnezeeasca Biserica ei, foarte întărâtându-se marea și înălțându-se după voia lui Dumnezeu, pre toți de grab i-a cufundat și i-a înecat împreună cu corăbiile. Și putea să se vază acolo minune mare și nespusă; că marea și-a înălțat valurile întocmai ca munții și în chipul unei fiare sălbatice s'a sălbăticit și turburându-se asupra vrăjmașilor Maicii lui Dumnezeu, cumplit sări asupra lor și fără de milă i-a sorbit, așa precum oarecând a făcut Egiptenilor, cari goniau pe Israilul cel de demult, carele a trecut pedestru printr'însa cu minunată vedere. Așa dând războiu înainte pentru a sa cetate, Născătoarea de Dumnezeu și Apărătoarea, a făcut biruință fără de sânge cu această vitejie, degrab înecând pre aceia, cari adusese acel războiu asupra moștenirii ei și ridicase armă asupra lor; și dând acele arme de război pre repejunile mării; iară pre aceia cari își puseseră nădejdea mântuirii spre dânsa, păzindu-i ca pre o moștenire a sa fără de nici o primejdie de asupralele ce le venise asupră. Că atuncea și Însuș mai marele lor Hagan văzând cu ochii pierirea ostașilor săi acolo unde într'un loc înalt stând cu călărașii săi cei aleși, s'au bătut cu mâinile preste obraz și preste piept. Iară ceice erau în cetate și da războiu împotriva neprietenilor, dacă au văzut pierderea vrăjmașilor ce se făcuse în mare, îndată întărindu-se cu puterea lui Dumnezeu și întrarmându-se cu tăria Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, au deschis porțile cetății și strigând și chiuind au alergat asupra vrăjmașilor. Deci, câtă bucurie și tărie au avut ostașii cetății, atâta frică de mare au avut și barbarii. Și putea să vadă atuncea cineva preastăvita vitejie a stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, că și pruncii cei mici și femeile s'au pornit asupra barabarilor și au intrat în mijlocul oștilor vrăjmașilor săi și atâta ucidere au făcut barbarilor, cât nu este cu putință nici cu cuvântul a socoti. Acolo cu adevărat s'a plinit ceeace s'a zis: unul gonia o mie, iară doi zece mii. O putere și tărie ca aceasta a dăruit, Preacurata Fecioară și Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea celor neputin-

cioşi şi slabi. Iară dacă a apus soarele şi a venit noaptea, atuncea uneltele cele de războiu, care le aduseseră barbarii pre roate pentru luarea cetăţii, toate le-au băgat în foc, poruncind ţăranilor să ardă acele măestrii şi meşteşugiri ale lor, de vreme ce făcuse cu dânşii milă Născătoarea de Dumnezeu. Iară Patriarhul şi toţi cetăţenii, ridicând mâinile la cer, cu lacrimi mulţumite au făcut şi au zis: dreapta ta Doamne, s'a preaslăvit întru tărie, mâna ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pre vrăjmaşi şi întru mulţimea slavei tale ai sfărâmat pre cei protivnici. Şi aşa nebunul Hagan, carele venise cu mulţime multă de ostaşi, s'a întors înapoi cu ruşine. Asemenea şi Voevodul, carele aduseşe acele oşti perseşti puindu-şi mâna la gură şi acoperindu-şi faţa, căci dintru atâtea mii cu puţin număr rămăsese şi el cu ruşine s'a întors la ţara sa. Aşa slujitoarea Dumnezeeştei rânduieli şi a bunătăţii lui Dumnezeu, Preacurata şi cea cu totul fără prihană, Născătoarea de Dumnezeu, ajutătoarea cea tare a creştinilor, şi-a arătat puterea sa pentru apărarea noastră; şi atâta de mare şi slăvită izbăvire ne-a dăruit nouă cărei, spre aducere aminte de acea facere de bine atât de mare, îi facem această adunare de acum de rugăciune cu tot poporul şi praznic cu priveghere, aducându-i cântări cu bună mulţumită, ca praznic *Acatist* l-a numit Biserica a toată lumea şi l-a aşezat să-l prăznuim Maicii lui Dumnezeu pre vremea aceasta, când şi birninţa s'a făcut prin Maica lui Dumnezeu. Şi Acatist l-a numit, adică neşedere; pentrucă aşa au făcut atuncea clericii Bisericii şi tot poporul cetăţii.

MINUNEA A DOUA

ASUPRA SARACINILOR

După ce au trecut treizeci şi sase de ani de la bătaia cea dintâiu, ce s'a făcut asupra lui Hagan şi a Schiţilor şi a Perşilor, pre vremea împărăţiei lui Constantin Bărbosul, iarăş a venit Roistolom cel mare al Saracinilor cu mulţime de corăbii asupra aceleeaş cetăţi împărăteşti şi îndată a stătut lângă ţărmuri despre Evdom de la cari în toate zilele se făcea războiu pre mare asupra cetăţii de primăvara până toamna şi se ducea de iarna la Chizic; şi iarăş venea primăvara la Ţarigrad şi iarăş făcea războiu pre mare şi şapte ani tare s'a bătut şi multe corăbii de ale sale a pierdut şi mulţi ostaşi întrarmaţi şi toată gătirea cea de oaste, care adusese cu sine. Şi s'a întors înapoi la ţara sa şi aicea cu mare lipsă şi fiind ei în părţile Salei şi bătând vânt iute şi mare împotriva lor, după dreapta mânia lui Dumnezeu au pierit şi cu ajutorul Maicii lui Dumnezeu toţi s'au înecat în mare. Asemenea şi în alte vremi de multe ori pornindu-se acei ticăloşi asupra acei cetăţi de Dumnezeu păzite, plinindu-şi pornirile sale cele nebuneşti, deşerţi şi plini de ruşine s'au întors.

MINUNEA A TREIA

ASUPRA AGARENILOR.

Însă pentrucă iarăş puterea lor pretutindenea se înălţase întru mărime de la răsărit şi de la apus crescând şi întru mulţime ieşind, întâiu a venit asupra împărăţiei Perşilor şi de acolo în Egipt şi în Livia, făgăduindu-se creştinilor, că nu-i vor sili pre dânşii să se lepede de credinţa cea drept-credincioasă şi fără prihană, carea este în Hristos Dumnezeul nostru; care făgăduinţă nu o a păzit, ci încă pre mulţi i-au făcut mucenici, pentru că nu vrea să calce cinstita cruce, că silia pre creştini să facă aceasta. Şi iarăş zic, că au cuprins tot pământul prădându-l şi înconjurând India, Etiopia, Ispania, poporul Mamvrusilor şi Livia, mai pre urmă de toate au tălhărit şi asupra acelei cetăţi împărăteşti, vrând să o ia. Când împăratul Leon Isaurul luase de curând împărăţia, carele se făgăduise că le va da lor dajdie. Iar ei îi sileau pre dânşii ca să pue şi străjile sale la cetate că se nădăjduia spre mulţimea oştilor şi a acelora câţi erau de ai lor şi câţi îi adusese cu plată, de făcuse mulţime multă de oşti şi a celor din corăbii; că a fost numărul corăbiilor o mie şi opt sute precum scriu istoricii cei mai nevoitori. Şi şi-au pus oştile sale înaintea cetăţii, acei rătăciţi luptători împotriva lui Dumnezeu. Dar încă nici o apropiere de zidurile cetăţii n'au făcut; că se zăboveau cu facerea de case, socotind că vor locui într'însele ca acasă, aşa puseseră ei în mintea şi în gândul lor; dar Domnul a făcut deşarte sfaturile lor, că iubitorul de Hristos popor, carele era în ce-

tate făcea slujbe neîncetat, precum avcau ei obiceiu a face pentru pacea și bun așezământul creștinilor. Și atuncea luând ei prea cinstit lemnul crucii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și sfintele Icoane ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, au umblat împrejur pre zidurile cetății; și ridicându-și mâinile la Dumnezeu, au zis: scoală-te, Doamne, ajută nouă și nu lepăda pre poporul tău, până în sfârșit, că iată, vrăjmașii tăi s'au întărit și ceice te urăsc pre tine au ridicat capul; nu da moștenirea ta spre ocară, ca să stăpânească păgânii preste noi, ca să nu zică cândva: unde este Dumnezeul lor? Ci ca să cunoască că numele tău este Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Iar un călăraș oarecarele Saracin din cei protivnici, cuvinte de hulă zicând asupra cetății, chemând-o cetatea lui Constantin și Biserica cu nume prost numind-o, Sofie, căzând de pre cal jos într'o groapă, a murit. Încă și un Hoge de ai lor suindu-se într'un copac înalt, ca să vestească rugăciunea lor cea spurcată, asemenea și acela căzând jos cu ticăloșie și-a lepădat din sine sufletul său cel fără de Dumnezeu. După aceea s'au sfătuit să ridice război și asupra Bulgarilor, că doi Voevozi erau și unul a rămas să strice împărătească cetate, iar altul s'a dus asupra Bulgarilor să se bată cu dânșii, cu cari lovindu-se, a rămas biruit de dânșii și a căzut din oastea lui mai mult de cât douăzeci de mii; iară cei ce au rămas s'au întors cu rușine la ai săi. Însă după întoarcerea de la Bulgari se silea să treacă cu corăbiile ce le adusese spre partea despre Vlaherne; dar s'au oprit de un lanț de fier ce era întins de la Țarigrad până la Galata, neputând să facă ceea ce se sfătuise. Și așa au mers cu corăbiile la locul ce se cheamă Sosten și la alte limanuri mai mici și acolo foarte mulți dintr'înșii au crăpat de iuțimea frigului și multe corăbii de vânturi groaznice s'au sfărâmat și altă mulțime de corăbii mari, grecii le-au ars. Iar orașul a fost într'o mare strâmtoare pentru lipsa de cele de treaba oamenilor. Și protivnicii toate celece li se întâmplase lor fără nici o fereală mâncau și într'o amară nevoie au căzut de foame cât și trupuri omenești și de dobitoace moarte au mâncat și pentru o nevoie mare ca aceea, mulți din cei vestiți dintr'înșii și viteji fugind în cetate, s'au închinat. Și în ce chip pre Eghiptenii cari goniau pre Israil de demult i-a cufundat într'un adânc ca o piatră și a adus preste dânșii apa mării, așa și asupra saracinilor a adus Domnul, fugind ei de la Țarigrad. Că întărâtându-se marea cu vânt întunecat și valuri groaznice și arzătoare, a pierdut acele mii de corăbii. Pentrucă pre marea Egee mergând corăbii multe, a căzut fără de veste piatră din cer; că precum fierul se apropie de foc i se încălzește răceala, așa și piatra aceea căzând în apa mării o a făcut de s'a înfierbântat și pentru fierberea aceea s'a topit smoala corăbiilor celor protivnici și toți s'au cufundat într'un adânc, numai trei corăbii rămânând pentru înștiințare. Și putea să vadă cineva grămezile morților cari zăceau lepădați afară pre la toate ostroavele țărmurile, limanurile și sânurile mării. Deci niște isprăvi ca aceastea să se spuie și altor popoare, precum zice Psalmistul și toată gura creștinească să cânte cuvânt sfințit: Tu, Doamne, ai sfărâmat capetele balaurilor în apă și spre aceasta să se adaoge cu mare glas și cântarea Israiliteniloi cea de la ieșire: să cântăm Domnului, că cu slavă s'a preaslăvit. Până la acest cuvânt viind și privind la înălțimea minunilor celor prea slăvite ale lui Dumnezeu și Stăpânului și ale singurei Preacuratei, de Dumnezeu Născătoarei, rămân fără glas de spaimă și nu pot a afla cuvinte asemenea lucrurilor ce s'au făcut. Că ce limbă împodobită vorbitoare va putea lăuda dupre vrednicie pre Fecioara de Dumnezeu Născătoare? Sau în chip va slăvi cum se cuvine prea slăvit darul ei, sau va putea preaslăvi izvorul milostivirii ei, sau va aduce ei mulțumită? Că se cade nouă cu faptele să aducem mulțumită Maicii lui Dumnezeu; că de acestea se veselește și ea singură și Fiul ei, mai mult de cât de fluiere și de organe și de cântările celc muzicești, care sunt precum zicem, dragostea cea nefățarnică, carea este capul legii și al profeților, iubirea de frați cea neschimbată, milostenia cea fără de întoarcere, fecioria cea Dumnezeească, căsătoria cea dupre lege, curăția cea fără de prihană, dreptatea cea stătătoare, vitejia cea dupre lege asupra poftelor, gândul cel tocmit dupre voia lui Dumnezeu, milostivirea cea fără strâmbătate, înfrânarea fără trufie, smerenia cea cu bună umilință,

încă și viața cea fără prihană, năravul cel drept, obiceiul cel smerit, mintea cea cu bună pricepere, gura ceeace grăește cele bune, limba care laudă pre Domnezeu, ochiul celce nu se uită la curvie, mâinele cele nejefuitoare, picioarele cele negrabnice spre rău, mânia nu cea dobitocească și carea trage gândurile prin repejunile nebuniei și altele, cu care omul cel făcut dupre chipul lui Dumnezeu și este împreunat cu Dumnezeu, se împodobește ca și cu o podoabă de mult preț și frumoasă. Cu de acest fel de fapte bune se cade nouă să mulțumim Născătoarei de Dumnezeu, pentru că așa au zis cei înțelepți, că mulțumita din fapte, iară nu din cuvinte se face. Insă de vreme ce neputința firii noastre și zăticnirea gândului, ne face pre noi leneși spre osteneala faptelor bune și încet ne atingem de dânsa, cum am zice cu vârful degetului, pentru aceasta spre dare de mulțumita cea datornică lipsă avem. Deci, măcar și cuvinte de cântări să aducem și înălțând glasurile noastre și mintea ridicându-ne, așa să zicem cu strigare: tu dară, o Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ca ceeace ai din fire iubire de oameni, n'ai părăsit apărând, neamul nostru cel creștinesc, ca o Maică iubitoare de fii împreună și milostivă și încă pururea ne dăruești nouă facerile de bine, mântuindu-ne, acoperindu-ne, păzindu-ne, din nevoi slobozindu-ne și din primejdii izbăvindu-ne. Deci, noi pentru aceasta mulțumim ție și mărturisim darul, nu tăinuim facerile de bine, lăudăm cu mare glas minunile tale, ajutorul tău preaslăvim, purtarea de grijă pentru noi o slăvim, folosința ta o slăvim, pre tine, Ajutătoare de bine, făcătoare te avem, milostivirea ta o vestim și pomenind darurile tale cele mari, ce ai făcut nouă până acum și din câte primejdii ne-am izbăvit prin tine, aceste cântări de mulțumită ca o datorie aducem ție, nu doară că suntem vrednici facerii tale de bine. Insă iubește-le și le primește ca de la niște prunci ce nu pot grăi. Că pentru aceste necazuri de acum, care ne scârbesc pre noi, cerem ajutorul tău cel grabnic și ne trebuește folosința ta; strică smintelele cele ce sunt între noi; risipește norul și întunerecul, care ne înconjoară pre noi, cu care ca într'un război de noapte suntem răniți și mai ales zicând: ca și cum am fi fără de minte, ne mâncăm trupurile noastre, necunoscând rudeniile, nici gândind de cei de un neam cu noi. Și unele ca acestea îndrăznim a face, noi care ne-am învrednicit a avea un Duh, pre Hristos unul, o credință, un botez, o biserică și aceleaș taine. Ci ca să nu tindem cuvântul mult, pentru aceasta ne rugăm milostivirii tale, Preasfântă stăpână, ca să luăm poporul tău și moștenirea ta îndurările tale. Și fii rugătoare către Dumnezeul nostru, celce s'a născut din tine, ca să ne ajute nouă să nu pierim de tot și să ne scoată pre noi din ispitele celece nu se pot vindeca. Vezi, stăpână, cu câte lacrimi ne udăm; deci, te milostivește și nu ne lepăda pre noi până în sfârșit. Pentru ce, împărăteasă, întorci fața ta de la noi și uiți neputința noastră și întristarea? Risipește frica și spaima care vine asupra noastră; alinează mânia lui Dumnezeu care s'a pornit asupra noastră și pierderea noastră o potolește și împrecherile care sunt între noi și zărvile le împacă și dă liniște și pace robilor tăi. Că spre multe facerile tale de bine și acestea adăogând, vestim totdeauna minunile tale. Și până aicea înotând, slobozind vetrele cuvântului, să stăm în limanul cel tare al tăcerii. Și când ne adunăm, iarăș să facem pomenire de acestea, ca să nu ne arătăm necunoscători de facerea de bine a Stăpânei, nici să facem bunătăți prin fapte numai și leneși fiind prin cuvinte să aducem mulțumită, că dobânda iarăș la noi se va întoarce. Că de vom fi mulțămitori pentru celece a făcut spre noi, mare nădejde vom găti nouă spre celece vor să fie și vom dobândi bunătățile celece nu se pot spune, prin darul și prin iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine slava și puterea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

TIPIC DIN CAPETELE LUI MARCO

Cum se cântă în Sf. și marele post împreună cu Triodul slujba sfinților, Înainte Serbarea, Serbarea și după Serbarea Întâmpinării Domnului și Bunele vestiri ale Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, când și în care zi se vor întâmpla

Cade-se a ști:

De se vor întâmpla sfinții Trei Ierarhi, în Duminica vameșului, sau a fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne.

Cântăm toată slujba lor întru tot asemenea ca a aflării capului Sfântului Ioan Înainte Mergătorului, precum vom arăta înainte.

De se vor întâmpla sfinții trei Ierarhi în Sâmbăta lăsatului de carne:

Cântăm slujba lor Vineri mai înainte toată, neschimbată.

De se vor întâmpla trei Ierarhi, Luni sau Marți, sau Joi, în Sâmbăta brânzei:

Cântăm ca și aflarea cinstitului cap al mergătorului înainte, întru toate asemenea.

De se vor întâmpla sfinții trei Ierarhi, Miercuri, sau Vineri, în săptămâna brânzei:

Cântăm slujba lor Marți, sau Joi într'acelaș săptămână a brânzei.

A. Cade-se a ști:

De se va întâmpla înainte serbarea Întâmpinării Domnului, în Duminica vameșului și a fariseului, sau a fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile după obiceiu.

La Vesperina mare, Stihirile Învierii 4, ale Triodului 3 și ale înainte-serbării 3. Slavă... a Triodului, și acum... a Născătoarei glasului.

La Litie: Stihirile înainte-serbării, Stihoavna Vesperinei, Slavă... a Triodului, Și acum... a înainte-serbării.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a înainte serbării.

La bine-cuvântarea pâinilor. Troparul: Născătoare de Dumnezeu... De trei ori. Fie numele Domnului... de trei ori și ceteire. Iar unde nu se face priveghere Duminecă, după: Acum slobozește... Troparul Învierii, Slavă... Și acum... Troparul înainte-serbării.

La După cinare: După Tatăl nostru... zicem Condacul, Înainte-serbării, Slavă... Și acum... al Triodului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... Și acum... al Înainte-serbării și celelalte până la Canon. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre două, al Înainte-serbării pre 4 și al Triodului pre 4. Catavasia Praznicului.

Iară de este în Duminecă lăsatului de carne.

Canonul Învierii pre 4, al Înainte-serbării pre 4, ale Triodului pre 6. Catavasia Triodului. După 3 cântare, Condacul înainte, serbării, Icosul și Sedealna Triodului de două ori. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Triodului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Înainte-serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 5 și trei din Triod cu pripelele lor.

Iară de este în Duminecă lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Cântăm Stihirile învierii 4, ale Triodului 4, cu pripelele lui, Slavă... a Triodului, Şi acum... Prea bine cuvântată eşti... Doxologia mare. Troparul Învierii, Ectenia şi Apolisul. Apoi Slavă.. Şi acum... Stihira Evangheliei. Ceas întâiu în pridvor. La ceasuri Troparul învierii, Slavă... a înainte-serbării, Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule.. Condacul înainte-serbării şi al Triodului, le schimbăm.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4; din Triod, Cântarea 3, pre 4 şi ale înainte serbării, Cântarea 6, pre 4. După ieşire, Troparul Învierii şi al înainte serbării, Slavă... Condacul Triodului, Şi acum... al înainte-Prăznuirii.

B. De se va întâmpla înainte serbarea Întâmpinării Domnului, în Săptămâna lăsatului de carne:

Cântăm slujba înainte-serbării mai înainte Vineri într'aceeaş săptămână, împreună cu Sfinţii Kir şi Ioan şi a S-lui Trifon.

De se va întâmpla înainte-serbarea Întâmpinării Domnului Luni, sau Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei:

Stihirile înainte-serbării 3, ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a înainte-serbării. Stihovna Triodului, Idiomela de două ori şi Mucenica. Slavă... Şi acum... a înainte-serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă... Şi acum... a înainte-serbării.

La după cinare După Cade-se cu adevărat... Condacul înainte-serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte-serbării de două ori. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a înainte-serbării. După întâia Catismă, Ectenia şi Sedealna înainte-serbării. După a doua Catismă, Sedealna Triodului. Canonul înainte-serbării cu Irmosul pre 8 şi al sfântului pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cetim Canonul înainte-serbării cu Irmosul pre 4 şi ale Sfântului 3 Stihuri pre două şi din Triod 8. Catavasia Triodului. După Cântarea 3, Condacul, Icosul şi Sedealna Sfântului. Slavă... Şi acum... a înainte-serbării. După a 6-a Cântare, Condacul şi Icosul înainte-serbării. După a 9-a Cântare, Luminânda Sfântului, Slavă... Şi acum... a înainte-serbării.

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului, de două ori şi Mucenica, Slavă... Şi acum... a înainte-serbării. După: bine este a ne mărturisi... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul Mucenicului, Slavă... Şi acum... a înainte-serbării.

La ceasuri: Troparul înainte-serbării, Slavă... al Mucenicului, Şi acum... a Născătoarei ceasului. După Sfinte Dumnezeule... Condacul înainte-serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile din Canonul înainte-serbării. Cântarea 3 şi a Mucenicului Cântarea 6. După ieşire, Troparul înainte-serbării şi a hramului Sfântului şi al Mucenicului. Apoi Condacul hramului Sfântului, Slavă... al Mucenicului, Şi acum... al înainte-serbării.

C. De se va întâmpla înainte-serbarea întâmpinării Domnului Miercuri, sau Vineri în Săptămâna brânzei:

Marţi seara Stihirile înainte-serbării 3 şi ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, şi acum... a înainte-serbării.

LA STIHOAVNĂ: Stihira Triodului de două ori şi Mucenica, cu pripelile cele obişnuite. Slavă... Şi acum... a înainte-serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă... Şi acum... a înainte-serbării. Ectenia, 3 metanii mari şi Apolisul.

După cinare cetim cea mare, de la Psalmul 4:

Când am strigat cu...

La carea cântăm Tri-cântarea Triodului, de la Utrenie, una glasul al 2-lea. Irmos:

Pre piatra credinţei...

După Sfinte Dumnezeule... Condacul înainte-serbării şi trei metanii mari şi rugăciunea şi obişnuitul Apolis.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte-serbării de două ori, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a înainte-serbării. După întâia Catismă, Sedealna înainte-serbării. După a doua Catismă, Sedealna Triodului de două ori, Slavă... Şi acum...

a Crucii-Născătoarei. Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 6, din Mineiu pre 4 și al Triodului pre 4. Iară când vine Tricântarea, cântăm Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 4, din Mineiu 3, pre 2 și în Triod 8, După 3 Cântare. Condacul sfântului și Sedealna lui, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-serbării: După 9 Cântare, Luminânda Sfântului, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării.

LA STIHOAVNA: Stihira Triodului de două ori și Mucenica, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării; Ectenia, trei metanii mari. Și ceas întâiu la ceasuri: Troparul Înainte-serbării, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte serbării. După: Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari și Apolisul, apoi Litia în Pridvor.

Asemenea și la celelalte ceasuri, Troparul Înainte serbării și al Sfântului. La ceasul 6, obișnuitul Tropar și Paremia. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-serbării și la fiecare ceas câte trei metanii mari. Iară Vesperina Praznicului se face la vremea ei.

G. De se va întâmpla Înainte-serbarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză

Seara, Cathisma rândului. La Doamne strigat-am... punem stihirile pre 6, a Înainte-serbării 3 și ale Părinților în Triod 3. Slavă... a Părinților. Și acum... a Născătoarei glasului de rând. Ieșire, Paremia Triodului și Prochimenul: Să nădăjduească Israil spre Domnul...

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului de două ori și Mucenica, Slavă... a Părinților, Și acum.... a Înainte serbării. După acum slobozește.. Troparul Părinților, Slavă... Și acum... al Înainte-serbării.

La Dupăcinare După Cade-se să te lericim... Și După Sfinte Dumnezeule... Condacul Părinților, Slavă... Și acum... al Înainte-serbării.

LA UTRENIE: Troparul Înainte-serbării, de două ori, Slavă... al Părinților, Și acum... al Înainte-serbării. După Catisme, amândouă Sedealnele Părinților, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 6 și al Părinților pre 8. Catavasie: Irmosul Triodului.

Iară Cântarea 2, Irmosul Triodului îl cântăm odată și pre urmă iar acoperim cu acel Irmos. După 3 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-serbării și Sedealna Părinților. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Părinților. Luminânda Părinților, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Părinților pre 4. Slavă... a Părinților Și acum... a Înainte-serbării. Doxologia mare și celelalte ale Utreniei. La ceasuri, Troparele Înainte-serbării, Slavă... a Părinților Și acum... a Născătoarei ceasurilor, Condacul Înainte-serbării și al Părinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Înainte-serbării, Cântarea 3 pre 4 și a Părinților Cântarea 6 pre 4. După Ieșire, Troparul Înainte-serbării și al Părinților, Slavă... Condacul Părinților Și acum... al Înainte-serbării. Slujba toată a zilei și a Părinților precum s'a arătat.

Iară slujba Sfântului Trifon, se pune la Dupăcinare.

D. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Duminecа Vameșului și a Fariseului, sau a Fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză:

Sâmbătă la Vesperina cea mică, Stihirile Învierii ale glasului, 4. Slavă... Și acum... a Praznicului. La Stihovnă, o Stihiră a Învierii și trei ale Praznicului, ale Stihoavnei Vesperinii cei mari, cu pripelile lor, Slavă... Și acum... a Praznicului; Troparul Învierii, Slavă... Și acum... a Praznicului.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... Stihirile Învierii ale glasului 3, din Triod 3 și ale Praznicului 4.

Iară de este în Duminica lăsatului de carne:

Stihirile Învierii 3 din Triod 4 și ale Praznicului 3 Slavă... a Triodului și acum... a Praznicului. Ieșire și Paremiile Praznicului, trei.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile învierii, Slavă... a Triodului, și acum... a Praznicului, la binecuvântarea pâinilor, Troparul Praznicului de trei ori. Și cetire de trimiterile Apostolilor.

Iar unde nu se face Privegherea după:

Acum slobozește... Troparul învierii, Slavă... Și acum... a praznicului.

La Dupăcinare: După Sfinte Dumnezeule... Condacul Triodului, Slavă... Și acum... al Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii de două ori, Slavă... Și acum... al Praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcul Evangheliei Duminicei Vameșului și a Fariseului. Polieleul Praznicului și troparele: *Soborul îngeresc.*

De este Duminica Fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză.

Cântăm și al treilea Psalm:
La râurile Vavilonului...

Apoi Pripelile Praznicului, Sedelnele Praznicului, câte odată și cetirea Praznicului. Antifoanele glasului, Prochimenul Praznicului, toată suflarea... Evanghelia praznicului. Învierea lui Hristos... Psalm 50 și Stihira Praznicului.

Canonul învierii cu Irmosul pre 4, al Triodului pre 4 și al Praznicului pre 6. Catavasia Praznicului, într'amândouă corurile împreună. Iară de este în Duminica lăsatului de carne, Canonul învierii cu Irmosul pre 4, al Triodului pre 6 și al Praznicului pre 4. După trei Cântare, Condacul, Icosul și Sedealna Triodului; Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Praznicului și cetim Sinaxarul. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda învierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA LAUDĂRI: Stihirile învierii 4 și ale Praznicului 4, cu Pripelile Praznicului; Slavă... a Praznicului Și acum... Prea binecuvântată ești...

De este în Duminica lăsatului de carne:

La laudări, Stihirile învierii 4 și ale Praznicului 4, cu Pripelele Praznicului. După sfârșitul Stihirilor Praznicului, zicem stih: Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu .. și cântăm Idiomela Triodului, glas 8: *Dantil Profetul...* Slavă... glasul 1: Mai înainte să ne curățim fraților... Și acum... Prea binecuvântată ești...

De este în Duminica lăsatului de brânză:

La laudări cântăm ca și în Duminica lăsatului de carne, zicând Stihul: scoală-te Doamne, Dumnezeul meu... și Idiomela Triodului glasul 6: *Adam din rău s'a înșelat...* Slavă... glas acelaș: *Sosit-a vremea...* Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare, Troparul învierii și obișnuitul Apolis. La Litie în privdor, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și ceas 1. La ceasuri, Troparul învierii, Slava... a Praznicului Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... zicem Condacul Praznicului și al Triodului, schimbându le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 3, pre 4 și a Praznicului. Cântarea 6, pre 4. La ieșire, stihul Praznicului. După aceasta Troparul învierii și al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului, Și acum... al Praznicului. Apostolul și Evanghelia mai întâiu a zilei și apoi a Praznicului.

D. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de carne:

Slujba morților se cântă seara și dimineața în sâmbăta ce a trecut, sau în Joia lăsatului de carne; iară Sâmbătă se cântă numai slujba Praznicului toată neschimbată.

E. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, Luni sau Marți, sau Joi în săptămâna brânzei:

Seara la Vesperina mică, La Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului pre 4. Slavă... Și acum... a Praznicului.

La Stihoavnă: Idiomela Triodului de două ori și Mucenica, Slavă... Și acum... a Praznicului. Troparul Praznicului, Ectenia și Apolisul.

La Vesperina mare și la Utrenie. Se pune toată slujba Praznicului neschimbată,

precum mai înainte s'a arătat la rând pentrucă Triodul cu Praznicul nu se cântă ori în ce zi s'ar întâmpla în Săptămâna brânzei, afară de Sâmbătă şi Duminecă; numai Stihira zilei, ce se cântă la Vesperina mică precum am arătat; iară Canonul şi Tricântarea le cântăm mai înainte.

Iar unde nu se face Priveghere, nici Vesperina mică:

Cântăm la Vesperina mare, toate ale Praznicului, iară la Stihoavnă, Slavă... Idiomela Triodului, Şi acum... a Praznicului. La Laudări, după Stihirile Praznicului, Slavă... a Triodului, Idiomela zilei Şi acum... a Praznicului.

La ceasuri şi la Liturghie: Slujba toată a praznicului; iar apostolul zilei şi Evanghelia le cetim mai înainte.

II. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului Miercuri sau Vineri în săptămâna brânzei:

La Vesperina mică, la cea mare şi la Utrenie, se pune toată slujba Praznicului precum am arătat în Lunea brânzei neschimbat; şi se fac la sfârşitul Utreniei, Vesperinei şi la toate Ceasurile câte trei metanii mari. La ceasuri zicem Troparul şi Condacul Praznicului, la ceas 6, se zice Troparul Paremiei şi se ceteşte Paremia. Iară Liturghia se face a lui Gurădeaur la vremea ei. Vesperina o cântăm ca şi în toate zilele, după obişnuitul Psalm, Catisma rândului. Iar unde se va fi făcut priveghere, Catismă nu cetim; ci după obişnuitul Psalm, cântăm: Doamne strigat-am. Apoi Stihirile Praznicului 3 şi ale Sfântului Simeon 3; Slavă... a Sfântului Şi acum... a Praznicului, Prochimenul zilei şi Paremia. Apoi Prochimenul:

Să nădăjduiască Israil spre Domnul...

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica. Slavă... Şi acum... a Praznicului, Troparul Praznicului şi Apolisul.

De se va întâmpla Întâmpinarea Domnului în Lunea brânzei

Tricântarea Utreniei o cântăm Dominică la Dupăcinare. Iar Idiomela Triodului a zilei, cea de dimineaţă, o cântăm în Praznic la Slavă... a Laudărilor.

De este Întâmpinarea Domnului, în Marţia brânzei:

Tricântarea cea de Marţi a Utreniei o cântăm Miercuri la Dupăcinare, iar Idiomela Triodului, a Utreniei o cântăm în Praznic la Slavă... la Laudări.

De este Întâmpinarea Domnului în Miercurea brânzei:

Canonul şi Tricântarea Miercurei le cântăm în Joia brânzei la Dupăcinare, iar Idiomela zilei de la Utrenie, o cântăm în Praznic, Slavă... la Laudări.

De este Întâmpinarea Domnului în Joia brânzei:

Tricântarea de Joi o cântăm în Marţia brânzei la Dupăcinare.

De este întâmpinarea Domnului în Vinerea brânzei:

Canonul şi Tricântarea Vineri le cântăm în Miercurea brânzei la Dupăcinare.

I. Iară de se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara la Vesperina mică, Stihirile Praznicului pre 4, Slavă... Şi acum... a Praznicului, Prochimenul şi Paremia zilei şi după Paremie, Prochimen: *Să nădăjduiască Israil spre Domnul...*

LA STIHOAVNĂ: Idiomela zilei de două ori şi Mucenica. Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului şi Apolisul.

La vesperina mare. Cântăm Fericit bărbatul. Antifonul întâiu. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Stihirile Praznicului 6 şi ale Părinţilor 4, Slavă... a Părinţilor, şi acum... a Praznicului Ieşire, Prochimenul zilei şi Paremiile Praznicului. La Litie Stihirile Praznicului, Slavă... şi acum a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Praznicului, Slavă... a Părinţilor şi acum... a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Praz-

nicului de două ori și al Părinților odată și cetire a Praznicului.

Iară de nu se face Privegherе: Cântăm la Vesperina mare toate dupre cum s'au scris mai sus. Prochimenul și Paremia ziler și iarăș Prochimenul: *Să nădăjduească Israil spre Domnul*... Apoi Paremiile Praznicului. Stihoavna Praznicului, apoi Pripeala Părinților: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui* și cântăm Idiomela lor: *Mulțimea cătugărilor*... Slavă .. Idiomela Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului, de două ori, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. După Catisme, Sedelnele Praznicului și cetirea a Praznicului. După Policleu, Sedealna Praznicului, Antifonul 1 al glasului 4, Prochimen. Toată suflarea să laude pre Domnul... Evanghelia Praznicului, Psalm 50, Stihira Praznicului.

Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8 și al Părinților pre 6; Catavasia Praznicului.

După 3 Cântare Condacul, Icosul și Sedealna Părinților de două ori, Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul Praznicului și Icosul și cetim Prologul. La Cântarea a noua cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Praznicului, Slavă... a Părinților Și acum... a Praznicului

LA LAUDĂRI: Stihirile Praznicului 3 și ale Părinților 3, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. Doxologia mare. Troparul Părinților. Slavă... Și acum... a Praznicului. Ectenia. Apolisul, obișnuita Litie în Pridvor și ceas 1. La ceasuri, troparul Praznicului. Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea 3 pre 4, Și a Părinților Cântarea 6 pre 4. La Ieșire Stihul Praznicului; Troparul Praznicului și al Părinților, Slavă... Condacul Părinților, Și acum... Condacul Praznicului. Prochimen, Apostolul, Evanghelia și Chinonicul întâiu ale Praznicului și apoi ale Părinților.

L. De se va întâmpla sărbătoarea Întâmpinării Domnului Luni întâia săptămână a postului:

Slujba toată a Praznicului se cântă în Domineca lăsatului de brânză, dupre cum am arătat.

Cade-se a ști:

De se va întâmpla sfârșitul sărbătoarei Întâmpinării Domnului în Domineca Fariseului sau a Fiului pierdut, sau a lăsatului de carne:

La Vesperina mică. La Doamne strigatam... și la Stihoavnă, Stihirile Octoihului dupre obiceiu.

La Vesperina mare: La Doamne strigatam... Stihirile Învierii 4, din Triod 3 și ale Praznicului 3.

Iară de este în Domineca lăsatului de carne:

Stihirile Învierii 3, din Triod 4 și ale Praznicului 3. Slavă... a Triodului Și acum... a Născătoarei glasului. La Litie: Stihirile Praznicului, ale Stihoavnei ce sunt de rând între acea zi și din Triod Stihirile de la Laudări. Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului. Stihoavna Învierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

La binecuvântarea pâinilor: Troparul *Născătoarei de Dumnezeu Fecioară*... de două ori și al Praznicului odată și cetire.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori. Slavă... Și acum... al Praznicului. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Policleul.

Antifoanele, Prochimenul glasului, Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... și celelalte. Canonul Învierii, cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, de la Triod pre 4 și al Praznicului pre 4. Catavasia Praznicului.

Iară de este în Domineca lăsatului de carne:

Canonul Învierii pre 4, de la Triod pre 6 și al Praznicului pre 4. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Condac și Icosul praznicului.

colui, Sedealna Triodului, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Triodului. La 9 Cântare, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Apoi Luminânda Invierii, Slavă... a Triodului, Şi acum... a Praznicului.

LA LAUDĂRI: Stihirile Invierii 4 şi ale Praznicului 4 Idiomele cu Pripelele lor.

Iară de este în Duminecă lăsatului de carne, zicem şi Stihul:

Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu... Şi cântăm Idiomela Triodului, Slavă... altă Stihiră tot a Triodului, Şi acum... Prea binecuvântată eşti...

Iară de este în Duminecă Fiiutului, sau a Fiului pierdut, nu zicem Stihul Triodului. Ci după Stihirile Praznicului zicem: Slavă... a Triodului, Şi acum... Prea binecuvântată eşti. Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... numai Troparul Invierii. Ectheniile, Apolisul şi obişnuita Litie în Pridvor, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi ceas I. La ceasuri: Troparul Invierii, Slavă... a Praznicului Şi acum... a Născătoarei ceasurilor, După Tatăl nostru... zicem Condacul Triodului şi al Praznicului, schimbându-le.

LA LITURGHIE. Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 6 pre 4 şi a Praznicului Cântarea rândului pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii şi al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului Şi acum... Condacul Praznicului; Prochimen, Apostolul şi Evanghelia zilei.

De va fi sfârşitul sărbătoarei Întâmpinării în Sâmbăta lăsatului de carne:

Slujba După-serbării se lasă şi cântăm slujba Sâmbetei, a morţilor.

I. De se va întâmpla sfârşitul sărbătoarei Întâmpinării Domnului, Luni sau Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei:

La Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului 3 şi ale Sfântului 3. Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ: Idiomela zilei de două ori. Şi Mucenica, Slavă... a Sfântului, de este, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul sfântului, de este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Ectenia şi Apolisul.

LA UTRENIE. La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori, Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului. După Catisme, Sedelnele Praznicului.

Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8, al sfântului din Mineiu pre 4 iar unde este Tricântarea, cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pre 4, din Mineiu trei Stihuri pentru 2 şi din Triod pre 8. De are, sfântul Condac şi Icos, le zicem după 3 Cântare şi Sedcalna Triodului, care este scrisă după a doua Catismă. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. După 9 Cântare, Luminânda Praznicului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA LAUDĂRI: Stihirile Praznicului pre 4, Stihoavna a aceleeaş zile; Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihoavnă Idiomela zilei de două ori şi Mucenica. Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După Tatăl nostru... Troparul Sfântului, de are, Slavă... Şi acum... a Praznicului, iară de nu este, numai al Praznicului. După Ectenie, ceas I.

La ceasuri Troparul Praznicului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... zicem numai Condacul Praznicului.

I. De se va întâmpla sfârşitul sărbătoarei Întâmpinării Domnului, Miercuri, sau Vineri în săptămâna brânzei.

Metanii nu facem, numai la sfârşitul fiecărei Cântări, câte trei metanii mari. Seara: La Doamne Strigat-am... Stihirile Praznicului 3 şi din Mineiu ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, de este, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ: Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, Slavă... a Sfântului, Şi

acum... a Praznicului ; sau de nu are, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Sfântului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului. Iară de nu are sfântul, numai al Praznicului, Ectenia, trei metanii mari şi Apolisul.

La Dupăcinarea mare. Cântăm de la Psalmul al 4: Când am strigat eu... la care cântăm Tricântarea Utreniei din Triod, cea dintâiu glas 2, Irmos: *Pre piatra credinţei...* După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului; după: Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari şi la Apolis trei metanii mari. Aşijderea şi la Mezunoptică, după: Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După Catisme, Sedelnele Praznicului. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 6, din Mineiu al Sfântului pre 4 şi la Triod pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pre 4 din Mineiu pre 2, două Stihuri pentru unul şi din Triod, pre 8 După 3 Cântare, Condacul Sfântului, apoi Sedealna Triodului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului şi Prologul. După 9 Cântare, Luminânda Sfântului, de este; Slavă... Şi acum... a Praznicului; iară de nu are Sf. zicem a Praznicului de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihirile prosomice ale Praznicului pre 4, Stihovna a aceleeaş zile; Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă, Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Şi acum... a Praznicului, După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, de are, Slavă... Şi acum... a Praznicului; iară de nu, numai a Praznicului. Ectenia şi trei metanii mari. La ceas 1, Troparul Praznicului, Slavă... al Sfântului, Şi acum... al Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului. La Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari şi rugăciunea şi cel desăvârşit Apolis. Aşijderea şi la celelalte ceasuri, Troparul Praznicului şi după Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului. După Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari. La ceas 6, Troparul Paremici şi Paremia, apoi Prochimen. După ceasul al nouălea, cetim fericirile de grab fără cântare şi celelalte. Miercuri seara, Stihirile Praznicului trei şi din Mineiu ale Sfântului trei, Slavă... Şi acum... a Praznicului; apoi Prochimen şi Paremia zilei. Stihoavna Triodului, Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După acestea Ectenia, Miluieşte-ne pre noi Dumnezeule... şi trei metanii mari şi rugăciunea: Preasfântă Treime... şi fie numele Domnului... de trei ori, Psalmul 33, Apolisul şi trei metanii mari.

K. De se va întâmpla sfârşitul sărbătoarei întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara, după Apolisul ceasurilor începem Vesperina şi după obişnuita Catismă, Stihirile Praznicului 3 şi ale Părinţilor trei, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Prochimenul şi Paremia zilei, apoi: Învredniceşte-ne Doamne în seara aceasta...

LA STIHOAVNA: Idiomela Triodului Slavă... a Părinţilor Şi acum... a Praznicului. Troparul părinţilor, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Ectenia şi Apolisul. La Dupăcinare, Condacul Praznicului.

LA UTRENIE La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. După Catisme, Sedelnele Părinţilor de câte două ori. Slavă... Şi acum... a Praznicului şi cetirea Praznicului sau a Părinţilor. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 6 şi al Părinţilor pre 8. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului şi Sedealna Părinţilor de două ori, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Părinţilor. Luminânda Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului 3, Stihovna acelei zile şi ale Părinţilor 3. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Doxologia mare, Troparul Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Ectenia, Apolisul, obişnuita Litie în Pridvor şi ceas 1. La ceasuri: Troparul Praznicului, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului şi al Părinţilor, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea rândului, pre 4, şi a Părinţilor Cântarea 6, pre 4. După Ieşire, Troparul Praznicului, al Părinţilor şi al hramului Sfântului, apoi condacul hramului Sfântului. Slavă... Condacul Părinţilor, Şi acum... al Praznicului. Apostolul şi Evanghelia, a zilei şi a Părinţilor.

ÎNVĂŢĂTURA

Pentru Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, când în ce zi va fi Întâmpinarea şi în ce zi va fi după Serbarea, sau sfârşitul ei.

De se va întâmpla Întâmpinarea Domnului în Duminica Fiului celui pierdut, sau Luni, sau Marţi în săptămâna lăsatului de carne:

Se sfârşeşte Vineri în acea săptămână.

Iară de se va întâmpla Miercuri, sau Joi, sau Vineri, sau în Sâmbăta lăsatului de carne:

Se sfârşeşte în Marţea brânzei.

De este în Duminica lăsatului de carne, sau în Luneа brânzei:

Se sfârşeşte Joi în acea săptămână a brânzei.

Iară de se va întâmpla în Marţia, sau Miercurea brânzei:

Se sfârşeşte în Sâmbăta brânzei.

Iară de va fi Joi sau Vineri, sau Sâmbătă în săptămâna brânzei:

Se sfârşeşte în Duminica brânzei.

De se va întâmpla însă întâmpinarea Domnului în Duminica lăsatului de brânză.

Atuncea După-serbare nu este.

K. De se va întâmpla sfârşitul Serbătoarei Întâmpinării Domnului în Duminica Fariseului sau a Fiului pierdut, sau a lăsatului de carne:

Sâmbătă seara la Vesperina mică, Stihirile Învierii după obiceiu. La Stihoavnă, Stihira Învierii şi ale Praznicului, Stihovna Vesperinei celei mari.

La Vesperina mare La Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Triodului 3 şi ale Praznicului cu cea de Slavă... 4. Slavă... a Triodului, Şi acum... a Născătoarei glasului, iară de este hramul întâmpinării, Şi acum... a Praznicului. La Litie, Stihirile Praznicului şi ale Triodului cele de la laudări, afară de Slavă. Slavă... a Triodului, Şi acum... a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... a Triodului, Şi acum... a Praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu*... de două ori şi al Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... Şi acum... al Praznicului. După Catisme, Sedelnele Învierii cu a Născătoarei lor şi cele. Apoi cântăm Polieleul.

Iară de este în Duminica Fiului pierdut, sau a lăsatului de brânză, la Polieleu:

Cântăm şi al treilea Psalm: *La râurile Vavilonului*...

De este în Duminica Fariseului.

Cântăm fericiţi cei fără prihană, Troparele Învierii şi celelalte ale Învierii până la Canon.

Canonul Învierii pre 4, al Triodului pre 4 şi al Praznicului pre 6. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul şi Icosul şi Sedealna Triodului, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. Luminânda Învierii, Slavă... a Triodului, Şi acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 şi ale Praznicului cu cea de Slavă 4. Slavă... a Triodului Şi acum... Prea binecuvântată eşti.

Iară de este în Duminica lăsatului de brânză:

După Stihirile Praznicului, zicem Stih: Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu... şi cântăm Stihira zilei Idiomela Triodului. Slavă, altă Stihiră, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Şi după Apolis, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi ceas 1. La ceasuri, Troparul Învierii, Slavă... a Praznicului. Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului şi al Triodului schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod, Cântarea 3 pre 4 şi a Praznicului Cântarea 9, pre 4. După leşire, Troparul Invierii şi al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului, Şi acum... al Praznicului.

In Sâmbăta lăsatului de carne, nici Duminecă, nu se face sfârşitul serbării Intâmpinării.

K. De se va intâmpla sfârşitul serbării Intâmpinării Domnului Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei:

Seara la Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului pre 6. Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă, Idiomela Triodului de două ori şi mucenica, cu Stihurile cele obişnuite; Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului. Ectenia şi Apolisul; iară rânduiala Sfântului, o cântăm la după cinare sau când va voi cel mare.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 3 ori. După Catisme, Sedelnele Praznicului. Canonul Praznicului, cu Irmosul pre 14. Iar unde vine Tricântarea, cântăm al Praznicului cu Irmosul pre 6 şi din Triod pre 8. După Tricântare, Sedealna Triodului cea după a doua Catismă, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Luminânda Praznicului de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului pre 4. Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă: Idiomela zilei de două ori şi Mucenica; Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului, Ectenia şi Apolisul.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului, Cântarea 9 pre 8. După leşire, Troparul Praznicului, Slavă... Şi acum... Condacul Praznicului, Apostolul şi Evanghelia a zilei. Iară Miercuri şi Vineri în săptămâna brânzei, sfârşitul serbării Intâmpinării nu se face.

K. De se va intâmpla sfârşitul serbării Intâmpinării Domnului în sâmbăta lăsatului de brânză:

In Vinerea brânzei, seara la Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 6, ale Praznicului 3, ale Părinţilor din Triod 3, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Prochimenul şi Paremia zilei şi după aceasta Prochimen: Să nădăjduească Israil spre Domnul...

LA STIHOAVNA: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. După acum slobozeşte... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori. Slavă... al Părinţilor, Şi acum... al Praznicului. După Catisme, amândouă Sedelnele Praznicului. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8 şi al Părinţilor pre 6. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul şi Icosul Părinţilor şi Sedealna lor de două ori, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace eşti mai Cinstită... Luminânda Praznicului, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului 3 şi ale Părinţilor, 3, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Doxologia mare... Troparul Părinţilor. Slavă... Şi acum... a Praznicului, obişnuita Litie în Pridvor şi ceas 1.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea 9 pre 4 şi a Părinţilor Cântarea 6 pre 4. Apostolul şi Evanghelia zilei şi a Părinţilor.

Cade-se a şti:

J. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorul în Duminica lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză.

Această sărbătoare se începe din săptămâna lăsatului de carne şi se sue până Marţi a patra săptămână din postul mare.

Sâmbătă seara la Vesperina mică: Stihirile Invierii ale glasului, 4 şi a Născătoarei glasului. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierii şi Stihoavna Înainte-mergătorului.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... Stihirile Invierii ale glasului 3, de

la Triod 4 și ale Înainte-mergătorului 3. Iară de va fi în Duminica brânzei, cântăm Stihirile Învierii 3, a lui Anatolie 1, de la Triod 3 și ale Sfântului 3. Slavă... a Triodului, Și acum... a Născătoarei glasului. La Litie: Stihira hramului și din Triod, Stihirile Laudărilor, Glasul al 6 lea: Cugetând de ziua aceea... A doua Stihiră: O ce ceas va fi atunce...

Iară de este în Duminica lăsatului de brânză:

Din Triod Întâia Stihiră glas 5: *Vai mie, Adam a strigat cu jale...* a doua Stihiră: *Sosit-a vremea bunătăților...* Slavă... a lui Ioan Înainte-mergătorul, Și acum... a Triodului, Slavă de la Litie.

LA STIHOAVNA: Stihirile Învierii, Slavă... a Înainte-mergătorului glas 2: *Prea cinstitul vas...* Și acum... a Triodului.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de trei ori. Și cetire din Trimiterile Apostolilor.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei Învierii într'acelaș glas. După Catisme, Sedelnele Învierii cu a Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleul: *Lăudați numele Domnului,* la care cântăm și al treilea Psalm: *La râul Vavilonului...* După aceea cântăm Psalmii aleși ai Înainte-mergătorului; Apoi *Soborul îngeresc.* Sedelnele toate câte odată; Slavă... Sedealna cea după Polieleu, Și acum... a Născătoarei și cetirea Înainte-mergătorului. Antifoanele și Prochimenul glasului, Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos și celelalte. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, de la Triod pre 6 și al Înainte-mergătorului pre 4. Catavasia Triodului.

Iară de este în Duminica lăsatului de brânză:

Canonul Învierii, cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, de la Triod pre 4 și al Mergătorului-înainte pre 4. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-mergătorului și Sedealna lui de două ori, Slavă... Și acum... a Triodului, și cetirea Mergătorului-înainte. După 6 Cântarea Condacul și Icosul Triodului și Prologul. La 9 Cântare, cântăm: *Ceeace ești mai cinstită...* Apoi luminânda Învierii, Slavă... a Înainte-Mergătorului, Și acum... a Triodului.

LA LAUDARI: Stihirile Învierii 4 și ale Sfântului cu cea de Slavă 4 cu Stihurile lui; și după Stihirile Sfântului, zicem Stih: Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu... Și cântăm Stihira idiomelă a Triodului, glas 8. *Dumitu profetul.* Slavă... glas 1: *Să ne curățim fraților...* Și acum... Prea binecuvântată ești...

Iară de este în Duminica lăsatului de brânză, zicem. Stih:

Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu... și cântăm Stihira idiomelă a Triodului, glas 6: *Adam din raiu...* Slavă... glas același: *Sosit-a vremea bunătăților...* Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Ectheniile, Apolisul și obișnuita Litie în Pridvor; Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și ceas 1. La Ceasuri: Troparul Învierii, Slavă... al Înainte-mergătorului, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Triodului și al Înainte-mergătorului, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 3 pre 4, și a Înainte-mergătorului, Cântarea 6 pre 4. După Ieșire, Troparul Învierii și al Înainte-mergătorului, Slavă... Condacul lui, Și acum... Condacul Triodului. Apostolul și Evanghelia, Întâiu a zilei; apoi ale Mergătorului-Înainte.

De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al S-lui Ioan Înainte-Mergătorului în Sâmbăta lăsatului de carne:

Se cântă toată slujba praznicului S-lui Ioan Înainte-mergătorul în Vinerea lăsatului de carne, neschimbat.

I. De se va întâmpla aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorului Luni, sau Marți în Săptămâna brânzei, Duminecă seara cetim:

Fericit bărbatul... Antifon Întâiu; Iar în celelalte zile ale săptămânii **brânzei**, se cetește Catisma rândului. La Doamne strigat-am.. Stihirile Mergătorului-înainte pre 6, Slavă... tot a lui, Și acum.... a Născătoarei, același glas. Prochimenul zilei și Paremiile Înainte-mergătorului.

LA STIHOAVNĂ: Idiomela zilei de două ori și Mucenica. Slavă... a Înainte-mergătorului, glas 2, Și acum... a Născătoarei. Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... al Născătoarei Învierii.

LA UTRENIE: La Domnezeu este Domnul... Troparul Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... și acum... a Născătoarei. După întâia Catismă, Sedelnele Triodului și cetirea zilei. După a doua Catismă, Sedelnele Mergătorului-înainte amândouă și cetirea lui. Polieleul și Sedealna lui de două ori, Slavă... Și acum... a Născătoarei. Antifonul I al glasului 4. Prochimenul și Evanghelia Înainte-mergătorului Apoi Psam 50, Stihira Înainte-mergătorului. Canonul Născătoarei de Domnezeu cu Irmosul pre 6 și al Înainte-mergătorului pre 8. Catavasia: *Deschide-voiu gura mea*... Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Înainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 și din Triod, pre 8... După 3 Cântare, Sedealna Înainte-mergătorului de două ori. Slavă... Și acum... a Născătoarei și cetirea Mergătorului-Înainte. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-mergătorului și Prologul. La 9 Cântare, cântăm: *Ceeace eşti mai cinstită*... Luminânda Înainte-mergătorului de două ori. Slavă... Și acum a Născătoarei.

LA LĂUDĂRI: Stihiri Podobice ale Înainte-mergătorului pre 4, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei lui.

LĂ STIHOAVNĂ Idiomela Triodului de două ori și Mucenica, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei și celelalte dupre obiceiu, Apolisul și Ceas 1. La Ceasuri, Troparul Înainte-mergătorului și după Sfinte Dumnezeule.. Condacul Înainte-mergătorului.

LA LITURGHIE: Fericirile Înainte-mergătorului Cântarea 3 și 6. Apostolul, Evanghelia și Chinonicul zilei și a Înainte-mergătorului.

7. Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sf. Ioan Înainte-mergătorului Miercuri în Săptămâna brânzei:

Se cântă toată slujba Mergătorului-Înainte cea de seara și de dimineața în Marția săptămânii brânzei. Iară de este Vineri. Slujba lui o cântăm Joi.

Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap în Joia brânzei:

Miercuri după: *Slăbește, lasă*... și după metanii, îndată începem: Veniți să ne închinăm... de trei ori, Psalmul cel obișnuit și Ectenia și Stihirile după cum s'au scris mai înainte. După Ieșire, Prochimenul, Paremiile zilei și după acestea alt Prochimen: *Să nădăjduească Israil spre Domnul*... apoi Paremiile Sfântului; după aceasta: *Învredniceşte-ne Doamne*...

LA STIHOAVNĂ: Idiomela zilei de două ori și Mucenica. Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei; după acum sloboreşte... și după Tatăl nostru... Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei: Ectenia, trei metanii mari și rugăciunea: *Preasfântă Treime*... Fie numele Domnului... de trei ori, Psalm 33 și trei metanii. Apoi, Cade-se să te fericim... și Apolisul.

M. Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sf. Ioan Înainte-mergătorului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara, cetim întâiul Antifon al Catismei întâia: *Fericit bărbatul*... La Doamne strigat-am... Stihirile Înainte-mergătorului trei podobnice și trei ale Părinților. Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum a Născătoarei glasului. Ieșire, Prochimenul și Paremia zilei, apoi Prochimen, glas 6: *Să Nădăjduească Israil spre Domnul*... După aceea, Paremiile Mergătorului-Înainte; apoi, Învredniceşte-ne Doamne... și Ectteniile: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară...

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului de două ori și Mucenica; apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul întru Domnul*... și Stihira Înainte-mergătorului Idiomela glas 6; Ceeace era mai înainte în vas... Slavă... a părinților, glas 8: *Mulțimile călugărilor*... Și acum... a Născătoarei acelaș glas. Troparul Mergătorului-Înainte, Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei Învierii. Ectenia: Miluește-ne pre noi... trei metanii mari. Prea Sfântă Treime... fie numele Domnului... și Psalmul 33. La Dupăcinare, cântăm Canonul morților din Octoih al glasului, sau al, Născătoarei de Domnezeu. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-Mergătorului, Slavă... Și acum... al Părinților.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Mergătorului-înainte, de două ori, Slavă... al Părinților, Și acum... a Născătoarei. După Catisme, Sedelnele Părinților și a Născătoarei lor și cetirea Părinților. Polieleu și Sedelnele Sfântului câte o dată. Slavă... Sedealna cea după Polieleu. Și acum... a Născătoarei ei și cetirea lui. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen, Evanghelia Înainte-mergătorului. Psalm 50, Stihira Înainte-mergătorului.

Canonul Înainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 și al Părinților pre 8. Catavasia, Irmosul Triodului. Și cântăm și a doua cântare din Triod, iară cea din Psaltire nu o zicem. După 3 Cântare, Condacul, Icosul și Sedealna Înainte-mergătorului, Slavă... a Părinților, Și acum a Născătoarei și cetirea Înainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Părinților și Prologul. După 9 Cântare, Luminânda Înainte-mergătorului. Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei.

LA LAUDARI: Stihirile Înainte-mergătorului, 3, Slavă... a Părinților, Și acum a Născătoarei. Doxologia mare. Troparul Înainte-mergătarului, Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei Învierii; obișnuita Litie în Pridvor și Ceas 1. La Ceasuri. Troparul Înainte-mergătorului. Slavă... al Părinților, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Înainte-mergătorului și al Părinților le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Înainte-mergătorului Cântarea 3, pre 4 și a Părinților Cântarea 6, pe 4. După Ieșire: Troparul Hramului, al Înainte-mergătorului și al Părinților, apoi Condacul Hramului și al Înainte-mergătorului, Slavă... Condacul Părinților, Și acum... al Hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau Ceeace ești folositoare creștinilor... Apostol, Evanghelia și Chinonicul întâiu ale Înainte-mergătorului, apoi ale Părinților.

De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap, Luni în întâia Săptămână a postului:

Toată slujba Mergătorului-înainte se cântă în Duminica lăsatului brânzei.

De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap ori în ce zi a săptămânii d'întâiu a postului:

Se cântă slujba lui sau în Duminica lăsatului de brânză, sau în Sâmbăta cea d'întâiu a postului.

N. Iară de se va întâmpla Aflarea Cinstitului cap al Sfântului Ioan în Sâmbăta cea d'întâiu a postului.

Vineri seara, Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10, și cântăm Idiomela zilei de două ori, Și Mucenica, apoi ale Înainte-mergătorului trei podobnice și ale Sfântului Teodor 4. Slavă... a Sfântului Teodor, Și acum... a Născătoarei glasului ca a trecut. Ieșire, și Prochimenul și Paremia zilei și trei ale Înainte-mergătorului. După: Să se îndrepteze rugăciunea mea... trei metanii mari. Și celelalte ale Liturghiei cei mai Înainte sfințite. După rugăciunea Amvonului cântăm Canonul Sfântului Teodor precum s'a arătat la rând și Apolisul.

Iară de nu este Liturghie: Seara, La Doamne strigat-am... Stihirile Înainte-mergătorului trei și ale lui Teodor trei; Slavă... a Mucenicului, Și acum... a Născătoarei glasului ce a trecut, fără de ieșire. Prochimen, Paremia zilei și ale Înainte-mergătorului.

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului de două ori și Mucenica; apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul...* Și cântăm Stihira Mucenica, glas 2: *Al Dumnezeeștilor daruri...* Slavă... a Înainte mergătorului glas 6: Comoara dumnezeeștilor... Și acum... a Născătoarei. După Acum slobozește,.. și după Sfinte Dumnezeule... Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... al Mucenicului, Și acum... *Toate tainele tale...* Ectenia și 3 metanii mari și cântăm Canonul Sfântului Teodor la Colivă și Apolisul după obiceiu. După-cinare, cetim cea mare. La ea cântăm Canonul morților și rânduiala Mineiului; iară Tropare la cel d'întâiu Sfinte Dumnezeule și al doilea, le zicem ale amândorora Sfinților și la cel de pre urmă Sfinte Dumnezeule, zicem Condacul Înainte-mergătorului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte-mergătorului de două ori; Slavă... a Sf-lui Teodor, Și acum... Toate Tainele tale... După întâia Catismă, amândouă Sedelnele Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei. După a doua Ca-

tismă, Sedealna Sfântului Teodor, Slavă... Şi acum... a Născătoarei şi cetirea Înainte-mergătorului, sau a Sfântului Teodor. Polieleu şi Sedealna Mergătorului-înainte de două ori Slavă... Şi acum... a Născătoarei. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen şi Evanghelia Înainte-mergătorului. Psalm 50, Stihira Înainte-mergătorului. Canonul Înainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 şi ale Sfântului Teodor amândouă pre 8. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea...* După 3 Cântare, Condacul şi Icosul şi Sedealna Înainte-mergătorului, Slavă... a Sfântului Teodor, Şi acum a Născătoarei şi cetire pentru Sfântul Teodor. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Sfântului Teodor şi cetim Prologul. La Cântare 9, cântăm ceeace eşti mai cinstită. Apoi luminânda Mergătorului-înaiute, Slavă... a Sfântului Teodor, Şi acum... a Născătoarei.

LA LAUDĂRI: Stihirile podobnice ale Înainte-mergătorului trei şi ale lui Teodor trei. Apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul întru Domnul...* Şi cântăm Stihira Mergătorului-înainte glas 6: Întru tot cinstitul cap... Slavă... al Sfântului Teodor, Şi acum... Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa... Doxologia mare, Troparul Mergătorului-înainte, Slavă... al Sfântului Teodor, Şi acum... al Născătoarei. Ectenia, Apolisul, obişnuita Litie în Pridvor şi ceas 1. La ceasuri: Troparul Mergătorului-înainte, Slavă... al Sf. Teodor Şi acum... al Născătoarei ceasurilor. Iară Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Mergătorului-înainte Cântarea 3 pre 4 şi a Sf. Teodor Cântarea 6 pre 4. După Ieşire, Troparul Înainte-mergătorului şi al Sf. Teodor şi Condacul lui, Slavă... al Mergătorului-înainte, Şi acum... al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau ceeace eşti folositoare creştinilor... Prochimen, Apostolul şi Evanghelia, mai înainte ale Sâmbetei, ale lui Teodor sub zaceală, apoi ale Înainte-mergătorului.

O. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorului în Duminica dintâiu a Sfântului post:

Se cântă slujba lui, precum este învăţătura în Duminica a treia din post, afară de închinarea Crucii; numai la Litie, Slavă... a Înainte-mergătorului de la Doamne strigat-am... Şi acum... din Triod, la Stihovnă. La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... Prea curatului tău chip... Catavasia Triodului.

I. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap în Luna a 2, sau a 3, sau a 4 săptămână a Sfântului Post:

Duminecă seara, cetim Catisma: Fericit bărbatul... Antifonul 1. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10, în Triod ale zilei pre 4, repeţind cea dintâiu şi ale Înainte-mergătorului pre 6. Slavă... a Înainte-mergătorului,, Şi acum... a Născătoarei Învierii. Ieşirei Prochimenul cel mare al Triodului şi trei Paremii ale Înainte-mergătorului. Apoi Învredniceşte-ne Doamne... şi Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seara... La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica. Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei după glasul Învierii. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Înainte-mergătorului. Slavă... Şi acum... al Născătoarei Învierii- Ectenia, trei metanii mari şi Apolisul.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... al Născătoarei. După întâia Catismă şi după a doua, Sedealnele Triodului; iar Ectenie nu zicem şi cetire în Efrem. După a 3 Catismă, zice preotul Ectenia cea mică, apoi Sedealnele Înainte-mergătorului amândouă şi a Născătoarei, cetirea Înainte-mergătorului, Polieleul şi Sedealnele Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei. Antifonul întâiu al glasului 4. Prochimen şi Evanghelia Înainte-mergătorului. Psalm 50 şi Stihira înainte mergătorului.

Canonul Înainte-mergătorului, cu Irmosul pre 8, Catavasia: *Deschide-voiu gura mea...*

Iară când vine Tricântarea, cântăm Canonul Înainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 şi din Triod 8. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Sedealna Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei şi cetirea Înainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Înainte-mergătorului şi Prologul. După 9 Cântare, Luminânda

Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei.

LA HVALITE: Stihirile Înainte-mergătorului pre 4, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei. Doxologia şi Ectenia: să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă... Apoi Stihovna, Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei. După Tatăl nostru... Troparul Înainte-mergătorului Slavă... Şi acum... a Născătoarei-Învierii. Ectenia: Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule... trei metanii mari şi Ceasul 1. La Ceasuri: Troparul Înainte-mergătorului. După, Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-mergătorului. Şi la sfârşit trei metanii mari şi după metanii nu zicem Sfinte Dumnezeule, ci zicem rugăciunea: Hristoase, lumina cea adevărată... şi Apolisul. Iară Ceasurile 3, 6 şi 9, le cetim cu Catisme la vremea lor şi cu metanii. La al 6-lea Ceas, se cetește Paremia zilei dupre rânduială. După Ceasul al nouălea zicem Fericirile degrab fără cântare. După rugăciunea: Slăbeşte, lasă... Condacul hramului, Slavă... al Înainte-mergătorului, Şi acum... al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau: Ceeace eşti folositoare creştinilor... Apoi Doamne miluieşte de 40 ori, Slavă... Şi acum .. Ceeace eşti mai cinstită... şi rugăciunea: Prea sfântă Treime... Şi începem Vesperina dupre obiceiu şi o cântăm cu metanii dupre rânduiala postului; Catisma dupre obiceiu. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10, în Triod Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, apoi trei podobnice ale Triodului şi ale Înainte-mergătorului 4. Slavă... a Înainte-mergătorului. Şi acum... a Născătoarei glasului. Iară de este spre Miercuri sau Vineri, zicem a Crucii-Născătoarei, dupre glasul Slavei. Ieşire cu Evanghelia, lumină lină... Prochimen şi Paremia zilei. Să se îndrepteze rugăciunea mea... şi trei metanii mari. Prochimen, Apostol şi Evanghelia Înainte-mergătorului. Liturghia cea mai înainte sfinţită dupre obiceiu; la Apolis: Preotul pomeneşte mai întâiu pre Sfântul ce se prăznuieşte, apoi pre celce a sosit; iară canonul Sfântului ce se va întâmpla la rând îl cântăm la Utrenia dupre rânduială; iară stihirile lui de la Doamne strigat-am, le cântăm dimineaţa la Lăudări.

Ceasurile le cântăm precum mai sus s'a arătat. După Ceasul al nouălea şi după rugăciunea: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase.. zicem şi Psalmul: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu.. Slavă... Laudă suflete al meu pre Domnul... Şi acum... Unule născut Fiule... şi: Intru Împărăţia ta... de grab fără cântare. Fericirile din Canonul Înainte-mergătorului Cântarea 3 şi 6, apoi Apostolul şi Evanghelia Înainte-mergătorului. După acestea: Pomeneşte-ne pre noi, Doamne... după Slăbeşte, lasă... şi după Tatăl nostru... Condacul hramului, Slavă... Condacul Înainte-mergătorului, Şi acum .. Condacul hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau: Ceeace eşti folositoare creştinilor... Apoi: Doamne miluieşte de 40 ori şi trei metanii mari...

În acest timp toacă Paraclisiarhul şi trage clopotele.

Şi după cele trei metanii mari, zicem: Veniţi să ne închinăm... de trei ori şi cântăm Vesperina cu metanii şi cu Catisma, dupre obiceiu. La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului trei şi ale Sfântului Tarasie trei, Slavă... Şi acum... a Născătoarei. Iară de este spre Miercuri, sau Vineri, a Crucii-Născătoarei. Apoi: Lumină lină... Prochimenul zilei şi Paremia Triodului. Stihoavna Triodului. După acum slobozeşte... şi după Tatăl nostru... Troparele *Născătoarei de Dumnezeu Fecioară*... şi celelalte după rânduiala postului. După *ceeace eşti mai cinstită*... şi după metanii zicem Sfinte Dumnezeule... Doamne miluieşte de 12 ori, Prea sfântă Treime Stăpânie... fie numele Domnului... de trei ori, trei închinăciuni şi Psalmul 33: *Bine-voiu cuvânta pre Domnul*.. Cade-se cu adevărat a te ferici... şi Apolisul, la care Preotul pomeneşte pre Sfântul ce a sosit.

Ad. De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorului în una din zilele postului:

Cântăm slujba lui întru acest chip: La Ceasuri, după: Slăbeşte, lasă... şi după Tatăl nostru... Condacul Sfântului de la rând, apoi Doamne miluieşte de 40 ori, Slavă... Şi acum... ceeace eşti mai cinstită... şi după metanii, zicem: Sfinte Dumnezeule... Doamne miluieşte de 12 ori şi Preasfântă Treime... şi îndată începem Vesperina şi obişnuita Catismă. Se zic şi ecteniile mici după fiecare Antifon.

La Doamne strigat-am.. punem Stihirile pre 10: Idiomela zilei de două ori, Mucenica, trei prosomice ale Triodului și patru ale Înainte-mergătorului. Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei: Cine nu te va ferici... Ieșire, Prochimenul și Paremia zilei și ale Înainte-mergătorului. Apoi cântăm: Să se îndrepteze rugăciunea mea... trei metanii și pre rând domnezeeasca Liturghie cea mai înainte sfințită.

Iară de nu este Liturghie. După: Slăbește lasă... și după metaniile cele mari, zice cetețul: Veniți să ne închinăm... de trei ori, trei metanii și Psalmul: Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul... și cântăm Vesperina fără metanii. După Catisma cea obișnuită, Stihirile pre 6, trei prosomice ale Triodului și trei ale Înainte-mergătorului, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... Cine nu te va ferici... Ieșire, Lumină lină... Prochimenul și Paremia zilei și ale Înainte-mergătorului. Învrednicește-ne, Doamne... și Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre... Stihovna Triodului, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului. Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei Învierii: Taina cea din veac... Ectenia: Miluește-ne pre noi, Dumnezeule... După aceasta trei metanii mari, rugăciunea: Preasfântă Treime... și Bine-voiu cuvânta pre Domnul... Cade-se cu adevărat... Apolisul.

Dupăcinarea, cetim pre cea mare fără metanii. După Sfinte Dumnezeule... cel dintâiu, Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei Învierii dupre glas; după al doilea Sfinte Dumnezeule obișnuitele Tropare: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne pre noi... după: Cade-se să te fericim și după Sfinte Dumnezeule, Condacul Înainte-mergătorului; Doamne al puterilor fii cu noi... nu-l cântăm. După: Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari, iară Sfinte Dumnezeule... nu-l zicem, ci Apolisul cel mic. Mezonoptica o cetim dupre obiceiu cu Catisma, precum s'a scris în Luna a doua săptămână din post. De asemenea și Utrenia și toată slujba Înainte-mergătorului.

I. De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorului, în Sâmbăta a 2, sau a 3, din post:

Vineri seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem Stihiri 10 și cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori și din Octoih patru Mucenice și ale Înainte-mergătorului 4, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Ieșire, Prochimen și Paremia zilei și ale Înainte-mergătorului. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. Iară de nu este Liturghie, Vineri seara la Doamne strigat-am... Stihirile Înainte-mergătorului pre 6, Slavă... a lui, Și acum... a Născătoarei glasului. Ieșire, Prochimen, Paremia zilei și ale Sfântului trei, apoi Învrednicește-ne Doamne... La Stihoavnă: Idiomela Triodului de două ori și Mucenica Octoihului dupre glas, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei. După: Acum slobozește... și după Tatăl nostru... Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei - Învierii glasului de rând; Ectenia, trei metanii mari și rugăciunea: Prea Sfântă Treime... Fie numele Domnului... și Psalm 33: Bine voiu cuvânta pre Domnul... Apoi Cade-se cu adevărat... și Apolisul. La Dupăcinarea mare, cântăm Patrucântarea Sâmbetei. La Utrenie și la Ceasuri, cântăm numai ale Mergătorului-Înainte, precum mai sus am arătat. La Liturghie slujba zilei și a Înainte-mergătorului.

O. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan, în Duminica a 2 din post:

Sâmbăta seara la Vesperina mică, Stihirile Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... trei Stihiri, ale Învierii, una a lui Anatolie și 6 ale Înainte-mergătorului, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului. Ieșire, Prochimenul zilei și Paremiile Înainte-mergătorului, La Litie: Stihira hramului și Stihirile Înainte-mergătorului cele de la Stihoavnă.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei. La binecuvântarea pâinilor: Troparul *Născătoare de Dumnezeu Fecioară*... de trei ori şi cetire din tâlcuirile Trimiterilor apostoleşti.

LA UTRENIE. La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei Învierii acelaş glas. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor şi cetire la tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleu şi Sedelnele Înainte-mergătorului toate câte odată. Slavă... Sedealna cea după Polieleu, Şi acum... a Născătoarei şi cetirea a Înainte-mergătorului, Antifoanele, Prochimenul glasului, Toată suflarea... Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... şi Psalm 50, Slavă... glas 8: Uşile pocăinţei... şi celelalte. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, în Triod pre 4 şi al Înainte-mergătorului pre 6. Catavasia: Deschide-voiu gura mea... După a 3-a Cântarea, Condacul şi Icosul Înainte-mergătorului şi Sedealna lui de două ori; Slavă... Şi acum... a Născătoarei şi cetirea Mergătorului-Înainte. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Învierii şi Prologul. La 9 Cântare, cântăm, Ceeace eşti mai cinstită... Apoi Luminânda Învierii, Slavă a Înainte-mergătorului Şi acum... a Născătoarei Învierii.

LA LĂUDARI: Stihirile Învierii 4 şi ale Sfântului cu cea de Slavă 4, cu Stihirile lui şi după aceste Stihiri zicem Stih: *Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu*... Şi cântăm Stihira Idiomelă a Triodului, Slavă... tot aceasta, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Apolisul şi obişnuita Litie în Pridvor, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei. La ceasuri: Troparul Învierii, Slavă... al Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru... pre rând Condacul Învierii şi al Sfântului şi cel desăvârşit apolis.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 6 şi din Canonul Înainte-mergătorului, Cântarea 3, pre 4 şi cealaltă slujbă a zilei şi a Înainte-mergătorului Iară slujba sfântului Grigorie o cântăm când va voi cel mai mare, sau în Duminicile ce vin, a 4-a sau a 5-a, sau slujba Înainte-mergătorului o [illegible] în Sâmbăta a doua.

P. De se va întâmpla aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorul, în Duminica a 5-a din Post, la Închinarea Cinstitei Cruci:

Sâmbătă seara la Vesperina mică şi la Stihovnă, Stihirile toate din Triod dupre obiceiu. La Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Crucii 4 şi ale Înainte-mergătorului 3, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Născătoarei cea întâia a glasului. Prochimenul zilei şi Paremiile Înainte-mergătorului. La Litie: Stihira hramului şi trei ale Înainte-mergătorului de la Stihovnă şi Lăudări. Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Crucii.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii. Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Crucii La binecuvântarea Pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu fecioară*... de două ori, şi al Crucii odată, *Mântueşte Doamne poporul tău...*

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... al Înainte-mergătorului, Şi acum... al Crucii. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor şi cetire din tâlcuirea Evangheliei. Polieleul Înainte-mergătorului şi Sedelnele lui toate, Slava cea după Polieleu, Şi acum... a Născătoarei şi cetirea Înainte-mergătorului. Antifoanele glasului, Prochimen şi Evanghelia Învierii. Învierea lui Hristos... Psalm 50, Slavă... *Uşile pocăinţii.*

Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Înainte-mergătorului pre 4 şi al Crucii pre 6 Catavasia Crucii: *Mai înainte a închipuit dumnezeescul Moisi...*

După Cântarea 3, Condacul şi Icosul Înainte-mergătorului şi Sedealna lui de două ori, Slava... Şi acum... a Crucii şi cetirea Înainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul crucii. La Cântarea 9, ceeace eşti mai Cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Înainte mergătorului, Şi acum... a Crucii.

LA LĂUDARI: Stihirile Învierii 4 şi trei podobnice ale Crucii, cea dintâia de două ori, cu Stihurile lor. Apoi Stihul Învierii: *Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu...* şi cântăm Idiomela zilei din Triod, Slavă... aceeaş,

Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Doxologia mare şi Sfinte Dumnezeule... cu Cântare mare. In acest timp se scoate Crucea şi cântăm Troparul: Mântueşte Doamne poporul tău... de trei ori şi se face închinaciune cinstitei Cruci, dupre obiceiu, precum arată în Triod. Apoi Ectenîile, Apolisul şi Litie. Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi învăţătura lui Studit şi Ceas 1, în pridvor. La Ceasuri: Troparul Invierii, Slavă... al Crucii, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Înainte-mergătorului La 3 Ceas, Troparul Invierii. Slavă... al Înainte-mergătorului, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor, După Tatăl nostru... Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Crucii Cântarea 3, pre 4 şi ale Înainte-mergătorului, Cântarea 6 pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii, al Crucii şi al Înainte-mergătorului, Condacul Invierii, Slavă... Condacul Înainte-mergătorului. Şi acum... al Crucii, Prochimen, Apostolul şi Evanghelia, mai înainte ale Crucii, apoi ale Mergătorului-înainte.

Cade-se a şti:

P. De se va întâmpla sfinţii 40 de Mucenici în sâmbăta cea dintâia a postului, sau a doua, sau a treia, sau a patra:

Se cântă slujba lor neschimbată, precum mai înainte s'a arătat la Aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorul la litera I.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici, în Duminecă întâia a postului, sau a doua, sau a treia, sau a patra, sau a cincea.

Cântăm slujba lor neschimbată ca şi a Înainte-mergătorului.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici, Luni, a doua, sau a treia, sau a patra, sau a cincea, sau a şasea:

Cântăm slujba lor precum şi slujba Înainte-mergătorului.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici în Miercurea a patra din post:

Cântăm slujba lor mai înainte în Marţia aceleiaş săptămâni. Numai Marţi seara la Doamne strigat-am... Stihiri: Idiomela zilei din Triod de două ori, ale Crucii 4 şi ale Mucenicilor 4, Slavă... a Mucenicilor, Şi acum... a Crucii; iar alte Stihiri ale Crucii, la cântăm Miercuri la Laudări. Ieşire, Prochimen, Paremia zilei şi: *Să se îndrepteze rugăciunea mea...* Iar unde nu va fi Liturghia cea mai înainte sfinţită:

Marţi seara la Doamne strigat-am... Stihirile Crucii pre 6, iar al Sfinţilor Mucenici se săvârşeşte Praznicul la Ceasuri, precum s'a arătat la Înainte-mergătorul, în Luneа a doua săptămână din post, la litera L.

Iar de se vor întâmpla 40 Mucenicii în Joia Canonului celui mare:

Se cântă slujba lor toată în Marţia aceleiaş săptămâni, mai înainte.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici în Sâmbăta Acatistului;

Slujba lor o cântăm în Duminecа a cincia din post.

Cade-se a şti:

R. De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei-vestiri, în ori în ce zi, afară de Sâmbătă şi de Duminecă:

La Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, Mucenica, trei podobnice ale Triodului şi trei ale Înainte-Serbării pre 4, Slavă... Şi acum... glas 2: *Bine nesteşte Gavriil...* Ieşire, Prorhimenul şi Paremia zilei şi cealaltă slujbă a Liturghiei cei mai înainte sfinţită.

Iară de nu este Liturghie: Cântăm trei podobnice ale Triodului şi trei ale Înainte-serbării. Slavă... Şi acum... *Binevesteşte Gavriil...* La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica Slavă... Şi acum... a Înainte-serbării.

LA UTRENIE: Aliluia şi Treimicile glasului; apoi Obişnuitele Catisme şi celelalte dupre obiceiu. Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 6 Şi ale Triodului dupre rânduiala lor. După 3 Cântare, Sedealna Înainte-serbării. Astăzi toată făptura se bucură... Slavă... Şi acum... tot aceasta. După 6 Cân-

tare, Condac: *Cu venirea Sfântului Duh...* După a 9 Cântare, Luminânda glasului.

La Stihoavnă, din Triod, Idiomela zilei de două ori şi Mucenica, Slavă... Şi acum... a Înainte-serbării: Limba care nu o ştia... Şi Ceasul 1, cu Catisma şi cu metanii dupre obiceiu.

S. De se va întâmpla Înainte serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta a 3-a sau a 4-a din post:

Vineri seara, la Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, patru Mucenice ale glasului şi ale Înainte-serbării, trei pre 4. Slavă... a Înainte-serbării. Şi acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Ieşire, Lumină lină, Prochimen şi Paremia zilei, Să se îndrepteze rugăciunea mea... şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite.

Iară de nu este Liturghie: La Doamne strigat-am... Stihirile Înainte-serbării, pre 6, Slavă... a Înainte-serbării, Şi acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Lumină lină... fără ieşire, Prochimen şi Paremia zilei; apoi Învredniceşte-ne Doamne... Ectenia: Să plinim rugăciunile... La Stihoavnă, Idiomela Triodului de două ori (este scrisă la Doamne strigat-am) şi Mucenica Octoihului, dupre glas cu Stihurile cele obişnuite. Slavă... Şi acum... a Înainte-serbării. Acum slobozeşte... şi după Tatăl nostru... Troparul Înainte-serbării. Apoi Ectenia: Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule... şi trei metanii mari. Apoi rugăciunea: *Prea Sfântă Treime.* Fie numele Domnului, de trei ori şi Psalmul 33. Cade-se să te fericim... şi Apolisul. După-cinare, cântăm pre cea mare, fără metanii. La întâiul Sfinte Dumnezeule în locul lui: *Luminează ochii mei* .. zicem Troparul Înainte-serbării, Astăzi începăturile bucuriei a toată lumea... După al doilea Sfinte Dumnezeule Troparele cele obişnuite, *Miluieşte-ne pre noi, Doamne...* Canonul morţilor cel din Octoih. După Cade-se cu adevărat... Condacul Înainte-serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte-serbării de două ori şi obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului Fericiţi cei fără prihană, pentru morţi, nu cântăm. Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 6. După a 3 Cântare, Sedealna Înainte-serbării. Slavă... Şi acum... tot aceea. Iară când vine patrucântarea, cântăm Canonul Înainte-serbării dupre obiceiu şi de la Triod pre 8. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Înainte-serbării. După a 9 Cântare Luminânda Înainte-serbării. Stihovna Octoihului, Mucenicile glasului de la Laudări: Iară Stihuri zicem cele obişnuite: *Umplutu-ne-am dimineaţa...* Slavă... Şi acum... a Înainte-serbării glasul a 4-lea: *Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu limba care nu o ştia...* La Ceasuri, Troparul şi Condacul Înainte-serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile Înainte serbării, Cântările 3 şi 6 După ieşire, Troparul hramului lui Hristos, de este hramul lui acela, apoi Troparul Înainte-serbării, Slavă... Condacul hramului Sfântului, Şi acum... al Înainte-serbării

R. De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei-vestiri, în Duminica Închinării Crucii.

Sâmbătă seara, la Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Crucii 4 şi ale Înainte serbării 3, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Născătoarei, cea întâiu a glasului. La Litie: Stihira hramului, Slavă... a Crucii de la Doamne strigat-am Şi acum... a Înainte-serbării.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Crucii, Şi acum... a Înainte-serbării de la Stihovna Utreniei. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori şi al Crucii odată. Fie numele Domnului... de trei ori, Slavă... Şi acum... Psalmul 33 şi cetire.

LA UTRENIE. La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... al Crucii, Şi acum... al Înainte-Serbării şi celelalte dupre obiceiu.

Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Crucii pre 6 şi al Înainte-serbării pre 4. Catavasie: Mai înainte a închipuit dumnezeescul Moisi... După a 3-a Cântare, Condacul şi Icosul Înainte-serbării şi Sedealna Crucii de două ori, Slavă... Şi acum... a Înainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Crucii. După a 9-a Cântare Luminânda Învierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Înainte-

serbării. Iară celelalte toate la Lăudări și la Liturghie, precum s'a arătat și s'a scris mai înainte în Dumineca a 3-a din post; numai la Ceasuri, Troparul Învierii, Slavă... al Crucii și al Înainte-serbării, schimbându-le. După Tatăl nostru... Condacul Crucii și al Înainte-serbării, le zicem schimbându-le.

S. De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei Vestiri, Miercuri a 4 săptămână, carea este Închinarea Crucii:

Seara și dimineață toată slujba o cântăm cu metanii. Marți seara Catisma rândului. La Doamne strigat am... Stihirile din Triod ale zilei 3 și ale Înainte-serbării 3. Slavă... a Crucii, Și acum... a Înainte-serbării. La Stihovnă: Idiomela din Triod și Mucenica Slavă... a Crucii Și acum... a Înainte-serbării. *La Utrenie:* Miercuri Canonul Triodului cu Irmosul pre 6 și al Înainte-serbării pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cântăm canonul crucii cu irmosul pre 4, și al Înainte-serbării pre 2, și tricântarea pre 8. La urmă Irmosul Tricântării. După a 3 Cântare, Condacul Înainte-serbării, Sedealna zilei, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Crucii. După a 9-a Cântare, Luminânda, Treimica glasului. *La Lăudări:* Stihirile Crucii, cari au rămas la Doamne strigat-am. La Stihovnă, a Triodului, Slavă... a Crucii, Și acum a Înainte-serbării. La Ceasul 1 se face Închinarea Crucii după obiceiu. În acest chip se cântă slujba Înainte-serbării cu a Crucii și Vineri de se va întâmpla tot într'această săptămână.

S. De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei Vestiri Joi a 4 săptămână din post:

Miercuri seara la Doamne strigat-am... Stihirile Triodului pre 6 și ale Înainte-serbării pre 4, Slavă... a Crucii, Și acum... a Înainte-serbării, apoi Ieșire și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La Utrenie, cântăm toate precum s'a arătat la rând la litera R, afară de Sâmbătă și de Duminecă.

Iară de se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Dumineca a 4, sau a 5 din post:

La Vesperina mare: Stihirile Iovierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Înainte-serbării 4. Slavă... a Înainte-serbării, Și acum... a Născătoarei glasului și celelalte după obiceiu. Numai la Utrenie, după, Evanghelie. *Ușile pocăinței deschide-mi...* Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, din Triod pre 4 și al Înainte-serbării pre 4 Catavasia: *Deschide-voiu gura mea...* După a 3 Cântare, Condacul Înainte-serbării și Sedealna Triodului, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Învierii, după a 9 Cântare, Luminânda Învierii. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. *La Lăudări:* Stihirile Învierii după obiceiu; după acestea zicem Stih *Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu...* și cântăm Stihira Idiomelă a Triodului, Slavă... tot aceasta, Și acum... *Prea binecuvântată ești...* Doxologia mare și celelalte după obiceiu. La Ceasul 1, Troparul Învierii, Slavă... al Înainte-serbării, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. Iară slujba Sfântului Ioan Scărarul și a Sfintei Maria Egipteanca, se cântă când va socoti cel mai mare.

N. De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta a 5 a Acatistului:

Vineri seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem stihiri 10 și cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori și Martirica, ale Acatistului 4 și ale Înainte-serbării trei. Slavă... a Înainte-serbării, Și acum... a Acatistului. Ieșire, Prochimenul zilei și Paremia; Să se îndrepteze rugăciunea mea... și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite; iară Patrucântarea Triodului, se cântă la Dupăcinare.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Acatistului de două ori, Slavă... Și acum... al Înainte-serbării și obișnuitele Catisme; apoi Condacele și Icoasele Acatistului după rânduiala lor.

Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 6 și al Acatistului pre 8. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea...* După a 3 și după a 6 Cântare, Condace și Icoase după obiceiu. După a 9 Cântare, Luminânda Acatistului de două ori, Slavă... Și acum a Înainte-serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Acatistului pre 4, Slavă... Şi acum... *Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu*.. Doxologia mare şi Apolisul.

De se va întâmpla Înainte-serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta lui Lazăr:

Se cântă slujba Înaintri-serbării mai înainte joi tot în aceeaş săptămână, precum am arătat la litera R, afară de Sâmbătă şi de Duminică.

I. Învăţătură pentru Sărbătoarea Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei. Se începe de joi a treia săptămână din post şi se ţine până în Miercurea săptămânii Luminate:

De este post începem Vecernia fără de Catismă şi fără de metanii. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori, trei podobnice şi ale Sărbătoarei trei, repetind două, Slavă... Şi acum... *Trimis a fost din cer*... Ieşire, Lumină lină... Prochimenul şi Paremia zilei şi ale Praznicului trei, cea întâia, de la Facere: Ieşit-a Iacov de la puţul jurământului... a doua din Proroţia lui Iezechiil; fi-va din ziua a opta... a treia de la Pilde: Înţelepciunea şi-a zidit ei-şi casă... Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea... şi trei metanii mari şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite.

Iară de nu va fi Liturghia cea mai înainte sfinţită:

Seara la Doamne strigat-am..., trei Stihiri podobnice ale Triodului, cinci ale Praznicului, Slavă... Şi acum... Trimis a fost.., Ieşire, Prochimen şi Paremia zilei şi ale serbării trei; apoi: Învredniceşte-ne Doamne...

LA STIHOAVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica, Slavă... Şi acum... a serbării: *Astăzi este bucuria Bunei-Vestiri*... După acum slobozeşte... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul serbării, Ectenia, trei metanii mari şi Apolisul. La masă deslegăm la untdelemn şi vin, ori în ce zi s'ar întâmpla, fiindcă cinstea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei.

La ceasul cel d'întâiu al nopţii, toacă Paraclisiarhul în toaca cea mare şi trage toate clopotele şi adunându-ne în biserică şi cădind Preotul, Cântăm Dupăcinarea mare, şi: *Cu noi este Dumnezeu*... După întâiul Sfinte Dumnezeule... Troparul serbării: *Astăzi este începerea mântuirii noastre*... după al doilea Sfinte Dumnezeule... Condacul serbării: *Apărătoarei Doamnei*... şi după: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... facem Ieşire în Pridvor, unde se face Litia după obiceiu şi cântăm Stihirile serbării trei, Slavă şi acum Bine vesteşte Gavriil... Apoi zice Preotul rugăciunile privegherii cele obişnuite şi intrând în biserică, cântăm Stihirile Stihovnei a'e serbării; Slavă... Şi acum... *Astăzi este bucuria Bunei-Vestiri*... La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Astăzi este începătura mântuirii noastre*... de trei ori. Fie numele Domnului binecuvântat... de trei ori şi Psalm 33. *Binecuvânta-voiu cuvântul pre Domnul*... până la: *Nu se vor lipsi de tot binele*... Şi împarte fraţilor pâinile cele binecuvântate, după obiceiu şi cetirea serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul..., Troparul serbării de trei ori şi cetim trei Catisme. După întâia Catismă, amândouă Sedealnele Triodului fără Ectenie şi cetirea zilei. După a doua Catismă, Ectenia şi Sedealna serbării: *Mai marele oştirei*... Slavă şi acum... tot aceasta şi cetirea serbării. După a 3-a Catismă, Sedealna serbării: *Astăzi toată făptura se bucură*... Slavă... Şi acum tot aceasta. După cetire se dau făcliile fraţilor; după Polieleu, Sedealna: *Gavriil din cer*... Slavă .. Şi acum... *Trimis a fost Gavriil la Fecioara*... şi cetirea serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen glas 4: Binevestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru. Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă. Şi Evanghelia de la Luca: În zilele acelea sculându-se Maria... După Psalm 50, Stihira serbării. *Bine vesteşte Gavriil*... Canonul serbării, Irmosul de două ori, Troparele pre 12. Catavasia serbării. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul serbării cu Irmosul pre 6 şi Tricântarea pre 8, Catavasie: Irmosul Triodului într'amândouă stranele împreună. După 3 Cântare, Sedealna serbării, glas 8: *Cuvântul lui Dumnezeu*... Slavă... Şi acum.... tot aceasta. După 6 Cântare, Condac; *Apărătoarei Doamnei*... şi Icosul şi cetim Prologul. La 9 Cântare, iar aprind fraţii făcliile. Ceeace eşti mai cinstită... nu cântăm, ci Pripelele serbării: *Bine*

vesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri slava lui Dumnezeu. Şi Irmosul: *Ca de un sicriu însufleţit...* Asemenea şi cealaltă strană, Pripeala şi Irmosul şi celelalte Tropare ale serbării, zicând tot acea Pripeală. Iară la Troparele Tricântării, zicem Pripeala *Slavă Ţie Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.* Pre urmă Irmosul Triodului şi al serbării cu Pripeala. Luminânda serbării de două ori: *Aputerilor celor cereşti Voevod...* Slavă... Şi acum... *Taina cea din veci se cunoaşte astăzi.*

LA LĂUDĂRI: Cântăm patru Stihiri ale serbării, Slavă... Şi acum... glas 2: *Taina cea din veci...* De este Sâmbătă sau Duminecă, cântăm Doxologia mare, Ectenia şi Apolisul. Iară de este în zi de post, cântăm Stihovna Triodului, Idiomela zilei de două ori şi Mucenica; Slavă... Şi acum... a serbării: *Să se veselească cerurile...* Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului..., odată. După Tatăl nostru... Troparul serbării, Ecteniile şi la sfârşit trei metanii mari, fără Apolisul Utreniei şi Ceas 1, cu Catismă: Troparul Şi Condacul Praznicului şi la sfârşit trei metanii mari şi rugăciunea: Hristoase, lumina cea adevărată... Şi se miruesc fraţii cu sfântul untdelemn. Şi se cântă şi Stihira Idiomela a serbării şi Apolisul. La al treilea ceas din zi, ieşim cu Litie afară din Monastire, cu cruce şi întorcându-ne intrăm în biserica şi cetim Ceas 3 şi 6 cu Catismă, fără metanii, Troparul şi Condacul serbării, la Ceasuri, în toacă nu lovim. La Ceasul 6 cântăm Troparul şi Paremia Triodului şi celelalte dupre rânduеala lor; şi cetim cuvântul al căruia este începutul: *Iarăş este bucurie a Bunelor - Vestiri...* Adăugăm apoi şi Ceas al nouălea cu Catismă; Fericirile degrab fără de cântare şi fără de metanii. Pomeneşte-ne pre noi Doamne... şi Ceata Cerească... Slăbeşte lasă... după Tatăl nostru... Condacul serbării, Doamne miluieşte de 40 ori, Slavă... Şi acum... Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari şi rugăciunea. *Preasfântă Treime...* Şi îndată începem Vesperina şi o cântăm fără Catismă şi fără metanii.

La Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, fără Mucenică, trei podobice ale Triodului şi trei Idiomele ale serbării, glas 4, de la Stihoavnă şi trei ale Arhanghelului. La Stihira a 11-a Stih: *Celace faci îngerii Tăi Duhuri...* Slavă... Şi acum... a serbării: *Trimis a fost...* Iară preotul face Proscomidia la Stihiri. Ieşirea cu Evanghelia. Lumină lină... Prochimen şi Paremia zilei şi două ale serbării cea d'intâiu de la Ieşire: *Văzut a Moisi...* cea de a doua de la Pilde: *Domnul m'a zidit...* Apoi Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul către Evrei: *Fraţilor, celce sfinţeşte şi celce se sfinţesc...* Evanghelia de la Luca şi celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur. In loc de Axion, cântăm Irmosul: *Ca de un Sicriu...*

In ziua de 26 Martie cântăm la Utrenie:

Aliluia şi Treimicile glasului, iară de este Sâmbătă, sau Duminecă, cântăm la Dumnezeu este Domnul... Troparul Arhanghelului: *Celce eşti mai mare Voevod...* După întâia Catismă, Sedealna Octoihului, după a doua şi a treia, Sedelnele Triodului.

Canonul serbării al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pre 6 şi al Arhanghelului pre 6. Iară când vine Tricântarea, cântăm Canonul serbării al Născătoarei de Dumnezeu şi al Arhanghelului cu Irmosul pre 6. Şi Tricântarea pre 8. Catavasie, Irmosul Triodului. După a 3 Cântare, Sedealna glas 4, Slavă... Şi acum... tot aceasta şi cetire. După a 6 Cântare, Condacul Arhanghelului glas 8: *Al prea luminatei şi întru tot lucrătoarei Treimi...* După a 9 Cântare, Luminânda, Treimica glasului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Arhanghelului pre 4, Slavă... Şi acum... a serbării: *Binevesteşte Gavriil...* La Stihovnă, a Triodului Idiomela zilei de două ori şi Mucenica; Slavă... Şi acum... a Născătoarei şi celelalte toate le cântăm cu metanii.

T. De se va întâmpla Buna-Vestire, în Sâmbăta a 3-a sau a 4-a a Postului.

Vineri seara Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10; Idiomela zilei de două ori şi ale serbării 8, Slavă... Şi acum... a serbării. Paremia zilei şi cinci ale serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... Şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. Iară la ceasul întâiu al nopţii, cântăm Dupăcinarea mare, dupre obiceiu. După întâiul Sfinte Dumnezeule... Troparul serbării. După al doilea, Condacul serbării.

După: Slavă întru cei de sus... Litie precum s'a arătat mai înainte în ziua cea de post.

LA UTRENIE Se face slujba toată a serbării. Nici Patrucântarea, nici altceva de ale Sâmbetei nu se cântă, ci toate numai ale serbării. Cântăm şi Doxologia mare. Iară Patrucântarea se cântă mai înainte Joi la Dupăcinare. Asemenea şi la Liturghie toate ale Serbării.

5. Cade-se a şti: De se va întâmpla Buna-Vestire, în Duminecă a 3-a din Post:

Sâmbătă la Vesperina mică, La Doamne strigat-am... Stihirile Crucii pre 4, Slavă... Şi acum... a serbării. La Stihovnă, cântăm o Stihiră a Învierii şi ale serbării. Idiomelele de la Stihovna Vesperinei mari, cu pripelele lor. Slavă... Şi acum... a serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Slavă... Şi acum... al Serbării. Ectenia şi Apolisul. La Vesperina mare, cântăm: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Crucii trei podobnice şi ale serbării patru podobnice, Slavă... a Crucii, *Hristoase, Dumnezeul nostru*... Şi acum... *Trimis a fost din cer*... Apoi Ieşire şi cinci Paremii ale serbării. La Litie, Stihirile serbării trei Idiomele şi trei ale Crucii de la Lăudări; Slavă... a Serbării, Şi acum... a Crucii.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Crucii, Şi acum... a serbării. La binecuvântarea pâinilor: Troparul serbării de două ori şi o dată: *Mântuieşte Doamne poporul tău*... şi cetire din trimiterile Apostolilor, sau a serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori; Slavă... al Crucii, Şi acum... al Serbării... După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor şi cetire la tâlcuirea Evangheliei. Polieleul şi Sedelnele serbării, toate câte odată, Slavă... Şi acum... a Serbării şi cetirea Serbării. Antifoanele glasului, Prochimen şi Evanghelia Serbării. Învierea lui Hristos. Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4 şi al Serbării pre 6. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea*... După Cântarea 3, Condacul şi Icosul Crucii şi Sedelnele Crucii Slavă... Şi acum... a Serbării şi cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Serbării şi Prologul. La a 9 Cântare, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 şi ale Serbării 3 şi Idiomela: *Taina cea din veac*... cu Stihurile lor: apoi Stih: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu*.., şi cântăm Idiomela zilei din Triod; Slavă aceeaş... Şi acum. *Prea binecuvântată eşti*. Doxologia mare, la care se face închinarea cinstitei Cruci dupre obiceiu, precum se arată în Triod; şi după Ectenii şi Apolis, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi Ceasul I, în Pridvor. La Ceasuri: Troparul Învierii, Slavă... al Crucii, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După: Tatăl nostru, Condacul Crucii şi celelalte şi cel desăvârşit Apolis.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Serbării Cântarea 3 pre 4 şi ale Crucii, Cântarea 6. pre 4. După Ieşire, Troparul Învierii, al Crucii şi al Serbării; în loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm *Crucii tale ne închinăm, Stăpâne*. Prochimen, Apostolul şi Evanghel,a mai înainte zicem ale Serbării, apoi ale Crucii. În loc de Axion, cântăm Irmosul: *Ca de un sicriu însufleţit*.

Litorghia se face a marelui Vasile; precum şi în toate Duminecele sfântului şi marelui post, când se va întâmpla această Serbare, se face dumnezeeasca Liturghie a lui Vasilie cel mare.

7. Iară de se va întâmplat Serbarea Bunei-Vestiri, Luni a 4-a, sau a 5-a, sau a 6-a, a Sfântului post:

Duminecă seara, la Vesperina mică, Stihirile Serbării 4, Slavă... Şi acum... a Serbării. La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori şi Mucenica; Slavă... Şi acum... a Serbării. Troparul Serbării, Ectenia mică şi Apolisul.

La Vesperina mare: După obişnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul. Antifonul întâiu. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10, ale Triodului 3 podobnice şi ale Serbării 7, Slavă... Şi acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer*. Ieşire, Prochimenul zilei şi Paremiile Serbării 3, la Litie Stihirile Serbării. Slavă... Şi acum... a Serbării

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Serbării cu Pripelele Serbării; Slavă... Şi acum... a Serbării La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori şi cetirea Serbării.

LA UTRENIE: Cântăm toată slujba Serbării, precum s'a scris mai înainte în zi de post la rând, la litera T.

T. De se va întâmpla Buna-Vestire în Miercurea Închinării cinstitei Cruci:

Se lasă Stihirile, Slavirile şi Canonul Crucii şi se cântă Luni, sau Vineri în acea săptămână. Iar aicea cântăm toată slujba sărbătoarei Bunelor Vestiri, cu Tricântarea Miercuri, precum am arătat în ziua d'intâiu la rând. Iară la Utrenie, la Ceasul 1, se face închinăciune Crucii dupre obiceiu.

U. De se va întâmpla Buna-Vestire în Duminica a 4-a sau a 5-a a postului:

Sâmbătă seara, la Vesperina mică, Stihirile Serbării pre 4. Slavă... Şi acum... a Serbării. La Stihoavnă, o Stihiră a Învierii şi a Serbării ale Stihoavnei cei mari, cu pripelele lor; Slavă... Şi acum... a Serbării, Troparul serbării, Ectenia mică şi Apolisul.

La Vesperina mare: Fericit bărbatul. Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, una a lui Anatolie şi şase ale Serbării. Slavă... Şi acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer.* Ieşire, Prochimenul zilei şi cinci Paremii ale Serbării. La Litie: Stihirile Serbării, Slavă... glasul al 8-lea, Şi acum... glasul al 2-lea.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... Şi acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori şi cetire din trimiterile Apostolilor sau a Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... Şi acum... a Serbării. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor şi cetire din tâlcuirea Evangheliei. Polieleul, Sedelnele Serbării toate câte odată şi cetirea Serbării. Antifoanele glasului, Prochimenul şi Evanghelia Serbării. Învierea lui Hristos... şi Psalmul 50, Stihira Serbării.

Canonul Învierii, cu Irmosul pre 4, din Triod pre 4 şi al Serbării pre 6. Catavasia, Irmosul Serbării. După a 3 Cântare, Sedealna Serbării, Slavă... Şi acum... aceeaş, Cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Serbării şi cetim Prologul. La Cântarea a 9, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită, Luminânda Învierii şi a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 şi ale Serbării 4, cu Pripelele lor; după aceasta Stih: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu...* Şi cântăm Idiomela zilei. Slavă... tot aceasta, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Ecteniile şi Apolisul; apoi Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei.

Liturghia cântăm a Marelui Vasilie. Fericirile glasului pre 6 şi ale Serbării, Cântarea 3 pre 4. Apoi Stihul Ieşirii, Troparul Învierii şi al Serbării, Slavă... Şi acum... Condacul Serbării. Prochimen, Apostolul şi Evanghelia mai întâiu ale Duminicii, apoi ale Serbării.

U. De se va întâmpla Buna Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Miercurea a 5-a săptămână a Sfântului post:

Cântăm slujba Înainte-serbării Luni la rând, Stihirile şi Canonul. Iar al Sfântului de la Mineiu, îl cântăm la Dupăcinare; pentrucă se mută Canonul cel mare, de Joi în Marţea aceleeaş săptămâni şi cântăm Canonul cel mare cu Tricântarea de Marţi pentru Serbarea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; pentrucă Miercuri în însuş Serbarea seara la Vesperină Catismă nu se cetește şi metanii nu se fac; şi cântăm sfârşitul Serbării Joi. Pentru aceea Miercuri seara Shihirile cu metanii şi Canonul cel mare Joi nu-l cântăm, că s'a cântat mai înainte Marţi.

Iar în Miercurea 5-a din post: Cântăm toată slujba Serbării seara şi dimineaţa cu Triodul dupre rânduială, precum am arătat mai înainte în zi de post. Iară sfârşitul serbării Bunei-Vestiri îl cântăm Joi la Utrenie cu Tricântarea Apostolilor, precum am arătat Luni a 4 şi a 5-a Sfântului post, la Ieşirea serbării Bunei-Vestiri.

V. De se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei Joi a 5 săptămână din post, când se cântă Canonul cel mare:

Se mută pentru Serbare, Canonul cel mare al Sfântului Andrei şi-l cântăm într'aceeaş săptămână Marţi, cu Tricântarea de Marţi. Iară Tricântarea Apostolilor, o cântăm cu a Serbării Bunei-Vestiri şi la urmă Catavasia Triodului.

Iară de se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei Vineri în aceeaş săptămână:

Cântăm înainte-serbarea Bunei-Vestiri Stihirile şi Canonul mai înainte la rând Miercuri, pentru Canonul cel mare, iară a Sfântului slujba din Mineiu o cântăm la Dupăcinare.

X. Iară de se va întâmpla Buna Vestire, a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Sâmbăta Acatistului

Vineri seara, la Doamne strigat-am... Stihirile pre 10. Idiomela zilei de două ori, ale Serbării pre 8. Slavă... Şi acum... *Trimis a fost din cer.* Paremia zilei şi ale Serbării 5. După: Să se îndrepteze rugăciunea mea... facem trei metanii şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. La fie numele Domnului binecuvântat... trei metanii şi la Apolis iarăş trei metanii.

Iară la Ceasul întâiu al nopţii, toacă şi trag toate clopotele şi adunându-ne noi în biserică, binecuvintează preotul şi cetim Dupăcinarea mare; şi după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Ieşim în Pridvor şi facem obişnuita Litie, la care cântăm trei Stihiri ale Serbării, Slavă... Şi acum... *Binevesteşte astăzi...* Sfârşind Litia iarăş intrăm în biserică şi cântăm Stihovna, Stihiri Idiomele ale Serbării cu pripelele lor; Slavă... Şi acum... *Astăzi este bucuria...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori şi cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul.., Troparul Serbării de trei ori. După întâia Catismă, Condacul: *Apărătoarei Doamnei...* şi alte trei Condace şi trei Icoase; după a doua Catismă, iarăş trei Condace şi Icoase trei. Apoi Polieleul şi Sedelnele toate ale Serbării şi cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul şi Evanghelia Serbării, Psalm 50 şi Stihira Serbării.

Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 şi al Acatistului pre 6. Catavasia Serbării amândouă cetirile împreună; iară Patrucântarea nu cântăm acum ci mai înainte Joi la Dupăcinare. După a treia Cântare, trei Condace şi trei Icoase. Apoi Sedealna Serbării şi cetirea. După 6 Cântare trei Condace şi trei Icoase. Apoi Condacul: *O maică Prea Mnuată...* de trei ori şi Icosul cel d'întâiu şi iarăş Condacul: Apărătoarei Doamnei.. şi cetim Prologul şi Sinaxerul. La a noua Cântare, nu cântăm oarece eşti mai cinstită... ci pripelele Serbării precum mai înainte s'a scris la locul Serbarea. La Canonul Acatistului, la Tropare zicem Pripeala: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pre noi.* Şi la urmă cântăm Pripeala şi Irmosul: *Ca de un sfeştu tăsufletit...* şi o închinăciune. Luminânda Serbării.

LA LAUDARI Stihirile Serbării pre 4. Slavă... Şi acum... *Să se veselească cerurile...* Doxologia mare, Troparul Serbării, Exteniı şi Apolis. Apoi învăţătura lui Studit şi Ceas 1 în Pridvor La întâiul Ceas, Troparul şi Condacul Serbării şi celelalte.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării, Cântarea 3 şi 6, pre 8. Prochimen, Apostol şi Evanghelia, ale Serbării.

A. bis. De se va întâmpla Serbarea Bunei Vestiri în Sâmbăta lui Lazăr

Vineri seara, Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10; Idiomela zilei de două ori: *Săvârşind patruzeci de zile cele de suflet folositoare...* apoi trei ale Serbării, *Sfatul cel mai înainte de veci...* Şi cinci ale Sfântului Lazăr, Slavă... *Săvârşind patruzeci de zile cele de suflet folositoare...* Şi acum.. a Serbării: *Trimis a fost din cer...* Ieşire, Paremia zilei şi cinci ale Serbării; şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. Iară la masă se face deslegare la vin şi la untdelemn.

La Ceasul întâiu al nopții, toacă paracliserul în toaca cea mare și trage toate clopotele și adunându-ne în biserică, binecuvintează preotul și cetim Dupăcinarea mare, iară preotul cădește, precum este obiceiul și după întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul serbării. După al doilea, Condacul serbării. După Slavă între cei de sus lui Dumnezeu..., ieșim în Pridvor și facem obișnuita Litie, la care cântăm trei Idiomele ale Serbării și ale Triodului trei, cele de la Laudări; Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile*... Și acum... *Bine vestește astăzi*...

LA STIHOAVNĂ: Stihiri Idiomele ale Serbării cu Pripelele lor; Slavă... *Stătut-ai înaintea gropii*... Și acum... *Astăzi este bucuria Bunelor-vestiri*... După: Tatăl nostru... Troparul Serbării de trei ori, binecuvântarea pâinilor... și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... *Învierea cea de obște*... Și acum... a Serbării. După întâia Catismă, Sedealna Triodului: *Milostivindu-te spre lacrămile Mariei*... de două ori; Slavă... Și acum... a Serbării și cetire pentru dreptul Lazăr. După a doua Catismă, Sedealna Triodului: *Izvorul înțelepciunii*... de două ori; Slavă... Și acum... a Serbării și cetire pentru dreptul Lazăr, sau a Serbării. Apoi Polieleul și toate Sedelnele Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul și Evanghelia Serbării. Învierea lui Hristos... Psalmul 50 și Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Sfântului Lazăr amândouă Canoanele pre 8. Catavasia, Irmosul Canonului al doilea al lui Lazăr. Cântăm tot aicea și Patrucântarea. După 3 Cântare, Condacul și Icosul și Sedelnele Sfântului Lazăr; Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După 6 Cântare. Condacul și Icosul și cetirea Serbării. La 9 Cântare, ceeace ești mai cinstită, nu cântăm; ci Pripelele Serbării, precum mai înainte s'a arătat la însuș Serbarea. Iară la Canonul Triodului ca pripeală zicem: *Slavă ție Dumnezeul nostru, Slavă ție*, Catavasie, Irmosul: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu*. După aceasta, Pripeala Serbării și Irmosul: *Ca de un steriu însuflețit*... Apoi, Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru pre glas 1, Luminânda Serbării de două ori; Slavă... Și acum... a lui Lazăr.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării trei și ale Sfântului Lazăr trei; apoi pripelele: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu* și *Mărturisi-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea*... Slavă... a Sfântului Lazăr. *Mare și preaslăvită*... Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac*... Doxologia mare, Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Învierea cea de obște*... Ectenia, Apolis, învățătură pentru credință și ceas 1 în Pridvor.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării, Cântarea 3, pre 4 și ale lui Lazăr, Cântarea 6, pre 4. După Ieșire, Troparul Serbării și al lui Lazăr, Slavă... Condacul lui Lazăr, Și acum... al Serbării. În locul lui Sfinte Dumnezeule cântăm: *Câți în Hristos v'ați botezat*... Prochimen, Apostol și Evanghelie mai întâiu a Serbării, apoi a lui Lazăr. În loc de Axion, cântăm Irmosul Serbării.

B. bis. Iarăși de se va întâmpla Bună-Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în Duminica Stâlpărilor:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile Stâlpărilor pre 4, Slavă... Și acum... a Serbării: *În Luna a șasea*... La Stihoavnă Idiomelele Serbării cu Pripelele lor, de la Vesperina mare, Slavă... Și acum... a Stâlpărilor: *Laud a ta înfricoșată Taină*... Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Învierea cea de obște*... Ectenia mică și Apolisul.

La Vesperina mare: Fericit bărbatul... Catisma toată. Ia Doamne strigat-am... Stihirile Serbării 3, repetându-se și ale Stâlpărilor 4. Slavă... a Stâlpărilor, Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer*... Apoi Ieșire, 6 Paremii ale Serbării și trei ale Stâlpărilor. La Litie, Stihirile Serbării 3 și 3 ale Stâlpărilor, Slavă... a Stâlpărilor. *Mai înainte cu șase zile de Paști*... Și acum... a Serbării: *Bine vestește Gavriil*...

LA STIHOAVNĂ. Stihirile Idiomele ale Stâlpărilor, cu Pripelele lor. Slavă... a Stâlpărilor: *Astăzi darul Sfântului Duh*... Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac*... La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori, al Stâlpărilor odată și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... Şi acum... *Învierea cea de obşte...* După întâia Catismă, Sedealna Stâlpărilor, Slavă... Şi acum... a Serbării şi cetirea Serbării. După a doua Catismă, Sedealna Stâlpărilor, Slavă... Şi acum... a Serbării şi cetirea. Apoi Polieleul, Sedelnele Serbării şi cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul şi Evanghelia Stâlpărilor, Psalmul 50; Învierea lui Hristos nu o cetim şi când sărută fiaţii Sfânta Evanghelie, împarte egumenul Stâlpării cu faclii fraţilor dupre obiceiu. Şi în loc de: *Pentru rugăciunile Apostolilor...* Cântăm, *Slavă... Astăzi Hristos a intrat...* Şi acum... tot aceasta; apoi Stih: *Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila ta...* şi Stihira, glasul al 6-lea: *Astăzi darul Sfântului Duh...* Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 şi al Stâlpărilor cu Irmosul pre 8. Catavasia, Irmoasele amândoror Canoanelor, în fiecare cor Irmosul său. După Cântarea a 3, Condacul şi Icosul Stâlpărilor şi Sedealna, Slavă... Şi acum... a Serbării şi cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Serbării şi Prolog. La Cântarea a 9, Ceeace eşti mai cinstită, nu cântăm, ci Pripelele Serbării, precum mai înainte am arătat iar a Stâlpărilor, cântam dupre obiceiu Pripeala: *Slavă fie, Dumnezeul nostru, Slavă fie;* iară la urmă cântăm întâiu Pripeala Serbării şi Irmosul: *Ca de un ziriu însufleţit...* apoi al Stâlpărilor. Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... pre glasul 1. Luminânda Serbării de două ori.

LA LAUDĂRI: Stihirile Serbării trei şi ale Stâlpărilor trei, Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile...* Şi acum... a Stâlpărilor: *Mai înainte cu şase zile...* Doxologia mare şi Troparul: *Învierea cea de obşte...* Slavă... Ş. acum... a Serbării; Ectenia, Apolisul, Învăţătura lui Studit Şi Ceasul 1 în Pridvor; apoi cel desăvârşit Apolis, Iar în Ceasul al doilea din zi, ieşim afară din Monastire cu Litie, precum mai înainte am arătat şi întorcându-ne cetim Ceasurile, la care cântăm Troparul Serbării, Slavă... *Învierea cea de obşte...* Şi acum... a Născătoarei Ceasurilor. După: Tatăl nostru... zicem Condacele, schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile serbării, Cântarea 3 pre 4 şi ale Stâlpărilor, Cântarea a 6, pre 4. După ieşire, cântăm Stih: *Bine-vestiţi din zi în zi...* Troparul Serbării şi al Stâlpărilor; Slavă... Condacul Stâlpărilor, Şi acum... al Serbării: *Apărătoarei Doamnei...* Apoi Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia, a Serbării şi a Stâlpărilor, Chinonicul Serbării şi a Stâlpărilor. La Liturghie în loc de Axion, cântăm Irmosul Stâlpărilor: *Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă...* Iară de este hramul Bunei-Vestiri, se cântă în loc de Axion, Irmosul: *Ca de un ziriu însufleţit...*

Şi iară de se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, în Luneа cea mare:

În Duminica Stâlpărilor seara, la Vesperina mică, la Doamne strigat-am... Stihirile Serbării pre 4, Slavă... Şi acum... a Serbării. La Stihoavnă: Stihirile Serbării cele de la Stihoavna Vesperinei mari, Slavă... Şi acum... a Serbării.

La Vesperina mare Cântăm fericit bărbatul... Antifonul întâiu. La Doamne strigat-am... Stihirile Serbării pre 6 şi ale Stâlpărilor pre 4, Slavă... a Stâlpărilor Şi acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer...* Ieşire, Prochimenul zilei, Paremiile Serbării trei. La Litie Stihirile Serbării, Slavă... Şi acum... a Serbării: *Bine veşteşte Gavriil...*

LA STIHOAVNĂ: Stihirile zilei cu Pripelele lor, Slavă... a Stâlpărilor: *Din vamuri şi Stâlpări...* Şi acum... a Serbării: *Taina cea din veac...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori, cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de trei ori. După Catisma dintâiu şi după a doua, Sedelnele zilei şi cetirea; după a treia Catismă, Ectenia mică şi Sedelnele serbării amândouă, cetirea a Serbării, Polieleul, Sedealna Serbării şi cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasul 4, Prochimen: *Bine Vestiţi din zi în zi...* Evanghelia Serbării, Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 şi al Tricântărei pre 8. Catavasia Triodului, Irmosul într'amândouă corurile împreună; iar unde nu este Tricântare, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 4. Catavasia Serbării. După a 3 Cântare, Condacul zilei, Sedoalna Serbării şi cetirea Ser-

bării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Serbării, Prologul și Sinaxarul. La 6 a Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci Pripeala Serbării: *Bine vestește pământule bucurie mare*... Apoi Irmosul Serbării: *Ca de un sicriu înșufletit*... Iară la Troparele Tricântării, zicem Pripeala. *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție*. Catavasie cântăm Irmosul Triodului. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a Serbării Și acum..., a zilei: *De usucătunea Smochinului*... Doxologia și Ectenia.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Idiomele ale zilei: *Mergând Domnul spre patima cea de bună voie... Ajungând noi credincioșii*... și celelalte Stihiri din Triod; Slavă... *A doua Evă*... Și acum... a Serbării: *Să se veselească cerurile*... Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului... odată; după: Tatăl nostru... Troparul Serbării, Ectenie, trei metanii mari, Apolisul și Ceasul I. La trei ceasuri din zi, le ținem cu Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim celelalte Ceasuri, cu Catisme și Paremia, cetim și Stâlpul Evangheliei. La Ceasuri, Troparul Serbării, iară Condacul zilei și al serbării le zicem schimbându-le; și la sfârșitul fiecăruia Ceas câte trei metanii, cetim și Ceasul al 9-lea și Fericirile de grab, fără de cântare; apoi: Pomenește-ne pre noi, Doamne... și celelalte. După Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită..., trei metanii mari și îndată începem Vesperina, fără metanii și fără Catismă. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării; Slavă... a zilei: *De smochinul cel uscat*... Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer*... Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen, Paremiile zilei și ale Serbării două. Apoi Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul și Evanghelia Serbării și a zilei și celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur.

Iară de nu va fi Liturghie, pentru vreo nepuință oarecare: La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10 și cântăm trei ale zilei, repetând pre cele două dintâiu și ale Serbării 5; Slavă... a zilei: *A doua Evă aflând*... Și acum... a Serbării, Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimenul zilei și Paremiile și ale Serbării două. Apoi Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Serbării și a zilei. *Îndreptează-se, Doamne*... Ectenia, Stihoavna zilei, cu pripelele zilei. Slavă... *Doamne vitând la pătimă*... Și acum... a Serbării. Acum slobozește... Troparul Serbării, Ectenia și Apolisul. Așa facem și în celelalte zile ale săptămâni mari. La masă deslegare numai la untdelemn și la vin. La Dupăcinare metanii nu sunt, numai după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, trei închinăciuni, la sfârșit trei metanii mari și 12 mici. La cel de pe urmă Sfinte Dumnezeule, trei închinăciuni și cântăm Tricântarea lui Andrei Criteanul.

S. Tot pentru această Serbare, de se va întâmpla în Marțea cea mare:

Luni seara, Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale serbării; Slavă... a zilei: *A doua Evă*... Și acum... a Serbării: *Trimis a fost*... Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și cetirile zilei și trei ale Serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea..., și trei metanii. Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La întâiul Ceas al nopții toacă și trag toate clopotele cel mai dupre obiceiu și adunându-ne în biserică, cetim Dupărinarea mare și: *Cu noi este Dumnezeu*... După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, Litie în Pridvor, la care cântăm Stihiri Idiomele ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării *Bine vestește Gavriil*...

LA STIHOAVNĂ: Trei Stihiri Idiomele ale Serbării cu Pripelele lor, Slavă... Și acum... *Astăzi este bucuria*... La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetirea Serbării...

LA UTRENIE: La Domnezeu este Domnul... Troparul Serbării, de trei ori. După amândouă Catismele, Sedelnele Triodului și cetirea zilei. După întâia Catismă, Ectenia mică, Sedealna Serbării și cetirea Serbării. Polieleul și Sedealna Serbării. Antifonul întâi al glasului 4. Prochimen, Evanghelia Serbării. Psalmul 50, Stihira Serbării,

Canonul Serbării cu Irmosul pre 14. Catavasia Serbării, Irmosul în amândouă corurile împreună, iar unde sunt două cântări ale Triodului, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și cele două cântări pre 8 și la urmă Irmosul Triodului, După 3 Cântare, Condacul zilei și Icosul. Sedealna Serbării, cetirea Serbării. După 6 Cântare, Condacul Serbării, Icosul și Prologul; cetim și Sinaxarul zilei. La 9 Cântare, nu cântăm: Ceeace ești mai cinstită... ci Pripelele Serbării și Irmos, precum am arătat în Lunea cea mare. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LAUDARI. Podobnicele Serbării pre 4, Slavă... a zilei: *Cu lemea sufletească*... Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac*... Idiomelele zilei cu Pripelele lor, precum s'a scris mai înainte Luni. Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile*... Și acum... a zilei: *Când vei veni întru slavă*... Troparul Serbării, Ectenia, trei metanii mari și Apolisul. Ceas 1, trei metanii mari.

Iară la Ceasul al 3-lea din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire precum am arătat mai înainte și întorcându-ne cetim ceasurile cu Catisme și Stâlpul Evangheliei. La Ceasuri, zicem Troparul Serbării și al Născătoarei. Condacele, zicem al Serbării și al zilei, schimbându-le și la sfârșitul fiecăruia Ceas, câte 3 metanii mari; Ceas 9 fără Catismă. Fericirile degrab fără de cântare și Pomenește-ne pre noi Doamne... și celelalte precum mai înainte s'a scris. După Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită... și trei metanii mari și îndată Vesperina fără Catismă și fără metanii.

La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării; Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Prochimen, cetirile zilei și două ale Serbării. Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostol și Evanghelia Serbării și a zilei și pre rând Dumnezeeasca Liturghie a Sf.-lui Ioan Gură de Aur. La masă deslegăm numai la untdelemn și la vin. Iară Dupăcinare, cetim pre cea mică și cântăm la ea și Tricântarea lui Andreiu Criteanul.

Și. Tot pentru această Sărbătoare de se va întîmpla în Miercuria cea mare

Marți seara, cântăm Vesperina fără Catismă și fără metanii. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10: Idiomelele zilei 5 și ale Serbării 5; Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării Ieșire cu Evanghelia, Prochimen și Paremiile zilei și trei ale Serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii. Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La masă, fiertură fără untdelemn, iară vin bem. La un ceas din noapte toacă și adunându-ne în biserică, cetim Dupăcinarea mare. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Ieșim în Pridvor și cântăm la Litie Stihirile Serbării. Slavă... Și acum... a Serbării.

LA STIHOAVNA Stihirile Serbării la binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetire a Serbării.

LA UTRENIE. La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de trei ori. După amândouă Catismele, Sedelnele Triodului și cetirea zilei. După 3 Catisma, Ectenia și Sedelnele Serbării amândouă și cetirea Serbării. Polieleul și Sedelnele Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen, Evanghelia Serbării, Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 14. Catavasia Serbării, Irmosul într'amândouă corurile împreună. Iar unde este Tricântarea cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și Tricântarea pre 8, Catavasie: Irmosul Triodului. După 3 Cântare, Condacul zilei și Icosul, Sedealna Serbării și cetirea Serbării. După 6 Cântare, Condacul Serbării și Icosul. La a noua Cântare nu cântăm: Ceeace ești mai cinstită, ci pripelele Serbării precum mai înainte s'a arătat. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LAUDĂRI Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. La Stihoavnă a zilei, cu Pripelele lor precum mai înainte s'a scris în Lunea cea mare; Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei și celelalte precum s'a scris mai înainte. Iară la trei ceasuri din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim cea-

sorile cu Catisme și se cetește și stâlpul Evangheliei și celelalte ceasuri și Liturghia precum mai înainte s'a scris în Lunea și în Marția acestei săptămâni; la sfârșitul ceasurilor, se face în Monastiri iertăciune dupre obiceiu; iară Dupăcinarea, o cetim dupre cum am scris mai înainte și Tricântarea lui Andreiu Criteanul.

D. De se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu în Joia cea mare.

In Miercurea cea mare seara, cântăm Vesperina fără de Catismă. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Prochimen, cetirele zilei și trei ale Serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii, Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La un ceas din noapte tocăm și adunându-ne în biserică, cântăm Dupăcinarea mare. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... cântăm la Litie Stihiri Idiomele ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării. La Stihovnă: Stihiri ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă,.. Și acum... *Când stăteții mucenici*... Apoi Polieleul și Sedelnele Serbării toate și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului al 4-lea. Prochimen, Evanghelia Serbării, Psalmul 50 Stihira Serbării, Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 și al zilei cu Irmosul pre 8. Catavasie, Irmosul zilei într'amândouă cororile împreună. După a 3-a Cântare, Condacul și Irmosul zilei și Sedealna, Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După a 6-a Cântare, Condacul Serbării, Icosul și Sinaxarul zilei. La a noua Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci Pripelele Serbării precum mai înainte am arătat; la urmă Irmosul: *Din ospățul Stăpânului*... apoi Pripeala Serbării și Irmosul, Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LAUDĂRI: Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei, Doxologia și Ectenia. La Stihovnă, Stihirile zilei cu Pripelele lor, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării, Troparul zilei, Slavă, Și acum... al Serbării, Ectenia și Apolisul, la Ceasul I Troparul și Paremia zilei și Învățătura lui Studit pentru Sărbătoare.

La al cincilea ceas din zi, se face Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim celelalte Ceasuri în Pridvor, la care zicem Troparul Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru..., Condacul zilei și al Serbării, schimbându-le...

La ceasul al 8-lea din zi, adunându-ne, cântăm Vesperina. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... cetirile zilei și două ale Serbării. Ectenia cea mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimenul Apostolul zilei și al Serbării și celelalte ale Liturghiei marelui Vasilie. În loc de Axion cântăm Irmosul Joi cei mari. Iar în brațurile Bunei-Vestiri ale Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, Irmosul Serbării, iar în locul Heruvicului cântăm Troparul Cinei tale... de trei ori; tot aceasta cântăm în loc de Chinonic odată, iar când se împărtășesc frații, cântăm tot aceasta de multe ori, până când se împărtășesc frații toți. Și în loc de: *Să se umple gurile noastre*... iar aceasta odată, cu Aliluia. La masă pește nu deslegăm, ci numai untdelemn și vin.

C. De se va întâmpla Buna-Vestire în Vinerea cea mare.

Joi seara, la Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei: *Rîul Viperilor*... Și acum... a Serbării: *Trimis a fost*... Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și cetirile zilei și trei ale Serbării. Ectenia mică, Ectonisul și sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul și Evanghelia zilei și a Serbării și celelalte ale dumnezeeștei Liturghii a marelui Vasilie precum mai înainte s'a arătat. Dupăcinare cetim pre cea mică, după Sfinte Dumnezeule... Condacul zilei și al Serbării...

Iară la întâiul ceas al nopții, toacă și trag toate clopotele dupre obiceiu și adunându-ne în biserică, începem Utrenia. La Dumnezeu este Domnul Troparul Serbării

de două ori. Slavă... Şi acum al zilei; *Când slăviţii ucenici*... după aceasta Ectenia cea mică şi îndată Diaconul sau Preotul. *Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie*.. şi cel mai mare ceteşte Evanghelia întâia apoi Antifoanele şi Evangheliile sfintelor Patimi dupre rânduiala lor. După a 7 Evanghelie, cetirea zilei, după aceasta Antifonul cel întâiu al glasului al 4-lea Prochimen şi Evanghelia Serbării şi îndată Evanghelia a 8 a sfintelor Patimi, Psalmul 50, Stihira Serbării. Rugăciunea: *Mântueşte Dumnezeule poporul tău*... Canonul Serbării cu Irmosul pre 14, Catavasia Serbării, Irmosul într'amândouă corurile împreună. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Serbării, cu Irmosul pre 6 şi Tricântarea pre 8. Catavasie: Irmosul Triodului. După a 3 Cântare. Condacul zilei şi Icosul. Sedealna Serbării şi cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Serbării şi Icosul. La a 9 Cântare nu cântăm: Ceeace ceşti mai cinstită, ci cântăm Pripelele serbării precum mai înainte s'a arătat. Luminânda Serbării Slavă... a zilei, Şi acum... a Serbării. Apoi Evanghelia a 9.

LA LĂUDĂRI: Stihirile zilei. Slavă... a zilei, Şi acum... a Serbării: *Să se veselească cerurile*... După aceasta Evanghelia a zecea. Şi îndată: *Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu*... Ectenia: *Să plinim rugăciunile noastre*... apoi Evanghelia a 11. La Stihovnă: Stihirile Serbării. Slavă... a zilei, Şi acum.... a Serbării, apoi Evanghelia a 12, *Bine este a ne mărturisi*... Şi după Tatăl nostru... Troparul, glasul al 4-lea: *Răscumpăratu-neai pre noi*... Slavă... Şi acum... al Serbării, Ectenia: *Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule*... Apolisul şi Ceasul întâiu îl cântăm precum s'au aşezat în Vinerea cea mare şi zicem la dânsul Troparul Serbării şi al zilei şi Condacul Serbării. Iară la al cincilea ceas din zi se face Litie afară din Monastire; şi întorcându-ne, cetim Ceasurile al 3-lea, al 6-lea şi al 9-lea cu Tropare, Paremii, Apostoleşi cu Evanghelii şi cu celelaltă slujbă a lor şi se zic la dânsele Troparele Ceasurilor Vinerii cei mari şi ale Serbării; Condacul zilei şi al Serbării: iară la ceasul al 8-lea din zi, toacă şi trag toate clopotele şi adunându-ne cântăm Vesperina şi face Preotul Proscomidia. La Doamne strigat-am... cântăm şase Stihiri Idiomele ale zilei şi ale Serbării 4, Slavă.. a zilei, Şi acum... a Serbării. Ieşire cu Evanghelia, Lumină lină... şi cetirile zilei şi două ale Serbării. Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul, Evanghelia mai înainte ale Serbării şi apoi ale zilei şi se săvârşeşte dumnezeasca Liturghie a lui Gură de aur. În loc de Axion cântăm Irmosul Serbării. La masă mâncare uscată şi bem vin.

TIPIC

Pentru scoaterea Aerului în Vinerea cea mare când se va întâmpla a fi Buna-Vestire şi se face Liturghia Sfântului Ioan Gură de aur.

Îndată după rugăciunea Amvonului şi binecuvântarea Colivei, luminile şi policandrul fiind aprinse şi masa Aerului gătită în mijlocul bisericii si Aerul pus pre sfânta masă, se începe a se cânta Slavă... Şi acum... glasul al 5 lea: Pre tine celace te îmbraci cu lumina... Şi preotul cel întâiu după cădire, luând Aerul cu toţi preoţii cu cari au slujit, îi face scoaterea precum arată tipicul în Vinerea cea mare şi punându-l pe masă în mijlocul bisericii, îl cădeşte dupre obiceiu. Şi isprăvindu-se Cântarea, începe Preotul Troparul: *Iosif cel cu bun chip*... Slavă... Şi acum... *Mironosiţele femei*... După aceea în coruri se cântă: Fie numele Domnului... şi se cetesc Psalmii; iară poporul sărutând pre sfântul Aer, îa anafură de la preot. După aceea se face Apolisul patimilor al Vinerii cei mari.

Iară întâmplându-se a nu fi undeva Liturghie, sfântul Aer se scoate la Stihovnă şi se urmează toată rânduiala ce s'a însemnat mai sus.

După cinarea, se face la vremea sa, cântând Canonul cel de plângere al Triodului.

C. bis. Tot pentru aceeaşi Sărbătoare de se va întâmpla în Sâmbăta cea mare:

Vineri seara, la 10 ceasuri din zi, adunându-ne în biserică, cântăm Vesperina. La Doamne strigat-am.., punem Idiomele ale zilei 6 şi ale Sîrbătorii 4. Slavă... a zilei, Şi acum... a Serbării. Ieşire cu Evanghelia, Prochimen şi cetirele zilei şi cinci ale Serbării, apoi Prochimen. Apostolul şi Evanghelia zilei. După aceasta Ectenia: Să zi-

cem toți din tot sufletul... Învrednicește-ne Doamne în seara aceasta.. și: *Să plinim rugăciunile noastre*...

LA STIHOAVNĂ. Stihirile zilei cu Pripelele ei, Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei. Și se face scoaterea Aerului în mijlocul bisericii dupre obiceiu. Apoi: Acum slobozește... După Sfinte Dumnezeule... Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Iosif cel cu bun chip*... Preotul: *Înțelepciune!* și Apolis. Dupăcinarea o cetim în chilii; Troparul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Condac și celelalte. Iară la un Ceas din noapte toacă și trag toate clopotele și cântăm Utrenia. La Dumnezeu este Domnul., Troparul zilei: *Iosif cel cu bun chip*.. odată; *Când te-ai pogorît la moarte*... odată, Slavă.. *Mironosițelor femei*.. Și acum... a Serbării: *Astăzi este începătura mântuirii noastre*... Apoi cântăm: Fericiți cei fără prihană... și Prohodul Domnului și cădește Preotul la toate trelele stări precum este obiceiul. După sfârșitul acestora, cântăm Troparele Învierii, apoi Ectenia mică, Sedealna zilei, apoi Polieleul și Sedealnele Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului al 4-lea. prochimen și Evanghelia Serbării. Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 Catavasie: Irmosul zilei într'amândouă corurile împreună. După a 3-a Cântare, Condacul zilei, Icosul și Sedealna zilei, Slavă... Și acum... a Serbării și Cetirea Serbării. După a 6-a Cântare, Condacul Serbării și Icosul, Prologul și Sinaxarul. La a 9-a Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci cântăm Pripelele Serbării și pre urmă Irmosul zilei: *Nu te tângui pentru mine maică*... și iarăș Pripela Serbării și Irmosul. Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... pre glasul al 2-lea; Luminânda Serbării de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihiri Idiomele ale zilei trei și ale Serbării trei; apoi a Serbării: *Să se veselească cerurile*... cu Pripeala ei: *Binevestiți din zi în zi*... Slavă... a zilei. Și acum... Prea binecuvântată ești.. Doxologia mare și se face Ieșire, precum scrie în Triod; după aceasta Prochimen. Paremia zilei, Apostolul și Evanghelia zilei, Ectenille, Apolisul și Ceasul 1. Iară celelalte Ceasuri le cetim la vremea lor. La Ceasuri, Troparul Serbării și al zilei, Condacele schimbându-le, Fericirile degrab fără de cântare, *Pomenește-ne pre noi, Doamne*... și celelalte Dupâ: Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... Condacul Serbării. Doamne mieuește de 40 ori, rugăciunea: *Prea Sfântă Treime*... Și Apolisul.

În sfânta și marea Sâmbătă seara la 10 ceasuri din zi toacă și trag toate clopotele și adunându-ne în biserică cântăm Vesperina dupre obiceiu fără Catisimă. La Doamne strigat-am... cântăm trei Stihiri ale Învierii: *Rugăciunile noastre celе de seara*... trei; ale Sâmbetei cei mari și patru a'e Serbării, Slavă... a zilei glasul al 6-lea: *Ziua de astăzi mai înainte*... Și acum... a Serbării; *Trimis a fost*... Ieșire cu Evanghelia. Lumină lină... Prochimen nu cântăm, ci îndată Preotul zece: Înțelepciune! și Paremiile zilei dupre rânduеala lor; și după sfârșitul Paremiilor, Ectenia mică și Ecfonisul. În loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm: *Căți în Hristos v'ați botezat*... Aliluia, Prochimenul zilei și al Serbării. Apostolul zilei și al Serbării; Iar în loc de cântarea Heruvicului, se cântă: *Să tacă tot trupul*.. și pre rând Dumnezeiasca Liturghie a marelui Vasilie. În loc de Axion cântăm Irmosul: *Nu te tângui pentru mine maică*.., iar în hramurile Bunei-Vestiri a Născătoarei: *Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu*... Chinonicul zilei și al Serbării.

IN ȘTIINTĂ SA FIE:

Că ori în ce zi a acestei săptămâni mari de se va întâmpla Buna-Vestire, facem Priveghere cu Dupăcinarea cea mare și mâncăm fierturi cu untdelemn și bem vin afară de Vinerea cea mare; că întru aceasta numai la vin deslegăm, pentru lauda și folosința Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Învățătura pentru sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei.

F. bis. De se va întâmpla sfârșitul serbării Bunei-Vestiri, Vinerea a 3-a, sau a 4-a săptămână a postului:

Cântăm toată slujba Serbării cu a Triodului dupre rânduеală, precum mai înainte am arătat la rând. La Utrenie în Sâmbăta a 3-a, cântăm, La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării. După

Catisme, Sedealnele și cetirea Serbării. Canonul serbării cu Irmosul pre 8 și al Arhanghelului, pre 6. Catavasia Serbării. Patrucântarea aicea nu o cântăm, ci o cântăm mai înainte la Dupăcinare. După a 3-a cântare, Condacul și Icosul și Sedealnele Arhanghelului de două ori, Slavă... Și acum... a Serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Serbării. La Cântarea a 9, nu cântăm, Ceeace ești mai cinstită, ci Pripelele Serbării. Apoi Irmosul și la fiecare Tropar al Serbării cântăm aceeaș pripeală, iară la urmă Irmosul. Luminânda Serbării, Slavă... a Arhanghelului, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Punem Stihirile pre 6, trei ale Serbării și trei ale Arhanghelului; Slavă... Și acum... a Serbării. Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Arhanghelului, Slavă... Și acum... a Serbării. Ectenia, Apolisul și Ceasul 1, la care zicem Troparul Serbării și al Arhanghelului și Condacul Serbării și celelalte.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării Cântarea 3-a și a 6-a. După Ieșire, Troparul Serbării și al Arhanghelului. Slavă... Condacul Arhanghelului Și acum... al Serbării. Prochimenul Serbării, Apostolul și Evanghelia zilei și a Serbării; în loc de Axion, cântăm Irmosul Serbării. Asemenea Chinonicul Serbării.

Z. De se va întâmpla sfârșitul Sărbătoarei Bunei-Vestiri, în Duminica a treia din post:

Sâmbătă la Vesperina mică, cele obișnuite ale Triodului. La Vesperina mare, la Doamne strigat-am... ponem Stihirile pre 10 și cântăm trei Stihiri ale Învierii, patru ale Crucii și trei ale Serbării; Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării. Ieșire, Prochimenul zilei și Ectenia. La Litie, Stihirile Serbării, Slavă... a Crucii Și acum... a Serbării.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori, al Crucii odată și cetire.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... al Crucii Și acum... al Serbării. După Catisme, Sedealnele Învierii și cetirea din tâlcurile Evangheliei. După Fericiți cei fără prihană, Troparele Învierii, Ipacoi, Antifoanele glasului, Prochimenul, Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... Psalmul 50, Slavă... glasul al 8-lea: *Ușile pocăinței...* și celelalte. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Serbătoarei pre 4 și al Crucii pre 6; Catavasia Crucii. După a 3 Cântare, Condacul și Icosul Crucii și Sinaxar. La a 9 Cântare, cântăm: ceeace ești mai cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii trei, ale Crucii două și ale Serbării trei cu Pripelele lor și după acestea Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu... și cântăm Idiomela Triodului, Slavă... aceiaș, Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule, Ieșire cu Crucea și cântăm: *Mântuește Doamne poporul tău...* de trei ori; se face închinarea Crucii după obiceiu. Apoi Ectenia, Apolisul, Învățătura lui Studit și Litia, la carea cântăm Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și Ceasul 1 în Pridvor, La Ceasuri, Troparul Învierii, Slavă... al Crucii, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Crucii, la al 3-lea ceas Troparul Învierii, Slavă... al Serbării, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacele: al Praznicului și al Crucii, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Crucii Cântarea a 3 pre 4 și ale Serbării Cântarea a 9 pre 4. După Ieșire, Troparul Învierii, al Crucii și al Serbării. Slavă... Condacul Crucii, Și acum... al Serbării. Prochimen, Apostolul, Evanghelia și Chinonicul, întâiu ale Crucii, apoi ale Serbării. În loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură, ceeace ești plină de dar...* iară slujba Arhanghelului Gavriil, o cântăm Luni.

Z. bi. De se va întâmpla Ieșirea Sărbării Bunei-Vestiri și Sâmbăta Arhanghelului Gavriil, în Duminica a-a din post și de este hramul lui:

La Vesperina mare, Fericit bărbatul... Catisma toată; la Doamne strigat-am... trei Stihiri ale Învierii, trei ale Crucii, podobnice, două ale Serbării și două ale Arhanghelului, amândouă pre 4. Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării, sau a Născătoarei

glasului. Ieșire, Prochimenul zilei. La Litie: Stihirile Serbării, Slavă... a Serbării, Și acum... a Crucii. La Stihovnă: Stihirile învierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori și al Crucii odată și cetire din trimiterea Apostolilor.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii odată și al Crucii odată, Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării. După Catisme, Sedelnele învierii și cetire din tâlcuirea Evangheliei. După Fericiți cei fără prihană, Troparele învierii: *Soborul îngeresc...* Ipacoi al glasului și cetire. Apoi Antifoanele glasului, Prochimen, Evanghelia învierii. Învierea lui Hristos... Psalmul 50. Slavă... glasul al 8-lea: *Ușile pocăinții...* și celelalte după rânduiala Duminecii. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Serbării pre trei, al Arhanghelului pre trei și al Crucii pre 4. Catavasia Crucii. După 3 Cântare, Condacul Serbării și al Arhanghelului și Sedelnele Arhanghelului. Slavă... a Crucii, Și acum... al Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Crucii și Icosul. La a 9 Cântare, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda învierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării...

LA LAUDĂRI: Stihirile învierii trei, ale Crucii două și ale Arhanghelului 3, cu Pripelele lui. Apoi Stih: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu...* și cântăm Stihira Triodului, Slavă... aceeaș, Și acum... *Preabinecuvântată ești...* și Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Închinarea Crucii după obiceiu; Ectenia și Apolisul; Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei, Învățătura lui Studit și Ceasul 1, în Pridvor. La Ceasul 1, Troparul învierii, Slavă... al Crucii, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Crucii. La Ceasul al 3, Troparul învierii, Slavă... al Serbării, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Serbării, al Crucii și al Arhanghelului, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE. Fericirile glasului pre 4, ale Crucii, Cântarea a 3, pre 4 și ale Arhanghelului. Cântarea a 6, pre 4. După ieșire, Troparul învierii, al Crucii, al serbării și al Arhanghelului. Condacul Crucii. Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării. Prochimenul Crucii și al Arhanghelului, Apostolul și Evanghelia, mai înainte ale Crucii, apoi ale Arhanghelului. În loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură ceeace ești plină de dar...* Chinonicul Crucii și al Arhanghelului.

F. bis. De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei Vestiri în Duminica a 4, sau a 5 a postului:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile după obiceiu, la Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile învierii trei, a lui Anatolie una, ale Serbării trei și trei ale Arhanghelului; Slavă... a Serbării, Și acum... a Născătoarei glasului, Ieșire, Prochimenul zilei. La Litie: Stihirile Serbării, trei Idiomele ale Stihoavnei Vesperinei mari. Slavă... Și acum... a Serbării.

LA STIHOAVNĂ: Stihirile învierii după Alfa Vita, Slavă... Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu, Fecioară...* de trei ori și cetirea.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii de două ori, Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării. După Catisme, Sedelnele învierii, cetirea din tâlcuirea Evangheliei și celelalte ale învierii. Canonul învierii cu Irmosul pre 4, în Triod pre 4 și al Serbării cu al Arhanghelului pre 6. Catavasia Serbării. După a 3 Cântare, Condacul Arhanghelului, Icos și Sedealna, Slavă... Și acum a Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Serbării și Icosul. La a 9 cântare, cântăm: *Ceeace ești mai cinstită...* Luminânda învierii, Slavă... a Arhanghelului, Și acum... a Serbării. La Laudări, Stihirile învierii 4, ale Serbării trei și Idiomela Serbării cu Pripelele ei; apoi Stih: *Scoală-te Doamne Dumnezeul meu...* și Idiomela Triodului. Slavă... tot aceasta, și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare, Troparul învierii, Ectaniile și Apolisul și Învățătura lui Studit; apoi obișnuita Litie, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și Ceasul 1 în Pridvor. La Ceasuri, Troparul învierii, Slavă... al Serbării, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 6

și ale Serbării, Cântarea a 9 pre 4. După Ieșire, Troparul Invierii, al Serbării și al Arhanghelului, Condacul Invierii. Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării, Prochimen, Apostolul și Evanghelia, ale zilei și ale Serbării. In loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură...*

G. bis. De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri, Luni a 4, sau a 5, sau a 6 săptămână a postului:

Dumnecă seara la Doamne strigat-am... trei Stihiri ale Triodului, patru ale Serbării și trei ale Arhanghelului. Slavă... Și acum... a Serbării, Ieșire, Prochimenul cel mare. La Stihoavnă, Stihirile Triodului, Idiomela zilei de două ori și Mucenica. Slavă... Și acum... a Serbării. Troparele postului dupre rânduеala lor și trei metanii. Dupăcinarea mică, fără metanii; numai la Slavă Intru cei de sus, trei metanii. Aici cântăm Canonul rândului din Mineiu. Luni la Utrenie cântăm toată slujba precum s'a arătat mai în urmă.

De va 6 sfârșitul Bunei-Vestiri, Miercuri a 4 săptămână din post, care este închinarea Crucii Marții seara la Doamne strigat-am.., Stihiri pre 10, Idiomela zilei de două ori și Mucenica; apoi trei podobnice ale Crucii și ale Serbării 4, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării. Ieșire, Prochimen, Cetirile zilei și ale Serbării și pre rând dumnezeeasca Liturghie a lui Gură de Aur. Iar a Arhanghelului slujbă o cântăm într'altă zi sau la Dupăcinare. Dupăcinarea și Utrenia, le cântăm precum mai înainte am arătat.

LA UTRENIE: Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Crucii pre 4. Iar unde este Tricântarea, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 4, al Crucii două, iară Tricântarea pre 8, la urmă Irmosul Triodului. După a 3-a Cântare, Condacul și Icosul Serbării; după a 6 cântare, Condacul și Icosul ale Crucii. La a 9 cântare: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Treimica glasului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Crucii pre 4, scrise Marți seara la Doamne strigat-am; Slavă... Și acum... a Serbării; Stihoavna Triodului, Slavă... Idiomela Triodului. Și acum... tot aceasta. La Ceasul 1, se face închinarea Crucii; Ceasurile cu metanii dupre rânduеala postului.

Ț. De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri. Joi a 5 săptămână a postului:

Miercuri seara și Joi la Utrenie cântăm toată slujba Serbării Imbrecuna cu Triodul, precum am arătat în zi de post. Iară sfârșitul Bunei-Vestiri, îl punem Joi la Utrenie cu Tricântarea apostolilor; că s'a mutat Canonul și s'a cântat mai înainte Marți într'această săptămână.

De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri, în Sâmbăta Acatistului:

Vineri seara, cântăm Stihirile pre 10; în Triod Idiomela zilei de două ori și ale Serbării Născătoarei de Dumnezeu pre 8. Slavă... a Triodului. *Taina cea din veac...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost...* Ieșire și Paremiile zilei și două ale Serbării. Ectenia mică și Ecfonisul: *Că sfânt ești Dumnezeul nostru...* Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prochimen și Apostol, Evanghelia și Chinonicul, ale serbării și celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Acatistului de trei ori. După întâia Catismă, trei Condace și trei Icoase și iarăș Condacul cel d'intâiu și cetirea Acatistului. După a doua Catismă, trei Condace și trei Icoase și iară Condacul cel d'intâiu și cetirea; Psalmul 50. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Acatistului pre 8. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea...* Patrucântarea aicea nu cântăm, ci o cântăm mai înainte la Dupăcinare. După a 3 Cântare, Condace trei și trei Icoase și iar Condacul cel d'intâiu. Și după aceasta Sedealna Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, trei Condace și trei Icoase. Apoi Condacul al 13: *O Maică prea lăudată...* de trei ori. Și iarăș Icosul și Condacul cel d'intâiu și cetire. La a noua Cântare, nu cântăm: *Ceeace ești mai cinstită*, ci cântăm Pripelele serbării. Apoi Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit...* Luminânda Serbării de două ori La Lăudări: Stihirile din Triod 4. Slavă... Și acum... a Serbării. Doxologia mare. Troparul Serbării, Ectenia și Apolisul.

LA LITURGHIE: Fericirile Acatistului, Cântarea a 3-a și a 6-a. Prochimen: *Slăvește sufletul meu pre Domnul...* Apostolul zilei,

apoi al Născătoarei de Dumnezeu; Evanghelia zilei şi a Născătoarei de Dumnezeu. Pentru Axion, Irmosul: *Ca de un sicriu...* Chinonicul: *Paharul mântuirii...*

H. bis. Cade-se a şti:

De se va întâmpla sfârşitul Serbării Bunei-Vestiri a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu în Sâmbăta lui Lazăr, sau în Duminica Stâlpărilor, sau în vreuna din zilele săptămânei Patimilor, sau în ale celei luminate, atuncea sfârşit de Serbare a Bunei-Vestiri nu este. Ci se cânta Stihirile şi Canonul cel după Serbare şi ale Arhanghelului, la Dupăcinare în zilele cele trecute ale săptămânei a şasea.

SFÂRŞITUL TRIODULUI ŞI LUI DUMNEZEU SLAVĂ.

Comisiunea sinodală însărcinată cu observarea tipăririi Triodului:

P. S. EPISCOP COSMA al Dunării de jos. Preşedinte.
P. S. „ VISARION al Hotinului.
P. S. ARHIEREU TITU SIMEDREA TÂRGOVIŞTEANUL.